

திருத்தக்கதேவரியற்றிய
சேவகசிந்தாமணிமூலமும்

மதுவாயாசிரியர் - பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருளையும்து

— மூலம் —

இவை

மேலம் ம - 1 - 11 - 12

இராமகவாமழதலியுரங்கள் விருப்பத்தினால்

திருக்கலாயபரமுபரைத் திருவாவடுதறையாதீனத்து

ஸ்ரீ ஐஸ்வர்யா சப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்

செ. ஆதீனத்துமஹாவித்துவான்

சாட்சிசுந்தரம்பிள்

ஆகிய

நச்சினூர்க்கினியர்வரலாறு.

இச் சீவகசிந்தாமணி, உளையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் பாண்டியன் டுள்ள மதுராபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்தவாசகோத்திரத்தில் அவதரித்தவா. தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பலவகையான எல்லாநூல்களிலும் அகிபாண்டியமுடையவர். இவரதுசமயம் சைவமே. இவா இன்னராதல் “வண்டிமீர் சோலை மதுராபுரிதனி - லெண்டிசை விளங்க வந்த வாசான் - பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச - னுன்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய - தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர் - தானே யாகிய தன்மையானான்” என்னும் இந்நூல் உரைச்சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும்.

நச்சினூர்க்கினியா இந்நூலுக்கன்றித் தொல்காப்பியத்திற்கும், கலித்தொகைக்கு முருக்கடவுளை மதுரைக்காண்காயனாமகனார் நக்கீரனாபாடிய * ஒருமுருகாந் படைக்கும், சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தோனை முடித்தாமக்கண்ணியார் பாடி பொருநராற்றுப்படைக்கும், ஓய்மாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்ல நத்தத்தனாபாடிய சூறபாணற்றுப்படைக்கும், தொண்டைமான் கீளந்தியையலை கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணற்றுப்படைக்கும், நப்பூதனாட்டிய முல்லைப்பாட்டிற்கும், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடு செழியனை மாங்குடிமருதனார் பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாபாடிய நெடுநல்வாடைக்கும், ஆரியவரசன் பிரத்தனைக் கபிலாபாடிய குறிஞ்சிப்பாட்டிற்கும், சோழன் கரிகாற பெருவளத்தோனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலையும், வேளன்னன் செய்நன்னனைக் கௌசிகனார் பாடிய † கூத்தராரற்றுப்படைக்கும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிறப்பலக்கோவையாருக்கும், திருவள்ளுவநாயனார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்கும் உரைசெய்தருளினார். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவா உரையியற்றினவென்று சேன்மீயுளநி அவை இவையென்று புலப்படவில்லை.

இந்தச் சீவகசிந்தாமணிக்கு நச்சினூர்க்கினியா முதன்முறை ஒருரையெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்தவான்கள் சிறுக்குக் காட்டினர். அவர்கள் இவ்வுரையை அங்கீகரியாமென்கண்டு, பின்பு ஒருகதநூல்கள் பலவற்றையும் நலமுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ்வுரையையெழுதி அவர்களுக்குக் காட்ட, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வியந்து பின்பு இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக் கொண்டாக ளென்று சைனர் கூறுகின்றனர்.

இந்தச் சீவகசிந்தாமணியுரையில் நச்சினூர்க்கினியர் எட்டுத்தொகை, பத்துப் பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலிய நூல்கள் பலவற்றிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றனர்.

* இந்நூல்முதலியபத்துநூல்களும் பத்துப்பாட்டென்னப்படும்.

† இக்கூத்தராரற்றுப்படைக்கு மலைபடுகடாம் என்றும் ஒருபெயருண்டு.

என்னைச் சுடாதொழிக” என்று குறையைத் தங்கையிடும் நாவாற் பரிசுத்தம் தாம் யாதொரு துன்பமும் அடையாது இன்றி.

அங்ஙனமிருத்தலே முன்பு சந்தேகித்துப் பேசினோர்கண்டு அஞ்சி “யாம பஞ்சேய்தேம்; யாம என்னகாரியஞ்செய்தேம்” என்று நடுநடுங்கி, அவரை “யாங்கள் கறதிப்பேசிய பெருங்குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்க” என்று யிரந்து வேண்டிக்கொண்டனர். தேவா அவர்களை நோக்கி “நீவிர் என வாழுககத்தைப் பலரும் அறியச் செய்திராதலின், எனக்குக் குற்றஞ்செய்தீரல்லா; இதுபற்றி நீவிர் அஞ்சன்மீன” என்று பல இனியமொழிகள் கூறி, அவர்களைச் சமகற்றினார்.

இவற்றையெல்லாம் பாரததுக்கொண்டிருந்த சங்கப்புலவரும், பாண்டியராசனும் திருத்தக்கதேவரது துறவொழுக்கத்தையும், மற்ற மேம்பாடுகளையும் மிக வியந்து பாராட்டினார்கள்.

மின்பு தேவர் அவர்களிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று, தமையாசிரியரிடத்தே அங்கு நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் கூறி உடனுடையாராயினர்.

எட்டுத்தொகை:—

வெண்பா.

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைக்குறுநா
றோத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் சொல்லுங் கடியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

பத்துப்பாட்டு:—

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுனாக் காஞ்சி—மருவீனிய
நோலநெடு நல்வாடை கூர்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை படுகடாம் பத்து.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு:—

நாலடி நான்மணி நானாற்பை தைந்திணைமுப்
பாஸ்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
தைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

“பாற்கடல்போல” என்றும், “பச்சைமாலையை” என்றும் இந்நூலுரையினீர்
நில் உரைச்சிறப்புப் பாயிரங்களாக இரண்டுசெய்யுள்கள் உள்ளன. அவை நச்சி
னார்க்கினியர்காலத்திருந்த ஆன்றோராற் செய்யப்பட்டனவே.

நச்சினார்க்கினியர் இந்நூலுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்க
ளள் விளங்கிய நூல்களின் பெயரகராதி:—

தமிழ்நூல்கள்.

அகநானூறு
ஆசாரக்கோவை
ஏலாதி
கலித்தொகை
களவழிநாற்பது
குறுந்தொகை
சிலப்பதிகாரம்
சிறுபஞ்சமூலம்
சிறுபாணற்றுப்படை
திரிகடுகம்
திருக்குறள்
திருச்சிறம்பலக்கோவையார்
திருமுருகாற்றுப்படை
திருவாசகம்
நற்றிணைநானூறு

நாலடியார்
நெடுநல்வாடை
பட்டினப்பாலை
பதிற்றுப்பத்து
பரிபாடல்
பழமொழி
புறநானூறு
பெரும்பாணற்றுப்படை
பொருநராற்றுப்படை
மணிமேகலை
மலைபடுகடாம்
வளையாபதி
வடமொழிநூல்
கபர்த்திகாரிகை.

இக்காப்பியத்தலைவனாகிய

சீவகன்சரித்திரச்சுருக்கம்.

[க.—நாமகனிலம்பகம்.]

இப்பரதகண்டத்தில் ஏமாங்கதநாட்டில் இராசமாபுரத்திற் குருகுலத்திலே உதித்துச் செங்கோல்செலுத்திய சச்சந்தனென்னுமரசன், தன்மாமனும் விதையதேயத்தரசனுமாகிய ஸ்ரீதத்தன்மகள் விசயையை மணந்து அவளது பேரழகுப்பற்றியெழுந்த வேட்கை மிகுதியால் அவளோடும் அநவரதஞ் சுகித்திருப்பக் கருதி, கிமித்தி ன்முதலிய மந்திரிமார்கூறிய உறுதிமொழியைக் கொள்ளாமல், கட்டியங்காரனென்னும் மந்திரியொருவனையழைத்து, அவனைநோக்கி “நீ இந்நாட்டைக் காத்துவருந்” எனவிதித்து, அந்தப்புரம் புகுத்து, தானெண்ணியவண்ணஞ் சுகித்திருந்தான்.

அரசன் அபட்டியிருக்கையில், விசயை கருப்பமுற்று, ஒருநாளிரவில் மூன்று கணக்கெட்டு, அவற்றன்பயனை அரசனாலுளர்ந்து வருத்தமுற்று, அவன் தேற்றத் தேறியிருந்தான்.

அப்பொழுது கட்டியங்காரன் அரசனைக்கொன்று இராச்சியமுழுமையுங் தானே யாளக்கருதி, அறிவுடையோர் சொற்கேளாளுய, தன் மைத்தனனாகிய மதனனோடு யோசித்து, பின்பு அரசனிருக்கும் அந்தப்புரத்தைச் செனைகளோடும் வளைந்து வகாண்டான். அதனை அரசன் வாயில்காப்பாளனாற்றி, மணங்கலங்கிப் புலம்மீய விசயையைத் தேற்றி, அவனை முன்னமே தான்செய்வித்த மயிர்பொறிமேலேற்றி, மகப்பேற்றைக் கருகி ஆகாயவழியே வேறிடஞ்செல்ல விடுத்துத் தான் புறம்போந்து, கட்டியங்காரனோடும் அவன்டைவீரரோடும் போர்செய்து, பின்பு வுலல் மாய்ந்தான். அப்பாற் கட்டியங்காரன் வெற்றிமுரசறைவத்து எல்லாற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டனன்.

ஆகாயவழியேசெல்லும் விசயை அம்முரசொலிசேட்கக் கலககித் தான் ஊர்ந்தசெல்லும் மயிற்பொறியை முறுக்கிடத்தமாட்டாது மூர்ச்சித்தமையால், அப்பொறி அப்பாற் செல்லமாட்டாமல் அந்நகரத்தைச்சார்ந்த ஓர்மயானத்திடையே மல்லவீழ்ந்தது. உடனே அவள் அவ்விடத்துச் சுபகாலத்தில் ஓராண்மகனைப் பெற்றதுக் கவலையொருவாறெழுந்தது, அக் குழந்தைக்குப் பாண்டி, அரசனிறந்த கற்கிரங்கி, அப் பிள்ளையைநோக்கி, “வேந்தே! அரசன் பலபல சிறப்புச்செய்யப் பிறக்குநீ பாவியேன்காண இங்ஙனம்பிறப்பது தகுதியா? உலகுடையாய்! நீ கிடக்கின்ற இடம் பனைவனிடமாயிராநின்றது; கிணதபாயல் கடுகாடாயிராநின்றது; யாறும் உசாவதற்கு ஒருதுணையுமில்லாத் தமியேனா யிராநின்றேன்; கின்னைக் கொண்டு போகக்கருநில், இக்காலம் போகவொண்ணாத இருளாயிராநின்றது; மேல் நீவளருமாறும் அறியேனாயிராநின்றேன்; சிந்தாமனியே! நீ ஒன்றுமுறையாமற் கிடவாநின்றாய்; எனதுவருத்தகீக்கப்பிறந்த நீ, என்னிடத்துப் பிறந்த துன்பக்கடலை யான் துந் தெப்பமாகாதபொழுது என்னைக் காப்பவாயாவார்? உணர்கின்றிலே” என்று

கூறித் தனியேயிருந்து வருந்திப் புலம்பும்பொழுது, அம் மயானத்துள்ள தெய்
மொன்று மனமிரங்கி, அவள்தோழியாகிய சண்பகமாலை வடிவங்கொண்டு அவ
முன்னேவந்து துயரத்திரும்படி அவளுக்கு இனிய வார்த்தைக்கூறி, அவளிடத்
ருந்த (சச்சந்தன்பெயரொழுதப்பட்டுள்ள) மோகிரத்தைக் குழந்தைக்குச் சேர்த்
அக் குழந்தையை ஒப்பிக்கையிதுகிடத்தி, அவனைநோக்கி “இனி இப்பிள்ளை
எடுத்துக்கொண்டுபோதற்கு ஒருவன்வருவான்; ஆதலால், யாம் ஒளித்திருத்தல் நலம்
என்றுகூற, உடனே அவள் விலகிச்சென்று மறைந்து நோக்கிக்கொண்டு நின்றனள்.

அவள் அப்படிநிற்கையில், மரித்த தன் குழந்தையைப் புதைத்தற்கு அங்
வந்த கந்துக்கடனென்னும் வணிகனொருவன் யாருமின்றித் தனியேகிடந்த அ
குழந்தையைக்கண்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்து அதின் கையிலிருந்த மோகிரத்தால்
இராசபுத்திரனென்றறிந்து, பிறரறிந்துகொள்ளாதபடி அம்மோகிரத்தை மறைத்துக்
கொண்டவனாய் அக்குழந்தையை அன்போடெடுப்ப, அது தும்மிற்று. அப் பொ
ழுது தெய்வம் “சீவ” என்று வாழ்த்தியது. பின்பு கந்துக்கடன் அக்குழந்தையை
எடுத்துக்கொண்டு விரைந்துசென்று இராசமாபுரத்துள்ள தன்வீடனுள்ளே புகு
ந்து தன்மனைவியாகிய சுந்தையைநோக்கி, “நின்மகன் சாதலிலின்றித் தப்பினான்”
என்றுகூறித் கொடுப்ப, அவன் தொழுதுவாங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வளர்த்து
வருநாளில், முன்னந் தெய்வம் சீவவென்று வாழ்த்தினமைபற்றி, அறிவுடையோர்
அப்பிள்ளைக்குச் சீவகனென்று நாமகரணஞ் செய்தனர். பின்பு சுந்தை நந்தட்ட
னென்னும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள். இதுநிற்க.

மயானத்திருந்த விசயை தோழியாகவந்த தெய்வத்தோடு தண்டகாரணியம்
புகுந்து, தவவேடம்பூண்டு, மகனுக்கு ஆக்கம் உண்டாகுகவென்று நோற்றுக்கொண்
டிருந்தாள். தெய்வம், “இராசமாபுரத்திற்சென்று நிற்பதல்வன்செய்தியை அறிந்
துவருவேன்” என்றுகூறி, விசையிடத்து விடைபெற்றுப்போய்த் தானுறையும்
புறங்காட்டைச்சேர்ந்திருந்தது. சீவகன் *தோழர்களோடும், தம்பியாராகிய †ந.
லவிபுலர்களோடும், நந்தட்டனோடும் இனிதுவளர்ந்து உரியபருவத்தில் வித்தியாரப
பஞ் செய்விக்கப்பெற்று, கந்துக்கடன்கட்டளைப்படி அச்சணந்தி யாசிரியரிடத்து வில்
வித்தைமுதலியவற்றை எளிதிலே பயின்று சிலகாலத்துட் சகல வித்தியாபாரங்கு
ளையினன்.

ஆசிரியர், சீவகனது புத்தியின்றிமும் கல்விமுதிர்ச்சியுங்கண்டு அளவில்லா
ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியுமுடையராய், முன்பு அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து
பின்பு அவனைத் தனியிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, தாம் ஓராசனத்திருந்த
அவனைநோக்கி “இந் நகரத்தரசனாயிருந்த சச்சந்தனென்பவன் பூர்ண கருப்பினியா
கிய தன்மனைவி விசையையை மயிற்பொறிமேற்போக்கிப் பின்பு கட்டியங்காரனென்
னும் மந்திரியாற் கொல்லப்பட்டான். அவ் விசையை மயானமடைந்து ஒருபிள்ளை
யைப் பெற்றாள். அப் பிள்ளையைக் கந்துக்கடனெடுத்துவந்து தன்மனைவியாகிய

* சச்சந்தனிற்த்பின்பு, அவன் சுற்றத்தைக் கட்டியங்காரன் அழிப்பதுதேறிந்த
அச் சச்சந்தன்ரோழர் தம்புதல்வர்களைக் கந்துக்கடனிடத்தே ஒப்புவித்து வளர்த்த
வரும்வண்ணம் வேண்டிக்கொள்ள, கந்துக்கடன் அவர்களைச் சீவகனோடுசேர்த்து
அன்போடு வளர்த்துவருவானாயினன். அதனால், அப்பிள்ளைகள் சீவகனுக்குத் தே
ழராயினர்.

+ கபலவிபுலர் = சச்சந்தனுடைய காமக்கிழத்தியர்புத்திரர்.

நந்தைகையிற் கொடுப்ப, அவன் அன்போடு வளர்த்தவருவாளாயினான்” என்று கதைமுகத்தாலே, கண்ணன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியதுபோலக் கூற, முதலேட்ட சீவகன் “அப்பிள்ளை யாவன்” என்று வினாவு, ஆசிரியர் “நீதான்” என்றவுடன், சீவகன் பதைபதைத்து மூர்ச்சித்து, அவர்தேற்றத்தேறிக் கட்டியங் காரணக் கொல்லுதற்குச் சந்தத்தனயெழுந்தான். ஆசிரியர் அவனைநோக்கி, மைந்த! இது காலமன்று; இன்னும் ஒருவருடஞ் சென்றபின்னர், நீ எண்ணியது சய்க; இப்பொழுது உன்னை வெளியேற்றித் தடுத்தோழிக; இதயான்வேண்டுவது” என் சொல்ல, சீவகன் ஆசிரியர்கட்டினையை மறுத்தற்கஞ்சி, “அப்படியே யாகுக” ன்று உடன்பட்டான்.

பின்பு ஆசிரியர் தம்வரலாறு கூறுவாராய், அவனைநோக்கி “யான் முன்னம் வெள்ளிமலையிலுள்ள வாரணவாசி என்னும் நகரத்தரசன்; உலோகமாபாலனென் னும் பெயருடையேன், தவஞ்செய்தற்கெண்ணி, மகனுக்கு அரசளித்துத் தவவே டம்புனைந்து கோண்புபிரிகையிற் பூர்வசன்மபாவத்தால் எனக்கு யானைத்தீயென் னும் நோய் உண்டாகியது; அதனால், மிகவுய்வுந்நி ஒருவாற்றாலும் தீர்ப்பெற்றி டிய் இங்குவந்து நின்னைக்கண்டவுடன் அந்நோய் தீர்ப்பெற்றேனாதலின், நின் பெருவிரும்புற்று, நினக்குக் கல்வியறிவுறுத்தற்கே ஈண்டிருந்தேன். என்னென் றற்றியது. இனித் தவஞ்செய்தற்குச்செல்ல என்னுகின்றேன்; விடைகொடு” , சீவகன் அவரைப் பிரிதற்குச் சிறிதுங் கருத்திலறையினும் அவர் தவஞ்செய் ததலை மறுத்தற்கஞ்சிச் சம்மதிப்ப, அவர் இருபத்தாண்டுகாலத்தீர்த்தங்கரராகிய த்மானசுவாமிகளுடைய சமவசரணமுடைந்து கோண்பியற்றி முத்தியடைந் சீவகன் இராசமாபுரத்தே யிருந்தனன்.

[உ.—கோவிந்தையாரிலம்பகம்.]

படைநாட்சென்றபின், ஒருநாள் அரசனதுபசுக்கள் சமீபத்துள்ள ஒருமலையை ல், அமேய்கையில், அம்மலையிலுள்ளவேடர் அவற்றைக் கவரந்துகொண்டுசெ லுது, அபசுக்களைப் புரக்குரிடையர் அவ்வேடர்களை யொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது டுதிச் சூழன்று வினாத்தோடிச் சென்று கட்டியங்காரணித்து முறையிட்டார். ட்டனே அவன் அவ்வேடரைவென்று நினாமீட்டுவரும்படி தன்புதல்வர் தூற்றுவருக் கும் மதனனுக்கும் கட்டினாயிட, அவர் படைபுடனேசென்று, பொருது, அவ்ே டுடாரத் தோல்வியுற்று மீண்டார். டு யர் மீட்டுவந்து அச்செய்தியைக் கட் டந்தயானைநிலையிலுட் டவன்புட டனன். அதனை, அவ்விடையர்தீவனாகிய குள்ள எண்கன்னியாகிய கோவ டு “இந் நினாமீட்டுவருமைத்தூத்ப் பேரழ றைவித்தான். அதிகேட்டும் வேடருக்கஞ்சுபுனை” என்று தித்தாறும் முரச யுணர்ந்த சீவகன், குளுரைத்துப் போர்க்கோலங்கொண்டென்று யுத்தஞ்செய்து,

* தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வர். அவர்கள்பெயர்வருமாறு:—(க) விருஷபர், (உ) அஜிதர், (கூ) சம்பவர், (ச) அபிநந்தனர், (இ) சுமதி, (சு) பத்மபரபை, (ஊ) கபாற் றவர், (அ) சந்திரபரபை, (க) புஷ்பதந்தர், (கௌ) சீதனர், (கக) சிரேயாம்ணர், (கஉ) டாகபூஜயர், (ககூ) விமலர், (கச) அகந்தர், (கஈ) தருமர், (கசு) சாந்தி, (கஊ) ருந்து, (கஅ) அரர், (கக) மல்லி, (உௌ) முனிகுலவரதர், (உக) நமி, (உஉ) கேமி, (உகூ) பாரக் கவர், (உச) பூரிவர்த்தமானர்.

அவ்வேடர் ஐம்பத்தாறுயிரவரும் தனக்கு ஒருவாற்றினும் பகைவரன்மை அவர்களைக் கொல்லாது அச்சுறுத்தி நிராமீட்டுவந்து, நந்தகோன் வேண்டுகோபடி அவன்மகளைத் தான் அப்பொழுது மணஞ்செய்தல் தன்குலத்திற்குப் பொருதென்றெண்ணி, தந்தோழனாகிய பதுமுகனுக்கு அவளை மணஞ்செய்வீத்தனன்

[ங.—காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.]

அப்பால் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியாதரராசனாகிய கலுழவேகனென்ப தன்மகள் காந்தருவதத்தைக்கு இராசமாபுரத்தில் மணரிகழுமென்பதைச் சேராலறிந்து, அங்ஙனஞ் செய்விக்கத்துணிந்து, அவ் விராசமாபுரத்து வணிகர ஸ்ரீதத்தனென்பான் ஒருதீவிற்கென்று பெரும்பொருளீட்டி நகரடையவெண்ணி சனங்களுடும் மரச்கலமூர்ந்து கடலிற்செல்வதைத் தெரிந்து, அவனை யை வரும்படி தன்னிடத்துள்ள தரனெனும் வித்தியாதரனொருவனை யனுப்பினான். தான் போந்து சனங்களுடன் சப்பல்முழுகியதுபோலே தன்வித்தைமகிடை ஸ்ரீதத்தனுக்குத் தோற்றுவிப்ப, ஸ்ரீதத்தன் அக் கப்பலினின்றும் முறிந்துவிழந், மரத்துண்டத்தைத்தழுவி மெல்லமெல்லச்சென்று கரையையடைந்து வருந்தனன்.

அப்பொழுது, தான் ஆறுசெல்வான்போன்று அவனைச்சந்தித்தனம்கு அவனை யழைத்துக்கொண்டு கலுழவேகனிடஞ்செல்ல, கலுழவேகன் தன்னுக்கு நிரம்ப உபசாரங்கள்செய்து அளவளாவியிருந்து, பின்னர்க் காந்தரீபேயின் வரலாறுகளைக்கூறி, அவளை வீண்பதியென்னுந் தோழியுடன் அவனுடன் வித்துப் பலபொருள்களுமுதவி, அவனைநோக்கி, “இசையில் இவளைவெல்லாவ னோ அவனுக்கு இவளை மணம்புரிய” என்று சொல்லி விடுப்ப, ஸ்ரீத அவ னோடும் புறப்பட்டு விமானமூர்ந்து போந்து, பரிசனங்களுடன் முடிந்தினைத் தன் தான் முன்னங்கருகிய கப்பலைத் தரன்காட்டக்கண்டு உட்புற்று, இன் தனக்கினியவரனைவருந் தன்னைக்குழு இராசமாபுரஞ்சார்ந்து தன்மனையைநட தன்மனைவியாகிய பதுமைக்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறித் காந்தருவதத்தைவக் னரிமாடத்தேயிருத்தி, கட்டியங்காரனைக்கண்டு அவனுடம்பாடுபெற்று ஒருமண் செய்வித்து, “இக் காந்தருவதத்தையை வீணையில்வெல்வோரே இவளை மண ஈருகியார்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தனன். அஃதுணர்ந்த பலதேயத்தாரும்

க்தே வந்துகட்டினார்கள். பின்பு ஸ்ரீதரன் காந்தருவதத்தையை யடையுந்து, மண்டபத்தேயிருத்தி, அவளை மணஞ்செய்தான். அது பலரும் ஆச்சரியமுற்றனர். முதல் மூன்றாவது இசையில்வ வொருவருந் தலையாணியேவந்து பாடியும், சித்தும் அவளை வெல்லமையிலாராய்த் செல்வியுற்றனர். இப்படி ஆறுதனைஞ் சென்றன.

பின்பு இச் செய்தியுணர்ந்த சீவகன் தன்கல்வியைத் தோற்றுவிப்பாடுச் செல்லக்கருதித் தன்றொழுதுகைய புத்திசேனாறற் கந்துக்கடனுக்குத் தான். கந்துக்கடன் அநங்கமாலையென்னும் பரத்தைநிமித்தம் சீவகனிடத் தியங்காரனுக்கு மிக்க சினமுண்டாயிருத்தலை நாகமாலையென்பவளால் அப் அறிந்துகொண்டமையால், “படையமைத்து அவ்விடஞ்செல்க” என்று விதிப்ப, சீவகன் அப்படியேபோந்து, அப் மண்டபமடைந்து, தான் இசையில் தலைப் பலர்க்கும் புலப்படுத்திக் காந்தருவதத்தையை வென்றனன். உடனே அவனுக்கு மாலையிட்டனன்.

ட்டியங்காரன் மணம்புழுங்கி, அங்குவந்திருக்கும்
 ஸ்னைத்தற்குரிய சிலவார்த்தைகள்கூறி, “அரசர்களே!
 காந்தருவதத்தையை மணஞ்செய்தற்குரியர்” என்று
 ஸ்னெந்து சிவகனோடு போர்செய்து தோல்வியுற்றனர்.
 த்தையைத் தன்மனைக்கு அழைத்துச்சென்று சுபமுகூர்த்
 படி மணம்புரிந்து அவளோடும் இன்புற்றிருந்தனன்.

[ச.—குணமாலையாரிலம்பகம்.]

லநாளாயபின், இளவேனிற்காலம்வந்தது. அப்பொழுது நகர்ப்பு
 ல விளையாடுதற்குச்சென்ற இராசமாபுரத்தினருட் சுரமஞ்சரியும் குண
 ண்ணங்காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டுத் தஞ்சண்ணங்களுள் நல
 அறிந்துவரும்படி தந் தோழியிருவரையனுப்ப, அவர் அவ்வாறே
 வந்தைக்காட்டினர். கண்ட அவர் “இவற்றைச் சீவகனுக்குக்
 ன்றனர் அம் மகளிர் அவன்மட்டுச்சென்று அவற்றைக் காட்ட,
 பாலேகண்ணத்தை நல்லதென்றான். அவர் மீண்டுசென்று, அச்செமிதி
 லைவியர்க்கறிவித்தனர். அதனைச் சுரமஞ்சரிகேட்டு அவலமுற்று, “என
 தை யிகழ்ந்தசீவகன் பின்னா வலிந்துவந்து என்னைவிரும்பும்படி யான்
 ” என்றுகுறிப்பாலுணாத்திக் கண்ணிமாட்டுச்சென்று மற்றை யாடவரொரு
 ருதாளாய்ச் சீவகனையே கருகி நோன்பியற்றியிருந்தனன்.

அப்படியிருக்க, அப் புறநகர்ச்சோலையிலே பிராமணருடைய சோற்றுக்
 யொன்றுநீண்ட அதனை அப் பிராமணர் தடியால் மொத்தினர். அது
 ருளத்தில்வியூந்து நீந்தி வருந்தந்தருணத்தில், அதனைச் சீவகன்கண்டு
 ப் பஞ்சநமஸ்காரமென்னுமந்திரத்தை அதன்செவியில் உபதேசித்தான்.
 நாய் அவ்வுபதேசத்தால் தன்னுடம்பை ஒழித்துத் தேவனாகி வண்ணிற்
 யாவருங்கண்டு வியப்புற்றனர்.

அத்தேவன் சுதஞ்சனனென்னும் பெயருடையவனாய் மீண்வேந்து சீவ
 கிகிற்ப, சீவகன் “நீயார்” என்றான். சுதஞ்சனன், “நங்குநின்றும்
 ற்சென்று இயக்கர்தலைவனாய்ச் சங்கவெண்மலையிற் சந்திரோதயமென்னு
 ப்பெயரையினேன்; எனக்குப் பெயர் சுதஞ்சனனென்பது; நினக்குப் பணி
 துடையேன்” என்றுசொல்ல, சீவகன், “எனக்குப் பகைவராற் றுள்
 பாழுதுவந்து உதவிசெய்க; இப்பொழுது நின்னிட்டுச்சென்றுறைக” எ
 ஞ்சனன் விசம்பாறுகச்சென்று தன்னகரமடைந்தனன்.

சென்றபின்பு, சோலையிலிருந்தோர்யாவரும் தத்தம் ஊர்

பாவிவெகமென்னும் பட்டத்துயாசை

துதெரிந்து ஒருவாறு துயரந்தீரப்பெற்றிருந்தனள்.

விநயமாமாலையறிந்து, தன்கணவனாகிய குபேரமித்திய

சீவகனுக்குக் குணமாலையைக் கொடுத்தலின் மிக்க .

கருத்தைமொழிந்து சிலமுதியோனாக் கந்துக்கடனிடத்த

முதியோர் அவனிடம்போய்ப்பேச, அவனுடம்பட்டபி

ஈட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, சீவகன் குணமாலையை மன

யாது மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தான்.

சீவகன் இப்படியிருக்கையில், முன்னர் அவனுக்குத் தோ
நாணிக் கவளமுதலியன கொள்ளாமற் கோபத்தோடு நின்றலைக் கட்டி
“இதற்குக் காரணம் என்ன” என்று வினவினான். பாகன் சீவகனா
தைக்கூற, உடனே அவன் சினந்து, தன் மைத்துனனாகிய மதனளை
நாயுநோக்கி, “நீவிர்சென்று சீவகனாகிய செட்டிமகளை வி
என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் சென்று சீவகனிக்குமிடத்
டார்கள். அதனை உள்ளேயிருந்த சீவகனறிந்து கோபங்கொண்டி யுத்
புறம்போந்தும் “இன்னும் ஒருவருடம்பவனா கட்டியங்காரனிடத்துக்
ளாதிருப்பேன்” என்று முன்னம் ஆசிரியராணைக்கிசையத் தான் கூறிய
கோபந்தணிந்து நின்றவளவிலே, கந்துக்கடனும் கருந்தையும்வந்து, “ச
சனுக்கு அடங்கியொழுகுதல் ஆண்மை” என்றனர். அதனாலும் சீவக
த்தை வெளிப்படுத்தானும் மதனன்முதலியோர் சூழ்ந்துவரச் செல்லு
இக்கொடுமையைக்கண்ட ஊரவரயாவரும் பதைப்புற்று வருந்திப்புலம்பி
இச்செய்தியைத் தோழருந் தம்பிமாருந் கேட்டுச்சினந்து மதனன்மு
வெல்லுதற்குரிய உபாயத்தை நாடிக்கொண்டு நின்றனர். காந்தருவதத்
தன்கணவனைச் சிறைமீட்கக் கருதித் தன் தெய்வங்களைத் தியானிப்ப, உ
தெய்வங்கள் போந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இவற்றைத் தெரி
“இனிச் செய்வதென்னை” என்று ஆலோசித்து, காந்தருவதத்தை தன்
நீக்க முயன்றதற்குநாணித் தன் உயிர்த்தோழனாகிய சுதஞ்சனனை ந
நினைத்தவுடன் அச் சுதஞ்சனனுக்கு இடக்கண் ஆடியது; ஆடினவளவி
இதனால் எனக்குத் தீங்குவருமோவென்று நோக்காது முதலிலேசீவகனை
நினைந்து அவனுற்ற துன்பத்தைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து வினாந்துவர்
வந்ததுபோலத் தோற்றும்படி அவ்விடத்துக் காற்றும் மழையும் மிக்கு
“க்குந் தோற்றமற் சீவகனையெடுத்து மார்போடணைத்து ஏந்திச்
ந்து, அவன்பெருமையையும் அவன் தனக்குச்செய்த பேரு
விளங்கக்கூறி, அவனை மகிழ்வித்து, அவனோடும் அ

சீவகனைக் காணாது திகைத்து, “கட்டியங்காரனி
ண்ணி, அங்குள்ளாடு சீவனை வாளாற்பிள

[௫.—பதுமையாரிலம்பகம்.]

அங்கே சுதஞ்சனன் பலதேயங்கனையும் ஆங்காங்குள்ள மலைகள் ஆறுகள் தலியவற்றையுங் காணுதற்குச் சேவகன் விருப்புற்றிருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, மற்றின் வழிமுதலியவற்றைக் கூறி, பின்னர்க் காமனும் விரும்புங் கட்டழகந்த சரீரத்தைக்கொடுப்பதும் விடமுதலியவற்றைக் கெடுப்பதும் வேண்டியவருவதற் தருவதுமாகிய மூன்றுமந்திரங்களை அவனுக்குமொழிந்து, அவனையேந்தித் தன்மலையினின்றும்மிறங்கிப் பூமியில்விடுப்ப, சேவகன் அவன் முன்னர்க் கைய வழியேபோய், மிருகங்களையும் பறவைகளையுங் கொன்று தின்று திரியுங் கைய வேடனொருவனைக்கண்டு, அவனை நல்வழிப்படுத்த கினைந்து, அவனுக்கு மொழியுதைத்தான்.

உரைத்து அப்பாறசென்று காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டுநின்ற யானைத்திர வந்தத்ததைக்கிணை; நீக்கி அரண்பாதமென்னும் அசலமடைந்து, ஆங்குள்ள நகக்கடவுளையும் சாரணனையும் வழிபட்டேத்தி, அப்பாற் பல்லவதேயத்துள்ள கிராபமென்னு நகநாநன்னி, அந்நகரத் தரசனாகிய தனபதிமகன் உலோகபால நட்டிற்று, அவன்சகோதரியாகிய பதுமையென்பவன் சோலையிற்சென்று பூக் கது வியையாடுகையில் பாபபுகழ்த்தமையால் அவளுக்குண்டான விடவேகத் போக்கி, அவனை மணம்புரிந்து, அவனோடும் அவவிடத்தே இரண்டுமாதந்தங்கி புற்றிருந்து, பின்பு வேற்டஞ்செல்ல யிருப்பிற்று, ஒருநாளிரவினடுவில் ஒருவ டிஞ்சொல்லாது வேற்றுருசுகொண்டு அந்நகரினின்றூக்கி, அப்பிறஞ் செல்வா யினன்.

பின்பு பதுமை சேவகன் தன்னைநீங்கியதுதெரிந்து துன்பக்கடலிலழுந்தி, அவ னுமி கூடியிருக்கையில் இன்பமவனைத்த ஒவ்வொருபொருளையுங்கண்டு பலவாறு லம்பித் தன்றோழிமாருள் அறியுடையாளொருத்திதேற்ற ஒருவாறு தேறியிருந்த ன்ள். இஃதுணர்ந்த தனபதி மகவுங்கவலையுற்றுச் சேவகனைநாழிக் கொணரும்வண் ணம் சிலரையனுப்ப, அவர் சேவகனைப் பலவிடத்துந்தேடியலைந்து பின்பு கண்டு, "நின்னைப் போன்றொருருகிரிலைக் கண்டதுண்டாயிற்கூறுக" என்ன, சேவகன் அவனானோக்கி, "அவனை ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; அதற்குமுன்னர்க் காணீர்; பான்கூறியது பொய்யுமாயன்று; இச்செய்தியை நுமமரசனுக்குக் கூறுமன்" என்ற டிடுப்ப, அவர்போந்து அச்செய்தியைத் தனபதிக்குத் தெரிவித்தார். அவன் வறு வருத்தமொழிந்திருந்தான். சேவகன் அப்பாற் சென்றான்.

[௬.—கேமசரியாரிலம்பகம்.]

அப்படிச்சென்ற சேவகன் பலவிடங்களையுங்கடந்து கிட்டு பள்ளியைச் சார்ந்து, அங்கே தாபதர்க்கினாரும் காட்டிலுள்ள கே மன் பெயர் காரே

அதுதொடங்கி நாடோறும் வருவோர்பலராயுந் தன்மனைக்கழைத்துச்சென்று உபசரித்து விருந்தாட்டி ஒருவராயுங்கண்டு அவன் நாணமைதெரிந்து “இவனுக்குக் கணவனாவான் வருங்காலம் உளதோ” என்று கவலையுற்றிருந்தான்.

அப்படியிருந்த சுபத்திரன் சேவகனைச்சந்தித்து அவன்வழிவழிகுண்டு மகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்றான். சென்றபொழுது கேமசரி சேவகனைக்கண்டு நாணமடைந்து பின்னர் மோகமுற்று வருந்தினான். அதையறிந்த சுபத்திரன் சேவகனுக்கு அவனை மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடும் அவ்விடத்தே இரண்டெங்கள் தங்கியிருந்து பின்பு வேறிடஞ்செல்லக்கருதி, அவளிடத்துச் சொல்லாது பிரிந்துசென்று, எதிர்ப்பட்டாறொருவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தன் அணிகலன்களை யவனுக்களித்து, அப்பாற் செல்வானாயினான்.

கேமசரி சேவகனைக்காணுது திகைத்துப் பிரிவாற்றாது பலவாறுபுலம்பித் தன் நற்றாயாகிய நிப்புதியென்பவள் தேற்ற, ஒருவாறு துயரந்தீர்ந்திருந்தாள்.

[௭.—நனகமாலையாரிலம்பகம்.]

பின்பு சேவகன் சிலவிடங்களைக் கடந்துசென்று மத்திமதேயத்துள்ள ஏமமாபுரமென்னு நகரிக்குச் சமீபமாகிய ஒருபூஞ்சோலையையடைந்து, ஆங்குள்ள அழகான ஒருபொய்கையைக்கண்டு, அதின்வளங்களைநோக்கிக் காந்தருவத்தையையும், குணமாலையையுநினைந்து பலவாறுபுலம்பி மிகுந்தவருத்தமடைந்து அப்பாற்செல்லாது அவ்விடத்தே யிருந்தான். அப்பொழுது அந்நகரத்தரசனாகிய தடமித்தன்புதல்வன் விசயனென்பவன் அச்சோலையையடைந்து சேவகனைக்கண்டு, “இவன் இவ்விடத்தானல்லன்” என்றெண்ணி, தேயமுதலியவற்றை வினாவ, சேவகனும் தானின்ருனென்று புலப்படாவண்ணம் அவற்றைக்கூறி, அவ்விடத்துப் பலமுறைமுயன்று அவ்விசயன் எய்துவீழ்த்தமாட்டாத மாங்களியொன்றைத் தான் ஓரம்பாலெய்து அவ்வம்புடன் அம்மாங்களி தன்கையில்வரப்பெற்றுத் தான் வில்வித்தையில்வல்லதை வெளிப்படுத்த, அதனை அவ்விசயனறிந்து மகிழ்ந்து சேவகனை உடன்கொண்டு சென்று தன்நந்தையாகிய தடமித்தனுக்கறிவித்தான். அவன் சேவகனைக்கண்டு உவப்புற்று, விசயன்முதலிய தன்புத்திரராவார்க்கும் வில்வித்தைமுதலியன கற்பிக்கும் அவனை நியோகிப்ப, அவன் அவற்றை அவர்களுக்குக் கற்பித்துவருகையில், “என் அவ்வித்தைகளில் மிகவும் வல்லுநராயினர். அதனை அரசனறிந்து அளமகிழ்ச்சியுற்று, அவனைத் தன்னிடத்தே வைத்துக்கொள்ளக்கருதித் தன் மாலையை அவனுக்கு மணம்புரிவிக்க, அவன் அவளோடுகூடி அவ்வி

மிருக்க, நந்தட்டன் சேவகன் இன்னவிடத்திலுள்ளானென்பதை

அவனைக்காணுது வருந்திக் காந்தருவத்தையை

கனகமாலையோ

சேவகனை

சுவசே

டந்த

70

இச்செய்தியையறியாத தோழர்கள் கவலைக்குக் கார்தருவதத்தையையடைந்து, சிவகன் ஏமாபுரத்தே இருத்தலையும், நந்தட்டன் அவனிடத்தடைந்ததையும் அவளாற் றெரிந்துகொண்டு தாமும் சிவகனிடஞ் செல்லக்கருதி அவளுக்குத்தேரி வித்து விடைபெற்றுப் பலவீராகளோடும் புறப்பட்டு, ஏமாபுரஞ் செல்வாராய், விசயை தவஞ்செய்துகொண்டிருக்குந் தவப்பள்ளியை யடைந்தனர். அப்பொழுது விசயை அவர்களைநோக்கி, “நீங்கள் எங்குள்ளீர்? எங்குச் செல்கின்றீர்” என்று வினவ, தம்வரலாறுசொல்லுகையிற் சிவகன்வரலாறுஞ் சொல்லும்படி நேர, அதனைக் கூற நின்ற தேவதத்தன், “கட்டியங்காரன் கட்டளையால் மதனன்முதலியோர் சிவகனைக் கொல்லக் கொலைக்களங் குறுகலும் ஓர் தெய்வம் வந்துகாத்தது” என்றுசொல்ல வெண்ணி, “சிவகனைக்கொல்ல” என்றவனவிலி, விசயை பதைபதைத்து மூர்ச்சித் துப் பின்பு எழுந்து சிவகன்வரலாறுகளை வெளிப்படச்சொல்லிக் கண்ணீர்விட்டுப் பிரலாபித்தமுனையில், தோழர் தம்முள் ஒருவனாயொருவர் நோக்கி மகிழ்ந்து அவனைச் சிவகன் நற்றயென்றும், சிவகனை இராசகுமாரனென்றும் விளங்க அறிந்தவர்களாய் சிவகன் இறவா திருத்தலை அவளுக்குணர்த்த, விசயை “என்மீதுவைத்த காதலாலே என்னிறை இறந்தபின்பு, யான் மிகுந்ததுன்பமடைந்தேன்; இச்செய்தியை என் ஐயனுக்கு உணர்த்தி அவனை என்னிடத்து அழைத்துவாருங்கள்” என்றுசொல்ல, தோழர்வணங்கி, “தாயே! ஒருமகிக்குள்ளே நும்பாற் சிவகனை அழைத்துவருவேம்; நீவிர் கவலைப்படவேண்டாம்” என்றுசொல்லி விடைபெற்று ஏமாபுரத்தைச் சார்ந்த ஒருசோலையையடைந்து அங்கிருந்துகொண்டு அந்நகரத்தில் நத்தட்டனோடு சிவகனி ருத்தலை ஒற்றராலறிந்து சிவகனைக் காணுமாறு எங்கனமென்று ஆலோசித்து யுத் தஞ்செய்யவந்தவர்களைப்போலவே கோலங்கொண்டு அந்நகரைவளைந்து அரசன் பசுக்களைக் கவர்ந்தனர்.

அதனையறிந்து சினந்த அரசன்கட்டளையாற் பெரும்படைசூழத் தேர்மீதேறிப் போர்செய்தற்கு நத்தட்டனோடுவந்த சிவகனைக்கண்டு, பதுமுகன் “அடியேம் நின் றிருவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய நின்னைக் காணவந்தேம்” என்று எழுதியெய்த அம்புசென்று சிவகன்றேர்மீது மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, சிவகன் இக்கணையை இவ்வாறு வீழும்படி எய்தான் பதுமுகனெயென்றறிந்து போர்செய்யா ப்படி தன்படையை விலக்கிநிற்ப, தோழர்சென்று அவனைவணங்கிப் பேராரந்தமுற்று அவனோடு நகரஞ்சென்று அரசனைப் பணிந்தனர். அரசன் “இவர்கள் யார்” என்று வினவ, சிவகன் “என் உயிர்த்தோழர்” என்றான். பின்பு சிவகன் தனியேயுந் தோழரைநோக்கி, “என்னிலைமையை எங்குணர்ந்தீர்” என்ன, அவர் “சத் தவியாகிய விசயையைத் தண்டகாரணியத்துக்கண்டு தெரிந்துகொண்டே” ன்றார். உடனே சிவகன் கண்ணீர்சொரிய, உரோமஞ்சிலிர்ப்ப, “என்னைப் பெற்ற அடிகளும் உளரோ உளரோ” என்று பண்முன. பண்முனை எங்கேயெங்கேயென்று கேட்டு, அத்திசையையே அங்குச்செல்லுங் கருத்.

சென்றான்.

உடனே

ந் து வி

ராடு

[அ.—விமலையாரிலம்பகம்.]

சென்ற சீவகன் தோழரோடு தண்டகாரணியமடைந்து தன்வரவு நோக்கிக் கொண்டிருந்த விசயமாதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேராந்தமுற்றான். விசயையும் சீவகனை எடுத்துத்தழுவிப் பெரிதும் பாராட்டி அன்புறுவாளாயினள். இங் கணம் ஆறுதினஞ்சென்றன. பின்பு விசயை தோழருட் சிலனா வேறேயழைத்துச் சில உபாயங்களைக்கூறிப் பின்பு சீவகனைநோக்கி, “நின்மாமனாகிய கோவந்தனைக் கண்டு, அவனேவலாற் பகையை வெல்லக்கடவை” என்ன, சீவகன், “உமதுகட்டளைப் படியே செய்வேன்” என்றுகூறி, ஆங்கிருந்த சில தவமகளிரோடும் விசயையை முன் னதாகத் தன்மாமனகிறக்கனுப்பிவிட்டுத் தான் குதிரையேறி எல்லாரோடும் ஏமாங்க தநாட்டைச்சார்ந்து இராசமாபுரத்தின் அருகேயுள்ள ஒருசோலையிற்றங்கி உண்டிறங் கியபின், மற்றைநாட்காலையிற் றோழனா அவ்விடத்தே வைத்துவிட்டுத் தான் மகளிர் விரும்புதற்குரிய ஒருவடிவங்கொண்டு, அந் நகரத்து வீதியிற்சென்றான்.

அப்பொழுது, தான்வினையாடிய பந்தினுள்ளொன்று எழும்பிச்சென்று சீவகன்முன் னேவீழ அதனை எடுத்தற்குவந்த விமலையென்பவள் சீவகனைக்கண்டு வேட்கையதிகரி க்கப்பெற்று நெஞ்சங்கலங்கி நாணமகன்று வருந்துவாளாயினள். சீவகனும், அவள் பேரழகைநோக்கி அதிகமோகங்கொண்டு அப்பாற்செல்லமாட்டாது அவள்தன்மையா கிய சாகரத்தன்னுடைய கடையிலே வருங்கியிருந்தான்.

சாகரத்தன் தன்னிடத்துப் பலநாளாக விலையாகாதிருந்த சரக்கையெல்லாம் அப்பொழுதுவற்று மிகவுமகிழ்ச்சியடைந்து சீவகனைச்சந்தித்து: அவனைநோக்கி, “நம் பனே! என்மனைவியாகிய கமலைபெற்ற விமலைக்குச் சாதகஞ்செய்யவந்த சோதிட னானோக்கி, ‘என்பண்டம் விலையாகாமையுக்குக் காரணமாயது’ என்று வினவினென் னுச்சோதிடருள் ஒருவன், ‘நின்மகள் விமலைக்குரிய கணவன் நின்கடையில்வந்து’ தங்குவான்; அப்பொழுது எல்லாம் விலையாகும்’ என்றான். அப்படியே நீவந்த தங்கியவுடன் எல்லாப்பண்டமும் விலையாயின; ஆதலால், நீயே விமலைகணவன் என்றுகூறிச் சுபமுகூர்த்தத்திலே அவனுக்கு விமலையை மணஞ்செய்வித்தான். சீவ கன் அவனோடும் அவ்விடத்தே இரண்டினிந் தங்கி மற்றைநாட் காலையில் எழுந்தி சோலையிலுள்ள தோழனாயடைந்தான்.

[க.—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.]

அப்பொழுது தோழர், சீவகனது மணக்கோலங்கண்டு மகிழ்ந்து “மீணஞ்செய்து, உபயர்கூறு” என்ன, சீவகன் “விமலை” என்றான். கேட்டதோழர் மிகவ ளைநா காணென்று” கூறினர். அவர் அங்ஙனங்கூறக்கேட்ட புத்திகே றாக்கி, “இவர்களைப்போல யானும் நின்னை வியப்பெனல்லேன்; இந் ஒருமடந்தை சுரமஞ்சரியென்றுள்ளாள்; அவள், ஆடவர் தன்ம ன் றா லா விடுவேனெனக் கொ ருநிற்பன்; அவனை மயக்க சிலக ளுந் தருவோல், சீவகன் றுடனே றாட்டத்தில் டடனே றாதிகட்

அப்பொழுது சீவகன் தன்முதுமையைக்கண்டு அச்சுறுத்தற்கஞ்சிய அவ்வாயில் காக்கு மகளினானோக்கி, “பசியால் மிக வருந்துகின்றேன்” என்றான். அம்மகளிர் வினாந்து சுரமஞ்சரியை யடைந்து “ஊதப்பறக்குந்தன்மையனாய் மிகுந்த பசியாளனாய் ஒரு விருத்தப்பிராமணன் நம் மனைவாயிலில் வந்துநிற்கின்றான்; அவனிடத்து யாஞ் செய்வதறிந்திலேம்; வினாந்துகூறுகி” என்ன, சுரமஞ்சரி “அம்மூப்புடையானைப்பாரப்பின் விரதங் குன்றுவதன்ற” என்றெண்ணி மாடத்தினின்று மிறங்கிவந்து, அம்முதியோனைநோக்கி, “நீர்வந்தது என்னகாரியத்தைக்கருகி” என்றுவினவினன். அவன் “குமரியாட” என்றான். அவன் “அதனாற் பயனென்னை” என்ன, முதியோன் “இம்மூப்புப்போம்” என்றான். சுரமஞ்சரிகேட்டிருநகத்து “இவர் பித்தர்போலும்; இதுநிற்க; இவர்பசியைத்தீர்ப்பது பேரறம்” என்றெண்ணி, அம்முதியோனைத் தன்மாடத்தே யழைத்துச்சென்று ஸ்நானஞ்செய்வித்துப் பொற்கலத்தைப் பரப்பி அறுசுவையடிசிலூட்டி முகவாசமிந்து கட்டின்மீதள்ள பஞ்சனை யிலே படுக்கச்செய்ய, அம்முதியோன் சிறிதுநேரம் உறங்குவான்போர்கிடந்து பின்னர் ஒருகீதத்தைப் பாடினான். கேட்டமகளிர் விம்மிதழுந்தனர். சுரமஞ்சரி நாணிகலகத்துக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றனள்.

அங்ஙனம்நின்ற சுரமஞ்சரி, “இப்பாட்டுச் சீவகன்பாட்டை ஒத்துளது” என்று தோழியர்வியந்து சொல்லக்கேட்டு, “நானேச்சென்று காமனைவழிபட்டு ‘இப்பாட்டையுடைய சீவகனை வினாவீற்றருக’ என்று வேண்டிக்கொள்வேன்” என்றுகூறி, மற்றைநாளில் தன்னுமாத் தோழியுடனே அவ் வேதியனையும் அழைத்துக்கொண்டு சகடமூர்ந்து, ஆடவர்காணம் காமன்கோட்டத்தை யடைந்து, தான்பரவகின்றது கேளாதபடி கூடவந்த அந்தணனை ஆங்குள்ள ஓரறையில் வைத்துவிட்டுச் சென்று காமனைவனங்கி, “பூமலிமாற்பனை! எனக்குச் சீவகனை வினாவீற்றின் மகரக்கொடியும், அம்பும், கருப்புச்சிலையும், தேரும், ஊருந் தருவேன்” என்றுவேண்ட, ஒளித்திருந்த புத்திசேனன் “சீவகனை நீபெற்றாய்; இனி வினாவீற்செல்” என்றுசொல்ல, அதனை அவன் காமத்தெய்வம் வாய்விட்டுக் கூறியதாகவே யெண்ணிப் பின்னும் பரவி மீண்டுவந்து அறையிடத்தே உரிய வடிவுகொண்டுகின்ற சீவகனை நெஞ்சதுணுக்கெனக்கண்டு நாணி நைந்துநிற்ப, சீவகன் மிக்க காதலுடையனாய்ச் சுரமஞ்சரியைத் தழுவி “நின்னை நானாமணஞ்செய்வேன்” என்றுவடுப்ப, அவன் தன்மனையை யடைந்தனள்.

தோழர் இச்செய்தியைப் புத்திசேனனாற் றெரிந்துகொண்டு சீவகனைக் “காமதுகிலகன்” என்று புகழ்ந்தனர். நிகழ்ந்த இச்செய்தியைச் சுரமஞ்சரிதாயாகிய சுமதியும் தந்தையாகிய குபேரதத்தனுங்கேட்டு மகிழ்ந்து மறத்திற்கெல்லாமறிவித்துச் சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியை மணஞ்செய்வித்தனர். சீவகன் அவளோடும் அன்று அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து, மற்றைநாளொழுந்த தோழர்முதுத் தன்மனையை யடைந்து, தன் குதிரைமுதலியவற்றைநோக்கித் தன்னையெரினைந்து அழுது புலம்பியுருகிக்கொண்டிருக்கின்ற சுநந்தையையும் கந்துக்கடனையுங்கண்டு வணங்கி, அவர்கள் வருத்தத்தைப் போகீகி, மற்றையோரை மகிழ்வித்து, காந்தருவதத்தையைக்கண்டு, குணமாலையைத் தேற்றி, மேல்முடியுங் காரியங்களைக் கந்துக்கடனுக்குக் கூறி, விடைபெற்று, குதிரைகொள்ளும்வாணிகன்போல வேடம்பூண்டு, தோழர்முது ஏமாங்கதநாட்டைக்கடந்துசென்றான்.

[க0.—மண்மகளிலம்பகம்.]

அந்நனஞ்சென்றசீவகன் விதையநாட்டையடைந்து நகரத்தார் எதிர்கொண்டு விரும்பச் சென்று தன்மாமனாகிய கோவிந்தராசனை வணங்கினான். கோவிந்தராசன் மகிழ்ந்து விருந்துசெய்வித்துச் சீவகனுக்கு மேல் நடத்தவேண்டுமெனவற்றை யெண்ணித் தன்மகனாகிய ஸ்ரீதத்தனுக்குச் சுபகாலத்திலே அரசளித்து எல்லாரோடுமிருக்கையில், தன்னை இராசமாபுரத்து வரும்படிவேண்டித் தன் கருத்தறிதற்பொருட்டு வணக்கமுடையவன்போலே தனக்குக் கட்டியங்காரணனுப்பிய வஞ்சகவோலையை விரிசிகனென்பவன் படிப்பவறிந்து, “கட்டியங்காரனைக் கொல்லுதற்குரிய உபாயம் இதுபோல வேறென்றுமில்லை” என்று சீவகன்கூறக் கேட்டு, நால்வகைச் சேனையோடும் புறப்பட்டு இராசமாபுரத்தின் பக்கத்தே வந்து தங்கினான். அப்பொழுது கட்டியங்காரனுக்குத் துர்நிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன.

அவைநிகழ்ந்தபின், கோவிந்தன் கட்டியங்காரனைக் கபடமாக வருவிக்கவெண்ணித் திரிபன்றியந்திரமொன்று செய்வித்து, “இவ்யந்திரப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தியவனே என்மகன் இலக்கணைக்குக் கணவனாவான்” என்று பிரசித்தஞ்செய்தான். அதுதெரிந்த கட்டியங்காரனும், பலதேயத்தரசரும் அவ்விடத்தே வந்துகூடி அந்த யந்திரத்தைநோக்கி வியப்புற்றனர். பின்பு இலக்கணையை விரும்பிய அரசினங்குமார் தனித்தனியேவந்து வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை எய்துவீழ்த்தமாட்டாதவராய் மெலிவடைந்தனர். அப்பொழுது சீவகன் யானைமேற்கொண்டு வெளிப்பட, அவனை இறந்தானென்று கருதியிருந்த கட்டியங்காரன் கண்டு துணுக்குற்றுப் புலியைக்கண்ட மான்போலே யஞ்சிக் கலக்கமுற்றான். சீவகன் யானையினின்றும்றிங்கி அவ்யந்திரத்திலுள்ள சக்கரத்தின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அம்புதொடுத்து அப்பன்றியை வீழ்த்தினன்.

அப்பொழுது கோவிந்தன் கட்டியங்காரனுக்கும் மற்றையோருக்கும் சீவகனை இன்னானென்று விளங்கக் கூறினன். அதன்பின்பு ஆகாயத்திடத்தே ஓரியக்கள் றேன்றிச் “சீவகனாகியசிலங்கம் கட்டியங்காரனாகிய கரியினுயிரா விழுங்கும்” என்று கூறக்கேட்டுக் கட்டியங்காரன் மிகச்சினந்து சீவகனைநோக்கி, “நினக்கு ஒருபொழுதும் அஞ்சவேனல்லேன்; எனது ஆற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; நின்னையும் என்னைக் கபடமாக வருவித்துக்கொல்லத் துணிந்த நின்மாமனையும் வெல்லும் விருப்புடையேன்; போர்செய்தற்கு எழுக” என்றுசொல்லித் தன்மக்கள் நூற்றுவரோடும் மற்றை அரசர்களோடுங்கூடி யுத்தசந்தத்தைக், சீவகனும் தோழரோடும் தம்பிமாரோடும் மற்றை அரசரோடும் புறப்பட, அவ்விருதித்தார் சேனையும் எதிர் துநின்று போர்செய்தன. சீவகன்படைவீரரார் கட்டியங்காரன்படைவீரரிற் சிலர் மாயவுற்றனர்; சிலர் தோற்றேடினர். பின்பு சீவகன் கட்டியங்காரன் புதல்வர் நூற்றுவரையும் பதுமவியூகம்வகுத்து அதனுள்ளேயிருந்த அவனையும் கொன்று விளங்கினான். எல்லாரும் புகழ்ந்தனர். விசையகேட்டு மகிழ்ந்தனர்.

[கக.—பூமகளிலம்பகம்.]

பின்பு சீவகன் இராசமாபுரமடைந்து மாளிகைபுகுந்து, தன்னைக் கண்டெடுங்கிய கட்டியங்காரன் பரிசனங்களுக்கு அபயமளித்து, வேண்டும்பொருள்களும் விருத்தியுமுதலி, அவர்விருப்பின்படி உரியவிடங்களுக்குப் போகச்செய்து, பின்பு எல்லாவிடங்களையும் கண்ணுற்று முத்தினாவைத்துக் காவலிட்டு, யுத்தவீரர்களை இளைப்

பாறச்செய்து மகிழ்வித்து, வேத்தவைசார்ந்து சுபகாலத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து மணிமுடிசூடி, கட்டியங்காரனாற் றுன்பமுற்ற யாவனாயும் இன்பமுறுவித்து, நீதிநெறியை நடாத்தி அரசியற்றுவானாயினான்.

[கஉ.—இலக்கணையாரிலம்பகம்.]

பின்பு அவன் தன்னருகிலுள்ளானா நோக்கிப் “பதுமைமுதலிய தேவியனா அழைத்துவருவீர்” என்ன, அவர் உடனே ஆங்காங்குச் சென்று அவர்களை யழைத்துவந்தார். வந்தமங்கையர் சீவகனைத் தொழுதுவணங்கி, அவனால் அங்கீகரிக்கப் பட்டுப், பெருமகிழ்ச்சியோடிருந்தனர்.

அப்பாற் கோவிந்தராசன் இலக்கணையைச் சீவகனுக்கு மணஞ்செய்விக்கக் கருதித் கணிதர்களால் விவாகமுகூர்த்தம் வரையறைசெய்து முரசறைவீத்து நகரையலங்கரிப்பித்து, குறித்த முகூர்த்தத்தில் விதிப்படி சீவகனுக்கு இலக்கணையை மணஞ்செய்வித்தான். பின்பு சீவகன் எல்லாருங்கண்டு மகிழும்படி நகர்வலமாகப் பவனிவந்து, ஆலயமடைந்து அருகக்கடவுளை வலஞ்செய்து ஏத்தித் தொழுது, அக்கடவுளுக்கு நூறு ஊர்கள் முதலியவற்றைச் சேர்ப்பித்துத் தன்மாளிகையடைந்து சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்தி அரசுபுரிவானாயினான்.

அங்குணம் அரசுபுரிசென்ற சீவகன் தன்னை வருந்திவளர்த்த கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்னில்லாத அரசரிமையையும் சுந்தைக்குத் தேவிபட்டத்தையுங் கொடுத்தான்; நந்தட்டனை இளவரசாக்கினான்; நபுலவிபுலர்க்குக் குறுநிலமன்னர்மகளினா மணஞ்செய்வித்து நாடுகளையும் நல்கினான்; தன்றேழர்க்கு அரசையும் ஏனாதிமோதிர முதலியவற்றையும் ஈந்தான்; தன்னிமித்தம் வருந்திய பிறர்க்கு அமைச்சரைக்கொண்டு நிதியையும், நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான்; தன்னை வருந்திவளர்த்த செலிவித் தாயர்க்கு நாடோறும் ஆயிரம்பொன் இறை தண்டெற்குரிய ஐந்துகிராமங்களைக்கொடுத்தான்; மாமனாகிய கோவிந்தனுக்குக் கட்டியங்காரனுடைய பொருள்களையெல்லாம் உதவினான்; தனக்குப் பேருதவிபுரிந்த சுதஞ்சனனுக்குக் கோயில்சமைப்பித்து, அவன்வடிவைப் பொன்னாலியற்றி, ஒருநாயும் நிலபெறுத்தி, அவன் சரிதத்தை ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினான். இனிப் பெருதார் யாரென்று சிந்தித்து, இளமைப்பருவத்தே தான் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஓர் ஆலமரத்திற்கு அதற்கேற்ப மாலையணிந்து பீட்டுசேர்த்தி ஐந்துநாளை அதற்கு இறையிலியாகவிட்டான். இன்னும் இவ்வாறு செய்யவேண்டுமெனவெல்லாஞ் செய்துமுடித்துத் தேவிமாரெண்மரோடுங் கூடி மகிழ்வுற்றுச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு வருநாளில், உலகஞ் செழிப்புற்றது; யாவரும் இன்புற்றனர்; எல்லாவுயிர்களும் மகிழ்வடைந்தன.

[கங.—முத்தியிலம்பகம்.]

அப்படிமிகமும்பொழுது, ஒருநாள் விசயை, தவப்பள்ளியினின்றும் தனக்குத் துணையாகப்போந்த தவமகளிர்க்குக் கைம்மாளில்லையென்றெண்ணி அருகக்கடவுளுக்குக் கோயில்சமைப்பித்திப் பூசைசெய்து, அப்பூசையின் பயனையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தான்; மூன்று சண்பகமாலையோல் வந்து தன்னிடரைத்தீர்த்துத் தன்னைத் தாபதப்பள்ளியிலே சேர்த்துப் பாதுகாத்த தெய்வத்திற்கு அதுதரும் புறங்காட்டிலே கோயில்சமைப்பித்தான்; தன்னை யெடுத்துப்போந்த மயிற்பொறியைத் தான் எப்பொழுதும் காணும்படி தானுறையுமாடத்தே யெழுதுவித்தான்; சீவகன்

பிறந்தவிடம் சுகொடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்கி, அவ்விடத்து ஐந்துநாற்றைந்து பிள்ளைகளுக்கு நாடோறும் பாலும் அன்னமும் உண்பிக்கும்படி செய்வித்தான்; சுந் தைக்கு உபசாரமொழிகூறி மேம்பாடுறுவித்தான்; தண்ணைவணங்கிய காந்தருவதத் தைமுதலிய எண்மறையும் எடுத்துத்தழுவி, “உலகாளுஞ்சிறுவரைப் பெறக்கடவீர்” என்று பணித்தான்.

இங்ஙனம் தான் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்துமுடித்துப் பின்னர்ச் சீவக னையழைத்து அருகேயிருத்தி அவனுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்து தான் துறக்கவெ ண்ணியதைத் தெரிவித்து உடம்பாடுபெற்றுச் சிவிகையேறிச் சுந்நதையோடும், துறக் கவிரும்பிய மற்றையவர்களோடுஞ் சமீபத்துள்ள ஒருதவப்பள்ளியைச்சார்ந்து, ஆங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பம்மையென்பவளைத்தொழுது, “அடிகளே! எம்மை யெல்லாம் பிறவிக்கடலினின்றும் களாயேற்றுவீர்” என்று பிரார்த்தித்து, அவள் கூறிய அறமொழிகேட்டுத் தீவைக்கப்பெற்று விதிப்படி துறந்து அவ்விடத்தே தவஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவள் அவ்வாறிருக்க, பின்பு ஒருநாள் சீவகன் அத் தவப்பள்ளியைச் சார்ந்து, விசயை, சுந்நதை இருவரையுந் தரிசித்தவந்து, தேவீமாரெண்மரோடும் நீர்வளை யாட்டுகிழ்த்தி, இளவேனில்முதலிய ஒவ்வொருபருவத்திலும் அவர்களோடும் இன் பதுகாந்து செல்லாநிற்கையில், தேவீயரெண்மரும் கருப்பமுற்றுத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு புத்திரரைப்பெற்றார் காந்தருவதத்தை, குணமலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை யென்னுந் தேவியர்புதல்வரெண்மருக் கும் முறையே சச்சந்தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கந்துக்கடன், வசயன், தத்தன், பர தன், கோவிந்தனென்று பெயர்களிடப்பட்டன. அப்புதல்வர் வளர்வுற்று, ஐந்தா வது பிராயத்தில் வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்று, முறையே கலைகள்கற்று, படைக் கலம் பயின்று, ஊர்திகளுந்ந்து மேன்மையடைந்தார். அப்பொழுது சீவகனுக்கு நாற்பத்தைந்தாவது பிராயஞ்சென்றது.

பின்னர் ஒருநாள் மல்லிகைமாலையென்பவள்வந்து சீவகனை வணங்கி, “அரசே! சோலை நிறையப்பூத்து அழகெய்தியது; அதனைக் கண்டருள்க” என்ன, சீவகன் தேவி யர்குழு அச் சோலையைடைந்து எல்லாவளங்களையுந் தான்கண்டு தேவியர்க்குக் காட்டி ஒருபலாமரத்தின் நீழலையடைந்து ஒருபக்கத்திருந்தான். அப்பொழுது அவ் விடத்தே ஓராண்குரங்கு தன்னோடுபிணங்கிய தன்காதன்மந்தியை மகிழ்விக்கும் பொருட்டுப் பலாப்பழமொன்றையெடுத்துக் கீறிச் சளைகளை அதற்குக்கொடாநிற்கை யில், அச் சோலைகாப்பானுகிய ஒருவன்வந்து அக் கனியைக்கவர்ந்து அக்கடுவளை யும் மங்கியையும் ஒட்டித் தான் உண்டு மகிழ்ந்தான். அதனை ஆங்கிருந்த சீவகன் கண்டு செல்வத்தில் மிகவுமருவருப்புற்று, “சைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரனையொத்தது; இச் சிலதன், அக் கட்டியங்காரனைத் துரந்து அரசையெய்திய என்னையொத்ததன். வலியான் கவர்ந்துகர்த்தருரிய இச்செல்வத்தால் அடையுமபயனென்ன” என்றெண்ணித் துறக்குஞ்சிந்தையனாய்த் தன்மாளிகையடைந்து ஸ்நாநஞ்செய்து அறுசுவையடிசிலுண்டு முகவாசன்கொண்டு தேவிமார்களோடுங் கோயிலைச்சார்ந்து அருகக்கடவுளைவணங்கித் துதித்து வலமாக வந்தான்.

வந்தவன் அவ்விடத்து அசோகமரத்தின்கீழே பளிக்குக்கண்டமேலே சாரணரிரு வர்நிற்பக்கண்டு, அவரைத் தரிசித்து வணங்கி வாழ்த்தி, அவரைநோக்கி, “அடிகளே! பிறப்பிணையொழிக்கும் வழியறியாதேன் பலபிறப்புக்களிலுஞ் செய்துகொண்ட தீவின்கெடும்படி தவஞ்செய்து ஞானத்தையடையுமாறு அருளுயின்” என்று

பிரார்த்திக்க, அவருள் இரத்தினப்பிரபையென்பவர், “அரசனே! கேட்பாய்” என்று, தவத்தாற் பெறுகின்ற மக்களயாக்கையையும், அந்தயாக்கை நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலாது சுருப்பமுதலாக அழிகின்ற அழிவையும், நரககதி விநங்குகதி மக்கட்கதி தேவகதியென்கின்ற நரக்கதித்துன்பத்தையும், துணியப்படும் பொருளையும், அப் பொருளைத் துணியுந்துணியையும், சேலத்தையும், தானத்தையும், அச்சேலத்தாலுந் தானத்தாலும் பெறப்படும் பயனையும், வீட்டிலக்கணத்தையும் விளங்க விரித்துக்கூறினர். யாவற்றையும் சேவசன் விரும்பிக்கேட்டு, “சுவாமீ! அடியேனுடைய முற்பிறப்பையும், அப் பிறப்பிற்கெய்த பாவத்தையும் அருளிச்செய்க” என்ன, அவர் கூறுவாராயினர்.

“தாதகியென்பதொருநாட்டிற் பூமிமாதிலகமென்னுநகரில் அரசன் பவணமாதேவனென்பான்; அவன்மனைவி சயமகியென்பான்; அவர்புத்திரன் அசோதரனென்பான். அவனுக்குத் தந்தைதாயர் இலக்கணமமைந்த மகளினா மனஞ்செய்விச்சு, அவ்வசோதரன் அம்மனைவிகளோடும் இன்புட்ருளுருநாட்களிலே, ஒருநாள் அவன் அம்மனைவியரோடும் நீர்வீளையாடுதற்கு ஒருதடாகத்தை அணுகியபொழுது, அவன் மனைவியா ஆங்குள்ள தாமமாமலரில் ஒளித்திருக்கும் அன்னக்குஞ்சுகளைக்கண்டு “இவற்றைப் பிடிப்பித்துத்தருக” என்று அவனைவேண்ட, அசோதரன் தன்னருகேகின்ற ஏவலாளனொருவனைக்கொண்டு, அவற்றொன்றைப் பிடிப்பித்து அம்மாதர்களுக்குக்கொடுத்தான். அவாகள் அதற்குப் பாலுட்டித் தமதுமார்போடணைத்துப் பாதுகாத்துவந்தார். இதனை ஒருநாட் பவணமாதேவன் கண்டு, நடுநடுங்கி, அசோதரனால் வினைந்தமை தெரிந்து, சினந்து, அவனைவருவித்து, நேரேயிருத்திப் பலவறம்போதித்து, மைந்தனே! பறவைகளையும், மிருகங்களையும் தன்கினியினின்றும் பிரித்துக் காவல்செய்து வைத்தோர், மறுமையில் தாமுந் தங்கினியினின்றும் கிப் பிறரார் காவல்செய்யப்படுவர்” என்றுகூற, அசோதரன்கேட்டு மிகவுமஞ்சி, அவ்வன்னப்பார்ப்பைத் தன்மனைவியரிடத்தினின்றும் வடுவித்து, அன்று பிடித்த தடாகத்தே போகவிட்டுத் தந்தையைப்பணிந்து, “அடியேன் துறந்து தவஞ்செய்வல்” என்ன, அரசன், “மைந்தனே! உலகைக்காத்துப் பிண்துறவியையடை” என்று வற்புறுத்திக்கூற, அதனை அவன் மனங்கொள்ளாதுத் தந்தையை யுடன்படுவித்து விடைபெற்றுத் துறவிற்கென்றான். அவ்வசோதரன் நீயே” என்றுகூறி மேற்செய்தி கூறுஞ் சாரணர், “அங்ஙனம் துறவிற்கென்றநீ தவஞ்செய்து மறுமையில் ஸகஸ்ராரமென்னுங் கற்பத்து இந்திரனாய் அரசுபுரிந்து இங்கே அவதரித்தாய்; அன்னப்பார்ப்பைக் கினையினின்றும் பிரித்துச் சிறைவைத்தமையால் நீயுங் கினையினின்றும் பிரிந்து சிறைகொள்ளப் பட்டாய்” என்று கூறக்கேட்டு அஞ்சிப் பதைபதைத்துத் துறக்குஞ்சிந்தையனாய்ச் சேவகன் அவலாவணங்கித் துடித்தான். அப் பொழுது அச் சாரணரிருவரும் எழுந்து விசம்பாறாகத் தாம் குறித்தவிடஞ்சென்றார்.

உடனே சேவகன் தேவிமாரோடுத் தன்மாளிகையடைந்து தன்கருத்தை யாவருமறியக்கூறி, நத்தட்டினையழைத்து “நீயிவ்வுலகாள்வாய்; நான் துறப்பேன்” என்ன, அவன், “இவ்வறப் வாழ்வைவேண்டேன்; நின்றிருவடி யை வழிபட்டுவாரும் வாழ்வையன்றோ அடியேன் வேண்டுவது” என்றான். பின்பு தன்புதல்வன் சச்சந்தனையழைத்து அவனுக்கு இராசதருமங்கள் பலவற்றையுங்கூறி மணிமுடிசூட்டி. அவனை யரசாக்கி, தம்பிமார்புதல்வருக்கும், தோழர் புதல்வருக்கும் உரிய சிறப்புக்களியற்றி, தான் துறத்தல்கேட்டுப் பிரிவாற்றாது “யாமும் நின்னோடு துறப்பேம்” என்று கூறிய தேவிமாரென்மனையும் விசையபாற் சேர்த்துத் துறப்பித்து, தன்பிரிவையெ

ண்ணித் தேயத்தாரும், நகரத்தாரும், மற்றையாரும் விம்மிவிம்மிப் பிரலாபித்தழவுந் தான் ஒருவரையும் நோக்காணுய்த் தேவர்கள் தாங்கிச்செல்லுஞ் சிவிகையூர்ந்து சம வசரணமடைந்து ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளைத் தரிசித்துச் சுதன்மரென்னுங் கணதர ரால் விதிப்படியே துறந்து விபுலகிரியில் தவஞ்செய்து கருமக்ஷயம்பண்ணி யாவருக் குந் தருமோபதேசஞ்செய்து எல்லாவுலகத்திற்கும் உச்சியிலுள்ளதாகிய சித்தகேசுத் திரத்தையடைந்து வீடுபெற்றான்.

பின்பு அவன்மேனி அக்கினியிந்திரனாற் கருப்பூரவிநாசம்போலே மறைந்தபி ன்பு, எல்லாவுலகத்தாருங்கூடப் பஞ்சகல்யாணத்துள் ஒன்றாகிய பரிநிர்வாணமென் னுங் கல்யாணத்தை விதிப்படி செய்தார்கள்.

தேவிமாரென்மரும் தவஞ்செய்து மறுமையில் இந்திரராய் இன்புற்றனர். நந் தட்டனும், தோழருந் தவஞ்செய்து மறுமையிற் ரேவராய்ச் சுவர்க்கம்பெற்றனர்.

சீவகன்சரித்திராச்சுருக்க முற்றிற்று.

அபிதாநவிளக்கம்.

அச்சணந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.
 அசலகீர்த்தி-கனகமாலையின் சகோதரரு
 ளொருவன்.
 அசலன் - புத்திசேனன்பிதா.
 அசனிவேகம் - அரசன்பட்டத்துயாலை.
 அசோதரன் - சீவகனுடைய பூர்வசன்ம
 நாமதேயம்.
 அநங்கமலை - ஓர்நாடகப்பரத்தை.
 அநங்கவிலாசினி - கனகமாலேதோழி
 அரணபாதம் - சிவையமுள்ள ஓர்மலை.
 அருஞ்சயன் - விசயைபாட்டன்.
 அலங்காரமலை - இலக்கணேதோழி.
 ஆரியநந்தி - சீவகஞ்சிரியன்.
 இராசமாபுரம் - சீவகனகர்
 இலக்கணை-சீவகன்மனைவிகளுள்ளொருத்தி
 உருத்திரதத்தன் - சச்சந்தன்மந்திரி.
 உலோகமாபாலன் - சீவகஞ்சிரியன்; பது
 மைசகோதரன்.
 ஏமமாபுரம் - தடமித்தனகர்.
 ஏமாங்கதம் - சீவகனாடி.
 ஐஞ்ஞாற்றுவர் - சச்சந்தனது அகப்பரிவா
 ரமகளிர்; இவர்கள்புதல்வரும் சீவகன்
 தோழருமாகியவீரர்.
 கடழியங்காரன் - சச்சந்தன்மந்திரி, இவ
 ன் சச்சந்தனைக்கொண்டு இராச்சியத்
 தைக் கவர்ந்துகொண்டவன்.
 கதம்பன் - கனகமாலையின் சகோதரரு
 ளொருவன்.
 கந்துக்கடன் - சீவகனை வளர்த்தவணிக
 ன்; சீவகன்புதல்வருள்ளொருவன்.
 கமலை - விமலைதாய்.
 கலுழவேகன் - கார்தருவதத்தைபிதா, இ
 வன் வெள்ளிமலையிலுள்ள வித்தியா
 தரராசன்.
 கனகபதாசை - சுரமஞ்சரிதோழி.

கனகமலை - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொரு
 த்தி.
 கனகமாலையின்சகோதரனாவர்:—
 க. விசயன்.
 உ. கதம்பன்.
 ஈ. கனகன்.
 ச. அசலகீர்த்தி.
 டு. சேனன்.
 கனகன் - கனகமாலையின் சகோதாரி
 லொருவன்.
 கார்தருவதத்தை - சீவகன் மனைவிகளு
 ளொருத்தி.
 காமினி - ஆகாசகாமீனியென்னும் ஓர்
 வித்தை.
 குணமாலு - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொரு
 த்தி.
 குபேரதத்தன் - சுரமஞ்சரிபிதா.
 குபேரமித்திரன் - குணமாலேதத்தை.
 குருகுலம் - சீவகன்பிறந்தகுலம்.
 குருதத்தை - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன் தோழ
 ன்) தாய்.
 கூனி - சண்பகமலை.
 கேமசரி - சீவகன் மனைவிகளுள்ளொருத்தி.
 கேமமாபுரம் - சுபத்திரனார்.
 கோதாவரி - நந்தகோன்மனைவி.
 கோவந்தன் - விசயைசகோதரன்; நந்த
 கோன்; சீவகன் புத்திரருள்ளொருவன்.
 கோவந்தை - நந்தகோன்புதல்வி, இவள்
 பதுமுகன்மனைவி.
 கங்கவெண்மலை - சுதஞ்சனன்மலை.
 சச்சந்தன் - சீவகன்பிதா; சீவகன்புதல்வ
 ருள்ளொருவன்.
 சண்பகமலை-விசயைதோழியாகியகூனி.
 சந்திராபம் - தனபதிககர்.
 சந்திரோதயம் - சுதஞ்சனனகர்.

சயமதி - பவணமாதேவன்மனைவி.

சலநிதி - சீவகன்றோழர் ஐஞ்ஞாற்றுவரு
ளொருவன்.

சாகரத்தன் - விமலைபிதா.

சாகரன் - ஸ்ரீதத்தன் (சீவகன்றோழன்)
பிதா.

சேத்தன் - இராசமாபுரத்துள்ள ஓர்வணிகன்,
இவன் வெள்ளிமலையிலிருந்து காந்தருவத்தையை
அழைத்துவந்தவன்; சீவகன்றோழருளொருவன்;
கோலிந்தமகாராசன்பிதா; கோலிந்தமகாராசன்
புத்திரன்.

சீவகன் - இக்காப்பியத்தலைவன்.

சீவகன் புத்திரரெண்மர்:—

க. சச்சந்தன். டி. விசயன்.

உ. சுதஞ்சனன். கூ. தத்தன்.

ஈ. தரணி. எ. பரதன்.

ச. கந்துக்கடன். அ. கோலிந்தன்.

இவ்வெண்மரும் முறையே காந்தருவத்தையை
முதலிய எண்மரிடத்தும் பிறந்தோர்.

சீவகன் மனைவிகளெண்மர்:—

க. காந்தருவத்தையை. டி. கனகமாலை.

உ. குணமாலை. கூ. விமலை.

ஈ. பதுமை. எ. சுரமஞ்சரி.

ச. கேமசரி. அ. இலகக்ஷிண.

சீவகன் றோழருளொற்றுநால்வர்:—

சேத்தன், புத்திசேனன், பதுமகன்,
தேவத்தன் ஆகிய இந்நால்வரும், ஐஞ்ஞாற்று
வரும். [ஐஞ்ஞாற்றுவர் - அகப்பரிவாரமகளிர்
ஐஞ்ஞாற்றுவருடைய புத்திரர்.]

சுதஞ்சனன் - சீவகனுபதேசத்தால் நாய்
ப்பிறப்பொழிந்து இயக்கவடிவம் பெற்றோன்;
குணமாலைபுதல்வன்.

சுதன்மர் - பதினொருகணதாரிலொருவர்,
இவர் சீவகன் சரித்திரத்தைச் சேணிகமகாராசனுக்கு
முதலிற் கூறியவர்.

சுநந்தை - சீவகனை வளர்த்த தாய்.

சுபத்திரன் - கேமசரி பிதா.

சுமதி - சுரமஞ்சரி தாய்.

சுரமஞ்சரி-சீவகன்மனைவிகளுளொருத்தி.

சுரமை - சுரமஞ்சரி.

சேணிகமகாராசன் - மகததேயத்தரசன்.

சேனன் - கனகமாலை சகோதரருளொருவன்.

தக்கநாடு - கேமமாபுரதையுடையதேயம்
தடமித்தன் - கனகமாலை பிதா.

தத்தன் - சீவகன்புத்திரருளொருவன்.

தரணி - சீவகன் புத்திரருளொருவன்.

தரன் - கலுழவேகனிடத்துள்ள ஓர்வித்தியாசரன்,
இவன் கப்பல் முடிகியது போல் ஒருமாயஞ்செய்து
ஸ்ரீதத்தனைக் கலுழவேகன்பால் அழைத்துச் சென்ற
வன்.

தருமதத்தன் - சச்சந்தன் மந்திரி.

தனபதி - பதுமை பிதா.

தனபாலன் - பதுமகன் தந்தை.

தாதி - பவணமாதேவன்றேயம்.

தாரணி - கலுழவேகன் மனைவி.

திலோத்தமை - பதுமைதாய்; புத்திசேனன்
மூர்ய.

தெய்வம் - விசயைசுரு உதல்கெய்தற்குக்
கூனியாகிய சண்பகமாலை வடிவகொண்டவந்த
தெய்வம்.

தேசிசுப்பாவை - ஓர் பரத்தை.

தேவத்தன் - சீவகன்றோழர் நால்வருளொருவன்

நந்தகோன் - பசுத்தலைவன்.

நந்தட்டன் - கந்துக்கடன் புதல்வன், இவனைச்
சீவகன் தம்பியென்று கூறுவர். நபுலவீபுலர் -
சீவகன் நம்பிமாரா, இவர்விசயையின் புதல்வரல்லர்,
காமக்கிழத்தியரிடத்துச் சச்சந்தனுக்குப் பிறந்தோர்.

நரபதிதேவன் - கேமமாபுரத்தரசன்.

நரதேவன் - தடமித்தன்.

நளினை - கனகமாலைதாய்.

நாகமாலை - சச்சந்தனது அகப்பரிவாரத்துள்ள
ளொருத்தி.

நிப்புதி - கேமசரி தாய்.

நிமித்திகன் - சச்சன்மந்திரி.

நூற்றுவர் - கட்டியங்காரன் புத்திரர்.

பஞ்சமேஸ்வரம் - ஐந்துமந்திரம்.

பஞ்சவர் - சந்திர ஆதித்திய கிரக நக்சத்

- திர தாரகைகள், இவர்களை ஜ்யோதிஷ்
கரென்பர்.
- பதுமுகன் - சீவகன்றோழர் நால்வரிலொ
ருவன்.
- பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனைவி; சீவகன்மனை
விகளொளாருத்தி.
- பம்மை - ஓர்தவப்பெண்.
- பரதன் - சீவகன்புதல்வரிலொருவன்.
- பல்லவதேயம் - தனபதிநாடு.
- பவணமாதேவன் - அசோதரன்பிதா.
- பவித்தினா - பதுமுகன்றாய்.
- பன்றிப்பொறி - இலக்கணையின் விவாக
த்தின் பொருட்டுக் கோவந்தமகாராச
னாஸ் இயற்றுவித்த வராகயந்திரம்.
- பாணிமுகம் - உயிர்போமுகங்களிலொன்
று.
- பிரீதிமதி - தேவதத்தன்றாய்.
- புத்திசேனன் - சீவகன்றோழர் நால்வரு
ளொருவன்.
- புதவி - கோவிந்தமகாராசன் மனைவி.
- பூமிமாதிலகம் - பவணமாதேவனகா.
- பூரணசேனன் - கட்டியங்காரன்படைத்
தலைவன்.
- மத்திமதேயம் - தடமித்தன் றேயம்
- மதனன் - கட்டியங்காரன் மைத்துனன்.
- மதிதரன் - தனபதி மந்திரி.
- மதிமுகம் - ஒருவீத்தை.
- மயிற்பொறி - விசயை ஊர்ந்துசென்ற
யந்திரமயில்.
- மன்மதன் - மதனன் தம்பி.
- மாலை - குணமாலைதோழி.
- வசந்தரி-தடமித்தன் கோயிலிலுள்ள ஓர்
வேலைக்காரி.
- வளையசந்தரம் - தடமித்தன் பட்டத்து
யானை.
- வனகிரி - சிநாலயமுள்ள ஓர்மலை.
- வாரணவாசி - அச்சனந்தி ஆசிரியனகர்.
- விசயத்தன் - தேவதத்தன் றந்தை.
- விசயன் - கனகமாலை சகோதரருளொரு
வன்; சீவகன்புத்திரருளொருவன்.
- விசயை - சீவகன் றன்றாய்.
- விநயமாமலை - குணமாலைதாய்.
- விமலை - சீவகன் மனைவிகளொருத்தி.
- விலாசி - இலக்கணதோழி.
- வீண்பதி - காந்தருவதத்தைதோழி.
- வெள்ளிமலை - கலுழவேகன்மலை.
- யவதத்தன் - ஸ்ரீதத்தன் பிதா.

இலம்பகவகராதி.

பக்கம்.

அவையடக்கம்	ச
இலக்கணையாரிலம்பகம்	௬௫௧ *
கடவுள் வாழ்த்து	க
கனகமாலையாரிலம்பகம்	௪௨௭ *
காந்தருவத்தையாரிலம்பகம்	௧௩௯ *
குணமாலையாரிலம்பகம்	௨௩௭.
கேமசரியாரிலம்பகம்	௩௮௧ *
கோவிந்தையாரிலம்பகம்	௧௧௫ *
சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்	௫௪௫ *
நாமகளிலம்பகம்...	௧௩ *
பதிகம்	௫
பதுமையாரிலம்பகம்	௩௨௫ *
பூமகளிலம்பகம்	௬௩௫ *
மண்மகளிலம்பகம்		..	௫௭௫ *
முத்தியிலம்பகம்	௭௧௩ *
யிமலையாரிலம்பகம்	௫௧௭ *

“மூவாமூதலா” என்னுங் கவியின் உரையில் எழுதப்பட்டுள்ள அளவியற்சந்தம் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களாவன :—

க.—தனித்தனியே நான்கெழுத்துச்சிறுமையும் இருபத்தாறெழுத்துப் பெருமையும்பெற்று, எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்சந்தம்.

உ.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாதனவாய் மற்றவை ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவழிச்சந்தம்.

ங.—இருபத்தாறெழுத்துமூதலாக எழுத்தளவொத்து, குருவும் இலகுவும் ஒத்த அடிகளால் வருவன அளவியற்றண்டகம்.

ச.—குருவும் இலகுவும் ஒவ்வாது மற்றவை ஒத்துவருவன அளவழித்தாண்டகம்.

ரு.—சந்தவடியும் தாண்டகவடியும் ஒத்து வழங்குவன சமச்சந்தத்தாண்டகம்.

ஈ.—சந்தவடிமிக்கும் தாண்டகவடிமிகாதும் வருவன சந்தத்தாண்டகம்.

எ.—தாண்டகவடிமிக்கும் சந்தவடிமிகாதும் வருவன தாண்டகச்சந்தம்.

“சுரிரண் டாகி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாகியாய் முற்றின தாண்டகமென்
றேகினார் தொல்லோ ரெடுத்து.”

“சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முள்ள வொத்தவகு
வந்த முறைமை வழுவாத—முந்தும்
அளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றுகில்
அளவழியா மென்ப ரவர்.”

“சந்த சரணமுந் தாண்டகத்தின் பாதமும்
வந்து மயங்கி வழுவிகந்த—செந்தமிழ்கள்
சுண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டக மென்றுரைப்பர் தாம்.”

இவற்றின் விரிவெல்லாம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் காண்க.

“திங்கண்மும் மாரி பெய்க திருவறம் வளாக செங்கோ
னன்கனி தரச னுள்க நாடெலாம் விளைக மற்று
மெங்குள வறத்தி னோரு மினிதூழி வாழ்க வெங்கள்
புங்கவன் பயின்ற நன்னூல் புகழோடும் பொலிக பிச்சே.”

நச்சினூர்க்கினியருடா.

கடவுள்வாழ்த்து.

மூவாமுதலாவுலகமொருமூன்றுமேத்தத்
தாவாகவின் பந்தலையாயதுதன்னினெய்தி
யோவாதுநின்றகுணத்தொண்ணித்ச்செல்வனென்ப
தேவாநிதேவனவன்சேவமுசேர்நுமாற்றே.

இத்தொடர்நிலைச்செய்யுள் தேவர் செய்கின்றகாலத்திற்கு நூல் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமு மாதலானும், * “முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி” என்ற தனால் அகத்தியத்தின் வழிநூல் தொல்காப்பிய மாதலானும், பிற்கூறிய நூல்கள் நிரம்பிய இலக்கணத்தன அன்மையானும், அந்நூலிற் கூறிய விலக்கணமே இதற்கு இலக்கணமென்றுணர்க. அவ்விலக்கணங்கள் செய்யுளியலின்கண்ணே ஆசிரியர் பா நான்கென்றும், அவற்றை அறம்பொருளின்பத்தாற் கூறுகவென்றுங்கூறிப் பின்பு அம்மைமுதலிய எட்டிற் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணமென்று கூறுகின்றழிற் “இழுமென் மொழியான் விழுமியது துவலினும்” என்பதனால் “மெல்லென்ற சொல்லான் அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள் பயப்பப் பழையதோர்க்கதைமேற் கொச்சுத்தாற் கூறின அதுதோல்” என்று கூறினமையின், இச்செய்யுள் அங்ஙனங்கூறிய தோலாமென்றுணர்க. இச்செய்யுள் முன்னோர்கூறிய குறிப்பின்கண் வந்த செந்துறைப் பாடாண் பகுதியாம். இதனானே “யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதற்குத் தேவபாணியுங் காமமுமேயன்றி வீடும் பொருளாமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று. முந்து நூல்களிற் காப்பியமென்னும் வடமொழியால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குப் பெயரின்கையம் இதற்குப் பின்புகூறிய நூல்கள் இதற்கு விதியன்மையு முணர்க.

இனி இத்தொடாநிலைச்செய்யுளை இனமென்ப. அவர் இனமென்று காட்டிய உதாரணங்கடாம் அவர்சேர்த்த அவ்வப்பாக்கட்கே இனமாகாது ஒழிந்தபாக்கட்கும் இனமாகத் கேற்றலானும், துறையை விருத்தமாகவுந் தாழிசையைவிருத்தமாகவும் ஒதுதற்கு அவையேற்றமையானும், “ஸ்வாமுதலா” என்னுங் கவிமுதலியன தாழும் பட்டவோசையான் விருத்தமாகுஞ் சேர்வரையறையானும் மிகத்துள்ளியவோசையா னுந் துறையாயுங் கிடத்தலின், இவற்றை விருத்தக்கவித்துறையெனல்வேண்டும்; அதுகூறவே துறையும் விருத்தமுமெனப் பகுத்தோதிய இலக்கணநிரம்பாதாமாகலா னும் இனமென்றல் பொருத்தமின்று. இச்செய்யுட்களின் ஒசைவேற்றுமையும் மிக் குங் குறைந்தும் வருவனவுங் கலிக்கேயேற்றலிற் கொச்சகமென்றடங்கிற்று.

* தொல்காப்பியம் - இறப்புப்பாயிரம்.

† „ பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் உகக.

கச்சு

“யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது” என்பதனால், இக்கவியும் மேலிடுக்கவியும் முன்னிலையன்றியுந் தேவரப்பராயின.

இனி அளவியற்சந்தம், அளவுழிச்சந்தம், அளவியற்றாண்டகம், அளவுழித்தாண்டகம், *சமசந்தத்தாண்டகம், சந்தத்தாண்டகம், தாண்டகச்சந்தமென அடக்குவார்க்கு அவற்றுள்ளஞ் சிலவன்றி முழுதுமடங்காமை யுண்டக.

மூவா முதலா வெண்பன மூத்த முதலியவென்னும் பெயரெச்சங்களின் எதிர்மறையிடுக்கு. †“எதிர்ப்புத்து மொழியினும் * * பொருணிலை திரியா” என்பதனால் உலகமென்னும் வீணைமுதற்பொருளொடு முடிந்தது. ‡“முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்” என்பதனால் முதலுமென்பதோர்வினை உடம்பாட்டிற்ருளதாம். ஆசிரியர் §“காலமுலகம்” என்றும் ||“சூண்டு குத்திரஞ்செய்தலின் அதுவடபொழியன்று. ஈண்டு உலகமென்று உயிர்க்கிழவனை; ||“உலகமுவப்ப” என்றதுபோல. ஒரு மூன்று மென்ற குற்றியலுகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு, ¶“முதலீ ரெண்ணினென்று ரகரமாகு, முகரம் வருத லாவயி னான” என்னும் விதியும்பெற்று, ††“அளந்தரி கிளவு” என்னுஞ் சூத்திரத்துத் “தோன்றுங்காலே” என்ற இலேசான் முடிந்தது. ஒரு மூன்றுமேத்த எய்தியென்க. உம்மை ‡‡“இனைத்தென வந்தி கினைமுதற் கிளவி வீணப்படு தொகுதியின்” வந்தது. உலகமென்னும்பெயர் மூன்றென்னும் பெயர்ப்பயனிலைகொண்டு அதுதான் ஏத்தவென்னும் வினைப்பயனிலைகொண்டது. வருத்தமாகியகுறிப்புணர்த்திய தாவென்னுமுரிச்சொல் வினைக்குமுதனிலையாய்த் தாவாதவெனப் பெயரெச்சமறையாய் இன்பமென்னும் பெயரொடு முடிந்தது. ஏத்தத்தாவாத வெண்பது §§“வீனையெஞ்சுகளவியும் * * ஞாங்கர்க்கிளந்த வல்லெழுத்துமிகுமே” என்பதனால் ஒற்றுமிககது. தாவாதவின்பமெண்பது உடம்படுமெய்யாயிற்று இன்பமென்னும் பெயா தலையாயது என்னுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. ||||“அவ்வுழி யெல்லாமெல்லெழுத் தாகும்” என்பதனால் மகரம் நகரமாயிற்று. தன்னினெய்தி யென்ற இன் காரகவேதப் பொருட்கண்வந்த ஐந்தாமுருபு. தன்னிலெய்தியென்று பாடமாயின், மணியினதொளியும் மலரினதுகாற்றமும்போலத் தன்னுள்ளே பெற்றென்க. எய்தியெனநின்ற செய்தெனெச்சங் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றவென்னும் பெயரெச்சவீனையொடு முடிந்து அது குணமென்னும் பொருட்பெயரொடுமுடிந்தது. ஓவாதென்னும் எதிர்மறையெச்சமும் நின்றவெண்பதொடு முடியும். குணமாவன: தாவாதவின்பமெண்பதனாற்பெற்ற அநந்தகமொழிந்த ஏழு குணங்களும். அவை அநந்தஞானம், அநந்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு என்பன. அத்து இரண்டாமுருபின்கண்வந்த சாரியை. ¶¶“அத்தேவற்றையாயிரு மொழிமே, லொற்றுமெய்க்கெடுத்தெற்றென்றற்றே” என்பதனால் மகரங்கெட்டு †††“அத்தி கைர மகரமுனை யில்லை” என்பதனால் அகரங்கெட்டு முடிந்தது. ‡‡‡“குற்றிய லுகரமு மற்று” என்பதனால் வருமொழியிலொகரமேறிற்று.

* அளவுமிகுஞ் சந்தத்தாண்டகமென்றும் பிரகிபேதமுண்டு.

† தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - வேற்றுமைமயங்கியல் உச.

‡ தொல் - எழுத் - மொழிமரபு கூக. § தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் டுள.

|| திருமுநகாற்றுப்படை. ¶ தொல் - எழுத் - குற்றியலுகரப்புணரியல் கூக.

†† தொல் - எழுத் - குற்றியலுகரப் புணரியல் சக.

‡‡ தொல் - சொல் - கிளவியாக்கம் கூக. §§ தொல் - எழுத் - உயிர்மயங்கியல் உ:

|||| தொல் - எழுத் - புள்ளிமயங்கியல் கூக. ¶¶ தொல் - எழுத் - புணரியல் கூக.

††† தொல் - எழுத் - புணரியல் உக. ‡‡‡ தொல் - எழுத் - புணரியல் கூ.

ஒண்ணி - பண்புத்தொகை. ஒண்ணிதிச்செல்வன் - வீடாகியவ்வீடாகிய நிதியை யுடையசெல்வன்; இகாவிறறு பவறுறுமைச்சொல்லாதலின் வல்லெழுத்துமிக்கது. செல்வென்றோ அழியாதவன்புக்கை நுகாசலின், என்பவென்னுமுற்றுச்சொல் சாதுக்கொன்னும் பெயர் பதாசுருந்தநெடுமுடியும், தோன்றலெழுவாயுமாம். பிதவுத் தெய்வத்துடையகாப்பெயர்; தான்களுருபு லிசிசு, ஆகியாகிய வென்க, செவடி பண்புமாதநினையாய் குறந்த சொல்லாதலின் மருவன்பாத்தியதாய் நின்றது. செவடி செந்துமென ஓற நூற்றின்றது, இரண்டாயதற்கொதியதிரியில்லன * பிற யால், சோதும்-பன்மெழ்தன்மை சொல், தாவவாகக்கடும் பன்மை, அன்று-அசை, ஓகாரம் - சுற்றசை.

(இதன்பொருள்.) பிதவாகளுக்காதியாகிய தவனவான் கெடாத இன்பத்தனக் கொப்பமுற்று அந்தமுயாதியால்லாத மூனறுபகுதிமத்தத தன்னுற்பெறுகையி னாலே தன்னையிடநீயகாத குணங்கையுடையனாய் ஒண்ணிதிச் செல்வென்பர் சாதுக்கள், ஆதலின் யாமும் இவ்வீடாகியம் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு அவன்திரு படிக்கை வணங்குமிமென்ப பொருள்.

இது அருகரணம், பிதசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணமென்னு நான்கினுள் பிதசரணம்

இனித் தான் மூவாமதொகையையெனறும்; நாய் மூவாமுதலாகவேண்டி யன்றும் வினைய சமரபகுதாருமொ. அதற்கு யெது போன்பதனெடு முடிக்க.

மலவருவச்செய்யுட்கும் அவ்வாறாய்பின் உரைபெருகுமாதலின் இனி நல்ல வினையாய் உபதானமுற்ற ஒருங்குமொகன்றும்

செம்பொன்னனுய கையாய் குருக்கள் அருடவணங்குதலிற் றும் சித்தனை வணங்குந் குருக்கள் கூறுதலானு அருகவணங்குதலானும் அருளை முன் வைக்கவென, அவை இது காட்டி அருளை முன்னடைசகவென்றலின் முன்னே வைத்தா (க)

செம்பொன்னனுமேற் பசுமபொன்னெழுத்திட்டதேபோ

லம்பொறுதிதள்ளின் மறுவாயிரத்தெட்டணிந்து

வெய்புஞ்சுடரிற் சுடருருதிருமூர் நதிவிண்ணோ

ரம்பொன்முடிபே லத்தாமரைசென்னிவைப்பாம்.

இன் - ஸ்ரீராமருபு உலம்பொருள் எழுத்திட்டதென்றது ஒற்றுமைப்படக் கூடத்தகர்க்கும், பிறிவென்றது சீர்யவடிபெரியவுமாகிய விடுவிற்கும் உவமை, மேல் பவம்புமென எதிராகா பதாசுற்று, எல்லாரும் யிரும்புஞ்சுடபொன்று இளஞாயி லிறன்றலுமாம் இன் - உறமுபொருடி, வைத்தவன வருவிசக

(இ - ன்.) ஆயிரத்தெட்டு மறுவை எழுத்திட்டாற்போலப் பிறிப்போலஅணி ந்து இளஞாயிறுநிலும விளங்குமுத்தியுடைய பிதவாகன்முடிமல் வைத்தஅடியை யாமுஞ் சென்னியிலே வைப்பாமென்க.

செம்மை பசுமை தொடைமுரண், நான்கி வண்ணமேற்பாடினது, இது அருக சரணம், (உ)

பன்மாண்குணங்கட்கிடனுய்ப்பகைண்பொடில்லான்

றென்மாண்பமைந்த புனைநல்லறந்துன்னிநின்று

சொன்மாண்பமைந்த குழுவின்சரண்சென்றுதொக்க
நன்மாண்புபெற்றே னிதுநாட்டுதன்மாண்புபெற்றேன்.

சொல் - புகழ். குழு - ஆசிரிய உபாக்கியாயசாதுக்கள்.

இ - ள். உறவும் பகையுமில்லா நான்குநிற நற்குணங்கட்டெருப்பிடனாய்ப் பழை
யதாகிய மாட்சிமையுடைய அறத்தையும், அதனைப் பொருந்தநின்ற குழுவின்
யுஞ் சரணாகச் சென்றுச் சாந்த நல்வினையுடையேனானின், இக்கதையை உலகிலே
நிலைபெறுத்துதற்கு நல்வினையுடையேனெனத் தெளிந்து கூறினாரென்க.

இறைவன் அன்பிலனாயினும் அருஞ்சரத்தின் மரம்போல் அடைந்தார்க்களித்
தல் அவற்கியல்புநிலைவென்று பாடமாயின் இல்லாவறமென்க.

இனிக்குணங்கட்டினாய்ப் பகைநண்பில்லானெனநிற் பிறர்க்குள்ளது இவற்
கின்றென்றாகும்; *“(குணமென்னுங் குன்றிறநின்றார்க்கென)” என்றலின்.

இது சாதுசரணமுந் தன்மசரணமுங் கூறிற்று.

(க)

அவைபாடக்கம்.

கற்பாலுமிழ்தமணியுங்கழுவாதுவிட்டா
னற்பாலுமிழ்நகைவெண்மதிபோனிறைந்த
சொற்பாலுமிழ்தமறுவும்திபாற்கழுவி
பொற்பாவிழைத்துக்கொளற்பாலுழமைமிக்கார.

இ - ள். கல்லின் பகுதியின்ற மணியும் நிறைமதிபோற் கலைகணிநிறைந்த சொல்
வின் பகுதியின்ற மறுவுங் கழுவாதொழிந்தால் நன்மைகெடும்; ஆதலிற் சான்றோ
தமதறிவாலே கழவி அழகாக அமைத்துக்கொளற்பாலவா யிருந்தாரென்க.

எனவே யான் அத்தன்மையனன்றென்பது சொல்லெச்சம், † “சொல்லொடுப
குறிப்பொடுமுடிவுகொளியற்கை, புல்லிய ளிளவி யெச்சமாகும்.” என்றாராதலின், மறு
வில்லாமதிக்கு மறுவடுத்தாற்போலக் கலைநிறைந்தசொற்கு அடுத்த மறுவாவது வரு
வமைக்குஞ்சொல்; அதனைச் சங்கத்தார் ஆராய்ந்தமைகூறவே அவையுடக்க முணர்ந்
திற்று. மதிபோல் நிறைந்த மதியுமாம்.

(க)

முந்நீர்ப்பிறந்தபவளத்தொடுசங்குமுத்து
மந்நீருவர்க்கும்மெனின்யாரவைநீக்குகிற்பா
நிந்நீரவென்சொற்பழுதாயினுநகொளபவன்றே
பொய்நீரவல்லாப்பொருளால்விண்புகுதுமென்பார்.

நிலத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய முன்று தொழிலு முடை
மையின் முந்நீர் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பவளமுஞ் சங்கும் முத்துங் கடலிலே பிறந்தன; அவை பிறந்த அக்
கடல் உவர்க்குமென்று கூறினும் அவற்றைக் கைவிவொரிஸ்லை. அதுபோல மெய்
யாகிய புராணப்பொருளாலே வீடுபெறுவே மென்பார் எனது இவ்வாறுவர்க்குந்
தன்மையையுடைய சொல் தீதாயினும், அச்சொற்பொதிந்த பொருளாலே அச்சொ
ல்லைக் கொள்வரெனத் துணிந்து கூறினாரென்க.

(உ)

*கிருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, கூ. †தொல், பொருள், செய், உ.புள.

ப தி க ம்.

மீனேறுயர்த்தகொடிவேந்தனைவென்றபொற்பிற்
 னுனேறனையானுளன்சேவகசாமியென்பான்
 வானேறநீண்டபுகழாள்சரிதம்மிகனைந்
 தேனூறநின்றுதெருண்டாரவைசெப்பலுற்றேன்.

ஏறுயர்த்த - ஏற்றைமேம்படுத்தின. * “கடல்வாழ்கறவுமேறெனப்படுமே” என்
 றார். சாமி-பாகதம்.

இ - ள். காமனைவென்ற பொற்பினையுடைய ஏறனையான் றான் ஒருவனுளன்.
 அவன்யாரெனநீவகசாமியென்பான் அவனது ஒழுக்கங்கேட்டோர் நெஞ்சிடத்தே
 நின்று இனிமைமிகும்படி டொளிந்தோர் அவையிலே இத்தொடர்லைச் செய்யுளைக்
 கூறலுற்றேனென்க.

புகழானென்னும் பெயர் சொல்லுவான்குறிப்பான் அவனென்னுஞ் சுட்டுப்
 பெயர் மாத்தினாயாயிற்று; † “நாணினின்றேன்” என்றும், † “அணங்கருங்கடவுளன்
 னேன்” என்றும் அகத்திற் கூறினுற்போல. இது † “பொருளொடு புணராச்சுட்டுப்
 பெயராயினும்” என்னுஞ் சூத்திரவீதி. மேல் இங்ஙனம் வருவனவற்றிற்கெல்லா
 மொக்கும். சேவகனை முட்கூறினா கதைக்கு நாயகனுதலின். (க)

கோடாதசெங்கோற்குளிர்வெண்குடைக்கோதைவெள்ளே
 லோடாததானையுருமுக்குரலோடையானே
 வாடாதவென்றிமிகுச்சந்தனென்பமன்னன்
 வீடாதகற்பினவன்றேவிவிசயையென்பான்.

செங்கோல் - பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடமாயினுங் கோடாதவென்று அடை
 யடுத்தலிற் கோலென்றும் தன்மையாயிற்று. வெண்குடை - இமயபிண்மை மாத்தி
 ரை நீக்கிய விசேடம். உருமுகுரல்பொலுபகுரலையுடையயானே. விடாத-விகாரம்.

இ - ள். செங்கோன்முதலியவற்றைபுடைய மன்னன் குறையாதவென்றிமிகு
 சச்சந்தனென்பர்; அவன் தேவி விசயையென்று பெயாகூறப்படுவாளென்க. (உ)

சேந்தொத்தலர்ந்தசெழுந்தாமமாயன்னவாட்கட்
 பூந்தொத்தலர்ந்தபசும்பொற்கொடியன்னபொற்பி
 னேந்தொத்திருந்தமுலையின்னமிாதன்னசாயல்
 வேந்தற்கமுதாய்வினையாடுதற்கேதுவாமே.

இ - ள். சிவந்து தம்மிலிணையொத்து அலர்ந்த தாமமாயன்னகண்ணினையும்
 பொற்பினையுந் தம்மிலொத்து அடிபரந்த வந்துமுலையினையுமுடைய சாயலார்
 வேந்தனுக்கு அமுதமாய்ப் புணர்ச்சிக்குக் காரணமாமென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல் ௯௦.

† அகநானூறு, ௧௬.—நாணி நின்றே னிலைகண் டியானும், பேணினே னல்ல
 னே மகிழ்வானத், தணங்கருங் கடவு ளன்னோளென், மகன்ற யாதல் புனைவநா
 லெனவே.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௩௭.

அமிர்தம் கட்டுவிதாகிய மென்மையுந் தன்னைதுகர்த்தார் பிறிது துகராமற்
றக்குமென்மையு முடைமையின், அமிர்தன்னமென்மையென்றா. * “சாயன்
மென்மை” என்று பொதுப்படச்சூத்திரஞ்செய்தது ஐம்பொறியால் துகருமென்மை
யெல்லாமடங்குதற்கு. “மயிலன்னசாயல்,” “சாயன்மாபு” என ஒளிக்கும் ஊற்றிற்
கும் வந்தன; பிறவுங் காண்க. சாயல்-ஆகுபெயர், மறுமையிற்சென்று பெறும் அமுத
மும் இவ்வுன்னக்கொண்டு மயங்கினமைதோன்றமீட்டும் அமுதாயென்றா. (௩)

கல்லார்மணிப்பூணவன் காமங்களைந்துகன்றிச்
சொல்லாறுகோனனிசூழச்சியுட்டோற்றவாறும
புல்லார்புகலப்பொறிமருளுயிற்றேவிபோகிச்
செல்லாற்றுகிச்சுகிகாடவன்சேர்ந்தவாறும்.

நனி - விசேஷத்தூரிச்சொல், பொறி - இயந்திரம், செல்லாற்றுகுதல் -
வெற்றிமுறுககேட்டுக்கலங்குதல், தெய் - பொறி இழுக்கிச் சொந்தவாறு மென்முடி
வழி அவனெனவேண்டாமையின், அது தெய்வைச் சுட்டாது, அங்ஙனம் அமுதா
யவன் இங்ஙனமாயிருளுனத் தேவிரங்குதலின், முன்னர்க்கவியை நோக்கித்
தகுதிபற்றிவந்தது. இனி - சாத்தியவன்வந்தா ளென்றாற்பாலத் தேவியவனென
வினக்கொருங்கியன்றிதன்பாடுமுளா, அது வழக்கிற்கென்று மறுக்க.

இ - ள். பூணவன் வெட்கைசெறிந்து அதிலே அடிபட்டு அமைச்சா சொல்
வழியைச் கௌரூய்ப் பங்கொ மனமகிழ் எண்ணத்திலே மிகத்தோற்றபடியும்,
தேவிபோகி இழுக்கி அவன் சுகோட்டைச் சொந்தபடியுமென்க (௪)

நாளுற்றும்பிபிறந்தான் நிசைபத்துமந்தா
தோளுற்றொந்தெயவந்துணையாய்த்துயர் தீர்ந்தவாறுங்
கோளுற்றகோன்போலவன்கொண்டுவளர்ந்தவாறும்
வாளுற்றுகண்னணம்மகன்வாழ்கெனநோற்றவாறும்.

தோள் - கை. உற்று - உவமவாசகம். “செப்புற்றகொங்கை” என்றா பிறரும்.
† “ஒழியாது” என்னும்பொருள் கோனையென்னும உரபு தொக்கது. அவனென்று
கந்துக்கடனைச் சுட்டிற்று, கடையை உட்டொண்டு, அரசன் இறத்தற்கேதுவாக
லின் ஈட்டும் வாளுற்றகண்ணென்றார் வாழ்கென - வியங்கோள்விசாரம். நோன்பு-
வெட்கையுள்ளது

இ - ள். நம்பி ஒன்பது திங்களும் நிறைந்து, திசைகளிற்பல்லுயிர்களும்
வளர்தல் காரணமாகப் பிறந்தானை; ஒருதெய்வம் கூனியது உருவாய்த்தன்கை
தனக்குதவு மாறுபோலத் தேவிக்கு உதவித் துயரத் தீர்த்தபடியும், கொலையுண்
சச்சந்தன் வளர்க்கு மாறுபோலச் சுதனக் கடனுக்கொண்டு வளர்த்தபடியும்,
கண்ணன் நோற்றபடியுமென்க.

நல்ல நாளுற்றென்றுமாம்.

(௫)

நெஞ்சம்புணையாக்கலைமாக்கடனீந்தியாங்கே
வஞ்சம்மறவாநிவைவள்ளல்விடுத்தவாறும்
விஞ்சைக்கிறைவன்மகள்வினையிற்றோற்றவாறு
நஞ்சற்றகாமரநிகரிற்றுய்த்தவாறும்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம் உரியியல், உக.

† “, , எழுத்ததிகாரம், தொகைமரபு, கடு.

இ - ள். வள்ளல் தனது நெஞ்சு தெப்பமாகக்கலைகளாகிய கடலைக்கடந்து களாயேறி அப்பொழுதே மறவர்கொண்டரினையைமீட்டபடியும், தத்தை யாழ்ப்பாடலிலே தோற்றபடியும், இருதலையுமாதத்தகாமத்தை நாகரைப்போல நுகர்ந்த படியுமென்க.

கற்றபொழுதே பயன்கோட லருமையின் ஆங்கேயென்றா. மறவரைக்கொல்லாது உயினாவழங்குதலின் வள்ளலென்றா. விஞ்சை-குணப்பண்பு பண்புடைப்பொருண்மேனின்ற ஆகுபெயர் ஒருமகளை வென்றானென்றல் இவன் தலைமைக் கீழிவென்று அவன்செய்தியாகக் கூற்றார் நாகரோடுவமை ஒருடம்பாதலும் நீங்கல் வன்மையும் பற்றி. (சு)

முந்நீர்ப்பங்குசங்கலறம்முரசார்ப்பழுதூர்ச்
செந்நீர்க்கடியின்விழவாட்டினுட்டேம்கொள்சுண்ண
மைந்நீர்நெடுங்கண்ணிருமங்கையாதம்முணமாறு
யிந்நீர்ப்படியபாமிவைதோற்றனமென்றவாறும்.

அலற ஆரப வியோடும்வினையாட்டென்க கடி - மிகுதி. தேங்கொள்சுண்ணம்-ஒளியுநற்றமும் ஊறுமினிமைகொண்ட சுண்ணம். தோற்றனம் "மோயின ஞாயிர்த்தகாலே" என்றதொல வினையெச்சம் முற்றியத்திரிந்தது.

இ - ள். மூன்றிர புதிநீராளுடான விழவெடுத்தாடும் ஆட்டிலே இருவராகிய மங்கையா சுண்ணத்தாலே மாறும் இச்சுண்ணங்களைத் தோற்று இந்நீரிற்படியே மென்றபடியுமென்க. (சு)

சுண்ணம்முடைந்துசுரமஞ்சரிசோடந்துதோழி
வண்ணநெடுங்கட்குணமாலையவைதுமாறிப்
புண்மேற்புடைநிற்புகைந்காணுருவியாதுநோக்கா
கண்ணோக்குடைந்துகடிமாடமடைந்தவாறும்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி சுண்ணத்தோற்றலால் சோர்ந்து தோழியாகிய குணமாலையைக்கண்ணுறுசுவர்னை மறநெயின்னென்றுவைத் தெஞ்சுநறு அழகுக்கெட்டு ஆண்மக்கள் அழவை ஒவியத்தும் கொக்காளாய்க் கன்னியாமாடத்தை அடைந்த படியுமென்க.

மாறிவைத்தெனமாற்றது, * "நிலகாங்குதி" + "மாற்றமொன்று" என்னுங் கூறிகளை நோக்கி. (சு)

பொன்றுஞ்சுமார்பண்புலலாட்டினுட் புன்கணைய்த
சின்னெஞ்சுகினறநுமலக்கமிர் தீந்தவாறு
மன்றைப்பகலேகுணமாலையையச்சுறுத்த
வென்றிக்கனிற்றைவிரிதாரவவ்வென்றவாறும்.

அசாம்-விசாரம் முன்புலவற்றியையுலையான்று. மாற்றின்விசை ததால் உலகு புரந்த தார

இ - ள். திருததங்குமார்பன் புலலாட்டிலே உயிர்போகின்ற ஞமல்ககுத் தானும் வருகிப்பார்த்துநின்று பஞ்சமஸ்காரமாகிய மந்திரத்தைக் கொடுத்த படியும், அவன் அறஞ்செய்த அப்பகலே களிற்றை வென்றபடியுமென்க. (க)

* குணமாலையாரிலம்பகம், சுஅ. + குணமாலையாரிலம்பகம், சுசு.

தேனாறுதிஞ்சொற்குணமாலையைச்சேர்ந்தவாறுங்
கோனாறுசெய்வான்கருகிச்சிறைகொண்டவாறும்
வானாறுழிந்துமழைமின்னெனவந்தொர்தேவ
னானொளியேவலுவோற்கொண்டெழுந்தவாறும்.

வான் - வினையெச்சம். கருதியென்பது கருதவென நின்றது, “உரற்கால்யானை யொடித்துண்டு” என்னுஞ் செய்ததெனெச்சம் பிறவினை கொண்டாற்போல, சிறை - அன்னப்பார்ப்பைச் சிறைசெய்தது. ஒர்தேவன்-விசாகரம். மழை-அவனூர்நி. ஆசிரியன் கூற்றை உட்கோடலின் உரவோன் அறிவுடையோனுயிற்று.

இ - ள். உரவோன் தேனினதினிமை இடைவிடாத இனிய சொல்வையுடைய குணமாலையைச் சேர்ந்தபடியும், கட்டியங்காரன் கொல்லுதற்குக் கருத முற்பிறப்பிற் றீவினையாகியசிறைவந்து அவனைக் கைக்கொண்டபடியும், ஒருதேவன் மழைமே லேறி மின்போல வான்வழியாக வந்திழிந்து அவனைக் கைக்கொண்டுபோனபடியு மென்க.

அவனெனச்சுட்டுவருவித்து உரவோனைச் சுட்டாக்கலுமொன்று. (க0)

தேங்காதமள்ளாதிருடோளினைசிக்கபாத்த
பூங்கச்சுநீக்கிப்புனைமாண்கலநல்லசேர்ந்தி
நீங்காதகாதலுடையாய்நினைக்கென்றுமின்னும்
பாங்காயவிஞ்சைபணித்தாங்குவிடுத்தவாறும்.

பூங்கச்சியாத்த கெடாதவீரர்; தோளிணையையுடைய வீரர். இவை இகழ்ச்சி கச்சு-சேலையின் மேற்கட்டினது. சிக்க-அகப்படக்கோல, திசைச்சொல். நீக்கி-அச் சிறையைநீக்கி. பின்னுமென்றது இடாவரினென்றதன்றி இன்பமுறுங்காலும் நினை க்கவென்றது.

இ - ள். மள்ளர் சேவகனைச் சிக்க, தேவன் அதனை நீக்கிக் கலத்தைச் சேர் த்தி என்றும் நீங்காத காதலையுடையாய் பின்னு நினைக்கவென்று தனக்குரிய விஞ் சைகளை அவனுக்கு நிறுத்தி அவ்விடத்து நின்று விடுத்தபடியுமென்க.

இது முற்சுடறியகலியிற் சிறைப்பாவத்தைத்தொடர்புபடுத்தெடுத்து விரியக் கூறிப் பின் அவற்குச் செய்த சிறப்புக்களங் கூறிற்று. கட்டில்லாமை பின்னை யுணர்க. (கக)

பைந்நாகப்பள்ளிமணிவண்ணனிற்பாயல்கொண்டு
கைந்நாகந்துஞ்சுங் கமழ்காரந்தளஞ்சாரல்போகி
மைந்நாகவேஷிமலிபல்லவதேயநண்ணிக்
கொய்ந்நாகச்சோலைக்கொடியந்நகர்புக்கவாறும்.

மை - மேகம். கொய்ந்நாகம் - புன்னை. மாநகருமபாடம். காந்தள் வடிவிற்கும் நிறத்திற்கு முவமம்.

இ - ள். நாகப்படுக்கையிலே மாயோன்துயிலுமாறுபோலக் காந்தனைப்படுக்கை யாகக்கொண்டு யானைதுயிலு மழகிய சாரலைப்போய்ப் பல்லவதேசத்தைநண்ணி அதின்நகரிலே புகுந்தபடியுமென்க. (கஉ)

அந்தம்மனைமுகளிதறநகர்மன்னம்மங்கை
முத்தம்முரிஞ்சுமுகிற்மென்முலையின்னனோப்
பைத்தங்கொர்நாகம்பனிமாமதியென்றுகீணடச்
சித்தங்குழையற்கவெனநதீர்த்தவட்சேர்ந்தவாறும்.

அந்தநியென்னும் வடமொழிச்சொல்லு விரையாயிற்று. “அந்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு” என்றொழிந்தும். அங்கெனக் கதையைப்பொருள்கு கட்டினார்.

இ - ன். களித்தையுடைய முடிசூறிய நகரின்மன்னன்மகள் முகத்தைப் பொழிவிடத்தே ஒரு நாகம் மதியென்றுக்கொள்ளி படம்விரித்து, அது மறுச்சோ மதியன்மையின், அடனைக் கையிலே சினைகொடே சித்தம்வருந்தின உலோக பாலினபுரத்தக்கவென்றுகூறி, அப்பொருள்செய்தீர்த்தது அவளைச் சேர்ந்தபடியு மென்றா. (கரு)

பொற்பூவ்குமர்தபுணாமென்முலைக்கோடுபோழ
நற்பூநாகரலாவிருநுங்கணயந்தவாறும்
கற்பாடழிந்தகனமாமலரித்தாண்செய்தோளாள்
வெற்பூடறுத்துவினாவினெறிக்கொண்டவாறும்.

இ - ன். புலவன் புலவியொழியைச் சமந்த முலையாகிய சாழ்வான்றை, அவன் புலவியொழியைநிற்கும்பரிபாடியும், அவன் சாரியத்தின்வினாவாக மலையை மூட்டி, அவனிடம் கொண்டபடியெமென்ற.

பொருள்குபெயரையெடுத்தாண்டதமனத்தலை யொத்த நாகன் (கரு)

தாலாதகம்மாமரிசு நதக்கருநிநண்ணி
விண்ணாவிறுச்சிர்வயிநன்மகவவேறகணைக்க
புள்ளாவியாடவுயிரொன்றொதுறைந்தவாறும்
கண்ணாவிறுங்குமஜோதையித்போயவாறும்.

பொருள் - தீவரம் - மனம். நத - மனம். இ - நீச்சம்.

இ - ன். இன்ன ஒவியைநீர்வாகா ஒவியிருதின்றதக்கநாட்டைப் பொருத்தி, அப்பிட்டத்தகரில்கைகன்மன் கொச்சம் மனத்தணின்னு உயிரொருத்துதலால் இருவரமறும் இருவினையொத்து உரைத்தபடியும், அவன்வினையும் போனபடியு மென்றா. (கரு)

இன்னிரமரிதன்னவகண்ணினோமாரிகுப்ப
பொன்னூர்கழலான்பொழிமாமழைக்காடுபோக
பின்னிரவென்வேலவன்மத்திமதேயமன்னன்
கொன்னூர்கொடுவெஞ்சிலைகண்டெதர்கொண்டவாறும்.

கண்ணினையுமென்னும்புமை விரார்த்தாற்றொக்கது. ஓரணவொன் னிடக்க கொழுகதின் ஓராமென்றும், கண்ணுங்காடும் மழைபொழியப்போனான். சாலம் காராயிற்று. மன்னிரவும் பாடம். கலை - ஆகுபெயர்.

இ - ன். புலவன் அபிதகன்னவகன் மாறது நீசொசியப்பழகும்படி.

* இத்த நாட்டிற்குத் தக்க நாடென்பது பெயர். இதனைச் சேமசுரியா நிலம்பகத்தில் உகிலது கவியர்காண்க.

காட்டிடைப்போகையினாலே, மின்னின் நன்மையையுடைய வேலவனாகிய தடமித் தன் அச்சம்பரந்த சிலைத்தழும்பைக்கண்டு எதிர்கொண்டபடியு மென்க. (கக)

திண்டேரரசர்திறற்சிங்கங்கள்வில்லும்வாளுங்
கண்டாங்குவந்துகடிபெய்திவட்காத்துமென்று
கொண்டார்குடங்கையளவேயுளகண்ணினோப்
புண்டாங்கெரிவேலினையோற்குப்புணர்த்தவாறும்.

கொண்டார் - ஏற்றார். பகைவர் புண்ணைத்தாங்குதற்குக்காரணமானவேல் - வினைத்தொகை; ஏதுப்பொருள் கருவிக்கண் அடங்கும்; “மற்றிந்நோய்தீருமருந்து” என்றற்போல. அரசன்றிறலும் பாடம்.

இ - ள். அவன் அரசாசங்கங்களுடைய விற்றொழிலையும் வாட்டொழி லையும்உண்டு அப்பொழுதே உவந்து இவ்விடத்தே இவனைக் காவலிட்டுக் காப்பே மென்று உட்கொண்டு கண்ணினோ இனையோற்குப் புணர்த்தபடியுமென்க. (கஎ)

மதியங்கெடுத்தவயமினெனத்தம்பிமாழாந்
துதிதற்குரியாள்பணியாலுடனயவாறு
நிதியின்னெறியினவன்றோழர்நிரந்தவாறும்
பதியின்னகன்றுபயந்தானைப்பணிர்தவாறும்.

இ - ள். நந்தட்டன் திங்களைக்கெடுத்த உரோசினியென்னும்படி. மயங்கி உலகுவிடங்கத்தோற்றினவனுக்குரிய தத்தை யெவலாலே அவனைக்கண்டபடியும், பொருள்தேடவேண்டுமென்னும் வழியாலே அவன்றோழர் அவனைத் தேடினபடியும், அவன் விசயையைக்கண்டபடியுமென்க.

மயமின்களெனத் தோழர்நிரந்தபடியு மென்றுமாம். பதியினின்று நீங்கப் பிள்ளைப்பெற்றாளுெனவே விசயையாம். பதி - இராசமாபுரமுமாம். (கஅ)

கண்வாளுகுக்குங் கமழ்தாரவன்றையொடெண்ணி
விண்வாளுகுக்குநகர்வீதிபுகுந்தவாறு
மண்மேல்விளக்காய்வரத்திற்பிறந்தாளொர்கண்ணிப்
பெண்ணாரமுதின்பெருவாரியுட்பட்டவாறும்.

மாலையைக்கண்டகண் பிறிதிற்செல்லாமையின் வாளுக்குமென்றார். விண்- தேவருளாகு. மண்ணுக்கு - உருபுமயக்கம். கண்ணிப்பெண்ணாரமுதின்பெருவாரி - பலசொற்றொகையாயினுங் கற்கனைக்குவனையிதழ்போல இருசொற்றொகையாய் நின்றது.

இ - ள். தாரவன் விசயையுடனெயெண்ணி இராசமாபுரத்திற் நெருவ்லே புகுத்தபடியும், வரத்தோடே பிறந்தாளொருகண்ணிப்பெண்ணாகிய அமிரதினது பொருகநடலிலே அகப்பட்டபடியுமென்க. (கங)

துஞ்சாமணிப்பூட்சுரமஞ்சரியென்னுநாமத்
தஞ்சாயல்பூத்தவகிலார்துகிலாய்பொனல்கு
லெஞ்சாதவின்பக்கொடிதாழ்த்ததும்பன்றியெய்து
நஞ்சுறுவேலான்பகைநாமறக்கொன்றவாறும்.

துகிலையும் மேகிலையும்து உடைத்தாகிய வல்குலையுடைய கொடி; இன்ப

மாகியகொடி. பொன் - ஆகுபெயர். கொடியென்றலானும் வீரத்ததை நீக்குத லானுந் தாழ்த்ததென்றா. நாம் - அச்சம்; நாமமாயின் விகாரமாம்.

இ - ள். வேலான் ஒளிமாறாதமணிப்பூணினையும் நாமத்தினையும் சாயலினையு மூத்தகொடியை வளைத்தபடியும், பன்றியையெய்து பகையைக் கொன்றபடியு மென்க.

புண்டோய்த்தெடுத்தபொருவேலெனச்சேந்துநீண்ட கண்போன்றமாமன்மகர்கண்மணிப்பாவையன்ன பெண்பாலமிர்தினலம்பெற்றதும்பொற்பச்செங்கோ மணபான்மதிதோய்குடைதன்னிழற்பாயவாறும்.

தன்மாமனுடையமகள்; அவன்கண்போன்றமகள்; அவன் தேவியுடைய வேலெனச் சேந்துநீண்டகண்மணிப்பாவையன்ன பெண். “உண்கண்மணிவாய்பாவை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவளிடத்து அயிர்தையொத்த இனியநலத்தைப்பெற்றபெண் செங்கோல் பொலிவுபெறாநிற்பக் குடை நிறைபு பரப்பினபடியுமென்க.

வேல்பெம்பொழுதே புண்ணும் உடனே நிகழ்தலிற் புண்டோய்த்தெடுத்ததோய் - உலமவாசகம். குடை - எழுவாய். குடைத்தன்னிழலும் பாடம்.

கிறைமன்னருய்ப்பத்திருநிற்பச்செங்கோனடப்பக் குறைவின்றிக்கொற்றமுயரத்தெவ்வர்தேர்பணிய வுறைகின்றகாலத்தறங்கேட்டுருமுற்றபாம்பி னறிவன்னடிக்கீழரசஞ்சித்துறந்தவாறும்.

குறைவின்றி - மத்திமதிப்பம். உய்ப்ப - செலுத்த. நிற்ப - கொதுநிட்ட

இ - ள். உய்ப்ப, நிற்ப, நடப்ப, உயரும்படிதேர்பணிய வீற்றிருக்கின்ற காலத்தே அறத்தைக்கேட்டு, உருமேற்றின் ஒசைகேட்ட பாம்புபொல அரசாட சிவ அஞ்சி, அறிவன்னடிக்கண்ணே துறந்தபடியுமென்க.

இவன் துறவுகூறவே எல்லா துறவுமுனர்த்திற்று.

கோணைக்களிற்றுக்கொடித்தேரிவுளிக்கடல்குழ வாண்மொய்த்ததானையவன்றம்பியுந்தோழன்மாறும் பூண்மொய்த்தபொம்மன்முலையாரும்புலந்துறப்ப வீணைக்கிழவன்னிருந்தார்கதிசென்றவாறும்.

ஐ - அசை.

இ - ள். மாறுபாட்டினையுடையகளிறுமுதலியவற்றைச்சூழ்ந்த காலானையுடைய வனுடைய தம்பியும் தோழர்நால்வரும் தேவியொண்மரும் இங்கிலத்தை விட்டுச் சுவர்க்கம்பெறத் தான் வீடுபெற்றபடியுமென்க.

இவனை யொழிந்தோர்க்கு வீடுபெறவல்லீனையின்று. “தென்புலமருங்கின வீணை நிறைய” என்றாற்போலப் புலம் - நிலமாம். * “ஏசுபெண்ணெழித் திந்திரர்களாய்த் தூயஞானமாய்த்துறக்க மெய்தினார்” என்று தேவியரை முற்கூறி, † “ஐவருந் - சிறு

* முத்தியிலம்பகம், தேவிமாரநோற்றுயர்வு, கூ.

† ,, நந்தட்டன்றோழன்மாரநோற்றுயர்வு, கூ.

வின்றோற்றம்பொறு நேவராயினு” என்றுபிற்கூறுவாராதலான், முல்லைநகரத்திற்
யுந் தோழன்மாருமெனல்வேண்டுமாயினும், ஆண்பால் சிறப்புடைமையில் முற
கூறினார். பாட்டுக் காமதக்ஷணத்தின் அகிற்பற்றற்று விரையவிடுபெற்றமை
தோன்ற விரிணக்கியவன் விழுந்தார்க்கு சென்றனென்றார். (௨௩)

தேன்வாயுமிழ்ந்தவமிர்துண்ட வன்போன்றதெல்லவன்

வான்வாய்வனக்குருகலுதர முலைப்போகம்மென்றா

ளேனோருமே தவவெய்தியவியன்பவென்ப

மீனோர்க்குடைப்பாம்பதிகுத்துளியன்றவானே.

உமிழ்ந்தவமிர்து - சிலப்பதிகமரம்போனின்றது.

இ - ள். அழியாததெல்லத்தை யுடையவன் தேனையுமிழ்ந்து உதரணமாய்
அமிர்த்தத்தை யுண்டவனை யொத்து, வானிடத்தாமகன்ற அரணவெனக்கும் நலத்த
ருடைய போகத்தகைவெண்டானாய், எல்லாருமெடுத்த அகன் அகிலத்தெ
மடந்தையை நுகர்ந்த போரின்பத்தையும பதிகத்தில் பாட்டி பெரிய தெய்வ
வள்ளோர்க்குடைப்பா மென்றான்க.

இன்பவெள்ளத்தையுமென்று உடமையுமுறையும் விரித்துச் “சுலலாமனை”
என்னுங்கவீமுதலியவற்றின் உம்மைகளுக்கு இரண்டாவதுவிரித்து உதரணமா
மென்பதொரு முடிக்க.

முற்கூறிய வீட்டையுட்கொண்டுகூடியவிற்பயனுட கொண்டு நினை.

பதிக முற்றிற்று.

ஆட்கு - ௨௩

நா ம க னி ல ம் ப க ம்.

நா டி வ ள ம்.

நாவிற்றிருந்தபுலமாமகனோடுநவ்நொற்
பூவீற்றிருந்ததிருமாமகள்புல்லநாளும்
பாவிற்றிருந்தகலைபாரதச்சென்றகோவிக்
கோவீற்றிருந்தகுடிநாட்டணிகூறலுற்றேன்.

இ - ள். பாவினவீற்றிருந்த கலைகள் தாட்டறநடந்த கேள்விக்கோ தன்னை
மாமகனோடு இருமகள் வெறுப்பின்றி நாடோறும்புல்லம்படி தான் வீற்றிருத்தற்குக்
பாரணமான நாட்டழகை கூறுதலுற்றேன் என்றொன்றாக.

கேள்விக்கோவெனவே, கல்வியுற் றொல்லாம் பெற்றனவெனும், அலை
நாடோறும் புதிதாக நிகழுகின்றனம்தான்நாற்பு பின்னா புல்லவென்றா.

இனி அவர்கள் நாட்டிலே புல்ல என்றமாம். (க)

காப்மாண்டதெங்கின்பழம்வீழக்கமுகுக்கென்றிற்
பூமாண்டதீந்தேன்றொடைகிறிவருகைகபோழ்து
தேமாங்கனிசிதந்நாயைப்பழுகுகிந்து
மேமாங்கதமென்றிசைபாற்றிசைபோயதுண்டே.

விதவென்றும் எச்சம் காரணாரியப்பொருட்கள் திறத்தகாலமுணர்த்திற்று.
ஒழிந்தஎச்சம் காரணச் செயல்தன் றெதின்மேற்று பூமாண்ட தீந்தேன்றொடை -
பொலிவு மாட்சிமைப்பட்டதென்போல இனிய நீராயுடைய தாலு, “நனைசெய்
த்குஞ்சொற்றின்னாப்பகங்காய்” என்று விரும். இனி, தேனுந் தாலுமொ உம்மை
விரித்தலுமாம். யாழ்ப்பாண - ஆகுபெய.

இ - ள். பழம் வீறுதலான சிறிப் பொடித்த சிதநிச் சிந்தும ஏமாங்கத
மென்றுபெய கூறப்பட்டி. இனையாவெதிரையல்லாபோயதோர்காண்டென்க.

இனி வீற அப்பழம் கீழ்ப் பொடித்த சிதநிச் சிந்துமினைச் செய்விப்பதன்
பொழுதுமாம் : வினவென்பதெனலு.

வேறு.

இலங்கலாழியினுன்கறிற்றீட்டம்போழ
கலங்குதெண்டினாமேய்ந்துகணமழை
பொலங்கொள்கொன்றையினுன்சடைபோன் மின்னி
விலங்கல்சோந்துவிண்ணேறிவிட்டார்த்தவே.

மறுகுசின்றதெண்டினா - ஆகுபெயா.

இ - ள். கணமழை சுகசுவர்த்திகளிறீட்டம்போலேதொழையப்பருகிக்குன்
முதிருமாவும் மலையைச்சேர்ந்து பின்பு வண்ணிலேயேறிச் சடைபோலமின்னி
யாய்விட்டார்த்தனவென்க. (ங)

தேனிராந்துயர்மொய்வகைச்சென்னியின்
மேனிராந்துவிசும்புறவொள்ளிவெண்

கோனினாத்தனபோற்கொழுந்தானாகள்
வானினாத்துமணந்துசொரிந்தவே.

இ - ள். வான் ஒன்றின்மேலொன்றாகாமல் நிராத்துத் தம்மிற்குடித் தே
னிரால் நிராத்துயர்ந்த வரைத்தலையிலே வெள்ளியாற்செய்த வெள்ளிய கோல்களை
விசும்புற நிராத்தாற்போலத் தானாகளை நிராத்துச்சொரிந்தனவென்க. (ச)

குழவிவெண்மதிக்கோடுமுக்கீண்டுதேன்
முழவினின்மதிர்மொய்வரைச்சென்னியி
னிழியும்வெள்ளாருவித்திரள்யாவையுங்
குழுவின்மாடத்துகிற்கொடிபோன்றவே.

இ - ள். வரைத்தலையினின்றிழியும் வெள்ளாருவித்திரள் யாவையும், பிறைச்
கோடுமுதலின் இரால் கிழிந்து வரைத்தலையினின்றிழியுந் தேன்றிரள் யாவையுந்
திரட்சியை யுடைய மாடங்களில் துகிற்கொடியை யொத்தனவென்க.

முழவுபோல அதிர்தல் இரண்டிற்கு மேற்றுக, “வெண்டுகில்” என்றும்
* “கோபத் தன்ன தோயாப்பூந்துகில்” என்றுங்குறலிற் துகில் வெண்மை செம்மை
இரண்டிற்கும் பொது. (இ)

இலங்குநீண்முடியிந்திரன்மார்பின்மேல்
விலங்கிவீழ்ந்தமுத்தாரமும்போன்றவை
நலங்கொள்பொன்னெடுகின்மணிசிந்தலாற்
கலன் பெய்ப்பேழைகவிழ்த்தவும்போன்றவே.

விலங்கிவீழ்தல் - பிணைத்திட்டமாலேபோலேவீழ்தல். கவிழ்த்த - தொழிற்
பெயர். சிந்துதல் - உள் நிறைதலிற் றெறித்தல்.

இ - ள். அவ்வருவிகடாமே விழுகின்றபொழுது இந்திரன் மார்பின்மேலே
வீழ்ந்த முத்துவடத்தையுமொத்து, அவை பொன்னையு மணியையுஞ் சிந்துதலின்
அவனுபரணப் பெட்டிதான் கவிழ்க்கப்பட்ட ஆபரணங்களை யு மொத்தன வென்க.

இது நீரிருவமைகூற்றிற்று.

(சு)

வள்ளற்கைத்தலமாந்தரின்மால்வரைக்
கொள்ளைகொண்டகொழுநிதிக்குப்பையை
யுள்ளமில்லவர்க்குட்தொறுமுய்த்துராய்
வெள்ளநாடுமடுந்துவினாந்ததே.

உய்த்து - உய்ப்ப. உராய் - பெயர்ந்து.

இ - ள். வெள்ளமானது வண்மையையுடைய கையினைத் தம்மிடத்தே
யுடைய நன்மக்களைப்போலே நிதித்திரனை மடிந்திருப்பார்க்கு ஊர்தொறுங் கொடுப்ப
தாக நாட்டிலே முகஞ்செய்து வினாந்ததென்க. (எ)

மையல்லானையின்மும்மதமார்ந்துதே
னையபொன்னசும்பாடியனைந்துராய்ச்
செய்யசந்தனந்தீம்பழமாதியா
ரையவாரிடந்ததுநன்றேரோ.

இ - ள். அவ்வெள்ளம் மூன்றுமதமுமுள்ளேநிறந்து தேனைப்பூசி வியப்பை யுடைய பொன்னசும்பையனைந்து பெயர்ந்து, சந்தனம் பழமென்கின்றவை முதலாகப் பிறவற்றையும் இழந்தேமென்று காவிரந்தும்படிவாரிப் பெரிதாக நடந்ததென்க.

உண்டு பூசி அனைந்து செருக்கி நாட்டைநோக்கி நடந்ததென்றார்; குறிப்பு. ஐய-உரிச்சொல்லீறு திரிந்தது. *“(நன்றுபெரிநாகும்.”) (அ)

வீழிப்பட்டினம்வெளவியவேந்தெனக்

காடுகையரிக்கொண்டுகவர்ந்துபோய்

மோடுகொள்புனன்மூரிநெடுங்கட

னையுமுற்றியதோவெனநண்ணிற்றே.

வீடு - விகாரம்.

இ - ள். புனலானது குழிக்குதலில்லாத பட்டினத்தைக் கொள்ளை கொண்ட வெந்தெனத் திரைகளாகியகைகளாலே காட்டையரித்தல் கொண்டு அப்பொருள்களை உளளடக்கக்கொண்டுபோய்க் கடல் நாட்டை வளைத்ததோவென்று மக்கள் வருந்தும் படி அந்நாட்டை நண்ணிற்றென்க. (க)

வேறு.

திரைபொருகளைகடற்செல்லன்சென்னிமே

னுனாயெனுமாலையையகரச்சூட்டுவான்

சரவெனும்பெயருடைத்தடங்கொள்வெம்முலைக்

குறையுனற்கன்னிகொண்டிழிந்ததென்பவே.

சரவெனும் பெயரினையுந் தடமாகிய வீரும்பிய முலையினையு முடைய புனலாகிய கன்னி. முலைபோற்சுரத்தலின் முலையாம். கொள்கன்னி - வீணத் தொகை, கன்னியென்னும் விசேஷிக்கப்படுஞ் சொல்லை நீர்விசேடித்து அஃதனை யாக்குதலின் இழிந்ததென்றார். என்ப - அசை. இது புறனடையாற்கொள்க.

இவ்விதி மேலுங்கொள்க.

இ - ள். கடலாகிய தன்கணவன் துகர்தற்கு முற்கூறியபொருள்களை உள் ளடக்கிக் கொண்ட கன்னி அவனுக்குச் சூட்டிதற்குத் தந்தலைமேல் துரையாகிய மாலையைக் கொண்டிழிந்ததென்க. (க)

பழங்கொடெங்கிலையெனப்பரந்துபாய்புனல்

வழங்கமுன்னியற்றியசுதைசெய்வாய்த்தலை

தழங்குரற்பம்பையிற்சாற்றிநாடெலா

முழங்குதிம்புனலகமுரியமொய்த்தவே.

பழங்கொடெங்கு - காய்த்ததெங்கு. இலை - நெருக்கத்திற்கு. இலையெனப்பாய் புனல் பரந்துவழங்கும்படி நீர்வரத்தறிந்து முன்னே படுத்தவாய்த்தலை. தழங்குரால்-விகாரம்.

இ - ள். புனலாலே வாய்க்காலுட்கரை முரிதலின், நாட்டிலுள்ளா லெல்லாரும் பறையினுலே சாற்றி வாய்த்தலையிலே மொய்த்தார் படவிடுதற்கென்க. (க)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௪௭.

† ” ” இடையியல், ௪௮.

600 (9-7) 1800

சேறமைசெறுவினுட் செந்நெல்வான்முனை
வீற்றெடுவினெகெனநதொழுதுவித்துவார்
நாறிதுபதமெனப்பறித்துநாட்செய்வார்
கூறியகடைசியர்குழாங்கொண்டேகுவார்

இ - ள். அங்ஙனம் உழுவார நிலமகளைத்தொழுது^{ரக.} இசமைத்தசெய்யிலே முனையை விளைகவென்று வித்துவார், இந்நாற்றுச் செவ்வியன்று பறித்து அதிலே நாட்டுகாண்டிவைப்பார், முன்னேநாளே எமக்கென்று கூறிலைந்த கடைசியர்கிரினைக் கொண்டேகுவாராயினொன்ற.

இத்துணைநிலத்திற்குஇத்துணை கடைசியென்று கூறியவென்றுமாம். (கசு)

முலைத்தடஞ்சேதகம்பொறிப்பமற்றவா
குலைந்துடன்பதித்தலிர்குதித்தவாட்கயல்
புலந்திடைக்கவரிகன்றுட்டப்போந்தபா
ளிலத்திடைட்டாய்ந்தவைபிறமுநீரவே.

முழு - வினைமாற்று. குதிஞ்சிலத்தே கவரி தன்கன்றை யூட்டுதலான் அதற்கு நிகருச்சொரிந்த பான் மறைத்த நிலத்திடையென்க. * “கவரியுங்கராமுரிகரவற்று றுள்ளே” என்றுதனக் கண்டென்ப.

இ - ள். அக்கடைசிய முலைப்பரப்பிலே சேறுதெறப்ப முடியைக்குலைத்து எல்லாருநிரலின் வெருவீட்டாதஇடத்தே குதித்த கயல் அவர் நெருங்குதலிற் பாளி லத்திடத்தே பாப்பிற்று அவை அதிலேகிடந்து பிறமுநீர அக்கிலமென்க. (கசு)

பாற்சுவையறிந்தவைபழனந்தாமலை
மேற்செலப்பாய்தல் ன்வொரீஇயவண்டினங்
கோற்றொடிநுளைச்சியர்முத்தங்கோப்பவ
ரேற்றியமலைத்தேனிரியப்பாய்ந்தவே.

இ - ள். அக்கயல்கள் உண்டி பாற்சுவையை அடந்து நீர்ன்மையிற் மூமரை மேலே செல்லப்பாய்தலின், அதற்கு வெருவீயெழுந்த வண்டினம் துளைச்சியா முத்தைக்கோப்பவா குடின மாலையில் தேனினங் கெடும்படி பாய்ந்தனவென்க.

தெரிந்தனவும் பாடம்.

(கசு)

இரிந்ததேவ்ருவனையினொற்றிதைவா
முரிந்துபோதவிழ்ந்துகொங்குயிர்க்குழுவலையி
னரும்புசேர்த்தணிவிமிருர்ப்பவாய்ப்பதம்
விரும்புதெதிரகொணமெனத்தழுவிவீழ்ந்தலே.

இ - ள். முல்லையின் அரும்பு போதாய் அவிந்தது தேனைச் சொரியப்படுங் குவனையினொற்றியிலே முன்புஇரிந்த தேனினஞ்சேர்தவாலே உதலிருந்தவிழிமறுகள் முரிந்தார்ப்ப, அத்தேனினம் இப்பவழகிய உணவை நமக்கு வ்ருங்குகென்றேம். இதனை ஏற்றுக்கொண்மினென்று கூறினாற்போல அவற்றைத்தைவா, அஞ்ஞிம்^{சு} கள் அத்தேனினத்தைத் தழுவி அதிலே வீழ்ந்தனவென்க

கொண்மின் - விகாரம். இவற்றுல் நிலமயக்கங்கு. பிறகு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மாயியல், 3௭.

வளமுடிபெவர்வரம்பில்கம்பலை
யினமழைமுழக்கெனமஞ்ஞையேங்கலி
னளமருகுயினமழுங்கிப்பூம்பொழி
லுளமெட்டிநகரிரிஞ்செங்குமென்பவே.

இ - ள். நடுபட்ட பையைக் காச் செய்யத்தொடங்கின மழைமுழக்கென்று உட்கொண்டு மயிலாரவல்லகலின், அக்கம்பையை மழையெந்தலமருகுயினமளம் உண்மையென்றுவருத்திப் பிரிந்தமகரீனாட்டபாலே பொழிவிலே குடிநீர் குருமென்க.

மீண்டும் நடவந்தொழின் குதாசகனுகென்றா. (உ0)

வளைக்கையாற்கடைசியா மட்டவாக்கலிற்
றிளைத்தலப்பருகியதேறதேங்குழி
களிப்பவுண்டிளவனங்கன்னிவாவாயைத்
திளைத்தலிற்பெடைமயிற்றெருட்டஞ்செம்மற்றே.

இ - ள். கடைசியர் சையாலேமழையை வாந்தலிற் குழியிலே இடைவிடாதுபயின்றவருண்ட தேறநீர்க்குஞ்செறிந்த குழிந்த நாமரம்பம் அறிந்த அன்னம் அதனையுண்டி காமின்பருகாந்நியாத நானாயைப்பயனாதலின் அதனைக் கண்டு மயிற்பெடை தன்மயிலைத் தெருட்டித் தன்மைச்சென்க.

* “தினையாவருமருள்” என்றார் பிறரும். பெடையென்றும் மயிலென்றும் பிரிக்க. நீர் கள்ளுண்டு இதுபோன் மயிலுண்டென்று தெரிவித்து இனி மயிலைக்கண்டார் கள்ளின்களிப்புத் திருமென்றலின் திருச்சுட்டிதென்றமாய்.

கண்ணெனக்குவளையுங்கடலோம்பினா
வண்ணவாண்முகமெனமரையினுள்புகார்
பண்ணெழுந்தயல்படப்பரப்பிவிட்டனர்
தண்வயலுழுவாதந்தன்மையின்னதே.

குவளையும், உம்மை சிறப்பும்மை. ஒம்பினார் - விளையச்சமுற்று. உள்புகார் - தொழிற்பயா.

இ - ள். காதன்மகளிர் முகமென்றுக்கொண்டு தாமனாயாசிய சனியின் அருகு செல்லாதவர் அவர்கள் கண்ணென்றுக்கொண்டு குதிதற்குப்பரிக்குங் குவளையையும் களைபறித்தலைப் பரிசுரித்துப் பண்ணை எழுத்தின்வடிவுதேறந்நப் பாடினாராதலின் உழவர் தன்மை இப்படியிருந்ததென்க.

தாமனாயைக் “கடவுளொண்பூவடைதலோம்பி” எனக் கூறுதலானும் அவா பறியாராயிற்று. மரையினுள்ளென்னும் உம்மையில்சொல் எஞ்சுபொருட்கிளவியான செஞ்சொலன்மையுனாக. கண்ணும் முகமுங் காதன்மையைத் தோற்றுவித்தலின் அதற்கேற்பப் பாடினாரென்க. (உஉ)

றித்தலப்பந்துடனீன்றுபாதிரி
யொத்தபூவுடற்றியநாவினுகினுற்
றத்துநீர்நாராமேலெறியத்தண்கடற்
பைத்தெழுநிளையெனப்பறவையாலுமே.

* திருச்சிறற்பலக் கோவையார், உகசு.

ரித்திலப்பந்து-உவமத்தொகையின்வந்த ஆகுபெயர், கந்தருவ வழக்கமென்றார் போல. என்று உடையவென்க.

இ - ள். தத்துவீர் முத்துப்பந்துபோலுஞ் சினையைச்சேரவீன்று தனது நாவிற்கொத்த பாறியினது பூணைமெடுத்த நாவினையுடைய நத்தையாலே நானாமெலே எரிய அப்பறவை நினையென மெல்ல வெழுந்து ஆலுமென்க.

இது வேண்டின வளவல்ல நீர்பாய்கின்ற மை கூற்றது. (உக)

சொல்லருஞ்சூற்பகம்பாம்பிண்ணோற்றம்போன்

மெல்லவேகருவிருந்தின்றுமேலலார்

செல்லமேபோற்றிலேறுவித்தேர்ந்ததூற்

கல்விசேர்மாநதாரிவிதைற்றச்சிக்காய்த்தவே.

ஆலுமென்று சொலந்தரிய. மெல்ல - ஓலுசு. தேர்ந்த - மெய்ப்பொருளை ஆராய்ந்த. “தாறுபடுதல்” என்றும்பொலக் காட்டிவென்றார்.

இ - ள். செல்லானவை கருந்தவி என்று குடிப்பிறவாதார் செல்வமேபோற்றலையை நெரேறியுற்றிற் செல்விசேர்மாந்தரைப்போல மிகவும் விரைந்து விரைந்தன வென்க. (உச)

மின்கலாநினாவுப்பெற்றிடங்களின்மையாற்

தேன்கண்களும்மியல்காடுஞ்செந்நெலன்

வான்புசுழ்குளிறுமாய் பழையாக்கமு

மூன்கணாக்குரைப்பரிதாஸென்சுமமைத்தே.

இ - ள். மின்னது கண்ணையும் டாழ்சில மின்மையான் மச்சுக்குப் புகழ்தல நிதாய் வானிலுள்ள புகழ் பிறந்தனிலிற்றினாலினது மெச்சியுடையகரும் புலனாக் காடும் மாய்நிலை மூன்மையுஞ் செந்நெலனைத் புகழ்ச்சியும் ஒல்லென் கின்ற ஓசை யுடையாய் புகழ்க.

முன் போகும் தாறுபடுதலெனம கூறினார். மின்கண் மிகவும் உருட்சி யடைமையின் மூன்று தீர்ந்தது. (உரு)

ஆப்பிழிவிருத்தாண்டறிற்றியுண்டுகேதன்

வாய்ப்பொழிஞ்சுவைகச்சுடிமன்னார்க

டேய்ப்பாறியிரும்புநம்வலக்கைசேர்த்து

ராய்செநெலமற்றகாபிருற்றுகளே.

இ - ள். ஐயவாகச் சிறியை வட்டை மூட்டிப் பின்பு தாமமுண்டு குவளை யைச்சூப்பிக்கொடும் அரிவாண்டு சம்படையெ எடுத்தார்; எடுத்தச் செந்தேற் காட்டை அரிவாறுற்றொன்க.

குவளையா ின் கவிப்பாற் பறித்தச் சூலுஞ். காடு பெருமைகூற்றிற்று. எறிஞ் சூலும் பாம்பும் விருத்தியைக் “வல்லமுத்திடம்கும்” என்னது “தாறு” என்ற மிகுதியால் மூடிய கணத்தாக கண்ணும் மெல்லொற்றுத் திரிந்தது. (உச)

வலியுடைக்கைகளின்மலர்ந்ததாமரை

மெல்லெய்தக்குவளைகன்வாடக்கம்பலம்

* தொல்காப்பியம், எழுச்சிக்காரம், குற்றியலுகாரப்புணரியல், க.

பொலிவெய்தப்பூம்பொய்கைசிலம்பிப்பார்ப்பெழ
மலைபடவரிந்துகூன்குயங்கைமாற்றினார்.

சும்பலம் - உரிச்சொற்றிரிவு. பொய்கை பாப்பெழுவென இடத்து நிசழ்பொழு
நின்றொழில் இடத்தினமேனின்றது. பட - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்நெல்லை அரிதற்குத்தக்க வலியுடைக்கைகளாலே வருந்த வாடக
சும்பலம்பொலிவெய்துதலாற் பாப்புமுட்பட ஆரவாரித்தெழு அரிந்திட்டு வளைந்த அரி
வானை மாற்றினாரென்க.

முன் களைபுரியாதவற்றை ஈண்டுக் களிப்பினாலரிந்தாம். (௨௪)

வானையினினந்தலையிரியவண்டலர்
தாளுடைத்தாமரைகிழியவண்கமை
கோளுடையினையவர்குழாங்கொண்டேகல்
பானையாய்க்குமுகினம்பழங்க்களிந்துமே.

தலை - இடம். வண்டலர் - வண்டு துகைத்தலர்ந்த பானையாய்க்குமுகு - மடந்
கமுகு.

இ - ள். தொழிற்கோட்பாட்டையுடைய இனையவர்குழாம் தீர்யக கிழிய
குட்டைச் சுமந்து போதலின் அதபட்டுக் கமுகினம் பழங்குடிச் சிந்தமென்க. (௨௫)

சோர்புயன்முகிறலையிலங்கித்தூநில
மார்புகொண்டார்ந்ததுநரலவலங்களை
யார்வுறுபலாப்பழமழிந்தநீய்களம்
போரினும்மலிந்துடன் பொலந்தநீயே.

புயல் - நீர். விலங்கு - விசாரம், விலங்குவென்க பழம் - கருத்திற்கு அடை.
நிலத்திற்குக் களம் கிளையாம்.

இ - ள். முகிலைத் தலைசென்றுதடுக்கும்படி நிலத்தின்மார்பையெல்லாம் சமக்கு
இடமாகக்கொண்டென்கையினாலே அந்நிலம் பொறுக்கமாட்டேனென்று வாய்விடும்
படி களங்கெல்லாம் போரான்மிகுப்பவாலிந்த நீரவென்க.

இனி நிலத்திலே முகிலையிலங்கிப் பழையகடுகள் நிறைதல்கொள்கையாலே
அங்ஙனம் அவைநிறைந்தநிலம் இப்பொழுது இங்கின்ற போரைப்பொருளென்ற
வாய்விடும்படியென்றுமாம். ஆர்வு கொண்டெனவே கடுகள்பெற்றாம். (௨௬)

ஈடுசால்போரழித்தெருமைப்போத்தினால்
மாநிறத்தெழித்துவைகளைந்துகாலுறிஇச்
சேழற்க்கூப்பியசெந்நெற்குப்பைகள்
கோடியர்கொழும்பொனின்குன்றமொத்தவே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்தபோரைத் தலையைத்தள்ளிப் போத்தினைப்பக்கத்
தேயுற உரப்பி வைக்கோலைக்களைந்து தூற்றிக்குவித்தபொலிகள் குன்றமொத்தன
வென்க.

ஈடு - இஃதென்க. * “பெற்ற மெருமை புலிமரை புல்வாய் - மற்றிவை
யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.” இனிக் கரும்பின்செய்திகுறுகின்றார். (௨௭)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௪௧.

கரும்புகண்ணுடைப்பவராலேதோறெலாம்
விரும்பிவந்தடைந்தவர்பருகிவிஞ்சிய
திருந்துசாமடுவுழிப்பிறந்ததிம்புகை
பரந்துவிண்புகுதலிப்பரிதிசேந்ததே.

இ-ள். கரும்பைச் சாறுகொள்வாருடைய ஆலேதோறும் அடைந்துவந்தவ
பெல்லாம்பருகி மிக்கசாற்றைப் பாருசெலுந்துமிடத்துப்பிரந்தபுகை விண்ணிலே
பரந்துசேறலிற் பரிதிசிவந்ததென்க.

எல்லாமென்ப திருநிலைக்கும் பொது. பருகுதலிற் சீருந்திற்று.

இனி இங்ஙனம் ஒருக்கினபண்டங்கடைய கொண்டுபோகின்றமை கூறுகின்
று. (கக)

க. திணைநிலைப்பொருள் தஞ்செல்லல்கீழ்ப்படப்
பணைநிலையாய்செந்நெற்பகரும்பண்டியுந்
கணைநிலைக்கரும்பினிற்கவரும்பண்டியு
மணநிலைமலர் பெய்துமறுகும்பண்டியும்.

இதுமுதல் மூன்றகவியு மொருதொடர்.

உதவா திணைப்பொருளது பிழிசீரக்கொடுத்து மிக்கபெல்ல விறற்குக்காரண
மான பண்டியும், கரும்பினின்றும் பாருமுதலியன கொண்டுபோம் பண்டியும்,
மலர்பெய்து போம்பண்டியு மென்க. பணை-வீகாரம். நிலை - நிலைபெறுதல். (க)

உ. மல்லலந்தென்கொநீர்பெய்ப்பண்டியு
மெல்லலைப்பண்டியுங்கழுக்கிழைதரு
பல்பழுக்காய்க்குலைபெய்தபண்டியு
மொல்குதிம்பண்டம்பெய்தொழுதும்பண்டியும்.

இனநீர்பெய்த பண்டியும், வெந்நிலை பெய்த பண்டியும், பழுக்காய்பெய்த பண்
டியும், குழையும இனியபழம்பெய்து இடைவிடாதுபோம்பண்டியுமென்க. மெல்
லலை - வினைத்தொகை. (கக)

ங. கருங்கடல்வளநதரக்கரையும்பண்டியு
நெருங்குபுழுதினையினிறைந்தபண்டியும்
பெருங்கலிப்பண்டிகள்பிறவுஞ்செற்றுபு
திருந்திபெய்திசைகளுஞ்செறிந்தவென்பவே.

கடல்வளமாவன “ஒங்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு
முப்பிணை டைந்து.” செற்றுபு என்னுமெச்சம் ஒலியையுடையவென்னும் விரி
யொடு கூடும். நெருங்குபு - நிகழ்காலமுணர்த்தும். உம்மை மாறுக.

இ-ள். முற்கூறிய பண்டிகளும், வளத்தை நகர்க்குத் தருதற்கு முழங்கும்பண்
டியும், நெருங்கி முகினையானிறைந்தபண்டியும், ஒழிந்தபண்டங்கள்செற்றி ஒலியை
யுடையபண்டிகளுந்திருந்தி எத்திசைகளுஞ் செறிந்தனவென்க.

நகர்க்கரையும் பாடமாயிந்தகாதல் இசைச்சொல்லாய்க் கொண்டுபோமென்னும்
பொருள்பயக்கும். (கச)

கிளிவளர் பூமருதணிந்துகேடிலா
வளவயல்வைகலுமின்னதென்பதே

றுளியொடுமதுத்துளியறாதசோலைகு
மொளியமையிருக்கையுருகாக்கறின்றவே.

கேடு “விட்டில்களி நால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, ஈட்டம் பெரும்பெயல்
கா லெட்டு.” தேன் - வைத்ததேன். மது - பூவின்மது.

இ - ள். மருதனியப்பட்டுக் கேடில்லாதவயல் நாடோறும் இத்தன்மைத்து;
இனி யான்கூறுநற்குறின்றன குடியிருப்பையுடைய நாட்டிலுளர்களென்க.

என்ட் - அசை.

(௧௫)

வேறு.

சேவலன்னநதாமனாயின் றோடவிந்நதசெவ்விப்பூக்
காவிற்சுடெடுக்கியசுவ்விக்கொண்டிருந்தன
தாவில்பொன்விளக்கமாத்தன்குயின்முழுவமாத்
கூவிமஞ்ஞைநன் மலம்புழுந்துந்துப்பிக்கொம்பரோ.

எடுக்கிய - எடுத்தற்கு. தா - வலி. னுவி - குட்டு. மலம் - பூவின் மணமுங்
கலியாணமும்.

இ - ள். தும்பியையுடைய கொம்புகள், சேவலாகிய அன்னம் பூவைக்கவ்வியிருந்தன, அவ்வன்னம் விளக்காகக் குயில் முடிவாக மயிலை மணந்தே புருத்தி
விடுமென்க.

தாமனாயாலுங் குயிலோசையாலுங் இளவேனிலென்றுகருதி மயில் பூம்
பொதும்பரிண்மறைதலிற் கொம்பு புருத்துமென்றும். பேடுந் தோகைமயிலுடைய
விருந்தன வென்றுணர்க.

இனி மயில் அன்னம்விளக்காகக் குயில்முடிவாகத் தும்பியைக் கொம்பிட்டுத்
தேமணம்புருத்துமென்றுமாம். கொம்பிட்டலாவமயில் விளக்காலுமுடிவாகும் அக்
கொம்பினின்றும்போந்தாடுதலின் அக்கொம்பிப்புவின்மணந்தே தும்பியைப் புருதவ
ட்டதாயிற்று. மெல்லிய தூசையான்மயிற் குயிலோசையொத்தபயாது முடிவாகக்
கருதிற்று. இதற்கு இக்கருத்து நிகர்ச்சல் ௪ “அடமைகுயின்” என்னும் அகப்பா
ட்டிற் காண்க.

(௧௬)

கூடஞர்கணம்மலர்க்குவனையங்குழியிடை
வாடுவன்னைமேலெல்லாம்வானையேறிப்பாய்வன
பாடுசால்கயிற்றிற்பாய்ந்துபல்கலஞ்ஞெயிப்பப்போந்
தாடுகூத்தியாடல்போன்றநானாகாண்பவொத்தவே.

இ - ள். கண்போலுஞ் செவ்விமலையுடைய குவெட்டொடையில் நீர்தாழ்
தலிற் சிறிதுவாடின வன்னைமேலெல்லாம் வானையின்கசெல்லாம் பாய்நின்றவை,
கழாயினின்றும் இதிந்து பக்கத்தினமைந்த கயிற்றிலே குதிந்தக் கலஞ்ஞெயிப்ப
ஆடுகூத்தியது கூத்தையொத்தன; சராயிலிருந்தவனாகவர் காண்பவோன்றன
வென்க.

குவளைக்குழியில் நாட்டினகலையும் அறிப்படாந்தகொடியும் அறிப்பாய்நின்ற
மீனும், கழாயும் அதன்கீழ்நின்றநாடுங்கயிறும் அக்கூத்தியும் போன்றன. வடிவுந்
தொழிலும் உவமம். காண்ப - அகரகற்றுப் பலவறிசொல்; தொழிற்பெயராய்கின்றது.

* அகநானூறு, அ௨.

காவியன்னகண்ணினர்கயந்தலைக்குடைதலி
னாவியன்னபூந்துமிலணிந்தவல்குற்பல்கலை
கோவையற்றுநின்றனகொள்ளுநீரின்மையின்
வாவியாவும்பொன்னலிந் துவானம்பூந்ததொத்தவே.

இ - ள். மகனின் கயந்தித்தே வியாபிதயி பலகலான் வடமற்று உதிர்ந்தன; அவற்றை எப்பாபித்தமையின் பொன்னலிந் துவானம்மேலையையணிந்து, வானம் மின்னப்பூந்த தன்மையையொத்தன வென்க.

பொன் - ஸ்குபெயர். மேலாருத்தபானவை அழ்வீழ்ந்தன. கயந்தலை - விவரம். (௩௮)

பாசவாழ்ந்தவழலகைகவாழைப்பல்பழ
மாவிலிவருக்கையாழ்ந்துதேங்கவியுதிர்
நாசலாழைப்பாழ்ந்துதேங்கினென்பழம்பரி
வாசத்தாழைசண்பகத்தின்வாய்மலர்கணக்குமே.

இ - ள். உலகத்தை வாழைப்பழத்தை உதிர்ந்து ஆசனியுசலியவற்றை முறித்து அவற்றின்பழங்களையும் உதிர்ந்தப் பின்னுமகையினர் அழகின் பழத்தையும் தெங்கின்பழத்தையும் பரிந்து நாளைமலையுந் சண்பகத்தின்மலையு நக்குமென்க.

எனவே ஏனையரும் பயின்ற மெனந் தன்னம கருதின. இத்தனைவருள் சோலகனும் அவருக்கு அங்கமான வாழ்கறையு கற்றது. (௩௯)

மணிநாழ்ந்தசிமேய்த்துமாழ்ந்தசுரத்தா
லிவந்ததாரையாலிலநைப்பொகிணமனைக
வன்றருத்தமங்கையர்கலரைப்பொழிதர
வன்றமேதியுற்பொலந்தரீமாடமாலையே.

இலஞ்சு - மரி; ஸ்குபெயர். நிறை - தால்; “மீவாழ்ந்ததீரறு கிறைமுதல்” என்றார் பிறரும். மலை - ஓழுங்கு.

இ - ள். மனைவ மேல்தலாறு சுரத்தபால் நிலத்தை நனைக்கும்படி மாறாதுநின்ற தாரையாலே கண்ணு நனைத்துப்பாய் அதனைஅருத்தி மங்கையரைத்த கறவைக் கலமும் அதனினின்ற பால்சொரியுஞ்சாலும் வழியும்படிநின்ற மேதியாலே பொலிந்த தன்மைய வென்க. (௪௦)

வெள்ளிப்பொழுவிலங்கவைத்தனைவராய்மணித்தலைக்
கொள்பவளங்கோத்தனையகாலுந்நிச்செங்கன
வொள்ளுகிற்புகைதிரண்டதொக்குமாமணிப்புறக்
கிள்ளையோடுபாலுஹுங்கேழல்பூவைபாடவே.

மா - பெருமை மணி - ஆகு.

இ - ள். அம்மாடத்திலே வெள்ளித்தகட்டை விலங்குதலாக வைத்தன்ன வாயினையும் நிலையினையும் அகிற்புகை திரண்டதனை யொக்கு நிறத்தினையுமுடைய புறக் காலையாய் கண்ணவாய்ப் பூவைபாடாநிற்கக் கிள்ளையோடு பாலுண்ணு மென்க.

கொள்ளுதல் - அழத்துக்கொள்ளுதல். நடுபலவரையுண்மையிற் கோத்த வென்றார். ஒள்ளில் அதற்கொளி. இலமாடப் பிள்ளைகள்பாலுண்டாரென்பதுந் தோன்றிற்று. (௪௧)

காடியுண்டபூந்துகில்கழுமலுட்டும்பூம்புகை
மாடமாலேமேனலார்மணிக்குழலின்மூழ்கலிற்
கோடியர்ந்தகுன்றின்மேற்குழீஇயமஞ்ஞைஞதஞ்சிற
காடுமஞ்சினுள்விரித்திருந்தவண்ணமன்னரே.

இ - ள். காடியுண்டதுகில் புகையிலே மயங்குதலாலே மாடவொழுங்கின் மே
லிருக்கின்ற நல்லாருடைய குழலினூட்டும் புகையிலே, அக்குழன் மறைதலின் அவர்
கள் மலேமேற்றிரண்ட மயில்கள் தஞ்சிறகை அவ்விடத்து உலாவு மஞ்சினுள்ளே
விரித்திருந்த தன்மையை யொப்பாரென்க.

காடி - கஞ்சி. சுட்டு வருவிக்க. அன்னதென்ற பாடத்திற்கு மூழ்குதல் வண்ண
மென்னது அன்னதென்க. (சஉ)

கண்ணுளார்துங்காதலரொழிககாமமீங்கென
வுண்ணிலாயவேட்டகையாலாடினாரையாடவர்
வண்ணமேகலைகளைப் பற்றவற்றுதிர்ந்தன
வெண்ணில்பொன்கடுநெருப்புக்கமுற்றமொத்தவே.

இ - ள். தும்மாற்காதலிக்கப்பட்டமகளிர் துங்கண்ணுள்ளார் ஈங்குக் காமத்தை,
யொழிகவென்றுகூறி உள்ளேநிலைபெற்ற விருப்பத்தாலே ஊடிப்போகின்றவனாக
கணவர்மேகலைகளைப்பிடிச்சு, அவை அற்றுச்சிந்தினைவெகிடந்ததிடம் மாற்றற்ற பொ
ன்னைச் சுடுநெருப்புச்சிந்தின முற்றங்கனையொத்தன வென்க.

இமையாதுநோக்கலின் இங்ஙனம்ஊடினார். ஈங்குத் தன்மையையுணர்ந்துதல்
*“செலவினும் வரவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்திற் கூறினும். பொன்னுச்சுமணிக்
குத் தழுவங் கரியுமவமை. (சஉ)

கோட்டிளந்தகர்களுங்கொய்மலரதோன்றிபோம்
சூட்டுடையசேவலுந்தோணிக்கோழியாதியா
வேட்டவற்றதூறுள்ளார்வெருளிமார்தர்போர்க்கொளீஇச்
காட்டியார்க்குங்கொவையுங்கடியுங்கொவைகொவையே.

இ - ள். செல்வச்செருக்கினையுடையமார்தர் அவற்றினது புண்ணைக்கருதாராய்
பின்னும்போராவிரும்பித் தகர்கனையுஞ் சூட்டுடையதோணியில்வந்த கோழிமுத
லாவள்ள கோழிகளையும் பூழ்முதலிய சேவல்களையும் காட்டிக்கொளுத்தி ஆர்க்குங்
கொளவையும் விலக்குங் கொளவையுமே அவ்விடத்திற் காரவாரமென்க. (சஉ)

இறுதுசுப்பினநல்லாரேந்துவள்ளத்தேந்திய
நறவங்கொப்பளித்தலினாகுபுண்ணைபூகதன
சிறகர்வண்ணிசெவ்வழிபாடமாடத்தூடெலா
மிறைகொள்வானின்மீனெனவரம்பைமுலையினிருந்தவே.

“நாகுபுண்ணை” வேற்றுமைத்தொகையாய் †“ஒற்றிடையின் மிகாமொழியும்”
என்னுஞ்சூத்திரத்தான் ஒற்றடாது நின்றது. ‡“சொல்லியமரபின்” என்னுஞ்சூத்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், உஅ.

† „ எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்பணரியல், எ.

‡ „ பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

திரத்திற் “சொல்லுங்காலே” என்றதனால் நாகு பெண்மையையன்றி இளமையு முணர்த்திற்று; “நாகுமுதிர் துணவம்” என்றார் பிறரும். இறை - தங்குதல். அரம் பை - ஆகுபெயர்.

இ - ள். நல்லார் மணிவட்டிலே எடுத்தநவத்தைக் கொப்புளித்தலிற் புன் னைகள் மாடத்தாடெலாம் வண்டுபாடும்படி மீனெனப்பூத்தன; அவர் கொப்புளித் தலின் வாழைமுகை முலேபோலே இருந்தன வென்க. (சுரு)

விலக்கில் சாலையாவர்க்கும் வெப்பின்புழைப்பழச்சுனைத்
தலைத்தணிர் மலரணிந்துசந்தனஞ்செய்ப்பந்தரும்
கொலைத்தலையவேற்கணர்கூத்துமன்றியைம்பொறி
ரிலத்தலையதுப்பெலாநிறைதுளும்புழாக்களே.

நொயறுத்தற்குக் கங் நெல்லி தான்றி சூழவளாப்பார்கள். தலைய - இரண்டிட த்தம் விளைக்குறிப்பு.

இ - ள். நாட்டிலுர்கள், யாவர்க்கும் விலக்குதலில்லாத அடிச்சிற்சாலை முதலிய னவும், வெம்மையில்லாத சுணையிற் காலையிலெடுத்த தண்ணீரிலே பூவுமிட்டுச் சந்த னமுமிட்ட தண்ணீர்ப்பந்தரும், கூத்தாடுமிடமுமொழிய ஐம்பொறிநிலத்திடத்தன வாகிய அகருய்பொருள்களெல்லாம் நிறைந்துதுப்பு மென்க.

இவை அரசனறம்.

(சுசு)

அடிசில்வைகலாயிரமழப்புறமுமாயிரங்
கொடியனூர்செய்கோலமுமவைகரோறுமாயிர
மடிவில்கம்பியர்கோடுமங்கலமுமாயிர
மொடிவிலைவெறையிரமோம்புவாரினோம்பவே

வெறையிரமும் இல்லையும் விகாரம் அறப்புறம் என்பதற்கு ஒதுவிககுஞ் சாலை யென்பதும் ஒன்று. ஒடிவு - தவிாவு; “ஒடியாவியா” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். அவ்வூர்களில் நாட்டோறுங்காணப்பட்ட வைகுதலையுடைய அடிச்சிற் சாலையும் ஆயிரம்; அறத்திற்குவிட்ட இறையிலிலங்கனும் ஆயிரம்; மகளிர் கோலஞ் செய்யுமிடமும் ஆயிரம்; தொழிலின்மடியாத கம்மியருமாயிரம், கலிடாணமுமா யிரம்; வெவ்வேறாகிய ஆயிரம் பாதுகாப்பாராற் காத்தலிற் தவிர் தலில்லையென்க. (1)

நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ்செய்வார்க்குமஃதிடம்
நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருளசெய்வார்க்குமஃதிடம்
வெற்றவின் பம்விழைவ்ப்பான்பிண்ணுவந்துவிழ்ந்தென
மற்றைநாடுவட்டமாகவைகுமற்றநாடரோ.

இ - ள். அவ்வேமாங்கதமென்னும்நாடு, வெற்றியையுடைய தனதுன்பத்தை உலகை விரும்பப்பண்ணுதற்கு வின் மகிழ்ந்துவிழ்ந்ததென்னும்படி சன்னையொழிந் தநாடு தனக்குஎல்லையாக வையும். அதுவீடுபெறத்தவஞ்செய்வார்க்கு இடம்; மறுமை கருதி இல்லறநடத்துவார்க்கும் இடம்; அது நற்பொருளைப்பயக்குங்கல்வியைக் கற் பார்க்கு இடம்; நிலையாதபொருளைத் தேடுவார்க்கு மிடமென்க.

உம்மையிரண்டும் - இழிவுசிறப்பு. வெற்றம் - வெற்றி. “ஊருணாக்க நின்ற” என்ற கவிமுதலாக முடித்த வினைகளைச் சேர்த்து அவற்றையடைய நாடு வின்வீழ் தென வையும்; அது இவை செய்வார்க்கிட மென்க. (சுஅ)

நகர்வளம்.

கண்வலைக்காமுகரென்னுமாபடுத்,
தொண்ணித்தத்தசைதழீஇயுடலம்விட்டிடும்
பெண்வலைப்படாதவர்மீழ்நேங்கிய
வண்ணலங்கடிக்ரமைதிசெப்புவாம்.

இ - ள். கண்ணாகிய வலையாலே காமுகரென்னும் விலங்கை அகப்படுத்து நிதியாகிய தசையைக் கைக்கொண்டு உடலைக் கைவிடும் பெண்ணினுடைய சூழ்ச்சியில் அகப்படாத முனிவருடைய தவப்பயன்போலே செல்வமோங்கிய இராசமாபுரத்தின் நிறைவு கூறுவாமென்க.

அம் - சாரியை.

(சுசு)

விண்புகுவியன்சினைமெலியப்பூநதன
சண்பகத்தணிமலர்குடைந்துதாதுக
வண்சிதைக்குயிலொடுமயில்கண்மாறுகூய்ம்
கண்சிதைப்படுநிழற்காவுகுழந்தவே

இ - ள். குயில்கள் பூத்தனவாகியசண்பகத்தின்மலரைத் தாதுகக்குடைந்து மயிலோடேமாறுகக்கூவி, நோக்கினூர்க்கண்கள் மீளாத நிலையுடையதா அங்குறாக் குழந்தனவென்க.

மெலிய - வனைய. காகாலத்துமயிலின்சுளிப்பைத் தான்உட்டோடவின் மாற்றினார். மயிலொடென மாறுக. செய்தெனெச்சுவிடுகு *அம்முகள்ளயி* என்னுடகுத்திரத்திற் பிறவினைகொள்ளுமென்றதஞற் பிறவினையாகிய உடைய வேன்னுங் குறிப்பினைக்கொண்டது. இகரவியு திரிந்தது. இனி மேலிங்கயிக்கும்பொருந்த மயிலை உவமத்தொகைக்கண்வந்த ஆகுபெயரென்று மகனிராக்கி மகன் குயிலொடுமாறு கூவினாரென்றுரைப்பதும் பொருள். இனிச் சண்பகத்தின் சென்றுநீத்தலிற் காரொன்று மயிலொடுமயிலும், வேனிலாதலிற் குயிலொடுகுயிலாக கூவி நென்றுமாம். சிறுபான்மை மயில் கூவிற்றென்றலு மரபு

(சுசு)

கைபுனைசாந்தமுங்கடிசெய்மலைபு
மெய்புனைசுண்ணமும்புகையுமேவிய
நெய்யொடுகுங்குமநிறைநகராணிநை
பொய்கைகன்புட்படாம்போர்த்ததபோலவே.

மெலியநெய்-பூசினபுழுகு குங்குமம் - குங்குமமும். இவை குளிப்பாரணித்தன.

இ - ள். சாந்தமுதலியன நிறைந்த பொய்கைகள் நானத்தாலே பொலிவிலையுடைய படாம்போர்த்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

இனிப் பிறர்மாசுபட்டதென்னுநாலே புவாகியபடாம்போர்த்ததுவுமாம்

க. கடிநலக்கரும்பொடுகாய்நெற்கழறையின்
பிடிநலந்தழீஇயுரும்பெருங்கைக்குஞ்சா
மடிநிலையிருப்பெழுவமைந்தகண்மதிற்
புடைநிலைவாரிகள்பொலிந்தகுழந்தவே.

(சுஉ)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், சுசு.

உ. சலசலமும்மதஞ்சொரியத்தத்தமுட்
கொலைமருப்பிரட்டைகங்குளிப்பப்பாய்ந்திரு
மலைதீளைப்பனவெனநாகமான்றபோர்
குலவியநிலைக்களங்கோலமார்ந்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இன்பிடி - கவளம். அடியிளகாதுநிற்பலையுடைய கணையமமைந்தவாரி. சலசல-
முடிக்கம். தம்மிற்போர்செய்வன இரண்டிலையென்னும்படி. யானைகள் ஒசைபட
முமதஞ்சொரிதலாலே இரண்டுகொம்புந் தைத்தும்மறையப் போர்செய்தற்கு வளைந்த
நிலைபெற்றகளம்.

இ - ள். சூழ்ந்த கன்மதிலின் உட்புடைநிலையிலே கரும்புமுதலியவற்றின்
நலத்தை விரும்பியருங் குஞ்சரநிற்பலையுடைய கூடங்களும் பொலிந்த; அக்குஞ்சரம்
போர்செய்தற்குச் சமைந்த களங்களுங் கோலமார்ந்தனவென்க. (19௩)

முத்துடைவெண்மருப்பிரந்துமொய்கொளப்
பத்தியிற்சூயிற்றியமருங்கிப்பல்வினைச்
சிந்திரக்கிம்புரிவைரஞ்சேர்த்துந
ரொத்தியல்டங்களுமொழுங்குநீண்டவே

பத்தியமருங்கிலே பலவினைகளுக்குயிற்றிய நல்ல கிம்பு. இன் - அசை

இ - ள். மருப்பையறுத்துக் கூடமையிட்டு அது உலிகொள்ளும்படியினை கிம்
புரியிலே வைரமிடவா. தம்மிற்போருக்கிடங்குத் தெருவுகளு மொழுங்குநீண்டன
வென்க.

இனிக் கிம்புரி வயிரங்கொள்கையுமாம்; ஆகுபெயர் (19௪)

ஒடுதேர்ச்சாரிகையுருபொழியியு
மாடகமாற்றுந்தர்ப்புரவிவட்டமுங்
கேடகவாட்டொழிலிடமுங்கேடலாக்
கோடுவெஞ்சிலைத்தொழிலிடமுங்கூடன்றே.

ஆடகத்தார் - வேற்றுமைத்தொகை. கோடுசிலை - வினைத்தொகை.

இ - ள். தேரினது உதவிசேடத்தாலே சிந்தும் பொன்னையுடைய தேரேறுமி
மும், குதிரையேறுமிடமும், கேடகத்தோடு வாட்டொழில்செய்யுமிடமும், பயிற்று
தலிற் கெடுதலில்லாத வற்றொழில் செய்யுமிடமும் கூறற்றன்க. (19௫)

புடைநகாத்தொழிலிடங்கடந்துபுக்கபி
ஸிடைநகர்ப்புறம்பணையியம்புமோசையோர்
கடலுடைந்ததுவெனக்கலந்தக்கடல்
மடையடைத்தனையதம்மாக்களிட்டமே.

இ - ள். புறப்படைவீட்டிற் றொழில்செய்வாரிடத்தை யான் ஒருவாற்றுகூறி
இடைநகரினதுதன்மைகூறத்தொடங்கினபின்பு, முற்கூறிய புடைநகர்ப்புறமாகிய
மருதநிலத்தே சென்றொலிக்கு மிடைநகரினோசை கடலுடைந்த வோசையென்னும்
படி அவ்விடத்தே பொருந்திற்று; அவ்வோசை பிறத்திற்குக் காரணமாகிய மாக்களிட
டம் அதன் உடைப்பை உலகு குவிந்தடைக்குந்தன்மையையொத்தது; ஆதலாலென்
ன்ற கூறுதலரிசென்றாரென்க.

கடந்தென்றார், கூறுதலருமைபற்றி, புகுதல் - சொல்லப் புகுதல் அமைத்தனை யது - காலமயக்கம். (195)

சிந்துரப்பொழுகளுஞ்செம்பொற்கண்ணமுஞ்
சந்தனரோடுகலந்துதையலார்
பந்தொடுகிவிறியிற்சிதறப்பார்மிசை
யிந்திரவிலலெனக்கிடந்தவீதியே.

இ - ன். தையலார் சிந்துரப்பொழுகளையுஞ் கண்ணத்தையுஞ் சந்தனத்தையும் பனிரோடேகலந்து மட்டத்துருத்தியாலும் நெடுந்துருத்தியாலுஞ்சிதற; அவை பாரிலேகிடந்த இந்திரவிலலென வீதியிலேகிடந்தனவென்க (196)

மாற்றமும்பசும்பொனின்மாடத்துச்சிமேற்
நூத்திரலாமணிக் குடநிரைத்துத்தோன்றுவ
பூத்தனவேங்கைமேற்பொலிந்துகார்நினேர்
தேத்தருமயிற்சூழாமிருந்தபோன்றவே.

இ - ன். மாற்றற பொன்மாடங்கள்னுச்சியிலே நீலமணிக் குடங்கள் நிரைத் துத் தோன்றுவன, பூத்தனவாகிய வேங்கையின்மேலே மேசத்தையினைத்தலான் மேனோக்குதலைத்தருகின்ற மயிற்றிர்கள் பொலிந்திருந்தனவன்றை யொத்தனவென்க. “ஏக்கழுத்தம்” என்றாற்பிறரும். (197)

நெடுங்கொடிநிழன்மதீநெற்றிதையா
வுடம்புவேர்த்தினமழையுறுநீநாக்கல்
னடுங்குபுருவ்வாமாடத்துச்சிமே
லடங்கிவீழ்ந்தருவியினழுவபோன்றவே.

இ - ன். கொடி மிக்குச்சென்று மதியின்றலையைத் தடவுதலின், நடுவுதிரியு மேகம் உடம்புமுங்கி வேர்த்து இடித்து நோக்கிப் பெய்தலி னுளதாயவருவியின் கணத்தால் நடுங்காநின்று மாடத்துச்சியிலே குவிந்தவீழ்ந்து அழுவனபோலே யிருந் தனவென்க.

லெர்கோபத்திற்கஞ்சிச் செருக்கடங்கியழுத்தென்பது போதரும். (198)

பொற்கிறுதேர்மிசைப்பைம்பொற்போதக
நங்கிராநூர்தலினங்கைமார்விரீஇ
பூற்றவர்கோழிமேலெறிந்தவொண்குழை
மற்றத்தேருருள்கொடாவளமைசான்றவே.

விரீகி - விரீஇ ஆயிற்று. மற்று - அசை.

இ - ன். நங்கைமார் நெல்லுப்பார்த்திருக்கின்றவர்கள் கோழிமேலெறிந்தகுழை றொர் தேர்மிசைப்போதகத்தைபூர்த்தலின் அத்தேரைப் போதல்கொடாத சொல்வ நிறைந்தனவென்க. (199)

மாலையும்பசும்பொனுமயங்கிவார்களைக்
கோலெயுப்குனிசிலைநுதலினுரொடு
வேலியலடவர்விரவிவிண்ணவ
ராலயமிதுவெனவையஞ்செய்யுமே.

கலை - அலகு.

இ - ள். அவ்விடம் மாலையும் பூணும் மயங்கப்பட்டுச் சிலைபோலு நுதலினுரோ டே யாடவரும் கலக்கப்பட்டுத் தேவரிருப்பிட மிதுவென் றையந்தருமென்க. (கூக)

கற்சுண்ணாஞ்செய்ததோண்மைந்தர்காதலா
னற்சுண்ணப்பட்டுடைபற்றநாணிநாற்
பொற்சுண்ணத்தால்விளக்கவிப்பப்பொங்கிய
பொற்சுண்ணம்புறம்பனை தவழும்பொற்பிற்தே.

கல் - உலம். சுண்ணப்பட்டு - சுண்ணமனைத்தபட்டு. சுண்ணத்தால் - உருபினும் பொருளினுமெய்துமாறி ஒன்றறிவைக்களத்தொன்றுசென்றது. மகளிர் - தோன்றா ளுமவாய்.

இ - ள். மைந்தர் மகளிர் புலந்துபொவுழித் தங்காதலால் அவருடையைப்பிடிக்க அதுநெகிழ்ந்தநாணலே அவர் சுண்ணத்தைக்கொண்டு விளக்கையவிப்ப மிக்கெழுந்தசுண்ணம் புறம்பின்மருத்திலித்தேபரக்கும் பொற்பிற்தவ்விடமென்க.

காதலாரும் பாடம்.

(கூஉ)

நலத்தகுநானறின்றிடிக்குநல்லவ
ருலக்கையாலுதிர்ந்தனதெங்கினென்பது
நிலத்தவைசொரிதலின்வெரீஇயமஞ்ஞையோய்க்
கலத்துயர்கூம்பின்மேலாடுங்கல்வைத்தே.

நலத்தகு - வியத்தகு வென்றாற்போல நின்றது.

இ - ள். விரும்பத்தகுதின்ரு சுண்ணத்தை நின்றிடிக்கு மகளிருலக்கையாற் கழன்றனவாகிய பழத்தைத் தெங்கு மடலிலேசாங்கி நிலத்தேசொரிதலின் வெரீஇய மயில்போய் அச்சநீங்கிக் கூம்பின்மேலாடுங் கெளவைத்து அவ்விடமென்க.

நானம் - ஆகுபெயர்; அதிலே நனைத்திடித்தலின். புகாரினது ஆழத்தால் நகர ளவங்கலம்வந்தது. அரசன்வினையாடுதற்குச் சமைத்தனவுமாம். (கூக)

இட்டவெண்ணிலப்படாவகையினின்று
முட்டிலாமுறுபாடைமாக்களாற்
புட்பயில்பமுமரப்பொலிவிற்குகிய
மட்டுடைவாநகர்வண்ணமின்னதே.

மிலேச்சராதலின் ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயராற் கூறினார்.

இ - ள். போகட்டள்ளுந் நிலத்தில்வீழாததொருகூற்றாலே திரண்ட குறை வற்ற பதினெட்டுப்பாடைமாக்களாலே பழுமரப்பொலிவிற்குகிய நகரின்செய்தி எக்காலமும் யான் முற்கூறியதன்மைத்தென்க

இதனானே நெருக்கமும் ஓசைவேறுபாடும் பயன்கோடலுங்கூறினார்.

“கழநகரமைதிசெப்புவாம்” என்றதுமுதலாக நடுகூறிய வினைகளைப் “புடை நகர்த்தொழிலிடங்கடந்து” என்பதனோடு முடித்து, அதுமுதல் இடைநகரின் கூறிய வினைகளை “இன்னது” என்பதனோடுமுடிக்க. (கூச)

தங்கொளிரித்திலத்தாமஞ்சூடிய
வெங்கொளியிளமுலைவெழ்கண்மாதாரார்

பைங்கிளிமுன்கைமேற்கொண்டுபார்ப்பெண்ணுங்
கொங்கொளிர் தாமரைக்கிடங்குசூறுவாம்.

சூடியவென்றார் முலைமுடிசூடிற்று என்றற்போல. வெம்மை - விருப்பம்.
மேல் தாமரைகூறுதலிற் பார்ப்பு - அன்னப்பார்ப்பு.

இ-ள். மாதரார் கிளியை முன்கையிலேகொண்டு மாடங்களிலேநின்று பார்ப்பை அக்கிளிக்கு எண்ணிக்காட்டுதற்குக்காரணமாகிய கிடங்கினைக் கூறுவாமென்றோனென்க. (௬௫)

கோட்குறுவினத்தொடுமுதலைக்குப்பைக
ளாட்பெறுதிரிதரவஞ்சிப்பாய்வன
மோட்டிபுரப்பனிக்கிடங்குமுக்கமொய்த்தெழும்
திட்டரூப்புள்ளினமிரற்றுமென்பவே.

இ - ள். குறுவினத்தோடே முதலைத்திரள் களாயிலேவந்த ஆனை எதிர்ப்படப் பெறவாய் உள்ளேதிரிதருதலான், அதற்கஞ்சி விசைத்துப்பாய்வனவாகிய இரூ உழக்குதலின் ஈட்டமறாத புள்ளினம் எழுந்தரற்றுமென்க.

முன்னே கழியனைந்தமைபெறுதலிற் சுறவுகூறினார். களாயில்அஞ்சி ஆழத்திற்சென்றால் ஆனைக்கொல்லுதல் அவற்றிற்குத்தொழில். (௬௬)

சிறையனப்பெடையினோடேசேவல்போ
யறுபதவண்டினமார்ப்புத்தாமரை
யுறையதுகுமுவினினங்கியோகொடு
கறையறமுயல்வதோர்கடவுளொட்தே.

இ - ள். அன்னப்பெடையினோடே சேவலாடிப்போய் வண்டினமெழுந்தார்ப்புத்தாமரைப்பூவிலே குவிந்திருக்கின்றது, சுற்றத்தினின்றூங்கிக் கறைபறத்தியிடைநின்று யோகத்தோடு தவஞ்செய்வதோர்கடவுளையொத்ததென்க.

கறை - மும்மலமும். யோகம் - திரிந்தது. எழுந்தவண்டு புறங்கும், பூ - ரு. ருப்பிற்கு மலமும். (௬௭)

அரும்பொணுமவள்ளியுமணியுமல்லது
கருங்கலந்தோய்வினாக்காமர்ப்பூந்துறை
குரும்பைமென்முலையின்மேற்குலாயகுங்குமம்
விருந்துசெய்திடவெறிமேனிசேந்ததே.

இ - ள். குளிப்பார்முலையிற்குங்குமம், தன்னைப் புதுமைசெய்தலாலே பொற்குடமுதலியனமுகத்தலல்லது மட்குடமுகவாத துறை மேனிசிவந்ததென்க.

பொன்முதலியகாரணப்பெயர் அவற்றானியன்றகாரியத்தின்மேனின்ற ஆகுபெயர். வெறி - மணம். (௬௮)

பட்டவர்தப்பலிற் பரவையேந்தல்கு
லட்டொளியரத்தவாய்க்கணிகையல்லது
மட்டுடைமணமகண்மலர்ந்தபோதினாற்
கட்டுடைக்காவலிற்காமர்கன்னியே.

உருக்கி ஒளியையுடைய அரத்தம். மட்டு - காமபானம். கட்டு - கற்பித்தல்.

இ - ள். அகப்பட்டவரைக் களையேறும்பொருள் பரத்தையையொக்கும்; அதுவொழிய மலர்ந்தபூவினான் மணஞ்செய்த குலமகனையொக்கும்; காவலார் கண்ணையையொக்குமென்க. (௬௧)

நிராகதிர்நிறுதிவங்கோத்துவைத்ததேரால்
விராகமற்கமுகின்மேல்விரிந்தபானையுங்
குராமதுக்குவனாகன்கிடங்கிற்பூத்தவ
முராயினேரோசனையுலவிநாறுமே

குராமது - வினைத்தொகை. உரை - புகழ். புகழால் எங்குமலர்.

இ - ள். நித்திலத்தைக்கொத்துவைத்தபேர் களையிற் கமுகின்மேல்விரிந்த
விராகமற்பானையும், அகழிநீர்த்தகுவனையும் உலாவி நேரோசனைநாறுமென்க. (௭௦)

தாய்முலைதழுவியகுழவிபோலவு
மாமலைதழுவியமஞ்சுபோலவு
மாய்முகிநீர்இயசுமபறாதநெற்றிய
சேயுயர்மதில்வகைசெப்புகின்றதே.

இ-ள். நீர்சுமந்தினைத்த மகத்தைத் தன்னிடத்தே அனைத்தலானே, குழவிய
னைத்த தாயுடையமுலைபோலவும், மஞ்சைத்தன்னிடத்தே அனைத்த பெரியமலை
போலவும், அசுமபறுத்தலையையுடைய மதிலின்கூறுபாடு இனி உகுகின்ற தென்ற
ரென்க. (௭௧)

வேறு

௧. மாற்றவர்மடப்படைமலைந்துமதிப்பற்றி
நூற்றுவனாக்கொல்ல, யொடுநாக்கியெற்பொறியுந்
தோற்றமுறுபேய்களிறுதுற்றுபெரும்பாம்-
கூற்றமனகமுருகுதொடர்சூர்தமொடுகோண்மா.

இதமுதலாகக் “கருமடார்” அளவொருதொடர்

நூற்றுவனாக்கொல்லி - சதவந்தி; நூறுபணை ஒருகால் கொல்வதொருபொது.
பாங்கி - தள்ளி. எரிதல் - உட்குத்தல்; “சேரியம் பெண்டிர் அஞ்சத் தெரிய” என்றார்
பேரால். தோற்றமுறுபே - கட்டினனாகியபேய். கூற்றுதல் - விழுங்குதல். தொடர்-
அவச்சுருங்கலி. சூர்தம் - வீட்டுதல். கோண்மா - புலிமுதலியன. இவற்றிற்கு
என்னும்மைவிரிக்க. (௭௨)

உ. விற்பொறிகளெவெய் பவிகுதினாதொடரவில்லாள்
கற்பொறிகள்பாவையுமாமடங்கெடுத்திக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்குடை
நற்றலைகடருக்கும்வளநெருக்குமாரியேயே.

விகுதினா - பணையுமேலே விடுங்குதினாப்பொறி. கொட - வான்-தானேதொ
டர்நுகொல்லுமவாள். கற்பொறி - இடங்கணிமுதலியன. பாவையும் அன்னமுள்
மாடங்களும் அடப்படுத்தியும். மாடம் - நாடகசாலை. கொல் - கொற்சாதி. காய்த்த
இரும்புடன் கொள்ளுதலிற் கொற்புனைசெய்கொள்ளியென்றார். எழில் - இகழ்ச்சிக்
குறிப்பு. தலைநீர்த்திருநிலைகொள்ளும்வலியுனை கொடுக்குமாமாலைதயவுவித்தலாம்.
இவற்றிற்கும் உம்மைவிரிக்க. (௭௩)

செம்பொன்மழைபோன்றதொருயிரங்கன்சிந்திப்
பைம்பொன்வினே தீவினிதுதடிந்துபலர்க்கார்த்தி
யம்பொனிலத்தேகுமுடியசுநகரமதுதா
னும்பருலகொப்பததன்மன்மைசிறிதுரைப்பாம்.

இ - ள். இனிக் கூறுதுநின்றது பொன்வினைகின்ற நிலில் நிதியைவெட்டிப்
பொன்மழைபோன்று அடிக்கடிசிந்திப் பலர்க்கும் பல ஆயிரங்களைக்கொடுத்து நிறை
வித்ததினாலே மறுமையில் தேவருலகத்திலே செல்லங்குடிபையுடைய உண்ணகரம்;
அதுதான் துகர்ச்சியான் உம்பருலகொப்பதொன்றாயினும் அதன்மன்மை சிறிதுகூறு
வாமென்றாரென்க. (என)

வேறு.

துப்புறழ்தொண்டைச் செவ்வாய்த்தோழியர்காமத்தூதி
னொப்பவொன்றாதி யாகவாயிரத்தோரெட்டெருச்
செப்பித்தஞ்செம்பொனல்குனலம்வனாவின்றிவிந்து
முப்பமைகாமத்துப்பினவரிடமுரைத்துமன்றே.

இ - ள். வேட்கையினைவினைவிட்குந் தொழியராகியதூதாலே செம்பொன்ஒன்
றாதி யாக ஆயிரத்தெண்கழுஞ்செருக, வந்தனொரு ஒப்பவிலைசொல்லித் தம்மல்குலை
விற்கும் உவாப்பில்லாத காம உரையையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கூறுவா
மென்க.

தொண்டை - வாங்குஅடைய. நலம்உரைவின்றி - ஒருவரிடத்தம் அன்புநிலை
பெற்றின்று. “ உப்புடைமுந்நி” என்றா உவாப்பிற்று. உப்பு - இனிமையும்மாம்.
ஆயிர உவாப்பில்லாத காம உரையையுடைய பரத்தையரிடத்தைக் கொடுக்
கும் பொருளையான அன்பைத் துறாப்ப. தப்பையொக்கும் தொண்டைபோலுஞ்
செவ்வாயைய இரட்டையையுந் செவ்வாயை நோக்குதலின், அடுத்தவரலுவமை
யன்று. (என)

குங்குமமெழுச்சார்வநினையுகுயிற்றியுள்ளந்

மங்குமென்சாந்தத்தோடுதாமமுந்தாழநாற்றி

பெங்குநற்கவாகடோறுநாடகமெழுதியொப்பப்

பொங்குமென்மலர்பெய்சேக்கைபொலிந்துவிண்புகற்சியுண்டே.

இ - ள். அச்செரிப்புந்மெங்குந் சார்த்திரஞ்சுமிடத்தையுந் தின்னையையும்
பண்ணிக்குங்குமந்தோலெழுந்நி, உன்னொளம் மெழுகினசந்தனத்திலே மாலை
யுந் தாழநாற்றிச் சுவர்கடோறுந் காமஞ்சூழிப்புப்பட நாடகமெழுதிச் சேக்கைபொ
லிந்து விண்ணை விரும்பப்பாடாதுதலுடைத்தென்க. (என)

தூசுஞ்ஞபரவையல்குல்கமக்கலாதென்னவிழ்த்த

காசுஞ்ஞகோவைமுத்தங்கநிர்முலைதிமிர்ந்தசாரந்தம்

வாசநந்தொடிகண்மாலேவண்ணவீழ்ந்தமுற்ற

மாசைப்பட்டாசுவைகவருங்கடிகமழுமன்றே.

இ - ள். தூசுஞ்ஞமல்குல்குழந்தகோவை, இவ்வல்குல நம்மைச் சுமக்கமாட்டா
தென்று கருதினற்போல வீழ்த்தகாசமுத்தம் சாரந்தம் சுண்ணம் மாலை என்கின்றவை
வீழ்ந்தமுற்றம் அரசு விரும்பித் தங்கும்படி கமழுமென்க. (அ0)

அஞ்சிலம்பொலியோடல்கும்கலையொலியணிந்தமுன்கைப்
பஞ்சிமெல்விரலிற்பாணிபண்ணெலிபவளச்செவ்வா
யஞ்சினேர்ந்துயிர்க்குந்தேன்சோர்குழலொலிமுழவினோசை
துஞ்சலிலோசைதம்மாந் துறக்கமுநிகர்க்கலாதே.

முன்பு சேடியர்கையாற் செம்பஞ்சணீந்த வரல், செவ்வாயை முன்னுமின்
னுங்கட்டிக. வாயுறுத்தற்குஅஞ்சி உற்றபின் தன்றொழின்முடித்தற்கு நேர்தூ துங்
குழல்.

இ - ள். சிலம்பொலியோடே கலையொலி யாமொலி பாட்டொலி குழலொலி
முழவினொலியாகிய ஒழியாவொலிகளாலே இச்சேரிக்குத் துறக்கமு மொவ்வாதென்க.

தேனுலாமதுச்செய்கோதைதேம்புகைகமழலுட்ட
வானுலாஞ்சுடர்கண்மூடி மாங்கிரவுசெய்யப்
பானிலாச்சொரிந்தநல்லாரணிகலம்பகலைச்செய்ய
வேனிலான்விழைந்தசேரிமேலுலகனையதோன்றே.

சுடரென்றது - ஞாயிற்றினதுசுடரையும் திங்களினதுசுடரையுமாகப் பாணி
லாவைத் திங்களின்குடரிற்கேற்றுக.

இ - ள். கோதையைப்புகைத்தலால்அப்புகை வானுலாஞ்சுடர்களைமறைத்து நக
ரைப் பகலேஇரவையுண்டாக்க, அவ்விரவை நல்லாரணிகலத்தின் மாணிக்கங்கெடுத
துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய இயல்பானஇரவிலும் பாணி ாச்சொரிந்து வானுலாயுங்
திங்களின்குடர்களை அம்மணிகலமறைத்துப் பகற்பொழுதைச்செய்ய அச்சேரி மெ
லுலகை யொப்பதோன்றே யாயிற்றென்க

ஏகாரம் - தேற்றம். இரவுபகலுமன்மையிற துறக்கமொத்தது. இனிப்
பால் - பகுதி, நிலா - ஒளியென்று முறைப்ப; “நிலாத்தலைதிகழுமபைம்பூன்”, “பணி
நிலாவீசம்பைம்பொறகொடி” என்றும்போல. (அஉ)

இட்டதூல்வழாமையோடியோசனையெல்லேநீண்டு
மட்டுவார்மாலேவேய்ந்துசதுக்கங்கண்மலிந்தசுசம்மைப்
பட்டமும்பசும்பொழ்பூணும்பரந்தொளிர் பூற்றுந்திந்தே
னட்டுந்தாரலங்கன்மார் பராவணங்கிளக்கலுற்றேன்.

இ - ள். வலித்ததூற் செவ்வைதப்பாமற்செடந்து நீண்டெ யெய்ப்பட்டு நாத்சங்கி
களிலே மிக்கஒலியினையுடைய அங்காடித்தெருக்கூறுத லுந்தேறென்றொரென்க.

தம் தரத்திற்கேற்ப்பெற்ற பட்டமும் பூணும் எங்கும்விளங்குதற்குக்காரண
மான வணிகர் முதலாயினார். (அக)

மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவம்பணிமுத்தமாலே
கணிபுனைபவளத்திண்கால்கம்பலக்கிடுகினூன்றி
யணிநிலமெழுதிச்சாந்தினகிற்புகைத்தம்பொற்போதிற்
றிணிநிலமணிந்துதேங்கொளையவிசிதறினோ.

கணி - தூல்போனவன். அவன்புனைந்தகால். திணிநிலம் - படுத்த நிலம். தேங்
கொளையவி - தெய்வங்கள் இனிதாகக்கொண்ட ஐயவி.

இ - ள். மணியழுத்தின பொன்னுச்செய்த கடைமணியையுடையகச்சுத்துக் கின பவளக்காம்பைக் கம்பலம்பேய்ந்தசட்டத்திலே கொளுத்தியுன்றி மெழுகிப் புகைத்து அணிந்து சிதறினாரென்க.

முத்தமாலைபுனைந்த கீழு.

(அச)

பொன்சொரிகதவுதாழிற்றிறந்துபொன்யவனப்பேழை
மின்சொரிமணியுமுத்தும்வயிரமுங்குவித்துப்பின்னு
மன்பெரும்பவளக்குப்பைவாலணிகலஞ்செய்குப்பை
நனபகலேரவுசெய்யுள்கலங்கூப்பினாரே.

இ - ள். பொன் தாளைசொரிதற்குக்காரணமானகதவைத்திறந்து பேழையி
லிருந்த மணியுதலியவ னுக்குவித்துப் பின்னரும் பவளத்திரள்களையுக் குறைப்பணி
களையும் நீலப்பூள்களையும் குவித்தாரென்க.

ரன்பகல் - கடும்பகல்.

(அடு)

விழுக்கலஞ்சொரியச்சிந்திவீழ்ந்தவையெடுத்ததுக்கொள்ளா
வொழுக்கினரவர்களுள்செல்வமுனாப்பரிதொழிகவேண்டா
பழுக்குலைக்கமுருந்தெங்கும்வாழையும்பசும்பொனனு
மெழிற்பொல் மணியினுலங்கடைதொறுமியற்றினாரே.

இ - ள். கலந்தைச்சொரிதலாற் சிதறிவீழ்ந்தவற்றைக்கொள்ளா ஒழுக்கினர் ;
அதுவேயன்றி உடம்பு நாடோறு நெதர்க்குக் கமுரு முதலியன தேடவேண்டா ;
அது என்னையெனின், அவற்றைப் பொன்னு மணியாலு மியற்றினாராதலான். அவர்
கள் செல்வமெல் னுலுணர்த்தலாது; இனி நீருக்கெட்கவேண்மென்னும்விருப்பத்தை
யொழிவீராகவென்க.

இனி உணரப்பரிதகெட்குரும்பவேண்டா ஒழிகவேன் துமாம்.

(அசு)

முகதேனிறுலின்முகமொய்தினாயியம்பியாங்கு
மோசையென்றுணரினல்லாலெழுத்துமெய்யுணாதலாகாப்
பூசாந்தொருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம்பூசி
மாசனமிடம்பெருதுவன்கடைமலிந்ததன்றே.

இருலிற்முக தேன்போலமூர். உம்மை - சிறப்பு. ஒரோசையும் பாடம். பூச
சாந்து - நங்குமதித்த சாந்து. பூசி - பூச.

இ - ள். மாசனம் போக்கிடம்பெருமல் ஒருவர்பூசிற்றெழுவர்தம்மகலம் பூசம்
படிமூச அங்குப்பிறந்தவோசையும் மொய்தினாபோல இயம்பி ஒசையென்றுணர்ந
லன்றி எழுத்தின்வடிவுணர்தலாகாதாய்க் கடையிலேமலிந்ததென்க.

நாங்குசாதியும் அதுலோமப்பிரதிலோமருஞ் சங்கராசாதியும்பற்றி எழுவரென்
றார்.

(அவ)

மெய்யணரிசெம்பொற்கண்ணமேதருநானகீரி
னேதுபட்டொழுகியானையுறிமதங்கலந்துசேராய்ச்
செய்யணிகலன்கள்சிந்திமாலையுமதுவுமல்கி
வெய்தடியிடுதற்காகாவீதிகள்விளம்பலுற்றேன்.

அணிகண்ணம் - உண்டசோறுபோனின்றது. மிச்சில்கவிழ்த்தல் மரபு, செய்
யணிகலம் - அரிதிற்கெய்தகலம். மாலையினுங் கலத்தினுந்தீண்டெற்கு அடிநாணிற்று ;
தமது நலத்தான்.

இ - ள். அணிந்துமிக்ககண்ணம் நாளந்தாலும் பணிநீராலும் இளகுதல்பட்டு
வீதியிலொழுகலின் அதனோமெதமுங்கலந்து மதுவுமல்கிச் சேராய்ச் சிந்தி மல்கி
விராய அடியிதெற்காகாவீதிகள் கூறலுற்றேனென்க.

இவை பீடிகைத்தெருவொழிந்தன.

(அக)

வேறு.

முழுவணிமுதுநகர்முரசொடிலனாவியம்
விழுவணிமகளிர்தம்வினாகமழிநாழலை
யிழையணியொளியினவெயில்செயவடிபுகை
மழையெனமறையினபொலிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் முழுவநினைத்த டொயில்களிலே முரசும்வையும் விழ்முது
லால் அவ்விழுவிற்கொப்பித்த மசீருடைய முலையினணிந்த இழையொளியின
வெயிலையுண்டாக்கும்படி இட்டபுகை மழையென ஒராயிந்தை மழைநீர் பொலிவினை
யுடைத்தாயிற்றென்க.

(அக)

குடையொடுகுடைபலகளிறொடுநெரிதர
வுடைகடலொலியினெருறுபவர்பல்செல
முடியொடுமுடியுறமிடைகடல்நெரிநெரி
கொடியுடைமழையினிருலவியதொருபால்.

உடைகடலொலி - உடைகடலொலிபொலுமொலி.

இ - ள். ஒருபால் அரசனைக்குடையுக்குடையுங் சளிரங்கொழிதல் பலநெருங்
கிச் சேவித்தல் காரணமாகத் தேவருடைய பலிபுடத்தொடலு, அதனைச் செவிக்குற
அரசர்முடிய முடியுநெருங்குதலின் விடைநர் மலையினிமின்போற் குலவியதென்க.

இது செல்வமுண்டாதற்குப் பலிபுடக்குமென்றா. இனிப் பலிபுடத்தலிற் குடை
முதலியனநெரிதர முடிநெருங்கிற்றென்றுமாம்.

(கூ)

பூத்தலைவாரணப்போர்த்தொழில்நாயவார்
நாத்தலைமடிவிளிக்கத்தொடுகுயிலக்
காய்த்துறுதமனியத்துகளொடுகடிகமழ்
பூத்துகள்கழுமியபொலிவினதொருபால்.

பூ - தோன்றிப்பூ. காய்த்துறு - காய்த்துறலுற்ற.

இ - ள். ஒருபால் கோழிப்போரினவெற்றியைத் தமதாகவுடைய இனையவார்
சீழ்க்கைக் கூத்தோடுநெருங்குதலான், அப்பொழுதுகின்றும் பொற்றுகளும் பூத்துகளும்
மயங்கன பொலிவினதென்க.

(கூ)

மைந்தரொடுடியமகளிரையினையவ
ரந்துகில்பற்றழிற்காழ்சரிந்தணிகிளர்
சுந்தரநிலமிசைச்சொரிதலின் மின்னணிர்த்
திருந்திரதிருவிழிநெழிவினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் கனவரோடிமகனினா அவர் துகில்பற்றலிற் காசகோ
வையற்று நிலத்தே விசையோடேசுந்துதலின் ஒளியையணிந்து வானவில்லினெழி
லினதென்க.

சுந்தரம் - நன்மை.

(௧௨)

வனையறுத்தனையனவாலரியமைபத
மளவறுநறுநெயொட்டுகறியமைதுவை
வினாவமைதயிரொடுமிசைநடுவீர்வினாயுமி
ஊளவணிகலமெனுமுரையினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் வனையை துண்ணிதாக அறுத்தாற்போன்றனவாகிய வாலிய
அரிசியாலமைத்தசோற்றையும் நெய்யாலட்டகறியையும் முற்றினதயிராலமைத்த
துவையினையும் மிசைசுவீராக விரையங்கோள் உடைபாற் நறுநற்கு அனிகலமுள
வெனுமுரையினதென்க.

ஓம் - என்னெடுவியார வாலவீழும் பாடம்.

(௧௩)

வனாரினாயருவியின்மதமிசைசொரிவன
புனாநினாகளிரொடுபுனைமணியியறோ
வினாநினாயிவுளியொடினையவர்விரவுபு
குனாநினாகுளிப்புனல்யாற்றினதொருபால்.

இ - ள். ஒருபால் மலையொழுங்குகிருவையுந் தம்மேலெசொரிந்தகொள்ளு
பொலமதந்தைமேலெசொரிவனவாகிய உயர்ச்சியையுடைய களித்தெருந் தெரிந்
பூண்டாற் செலவியினாந் இவ்வொடுகுளியையவர்விரவி நிரைத்தயாற்றினதென்க.

அந்நம்போல் வீழுகின்ற மதமென்பாருமுள். மிகையம் பாடம்.

(௧௪)

வரிவனையரவமுமணியுழுவாய்ப்பு
மரிவளர்கண்ணையரணிகலவரவமும்
புரிவளாகுமுலொடுபொலமல்கணியிய
நிருவினாக்கழிபனைதிருவிதின்மொழிவாம்.

புரிவளாடாலை - நரம்பிடித்து இசையளர்த்தற்குக் காரணமாகியகுழல். “குழல்
வழிபாடுபுழித்தண்ணுமைப்பின்னர், முழுவியம்பலாமத்திரிகை.” விருப்பமுமாம்.

இ - ள். குழலொடு வனையரவமும் முழுவரவமும் கலவரவமும் அவ்வினையனை
களைச் செவ்விதாகக் கூறுவாமென்றாரென்க.

இது அரசர்குரியவரிருப்ப.

(௧௫)

வேறு.

பாவையன்னவர்பந்துபுடைத்தலுந்
நூவியன்னமெவீஇத்துணையென்றுபோய்க்
கோவைநித்திலமாடக்குழாமிசை
மேவிவெண்மதிதன்னொழருக்குமே.

இ - ள். மகளிர் பந்தழத்தலின் அன்னம் அவ்வோசைக்கு வெருவி மதியை
இன்னமென்றுநுதிக்கூடப்போய் மாடங்களின்மேலே அம்மதியோடே மேவியிருக்கு
மென்க.

மதியியங்குத்தோறுந் தானுமியங்கிதறு.

(௧௬)

திருவநீணகர்ச்செம்பொனீடிய
 வருவவொண்கொடியுழினுடங்குவ
 பரவைவெங்கதிர்ச்செல்வனபைம்மயிர்ப
 புரவிபொங்கழலாற்றுலபோன்றவே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ள். அத்திருவையுடையமனைகளில் நீடியகொடி முறையாலசைவன; செல்வன்புரலைய அழலாற்றுலபோன்றனவென்க. (௧௭)

இழைகொள்வெம்முலையீரமுலர்த்துவார்
 விழையவூட்டியமேதகுதீம்புகை
 குழைகொள்வாண்முகஞ்சூழ்குளிரங்கதிர்
 மழையுணமாமதிபோன்மெனத்தோன்றுமே.

இழை தான்விரும்பிக்கொண்ட வெவ்வியமுலையீலே கணவர்பூசிய சந்தனமுதலியவற்றின் ஈரத்தைப்புலர்த்துவார் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். கணவரவீழைய ஈரமுலர்த்துவாருட்டிய புகைசூழ்முகம் மழையுட்குளிருங் கதிர்மதிபோலுமெனத் தோன்றுமென்க. (௧௮)

செம்பொற்கண்ணிசிறுர்களைந்திட்டவு
 மம்பொன்மாலையவிழந்துடன்வீழ்ந்தவுந்
 தம்பொன்மேனிதிமிர்ந்ததண்சாந்தமும்
 வம்புண்கோதையர்மாற்றுமயலரோ.

இ - ள். மகனீர் தம்மேனிதிமிர்ந்தசாந்தமும் மயிர்குலைந்துசோரவீழ்ந்தமாலையுஞ் சிறுர்களைந்த கண்ணியுஞ் சேடியர்மாற்றுந்துராலென்க.

வண்டுகள் புதுமையையுண்ட பழமாலையைக்குதெலிச் சேடியராயிற்று. *“கண்டுகை விட்ட மயல்” என்றாற்பிறரும். (௧௯)

வேரியின்மெழுக்காரந்தமென்பூலிந்
 தாரியாகவஞ்சாந்தந்தனித்தபின்
 வாரிரித்திலம்வைப்பொழுவோடு
 சேரிதோறிதுசெல்வத்தியற்கையே.

அரி - ஐம்மை; விகாரம். ஆரி - அழகென்றுமாம்; ஆரியாக - மேலாகவென்றுமாம். மேலும் †“தனித்தகண்ணம்” என்ப. வேரி - இருவேரியுமாம்.

இ - ள். நாற்றமுந் தோற்றமுந் இனியவற்றான் மெழுகிய மெழுக்காரந்தவேரியையுடைய பூநிலத்தே ஐதாகத்தொழில்படச் சாந்தைப்பூசினயின்பு பொற்புவோடு நித்திலத்தையும் வைப்பார்கள்; ஆதலிற் சேரிதோறுஞ் செல்வத்தியற்கை இத்தன்மைத்தென்க. (௨௦)

கருணைவாசமுங்காரிருங்கூந்தலா
 ரருமைசான்றவகிற்புகைவாசமுஞ்

* நாலடியார், தூயதன்மை, ௧.

† பதுமையாரிலம்பகம், ௧௬௫.

செருமிச்சேர்ந்துகண்ணீர்வரத்தேம்பொழி
லுரிமைகொண்டனவொண்புறவென்பவே.

கூந்தலிலார்த்த புகையெனவினைத்தொகை; பெயருமாம்.

இ - ள். புறவுகள் பொரிக்கறியினது வாசப்புகையும் அகிலினது வாசப்புகையும் செருமிக் கண்ணீர்வருதலாலே பொழிலைத் தாமிருத்தற்குரிய இடமாகக்கொண்டனவென்க.

(௧௦௧)

நறையுநானமுநாநுநுறும்புகை
விறகின்வெள்ளியடுப்பினம்பொற்கல
நிறையவாக்கியநெய்பயிலின்னமிர்
துறையுமாநதர்விருந்தொடுமுண்பவே.

நறை - நறைக்கொடி. நானம் - தூவியெரிக்கும்புழுது. நிறைய - மடைதூல் விதியிற்குறையாமல். விருந்து பெறற்கருமையின் உம்மை - சிறப்புமமை.

இ - ள். வெள்ளியடுப்பிலே நறையுநானமுநாநு நறும்புகைவிறகாலாக்கின அமுதை மாந்தர் பொற்கலத்தே விருந்தொடுமுண்பரென்க.

விறகு - சந்தனமுதலியன.

(௧௦௨)

பாளையென்கமுகின்பழமெல்லலை
நீள்வெண்மாடத்துநின்றுகொண்டநல்லா
ராளிமொய்ம்பர்க்கொடுத்தணிசண்பக
நாள்செய்மாலையென்கமுடிப்பெய்பவே.

மணமெல்லியபாளையென்க. வெள்ளையென்க. மாடம் - கொட்டிலென்க. நல்லா - மூடி. - முத்தமாலையென்க. முடி.

இ - ள். நல்லா மாடத்தேநின்று பாக்கையும் வெற்றிலையையும் பறித்துக் கொண்டு மொய்ம்பர்க்குக்கொடுத்து அவரணிந்த சண்பகமாலையென்க. நாட்கால மன்றாயினும் வேட்டையிடுதலாற் றமதுமுடியிலே பெய்வரென்க.

இனி நாட்காலத்தோய்த சண்பகமாலையணிந்த முடியிலே அக்காலத்திற்கு உரிய பூக்களைப் பெய்வரென்றமாம்.

(௧௦௩)

எழுதுவாலையென்ககண்ணினையநல்லார்
மெழுதுகுங்குமமார்க்கிடவெம்முலை
புழுதுகோதையுஞ்சாந்துமுலவந்தவை
முழுதுமவித்திவினைப்பர்க்குண்பவே.

மையெழுதுங்கண். குங்குமமெழுதும். தினைப்பன - கரணங்கள்.

இ - ள். அம்மகளிர் கணவர்மார்க்கிடவென்க. உழுது கோதையையுஞ் சாந்தையும் வித்தித் தினைப்பனவற்றிற் றுங்கள் உவந்தனவற்றைமுழுதும் வினைப்ப ரென்க.

(௧௦௪)

குஞ்சிமேலணிச்சம்மலர்கூட்டுணு
மஞ்சிலோகியரம்மலர்ச்சீரடி

மஞ்சுதோய்மணிமாடத்துமல்குபூம்
பஞ்சிமேலும்பனிக்கும்பனிக்குமே.

கூட்டுணும் - கவரும்.

இ - ள். ஓதியருடைய அணிச்சமலர்கூட்டுணுஞ் சிறடி ஆடவர் குஞ்சிமேலும் பனிக்கும் ; பஞ்சிமேலும் பனிக்குமென்க.

கோபத்தாலும் கரணத்தாலு நடுங்கிற்றென ஊடலுங்கூடலு முணர்த்திற்று. “கொல்புனற்றளிரினங்குவணின்னு” என்றார் பிறரும். நகராதலின் ஊடற்குக்காரணங்குரையினார். * “எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயிற் - பிற்படக்களவாரமுற்படக்கிளத்தல்” என்பதனுற்குஞ்சிமேலுமென்று உம்மைகொடாராயினார். (கலரு)

தாமமேகமழந்துகிழ்சேக்கைமேற்

காமமேதுகர்வார்தமகாதலால்

யாமமும்பகலும்மறியாமையாற்

பூமிமாரகர்பொன்னுலகொத்தேச.

ஏகாரம் - தேற்றம். காமமே - ஏகாரம் பிரிநிலை. “யாமத்தமெல்லையும்” என்றார் பிறரும். பூமியின். பூமென்மாதகரும் பாடம். பூ - வடமொழி.

இ - ள். சேக்கைமேனுகாவா தம் காதலால் இரவம்பகலு மறியாமையின் அந்நகர் பொன்னுலகத்தை ஒத்ததென்க. (கரு)

அரவுகான்றிட்டவங்கதிர்மாமலரி

புரவுநீர்முத்துமுள்ளுத்துள்ளு

விரவன்மாநதர்க்குமின்னவையீவதோர்

புரவுபூண்டன் பொன்னகர்மாந்தரே.

உரவுநீர் - உலாவுநீர். உம்மை - இழிவுசிறப்பு.

இ - ள். மணியுமுத்தும் உள்ளுத்துன்னவை இரவன்மாந்தாக்கும் உள்ளன வாதலாற் பொன்னகமாந்தரே புரவுபூண்டனரென்க

இது இகழ்ச்சி. ஏகாரம் - எதிர்மறை. இனி இன்னவை இரவன்மாந்தாக்கு முள்ளனவாயிருத்தலிற் பின் மத்தரே புரவுபூண்டாரென்றது - உயர்உறுப்புமுதலியன கொடுத்தற்குத் துணிந்தாரிவரெ யென்றுமாம். ஏகாரம் - தேற்றம் (கல)

மூல்லையங்குழலார்முலைச்செல்வமு

மலலன்மாநகர்ச்செல்வமும்வார்கழற்

செல்வர்செல்வமுங்காணியவென்பர்போ

லெல்லியுமமிமையா.ரிமையாததே.

இ - ள். இமையா இமையாதிருந்திருப்பு, நீயிர்இம்மூன்று செல்வத்தையும் வீடாமற்காண்டற்கு யாம் விழித்திருந்தேமென்று தங்கண்னைநோக்கிக் கூறுவாராப் போலே யிருந்ததென்க.

மூன்றாவன போகமுஞ் செல்வமும் வீரமும். என்ப என்பதுபாடமாயின் இமையார் நீயிரிவைகாண்டற்கு யாங்கள் இமையாதிருந்ததென்று கண்ணிற்குக் கூறுவாரென்க. ஏகாரம் - ஈற்றசை. (கலபு)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௬.

முழவுஞ்சங்கமுமுன்றின்முழங்குவ
விழவும்வேள்வும்குத்தலொன்றின்மையாற்
புகழலாம்படித்தன்றிதுபொன்னக
ரகழ்தன்மாக்கடலன்னதொர்சும்மைத்தே.

வேள்வி - விசேடமான நாள்களில் நிகழ்வன. இது வேள்வென ஈறுதிரிந்தது.

இ - ள். விழவினும் வேள்வியினுமொன்றைக் கைவிடுதலின்மையான் முழவுஞ் சங்குமுழங்குவன கடலன்னதொர் சும்மைத்தாதலான்; இப்பொன்னகர் புகழலாம் படித்தன்றென்க. (க0க)

திங்கண்முக்குடையான்றிருமாநக
ரெங்குமெங்குமிடந்தொறுமுண்மையா
லங்கண்மாநகர்க்காக்கமறாததோர்
சங்கநீணிதியாற்றழைக்கின்றதே.

சங்கமென்னும் பெண்ணையுடைய தொன்றுபட்டந்தியோடே.

இ - ள். ஸ்ரீகோயில் தெருவிடமெங்கு மணையிடமெங்கு முண்டாகையினாலே மாநகர்க்கு இடந்தொறும் நிதியோடே அருத்தோராக்கந்தழையான்றதென்க.

இனி மாநகருண்மையால் நகர்க்கு அக்கமறது; அவ்வாக்கம் ஒருசங்கநிதியாலே தளிக்கின்றதென்று மாம். சங்கநிதி - அரசன். (கக0)

வேறு.

தேன்றலைத்துவலைமலைபைந்துகில்செம்பொன்பூத்து
நான்றனவயிரமாலையருகுகிழ்முத்தமாலே
கான்றமிந்தேந்தினின்றுகற்பகச்சோலையார்க்கு
மீன்றருள்சுரந்தசெல்வத்திராசமாபுரமதாமே.

தேனைத் தலையிலே துவலையாகவுடைய மாலேமுதலியவற்றைப்பூத்து நான்றன வாகியவயிரமாலையருதலியவற்றைத் தொற்றுவித்த, அமிர்ந்தையேந்திநின்ற கற்பகச் சோலையென்றாநிற் கோர்பெயர் கூற்றது; இதற்குமவையுண்மையின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவாற் யார்க்கும் அருளையின்று செல்வத்தைச்சுரந்த கற்பகச்சோலை; அஃதிராசமாபுரமென்னும் பெயரையுடைத்தாமென்க.

இனித் தான்சுரந்த அருளாலே யார்க்குமமுமையிற் கற்பகச்சோலையையின்று அச்சோலையிற் செல்வத்தைத் சன்னிபத்தையுடையது இராசமாபுரமென்க. என் றது: இதில் வாழ்வாரருளைக்கண்டு நிறர்க்கும் அருள்பிறந்து சுவர்க்கமெய்துவரென்ற வாறு.

இத்துணையும் சுகரின்கிறப்புச்சு நிறை.

(ககக)

கோயிற்சிற்றப்பு.

வேறு.

வேகயானேமீளியேல்வெப்பயதானையயகோன்
மாகநீண்மணியமுடிமாரிவண்கைமாசில்சீ
ரேகவானேவெண்குடையிந்நகர்க்குமன்னவ
னாகநீரநன்னகர்நன்மைதன்னஞ்செப்புவாம்.

தானையென்றது ஒழிந்தமூன்றுபடையை. ஐய - வியக்கத்தக்க. தேவாபுகழு முடியென்று குலநன்மை கூறினர். சீர் - மிக்கபுகழ். ஏகவாணீ - பொதுவற வாளுதல்.

இ - ள். யானைமுதலியவற்றையுடையமன்னனது கோயிலின் நன்மையைச் சிறிதுகூறுவாமென்றானாக. (ககஉ)

நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்துவந்திழிதரச்
சேணிலத்தியற்றியசித்திரச்சுருங்கைசேர்
கோணிலத்துவெய்யவாங்கொடுஞ்சுறத்தடங்கூட்டுங்கு
பூணிலத்துவைத்ததேர்ப்பெரற்பினிற்பொலிந்ததே.

இ - ள். நீர் நிரந்துவந்தியும்படி நீணிலத்தைவெட்டிப் புறம்பில் அகழ்தொட்கிப்படுத்த வழிசேர்ந்தகூட்டுங்கு நிலமகளுக்குப் பூண்டிட்தோ ரழுகுபோலப் பொலிந்ததென்க.

சுற * புறனடையாற்கொன்க. சுருங்கை - சுரந்தகற்படை. (ககங)

இஞ்சிமாகநெஞ்சுபோழ்ந்தெல்லைகாணவேகலின்
மஞ்சுசூழ்ந்துகொண்டணிந்துமாகநீண்டநாகமு
மஞ்சுநின்னையென்றலிணைநிநின்னுநீண்டதன்
குஞ்சிமாண்கொழக்கையார்கூவிவிட்டதொத்ததே.

இ - ள். மதிலானது மாகத்தினைவைப்பினந்து நாகத்தின் எல்லையைக்காண ஏகுதலின் அதனை மஞ்சு முற்படப்போகாமற்றடுத்துப் பின்பு காலேககட்டிடக்கொண்டு ஆகாயத்தேயுயர்ந்தநாகமும் நீணை அஞ்சுமென்றலிற் றான் மெகபத்தளவிலே நின்று தன்றலையினீண்டகொழக்கையாலே நம்மைவந்துகாண்கென்று கூவிவிட்ட தன்மையையொத்தது அடையசைந்ததன்மையென்க

குஞ்சி - கொடிநாட்டுக்குழி; கழையுமாம். (ககச)

முத்தமாலேமுப்புரிமுரிமாமணிக்கத
வொத்தநான்குகோபுரமோங்கிநின்றொளிர்வன
சத்திரெற்றிருட்டியதாமரீண்மணிவணன்
றத்தொளிமணிமுடித்தாமநால்வபோலுமே.

இ - ள். மாமணிக்கதவையுடைய தம்மிலொத்த நீலமணிக்கோபுரநான்கிலும் நின்றொளிர்வனவாகிய குலத்தினெற்றியிற்குட்டியமுப்புரியாகியமுத்தமலை, தாமத் தையுடைய உலகனந்தமாயோன் முடியில் தாமநாலவனபோலுமென்க.

போன்றவும் பாடம். முப்புரியாகிய முத்தமலையையுடைய சுதவமாம். தத் துதல் - வீசுதல். (ககரு)

சங்குவிம்முநித்திலஞ்சாந்தொடேந்துபூண்முலைக்
கொங்குவிம்முன்காதைதாழ்கூந்தலேந்துசாயலா
ரிங்கிதக்களிப்பினுலெய்தியாடும்பூம்பொழில
செங்கணரிந்துரன்னகர்ச்செல்வமென்னதன்னதே.

சங்குவிம்முநித்திலம் - சங்குசூன்முற்றியின்றமுத்து. செல்வம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௩௨.

இ - ன். நித்திலத்தைச் சாந்துடனேந்திய முலையினையுங் கூந்தலினையுமுடைய சாயலார் காமக்குறிப்போடுகூடியகளிப்பாற்சென்றும்பொழில் இந்திரனகரித்தற்ப கச்சோலை என்னதன்மைத்து அன்னதன்மைத்தென்க. (ககக)

வெள்ளியானைமென்பிடிமின்னிலங்குபைம்பொனாற்
றுள்ளுமாவொருத்தலுஞ்செம்பொனம்பொன்மான்பிணை
யுள்ளுகாமமுள்ளுடவேந்தனுங்குறைவதோர்
பள்ளிமாடமண்டபம்புகங்குதிர்ப்பவணமே.

இ - ன். வெள்ளியாற்செய்தகளிறும் பைம்பொனாற்செய்தபிடியுஞ் செம்பொ னாற்செய்த ஒருத்தலும் அம்பொனாற்செய்தபிணையும் ஒன்றையொன்றுள்ளுங்காமம் வேந்தனுள்ளத்தவேட்கையிருப்ப அச்சோலையில் அவனுறைவதோராமண்டபத்திற் பள்ளிமாடம் நாகருலகையொக்குமென்க.

இனி வெள்ளியாலையானையும்பிடியுஞ் செய்தவென்றுமாம். (ககக)

கோரமைமணிமடற்கூந்தனெற்றியேந்திய
மாமையுத்திரள்கலிமாமணிமரகதஞ்
சூழ்சூலைப்பசங்கமுகுசூலுபாளை வெண் பொனா
லுமுத்திரண்மணிக்கயிறாசலாடவிட்டதே.

இ - ன். பொன்னாற்செய்தபடித்தினையும் மரகதமணியாற்செய்த சூலையினையும் வெள்ளியாற்செய்தபாணையினையும் ஏந்திய கொழுவிய அளையினையும் நீலமணியாற் செய்தமடலினையுமுடைய கூந்தற்குமுகினெற்றியில் ஊசலாடவிட்டகயிறு முத்துவட மென்க. (ககஅ)

மென்றினைப்பிறங்கலுமிளிர்துவீழ்ருவியுங்
சூன்றயன்மணிச்சுனைக்குவளை கண்விழிப்பவு
நின்றுநோக்குமான்பிணைநீலயானைமன்னவன்
கண்குகாமம்வெண்கியகாமர்காமபூமிபே.

காமர்காமபூமி - காமனுக்குவிருப்பஞ்செய்கின்றபூமி. * “காமனாவென்றகண் ணென்” போல.

இ - ன். நீலயானைமன்னவன் தழும்பியகாமத்தாலே விரும்பியபூமியிடத்திற் செய்குன்றிற் நினைவையும், அதினின்றங்குதித்துவழுகின்ற அருலியையும், மானும் பிணையும், அதனயவிற்குனைக்குவளை காப்பாகண்போல விழியாதிக்கவும், உன்பதாக நின்றனோக்குமென்க.

பிறங்கல் - திரள். இவற்றைச் சித்திரமெனிற் கோயிற்கங்கமாகிய செய்குன்று கூற்றிற்சிலராவர். (ககக)

திங்குயின்மணந்துதென்றுஞ்சவனடிபாண்செய
வேங்கைநின்றுபொன்னுகுக்கும்வெற்புடுத்தசந்தனை
மோங்குபிண்டிசனைபகமுநிநாறுநாகமு
நீங்கநீங்குமின்னுயிரினைப்பிணின்னிலகுமே.

ஊழ் - ஊழியெனத்திரிந்தது. முறைமைபட அலாந்துகாறும்.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ககச.

இ - ள். குயிலாகியகாளங்கூடித்தேனாகியயாழ்தங்க வண்பொட அவற்றிற்குப் பரிசிலாக வேங்கைபொண்ணைச்சொரியுமுற்கூறிய செய்குன்றைச் சந்தனமுதலியன சூழ்ந்தன. இக்குன்றையுங்காவையுநீங்க உயிர்நீங்கும்; நினைப்பின் உயிர்நீர்க்கு மென்க. (கஉ௦)

முத்தம்வாய்புரித்தனமொய்கதிர்ப்பசும்பொனாற்
சித்திரத்தியற்றியசெல்வமல்குபன்மணி
பத்தியிற்சூயிற்றிவான்பதித்துவைத்தபோல்வன
வித்திறத்தபந்தெறிந்துளையராடுபூமியே.

இ - ள். இளையபந்தாபூமியி, முத்து வளிம்பிலே அழுத்தப்பட்டன; பொன்னை லே பண்ணப்பட்டன; மணி பத்தியிற்சூயிற்றப்பட்டு வாளை இவ்வலகிலேயிருத்தி னாற்போல்வனவாகிய இத்திறத்தனவென்க. (கஉ௧)

வைத்தபந்தெடுத்தலுமாலையுட்கரத்தலுங்
கைத்தலத்தினோட்டலுங்கண்ணிபெற்றிதிட்டலும்
பத்தியிற்புடைத்தலும்பைபரவினோடலு
மித்திறத்தபந்தினோட்பமெல்லையெல்லையே.

இ - ள். பந்தைக் கையாற்றொடாதேகாலாவேதட்டியெடுத்தலும் கரத்தலும் கையிலேகொள்ளலும் செல்லவோட்டுதலும் கண்ணியையுடையநெற்றியிலே தீட்டு தலும் ஒருகாலேக்கொருகாலுயரப் பத்தியாகப்புடைத்தலும் தாம் நிலையிலேநின்று அரவுபோலப் பரந்துலாவுதலுண்டாம்படி புடைத்தலுமாகிய இக்கூற்றவாகிய அப்பந் தினோடுண்டானவின்பம் முடிவெல்லையென்க. (கஉ௨)

கூற்றமன்னகூர்நுதிக்குருதிவான்மருப்பிடைச்
சீற்றமுற்றமன்னர்தஞ்சென்னிபந்தடிப்பன
ழுற்றிருந்தமும்மதத்தோடையானேபீசொல்
காற்றியற்புரவிதோகலந்துகொளவைமல்குங்றே.

கூற்றம் - யானைக்குவமை. சீற்றமுற்ற - அரசன் வெகுண்ட. இருந்த - இடை விடாத.

இ - ள். மருப்பிடையே மன்னர்தலையைப் பந்தடிப்பனவாகிய யானை புரவி தேர் இவைகூடிஒலிமிக்கது அவ்விடமென்க.

இவை அரசனேறுவனவாதலின் உண்ணிற்றலியல்பு. (கஉ௩)

கவ்வையங்கருவிசூழ்ந்துகண்படுக்குமாடமுந்
தெவ்வர்தந்தநீணிதிசேர்ந்தசெம்பொன்மாடமு
மெளவலங்குழவினார்மணிக்கலம்பெய்மாடமு
மில்வலந்தவல்லவுமிடங்கொல்லையெல்லையே.

இ - ள். மனச்செருக்கால் ஆரவாரமுடைய வீரர்கிரள் அரசனதுபகையை மனத்தானோக்கி யாமல்தோறுங்காத்துத் துயில்கொள்ளுமாடமும், திறைகிடக்குமாட

மும், கலமிட்டுவைக்குமாடமுமாகிய இக்கூறப்பட்ட இடங்களும், கூறாதொழிந்த ஆயுதசாலைமுதலிய இடங்களு முடிவில்லையென்க.

கருவி - தொகுதி; ஈண்டு ஆகுபெயர். இனிப் பகைவர்க்குக் கவ்வையைச் செய்தலையுடைய ஆயுதங்கள்முந்து நோக்கினுர்கண்ணை அகப்படுக்கும் ஆயுதசாலையு மென்ப. (கஉச)

புத்தகோங்கும்வோங்கையும்பொன்னினர்செய்கொன்றையுங்
காய்த்துநின்றுகண்டெறுஉங்காமர்வல்லிமாதரார்
கூத்தறாதபள்ளியுங்கொற்றமன்னமங்கைய
ரேத்தல்சான்றகோயிலுமிடைப்படுத்தியன்றவே.

தமதுகண்ணுனது இனையோர்மெய்யைவெவ்விதாக்கி அவர்நெஞ்சிலேநின்று கடு மாதராரெனச் சினை வினைமுதலோடுமுடிந்தது.

இ - ள். மாதரார்நாடகசாலையும், காவன்மகனார் அரசற்குவெற்றி நிலைபெறும்படி வத்தும் ஸ்ரீகோயிலும், கோங்குமுதலியவற்றை நடுவெயாக்கிப் பண்ணினவென்க.

இதனால் இரண்டெ் தம்மில் இடைவிட்டிருக்குமென்றார். மேலே * “வன்புகழ் மாலமவந்தனைசெய்தான்.” என்ப. (கஉரு)

கந் து மா மணித் திர ள் கடைந் து செ ம்பொ னி ன் சுவர்
சந் து போ ழ்ந்தியத் திய தட்டு வே ய்ந் து வெ ண் பொ னு
விந் திர ன் திரு நகரு நி மையோடு மி வ் வழி
வந் திரு ந்த வண் ணமே ப வண் ண ல்கோ யி ல்வண் ணமே.

இ - ள். மாமணித்திரளைத் தூணுகக்கடையப்படுதலானும், பொற்சுவரிலே சந் தனத்தையறுத்துப்பண்ணிவைத்தநெங்கையை வெள்ளையரலே வேயப்படுதலானும், அண்ணல் கோயிலின்நன்மை, இத்திரனகர் இவ்வுழிவந்திருந்ததன்மையையிருந்த தென்க.

ஏகாரம் - தெற்றம்.

(கஉசு)

ஆட ளின் னர வமு மங்கை கொட்டி நெஞ் சுவப்
பாட ளின் னர வமு ம்பனை மு டு ர வமுங்
கூடுகோ லுந் திஞ் சுவைக் கோ லயா டு ர வமு
வாட ளில் லவோ சைபால் வைக னு ம்வைகி ன்றே.

கொட்டி - ஒக்கடித்து. ஒழிந்த கருவிகளோடுகூடுமுகையுஞ் சுவையை முடைய நரம்பையுடைய யாழ்.

இ - ள். கூத்தினரவமும் பாட்டினரவமும் முழவினரவமும் யாழினரவமு மாகிய குறைதலில்லாதவோசையாலே அண்ணலுக்கு நாள்கடோறுநாள்கழியாநின்ற தென்க.

இனி வைக வாயின், ஓசையோடுசெல்ல நாளங்கழியாநின்றதென்க. கோயிலி ன்நிறப்புக்கூறினார். (கஉஎ)

சச்சந்தன்சரித்திரம்.

வேறு.

க. நச்சநாகத்தினாழற்சீற்றத்த
னச்சமுற்றடைந்தார்க்கமிர் தன்னவன்
கச்சலாழுலையார்க்கணங்காகிய
சச்சந்தன்னெனுந்தாமரைச்செங்குணன்.

இதுமுதல் “கோதை” அளவுமொருதொடர்.

நச்ச - நாகத்திற்கடை. அன்னவன் - தொழிற்பெயர். (கஉஅ)

உ. வண்கையாற்கலிமாற்றிவைவேலினாற்
றிண்முற்றெவ்வாதேர்த்தொகைமாற்றினா
னுண்கலைக்கிடனாய்த்திருமாமகன்
கண்களுக்கிடனங்கடிமார்பனே.

நோக்கியகண்கள் வேறுசெல்லாத புதியமார்பன். (கஉக)

ங. கோதைநித்திலஞ்சூழ்ஞளிர்வெண்குடை
யோதநீருலகொப்பநிழற்றலாற்
றாதையேயவன்றாணிமுற்றங்கிய
காதலாற்களிக்கின்றதிவ்வையமே.

கோதைநித்திலம் - உம்மைத்தொகை. ஒப்ப - எல்லார்க்குமொப்ப.

இ - ன். சச்சந்தன்னென்னுஞ்செங்குணன், அடைந்தார்க்கமிர் தன்னவன், அடையாதார்க்கு உயிர்போமளவுஞ் சென்றுகோபமாகும் நஞ்சுபோலுஞ்சீற்றத்தன், கடிமாற்பன், கலைக்கிடனுக்கி கையாலே கலியைமாற்றி வேலாலே தேர்த்திரைமாற்றினான்; மாற்றிக் குடையாலே ஒப்பநிழற்றலால் உலகிற்குத்தாதையையாதலின், அவன்றாணி முலிலேதங்கவேண்டி இவ்வுலகம் அவன்மேல்வைத்த காதலாலே களியாநின்ற தென்க.

இனித் தாணிமுற்றங்கியவையம் அவனுலகில்வைத்தகாதலாலே களிக்கின்றதென்றுமாம். இவற்றால் தெறலும் அளியும் அழகும் கொடையும் வீரமும் கல்வியும் முறைசெய்தலும் கூற்றினர். (கங0)

தருமன்றணனளியாற்றனதீகையால்
வருணன்சுற்றுயிர்மாற்றலிவ்வாமனே
யருமையாலழகிற்கணையாந்துடைத்
திருமகன்றிருமானிலமன்னனே.

தருமன் - அறக்கடவுள். இதற்குவமையுமுருபும்விரிக்க.

இ - ன். அம்மன்னன் அமிர்த்தத்தையொத்தலும் உலகைநிழற்றலுமாகிய தண்ணளியாற் தருமன்; கலிமாற்றின கையால் வருணன்; தேர்த்தொகைமாற்றுமிடத் தாலுழற்சீற்றத்தனாயினாமாற்றுதலிற் கூற்றம்; கலைக்கிடனாமருமையால் வாமன்; மகளிர்க்கு அணங்காகிய அழகாற் காமனென்றுவமைசூறுதற்குக் கொண்கூற்றினர் கூறியது கூறலன்றென்க. (கஙக)

ஏனேமன்னர்தமின்னுயிர்செற்றவோற்
 றுனேமன்னரிற்றாணிமிலேறான்
 தேனேமாரியன்னுன்றிசைகாவலன்
 வானந்தோய்புகழான்மலிவெய்தினான்.

இ - ள். ஒழிந்த பகைவருயினைச்செற்ற தம்மரபிலுள்ளாரிற் றான் செருக்கி
 னால் ஏறனையான் மொழியாற் றேன்மாரியனையனாகியகாவலன் சுவர்க்கத்தேசெறி
 யும்புகழாலே மிகுதல் பெற்றானென்க.

ஐ - அசை.

(௧௩௨)

க. செல்வற்கின்னணஞ்சேறலிற்றீம்புனன்
 மல்லனீர்விதைததரசன்மக
 பால்லீசேரணங்கிற்கணங்கன்னவன்
 வில்லினீள்புருவத்தெறிவேற்கணன்.

(௧௩௩)

உ. உருவுஞ்சாயலுமொப்பவுணப்பதற்
 ரரியவாயினுமல்வளைத்தோளிகட்
 பெருநகரரினபேசுவல்பெண்ணணங்
 கரியதேவருமேதருநீர்மையாள்.

இவை யிரண்டு மொருதொடர்.

புனவினது வளப்பம்பொருந்திய நீர்மையையுடையவிதையம் ; தன்னீரும்
 வினைவிக்குநீருமாம். திருவிழ்கோர்திருவன்னவன் - இல்பொருள்.

இ - ள். செல்வற்கு இன்னணம் நல்வினைநடத்தலாலே இதற்கேற்ப விதையத்
 தரசன்மகள், இவ்வுலகிற் பெண்ணுலணங்குதற்கரிய தேவருமேத்தருநீர்மையையுடைய
 யாளாயினான்; அவ்வேற்கண்ணாளாகிய அணங்கன்னவளுடையவடிவும் மென்மையும்
 இத்தன்மையவென்று உவமைகூறுவார்க் கரியவாயினும், அவளிடத்துக் காரிகையைச்
 சிறிதுகூறுவேனென்றானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௩௪)

வேறு.

எண்ணையுநானமுமிவைமூழ்கியிருநருக்கிட்
 டொண்ணறுத்துகிற்கிழிபொதிந்துறைகழித்தனபோற்
 கண்ணிறுண்டுநெறிமல்கிக்கடைகுழன்றகருங்குழல்கள்
 வண்ணப்போதருச்சித்துமகிழ்வானுத்தகையவே.

இருண்டு - இருளவென்க குழல் - மயிர்மாத்தியாயாய் ஐவகையையுமுணர்ந்
 தலிற் பன்மைகூறினார்

இ - ள். எண்ணையுநானமுமென்கின்ற இவையிற்றிலேமூழ்கிக் குழன்ற கரிய
 குழல்கள், இருளைப்பிடித்து நீளமுறுக்கிஅறல்படப்பிடித்து உறையிலேபொதிந்து
 அதனைவாங்கப்பட்டவைபோல நோக்கினார்கண்ணிருளும்படி நெறிமல்கிச் சேடியார்
 பொதைக்கொண்டு வழிபட்டாலும் உருந்துந் தன்மையவென்க.

கண் - இடமாக்கிக் கொடியகுழலென்றுமாம். குழன்றும் பாடம்.

(௧௩௫)

குழவிக்கோட்டினம்பிறையுங்குளிர்மதியுங்கூடினபோ
 லழகு கொள்சிறுதுதலுமணிவட்டமதிமுகமூர்
 தொழுதாற்குவாங்கொடுக்குந்தொண்டைவாய்துமுறுவ
 லொழுதுபொற்கொடிமுகக்குமுருப்பசியையுருக்குமே.

குழவிப்பருவத்து ஒருகலையையுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்ற பிறை. இளமை - ஈண்டிக் குழவிப்பருவமொழிந்ததன்மேற்று. “இளமையுந்தருவ தோ” என்றாற்பிறரும். “மாக்கட னடுவ னெண்ணுட் பக்கத்துப், பசுவெண் டிங்க டொன்றி யாங்குக், கதுப்பயல விளங்குஞ் சிறுதுதல்” என்றாற்பிறரும். வட்டமதி முகம் - வட்டத்தையுடைய மதித்தமுகம்; அடையுமாம். தான் தொழப்பட்ட அண வனுக்கு வரங்கொடுக்கும். வளருகின்ற பொலிவினையுடையநீண்ட மூக்கும்.

இ - ள். பிறையுமதியுங் கூடினபோலழகு கொண்டதுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியையுருக்குமென்க.

உருக்குதல் - துகாதற்கு அடவரும் ஆண்பாலாக விரும்புதல். (க/க/சு)

வண்கிலையவனப்பழித்துலார்த்தொழுகிலம்பெறு
 துண்கருமைகொண்டொசிந்துதுதலிவர்த்துபோந்துலாய்க்
 கண்கூடாகடைபுடைத்துக்கைவல்லானெழுதியபோற்
 பண்பார்த்தொடும்புருவம்பழிச்சாணப்படியவே.

இ - ள். எழுத்தொருமைப்படுத்தித் துகிலிகைக்கோலை உதறித் கைவல்லா நெழுதியவைபோற் றமக்குரியகுணநிறைந்த கொடியபுருவம், வனப்பழித்துத் தாஞ் செல்லுமளவுஞ்சென்று மேற்செல்லவாய்க் கூரியகருமைகொண்டுவளைந்து துதலிற் றுஞ்சேற்றக்குரியவளவுஞ்சென்று போந்துபரந்து தமயிற் கூடாவாதலிற் பழிச்சதலமை யாததன்மைய வென்க.

இகந்தொழுகவென்பதூஉம் பாடம். (க/க/எ)

சேலனையசில்லரியகடைசிவந்துகருமணியம்
 பாலகத்துப்பறித்தன்னபடியவாய்முனியவாயு
 மாலுறுப்பமகிழ்செய்வமாண்பினஞ்சுமயிர்தழுமே
 போல்குணத்தபொருகயற்கண்செவியுறப்போற்ககன்றனவே.

இ - ள். அரியவாய்ச் சிவந்து மாயோனையும் பாற்கடலையுமுகத்தே வைத்தாற் போன்றதன்மையவாய் மாலுறுப்பனவாய் மகிழ்ச்சியெய்வனவாய்த் துன்பத்தாலுமி ன்பத்தாலு வஞ்சுமமுதம்போலுங் குணத்தவாகியகண், செவியுறநீண்டு அதற்கேற்ப அகன்றனவென்க.

கன்னியாதலின் மாலுறுப்பவென்றா. மகிழ்செய்வ - கணவனுக்குமகிழ்செய்வ. மாண்பிலாநஞ்சு. கயல்போற் பிறமுங்கண். கருமணியைப்பாலிற் பதித்தாற்பாலநிறங் கெடுமென்றுணர்க. (க/க/அ)

மயிரெறிகுத்திரிகையனையவாய்வள்ளைவா
 மயிர்செகுத்துமுன்னென்றிப்பின்பேராதருவமைந்த
 செயிர்மகரகுண்டலமுந்திளைப்பானுவார்காதும்
 வயிரவின்குருங்குடிவண்ணம்வீற்றிருந்தனவே.

இ - ள். கத்திரிகையனையவாய் வாடுவன்னையினழகைக்கெடுத்துப் பின்மறியாது முன்னேபொருந்தி அழகமைந்த குண்டலமுந்தோடும் அசைதலமையாதகாதும் வயிரத்தினொளியைஇடத்தேருடி வீற்றிருந்தனவென்க.

வாட்டாயின் வாட்டினவென்க. காதுமென்ற உம்மை இறந்ததுதழீ இயிற்று.

நனாதவிளங்கமுகின்மரகதமணிக்கண்ணு

மானாதேயிருள்பருகுமருமணிகடைந்ததூஉந்

தானாகியிருளொடோர்தாமரைப்பூச்சுமந்தன்ன

காணர்ந்ததிரள்கழுத்துக்கவின்கிறைகொண்டிருந்ததே.

கோட்புகாதகன்னிக்கமுகு வளையிற்குநெய்ப்பிற்கும், மணி திரட்சிக்குநிறத்திற்கும் உவமம். உதையகிரியிற் சிந்தூரஅருவீவீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற்பிறந்து பதினாறுசூர்யுகஞ் சிவப்பேறினமுழுமாணிக்கம் இருளைக்கெடுத்தலின், இருள்பருகு மருமணியென்றார். இருளுந்தாமரையும், மயிர்க்குமுகத்திற்குமுவமம். கான் - மணம்.

இ - ள். கமுகினது மரகதமணிபோலுங்கண்ணும் இருளைக்கெடுக்கு மாணிக்கங்கடைந்ததுவந்தானாய்ச் சுமந்தன்னகழுத்து அழகுருடிசொண்டிருந்ததென்க. (கச0)

மணிமகரம்வாய்போழ்ந்துவாழ்முத்தவடஞ்சூழ்ந்தாங்

கணியரக்கார்செம்பஞ்சியணையனையவாடமைத்தோ

பிணிகதிர்வனோமுன்கைத்தொகுவிர்ல்செங்காந்தலன்

மணியரும்புமலரங்கைகுலிகமார்வனப்பினவே.

துணிதல் - தெளிதல். பஞ்சணை - நிறத்திற்கு மென்மைக்குமுவமம். அமைதிரட்சிக்கு நெய்ப்பிற்குமுவமம்.

இ - ள். அமைத்தோள் மகரம்வாயங்காத்தலாலே ஆங்குவாழுமுத்தஞ்சூழப்பட்டுச் செம்பஞ்சணையையனைய. குவிந்தவிரல்கள் காத்தளினழகையுடைய அரும்பையனைய. அகங்கை தாமரைமலரையனைய. இக்கைகள்குலிகமார்ந்தவனப்பினவென்க.

போழ்ந்தவும், வான்முத்தமும் பாடம்.

(கசக)

தாமச்செப்பிணைமுகட்டித்தலங்கதிரிவிநில

மாமணிதாபித்தனபோன்மனம்பருகருங்கண்ண

வேமுறவடிபரந்திளம்பிறைவடஞ்சூழ

யாமணங்குகுடியிருந்தஞ்சுணங்குபரந்தனவே.

இ - ள். தாமத்தையுடையமுலையிரண்டுந் தந்தலையிலே நீலமணியையழுத்தி ஹற்போல நோக்கினார்மனத்தை யுள்ளடக்குங்கரியகண்ணவாய், கண்டார்மயக்கமுற அடிபரந்து, சூழ, தம்மேலுறையும் வீற்றுத்தெய்வயிருப்பிடமாக இருக்கப்பட்டுச் சுணங்குபரந்தனவென்க.

தாமச்செப்பெனவேமுலையார். இனிப் பூஞ்செப்பாக்கில் இக்கவி கீனையிற் கூறுமுதலறிகளவியாம். ஆமணங்கு - மேல்ஆக்கடவவருந்தமுமாம். (கசஉ)

அங்கைபோல்வயிறணிந்தலாஞ்சுழியமைகொப்பூழ்

கங்கையின்சுழியலைக்குங்கண் கொள்ளாதுடங்கிடையை

யுண்டெனத்தமர்மதிப்பர்நோக்கினூர்பிறரெல்லா
முண்டில்லையெனவையமல்லதொன்றுணர்வரிதே.

இ - ன். அகங்கைபோலும்வயிற்றை அழகுபெறுத்தின கொப்பூழ் சுழியைவரு
த்தும். கட்புலனாகாஇடையைத் தமர் பயிற்றலினுண்டென்றுகருதுவர் ; பிறர்அதனை
நோக்கினரெல்லாமல்குலமுலையுமுண்மையினுண்டென்றும் கட்புலனாகாமையினில்
லையென்றும் ஐயுறுதலன்றி இரண்டிலொன்று துணிவார்க்கறிதலரிதென்க.

கங்கை குலந்தூய்மைக்குக் கூறினா.

(சசுந)

மன்னுகவினைப்படமுந்தோத்தட்டிமதிமயக்கிப்
பொன்னுலவட்டமும்போற்கலையிமைக்குமகலக்குல்
கொன்னிளம்பரிதியுங்குமுமுயலின்குருதியும்போன்
றின்னரத்தப்பட்டிசைத்திரதிரற்கும்புகழ்வரிதே.

மன் - பெருமை. இணைப்படம் - இரண்டுபிறமுமொத்தபடம். கலை - அடை
கொள் - விடியற்காலம்; “கொள்வரல்லவாடை” போல. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ன். படமுந் தட்டும் ஆலவட்டமும்போலே வட்டமகன்றவலக்குல், பரிதி
யுங் குருதியும்போலே கட்கினியபட்டுக்கப்பட்டு எல்லாநாயுமதிமயக்குதலின் இங்
திரற்கும் புகழ்தலரிதென்க.

(சசுசு)

வேழவெண்டிரடடக்கைவெருட்டிமற்றிளங்குன்னி
வாழைத்தண்டெனத்திரண்டுவாலரக்குண்செம்பஞ்சி
தோழமைகொண்டெனமென்மையுடையவாபொளிதிரபூந்து
மாழைகொண்மணிமகரங்கொவிவீற்றிறுந்தனபோ.

வெருட்டி - பெயர். மற்று - வினைமாற்று. செம்பஞ்சி - பஞ்சிமாத்திரை. பொன
தன்னிடத்தே அடக்கினமணி. மகரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். ஒழுக நோக்குதலான் அயிராவதத்தின்கையை வெருட்டப்பட்டகுறங்
குகள், தண்டெனத்திரண்டு பஞ்சிதன்னுடனே தோழமைகொண்டென்மைபெற்ற
தெனத் தாம் மென்மையுடையவாய்த் திகழ்த்து குறங்குசெற்கட்கு மேலாயிருந்தன
வென்க.

திரண்ட பாடமாயிற் பெயராம்.

(சசுரு)

பக்கத்தாற்கவிழியவாய்மேல்பிறங்காபாபாண்டிலா
வொக்கநன்குணராமையொருந்நியசந்தினவாய்
நெக்குப்பின்கூடாதுநிரமைந்தமுழந்தாளு
மக்களுக்கில்லாதமாட்சியின்மலிந்தனவே.

இ - ன். மேற்பக்கத்திலே கவிழ்ச்சியையுடையவாய்ப் பேராதவட்டமாம்படி.
உள்ளே பொருந்திய சந்தினவாய் நெகிழ்த்து பின்போகாமல் ஒப்பற்றமுழந்தானும்
மாட்சியினை மிக்கனவென்க

நன்மை இதற்கொப்ப வேறென்றிலுணராதபடி பொருந்தியசந்து.

(சசுசு)

ஆடுதசைபிறங்காதுவற்றாதுமயிரகன்று
நீடாதுகுறுகாதுநிரமைந்தவளவினவாய்ச்

இவ்வுருவுநெஞ்சென்னுங்கிழியின்மேலிருந்திலக்கித்
தவ்வுருவுநினைப்பென்னுந்துகிலகையால்வருத்தித்துக்
கவ்வியதேனாக்கினும்கண்விடுத்துக்காதனீர்
செவ்விதிற்றெளித்தானாக்காமப்பூச்சிதறினான்.

இ - ள். கூறிய இவ்வுருவை ஒருப்பட்டிருந்து நெஞ்சென்னும் படத்திலே
குறித்து அதனை நினைவென்னுங்கோலாலே உறுப்புவிளங்கவெழுதித் தான் கைக்
கொண்டதியானத்தாலே நயனமோகும் பண்ணி மாமன்மகளாதலின் அன்பென்னு
நீரைச்சொரிந்து புணர்ச்சிவேட்கையாகிய அமையாத பூவைச் சிதறினானென்க.

இவன் எழுதி ப்ரதிஷ்டித்தான். இருந்திலேகித்தென்பதும் பாடம். இலக்கு-
குறித்துப்பார்த்தல் (கருக)

மெய்பெருவெழுத்துயிர்க்குமழலைவாயின்முறுவற்
றையலானெடுத்தடங்கண்வலைப்பட்டுச்ச்ச்சந்த
னையுருனணங்கெனவேயகத்தடக்கிச்செல்கின்றான்
மொய்யருக்களியானேமுழங்கித்தேனிமிர் தாரான்.

எழுத்து வடிவுபெற்றுத் தோற்றும் இனையவார்த்தையையும் முறுவலையுமுடைய
தையலான். மழலை எக்காலத்திற்குங் கூறுப. மொய் - போர்.

இ - ள். அங்கனங்குறித்த தாரானாகிய சச்சந்தன் விசேடித்துத் தையலான்
கண்வலையிலேஅகப்பட்டுக் கால் நிலந்தோய்தன்முதலியன கண்டுதெளிந்தும் அணங்
கென்றேயுட்கொண்டு செல்லாநின்றானென்க. (கருஉ)

வேறு.

வண்டினமுகபடாமணிந்துவார்மத
முண்டிகுத்திடுகளிற்றுழவன்றன்மகள்
பெண்டிர் தம்பெருநலங்கடந்துபெற்றபேர்
விண்டலர்கோதைக்குவிசையென்பவே.

இ - ள். வண்டினமாகிய முகபடாத்தை யணிந்து மதத்தைத் தானுண்டு சிந்
துங்களிற்றுழவன்றன்மகள்பெயர் விசையென்பர்; அக்கோதைக்கு அப்பெயர் பெண்
டிர்நலங்கடந்துபெற்ற காரணப்பெயரென்க.

பெயர் - பேரெனமருவிற்று.

(கருங)

அருமணிமரகதத்தங்கணறிய
வெரிநிறப்பொன்னிதழேந்துதாமரைத்
திருமகளிவளெனத்திலகவெண்குடைப்
பெருமகன்கோயிலுட்பேதைவைகுமே.

இ - ள். இமவானில் மரகதப்பாறையிற் பதுமையென்னுங்கயத்திற் றேற்றிய
பொற்றாமரையிற் றிருவென்ன விதையத்தரசன்கோயிலிலே பேதை வைகாநிற்கு
மென்க.

திலகம் - மேலாதல், திருவுவமம் - வடிவிற்கும் நல்வினையுடையோனிடத்து
அகக் கணையம் பொதுவாயிருத்தற்கும். (கருச)

கலம்புரியகலங்குற்றாயர் தவையர்
சிலம்புரிதிருந்தடிபரவச்செல்பவள்
வலம்புரிசலஞ்சலம்வளை இயதொத்தனவ
குலம்புரிந்தனையதோர்கொடியினீர்மையாள்.

இ - ள். குலம் கொடியினீர்மை புரிந்தனையதோர் நீர்மையாள், மேகலை விரும்
பின வல்குலையுடைய ஐகைத்தாயரும் அவர்மக்களாய்த் தனக்கு மூத்தவர்களும் அடி
பரவச்செல்பவள், வலம்புரி சலஞ்சலந்தவளைத்ததன்மையையொத்தானென்க.

சிலம்புபுரி விகாரம்.

(கருடு)

இன்னகிற்கொழும்புகையுயிர்க்குமீர்ங்குழன்
மென்மலர்க்கோதைதன்முலைகள்வீங்கவின்
மின்னுருக்குறுமிடைமெலியமெல்லவே
கன்னிதன்றிருநலங்கனிந்ததென்பவே.

மின்னுருக்குறுமிடை - மின்வடிவுகெடுத்தற்குக் காரணமான இடை. நடுக்
குறுமென்றும் பாடம்.

இ - ள். குழலையுடைய கோதைதன்முலைகள் இடைமெலிய வீங்குதலாலே
அவள் நலம் முகிர்ந்ததென்க. (கருசு)

முதுநாங்கூறியமூரி தானையக்
கந்துகொல்கடாக்களியானைமன்னவன்
பைந்தொடிப்பாசிறைப்பரவையேந்தல்கு
ழந்தைமாட்டிசைத்தனன்றனதுமாற்றமே.

இ - ள். தானையையும் யானையையுமுடைய அச்சச்சந்தன், விசையையுடைய
முந்து கூறிய தந்தைமாட்டே தனது மாற்றத்தை இசைப்பித்தானென்க.

அவனைக் கொள்ளவேண்டுமென்னுமாற்றம்.

(கருள)

மருமகன்வலந்தது மங்கையாக்கமு
மருமதிச்சூழ்ச்சியினமைச்சரெண்ணிய
கருமமுங்கண்டவர்கலத்தற்பான்மையிற்
பெருமகற்சேர்த்துநூற்பிணையனையே.

ஆக்கம் - கிளவியாக்கம்பொனின்றது அவன் முகிர்ச்சியுமாம். கருமம்-
கோவிந்தனுக்கு இவனுதவியாதல்.

இ - ள். தந்தையுந்தாயும், மருமகன் கூறியதனையும் மங்கை அவனிடத்து
அன்பை அமைத்துக்கோடலையும் அமைச்சரெண்ணிய கருமத்தையும்பார்த்து, மைத்
துன்னமுறையானும் பிணையனைப் பெருமகற்குச் சேர்த்துகொனென்க.

* பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே” என்பதனொன்றும்பெருந்திணைப்
பாற்படுங்கந்தருவமாமாறும் பெரும்பொருளானுணர்க. (கருஅ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், எளவியல், ௧௪.

வேறு.

பொனங்கொடியமிர்தனும்பொன்னெடுங்குன்றனு

மனங்கனுக்கிலக்கமாகியம்புகொண்டழுத்தவிள்ளா

ரினந்தமக்கெங்குமில்லாரியைந்தனரென்பமுகக்கட்

சினந்திகழ்விடையினுஞ்செல்வியுஞ்சேர்ந்ததொத்தே.

கொடியென்றார், குன்றுமறையப்பட்ந்து கேடுபிறப்பித்தலின். அழுத்த இலக்கமாய்.

இ - ள். குன்றனுங் கொடியாகிய அமிர்தனும் முன்பு இலக்காய் நின்று பின்பு அவர் விடையினுஞ் செல்வியுஞ் சேர்ந்ததொத்து விள்ளாராய் ஒருடம்பாயினரென்க.

காட்சியுநிலையுக்கமுங்கூறி அவற்றிற்கு உவமை மேற்கூறுகின்றார். (கருக)

காதலாழ்காமபூமிக்கருரொளியொருமொத்தார்

மாதருங்குளிறனுமாசனமகிழ்ச்சிமன்ற

லாதரம்பெருகின்றவன்பிலைன்னமொத்தார்

திதிலார்தனைப்பினுமான்செல்வமேபெரிதுமொத்தார்.

காதல் - எல்லாப்பொருளையும் துகர்தற்குச்செல்லுவேட்கை. காமபூமி-தானப்பயனாற் பெறும்போகபூமி. உம்மை - சிறப்பு. ஆதரம் பெருகுமன்பாவது - புணர்வதன்முன்னும் பின்னும் ஒரு தன்மைத்தாய்ச் செயற்கையான் மிகுமன்பு. அன்னம் புணர்ச்சியான் மெய்யுருகு மென்மைக்கு உவமம். பலரும் “துணைபுணரன்னத்தின்றுவி” என்றுபுணர்ச்சியார் ஹவிக்கு மென்மை பிறக்குமென்றார். “ஒத்தும” என்பதனைமுன்னும்பின்னும்புகூட்டுக. இவ்வெச்சத்தைத் தீதிலாரிற் தீதின்மையோடு முடிக்க. தீதிலாத்தனைப்பிற் பாடமாயின் ஆமானையொத்தும் தீதிலாமாதருங்குளிறனுமென்க.

இ - ள். மாதருங் களிறனும் மகிழ்ச்சியையுடைய முயக்கத்தான் மாசனத்தையொத்தும், அன்பாலுளதாகிய மென்மையால் அன்னத்தையொத்தும், கண்முதலிய அவயவதுகர்ச்சியான் ஆமானையொத்தும், தீதிலாதவர்கள் இப்புணர்ச்சிக்கு முன்னர்ப் போகபூமியிலுள்ளார் செல்வமே பெரிது மொத்தார்; இப்பொழுது காதலால் அவர்கள் தம்மையுமொத்தாரென்க.

ஆமான் நக்குங்காந்திறக்கும் இனிமையே காண்டுவமம். ஏகாரம் - தேற்றம். (1)

தன்னமர்காதலானுந்தையலுமணந்தபோழ்திற்

பொன்னனாமிர்தமாகப்புதழ்வெய்யோன்பருகியிட்டான்

மின்னவிர்பூணிணைவேற்கணர்க்கியுற்றப்பட்ட

மன்னியமதுவின்வாங்கிமாதரும்பருகியிட்டான்.

மகளிர்க்குச் சமைத்த மது. வாங்கி - அவன் காட்டக்கண்டு. பருகியிடிதல் - ஒருசொல்.

இ - ள். காதலானுந்தையலும் முற்கூறியாங்குப் புணர்ந்தபொழுதிலே அவன் பொன்னனான அமிர்தமாகப் பருகினான்; அவன் பருகினதன்மையைத் தானுங்கண்டு பூணிணை அவளும் மதுப்போல பருகினுனென்க.

இதனால் அதரமானமுமல்குற்பானமுங்கூறி மேலிவற்றிற்குவமை கூறுகின்றார்.

பவளவாய்ப்பரவையல்குலென்றிவைபருகும்வேலான்
கவளமார்களிறுபோன்றான்காதலிகரும்பையொத்தா
டவழ்மதுக்கோதைமாதர் தாமரைப்பூவதாக
வுமிழ்நகைவேலினுனுமொண்சிறைமணிவண் டொத்தான்.

இவையென்றது - கரும்பையுந் தாமரைப்பூவையும், கரும்புவமை நெருக்கி நீர்
நுகர்த்தரு. பூவதாக - பூவினதுதன்மை எக்காலமுமுண்டாக. இது வேறுபாடின்
மையின் வேறுபடவந்த உவமமாயிற்று; எனவே பதமயோனியாம். வேலினுனு
மென்றது - களிறுபோலவன்மையுடையோனுமென்றவாறு. உம்மை - சிறப்பு.

இ - ள், வாயுமல்குரு மிவையென்றுட்கொண்டு வேலான் பவளவாயைப் பரு
கிக் களிற்றையொத்தான்; அப்பொழுது அவள் கரும்பையொத்தான். அவ்வேலானு
மல்குலைப் பருகி மாதர்பூவாயிருக்க நுகர்வதோர வண்டையொத்தானென்க.

செவ்விகுலையாகிருக்கதுகர்வதோர் வண்டு - இவ் பொருளுவமை. (ககஉ)

பளிக்கறைப்பவளப்பாவைபரிசெனத்திகழுஞ்சாயற்
களிக்கயல்பொருவபோன்றுகடைசிவந்தகவறகண்ணு
மொளிக்கவின்கொண்டகாமத்துமுறுகளியையொத்தா
ளளித்தயில்கின்றவேந்தனஞ்சிறைப்பறவையொத்தான்.

இ - ள், கண்ணுள் களியையொத்தான்; அவனுக்கு மேன்மேலும் விருப்பமுன்
டாக்கி அயில்கின்ற வேந்தன் வாவலையொத்தானென்க.

பளிக்குப்பாறையை அடுத்த பவளப்பாவை இவளது தன்மையெனத்திகழுஞ்
சாயல் - ஈண்டு ஒளியதுமென்மை, இது செயற்கைநலம். இதற்கடுத்ததுகாட்டும்
பளிங்கைப் பவளம் தன்நன்மையாக்கிஹைபோல அடுத்தமகளிர்தன்மையனுமரசனை
இவளுந்தன்நன்மையையாக்கிகொண்டானெனக் கதைசூதியநயமுமுண்டு. பொரு
வபோன்று பொருநெனவிரிக்க, கொண்டகனி. அயிறல் - உண்டல் * “உண்டற்
குரிய வல்லாப் பொருளை - யுண்டன போலக் கூறலு மரபே.” “தொணலமுண்டு துற
க்கப் பட்டோ” என்றா பிறரும் பழமும் வாவலும் வடுப்படதுகாதற்குவமை.

வேறு.

துறுமலர்ப்பிணையலுஞ்சூட்டுஞ்சண்ணமு

நறுமலர்க்கண்ணியுநாறுசாந்தமு

மறுநிலத்தமிழ் தழுமகிலுநாவியு

பெறுநிலம்பிணித்திடப்பெரியர்வைகினா.

பிணையல் - மலர்கெருங்குமாயின்மலை, சூட்டு - நெற்றிக்கூட்டு. கண்ணி -
முடிக்குமலை. அமிர்தம் - அடிசிலம்பானமு முதலியன. இனி அறுநிலத்தமிர்தம் -
அறுகவையுமாம்; ஆறுகாலத்திற்குரியபானமுமாம்.

இ - ள், பெரியவா புணர்ச்சியற்றபின் பிணையன்முதலியன தம்மைநுகரு
மிந்திரியங்களைப்பிணிப்ப வைகுகொரென்க. (ககச)

துடித்தலைக்கருங்குழற்கருமபுண்கோதைத
னடித்தலைச்சிலம்பினோடரவமேகலை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௧௧.

வடித்தலைக்கண்மலர்வளர்த்தநோக்கமோ
டடுத்துலப்பரிதவருநிலின்பமே.

துடி - ஏலம். வடித்தலைக்கண் - ஒப்பினால் வடுவகிரிடத்தேநிற்குங்கண்.

இ - ள். அவரின்பம், கோதைதன்கண்மலர் ஊடலையுங் கூடலையும்கூடலையித்த
நோக்கத்தானே அவனாடினகாலத்து அடி அவன்றலையிற்படுதலிற் பிறந்தசிலம்பினர
வத்தோடும் கூடினகாலத்துப்பிறந்த மேகலையரவத்தோடும் அடுத்து முடிதலரிதாயிரு
ந்ததென்க.

அவனும் பாடம்.

(கசுரு)

இழைவளரிளமுலையெழுதுதுண்ணிடைத்
தழைவளர்மதுமலர்தயங்குபூஞ்சிகைக்
குழைமுகக்கொடியொடுகுருதிவேலினுள்
மழைமுகின்மாரியின்வைகுமென்பவே.

பூண்வளங்குதற்குக்காரணமாயமுலை. ஓவியமெழுதுவார் இதன்றன்மைகருதி
எழுதுதற்குக்காரணமான இடை. தழையிலேவளர்ந்த. சிகை - முடி. முலையு
வியவற்றையுடையகொடி - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். வேலினுள் கொடியோடே மாரிக்காலத்துமழைமுகில்போலே அருள்
பொழிந்துதங்குமென்க.

(கசுரு)

பதிதைப்பவளவாயமுதமாந்தியுங்
கொடிவளர்குவிமுலைத்தடத்துளவையு
மிடியினுங்கொடியினுமயங்கியாவதுங்
கடிமணக்கிழமையோர்கடலின்மிககதே.

இ - ள். மிக்கமணக்கிழமை, அமுதத்தையுண்டும் வையுமும் மாவிடிபோலவும்
நூழிற்கொடிபோலவும் உணர்வும் உடம்புமெல்லாமயங்கிக் கடலின்மிக்கதென்க. ()

கப்புரப்பசந்தினாகதிர்செய்மாமணிச்
செப்பொடுசிலதியரேந்தத்தீவிய
துப்புமிழ்நதலமருங்காமர்வல்லியு
மொப்பரும்பாவைபோன்றுறையுமென்பவே.

கப்புரம் - பாகதம்.

இ - ள். கருப்பூரமுதலியவற்றையுடைய கருளைச் சேடியா செப்போடெந்த,
அதனை நுகர்ந்து ஐம்பொறிக்குமினிய நுகர்ச்சிகளைக்கணவனுக்குக்கொடுத்துப் புணா
தற்கலமரும்விசையையும் அவனுக்குக்கொல்லிப்பாவைபோற்றங்குமென்க.

உம்மை - சிறப்பு. வேறுகருத்துச்செல்லாமற்றன்னையேகருதுவித்தலிற் பாவை
யென்றார். இதற்குமுன்பு உலகியன்மணங்கூறி மேற் காமமிருதியாற்கெடுகின்றமை
கூறுகின்றார்.

(கசுஅ)

மண்ணகங்காவலின்வழுக்கிமன்னவன்
பெண்ணருங்கலத்தொடுபிணைந்தபேரருள்
விண்ணகமிருள்கொளவளங்குவெண்மதி
யொண்ணிறவுரோணியோடொளித்ததொத்ததே.

இன் - நீக்கப்பொருட்டு. உரோகிணி - விகாரம். அவ்வுரோகிணிகாரணத்தின் இருடிசுபித்து மதிதேய்ந்ததோர்கதை.

இ - ள். மன்னவன் மண்ணகம் இருள்கொள்ளும்படி காவலிற்ப்பிப் பெண் களுக்கருங்கலமானவளுடனே சேர்ந்தகழிகண்ணோட்டம், மதி விண்ணகமிருள்கொள உரோகிணியோடொளித்த தன்மையையொத்ததென்க. (ககக)

வேறு.

குங்குமத்தோளி னுங்கொழுங்கயற்கண்ணினாந்
தங்கியகாதல்வெள்ளந்தணப்பறப்பருகுநாந்
முங்களவென்குடையினாற்குத்திருவிழுக்குற்றவண்ணம்
பைங்குநீர்மதியிற்மெள்ளிப்பகர்ந்தெழ்துதாத்துமன்றே.

இ - ள். தோளி னுளும் கண்ணினாந் வேட்கைப்பெருக்கத்தின் நீக்கமறப்பரு குாளிலே, அவனுக்குச்செல்வம் மதிபோலொழுக்கக்குறைந்த தன்மையையத்தெரிந்து கூறிப் பின்புடிவகன்சரித மெடுத்தனாக்கலுற்றுமென்றாரென்க.

இதன்கருத்து: இச்செய்யுட்டு அங்கமாகியவருணனைக்கூறி அதற்குரிய தலை வனை காட்டுகின்றார். இத்துணையுமவன் தோன்றற்குக்காரணங்கூறி அதற்கு முற்பிறப் பில் அன்னப்பார்ப்பைப்பிரித்ததலைவனது குரவணப்பிரித்தலுங் கூறவேண்டதெனத் திருவிழுக்குற்றமை முற்கூறுகின்றாரென்றுண்க. திருவிழுக்குறுதலாவது - கட்டி யுட்காரற்கு அரசனீத்தலும் அமைச்சர்சொற் கேளாமையும். (கஎ௦)

களிற்றனுமைச்சர்தம்முட்கட்டியங்காரனென்பா
னொளிறுவாட்டக்கையானுக்குயிரெனவொழுநாந்
பிளிறுவார்முரசிற்சாற்றிப்பெருஞ்சிறப்பியற்றிவேந்தன்
வெளிநிலாக்கேள்வியானேவேறுகொண்டிருந்துசொன்னன்.

இ - ள். களிற்றன், அமைச்சரில் வெளிநிலாக்கேள்வியையுடைய நிமித்தி கனைத் தனக்கு வேறுக்கக்கொண்டு கட்டியங்காரனென்கின்றவனைத் தனக்குயிரெனக் கொண்டொழுநாநிலே, வேந்தன் அத்தடக்கையானுக்கு முடியங்குடையுமொழிந்த சிறப்புக்கொண்டாக்கி அதனையுலகரிய முரசாற்சாற்றி இருந்து இக்காரியத்தைக் கூறினானென்க.

மதச்செருக்காற் பாகன்றோட்டியை நீவுமாறுபோலக் காமக்களிப்பாற் நன் அமைச்சர்கூற்றைக்கடத்தனோக்கிக் களிற்றனுனென்றார். நிமித்திகன்கருமமேகூறுத லுங் கட்டியங்காரன் அரசன்கருத்திற்கெற்பவொழுதலும் இரண்டற்குங்காரணம்.
* “கோதனுன்” என்றும், † “கரிமாலெஞ்சுனான்” என்றும், ‡ “கல்லாமந்திரி” என்றும் மேற்கூறலிற் கட்டியங்காரனை வெளிநிலாக்கேள்வியானெனலாகாது. இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பென்பாருமுள். (கஎ௧)

அசைவிலாப்புரவிலெள்ளத்தருஞ்சயன்குலத்துட்டோன்றி
வசையிலாள்வாத்தின்வநதாள்வான்சுவையமீர்தமன்னான்

* நாமகளிலம்பகம், உகக. † நாமகளிலம்பகம், உக௫.

விசையையப்பிரிதலாற்றேன்வேந்தனியாகிவைய
மிசைபடக்காத்தல்வேண்டுமில்ங்குபூண்மார்பவென்றான்.

அருஞ்சயன் - தேவிபாட்டன். வசையிலான் - வினையெச்சமுற்று. வேண்டுமென்பது - உம்மீற்றான்வந்ததோரேவல்கண்ணியவியங்கோள்; “வாழ்தல்வேண்டுமிவண்வரைந்தவைகள்” என்றார்பிறரும்.

இ - ன். பூண்மார்பனே, அமுதன்னான், அருஞ்சயனது அசையிலாக்குலத்துட் டோன்றி வசையின்றி முற்பவத்திலெனது வேண்டுகோளாலேவந்தான், அவனைப் பிரிதலாற்றேன்; நீ இனி வேந்தனாய் உலகை இசையுண்டாகக் காப்பாயாகவென்றானென்க. (களஉ)

அண்ணாறுணர்ப்பக்கேட்டேயடுகளிற்றெருத்தினிட்ட
வண்ணப்பூந்தவிசுதன்னேஞ்மலிமேலிட்டதொக்குந்
கண்ணகன்ஞாலங்காத்தலெனக்கெனக்கமழுங் சண்ணி
மண்ணகம்வளருந்தோளான்மறுத்துநீமொழியலென்றான்.

தவிசு - கழுத்துமெத்தை. மண்வளர்த்தருக்காரணமாகிய தோளான் - அரசன். மண்ணெழுவனையதோள் பாடமாயிற் பண்ணியவெழுவாம். “ஆவுதிமண்ணி” என்றற்போல. தோளாயும் பாடம்.

இ - ன். கட்டியங்காரன் தான்கருகியிருந்ததனை அரசன்ருளேகூறக்கேட்டு உண்மகிழ்ந்து ஞாலங்காவல் எனக்குந் தயிசை ஈழமலிமேலிட்ட தொக்குமென்று மறுப்பத் தோளான் என்காரியமாக நீ மறுத்துமொழியலென்றானென்க.

வேறோருந்திகுறதுஞ்மலியைக்கூட்டினான், அவனயிராதகருடருகு. (களங)

எழுதருபரிநிமார்பனிற்றெனவிசைத்தனோடுந்
தொழுதடிபணிந்துசொல்லுந்துன்னல்தொலைந்தவேயோய
கழிபெருங்காதலான் பக்கழிநலமெயுருவையம்
பழிபடாவகையிற்காக்கும்படுறுகம்பூண்பென்றான்.

ஓடு - உடனிகழ்ச்சி. கழிபெரும் - ஒருபொருளிருபொருள் பிரிமல்லாதது

இ - ன். அரசன் என்னிலை இற்றென இசைத்தவளவலே கட்டியங்காரன் தொழுதுவணங்கிப் பகையென்றுகூறப்படும் பகைவரையெல்லாங்கொன்றெனலோய் நீ நம்பெறுக யான் பழிபிறவாதபடி வையத்தைக்காடகும் பெரியபாரத்தைப் பூண் பேனென்றானென்க.

தன்நினைவை அவன்காரியம்போற் கூறினான். (களசு)

வலம்புரிபொறித்தவணமைமதவலிவிடுப்பவேகிக்
சுலந்தனன்சேனாகாவல்கட்டியங்காரனென்ன
வுலந்தருதோளினாய்நீயொருவன்மேற்கொற்றம்வைப்பி
ளிலந்திருநீங்குமென்றோர்நிமித்திகளெனியிற்சொன்னான்.

பொறித்தவெனப்பிறவினையாற்கூறினார், அயன்படைத்ததனோக்கி. மத - விசேஷத்த உரிச்சொல். உலம்வளர்க்குந்தோள்.

இ - ன். மதவலி உபசாரமாகக் கையாலேகாட்டிவிடுப்பக் கட்டியங்காரன்போய்ச் சேனையைக்காத்தலைக்கலந்தானென்று கூறக்கேட்டு நிமித்திகளென்னுமமைச்

சன் தோளினாய், ஒருவன்மேலுனது கொற்றம்வைப்பின் நிலமுந்திருவுநின்னைநீங்கும்
இதனைநீயேயொரென்று நீதியாற்கூறினானென்க. (கஎடு)

எனக்குயிரொன்னப்பட்டானென்னலாற்பிறரையிலல்லான்
முனைத்திறமுருக்கிமுன்னேமொய்யமர்பலவும்வென்றான்
றனக்கியான்செய்வசெய்தேன்றான்செய்வசெய்கவொன்று
மனத்தினுமொழியவேண்டாவாழியரொழிகவென்றான்.

என்னலாற் பிறரையிலல்லான் - என்னையொழியப் பிறரையிலலாதான். இன்மை
உடைமைக்கு மறுதலை. முன்னே - சிறப்பிக்குமுன்னே. வென்றானெனவே நடத்
துதற்குரியனென்றான். நன்மையும் தீமையுங்கூறிக் செய்வவெனப் பன்மையாற்
கூறினான்.

இ - ள். உயிரொனப்பட்டான் பிறரையிலல்லான் வென்றான்; அவன்நனக்குயான்
செய்வனசெய்தேன் அவன்றான் எனக்குச் செய்வனசெய்க; நீ சிறிதும் பொறமை
கூறவேண்டா; நீயும் நன்னிலையிலே வாழ்வாயாக; இனி இக்கூற்றினைத்தவிரவாயாக
வென்றானென்க. (கஎசு)

காவலகுறிப்பன்றேனுங்கருமீதருளிக்கேண்மோ
நாவலுசொற்கொண்டார்க்கு நன்கலாற்றிங்குவாரா
புலவர்கொடியனார்கட்போகமேகழுமிமேலும்
பாவமும்பழியுமுற்றார்ப்பயர்நீளிதென்றான்.

நாவலு - அமைச்சர். இது உலகியலாற் கூறினான். கழுமி - மயங்கி.

இ - ள். நாவலு, நாவலுசொற்கொண்டார்க்குத் திங்குவாரா; ஆதலாற் திருவுள்
ளமன்றேனும் அருளிக்கேண்டமா, ஒருவன்மேற் கொற்றம்வையாதிருக்கின்ற இது
கருமமென்றான்; அதற்குடம்படாமையின் நின்னையொழியக் கழுமி முன்னும் இம்
மையிற்பதையும் மறுமையிற்பாவமுமுற்றார் மிகப்பலா இதனைக் கேளென்றானென்க.

மேற்கூறுவனவெல்லாம் போசத்தையே நோக்குதலின், இதுவென ஒருமை
யாற் கூறினான். (கஎஎ)

பெரும்பெயர்ப்பிரமனென்னும்பிடினும்பெரியநீரா
னரும்பியபூலையினாளுக்கணிமுகநான்குதோன்ற
வீரும்பியாங்கவலையெய்தான்விண்ணகமிழந்ததன்றிக்
திருந்தினுக்கின்றகாறுஞ்சிறுசொல்லாய்நின்றதன்றே.

பெயர் - புகழ். ஏகாரம் - வினா.

இ - ள். பிரமனென்னுந் தவத்தாற் பெரியநீரான் திலோத்தமைபொருட்டு
நான்குமுகத் தோன்றும்படி விரும்பி அவ்விடத்து அவனைப்பெறானாய் விண்ணகமிழ்ந்
ததேயன்றிப் பின் தவத்தாற் பாவங்கீர்த்தவற்கு இன்றளவும் புறஞ்சொல்லாய் நின்ற
தல்லவோவென்றானென்க.

முறைசெய்யாமையிற் றன்னிலையிழந்தான். தோற்றியும் பாடம். (கஎஅ)

கைம்மலர்க்காந்தள்வேலிக்கணமலையையான்மங்கை
மைம்மலர்க்கோதைபாகங்கொண்டதேமறுவதாகக்

கொய்ம்மலர்க்கொன்றைமாலேக்குளிர்மதிக்கண்ணியாற்றிப்
பெய்ம்மலரலங்கன்மார்ப்பெரும்பழியாயிற்றன்றே.

கைமலர் - கைபோலுமலர். மலைகளுக்கரசன். மைமலர்க்கோதை - நீலமலரற்
செய்த கோதை, இறைவி; ஆகுபெயர். மலை - அடையாளப்பூ. கண்ணி - சூடும்பூ;
* “கண்ணியுந்தாருமெண்ணினரான்டே” என்றார்.

இ - ள். இடப்பட்டமாலேமார்பனே, மலைபரையன்மனைவி மேனைபெற்ற
கோதையைப் பாகத்தேவைத்ததே மறுவையுடையதொன்றாகக் கொன்றையாற்செய்
தமாலையினையும் மதியாகிய கண்ணியினையுமுடைய அரனுக்குப் பழியாயிற்றல்லவோ
வென்றானென்க. (௧௭௯)

நீனிமவண்ணன்னுநெடுந்துகில்கவர்ந்துதம்முன்
பானிமவண்ணனோக்கிப்பழியுடைத்தென்றுகண்டாய்
வேனிமத்தானேவேந்தேவிரிபுனற்றொழுனையாற்றுட்
கோனிமவனையினுக்குக்குருந்தவனொசித்ததென்றான்.

வேனிமம் - வேலினது விளக்கம். கோல் - திரட்சி.

இ - ள். வெந்தே, மாயோன் பலதுகிலைக்கவரந்து தம்முனைய பானிமவண்
ணன் நோக்கிப் பழியுடைத்தென்றுகான் தொழுனையாற்றிலே கோவியர்க்கும் குருந்
தொசித்தது; இது இங்ஙனம் தீதென்றானென்க. (௧௮0)

காமமேகன்றிநின்றகழுதைகண்டருளினாலே
வாமனாற்சென்றுகூடிவருந்தினீரென்றுவையத்
திமஞ்சேர்மாலேபோலவிழித்திடப்பட்டதன்றே
நாமவேற்றடக்கைவேந்தேநாமிதுதெரியினென்றான்.

காமமே - தேற்றம். என்று - என்ன. நாமம் - சுடுகாடு.

இ - ள். வேந்தே, நாமிக்காமத்தைந் தெரியின், காமமேயடிபட்டு நின்ற ஆண்
கழுதையைக்கண்டு அருளாலே புத்தனா பெண்கழுதையாய்ச்சென்றுகூடி இக்காம
த்தாலேவருந்தினீரேயென்ன; அது வையத்திலே நாமத்தமாலேபோல இழித்திடப்பட்
டதல்லவோவென்றானென்க. (௧௮௧)

படுபழிமறைக்கலாமோபஞ்சவரன்றுபெற்ற
வடுவுரையாவர்பேர்ப்பார்வாய்ப்பமையறைந்துதூற்றி
யிடுவதேயன்றிப்பின்னுய்முக்குடைத்தம்மகாம
நடுவுரின்றுலகமோம்பனல்லதேபோலுமென்றான்.

இ - ள். கேட்பாயாக; காமத்தாற் பிறந்த பழியை மறைக்கலாமோ, பஞ்சவர்
ஒருத்தியை மனைவியாக்கலின்பெற்ற வடுவுரையைப் போக்குவாரியார்? அது தூற்றியிடு
தலேயன்றி மறுமையிலும் நரகமுதலியவற்றைத் தரும்; ஆதலால் நடுவுநிலையிலே
நின்று உலகமோம்புதலே நல்லதுபோலுமென்றானென்க.

போலும் - ஒப்பில்போலி. (௧௮௨)

ஆரறிவிசுழ்தல்செல்லாவாயிரஞ்செங்கணுங்
கூரறிவுடையநீராற்சொற்பொருள்கொண்டசெல்லும்

பேரறிவுடையநீயும்பிணையனுட்கவலஞ்செய்யு
மோரறிவுடையயென்றானுருத்திரதத்தனென்பான்.

-ஆரறிவுகழ்தல் செல்லா - பெரிய அறிவைப்பிறராலிகழப்படாத. அவலம் - அரசன் கொலையுண்டல்.

இ - ள். அரசன் நிமித்திகன்கூற்றைக்கொள்ளாமைகண்டு, அருகிருந்த உருத்திரதத்தன் இந்நிரனும் அமைச்சர்சொற்பொருளைக் குறிக்கொண்டுநடக்கும்; அவனைப் போல நீயுமறிவுடையாயினும் இப்பொழுது இவன் சொல்லைக் கொள்ளாமையிற் பிணையனுக்கு அவலஞ்செய்யுமோரறிவுடையாயினுயென்றனென்க. (கஅங்)

அளந்துதாங்கொண்டுகாத்தவருந்தவமுடையநீரார்
களந்தனபோகமெல்லாமவரவர்க்குற்றநாளே
யளந்தனவாமூநாளுமதுவெனக்குரையலென்றான்
விளங்கொளிமணிகளவேய்ந்துவிடுகடரிமைக்கும்பூணன்.

போகமுமென்னும் உம்மை கூற்றிற்றவர், செஞ்சொலாய் முற்படக்கூளத்தலின்.

இ - ள். பூணன் வரைந்துகாத்த தவமுடையார்க்குக் கருவாய்ப்பதிகின்றபொழுதே போகமெல்லாமளந்தன; அவரவர்க்கு அப்பொழுதேவாமூநாளுமளந்தன; அது எனக்குரையலென்றனென்க.

“நிலந்திருநீக்கும்” எனநிமித்திகன்கூறிய செல்வநிலையாமையையும் உருத்திரதத்தன்கூறியயாக்கைநிலையாமையையும் நிலையாமையென ஒருமையாக்கி, அதுவென்றொருமையாற்கூறினான்.

உ.ரையலென்றான் நிமித்திகனேநோக்கி, அவனுரியதைலின். (கஅச)

மூரித்தேந்தாரினாய்நீமுனியினுமுறுதிநோக்கிப்
பாரித்தேன்றருமறுண் ணூல்வழக்கதுவாதல்கண்டே
வேரித்தேங்கோதைமா தர்விருந்துனக்காகவிற்பம்
பூரித்தேந்தினையகொங்கைபுணர்கயான்போவலென்றான்.

இ - ள். தாரினாய், நூல்வழக்கு இடிந்துக்கூறலமைச்சர்க்கியல்பென்றமைகண்டு உறுதிநோக்கி இத்துணையுமியல்பாகக்கூறினான்; இனி மாதர்கொங்கையை நினக்கு எப்பொழுதும்விருந்தாகக்கொண்டுபுணர்க; நீ என்னமுனியினும்நின் தவறுகாணும் துறவிடத்தே போவேனென்றனென்க.

மூரி - பண்புமாத்திரமுணர்த்தாது பெயராதலின் வேற்றுமைத்தொகை. முனியினுமென்பது எதிர்காலமுணர்த்துமெச்சம்; உம்மை - ஐயம். இனையகொங்கையென்று இளமைநிலையாமை கூறினான். அரசன்போவென்முறற் றானேபோவேனென்றல் நீதியன்மையிற் துறவுட்கோளாயிற்று. இதனால் “வெளிநிலாக்கேள்வியான்” என்றார். இத்துணையுமொருசொடர். (கஅரு)

வேறு.

இனமாமென்றுரைப்பினுமேதமெனான்
முனமாகியபான்மைமுனைத்தெழலாற்
புனமாமலர்வேய்நறும்பூங்குழலாண்
மனமாநெறியோடியமன்னவனே.

நினதுவேட்கையும் தேவரதுமுற்கூறிய வேட்கைத்திரளிலே வைத்தெண்ணுவ
தோர்வேட்கையாம். குழலான்மனக்கருத்தாய் நுகருமன்னவன்; நெறியோடியம
ன்னவன் - அரசுநீதிக்கட்டமன்னவன்.

இ - ள். குதலாள் மனமாமன்னவன் முற்பிறப்பிற்றீவ்வினை முனைத்துத்தோன்
றுதலாலே இது முற்கூறிய இனத்தேயாமென்று பின்னுங்கூறினான் தனக்குவரும்வத
மெண்ணுமறினனென்க. (கஅசு)

கலையார் துகிலேந்தல்குலங்கதிர்குழ்
முலையார்தடமும்முனியாதுபடிந்
துலையாத்திருவின்னமிர்துண்டொளிகேர்
மலையார்மணிமார்பன்மகிழ்ந்தனனே.

விசயையது கெடாத இளமைச்செவ்வியை நுகர்ந்து. ஆர்தல் - ஒத்தல்.

இ - ள். மார்பன் அவள்குலாகிய இன்பக்கடலினும் முலைத்தடத்தினும் வெ
றுதேபடிந்து உண்டு வேறுமனக்கவற்சியின்றி மரித்தானென்க. (கஅசு)

விரிமாமணிமாலேவிளங்குமுடிந்
திருமாமணிநிந்துதினோப்பினரா
பெரிமாமணிமார்பனுமேந்திழையு
மருமாமணிநாகரினையினரே.

இ - ள். மார்பனும் ஏந்திழையும் மாடிறங்கிடந்த விரிந்தமாமணிமாலையும் மணி
போலுமயிர்முடியிற்செங்கிடந்த தெய்வவுத்தியுஞ் சித்தந்தினோப்பினராய் நாகரைப்போல்
ஒன்றாயினுரென்க. (கஅஅ)

நறவார்த்ததொர்நாகிளந்தாமரைவா
யுறவீழ்ந்ததொரொண்மணிபோன்றாவோ
னறவாக்கியவிற்பமமர்ந்தவிருட்
கறைவேற்கண்ணினுள்கனவுற்றனனே.

தேனிறைதலும் மிக்க இளமையுமாறுத தாமரையெனவே பதுமயோனியாம்.
உரவோனுற - பிள்ளையாவதரிக்க. அறவு - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். அந்நனம் நாகரைப்போலமர்ந்த இருட்கண்ணே தாமராவாய்வீழ்ந்த
தோர் முத்துப்போன்று உரவோனுற; அப்பொழுதே இன்பம் அறுதலையாக்கியகன
வைக் கறைவேற்கண்ணினுள் கண்டாளென்க. (கஅக)

வேறு.

பஞ்சியடிப்பவளந்துவர்வாயவ
டுஞ்சுமிடைக்கனமூன்றவைதோன்றலி
னஞ்சுநடுங்கினளாயிழையாயிடை
வெஞ்சுடர்தோன்றிவிழ்ந்ததையன்றே.

இ - ள். துவர்வாயினையுடையாள் துயிலிடைக்கண்டகன மூன்று; அவைபின்பு
மனத்தே தோன்றலின் அவளஞ்சுநடுங்கினாள்; அக்காலத்தேவிழ்ந்ததென்க.

எனவே கடித்திப்பயக்குமாறாயின. இவை பிற்பயக்குங்கனவாதலிற் பின்னும்
... (கக௦)

பண்கெழுமெல்லிரலாற்பணைத்தோளிதன்
கண்கழுஉச்செய்துகலைநலந்தாங்கி
விண்பொழிபூமழைவெல்கதூர்நேமிய
வண்புகழ்மாலடிவந்தனைசெய்தாள்.

பண் - ஆகுபெயர்; யாழொடுபயின்றவிரலும் ஆகுபெயர். கழுஉச்செய்து-
“நல்லமருஉச்செய்து” என்பதுபோல நின்றது. வீண் - ஆகுபெயர். வீணையை வெல்
லும் அறவாழி.

இ - ள். பணைத்தோளி கண்கழுவித் தாங்கி அக்கோயிலின் மாலடியை வணங்
கினுளென்க.

* “தெய்வமஞ்சல்” என்று மெய்ப்பாட்டியற்குத்திரம், தன் குலதெய்வத்தை
வணங்குதற்கு விதியாமாறுணர்க. (ககக)

இம்பரிலாநறும்பூவொசொந்துகொண்
டெம்பெருமானடிக்கெய்துகென்றேத்தி
வெம்பரிமானெடுத்தேர்மிசுதானையுத
தம்பெருமானடிசார்ந்தனன்றே.

இ - ள். அவள் இயல்பில் நிகரில்லாதபூவையுந் சாந்தையுங்கொண்டு எம்
பெருமானே நின்றாடிக்கு இவையொருத்துவனவாகவென்றேத்தித் தன்கணவனடி
யை வணங்கினுளென்க.

அ - உலகறிபொருளமெட்ட (கககஉ)

தானமகாதல் தன்னொடுமாவல்
வானவாபோன்பகிழ்வுற்றபின்வாந்நுந்
தேனெனப்பாடுவச்சில் மிரதூற்றெனக்
தானமர்கோதைநுமொழிகின்றார்.

தேவா நோக்கத்தால் அகாந்தாறபோல இவனும் நோக்கத்தான்மகிழ்ச்சியுற்ற
பின். கணவமுன்றிற்குத் தேன்முதலியமூன்றும் உவமம். பின்னடிவீழ்ந்ததென்னு
மொழி இவள்கடறுதலின் இனிதாய்ப் பின் திங்குலனைத்தலிற் றேனுமம்; “ஆர்ந்
தோர் வாயிற் றேனும் புரிக்கும்” என்றார் பிள்ளும். “என் - முத்தணிமாலை” என்ற
சொல் குலந்தாய்மைகடறுதலிற் பாடுவமம். இவனாக்கத்திற்கு னுறுமமிர்துஉவமம்;
இவனாக்கம் அமுதுபோல் உயிர்களைக்காத்தலின்.

இ - ள். மாவலி தான்மேலின சாதலிதன்னோடே மகிழ்வுற்றபின்பு அவள்
தேன்முதலியனவென்னும்படி கருமொழியாநின்றனென்க. (கககங)

தொத்தணிபிண்டிதொலைந்தவீழ்ந்ததெண்
முத்தணிமாலைமுடிக்கிடனாக
வொந்ததன்றால்வழியேமுனையோங்குபு
வைத்ததுபோலவளர்ந்ததையன்றே.

முத்தணிமாலை - முத்தையொத்தமாலை; அணி - “மின்னணிநுண்ணிடை” போ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உச.

லவமவுருபு; என்றது வெள்ளியமாலையை. இது குலந்தாய்மை கூறிற்று. * “வெண் டாமமாலர்த்தடங்கள்போலு - நங்குடி” என்றார்மேலும். முத்தமாலையெனின்மேல் † “நறுமலை” ‡ “என்கோதைத்தொகை” என்றல்பொருந்தாது. வளர்ந்ததை - வீணைத்திரிசொல்; உரைத்ததைபோல.

இ - ள். ஒருபிண்டி தாணணிந்தொத்துக்களொழுகக்கெட்டுப் பின்பு தானுநேரா கவீழ்ந்தது; அதன்வழியிலே ஒருமுனை அதனையொத்து எட்டுமாலையையுடையதொரு முடிக்கிருப்பிடஞக நட்டுவைத்தாற்போலே ஒங்காநின்றுவளர்ந்ததெனமொழிந்தா ளென்க.

மேலேஜீ “துளும்புநலத்தாரொடு” என்றலின், முத்தணிமாலையைக் கனவிற்கண் டான்; அதுகாரணம். இதனால் சுற்றங்கெட்டபடியும் அரசன்கெட்டபடியும் கூறினார். அது கதையிற் காண்க. (௧௧௪)

வார்குழைவில்லிடமா முடிதூக்குபு
கார்கெழுநன்றையான்கனவின்னியல்
பார்கெழுநூல்விதியாற்பயன்றான்மெரிந்
தேர்குழையாமலெடுத்தாக்கின்றான்.

இ - ள். சலியாதவன் கனவின் இயல்பைக் கனநூலின்விதியாலே பயனைத் தெரிந்துதான்பார்த்து முடிதூக்கி அவற்றில் நல்லவற்றை யெடுத்து இவளழகுக்கெ டாமற் கூருகின்றனென்க.

அது அசோகுமுறிந்ததுகூடாமல் மாலையையுமுடியையும் இரண்டுகனவாகப் பிரித்தது. (௧௧௫)

நன்முடிநின்மகனாநறுமாலேக
வான்னவனாலமரப்படுந்தேவியர்
நன்முலாநின்மகனாக்கமதாமெனபு
பின்னதனற்பயன்பேசலன்விட்டான்.

இ - ள். அவன் அவட்கு முடிநின்மகனாம்; நதியபூமாலேன் அந்நல்லனையுண் டோனால் அமரப்படும் தேவியார்; முனை நின்மகனாக்கமென மூன்றாக்கிக் கூறிப் பின்பு இற்றதனானுள்ள பயனைப் பேசலனாய்விட்டானென்க.

“குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சுநகரம்” போல் முத்தமாலையை மாலையென்னும் பெயர் கருதி நறுமாலையென்றலாகாமையுண்டி, மாலையென்னும்பெயர்ப்பொதுவாகலின். (1)

இற்றதனாற்பயனென்னெனவேந்திழை
யுற்றதின்னேயிடைபூதெனக்கென்றது
மற்றுரையாடலையாய்மணிமாலிலத்
தற்றதொகோதையிற்பொற்றொடிசோந்தாள்.

உற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினான்; தெளிவுபற்றி, “இல்லைகனமுந்துற வியை” என்றலின். இன்னே - உதாசினம்போனின்றது.

* காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௫௫.

† நாமகனிலம்பகம், ௬௬.

‡ முத்தியிலம்பகம், விசயமாடேவியாதுறவு, ௬.

§ முத்தியிலம்பகம், பிறவிகளறவுரை, ௪௨.

இ - ள். இற்றதனாற்பயனென்னென்று தேவிகேட்ப, ஏந்திழாய், என்க்கு இங்
கனே ஓரிடையுறுவந்ததுகாணென்றவளவிலே பின்பு உரையாடலளாய் மணிகிலத்
தேதங்கியதோர் கோதைபோலே வீழ்ந்தாளென்க. (கக௭)

காவிகடந்தகண்ணீரொடுகாரிகை
யாவிநடந்ததுபோன்றநரிமாழ்கப்
பாவினெனவிவருத்துதியோவெனத்
தேவியையாண்டகைசென்றுமெய்சார்ந்தாவ்.

இ - ள். காரிகை கண்ணீருடனே ஆவிபோனாற்போல அழகுக்கெதலாலே
ஆண்டகைசென்று பாவி, என்னுடைய ஆவியை வருத்துகின்றயோவெனக்கூறி
அவனைமெய்யைச்சார்ந்தானென்க.

தேவியை மெய்யையென்ற இரண்டுபும் * “தெள்ளித்” என்றதனான்முடியும். (1)

தணமலர்மாற்புறவேதழீஇனானவள்
கண்மலர்த்தாவ்கனவின்னியன்மெய்யெனும்
பெண்மயமோபெரிதேமடவாட்கெனப்
பண்ணுரையாற்பரவித்துயர்தீர்த்தாவ்.

இ - ள். குளிர்ந்த அகன்ற மாற்பிலேயறத் தழீயினான்; அதனால் அவள் விழித்
தான், அப்பொழுது நனக்குக் கனவின்மையைய மெய்யெனக்கருதும் பெண்டன்
மை பெரிதாயிருந்ததெனக்கூறிப் புனைந்துரையாற் பரவித் துயர்தீர்த்தானென்க.

ஏகாரம் - ஈற்றைச். ஒ - வியப்பு. (கக௯)

காதலன்காதலினுழ்களித்தாய்மலர்க்
கோதையங்கொம்பனையார்தங்குழாந்தொழுக
நாதுகுதாமமணிந்தகில்விம்மிய
போதுகுமெல்லனைப்பூமகன்சேர்ந்தாவ்.

இ - ள். பூமகள் காதலன் கொண்டாட்டத்தாலே களித்துச் சேமயர் கொடுத்த
காமஞ்சூழ்ந்து அகில் விம்மிய அணையிலே சேர்ந்தாளென்க. (உ௭0)

பண்கனியப்பருகிப்பயனாடகம்
கண்கனியக்கவர்த்துலங்கினன்னாசெல
விண்கனியக்கவினவித்தியவேற்கணி
மண்கனிப்பான்வளர்த்தளர்கின்றாள்.

விண - ஆகுபெயர். வித்திய - பரப்பிய. குழலிப்பருவத்தாலும் அரசனீதியாலும்
வீடுபெற்றாலும் மண்ணையுருக்குமவன்.

இ - ள். பண்ணைப்பழக்கக்கேட்டும் நாடகங்களைக்கண்ணுருகமுகந்துதுகர்ந்தும்
இருவர்க்குமிங்ஙனஞ் சிலநாள்சென்றவளவிலே, வேற்கண்ணி பிள்ளைவளர்தலாலே
தளரானின்றாளென்க. (உ௭௧)

வேற்று.

கரும்பார்தோன்முத்தங்கழன்றுசெவ்வாய்விளர்த்துக்கண்பசுலேபூத்
தகாமம், விரும்பார்முலைக்கண்கரிந்துதிங்கள்வெண்கதிர்கள்பெய்திருந்த

* தொல்காப்பியம், சொல்லங்காரம், வேற்றுமைமயங்கியல், து.

பொற்செப்பேபோ, லரும்பால்பாந்துதுகப்புங்கண்ணின்புலனாயிற்றாய்ந்
தவனிச்சமாலே, பெரும்பாரமாய்ப்பெரிதுநைந்துந்கும்சலஞ்சலம்போ
னங்கைநலந்தொலைந்ததே.

இ - ள். வயாவிற்கு நங்கையுடையதோள் மெலிந்து வாய்வெளுத்துக் கண்
பசுலுபூத்தன; பின்பு முதிர்கின்றவளவிற்குக் காமத்தை விரும்புதற்குக் காரணமான
முலைக்கண்கருகிப் பால்பாந்து துகப்புங்கண்ணினது நுகர்ச்சிப் பொருளாயிற்று;
பின்பு முதிர்ந்தவளவிற்கு அனிச்சமாலே பாரமாய்ச் சலஞ்சலம்போல்நைந்து நலந்
தொலைந்ததென்க.

உம்மை - ஐற்ப்பு.

(202)

வேறு.

தூம்புடைநெடுங்கைவேழந்துற்றியவெள்ளிலேபோற்
தேம்புடையலங்கன்மார்பிற்றிருமகன்றயியனாக
வோம்படையொன்றுஞ்செப்பாடிருமகனொளித்துநீங்க
வாம்புடைதெரிந்துவேந்தற்கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்.

வேழம்-வெள்ளிலுக்கு வருவதோர்நோய். குருதிக்கோட்டெக் குஞ்சரநகரம்போல
வேழத்திற்குக் கை அடை. தேம்புதலுடைய திருமகன்; தேம்புதல்-கெடுதல்; விகா
ரம். “புட்டேம்ப்புயன்மாறி” என்றார் பிறரும். தமிழனாக - அரசவரிமையை நீங்க.
ஓம்படையொன்றுஞ்செப்பான் - தான்கிறிதும்பரிகாரங்கூளுளாய். அவன்வஞ்சித்து
அரசுவளவுதலின் ஒளித்து நீங்கவென்றார் ஆம்புடை-பிள்ளையார் பிழைப்பதோர்
கூறுபாடு.

இ - ள். திருமகன் வெள்ளில்போலத் தமிழனாகத் திருமகனீங்கப் பின்பு அவ
னுக்குத் தன்னறிவென்னுமமைச்சன் ஆம்புடைதெரிந்து கூற்றானென்க. (203)

காதிலேன்மன்னர்தங்கன்கண்ணெனவைக்கப்பட்ட
நீதிமேற்சேறேற்றாய்நெறியலாநெறியைச்சேர்ந்து
கோதியல்காமமென்னுமதுவினுட்குளித்தஞ்ஞானேற
யோதியபொறியற்றியோரரும்பொறிபுனைவியென்றான்.

இ - ள். அவ்வறிவென்னுமமைச்சன், வேன்மன்னர் ஊனாகிய கண்ணைக் கண்
னென்பாருடனேகாதித் தும்முடைய கண்ணென்றுதணிந்துவைத்த நீதியிற்செல்லா
யாய்த் தீநெறியைச்சேர்ந்து காமமென்னுங்கள்விலையமுந்தின அன்றே நல்வினையற்
றாய்; ஆதலால் இனி ஒரெந்திரத்தைப் புனைவியென்றானென்க. (204)

வேறு.

அந்தரத்தார்மயனையெனவையுறுந்
தந்திரத்தாற்றமநூல்ககாகண்டவன்
வெந்திறலான்பெருந்தச்சனைக்கூவியொ
ரெந்திரவூர்தியியற்றுமினென்றான்.

இ - ள். அரசன், தொழிலோடே நூலைக் ககாகண்டவனாகிய தச்சனைக்கூவி
எந்திரமானதோருந்தியை இயற்றென்றானென்க.

தொழிலால் மயனெயெனத்துணிந்து வடிவால் ஐயமுறுந்தச்சன். இயற்றுமின்-
ஒருமைபன்மைமயக்கம். ஊர்தி - ஏறப்படுவது. (௨௦௫)

பல்கிழியும்பயினுந்துகினூலொழி
நல்லரக்கும்மெழுகுநல்லஞ்சான்றன
வல்லனவும்மமைத்தாங்கெழுநாளினுட்
செல்வதொர்மாமயில்செய்தனனன்றே.

கிழி - சீலை. பயின் - பற்றுதற்குரியன. துகினூல்-வெள்ளியதூல்.

இ - ள். நல்லஞ்சான்றனவாகிய கிழிமுதலியனவற்றையும் ஒழிந்தனவற்றையும்
கூட்டி, அவன்கூறியபடியே செல்வதொர்மயிலை ஏழுநாளிலேசெய்தானென்க. (1)

பீலிநன்மாமயிலும்பிறிதாக்கிய
கோலநன்மாமயிலுங்கொடுசென்றவன்
ஞாலமெலாமுடையானடிகைதொழு
தாலுமிம்மஞ்ஞாளுயறிந்தருளென்றான்.

இ - ள். மயிலையும் பண்ணினமயிலையும் கொண்டுசென்றவன் அரசனைவனங்கி
இம்மயில்களில் ஆலுமஞ்ஞாயை அறிந்தருளென்றானென்க.

பீலி - இரண்டற்கு மேற்றுக. (௨௦௭)

நன்னெறிநூலையந்தானன்றுநன்றிது
கொன்னெறியிற்பெரியாயிதுகொள்கென
மின்னெறிபல்கலமேதகப்பெய்ததொர்
பொன்னறைதாவ்கொடுத்தான்புகழ்வெய்யோன்.

மின்னெறி - மின்னெக்கெடுக்கும்.

இ - ள். வெய்யோன் இம்மயில் நூலினுடைய நீதிதானாயிருந்தது; இது மிக
நன்மெனக்கூறித் தான் கொற்றொழிலிற்பெரியாய், இதுகொள்கவென்று பொன்
அறையைக் கொடுத்தானென்க.

இன்னாலின் நீதியென்றாமாம். (௨௦௮)

ஆடியன்மாமயிலூர்தியையவ்வழி
மாடமுங்காவுமடுத்தொர்சின்னஞ்செலப்
பாடலின்மேன்மேற்பயப்பயத்தான்றுநர்
தோடமுறுக்கியுணர்த்தவுணர்ந்தான்.

இ - ள். ஆடுதலியன்றமயிலாகிய ஊர்தியைத் தேவிதான் பாட்டுப்போலே
பையப்பைய மேன்மேற்றாந்து மாடத்திலுங் காவிலுமடுத்துச் சின்னஞ்சென்றவள
விலே ஒருநாள் அங்குணங்கற்பித்தவன் விசையுடனோடுமபடி முறுக்கியுணர்த்த அவள்
அதுவுமுணர்ந்தாளென்க. (௨௦௯)

வேறு.

பண்டவழுவிரலிம்பாவைபொறிவலந்திரிப்பப்பொங்கி
விண்டவழிமேகம்போழ்ந்துவிசம்பிடைப்பறக்கும்வெய்ய

புண்டவழுவேற்கட்பாவைபொறியிடந்திரிப்பத்தேதாசை
கண்டவர்மருளவீழ்ந்துகால்குவித்திருக்கும்மன்றே.

இ - ள். கண்டவர் மருளம்படி பாவை விரலாலே பொறியை வலத்தேதிரிப்பது
அது பொங்கிப் போழ்ந்து பறக்கும்; அவளதனை இடத்தேதிரிப்பது அதுவீழ்ந்து கால்கை
குவித்திருக்குமென்க.

பகைவர்க்குப் புன்செல்லுதற்குக் காரணமான வேல், கால்பரப்பிற் பொறி
கெடும். (உகடு)

வேறு.

காதிலேவல்வலகட்டியங்காரணு
நீதியானிலங்கொண்டபுனீறிநூ
லோதினார்தமையேறுகொண்டோதினான்
கோதுசெய்குணக்கோதினுட்கோதனான்.

காதிலேவல்வல - பொருதுவேலைஉல்ல. உபமை - இழுவும்படி. மகாதுசெய்கு
குணக்கோது - நூல்கள் பயனின்றாகக்கூடியகுணங்கனிற் கோதாவது செய்ந்நன்றி
க்கேடு. உட்கோதனான் - அதிலேநிற்கின்ற பயனிலாதோன். துனிப பயனின்மை
செய்கின்ற குணத்துக்கோதின திக்குணங்கட்குள்ளாகிய செய்ந்நன்றிக்கேடு தன்னை
ஒப்பானென்றமாம்.

இ - ள். கோதனாகிய கட்டியங்காரணும், அரசன் கொடுப்ப நிலத்தை அடிப்
படுத்தியபின்பு தருமநூலோதினாரெல்லாயும் தனக்குமாறாகக்கொண்ட ஒருமொழி
கூறினானென்க. (உகக)

மன்னவன்பகையாய்தொழையெய்வ
மென்னைவந்திடங்கொண்டதிராப்பகற்
றுன்னிரின்றுசெகுத்திடுநீயெனு
மென்னையான்செய்வகூறுபினென்னவே

இ - ள். மன்னவன்பகையாய்தொழையெய்வ என்னை இருப்பிடமாகக்கொள்ள
பெவந்து அத்தெய்வம் இரவுபகலுநெருங்கிநின்று நீ செகுத்திடு என்னொரிக்கும்; இதற்கு
யான் செய்யத்தகுவன யாவை? அவற்றை நீ கூறுவீராகவென்று கூறினானென்க.
“என்ன” என்பதனை “உட்கினரா” என மேல்வருகின்றதேனெழும்கூர்

அருமைமாமணிநாகமழுங்கவே
நருமுவிழ்ந்தெனவுட்கினராவவல்
கருமங்காழ்த்தமைகண்டவாதம்முறோன்
நருமதத்தனென்பானிதுசாற்றினான்.

இ - ள். மணி அழுங்கும்படி நாகத்தின்மேலே இடிவீழ்ந்தாற்போலே அம்மொ
ழியைக்கேட்டு அமைச்சர் உட்கினராக; அவர்களினுள்ளாளுகிய தருமத்தனென்
சின்றவன் என்று இதனைப் பலராய்க்குறினானென்க.

மணிஅரசனுக்கும், நாகம் அமைச்சாக்கும், செகுத்திடென்றசொல் இடிக்குறுவ
மை. காழ்த்தமை - அரல்ல உத ண்ந்தமை. இடிவென்றபாடத்திர்கு ! அரசனா
லாயவனென்க. (உகக)

தவளைக்கிண்கிணித்தாமரைச்சீறடிக்
சூவளையேயளவுள்ளகொழுங்களை
ளவளையேயமிர்தாகவவ்வண்ணலு
முலளாகந்தனதாகவொடுங்கினன்.

இ - ள். அவ்வண்ணலும் சீறடியையுடையகண்ணாளாகிய அவளையே அமுதா
கக்காண்டு அந்தப்புரமொன்றுமே தனக்குரித்தாக ஒழிந்தவற்றின் வேட்கையின்
றிச் சுருங்கினனென்றானென்க.

ஏகாரமிரண்டும் தேற்றம். உம்மை - சிறப்பு. உவளகம் - ஒருபக்கமுமாம். (1)

விண்ணினோடமிர்தம்விலைச்செல்வது
பெண்ணினின்பம்பெரிதெனத்தாழ்ந்தவ
னெண்ணமின்றியிறங்கியிவ்வையகர்
கண்ணந்தாமரையாளொடுந்தாழ்ந்ததே.

இ - ள். விண்ணும் அமிர்தம் விலைபெறுவதொன்றாயிருக்கும் பெண்மை;
அதிலுரினதரசினதிற்பம்பெரிதுகாணென்று காரியங்கூறுதலின் நின்னிற்றழ்ந்த
நிமித்திகன் செல்வம் வேண்டெவ்விதத் துறவிலே வீழ்தலாலே இவ்வையகர் திரு
மகளுடனேகூடி நின்னிடத்தே தங்கிற்று; இனி நினக்கு வேறோர் மனக்கவற்சியின்
றென்றானென்க.

நின்னின்பமென்று அரசனைநோக்கி நிமித்திகன்கூறியது. பெண்ணினின்ப
மெனப்பெரிதாழ்ந்தவனென்பதும் பாடம். (உகரு)

தன்னையாக்கியதார்ப்பொஸ்வேந்தனைப்
பின்னைவெளவிற்பிறழ்ந்திடும்பூமக
ளன்னவன்வழிச்செல்லினிம்மண்மிசைப்
பின்னைத்தங்குலம்பேர்க்குநரில்லையே.

இ - ள். தன்னை ஆக்கியவேந்தனைப் பின்னைக்கொல்வனாயிற் நன்குலமுந்நிரு
வும் மண்மிசையினின்றும் பிறழும்; அவன்வழியேயொழுநிற் நன்குலத்தையுஞ் செ
ல்வதையும மண்மிசையினின்றும் பெயர்ப்பாரில்லையென்றானென்க.

பூமகன் - திரு. இது உலகையாற்கூறினான். தார்ப்பெழுயெந்தனும் பாடம். (1)

நிலகநீண்முடித்தேவருமவேந்தரு
முலகமாரதர்க்கொப்பவென்றோதுப
குலவுதாரமன்னர்க்கியானிதுகூறுவன்
பலவுடிக்கனர்தேவரிந்நார்த்திவர்.

இ - ள். முடிகளுக்கு மேலாயமுடியையுடையதேவரில் அரசர் பலகுணங்களா
லுமிக்காராயினும், உலகிலுள்ளார் தேவருமவேந்தரு மொப்பபொன்றுகூறுவர்; அவர்
அறியார்; யான் மன்னர்க்குள்ளதோர் விசேடங்கூறுவேன்; அதனைக் கேளென்ற
னென்க.

கூறலென்று பாடமாயின் ஒப்புக்கூறெனென்றானென்க. இதுமுதல் “மன்
னவன்பகையாய்தொர்மாதெய்வம்” என்றதனைக்குறித்துக்கூறுகின்றான். (உகவி)

அருளுமேலரசாக்குமன்காயுமேல்
வெருளச்சுட்டிடும்வேந்தெனுமாதெய்வ
மருளிமற்றவைவாழ்த்தினும்வையினு
மருளியாக்கலழித்தலங்காபவோ.

மன் - மிகுதி. மருளி இ-புகுதிப்பொருள்விகுதி. மற்று-வினைமாற்று. “தாமி
னினோயும்” என்றாற்போல உம்மைமாற்று. ஆக்கல் அழித்தல் - காலந்தோன்றாத
வினைப்பெயர். ஆப - எதிர்காலத்திற்குரிய பகரத்தோடு அன்பெறுதுவந்த அகரவீற்
றுப் பலவறிசொல். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். வேந்தெனுந்தெய்வம் அருளுமேல் அரசாக்கும்; காயுமேற் சுட்டிடும்.
மற்று மயக்கத்தையுடைய அத்தெய்வங்கள் தம்மையொருவன் வாழ்த்துவனாயின்
அவனையருளியாக்கலும், தம்மையொருவன் வைவனாயின் அவனை அருளாதழித்தலும்
அவைகட்கு அப்பொழுதே ஆகாவேயென்றானென்க. (உகஅ)

உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி
கறங்குதென்மனாவையகங்காக்குமா
சிறங்குகண்ணிமையார்விழித்தேயிருந்
தறங்குவெளவவதன்புறங்காக்கலார்.

இறங்கு கண்ணிமையார் - தெய்வத்தன்மைகுழையுந் தேவரென்றது. மேலே
* “எல்லாழை வைந்தநார்களுள்வென விமைக்குங்கண்ணும்” என்பராதலின், கண்
ணிமையார் தேவர்க்கோர் பெயர்.

இ - ள். மன்னவன் உறங்குமாயினும், அவனொளி உலகைக்காவாநிற்கும்;
தேவர் விழித்தேயிருந்தந் தம்மைநோக்கி உலகத்தார்செய்கின்ற அறங்களை அரசர்
வெளவ அதனைப்பரிகரிக்க மாட்டாரென்றானென்க. (உகஅ)

பாவராயினுகால்வடைப்பின்னிழற்
நேவரென்பதுதேறுமிவ்வையகங்
காவன்மன்னவர் காய்வனசுந்திபார்
நாவினும்முதாயார்நவையஞ்சுவார்.

இ - ள். இழிந்தோராயினும் அவர் பின்னேநால்வடைத் திரியச்சொல்லுவரா
யின், அவரைப்பால்வடைதெய்வமென்னுந்தன்மையை வையகந்தேறுமாதலான்,
மன்னவர்களானவரும் நவையை அஞ்சுவார் அவர் காய்வனவற்றை உவமைகூறுமி
டத்துங் கூறார்; நினைப்பதுஞ்செய்யாரென்றானென்க. (உஉ௦)

தீண்டினார்தமைத்திச்சுகுமன்னர்தி
யிண்டிதங்கிளையோடுமெரித்திடும்
வேண்டிலின்னமிர் துந்நஞ்சுமாதலான்
மாண்டதன்றுநிவ்வாப்பொழித்தெய்வமே.

இ - ள். தீ தீண்டினாயே சுடும்; அதுபோலன்றி மன்னருடைய கோபம்
தீங்குசெய்தவர்களைத் திரண்ட சுற்றத்தோடுசுடும்; அவரது அருள், அவரைவிரும்பு
வாருண்டாயின் அமுதுபோதுறுதிபயக்கும்; அவரதுசெற்றம் அவரைவிரும்பாதார்க்கு

* முத்தியிலம்பகம், தேவகித்துன்பம், கக.

நஞ்சுபோற் கரந்துநின்றுகொல்லும்; அங்ஙனமாதலால் நின்றெய்வம் என்றெய்வம் போல் மாண்டதன்றென்றொனென்க.

இதனாற் பலகவளையும் நட்பாடாயும் தீர்ப்பையுங்கூறினான். (உஉஉ)

வேலின்மன்னனைவிண்ணகங்காட்டியிஞ்
ஞாலமாள்வதுநன்றெனக்கன்றியேல்
வாஸிதன்றெனக்கூறினன்வாண்ஞமற்
கோலைவைத்தன்னவொண்டிறலாற்றலான்.

இ - ள். வாள்வலியாலே ஞமனுக்கு வல்லவனாயின் வந்துபார்க்கவென்று ஒலை வைத்தாற்போன்ற திறலைநடத்துதலுடைய தருமத்தான், மன்னனை வேலினால்விண்ணேற்றி, இவ்வுலகையாள்வதுஎனக்குநன்றென்றியேல், அது நினக்கு நன்றன்றென்றொனென்க.

இவன் முன்னின்றுகூறிய அருமைநோக்கி ஆற்றலானென்றார். (உஉஉ)

வேறு.

குழற்சிகைக்கோதைசூட்டிக்கொண்டவனிருப்பமற்றோர்
நிழற்றிகழ்வேலினேநெடியநெடுங்கணனும்
பிழைப்பிலாட்புறந்தந்தானுக்குரவரைப்பேணல்செய்யா
திழுக்கினுரிவர்கள்கண்டாயிடும்பைநோய்க்கிகாகளாவார்.

இ - ள். இடும்பைநோய்களுக்கிகாகளாவார் தன்கணவனையொழிய வேறொரு வனைத் தேடியவனும், தன்னைத்தப்பாத மனைவியை மனத்தாற்கொள்ளாது விட்டவனும், குரவரைப் பேணுதல்செய்யாதே தப்பினருமாகிய இவர்கள்காணென்றொனென்க.

தரவு * “செலவினும் வரவினும்” என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தான்முடிக்க. குரவா அரசன், உவாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் எனஐவர். (உஉஉ)

நட்பிடைக்குய்யம்வைத்தான்பிறர்மனைநலத்தைச்சேர்ந்தான்
கட்டழற்காமத்தியிற்கன்னியைக்கலக்கினானு
மட்டுமிருடலந்தின்றானமைச்சனாயரசுகொன்றான்
சூட்டநோய்நரகத்தன்னுட்குளிப்பவரிவர்கள்கண்டாய்.

இ - ள். நட்பிடைத்துவஞ்சித்தவனும், பிறர்மனையாணைச் சேர்ந்தவனும், மிக்க அழல்போலங் காமத்தியினாற் கன்னியை அத்தன்மைகுலைத்து வரையாதவனும், உயிரைஅட்டி உடலைத் தின்றவனும், கொன்றானுமாகிய இவர்கள்காண் இம்மையிற்குட்ட நோயினும் மறுமையில் நரகத்தினு மழுந்துவொன்றொனென்க.

கலக்குதல் - கைக்கிளை வகையாகிய இராக்கதமென்னு மணத்திற்ப்பியதாம்.

பிறையதுவளரத்தானும்வளர்ந்துடன்பெருகிப்பின்பு
குறைபடுமதியந்தேயக்குறுமுபறையேவதேபோ
லிறைவதைத்தன்னையாக்கியவன்வழியொழுகினென்று
நிறைமதியிருளைப்போழுநெடும்குழவினைக்குமென்றான்.

* தொல்சாப்பியம், சொல்லதிகாரம், சீளையாக்கம், உஅ.

இ - ள். பிறைவளர அதுதானுமுடனெவளர்த்துபெருத்துப் பின்பு குறைதலுண்டான மகிதேயமுயலுந்தேயுமாறுபோலத் தன்னை இறைவனாக ஆக்கினவன்வழியிலே அவனோடும்பெருகி அவனோடுந்தேய்ந்தொழுகுவனாயின், அவ்வொழுக்கம் இருளையோட்டெழுதிபோலப் பழியையோட்டும்; புகழைவினைக்குமென்றெனென்க. (௨௨௫)

கோணிலைதிரிந்துநாழிகுறைபடப்பகல்கண் பிஞ்சி
நீணிலமாரியின்றிவினைவஃகிப்பசியுநீழிப்
பூண்முலைமகளின்பொற்பிற்கற்பழிந்தமங்கண்மாறி
யானையிவ்வுலகுக்கோடாமரசுகோல்கோடினென்றான்.

இ - ள். அரசன் தானடத்துமுறைமையிற் பிறழ்வனாயின், இவ்வுலகு, கோள் நிற்குநிலைகுலைந்து இராநாழிகைகுறையப் பகற்பொழுதுகள் மிக்கு மாரியின்றாய் நிலம்விளைவுசுருங்கிப் பசிமிக்குமகளிர்சுர்பழிந்த அறச்சாலைகளுமின்றிக் கெடும்; அரசனையெயென்றெனென்க.

கட்டியங்காரன் கொலைகுறித்ததுவும் அரசனிடற்கு அரசனிடத்ததுவு முட்டொண்ட இரண்டுகவியும் பொதுவாகக்கூறினான். எச்சங்கள் செயப்படுபொருளாம்.

தார்ப்பொலிதருமதத்தன்மக்கவாறுபாப்பக்குன்றிற்
கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னகடி கமழ்குவனேப்பைந்தாரர்
பேரர்த்ததன்னகலமெல்லாம்பொள்ளெனவியர்த்துப்பொங்கி
நீர்க்கடன்மகரப்பேழ்வாப்தமதனன்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

குன்றிலே கார்த்திகைவிளக்கிட்டன்னவாகக் குவளைத்தாபோர்த்த அகலம். மகரவாய்போலும் பெரியவாய்.

இ - ள். வாகைத்தாரார்பொலிந்த தருமதத்தன் அமைச்சர்க்கும் அரசர்க்குந்தக் கபடியைக் கூறினானை; மதனன் தன் அகலமெல்லாங் கடுகவியர்த்துப் பொங்கி இதனைக் கூறினெனென்க. (௨௨௭)

தோளினுல்வலியராகித்தொக்கவாதலைகள்பாற
வாளினுற்பேசினல்லால்வாயினுற்பேசறேற்றேள்
காளமேகங்கள்சொல்லிக்கருணையாற்குழைக்குங்கைகள்
வாளமர்நீர்தும்போழ்தின்வழுவுழுத்தொழியுமென்றான்.

இ - ள். பகைவரதுதலைசீதற வாளினுல்வலிசினமுடித்தலல்லது வாயினுற்பேசுதலையறியேன்; தாங்கள் காளமேகங்கள்போலிங்நனமுழங்கக்கூறுதலாலே, கருணையோடே சோற்றைத்திரட்டுங்கைகள் அமர்க்கடலைநீர்தும்போழ்து மிகவோத்து வழுவுழுக்குமென்று கூறினெனென்க.

தேற்றேன் “தேற்றாய்பெருமலின்பொய்யே” என்றற்போனின்றது. இக்கவி முன்னிலப்புறமொழி. (௨௨௮)

நுண்முத்தமேற்றியாங்குமெய்யெலாம்விபர்த்துநொய்கின்
வண்முத்தநிரைகொணெற்றிவார்முரிபுருவமாக்கிக்
கண்ணொரிதவழுவண்கைமணிரகுடகமெற்று
வெண்ணைகைவெகுண்டிருக்குக்கட்டியங்காரன்சொன்னான்.

நீர்சிரபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, சி. 'த்யாகராசசெட்டியாரவர்கள்

யாழ்ப்பாணம்.

,, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

சென்னை.

,, ம. மகாலிங்கையரவர்கள்

,, அஷ்டாவதானம், சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

,, திரு. சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

,, சோ. சுப்பராய செட்டியாரவர்கள்

சேலம்

,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்

உடையூர்

,, சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலி.

,, சாலிவாட்சுவரவோதுவாரவர்கள்

,, ஈசுவரமூர்த்திக்கவிராயரவர்கள்

துர்த்தக்குடி.

,, குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

சிதம்பரம்.

,, தருமலிங்கசெட்டியாரவர்கள்

தஞ்சை.

,, மருதமுத்து உபாத்தியாயரவர்கள்

,, விருஷபதாசமுதலியாரவர்கள்

கூடலூர்

,, விசயபாலநயினரவர்கள்

விடூர்.

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்

ஆ. உணாப்பிரதி க

இவற்றுள் முழுது மில்லாதனவும் விசேடவுரையில்லாதனவுள் சில.

மூலப்பிரதிகள்.

இராமநாதபுரம்.

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

பிரதி

சேலம்.

,, இராமசுவாமிமுதலியாரவர்கள்

விடூர்.

,, சந்திரநாதசெட்டியாரவர்கள்

ஆ. மூலப்பிரதி

வே. சாமிநாதத்தி

புராதனமரண தமிழ்தால்க்கும் உணாகளும் பண்டைவழுவங் குன் னவன்மென்பதே எனது கோக்கமாதலின், பிரதிகளில் இல்லாதவற் றும், உள்ளவற்றை மாற்றியும், குறைத்தும் மனம்போனவாறே அஞ் டத்தேனல்லேன். ஒருவனையாகப் பொருள்கொண்டு, பிரதிகளில் இருந் தப்பித்தேன். யானாக ஒன்றாகச் செய்திலேன். பிரதிகளிற் சிலவிடத்து ப்பத்தங்கள் கிரந்தவெழுத்தாலே, எழுதப்பட்டிருந்தமையின், அவ்வாறே தன்.

தூலில் ஆங்காங்குள்ள ஆருகத்தையக் கோட்பாடுகளை வீரோ ம - ா - ா - ஸ்ரீ ரத செட்டியாரவர்கள் எனக்குவிளங்கச் செய்தார்கள். அடிக்கடி யான் டக்கொள்ளும்படி சில சைனநூல்களும் கொடுத்தார்கள்.

லவர்திலகர்களாற் பரிசோதித்தற்குரிய இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் என் னிறற்கு எட்டியமட்டுமே ஒருவாறு பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நேர்ந்த டக்களைத்து, இயன்றவனாதிருத்தமாகப் பதிப்பித்தேனாதலின், இப்பதிப்பிற் றும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை வாக்கியப்பிழை முதலியவற்றையும், ற் திருத்தங்களையுந் தயையசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பார்களாயின், அவர் நதவிசெய்ததாகவெண்ணி எழுமையுமறவேனாகி அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் றுப் பலர்க்கும் பயன்படுப்படிசெய்யவேன். விளங்காத மேற்கோள்களுள் ' இன்னநூலின் இன்னபாகத்தன்னதென்று காணப்படின், அதனையுந் குமாறு அவர்களை வேண்டுகின்றேன்.

ப்புத்தகத்தை அச்சிடுவிக்கும்பொழுது யான் பொருட்கவலையடைந்து வருந் னன்னம் கும்பகோணம், தஞ்சை, கோட்டூர், திரிசிரபுரம், யாழ்ப்பாணம், சென் ட்டணம், திருநெல்வேலி, ஊற்றுமலை, சோழன்மாளிகை முதலிய இடங்களி ன செல்வப்பொருளோடு கல்விப்பொருளும் ஒருங்குடைய கணவான்கள் பலர் யொப்பஞ்செய்து முற்பணமளித்தார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள்செய்த அவ்வு ரைய யான் எக்காலத்தும் மறவாதிருப்பதன்றி அவர்களுக்கு என்னுற் செய்தற் ப பிரதியுபகாரம் யாது?

யான் எழுதியனுப்பும் மேற்பிரதிக்கு அச்சப்பிரதி வேறுபடாவண்ணம், சென் ட்த் திராவிடரத்தநாகர அச்சக்கூடத்திலிருந்து அவற்றைப் பலமுறை ஒப்புநோக்கிப் நுதவிசெய்துவந்த தேரழ்நார் ப்ரஹ்மஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலா ரியனாயும், திருமானூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ கிர்ஷ்ணையனாயும் ஒருபொழுதும் மற ன்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை இம்முயற்சியிற் புருத்தி நடாத்தி சிறைவேற்றி றிய எம்பெருமானது திருவருளையும் குருவருளையும் எக்காலத்துஞ் சிந்தித்து வந ின்றேன்.

எனக்குக் கிடைத்த பிரதிகளுள் நச்சினார்க்கெனிய ருணாயோடுகூடிய சிலகசங் ணணிப் பிரதிகளாவன:—

திருவாவடுதுறையாசீனத்து

சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகள்

பிரதி

மெ. ஆனீனத்து மஹரவித்துவான்

ஸ்ரீ, மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

மு க வு ளை.

சீந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்துவிளங்கும் பழைய *காப்பியமைந்தனுள் முந்திய தாகு இந்தச் சீவகசிந்தாமணி என்பது திருத்தக்கதேவீ! என்னுஞ் சைனமுனிவரால்பெற்றப்பட்டது. இது பழைய இலக்கியவுணர்களிலும் இலக்கணவுணகளிலு் உரையாசிரியர்களால் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூலுள் ஒன்று; முற்காலத்து முதல் இடை கடை என்னும் முச்சங்கத்தும் எழுந்தருளிருந்து தமிழாராய்ந்த தெய்வப்புவலர்கள் அருளிச்செய்த இலக்கியங்கள் றேறு சீந்தமிழ்நடையிற் சிறந்துள்ளது; வடமொழியில் வான்மீகம்போல, எல்ருணனைகளுந் தன்பால் அமையப் பெற்றிருத்தலின், மகாகாவியமென்று கூறப்ருத்தலன்றி, பிற்காலத்து அதிமதுரமான காப்பியங்களியற்றிய மகாகவிகள் ார்க்கும் இன்ன இன்னவற்றை இன்ன இன்னவாறு வருணித்துப் பாடுகவென ிவ்வான்மீகம்போல வழிகாட்டியதும் இன்னுலே யென்பர்.

இந்நூல் சீவகனென்னும் ஓராசன் பிறந்ததுமுதல் வீடுபெற்றது இறுதியாக்வுள்ள கதையைக் கூறும்.

இந்நூலில், அரசன் அமைச்சரைப் பலமுறை ஆராய்ந்து தெளியல்வேண்டுமென்பதும், பெண்வழிச்சேறல் பெருந்துயர்வினைக்குமென்பதும், தன்னாசிரியன் கட்டளைப் படியே எப்பொழுதும் ஒழுகல்வேண்டுமென்பதும், பகையை வெல்லக்கருதினோர் உரியகாலமும் இடமும் வாய்க்குமளவுந் தன்னெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், பிறவுயிர்களுக்குத் துன்பம்வரின் உடனே தீர்த்தற்கு முயலல் வேண்டுமென்பதும், வருத்தும்படி நேரினுந் தனக்கு ஒருவாற்றானும் பகைவரல்லாதவரைச் சிறிதும் வருத்தலாகாதென்பதும், தந்தைதாயர்சொல்லைத் தலையாகக் கொள்ளல்வேண்டுமென்பதும், அறிவும் அன்புமுள்ள துணைவனிருந்தால் தானெண்ணியவற்றையெல்லாம் எளிதில் முடித்துக் கொள்ளலாமென்பதும், தனக்கு இன்பதன் பங்கள்வந்தவிடத்து முறையே மகிழ்தலும் வருந்துதலுமின்றி எல்லாம் ணழுவீனப் பயனென்றே எண்ணல்வேண்டுமென்பதும், எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையதைல் வேண்டுமென்பதும், சற்பாத்திரமறிந்து தானஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பதும், தீவழிச்செல்வோரைக் காணின் இரங்கி உடனே அவரை நல்வழிப்படுத்த முயலல்வேண்டுமென்பதும், நன்றிமறவாதிருத்தல் வேண்டுமென்பதும், டுலவ் ால்வன பிறவும் நன்கு விளங்குகின்றன.

ஈசாசிரியர் இச்சரிதத்தை இன்னநூலிலிருந்தெடுத்து 'யாம் பாடுகின்றேன்' என்று கூறுமையின், இதற்கு முதலால் இன்னதென்று இந்நூலைக்கொண்டு நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. ஆயினும் வடமொழியில் சத்திராளுராமணி, கத்தியசிந்தாமணி, சீவந்திராடகம், சீவந்தரசம்பு என நான்குநூல்கள் உள்ளன. அவைகளுள் ஈசாசிரியர் இச்சீவகசிந்தமே கூறுகின்றன. *மகாபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும், மணிப்பிரவாஸமாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின் ஓர்பாகத்தும் இச்சரிதந் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்

* காப்பியமைந்தாவன: சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி என்பன.

† இம் மகாபுராணமும், ஸ்ரீபுராணமும் சைனசமயத்தாரியற்றிய பழைய நூல்கள்.

நிற்கும் இச்சங்குபகை - யி சிவ வேறுபாடுகளுண்டு. அந்நூல்களுள் சத்திரஞ்ஞா மணி என்பதை இதற்கு முதலுலென்று ஸௌனா கூறுகின்றனா. தமிழிற் சிந்தா மணியாலென்று ஒருநூல் வழங்குகின்றது. அது சுத்தத் தமிழ்நடை யுள்ளதன்று.

இந்நூல் முதலிற் கடவுள்வாழ்த்து முதலியனவும் கதையைத் தொகுத்துக்கூ றுவதாகிய பகிசுமூ முறையே அமைப்பெற்று, பின்னர் நாமகளிலம்பகமுதலிய பதினமூன்று இலம்பகவுறுப்பாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது இதன் செய்யுட்டொகை ஈகசரி, திருத்தக்கதேவர் இயற்றிய செய்யுள் இரண்டாயிரத் தொகுதாயென்று “முந்ரீர்வலாபுரி” என்னுஞ் செய்யுளுரையில் ச்சிஞாக்கினியா எழுதியிருத்தலால், மறாவைகள் பிறரற செய்யப்பட்டனவென்று தோற்றுவின்றது.

இச் சீவகசிந்தாமணியை உச்சிம புலவாகொன் றச்சிஞாக்கினியருளையுடன் பலபிரதிகங்களைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நோந்த லுபா களிமாற்றி, பலாகும் பம்பன்பிம வண்ணம் அச்சிடுவக்க முயலும்படி சிவருட, சிந்தாமுன், சேலம் ம - 1 - 1 - 1 ஸ் இராமசுவாமிமுதலியாரவ கர் பலமுறை வரட டித்திசுகூ, எனக்கு சபாபர்ருந்த கையெழுத்துப் பிரதியையுங் கொடுத்தார்கள்.

யான் அவ்வாறு பெடதாரு அருளுயினும், உலோகோபகாரிகளாகிய அவா கர்சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சிடும், கலிமான்சுருக்குக் கருவூடும்போலும் இந்நூல் உளையுடனே நின்றறிவிவதற்கு சித்தம் ஒருவாறு அவ்வண்ணஞ் செய்யலாமென்று துணிந்து முயன்றுருகையில், இத்தமிழநாட்டோர் கல்வியறிவொழுக்கங்களான துன்ற லவேகிகள் பலா இம்முயற்சி இனிதுபயன்படுமவண்ணம் தாபாலுள்ள பழைய கைபெழுத்துப் பிரதிகளை அன்போடு கொடுத்தார்கள அடையாளத்தையங் கைக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி உத்தேன்

அப்பொழுது எனவெண்ணுகொளுக்கிறங்கித் திருக்காரமயப்பயனை டிருவாய் டுத்துட யாதீனத்து ஸ்ரீமூர்த்தி கப்பிராணிய தேச்சிழாந்தநா தவகள புத்தகசாலை உ லிருந்த புத்தகங்களுள் எனக்கு யேண்டினவற்றையும், திருநெல்வேலியுதலிய பிற விடங்களிலிருந்து வாவித்த சிலபிரதிகளையுங் கட்டளையிட்டார்கள் இம்முயற்சியை யான் மனசுதாராவண்ணம் இடையிடைய அவர்கள் செய்துவந்தபொருதல்களால்

எடுத்துச் சொல்லும் மிகுதுங் குணநாடம் பிறரதுத் திருதம் லொறு வேறுபட்டிசு கிலமுறாருருடி இந்நூலுரைப் பழையபுதிசுள பலவற்றையும் பலகால ஓடிபுரோக்கி இடையறாத பரிசோதனை செய்துவந்த பொழுது, கல்களின் சுத்தவடி வதையும் உளையின் சுத்தவடிவங்கதையுங் கண்டிப்பிசுத்தறமும், உளையினுள் விடே வளையினது பொழிப்புளையின்னகென்று பிரித்தந்தாரும், மேற்கோள்களின் முதல்திசுகளைத் தெரிந்திகாடறமும், பொழிப்புளையை மூலத்தோடும் இயைபு அப் பாரததற்கும், பிழையைப் பிழையென்று நிச்சயித்துப் பரிகரித்ததற்கும், பொருள்கொ டற்கும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் அடைந்தவருத்தமுய பல. அப்படியும் கிலவிடத்துள்ள இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பாகுபாசெளம், மாறுஞ் சில நன்றாக விளங்கவிலலை. அதற்குக்காரணம் அயலிசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் முதலியவைகள் இக்காலத்துக் கிடையாமையே.

இந்நூலையும் இவ்வளையையுப் பின்னும இரண்டொருமுறைபரிசோதித்த விருப்புடையனெனும், இயற்றை வளையற் பதிப்பித்துப் பிரகடனஞ்செய்யும்படி யாழ்ப்பாணம் ம - 1 - 1 - 1 ஸ் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பலமுறை துண் டினமையால் விளாநது அச்சிடுவிகத் துணித்தேன்.

திருத்தக்கதேவர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

இந்நூலாசிரியராகிய திருத்தக்கதேவர் சோழாசூலத்திலேயுதித்து உரியபிராபத்தே வித்தியாரம்பஞ் செய்வககப்பெற்றுச் சிந்துகல்விசுற்றப்பின்பு, நல்லாசிரியர் பால் அகத்தியம் தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கணநூல்களையும், பழைய சங்கச் செய்யுள்களையும், அக்காலத்துவழங்கிய மற்றை நூல்களையும் ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, இப்படியே வடமொழியிலும் வல்லராய்ப் பின்பு, தாம்புருந்துள்ள ஆருகதசம திருசூரிய நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்று, அவற்றிலே அதிபாண்டித்திய முடைய, அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கமுதலிய நற்குணங்களனைத்தும் ஒருங்கே மையப்பெற்று, ஆண்டினினையராயினும் அறிவின் முதியராய் இளமைப்பருவத்தே நவறம்பூண்டு, தம்மாசிரியரை விட்டுநீங்காது அவாகருத்தின்வழி ஒழுகுதலே தமந்ப் பெரும்பயனாக்கொண்டு, அவ்வாறு அன்போடொழுதுவாராயினா. சிலநாட் சன்றபின், ஆசிரியருடன் பாண்டிவனநாட்டிலேயுள்ள மதுராபுரியையடைந்து வ்விடத்தே சிலகாலம் அமர்ந்தனா

அங்கனம் அமருமபோது, திருத்தக்கதேவர், அம் மதுரைப்பதியிலே ஸ்ரீமத் சாமசந்தரக்கடவுள் திருவருளாற் சங்கப்பலகைபெற்று அதில் வீற்றிருந்து தமிழ் மொழியை வளர்த்தருளுந் தெய்வப்புலவர்கள் மகிமைகளை உணர்ந்து, அவர்களோடு டிப்பழகவரும்பி, ஆசிரியர்பால் அதுமதிபெற்றுச் சென்று சங்கப்புலவர்களோடு டோறும் பயிலுவாராய்த் தமிழ்மொழியிலுள்ள பழைய செய்யுள்களின் சொற் றவை பொருட்சுவைகளை அவர்கள் எடுத்துக்கூறிப் பாராட்டத் தாமின்புற்றும், திரும்ப அவ்வாறே எடுத்துமொழிந்து அவர்களை யின்புறுவித்தும் “தவலருந் தொல் கேள்வித் தன்மை யுடையா - நிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழிஇ - நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத் - தும்ப ருறைவார் பதி” என்றவாறே அவர்க ளோடும் அளவளாவி அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களால் நன்குமதிக்கப் பட்டிருந்தனர்.

அப்படியிருக்கு நாட்களிலே ஒருநாள், சங்கப்புலவர்கள் திருத்தக்கதேவரை நாக்கி, “நஞ்சமயத்தாரிற் பாடும்புலவர் பலரும் துறவியை வலியுறுத்திப்பாடத் தெரிந்துகொண்டாரேயன்றித் காமச்சுவையைப் பாராட்டிப் பாடத் தெரிந்துகொண்டாரல்லா. இக் காலத்து வழங்குந் காமச் சுவையையுடைய நூல்கள் பலவற்றுள் நாம் ஒன்றேனும் நம்மவர் இயற்றியதாகக் காணப் படாமையே அதற்குத் தக்க தான்றாம்” என்றுசொல்ல, அதற்குத் திருத்தக்கதேவர், “இன்பச்சுவையைப் பாராட்டுதலில் எம்மவர் வெறுப்புற் திருந்தாரல்லது பாடத் தெரியாதிருந்தாரல்லர்” என்ற கூற, சங்கப்புலவர்கள், “அப்படியானாற் காமச்சுவை முழுதும்வினாச அமைத்த தேவரே! ஓர்நூலியற்றுகிறீர்” என்றார்.

திருத்தக்கதேவர் அங்ஙனம் பாடத்துணிந்து, தம்மாமசிரியர்பாற் சென்று
ந்கி, நிகழ்த்தைத் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆசிரியர் அவ்வாறு பாடுதற்கண்ணே
மாணக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்திருந்தாராயினும், மாணக்கர்களுந்
அளந்தரிய ஆலோசித்திருக்கும்பொழுது, அவ்விருவருக்கும் எதிரிலே ஒருந
னது ஒட, அதனைக் கண்ட ஆசிரியர், மாணக்கரை நோக்கி “இந் நரிச்சாதித்
மையை ஆகாரமாகக்கொண்டு உமக்குத் தோற்றியவாறே ஓர் சிறிய தூல்
ற்றுதிர்” என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் அதனை ஆகாரமாகக்கொண்டு, யா
நிலையாமை செவ்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோற்
ள்ளிதிற்புலப்படுமவண்ணம் வினாவில் நரிவிநுத்தம் என்னும் ஓர் தூலியற்றி
ரியருக்குக் காட்ட, ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுத் தம்மாணக்கர்கருத்துத்
லின்கண்ணே உறுதிகொண்டிருத்தலேநோக்கிக் கழிபெருவகையுற்று மாணக்கரைப
பாற்றி, “சங்கப்புலவர்கள் கூறியவண்ணம் காமச்சுவை பெரிதும் விளங்கும்விதம்
சுவைக்கதையை ஒரு பெருங்காப்பியமாக இயற்றுக” என்றுகூறி, “அஃது இடை
யுறின்றி இனிதமுடி” என்று அருக்ககடவுளைப் பிரார்த்தித்துச் “செம்பொன்வ
ணாமேல்” என்னுஞ் செய்யுளொன்றியற்றி அதனால் அக்கடவுளைத் துதித்து, “இச்
செய்யுளைக் கடவுள்வாழ்த்தாகக் கொண்டு நீர் தூலியற்றுக” என்று அக்கவியை
திருத்தக்கதேவருக்கு அளித்தனர்.

திருத்தக்கதேவர் அச்செய்யுளையெற்றுச் சிரமேற்கொண்டு, தாம் “மூவா
தலா” என்னுங்கவியாற் சித்தனைத் துதியாநிற்க, அக்கவியை ஆசிரியாகேட்டு “யா
கூறியகவியினும் நீகூறியகவி செவ்வியாயிருத்தலால், அதனை முதலிலே நிறுத்து
என்றுசொல்ல, திருத்தக்கதேவர் தம்மாமசிரியர் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தா
கூறிய சித்தசரணமாகிய “மூவாமுதலா” என்னுங் கவியை முன்னும், ஆசிரிய
கூறிய அருகசரணமாகிய “செம்பொன்வணாமேல்” என்னுங்கவியைப் பின்னுமாக
வைத்துப் பாடத்தொடங்கி, இந்நூலை எட்டுநாளில் நிறைவேற்றி ஆசிரியர்க்குக்
காட்ட, ஆசிரியானோக்கிப் பெரிதும் வியந்து புகழ்ந்து, “இந்நூல் கின்றுநிலவு”
என்று ஆசிரியர் “முந்நீர்வலம்புரி” என்னுங் கவியால் ஓம்படையுணர்த்தத் தேவ
னானோக்கி, “இனிச் சங்கப்புலவரிடஞ்சென்று அரங்கேற்றுவருக” என்றனர்.

உடனே திருத்தக்கதேவர் சென்று பாண்டியராசனவைக்களத்திற் சங்கப்புல
வர்களை எழுந்தருளுவித்து இந்நூலை வாசித்துக்காட்ட, அவர்கள் கேட்டு, இந்நூல்
சொல்வனம் சந்தவன்பம் செய்யுண்டெழுநிர்ச்சி காமச்சுவைமுதலியவும் அலங்
காரங்களுமுடைத்தாய், எவ்வெச் சாதியார்க்கும் காலம் இடமுதலியவற்றிற்கும்
வற்ற வருணனைமுதலியன பெற்றிருந்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்றுச் சிரந்துனக்கி
“இங்ஙனம் பாடுதல் யாவார்க்கும் அரிதரிது” என்றுபுகழ்ந்து நன்குமதித்து மிகப்பா
ராட்டிப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர். அரசனும் அவ்வாறே புகழ்ந்து பெரிதும்
பாராட்டினான். மற்றையோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அப்படி நிகழ்ந்தபொழுது, ஆங்குள்ளாரிற் சிலர் சந்தேகித்து “இத்திருத்தக்க
தேவர் இனமைப்பருவந்தொடங்கித் திறவுபூண்டிருத்தல் மெய்யம்மையாயின், மற்றச்
சுவைகள்போலக் காமச்சுவையை இவ்வாறு பாராட்டிப்பாடுதல் இவர்க்கு இயலு
வதன்று; இந்நூலின்கண்ணே அச்சுவை அங்கேறித்துள்ளது; ஆதலின், இவர் சித்
றின்ப அதுபவமுடையாராதல் வேண்டும்” என்று தம்முட்பேசிக் கொண்டனர்.

அதனைத் தேவாதெரிந்து அவ்விருவருங் காணும்படி, திரண்ட இரும்பின்கட்டி
யைத் தழுவிற் பழுக்கக்காய்ச்சி “யான் பாண்டியாசியாகவிரித்தல் மெய்யம்மையா

இ - ள். கட்டியங்காரன் மெய்யெவாழுத்தழுத்தினுற்போலக்கடிதின்வியர்த்து அவ்வியர்ப்புரிரைத்த நெற்றியிலே புருவமாக்கிக் கண் எரிதவழாரிந்தக் கடகத்தை உடைத்து வெடிசிரிப்பாக வெகுண்டிரித்து ஒரு வார்த்தைகூற்றினுனென்க.

நெடியபுருவம்.

(உஉ௯)

என்னலாற்பிறர்கன்யாரேயின்னவைபொறுக்குநீரா
ருன்னலாற்பிறர்கன்யாரேயும்மவற்றகுறுதகுழ்வார்
மன்னன்போய்ததுறக்கமாண்டுவானவர்க்கிறைவகைப்
பொன்னெலாம்வினைந்துபூமிபொலியயான் காப்பவென்றான்.

உற்றவன் - சச்சந்தன், உறாத - பொன்னுலகாளாமல் மன்னுலகாளுதல். இனி உற்றவன் - கட்டியங்காரனுமாம். வினைந்துபூமியும் பாடம்.

இ - ள். நீ கூறிய கடியசொற்களைப்பொறுப்பார் என்னையொழிய வேறுயார்? அதற்கியானே; தன்னைச்செறிந்தவற்கு உறாதகாரியங்களைச்சூழ்வார் உன்னையொழிய வேறுயார்? அதற்குநீயே; இனி அமைக; வேந்தன் தேவர்க்கிறைவகை யான் பூமி யெல்லாம் வினைந்து பொன்பொலியக் காப்பவென்றானென்க. (உ௩௦)

வினைசுபொலிகவஃதேயுரைத்திலம்வெகுளவேண்டா
களைகமெழுகமின்னேகாவலற்கூற்றங்கொல்லும்
வளைகயமடந்தைகொல்லுந்தான்செய்தபிழைப்புக்கொல்லு
மளவறுநிதியங்கொல்லுமருள்கொல்லுமமைகவென்றான்.

இ - ள். நீ கூறியவாறே பூமியெல்லாம் வினைக; பொன்னும் பொலிக; நினைது நினைவேகூற்றிறிலேம்; அவற்றிற்கு நீ வெகுளவேண்டா; இப்பொழுதேகளைவே மாக எழுவேம்; இதற்குக்காரணம் யாதெனின், காவலனைக்கொல்லுநகூற்றம் நிலமடந்தையாய்க்கொல்லும்; பிழைப்பாய்க்கொல்லும்; நிதியாய்க்கொல்லும்; அருளாய்க்கொல்லும். ஆதலால் அவனுக்கு அக்கொலை அமைவதாகவென்றானென்க.

இனி “அஃதேலுணாக்கிலம்” பாடமாயின், நின்கருத்து அதுவாயின் வேறு கூறு கின்றிலேமென்க. இனிக் காவலனாகியகூற்றமும் கயமடந்தைமுதலியனவுங் கட்டியங்காரனைக் கொல்லுமென்றுட்கொண்டு இனி வார்த்தையமைகவென்றானென்பாரு முளர். “வினைசுபொலிக” ஒருவழக்கென்பாருமுளர். (உ௩௧)

நிலத்தலைத்திருவனாடன்ப்பருங்காதல்கூரா
முலைத்தலைப்போகமுழுகிமுகிழ்நிலாமுடிசொன்சென்னி
வெலர்கருந்தானைநீத்தவேந்தனைவெறுமைநோக்கிக்
குலத்தொடுங்கோறவெண்ணிக்கொடியவன்கடியசூழ்ந்தான்.

இ - ள். திருவனாடத்தே தனதுகாதல்கூருதலின் அவளது முலைப்போகத் தேயமுந்தித் தானையேந்திச் சென்னியையுடைய வேந்தனை வெறுமையைப்பார்த்துப் பிள்ளையுடனேகொல்லக்கருதி அதற்குவேண்டுங்கடியதொழில்னைக் கொடியவன் சூழ்ந்தானென்க.

நிலத்தலைத்திரு - இல்பொருளுவமை.

(உ௩௨)

கோன்மர்நிளமுழுகிக்கோட்டத்துக்குரங்குத்தன்கி
மேன்றநன்மார்தர்க்கெல்லாமிருநிதிமுகந்துரல்கி

பூன்றியநாட்டையெல்லாமொருகுடைநீழல்செய்து
தோன்றினுன்குன்றத்துச்சிச்சுடர்ப்பழிவிளக்கிட்டன்றே.

இ - ள். அரசன்கற்றம் விலங்கிலேழுழ்க்சிவையிலேதாழ்த் தன் கீழ்மையை யேற்றமாந்தர்க்கெல்லாம் சிவியைநல்கி நாட்டையெல்லாங் குடையானீழல்செய்து ஊன்றுதற்குக் குன்றத்திலிட்டவிளக்குப்போலே பழியாகிய விளக்கையிட்டத் தோன்றினுனென்க.

கீழ் - இடமுமாம். நன்மாந்தர் - இகழ்ச்சி. ஊன்றிய - பெயரெச்சமுமாம். (1)

பருமித்தகளிறுமாவும்பரந்தியறேரும்பண்ணித்
திரும்பக்கேளேழுதூர்த்தெருவுதோறெங்குமின்றி.
யெரிமொய்த்தவாளுமவில்லுமிலங்கிலேவேலுமேந்திச்
செருமிக்கவேலினுன்றன்றிருநகர்வளைந்ததன்றே.

இ - ள். சேனையானது களிற்றுமுதலியவற்றைப்பண்ணி, வாள்முதலியவற்றை யேந்தி, தெருவுதோறும்மின்றி, வேலினானது நகரையொங்கும் வளைந்ததென்க.

உண்ணிற்றுமுர்திகளும் உட்படவளைந்து அந்தப்புரத்தினுட்புகுதாதுகின்றது கண்டு வாயிலோனுனர்த்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (உருசு)

நீனிமமன்னபோற்றிநெடுமுடிக்குரிசில்போற்றி
பூணணிமாற்போற்றிபுண்ணியவேந்தேபோற்றி
கோணினைக்குறித்துவந்தான்சட்டியங்காரனென்று [ன்.
சேணிலத்திறைஞ்சிச்சொன்னான் செய்யகோல்வெய்யபசொல்லா

போற்றி - பரிகாரம். பூணணிமாற்ப - பகைவர் கவசமணிவதற்குக் காரணமான மாற்ப; * “அரும்பூணறவெறிந்தாங்கு” என்பாமேலூர். “போற்றி” நான்குகூறியது நிலத்திற்கும் குலத்திற்கும் வீரத்திற்கும் தருமத்திற்கும் நினைவொழிய இல்லையென்றிரங்கினான்.

இ - ள். வெய்யசொல்லைக்கூறுதலுடைய வாயிலோன் போற்றியென்றுகூறி இறைஞ்சிக் கட்டியங்காரன் நினைக்கொலைகுறித்து வந்தானென்று கூறுகின்றென்க. கோண் எனின் மாறுபாடாம். (உருரு)

திண்ணிலைக்கதவமெல்லாந்தருந்துதாழுறுக்கவல்லே
பண்ணுகபசும்பொற்றேரும்படுமதக்களிறுமாவும்
கண்ணகன்புரிசைகாக்குங்காவலரடைகவென்றான்
விண்ணுருமேறுபோன்றுவெடிபடமுழங்குஞ்சொல்லான்.

வல்லேயென்றுது எவ்விடத்துங் கூட்டுக. வெடிபட - வெடித்தலுண்டாக.

இ - ள். சொல்லான் கதவமெல்லாந்தாழிடுக; தேர்முதலியவற்றைப்பண்ணுக; புரிசையிலே அதுகாக்குங்காவலரடைகவென்றானென்க.

இது இராசதத்தாற்குறினான்.

(உருசு)

புலிப்பொறிப்போர்வைகீக்கிப்பொன்னணிந்திலங்குகின்ற
வொலிக்கழன்மன்னருட்குமுருச்சுடர்வாளே நோக்கிக்

கலிக்கிறையாயநெஞ்சிந்தடியங்காரனம்மேல்
வலித்ததுகாண்டிமென்றுவாளெயிறிலங்கநக்கான்.

இ - ள். புலியினது வரியையுடையகவசத்தைத்தவிர்த்து மன்னரஞ்சும்வாளை
நோக்கி வலித்ததுகாண்டிமென்று மிகச்சிரித்தானென்க.

இது வீரத்தின்கண் என்றதலாற் பிறந்தநகை. ஊர்திகளின்மையிற்கவசநீக்கினு
னென்க. போர்வை - உறையுமென்ப. (௨௬௪)

நங்கைநீடடக்கல்வேண்டிநன்பொருட்கிரங்கல்வேண்டா
கங்குனியன்றுகண்டகனவெலாம்வினாந்ததென்க
கொங்கலர்கோதைமாழ்கிக்குழைமுழகம்புடைத்துவிழ்ந்து
செங்கயற்கண்ணிவெய்யதிருமகற்கவலஞ்செய்தாள்.

நன்பொருள் - பிள்ளை. வேண்டுமென்பது ஒருவியங்கோள்; * “ஒழுதல் வேண்
டம்” என்றாற்போல. எல்லாமென்றான், பிள்ளையாராக்கங்கருதியுயிர்திறற்றகு. தெளி
வுபற்றி வினாந்ததென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான்.

இ - ள். நங்காய், நீ இரங்குதல்வேண்டா; பிள்ளைகாரணத்தாற் போவாயாக;
அது என்னெனின் நீ அன்றுகங்குலிற்கண்டகனவெல்லாம் பயன்பட்டதுகாண்
என்றுகூற, கயற்களணி கோதைபோலமாழ்கி வீழ்ந்து தன்பிள்ளைக்கு வருத்தஞ்
செய்தானென்க. (௨௬௫)

மல்லலைத்தெழுந்துவிங்கிமலைதிரண்டனையதோளா
னல்லலுற்றழுங்கிவிழ்ந்தவமிர்தமன்னுளையெய்திப்
புல்லிக்கொண்டவாநீக்கிப்பொம்மல்வெம்முலையினாட்குச்
சொல்லுவானிவைகள்சொன்னாளுழ்கழற்காலினுளே.

இ - ள். மற்றொழிலைவருத்தியெழுந்து நீண்டு மலைதிரண்டனையதோளானாகிய
கழற்காலினான், அல்லலுற்றுக்கெட்டுவீழ்ந்த அமிர்தமன்னுளைச் சேர்ந்து தழுவி அவ
லத்தைநீக்கி அவளுக்கு முன்பு அன்பிற்றலைப்பிரியாதனகூறுகின்றவன் இப்பொழுது
அவ்வன்பிற்றலைப்பிரிந்தன கூறினானென்க.

அமுதயின்றார்க்கு நானுலந்தால் அது வேறுபாடு தோற்றுவிக்குமாறுபோல்
இவற்கும் வேறுபாடுதோற்றுவித்தலின் அமுதன்னுளென்றார். (௨௬௬)

சாதலும்பிறத்தருணந்தம்வினைப்பயத்தினாகு
மாதலுமழிவுமெல்லாமவைபொருட்கியல்புகண்டாய்
நோதலும்பரிவுமெல்லாநுண்ணுணர்வினமையன்றே
பேதைநீபெரிதும்பொல்லாய்பெய்வளைத்தோளியென்றான்.

இ - ள். பேதாய், தோளி, சாதல்தானும் பிறத்தல்தானும் ஆதல்தானும் அழி
தல்தானுமெல்லாம் தம்வினைகளின் பயத்தானுண்டாம்; ஆண்டுச் சாதற்கும் அழிதற்
கும் நோதலும், பிறத்தற்கும் ஆதற்குமின்புறுதலும், எல்லாம் அறிவினமையன்றே, நீ
இங்ஙனமாதவிற் பெரிதும் அறிவிலியாயிருந்தாய், அவ்வினையுறுதல் பொருட்கு
இயல்புகாணென்றானென்க. (௨௬௭)

தொல்லைம்பிறவியெண்ணிற்றொட்டென்மணலுமாற்றா
வெல்லையவவற்றுளெல்லாமேதீலம்பிறந்துநீங்கிச்
செல்லுமக்கடகடம்முட்சேரலஞ்சேர்துமின்ற
விவ்வினுளிரண்டுநாளைச்சுற்றமேயிரங்கல்வெண்டா.

அவற்றுட்பிறந்துமெனமாறுக. இரண்டொன் - சிறிதநாளென்னும்பொருட்டு.

இ - ள், நம்முடைய பழையமானிடப்பிறப்பை எண்ணின் வெண்மணலும் உறை
யிடப்போதாத எல்லையுடைய; அப்பிறவியுள்ளெல்லாம்பிறந்துமேறுபட்டேம்; இனி
இவ்வுடம்பைநீங்கிச் செல்லுங்கியிலுஞ்சேரேம்; ஆதலின் இப்பொழுது சேர்ந்து
நின்ற இரண்டொளையுறவை உறவாக்கருதி அடந்திரங்கவேண்டாவென்று நென்க.

வண்டுமொய்த்தாற்றுமபிணாடிவாமனாலாடித்தநுண் ணா
லுண் டெவத்கனைபநீயுழுணர்விலாநீரையாதி
விண்டுகண்ணருவ்சோரவியிழந்தினைபையாத
லொண்டொடிதருபதன்றாலொழுகநீங்கலையென்றான்.

இறைவனருளால் வண்டுமொய்த்தது. தூல் - ஆகுபெயர். அணைய - நெஞ்சநீர்
பொருண்மென்று.

இ - ள், ஒண்டொடி, வாலுணர்சொல்லப்பட்டதூற்பொருளை உணர்ந்தவைத்து
அவ்வாறுணர்வுடையநீயும் உணர்வில்லாததன்மையையாய் எனதுமொழியை வேறு
பட்டிக் கண்ணீர்வீழும்மியுயிர்த்து இததன்மையையாதல் தகாத; இவ்வொத்த
தைத்தவர்கவென்றனென்க. (உச௦)

உரிமைமுன்போக்கிபல்லாலொளிமழமன்வாபோகார்
கருமமீதெனக்குழூர்தியமைந்ததுகவலவேண்டா
புரிநரம்பிரங்குஞ்சொல்லாய்போவதேபொருள்மற்றென்ற
னெரிமுயங்கிலங்குவாட்கையெற்றிளஞ்சிங்கமன்னான்.

இ - ள், வானைப்பிடித்த கையிரியுடைய ஏறாக்கியங்கத்தையொப்பான் நரம்பு
இரங்குதற்குக்காரணமானசொல்லாய், மன்னர் உரிமையைமுன்னோக்கியல்லது
தாம்போகார்; ஆதலால் இப்போக்கு எனக்குங்கருமம்; உனக்குங்கருமம்; ஏறுதற்கு
ஊர்நியுஞ்சமைந்தது, இனிக்கவலவேண்டா, போவதேகருமமென்றனென்க.

பின்னையாற்கதிபெறுதலும் பகைவேறுவங்கருதி இருவர்க்கும் கருமமென்றான்.
கயத்தி - இருதலைக்கொள்ளியிடத்தெறும்புபோற் கணவனையும் புதல்வனையுநோக்கிக்
கவலுதல். (உச௧)

என்புநெக்குருகியுள்ளமொழுகுபுசோரயாத்
வன்புமிக்கவலத்தாற்றுவாருநீர்க்குழந்தைனை
யின்பமிக்குடையசீந்தியிநாபனதானைகூறித்
துன்பமில்பறவையூந்த்சேர்ந்தினன்றுணைவிசேர்ந்தான்.

உருசி - உருக. அநந்தகயங்குதலால் சீர்த்தியையுடைய அருகன். அவனை
“ஓ ஸரோஸ்ஸஹகாண்” (ஓம்னமோஅரஹந்தானம்) என்னுமொழி. துன்ப
மில்பறவை - தீதற்பறவை.

இ - ள், என்புருகும்படி உள்ளம் ஒழுகாநின்றசோரப் பிணிக்க அன்புமிக்கு

லால் ஆற்றாத உயிர் போலுங்கிழத்தியைப் பறவையாகிய ஊர்தியைச் சேர்த்தினான்; அத்துணவியுஞ் செயலற்று இறைவனது ஆணைகூறச் சேர்ந்தாளென்க. (உசச)

வேறு.

நீருடைக்குவளையினெடுங்கணின்றவெம்பனி
வாருடைம்முலைமுகந்நனைப்பமாதர்சென்றபின்
சீருடைக்குரிசிலுஞ்சிவந்தழன்றொர்தீத்திரள்
பாருடைப்பனிக்கடல்கடுவதொத்துலம்பினான்.

உடைம்முலை, மகரவொற்று வண்ணத்திற்கடுத்தது. பாரை அகத்தடக்கினகடலென்றது ஊழிக்காலத்துநீரை. தானுண்டாக்கின்படையைத் தானழிக்கின்றதன்மை பற்றி நெருப்பும் நீருமவமைகூறினார்.

இ - ள். மாதர், நீரறாததோர்குவளைபோல வெய்யநீர் இடையறாதுநின்றகண் வாருடைகின்ற முலைமுகத்தனைப்பப் போனபின்பு, குரிசிலும்நெஞ்சமுன்று கோபித்து மடங்கற்றீ கடலைச்சுவதொத்துமுழங்கினனென்க. (உசரு)

முழைமுகத்திடியரிவளைத்தவன்னமள்ளரிற்
குழைமுகப்புரிசையுட்குரிசிறுனகப்பட
விழைமுகத்தெறிபடையிலங்குவார்கடலிடை
மழைமுகத்தகுஞ்சரம்வாரியுள்வளைத்தவே.

குழைமுகமகளிர்காக்கும்புரிசையெனவே அந்தப்புரமாயிற்று. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” என்றார்பிறரும். இழைமுகத்தெறிதல் - தூல்பிளக்கவெறிதல். மழை - மதம்.

இ - ள். முழையிடத்தே அரியைவளைத்தகுஞ்சரத்திரள்போல அந்தப்புரத்தே குரிசிலகப்படுமபடி வேலையும்வாணையுமுடைய மள்ளராகியகடலினிடையிற் குஞ்சரங்கள் சென்டுவெளியிலேவளைத்தவென்க.

அரியை யானைவளைத்தல் இல்பொருளுவமம்.

(உசசு)

அயிலினிற்புனைந்தவாளமுன்றுருத்தூரீஇயுடன்
பயில்கநிர்ப்பருமணிப்பன்மயிர்ச்செய்கேடகம்
வெயிலெனத்திரித்துவிண்வழுக்கிவந்துவிழ்ந்ததோர்
கயிலணிக்கதிர்நகைக்கடவுளொத்துலம்பினான்.

வினையுலந்துவிழ்ந்ததோர்கடவுள் உவமையாயிற்று; இவனுமிங்கனநிற்றலின். கயில் - மூட்டுவாய். நகை - முத்துவடம்.

இ - ள். கூர்மையாற்புனைந்தவாளை, நெஞ்சமுன்றுகோபித்துருவி அதனுடனே கேடகத்தையும் ஞாயிற்றைத்திரிக்குமாறுபோலத்திரித்துக் கடவுளையொத்து முழங்கினனென்க. (உச௭)

மாரியிற்கடுங்கணைசொரிந்துமள்ளரார்த்தபின்
வீரியக்குரிசிலும்விலக்கிவெங்கணைமழை
வாரியுட்கடிந்துடனகற்றமற்றவன்படைப்
பேரியற்பெருங்களிறுபின்னிவந்தடைந்தவே.

இ - ள். மள்ளர் கணையை மாரியிற்சொரிந்தார்த்தப்பின்பு, குரிசிலும் அக்கணையைவிலக்கிச் சென்டுவெளியினின்று நாற்படையையுஞ் சேரக்கெடுத்துப்போகப் பேரணியினின்பெருங்களிறுகள் செற்றி வந்துசேர்ந்தனவென்க.

பெரிய இயலுதலையுடையகளிறு.

(௨௪௮)

சீற்றமிக்கமன்னவன்சேர்ந்தகுஞ்சரந்துதற்
கூற்றருங்குருதிவாள் கோடுவழுத்தலி
னூற்றுடைநெடுவனாயுருமுடன்றிடித்தென
மாற்றரும்மதக்களிறுமத்தகம்பிளந்தவே.

கூற்றரும் - சொல்லற்கரிய. ஊற்று - அகம்பு.

இ - ள். சச்சந்தன், கோடுத்தன்னைச்சேர்ந்த குஞ்சரங்களின் துதலிலே வரைக்கண்உருமிடித்தென வானையழுத்தலின், அக்களிறுகள் மத்தகம்பிளந்தனவென்க.

வேன்மிடைந்தவேலியும்பிளந்துவெங்கண்வீரனா
வான்மயிர்ச்செய்கேடகத்திடித்துவாள்வலையரிந்
தூனுடைக்குருதியுள்ளுழக்குபுதிரிதரத்
தேன்மிடைந்ததாரினுன்செங்களஞ்சிறந்ததே.

வேலி - ஆகுபெயராதலிற் பிரித்தென்னாது பிளந்தென்றா. தன்னையொறுத்தவரைப் பரிசையாவிடித்து. வலையென்றா, தப்பாமற்குழ்தலின்.

இ - ள். பிளந்து இடித்து அரிந்து திரிதலாற் றாரினுன்களஞ் சிறத்தென்க.

இத்துணையு மிவன்வெற்றியாதலின், இவன்களமென்றா.

(௨௫௦)

வேறு

க. உப்புடையமுந்நீருடன்றுகரைகொல்வ
தொப்புடையதானையுளொருதனியனாகி
யிப்படியிறைமகளிருங்களிறுநூற
வப்படையுண்ணலுமழன்றுகளிறுந்தி.

(௨௫௧)

உ. நீடகமிருந்தரிழனேமிவலனேந்திக்
கேடகமறுப்பநடுவற்றரவுசேர்ந்தாங்
கோடுகதிர்வட்டமெனவொய்யெனவுலம்பிக்
காடுவர்தீயின்மிகைசீறுபுவெகுண்டான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தனக்குவேலியாகியகரையைக் கடல் தானேகொல்லுகின்றாற்போலத் தமக்குக் காவலாகியஅரசனைப் படைதாமேகொல்லுகின்றதென்றார். ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி. நீடகமிருந்தநேபி - பகையின்மையின் நெடுநாளுள்ளேயிருந்த சக்கரம். நடுவற்று - பாகியில்லையாய். சீறுதல் - செற்றம்.

இ - ள். இறைவனாகியமகன் தானையுள் தனியனாய்கின்ற முற்கூறியவாறே களிற்றைநூற அதற்கு அழன்று கட்டியங்காரணங் களிற்றையுந்நிச் சக்கரத்தையேந்நி அரவுசேர்தலால் நடுவற்றுவிசம்பிலேயோடுகின்றகதிர்வட்டமெனக் கேடகத்தையறுத்தலிற் சச்சந்தன் உலம்பி அவன்மிகையைச்சீற்றின்று தீப்போலவெகுண்டானென்க.

(௨௫௨)

க. நெய்ம்முகமணிந்துநிழற்கியழல்பொங்கி
வைம்முகமணிந்ததுநிவாளழலவீசி
மைம்முகமணிந்தமதயானைதவநூறிக்
கைம்முதறுணிந்துகளிழுழவதுநோனான். (உருங்)

உ. மாலேதுதிக்கொண்டிமழையின்னெனவிமைக்கும்
வேலைவலனேந்துவிரிதாமமழகழியச்
சோலைமயிலார்கடுணைவெம்முலைகடுஞ்சங்
கோலவனாமார்பினுறுகூற்றெனவெறிந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

துதி - துனை, கருமையையுடையமுகத்தே பட்டமணிந்தமதயானை, தவ - மிக.
முதல் - அடி. விரிதாமம் அழகழிய-இவன்ருடும் வாகைமாலேமேலழகுடெட்டுப்போக.
மயிலின்றன்மையாரென்றபன்மையாற் றேவியர்பலராயிற்று. முலைதுஞ்சுமாற்பென
வேமுன் தனக்கு நிகராக ஏறிவாரின்மை தோன்றிற்று. “மகளிர் மலைத்த லல்லது
மள்ளர் - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு” என்றார் பிறரும். வேல்வடிவுகொண்
டுறுவதோர்கூற்றென. யானைவீழாநிற்க எறிந்தான்.

இ - ள். அங்குனம்வெகுண்டு வானையோச்சி யானையைவெட்டுதலாலே அது
கைதுணிந்துவீழாநிற்க, அதனைக் கட்டியங்காரன்பொருளாய் வேலையேந்தி அழகழிய
அவன்மார்பிலே கூற்றென எறிந்தானென்க. (உருசு)

வேறு.

புண்ணிடங்கொண்டவெஃகம்பறித்தலின்பொன்னனாத்தங்
கண்ணிடங்கொண்டமார்பிற்றடாயினகாதுவெள்வேன்
மண்ணிடங்கொண்டபானைமணிமருப்பிடையிட்டம்ம
விண்ணிடமள்ளர்கொள்ளாமிறைக்கொளிறுத்தினுனே.

தடாயினவேல் - பெயரெச்சம். அம்ம - அசை.

இ - ள். மார்பிலே தைத்துநின்றவேல் பறித்தலின் அம்மார்பிலே பொருது
வளைந்த அதனைப் பட்டுவீழ்ந்தயானையின்மருப்பிடையிலேயிட்ட மள்ளர் விண்ணிடங்
கொள்ளும்படி. அவ்வளைவுக்குண்டாகிய விளக்கத்தைப் போக்கினுனென்க. (உருரு)

ஏந்தல்வேறிருத்தயானையிரிந்தனவெரிபொற்கண்ணி
நாந்தகவுழுவாநண்ணார்கூற்றெனநடுங்கிமள்ளர்
சாய்ந்தபின்றுகணுண்மைக்கட்டியங்காரன்வேழங்
காய்ந்தனன்கடுகவுந்நுக்கப்பணஞ்சிதறினுனே.

இ - ள். ஏந்தல் வேலைத்திருத்துதலாலே மள்ளர் நடுங்கிச்சாய்ந்தபின், யானை
இரிந்தன; உழவாணுகார்; அதுகண்டு கட்டியங்காரன் அவர்களைக்காய்ந்தனனாய் வே
ழத்தைச்செலுத்திக் கப்பணத்தைச்சிதறினுனென்க.

நாந்தகம் - வாள். நண்ணார் - முற்று. சுப்பணம் - இரும்பால் ஆனநெருஞ்சிமுள்
ளாகப்பண்ணியது. இதனை இவன்வேரோர்யானையை ஏறினமையுணர்க. (உருசு)

குன்றமார்பரிந்துவெள்வேற்குமியிமா மஞ்ஞையூர்ந்து
நின்றமால்புருவம்போலநெரிமுரிபுருவமாக்கிக்

கொன்றவன்வேழம்வீழ்ப்பமற்றுமோர்களிறிற்பாய்ந்து
நின்றமாமள்ளர்க்கெல்லாரீண்முடியிலக்கமாணன்.

ஊர்தல் - ஈண்டுப் போதன்மேற்று; * “வானூர்மதியம்” போல, மால் புருவம்
நெரித்தாற்போல. நீண்முடி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். வேலாலே குன்றினதுமாற்பைப்பிளந்து மயில் போகப்பட்டுநின்ற
முருகனைப்போலப் புருவமாக்கிக் கட்டியங்காரனதுவேழத்தை முன்பு திருத்தின
வேலாலேகொன்றுவீழ்ப்ப; அவன் மற்றுமோர்களிறிற்பாய்தலாலே மள்ளர்க்கெல்
லாம் சச்சந்தன் இலக்காயினுனென்க. (உரு௭)

வேறு.

நஞ்சுபடுகொண்டவாநாகணையினுன்ற
னெஞ்சுபடுகொண்டுபடைமுழுகநிலம்வீசு
மஞ்சதவழகுன்றனையதோளொசிந்துமாத்தாட்
குஞ்சரங்கணுறிக்கொலையொழித்துநின்றான்.

நாகணையினுன் - சச்சந்தன். ஒசிந்து - ஒசிய.

இ - ள். நாகணையினுன்றன் நெஞ்சைப் பதியாகக்கொண்டு மள்ளர்படைகள்
முழுகாநிற்க; தானும் குஞ்சரங்களைத் தோளொசியதூறி வானையொடித்துநின்ற
னென்க.

நிலத்திலுள்ளார்க்குக்கொடுக்குந்தோன் - ஆகுபெயர். இனி மதிகொண்ட பாட
மாயிற் திருமாலுட்கொண்டசக்கரமென்க. தோளசைத்தும் பாடும். (உரு௮)

ஆரமருளாண்டகையுமன்னவகைவீழும்
வீரரெறிவெம்படைகள்வீழவிமையானாய்ப்
பேரமருளன்றுபெருந்தாதையொடும்பேரப்
பேரமருணின்றவீளையோனிற்பொலிவுற்றான்.

வீழும் - வீழும்பும்.

இ - ள். ஆண்டகையும் அமரிலே முற்கூறியவாறே வீழும்பும் வீரரெறிகின்
றபடைகள்வீழ இமையானாய், பாரதத்திற் புறங்கொடாமற் பொருகின்றபோரிலே
கன்னனோடேமாறுபட்டுநின்ற அபிமன்னுவைப்போலே பொலிவுற்றானென்க.

இனி நீடும் பாடமாயின் நெடுமொழுதாம். “நீடுநின்றனன்” என்றார்பிறரும்.

போழ்ந்துகதிர்நேய்யொடுவேல்பொருதமுந்தத்
தாழ்ந்துதறுகண்ணிணைகடையழலவிழியா
வீழ்ந்துநிலமாமகடவ்வெம்முலைஞெழுங்க
வாழ்ந்துபடுவெஞ்சுடரினுண்டகையவிற்தான்.

ஆழ்ந்து - மறைந்து. ஆண்டகைமை - குணப்பண்பு; “ஆண்டகைக்குரவீர்”
போல. அவிதல் - குறைதல். “திடீர்பாடவிய” என்றாற்போல. பண்பியாக்கிப்
பட்டானென்னிற், “பாலருவி” என்னுங்கவி வேண்டாவாம். இவன் பகைவர் முக
நோக்கி வீழ்ந்தமையிற் பின்னையார் பின்பு பகைவென்றார்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம், ௫.

இ - ள். சக்கரத்தோடே வேலும்போழ்ந்து தம்மிற் பொருதழுந்துதலாலே மெய்வலிகுறைந்து தறுகண்மையுடையகண்கள் அழலவிழித்து முலைநெழுங்க வீழ்ந்து சுடர்போல் ஆண்டகைமைகுறைந்தானென்க. (உசு0)

வேறு.

தோய்த்தவிசும்பென்னுந்தொன்னுட்டகத்தொழுதுபுலம்பெய்திமைந் தர்மாழ்க, வேந்துமுலையாரினைந்நிரங்கக்கொடுங்கோலிருள் பரப்பவேயென் பாவ, மாய்ந்தகுருகுலமாமாழ்கடலினுண்முளைத்தவறச்செங்கோலாய்கதிரி னை, வேந்தர்பெருமானைச்சச்சந்தனை மந்திரிமாநாக முடன்வீழங்கிற்ற ன்றே.

கடலாங்குருகுலம் - சிறப்புநிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த மெய்யுவமம். மந்திரிமாநாகம் - கிழக்கிடுபொருணிலைக்களமாக முதலொடுமுதலேவந்த வினையுவமம். தொல்காப்பியனார் சொல்லும்பொருளு முடனாராய்தலின்உருவகம் உவமையென்றே கூறினார். செங்கோலையுடையகதிர் - இல்பொருளுவமம். உடன்வீழங்கிற்று - அரசு வரிமையெல்லாம் கொண்டான். நாகத்திற்கேற்ப வீழங்கிற்றென்றார்.

இ - ள். மக்கள்செறிந்த விசும்பென்றுகூறும் ஏமாங்கத்தே சான்றோர் மயங்க, கற்புடைமகளிரிரங்க, கொடுங்கோலாகிய இருள்பரப்ப, பெருமானைச் சச்சந்தனைக் கடல்போலுங் குருகுலத்தே முளைத்த கதிர்போல்வாளை நாகம்போலுமந்திரி வீழ க்கினுனென்னபாவமென்க.

ஏ - குறிப்புமொழி. இதனால் அவன் ஆண்டகைமை குறைந்ததற்கிரங்கினார்.

பாலருவித்திங்கடோய்முத்தமாலேப்பழிப்பினெடுங்குடைக்கீழ்ப்பாப்ப ரிமான்றேர்க், கோலருவிவெஞ்சிலையான்கூர்வாநொடுமணிக்கேடகமுமற முமாற்றி, வாலருவிவாமனடித்தாமமாமலர்குடிமந்திரமென்சாந்துபூசி, வே லருவிக்கண்ணினார்மெய்காப்போம்பவேந்தன்போய் விலர்ணைர்க்குவிருந் தாயினானே.

பாலருவி - பால்போலுங் கிரணம். தோய் - உவமவுருபு; புறனடையாற்கொ ள்க. வாலருவி - சக்கிலத்தியானம். வெலருவி-வேலொழுங்கு. கண்ணினார் காவற் றொழிலை ஈண்டுப் பேணப்போய்.

இ - ள். குடைநிழற்கண்ணே தேர்மீதுநின்று கோல் இடையறாமல் வழங்குஞ் சிலையான்கியவேந்தன், அவை உதவாமையின் வாளுங் கேடகமுமறமுந்துணையாகப் பொருது, அவற்றைப்போக்கி வாமனுடைய அருவியையாடிச் சாந்தைப்பூசி மலரை யொத்த அடியைச்சூழப் போய்த் தேவர்கள்வழிபடுதற்குப் புதியனயினுனென்க.

உயிரீங்குகின்றபொழுது தியானம்வந்து உதவுதலின் வீடுபெற்றானென்க. சுவ ர்க்குமாம். (உசுஉ)

செந்தீக்கருந்துளையதிங்குழல்யாழ் தேந்தேமென்னுமணிமுதவமுந், தந்தாங்கிலையார்மெல்விசுல்கடண்டத் தாந்தாமென்றிரங்குந்தண்ணுமைக ளு, மந்தீங்கிளவியானாஞ்ஞாற்றுவரவைதுறைபோயாடலரம்பையன்னு,

வெந்தாய்வெறுநிலத்துச்சேர்தியோவென் றினைந்நொர்க்கிப் பள்ளிபடுத்தார் களே.

செந்தியாற் கருந்துளையவானகுழல். தேந்தேம், தாந்தாம்-அநுகரணம். இளை யார் - நிருத்தகீதவாச்சியத்திற்குரியமகளிர். கிளவியானாஞ்ஞாற்றுவரென்றார், அக ப்பரிவாரம் ஐஞ்ஞாற்றுவரேயென்றற்கு. மேலும் நால்வரையொழிந்ததோழர் ஐஞ் ஞாற்றுவரும் அகப்பரிவாரமென்றுணர்க. தமக்குரியதுறைகள் முற்றக்கற்று அவை யிலே ஆடுதலுடைய அரம்பையன்தான்.

இ - ள். இளையார், குழல் முதலியவற்றை எழுத்தேகொண்டெடுத்து வரல்களால் வாசியாநிற்க, ஐஞ்ஞாற்றுவரும் அரம்பையன்தான் இரங்கிப் பள்ளிபடுத்தாரென்க.

“கோன்றமர் நிகளமுழி” எனவே ஆட வரின்மையுணர. (உசு௭)

மடையவிழ்ந்த வெள்ளிலவேலம்புபாய மணிச்செப்பகங்கடைகின்ற வேபோற், ரொடையவிழ்ந்தமாலையுமுத்துமேயந்ததுணைமுலையினுள்ள ரங்கின்மூழ்கக்காமன், படையவிழ்ந்தகண்பனிகளவாரவிம்மாப்பருமுத்த நாமழலைக்கின்கணியினர், புடையவிழ்ந்தகூந்தலபுலவுத்தோயப் பொழிமழையுண்மின்னுப்போற்புலம்பினாரே.

தொடை - முறுக்கு. தோய்ந்த - செறிந்த. சாமன்படையவிழ்ந்த - சாமனம்ப தோற்ற. முத்தமாயிநா. புலவு - குருதி; -ஆகுபெயர்.

இ - ள். கின்கணியினர், மணிச்செப்பை உள்வாயைக்கடைகின்றகருவிகள் அதனுள்ளே அழுந்துமாறுபோல, மூட்டுக்கழன்றபேலும் அம்பும் ஆண்டுப் பரந்தநி டக்கின்றவை முலையினுள்ளேதைத்து அழுந்துமபடிபுரண்டமுது, பின்பு, பெய்கின்ற மேகத்தினுள்ளே மின்தோன்றுமாறுபோலக் கூந்தல் மெய்யமறைத்து நிலத்தைத் தீண்ட, அதனுள்ளேயிருந்து அழுதாரென்க.

விம்மிப் புலம்பினாரென்க. (உசு௮)

க. அரிமானோர்மெல்லணைமேன்மனானாளுநுழக்கிடந்தாங்குவோந்தங்கிட ந்தானைத்தான், கரிமாலெஞ்சினுன் ண்டான்கண்டே கைதொழுதான்க ண்ணீர்கலுழ்ந்துகுத்தபி, நெரிமாலையீமத்திழுதார்ருடமேனை துறுமேற்ப ச்சொரிந்தலநியெம், பெருமானையெம்மையொளித்தியோவென்னாப்பெரி யகண்ணீர்சொரிந்தலுவார். (உசு௯)

உ. கையார்வளைகள்புடைத் திரங்குவார்கதிர்முலைமே லாரம்பரிந்தலறு வார், நெய்யார்கருங்குமுன்மேன்மாலேசிந்திலத்திவாரின் றுதிருவில்லீசு, மையார்கழப்பிணையும்வார்குழையுங்களைந் திவார்கையால்வயிறுதுக்குவா, ரையாவோவென்றழுவார்வேந்தன்செய்த கொடுமைகொடிதென்பார்கோல் வளையினர். (உசு௧௦)

ஈ. பாணட்பிறைமருப்பிற் பைங்கண்வேழம்பகுவாயோர் பையணன்மா நாகம்வீழ்ப்பத, தேனார்மலர்ச்சோலைச்செவ்வனாவின்மேற்கிறுபிழிகள்போ

லத்துயருழந்துதா, மானாதடியேம்வந்தவ்வுலகினின்னடியடைதுமென்றழுதுபோயினுரெந், கோனாற்பறிப்பலம்மூத்தவிக் கொடியினிப்பூவாபிறப்பறிப்பவே.

இவைமுன்றுமொருதொடா.

(க) கலுழந்து-வழிபாட்டிற்படுதலின் மனந்தன்வழித்தன்றிக் கலங்கி. அழுதது-உவகைக்கலுழச்சி; * “விளிவில்கொள்கை” என்றதனான், இதுவும் அழுகைப்பாற்படும். மாலை - இயல்பு. ஈமம் - விறகு. ஏனைதாது - சந்தனமுதலியன. ஒளித்தியோ - நின்மெய்யுமெரிதுகாச்சின்றதோ.

(உ) கதினாயுடைய ஆரம். திருவிலைநின்றுவீசங்குழை. நீலக்கழப்பிணை - குதம்பைபோல்வதோபணி. ஒ - இரக்கக்குறிப்பு. கொடிதென்றது - அரசற்குச் செய்யுநீர்க்கடன் மரபுசெய்யாமைநோக்கி

(ங) வாயையும் பையையும் அணலையுமுடையதோர் நாகம். சிறுபிடியெனவே அக்களிறு கூடுதற்குரிய குலத்திற்பிறந்த பிழகளன்றென்பது பெற்றும். இக்கொடியென்றா, தம்மைப்பிறாபோல். இவர்கள் அரசற்குக் காமமொழிந்த துகர்ச்சி கொடுத்தற்குரிய மகளிர்

இ - ள். மயில்குழந்துகிடப்ப ஓரரிமான், அணைமேற்கிடந்தாற்போலத் தேவியர் குழந்துகிடப்ப வேந்தன்கிடந்தவனைக் கரிந்த இயல்பினையுடைய நெஞ்சினுன்றான் கண்டான்; கண்டகலுழந்து தொழுதான்; தொழுது கண்ணீருகுத்தப்பின்பு, அவன் செற்றநீங்கினமைகண்டு, கோல்வனையினார், ஈமத்தே குடமும் ஏனையவும் அரசற்குப் பொருந்தச் சொரிந்து அலறி, பின்பு, ஒளித்தியோவென்று நீர்சொரிந்து அலறுவார், இரங்குவார், அலறுவார், இடுவார், களைந்திடுவார், அதுக்குவார், அழுவார், கொடிதென்பாராய்ச் செவ்விய வனாமேல் ஓர்நாகம் வேழத்தைவீழ்ப்ப அது காத்தற்குரிய பிழகன் துயருழக்குமாறுபோலத் தாம் துயருழந்து, எங்கோனார் துகர அவர்க்குக் கொடுத்தலங்கள் பிறர்க்குக் கொடேம்; இனி அவ்வுலகிலேசென்று அடியடைவேமென்று ஆனதழுது போயினுரென்க.

(உசஎ)

செங்கட்குறுநரியோர்சிங்கவேற்றைச்செகுத்தாங்கதலிடத்தைச்சேர்ந்தாலொப்பு, வெங்கட்களியானேவேல்வேந்தனைவிறலெரியின்வாய்ப்பெய்தவன்பெயர்ந்துபோய்ப், பைங்கட்களிறுநின்றமேற்றன்பெயரினாற் பறையறைந்தான்வேன்மாரிபெய்தாலொப்பு, வெங்கணவருமினைந்திரங்கினுரிருண்மனன்பூமகளைபெய்தினுனே.

இ - ள். நரி, நிகரில்லாத சிங்கவேற்றைச்செகுத்து அப்பொழுதே அதற்குரிய இடத்தைச் சேர்ந்தால் அச்சிங்கத்தின்றொழிலைநடத்தாது தன்றொழிலை நடத்துமாறு போல, இருண்மனத்தானாகிய விறலவன், வேந்தனைளரிவாய்ப்பெய்துபோய்ப்பூமகளை எய்தினான்; அதுவேயன்றித் தன்பெயராலே பறைசாற்றினான்; அதுகேட்டுவேன் மழைபெய்தால் அதற்கு இரங்குமாறுபோல எவ்விடத்தவருமிரங்கினுரென்க.

அவன்கருத்தால் மகளிப்பெய்தலின் அவன்பெய்தானென்றார். விறலவனென்க. இது இகழ்ச்சி. இளைந்து - கெட்டு.

(உசஅ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், நு.

சிவகன் உற்பத்தி.

வேறு.

களிமுகச்சுரும்புண்கோதைகயிலெருத்தசைந்துசோர
வளிமுகச்சுடரினில்லாமனத்தொடுமயங்கியிப்பாற்
சுளிமுகக்களிற்றான்நன்சொன்னயநெறியிற்போய
கிளிமுகக்கிளவிக்குற்றதிற்றெனக்கிளக்கலுற்றேன்.

களிக்கின்றநெறி. கயில் - ஆகுபெயர். அசைந்துசோர - குலைந்துவிழ். சுளித்தல் - கோபித்தல்.

இ - ள். காற்றின்முன்னின்ற சுடர்போல ஒருவழியில்லா மனத்தோடே எருத்தத்திலே கோதைசோர மயங்கிக் களிற்றானது வார்த்தையின்பயனை உட்கொண்டு போன கிளிபோலும் கிளவிக்கு இப்பாலுற்ற தீங்கு இத்தன்மைத்தென்று கூறுதலுற்றேனென்க. (உசக)

எஃகெனவிலங்குவாட்கணைற்கடலமிட்தமன்னு
எஃகியமதுகைதன்னுலாப்பயிலுருமாநகண்
வெஃகியபுகழினுன்றன்வென்றிவெம்முரசுமார்ப்ப
வெஃகெறிபிணையின்மாழ்கியிறுகிமெய்மறந்துசோரந்தாள்.

எஃகென - கூர்மைதான் இதன்வழிவென. ஆய்மயில் - விசைகுறந்த மயில். எஃகெறி - எஃகாலெறிந்த. மாழ்கி-மனமயங்கி. இறுகி - மூர்ச்சித்து. இப்பா : யாறாதலிற் பொறி இடந்திரித்த லாற்றாமையுணர்க.

இ - ள். அரசனுக்கு வாஸின் உண்மையாகிய சுண்ணையுடைய அமுதாள், அவனைநீங்குதலாற் குறைந்தவலியாலே மயலைச்செலுத்துகின்ற அயல்கம்பிடத்தேபுகழினுனது சொடியமுரசார்ப்ப, அதசேட்டு மாபுகி மெய்மறந்து இறுகிச் சோர்ந்தாளென்க.

வேந்தாத்தன்மையை விரும்பியபுகழினுன (உஎ0)

மோடுடைநகரின்னிகமுதுமரந்துவன்றயுள்ளம்
பீடுடையவருமுட்கப்பினைம்பலபிறங்கியென்ற
காடுடையளவையெல்லாங்கழுநிறுத்துறங்குநீழற்
பாடுடைமயிலந்தோகைபயப்பயவீழ்ந்ததன்றே.

பீடுடையவரும் உள்ளமுட்க எங்கும் பிணம்பெருத்து. துவன்றப் பிறங்கித் தானுடைய எல்லையெல்லாம் கழுநிறங்குநீழையுடையகாடுடென்க. பாடு - ஈண்டு இடப்பக்கம். உடை மயில் - உடைநின்ற மயிலெனவிறைத்தோகை. பொறிக்கு "ஆடமுதுக்கி" என்னும்வாசகம் முன்னர் உளதாகலின் அதற்கேற்புடைகின்றதென்றா. கையாலிடந்திரித்தாற் கழதின்வீழ்சின்தது ஈண்டுத் தானே இடந்திரிதலிற் வயப்பைய நிலத்திற்கு அண்ணிதாக வீழ்ந்ததென்றார். வீழ்ந்தது - நிகழ்காலத்திற்குள்ளேயே இறப்பு.

இ - ள். அங்ஙனம் மூர்ச்சிப்பதன்முன்பு வலத்திலேமுதுக்கினவசை தானே கைவீட்டபின் இடத்தேபுகழினுன தோசையில் அந்நகரின்னுந்நிகழ் கடுகாட்டினதேரே வீழ்ந்ததென்க. (உஎக)

மஞ்சுக்குழுவதனையொத்துப்பிணப்புடைமலிந்துபேயு
மஞ்சுமம்மயானந்தன் னுளகில்வயிரூர்த்தகோதை
பஞ்சிமேல்வீழ்வதேபோற்பல்பொறிக்குடுமிநெற்றிக்
குஞ்சிமாமஞ்ஞைவீழ்ந்துகால்சூவித்திருந்ததன்மே.

பேயும் உம்மை - சிறப்பு. அகில் - ஆகுபெயர். மேகம் - புகைநிறத்திற்குவ
மம். குஞ்சி - மயிர்.

இ - ள். அங்கனம்வீழ்ந்த அந்தமயில், புகைமலிந்து பேயுமஞ்சுமயானத்தே
வீழ்கின்றபொழுது, மாலை பஞ்சின்மேல் வீழ்வதுபோல் மெல்லெனவீழ்ந்து காலேக்
சூவித்திருந்ததென்க.

இருக்குமென்றும் பாடம். இம்மயிற்பொறியைக் கூனியதுருவாகியதெய்வம்
மறைத்துக் கட்டியங்காரனும் கோவிந்தனுந் தேவியைத்தேடாமற்காத்ததென்றுகொ
ள்க. அது பின்பு *‘‘கனியாமொழியாட்குமயிற்ருங்காமர்பதிலக்’’ எனச்சேரக்
கூறியவாற்றொழுணர்க. (உஎஉ)

வார்தருநடங்கணிர் தன்வனமுலைநனைப்பவேல்பெற
றாகடலனையகாட்டுளச்சமொன்றானுமுள்ளா
ோதருமயிலஞ்சாயலிமைவனுக்கிரங்கியேங்கிச்
சோர்துகிறிருந்தமேற்றாடுணைபிரிமகன்றிலொத்தாள்.

வார்தலைத்தருகின்ற. ஏல் - மனவெழுச்சி. ஈனார்கின்ற நிலையிங்கலக்கத்தா
லே பேய்முதலியவற்றிற்குச் சிறிதும் அஞ்சாளாய். யாதுசெய்வவென்றிரங்கி. ஏங்கி-
அழுது. தேற்றான்-தொழிப்பெயர். அன்புமிகுசியார் கையாறுமுற்படுதலின்இதுகி
யெனக்கையாறுகூறி, இரங்கியெனக் கவலைகூறி, ஏய்யென அரற்றுக்கூறி, அச்ச
முள்ளாளென அவலங்கூறினா. வருத்தந்தோன்றிநிறல்-அவலம். வாய்விட்டழுதல்-
அரற்று. யாது செய்வென்றல் - கவலை. மூர்ச்சித்தல் - கையாறு.

இ - ள். மயிலஞ்சாயல், திருத்தல்தேற்றாதவள், காட்டிலே உணர்வுபெற்று
இறைவனுக்கிரங்கிக் கண்ணீர் முலையைநனைப்ப ஏங்கி அச்சமுள்ளாளாய் மகன்றிலை
யொத்தாளென்க. (உஎக)

உண்டெனவுளாயிறகேட்பாருயிருறுபாவமெல்லாங்
கண்டினித்தொளிகவென்றுகாட்டுவாளபோலவாகி
விண்டொடநிவந்தகோயில்விண்ணவாமகளிற்சென்றாள
வெண்டலைபயின்றகாட்டுவிளங்கிழைதமியளானாள்.

இ - ள். விளங்கிழை, கோயிலிலே விண்ணவர்கம்போல நல்வினையின்வண்
ணமாய்நடந்தவள், இப்பொழுது, பல்லுயிர்களுந்கரும்பாவமுண்டென்று தூவிலே
கேட்பாரெல்லாம் இனி என்னைக்கண்டு தெளிவீரக்கவென்று உலகிற்குக் காட்டு
வாள்போலத் தான் தீவினையின்வண்ணமாய்க் காட்டிலே தமியளானானென்க.

மகப்பெறுங்காலத்திற்குத் துணையின்றிருந்துதவிற் காட்டுவாள்போல வாகியெ
ன்றார். (உஎச)

* முத்தியிலம்பகம், விசயமாதேவியாதுறவு, ரு.

இருள்கூடவிசுவயெங்குமணிவிளக்கெரியவேந்தி
யருளுடைமனத்தவாகியணங்கெலாம்வணங்கிற்பப்
பொருகடற்பரிதிபோலப்பொன்னனுப்பிறந்தபோழ்தே
மருளுடைமாதருற்றமம்மர்நோய்மறைந்ததன்றே.

இ - ள். பெறுதற்கரியோன், மணிவிளக்கு ஏந்தியெரிய அணங்குகள் வணங்கிற்ப்
கடலிடத்துப் பரிதிபோலப் பிறந்தபொழுதே, மயக்கமுடைய மாதருற்ற வருதத
நோய் மறைந்ததென்க.

*“கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மற் தாஅங்கு” என்றாற்பிறரும். முன் “வெஞ்
கூடரினவீந்தான்” எனக்கூறி, அக்கூடர் குழுவியாய்த்தோன்றினமைகூறினார்.
ஞாயிறு தோற்றத்தில் இருளைப்போக்கிப் பின் மதியத்தைக்கெடுக்குமாறுபோல,
இவனும் பிறந்தபொழுதே தேவியிருளைப்போக்கிப் பின்பு பகைவெல்லுமென்பது
கருத்து. இக்கருத்தாற் “செய்யோன்செழும்பொற்சரம்” என்றும் “மதிவீழ்வ
துபோலவீழ்ந்தான்” என்றுகூறினார். இகலி - வீனக்கோழகலி. ஏந்தி - மிக்கு.
இவன் வீடுபெறுவனென்பதுகருதித் தெய்வம்வணங்கிற்று. (உஎரு)

பூங்கழற்குரிசிற்றதபுதல்வனைப்புகன்றுநோக்கித்
தேங்கமழோதிதிங்கள்வெண்கதிர்பொழிவதேபோல்
வீங்கிளமுலைகளிம்மித்திறந்துபால்பிழிற்றவாற்றாள்
வாங்குபுதிலகஞ்சேர்த்தித்திலகனைத்திருந்தவைத்தான்.

புதல்வன்பொருட்டு இவனைப்போக்குதலிற் குரிசிற்றதபுதல்வனென்றார். முலை
கள் திங்களின்கிணைத் தாம்பொழிவதுபோலப் பால்சொரியும்பருவத்தளவும் பொரு
ளாய்ப் பாலை வலியவாங்கியென்க. என்றது மகப்பயந்தோர்க்குப் பயந்தபொழுதே
பால்சரவாதாதலால்.

இ - ள். ஒதி, புதல்வனைநோக்கிப் பிழிற்றுத்தூணையும் ஆற்றாளாய் வாங்கித்
திருந்தத்திலகமிட்டுத் திலகனைவைத்தாளென்க. (உஎசு)

வேறு.

க. கறைபன்னீராண்டின்விடுமின்காமர்சாலேதளிரிதுமின்
சிறைசெய்சிங்கம்போன்மடங்கிச்சேராமன்னர்சினைமழுங்க
வுறையுங்கோட்டமுடன்சீமினெண்பொற்றான்நந்தலைநிறந்திட்
முறைவன்சிறுவன்பிறந்தானென்றேற்பார்க்குர்தோறுய்த்திமின். ()

உ. மாடமோங்கும்வளநகருள்வரம்பிப்பண்டந்தலைநிறந்திட்
டாடைசெம்பொனணிகலங்கல்யாவும்யாருங்கவார்த்தெழுநாள்
வீடலின்றிக்கொளப்பெறுவார்விலக்கல்வேண்டாவீழ்ந்தீர்க்குக்
கோடிமுன்றோடசைச்செம்பொன்கோமானல்குமெனவறையின். ()

ங. அரும்பொற்பூணுமாரமுமிமைப்பக்கணிகளகன்கோயி
லொருங்குதொக்குச்சாதகஞ்செய்தோகையரசர்க்குடன்போக்கிக்

கருங்கைக்களிற்றுக்கம்பலமுங்காசங்கவிகள்கொளவிசி
விரும்பப்பிறப்பாய்வினைசெய்தேன்காணவிலேதோடிறக்குமா. (1)

ச. வெவ்வாயோரிமுழவாகவிளிந்தாரீ மம்விளக்காக
வொவ்வாச்சுகாட்டுயரரங்கினிழல்போனுடங்கிப்பேயாட
வெவ்வாய்மருக்குமிருந்திரங்கிக்கூகைகுழறிப்பாராட்ட
வில்வாறுகிப்பிறப்பேதோவிதுவோமன்னர்க்கியல்வேந்தே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

(க) கறை - கடமை. பாலககிரகாரிட்டம்பன்னீராண்டளவுமுண்டாகையினுலே
இதற்குச் சாந்தியாகப் பன்னீராண்டு கடமைகொள்ளாதொழிதல் அரசியல்பென்று
பன்னீராண்டென்றுள். இனி அரசர்க்குப் பதிஞேராண்டிலே உபநயனம்பண்ணிப்
பன்னீராண்டிலே இல்லறக்கீழமைபூண்டி அரசவரிமையெய்துதலியல்பாகவின், பன்
னீராண்டும் உலகத்தார்க்குத் தானமாகவெதல் கியல்பென்றலுமொன்று. உடன்-சேர.
சாலை - அறச்சாலை. தனி - கோயில். நிறுமின் - இவற்றைப்படைமின். மன்னர் சிறை
செய்சிங்கம்போன் மடங்கிச் சினமஸூங்கும்படி உறையும். சீமின் - இடித்துத்தாய்
மைசெய்மின். புதல்வந்பயந்தார்திறைவீடுசெய்தல் பிறரருடையதனி சுநிக்குதலாம்.
திறந்திட்டு - திறந்துபோகட்டு. திறுவன்பிறந்தானென்றமதித்தேந்தார்க்கு. உய்த்து-
கொண்டிசென்று. இது தானம்.

(உ) நகா-கோயில் பண்டம்-நெல்லுமுதலியன. யாவும்-பிறவும். ஏழுபிறப்பினு
முள்ள தீவினை நீங்குதற்கு ஏழுநாள்வீடிலிந்திக்கொள்ப்பெறுவாரென்றுள். ஏழுபிற
ப்பாவன “மக்கள் லிலங்கு பறவைபூர்வன, நீருட் மரீவன பருப்பதம் பாசவ, மென
வீவை யெழுபிறப் பாகு மென்ப” வீடல் - விகாரம். வீழ்த்தீர்க்கு - உயர்த்ததானத்
தைப்பெற விரும்பினீர்க்கு. உடம்பிற்கு மூன்றணைக்கோடிமிருளவாகவின் ஒருமயர்க்
கொருபொன்றாக மூன்றணைக்கோடிபொன் நல்குமென்றுள். தலைதிறத்தபண்டங்க
ளையும், ஐடைமுதலியவயற்றையும், பிறவற்றையும் கொள்ளுகொள்ளப்பெறுவானா
யாரும் விலக்குதல்வேண்டாவென்க.

(ங) ஒருங்கு-சோ. செய்து-செய்ய. ஒகை-உடைசை. கலிகள் - பெருமங்கலம்
பாடுவார். பிறப்பாய் - பிறக்குநீ. இஃது - இத்தன்மைத்து. ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.
பிறக்குமா - பிறக்கும்படியென்னும்பொருட்டு. மாறு - மாவெனவிசாரமுமாம்.

(ச) வெவ்வாய்-கொடியவாய். பிறப்பார்க்கொவ்வாச்சுகொடு. மருங்கு-பக்கம். ஓரி
முழவாக சுமம்விளக்காக அரங்கிலேபேயாடவென்க. இவ்வாறென்றது தந்தைவிரும்
பும்படி நல்வினையுடையதன்மையை. இதுவென்றது செயலின்றித் தாய்வருந்தும்படி
தீவினையுடையதன்மையை.

இ - ள். தேவி, புதல்வனோடுக்கி கோமானானவன் கணிகள் சாதகஞ்செய்ய
ஒகைபோக்கி வீசிக் கறைவிடுமின், சிறுமின், சீமின், சுமின், விலக்கல்வேண்டாஎன
அறைமின், வீழ்த்தீர்க்குநல்குமென அறைம்என்றுவிரும்பப்பிறக்கு நீ ஒ ஏ தீவினை
செய்தேன்காண்டற்காகப் பிறக்கும்படி இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; வேந்தே, இவ்விர
ண்டினும் இவ்வாறுகிப் பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? பேயாடக் கூகைபாராட்ட
இதுவாகிப்பிறப்பது மன்னர்க்கியல்போ? கூறயென்றாளுென்க.

ஓகாரமிரண்டும் வினா, என்றெனவும் கூறயென்றாளுெனவும் வருவிக்க. ஆகி-
இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக. (உஅ௦)

பற்றாமன்னனகர்ப்புறமாற்பாயல்பினாஞ்சூழ்சுககோடா
லுற்றூரில்லாத்தமியேனாலொதுங்கலாகாத்நாங்கிருளான்
மற்றிஞ்ஞாலமுடையாய்நீவளருமாறுமறியேனா
லெற்றேயிதுகண்டேகாதேயிருத்தியாலெனின்னுமிரோ.

இ - ள். இஞ்ஞாலமுடையாய், நீ கீடக்கின்ற இடம் பகைவனிடமாயிராநின்
றது; நினதுபாயல் சுகோடாயிராநின்றது; யானும் உசாவுவதற்கு ஓர்துணையுமில்
லாத்தமியேனாயிராநின்றேன்; நின்னைக்கொண்டுபோகக் கருதிற் போகவொண்ணாத
இருளாயிராநின்றது; மேல் நீ வளருமாறுமறியேனாயிராநின்றெனென்று பிள்ளையை
நோக்கிக்கூறி, இனி இதுவுமிறந்ததே இச்செய்திகண்டும்போகாதேகொடியவுயிரோ
இராநின்றாய்; இதற்குக்காரணமென்னென்று கூறினானென்க.

மற்று - வீணமாற்று.

(உஅக)

பிறந்தநீயும்பூம்பிண்டிப்பெருமானடிவன்பேரதழும்
புறந்தந்தென்பாற்றுயர்க்கடலைநீந்தும்புணைமற்றாசாக்காற்
சிற்றதாருளரேலுரையாயாற்சிந்தாமணிபேகிடத்தியான்
மறங்கூர்நுங்கோன்சொற்செய்தேன்மம்மர்நோயின்வருந்துகோ.

சொல் - ஆகுபெயர். வருந்துகு - வருந்துவேனெனத்தனித்தன்மை

இ - ள். சிந்தாமணியே, நீ ஒன்றுமுனாயாமட்சிடவாநின்றாய்; இனி எனது
வருத்தநீக்கப்பிறந்த நீயும் பேரறத்தையுடைய அழகனும் புறந்தந்து என்னிடத்துப்
பிறந்ததுயர்க்கடலை யானீந்தும்புணையாகாதபொழுது மற்றுநின்னினும் அவனினும்
சிற்றதாருளரேல் உணாகுகின்றிலை; நுங்கோன்கூறிய காரியத்தைச் செய்தயான்வருந்
தக்கடவேனெனென்று கூறினானென்க.

(உஅஉ)

அந்தோவியைபட்டனகொண்டகங்கைபுறங்கையாண்பேரந்
கந்தார்களிற்றுதங்கோமான்கழியமயிலோமயிலுறந்து
வந்தாற்போலப்புறங்காட்டுள்வந்தாடமியேயெனமரங்கள்
சிந்தித்திரங்கியழுவனபோற்பனிசேர்கண்ணிசொரிந்தனலே.

இ - ள். அகங்கைபோய்ப்புறங்கையானகடுமைபோல விசயை கோமான்படா
நிற்கப் புறங்காட்டுள்வந்தவன் தனியேபட்ட திங்குகளை உட்கொண்டு அந்தோவென்ன
இரங்கிஅழுவனபோல மரங்கள் தமக்கடுத்தபனியாசிய கண்ணினைச் சொரிந்தனவெ
ன்க.

(உஅரு)

அடர்பொற்பைம்பூணரசழியவரும்பொற்புதல்வற்பெற்றிருந்த
விடர்கொணெஞ்சத்திறைவியுமிருங்கண்ஞாலந்திருள்பருகிச்
சுடர்போய்மறையத்துளங்கொளியகுழவிமதிபெற்றகங்குளிர்ந்த
படர்தீரந்தியதுவொத்தாள்பணைசெய்கோட்டுப்படாமுலையாள்.

அடர் - தகடு. உம்மை - சிறப்பு. படர்தீர்ந்ததுவென்க. அந்தி - சந்தியாதேவி.
பணைசெய் - பிழைத்தலைச்செய்த.

இ - ள். உலகிற்றீங்குணைக்கினை அரசபடப் புதல்வனைப்பெற்றிருந்த படாமுலை
யாளாகிய இறைவியும், சிறிது இடர்தீர்ந்தமையால், இருளைப்பருகிச் சுடர்மறையக்
குழலியாகிய மதியைப்பெற்றுச் சிறிதுமனங்குளிர்ந்த அந்தி படர்தீர்ந்த அத்தன்மை
யையொத்தாளென்க.

(உஅச)

வேறு.

தேனமர்கோதைமாதர்திருமகன் நிழத்தையோராப்
பானெவன்செய்வலென்றேயவலியாவிருந்தபோழ்திற்
ஞானமர்ந்துழையினீங்காச்சண் பகமாலையென்னுங்
கூனியதுருவிற்கொண்டோர்தெய்வதங்குறுகிற்றன்றே.

இ - ள். மாதர், திருமகனல்வீனையோராளாய் யான் யாதுசெய்வலென்று
வருந்தியிருந்தவளவிலே, ஒரு தெய்வந்தான் இவளிடத்துநின்று நீங்காத சண்பக
மாலையென்னுங் கூனியதுவடிவைக்கொண்டு அமர்ந்து குறுகிற்றென்க.

இவன் அரசன்மகனாதவின் ஆண்டுறையும் தெய்வம்வந்தது. தெய்வதம் வட
மொழி. (உஅரு)

விம்முறுவீழும்வெந்நோயவனுறைதெய்வஞ்சேரக்
கொம்மெனவுயிர்த்துநெஞ்சிற்சொட்டறுகவலைநீங்க
வெம்மனைதமியையாகியிவ்விடருற்றதெல்லாஞ்
செம்மலர்த்திருவின்றாவாயான்செய்தபாவமென்றார்.

இ - ள். அவ்விடத்துறையுந் தெய்வமாகிய கூனிசேர, பொருக்கென உயிர்த்து
நெஞ்சிற்வலைநீங்குதலாலே அக்கூனி அன்னாய், பாவாய், நீ இவ்விடருற்றதெல்
லாம யான்செய்ததிவ்னையாலே, இனி வருத்தநீங்கென்றானென்க.

தேவியதுவிழுமத்தாலே நோயையுடையதாகியதெய்வம். இன் - அசை. தெ
ய்வம் கூனியாய் நின்றலின் உயர்தினையாழ்குறினா. (உஅசு)

பூவினுட்டிறந்ததோன்றற்புண்ணியனனையுட்பி
நாவினுளுலகமெல்லாநடக்குமொன்றாதுநின்ற
கோவினையடர்க்கவந்துகொண்டிபோமொருவனின்னே
காவியங்கண்ணினுயாமழைவதுகருமமென்றார்.

தோன்றல் - தலைமை. புண்ணியன் - முருகன். நா - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அவள் கண்ணினாய், நம்பிவார்த்தையிலே உலகமெல்லாநடக்கும்;
அங்ஙனநடத்தற்குப் பொருந்தாதுநின்ற கட்டியங்காரணக்கொல்லும்படி. இவனை
ஒருவன் இப்பொழுதேவந்து கொண்டுபோம்; ஆதலால் யாமறைந்துநித்பது கரும
மென்றானென்க. (உஅஎ)

க. சின்மணிமழுலைகாவிர்கிண்கிண்சிலம்பொடேங்கப்
பான்மணிவிளக்கினீழ்நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தி
மின்மணியினிரத்தேவிமெல்லவேயொதுங்குகின்ற
ணன்மணியின்றுமுநீர்ச்சலஞ்சலம்புருவதொத்தார். (உஅஅ)

உ. ஏதிலாரிடர்பன்னாறுசெய்யினுஞ்செய்தவெல்லாந்
திதிலவாகவென்றுதிருமுலைப்பான்மடுத்துக்
காதலான்பெயர்குமந்தகதிர்மணியாழிசேர்த்திக்
கோதைதாழ்வுழினைக்கொண்டுபோய்மறையநின்றார்.

இவையிண்டுமொருதொடர்.

மணியாகியநா. பன்மணி - உயிர்த்தவர்பூண்டமணி. நிழல் - விகாரம். ஏதி லார் - அயலார். தீதிலவாக - நன்றாக்காப்பாக. அவள்முலையைப்பிடித்துக் கூனி கொடுத்தாள். ஆழிசேர்த்திற்று, அறிந்துவளர்த்ததற்கு. சேர்த்தவென்க.

இ - ள். கூனி நம்பியைப் பள்ளியிலேசேர்த்தித் தீதிலவாகவென்று முலைப்பா லைமடுத்து ஆழிசேர்த்தினாளுக; தேவி, கிண்கிணி சிலம்போடேங்க மணிமிளிர் ஒதுங்குகின்றவள், சலஞ்சலம் மணியையின்று முந்நீரிலே புகுவதொத்தாள்; அங்ங னம் போகின்ற அக்குழலினானைக் கூனி கொண்டெப்பாய் மறையநின்றாளென்க.

தெய்வம் ஒருபள்ளியைத் தேவியறியாதபடி நிருமித்ததென்றுணர்க. அது பின்பு ஆசிரியன் * “பூந்தவினாச்சி” என்பதனும்பெற்றும். (உஅக)

நல்வினைசெய்திலாதேனம்பிரீதியையயாகிக்
கொல்வினைமாக்கள்குழக்கிடத்தியோவென்றுவிழ்ந்தோ
புல்லியகொம்புதானோர்கருவினைபூத்ததேபோ
லொல்கியோர்கொம்புபற்றியொருகணானைக்கிநின்றாள்.

இ - ள். அப்பொழுது அத்தேவி நின்னைப்பெறுதற்கு நல்வினைசெய்து வளர்த் தற்கு நல்வினை செய்யாதேனுடைய நம்பி, நீ தனியையாய்க் கொடியவிலங்குகள் குழக் கிடத்தியோவென்று அழுது, கொம்பைப்புல்லிய கருவினைதான் ஒருபூவைப் பூத்ததுபோல ஓர்கொம்பைப்பற்றி ஒதுங்கி ஒருகண்ணாலே நோக்கிநின்றாளென்க. ()

வேறு.

நாளொடுநடப்பதுவழுக்கிமின்னெனோர்
கோளொடுகுளிர்தவிவந்துவிழ்ந்தெனக்
காளகவுடையினன்கந்துநாமனும்
வாளொடுகனையிருள்வந்துதோன்றினான்.

இ - ள். அவளங்ஙனநிற்க, மதி, நாளொடு நடக்கின்றது, அதனைத்தப்பி மின் னோடுசெல்கின்ற மேகத்துடனே வந்துவிழ்ந்தாற்போல, கந்துக்கிடனும் கருமையை இடத்தேயுடைய உடையினனாக் கனையிருளிலே வாளொடுவந்து தோன்றின னென்க.

நடப்பது-தொழிப்பெயர். ஊர்கோள் - வினைத்தொகை; ஆகுபெயர். கோள்- பாம்புமாம். இதற்கு உம்மைவிரிக்க. நாமனும் உம்மை - சிறப்பு. (உஅக)

வாள்கடைந்தழுத்தியகண்ணினோர்கடர்
தோள்கடைந்தழுத்தியமார்பன்றாங்கிரு
ணீள்சுடர்நிழன்மணிகிழிப்பநோக்கினு
னள்கடிந்தாங்கியவணங்குகாட்டுளே.

அழுத்தியகண் - அழுத்தினாற்போலுங்கண். தோள்கடைதல் - புல்லுதல்வீசே டம். அணங்குகள் ஆனக்கடிந்து வருத்திய - காட்டுன்றதற்கு அடை.

இ - ள். கண்ணினாந்தோளழுத்தியமார்பன், காட்டிலே செறிந்த இருளைச் சுட னாயுடைய மணிகிழித்தலாலே பிள்ளையைநோக்கினானென்க. (உஅஉ)

* நாமகளிலம்பகம், நடுகு.

அருப்பிளமுலையவர்க்கநங்கனுகிய
மருப்பிளம்பிறைறுதன்மதர்வைவெங்கதிர்
பரப்புபுகிடந்தெனக்கிடந்தநம்பியை
விருப்புளமிகுதியின்வினாவினெய்தினான்.

அருப்பிளமுலை - அரும்புபோலுமுலை; விகாரம். மருப்பு - கோடு. மதர்வை-
மயக்கம். பரப்பு - கதிர் தனதுகிரணங்களைப் பரப்பாநின்று. கிடந்ததென-
விகாரம்.

இ - ள். பிறைபோலுறுதலையுடைய முலையவர்க்கு அநங்கனாதற்கு இப்பொழுது
உதயத்திளஞாயிறு கிடந்ததெனக்கிடந்தநம்பியை, அவன் விருப்பத்தையுடைய
மனச்செருக்காலே வினாவோடு சேர்ந்தானென்க. (உக௭)

புனைகதிர்த்திருமணிப்பொன்செய்மோதிரம்
வனைமலர்த்தாரினான்மறைத்துவண்கையாற்
முனைகதிர்முகந்தெனமுகப்பத்தும்மினான்
சினைமறைந்தொருகுரல்சீவவென்றதே.

வனைதல் - கைசெய்தல். துனைகதிர் - இருளைக்குதற்கு வினாகின்றகதிர். எஸ்
லாப்புலன்களுக்கும் விருப்பஞ்சேறலின் முகப்பவென்றார். “மன்னெயின்முகனைவ”
என்றார் பிறரும். தும்முதல் - ஈன்னிமித்தம். சீவ - வேண்டுகோளாகிய வியந்தொ
ட்கண்வந்த வடசொல்.

இ - ள். தாரினான், மோதிரத்தைப் பிறரும் அறிவானமறைத்தக் கையாற்
இளஞாயிற்றை யெடுத்தாற்போல நம்பியையெடுப்ப, அவன்தும்மினான்; அப்பொழுது
அத்தெய்வஞ் சினையிலேமறைந்துநின்று சீவிப்பாயாக வென்று ஒருகுரல்வாழ்த்
தென்க.

தேவி அச்சத்தாற் றன்னுள்ளேவாழ்த்துதலின் ஒருகுரலென்றார். (உக௮)

என்பெழுந்துருகுபுசோரவீண்டிய
வன்பெழுந்தரசனுக்கவலித்துதையனை
நுன்பழம்பகைதவநாறுவாயென
விற்பழக்கிளவியினிறைஞ்சியேத்தினான்.

என்புக்குள்ளேயெழுந்து உடலுருகி அவசமாக வளர்ந்த அன்பு. அரசனுக்குப்
புத்திரமுகங்காணுநல்வினையின்மைகண்டு வருந்தி. தவ - மிக. கிளையதாறுவாயென
ன்பது கருத்து.

இ - ள். அப்பொழுது தேவீ, கந்துகன் பிள்ளையையெடுத்தகன்ண்டு பழையஅன்
புதோற்றி அவலித்து, பின்பு தெய்வத்தைவணங்கி, ஐயனைப்பகைதவநாறுவாயென
வாழ்த்தினுள்ளென்க.

தன் - நினைச்சொல்.

(உக௯)

ஒழுக்கியலருந்தவத்துடம்புரீங்கினை
சுழிப்பரும்பொன்னுடம்படைந்ததொப்பவே
வழுக்கியபுதல்வனங்கொழியமாமணி
விழுத்தகுமகனெடுமவினாவினேகினான்.

ஒழுக்கத்திலே இயன்ற தவம்.

இ - ள். கந்துகன், அருந்தவத்தேநின்ற உடம்பைவிட்டவர் மேலான உடம்பைப்பெற்றநிலைமையையொப்ப, தன்புதல்வன் காட்டிலேநிதப்ப, மணிபோலவழித்தக்கமகளைக்கொண்டு வினாவோடே ஏகினுனென்க.

அழிப்பருமருந்தவமென்க. தவவுடம்பை இவன்புதல்வனுக்கு உவமைகூறினர், அவனுலே சீவகனைப்பெறுதலின். (உக௭)

மின்னடுகனையிருணீந்திமேதகு
பொன்னுடைவளநகர்பொலியப்புக்கடின்
மன்னுடைமதிசுடத்தளருந்தையலுக்
கின்னுடையருண்மொழியினியசெப்பினான்.

பொலிய - துன்பநீங்கி இன்பநிகழ. தன்னுடைமதி - பெண்மதி. இன் மொழி *“ புண்ணியற்பெறுதிர்” என்றது. அருளுடை மொழி *“ பிண்டையுநிகழ்வது ன்” என்றது. எல்லார்க்கும் அருள்பிறத்தலிற் சிறைகோடலை அருளென்றார்.

இ - ள். அவன் இருளைநீந்தித் தன்மனையிலேபுக்கபின் னையலுக்கு முனிவன் கூறிய இரண்டுமொழியினும் இனியமொழியைக் கூறினுனென்க. (உக௭)

௩. பொருந்தியவுலகினுட்புகழ்க்கண்கூடிய
வருந்ததியகற்றியவாசில்கற்பினாய்
திருந்தியநின்மகன்றீதினீங்கினான்
வருந்தனீயெம்மனைவருகவென்னவே. (உக௮)

உ. கள்ளலைத்திழிதருங்களிகொள்கோதைத
னுள்ளலைத்தெழுதருமுவகையுத்தர
வள்ளலைவல்லினாந்தெய்தநம்பியை
வெள்ளலைவேலினான்விரகனீட்டினான்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

உலகிற்பொருந்திய புகழெல்லாங்கூடிய அருந்திகற்பை அகற்றிய கற்பினாய். ஆக - குற்றம். திருந்திய - நல்லினைதிருந்திய. வருந்தல் - அல்லீற்றுவியங்கொள். எம்மனை - எம்மில்லாளே. தேன் இதழையுலத்து இழிதற்குக் காரணமானளப்பு. உள்ளலைத்து - தன்நெஞ்சிலே தரங்கித்து. †“ இதுமகவழியின்வாழேன்” என்றவ னாயினாயு மேற் பொருள்களையுங் கொடுத்தலின் வள்ளலென்றார். விரகு - தேவ சேர்த்தின திலகத்தை மாற்றினது.

இ - ள். கந்துகன், கற்பினாய், நின்மகன் சாதலினின்றும்நப்பினுனெனச்செப் பினான்; செப்பி இனி வருந்தல்; எம்மில்லாளே, வருகவென, கோதை உவகைபரத் தலால் வள்ளலையிகவினாந்தெய்த, வேலினான் நம்பியைவிரகால்நீட்டினுனென்க. ()

சுரிமுகவலம்புரி துவைத்த தூரியம்
விரிமுகவிசும்புறவாய்விட்டார்த்தன
வெரிமுகநித்திலமேந்திச்சேந்தபோற்
கரிமுகமுலையினூர்காய்பொன்சிந்தினார்.

* குணமாலையாரிலம்பகம், உஅ௦.

† “ உஎச.

இ - ள். அப்பொழுது வலம்புரி இசைத்தன; நால்வகைவாச்சியங்களும் ஆர்த் தன; நித்திலமேந்துதலாற் கோபித்தனபோற் கரிந்தழுகத்தையுடைய முலையினர் எரிமுகத்தேகாய்ந்த பொன்னைக்கொள்ளையுட்டினாரென்க. (௩௦௦)

அழகுரன்மயங்கியவல்லலாவணத்
தெழுகினைமகிழ்ந்தெமதரசவேண்டினான்
கழிபெருங்காதலான்கந்துநாமனென்
றுழிதருபெருநிதியுவப்பநல்கினான்.

அரசன் பதெலால் அழகுரல். எழுகினைமகிழ்ந்து - எழுபிறப்புங் கிளையைவரு மபி; வளர்நின்றகிளையுமாம். உழிதரு - ஓரிடத்துநில்லாது திரியும்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் கட்டியங்காரன், அரசனிருப்பிறகுத் தொடர்ந்த பீடி கைத்தெருவிலே இருந்துங் கந்துகள் எமது அரசாட்சியைவிரும்பினாலான் மிகக் ஈதலையுடையனென்றுகொண்டு, அவனுவப்ப நிதியைநல்கினானென்க. (௩௦௧)

திருமகம்பெற்றெனச்செம்பொற்குன்றெனப்
பெருநலநிதிதலைநிறந்துபிடுடை
யிருநிலந்நிரவலர்க்கார்த்தியின்னனஞ்
செருநிலம்பயப்புறச்செல்வன்செல்லுமே.

பெற்றெனவாத்தி - எனவெனச்செம் காரணகாரியப்பொருட்டு; மருந்துகின் றெனப் பிணிநீங்கிற்று என்றும்போல. குன்றெனப்பெரிய. செருநிலம்பயப்புற-அர சன் போர்செய்த இந்நகர்தன்னிலே சிவனும்போர்செய்து பிறந்தபயனுறவேண்டி.

இ - ள். செல்வன், திருமகனைப்பெறுதலாலே கட்டியங்காரன் நல்கின பின்பு நிகியைப் பிடுடையிரவலர்க்கு ஆர்த்தி, அம்மகன் போரிலே தன்பகையைவெல்ல வேண்டி மேலும் இங்குனங் கொடைக்கடன்பூண்டொழுமென்க.

“அருளிலர்கொபாமைவல்லராகுக” என்றும்பிறரும் ஆழியாற்குலனுணர்தலின் அதற்குரியதொழிலே கருகினன் கந்துகனு. (௩௦௨)

வேறு.

நல்லுயிரீங்கலுநன்மாண்புடையதொர்
புல்லுயிரதன்னொடுநின் றுழிப்புல்லுயிர்
நல்லுயிர்காட்டிற் கரப்பக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றாளுற்றதாற்றவுடைப்பாம்.

நல்லுயிர் - சச்சுத்தன். புல்லுயிர் - பிள்ளை. கரப்ப - செயல்படதன்ருழில். கவிழ்த்த அல்லல் - இது காரணகாரியம், கருவிக்கண்டங்கும்; உண்டவச்சில்போல. உற்றதென்றிறந்தகாலத்தாற்குறினார், கதையைபுட்கொண்டே.

இ - ள். தேவி, தனது நல்லுயிரீங்குதலாலே புல்லுயிருடனே நின்றவிடத்து, அதனைக்காட்டிலே விதிமறைத்தலாலே ஒருவன் மரக்கலங்கவிழ்த்தலால் அவனுற்ற வருத்தத்தைத் தான் காட்டிடத்தேஉற்றவன், மேலுற்றதனை முடிவுபோக உரைப்பா மெனத்தேவர் கூறினாரென்க. (௩௦௩)

பொறியறுபாவையிற்பொம்மெனவிம்மி
வெறியுறுகோதைவெறுநிலமெய்த

விறுமுறையெழுச்சியினெய்துவதெல்லா
நெறிமையிழ்கூறநினைவினகன்றாள்.

பொறி - எந்திரம். பொம்மென - கடுக. எய்துவதெல்லாமென்றார்; *“ஒரு
மை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி-பன்மைக் காகு மிடனுமா ருண்டே.” என்றதனால்.
நெறிமை மை - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

இ - ள். கோதை விம்மிப் பாவைபோலே நிலனெய்துதலாலே, கூனி, அந்தத்தி
லும் ஆகியிலுமெய்தும் காரியத்தையெல்லாம் நெறியாலேகூற, அவள் வருத்தத்தினி
ன்று நீங்கினாளென்க.

கனவால் ஆக்கமுமுளதென்று கருதிய தேவி மனங்கொள்ளும்படி கூனி தன்
தெய்வத்தன்மையான் மேல்வருவனகூறலின், அதனையுட்கொண்டு நினைவினகன்றா
ளென்க. (௩௦௪)

பெருமகற்காக்கம்பிறழ்வின்றிக்கேட்டே
திருமகடானினிச்செய்வதையெல்லா
மொருமனததன்னையுரையெனலோடுந்
தெருமருதெய்வதஞ்செப்பியதன்றே.

ஏகாரம் - ஈற்றசை. செய்வதை - வினைத்திரிசொல். இருவர்க்கும் ஒருமனம்.
ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. தெருமருதெய்வதம் - புதல்வன் அன்னப்பார்ப்பைப் பிரித்த
திவினையை உறுகின்றதன்மையைத் தானோக்கி அதற்கு அவனை வேறேரிடத்து
நீக்கித் தேவியைத் தனியேகொண்டுபோகின்றதற்கு வருந்துகின்றதெய்வம். செப்
பியது - கணவனையிழந்தார்க்கு நோன்புகடனாதவின் அதற்கியைவதோர்கருமம் தேவி
க்குக்கூற்றிற்று.

இ - ள். மகனுக்கு ஆக்கம் பிறழ்வின்றாகக்கேட்டித் தேவிதான், இனி யான்
செய்யுங்காரியங்களெல்லாம் அன்னாய், உரையாயென்னுதலோடும், தெய்வம் துணிந்
துசெப்பிற்றென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௩௦௫)

மணியறைந்தன்னவரியறலைம்பாற்
பணிவருங்கற்பிற்படைமலர்க்கண்ணாய்
துணியிருட்போர்வையிற்றுன்னுபுபோகி
யணிமணற்பேர்யாற்றமரிகைசார்வாம்.

இ - ள். நீலமணியிலே அறலையழுத்தியன்ன ஜம்பாவினையும் உலகெல்லாம்
நினதேவிலே வருதற்குக்காரணமான கற்பினையுமுடையபடைபோலுங் கண்ணாய்,
இருளாகிய போர்வையிலேமறைந்துபோய், அமரிகையென்னும்பேர்யாற்றில் அணி
மணலிலே அயர்வுயிர்ப்பாம்; அதனைத் துணியென்றாளென்க.

பகைநிலத்தை இருளிலே கழிவாமென்றாள்.

(௩௦௬)

க. அமரிகைக்கோசனையைம்பதுசென்றும்
குமரிக்கொடிமதிர்கோபுரமுதூர்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், கூறு.

தமரியலோம்புந்தரணிதிலக

நமர துமற்ற துநண்ணலமாகி.

(௩௦௭)

- உ. வண்டார் குவளையவாவியும் பொய்கையும்
கண்டார் மனங்கவர் காவுங்கருவிய
தண்டாரணியத்துத்தாபதப்பள்ளியொன்
றுண்டாங்கதனுளுறை குவமென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஒசனை - வடசொற்கிடைவு. குமரிமதில். உலகிற்கெல்லாம் தமராமியல்பை
நடத்தும். தேவீ நோற்றற்குத் தாபதப்பள்ளிவேண்டுதலானும், அரசனையமரினீத்
துப் புதல்வனைப்பறங்காட்டினீத்துத் தமரிடத்துச்சேறலாகாமையானும், கடனி நண்
ணலமாகியென்றாள். வாவி - ஆற்றிலோடை. பொய்கை - மானிடராக்காதநீர்நீலை.
ஆங்கு - உவமவுருபு.

இ - ள். அந்த அமரிகைக்கு ஐம்பதுயோசனைபோனாற் றரண்திலகமென்னு
மூதார் நமரது, அதனைச்சேரமாய், மற்றவாவியும் பொய்கையும் காவுநெருங்கிய தண்
டகாரணியமென்கின்றவனத்தே ஒருதாபதப்பள்ளியுண்டு; அதனிடத்தே அவருறை
கின்றாற்போல உறைகுவமென்றாள்.

(௩௦௮)

- க. பொருளுடைவாய்மொழிபோற்றிவளக்கூர்
மருளுடைமாதர் மதித்தனளாகி
யருளுடைமாதவரத்திசைமுன்னி
யிருளிடையின்னிலங்கிழைசென்றாள்.

இதமுதல் “தடங்கொடாமரை” ஈராக ஐந்தமொருதொடர்.

மருளுடைமாதர் - மயக்கத்திந்தமாதர். கேளிகைக்கண்டால் மருந்துன்பமாத
லிற் றமரிடைச்சேறலாகாதென்றும் நோற்பவென்றும் யான்குடியிதனையே கூறினா
ளென்னாது அவளேகூறினாளாகக் கொண்டமைதோன்ற மதித்தனளாயென்றார். புத
ல்வற்பயந்தபுனிதுதிராது இராத்திரியிற்சேறலரிதென்றுகருதித் தெய்வம் தன்றெய்
வத்தன்மையாற் கொண்டுபோகின்றவினாவுதோன்ற மன்னினென்றார்.

(௩௦௯)

வேறு.

- உ. உருமாமதிவாண்முகத்தோடிய
விருவிலும்மெறிமாமகாக்குழைத்
திருவிலும்பிவைதேமொழிமாதபாப்
பொருவிலீடாதர்போகுவபோன்றவோ

முன்பு நிறைமதிபோலுமுகத்திலொளிர்; இப்பொழுதுவருத்தத்தாற்கெட்டகரிய
யொளிர்; “இருங்கண்யானை” போல. பொருவில் - வெம்மையாலொப்பில்லாத. அதா
போக்குவ - விளக்கு; ஆகுபெயர்.

(௩௧௦)

வேறு.

௩. சிலம்பிரங்கிப்போற்றிசைப்பத்திருவிற்கைபோய்மெய்காப்ப
விலங்குபொங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கவெறியேழ்கண்

மலங்கமணிமலர்ந்தபவளக்கொம்புமுழுமெய்யுஞ்
சிலம்பிவலந்ததுபோற்போர்வைபோர்த்துச்செல்லுற்றான்.

வில்லென்னும்பெயர்பற்றி வீற்படை பீக்கத்தேகாப்பவென்றார். கண்மலங்க - தனியேபோதற்கஞ்சிச்சழல; வலம்புரிசலஞ்சலம்வனையுடையதொத்தவளாதலின். மணியைப்பூத்ததோர் பவளக்கொம்பைச் சிலம்பிசூழ்ந்ததுபோல மெய்முழுதும்போர்வையாலேமறைத்து. (௩௧௧)

சு. பஞ்சியடரனிச்செருஞ்சியின்மபழமாலென்
றஞ்சுமலாடிகளாங்கலண்டன்னவருங்காட்டி.
குஞ்சித்தசைந்தசைந்துருநதிகான்றுவெய்துயிரா
வஞ்சியிடைநுடங்கமயிலைநவீசிடந்ததே.

நன்றவென்றார், பழத்தின்செருக்கால். அரம்-வாளரம். குஞ்சித்து - குந்தி. வெய்துயிராமயில். நடந்ததே - நடந்ததன்மையே; ஏகாரம் - தேற்றம். பஞ்சியடனாயும் அனிச்சத்தையும் நெருஞ்சிப்பழமென்றுகருகிக் குஞ்சித்து அசைந்தசைந்து ருநதிகான்று அஞ்சுமலரடியென்க. கைவீசியென்று வருந்தாமைகூறினார். (௩௧௨)

வேறு.

ரு. தடங்கொடாமரைத்தாதுறைதேவியுங்
குடங்கைபோலுணகட்கூனியுங்கூர்ம்பரத்
கடங்களும்மலையுங்கடந்தார்புன
லிடங்கொளயாற்றகமெய்தினரென்பவே.

புனலிடங்கொண்ட - நீரறாத. என்ப - அசை.

இ - ள். கூனி மொழிகளை விரும்பினளாய்க்கூற, அதனை மாதர் மதித்தனளாய் மாதவரிருக்கின்ற அத்திசையைக்கருதிப் போர்வைபோர்த்து அருங்காட்டிலே இடைநுடங்கக் கையைவிசி நடைக்குவருந்தாததோர் மயில்நடந்ததன்மையே மலரடிகளாலே செல்லுலுற்றாள்; அப்பொழுது இருவிலும் திருவிலும் மாதரை இவ்வடை வழிபோக்கும்விளக்குப்போன்றன; அவ்விளக்கிலே கூனியொழிய வேறொருவரின்மையிற் கண் அலமருதலாற் சிலம்பிசைப்பத் திருவிற்காப்பக் கிண்கணியுங்கலையும்ஏங்கக் கடங்களுமலையுங்கடந்து அந்த இலங்கியை. மின்போலச்சென்றாள்; இங்ஙனஞ்சென்ற தாதுறைதேவியும் அவளுக்கேற்பச்சென்றகூனியும் பின்னர் யாறிறடைக்குறையைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩௧௩)

எல்லையெய்தியவாயிரச்செங்கதிரா
மல்லன்மாக்கடற்றோன்றலுமலைகிடுட்
டொல்லைநல்வினைமுற்படத்தோன்றிய
வல்லல்வெவ்வினைபோலவகன்றதே

மல்லல - மணிமுதலியவளன்.

இ - ள். எய்தின அளவிலே, ஒருவர்க்கு நல்வினைவந்துதோன்ற, அதற்குமுன்னே தோன்றியின்ற தீவினை அகலுமாறுபோல, உலகம் பகற்பொழுதைப்பெறவேண்டிக் கதிர் கடலிற்றோன்றின அளவிலே இருளகன்றதென்க. (௩௧௪)

நுணங்குநுண்கொடியின்னொம்மழைமிசை
மணங்கொள்வார்பொழில்வந்துகிடந்ததொத்
தணங்குநுண்குகின்மேலகைந்தாராளரோ
நிணங்கொள்வவந்துதிவேனெடுங்கண்ணினுள்.

மிகவும் நுண்ணிய ஒழுங்குபட்டின். அணங்கும் - இழைதெரியாதவருந்தும்.

இ - ள். கண்ணினுள், அவ்வாற்றிடைக்குறையிற் பொழிலிலே வந்து, மஞ்சிலே
ஒருமின்கிடந்த தன்மையையொத்து, துகிலின்மேலே கிடந்தாளென்க. (ககரு)

வைகிற்றெம்மனைவாழியபோழ்தெனக்
கையினுனடிதைவரக்கண்மலர்ந்
தையலோவென்றெழுந்தனளாய்மதி
மொய்கொள்புமிழுளைப்பதுபோலவே.

தெய்வம் கூனிவடிவாய்நின்றலிற் நன்றொழிற்கேற்ப அடிதைவந்தது. ஈண்டு
அரசனைக் கனவிற்கண்டு அது நனவாகாமையின் ஐயவென்றான். ஒ - இரக்கக்கு
றிப்பு. ஆய்மதி - ஒளியற்றமதி. அதுவும் உதயத்தே தோன்றும். மொய்கொள் -
அணுச்செறிந்த.

இ - ள். அப்பொழுது கூனி, எம்மன்னாய், வாழ்வாயாக பொழுதுவைகிற்றெ
ன்று அடியைத்தடவி, கண்ணைவழித்து ஐயவோவென்று மதி பூமியிலே முனைத்
துதுபோல எழுந்தாளென்க.

முகமெடுத்தற்குவமை. அன்னை, ஈண்டு முறைப்பெயரன்மையின் * “அன்
னையென்னை” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தாற்கொன்க. (ககசு)

நூலியஞ்சிறையன்னமுந்தோகையு
மேவிமென்புனமானினமாதியா
நாவிநாறெழின்மேனியைக்கண்ணிகண்
டாவிந்தாறுகிலா தழுதிட்டனோ.

இ - ள் அதனைக்கண்டு மானினமுதலாக அன்னமுந்தோகையுமேவி எழின்
மேனியைக்கண்டு கொட்டாவ்கொண்டு ஆற்றாதழுதிட்டனவே; தமக்கு இவை
இயல்பாகக் காலையிற்செய்தனவல்லவென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம்.

(ககஞ)

கொம்மைவெம்முலைப்போதிர்கொடியு
ளும்மைநின்றதொருநுழினையுண்மையா
லும்மையிவ்விடருற்றனளெய்தினுள்
செம்மைமாதவாசெய்தவப்பள்ளியே.

கொம்மை - பெருமை. செம்மை - செவ்வை.

இ - ள். அவை வருந்தினபின், பால்சுரத்தற்கு வெவ்விதாகிய முலையினை
யுடைய திருவனாள், முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையுள்ளதாதலால் இப்பிறப்பில் இவ்
வருத்தமுற்றான்; அது நீங்குதலாலே மாதவர் தவஞ்செய்கின்ற பள்ளியைச்சேர்ந்தா
ளென்க. (ககஅ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், நுஉ.

வேறு.

வாளுறைநெடுங்கணை மாதவமகளிரெல்லாந்
தோளுதப்புல்லுவார்போற்றொக்கெதிர்கொண்டுபுக்குத்
தாளுறுவருத்தமோம்பித்தவநெறிப்படுக்கலுற்று
நாளுறத்திங்களுநரல்லணிநீக்குகின்றார்.

வாளின்றன்மை முன் தங்கியகண்ணை. மாதவஞ்செய்வார்க்குப் புல்லலா
காமையிற் புல்லுவார்போலென்றார். வருத்தம் தேவிக்கின்றென்பதனரது இக்
காட்டில்வருவார்க்கு வருத்தமுளதென்று தாங்கருதி யோம்பினார். மேல் தவத்திற்
சேறற்கு நெறியாகிய நோன்பை உண்டாக்கலுற்று. கணவனை இழந்ததற்கும் புத
ல்வன் வாழ்த்தற்கும் பொருந்தியனோன்பு. நல்லநான் வந்துபொருந்த. நாடோறும்
திங்கள் ஒருகையேழுநிற்க.

இ - ள். மகளிரெல்லாந் தொக்குக் கண்ணைப் புல்லுவாராப்போலெதிர்கொ
ண்டுபுக்கு ஒம்பி அவள்கருத்தறிந்து படுக்கலுற்று உற ளார நீக்குகின்றாரென்க.

தேவி நீக்குகின்றவற்றை அவர்மேலேற்றினார்; ஏவிறரைக்கருத்தாவாக, அரச
ரெடுத்த தேவகுலம்போல. (௧௧௯)

திருந்துதகரச்செந்நெருப்பிற்றேன்றோய்த்தமிழ் தங்கொளவுயிர்க்குந்
கருங்காழுகிலினும்புகையிற்கழுமிக்கோதைகண்படுக்குந்
திருந்துநானக்குழல்புலம்பத்தேனும்வண்டிமிசைபுலம்ப
வரும்பொன்மாலையலங்கலோடாரம்புலம்பவகற்றினான்

தகரவிற்காலாக்கினநெருப்பிலே தேன்றோய்த்திட்ட அகிலினது இனிமைமொ
ள்ளநாறும்புகையிலே மயங்கிக் கண்படுக்குங்கோதை.

இ - ள். சோதைபுலம்ப, தேனிளமும் வன்முனமும் தாதுதாமையின்
இசைக்குப்புலம்ப, பொர் னரிமாலையும் நெற்றிமாலையும் தலைக்கோலமாகியமுத்து
ப்புலம்ப, இவற்றைக் குழலினின்றகற்றினானென்க. (௧௨௦)

திங்களுகிறிற்சொலிப்பதுபோற்றிலகம்விரலிற்றானீக்கிப்
பைம்பொன்மகரகுண்டலமும்பாவைகழுந்தினணிகலமும
வெங்கண்வேந்தற்கமிர்தாகிவேற்கட்பாவைபுகையாய
வங்கண்முலையினணிமுத்துமரும்பொற்பூணுமகற்றினான்.

சொலிப்பது - இடப்பது. சிதைப்பதும் பாடம். இன்பத்தால் அவனைக் கெடுத்
தலிற் றனக்குப்புகையாயமுலை.

இ - ள். பாவைதான், திலகத்தை விரலாலெனீக்கி, குழையையும் குண்ட
லத்தையும் கழுந்தினணிகலங்களையும் முலையினணிந்தமுத்தையும் பூணையு நீக்கின
னென்க. (௧௨௧)

பஞ்சியனையவேய்மென்றோட்படுவாய்மகரங்கான்றிட்ட

துஞ்சாக்கதிர்கொடோண்முத்தந்தொழுதேனும்மையெனத்துறந்து
வஞ்சிவருத்துதுசுப்பினிள்வனாகையுடைத்துமணிக்கார்த

ளஞ்சச்சிவந்தமெல்விரல்குழிரும்பொனாழியகற்றினான்.

அங்காந்தவாயினையுடைய மகரங்கான்ற மாறாதகந்தையுடைய பலவடஞ்சேர்ந்தமுத்தம். அரசன் நீங்காமல் முயங்குதற்குக்காரணமாய்த் தன்னைக்கெடுத்தலிற் றொழுதேனென்றான். வளைகழற்றுதல் அரிதாதலிற் கையாலுடைத்தென்றார். மணி-அழகு.

இ - ள். துசப்பினான், தும்மைத் தொழுதேனென்று தோளின்முத்தத்தைத் துறந்து, வளையை உடைத்து, பின்பு, வீரலிச்சூழ்ந்த ஆழியையகற்றினானென்க. (1)

பூப்பெய்செம்பொற்கோடிகழும்பொன்னுராலவட்டமு
மாக்குமணிசெய்தேத்ததட்டுமரவின்பையும்மெல்குல்
விக்கிமின்னுங்கலையெல்லாம்வேந்தன்போகியரம்பையரை
நோக்கிறும்மைநோக்கானீர்நோவாதொழிமினெனத்துறந்தான்.

நோக்கியென்றார், மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி நோக்கால் துகர்தலின். தும்மை நோக்கான் - தும்மாலுள்ளபயனை நோக்கான். இது இரண்டன்மருக்கின் நோக்களுக்குக் கமாதலின் ஏதுவாயிற்று.

இ - ள். தேவி, வேந்தன்போய் அரம்பையரைதுகர்தலாலே தும்மைநோக்கா னாதலால் நீர் என்னைவெறுதே நீங்குவீராகவென்றுசொல்லி, பூந்தட்டையும் ஆல வட்டத்தையுந் தேர்த்தட்டையும் பையையுமெகின்றவல்குலிலேவிக்கி இன்பத்தை யாக்குங் கலையெல்லாவற்றையுந் துறந்தானென்க.

மணியாலேசெய்தமைக்குந்தேருமா.

(௩௨௩)

பிடிக்கைபோலுந்திரங்குமங்கினணியுநீக்கப்பிணையன்ன
பாடிக்கிண்கணியுமஞ்சிலம்பும்விர்ந்தோநிரத்தோடகற்றியபின்
கொடிப்பூத்ததுதிர்ந்ததோற்றம்போற்கொள்ளத்தோன்றியணங்கலற
வுடித்தாள்கற்றோய்றுய்கலங்கமுரவோன்சிறுவனுயர்கெனவே.

கொடிப்பூத்ததுதிர்ந்த - ஒற்றுமையாற் கினைவினை முதன்மேலெற்றினார். அவற-வருந்த. கல் - ௩? செங்கல். உரவோன் - அறிவுடையான். உயர்கவென்றார், நோன் பின்பயன் அதுவாகலின்.

இ - ள். பிணையன்னான், குறங்கிற்செறிந்த அணியையுநீக்கி, கிண்கணியையுஞ் சிலம்பையுங் காலாழியுடனகற்றியபின்பு, பூத்துதிர்ந்ததோற்றம்போற் றென்றி, கூனிவருந்தார். சிறுவனுயர்கவென்று கலிங்கத்தையுடித்தானென்க.

உரவோன்சிறுவனென்றான், பகையைவெல்லப்பிறந்தமை கருதி.

(௩௨௪)

வேறு.

பாலுடையமிர்தம்பைம்பொற்கலத்திடைப்பாவையன்ன
நூலடுகுசப்பினல்லாரேந்தவுநேர்த்துநோக்காச்
சேலமிகண்ணிகாந்தட்டிருமணித்துடுப்புமுன்கை
வாலடகருளிச்செய்பவனத்துறைதெய்வமானான்.

அமிர்தம் - அழகில். நேர்ந்தேந்தவும் - இவன் உணவொழிந்தானென்று வவிய எடுக்கவும். உணவொழிந்ததுகர்ச்சியே நிகழ்ந்தமையின் நோக்காதவென்றார், முன்பு திருமணியையுடையகை. அருளி - அருள். செய்ய - சிவந்த.

இ-ள். உடுத்தபின், துசுப்பினையுடைய பாவையன்னநல்லார் நேர்ந்து கலத்தே அமிர்த்தத்தையேந்தவும் நோக்காதகண்ணி, காந்தட்டுடுப்புப்போலுந் தன்னை தானே அடையருள அதனைதுகர்ந்து, இல்லுறைதெய்வமன்றி வனத்தேயுறைவதோர் செய்யதெய்வமானுள்ளன்க. (௧௨௫)

மெல்லிரன்மெலியக்கொய்தருள நெல்லும்வினைந்தவாம்ப
லல்லியுமுணங்குமுன்றிலணில்விளித்திரியவாமான்
புல்லியகுழவித்தங்குடொழிகுநர்க்குப்பைபோலு
நல்லெழிற்கவரியூட்டநம்பியைவினைக்குமன்றே.

மெலியவென்றார், தவமகளிர்கொய்தலின். விளித்திரிய - கத்திக்கெட. குப்பை போலுமெழிலென்றார், சாமரத்தால்.

இ-ள். நெல்லும் அல்லியும் உணங்குமுன்றிலிலே அணிவிரியும்படி. ஆமான்குழ வியைப்புல்லியகவரிமா, அதற்கு முலையையூட்டத் தேவி, நம்பி பிறர்முலையை உண்டு வளர்கின்றபடியையினைக்குமென்க.

* “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை” என்றதனுட் கொடையென்றதனை ஆமான், குழவியுங்கொண்டவாறுணர்க. (௧௨௬)

பெண்மைநாண்வனப்புச்சாயல்பெருமடமாதுபேரி
னொண்மையினொருங்குகூடியுருவுகொண்டனையநங்கை
நண்ணியதுங்கட்கெல்லாமடைக்கலமென்றுநாடுங்
கண்ணியகுலனுந்தெய்வங்கரந்துரைத்தெழுந்ததன்றே.

பெண்மை - அமைதித்தன்மை. மடம் - கொளுத்தக்கொண்டுகொண்டதுவடாமை. மாது - காதல்; உரிச்சொல் ஏறுதிரிந்தது. இவட்குள்ள அமைதித்தன்மை முதலியவற்றைக் கூற நினைத்தேமாயின், அவை தமக்குவிளக்கம்நாரணமாகச் சொக்கூடி ஒருவடிவுகொண்டாற்போலுநங்கை, எல்லாநண்ணியதுங்கட்கு - நற்குணமெல்லாம்பொருந்தியதமக்கு.

இ - ள். அவ்வளவிலே தெய்வம், நங்கை துங்கட்கு அடைக்கலம்; இவளைக் காத்தல்வேண்டுமென்றுகூறிப் பின்பு, நாட்டையுந் குலத்தையும் வேறுபெயர்படக் கூறிப் போதற்கொருப்பட்டதென்க. (௧௨௭)

வேறு.

உறுதிசூழ்ந்தவனோடெய்யினையிடை
மறுவிலவெண்குடைமன்னவன்காதலஞ்
சிறுவன்றன்மையைச்சேர்ந்தறிந்திவ்வழிக்
குறுகவம்மெனக்கூறியைப்போக்கினுள்.

ஆயிடை - இராசமாபுரத்திடை. சேடியை வம்மென்று உயர்த்துக்கூறினாள்; தான் நிற்கின்ற தவநிலைக்கேற்ப.

இ - ள். அங்ஙனம் போதற்கொருப்பட்ட தெய்வத்தினொஞ்சம் இவ்விடத்து இவட்கு ஆம் உறுதிகளைச்சூழ்ந்து தானுறைகின்ற இடத்தே சேறலான் அதற்கேற்பத் தெய்வம் தன்றெய்வத்தன்மையாற் றேவிக்கும் அக்கருத்தேபிறப்பிக்கத் தேவி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௧.

யும் ஆயிடைச்சேர்ந்து சிறுவன்செய்தியை அறிந்து இவ்விடத்தே அணித்தாகவும்
மென்று அத்தெய்வத்தைப் போகவிட்டாளென்க. (௩௨௮)

நெஞ்சினெத்தினியானையென்னீர்மையால்
வஞ்சித்தேவெனவஞ்சியங்கொம்பனாள்
பஞ்சிமெல்லடிப்பல்கலனாற்ப்பச்சென்
றிஞ்சிமாநகர்த்தன்னிடமெய்தினாள்.

நெஞ்சினெத்து - யான்கருநியதேதானுங்கருதி. வஞ்சித்தல் - அறிந்து வருகின்
றெனென்றது.

இ - ன். அப்பொழுது கொம்பனாள், இனியானை எனத் தெய்வத்தன்மையாலே
வஞ்சித்தேவென்னுவருந்தி, கலனாற்ப்பச்சென்று, இராசமாபரத்திற் புறங்காட்டைச்
சேர்ந்தாளென்க. (௩௨௯)

தானுந்தன் னுணர்விறநாந்தாற்றவ
மானினேக்கிவரும்வழிநோக்கிநின்
றானியம்பலவாசையிற்செல்லுமே
தேனியம்புமொதேம்பொழிப்பாளியே.

மானின் இன், சாரியை.

இ - ன். மாநேக்கிதானும், தெய்வமென்றநியாத பெண்ணுணர்வாலே மிகவுந்
தூர்ந்து, பள்ளியிடத்தே, அவன்வரும்வழியை நோக்கிநின்று, பலஇரவும்பகலும்
இன்றுவருமின்றுவருமென்னும் ஆசையிலே ஈடவாகிந்குமென்க. (௩௩௦)

வேறு.

மட்டவிழ்கோதைவாளானவுண் கண்மயிலன்னாள்
கட்டழலெவ்வங்கைபிகநீக்கிக்களிகூர
விட்டகல்வாற்றுவேட்கையினோடும்பொழுத்ப்பாந்
பட்டதையெல்லாம்பல்லவர்கேட்கப்பகர்குற்றேன்.

அழல்போலெல்லம். அகல்வு - அகர்ச்சி, இன்-சாரியை. பகர்கு - தன்மைச்
சொல்.

இ - ன். சுந்தை பிள்ளையைழிந்ததுன்பத்தைச் சிறிதும் நில்லாதபடிபோக்
கிக் களிப்புமிகுதலாலே ஒழிந்தோர்க்கும் பிள்ளையை விட்டுநீங்கமாட்டாத வேட்
கைநடக்கின்ற இராப்பொழுதிற்குப்பின்பு பிள்ளையுற்றகாரியங்கனையெல்லாம் பலருங்
கேட்கும்படி கூறுவேனாகத்தொடங்கினெனென்றாரென்க.

என்றது தம்மாற் சரிதங்கூறுதலரிதாகலின். இனி வேட்கையாற் கடுக்கழி
யும்பொழுதென்றுமாம். (௩௩௧)

கூற்றம்மஞ்சுக்கொள்ளுனையென்கினியானு
மாற்றம்மஞ்சுமன்னியகற்பின்மடவாரும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

கொண்ணுனை - வினைத்தொகை, சொல்லப்புகிற் சொல்லும் அஞ்சுக்கற்பு. சீவ
கன், சீவித்தலையுடையனென்று தெய்வம் வாழ்த்தினமையின் அப்பெயரேயாயிற்று.

இ - ன். இனியானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்த பார்ப்பார் சான்றோருள்ளிட்டோருங்கூடிச் சீர்த்ததுப்பிற்புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க. (௧௩௨)

மேகம்மீன்றமின்னையாடன்மிளிர்மைப்பூ
ணைகம்மீன்றவம்முலையின்பாலமிர்தேந்தப்
போகம்மீன்றபுண்ணியனெய்தகணையேபோன்
மாகம்மீன்றமாமதியன்னுவளர்கின்றான்.

முலை - எழுவாய். போகமீன்ற - தான் சத்தியுஞ் சிவனுமாய் உலகத்துக்கெல்லாம் போகத்தை உண்டாக்கின. புண்ணியனென்றார், திரிபுரத்தையழித்தும் நஞ்சுண்டும் பல்லுயிர்களையும்காத்தவின். எய்தகணை - திருமால். கணைவளருமாறு போல வளருமெனவே, அவன் ஆய்ப்பாடியிலே நந்தகோன்மனையிலே மறையவளர்ந்தது உவமையாம்.

இ - ன். மதியன்னான் மின்னையாளது ஆகமீன்றமுலை இனியபாலமுதத்தை யேந்தப் புண்ணியனெய்தகணை நந்தகோன்மகனாய்வளருமாறுபோலக் கந்துகண்மகனாய் வளர்கின்றனென்க.

மா ஈண்டு அழகு. மதி - பிறை.

(௧௩௩)

அம்பொற்கொம்பினையிழையவர்நலனோம்பப்
பைம்பொற்பூமிப்பல்கநீர்முத்தார்சகடம்முஞ்
செம்பொற்றேரும்வேழமுமூர்ந்துநிநிசிந்நி
நம்பன்செல்லுநாளினுநாளுநலமிக்தே.

ஐவர்: ஆட்டுவான், ஊட்டுவான், ஒலுறுத்துவான், கொடிபயிற்றுவான், சைத்தாய். நிநிசிந்நி, குழவிப்பருவத்துங் கொடையியல்பு. நாளின் இன் - சாரியை.

இ - ன். நம்பன், ஐவர் எல்லாநலத்தையும்பெணுகிந்நி, அப்பவிடத்தேசகடத்தையுந் தேனாயும் வேழத்தையுந் தன்கையாற்செலுத்திச் சிந்தி நாடோறுநாடோறு நலமிக்ஞ்ச் செல்லுமென்க. (௧௩௪)

பல்பூம்பொய்கைத்தாமரைபோன்றும்பனிவானத்
தெல்லார்கண்ணுமின்புறவூரும்மதிபோன்றும்
கொல்லுஞ்சிங்கக்குட்டியும்போன்றிவ்வுலகேத்தச்
செல்லும்மன்னோசீவகன்றெய்வப்பகைவென்றே.

ஒழிந்தோரிற்சிறந்தமையிற் றுமரையுமாம். வானிடத்துத் தேவர்முதலாயினரிடத்தும் இன்பமுறப்பரக்கின்ற மதியாவது அறிவு; அதுதான் ஒருவறுவுகொண்டாற்போன்றும். * "குட்டியும் பறமூங் கூற்றவன் வரையார்" என்றதனுட் கூற்றென்றதனை புலிமுதலியவற்றிற்குக் கூறிய இளமைப்பெயர் சிங்கத்திற்குநாகொண்டார். தெய்வப்பகை - வால்கிற்சையிற் கூறுகின்றதெய்வப்பகை. ஒ - அசை.

இ-ன். சீவகன் பகையைமிகவும்வென்று உலகேத்தும்படி தாமரைமுதலியன போன்று செல்லுமென்க. (௧௩௫)

மணியும்முத்தும்மாசறுபொன்னும்பவளம்மு
மணியும்பெய்யும்மாரியினேற்பார்க்கவைநல்கிக்

கணிதம்மில்லாக்கற்பகங்கந்துக்கடனொத்தா
வினைவேலுண்கணந்தையுமின்பக்கொடியொத்தாள்.

இ - ள். தமக்கு வேண்டும்பொருள்களை வேண்டாமல் ஏற்பார்க்கு அப்பொருள்
களைப் பெய்கின்றமாரிபோலே நல்கி ஓரளவிற்படாதகந்துகன், பின்பு, வேண்டியேற்
பார்க்கு நல்கிக் கற்பகமொத்தான்; சுநந்தையும் அதன்மேற்படர்ந்த காமவல்லியை
யொத்தாளென்க.

கார்வேண்டாமையென்கொடுத்தலுங் கற்பகம் வேண்டக்கொடுத்தலுமியல்பு. நல்கி
இல்லாவென்க. நந்தை - தலைக்குறை. இது சொல்லத்திற்கு முன்புள்ளகருமங்
களிலும் நாடோறுநடத்துங் கருமங்களிலும் கொடைக்கடனமர்ந்தமைகூற்றினார்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவித்தகைகருன்றா
நீதிச்செல்வம்மேன்மேனிநீதிநிறைவெய்திப்
போதிச்செல்வம்பூண்டவரேத்தும்பொலிவினா
லாதிக்காலத்தந்தணன்காதன்மகனொத்தான்.

சாதிப்பைம்பொன்றன்னொளியெளவி - இதுநூல்திரம்பிறந்தமைகூற்றினார். நீதிச்
செல்வம் - செளளம். மேன்மேல்சிறைவெய்தி - முறையேநாமகளைப் புணரும்பருவநி
றைந்து. அந்தணன்மகன் - ஸ்வாயம்புமனு; இயல்பான அறிவிற்குடமை. இனித்
தீர்த்தகரில் ரிஷபஸ்வாமியமகன் பரதராசசக்கரவர்த்தியென்றுமுறைப்ப.

இ - ள். ஓளியைவெளவிச் செல்வநீந்தி நிறைவெய்துதலின் அறிவாகியசெல்வ
நாதைப் பூண்டவரேத்தும் பொலிவாலே அந்தணன்மகனொத்தானென்க.

சுநந்திரியனுக்கு வைதிகம்வேண்டிதலிற் சொல்லத்திற்குமுன்புள்ள கன்மமும்
சொள்ளமுங்குறினமையான் மேலும் உபாயமுதலியனவும் விரியக்கூறாயினும்
அய்யிடங்களிலே குறிப்பானுணர்க. (௩௩௭)

வேறு.

நனநதலையுலகின்மிக்கநன்னுதவ்மகளிராதங்கண்
மனந்தோபரியநின்றமதலைமையாடுகென்றே
பொனங்கொடியிறைஞ்சிநின்றபூமகன்புலம்பிவைக
வனங்கனுக்கவலஞ்செய்யுமணனானற்றாயுரைத்தாள்.

மிக்க மகளிராவார் - லிதன்மடந்தையும் புகழ்மடந்தையும். தனை - குவிதல். மன
த்தினின்ற தனாபரிய - இவனைப்பெறுமாறு நினைத்துவருந்துகின்ற மனத்தினின்றவருத்
தநீங்க. நின்றமையாடுக - முறையேநின்ற மையோலுபிடிக்க.

இ - ள். அண்ணல் நற்றாய், கொடியிபால இறைஞ்சிநின்று, மகளிர் தனாபரியத்
தருமகள் கிறிதுநாள் தனித்துவைக மதலை மையாடுகவென்றுரைத்தாளென்க.

இது தன்னொழியாதலிற் கூற்றினார். தனாபரியமையாடுகவென்றது, பலதூல்க
ளைக்கற்கவே வெற்றியும்புகழுமுண்டாமென்று. செல்வச்செருக்கின்றி வழிபாட்டோடு
கற்றலிற் திருமகன்புலம்பவென்றார். (௩௩௮)

முழுவெனத்திரண்டதிண்டோண்முரிவெஞ்சிலையினுலு
மழலெனக்களலும்வாட்கணவ்வளைத்தோளினுலும்

மழலையாழ்மருட்டுந்தீஞ்சொன்மதலையமயிலஞ்சாயம்
குழைமுகஞானமென்னுங்குமரியைப்புணர்க்கலுற்றார்.

யாழைமருட்டுமழலைத்தீஞ்சொல். சாயற்குமரி. குழைமுகம் - பூணையுந்தோ
ற்றுவித்தது. குழையப்பண்ணுகின்ற முகமுடைய ஞானமென்னுங்குமரி. வேறு தன்
கருத்தறிவாரின்றி இவனே தன்கருத்தறியத் தான் அழியாதிருத்தலிற் குமரியை
ன்றார்.

இ - ள். கந்துகனும் சுந்தையும் மதலையை ஞானமென்னுங்குமரியைப்புண
ர்க்கக் கருதினாரென்க.

சாத்தனைநூலைக் கற்பிக்க லுற்றாரென்றற்போல.

(நகக)

அரும்பொனுமணியுமூத்துங்காணமுங்குறுணியாகப்
பரந்தெலாப்பிரப்புமவைத்துப்பைம்பொன்செய்தவிசினுச்சி
யிருந்துபொன்னேலைசெம்பொனாகியாலெழுதியேற்பத்
திருந்துபொற்கண்ணியாற்குச்செல்வியைச்சேர்த்தினாரே.

பரந்த - விகாரம். வைத்து - வைக்க.

இ - ள். அவர்கள், பொன்முதலியன குறுணியென்கின்ற அளவாகப்பரந்த எல்
லாப்பிரப்பரிசியையும்வைக்க; உவாத்திமுதலியோர் தவிசின்மேலேயிருந்து கண்ணி
யாற்குச் செல்வியை, மகளினைச்சேர்த்துமாற்றியே பொன்னேலையிலே அவன்பொ
ருந்தும்படி எழுத்தாணியாலெழுதிச் சேர்த்தினாரென்க.

(நச0)

நாமகணலத்தையெல்லாநயந்துடன்பருகிநன்னா
லேமுதலாயவெல்லாப்படைக்கலத்தொழிலுமுற்றிக
காமனுங்கனியவைத்தபுலங்ககாகண்மிகண்ணா
பூமகள்பொலிந்தமார்பன்புவிமிசைத்திலகமொத்தான்.

சொல்லாற கூறுவனவெல்லாம் அடங்குதற்கு எல்லாமென்றார். பருகியெனவே
தன்குலத்திற்குரியவேதமுமதிகரிக்கவேண்டதென ஈண்டே உபநயனமுங்கூற்றார்.
இது * "சாமகீதமற்றுமொன்று சாமிகன்குபாடினன்" என்பதனானும் பிறவாற்றானு
முணர்க. ஏழுதலாயபடைக்கலத்தொழிலுமுற்றி, எல்லாத் தொழிலு முற்றியென்க.
புலம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். மார்பன், நாமகணலத்தையெல்லாம் தான்விரும்பிச் சேரக்கற்று, நா
னேதிய தனுவேதத்திற்கூறிய அம்புமுதலியபடைக்கலங்களின் ரொழில்களையும்எல்
லாதொழில்களையு முடித்து, காமனுமனமுருகும்படி அந்நூலிற்கூறிவைத்த பாட்டி
னையுங் ககாகண்டு, மண்மகளுக்கு நெற்றியிலிட்டதிலகத்தையொத்தானென்க.

இசைகூறவே கூத்துமடங்கும். முன் நூல்களைக் கற்றதற்கேற்பத் தொழில்களை
க்கற்ற னென்றார்.

(நசக)

மின்றெளித்தெழுதியன்னவிளங்குநுண்ணுகப்பினல்லா
பொன்றெளித்தெழுதியன்னபூம்புறப்பசலைமுழுகிக்
குன்றெளித்தொழியநின்றகுங்குமத்தோளினுக்குக்
கன்றெளித்தகலவைத்தகமவையிழ்கனிந்துநின்றார்.

மின்னைநிலைபெற்றிருக்கத்தெளிவித்து அதனிடத்தே மகளிர் அவயவங்களை எழுதியனன் நல்லாரென்க. *“தெளித்தசொற்-தேறியார்க்கு” என்றும்போல. இனி மின்னைக்கரைத்தெழுதியனன் நல்லாருமாம். புறம் - தம்மெய்யிடம். ஒளித்தொழிய-ஒளித்துப்போக. கன்றைமறைத்து முலையுண்ணுதபடிவைக்கப்பட்ட கறவை.

இ - ள். தோளினைக்குத் தமது பூம்புறத்திற்குமுன்னிய பொன்னைக் கரைத்தெழுதியனன் பசலையிலே நல்லார்முழுக்க கறவைபோல வேட்கைசெறிந்துநின்ற ரென்க.

இதனாற் குலக்கன்னியனைக்கூற்றினர்.

(௩௪௨)

விலைபகர்ந்தல்குல்விழ்கும்வேலினும்வெய்யகண்ணார்
முலைமுகத்தினையாமார்பமுனிவிலரெழுதவாமுங்
கலையிகந்தினியசொல்லார்கங்குலும்பகலுமெல்லாஞ்
சிலையிகந்துயர்ந்ததிண்டோட்சிவகற்காற்றியாற்றார்.

அல்குல்விழ்குங்கண் - அல்குலெவிற்பற்குக் காரணமானகண்; களவுகுடி கொள்ளுங்கண். இவாபரத்தை யறிக்கன்னியர். மார்பை முலையாலே முகந்து நீங்காதெழுதிவாழும் இனியசொல்லார் - போகதுகரும் பரத்தையர். சிலையிகந்து - சிலைக்குக்கூறுகின்ற நிலையைக்கூறுது.

இ - ள். சிவகர்க்கு கண்ணார் சொல்லார் எல்லாரும் இரவும்பகலு மாற்றியாற்றாராயினரென்க.

இப்பரத்தையரும் சேர்ப்பரத்தையருமாம்.

(௩௪௩)

வாங்குவையமிர்தவெள்ளம்வந்திவட்டொக்கதென்னத்
தாங்குவைக்கொண்டதெல்லாநதணப்பறக்கொடுத்தபின்றைத
தேங்குவைத்ததரற்றும்பைந்தார்க்கிவகருமரனென்ற
வாங்குவைத்தொளியும்வேலாற்குறுதியொன்றுரைக்கலுற்றான்.

கொண்டதெல்லாம் - ஒருமைபன்மை மயக்கம்.

இ - ள். சிவகருமரனென்றவேலாற்கு ஆசிரியன் தானுகர்ந்தகலைகளை யெல்லாம் தட்டறக்கொடுத்தபின்பு, வானிடத்தமிடத்தக்கடல் வந்து நிறைந்ததென்னும்படி ஓர் உறுகிகூறலுற்றனென்க.

தொகுகதென்ன கொடுத்தபின்னையென்றுமாம்.

(௩௪௪)

நானெறிவகையினைக்கருண்ணிதினுழந்துதிமைப்
பானெறிபலவுநீக்கிப்பரிதியங்கடவுள்ளன
கோனெறிதழுவிநின்றகுணத்தொடுபுணரின்மாதோ
நானெறிவகையிலின்றல்லுயிர்க்கமிர்தமென்றான்.

ஆகமங்கூறிய வழியினது கூறுபாட்டாலே நன்மைதிமையை ஆராய்ந்து. கூறிய பொருளிடத்தே நெஞ்சுசென்று. திமைப்பானெறி - துண்மார்க்கம். நிறத்தாலும் இருணிக்கத்தாலும் ஞாயிறுவமை. கோன் - அருகன். குணம்-இரத்தினத்திரயம்; அவையாவன: நன்னூனம், நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம். நானெறி - சதுர்க்கதி; அவையாவன: நரககதி, விலங்குகதி, மக்கட்கதி, தேவகதி. நல்லுயிர் - பல்லியசீவன்.

* திருக்குறள், பிரிவாற்றுமை, ௪.

இ - ள். அவன் நோக்கி நுழைந்து நீக்கிப் புணரின் நல்லுயிர்க்கு ஆக்கமென் றுனென்க. (௧௪௫)

அறிவினாற்பெரியநீராரருவினைகழியநின்ற
நெறியினைக்குறுகியின்பநிறைகடலகத்துநின்றார்
பொறியெனும்பெயரவைவாய்ப்பொங்குழலரவின்கண்ணே
வெறிபுலங்கன்நிநின்றார்வேதனைக்கடலுணரின்னார்.

தீவினைகழியநின்றநெறி - சன்மார்க்கம். இன்பநிறைகடல் - அநந்தசகம். நிறை க்கடல் பாடமாயின் இன்பப்பெருக்கிளையுடைய கடலென்க. வேட்கையாகிய நன் னையுடைய உடம்பென்னும்பாம்பிடத்திற் பொறியென்னும் பெயரையுடையவாகிய ஐந்துவாயிடத்தே களிப்பைச்செய்கின்றவடயங்களிலே அடிபட்டுநின்றார்.

இ - ள். பெரியநீரார் குறுகி இன்பக்கடலகத்தேநின்றார். கன்றநின்றார் துன் பக்கடலிலே நின்றாரென்க. (௧௪௬)

கூற்றுவுன்கொடியனுக்கொலைத்தொழிற்குருவிசூழ்ந்து
மாற்றரும்வலையைவைத்தான்வைத்ததையறிந்துநாடமு
நோற்றவன்வலையைநீங்கிதுகர்ச்சியிலுலகநோக்கி
யாற்றுறப்போதேற்றாமளியமோபெரியமேகாண்.

கருவி - ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய வாகன். வலை - ஆயுக்கனம். இதற்கு முன்பனுபவியாதவுலகம் - வீடு. ஒ ஓ பெரியம் - இசைச்சி.

இ - ள். கூற்றுவுன் கொடியனுய் சூழ்ந்து வலையைவீசிவைத்தான்; அதனை அறியத்தக்கநாமும் அறிந்து தவஞ்செய்து தப்பி உலகநோக்கி வழிப்படப்போதிலைத் தெளிகலேம்; பெரியேங்காணென்க. (௧௪௭)

பேரஞரிமெம்பையெல்லாம்பிளந்திடும்பிறப்புநீக்கு
மாரமிர்தரிதிற்பெற்றமுதன்பயன்கோடேற்றார்
மோருமம்மொறியுமோம்பியுளபகல்கழிந்தபின்னறைக்
கூரெரிகவரும்போழ்திற்கூடுமோகுறித்தவெல்லாம்.

இ - ள். இமெம்பையெல்லாநீக்குதற்குக் காரணமான பிறப்பறுக்கு மக்கன்யாக் கையைத் தவப்பயனுற்பெற்றும்; பெற்றுவைத்தும் அதன்பயனைக்கொள்ள அறிதின் றிலேம்; ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களாலே பேணி உள்ளநாள்சென்றால் எரிகவ ரும்பொழுது நினைத்த அறமெல்லாம் செய்யக்கூடுமோ ஓர்ந்துபாருமென்க (1)

தழங்குரன்முரசிற்சாற்றித்தத்துவந்தமுலவல்வேண்டிச்
செழுங்கனியாளர்முன்னரிருளறச்செப்பினுலு
முழங்குழனரகின்முழ்குமுயற்சியராகிநின்ற
கொழுங்கனியுணர்வினாைக்குணவதங்கொளுத்தலாமோ.

தழங்குரல்-விகாரம். செழுங்கனி - தரிசனமோகனீயப்பிரகருதி ஏழும். குண வதம் - விரதம்; இது பகுதிப்பொருள்விருதி.

இ - ள். எல்லாரும் தத்துவந்தமுலவல்வேண்டிச் கனியாளர்முன்னே முரசிற் சாற்றிச் செப்பினுலும் அது கொள்ளாதபடி நரகின்முழ்கும் பாவத்தினை முன்னே உடையராகிநின்ற உணர்வினாைக் குணங்கொளுத்தலாமோவென்க. (௧௪௮)

பவளவாய்ச்செறுவுதன்னுணித்திலம்பயிலவித்திக்
குழவிநாமெழுந்துகாலைக்கொழுங்கதிரீன்றுபின்னாட்
கிழவுதான்விளைக்கும்பைங்கூழ்கேட்டிரேற்பிணிசெய்பன்மா
உழவிர்காண்மேயுஞ்சிலவேலியுய்த்திடுமினென்றான்.

பவளவாய் - கருத்தங்கும்பை. நித்திலம்போலுஞ்சுக்கிலம்.

இ - ள். உழவிர்கான், கேட்பீராயிற் பவளவாயாகியசெய்யிலே நித்திலத்தை
வித்துதலாலே முனைதோன்றிக் கதினாயின்று பின்னே தான் மூப்பை விளைக்கும்
பயிரை நோயைச்செய்யுந் தீவினைகளாகிய விலங்குகள் மேயும்; அவை மேயாதபடி
சிலமாகியவேலியைக் கொண்டிசென்றிடுவீராகவேன்றானென்க. (௩௩௦)

சூழ்கதிரீமதியமன்னகடர்மணிப்பூணிணனும்
வீழ்தருகதியினிங்கிவிளங்குபொன்னுலகத்துய்க்கு
முழுவினைதுரத்தலானுமுணர்வுசென்றெறித்தலானு
மாழ்கடற்புணையினன்னவறிவரன்சரணடைந்தான்.

சீவகனுக்கு மதியுலமை, கலைகணிதைதலால். உம்மை - சிறப்பும்மை. வீழ்
சருகதி-நரகத்தேவியுதற்குக் காரணமான தீவழி. பொன்னெயில்வட்டத்திற்செலுத்து
மூழ்வீனா - சாதுசரணாவதற்கு முன்செய்த நல்வினை. அத்தவத்தேபயின்றமையால்
உணர்வு மீண்டும் அதன்மேற்சென்றுபரத்தலானும்.

இ - ள். அதுகேட்டுப் பூணிணனும், ஊழ்வீனாசெலுத்துதலானும் உணர்வே
றித்தலானும் கதியினிங்கிப் பிறவுக்கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமன்ன அறிவனைச்
சரணாக அடைந்தானென்க. (௩௩௧)

காட்சிநன்னிலையின்ஞானக்கதிர்மணிக்கதவுசேர்த்திப்
பூட்சிசாலொழுக்கமென்னுமயயிர்த்தாழ்கொளுவிப்பொல்லா
மாட்சியில்கதிகளெல்லாமடைத்தபின்வரம்பிழின்பத்
தாட்சியிலுலகமேறத்திருந்தனனலர்ந்தாரான்.

நிலேபேறுடைமையின் நிலை. பொருள்களைக்காத்தற்குலாவுதலிற் கதவு. காட்சி
யையும்ஞானத்தையும்விட்டுநீங்காமற் நகைத்தலிற் றாழ். மாட்சியில்லாத பொல்லாத
கதி. கதி-பிறவி; கெடுதலில்லாத திக்கதி; மாட்சிமையும். ஆட்சியிலுலகம்-இதற்கு
முன்பு ஆளாதவுலகம் - வீடு. அலர்ந்த - புகழூற்பரந்த.

இ - ள். தாரான், காட்சியாகியநிலையிலே ஞானமாகியகதவைச் சேர்த்தி ஒழுக்
கமாகிய தானைக்கொளுவிக்கதிகளெல்லாமடைத்தபின் வீட்டுலகத்தேசெல்ல வழி
நிறந்தானென்க. (௩௩௨)

நல்லறத்திறைவானுகிரால்வகைச்சரணமெய்திக்
தொல்லறக்கிழமைபூண்டதொடுகழற்காவின்றற்குப்
புல்லறநெறிக்கணியின்பொருள்வயிற்பிழைத்தவாறு
மில்லறத்தியல்புமெல்லாமிருளறக்கூறியிட்டான்.

நால்வகைச்சரணம்: அருகசரணம், சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்மசரணம்.
தொல்லறம் - தன்குலத்திற்கெல்லாமுரியவறம். புல்லறநெறிக்கணியின்பொருள்
வயிற்பிழைத்தவாறும் - தீக்கதியினின்றோர்தாம்நடாத்துகின்ற புல்லற இல்லறத்தி

னெறியிலே நின்றலால் வீடுபெற்றிற் தப்பியவாறும். இல்லறத்தியல்பும் - வீடுபெறு தப்பாதபடி இல்லறம் நடாத்தியல்பும். எல்லாம் - ஒழிந்தனவும்.

இ - ள். சாணமெய்திப் பூண்ட காலினானுக்கு உலகம்பிழைத்தபடியையும் நல்லோர்நடாத்துமறத்தியல்பையும் ஒழிந்தவற்றையும் மயக்கமறக்க-றினானென்க.

எரிமுயங்கிலங்குவைவேலையவர் குழாத்தினிங்கித்
திருமுயங்கலங்கல்மாற்பிற்சீவகற்கொண்டிவேறு
விரிமலர்க்கண்ணிகட்டிவிழைதகலையந்தபோலுந்
தெரிமலர்க்காவுசேர்ந்துபிறப்பினைத்தெருட்டலுற்றான்.

இளையவர் - தம்பியாருந் தோழன்மாரும். கொண்டு - வேறுக்கொண்டு.

இ - ள். ஆசிரியன், குழாத்தினின்றந்தானிங்கி சீவகனைத் தனியேகொண்டு போய், கண்ணிகட்டி விதானித்தபோலுங்காவைச்சேர்ந்து, அவனுக்குப் பிறப்பினைத் தெளிவிக்கலுற்றானென்க. (௩௫௪)

பூவையுங்கிளியுமன்னரொற்றெனப்புணர்க்குஞ்சாதி
யாவையுமின்மையாராய்ந்தந்தளிப்பின்பிழிந்
பூவியற்றவிசினுச்சிப்பொலிவினோருந்தபோல்தி
னேவியல்கிலையினையிப்பொருள்கேண்மோலொன்றான்.

இ - ள். ஆசிரியன் பிண்டிநிழலிட்டத்திட்ட சுவின்மேல் இருந்தவன்விலே பூவையுங்கிளியுமுதலாகக்கொண்டு வேறும் அரசர் ஒற்றுகவெஞ்சாதிகளெல்லாம்இல் லாதபடியை ஆராய்ந்து சிலையினானே இக்கதையைக்கேட்பாயாகவென்றானென்க. (௩௫௫)

வையகமுடையமன்னன்சச்சந்தனவற்குத்தேவி
பைவிரிபசம்பொனல்குற்பைந்தொடிவியையெயல்பாள்
செய்கழன்மன்னன்தேர்ந்துதேவியைப்பொறியிற்றோக்கி
மையல்கொனெஞ்சிற்கல்லாமந்திரிவிழுவாப்பட்டான்.

பொன் - மேகலை. தேர்ந்து-கனவிற்றப்பின்பு இவனைப்போகவிடுமாறுதேர்ந்து. மையல் - தன்னை ஆக்கினவனைக்கொல்லுதல்.

இ - ள். இவ்வையகமுடைய அரசன் சச்சந்தன்; அவனுக்குத்தேவி விசயை; அவன் தேர்ந்து அவனைப்போக்கி மந்திரியாலே கொல்லப்பட்டானென்க. (௩௫௬)

புலம்பொடுதேவிபோகிப்புக்கற்குங்காடுநண்ணி
வலம்புரியுலகம்விற்குமாமணியின்றவண்ண
மிலங்கிழைசிறுவன்மன்னைப்பயந்துபூந்தவிசினுச்சி
நலம்புரிநங்கைவைத்துநல்லறங்காக்கவென்றான்.

வலம்புரியுலமைகூறவேதேவிமறைந்தமையுமுணர்த்தினார். இலங்கிழை-தேவி; இது சுட்டு. நலம்புரிநங்கை - அறத்தைவிரும்பிய கூனியாகியதெய்வம். வைத்து - வைக்க. அறம் - நோன்பு.

இ - ள். தேவி, போய் நண்ணி, வலம்புரி மணியையின்றற்போலச் சிறுவனைப் பயக்கையினாலே, அவனைத்தெய்வம்தவிசின்மேலேவைக்க, அத்தேவி யான்மேற் செய்கின்ற அறம் நினைக்காக்கவென்றுட்கொண்டானென்க.

இத்தெய்வம் நம்பியைப்பள்ளிசேர்த்தின்பொழுதே தேவிகுருதியதனை ஆசிரிய னுணர்ந்து ஈண்டுக்கறினான். எனவே தேவி நோன்பிலேயிருந்தமை சீவகனு ணர்ந்து அது கரும்மென்றுக்கொண்டான். பின்பு **“அடிகளுமுளரோ”* என்றது இதற்குப்பின்பு தீங்கின்றியிருந்தமைகருதி. (௩௫௭)

வானத்தின்வழுக்கித்திங்கட்டொழுந்துமீன்குழாங்க்குழக்
கானத்திற்கிடந்தேபோற்கடலகழுடையநம்பி
தானத்துமணியுந்தானுமிரட்டுறத்தோன்றினானே
யூனத்திற்றீர்த்தசீர்தியுத்தாட்டாதியானே.

கொழுந்தென்றார், நாடோடும்வளர்தலின். தானத்துமணி - சுகொட்டமணி.
ஊனம் - நாளுக்குள்ளிங்கு.

இ - ள். நம்பி, உத்தரட்டாதிநாட்டிறந்தவன், பிறை மீன்குழக்கிடந்ததுபோலே
மணியுந் தானு மாறுபடத்தோன்றினானென்க. (௩௫௮)

1. அருந்தவன்முந்துகூறவலங்கல்வேனாய்கன்சென்று
பொருந்துபுசிறுவ மகொண்டிபொல்வொடுபுதன்றுபோகத்
திருந்தியநம்பியாரத்தும்மினன்றெய்வம்வாழத்திற் [டான்.
நரும்பொனாய்கொண்டமேவென்றானலைகடல்விருப்பிற் கொண்

உ. கரியவன்கன்னர்கன்றுபிழப்பினைத்தேற்றியாங்கப்
பெரியவன்யாவனென்னநீயெனப்பேசலோடுந்
சொரிமலர்த்தாரும்பூனுமாரமுங்குழையுஞ்சோரத்
திருமலர்க்கண்ணிசிந்தத்தெருமந்துமயர் கிவீழ்ந்தான்.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்

முனிவன் நிகழும்பொருளெல்லாம் கத்துதற்குக்கூறலின் அது தப்பாதென்று
கருதி. கொண்டு - கொள்ள. திருந்திய - தவந்திருந்திய. பொன்னாய் - திருவையுடைய
யாய். கரியவன் - கண்ணன். பெரியவன் - அறிவுபெரியவன். பேசலோடும் - உடனி
கட்ச்சி. தேன்சொரிமலர்

இ - ள். நாய்கன் அங்வொளியோடியவழியெசென்று பொருந்தாநின்று சிறு
வனையெடுக்க; அந்தநம்பி, நன்னிமித்தம்பெற்றேமென்றுநாய்கன்மகிழ்ந்துபோம்படி
நிறையத்தும்மினான்; அப்பொழுது தெய்வம்வாழ்த்திற்று; அம்மகிழ்ச்சியுடனேபோய்
அரும்பொன்னாய், கொள்ளென்றான்; அவளுங்கொண்டாளென்று, ஓர் கதைமுகத்
தாலே, கரியவன் கன்னனுக்குப் பிறப்புணர்த்தியாங்கு உணர்த்தினானு; அதுகேட்ட
சீவகன் நீகூறியவன்யாரென்றுகேட்ப, நீயெனக்கூறினானு, தார்முதலியனசோரச்
சிந்தக் கலங்கி மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தானென்க.

என்றெனவும் உணர்த்தவெனவும் வருவிச்சு. அன்புமிகுதியான் மூர்ச்சைநுந்
திற்று. (௩௬0)

கற்பகங்கலங்கிவீழ்ந்தவண்ணம்போற்கானைவீழ்ச்
சொற்பகர்புலவன்வல்லேதோன்றலேச்சாரந்துபுல்லி

நற்பலகுழீஇயதம்மானவையறத்தேற்றத்தேறிக்
கற்புனைதிணிதிண்டோளாண்கவலைநீர்க்கடலுட்பட்டான்.

இ - ன். காளை, கற்பகமநிலைகுலைந்துவிழுந்ததன்மைபோல விழுதலாலே சொல்லைவிடாகாற்சூறிய ஆசிரியன், அத்தோன்றலை விராயச்சேர்ந்து தழுவிச் சந்தனதுக் கூட்டாறசெய்த குழம்பாற்றேற்ற, அத்தோளான்தெளிந்து கையாற்றைவிட்டுச் சோகக்கடலிலே விழுந்தானென்க. (௩௬௬)

இனையநீயாயதெல்லாமெம்மனோர்செய்தபாவ
நினையநீநம்பியென்றுநெடுங்கணீர் துடைத்துநீவிப்
புனையிழைமகளிராபோலப்புலம்பணின்பகைவனின்ற
நினையெல்லாநீங்குகென்னநெடுந்தகைதேறினோ.

புலம்பல் - அழுதல்; தொழிற்பெயர்.

இ - ன். நம்பி, நீ இனையயாயதெல்லாம் எம்போல்வார்செய்தபாவம்; இனிநின்பகைவன் நின்றாளுதலின், மகளிர்போலப் புலம்பலே நீ நினையென்று கண்ணீர்துடைத்துப் பின்பு உடம்பினைத்தடவி நனைவுநீங்குகவென்ன, அவன் தெளிந்தானென்க.

நீர்துடைத்தென்து அரற்று. நினையெல்லாமென்றது அவலம். அவலமுதலிய நான்குங்குறிஞர். எம்மனோர்செய்தபாவம் நீங்குகைகாரணமாகவென்றுமாம். ()

மலைபகவிடக்குஞ்சிங்கமடங்கல்முழங்கிடாநீ
ரலைகடற்றினாயிற்சிறியவனுயிர்பருகலுற்றுச்
சிலையொடுபுகழியேந்திக்கூற்றெனச்சிவந்துதோன்று
மலையுடைக்கண்ணியானையின்னணம்விலக்கினோ.

இ - ன். அவனுயிரைப்பருகலுற்றுத் தினாயின்முழங்கிச் சிங்கக்குட்டிபோலச் சிறி வில்லோடும்புகழியேந்திக் கூற்றெனத்தோன்றுங்கண்ணியானை விலக்கினென்க.

தந்தையைக்கொன்றவனைக் கொல்லாமைவிலக்கலருமையின், மேற்கூறுகின்ற கூற்றின் விலக்கினமைதோன்ற இன்னணமென்றார். (௩௬௭)

வேண்டுவனம்பியானோர்விழுப்பொருளென்றுசொல்ல
வாண்டகைக்குரவிர்கொண்மியாதுநீர்கருகிறென்ன
யாண்டுநெரெல்லையாகவவன்றிறத்தழற்சியின்மை
வேண்டுவெவென்றுசொன்னுண்வில்வலானதனைநோர்ந்தான்.

வேண்டுவல் - அல்லீற்றுத் தன்மைச்சொல்; சந்தியால் எனகரம்வந்தது. இரண்டாம் “கொளிரவாழியோ” எனநின்றாற்போல இயல்பாய்நின்றது. ஆண்டகைமைகூறிற்று. கொலையை விலக்குவரோவென்று அஞ்சிக்கற்பித்தமுகத்தான் அரசனென்றுணர்ந்தான். திறம் - குலம். வல்லான்-செய்யுளாய் மறையாகாது வழக்காயுடன்பாடுணர்த்திற்று. இது மேலுங்கொள்க.

இ - ன். நம்பி, யான் ஓரிடம்பையைபுடையதோர்காரியத்தை வேண்டுவெவென்றுகூற, குரவிர், நீர்கருகிற்று யாது? அதனைக்கொண்மினென, அவன் குலத்தளவில்

ஒர்யாண்டிறுதியளவாக அழற்சியின்மை வேண்டுவென்று விலக்கிச்சொன்னான்; வில்வல்லானும் நேர்வரியதனை நேர்ந்தானென்க.

கூறவும் பாடம்.

(௩௬௪)

வெவ்வினைவெகுண்டொராவிழுந்தியமிர்தமின்னீ;
கவ்வியவெஃகினின்றகயக்கமினிலைமைநோக்கி
யவ்வியமகன்றுபொங்குமழல்படுவெகுளிரீக்கி
யிவ்வியலொருவழ்குற்றதிற்பெனக்கிளக்கலுற்றான்.

வினையைத் தான் வெகுளுதலாலே, அது சாரப்படாத அமிர்தம் - இரத்தினத்திரயம். கயக்கம்-கலக்கம். ஓளவியமகன்று - மனக்கோட்டமின்றி. இவ்வியலொருவென்று தன்னைப் பிறன்போற்குறினால், தன்மேலன்பால்வருந்துவென்று.

இ - ள். ஆசிரியன், சீவகனுக்கெழுந்த வெய்தானகோபத்தைப்போக்கி, அவனுக்கு அமிர்தம் இரும்புண்டனீபோலின்றி நிலையைநோக்கி, ஒருவற்கு வந்ததன்பத்தை இற்றெனச்செப்பாநின்றானென்க.

தான்மெய்யுணர்தலின் என்னைவிலக்கானென்று இக்கதைகூறுகின்றான். (1)

க. வாணுறைவெள்ளியெழ்ப்பின்வாரணவாசிமன்ன
ணாணுறைபரிதிவெள்ளேலுலோகமாபாலனென்பான்
மேணுறைதிருந்துகண்ணிச்சிறுவனுக்கரசுநாட்டிப்
பானிறக்குருகினாய்ந்துபண்ணவர் படிவங்கொண்டான். (௩௬௬)

உ. வெஞ்சினங்குறையுநீங்கவிழுத்தவந்தொடங்கிநோற்கும்
வஞ்சமில்லொளையாழ்குப்பாவம்வந்தடைந்ததாக்க
குஞ்சரமுழங்குதியிறொளையின்மெலந்திம்புதூ
மஞ்சுதோய்குன்றமன்னமடவீட்டரம்புகுந்தான்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில் வாரணவாசியென்னுமரின் மன்னன். பரிதிபோற்பகையாடிய இருளைக்கெடுக்கும்மேல் மா - வியங்கொளையைன்றி இசைநிறைத்து நின்றது, புறனடையால்வந்தது; “ஒக்கல்வாழ்க்கைதட்குமாகாலே” என்றாற்போல. அன்னம்போல் நல்லனகொண்டு. கொள்கை - விரதம்.

இ - ள். மன்னனாகிய உலோகபாலனென்பான், புதல்வனுக்கு அரசைநிறுத்தி ஆய்ந்து தவவேடங்கொண்டான்; கொண்டு தவத்தைத்தொடங்கிச் சினம்போகநோற்குங்கொளையாழ்குப் பாவம்வந்துசேர்ந்ததாக; யானைத்தீயாலே உணவிடத்தேவருந்தி இவ்வூரின் மாடத்திரளிடத்தேபுகுந்தானென்க. (௩௬௭)

உரைவிளையாமைமைந்தல்கேட்கியவுவந்துநோக்கி
வரைவிளையாடுமாற்பன்யாரவன்வாழியென்ன
வினாவிளையாடுந்தாரோயானெனவிரும்பித்தீம்பாழ்
நிறாவிளையமிர்தமன்னகட்டுவாசெல்கவென்றான்.

வரைதனக்கு நிகராகக்கருதி விளையாடும். வினாவிளையாடும் - வினாயுலாவும்.

இ - ள். மைந்தன், கதை முடிவதற்குமுன்னே கேட்டற்கு மகிழ்ந்துநோக்கி, நீ கூறியமார்பன்யார்? அவன்றான் வாழ்வானாகவெனக்கூற, அதுகேட்டுத் தாரோய், அவன்யானென்று ஆசிரியன்கூற, மேற்கேட்பதாகவிரும்பி, அமுதன்னபுனைந்துரை முடிவுபோகநடப்பதாகவென்றானென்க. (1)

பூத்தின்றுபுகன்றுசேதாப்புணர்முலைபொழிந்ததீம்பா
னீத்தறச்செல்லவேவித்தட்டவின்னமிர்தமுண்பான்
பாத்தரும்பசும்பொற்றலம்பரப்பியபைம்பொழ்மி
யேத்தருந்தவிசினம்பிதோழரோடேறினானே.

சேதா - பண்புத்தொகை. பால்பெருக்கறுதலாலே ஆந்திலையறிந்து அதிலிட்ட அரிசியைப் பால்செல்லவேவப்பண்ணிச் சமைத்த பாலடிசில். ஒடினபொன்.

இ - ள். கந்துகன், அமுதமுண்ணவேண்டித் தாலம்பரப்பியபூர்விலே தவிசின் மேலே தோழரோடேறினானென்க. (ககக)

புடையிருகுழையுமின்னப்பூந்துகில்லெறிந்தவல்கு
னடையறிமகளிரேந்தநல்லமிததுண்ணும்போழ்தி
னிடைகழிநின்றவெண்ணேநோக்கிப்போந்தேறுகன்றான்
கடல்கெழுபரிதியன்னபொற்றலமெனக்குமிட்டார்.

நடை - சோற்றிடுழைமை.

இ - ள். மகளிர், இருகுழையுமின்னறிந்த அமுதமேந்த, தான் அதனை யுட் ணங்காலத்தே எண்ணப்பார்த்து இங்கனேபோந்தேறுவீராக வென்றான்; யானேறின வளவிலே, பொற்கலத்தே எனக்குமமுதமிட்டாரென்க. (ககஉ)

கைகவிநறுநெய்பெய்துகன்னலங்குடந்தாங்கொட்டிப்
பெய்பெயென்றுணைப்பயானும்பெருங்கடல்வெள்ளிக்குன்றம்
பெய்துதூர்க்கின்றவண்ணம்விடாப்புடைபெரிதும்விங்க
வையனதருளினுலயானந்தனாதொழிலேனானேன்.

வினாவின்ன இந்காலங்குதல் இக்காலவழக்கு.

இ - ள். இவற்குக் கை கவித்தற்குக் காரணமான பெய்யப்பெய்து குடங்க னையுமொன்றோடொன்றுசேர்த்திப் பெய்பெய்யென்று கந்துகன்கூற, அவர்சொரித லின், யானும் வெள்ளிமலையைப்போகட்டுக் கடலைத்தூர்க்கின்றவண்ணம் விலாப்புடை வீங்கத்தூர்த்து உன்னருளாலே அறவோர்தொழிலானேனென்க.

நிருத்தியை யடைந்தேனென்றான்.

(ககக)

சுரும்புடையலங்கன்மாலைச்சுநந்தையுநதுணைவன்றானும்
விரும்பினரெதிர்கொண்டோம்பவேழுவெந்தியினிங்கி
யிருந்தனனேமமுந்நீரெறிசுறவுயர்த்ததோன்றம்
சுரும்புடைக்காணையன்னசாணின்வலைப்பட்டென்றான்.

அலங்கன்மாலை - அசையுமாலை. சுறவுயர்த்த - சுறவைமேம்படுத்தின.

இ - ள். தலைமையையுடைய காமனையொத்தகாளாய், நின்வலைப்பதலாலே, சுநந்தையுந் துணைவனும் விரும்பினராய் வழிபட்டுப்பேண, யானைத்தியினின்றுநீங்கி யிருந்தேனென்றானென்க.

பின்னர் பசிதோன்றித் திருத்தலின் நீங்கியென்றான். இவன் நோய்தீர்த்தநிலையை வலியென்றான். இதுவிளக்கிப்போகக் கருதலிற் பட்டென்றான். (௧௭௨)

நிலம்பொறுக்கலாதசெம்பொள்ளிநிதூந்தையிலல்
நலம்பொறுக்கலாதபிண்டிநான்முகன்மறங்கட்கெல்லா
முலம்பொறுக்கலாததோளையாதலாலுடுபுக்கேன்
கலம்பொறுக்கலாதசாபலவருழைவிண்ணைக்கண்டேன்.

நிதி - நிரள். தன் நலம் தான் பொறுக்கமாட்டாத. எல்லாமூர்த்தமும் இவனே. தலின் நான்முகனென்றார். * “ஆதிவேதம் பயந்தோய்” † “மலரேந்து சேவடிய மாலென்ப” என்பமேலும்.

இ - ன். தோளாய், நிதியையுடைய நுந்தையிலல், தமராயின துந்தவர்க்கெல்லா மில்லமாதலான் உள்ளெனென்றேன்; மகளிரிடத்தே நினைபு எண்டெனென்றெனென். (௧௭௩)

ஐயனைக்கண்ணிற்காணவானேத்தியதாங்கண்ட
பையணைகம்போலவட்கயான்பெரிதுமுட்கித
தெய்வகொல்லென்றுதேர்வேந்தமிர்துலாயநிமிர்ந்ததேபோய்
மொய்குரன்முரசாநாறுந்தழங்குரன்முடிவக்கேட்டேன்.

நாடி - ஆகுபெயர்.

இ - ன். நினைக்கண்ணிற்கண்டனோடி; யானேத்தி, மருந்துகண்டநஞ்சுபோலக் கொடுத்தாலே, யான் அருந்தித் தெவமொவன்முராய்வேற்கு அமரதுமிமாந்ததே போலுலா. பபட்டு முரணானும் வராந்தை அடவிடந்தேமுதகடி, அசனைக் கேட்டேனென்று சொன்ன.

ஐயநிதகனென், தம பாடம். இயனிநஞ்சென்று மனைபாசலின், இவனைக் காண்பதற்குமுன் னா குறைந்து இவனை எண்டபின்பொன்றக்கெட்டது. (௧௭௪)

கோட்டிளந்திரன்சுழந்துகுலவியதிருவிற்போல
மோட்டொளிர்ந்தஞ்சுழந்துமுருகுகொப்புளிகுருந்தோய்
கேட்டளப்பரியசொல்லுய்குளரொளிவனப்புநின்னைச்
சேட்டளஞ்சிர்கமன்னாய்சாகுஞ்செய்தவென்றான்.

திட்களை வளர்ந்திட விர்போல மூட்டைச்சூழ்ந்து தேன்கொப்புளிக்குந்தார். சேடி - பெருமை.

இ - ன். தாரோய், செங்கமன்னாய், அவனைக்கேட்டளவிதற்கரிய வார்த்தையும் வனப்பும நினைப்பிறப்பை அறிவித்தனவென்றெனென்க. (௧௭௫)

கோளியங்குமுழைவயன்னகொடுஞ்சிலையுடவன் டேட்டே
தாளியறவங் கடாயாத் தந்தைநீயாகியென்னை
வாளியங்குருவப்பூணைய்படைத்தனைவாழியென்ன
மீளியங்களிறுயான்மெய்நெறிநிற்பலென்றான்.

கோளியங்கு - கொலைத்தொழிலிலே நடக்கின்ற.

இ - ள். சீவகன், அகனைக்கேட்டு ஒளியியங்காநின்ற உருவமாகிய பூனை யுடையோய், முயற்சியாற்பிறந்த தவங்கன்தாயாக, நீதந்தையாடி என்னைப்படைத்தனை யென்ன; ஆகிரியன் களிதனாய், யான் தவநெறியிலே நிற்பேனென்று நென்க.

நல்வினையால் இக்கலைகளைத்தந்துத் தான் வேறொப்பிறப்பானமைகடறிஞன். (1)

மறுவறமனையினிங்கிமா தவஞ்செய்வலென்ற

பிறவறமல்லபேசார்பேரறிவுடையநீரா

துறவறம்புணர்கவென்றேதோன்றருடொழுதுநின்று

வறவறமலர்ந்தகலா னிரங்மணியன்னைன்னான்.

அமல்லவாகியபிற - விலக்குஞ்சொற்கள் தருந - - நூநாநந்தன்னிடத்தே தவற.

இ - ள். மணிவண்ணன்னான், அறிவடையோ டில்லாத்தினின்று பீடத்தில் மறுவறத் தவஞ்செய்வலென்ற பிற பேசாராலங்கூடா, ஆதலால், யானும் அதிபா க றவேன்; துறவறத்தைக்கூடுகவென்று தொழுதுநின்று நென்க

ஒருவன் துறப்பேனென்று ல் அறிவடைதோ லெல்லாராசலின், இவனும் அச குடம்பட்டானெனத் தேவர்கடற்றாமா. (2)

கைவரையன்றிநில்லாக்கடுஞ்சினமடங்கலன்னான்

மெவ்வாசைச்செகுக்குநீ மனத்தககடுதெழுத்செம்பொழி

பைவிரியல்லுலாட்கும்படுக டிரியின்வைகு

மைவரைமாப்பினாகுமனமுறத்தேற்றியிட்டான்

கைவரையன்றிநில்லா - ஒழுக்கத்தின் எல்லையுடைய யானையொழிபட்டி லாசலென்றமார். பைபோலவிரிந்த. கடல்போனிட.

இ - ள். மடங்கலன்னான், தன்பகைவரைக்கொல்லுமுற மையெ டுடையா ன் தேவிலிபறத்தி, கந்தைதகும் கந்துகன்கும் சீவக ள் தலையையுர் தினைகையைய ம் தந்துவையும் மனங்கொள்ளும்படி தெளிவித்தானென்ற (3)

அழலுறுசென்னெய்போலவ கங்குலையுறுதுருகியாறறு

குழலுறுகிவசோரந்துகுமரனைக்கரியகை

நிழலுறுமதியமன்னாய்நீ கதுயோவெனவுநில்லான்

பழவினைபரியநோறபான்விஞ்சைய மேந்தன்சென்றான்

இ - ள். கந்தை, அன்றாளாய்ச் சோந்து, தலைகணிகைந்தவனோ, குமரனாக தமியனும்படி நீத்தியோவென்றுகடறவும் நில்லானாய் யேச்சன் பழவினைகெடுமாடி தவஞ்செய்வதற்கு சென்றானென்க.

இது நாமகளைக்கடன இலம்பகமென்க. இலம்பகம் - வட்டொல். (4)

நாமகனிலம்பகமுற்றிற்றா.

இரண்டாவது

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

ஆர்வமேரரிந்தச் சணந்திபோய்
வீரன்னாழிழல்விளங்குநோற்றபின்
மாரிமொக்குளின்மாய்ந்துவிண்மொழி
சோரவில்லொளையான்னோற்றநீங்கினான்.

ஆர்வமோ - ஆசையென்கிறபிறவீயோ. அச்சணந்தி - ஆரியநந்தி. வீரன்னாள் - ஸ்ரீவர்ந்தமாநல்லாமிகள் ஸமவஸரணத்தே. மொக்குளின்மாய்தல் - வீடுபெறுங்கால் திருமெனியுடனே அதிருசியமாகை.

இ - ள். அச்சணந்தி, இப்பிடத்தினின்றும்போய், தாணிழல்லேவிளங்கும்படி யேவாயரிந்துநோற்றபின்பு, அக்கொள்கையான், விண்ணொழி மொக்குளின்மாய்தல், பிராய்நீங்கினானென்க. (ச)

நமாணித்தலைநாநன்னகர்த
பைம்பொனோடைநுழ்பருமயானையுள்
செம்பொனீன்கொடித்தேரும்வாசியும்
வெம்பவூர்துலாமவேனிலானினே.

இ - ள். நம்பன், இவ்வுலகில் நாகம்போலுமிராசமாபுரத்தே யானேமுதலிய யுறதைக் கண்டார்வரும்பலேறி, வேனிலான்போல மகனீர்க்கு வெட்கைவளைத்து நடக்குமென்க. (உ)

வேறு.

கலையினதகலமுங்காட்சிக்கின்பமுள்
கிலையினதகலமும்வீணைச்செல்வமு
மலையினினகலமாய்ப்பனல்லாதவ்
வுலகினில்லையெனவொருவனாயினான்.

இதனால் சிவசுற்றும் பதினையாண்டுசென்றபின் நல்லீனையாற்றிற்றக்கின்ற குணங்கள் கூறுகின்றார். கலையினதகலம் - கல்விகாரணமாகப் பிறப்பதொரு ஞானம். காட்சிக்கின்பம் - அப்பருவத்திலே பிறப்பதோர் அழகு. கிலையினதகலம் - படைக்கலம் பயின்றவாற்றால் அப்பருவத்துப்பிறக்கும் வீரம். வீணை-தாளத்தோடே கண்டத் திவங்கருவியிலும்பிறக்கும் பாட்டு; இசைநாடகம் காமத்தைவினத்தவின், அவற்றாற்றிற்செங்காமத்தை வீணைச்செல்வமென்றார்.

இ - ள். ஞானமும் அதரும் வீரமும் காமமுமாகின்றான் சிவகன்; இவனல்லாது இவ்வுலகில் ஞானமுதலியன இல்லையென்னும்படி தானொருவனையாயினானென்க. அரசிற்குச்சிறந்தனஇந்நான்கென்றார். இனிச் கலையினதகலம்-நாமகன்; காட்

சிக்கின்பம்-வீற்றுத்தெய்வம்; சிலையினதகலம் - வீரமகள்; வீணச்செல்வம் - மாதங்கி.
இவர்கள் தாம் இவனல்லது வேறியாங்குளென்றில்லையென்னும்படியாயினுனென்று
மாம். (ங)

வேறு.

நாமவென்றிலேனகைகொண்மார்பனை
காமனையெனக்கண்ணிமங்கையர்
தாமரைககணற்பருகத்தாழ்ந்துலாங்
கோமகன்றிறந்துற்றகூறுவாம்.

நகை - முத்துவடம்.

இ - ள் அங்ஙனமொருவனுடையமார்பனை மங்கையர் காமனையென்று தாழ்ந்து
கண்ணற் பருகம்படிநட்சகுமியனிடத்துப் பிறந்த காரியங்களைக் கூறுவாமென்றா-
ரென்க. (ச)

சில்லம்போரின்மேற்றினாந்துறோனூலா
முல்லைகாரெனப்பூட்பமொயந்நிரா
புல்லுன்னுளிப்பொழிந்துபால்படுந்
கல்லென்சுமமையோர்கடல்விமிக்கதே.

பின்பளிக்கு அழிகின்றமையிற் சிலவான அழகியபாதின்றோலே நெனிம
சாய்ந்துலாவுமுல்லையென்று அடைகூறியது இப்பொழுது சாரணம் பூசும்படி-
யாகவேன்க. பால்படுஞ்சுமமை - பசுசுறுகிறவொலி.

இ - ள். நிரா தான் புல்லுங்கன்றிறினைத்த, முல்லை சாரெனப்பூ பூசாரண
பாலைப்பொழிதலாற் படுமொலி ஒருகடலினுள் செழித்த. (ச)

மிக்கநாளினுல்வேறு மும்மத
முக்கதேனினோடுந்நாளாகனை
பொக்கவாய்நிறைந்தொழுநுந்நின்மேன்
மக்களீண்டினுமடநான்மொய்மரினா.

உக்கதேனுடனே மும்மதமுறுதலாலே சுனைகளெல்லாம் பம்மத முயல்வாய்
நிறைந்தொழுநுங்குன்று.

இ - ள். இங்ஙனமொலிமிக்கநாளிலே குன்றின்மேல் மொய்மரினாநாய்வே.
தெல்லாரும்வந்து சங்களிலே திரண்டாரென்க. (சு)

மன்னவன்னினாவந்துரண்னுறு
மின்னநாளினும்கோடுநாமெனச்
சொன்னவாயுளையொருவன்புடநூல்
மன்னங்கூறினும்முழுதுணர்வினும்.

இன்னநாள் - இளவேனிற்குரியநாள்.

இ - ள். அங்ஙனமின்மனவாகள், இத்தன்மைத்தாகிய நாளிலே நிராவந்து
சேரும்; அதனை நாம் கொள்ளுதுமெனக்கூறிய அப்பொழுதே, புட்கூறிய ஞாலின்
குறிப்பை, நிமித்தமெல்லாவற்றினும் அறிவுடையானொருவன் கூறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா.

(எ)

க. அடைதுநாநிரையடைந்தகாலையே
குடையும்பிச்சமுமொழியக்கோன்படை
யுடையும்பின்னரேயொருவன்றேரின
லுடைதுஞ்சுகிவின்றேனுடைந்ததொப்பவே. (அ)

உ. என்றுகூறலுமேழைவேட்டுவி
ரொன்றுதேரினலொருவன்சூற்றமே
யென்றுகூறினுமொருவனென்செயு
மின்றுகோடுநாமெழுமொன்றேகினுர்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பிச்சம் - பீலியாற்கட்டுவன. சுடுவல் - சுடுவால்; சுடுதலென வினைமேனின்ற
வினைப்பெயரன்றி வினைமாத்திரையுணர்ந்திநின்றருபெற்றது. தேனினம்போலக்
கெடுதுமெனவே தமக்குப் பாடினமைகூறினான்.

இ - ள். நாம் நினாயையழிப்போம், அடித்த பொழுதே அரசன்படைவந்து
பொருது குடையும் பிச்சமும் அவ்விடத்தேகிடக்கத் தான்கெடும்; அதுகேட்டபின்பு
சுடுதலாற் நேனினங்கெட்டாற்போல ஒருவன்றோற் கெடுவேமென்று நிமித்திகள்
கூறினான்; அவன்கூறினவனவ்லே அவனை வேட்டுவரெனஇகழ்ந்து, ஒருவன்கூற்ற
மேயென்று உலகங்கூறினும், அப்பொருவன் ஒருதோல் ஒன்றுஞ்செய்யாமாட்டா
கைவின, இன்றுதொள்ளக்கடலும், எழுந்திருப்பீராகவென்றுகூறி நினாநிற்கிற
இடநோக்கிப் போனிரென்சு (க)

வண்டேழுசுருந்தவமார்ந்தவர்
தொண்டகப்பறைதுடியொடாந்தெழ
ளிண்டுதெய்வதம்வண்டுகிவெல்கென
மனடினுநினாமணந்தகாலையே.

முசுரு - விகாரம், தொண்டகப்பறை - கூகோட்பறை. விண்டு - அரசனுடன்
பலபுத்த.

இ - ள். அங்ஙனமேகினவா, தவமார்ந்து, பறை துடியொடார்த்தெழ முரு
கெனவெனங்கி, விண்டு, நினாவந்துகூமனவனவ்லே வெல்கவெனக்கூறி, மிக்குச்
சென்றொன்சு (க)

க. புத்தகோற்புபோற்பொன்கமந்துவா
ராய்த்துயர்நலக்காசெறுணனான்
கோத்தரித்திலக்கோதைமார்பினன்
வாய்த்தவந்தினாவாருவன்சொனான். (கக)

உ. பிள்ளையுப்புருந்தழித்ததாதலா
லெள்ளன்மின்னினாயின்றுநீரென
வெள்ளிவள்ளியின்விளங்குதோணலா
முன்குமாயரும்மொயம்பொடேகினுர்

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சுமந்திருப்பாராகிய ஆய்த்தியா. கோதை - பூமலை. நித்திலத்தையுடையமார் பினன் - நந்தகோன். வாய்த்த - தப்பாது. வெள்ளியாற்செய்த வளையினையுடைய தோள்.

இ - ன். ஆய்த்தியா நலஞ்சேர்தற்கு ஆதிண்டுமுற்றியை யொப்பானாகிய நந்த கோலுடைய அந்நினாயிலே வாய்த்தரிமித்திகன், நினாக்குள்ளேபுகுந்து காரிஅழித் ததாகலால் இன்று நீர் நினாயைக் காவலிகழாதொழிமினெனச் சொன்னான்; அது கேட்டுப் புதுமணவாளப்பிள்ளைகளும் மொயம்புடனே காத்தற்கேகுகொரென்க. (பு)

காயமினெனக்கலந்துகாரினா
மேயவெந்தொழில்வேடரார்த்துடன்
பாயுமாரிபோர்ப்கழிசிந்தினு
ராயர்மத்தெறிதயிரினினை.

இ - ன். ஆகாயமுமினுமென்னும்படி காட்டிலே கலந்து நினாமேயகிற அள விலே வேடரார்த்துப் பரந்தமழைபோலப் பகழியை உடனேசெந்தினராக, போரிற் காற்றாய் ஆயர் மத்தாற்கடைந்த தயிர்போலச் சிதறினொரென்க. (கக)

க. குழலுநவியமுமொழியக்கோவலர்
கழலக்காடுபோய்க்கன்றுதாழ்ப்பழி
துழலைபாய்ந்துலாமுன்றிப்பள்ளியுள்
மழலைத்திஞ்சொலார்மறுகவாய்விட்டார். (கச)

உ. மத்தம்புல்லியாயிற்றின்மற்றா
ராதலைவிடினித்தலைவிடா
ருய்த்தனரெனவுடைதயிபுளி
மொய்த்ததோலாலார்புழுதுமின்றினா.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மற்று - அசை.

இ - ன். அங்குனஞ்சிதறினகோவலர், குழலுங்கொடாலயுமங்கேட்டகக காட் டைக்கழலப்போய், இடைச்சேரியில் மகளிர்நின்று சுழலும்படி, அவ்வேடர் கயிறு போல அத்தலையை நெகிழவிட்டாராயின் இத்தலையை நெகிழவிட்டாராதலால், இனி அந்நினாயைக் கொண்டேபோயினொரென வாய்விட்டார், அதுகேட்டித் தோள்முழு துந் தயிர்ப்புள்ளிசெறிந்தநல்லார் திரண்டாரென்க.

உய்த்தனரென்றிறந்தகாலத்தாற்குறினார், தெளிவுபற்றி. (கரு)

வேறு.

வலைப்படுமானெனமஞ்ஞையெனத்தம்
முலைப்படுமுந்தொடுமொய்குழல்வேய்ந்த
தலைப்படுதண்மலர்மலைபிணங்க
வலைத்தவயிற்றினராயமுதிட்டார்.

இ - ன். அவர், முத்தோடே குழலிலேவேய்ந்த தலையானமலைபிணங்கும்படி மயிர்குலைய அலைத்தவயிற்றினராய், வலைப்படுமானென வலைப்படுமயிலெனவருந்தி னொரென்க. (கசு)

எம்மனைமாரினிடுறு.

தும்மனைமாரினைநோர்த்தவேழம்

வெம்முனைவேட்டுவரும்புழைப்புகாலாள்

தம்மனைக்கன்றொடுதாம்புலந்ததேபோல்

இ - ள். அவர், பின்பும் வேட்டுவர் தும்முடையதன்றே.

தும் கொண்டுபோயினார்; இனி எம்முடையதாய்மா, எ போருண்டாதற்குக்
வெனக்கூப்பிட்டுக் கன்றொடுபுலம்புதலுற்றாரென்க. ிசையும் முழக்கமு

உயர்வின்கண் அஃறிணையை உயர்நிணையாகக்கூற்றார். 'து கடல்; அதில்

ந. பாறையெழுந்தபுறம்போலொடுநெய்ப்பொரு

ப வாண

தாறுபடப்பள்ளியாருமமாக

மாறுபடமலைந்தாம்ப்படைநெக்தா

(அ)

சேறுபடுமலர்சிந்தவிரைந்தே.

(அ)

உ. புறவணியூகிரிபுன்புலம்போலி

நறவணிதாமரைநாட்டாநீந்திச்

நறவணிசூழ்கிடங்காரெயின்புது

நிறையணிதோடசவுந்திட்டனாபூசல்.

ஆய் - வேடுபோலச் சாதியையுளர்த்திற்று. சேறு - மது. புறவு - முல்லைநிலம்.

இ - ள். கற்போற்றியந்த தயிரும் பாலும் கெய்யுடனாகலந்து ஆறுண்டாம்
படி பள்ளியிலே வருத்தநிகழாநீங்க, கெடாதுநின்ற ஆய்ப்படை மாறுபாடுண்டாகப்
பொருது கெட்டது; கெட்டபின்பு, அவர், மலர்சிந்துப்படி விரைந்து புன்புலத்தைப்
பொய் நாட்டகத்தைநீங்கி மூதூரில் இறையணித்தாகக்கேட்கும்படி. ினாயையடித்த
பூசலைக் கொண்டுபோய்ப்போகட்டாரென்க.

இட்டனரென்றும், இப்பழியை அரசன்றமையிலே போகடுதலால்; ஒருசொல்
ஓமாம். இதனால் வாயிலொனாச்சிசைச்சமை கூறினார். மூதாரெனவே இது கேட்
டறியாதென்பதாகுத்து. (கக)

வேறு.

நொடுமரவெயினிர்ன்டிக்கோட்டிமிலேறுசூழ்ந்த

படுமணிநிரைனாடாநிடைபந்துகிலருவிநெற்றி

நெடுமலையந்தஞ்சென்றாரென்றுநெய்ப்பொதிந்தபித்தை

வடிமலராய்ப்பூசல்வவநகர்பாபிணரே.

ததில்போலருள். நெய்யைவார்த்த மயிரிலே மலையுடைய ஆயர்.

இ - ள். மறவர் திரண்டு நிரையைச் சேரக்கைக்கொண்டு மலையில் அருஞ்சு
ரத்தைப்போயினாரென்று பூசலை நகரிலேபரப்பினாரென்க.

“பல்லாக் கொன்டா ரொல்லா ரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையதுமாற்றி” என்
றும் “நிராகோட்கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய” என்றும் துறைகூறுதலின், இவருந்
கேட்டோரொல்லாஞ் சென்றுமீட்பரெனக்கருகி நகரிச்சுணர்த்தினார். (உ௦)

வகசிந்தா
யு.

சீர்ச்சாமரைக்கன்னியா

காசின்மாமனாக்குழவிலலிட
விசமாமன்கழுநீர்பிடிந்தாங்கரி
வாசவாநத்திருந்தானடன்மொயம்பினுன்
யா

காக - குறம். மாயம்பினுன், கன்னியாவீசந்தோறுங் குழவிலலிடக் கழுநீரைப்

இ - ள். கனிநுந்தமனடபத்தே அவனிநுந்திவகாசனத்தேயிருந்தானென்க.
பிடித்து, சசுமபினுன இகழ்ச்சி. (உக)

மெழ கொண்டலாடொடுங்கோலொடுங்குப்பு
சலாடமன்னைத்தாடொழுதாயிட
யுண்டொர்பூசலென்றாருளாயாபென
கொண்டனாநிபொற்றெனக்கூறினான்.

இ - ள். வித்தவாடொடும பிரமடொடுங் கையைட்கூ, தக்கொடியவாசனைத்
தானைத்தொழுது அககாட்டிலே ஒருபூசலென்றென்கூறிய அசாரவாடிக்கு அதுயான
கூறியென்றரசன்கூற, அவனும யான்கூறுகின்றாசனை நிருவாம்பற்று, நிராயை
அடித்துக்கொண்டாரென்றுகூறினென்க (உஉ)

செங்கட்புன்மயிரத்தோறினாசெம்பு
வெங்கணைக்கிற்குப்பாயமிலேச்சனை
செங்கட்புழியாததெழிந்தான்கைய
எங்கட்போதுபிசைந்தென்கூறினான்

இ - ள். அககூற்றனன், அதனைக்கெட்டிப்பூடைப்பிசைந்து, கண்முதலியவற்றை
யுடைய மிலேச்சனைக் கண்ணிலே தீப்புறப்பட்டவிழிந்தக கொபித்தானென்க.

தான் அரசனன்மையிற் கோபம் எளியாடெறாறுற்ற (உஉ)

வேறு.

கூற்றின்னிடிக்குங்கொலேவேலவன்கோவலாவாய
மாற்றம்முணர்ந்துமறங்காகடறாணைநோக்கிக்
காற்றின்வினாந்துதொறுமீட்கெனக்காவன்மன்ன
னேற்றையரிமாளிடிபோலவியம்பினுனே.

* “ஏறுமேற்றையும்” என்றலின் ஏற்றையும் பெயா.

இ - ள். கூற்றுப்போற் கோபியாநின்றவேலவனாகிய காவன்மன்னன், அக்கே.
பஞ்சிறிதுதணிந்து, கோவலரையழைத்து, அவர்கூறியகூற்றிற் பொருளையுணர்ந்,
தனதுதானையைப்பார்த்து, காற்றினும்வினாந்துசென்று நிராயைமீட்பீராகவென்
அரிமானேறுமிடியும்போலவியம்பினுனென்க. (உஉ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உ.

வேறு.

கார்வினேமேகமன்னகவுளழிகடாத்தவேழம்
போர்வினையிவுளித்திண்டேர்புனைமயிர்ப்புரவிகாலாள்
வார்வினேமுரசம்விம்மவானுலாப்போந்ததேபோல்
நீர்வினேசுரிசங்கார்ப்பநிலநெளிபரந்தவன்றே.

கார்காலத்துண்டான மேகமன்ன கவுண்மறைந்த கடாம். போருண்டாதற்குக் காரணமான குதினா. வார்வினே - வாருண்டான. யானையும் பரிசையும் முழக்கமு முண்மையின் மேகமுவமை. இனி வானுலாப்போந்ததேபோலுநீராவது கடல்; அதில் விளைந்தசங்குமாம்.

இ - ள். வேழமுந்தேரும் புரவியுங் காலானும முரசம்விம்மச் சங்கமார்ப்ப வானு லாப்போந்ததேபோல் நிலநெளியப் பரந்தவென்க.

நெளிய - விகாரம்.

(29)

காலகம்புடைப்பமுந்நீர்க்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததொப்ப
வேலகமிடைந்ததானெவஞ்சினவெயினர்தாக்க
வால்வினையலறவாய்விட்டிரலையுந்துடியுமார்ப்பப
பால்வினேந்திரவுசெற்றுப்பகலொடுமலைந்தொத்தார்.

முன்றுநீர்மையையுடைய கடல்; அது முழுகுந்தும்.

இ - ள். காற்று உள்ளெயுத்தலாலே கடலெழுந்ததேபோலக் கிளர்ந்து வேன்மிடைந்ததானையும் எயினரும் உயையலற இரலையுந் தடியும் வாய்விட்டார்ப்பத் தம்பிறுக்குதலாலே செவித்து ஒருபக்கத்திலே வந்து வளைந்து இரவுப்பகலும் மலைவதொத்தாரென்க.

கு - என்னொடு. வேடர் அரசர்க்கெதிராநின்றவின் இரவுப்பகலு முவமையா யின. பனை தானைக்கும், துத்தரிககொம்புந் தடியும் வேடாக்கும் நிரனிறை. (உசு)

விற்பழுத்துமிழ்ந்தவெய்யவென்றுனைப்பசழிமைந்தர்
மற்பழுத்தகன்றமார்பத்திடங்கொண்டுவைக்கச்செந்நாச்
சொற்பழுத்தவாக்குமாண்மைசொல்லலாந்தன்மைத்தன்றிக்
கொற்பழுத்தெரியும்வேலாரொடுஞ்சிலைகுழைவித்தாரே.

பழுதது - குழைந்து. வெய்ய - விரும்பின. மற்பழுத்து - மற்றொழிலிலே முற்றுப்பெற்று. செவ்வியநாவிலே சொல்லெல்லாங்கைவந்தவாகள். கொற்றொழி விலே யடிபட்டு. மைந்தகும்வேலாரும் அரசன்படை.

இ - ள். வேடர்கையில்வீல் வளைந்துகான்றபசுழி மைந்தர்மார்பத்தே தங்குத லாலே கவிக்குக்கும் ஆண்மைகூறலாந் தன்மைத்தன்றாக எரியும்வேலார்அவ்வேடர் வில்லைக்கெடுத்தாரென்க.

இனி வேலார் தமது வில்லைவளைத்தா அவ்வளவிலே வேடர் மைந்தனாவீட் டிமுரென்றமாம்

(29)

வாட்டபடையனுங்கவேடர்வண்சிலைவணங்கவாங்கிக்
கோட்டபுலியினத்துன்மொய்த்தார்கொதிதுனைப்பகழிதம்மால்
வீட்டினாமைந்தர்தம்மைவிளிந்தமாகவிழ்ந்ததின்தேர்
பாட்டரும்பகடுவீழ்ந்தபனிவனாகுனிவதொத்தே.

இ - ள். தம்மைக்கெடுத்த வாட்படைகெடுப்படி வேடர் வில்லைனைத்துப் புலியினம்போலெதிர்தென்று மொய்த்தவர்கள், தம்பகழியாலே வீரரானவர்களை வீட்டினார்; அவ்வளவிலே மாவீழ்ந்தன; தேர்கவீழ்ந்தன; வனா குனிவதனையொத்துப் பகடுவீழ்ந்தன வென்க.

மொய்த்தா - தொழிற்பெயர். பட்டு - விகாரம். (உஅ)

வென்றிநாங்கோடுமின்னேவெள்ளிடைப்படுத்தென்றெண்ணி
யொன்றியுள்ளாங்குகென்னவொலிகடலுடைந்ததேபோற்
பொன்றவழ்களிறுபாய்மாபுனைமயிர்க்குஞ்சிபிச்ச
மின்றவழ்கொடியொடிட்டுவேர் படையுடைந்தவன்றே.

வேற்படை - காலாள். குஞ்சி - சிற்றணுக்கள்.

இ-ள். படாதமைந்தர், வேடனா வெளியிலே புறப்படவிட்டு யாம் இப்பொழுது வெற்றிகொள்ளுமென்று எல்லாருமெண்ணி அப்படையுடனே பொருந்தித் தள்ளிச் சிறிதுகுறைபீராகவென்று தர்படைககுச்சொல்ல, ஈறிற்று மாவும் வேற்படையும் குச்சத்தையும பிச்சத்தையுங் கொடியுடனே போகட்டு. கடலுடைந்ததுபோலுடைந்தவென்க. (உக)

பல்லீனாழ்க்கிரந்தநாரிந்பனிமலர்பயிலப்பெயர்
முல்லையங்கண்ணிசிந்தக் கால்விசை முறுக்கியாய
ரொல்லெனவொல் ப்பவோடிப்படையுடைந்திட்டதென்ன
வல்லலுற்றமுங்கிடுஞ்சிற்பட்டியங்காபுழந்தான்

பல்லாந்தித்த நாரிலே பூ கொளுங்கவாழை கட்டப்பட்ட முல்லைக்கண்ணி.

இ - ள். படையெட்டவளவிலே ஆயர், காண்கின்றதும்படி கால விசையுடைய, முறுக்கி ஓடி ஒல்லெனவொல்பப் படையுடைந்து, சென்று கட, அழிவெட்டுக் கட்டியங்காரன் நெஞ்சிலே ஒருவருத்தமுற்றிப் பிசையெழுந்திருநென்க.

என்றார்க்குப் பாடமாயின், என்றவருந்நெருங்குத் தானும்தெருவருந்திருநென்க. (கஉ)

வம்புகொண்டிருந்தமாதாவனபூலேமலைத்தேவனாரர்
கொம்புகொண்டன்னல்லலாகொழுங்கயற்றாங்குண்போலு
மம்புகொண்டரசுமிண்டாராக்கொண்டெறவாபோலு
செம்புகொண்டன்னவிஞ்சித்திருநகாச்செல்வவென்றார்

செம்பின்றன்மையைக்கொண்டாலொத்த மதில். உலகநிச்சுநி நாரிந்கரசுருகிய ஸ்ரீமானேயென்றார், வெகுண்டு.

இ-ள். நிராபோனபின்வந்த ஆயர், செல்வனே, மாலையின்று நெருநருகுவதோர் கொம்பு, கச்சைத் தன்னிடத்தேசொண்டு அடிபாந்த காதலையுடையமுலையைத் தனக்குறுப்பாசக் கொண்டாற்போலு நல்லாருடைய சரண்போலத் தப்பாத அம்பையே தாங்கொண்டு அரசர்மிண்டார்; மறவர் ஆவைக் கொண்டேபோளுரென்றாரென்க.

அரசர் - அவன்புதல்வரும் மதனனும். (கக)

மன்னினாபெயர்த்துமைந்தார்ந்தனர்கொள்கவாட்குட்
பொன்னிறைகடருமேலிப்பூங்கொடியனையொழிந்த

கண்ணியைத்தருதுமென்றுகடிமுரசியம்பக்கொட்டி
நன்னகர்விதிதோறுநந்தகோனமைவித்தானே

மன்னினா - பெரியநினை. பூண்விளங்குதற்குக் காரணமானமேனி.

இ-ள். அதுகேட்டு அரசன்வாளாவிருத்தலின் நந்தகோன், கண்முதலியவற்றை யுடைய கண்ணியை மைத்தாரினாமிட்டிவந்தவர் கொள்வாராக; யாமுந்தருவேமென நகர்விதிதோறு மிக்கமுரசை முழங்கக்கொட்டிச் சாற்றுவித்தானென்க.

இரண்டுகுலத்தோருந் தாழ்வியரங்குநாதிருத்தற்குக் கொள்கவென்றுந் தருது மென்றுங்குறினான். படைநான்குமிகப்படைத்தப்பல்லுயிர்ச்சுமருள்புரிந்தோருண் மையானும், கண்ணியை விரும்புவாருண்மையானுஞ்சாற்றினான். (௩௨)

வெந்நங்குதைச்சாபங்கான்றவெந்துனைப்பாழிழிழ்க
வதிர்ந்ததுசேனையிட்டங்கூற்றொடுபொருதுகொள்ளுந்
கருந்தடங்கண்ணியன்றிக்காயமாளுகவேரு
மரும்பெறலவளுமாகென்றாவதொழுதுவிட்டார்.

மும்பிலாட்செய்த குதையையுடைய வில்.

இ-ள். அடவா, சேனைத்திரள் பேடரதுசாபங்கான்ற பகழ்மூழ்குதலாலே செட்டநாறலால், இவளையன் றுக்காயமெழியாக- செவ்வாளொருபெறுதற்கரிய பெயலமகூர்மாசு, அக்கேடராசியகூட்டுண்டு பொருதுகொள்ளுந் கொலைவல்லாரில் லையன்றி தொழுதுவிட்டான்.

இது சொல்லென்க.

(௩௩)

காபிரிமின்னனுமேற்பாமுகர்நெஞ்சினோடு
தோப்பிகடாவித்தேநந்தார்ச்சுவகனருளிற்போகித்
தாபொல்புரவிவடநுதான்புக்காட்டுகின்றா
கூப்பரிவுற்றதெல்லாமொருமணுணர்த்தினானே.

இ-ள். சிவசன், பின்னையொக்கும்சுளர்மேலே காழாக நெஞ்சு ஒதிமாறு போல நுஞ்சுதோகி செலவிலேசடாவிப் பின்பு, புரவியை வட்டத்தேசெல்லக் கூட்டிவிற்றவனுக்கு, அவனருளாலே ஒருமகன்போய்வந்து ஊர்பரிவற்றதெல்லா முனர்த்தினுனென்க.

வட்டம் - வாளி. இனி ஒருமகன் தோபிகடாவிப் போய் வந்தென்றுமாம். இதன்பின், * 'என்றவன்' + 'சேட்டிளம்' எனவிரண்டுகல்கூறுவாருமுளர்; அவை பயிலவழங்கா. (௩௪)

* என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயெரிமணிக்கடாக்கையா
லொன்றியதோழாகைம்மேலெறிந்துகக்குணர்வினமிக்கார்
செய்வழங்கோகையாகச்சிறப்பொடுசெம்பொன்சுந்தி
நன்றிதேபோல்வதில்லைநாந்தொறுமிட்டுமென்றான்.

† சேட்டிளம்பருதிபோலுந்திருமகிழ்மலைமார்பன்
கேட்டலுங்கனவ்றுவல்லேகிளரொளிரந்ததிண்டேர்
நீட்டமில்செய்கைதம்மாற்பண்ணெனநினைந்துசொன்னான்
நீட்டரும்பருதியன்னசீவகசாயியன்றே.

வேறு.

தன்பான்மையாளயலான்றலைக்கண்டுபின்னு
மின்பாலடிசிற்கிவர்கின்றகைப்பேடிபோலா
நன்பால்பகவேதுறந்தார்பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பா
ரென்பாரையோம்பேனெனியானவனுனென்றான்.

தன்பகுதியாய்த்தங்கிய வீரமகளை. போலாவென்றபாடம் செய்யாவென்னு
மெச்சப்பொருட்கண்வந்த உவமைச்சொல். நன்பால் - நல்லொழுக்கம். *“சிலவ
யினான்” என்றதனாற் றிணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிந்தன.

இ - ள். நல்லொழுக்கம், பசு, துறந்தார், பெண்டிர், பாலர், பார்ப்பாரென்பா
னா ஓம்பேனெனின்யான், தன்வீரத்தை அயலாரிடத்தேகண்டு பொறுத்தான் ஆண்
மகனன்மையிற் பேடியையொத்துப் பின்னுமபாலடிசிலுண்டற்கு மேற்கொள்கின்ற
ஒழுக்கத்தையுடைய கட்டியங்காரனாவேனென்றானென்க.

இது உட்கோள். இனிப் போலாமென மகரவீரக்கப் பேடிபோலாமவனாக
வென்றுமாம். போலாவென்றது எச்சப்பொருளுணர்த்தினமையின் ஒப்பில்போலி
யாகாமையுணர்க. (௬௫)

போர்ப்பண்ணமைத்துருகம்பூட்டிப்புரவிபண்ணித்
தேர்ப்பண்ணமைத்துச்சிலைகோல்ப்கழியாய்ந்து
கார்க்கொண் முமின்னினிமிர்தாங்கல் மாய்குளம்பிற்
பார்க்கண்ணெழுந்ததுகளர்பகன்மாய்ந்ததன்மே.

பண்ணமைத்தல் - சமைத்தல்.

இ - ள். புரவியைப்பண்ணிதுகத்தேபூட்டித் தேரைப்பண்ணமைத்துப் பின்
தன்னைப் போருக்கிடாகப்பண்ணமைத்துக் கோலி ஆய்ந்து மின்போலத் தேரைப்
செலுத்தினான்; அப்பொழுது குதிநொக்குரத்தார் பாரிடத்தேழுந்த புழுதியாலேபுக
பொழுதுகெட்டதென்க.

கொண்மூ - விகாரம்.

(௬௬)

இழுதொன்றுவாட்கணினையாரினையார்களைக்கிற்
பழுதின்றிமுழ்கும்பகழித்தொழில்வல்லகாளை
முழுதொன்றுநிண்டேர்முகஞ்செய்தவன்மொனோடேற்கும்
பொழுதொன்றுபோதுமெனப்புண்மொழிந்தான்மொழிந்தான்.

இ - ள். முன்பு நிமித்தங்குறினவன் அத்தேரைக்கண்டு, தோன்றின அவன்
மகளிர் காமாகரிடத்து கோக்குகின்றநோக்குப்போலத் தப்பின்றாகத்தேக்கும் அம்
பாற்செய்யுந் தொழிலைவல்லகாளை; தேரொன்றே கிசைமுழுதும் முகஞ்செய்தற்குக்
காரணமானவன்நன்னுடனே யாம் இப்பொழுது போரை எதிர்கொள்ளும் பருவ
மன்று; போக்கடவேமென்று கூறினானென்க. (௬௭)

மோட்டும்முதுநீர்முதலைக்குவலியதுண்டேற்
காட்டுண்ணமக்குவலியாராயுங்காண்டிமென்றே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம்,
ருக-ம் ரு - நச்சினுர்க்கினியருளாயிற் காண்க.

யேட்டைப்பசியினிகைவ்வியநாகமேபோல்

வேட்டந்நிரையைவிடலின்நிறைந்ததன்றே.

இ-ள். அப்பொழுது வேட்டுவச்சாதி, முதுநீரிடத்துப் பெரிய முதலைக்கு வலிய தொன்றுண்டாயின் நமக்குக் காட்டிடத்து வலியாராயும்காண்டுமென்றுகூறி, இந்நாகக் கிடைத்தபசியால் இரையைக்கல்வியநாகம்போல் அந்நிரையைக்கைவிடுதலின்றாய்ப் போரிற்கு விரைந்ததென்க. (கஉ)

வேறு.

கடற்படையனுங்கவென்றகானவரென்னுங்கூற்றத்
திடைப்படாதோடிப்போமினய்யவென்றிலைவாய்வைத்
தெடுத்தனர்விளியுஞ்சங்கும்விளையும்பறையுங்கோடுங்
கடத்திடைமுழங்கக்காருங்கடலுமொத்தெழுந்தவன்றே.

இ - ள். அங்நனம்விரைந்தவர், அரசன்படைகெடும்படி வென்ற வேடரென்னுங் கூற்றத்திடையில் அகப்படாதே பிழைக்க ஒடிப்போங்கனென்று வார்த்தை கூறித் துத்தரிக்கொம்பையுதிக்க கொக்கரிப்பையுஞ் சீழ்ப்பையுமெழுப்பினர். அதற்கெதிரோ பிள்ளையாருடையசங்கும் பறையும் கொம்பும் காட்டிலேமுழங்க இரண்டிபடையினொலியும் காராயுங் கடலையுமொத்தெழுந்தவென்க.

“யில்லுடை யினையர் கல்விடு பெடுத்த” என்றாற்பிறநம்

(கக)

கைவிசைமுறுக்கிவிசங்கொளியுங்கறங்குமேய்ப்பு
செய்கமுற்குரிசிறிண்டேர்விசையொடுதிசை. ளெல்லா
மையெனவளைப்பவீரார்த்தனரவருமார்த்தார்
மொர்யமர்நாட்செய்தையன்முதல்விளையாடினோ.

விசையுண்டாகமுறுக்கி. ஐயென-வ்வைய. பின்பசெய்யு மொய்யமருக்குமுத லேநாட்டுகொண்டு என்றது தான்செய்யுந்தொழில் நிகழ்த்துவதற்குமுன்பே அதனைத் தொடங்குவதற்கு. இது தம்மிற்றம்படைவகுத்துவிளையாடுந் தன்மைத்தென்று விளையாடினனென்றார். தனக்கு அவர்நிகரன்மையானும், அரசாட்சியின்மையிற்பகையின்மையானும், தனதருளும் வீரமுமெப்படுத்துதற்குச் சென்றானாகலானும், அவரையஞ்சப்பண்ணினாமிட்டானென்பதே தேவர்கருத்து; அது மேற்காண்க.

இ - ள். அவரெதிர்த்தலிற் குரிசில் தொ கொள்ளிவட்டத்தையுங் காற்றமுடியையு மொப்பவிசையோடேவளையாறிதக, தன்வீரராத்தார்; அதுகேட்டு வேடருமார்த்தார்; அப்பொழுது ஐயன் நாட்செய்து விளையாடினென்க. (சௌ)

ஆழியானூர்நிப்புள்ளினஞ்சிறகொலியினு
மாழ்க்கிப்பையவிந்தவண்ணம்வள்ளறேர்முழக்கினனுஞ்
சூழ்துகண்மயக்கத்தானும்புளினுருள்கருங்கிச்சேக்கைக்
கோழிபோற்குறைந்துநெஞ்சினறமெனமறமும்விட்டார்.

இ - ள். திருமாலேற்படுவதாகிய கருடனது சிறகொலியினுலே பாம்புமயங்கிப் படமொதுங்கினாற்போல, வள்ளறேரொலியாலும் தம்மைச்சூழ்ந்த துகளின்மயக் கத்தாலும் வேடர், மனவெழுச்சிகருங்கி, வலைப்பட்டகோழிபோலேசெயல்குறைந்து

தமதுநெஞ்சின் அறம்புகுதாம; கைவிட்டாற்போல ஈண்டு மறத்தையுங்கைவிட்டா ரென்க.

அவருயிரைக்கொடுத்தலின் வள்ளலென்றா. பொராதே சேரோலியாலேஅஞ்சு வித்து நிராமீட்சின்னான். (சுக)

புள்ளொன்றேசொல்லுமென்றிப்புறத்தலைவோடும் பொய்த்தான்
வெள்ளத்தேர்வளைநதநம்மைவென்றியி ட்கரிதுவெய்த
வுள்ளம்போற்போதுமோரெடுப்பெடுத்தாய்வென்ன
வள்ளன்மேலப்புமாரியார்ப்பொடுகிதறினோ.

இ-ள். அங்குனமறமவிட்டவேடா, ஆந்தை ஒருதேர்வருடமன்று சொல்லாநின்ற தென்று நமக்குச்சொல்லி இந்தப்புன்றலெட்டன் நிமித்தமுந் தப்பிலுநர், மம்மை, தேர் வெள்ளமாகவளைந்தனவாகலான் இவ்விடத்து நிராகோடலரிது; இனி நாய்க்கு தாக ஒருகாலுற்றுப்பொருது சன்னி உட்யப்போமபடி ஒருவருள்ளம்போலே எல்லா ருஞ் செல்லக்கடவேமென்றுகடசிச் சென்று, வள்ளன்மேலே அப்புமாரியைப் கொடு னுரென்க.

நீ சினைந்தாற்போலப் போடெமென்றுமாய்

(சுக 2)

மால்லனாதொடுத்தவீழ்ந்தமவாநிபாரித்தனைக்
கால்லாததெழுந்தபாறக்கல்லெனப்படைத்ததேபோ
மேனிநாதெழுந்தவேடாவென்றுணையப்புமரி
கோனிநாத்துமிழும்விலாநகோமக விலக்கினுவோ.

மால் - பெருமை. மலையிற்றெடுத்தென்றார், காலமழையென்றுரைத்தரு.

இ - ள். மாரித்தனைக் காற்று, கல்லென இரைத்தெழுந்த தெழையத்த சன் மைபோல, தன்மேனிநாதெழுந்த வேடருடைய அம்பாசியமழையை, கோமகன் தன்கைவிலாந் றுன்சொரிகின்ற கோலைநிறைநொந்து விலக்கினான்.

காற்றுத் தான்வெண்டியதிசையே மழையென்போகுமாறுபோல, இடனம்ப தன்விசையால் அவரம்பை மீளவிட்டதென்க.

“நாமுறக் கணைக்காற் றெடுத்த கண்ணகன் பாசன” என்றாநிறுப இசு றுந் கோமகனென்றா. (சுக)

கானவாரியியில்லாய்க்கடுங்கணைதொடுத்தலோடு
மாரிநாபெயர்ந்தவாயராந்ததனர்ணிந்ததின்டோ
டானென்றுமுடங்கிற்றென்றுநிமிர்ந்ததுசரம்பெய்மரி
போனிநிறவென்பமற்றப்பொருவருசியைஇனாக்கே.

அங்குனந்தொடுத்த தொடைவிசைடங்கணடு இனிப்பொரவரிசென்று குறைந்து நிராயைக்கைவிடுதலால், கொடுத்தலோடுகிணைபெயர்ந்தென்றா

இ - ள். தனது வில்வாய்க்கடுங்கணையை அவுணத்தொடுத்ததொடையுடனே நிராமீண்டன; அதுகண்டு ஆயரார்த்தனர்; அதன்பின்பு, நிராயையிட்டுத் குவிந்த கானவாரியுப்படியாகத் தனதுகிண்டோடானென்றுமுடங்கிற்று, ஒன்றுநிமிர்ந்தது. அப்பொழுது அவ்வேடர்க்கு அம்புடன் பெய்மாரிபோலத் தானாயாங்கின்றவென்க.

இது நிராமீட்ட பின்பு, அவ்வேடர்திரள் குலைத்துபோம்படியாய்த் நிலைமை கூறிற்று. கொல்லாதிருத்தலின் மழைபோலென்றார். (சுக)

வேறு.

ஐந்தாறுதூறுதலையிட்ட வாரூயிரவா

மெய்ப்நூறுநூறுதூறுவெங்கணைதூவிவேடர்

கைநூறுவிலுங்கணையும்மறுத்தான்கணத்தின்

மைந்நூறுவேற்கண்மடவார்ப்பொலமாய்தார்.

பலையிட்ட - முதலிலையிட்ட பொலம் மெய்ப்தாரூயிரவா அவர்மெய்தூறு நூறு நவல்லகணையை இப்பொழுது அங்குள்ள நூறுதூறு சொகிந்து நூவுதல்-மிகச் சொகிதல் மையாசியநூறு - அஞ்சு நம். செரி மையை அத்ததற்குக்காரணமான வெல்லன், நூறாம நிலைல்லாத சொகிதல் மனம் உவலம்.

தி - ன். அங்குணம் பொலமார் பானிக்கும்பா சகிரையத்தாய், வேடர்கையற் பிறைநூறுகிடை வல்லம் அம்மையம் பொலபொசடப்பணைநின், பின்பு, அவா மடவாரமனம்பொல செருகாதிர் பாடவெல் மனத்தாரென்க.

மாட்டல் - மனத்தல், "காவி, மாய்க்குமாத் சதன்" என்ற பொல. தம மயாகுண அசெய்பாசெய்யாமாண பொசுதிவர் நூவுதலான் அறுப்பித்தானென் னா. தாவித் துணித்தானென்றமாம் (சது)

வாவாவாயுமிப்பந்நவா வொ கணவாயுமிப்பந்

கோவ்வாட்டிநயகெடியாய்விடு, ந்தாகுமைத்தன்

கோவ்வாய்கிலையினொடியாற்றோறுமிட்டிமிவ்வா

னாவாய்கிறை துக்கைவனாமதிசெல்வதொத்தான்.

பாண் - பொலம் கிலையினொடியால் - எவ்வொரு து கிசையிற்றித்த ஒவ்வொரு பொலம். இது "கொள்கொத்திற் பாய்க்கொல்" என்றசனைக்கருதிக்கற்றது.

தி - ன். கோவ்வாட்டிநயகெடியாய்விடு, ந்தாகுமைத்தன், அவ் பொலமெல்லாட்டி ம்புவிற் சைம்புத்தாட்டிப்பின்னன் கிலையினொடியால்கிசை மித்தென்பான், மதிபொலமொடியாற்றொருவன்

சாதிடாறு கிசைத்தாய், வலாயிவ சகிரைமீனமை தொற்றுவத்தலின் உவ மையாம் மெய் அரண், தொற்றக்கொழும்பொருட்டட்டாசெனும், அவா கட்டம். மயாசின் பாப்பகையன்மையிடு, தபாட்டொருதென்று, அதுதிர்த்தற்குப்பொன் றுப்பொருட்டொருவொ கிலையினொடியாய் சைத்தப்பொலம்பொக்கினென்றுகூறிய தெனும், சைத்தி பொலம் மையானுக்கொலத்தகாரணத்தலிற் சொலையின்றென் னுத்தொன்றன் சைத்தபொலம். பொலமென்குருமாயினென்ற. (சது)

ஆவாற்றிற் தியைப்பவன் றோறுபோம்

கோளுறு கோவாயினாமிட்டவனொன்றாகுப

வாளுற்றாழ்வாய்மே டேபெழந்திற்பதேபோ

று ஏற்றலுத்தானவெருண்டாகவார்த்ததன்றே

பொழாந்து பொகின்றோனுப் கூடகின் வல்லையிற் றோடுமென்றார் கோளு றுறு - பொலாறுமென்பப்பட்ட கோலன்-கருதான், அசனுமாம். தான்றோற்ற துன்பு விலைப்பலிற் கிலையின்றது புண்ணிசில் வேலாடுவாய்ப்பட்டி அது முற்றிற் பிச்சுறப்போன்றது, கிரைமிட்டி குப்பொருட்டமையாற் றோவா நாளுறுவத்தானென்

றொரு பெயரிட்டா. சீவகனரசுவிமை எய்துநான்வந்துறுதலிற் தனக்கிழைத்த
நாளுற்றலந்தவன்.

இ - ன். தாரவன், தோழருடனே இரண்பெடையிலும் ஓராளுக்குங் குற்ற
மின்றாக நிரைமிட்டானென்றுகூற, அதுகேட்டு நாளுற்றலந்தான் இற்றதுபோல
வெகுண்டான்; நகர் உவந்தார்த்ததென்க (சஎ)

வேறு.

இரவிதோய்கொழிமொண்மடாததிடுபுகைதவழ்ச்சுண்ணம்
விரயிப்பூர், நாமநாற்றினிதெளித்தாரந்தாமகி
யரவுயரொழியினுந்நனகன்படையனுங்கவென்ற
புரளித்தேர்க்காயின்ன மாணியைப்பொங்கவென்றார்.

இ - ன். சீவகன்செல்லுகின்றதெருவில் கற்புடைமகள், மடாததே கள
னத்தோடேகலந்து புகைதவழ்ச்சுந் தாமத்தோடொழிவினையெய்குந்
தெளித்த அதனைவங்குடைமகன்வந்த, தாமது மகவமாத நூர்த்தைகண்டது, துர்
யோதனன்படைக்கொழிபடையு அருங்குணியெடுத்த கண்ணைப் பொலிவென்
ருவென்க.

யிலும் தெரும் களமிட்ட லுமுடைய.

தின்னமிதனையசெவ்வாயிளங்கிளியழையஞ்சொற்
பொன்னிச்சுணங்குபூததபொங்குளமுலையினாத
மின்னிய நுகப்புநொவவிடலையொழியொழி
யன்னமுமயிலுமபோலயொழுகின்றிவொண்டார்.

இ - ன். செவ்வாயினையொழியிளங்கிளியழையஞ்சொற் கிளியழையினாத,
விடலையொழியொழி நுகப்புநொவவிடலையொழியொழி அன்னமுமயிலுமபோலயொழுகின்றி
வொண்டார்.

இது கற்பனை மகன் கொடுத்தோன் க. 12

சில்லரிச்சிம்பின்வளவாழ்நிறுபவறகத்தகச்செம்பொ
னல்நுற்றேரணிகதுகொம்மைமுலையெனுப் புரவிபூட்டி
நல்லெழினெடுங்கொம்பாப்பருவயில்லுருவக்கோல்
செவ்வப்போர்க்காமன்சேனைசெம்மம்மேலெழுந்தகன்றே.

இ - ன். அசை புரவியென்றார், புரவியின்மீன் தேர்செல்லுமாறுபோல முடி
சென்றுவழிகிறித்தபின்பல்குற்பயன்கோடலின்.

இ - ன். செவ்வத்தேன்று பொடியெய்யுங் காமன்சேனை, சிலம்பாகியபவ
கறங்காநிற்கவல்லுராகிய தேரைச்சமைத்து, முலையாகியபுரவியைப்பூட்டி, கண்
பாகக்கொண்டு, பருவமாகியவல்லெழுந்தகன்றே, தலைவன்மேலே மறுபடையாக
எழுந்ததென்க.

இதனால் அவர் வேட்கைசெலுத்தினமை கூறினார்.

(சு)

நூல்பொருளியதுண்மைநுகப்பினையொசியலிங்கிக்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்கதிர்முலைச்சின்னிலிங்கிக்

கோல்பொரச்சிவந்தகோலமணிவிரற்கோதைதாங்கி
மேல்வரல்கருதிரின்றூர்விண்ணவர்களிரொத்தார்.

நூலெடுத்தற்கரிய. இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல். கோல் - நரம்பு.

இ - ள். இடைசாளருமபடிவீங்கி அடிபரந்து தளராதிருந்தமுலையைக் கச்சாற்
சட்டி, விராவற்கோதையைத்தாங்கி, சிவகன்வரவைக்கருதி, இமையாதேபார்த்து,
மேனிலத்தரின்றவர் தெய்வமகளினாயொத்தாரென்க. (கடு)

ஆமமுமிடையுமல்கொடி பார்த்தெழுந்துவிற்கிப்
போகமும்பொருறாமி ன்றபுணர்முலைத்தடங்கடோற்றப்
பாகமேமறையரிந்தபடைமலர் த்தடங் கணல்லார்
நாகம்விட்டெழுந்துபோந்தநாடாந்தம்மகளிரொத்தார்.

அல்க - கருங்குமம். பொருள் - கணங்கு. புணமுலை - நெருங்கினமுலை.
விடப்பொறுக்கள். எழுந்து - உயர்ந்து.

இ - ள். எழுந்து விட்டிராந்த முலைத்தடம், ஒருபாதியேதொன்ற ஒருபாதி
மீளைய, ஒருவாழ்வியொருவாழ்வியைநல்லா, நாகருலகத்தைவிட்டிப்போந்த நாகர்மக
ளையொத்தாரென்க. (கூஉ)

வானாற்றுகடைத்தலைவெவ்வென்குட்டி மலைத்தலைபோ
வாள். நகரெழுந்தநீண்டவலைமலர் த்தடங்கெணல்லா
நிளக்கடிகெட்டைபடோக்குநையித்தெழுநுகிப்பூப்போற்
காளைதன் தேய்செல்லித்தகவந்துப் ப்றொக்கவந்தே.

அதன், விட்டம்.

இ - ள். அநாதினவிரெண்டி தம்மீத்கலக்குப்படி மலை
த்தலைவெவ்வெனல்லாம், கொல்லெவ்வெனயமாட்டாது தம்மீத்கலந்து, ஞாயிறுபோ
வெளியைப்பாடும் பூபடாபல காளைதன் செக்கன் கிதியிலே (சுருநெருங்கின
விடங்க. (கூக)

வடகமுநாதுகிலுத்தோடுமாலையுமணியுமுநுதுங்
கடக்கடிகுநுழையுமுநுதுங்கதொள்கலந்துநுது
நிடவனையெல்லையெல்லாமின்னினாத்திட்டதேபோற்
படவரவல்லுலாபபயத்தனமாடமெல்லாம்.

வடகம் - அந்நவாசம். வடைவெட்டம். சுருநெரு - நியனருநாயிதும்போலு
மொளி. கலந்து - உலர்ப. வகை - குந்தெழு. நினாத்திட்டது - ஒருசொல்.

இ - ள். வடகமுநவியன லுந் தம்மீத்கலக்குப்படி சிலமின்னினாத்தாற்
பொல முதுநிடத்தினது கடறுபாட்டினெல்லையெல்லாவற்றினுள்ள மாடமெல்லா
மல்லுலாபப்பெற்றனவென்க.

இனி, மூதாரெல்லையெல்லாம் வடகமுநவியனவொளி தம்மீத்கலக்குப்படி சில
மின்னினாத்தாற்பொலவென்றுமாம். (கூச)

க. மாதுகுமயிலினல்லார்மகலமரபுகுநிப்
போதககம்பியென்பார்பூயியும்புணர்கவென்பார்

தோதகமாகவெங்குஞ்சுக் கண்ணாமேற்சொரிந்துதண்ணெண்
ருதுகுப்பினையல்லிசுச்சாந்துகொண்டெறிந்துநிற்பார்.

இதுமுதல் "வட்டிடை" அளவுமொருதொடர்.

காதலொழுதுகின்மயிலிற்காட்டின் நல்லார் - பாத்தையர். பொதக - பொதக;
திருவேபுருதகவென்றப் பொல. இவன் அச்சென்ற மயங்குந்தம் உலகச்சாத்தற்
ருரியென்ற பூநியுட்புணர்க்கென்றார். தோதகமாக - உருத்திரமாக. நல்லார் மங்
கலங்குந் தம்பி, பொதுகப்பென்பாரும், புணர்க்கென்பாரும், எட்டிடமுஞ்சொரிந்து
வீசி ஏறித்திற்பாரும். (கரு.)

உ. கொடையுளுமொருங் கொல்லுங்குந்நீனுக்கொடியவார் பொய்
படையுளுமொருவனெய்லுபயர் செழுவனாவதுணையா
னடையார் சொல்லுந் தெல்லாமபரி கங்கடகனாடார்
தொடையல் தோதகமென்று சொல்லுபுத்திரமுதற்பார்.

உம்மையிதன்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
டம். பழுவல் - கொட்டல். உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
புடைய அடியுடைய. கொடையுளுமொருங் கொல்லுங்குந்நீனுக்கொடியவார் பொய்
ருகஞ்சொல்லுந் தெல்லாமபரி கங்கடகனாடார். இவ்வாறு உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
நல்லாவென்ற மயங்குந் தெல்லாமபரி கங்கடகனாடார். உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
கூறி, உவனத்தொழுகுந் தெல்லாமபரி கங்கடகனாடார். உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
யுப எல்லாமென்றார். இவ்வாறு உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
மைமையுண்டு கொடையுளுமொருங் கொல்லுங்குந்நீனுக்கொடியவார் பொய்
சொல்லிற்றுமாம். (கரு.)

ங. செம்மலைப்பயர் தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்
ரெம்மலைத்தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்
தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்
தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்

இவ்வாறு பயர் தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார். தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்
வன் எம்மலைத்தெய்தவழுவனாடுவார். தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார். தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார்
ஞ்செய்தார்கொல்லுந் தெல்லாமபரி கங்கடகனாடார். இவ்வாறு உம்மையின்மேல் உம்மையின்மேல்
சீரிய காமமொலையத் தாழ்த்தெய்தவழுவனாடுவார். (கரு.)

ச. சினவுந்காடந்தெய்தவழுவனாடுவார்
கனவினினுந்நிவருதுகாட்டியாங்காணவென்பார்
மனவிரியல்குலார் தாமதமனத்தொழிபுந்நிவருது
கினவுந்காடந்தெய்தவழுவனாடுவார்

நானையென்றார், இத்தைக்குஞ்சாங்கயாலாற்றுதல் - காட்டி. இக்கவி
யியங்கோன். செல்லின, எம்மையருள், நான்க்கண்கடந்ததனத்து கண் அகலத்தா
யாங்காணக்காட்டுமாயாகவென்பாரும். மனவு - மணி. தாங்கு. உவன ஒன்றுங் கோ
பாரின்றாகையயங்கிவிட்டு தாம் இவனிடத்திலுந் தங்குக்கொடுத்தம்மனத்தொழி
குவாரும். அக்குலார் - இரண்டிடத்துங்கட்டி. (கரு.)

டு. விண்ணகத்துளர்கொன்மற்றிவ்வென்றிவேற்குரிசிலொப்பார்
மண்ணகத்துவர்கொல்வார்மழுகளிநனைபதோன்றல்
பண்ணகத்துறையுஞ்சொல்லார்நன்னலம்பருகவேண்டி
யண்ணலைத்துவத்திறந்தார்யார்கொலோவளியரென்பார்.

மற்று - வினமாற்று. தோன்றலை மண்ணிடத்து இம்மக்களொவ்வாராதலாற்
பின்னை இக்குரிசிலையொப்பார்விண்ணகத்துளரோ? அஃதறினின்றிலெமென்பாரும்;
இவ்விலகின்மகளிர் ஈங்கல்லாததொருநலத்தைதுகரவேண்டி இவ்வண்ணலைத் தாந்
செய்த சுவத்தாற்றத்தவர் தேவரோ மக்களோ அவர்யாவராயினும் எல்லாராலு
மளிக்கத்தக்காரென்பாரும். (டுக)

சு. வட்டிடைப்பொலந்ததானைவள்ளலைக்கண்டபோழ்தே
பட்டிடைசூழ்ந்தகாசுபஞ்சிமெல்லடியைச்சூழ
வட்டரக்கனையசெய்வாயனிரலங்கருகிக்காமக்
கட்டறலெறிப்படுகின்றிகைவளைகழுலநின்றார்.

வட்டிடை - முழந்தாளளவாகவிரகுக்குமுடைவிசேடம். காசு - புறத்தின்
மேகலை. அட்ட அரக்கு.

டு - ள். மயிலினல்லார், அமுதமன்னார், அல்குலாராகிய இவர்கள் என்பாரு
மென்பாராமாய், வள்ளலைக்கண்டபொழுதே காமத்தையெரிய வாய்கருகினின்றவர்கள்
பின்பு, மேகலைதல வளைதல நின்றாரென்க. (சு0)

வாட்செலச்செல்லவிம்மும்வரிமுலைமாளிர்நோக்கி
யேர்செலச்செல்லவேத்தித்தொழுதுதோடுக்கவிப்பார்
பாட்செலச்செல்லச்சித்திப்பைந்தொடிசொரிந்தநம்பன்
றேர்செலச்செல்லுமவிதிபிர்செலச்செல்லுமன்றே

வாட்செலச்செல்ல - கச்சுமலேபோகப்போக. இப்பால் - பின்பு. நிலத்திலே
செல்லும்படி செல்லும்படி செவிச் சொரிந்தன; தொடி பலவாதவிழ்குநிறார்.
செல்லுமென்பது நிர்ந்தாலமேயுணர்த்தும்.

டு - ள். நம்பன்றேர்செல்லுதலாலே யிப்பாலுள்ளமகளிர், மறையுமளவுநோக்
கின்று, அமுதுபோகாநிற்கப் போகாநிற்க வத்தித்தொழுது தோனிகாற்ற, அத்தோள்
கள் செருகிக் காத்தற்குரிய தொடிகளையுஞ்சொரிந்தன. பின்பு அவனதுதேர், செல்
கின்றவீதியின் மகளிர்க்குப் பசப்புப்பரக்கத் தான்செல்லாநிற்குமென்க.

“நீப்பி வீங்காது வரின்வரை யமைந்து தோட்பழி மறைக்கு முதலிப் போக்
கில் பொலந்தொடி” என்பார். முன் வளைகழலின்றிர்க்கு வருத்தமிகுதியாற் றொடி
யுங்கழன்றனவென்க. (சுக)

வாண்முகத்தலர்ந்தபோலுமழைமலர்த்தடங்கண்கோட்டித்
தோண்முதற்பசுலையிரத்தோன்றலைப்பருகுவார்போ
ணைமுதற்பாசந்தப்படுங்குன்றிற்பநிலலான்
கோணமுதப்புவியோடொப்பான்கொழுநிதிப்புரிசைபுக்கான்.

ஒளியையுடையமுகத்தே பூத்தமலர்போலங் குளிர்த்தகண். புரிசை - தன்மனை
யைச்சூழ்ந்த மதில்.

இ - ன். அங்ஙனம்பசந்தவர் தந்தோளிற் பசுலேதும்படி. தோன்றலைப் பருகு வார்போலே கண்ணுலேவளைத்துப்பார்த்து நடுகனிராய் நானுகியமுதற்றனைதடுத்த லாலே செல்லமாட்டாதுநின்ப, தான் நிலலானாய்க் கொல்லுமுகந்தையுடைய புலி போல்வான் புரிசைக்குள்ளே புக்கானென்க. (௬௨)

பொன்னுகம்புரவிழுட்டுவிட்டுட்பந்திபுக்க
மன்னுகவென்றியென்றுமனிவள்ளுநிறையவாக்கி
யின்மதுப்பலியும்புவுஞ்சாந்தமும்விளக்குமேந்தி
மின்னுகுசெம்பொற்கொட்டில்விளங்குதேர்புக்கதன்றே.

வந்தி - எந்த.

இ - ன். புரவி துகம்புத்தெயிட்டிப் பந்தியிலேபுக்கான. மின்பு தேருக்கு மதுவை வட்டினிறையவார்த்து, அம்மதுவாகியபலிமுதலியவற்றை வென்றி மன் னுகவென்றேந்தி, அத்தேர் மகிழ்ந்து கொட்டிலிலேபுக்கதென்க. (௬௩)

இட்டவுத்தாரியமெல்லென்றிடை சுவல்வருந்தவொல்லி
யட்டமங்கலமுமேந்தியாயிரத்தெண்மரீண்டிப்
பட்டமுங்குரையுமின்னப்பல்கலனொப்பப்பகுழந்து
மட்டவிழ்கோதைமார்பின்மைந்தனைக்கொண்டபுக்கார்.

ஒல்கி - எதிர்கொண்டு.

இ - ன். ஆயிரத்தெண்மரீண்டி, எட்டு மட்கதையையுமேந்தி, மின்ன ஒலிப்ப உத்தரியமிடையையும் சுவலையும்மேந்தி எதிர்கொண்டு, குழந்து, மைந்தனை உள் ளெகொண்டபுக்காரென்க.

“சாமரை தீபந்தமனியப் பொருடங் - சாமா சயலி னினைமுதலாத் - தேமருவு- கண்ணாடி தோட்டி சதலிகை பெண்ணரசு - மெண்ணிய மபகலங்க ளெட்டி.”

தாயுயர்மிக்கத்தந்தைவந்தெதிர்கொண்டபுத்தாது
காய்கதிாமணிசெய்வெள்ளேங்காணையங்காலலோமரி
யாய்கதிருபிழும்பைப்பூணாரச்செங்குணைமுள்
சேயுபருலகமய்தியவானதோர் செல்வமுற்றார்.

பின்னை உயர்ச்சிமிருதிக்குக் காரணமானதந்தை: “சான்றோ ளுக்கு, தந்தைக் குக் கடனே” என்றா நிற்கும். சாய்தல் - எந்தத்தல்.

இ - ன். தாயுந் தந்தையும் பின்னையெதிர்கொண்டபுத்தா, ஜலத்தி முதலிய வற்றாலேபரிசுரித்து, உலகைப் பெற்றுலொத்ததோர் செல்வத்தை, தாமுற்றவரென்க.

க. தகைமதியெழிலுவாட்டுந்தாமரைப்புக்கினங்கட்
புகைவருதியழலவாட்டகப்பொன்னாபுல்லீண்ட
வகைமலுவைசெய்மார்பின்வள்ளிலைக்கண்டிணைடார்த
தொகைமல்தொறுவையாளுந்தோன்றன்மற்றின்னகூறும். (௬௪)

உ. கேட்டிதுமறக்கமபிகேண்முதற்கேடுகுழந்த
நாட்டிறைவியையென்னுநாறுபுங்கொம்புனா

வேட்டிறைபாசமெல்லாங்கட்டியங்காசன்மனைப்
பூட்டிமற்றவன்றாலேபொற்முதலடர்க்கப்பட்டான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

தான்மதிக்குக்கொடே மதியைத்தான்கெடுக்கும் பொற்றாமையின்றிருப் பொ
ருத்தம்படி பெருத்த மாபிணையுடைய வள்ளல்க்கண்டு சில சமாழிகளைக்கூறநிற்கும்
நிரையையாரும் வண்டாரையுடையருத்த்கானென்சு. மற்ற-வ்வினமாற்று. இன்ன-
இத்தன்மையவாகியொழிச்சனே; இன்னதென்னெனமேலெகூட்டுக. பொற்முதல்-இரு
வினையுஞ்செய்தற்குக் காரணமானவையர். * “தொழில் முத னியை” என்றபொல
நின்றது.

இ - ன். வள்ளல்க்குக்கூறுந்தொல்லை, சம்பி, இதுகூட்டுகெட்டிமறப்பாயாக;
பின்னை இன்னபுகட்பாயாக, அட்கொடுப்பான் யெனின், கொம்புனைட்டும்பிப்
பல்லியினாக்கொண்டபாசத்தையென்ப, சட்டியங்காசனைப்பூட்டித் தனக்குமுன்
னெகாட்டிக்குக் கேடுகுற்ற இதை அவனுலெ உயிராட்டொக்கப்பட்டானென்க. (1)

கோலிழுக்குற்றதான்தேகொடுமுடிவனையொன்றேநிக்
காலிழுக்குற்றவிரிந்தென்க நுந்தலைகளையனுத்தேன்
மால்வாழியுந் தன்னுயின்வாழ்வினை முரப்பவென்றே
யாலம்பித்தனையதென்னிழிவினான்றுநின்றேன்.

காலொழி. வீழ்த்தொழுவீழ்த்தென் - கடம்பகாரன் இவ்வரசனோடும்பந்தா
னென்று தன் கைத்தையழிப்பென்றதொழி.

இ - ன். அவனுயிரிப்பொ டப்பட்டவன்தொழுவியிவீழ்த்த உயிராப்
பொக்கலுத்தயான், மால்வாழியென்ப, மால் தொழுவியென்ப மறைந்து
பின்னொன்றினவென்பவன் உயிராப்பொக்கலென்றது கொணி, உயிரத்தே
மிக்குகின்றனென்றனென்சு.

தெவிக்குப் பின்னொன்றையொழி கூறுதான். இது கொடுக்கவேன்ற
மொழி. (கக)

குலத்தொடுமுடிந்தகோவர்ப் குடிவழிவாராநின்றே
னலகதகுதொறுவினாப் பன்னாமகோவிர்தனென்பே
னிலக்கணமமைந்தகோதாவரியென்கிசையித்போத்த
நலத்தகுமனைவிபெற்றநங்கைகோவிர்தையென்பான்.

குலம் தொன்றுதருமைபுதிப் பின்னொன்றென்க. தன்னொமெல்லாம்
இப்பொழுதுதானாயிற்றென வாராநின்றென்க. நலத்தக்குத்தக்க.

இ - ன். யான், கோன்குடிவழிவாராநின்றேன்; இடையிடத்தேன்; பெ
யர்கோவிர்தனென்றுகூறப்படுவேன்; கோதாவரியென்றுகூறப் புகழாலெங்கும்பரந்த
இலக்கணமமைந்த என்னைவிபெற்றநங்கை கோவிர்தையென்றுபெயர்கூறப்படுவா
னென்க. (கக)

வம்புடைமுலையினொன்மடமகண்மதர்வையனோக்க
மம்படியிருத்திரெஞ்சத்தழுத்தியிட்டனையதொப்பக்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், உக.

கொம்படுசுப்பினுளைக்குறையிரந்துழந்துநின்ற
நம்படைதம்முளெல்லாகைமுகமழிந்துநின்றேன்.

இ - ள். முலையினாடிய என்மகனோக்கம் எல்லார்க்கும் அம்பைத் தோளடி யிலேசெல்லவலித்து நெஞ்சிலே அழுத்தியதன்மையொத்தலாலே, அந்நுகப்பினுளைப் பெறவேண்டுமென்று வருந்திநின்ற நம் ஆயரிடத்தெல்லாம் முகச்செவ்வியின்றி மறுத்துநின்றேனென்க.

தான்மகட்கொடுத்தலின்நம்படையென்றான். சீவகன்விரும்பிக்கோடற்கு மகனை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். (எ0)

பாடகஞ்சுமந்தசெம்பொற்சிலம்படிப்பரவையல்குற்
சூடகமணிந்தமுன்கைச்சுடர்மணிப்பூணினை
யாடகச்செம்பொற்பாவையேழுடன்றருவனைய
வாடகில்வதுவைகடும்மணமகனாகவென்றான்.

இ - ள். ஐயனே, அடிமுதலியவற்றையுடைய கோவிற்தையைப் பாவையே ழுடனேதருவேன். குறைவற்றமணம்பொருந்திமணமகனாவாகவென்றானென்க.

இது இன்னவாகியமொழியைக்கேளென்றது. என்றானென்பதனை, 'அகன்று நின்றேன்' என்பதனோடுங்கூட்டுக. (எக)

வேறு.

க. வெண்ணெய்போன்றுநீனியண்மேம்பால்பேரறிஞ்சொல்ல
ளுண்ணவருக்கியவாநெய்ப்போன்மேனியன்
வண்ணவனமுலைமாதர்மடநோக்கி
கண்ணுங்கருவிளம்போதிரண்டேகண்டாய்.

இதுமுதல் "குலநினையல்" அளவுமொருதொடர்.

உண்டற்குமேவும்பால்; ஈற்றுமிசையுகரமெய்யொடுங்கெட்டது. உண்ண - தீய. உம்மை - சிறப்பும்மை. (எஉ)

உ. சேதாநறுநெய்புந்திம்பால்சுமைத்தயிரும்
பாதாலமெல்லாநிறைத்திடுவன்பைந்தாரோய்
போதார்புனைகோதைகுட்டுன்னடித்தியை
யாதாவதெல்லாமறிந்தருளிபெய்ன்றான்.

சுமைத்தயிர் - ஆடைத்தயிர். யாதாவது - இத்தால்வருந்திங்கென். (எங)

ங. குலநினையனம்பிகொழங்கயற்கண்வள்ளி
நலனுகரந்தானன்றேநறுந்தார்முருக
னிலமகட்குக்கேள்வனுநீணிராநப்பின்னை
யிலவலர்வாயின்னமிர்தமெய்தினுன்றே.

நப்பின்னை - அவள்பெயர். ந - சிறப்புப்பொருளுணர்த்துவதோரிடைச்சொல், நச்சென்னை, நப்பாலத்தன், நக்கீரன் என்றாற்போல. நம்பின்னை - விகாரமுமாம்.

இ - ன். பைந்தாரோய், நம்பி, முலையினையுங்காதலினையுமுடையமடனோக்கி, வெண்ணெய்ப்போற்குழந்தினியன்; சொல்லன்; மேனியன். அவையன்றி அவன் கண்களும்பூவிரண்டேகாண்; அவனை வரைந்தால் யாது ஆவது? யாமறிய முருகன் வள்ளினலதுகாந்தானன்றே, திருமால்பின்னையைப் புணர்ந்தானன்றே, ஆதலாற் குலத்திற்றழவுகருநாதொழிக; இனி யான்கூறினவெல்லாந் திருவுள்ளம்பற்றி நின் னடிச்சியைக் கோதைகுடுவாயாக; சூட்டுமிடத்துக் கலியாணஞ்செய்தற்குச் சிறி யேனல்லேன்; நெய்யும்பாலும்தயிரும் பாதாளமெல்லாம் நிறைப்பேனென்றானென்க.

மணமகனாகவென்றவிடத்து முகச்செவ்வகாணமையிற் பின் இது கூறி உடம் படுத்தினான். (எசு)

‘டாற்றி’.

கன்னியார்குலத்தின்மிக்கார்கதிர்முலைக்கன்னிமாற்ப
முன்னினர் முயங்கினுல்லான்முறிமிடைபடலைமலைப்
பொன்னிழைமகளிரொவ்வாதவரைமுன்புணர்தல்செல்லா
ரின்னதான்முறைமைமாந்தர்க்கெனமனத்தெண்ணினானே.

இ - ன். நங்குலத்தோர், வகைமாலையினையும் இனையினையுமுடைய மகளினா வராயுமடத்து, கன்னியரிற் குலத்தின்மிக்காருடைய அழியாத மாற்பத்தை எதிர்ப் பட்டாராய்முயங்கினல்லது, தங்குலத்திற்கொட்வாதாரை முற்படவரையார்; அதுவு மன்றித் தேவனாயொழிய மக்கட்கு முறைமை இத்தன்மையாயிருந்ததெனக் கரு திப் பின்பு, தன்மனத்தே பதுமுகனாக்குச் கொடுப்பதாகவெண்ணினானென்க. (எடு)

கோட்டிளவ்களிறுபோல்வானந்தகோன்முத்ததைநோக்கி
மோட்டிளமுலையினானின்மடமகளெனக்குமாமான்
சூட்டொடுகண்ணியன்றேயென்செய்வாரிவைகள்சொல்லி
நீட்டித்தல்குணமோவென்றுநெஞ்சகங்குளிர்ப்பச்சொன்னான்.

சூட்டொடு கண்ணிப்பன்றையென்றது - இத்தன்மையன்றிச் சூட்டுத்தன்மை யோடுகூடிய கண்ணியல்லவோவென்றும் நெற்றிச்சூட்டுங்கண்ணியுமல்லவோவெ ன்றும்என்பொருளுணர்த்தும்; உணர்த்தவே மாற்பிற்குமாலையிகவென்றும், தலைக்கு மாலேசூட்டுகவென்றும் பெரும்பான்மையும் வழக்குநடத்தலின், தலைமேல் வைக்கப் படும் கண்ணியென்றாக நந்தகோன்கருதினான். நெற்றிச்சூட்டு ஆடவர்க்காகாத தன்மையும், கண்ணி ஆடவர்க்காந்தன்மையும்போல, தன்குலத்திற்காகாமையிற் சூட்டின்றமையும், பதுமுகன்குலத்திற்குச் சிறிதுபொருந்ததலிற் கண்ணியின்றன் மையுமுடையனென்று சிவகன்கருதினான்; கோபாலரிடம் வாணிகஞ்செய்வாரு ளராதலின்.

இ - ன். களிறுபோல்வான், நந்தகோன்முகனைப்பார்த்து, முலையினாளாகிய நின்மகள் மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியல்லவோ, இவைகள்சொல்லி நீட் டித்தல் செய்வானென், இதுகுணமோவென்று, நெஞ்சிடங்குளிரும்படிசூறின னென்க.

இனி மாமான், எனக்குச் சூட்டொடுகண்ணியன்றையென்றது : தனக்காகாமை யிற்புலாலும், பதுமுகன்காதலிற்பூவுமாகக் கருதினானென்றுமாம். இனி ஆமாஞ்சூட் டிமாம். இனிமா வடசொல்லாக்கி ஆகாதென்றுமுணர்ப்பார். (எசு)

தேன்சொரிமுல்லைக்கண்ணிச்செந்துவராதையாயர்
கோன்பெரிதுவந்துபோகிக்குடைதயிர்குழம்புக்கு
மான்கறிசுற்றுகுடைமௌவல்சூழ்மயிலைப்பந்தர்க்
கான்சொரிமுல்லை தாராங்கடிவினைமுடிசுவென்றான்.

துவருட்டினவாடை. தயிரமுழங்கப்புகுதல் நண்ணிபித்தம். சறிகற்ற - கடித்தல்
கற்ற. மௌவல் - மல்லிகைவிசடம். மயிலை - இருவாட்சி. கடிவினை - சமாவரத்
தகம்.

இ - ன். முல்லைநாராணிய ஆயர்கோன் உவந்துபோய்ப் புக்குப் பந்தரிலே
கடிவினை முடிவதாகவென்றென்க. (எஎ)

கனிவளர்கனிவிகாமாசிமுடிபுருவங்காமன்
குணியளர்கிலையைக்கொன்றகுவினைக்கண்கயிலைகொன்ற
வினியுளரல்லராயரெனச்சிலம்பரந்தகத்து
பனிவளர்கோதைமாதர்பாவையைப்பரவிவைத்தார்.

குணியு - விகாமம்.

இ - ன். மாடர், கனிந்தமைதோற்றவென்றிலையையுடையாளுடையதுதலும்
புருவமும் சிலையைக்கொடுத்தன; உள்கயிலைகொடுத்தன. டுப்பருவங்கள்கு ஆயர்
உயிர்கொண்டிருப்பாரல்லரென்று கொம்பொடியாத்தகப் பாவையைத்தீத்து, பரவி
வைத்தாரென்க. (எஅ)

நாழியுளிருதுநாகாங்கன்னுதின்றெழித்தபுரேய்பு
துழிதோளவுந்தோழும்பொன்றுடன்மூக்கவென்று
தாழிநுறுகுதல்நெய்தலைப்பெய்துவாழ்த்தி
முழைநீசொரிந்துமொய்கொளாய்ச்சியராட்டினாரே.

இ - ன். ஆய்ச்சியர், குழலிநுளைப் பகவந்தொழுவநோலே ஊழிதோளும்
பீடிமுன்கண்ணுள் சேரமுப்பிராவுவென்று பாழாதி, நாழியிருந்த நெய்திழை
நாகாகியபசுவின்கன்றுதின்றெழித்த புல்லாட்டினோரது அடியையைய தலைமேலே
வார்த்து, முழையாலே நொச்சொரிந்தாட்டினாரென்க. (எக)

நெய்தலைப்பசும்பொற்றோடுநிழைமணிக்குழையுநிவி
மைவிரிகுமுள்ளையங்கலக்கடிப்பேர்த்தி
பெய்தனாபிணையன்மாலையோடலைச்சாந்துபிசு
செய்தனர்சிறுபுன்கோலந்தொறுத்தியந்தகைத்துநின்றார்.

இ - ன். கருமைவிடுத்தகுழலினுளை, நெய்தலையாழைடான பொற்றோட்டை
யுக்குழையயுர்க்கி மங்கலமான்கடிப்பினையயிட்ட மாலையயிட்டனராய் ஒரிலை
யிலிவித்துவந்ததனத்தையுப்பிசுக் கோலஞ்செய்தார்; அதுகண்டு ஆய்ச்சியர்
திகைத்துநின்றாரென்க. (அ0)

ஏதங்கோன்றமுழங்கவாயரெடுத்துக்கொண்டேகிழைதூர்ச்
சாறெங்குமயரப்புக்குநந்தகோன்றன்கையேந்தி
வீறுயர்கலசகன்னீர்சொரிந்தனன்விரனேற்றான்
பாறுகொள்பரிதிவையேற்பதுமுகுமரற்கென்றே.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

* கருள

வீறு - வேறென்றிற்கில்லா அழகு.

இ - ள். ஆயர், ஏறுகோட்பறைமுழங்காநிற்க அவனையெடுத்துக்கொண்டு மூதா ரெங்குஞ் சாறயர வகிப் பின்பு கந்துகன்மனையிலேபுகுதலின், நந்தகோன் தன் கையிலே கலசத்தையேந்தி நீலாச்சொரிந்தான்; வீரனும் பதுமசுனாக்கென்றுகூறி யேற்றானென்க.

மணஞ்செய்தமைகூறினார்.

(அக)

நலத்தகையவட்குநாகானியிரத்திரட்டிநன்பொ
னிலக்கணப்பாவையேமூங்கொடுத்தனன்போகவிப்பா
லலைத்ததுகாமன்சேனையருதுனையம்புமுழ்க
முலைக்குவட்டிடைப்பட்டாற்றான்முத்துகமுயங்கினுனே.

நலத்தகை - நன்மையையுடைய அழகு. காமன்சேனை - கண்ணும்முலையும்.

இ - ள். கோவிந்தைக்குப் பசு இரண்டாயிரமும், பொற்பாவை ஏழும் கொ ட்த்தனனாய் நந்தகோன்போக, இவ்விடத்தே பதுமகனைக் காமன்சேனை வருத் திற்று; அவ்வளவிலே அவனம்பு தைத்தலாலே ஆற்றானாய் முலைச்சிகரங்களுக்கு நடுவே முத்துகவிழ்ந்து முயங்கினுனென்க.

(அஉ)

வேறு.

கல்வாய்விரிந்தகழுநீர் பிணைந்தன்னவாகி
வெள்ளேன்மிளிர்ந்தநெடுங்கண்வினாநாறுகோதை
முள்வாயெயிறுறமுதம்முனியாதுமாந்திக்
கொள்ளாதவின்பக்கடற்பட்டனன்கோதைவேலான்.

கள்வாய்விரிந்த - தேன் வாய்வேபரந்த.

இ - ள். வேலான், இன்பத்தைச்செய்தலின் அலர்கின்றகழுநீரினாண்டு சேர்ந் தாற்போன்றதன்மையவாய்த் துன்பத்தைச்செய்தலின் வேல்போற்பிறழ்ந்த கண்ணி னையுடைய மணந்தோற்றுக்கின்ற கோதையுடைய எயிற்றின்மாறாத அழுதத்தை வெறாமலுண்டு, களாபுரண்ட இன்பக்கடலிலே அழுந்தினுனென்க.

(அக)

திம்பாற்கடலைத்தொடொங்கக்கடைநதுதேவர்
தாம்பாற்படுத்தவயிர்தோதடமாலேவேய்த்தோ
ளாம்பாற்குடவர்மகளோவென்றரிவைநைய
வோம்பாவொழுக்கத்துணர்வொல்; நிலனாயினுனே.

திரை கடைகிறகாலத்துப் பிறந்தது. தாம், ஆம்பால் இரண்டும் விகாரம். இனி ஆம்பால் - பெரும்பாலுமாம்.

இ - ள். இவன் தேவர் கடலைக்கடைந்து தம்மிடத்தே அகப்படுத்த அமுத மோ! அன்றி அழகியபாலையுடைய இடையர்மகளோ! என்று நயப்புரைத்துப் பின்னும் பரிகரிக்கவொண்ணாத புணர்ச்சியொழுக்கத்திலே மாலையினையுந்தோளினையுமுடைய அரிவை அவசமாகத் தானும் அறிவு மயங்கினுனென்க.

இவ்விலம்பகம் வீரமகளைச் சேர்ந்தமைகூறிற்று.

(அச)

கோவிந்தையாரிலம்பகம் முற்றிற்று.

ஆகக் கவி சாஸுபெ.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

க. இங்கிவர்களிவ்வாறிருந்தினி துவாழ்ச்
சங்குதருநீனிநிபருசாலவுடைநாய்கன்
பொங்குதிமைத்துபொருமால்களிறுபோன்றோர்
வங்கமொம்போகிதிவந்துதரலுற்றான்.

இவ்விடத்தே பின்னையாருள் சுற்றமுமாத்து இனிதாக வாழாநிற்க; நாய்கன் பரிவதீர்ந்து மட்டவழிசொதையோடெ மனையிலே மகிழ்ந்து புக்கானெனக் கூட்டி, * “கட்டழல்” என் வ் வியாவ மொருதொடராக்குக. இதற்குக் காரணமென்னையோடுவனின், ஆசிரியன் † “ஆண்டிநெலலை” என்றுகூறிய பின்பு, சுதஞ்சனனும் ‡ “பன்னிருமதியின்” என்றும் § “பன்னிருமதியின்” என்றும் கூறினமையால், ஆசிரியன் முந்தற்றபுச்சை நகர எளையாடான சௌரமானபட்சம் பற்றிக் கூறுவன்ற, பின் மட்டினென்று மனையகருதிக் கூறினமையிற் சாந்திரமான பட்சமடரிக் கூறினென்று முணர்க. அங்ஙனங்கூறுகின்ற பொழுது ஆசிரியன் மாசிநதிவசனில் மதந்தெய்தியில் அடரட்டச்சத்தத் தசமியிலே கூறினென்று, தேவன் பருணித்திங்கனில் காலாசெய்தியில் அபரபட்சத்துச் சுதாத்தசமியிலே கூறினென்றுகொள்க. எனவே ஆசிரியன் யாண்டென்றது முந்தற்றபுச்சைத்து காளாசலானும், தேவன் பன்னிருமதியினென்றது மாசிநதிவசனோன்றிய பங்குனிப்பிண்டமுசலாக மெல்வருகின்ற மாசியிற் பங்குனிப் பிறையளவும் பன்னிருமதியா மாதலானும், திருநெரும் திரைங்கிங்கனின் கூறினாரேனும் ஒரியாண்டென்பது பெற்றும். சௌரமான பட்சத்தாலே ஐந்து நாளேறுகின்றதகலின், ஆசிரியன்கூறியது அம்மாசியில் உடலின் முன்கழிந்த தசமியிலெனக்கொள்க. இது || “நானக்கிடங்கு” என்னுங் கவியாழமுணர்க. மாசித்திங்களில் ஆரூர்த்தெய்தி அமாவாசைமுதல் பங்குனித்திங்களில் ஐந்தாந்தெய்திவரை சாந்திரமான பட்சத்தாற் பங்குனியாகையோடு மண்டபமெடுத்தலும் விவாகங்களு முரியவாயின். இவ்விடத்தில் சௌரமானபட்சத்தான் மட்டித்திங்கள் கொள்ளார்; சாந்திரமான பட்சம் பங்குனித்திங்களின். இடமனம்ருவரும் ஒண்டுக் கூறுகின்றகாளி டையில் நடந்தசரிமாயெ நினைமிட்டே. தந்தையையங் குணமாலையையும் வரைதலும், சிறைத்தெரு கிழந்தன மாசியில் பங்குனியிலே கிறிதுளளிலு மென்பதுணாதற்கு மேலே || “பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்” என்றார். மேலேதோழர் பின்னையார்க்குத் தத்தையதொலே கொடுத்ததிலே * “ஐந்துமதியெல்லையினையாண்டெயனாக” எனவவ இவ்வோலை யெழுதுவதற்கு முன்னே ஏழுதிங்கள்கென

* காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கக. † நாமகளிலம்பகம், ககச.

‡ பதுமையாரிலம்பகம், ருரு. § பதுமையாரிலம்பகம், ருச.

|| காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கஅ. || குணமாலையாரிலம்பகம், க.

** கணகமாலையாரிலம்பகம், ககள.

றனவென்றாாதலின் இராசமாபுரத்தே முப்பத்தைந்துநாளும், * “இங்ஙன மிரண்டு திங்களேகலும்” என்றும் † “கழிந்தனவிரண்டுதிங்கள்” என்றும் கூறுதலாற் பது மையாரிடத்துங் கேமசரியாரிடத்தும்பங்குனிமுதலாக நான்குதிங்களும், இவ்வோலை யெழுதுதற்குமுன்னே கனகமாலையாரிடத்து இரண்டுதிங்களும், ஆக ஏழுதிங்களுக்குச் சென்றனவென்று தேவர் திங்களைப்பகுத்துக் கூறுதலின், ஈண்டு ஸ்ரீதத்தனுக்கு “அணங்குரோடறுமுகிழிந்தபிண்ணை” என்றல் பொருந்தாதென்பது பற்றி, முன் நிகழ்ந்ததோர் கதைதேவர்கூறுகின்றாரென்று பொருளுரைத்தல் வேண்டிற்றென்று கொள்க.

“சங்குதரு” முதலாக “மடவார்கள்கடனென்றெழுந்து போந்தான்” இறுதி யொருதொடர்.

உடைநாய்கன் - வினைத்தொகை; சங்கமென்னும் இலக்கத்தை மேன்மேலே தருகிற பெரியபொருள் மிகவுங்கெட்டநாய்கன். ‡ “கலத்தினும் காலினுற் தருவன ரீட்டக் - குலத்திற் குன்றச் செல்வர்” என்று இளங்கோவடிகளுங் கூறினமையின், பொருளுடையவன்றான் இருந்துபொருளதேதெலும் பொருளில்லாதவன்றான் கலத் திற்சென்று பொருளதேதெலும் வேண்டிதலின், இவனையும் “ஒர்வங்கமொடுபோகி நிதிவந்துதரலுற்றான்” என்றும், “ஊனமெனும்ன்றியினிதோடு கவிதென்றான்” என்றும், ஒருவங்கமே யுளதாகத் தேவர்கூறினமையாற் பொருளின்றித் தான் செல்கின்றனென்றுணர்க. பொருமால் களிறுபோன்று பொங்குதினாமீதே ஒருவங்கத்தோடு போய்வந்து நிதிதரலுற்றனென்க. (க)

உ. மின்னொழுதுசாயன்மிகுபூட்பதுமைகேள்வன்
கொன்னொழுதுவேலியவதத்தன்குளிர்தூங்குந்
தன்வழியகாளைசீதத்தனவன்றன்போற்
பொன்னொழுதுகுன்றினுறைபோர்ப்புலியொடொப்பான்.

மின்னொழுதுசாயல் - ஒளிபரக்குஞ்சாயல். சாயலினையும் பூணினையுமுடைய பதுமைகேள்வன். பதுமை - ஸ்ரீதத்தன்மனையான். கொன்னொழுதுவேல் - அச்சம்பரக்கின்றவேல். குளிர் - திசைச்சொல்; குளிருமென்னும் வினைச்சொல் குளிரெனத் தொழின்மேனின்றது; இருப்பென்றவாறு; செப்புப்போல. இப்பொழுது மனையிடத்திருப்புச்செறியும் யவதத்தன்வழியில் ஸ்ரீதத்தன். அ - அசைச்சொல். அவன் தன்போற்காளை - கந்தையையொகருங்காளை. பொன் அசம்பாகவொழுதுங் குன்றிலே தங்கும் புலியொடொப்பான். (உ)

ஈ. இம்மியனதுண்பொருள்களீட்டிநிதியாக்கிக்
கம்மியருழர்வர்களிரோடைதுதல்கூட்டி
யம்மிபிதந்தாழ்ந்துகனாவீழ்ந்ததறஞ்சால்கென்
றும்மைவினைநொந்துபுலந்துடலுணர்வன்றே.

இம்மி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி; குறைந்ததொரெண்ணுமாம். பிறர் தொழில் செய்வாருஞ் சிறியபொருளைத்தேடிப் பெரியபொருளாக்கி, அதனானே களிற்றினுதலி

* பதுமையாரிலம்பகம், கசுச. † கேமசரியாரிலம்பகம், அடு.

‡ சிலப்பதிகாரம், மனையறம்படுத்தகாதை.

லே பட்டத்தைக்கட்டி, அதனையேறுவர். இதனால் நெடுங்காலமாகப் பொருந்தேடு மாறு கூறினான். ஆழ்தற்குரிய அம்மியிதந்து மிதத்தற்குரியசகா ஆழ்ந்து மீழ்ந்த தென்றது உயர்ந்தோர் வாழாதே தாழ்ந்தோர்வாழ்ந்ததனை. (க)

ச. உள்ளமுடையான் முயற்சிசெய்யவொருநாளே
வெள்ளாநிதினீழும்வினையாததனினில்லை
தொள்ளையுணர்வின்னவர்கள் சொல்லின் மடிசிற்சி
னெள்ளினர்சட்டேக்கழுத்தம்போலவினிதன்றே.

முயலுள்ளமுடையான். வருந்தாமலொருநாளே வெள்ளமென்னு மெண்ணையுடைய பெரும்பொருடாகும். இதனால் ஒருநாளே முயற்சியிலும் வருமென்றான், முயற்சியின்பெருமைகூறுதலின். இனி நல்லினைவந்துதவுவதொருநாளிலே யென்றாமாம். ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; * “ஏ பெற்றாகும்” என்றும்போல. (ச)

ரு. செய்கபொருளையாருஞ்செறுவாரைச்செறுகிற்சு
மென்குபிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்லபிறபொருளே.

செறுவார் - செறப்படுவார். மற்ற - அசைநிலை! எவையுமென்றும் பாடம். (ர)

சு. தூங்குசிறைவாவலுறைதொன்மர்க்கொன்ன
வோங்குருகுலையவதனுட்பிறந்தவீரர்
தாங்குக்கடனாகுந்தலைசாய்க்கவருதீச்சொ
னீங்கன்மடவார்க்கடனென்றெழுந்துபோந்தான்.

வாவலுறையுமாம் - ஆல். என்ன - ஆல் தான்கெட விழுது தாங்கினுற்போல. தீச்சொல் - இவன்பிறந்து இக்குலங்கெட்டதென்னஞ்சொல். நீங்கல் - தாங்காது போதல்.

இ-ள். ஸ்ரீதத்தன், காளை, புலியோடொப்பான், பதுமைகேள்வன், அவன் நிதியங்கெட்டநாய்களுதலால், தான்போய்ப் பொருடாக்கருதினான்; அங்கனங்கருதிக் கம்மியருங் களிதேறுவராதலான்முயற்சியேநன்றென்று கருதாதே வாழாதார் வாழக் காண்டலின் முயற்சிவேண்டா, அறமேயமையுமென்றுகருதி முற்பிறப்பில் நல்லினை செய்யப்பெற்றிலே மென்றுநொந்து அம்முயற்சியை வெறுத்தக் கலாய்த்திருத்தல் ஒருவர்க்கறிவன்று; அதுவேயுமன்றி உள்ளமுடையான் முயற்சியைச்செய்ய ஒருநாளே நிதிதிராகும்; அந்நிதியாலே எல்லாத்துப்புரவுகளுமுளவாம்; அங்கனமெல்லாமாசின்ற முயற்சியைவிட்டுப் புரைபட்ட உணர்வின்னவர்கள் வருவது இடைத்தங்காதென்னுஞ் சொல்லான் மடிந்திருப்பின், அவ்விருப்புப் பகைவர்க்கு ஒரு தலையெடுப்புப் பெற்றும்போல இனிதாயிருக்கும்; அங்கனம் அவர் தலையெடாதபடி எல்லாரும் பொருளைத்தேடுக; தேடினாற் பகைவரைக்கொல்லும்படை அதனையொழியில்லை; தான் அவ்விடத்திருந்தேயும் பகைவரைக்கொல்லும், அதுவன்றித் தானுளவாக இன்பத்திற் கையமில்லையாதலின், அறத்தோடே முற்கூறிய வற்றையுமுண்டாக்கு மெய்யாகியபொருளே ஈன்குமதிக்கும் பொருள்; ஒழிந்த பொருள் ஈன்குமதிக்கும் பொருளெல்லவாதலின், இப்பொருளைக்கொண்டு தங்குலகைகிறவனவிலே

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், அ.

ஆலமரத்தின் வீழ்போலத் திச்சொற்பிறவாமைத் தங்குலத்தைத்தாங்கல் அநனுட் பிறந்தவருடைய கடனாகும்; தங்குலத்தைத்தாங்காதுபோதல் பேதையரது கடனாகு மாதலான், யானுமுயன்று பொருள்தேடி என்குலத்தைத்தாங்குவேனென்று கூறி எழுந்திருந்து பண்டசாலையேற்போந்தானென்க.

இவையெல்லாம் தன் பொருட்குறைபாட்டாற் கூறினான். (சு)

மோதுபடுபண்டமுனியாதுபெரிதேற்றி
மாதபடுநோக்கினவர்வாட்கண்வடுவுற்ற
தாதுபடுதார்கெழியதங்குவரைமார்பன்
கோதுபடலில்லகுறிக்கொண்டெழுந்துபோந்தான்.

மாதபடு - பெருமைபட்ட. வடுவுற்றவாட்கண்டங்குமார்பு - வடுவிகையொத்த கண் தங்குமார்பு; வனாபோலுமார்பு; தார்கெழியமார்பு. கண்ணொளிமுகங்குதற்குக் காரணமானதாருமாம்.

இ - ள். மார்பன் பண்டத்தைப்பெரிதாகவேற்றிக் குற்றமற்ற நன்முகூர்த்தத் தையுங் கைக்கொண்டு பண்டசாலையினின்றுங் கடற்கரையேற்போந்தானென்க. (1)

வானமுறநீண்டபுகழ்மாரிமழைவள்ள
ஞானமெனவேண்டிநர்க்குவேண்டிவனநல்கி
நானமிகநாகமழ்க்குஞ்சியவனேறி
யுனமெனுமின்றியினிதோடுகவிதென்றான்.

மாரிமழை - மாரிகாலத்துமழை. கமழ் குஞ்சி - இயல்பானமணங் கமழ்குஞ்சி.

இ - ள். குஞ்சியவனாகியவள்ளல் தானமென்றொரு பெயராய்ட்டு வேண்டு வார் வேண்டிவனாகொடுத்து மரக்கலத்தேறித் தெய்வத்தைநோக்கி இக்கலம் தீங்கு சிறிதுமின்றி நன்றாகவோடுவதாக வென்றானென்க.

எனவே முன்பு பலகலங்களுந் தீங்குற்றனவென்பது பெற்றான். (அ)

ஆடுகொடியுச்சியணிகூம்பினுயர்பாய்முன்
நீடுபடச்செய்துளையரேத்தவிழிமுந்நீர்க்
கோடுபறையார்ப்பக்கொழுந்தாட்பவனங்கொல்லா
வோடுகளிறொப்பவினிகோடியதையவ்நே.

இ - ள். கொடியணிந்தகூம்பிலே மூன்றுபாய் காற்றுமுகக்கும்படி குழையக் கட்டுதலாலே முந்நீர்ப்பிறந்த சங்குப்பறையும் முழங்காநிற்கப் பவளக்கொடியையறு த்து, ஒடுகின்றகளிறுபோலக் கம்மகாரர் கொண்டாடும்படி நன்றாக வோடிற்றென்க.

இதனாற் காற்றுமுகந்த பொழுது ஒடினவிசைகூறினான். (க)

நிகாகடருஞ்சங்குகலந்தாக்கித்திரண்முத்தங்
கனாகடலுட்காலக்கணையின்னொழியமுந்நீர்
வனாகிடந்துகிண்டதெனக்கீறிவளர்தீவி
னினாயிடறிப்பாய்ந்திரியவேகியதைமாதோ.

முந்நீரை ஒருமலை நிலலாதே கிடந்து கிழித்ததென்னும்படி கிழித்த. இது இல் பொருளுவமை.

இ - ன். அக்கலம் சங்குதன்னைத் தாக்குதலாலே அச்சங்கு ஒலிக்கிறகடலிலே முத்தைச்சொரிய அம்முந்நீரைக்கீறித் தீவ்னொழுங்கையிடறிக்குதித்துத் தன்மேலிருந்தெய்த அம்புபின்னேவீழக் கிழியப்போயிற்றென்க.

இதனாற் கடுகினவிகைகூறினார்.

(க0)

மின்னுமிளிர் பூங்கொடியுமென்மலருமொப்பா
ரன்னமொடுந்தோகைநடைசாயலமிர்தன்னார்
துன்னியினிதாகவுறைதுப்புரவின்மிக்க
நன்மையுடைநன்பொன்வினா திபமடைந்தல்தே.

இ - ன். விளக்கத்தான் மின்னையும், துடக்கத்தாற் கொடியையும், மென்மையான் மலரையுமொப்பார்; நடையுஞ்சாயலுமன்னத்தையும்மீலையுமொப்பார்; இத்தன்மையாரினிதாகவிருத்தி துப்புரவுகளாலேமிக்கநன்மையுடையதிபத்தை அக்கலஞ்சேர்ந்ததென்க.

(கக)

வேறு.

க. திவினுளியிழந்துதேந்தார்ச்செம்மலுந்திருமுத்தாரங்
கோவினைக்குறிப்பிற்கண்டுக்கொடுத்தருள்சுமந்துசெம்பொற்
பூவினுள்ளவளையான்னபொக்கிளமுலையினுந்த
நாவினுளமிர்தங்கேட்டுநாடகநயந்துகிள்ளினாள்.

இதுமுதல் “ஆடகம்” அளவுமொருதொடர்.

திருமகன்சேருமாரம்; “கதைபோய்வினமுத்தம்” என்றாற்போல. உம்மைத் தொகையுமாம்; முத்தவடமுமாம். சுமந்தென்றார், மிகுதிதொன்ற. உள்ளவன்-உண்டானவன்; ஒருசொல்.

(கஉ)

உ. புணர்ந்தவாப்பிரதலாற்றப்போகமீன்றளிக்குஞ்சாய
லணங்கினுக் கலங்கனாரோடறுமதிகழிந்தபின்பைக்
கொணர்ந்தனபண்டம்பிற்றொழுந்திக்குப்பையெல்லா
முணர்ந்துதன்மதலையேற்றியொருப்படுத்தார்க்குமிவ்வான்.

தெய்வங்களுக்குத் தாந்தெய்வமன்னார். எல்லாமுணர்ந்தென்றார், சரக்கின்பெருமையாலுணர்வரிதாகலின்.

(கங)

ங. அரட்சனைகாண்டான்னுற்றவர்களைவிடுத்தவன்னு
ளிரேவதியியாழலோரையிருஞ்சிலைமுடாப்பவேறிக்
கரைகடலமுவரீங்கிக்காற்றினுங்கடுகியைஞ்ஞா
றுரையுடைக்காதமோடியோசனையெல்லேசார்ந்தே.

ஏறி - ஏற. கரைகிறகடலமூவம் - கரையெண்ணிதான கடற்பரப்பு. சார்ந்து-சார. இனி இரண்டெச்சமுந் திரியாமன் மரக்கலத்தின்றொழில் மக்கண்மேலேற்றுபு; மரக்கலமோடினைன்றாற்போல.

(கச)

ச. களித்தலையங்கியிப்பாலருத்தலுங்கலந்தோர்காற்றிற்
றுளித்தலையும்கில்களீண்டித்தாங்கிருண்மயங்கிமான்று
விளிப்பதுபோலமின்னிவெடிபடமுழங்கிக்கூற்று
மொளித்துலேந்தொழியவெம்பியுரறிநின்றிடிப்பநாய்கள்.

முற்படக் கூற்றுமுனைதொளித்துப் போம்படிவெம்பி வெடித்தல் படமுழங்கிப் பின்னைச் சிறிதேழுமுகினின்றிடிப்ப. (கடு)

டு. எண்ணிசைவளியுமீண்டியெதிரெதிர்கலாவிப்பவ்வங்
கொண்மேமெழுவதொப்பக்குளிறிநின்றதிர்த்துமேகந்
தண் மிளிபளிக்குக்கோல்போற்றாரையாய்ச்சொரிந்துதெய்வங்
கொண்டதோர்செற்றம்போலுங்குலுங்கன்மினென்றுகூறும்.

சொரிந்து - சொரிய. (கசு)

சு. இடுக்கண்வந்துற்றகாலையெரிசின்றவிளக்குப்போல
நடுக்கமொன்றனுமின்றிருகதாநக்கபோழ்தவ்
விடுக்கணையரியுமெஃகாமிருந்தழுதியாவருய்ந்தார்
வடுப்படுத்தென்னையாண்மைவருபவ்ந்துறுங்களன்றே.

எரிசின்ற விளக்குப்போல நடுங்கு நடுக்கம். கள் - அசை. (கசு)

எ. ஆடகச்செம்பொற்கிண்ணத்தேந்தியவலங்கற்றெண்ணீர்
கூடகங்கொண்டவாழ்நாளுலந்தேற்கொல்லும்பவ்வத்
தூடகம்புக்குமுந்நீரமுந்நினுமுய்வர்நல்லார்
பாடகம்போலச்சூழ்ந்தபழவினைப்பயத்தினென்றான்.

அலங்கற்றெண்ணீர் - துளங்குகிறதெண்ணீர். கூடகங்கொண்ட - உடம்புள்
ளேகொண்ட. மகளிர்காலிற்பாடகம் ஒருகம்பியாய்ப் பலமுடக்காலே போக்கும்
வரவுமுண்டாணற்போலத் தோன்றிக் காலையிடாதே கிடந்தாற்போலப் பழவினை
யெனவொன்றேயாயது நல்வினைதீவினையெனவிரண்டுபோற் றேன்றி இவனைச்
சூழ்ந்துகிடக்குமென்க. இனிப் பாடு பக்கமாக்கி மகளிரிடத்துநெஞ்சுபோலே சூழ்ந்த
வென்றுமாம். நல்லாருய்வரென்றுமாம்.

இ - ள். செம்மலும் தீவினுள்ளே யிழிந்து ஆரங்கொடுத்து அரசனை அவன்
குறிப்புடனேகண்டு அவன்றலையளியைச்சுமந்து திருவையொத்தமகளிரது பாட்டைக்
கேட்டு அவர்களுடகத்தையும் விரும்பி, சிலநாட்டினவர்கள் பலநாளாகப்பிரிய
வொண்ணாதொருபோகத்தை யுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் அவ்வணங்களுடனே அங்
னன மாறுதில்கள்சென்றபின்பு நிதிக்குப்பை யெல்லாம் உணர்ந்து அதனை மரக்கலத்
தேயேற்றி அவ்ருள்ளகாரியத்தை யொருப்படுத்தித் தன்னார்க்குவரவேண்டி, மீண்டு
மரசனைக்கண்டு தான்செறிந்தவர்களைப்போக்கி நன்னாளாகிய இரேவதியிலே வியாழ
வோரையிலே தறு உதயமாக மரக்கலத்தையேற; அஃது அழுவத்தக்கடந்து
கடுகி ஐஞ்ஞான்றென்கிற வார்த்தையையுடைய காதத்தையோடித் தான்போனகளை ஒ
ரோசினையெல்லையெனச் சேருதலாலே, தாம் களியிடத்தே பொருந்தியிருந்தவளவ்லே
இவ்விடத்திலே இருன்போன்றெங்கும்பரந்து ஒருகாற்றாலே முகில்களின்டி எத்தி
சையுங்கலந்து கெடுப்பதுபோல மின்னியிடியாநிற்க; அதனைக்கண்டு சிலமொழி
கூறும் நாய்கன்: என்டிசையிற்காற்றமீண்டி ஒருகாற்றக்கெதிரே ஒருகாற்றக்
கலந்து கடலைக்கொண்டு மேலையெழுமுழியிறுதியையொவ்வாநிற்க மேகமும் நின்ற
திர்த்து துளியைச்சொரியும்படி நம்முடனே தெய்வங்கொண்டதொரு செற்றம்போ
லையிருந்தது, இதற்கு நீங்கனையாதொழிமினென்றுகூறி, பின்னுங் கட்டிலனும்
படி இடுக்கண்வந்துற்றபொழுது நடுக்கஞ்சிறிதுமின்றித் தாம் நடுவாராக; அங்நன

நக்கபொழுது அவ்விகெக்கையரியும்வாளாம்; அங்ஙனநகாதிருந்தமுது பிழைத்தா
ரொருவருமில்லை; ஆதலாலழவேண்டா; வருந்திக்கும் நன்றும் வந்தேசேரும்; அவை
வந்துசேருமிடத்தும் பாடகம்போலச் சூழ்ந்த பழுவீனையினல்வினைப் பயத்தாலே
வாழுநாளுலந்ததில்லையாயிற் றடலுக்கு நட்டவழக்கு அந்நடுக்கடலிலே அழுந்தினும்
பிழைப்பர்; தீவினைப்பயத்தாற் றொழுந்தாந்நாயின் உயிர்க்குக்காவலாகிய சிறி
துதண்ணீருங் கட்டிலுநாகாமற் றொல்லுமாநலால் ஈண்டாண்மையை வடுப்படுத்திப்
பெறுவதென்னையென்றனென்க.

(கஅ)

வினையுருவினேவிவ்வந்தவீலருந்துன்பமுன்னீர்க்
கனைகடலமுநவநீர்நீக்கண்கனிந்திரங்கல்வேண்டா
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனலங்கிளர்பாநமுல
நினையுமினிவிரெல்லாநீங்குமினச்சமென்றான்.

இ - ள். தீவினையின் பயனாகிவந்த துன்பமாகிய பழையநீராயுடைய கடற்
பரப்பைநீந்திக் கண்குழைந்து வருந்தல்வேண்டா; நீவிரெல்லாம் நாதன்பாதமுலத்
தை நினைமின்; அச்சநீங்குமினென்றனென்க.

பாதமாகிய துன்பநீர்க்குதற்குக்காரணமாயநனை. கலம்பதேலும் அவர்வருத்தமு
மாக விவற்குத்தோற்றியதன்றி அவர்க்கவையின்மை “நாடகநாட்களுற்றது” என்றத
னானும் பிறவாற்றினுமுண்டாக.

(கக)

பருமித்தகளிற்றானும்பையென்கவிழ்ந்துநீர்ப்க்
ருருமித்துமதலைபொங்கிக்கும்பிறப்பாய்ந்துவல்லே
நிருமித்தவகையிலோடிநீர்நிறைநதாழ்ந்தபோது
ஊருமிடித்திட்டதொப்பவுள்ளவரொருங்குமாய்ந்தார்.

இ - ள். பண்ணினகளிறானும் மெல்லெனத்தலைசாய்த்துநிற்ப; மதலை முழங்
கிப் பொங்கித் தரணினைத்தவற்றலே யொழிக் கூம்புமுறியப்பாய்ந்து நீர் நிறைந்து
ஊருமிடித்த தன்மையையொப்ப அழுந்தினபொழுதிலே அங்குள்ளவரெல்லாஞ்சேர
மறைந்தாரென்க.

(உ0)

வேறு.

ஓம்பிப்படைத்தபொருளும்முறுகாதலாரும்
வேம்புற்றமுந்நீர்விழுங்குவ்விரையாதுதின்ருன்
கூம்பிற்றதுண்டந்தமுவிக்கிடந்தான்சொழித்துத்
தேம்பெற்றபைந்தாரவனைத்திரையுய்த்ததன்மே.

இ - ள். பாவம்வராமற் படுகரித்துத் தேடினபொருளையுங் காதலாரையுமுவர்
தலுற்றநீர்விழுங்காநீர்க்க் கலங்காமனின்றவன் துண்டந்தமுவிக்கிடந்தான்; அத்தா
ரவனைத் திரை சொழித்துக் கண்டிலேசெலுத்திற்றென்க.

(உக)

நாவாயிழந்துநடுவாருமியியாமநீர்திப்
போவாய்தமியேபொருளைப்பொருளென்றுகொண்டாய்
வீவாயெனமுன்படையாய்படைத்தாய்வினையென்
பாவாயெனப்போய்ப்படுவெண்மணற்றிட்டைசேர்ந்தான்.

இ - ள். வினையே, முன் படைக்கிறபொழுதே பொருளைப்பொருளென்று கொ

ண்டநீ வீவாயெனப்படையாயாய், நாவாயிழந்து ஆருமில்லாத நடுஇயாமத்தேகடலை
நீங்கித் தனியேபோவாயெனப்படைத்தாய், நீ இனி எத்தைச்செய்யாயென்று கூறிப்
போய்க் கொழிக்கின்றமணற்றிடையிலே சேர்ந்தானென்க.

எனவென்பதை இரண்டிடத்தும்கூட்டுக.

(உஉ)

வேறு.

பொரியரைநூழலும்புன்னையும்பூத்து
வரிதருவண்டொடுதேனினைமார்க்குந்
திருவிரிபும்பொழிற்செவ்வனஞ்சேர்ந்தாங்
கருவமைமாற்பனவலித்திருந்தான்.

இ - ள். மார்பன் நூழலும்புன்னையும்பூத்தலால் இசையைத்தருகின்றவண்ணம்
தேனுமார்க்கின்ற பொழிலிலே நேரே சென்றுசேர்ந்து வருந்தியிருந்தானென்க.

அம் - அசை.

(உ௩)

ஓடுந்திகைகளுதைப்பவுருண்டுருண்
டாடுமலவனையன்னமருள்செய
நீடியநெய்தலங்கானெடுத்தகை
வாழியிருந்தான்வருகலநோக்கா.

இ - ள். நெடுத்தகை நெய்தனிலத்திற் கானலிலே அலவனைஅன்னம் அருளுந்
லாலே, அது தனக்கு நன்னிமித்தமாகக்கருதி நாம்போம்படி இவ்விடத்து வருங்
கலமுளதோவென்றுநோக்கி அதுகாணுமையின வருந்தியிருந்தானென்க.

அன்னங்கொல்லாதிருந்ததன்மை தான்பற்றுக்கோடாக வாழ்வாரைக் காலானு
தைத்துத் தன்முன்னே தள்ளவும் போக்கற்றுப்பின்னும் அதனிடத்தே செல்லாநின்ற
தென்றுநோக்கி அதற்கருளினற்போலே யிருந்ததென்க.

(உ௪)

ஆனியமொய்ம்பனிருந்தவப்பும்பொழிற்
ருள்வலியாரொம்மைத்தலைப்பட்டுக்
கேளிரெனக்குற்றகேண்மின்னீரெனத்
தோள்வலிமிக்கால், ரொடர்ந்துரைக்கின்றான்.

இ - ள். ஆனி மொய்ம்பனைய அத்தோள்வலிமிக்கான் தானிருந்த அப்பொழி
லிலே முயற்சிவலியான் ஒருமகனைச்சென்றுபொருந்திக் கேளிரே, எனக்குற்றவருந்
தத்தை நீர் கேண்பினென்றிடையிடாதுகூறுகின்றானென்க.

அதனை மொழிந்தானென்பதனோடு முடிக்க. தான் வழிப்போவாரைப் போலே
வந்தான். அ - அசை.

(உ௫)

கருங்கடற்போயிற்றுங்காற்றிற்கவிழ்ந்து
திருந்தியதல்பொருடறுற்றவாறு
மரும்புணைசார்வாவலனுய்ந்தவாறு
மிருந்தவங்கெல்லாமெடுத்துமொழிந்தான்.

இ - ள். பொருளின்மையினதுதேதிதற்குக்கடலிற்போனசெய்கியும், கல்வழி
யாற்றேடிய தன்பொருள் காற்றற்றகலங்கவிழ்தலாலே திறுற்றபடியும், தெப்பஞ்சார்

வாகத் தானுய்ந்தபடியு மெல்லார் தானிருந்து அத்தானுக்கு உயர்த்தக் கூறின
னென்க. (உசு)

மானுமரனுமிரங்கமதவலி
தானுற்றதுன்பந்தானுக்குரைத்தபின்
தேனுமமிழ்துந்தினைத்தாங்கினியன
லுனமில்லகட்டிகொக்குள்ளாங்குளிரந்தான்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் மானுமரனுமிரங்கும்படி தானுற்றதுன்பத்தை அங்ஙனம்
தானுக்குரைத்தபின்பு, அவன்யானிழந்ததற்கெல்லாம் நினைப்பெற்றேனெயென்று
கூறியவனுக்கு அத்தான் உள்ளங்குளிரந்தானென்க.

இவனுப்பெறுதல்கருதுதலின் ஊனமிலுளையாயிற்று. தினோத்தல் - அருதொ
ழுதுதல். உரைத்தலினென்றபாடத்திற்குத் தரண்கூறியதற்கு ஸ்ரீதத்தன் மகிழ்ந்தா
னென்க. (உஎ)

விஞ்சைகள்வல்லேன்விளிந்தநின்றேழுமுரொ
டெஞ்சியவான்பொருளெல்லாமிமைப்பினுள்
வஞ்சமொன்றின்றிமறித்தேதருகுல
னெஞ்சிற்குழைந்துநினையன்மினென்றான்.

இ - ள். விஞ்சை பலவும்வல்லேனாதலாற் கெட்டநின்றேழுமுருடனே நின்னை
நீங்கிய நீதியாலுண்டான பொருளெல்லாம் ஒருமாத்தினாயில் வஞ்சனைகிறிதன்றாகக்
கெடுதியைநீக்கித்தருவேன். இனி நீயிரகெட்டுநெஞ்சிப்பலகானினையாதொழிவீராக
வென்றானென்க.

நினையன்மின் - ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (உஅ)

உளையகங்கொள்ளவுணர்த்தினனாகி
வளையகமேறவலிமினமென்னு
வினாசெல்லவெம்பரிமேழகமேற்றிக்
குரைகழன்மைத்தனைக்கொண்டுபறந்தான்.

இ - ள். தருவேனென்றவுரையை மனங்கொள்ளும்படி மைத்தனையுணர்த்தின
னாய் இவ்வளையிடத்தே யேறும்படி துணிவீராகவென்றுகூறித் தானிருமித்தபரிபோ
லுஞ் செலவினையுடைய மேழகத்தையேற்றித் தான்கொண்டு பறந்தானென்க.

அம் - அசை. (உக)

விசும்பிவர்மேகம்வினாவினார்போழ்ந்து
பசும்புயற்றண்டுளிபக்கநனைப்ப
நயந்தனார்போகிறுமலர்ச்சோலை
யசும்பிவார்சாரலருவரைசார்ந்தார்.

இ - ள். பசும்புயற்றுளி பக்கத்தைநனைப்ப அதனைநயந்தனராய் அம்மேகத்
தைப்பிளந்து வினாவினராய்ப்போய்ச் சோலையினையுஞ் சாரலினையுமுடைய மலையை
ச்சேர்ந்தாரென்க.

அசும்பு - நீர்ப்பொசிவு. (கூ)

கண்டாவினியனகாண்டற்கரியன
தண்டாமளையவடாழுந்தகையன

கொண்டான்கொழுங்கனிகோட்டிடைத்துங்குவ
வுண்டானமிழ்தொத்துடம்புகுளிர்த்தான்.

இ - ள். அவன் அம்மலையிலே உலகெங்காண்டற்கரியனவாய்க் கண்டாற் கட்டி
னியன்வாய்த் திருவிரும்புந் தன்மையவாய்க் கோட்டிடையிலே அமிர்தொத்துத்
துங்குவனவாகிய கனியைக்கொண்டான்; கொண்டே உண்டான்; உண்டு உடம்பு
குளிர்த்தானென்க. (௧௧)

மழைதவழ்சோலைமலையிசைநீண்ட
குழைதவழ்குங்குமங்கோழனாநாகந்
தழைதவழ்சந்தனச்சோலையினேக்கி
யிழைதவழ்மார்பலிலிதினுவந்தான்.

நான்கடியந் தவழ்தல் - பரத்தல்.

இ - ள். இழையொளிபரத்தற்குக் காரணமான மார்பன் நீண்டஅம்மலையிசை
யிற் குங்குமத்தையும் நாகத்தையுஞ் சந்தனச்சோலையோடேநோக்கிக் கட்டினிமையி
னாலே மனமகிழ்ந்தானென்க. (௧௨)

கோதையருவிக்குளிர்வனாமேனினு
காதங்கடந்தபின்கல்லிக்கொடிமதி
னாதுணைவதொர்நன்னகருண்டாங்குப்
போதுமெழுநெய்ப்போயினர்சார்ந்தான்.

இ - ள். மாலேபோலுமருவியையுடைய அம்மலையிலே தரன் நின்று இம்மலையி
லே காதங்கடந்தபின்பு நாதஹைவதொரு கொடிமதினகருண்டு; ஆங்குப் போகக்
கடவோம்; அதற்கெழுந்திருப்பாயாகவெனக்கூற; அவரும்பாயினராய் அந்நகரைச்
சேர்ந்தாரென்க.

முன் வரையளவென்றிருந்தவனை, இது கூறியெழுமுகென்றான். நகர் - ஸ்ரீகோ
யிலென்று கருதினான். (௧௩)

வேறு.

மேகமேமிடைந்துதாழ்விருள்கொண்டவெள்ளிக்குன்றம்
மாகத்துவிளங்கித்தோன்றும்வனப்புநாமவகுக்கலுற்று
னாகத்தான்கரியதொன்றுகீழ்கின்றநடுங்கக்கவ்விப்
பாகமேவிழுங்கப்பட்டபான்மதிபோன்றதகற்றே.

இ - ள். தாழ்வரையெல்லாம் மேகமே நெருங்கியிருத்தலாலே ஒன்றுபாதிரு
ட்கிகொண்டவெள்ளிமலை ஆகாயத்தினின்றொன்றுகின்ற வழக்கை நாம்வகுத்துக்கூறத்
தொடங்கினால் கரியதொருநாகத்தான் கீழேகின்று அதுவருந்தும்படிமுதற்கவ்விப்
பின்பு ஒன்றுபாதியேவிழுங்கப்பட்ட மதிபோன்றதென்றுகூறலாம் வேறரிதென்க.

ஏகாரம் - தேற்றேகாரம்.

(௧௪)

துளங்குபொன்னகரின்றன்மைசொல்லலாற்றித்தோர்தேவன்
விளங்குபொன்னுலகந்துள்ளதுப்புரவிடங்கனெல்லா
மளந்துகொண்டின்பம்பூரித்தணிககராக்கிமேலா
விளங்கதிர்ப்பரிதிசூட்டியியற்றியதென்னலாமே.

பரிதி - வட்டம்; ஆகுபெயர்; என்றது: பொன்மதிலை “அத்தேர்ப் பரிதி சுமந்த யானை” என்றார் பிறரும்.

இ - ள். நகரின் நன்மை நமக்குச் சிறிது கூறலாம்; எங்ஙனமென்னின் ஒரு தேவன் அம்மதிபோலு மலைத்தலையிலே ஞாயிறுபோலு மதிசைக்குட்டி அதனுள்ளே நகராக்கி அந்நகரிடங்கனெல்லாம் பொன்னுலகில் இன்பத்தையுடைய நுகர்பொருள் களையாராய்ந்து கொண்டு நிறைத்து இங்ஙனஞ்செய்ததோர் நகரியென்று கூறலா மென்றாரென்க. (௩௫)

வேறு.

பொங்கியாயிரந்தாமரைபூத்தபோற்
செங்கனையிரஞ்சேர்ந்தவன்பொன்னகர்
கொங்குதோய்குழலாரொடுங்குந்நின்மேற்
மங்குகின்றதுபோற்றகைசான்றதே.

தாமரை மிக்கு ஆயிரம்பூவைப் பூத்தனபோலுங் கண்கள்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூரலின் அந்தரம் இத்திரனமரபறி தெய்வமகளிரோடே வந்து வெள்ளிமலைமேற் றங்குந் ததன்மைபோல அழகமைத்ததென்க. (௩௬)

கிடங்குருழ்மதிக்கேழ்விளாபுகுகொடி
மடங்கனோக்கியர்வாண்முடம்போலுமென்
றுடனாடுவெண்மதியுள் குளிரத்தம்
குடங்கையாற்கொம்மைகொட்டேவபோன்றவே.

இ - ள். மதிலிற் கொடி மதியைத்தீண்டுசென்ற பொழுது கிடங்கி மகளிர் முகத் தையொக்கும்; இதற்கு நாம் அருளவேண்டுமென்றுகருதி அவையெல்லாந் சேர அம்மதியின் மனங்குளிரும்படி தம்முடையகுடங்கைகளாலே ி முகத்தையொப்பை நல்லெல்லையென்று அதன்புறத்தே தட்டுவனபோலே மிருத்தனவென்க. (௩௭)

திருவமேகலைதெள்ளரிக்கிண்கிணி
பரவையாழ்முழற்பண்ணமைமென்முழா
வுருவம்பாருடையாரென்றொரிர்நக
ரரவம்வாய்திறந்தார்ப்பதுபோன்றதே.

அ - அசை.

இ - ள். மேகலை கிண்கிணி பேரியாழ் பண்ணையுடைய குழல் முழாவென்கின்ற இவற்றினரவமெங்ஙனம் இருத்தினன்னின், இவ்வகலில் என்னிற்காட்டி ஒருவுடையார் யாரென்று நகர்தான் வாய்கிட்டார்க்குந் தன்மைபோலையிருத்ததென்க. (௩௮)

செம்பொன்மாடங்கள்சென்னியமுகதிய
வம்பொற்றிண்ணிலையாய்மணித்தாடிகள்
வெம்புநீள்கடர்வீழ்ந்துகடுதலிற்
பைம்பொற்கொப்புள்பரந்தனபோன்றவே.

இ - ள். தந்தலையிலமுத்திய மணித்து விகளையுடைய மாடங்கள் ஞாயிறு தாழ்ந்து சுடுதலிலுலே பொன்உருகிக் கொப்புள் பரந்தனபோன்றனவென்க.

பொன்றாற் றிண்ணிய நிலையுண்டாகக் கட்டினதாவி.

(௩௯)

உருளிமாமதியோட்டொழித்தோங்கிய
வெருளிமாடங்கண்மேற்றுயிலெய்தலின்
மருளின்மான்பிணைநோக்கினல்லார்முகத்
தருளிணுலழலாற்றுவுபோன்றவே.

இ - ள். மதியைச் செலவைத்தவிர்த்து மேலேயோங்கிய வெருட்சியையுடைய
மாடங்களின்மேலே ஞாயிற்றின்மேற்பூண்டமாக்கள் துயிலைப்பெறுதலாலே அவை
நல்லார் முகத்திலுருளால் தம்மெம்மையை ஆற்றுவனபோன்றவென்க.

உருள்வெருள் இ - பகுதிப்பொருள் விசுதி. சோதிடதுலாரிங்கனங்கூறுப, (சு0)

அசும்புபொன்வரையாய்மணிப்பூண்களும்
பசும்பொன்மாலையும்பட்டுழிப்பட்டவை
நயந்துகொளபவரின்மையினன்னகர்
விசும்புபூத்ததுபோன்றனவிதியே.

இ - ள். பொன் இடையறுதொழுகுகின்ற வரையிற்பிறந்த மணியாற்செய்த
பூண்களும் மாலையும் விழுந்த விடத்தேகிடக்கின்றவற்றை எடுப்பாரின்மையின், அந்
நகர்விதி ஆகாயம் மீனைப்பூத்த தன்மையையொத்தனவென்க. (சு1)

தேக்கணின்னகிறேனெடுகூட்டமைத்
தாக்கப்பட்டவளவில்கொழும்புகை
விக்கிமாடந்திறந்திடமெல்லவே
யூக்கிவாய்விட்டுவிர்ப்பனபோன்றவே.

இ - ள். நெய்யையிடத்தேயுடைய நாற்றமினிய அகிலையும் ஒழிந்தகூட்டை
யுந்தேனோடேபிசைந்திட்டுண்டாக்கினபுகையை மாடங்களிற்சாளரங்கனையடைத்து
நிறைத்து அவற்றைத்திறக்க; அம்மாடம் புகையைப்பொறுக்கமாட்டாது வலிய வா
யங்காந்து மெல்லெனக்காலுவனபோன்றனவென்க.

“கூட்டாவன:” நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ
ரைந்து. நிரியாசம் - பிசின். அது குங்குலியமுதலியன. (சு2)

தப்பில்லாய்மொழித்தானவர்வையிய
வொப்பின்மாநகரொண்மைமற்றியாதெனின்
கற்பத்திந்திரன்காழுறுமாமணிச்
செப்புவாய்திறந்தன்னதொர்செம்மற்றே.

இ - ள். தானவாதங்கியநகரின்விளக்கம் பின்னை எங்கனமிருந்ததென்னில்
இக்கற்பத்துக்குரிய இத்திரன்வரும்பிய பூண்தங்குமணிச்செப்பை வாய்திறந்தாற்போ
லுஞ்செம்மற்றென்க. (சு3)

வேறு.

நன்னகர்நோக்கிநாய்க்குங்கொல்புகுந்ததென்னப்
பொன்னகர்பொலியப்புக்குப்பொங்குமாமழைகடங்கு
மின்னவிர்செம்பொன்மாடத்திருவருமிழிந்துபுக்குப்
பின்னவன்விருந்துபேணிப்பேசினன்பிறங்குதாரான்.

மழைதங்குமிருவரென்றது தரண்கதியாற்றங்குதலும் ஸ்ரீதத்தன் கொடையாற்றங்குதலும். இனி வெள்ளிமலை மேகபதத்துக்கு மேலென்றாரேனு மேகமெங்குமுண்டென்று மழைதங்குமாடமென்றுமாம்.

இ - ள். நாய்கன் நகரானோக்கி நரம்புருந்து நாகமோவென்றுசுருதும்படி பொன்னகரிலேபுக்குப் பின்பு இருவருமிழிந்து தரனுடையமனையிலே செல்லுதலாலே அவன்விருந்திட்டுப் பின்பு அத்தரனொருமொழி கூற்றினென்க. (சச)

க. மாடியந்தானைமன்னர்மாமணிநாகமாகக்
கேடில்சீர்க்கலுமுனையகலுமேகற்குத்தேவி
தோடலர்கோதைதொல்சீர்த்தாரணிகரும்புண் கண்ணி
யாடவரறிவுபோழுமணிமுலையணங்கினன்னுள். (சரு)

உ. விண்ணகம்விளங்கவெண்கோட்டினம்பிறைமுலைத்தேதேபோற்
பண்ணகத்தினியசொல்லாள்பாவையைப்பயந்தவன்றே
யெண்ணிடமின்றிமன்னரிம்மலையிறைகொண்டெண்டி
யண்ணலங்களிற்றினுச்சியருங்கலவெறுக்கையிந்தார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

மாடியம் - உடம்புக்கீடு.

இ - ள். மன்னர்நாகமாகத் தான் அவர்களுக்குக் கருடனாகியகலுமேகற்குத்தேவியாகியதாரணி, அணங்கினன்னுளாமாய், இனியசொல்லாளுமாயிருக்கிறபாவையை விண்ணிடத்தே பிறைதோன்றினுற்போல எல்லாரும்வணங்கும்படி பெற்றஅற்றைநாளே என்னிட இடமின்றாக இம்மலையில் மன்னரெல்லாமீண்டித் தங்குதல்கொண்டு களிற்றினுச்சியிலே கலமாகியசெல்வத்தைக்கொடுத்தாரென்க.

அன்றே பேசினொன்க.

(சசு)

மந்திரத்தரசன்வல்லேநிமித்திகன்வருகவென்ன
வந்தரத்தோடுகோளிற்சாதகமவனுஞ்செய்தா
னிர்திரதிருவிலேய்ப்பக்குலவியபுருவத்தாட்டு
வந்தடைபான்மைமண்மேலிராசமாபுரத்ததென்றான்.

மந்திரம் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். விச்சாதரலோகத்தின்கணரசன், கணி, கடுகச் சாதகஞ்செய்துவருகவென்றவனுக்கு அவனுங் கோளாலேயெண்ணிச் சாதகஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தத்தைக்குவந்துசேரு கல்வினைப்பயனெல்லாம் மண்மேலிராசமாபுரத்தே வந்தசேருமென்று கூற்றினென்க. (சசு)

அவனுடைதெளிந்துவேந்தனுசையுளரசர்நிற்பக்
கவனங்கொள்புரவிக்கொட்டிற்சாதலுங்கரந்துவைத்தா
னவனதேகருதிற்றாட்கொலன்றுகொலறியலாகா
விவண துமறிதுமென்றுகோயிலுக்கேகினுனே.

இ - ள். அரசர் எமக்குத்தருமென்னுமாயிலேநிற்ப; கணி தான்குறியவுடையத்தெளிந்து அங்குகொடுக்குமென்று நிற்ப, வேந்தன் இடமும்வலமும் பாய்கின்ற கவிச்சேடத்தைக்கொண்ட குதியாயினதுமனத்திற் சுழற்சிபோலே தன்காதலு

மிரண்டிடத்துக்குமேற்பக்கறி மறைத்துவைத்தானாலால், அவன்கருதியகாரியம் அக்கணி கூறியதேயாயிருக்கின்றதோ, அன்றி அரசர்சுருதியதேயோ, இரண்டுமீதற் குமுன்னறியமுடியா, இனி நீவந்தபடியாலே இப்பொழுது அவன்கருதியதும்விளங்கவறியக்கடவேமென்றுகூறிப் பின்பு ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டு கோயிலுக்கேகினைனென்க.

அதுவும் - விகாரம். அரசனதுகருத்துத் தெள்ளிடுணுணரலாகாமையின் இவற்கு ஈண்டுமுண்மைகூறாது சாரியமுடிந்தபோனெற்பொழுது கூறினான். (சஅ)

க. பால்பரந்தனையபட்டார் பூவணைபசும்பொற்கட்டிற்
கால்பரந்திருந்தவெங்கட்குநிர்முலைகச்சின்னீக்கி
வேல்பரந்தனையகண்ணார்வெணமதிக்கநிர்பெய்கற்றை
போலிவர்கவரிவீசமன்வவனிநுந்தபோழ்தின்.

“பால்” “என்வரவு” இரண்டுமொருதொடர்.

பாலாவிபரந்தன்னபட்டு. கச்சார்கட்டி. அடிபரந்து தளராதிருந்த முலையினை யுடைய. வேல் கொலைமீலேபரந்தாற்போலுங்கண்ணார். மதியின்கதிர்களைச் சொரிந்த போலுங்கவரி. (சக)

உ. என்வரவிசைக்கவென்னவாயிலோனிசைப்பவேகி
மன்னர்தமுடிகள்வெய்ந்தவயிரம்போழ்ந்துழுதுசேந்த
பொன்னவிர்கழல்கொளபாதம்பொழிமழைத்தடக்கைகூப்ப
வின்னுரைமுகமன்கூறித்தானந்தினிருக்கவென்றான்.

என்வரவு - ஸ்ரீதத்தனையுங்கொண்டுவந்த வரவு. பிராந்துழதலாலே சிவந்த.

இ - ள். அங்குணமேகினைதான் கண்ணார்கவரிவீசக் கட்டிலிற் பூவணையிலே மன்னவனிருந்தவளவிலே, என்வரவிசைக்கவென்ன, வாயிலோனுயிசைப்ப, ஸ்ரீதத் தன்போய்ப் பாதத்தைவளங்க, மன்னவனுபசாரங்கூறி, அரசரிருத்தற்குரிய இடத் தேயிருக்கவென்றானென்க. (சு0)

முதிர்பெயன்முரிவானமுழங்கிவாய்விட்டதொப்ப
வதிர்குரன்முரசநாணவமிர்துபெய்மாரியேய்ப்பபக்
கதிர்விரிபூணிஞற்குத்தந்தைதாய்தாரங்காநன்
மதுரமாமக்களசுழம்மவினவிமற்றிதுவுஞ்சொன்னான்.

வான் அச்சத்திற்கும், முரசு முழக்கத்திற்கும், மாரி கேட்டற்கினிமைக்கு முவமை.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவரசன் ஒப்ப நாண ஏய்ப்ப அவனுடையதந்தைமுத வியவர்களைவினவிப் பின்பு அந்த ஸ்ரீதத்தனுக்கிதுவுங்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சுக)

இன்றையதன்றுகேண்மையெமர்நுமரெழுவர்காறு
நின்றதுகிழமைநீங்காவச்சிரயாபட்டினாழா
லன்றியுமறனுமொன்றேயரசன்யான்வணிகனீயெ
யென்றிரண்டில்லையுண்டாயிதுநினதில்லமென்றான்.

வச்சிரத்தாற் றலையிட்ட எழுத்து. * “வச்சிரததியினிட்ட - வெழுத்தான” என்ப மேலும்.

இ - ள். கேண்மை இன்றுளதாயதன்று; வச்சிரயாப்பினீங்காத விவியினுலே எமரொழுவர் தமரொழுவரளவு மேழுகிழமையும்போல ஏற்றிழிவின்றி நின்றது அக் கேண்மை; அன்றியுஞ் சமயமுமொன்றேயாதவின், யானரசன் நீவணிகனென்று இரன்சொகியில்லையான், இது நின்மனைகாணென்றானென்க.

கிழமை - உரிமையுமாம்.

(௫௨)

க. மன்றுரமன்னன்சொன்னீர்மாரியால்வற்றிநின்ற சந்தனந்தளிர்ந்ததேபோற்சீதத்தன்றளிர்ந்துநோக்கி யெந்தைக்குத்தந்தைசொன்னானின்னமென்றுகேட்ப முந்தைதான்கேட்டவாறேமுழுதெடுத்தியம்புகின்றான். (௫௩)

உ. வெள்ளிவேதண்டத்தங்கண்வீவிதென்சேடிப்பாலிற் கள்ளவிழ்கைதவேலிக்காசில்கார்தாரநாட்டிப் புள்ளணிகிடங்கின்விச்சாலோகமாநகரிற்போகா வெள்ளிவேற்கலுழவேகன்வேதண்டவேந்தர்வேந்தன். (௫௪)

ங. சங்குடைந்தனையவெண்டாமமைமலர்த்தடங்கள்போலு நங்குடித்தெய்வங்கண்மீர்நமரங்காளறிமினென்னக் கொங்குடைமுல்லைக்கொய்போதிருவடங்கிடந்தமார்ப விங்கடிபிழைப்பதன்றாலெங்குலமென்றுசொன்னான்.

இவைமுன்று மொருதொடர்.

தடங்களிலே உடைத்தன்மையவாகிய மலரும் ஈங்கும்போலு நங்குடி. இது தூய்மைக்குவமை; இனிச் சங்கு கெட்டாலுநிறங்கெடாததுபோலக் கெட்டாலுந் தன் னன்மைகெடாதகுடியுமாம்; * “நத்தம்போற்கேடும்” என்ப. அரசமுல்லையுங் காவன் முல்லையுங்கருகி இருவடமென்றது.

இ - ள். மாரியின்மையின் வற்றிநின்றசந்தனம் அதுபெற்றுத்தளிர்ந்தாற்போல மன்னனதுசொன்னீராலே ஸ்ரீதத்தன்றளிர்ந்து மன்னனைநோக்கி, யான்கேட்டிருப்ப என்னுடையதந்தைக்கு அவன்நன்னுடையதந்தை தான் முன்புகேட்டிருந்தபடியே இன்னனமென்று முழுதெடுத்தியம்புகின்றவன், நமரங்காள், வேதண்டமையில் தென்சேடிக்கூற்றிற் கார்தாரநாட்டில் விச்சாதரலோகமாநகரியினின்றூக்காதகரு டவேகன்வேந்தன், அவன் நங்குடித்தெய்வங்காணும்; அதனையறிந்திருப்பீராகவென் றுசொன்னாதுதலால், மார்பனே! எங்குலம் இவ்விடத்து உன்னடியைப்பிழைப்பதன் றாயிருந்ததென்றுசொன்னானென்க.

மன்னனைநோக்கிப் பிழைப்பதன்றாலெங்குல மென்றுசொன்னா னெனக்கூட் டிக. தந்தை இயம்புகின்றவன் நமரங்காளறிமினெனச்சொன்னானென்றது, மந்திர மென்னுங்கவியிற் சொன்னானென்றதனை. தந்தை - பாட்டன். (௫௫)

க. பெருந்தகைக்குரிசிரோழன்பெருநிலைக்கடமுன்கை திருந்துபுலணங்கப்பற்றிச்சென்றுதன்னுரிமைகாட்டப் பொருந்துபொற்பவோம்பிப்பொன்னிழைசுடரின்ற கருங்குண்ணிதிறத்துவேறுக்கட்டுமொபயிற்றுக்கின்றான். (௫௬)

* திருக்குறள், புச்சு, ௫.

- உ. எரிமணிப்பளிக்குமாடத்தெழுந்ததோர்காமவல்லி
யருமணிக்கொழுகொன்மின்கொலமரர்கோனெழுதிவைத்த
வொருமணிகுயின்றபாவையொன்றுகொலென்றுநாய்கன்
றிருமணிக்கொழியையோரான்மெருமரமன்னன்சொன்னான்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

திருந்துபு - மனந்திருந்தாநின்று. ஒம்பி - ஒம்ப. திறம் - குலம். கின்றான் - எதிர்
காலமுனர்த்திய நிகழ்காலம். வல்லியாகியமணிக்கொழி. இந்திரன்தன்மனத்தே
எழுதிவைத்த ஒப்பில்லாதமணியென்று மணிக்ருவிசேடங்கூறுக. மணியைப்பூத்த
கொழி-தத்தை.

இ - ன். அதுகேட்டுக் குரிசில் தோழன்றொழாநிற்க, அவன்முன்கையைப் பிடித்
துச்சென்று தன்னுரிமையைக்காட்டினானாக, அவனும் மனம்பொருந்தாநின்றபுசரியா
நிற்ப, நாய்கன் அவ்விடத்து நின்ற மணிக்கொழியை அச்சநிகழ்த்தமையான் மகளென்
றோரானாய்க் கொழியோ மின்னோ மணியாற்செய்தபாவையோவென்றுசுழலாநிற்க,
அவனுக்கு மன்னன் அக்கருங்கண்ணியைத் தன் குலமன்றி ஸ்ரீதத்தன் குலமாகவே
மேற்றொட்டுங் கூறுதலைப்பயிற்றுக்கின்றவன் ஒருகாரியஞ்சொன்னானென்க.

அது “நின்மகளிவள்,” “ஆணையிராமின்” என்றவற்றிற்கொள்க. (௫௭)

க. தூசலாய்க்கிடந்தவல்குற்றுப்புறமுதொண்டைச்செவ்வாய்
வாசவான் குழலின் மின்போல்வருமுலைச்சாந்துநக்கி
பூசல்பாய்ந்தாடிக்காதிம்குண்டலமிலங்கநின்றான்
காசிய்யாழ்க்கணங்கொடெய்வக்கார்தர்வதத்தையென்பான். (௬)

உ. விளங்கினாளுலகமெல்லாம்வினையின்வனப்பினுலே
யளந்துணர்வரியநங்கைக்கருமணி முகிழ்த்தவேபோ
விளங்கதிர்முலையுமாகத்திடங்கொண்டுபரந்தமின்னிற்
றுளங்குதுன்னுசுப்புந்தோன்றாதுருவருவென்னவுண்டே. (௭)

ங. நின்மகளிவளைநீயேநின்பதிக்கொண்டுபோகி
யின்னிசைபொருதுவெல்வான்யாவனையானுமாக
வன்னவற்குரியபொன்னவடிப்பணிசெய்வலென்றான்
மன்னமர்தேவிகேட்டுத்தத்தைக்கேதக்கதென்றான்.

இவையொன்றுமொருதொடர்.

உலாய் - சூழ்ந்து. நாணலிறைஞ்சிநின்றலிற் குண்டலஞ் சாந்தைத்தீண்டிப் போ
க்குவரவுடைத்தாயசைந்தலிங்கநின்றான். யாழ்விச்சைத்தொகுதி கொண்டதெய்வம் -
மாத்தகி. குணங்களாள்துணர்வரிய. போகி - போகவெனவியங்கோளுமாம். யாவன்-
பூன்றுவருணத்திலும்தாவன்; “இறைவராதிமூவகைக்குலத்து ளார்க்கும்” என்றார்
மேலும். தன்னிலிழிந்தவணிகளாய்கூட்டினான், அக்குலத்திற் றுன்செய்தநல்வினையி
னினைமையெய்து வித்தலின். உரியனெனவே கொடைப்பொருட்டாம். அடிமைப்
பணி - விகாரமாம்.

இ - ன். அல்குன்முதலியவற்றையுடையதோர் மின்போல நாணினின்றவன்
தெய்வமாகியகாந்தருவதத்தையென்னும்பெயரையுடையான்; அவடான் வீணையாலும்

வனப்பினுமுலகமெல்லாம்வினங்கினான்; அவட்கு அதுவுமன்றி முலையுமணிமுடிமீத்த போற்றோன்றிப் பின்பு ஆகத்தேபாந்தன்; முன்பு மின்போற்றுளங்குதகப்பும் இப் பொழுது உண்டு இல்லையென்ன ஐயநிகழ். உண்டாயிற்று; இத்தன்மையுடைய நின் மகளாகியவிலை நீயே நிற்பதிறேற்கொண்டுபோய் இசையாற்பொருதுவெல்லான் யாவனையினுமாக, அங்நன்மென்றவனுக்குக்கொடுப்பாயென்று கூறினானை; நாய்க னும்அழமைப் பணிசெய்வேனென்றான்; அதனைத் தாரணிகேட்டு இவ்விழிவு இவ னுக்கேதக்கதென்று வெறுத்துக்கூறினானென்க. (௧௦)

க. முனிவரும்போகபூமிப்போகமுட்டாதுபெற்றுந் தனியவராகிவாழ்தல்சாதுயரதனினில்லை கனிபடுகிளவியார்தங்காதலன்கவானிற்றுஞ்சிற் பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பான்மையிற்றென்றுசொன்னான். (௧௧)

உ. நூற்பயிபுலவன்சொன்னதுன்பொருணுமுந்நியானும் வேற்கடற்றானேவேந்தர்விழ்ந்திரந்தாலுநேரேன் சேற்கடைமதர்வைநோக்கிற்கில்லரித்தடங்கணங்கை பாற்படுகாலம்வந்தார்பான்மையார்விலக்குகிற்பார்.

இவையிரண்டு மொருதொடர்.

வேற்றானே. சேலின்கடைபோன்ற கடையினையும் நோக்கினையும் அரியினையு முடையகண்.

இ - ன். அதுகேட்டு மன்னன் இனிமைதோன்றினகிளவியார் வெறுத்தற்கரிய இப்போகபூமியிற் போகத்தைக் குறையாமற்பெற்றுவைத்தும் தனித்துவாழ்கின்ற தொழிலதனிற்காட்டில் அவர்க்கிறந்துபடும் வருத்தம்வேறில்லை; அவர் தங்கணவன் குறங்கிலே துஞ்சப்பெறின், அவ்வன்பம் தேவரின்பத்தின் பகுதியையுடைத்து; அதனைஅறிந்துவைத்து நங்கை இந்நாளளவுஞ் சாந்துயரெய்திநிற்கவும் ஒருவன்பகுதி யிலே படுங்காலம் வாராராமையினாலே யானுஞ் சோகிதநூலிலே யுளனாகிய கணிகுறிய பொருளிலே சென்று மன்னரிந்தாலு நேரேனாயினேன்; சுண்டு அவள் ஒருவன்பாற் படுங்காலம்வந்தால் அவ்விதி யாவரானும் விலக்கலரிதாதலின், அதற்குநேர்த்தே னென்று சொன்னானென்க.

வாராராமையினன்றும், ஆதலினதற்கு நேர்த்தேனென்றும் வருவித்துணாக்க. (1)

படைப்பருங்கற்பினுடன்பாவையைப்பரிவுநீக்கிக் கொடைக்குரிப்பாலவெல்லாங்கொடுத்தபின்சுற்றுமுட்டும் விடைப்பருந்தானேவேந்தன்வேண்டுபவெறுப்பநல்கித் தொடுத்தலர்கோதைவினாபதிக்கிதுசொல்லினானே.

கணவன்கருத்தே தன்கருத்தாகலிற் பிற்படைத்தற்கரிய கற்பாயிற்று. உரிப் பால் - வினைத்தொகை. வேறுபடுத்தற்கரியதானே.

இ - ன். அதுகேட்டதாரணி தத்தையைத் தம்மைநீக்குதலாற் பிறந்த பரிவை நீக்கித் தான்கொடுத்தற்குரியனவெல்லாங்கொடுத்தபின்பு, வேந்தனும் அவள்வேண்டு வனவெல்லாமிக்கொடுத்து வினாபதியென்னும் பேடிக்கு இதனைக்கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௧௧)

உடம்பினோடுபிரிப்பின்னியொருவயினிகல்செல்லா
நெடுங்கணுந்தோளும்போலுநேரிழையரிவைநீரின்
றடங்கண்ணிதனிமைநீங்கத்தந்தையுந்தாயுமாக
வடங்கலரட்டவேலானோயிராயினென்றான்.

உதவியார் கண்ணுந்தோளும்போலு மரிவாய். ஆக - வியங்கோன்; எச்சமாக்கி
ஒருமைபன்மைமயக்கமுமென்ப.

இ - ள். உடம்பினோடுபிரிப்பின்னுமாறுபோற்பின்னி ஒன்றாய்ஒரிடத்துமிவளை
நீங்காத அரிவாய், நின் தடங்கண்ணி எம்மைப்பிரிந்ததனிமை போம்படி இவளுக்குத்
தந்தையுந் தாயுமாவாயாக; அங்ஙனமாய்ப் பின் இருவீருந்முடைய ஆணையைவட்டு
பூதித்தந்தது ஆணையையுடையராவீராக வென்றானென்க. (சுசு)

அருமணியவிரம்வேய்ந்தவருங்கலப்பேழையைஞ்ஞா
றெரிமணியெம்பொனார்ந்தவிராயிரம்யவனப்பேழை
திருமணிப்பூணிணற்குச்சினந்தலைமுங்கலின்நிக்
குருமணிமுடியிற்றேய்த்ததரன்மறர்கொள்கவென்றான்.

பூணிணற்குப் பகைவர்மேற்செற்றம் தலைகெடுத்தலின்றாகலின் அவர்முடியின்
மணியை அவனாடியிலேதேய்ப்பித்த தரன்.

இ - ள். மன்னன் அருங்கலம்வைத்தற்குச் சமைத்த மணியாகிய வயிரம்
வேய்ந்தபெட்டி ஐஞ்ஞாறும், மணியும்பொன்னுமார்ந்த யவனதேசத்திற் பெட்டி இர
ண்டாயிரமும், தரனுடைய சுற்றமும் நீ கொள்வாயாகவென்றானென்க. (சுரு)

பல்வினைப்பவளப்பாய்காற்பருமணியிழிகைவம்பார்
நல்லகில்விம்முக்கட்டிற்றவ்சொடுநிலைக்கண்ணாடி
மெல்லியதூபமுட்டிமேதகுநானச்செப்போ
டல்லவுங்கொள்கவென்றானணங்குடைரிணங்கொள்வேலான்.

இ - ள். வேலான் பரந்தகாலினையும் கைச்சுரிகையினையுமுடைய கச்சார்ந்த
கட்டிலும் தவிசும் கண்ணாடியும் இந்தளமும் செப்பும் ஒழிந்தனவும் நீகொள்கவென்ற
னென்க.

ஒடு - எண்ணெடு.

(சுசு)

விளக்கமுலுறுத்தபோலும்விசியுறுபோர்வைத்திந்தேன்
றுளக்கமவொழுக்கியன்னதுய்யறத்திரண்டதிண்கோல்
கொளத்தகுதிவவுத்திங்கட்கோணினாத்தனையபோல
வளப்பருஞ்சுவைகொணல்யாழாயிரமமைகவென்றான்.

இ - ள். இனிமைகொண்ட நல்யாழாயிரம், விளக்கையழைச்சேர்த்தினுற்போ
லுறிந்தவாய்த் தெரியாமற்போர்த்த போர்வையினையுந் தேனசைவற வொழுக்கிற்
போன்ற சிம்பறத்திரண்ட நரம்பு தன்னிடத்தேகொள்ளத்தக்க வார்க்கட்டினையுமு
டையவாய்க் கோணினாத்தனைய எண்ணுட்டிங்களைப்போல அமைகவென்றானென்க.

கொள்கினாத்ததிங்கள் பத்திரிற்றேலைச் சூழுமுடுக்கின ஆணிக்குவமம். “விளக்
கமுலுருவின் விசியுறு பச்சை - யுருக்கி யன்ன பொருத்தறு போர்வை - கொடித்திரி
வன்ன கொண்பெடு திவலிற் - கடிப்பகை யனைத்துங் கௌலிப் போகாது-சூரலோர்த்

தத் தொடுத்தகிப்புரி நரம்பின் - ஹாவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யானி - எண்ணுட்
டிங்கள் வடிவிற ரூகி" என்றார் பிறரும். (௬௭)

அரக்கெறிகுவளைவாட்கணவ்வளைத்தோளினுளைப்
பரப்பமைகாதற்றாயர் பற்பல்காற்புல்லிக்கொண்டு
திருப்புறக்கொடுத்தசெம்பொற்றாமரைபோன்றுகோயில்
புரிக்குழன்மடந்தைபோகப்புலம்பொடிமடிந்ததன்றே.

* “தொடர லிழை தம்முற் றும்வரின், லகரம் நகரவொற் ருகலு முரித்தே”
என்பதனற் பற்பல்காலென்றார். கொண்டு - கொள்ள.

இ - ள். தமரைப்பிரிதற்கு அழுதுசிவத்தவின் இங்குலிகமூட்டின குவளைபோ
லும் கண்ணையுடைய தந்தையைத் தாயர் பற்பல்காற்றழுவிக்கொள்ள அம்மடந்தை
போகையினுலே கோயில் திருமகளைப்போகவிட்ட தாமரைபோன்று புலம்பொடு
மடிந்ததென்க.

† “ஒழியாது” என்றதனால் இரண்டாவதுவிரித்துத் தாரணியையும் அல்லாத
தாயரையும் புல்லிக்கொண்டு போகவென்றுமாம். (௬௮)

காம்புபொன்செய்தபிச்சங்கதிர்மணிக்குடையோடேந்தித்
தாம்பலர்கவரிவீசக்கிண்கிணிததும்பநாகப்
பாம்புபைததனைபவல்குற்பல்கலைமிழற்றவேகி
யாம்பனாறமுதச்செவ்வாயரசனைத்தொழுதுநின்றான்.

ஏந்தி - ஏந்த.

இ - ள். ஆம்பல்போல மணக்கின்ற செவ்வாயினையுடையான் பலர்தாம் பிச்சத்
தையுங் குடையையுமேந்தக் கவரிவீசத் ததும்ப மிழற்றத் தாயரிடத்துநின்றும்போந்து
அரசனைக் கண்டபொழுதே கையாற்றொழுது நின்றாளுென்க.

பலர்தாங் கவரியைவீச வென்றுமாம். நாறுதல் - தோற்றுதலுமாம். (௬௯)

அடிக்கலமரற்றவேகியரும்பெற்றற்றந்தபாத
முடிக்கலஞ்சொரிபச்சென்னியிறைஞ்சலுமுரிந்துமின்னுக்
கொடிப்பலதுடங்கியாங்குத்தோழியர்முழாத்துவிற்ப
வமித்தனன்புல்லிவேந்தொன்றுகிலாதுசொன்னான்.

மின்னுக்கொடியெனப் பொருட்பெயர்க்கும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுதல்
இலேசாற்கொள்க. புல்லி - புல்ல.

இ - ள். தந்தை அங்கனந்தொழுதுநின்ற இடத்தினின்றும் சிலம்புமுதலியன்
வொலிப்பச்சென்று தந்தைபாதத்தே சென்னியான் முரிந்துவணங்கின அளவிலே,
அவனாற்றுகிலாதே பல்காற்புல்ல, அவன்போய் மின்னுக்கொடி பலவுறடங்கியாங்கு
துடங்குந்தோழியர் திரளிடத்தேநிற்க; வேந்தொருமொழி கூறினானென்க. (௭௦)

வலம்புரியின்றமுத்தமலன்மிசையவர்கட்கல்லால்
வலம்புரியபயத்தையெய்தாதனையரோமகளிரொன்ன

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௪௨.

† “ ” ” ” தொலைமரபு, 'கதி.

நலம்புரிந்தனையகாதற்றேவிதன்னவையநீங்கக்
குலம்புரிந்தனையகுன்றிற்குதிபுகுநினுனே.

குலம் வடிவுகொண்டனைய அபிபதி.

இ - ள். நலம் வடிவுகொண்டனையதேவிதனதுவருத்தத்தை நீங்கும்படி வலம்
புரியின்றமுத்தம்மண்மிசையவர்கட்குப் பயன்கொடுப்பதன்றி அதனூல்வலம்புரியியனை
பெய்தாது; மகளிருந் தாயருக்கு அத்தன்மையரே பென்றுகூறினானென்க. (௭௧)

இன்சுவையாமொடன்னமிளங்கிளிமழலைமஞ்ஞை
பொன்புனையூகமந்திபொறிமயிர்ப்புறவம்பொன்னார்
மென்புனமருளினைக்கின்மானினமாதியாகத்
தன்புறஞ்சூழப்போகித்தளிரியல்விமானம்புக்காள்.

உம்மைவிரிக்க. மழலையிளங்கிளி. வளர்த்தலிற் பூணணிந்த கருங்குரங்கு.
மந்தி - பெண்பெயர்; * “குரங்கு முசுவு மூகமு மந்தி.” என்றார். புற - சித்திரப்
புற. மருண்ட இனியநோக்கு.

இ - ள். தளிரியல் மானினமுதலாக எண்ணிய வெல்லாம் தன்பக்கத்தேகுழந்த
செல்லப்போய் விமானத்தைச்சேர்ந்தாளென்க. (௭௨)

வேறு.

வெற்றிவேன்மணிமுடிக், கொற்றவன்னொருமக
எற்றமில்பெரும்படைச், சுற்றமோடியங்கினுள்.

இ - ள். வெற்றியையுடைய வேலினையும் முடியினையுமுடைய கொற்றவன்
மகள் இடைவிடாதபடையாகிய சுற்றத்தோடே போயினானென்க.

அதனெல்லை மேற்கூறுகின்றார். (௭௩)

கண்ணயற்கழிப்பன, வண்ணல்லயானையிரம்
விண்ணகத்தியங்குதே, ரெண்ணவம்நிரட்டியே.

இ - ள். கண்ணருகே மதமுடையனவாகியயானை ஆயிரம்; தேரினுடையஎன்
இரண்டாயிரமென்க. (௭௪)

விற்படைவிலக்குவ, பொற்புடைப்புரவியு
முற்படக்கிளந்தவற்றி, னற்புடையநாற்றியே.

இ - ள். அம்பைத் தன்விசையாலே விலக்குவனவாகிய பக்கரையுடைய குதி
னையும் முற்கூறியயானையி னுண்மடங்கு நற்பக்கத்தனவென்க. (௭௫)

பாறுடைப்பரிதிவேல், வீறுடைபினையரு
மாறிரட்டியாபியர், கூறுதற்கரியரோ.

பாற்றினஞ்சூழ்ந்த வேல். வீறு - தம்வீரம்பிறர்க்கின்மை.

இ - ள். பரிதிபோற்பகைவனாக் கெடுக்கும் வேலையுடைய இனையும் பன்னீ
ராயிரம்பெயர்; அவர்தாம் பகைவர் வஞ்சினங்கூறுதற்கரியரென்க. (௭௬)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௭.

மாகளின்விசம்பிடை, மேகனின் திடித்தலி
னாகனின்றிர்ந்தவர்க், கேகலாவதில்லையே.

மாகம் - திக்கு; மஞ்சமாம். அதிர்ந்து - அதிர.

இ - ள். விசம்பிலே மேகமழைபெய்தற்குடித்தலின் அதனைத் தன்பகையான
யாகக்கருதி யானைகன்போகாது நின்றதிர்தலாலே அவர்க்குப்போகலாவதோருபாய
மில்லையாயிற்றென்க. (எ)

வெஞ்சினவெருளியிற், குஞ்சரமுழங்கலின்
மஞ்சதம்வயிறழிந், தஞ்சிகீருகுத்தலே.

இ - ள். குஞ்சரம் அங்கனம் வெருளியோடே முழங்குதலால் அதுகேட்டு
மேகமஞ்சிக் கருக்கலங்கி நீளாயுகுத்தனபோன்றனவென்க.

இடித்தமேகம் பின்பு பெய்தது.

(எஅ)

வேழமும்மதத்தொடி, தாழ்புயல்கலந்துட
னழகடலகம்புறம், வீழ்தரவினாந்தே.

புயல் - ஆகுபெயர். கலந்து - கலக்க.

இ - ள். கடல்நடுவு கணாக்குப்புறம்பேவிரும்படி மும்மதங்களோடே புயலு
குத்தநீருங் கடலிடத்தே கலத்தலாலே மேகத்தாலு நாகத்தாலுந் தகைவின்றி விமா
னம்படையுடனே மரக்கலமிருக்கின்றவிடத்தே வினாந்துசென்றதென்க. (எக)

மல்லன்மாக்கடலிடைக், கல்லெனக்கலங்கவிழ்த்
தல்லலுற்றமுங்கிய, செல்வனுற்றசெப்புவாம்.

இ - ள். கடலிடத்தே கலங்கவிழ்த்து வருத்தமுற்றுக்கெட்டபூர்த்தத்தன்பெற்ற
இலாபம் இனிக் கூறுவாமென்க. (அ0)

க. பானிறப்பனிவரை, மேனிறமிகுத்தன
நீனிறபிழன்மணி, தானிறைத்தகமெலாம்.

“பானிற” முதல் “பீழை” அளவுமொருதொடர்.

வெள்ளிமலையில்நிறமிகுத்தனவென்றது, நீலமொழிந்த மணிகளை. நீலநிறத்தை
யுடையவாழ்வினணி. (அக)

உ. வஞ்சமின்மனத்தினு, னெஞ்சகம்புகன்றுக
விஞ்சையம்பெருமகன், வஞ்சமென்றுணர்த்தினான்.

மனத்தினான் - ஸ்ரீதத்தன். உவந்து உவகையொழுக. பெருமகன் - தான். ()

ஈ. நங்கைதன்னலத்தினான், மங்குல்வெள்ளிமால்வரை
யெங்குமன்னரீண்டினார், சங்குவிம்முதானையார்.

மங்குல் - மேகம். மால்வரையில் மன்னர் தானையார் எவ்விடத்துமீண்டினார் ()

ச. ஈரலங்கலேந்துவே, லாரலங்கன்மார்பினான்
கார்கலந்தகைக்கணி, சீர்கலந்துசெப்பினான்.

ஈரும்வேல். மார்பினான் - அரசன்.

(அச)

டு. மாதர்வாழ்வுமண்ணதே, யாதலாலலங்கலக்
தாதவிழ்ந்தமார்பனின், காதலன்கடலுளான்.

அவிழ்த்தற்குக்காரணமானமார்பு. அழைப்பியென்பது சொல்லெச்சம். (அடு)

சு. என்றுகூறவென்னையே, துன்றுகாதற்றேழுனைச்
சென்றுநீகொணர்கென, வன்றுவந்தவண்ணமே.

அழைப்பியென்றெனமுன்னேகூட்டுக. (அசு)

எ. துன்பமுற்றவர்க்கலா, லின்பமில்லையாதலி
னன்பமற்றியானுனைத், துன்பத்தாற்றுடக்கினேன்.

துடக்கினேன் - பிணித்தேன். (அஎ)

அ. பீழைசெய்துபெற்றனன், வாழியென்றுமாக்கட
லாழ்வித்திட்டவம்பியைத், தோழர்ச்சுட்டிக்காட்டினான்.

பீழை - துன்பம். ஸ்ரீதத்தனுக்குஆழ்வித்தானாகப்பண்ணின. சுட்டி - இதுகலம் இவர்தோழரென்றுசுட்டி.

இ - ன். விஞ்சையம்பெருமகன்னங்கைநலத்தாலே மன்னரின்டினார், அதுகண்டு மார்பினனுடைய கணி மாதர்வாழ்வு மண்ணிடத்தேயாதலால் அவனைக்கொண்டு போதற்கு மார்பனே, நின்றேழுந் கடவிடத்தான், அவனைஅழைப்பியென்று சீர் கலந்து செப்பினான்; அதுகேட்டு மன்னன் நீ சென்று என்காதற்றேழுனைக் கொணாகவென என்னையேநோக்கிக்கூற; யான்அன்றுவந்தசெய்தி ஒருவஞ்சனைகாணென்று கூறி, அவ்வஞ்சனையை, அன்பனே, துன்பமுற்றார்க்கல்லது இன்பமில்லையென்று உலகுகூறலின், யான் நின்றுயொழிந்தோர்க்கின்பஞ்செய்து நின்றுயொருவனையுந் துன்பத்தாற் பிணித்தேனென்றுணர்த்தினான்; உணர்த்தி யான் அங்குளம் பீழை செய்து நின்றட்பைப்பெற்றேன்; இனி நீ வாழ்வாயாகவென்று முகமன்கூறி மறைத்த அம்பியினகமெல்லாம் நிறம்குத்தனவற்றையுமணிகையு நிறைத்து, வஞ்ச மின்மனத்தினான் அகம்புகன்றுருகும்படி, அவ்வம்பியையுந் தோழனாயுங்காட்டினான்.

எனவே இலாபமேகூறினான். காரியங்கடைப்படுதலின் ஈண்டு உண்மை கூறினான். “வெற்றிவேல்” முதல் இத்தீணையுந் குறளடிநான்காய்வந்த கொச்சகவொருபோகு; “செய்யோடுதியொக்கச், செய்யாணச்சோவார்க்குப், பொய்யாத வுள்ளமே, மெய்யாதல்வேண்டும்.” என்றாற்போல யாப்பின்வேறுபட்டன. (அஅ)

வேறு.

தேன்றருமாரிபோன்றுதிவ்வியுகிளவிதம்மா
லுன்றருகுருதிவேலா னுள்ளகங்குளிர்ந்துவிஞ்சைக்
கோன்றருதுன்பமற்றென்குலத்தொடுமுடிகவென்றான்
கான்றுவில்லயிரம்வீசங்கனமனிக்குழையினானே.

தேனைச்சொரிவதோர்மாரி. ஊன்சொரிவதோர்குருதி.

இ - ன். வயிரம் ஒளியைக் கான்றுபரப்புந் குழையினாகியவேலான்றனது இனியமொழியாலே குளிர்ந்து, கலுழவேகன்றந்த இத்தன்மையவானதுன்பம் என் குலமுள்ளவருடப்பதாகவென்று உவந்துகூறினானென்க. (அக)

தோடலாந்தெரியலான்றன்றோழனாக்கண்கொத
லூடலாந்தெழுந்துபொங்கவுருவத்தார்குழையப்புல்லிப்
பாடினும்பெளவமுந்நீர்ப்பட்டதுபகர்தலோடு
நாடகநாங்களுற்றதென்றுகையெறிந்துநக்கார்.

இ - ள். ஸ்ரீதத்தன் தோழனாக்கண்டு காதல்நெஞ்சிலேவிரிந்தெழுந்து மிகு
தலாலே தார்குழையத்தழவி முந்நீர்ப்பெளவத்திலே தானுற்றதெல்லாங் கூறியவள
யிலே, நாங்கள்கண்டதுநாடகம்; இதுகண்டிலேமென்று கைதட்டிச் சிரித்தாரென்க.
இவர்க்கிவனநிருமித்தான். (௧௦)

கட்டழற்கதியுண்ணிற்கருவையருவியாரம்
பட்டதுபோன்றுநாய்கன்பரிவுதீர்த்தினியார்குழ
மட்டவிழ்கோதையோடுமண்கணோழுழவமுதூர்க்
கட்டவிழ்தாரினுன்றன்கடிமனைமகிழ்ந்துபுக்கான்.

இ - ள். முகையவிழ்ந்ததாராகுகிய நாய்கன் அமுலாற் கதுவியுண்ணிலே
அருவியுமாரமும் பட்டதுபோன்று பரிவுதீர்த்து, தனக்கினியவொல்லாரந் தன்னைச்
சூழ மகிழ்ந்து தத்தையோடே இராசமாபுரத்திற் றன்மனையிலே புக்கானென்க.

கதுவிய - விகாரம்.

(௧௧)

பெருமனைகுறுகலோடும்பிறையெனவிலங்கித்தோன்றுந்
திருதுதன்மனை விசெம்பொற்கொடியெனவிறைஞ்சிநிற்
வருமுலைபொதிர்ப்பவாக்கிவண்டினமிரியப்புல்லிக்
கதிர்தகைமுறுவன்மாதர்கண்னுறுகவலைதீர்த்தான்.

இ - ள். தன்மனையிரிசெய்த இடத்தைச்சேர்ந்தவளவிலே அவளிறைஞ்சி
நிற்ப; தன்மெல்லவண்டினங்கெடும்படி அவனையனைத்து முலை புடைக்கொள்ளும்படி.
தழவி, எயிற்றினையும் மகிழ்ச்சியையுமுடைய அம்மாதரிடத்து நின்ற வருத்தத்தைத்
தீர்த்தானென்க. (௧௨)

சந்திரகாந்தமென்னுந்தண்மணியிலத்தினங்கண்
வெந்தெரிபுகம்பொன்வெள்ளிபளிக்கொடுபவளம்பாய்த்திக்
கந்தெரிமணியிற்செய்தகன்னியாமாடமெய்திப்
பைந்தொடிப்பாவையொன்றும்பரிவிலளவைகொனே.

இ - ள். பாவை, சந்திரகாந்தமென்னு மணியாற்செய்த நிலத்திடத்தே ஓட
வைத்து விளங்குகின்ற பொன்னாற்சுவரமைத்து மணியாற்கந்தநாட்டிப் பளிக்குக்
கையலகோடே பவளத்தைப் பூட்டாகப்பரப்பி வெள்ளியாலே வேய்த்தெய்தகன்
னியாமாடத்தைச்சேர்ந்து சிறிதும் வருத்தமின்றிவைகொனென்க. (௧௩)

பாசிழைபரவையல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபம்விங்கக்
காசுகண்பரியவைகிக்கடன்றலேகழிந்தபின்னாற்
தூசணிபரவையல்குற்றுள்ளுருதுண்ணுகப்பிற்பாவை
மாசுறுவரவுந்தந்தைவலித்ததுமறியச்சொன்னான்.

இ - ள். பதுமையதல்கும் கலாபம்விம்முதலால் அதின்மணிகளற்று விழும்படி.

புணர்ந்து, அவளிடத்து நிகழ்த்து முறைமையெல்லாம் அவ்விடத்தேகழிந்தபின்பு, தத்தையது குற்றமற்றவரவையும் அவுடர்நை யாழ்வென்றானுக்குக் கொடுக்கவென்று துணித்ததனையும் அவளறியக் கூறினானென்க. (௧௯)

வண்மினமலர்ந்தகோதைவாயொருப்பட்டுநேரத்
தெண்கடலமிர்தம்பெய்தசெப்பெனச்செறிந்துகீங்கிப்
பெண்டிருமாண்மைவெஃகிப்பேதுறுமுலையினுளைக்
கண்டவர்மருளாநானைக்கடிவினைமுடித்துமென்றான்.

செறிந்து - நெருங்கி. மகளிருமுட்படறுகர்த்தற்கு ஆண்மையைவிரும்பி மயங்கு தற்குக் காரணமான முலை.

இ - ன். அது கேட்டபதுமை நெஞ்சாலே துணிந்துடன்படுதலாலே ஸ்ரீதத் தனும் நானே முலையினுளைக் கடிவினைமுடிப்பேமென்றானென்க.

கட்டியங்காரனுடன்படவே கடிவினைமுடிதலின், அவனை நானையுடன்படுவிப்பே மெனத்துணிந்து கூறினான். (௨௦)

மால்வவாவயிறுபோழ்ந்துவல்லவர்மதியிறந்த
பால்வவாமணியும்பொன்னும்பற்பலகொண்டிடுக்குக்
கால்பொருகமுலினுங்காவலற்கண்டுசொன்னான்
வேல்பொருதானையானும்வேண்டிவலிதியினோர்த்தான்.

இ - ன். ஸ்ரீதத்தனும் தூல்வல்லவர் தமதறிவாலே வவாயின் வயிற்றைப் பிளந்துதந்த, பாலாலே நண்மையாராய்ந்துகொண்டமணியும் பொன்னும் பலபல கொண்டிடுக்கு அரசனைக்கண்டு தன்குறையைக்கூறினான்; அரசனும் அவன்விரும்பி னவற்றை விதியாலே உடன்பட்டானென்க.

குறை - மண்டபஞ்சமைத்தலும் மூன்றுவருணத்தாரும் வரச்சாற்றுதலு முதலியன. சுயம்வரத்திற்கு அரசர் உடன்படவேவேண்டிதலின் விதியென்றார். (௨௧)

வேறு.

மையன்மதயானைநிராமன்னன்மகிழ்ந்தானுப்
பொய்யில்புகழ்நாய்கன்மதவொளியினெடுபோகி
நொய்தின்மனையெய்தியிதுசெய்கெனநொடித்தான்
மொப்பொண்முலைபாயமுகைவிண்டலர்ந்ததாரான்.

மையல் - செல்வச்செருக்கு.

இ - ன். பாய்கையிலுலர்ந்ததாரானுகியநாய்கன் மன்னன்மகிழ்ந்தவனவிலு மிக்கஞளியோடேபொய் மனையைச்சேர்ந்து இத்தொழிலைக்கடி தாகச்செய்கவென்று கூறினானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௨)

நானக்கிடங்காடைநகர்நாகத்திடைநன்பொன்
வானக்கிடுமாட்சியதொர்மண்டபஞ்செய்கென்ன
மீனத்திடைநாள்கிழமைமெள்ளிசயபக்கம்
காணத்திடைவேங்கையெழக்கண்ணினர்களுந்நே.

இ - ன். நாணக்கிடங்கை ஆடைபாகவுடைய நகராகியசுவர்க்கத்தினடுபோய் பொன்னையுடைய வானைச்சிறித்திடும் அழகினையுடையதோர் மண்டபத்தைச்செய்கவென்று கூறினானாக; கணிகள் வெள்ளிக்கிழமையுந் திருதியையும்பெற்ற உத்தரட்டாதிநாள் சிங்கமூலையமாக முகூர்த்தங்குறித்தாரென்க.

நானம் - புழுகு; குளித்தலின்புழுகுடைத்தாயிற்று. வானைத்திண்டுமென்று மாம். பூரட்டாதிநாள் நாலாவ்காலும் உத்தரட்டாதியும்இரேவதியு மீனராசியாதலால் உத்தரட்டாதிநாளைதலின் மீனத்திடைநாளென்றார். திருதியை, அட்டமி, கிரயோதசினன்பவற்றிற் திருதியைசிறுத்தலிற் சயபக்கமென்றார். மேடத்தின்மூங்குறு மேடராசியின்குறு; இரண்டாங்குறு சிங்கராசியின்குறு; மூன்றாங்குறு தனுராசியின்குறு; ஆதலால் மேடத்தினடுக் கூற்றைச் சிங்கத்தின்உதையமாகவந்தித்தார். இது கூறிற்று, சிங்கத்தேயிருகஸ்பதியாதலின். வெள்ளிமுதல் வியாழமீராகக் கிழமையே முாயவாறும், உத்தரட்டாதிமுதல்உரோகினியீராக நாள ஆராயவாறுங்குமொறென்னை யெனின், இத்திங்களிற் சதயமுதல் ஆயிலியத்தளவுஞ் சங்கிரன்வர்த்தித்துவருதலின் வியாழக்கிழமைக்கு உரோகினிகூடிற்று. இதுதானே மேல் *“ஒண்ணிவுரோணி யூர்ந்தவொளிமதியொன்பொனாட்சி” என்று வியாழக்கிழமையினுஞ் சிறிதுநாழிகை உரோகினியாகக்கூறினார்.

(௧௮)

நடப்புப்பகைபுக்கினெடுநன்பொன்வினைகழனி
பட்டினெடுபஞ்சுதுகில்பைம்பொனெடுகாண
மட்டசுவைவல்சியினெடியாதுமொழியாம
லொட்டிப்பதினாயிரவருற்றுமுபல்கின்றார்.

பொன்இட்டால்வினையுமென்றுஅக்கழனியின்சிறப்புக்கூறிற்று; பொன்உண்டா தற்குக்காரணமானகழனியுமாம். பஞ்சு - படாம். ஒடு - எண்ணெடு. காணம் - பழங் காசு. வல்சி - பகற்சோறு. உருபுலிரிக்க.

இ - ன். பதினாயிரம்பெயர் கழனிமுதலியவற்றையும் ஏனையவற்றையும் ஒழியாமலறுதியிட்டித் தம்மிற்கூடியும் மாறுபட்டும் இவனுக்கஞ்சுதலுடனே கடித்தின்றுழக் குங்கருத்தினராய் முயலாநின்றாரென்க.

(௧௯)

வண்டுபடுதேறனறவாய்விடுபுருகிக்
கண்டதொழிற்கணிச்சிகளிற்கயம்படநன்கிழத்தாங்
கெண்டிசையுமேற்பப்படுதேற்றியதன்மேலாற்
கண்டுருருந்பொனிலங்காமுறுவபுனைந்தார்.

இ - ன். அவர்கள் தேறலையுநறவையும்வாய்விடுதலோடேபுருகித் தொழில்செய்தற்கென்றுகண்டகூந்தாலிகளாலே ஆழம்படவெட்டிப் பின்பு அவ்விடத்தே எண்டிசையும்பொருத்தும்படி தலமிசைத்துயர்ந்தி அதன்மேலே இஃதையாத்திற்களவென்றிந்து காமுறுவனவாகியபொன்னுலேநிலத்தைப்பூனைந்தாரென்க.

வாய்விடுதல் - வஞ்சினம்; ஆரவாரமுமாம். ஒடு - உடனிகழ்ச்சி. (௨௦)

பொன்செய்குடங்கோத்தனையவெருத்திற்பொன்பொற்றாண்
மின்செய்பசும்பொன்னிலத்துவிதுபெறநாட்டி
மன்பவளமேனவின்னுபளிக்கலகுபாப்பி
நன்செய்வெளிவேய்ந்துசுவர்தமனியத்தினமைத்தார்.

மன் - பெருமை. நவீன்று - நவில. வெள்ளி - விகாரம்.

இ - ள். அப்பொன்னிலத்தே தங்கமுத்திற்குடதாடியாலே பொற்குடத்தைக் கோத்தாலொத்ததுணைப் பெருமைபெற நாட்டி, மேலே பவளமாகிய உத்தர முதலியனபயில அவற்றின்மேலே பளிக்குக்கையலகாலே கைபரப்பி, வெள்ளியாலே வேய்ந்து, சுவரைப்பொன்னுணமைத்தாரென்க.

குடதாடி - துணுக்கும் உத்தரத்துக்குடுவேவைக்கப்பட்டது. (௧0௧)

பாவையவளிருக்குமிடம்பளிக்குச்சுவரியற்றிக்
கோவைகுளிர்முத்தினியல்கோதையொடுகொழும்பொன்
மாலையொடுமலைதலைமணந்துவரநாற்றி
யாலையமிதோவியர்கட்கென்னவணியமைத்தார்.

இ - ள். பாவையாகிய அவளிருக்குமிடத்தைப் பளிங்காலேசுவர்செய்து முத்தினியல்கோவையொடே பூமாலையும் பொன்மாலையுடனே மாணிக்கமாலேமுதலியனவுந் தம்மிற் றலையொத்துவர நாலப்பண்ணி, இவ்விடம் சித்திரகாரர்கட் கிருப்பிடமென்னும்படி சித்திரத்தையெழுதினாரென்க.

இவை சித்திரத்தின்மலை. ஒலியங்கட்கும பாடம். (௧0௨)

ஆயிதழபொன்னலங்கல்காலசைப்பவொல்கி
வாயருகுவந்தொசிந்துமறியமழையின்போற்
சேயவர்க்குந்தோன்றியதொர்திலகமெனுந்தகைத்தாய்ப்
பாயதிரைமுத்தமணற்பரந்துபயின்றுளதே.

இ - ள். அழகியஇதழையுடைய பொன்றாற்செய்த தூக்குமலைகள் காற்றைசைத்தலாலே ஒதுங்கி வளிம்பருகே வந்துசாய்ந்து மீளுதலாலே மின்போற்றோன்றப் பட்ட மண்டபந்தான் மண்டபங்களுக்குத் திலகமென்னுந் தகைமைத்தாய் முத்தமாகிய மணல் எங்குநெருங்கிப் பரந்துள தென்க.

இதனாற்புறம்புகுடறினார். (௧0௩)

காமர்களிறும்பிடியுங்கன்றுங்கலைமானுந்
தாமரையவாவிசுளும்புள்ளுந்தகைநலத்தி
னேமுறுவபாவையினொடியக்கிநிலையெழுதி
யாமொரையங்காண்பவர்க்கிதகம்புறமிதெனவே.

கலைபுமானும். இயக்கநிலையெழுதி - அதிதெய்வமாக இயக்கியதுநிலையையுமெழுதி. இயக்கநிலை பாடமாயின் இவை இயக்கமுநிலையுமாகவெழுதி யென்க. எழுதி-எழுத.

இ - ள். பாவையொடே களிறுமுதலியவற்றைப் பளிக்குச்சுவரிலையெழுத அச்சுவரின்பாடத்தால் வந்துகாண்பார்க்கு அகமிது புறமிதுவெனத் தெரியாததோராயநிழோரின்றதென்க. (௧0௪)

உழந்தவருரோக்கிமகிழ்தூங்கவொளிரவாய்ந்து
விழுங்குமெனப்பறவைகளும்பிறவிவிலங்குமடையா
முழங்குதினாவேலியினினில்லையெனமொய்கொண்
டெழுந்துகொடியாடுமிதவ்வெழினகரினியல்பே.

இ - ள். பலநாள் இந்நிலைபழகின சித்திரகாரரும்பார்த்த வியந்து மகிழ்ச்சிசெறியும்படி ஒருவிளக்கம்வாய்ந்து, இதிலெழுதின பறவைக்கும்விலங்குக்கும் பணையாகிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இவை நம்மைவழங்குமென்றஞ்சி அடையாவாக, உலகினிற் றனக்குநிகரில்லையென்னும்படி கொடியாடாநிற்கும் அம்மண்டபத்தினியல்பு இத்தன்மைத்தென்க. (க0இ)

ஒடுமுகில்மீறியொளிர்திங்கள்சிகைவைத்தே
மாடமதுவார்சடையவள்ளையுமொக்கு
நாடிமுகநான்கதனிநான்முகனையொக்கு
நேடிநிமிர்தன்மையினினையையுமொக்கும்.

இன் - அசை.

இ - ள். அந்தமாடமாகிய அது முகிலைக்கிழித்துப் பிறையைத் தலையிலேவைத்தலாலே அரையொக்கும்; முகநான்காகியஅதனுணை எங்குநாடுதலாலே அயனையொக்கும்; மேலெல்லையைத்தேடி நிமிர்ந்ததன்மையாலே அரியையுமொக்குமென்க.

நாடி - நாசியென்பாருமுளர்.

(க0ஈ)

கண்டவர்கள் காமுறலிற்காமனையுமொக்குங்
கொண்டிலகமேத்தலினக்கொற்றவனையொக்கும்
வண்டெரியலாரமுலைமாதர்மகிழமுத
முண்டவர்களெவ்வகையரவ்வகையதொன்றே.

இ - ள். அது காமுறலிற் காமனையொக்கும்; உலகங்கொண்டேத்தலிற் சச்சந்தனையுமொக்கும்; அதுவன்றி மாதராகியஅமுதத்தையுண்டவர்கள் எத்தன்மையர் அத்தன்மையதொன்றென்க.

நீங்கலாகாமையுற்றார்.

(க0ஐ)

வேறு.

முகிற்றலைமதிபமன்னமுமுமணிமாடத்திட்ட
வகிற்புகைத்தவழ்ந்துவானத்தருவிசும்பறுத்துநீண்டு
பகற்குநிர் பரப்பிற்றுகிப்பஞ்சவர்விமானமுட்டிப்
புகற்கருமமரர்கற்பம்புக்கயர்வுயிர்த்ததன்றே.

இ - ள். மதிபோன்ற நிறைமணிகளையுடைய முகிற்றலை மாடத்திட்டபுகைத்வழ்ந்துசென்று வானத்து மேகத்தையுருவி நீண்டு பகலைச்செய்கின்றகதிரிடத்தே பரத்தலையுடைத்தாய் ஐயோதிவ்வுகர துவிமானத்தைமுட்டி அமரர்கற்பத்தையும்புக்கு அயர்வுயிர்த்ததென்க.

கற்பம் - இருத்தற்குக்கற்பித்தவிடம்.

(க0அ)

வேறு.

க. அரசனதருளினொடகன்மனையவனெய்தி
யுளாசெல்லவகையினொடுகமுமறிவுற
முரசுகிரியிழிசைமுதுநகரமைகென
விளாசெல்லையவாவிவரின்விடவே.

(க0க)

உ. விடுகளைவிசையொடுவெருவருதகையவர்
படுபனையவருநைபதியதுகுறுகி
நெடுமதியகடுநிழறவழ்கொடியுயர்
கழநகரிடிமுரசுறைமினமெனவே. (கக௦)

ஊ. மங்கலவணியினர்மலர்கதிர்மதியன
புங்கவனறநெறிபொலிவொடுமலிகென
வங்கதிர்மணிகையலமருமுலைவளர்
கொங்கணிகுழலவள்கோடனையிறைவாம். (கக௧)

வேறு.

ச. வான்றருவளத்ததாகிவையகம்பிணியிற்றீர்க
தேன்றருகிளவியாருங்கற்பினிற்றிரிதவின்றி
பூன்றுகவுழிதேறுமுலகிணண்மார்தரெல்லா
மீன்றவரவயத்தராகியில்லறம்புணர்கூரானம். (கக௨)

ஞ. தவம்புரிந்தடக்கினோற்குந்தத்துவர்க்தலைப்பட்டோம்பிப்
பவம்பரிகெமக்குமென்றுபணிந்தவருவப்பீமி
னவம்புரிந்துடம்புநீங்காதருந்தவமுயன்மின்யாருஞ்
சிவம்புரிநெறியைச்சேரச்செப்புமிப்பொருளுங்கேண்மின். ()

கூ. அம்மலரணிச்சத்தம்போதல்லியோடணியினொந்து
விம்முறுதுசப்புநையவீற்றிருந்தணங்குசேர்ந்த
வெம்முலைப்பரவையல்துண்மிடைமணிக்கலாபம்வேய்த்தோட்
செம்மலர்த்திருவின்சாயற்றேமொழிதத்தையென்பாள். (கக௩)

எ. மற்றவடந்தைநாய்கண்வண்கைச்சீதத்தனென்பான்
கொற்றவன்குலத்தின்வந்தான்கூறியபொருளினதாரு
முற்றவமுடையளாகிமூரிநூற்கலைகொல்லாங்
கற்றவள்கணங்கொணல்யாழனங்களைக்கனிக்குரீரான். (கக௪)

அ. தீந்தொடைமகரவினைத்தெள்விளியெடுப்பித்தேற்றிப்
பூந்தொடியரிவைதன்னிற்புலமிகுத்துடையநம்பிக்
கீந்திடுமிறைவராதிழுவகைக்குலத்துளார்க்கும்
வேந்தகுருதிவேற்கணவிளங்கிழைதாதையென்றான். (கக௫)

கூ. மண்ணகமடந்தையாகமார்புறமுயங்கிநின்ற
வண்ணலையாதியாகவருங்கழநகலாவாழ்த்தி
விண்ணகமுடக்கினையிப்பவீதிதோறெருக்கியெங்கும்
கண்ணொளிர்கழப்பினோச்சிக்கடிமுரசுறைந்தகலை.

இவையொன்பதுமொருதொடர்.

க. உனாசெல்லவகை - முற்கூறிச்சாற்றுமுறைமை; புகழுமாம், கண்டடுங்குத

லால் இமிழ்கின்ற ஓசையையுடையமுரசு. வியவர் - எவன்செய்வார்; வியத்தோள் போல. என்றது - முரசுறைவிப்பாரா.

உ. தகையவர் - அவ்வியவர். பதியாகிய அதனை. அம் - அசை.

ங. மங்கலவணி - வெள்ளணி. எவ்வயிர்க்குத் தண்ணளிசெய்தலின்மதியுலமை. நகை - முத்து. மணியுநகையும். முலைவளர்கின்றதத்தை.

ச. கற்பினின், இன் - அசை.

டு. தவத்திலேமிக்கு ஐம்புலனுமடக்கினோற்குத் தத்துவவுணர்வினோரை எதிர்ப்புட்டு எமக்கும் பிறப்பறுகவென்றுவணங்கி ஒம்பி அவருவப்பனவற்றை நமின். யாவருமுடம்பு அவமேபுரிந்து நீங்காமல் அவ்வுடம்பால் நன்மைபுரிந்த வீட்டைச் சேரும்படி அருந்தவத்தை முயன்மின்.

சு. அனிச்சப்போதை அழகியமலர்களின் அல்லியோடே அணியின் கொந்து வருந்து நசுப்புகோம்படி வீற்றிருந்து வீற்றுத்தெய்வஞ்சேர்ந்த முலைமுதலியவற்றையுடைய தேமொழி - பெயர்.

ஏ. மற்று - வினைமாற்று. கலுழவேகன் குலத்தோடேபோந்தான். இசை நூலிற் கூறியகலைகள். யாழாலேகாமுனையுமுருக்குநீரான்.

அ. தொடை - நரம்பு. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ் என்னும் நான்கினும் பத்தொன்பதநரம்புகட்டின மகரயாழ் இவன்வாசிக்கின்ற தென்பதுதோன்ற மகரவீணையென்றார். “ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்திடனே - நின்ற பதினறும் பின்னேழும், குன்றாத - நால்வகை யாழுக்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே - மேல்வகைய நூலோர் விதி.” முறையே - உக - கக - கக - எ - என்க. வளி - ஓசை. எடுப்பி - எழுப்பி. அரசர் அந்தணர் வணிகரென்று மூவகைக்குலத்துளாரிலுமென்க; உருபுமயக்கம். இவன்தான் அரசகுலமாதலின் முற்கூறினார்.

க. தன்மாற்பிலேயுற. எருக்கி - தாக்கி. எங்கும் - எவ்விடத்தும்.

இ - ள். அங்மனமண்டபஞ்சமைத்தவளலிலே ஸ்ரீதத்தன் அவ்விடத்தரசனுக்கு அறிவித்து அவனருளோடே தன்மனையைச்சேர்ந்து உலகமுறையுறும்படி இந்நகரிலே உரைநடத்தலின்கூறுபாட்டோடே முரசை அறைவார்களாகவெனக்கூறித் தன்னினையரை வியவரிடத்தேவிட; அவ்வியவருங் கணையோலும் விசையுடன் சென்று முரசுறைவாருறைபதியதனைக்குறுகி முரசுறையினெனக்கூற; அது கேட்டு அவருங் குழலவளுடைய யாழ்வாசினையை அறைவாமெனக்கூறி அணிபினராய்ப் புங்கவனநெறிவளர்ச்சியோடேமிருக; னுழிதோறும் இவ்வையகம் மழை தருவளத்தையுடைத்தாய்ப் பினியின்னிறுநீங்குக; கௌவியாரும் கற்பினிற்றிரியாது நிலைபெறுக; மாந்தரெல்லாம் இருமுதுகுரவர் சொற்கேட்டு நாளும் இல்லறம்புணர்கவென உலகைவாழ்த்திப் பின்பு, கட்டியங்காரன்முதலாக நகரையும்வாழ்த்தி, நீங்கள் தானஞ்செய்மின்; தவஞ்செய்மின்; யான்செப்புகின்ற இக்காரியத்தையுங்கேண்மின்; தேமொழி தத்தையென்பான்; அவன்தந்தையாகிய நாய்கன் ஸ்ரீதத்தனென்பான்; குலத்தினவந்தானுதலால் அவன்குறியகாரியமிதவாரும்; அஃகியாதெனின் கற்றவள் நீரான் விளங்கிழை அவன்தாதையாகிய கலுழவேகன் மூவகைக்குலத்துளாரிலும் மகரயாழினது விளியையெடுப்பி மிகுத்து எல்லார்க்குந் தெளிவித்து அவ்விரைவிற்காட்டில் அறிவுடையநம்பிக்கு அவனைக்கொடுமென்றுகூறினென்று

வீதிதோறும் கழப்பினோச்சித் தாக்கி எங்கும் முழக்கினேய்ப்ப முரசறைந்தபொழு
திலே யென்க. (ககஎ)

வணக்கருந்தானைமன்னர்மத்தகம்பிளந்துவாய்த்த
நிணக்கொழுங்குருதிவாட்கைநிலம்புடைபெயர்க்குமாற்ற
லணைப்பருங்களிகொள்வேழத்தத்தினபுரத்துவேந்தன்
கணைக்கவினழித்தவுலகட்கன்னியைக்கருதிவந்தான்.

நிணத்தையுடையருருதி.

இ - ன். மன்னருடைய வேழத்தினது மத்தகத்தைப்பிளந்து தப்பாத வாணியு
டைய கையினையும், மெய்வலியினையுமுடைய அத்தினபுரத்தினரசன் கன்னியைக்
கொள்ளக்கருதி வந்தானென்க. (ககஅ)

சிதைப்பருஞ்சீற்றத்துப்பிற்செய்கழனரலவிக்கி
மதக்களிமடர்த்துக்குன்றமணிவட்டினுருட்டுமாற்றற்
கதக்களியொளிறுவைவேற்காம்பிலிக்காவன்மன்னன்
பதைப்பரும்பருமயானைப்பாலமாகுமரன்வந்தான்.

கதக்களியாற் பகைக்கஞ்சிப் பதைத்தோடுதலரியயானை. பாலமா, மா ~ ஈண்டு
வியங்கோளன்றி இசை நிறைத்தது.

இ - ன். பகைவராற் சிதைத்தற்கரியதுப்பாலே வீரக்கழலைக்கட்டிக் களிற்றை
யடர்த்துக்குன்றைவட்டுப்போலுருட்டுமெய்வலியினையும், வேலினையும், யானையினையு
முடைய காம்பிலி நாட்டுக்கு மன்னனாகிய பாலகுமரன்வந்தானென்க. (ககஅ)

இலைபொரவெழுதியன்னவெரிமணிக்கடகமுன்கைச்
சிலைபொரத்திரண்டதண்டோட்சில்லரிச்சிலம்பினூர்த்
முலைபொரவுடைந்ததண்டார்மொய்ம்மதுத்துளிப்பவந்தான்
மலைபொரவரியமார்பின்வாரணவாசுமன்னன்.

இ - ன். இட்ட இலைத்தொழில் திருந்த நெருங்க எழுதினற் போன்ற முன்கை
யினையும், தோளினையும், மலையொத்தற்கரிய மார்பினையுமுடையமன்னன் முலை
பொருதலாலலர்ந்த தாரின்மதுத்துளிப்பவந்தானென்க. (கஉ௦)

கதிர்முடிமன்னர்குழ்ந்துகைதொழுநிறைஞ்சிமலைத்
திருமுடிவயிரவில்லாற்சேவடிதளைப்பவேத்தி
யருமுடியணிந்தகொற்றத்தவந்தியன்முரசமார்ப்ப
வொருபிடிதுசுப்பினுளையுள்ளுபுவந்துவிட்டான்.

ஏத்தி - ஏத்த.

இ - ன். மன்னர் குழ்ந்து கையாற்றொழுது தமதுமுடியின் வயிரத்தினதொளி
யாலே அவன்சேவடி ஒளிஇடையருநிருக்கும்படி இறைஞ்சியேத்த, முடியணிந்த
அவந்தியன் ஆர்ப்ப ஒருபிடியினடங்கு துசுப்பினுளைக் கொள்ளக்கருதி வந்து விட்டா
னென்க. (கஉக)

வெள்ளணியணிந்தனான்மேவேந்தர்தம்முடியிற்கொண்ட
கள்ளணிமாலேமோந்துகனைகழலிலங்குநோன்றாட்

புள்ளனிகொடியினுனிற் போர்பலதொலைத்தவாற்ற
லர்ளிலையணிந்தவைவேலையோத்தியரிதையும்வந்தான்.

வெள்ளணி - பிறந்த நாளிலொப்பனை. அள்ளுதல் - செறிதல்.

இ - ள். ஒப்பனையையணிந்தவன்றே மாலையையோந்து கழலிசங்கு காலினையுங் கருடக்கொடியோனைப்போலப் பல போதைத்தொலைத்த ஆற்றலையும் வேலினையுமுடைய அயோத்தியர்க்கிறையும் வந்தானென்க. (கஉஉ)

நீணினிவணிகரீருநிலமிசையவர்களெல்லாம்
வீணையிற் பொருதுவெல்வான் வினாவின் துவன்றிமுதூர்க்
கோணமுமறுகுமெல்லாங்குச்செனநினைத்தம்மாந்தர்
மாண்மதுநசையின்மொய்த்தமதுகரவிட்டமொத்தார்.

இ - ள். கடிமுரசறைத்தகாலையிலே வணிகரீருக நிலமிசையவர்களாகியவீவர் களும் ஒழிந்த அரசரும் அந்தணருமெல்லாரும் வீணையிற் பொருதுவெல்ல வேண்டி வினாவினராய் நெருங்கி மூதூரிற் குறுந்தெருவிலும் நெருந்தெருவிலும்பாவாற்றியென நினைத்தாலே, அம்மாந்தர் மதுநசையான் மொய்த்த தேனியின் திரட்சியையொத்தாரென்க.

மதுகரம்வருந்தத் தேனை ஒருவன் கொண்டபோமாறுபோல் இவர்வருந்தச் சீவகன் கொண்டபோதல் கருதிற்று. (கஉக)

க. உருக்கமைந்தெரியுஞ்செம்பொனோனாவில்லகலமாகத்
திருக்குழல் மடந்தைசெல்லத்திருநிலந்திருத்திப்பின்னர்
வினைத்தகுநானீரால்வெண்ணிறப்பொடியையமாற்றிப்
பரப்பினர்படுவண்டார்ப்பப்பன்மலர்பக்கமெல்லாம். (கஉச)

உ. விலைவரம்பறிதலில்லாவெண்ணிகலிடுத்துவிதி
யலர்தலையனிச்சத்தம்போதைம்முழுவகலமாகப்
பலபடப்பரப்பிப்பாவைமெல்லடிப்பரிவுதீர
நிலவரைத்தன்னனானீநிதியினுல்வறுமைசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மடந்தைசெல்லும்படி வீதியிற் நிருநிலத்தை ஒட்டமைந்தெரியும் பொன்னாலே ஓனாந்த விற்கிடையகலமாக எங்குந்திருத்திப் பின்பு நாற்றத்திற்குத் தக்க பூழுகாலும் பணிரீராலும் எழுந்தபொடியையமாற்றிப்பக்கமெல்லாம் வண்டார்க்கும்படி மலரைப்பரப்பினர்; அங்ஙனம்பரப்பிப் பாவையதடியிற் பரிவுதீரும்படி அப்பொன்னிலத்தே வெண்ணிகலைப் பலபட அடுத்து அதன்மேலே அனிச்சப்பூவை ஐம்முழுவகலமாகப் பரப்புதலாலே, நிலத்தெல்லையிற் தன்னையொப்பானா நிதியாலே மிடியராக்கினென்க.

அடுத்து - சேர்த்து.

(கஉரு)

மண்டலநிறைந்தமாசின்மதிப்புடைவியாமும்போன்றோர்
குண்டலமிலங்கநின்றகொடியினைக்குறுகித்தோழி

விண்டூஷர்கோதைவிம்மும்வினாக்குமுறொழுதுவீசிப்
பண்டியன்மணங்கொல்லாம்பரிவறப்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். வட்டநிறைந்தமறுவல்லாத மதியின்பக்கத்துநின்ற வியாழம்போன்று முகத்தருகே ஒருகுண்டலயிலங்கும்படிநின்ற கொடியினை வீண்பதி தொழுதுகுறுகி வினாக்குழைக்கோதி அவட்குநாணல் வரும்பரிவறப் பண்டு உலகிலியலு மணங்களை பெல்லாந் தாழ்த்துகுறினென்க.

வினாக்குழல் - விகாரம்.

(௧௨௬)

எரிமணிகெற்றிவேயந்தவிளம்பிறையிதுகொலென்னப்
புரிமணிகுமந்தபொற்பூண் பொறுக்கலாதுகப்பிற்பாவை
திருமணிகிணைக்குன்றத்திழிந்ததிம்பலைநீத்தத்
தருமுடியரசராழ்வரம்மணையறிவென்றான்.

புரி - முத்துவடம். பாலையாவன - செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கொடிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, விளரிப்பாலை எனவேமும். அம்மனை-தாய்; * “அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லி னுமெழுத்தினும், தோன்ற மரபின வென்மொர் புலவர்.” இதுவதி.

இ - ள். வீண்பதி இது மணியை இரண்டதலையினுமழுத்தியதோர் பிறையொ வென்ன முத்துவடங்கள் இரண்டதலையினு மணியைச்சுமந்த பூண்ப்பொறுக்கலா துகப்பிற்பாவாய், அம்மனாய், நினது மகரயாழாகிய மலையினின்றங் குதித்த பாலை யென்கின்ற பண்ணைய நீர்ப்பெருக்கத்திலே அரசாழுந்துவர்; அதனை யானறிவே னென்றனென்க.

இதனால் வருவதுகூறினான்.

(௧௨௭)

௧. மண்ணிடமலியவெங்குமாந்தரும்வந்துதொக்கா
ரொண்ணிறவுரோணியூர்ந்தவொளிமதியொண்பொனாட்சித்
தெண்ணிறவிசும்பினின்றதெளிமதிமுகத்தூங்கை
கண்ணியவினைவாட்போர்க்கலாமின்றுகாண்டிமென்றே(௧௨௮)

௨. பசங்கதிர்க்கடவுளையோகம்பழிப்பறதுனித்துவல்லான்
விசும்பிவர்கடவுளொப்பான்விருச்சிகுன்றிந்துகூற
வசம்புதேனலங்கலைம்பாலரிவையோடாபந்துநாய்கன்
விசம்புபோன்மாந்தராரவிழுந்திசிதறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

சாண்டி - பாடமாயிற் றம்மிற் றிரண்டென்க. கண்ணிய - உலகமதித்த. விருச் சிகன் - கணி; காரணப்பெயர். அசம்புதேன் - இடையறாதொழுக்குத்தேன்.

இ - ள். சந்திராபரணமென்னுநாலிற் கூர்த்துவல்லான் பிருகஸ்பதியையொப் பாணியுவிருச்சிகன்றான் அறிந்து, மாந்தரும் வந்து மண்ணகநிறைய எங்குந்தொக்கா ராதலின், உரோகணியூர்ந்த மதியையுடையவியாழக்கீழ்மையிலே எங்கையது வீணை

* தொல்காப்பியும், பொருளதிகாரம், பொருளியல், இட.

யாகிய வாட்போரின்மாறுபாட்டைக் காண்பென்று ஸ்ரீதத்தனுக்குக் கூற; அவனும் பதமையுடனே இதுவடத்துமுறைமையை ஆராய்ந்த விழுநிதியை மாந்தராரும்படி மழைபோலச்சித்திறுனென்க (கஉக)

வாசநெய்வண்முகுசமாந்தளிர்விரல்கள்சேப்பப்
பூசிவெள்ளிலோத்திரத்தின்பூம்பொருக்கரைத்தசாந்திங்
காசறுருவனீக்காமரகவிதழ்பயிலமட்டித்
தாசறத்திமிர்ந்துமாதரணினலந்திகழ்வித்தாரே.

இ - ன். மாதர் மெய்யிலே வண்முகுச விரல்சுவப்ப நெய்யைப்பூசி, வெள்ளிலோத்திரத்தினது பூவுலர்தலையரைத்தருமப்பாலேகுற்றமறத்திமிர்ந்து நலத்தைவிளக்கிறாரென்க.

ருவனியினது உள்ளிதழின் தடிப்பதெனப்பூசித்திமிர்ந்தென்க. (கஉஐ)

கங்கையின்களிறுநிலுச்சிக்கதிர்மணிக்குடத்திறந்த
மங்கலவாசனனீர்மணிநிறங்கழீஇயதொப்ப
நங்கையைநயப்பவெல்லாம்வினாபொறுதுவருஞ்சேர்த்தி
யங்கரவல்லுலாநையாட்டினாரம்பையன்னார்.

இ - ன். அரம்பையன்னார் மணியையொப்பமிட்டதன்மையொப்ப, நங்கையை நயக்கப்படுவனவாகிய ஒமாலிகைகளெல்லாவற்றையும் வினாயையுந் துவனாயுஞ்சேர்த்திப் பின்பு, அவனைக் களிற்றினுச்சியிலே குடத்தாற்றந்த மங்கலமாகிய கங்கையினீராலேயாட்டினாரென்க.

ஒமாலிகைகளாவன - “இலவங்கம்பச்சிலைகச்சோலமிருவேரிமலையிருவேரிவருளப்பூச்சுரபுன்னீப்பு எலந்தக்கோலமதர்வரிசொதிக்காய்நாகணமஞ்சட்டிகழும்பிசின் குக்குலமாஞ்சில் கண்டில்வெண்ணெய்தீம்பூ கன்னிரிவேரடலிக்கச்சோலமரத்தைசரளம்புமுருசுட்டங்கோட்டமாரியக்கோட்டந்தகரமகிமதரமுத்தக்காகவாய்ந்தவிலாமிச்சஞ்சயிலேகநாகப்பூச்சுண்பகமொட்டென்றுமுதுணர்ந்தோரோகியமுப்பத்திரண்டேவ்திவகையாமாலிகை.” நயப்ப - பெயர். “சந்தனமகிலொடு கருப்பூரங் கத்தாரி - குங்கும மென்றிவை யைந்தம் வினாயே,” “நாற்பான் மரமா நாவ றிரிபிலைவன்கருங் காவி பத்துத் துவரே.” எனவ்வை. (கஉக)

வெண்ணிறமழையின்மின்போல்வெண்ணுகிர்கலாபம்விக்கி
கண்ணிறமுலையுந்தோளுஞ்சந்தனத்தேய்வைகோட்டித்
தெண்ணிறச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்திப்
பண்ணிறச்சுரும்புமுழம்பனிமுல்லைச்சூட்டிமேவயந்தார்.

இ - ன். வெண்மேகத்தினுட்கிடந்த மின்னுப்போற் றுகிலுக்குள்ளே கலாபத்தைவிக்கி, கண்ணையுநிறத்தையுமுடைய முலையினுந் தோளினுஞ் சந்தனக்குழம்பைப்பூசி, சிலம்பையும் கிண்கிணியையும் பாதத்தேசேர்த்தி, பண்ணையுநிறத்தையுமுடைய சுரும்புமுழமுல்லைச்சூட்டைக் கற்பிற்குத் தலையிலே சூட்டினாரென்க. (கஉஉ)

எரிமணிச்சுண்ணமின்னுமிருஞ்சிலமுத்தஞ்சேர்த்தித்
திருமணிமுலையினெற்றிச்சிறுபுறஞ்செறியத்தீட்டிப்

புரிமணியாகத்தைதாவிரனுதினொண்டிபுசி
விரிமணியியப்பமேனியொளிவிட்டுவிளங்கிற்றன்றே.

புரி - வடம். பூசி - பூச.

இ - ன். அவர் வானவிற்போலுமுத்துவடத்தை முலைத்தலையிலே சேர்த்தி,
மணிச்சுண்ணத்தை முதுகிலேசெறியத்தீட்டி, அதனை ஆகத்தே விரனுதியைக்கொ
ண்டு ஐதாகப்பூச மேனிதான் மணியியக்கும்படி விளங்கிற்றென்க. (௧௩௩)

அருங்கயம்விசும்பிற்பார்க்குமணிச்சிறுகிரலையஞ்சி
யிருங்கயந்துறந்துதிங்குளிடங்கொண்டுகிடந்தநீல
நெருங்கியமணிவிற்காப்பநீண்டலாய்ப்பிறழ்வசெங்கேழ்க்
கருங்கயலல்லகண்ணையெனக்கரிபோக்கிறே.

இ - ன். நீண்டலாய்ப்பிறழ்கின்றவிலை ஆழந்தகயத்தை விசும்பிலேநின்று பார்
த்துத் தன்னையெடுக்குஞ் சிச்சிலிக்குஞ்சி அதனைத்துறந்து நீலமணியாகிய நெருங்கிய
விற்காப்பத் திங்களை இடங்கொண்டுகிடந்த கயலல்ல கண்ணையென்று பிறர்கருதும்
படி மையையெழுதினான்க.

சான்றுபோலவந்தோன்ற. கிடந்தென்றும் பாடம். (௧௩௪)

பொருந்துபொற்றாண்கணுன்கிற்பொலிந்துநூற்புலவர்செந்கா
வருந்தியும்புகழ்தலாகாமரகதமணிசெய்கூடத்
திருந்திளையார்கள்கோலமிந்திரனிருமித்தாற்போற்
றிருந்தச்செய்ததற்பினங்கைதிருவிற்கோர்கிலமொத்தாள்.

இ - ன். தூண்காற்பொலிந்து நூற்புலவர்புகழ்தலாகாத மணியாற்செய்த ஒப்
பித்தற்குப் பொருந்துங்கூடத்தே ஒப்பிக்குமகளிருந்து கோலத்தை இந்திரன் நிருமி
த்தாற்போற்செய்தபின் நங்கை திருமகட்கிட்டதோர் திலகத்தையொத்தாளென்க ()

மண்கணைமுழுவம்விம்மவரிவளை துவைப்பவள்வார்க்
கண்கணைந்தடியின்வெம்பிக்கடலெனமுரசுமார்ப்ப
விண்கனிந்துருகுநீர்மைவெள்வளைத்தோளிபோந்தாள்
பண்கனிந்துருகுநல்யாழ்ப்படைபொருதுடைக்கலுற்றே.

மண் - மார்ச்சனை. பண்முற்றுப்பெறுதலிற் கேட்டோர் நெஞ்சுருகுதற்குக்
காரணமான யாழ்.

இ - ன். தேவர் நெஞ்சுநெகிழ்த்துருகுந் தன்மையையுடைய வளைத்தோளி
யாழையுடைய மூன்றுவருணத்துப்படையையுந் கெடுத்தலுற்று முழவுவிம்ம வளை
யொலிப்ப வன்வார்முரசுந் கண்ணெலித்து இடியின்வெம்பிக் கடலெனவார்ப்பப்
போந்தாளென்க. (௧௩௫)

பரந்தொளியுமிழும்பைம்பொற்கண்ணடிபதாகைதோட்டி
விரிந்திருண்மேயுஞ்செம்பொன்விளக்குவெண்முரசுகும்பஞ்
சுரந்தவெண்மதியைச்சூன்றுகதிர்கொண்டொருத்தபோலும்
பொருந்துபொற்கதிர்பெய்கற்றைபுணர்கயல்போந்தவன்றே.

கண்ணாடி - விகாரம், ஒளிபார்த்த இருளைக்கெடுக்கும்வினக்கு. அமுதைச்சுரந்த மதியைச்சுன்று கிரணங்களைவாங்கிக்கொண்டு சேர்த்தபேரலுங் கற்றை; பொற்காய் பாற் கதிராப்பெய்சின்ற கற்றை. புணர்கயல் - இரட்டைக்கயல்.

இ - ள். கண்ணாடிமுதலிய அட்டமங்கலங்களாகிய இவை முன்னேபோந்தனவென்க. (கக௭)

வென்றவனகலம்பூட்டவிளங்கொளிமணிசெய்செப்பி
னின்றெரிபசும்பொன்மாலேபோந்ததுநெற்பிற்பின்ன
ரொன்றியமணிசெய்நல்யாழ்போந்தனவுருவமாலே
தின்றுதேனிசைகள்பாடத்திருநகர்சுடரவன்றே.

தின்று - உள்ளடக்கி. யாழினதுருவை மாலே மறைத்துக்கிடத்தலின் அம்மா லையிற் நேன்பாட. தேன் மாலையைத்தின்மென்று மிகுதியாற்குறுவாருமுளர்.

இ - ள். உலகுநடக்குநெறியாலே வென்றவனகலத்தேபூட்டுதற்குச் செப்பிலே பொன்மாலேபோந்தது; அதன்பின்னே பாட வ்ளங்க யாழ்போந்தனவென்க.

தின்றுதேன்றிசைகள்பாடவென்றும் பாடம். (கக௮)

வேறு.

ஆரந்துயல்வரவந்துகில்சேர்த்தா
வீரம்படக்கையெமெய்வழிவீசித்
தேனாநடப்பனபோற்குறவ்சிந்தனெ
டோருநடந்தனவொண்டொழிமுன்னே.

இ - ள். குறள் சிந்துடனே ஆரமசையத் துகில்கெழிநாநிற்க வீரமுண்டாக விலாப்புடைக்குள்ளே கையைவீசித் தேனாகள் நடக்குமவைபோல ஒன்டொழி முன்னேநடந்தனவென்க. (கக௯)

வட்டச்சூறையர்வார்முலைக்கச்சினர்
பட்டுவிக்கியவல்குலர்பல்களை
விட்டதூணியர்வில்லினர்வாளின
ரொட்டியாயிரத்தோரெண்மர்முன்னினர்.

இ - ள். வட்டமானபனிச்சையர் வாராற்கட்டினகச்சினர் சேலைகட்டினவல் குலர் தூணியர் வில்லினர் வாளினராய் வஞ்சினங்குறி ஆயிரத்தெண்மர் முற்படச் சென்றாரென்க. (க௧௦)

வம்புவிக்கிவருமுலையுட்கரங்
தம்பினெய்வவராணுடைத்தானையர்
பைம்பொற்கேடகம்வாஸொடுபற்றுபு
செம்பொற்பாவையைச்சேவித்துமுன்னினர்.

இ - ள். ஒடுங்கால் அம்பினுங்கடியவர் வருமுலையுட்கரந்து கச்சுவிக்கி ஆணு டையாக வுடுத்தானையராய்க் கேடகத்தையும் வானையும்பிடித்துப் பாவையைச்சே வித்து முற்படச்சென்றாரென்க.

இவ்வனஞ்சேவித்தல் மகளிர்க்கியல்பு.

(க௧௧)

க. ஆணையாணையகலுயிளீசொன
வேணுக்கோலின்மிடைந்தவரொற்றல்
ஆணையின்றமதேயென்றணிகர்
காணுங்காதலிற்கண்ணெருக்கும்றவே. (கசஉ)

உ. கண்ணினோடுபிறந்ததுகாரிகை
வண்ணங்காண்டற்கன்றோவென்றுவைதவர்
விண்ணுமண்ணும்விருந்துசெய்தாலொப்ப
வெண்ணினெண்ணிடமின்றிகெருங்கினார்.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். காவற்குரியவர்கள் மிடைந்தவரை முற்படவைது அவர் நீங்காமையின் ஆணையே அகன்மினெனக்கூறி ஒற்றுதலால், அவர் விண்ணில்விச்சாதாரும் மண்ணிலுள்ளாரும் எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கினார்; காரிகைவண்ணங்காண்டற்கன்றோ, ஆதலான், விசாரித்துப்பார்க்கில் யாமுங் கண்ணினோடு பிறந்தது வண்ணங்காண்டற் காயிருக்குமெனக்கூறிப், பின்னும் எங்கட்கு நீர் விருந்துசெய்தாற்போல இன்றுளம் முடைய ஆணையே ஆணையாக்கொண்மினெனவுக்கூறி நகரிலுள்ளார் காதலாற் காணுங் கண்கள் நெருக்குற்ற வென்க.

வேணுக்கோல் - மூங்கற்பிளிச்சு. சிலசொல்வருவிக்க. (கசஉ)

வேறு.

க. இனஞ்சேராவாகியினையாருயிரின்மேலெண்ணங்கொள்வால்
புனஞ்சேர்கொடிமுல்லைபூம்பவளத்துள்புக்குப்பூத்தபோலும்
வனஞ்சேர்துவாச்செவ்வாய்வாளெயிறுங்கண்மலரும்வனையலாகக்
கனஞ்சேர்கதிர்முலையுங்கண்டார்கள்விட்டுலகங்காணர்போலும். (கசச)

உ. மின்சேர்குழாமனையமேகலையும்வெம்முலையுங்கூற்றங்கூற்ற
மூன்சேருயிருய்யக்கொண்டோடிப்போமின்களுநாதேதமென்று
கான்சேர்கமழ்கோதைகாரொடர்ந்துகைவிடாதாற்றுகின்ற
தேன்சேர்திருவடிமேற்கின்கிண்பொன்னுவதற்கேதக்கவென்பார். (கசச)

ங. கள்வாய்ப்பெயப்பட்டமலைக்கருங்குழல்கள்கண்டார்நைய
வுள்வாய்ப்பெயப்பட்டவொண்மதுச்செப்போரிணைமெல்லாகயின்ற
புள்வாய்மணிமழலைப்பொற்சிலம்பினிக்கொடியையின்ருள்போலுங்
கொள்வானுலகுக்கோர்கூற்றின்ருளம்மவோகொடியவாதே. (கசச)

வேறு.

ச. செய்யதாமரைமேற்றிருவேகொலோ
வெய்யநோக்கின்விச்சாதரியேகொலோ
மையில்வானவர்தம்மக்களேகொலென்
றையமுற்றலர்தார்மன்னர்கூறினார்.

இவை நான்குமொருதொடர்.

க. முல்லை இளைபாருயிரிடத்தறிவைக்கொண்ட வேண்டித் தம்மின்தைச்சேராவாய்ப் பவளத்துள்ளே புக்குப் பூத்தபோலுஞ் செவ்வாயையும் எயிற்றையுந் கண்மலையையும் பண்ணமுடியாதமுலையையும் காணாதவர்கள் போலேயிருத்தது முன்பு வீட்டுலகத்தைக் கண்டவர்களென்பாரும். இவையிறைக்கண்டவர்கள் பின்னை இவையே காண்பார்களென்று கூறினாரென்றமாம். செவ்வாய் - பெயர்மாத்திரை.

உ. முலையும் உம்மை - சிறப்பு. கூற்றங்கூற்றம்-விரைவு. ஊன்சேருயிர்-மானிடயாக்கை. பூவென்று தேனினஞ்சேருமடி. ஆகவதற்கே ஏகாரம் - எதிர்மறை.

கோதைபோல் வானிடத்தே கட்டுப்பட்டு, முலையும் கூற்றங்கூற்றம்; துமதுயிர் ஊன்சேருயிராதலின் அதனைப் பிழைக்கக் கொண்டோடிப்போங்கள், எம்மேற்றாழ்வரவுகாத்தேமென்று மாறாததற்குன்ற திருவடிமேற் கின்னேயுமல்குலின்மேகலையும் பொன்னுவதற்கோ தக்க; இவளிடத்தே தங்குதற்குத் தக்கனவல்லவோவென்பாரும்.

கூ. மாலைக்கருங்குமுலும் பாடம். பன்மை - ஐம்பாற்பகுதி. விருப்பமாகிய மதுவைநெஞ்சுகளிலே பெயப்பட்டசெப்பாவது முலை; மதுப்பெய்தசெப்புமாம். மணியாகியநாவால் அன்னத்தின்வாய்போல மழலைவார்த்தைகூறுஞ்சிலம்பு. கொள்வான்-உயிரைக்கொள்ளுதற்கு.

கேட்பீராக ஆகமின்றசெப்பினையயுந் கள்வாய்மலை வேயப்பட்டகுழல்களையும் கண்டார்வருந்தும்படி இக்கொடியை யின்மவன்போலேயிருத்தது முன்பு உலகத்திற்குக் கூற்றுவனையின்றவன்; ஓ ஒருத்தி கொடியபடி என்னென்பாருமென்க. பெண்ணுமானுமிவ்வாறுபெறுதலின்ஒவென்றார்.

ச. கொல் - ஐயம். ஓகாரம் - அசை. வெய்ய - கொடிய.

இ - ன். மன்னர் என்பாரும் என்பாரும் என்பாருமாய்ப் பின்னுந் திருவோவிச்சாதரியோ மகளோவென்றையுற்றுக்கூறினாரென்க. (கசஏ)

வினைவென்றவன்வெம்முலைப்பூந்தட
மாணதோய்வதல்லாற்பிறன்பெல்லுமேற்
கோணைப்போருட்குளிக் குவமன்றெனின்
மாணநற்றவஞ்செய்குவமென். மறும்.

இ - ன். இவன் முலைத்தடத்தை யாழைவென்று தோயவதன்றி ஒருவன் வலி திற்கொள்ளக்கருகின் ஆணையே போரிற்றுகளிக் குவம்; இவடான்வெல்லின் இவளைப் பெறுதற்கு நல்வினையுண்டாம்படி தவஞ்செய்குவமென்பாருமென்க.

ஆணை - வஞ்சினம்.

(கசஅ)

குளிகச்செப்பெனக்கொம்மைவருமுலை
நலியுமெம்மையென்பார்நல்லகண்களால்
வலியலாங்கியெய்தாளெம்மைவாழ்கவே
மெலியவாவிவிடுக்குமற்றென்மறும்.

மெலிய - லிகாரம்.

இ - ள். முலைஎம்மைவருத்தும்; இனி வாழ்கவேமென்பாரும்; நிரம்பவலித்துக் கண்ணியஅம்பாலேஎம்மைஎய்தான், அதனாற்றேயந்தஆவிபோமென்பாருமென்க. (1)

ஊட்டியன்னவுருக்கரக்கராடி
நீட்டிமென்மலர்மேல்வந்துநின்னலங்
காட்டியெம்மைக்கொன்றாயெனக்கைதொழு
தோட்டைநெஞ்சினராயுழல்வார்களும்.

இ - ள். இயல்பானவப்பால் அரக்கூட்டியன்ன நிறத்தோடுபொருந்திய அடி நீட்டப்பொறுதனை நீட்டி வந்து நலத்தைக்காட்டி வருத்தினாயென்றுகூறித் தொழுது அறைபோயநெஞ்சினராய் வருந்துவார்களுமென்க. (கரு0)

வேறு.

திங்கண்மதிமுகத்தசேலும்பவளமுஞ்சிலையுமுத்துங்
கொங்குண்முழலாண்மெல்லாகத்தகோங்கரும்புங்கொழிப்பில்பொன்னு
மங்கைகுழியாவரக்கீர்தசெந்தளிர்நெய்தோய்த்தபோலு
மங்கைமலரடியுந்தாமனாயேயாமறியேமணங்கேயென்பார்.

பிறையையுடையதொருமதி - இல்பொருளுவமை; திங்கண்மதித்த முகமுமாம். முகத்த ஆகத்தவென்னும் பெயர்கள் அவ்வுறுப்புக்களையுணர்த்தும்.

இ - ள். குழலானது முகத்திடத்தனவாகியகண்ணும் புருவமும் வாயும் எயிறும், சேல்முதலியவற்றையொக்கும்; ஆகத்திடத்தனவாகியமுலையுஞ் சுணங்கும், அரும்பையும் ஒட்டற்றபொன்னையுமொக்கும்; அகங்கை குழியாவாய்த் தளிர் நெய்தோய்த்தவற்றையொக்கும்; மங்கையடியுந் தாமனாமலனையொக்கும்; இவை வருத்தும்வருத்தமொன்றுமே இத்தன்மைத்தென்று யாம்அறியாதிருக்கின்றேமென்பாருமென்க.

இவற்றில்நம்மைவருத்துகின்றது இதுவென்று யாமறியேமென்றுமாம். அணங்கேயென்னுமேகாரம் தேற்றம். (கருக)

பொன்மகரம்வாய்போழ்ந்தமுத்தநூறோள்யாப்பிம்பொலிந்தவாறு
மின்மகரங்கூத்தாடிவில்லிட்டிருங்குழைகீழ்விளங்குமாறு
மன்மகரவெல்கொடியான்மால்கொள்கார்கொண்டமுலையினளை
யென்னரம்பையென்னாவாறென்பாரிமைக்குங்கணியைவையோவென்பார்.

மகரம் தன்வாயங்காத்தலிற் றோன்றியமுத்து. மகரம் அசைதலால் ஒளியை வீசிவிளங்குகிறபடியும். மன் - பெருமை.

இ - ள். முலையினளை அரம்பையென்தபடி மாறுபட்டு இம்முத்துவடம் தோட்கட்டிற்றொலிந்தவாறும், இக்குழை காநிலிலங்குமாறு மென்னைன்பாரும், கண்ணிமைக்கு மென்பார்க்கு இம்மானிடமகளிர்கண்களோ இக்கண்களென்பாருமென்க.

ஓகாரம் எதிர்மறை. இப்புண்கள் கந்தருவாசெய்தனவாகலின், இவன் தெய்வ

மன்றென்று தெளிவித்தவென்றும், என் இம்மையாநிற்கவும் மானிடரில் விசேடமுன் டென்றுங் கூறினார். இது * “வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே” என்னுஞ்சூத்திரமே.

கோள்வயிரளீருவிக்குன் நிவரந்தசெஞ்சுடர்போற்கொலேவேன்மன்னர்
ளீவயிரவெண்மருப்பினீலக்களிற்றின்மேனினாத்தார்பொங்கத்
தோள்வயிரந்தோன்றத்தொழுவாரமுதுவைவார்தொக்கோர்கோடி
வாள்வயிரம்விற்றகுமடநோக்கியார்கொலோபெறுவாரென்பார்.

கோட்பாட்டையுடையவயிரம். நீள்வயிரம் - ஆகுபெயரார் கொண்க. நிராத் தார் - வாகைத்தார், யாழ்வென்றுருதெலின். பொங்க - மிகுத்துக்காட்ட. தோள்வ யிரந்தோன்ற - தோள்வலி உலகெங்கும்பரக்க. இவனைப்பெறவே எல்லாவாற்றாநூல் தோள்வலியுண்டாமென்றார். அது † “திருமகளிவனைச்சேர்ந்தான்” என்னுங் கவி யானுமுணர்க. தொழுவார்க்கிவரந்த செஞ்சுடரென்க. அமுதுவைவாரென்றது அவ லம். ‡ “இளியே யிழவே” என்னுஞ்சூத்திரத்தில், அசைவாவது பழையதன்மை கெட்டு வேறொருவாராய் வருந்துதலாதலின், இவருமத்தன்மையெய்தி அவலமுற்ற ரென்க. இது தம் அசைவிற றேன்றிய அவலம். கோடி - அநேகர். வாள் தனது செற்றத்தைக் கைவிடுத்தற்குக் காரணமானநோக்கி. ஒருவனென்று துணியலாகாமையிற் பன்மையார்கூறினார்.

இ - ள். மன்னர் குன்றிலே தொழுவார்க்கிவரந்தசுடர்போலே இருந்து அமுது வைவாராய்த் தொக்கு ஓர்கோடியாயிருந்தவர்களிலிம்மடநோக்கியைத் தார்பொங்கத் தோள்வயிரந்தோன்றப்பெறவருக்கின்ற நல்லீனையுடையார் யாரென்பாருமென்க. ()

பைம்பொனியிகொடிபாவைவனப்பென்னுந்தனினாயின் து
செம்பொன்மலர்ந்தினையார்கண்னென்னுஞ்சீர்மணிவண்மீழல்க்கில்லென்
றம்பொற்சிலம்பரற்றவன்னம்போன்மெல்லவேயொதுங்கியம்பூஞ்
செம்பொற்புரிசையடைந்தாள்செந்தாமரைமேற்றிருவொடொப்பாள்.

வனப்பென்னுந்தனினாயின்று பொன்னைப்பூத்துக் கண்ணென்னும் வண்டிமுலும் படி பொன்னாய்வளர்ந்ததோர் கொடியென்றொருபெயர். ஒடு - எண்ணெடு.

இ - ள். அவர்தார்பென்னர் அங்கனங்கூறிப் பின்பு, அவரும் ஒழிந்தோரும் என் மரும் உழல்வார்களும் என்பாருமாகாநிற்ப; கொடியையும் பாவையையும் திருவையு மொப்பாள் சிலம்பரற்ற அன்னம்போல நடந்துசென்று புரிசையைச் சேர்ந்தா ளென்க. (கடுச)

பட்டியல்வற்றகல்கத்தினாவளைத்துப்பன்மலர்நன்மாலேகாற்றி
விட்டகலாச்சாந்தினிலமெழுக்கிமென்மலர்க்கிதறித்தாம
மிட்டினையேரத்தவிமையார்மடமகன்போலிருந்துநல்லயாழ்
தொட்டெழிஇப்பண்ணெறிந்தாங்கின்னரருமெய்ம்மறந்துசோர்ந்தாரன்றே
நாற்றம் விட்டகலாத. தாமம் - ஆகுபெயர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ச.

† காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், உருஉ.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், இ.

இ - ள். பல்வண்ணத்தினாயைவண்ணத்து நாற்றி மெழுஞ்ச்சிதறி அகிலைப்புனைத்து இலையரேத்தாழிழ்க; இமையார் மடமகன்போலேஇருந்து யாழையெடுத்துப்பண்ணையெழுப்பி நரம்பைத்தெறித்தாள்; அப்பொழுது கின்னரருஞ்சோர்ந்தாரென்க.

யாழ்மண்டபத்தேயிருந்து அவைப்பரிசாரமாகப் பாடுகின்றமை கூறுகின்றார். கண்டத்திரை - கண்டமாகியதிரை. (௧௫௫)

வேறு.

புல்காஞ்சித்தாதுதன்புறம்புதையக்கிளியெனக்கண்
டன்புகொண்மடப்பெடையலம்வந்தாங்ககல்வதனை
யென்புருகுராலழைஇயிருஞ்சிறகார்குலைத்துதிர்த்துத்
தன்பெடையைக்குயிறழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாகிலே தன்புறம்புதையதலாலே பெடை அதனைக்கண்டு கிளியென்ற லம்வந்து அவ்விடத்துநின்றும் போகின்றவதனைத் தன்ருராலே யழைத்துச் சிறகையசைத்துத் தாதை உதிர்த்துக் குயில் பெடையைத் தழுவும்படி இளவேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௬)

தண்காஞ்சித்தாதாடித்தன்னிறங்கார்த்தனைக்
கண்டாளுமடப்பெடைகிளியெனப்போய்க்கையகல
துண்டேவியிளஞ்சேவனைக்கோடுவிளிப்பயிற்றித்
தன்சிறகாற்பெடைதழுவத்தலைவந்ததிளவேனில்.

இ - ள். தாதையான்து தன்னிறங்கார்த்த சேவலைக்கண்டு அமையாத பெடை கிளியெனக்கருதிக் கைவிட்டுநீங்குதலாலே சேவல் இங்குதமான நோக்கோடே அழைத்தலைப் பல்காணிகழ்த்திப் பெடையைச் சிறகாற்றழுவும்படி இளவேனில்வ்விடத்தேவந்ததென்க. (௧௫௭)

குறுத்தாட்குயிற்சேவல்கொழுங்காஞ்சித்தாதாடி
வெறுத்தாங்கேமடப்பெடைவிழைவகன்றுடப்பதனை
மறுத்தாங்கேசிறகுளர்ந்துமகிழ்வானுக்கொளத்தேற்றி
யுறுப்பினுலடிபணியவிறுத்தந்ததிளவேனில்.

இ - ள். சேவல் தாதையாடுதலாலே பெடை கிளியென்று அப்பொழுதேவெறுத்து வேட்கைநீங்கிப்போகின்றதனைப் போக்கைத்தவிர்த்து உள்ளர்து தேற்றித்தலை யால்வணங்கும்படி வேனில் அவ்விடத்தேவந்ததென்க.

பங்குளியிலும் சிறிதுவேனில் தோன்றுதலின் இதுகூறினார். வேட்கைவனை கின்ற பருவத்தாளாதலின் இதுகூறினான். இம்மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கித் தாழம்பட்ட ஓசைபெற்று வந்த கொச்சகவொருபோகு. ஒருபோகென்பது பண்புத்தொகைப்புறத் தன்மொழி. இது * “தரவின்ருகி” என்னுஞ் சூத்திரவிதி. இசைதுலோர் முகநிலைமுரிவென்பணவற்றில் நிலையென்ப இதனை. (௧௫௮)

வேறு.

தனையவிழ்கோதைபாடித்தானமர்ந்திருப்பத்தோழி
விளமதுக்கண்ணிவினாபதியெனும்பேடிவேற்க

ணிரையவன்பாடவீரசொழால்வகைதொடங்கலன்றேல்
வளையவளொழாவின்மைந்தர்பாடுகவல்லையென்றான்.

இ - ன். கோதை அவைப்பரிசாரத்தைப்பாடி யாழ்வாசித்தற்குச் சமைந்திரா
நிற்க; அவடோழியாகிய வீணுபதியென்னும்பேடி இளையவன்பாட வீரரெல்லாருமதற்
கேற்ப யாழின் கூறுபாட்டையெல்லாம் வாசிக்கத்தொடங்குக; அதற்கையவீரா
யின், வளையவளது யாழ்வாசினபோலே மைந்தர் விளையப் பாடுவீராகவென்று
ளென்க.

தொடங்கல் - அல்லீற்றுவிங்கோள். * “இற்றெனக்களத்தல்” போல. இதற்கு
உத்தரங்கூறலாற்றாது அவனாடனே நகையாடுகின்றார். (கருக)

வேறு.

வேயேதுரண்மென்றோள்வில்லேகொடும்புருவம்
வாயேவளர்பவளமாந்தளிர்சோமாமேனி
கோயேமுலைசுமப்பதென்றார்க்கருகிருந்தா
ரேயேயிவளொருத்திபேடியோவென்று
ரொரிமணிப்பூண்மேகலையாள்பேடியோவென்றார்.

இ - ன். தோள் வேயே; புருவம் வில்லே; வாய் பவளமே; மேனி தளிரே;
இவை இத்தன்மையவாகவும் முலைகண்டிலேம்; இவட்கு முலைசுமத்தல் கோயோவெ
ன்றையுற்று வினையினார்க்கு அருகிருந்தவரும் முலைகாணுமையால் என்னே என்னே
இவளொருத்தி பேடியோவென்றையுற்றார்; அதுகேட்டுச் சிலர் தத்தையுடன் வந்தா
ளென்று யாந் கேட்டிருந்தபேடி இவளோவென்றாரென்க. (ககர)

பலிகொண்டிபேராத்தபாசமிவள்கண்
வெண்கொண்டியிருண்னுங்கூற்றமென்றெல்லே
கலிகொண்டிதேவர்முலைகரந்துவைத்தா
ரிலைகொண்டபூணினீரென்றெழினிசேர்ந்தா
ளிலங்குபொற்கிண்கணியாணக்கெழினிசேர்ந்தாள்.

கொண்டு - கொள்ள. ஒலி - தழைத்தல். “ஒலித்தெங்கு” போல. எல்லே-
வெளியே. கலி - ஆரவாரம்.

இ - ன். அவள் அதுகேட்டுப் பூணினீர், பிரமனார் படைக்கின்றபொழுதேஇவ
ள்கண் உயிர்ப்பலிகொள்ளுதலாலே தன்கொலைத்தொழிவின் மீளாத காலபாசம்; இவ
டான் எல்லேசென்று உயிரையுண்ணுங்கூற்றமென்றுகருதி எனக்கு முலையை மறை
த்துவைத்தா ரென்றுகூறிப்போய்த் திணையைச்சேர்ந்தான்; அக்கலியையுட்கொண்டு
தத்தையும் ஈக்கு இருந்தவிடத்தி னின்றும் வந்து திணையைச்சேர்ந்தாளென்க.

“கடாமுங்குருதியுங் கால்வீழ்த்தபச்சைப்படாமும் புலித்தோலுஞ்சாத்தும்பரம-
னிடாமுண்ட நெற்றியானெஞ்ஞானுங் கங்கை - விடாமுண்டவாரசடையான் வெ
ண்ணீறணிந்தோன் - மெய்யுறுகோயில்லை வேரோர்பிறப்பில்லை - பையுறுகெஞ்சில்லை
யாகாததொன்றில்லை” “எனகாண்ஈடிச்செய்யுள் முடியவும்” ஈற்றடி யிரண்டு மிக்கு
வேறுபடவந்த கொச்சகமென்றுகூறி, ஒழிந்தனவும் பிறவேறுபாட்டான் வருவனவும்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௧௯.

வந்துழிக்கான், ஒன்றமையின் இக்கழியிரண்டும் ஒரோவோரடிமிக்கு வேறுபட
வந்த கொச்சகவொருபோகாம். (௧௯௧)

வேறு.

நுண்ணிலகலங்குனெசித்தவெம்முலை
யுண்டுவனுசுப்பெனவுரைப்பினல்லது
கண்டறிகிலாவிடைக்காமவல்லியாழ்
கொண்டவர்குழாத்திடைக்கொடியினெல்கினள்.

இ - ள். அல்குலுமுலை யிவட்கு இடையுண்டெனக் கூறுமதுவொழிந்து கட்
புலனாகாத இடையையுடைய தந்தையாழையெடுத்துத் தோழியாகுமாத்திடையே
கொடியைப்போல ஒதுங்கினுளென்க.

இதனால் கிளையருகினின்றும் யாழ்வாசிக்கின்றவிடத்து ஏறப்போகின்ற ளென்
ளார். நொசித்தமுலை - நோக்கினார் நெஞ்சைவருத்தினமுலை. (௧௯௨)

பளிக்கொளிமணிச்சுவரெழினிபையவே
கிளிச்சொலினினியவாநீக்கக்கிண்கிணி
யொளிக்குமின்றாவருயிர்கொன்னநொந
தளித்தவையிரங்கச்சென்றனையினேறினாள்.

இ - ள். அவள், கிளிச்சொல்லிற்காட்டில் இனியசொல்லையுடையா பளிங்கா
கிய ஒளிமணியாற்செய்த சுவரை மறையவீழ்த்த திளையைப் பையவே நீக்காநிற்க,
கிண்கிணி இன்று ஆடவருயிரெல்லாம்போமென்றுநொந்து அருள்பண்ணி அவையிர
ங்க நடந்துசென்று அணையிலே பேறினாள். (௧௯௩)

உறைகழிநதிலங் குவாளுடற்றுங்கண்ணினான்
மறையொளிமணிச்சுவரிடையிட்டித்தலை
யிறைவனையாழ்தழீஇயிருப்புவத்தலைக்
கறைகெழுவேசினாகண்ணிதீந்தவே.

இ - ள். கண்ணினான் தன்னைமறைத்தற்குச் சமைத்த பளிக்குச்சுவரை நடுவே
யிட்டு வளைந்தயாழைக் கையாலேதழீஇ உள்ளேயிருப்ப, அவனைக்கண்டு புறத்திருந்த
வேலினூர்கண்ணி காமத்தியாற்றீந்தனவென்க.

பளிங்கிற்கு இரண்டுபுறத்தோருந் தோன்றுவா. இறை - ஆகுபெயர். “பதுமம்
வீரஞ் சிங்கம் பிரமரம் - பாத விலக்கண மஞ்சாறு மணமடம் - விகிபுறு பங்கோற்
பவஞ்சுக மண்டித் - மேலோர் விரும்பு மெய்யா சனமே;” இவ்வொன்பதிலும்இவள்
பதுமாசனத்தேயிருந்தாள்; “நேரிருந்து கால்முகண் மாற்றிக் குகிமேலாப் - பாரிருந்
தல் பத்மாசனம்.” * “ஒன்பான் விருத்தியுட் டலைக்கண் விருத்தி - நன்பா லமைந்த
விருக்கையன்” என்றார் பிறரும். (௧௯௪)

சிலைத்தொழிற்சிறுதுதறெய்வப்பாவைபோற்
கலைத்தொழில்படவெழீஇப்பாடினாள் கனிந்
திலைப்பொழில்சூரங்கினவீன்றதூண்டளிர்
நிலத்திடைப்பறவைமெய்ம்மறந்துவீழ்ந்தவே.

ஏறிட்டவிற்போலு துதல். தெய்வத்தாற்செய்த சொல்லிப்பாவை; “பூதம்புணர்த்த புதிதியல் பாவை” என்றாற்பிறரும். கலைத்தொழிலாவன: * “பண்ணல்பரிவட்டணையாராய்த றைவரல்-கண்ணிய செல்வுவினையாட்டுக் கையூழ்-நண்ணிய குறம்போக்கு” என்றவெட்டும். பண்ணல் - பாடநினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிணை பகை நட்பானநரம்புகள் பெயருந் தன்மைமாத்திரையறிந்து வீக்குதல். பரிவட்டணை - அவ்வீக்கினநரம்பை அகவிரலாலும் புறவிரலாலும் கரணஞ்செய்து நடவிற்பாரித்தல். ஆராய்தல் - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிவது. அதக்கருதியேற்றுதல், தைவரல். ஆளத்தியிலே நிரம்பப்பாடுதல், செலவு. பாடநினைத்த வண்ணத்திற்சந்தத்தையிடெல், வினையாட்டு. வண்ணத்திற்செய்தபாடலெல்லாம் இன்பமாகப்பாடுதல், கையூழ். குடகச்செலவுந்துள்ளற்செலவும் பாடுதல், குறம்போக்கு.

இ - ன். சிறுதுதல் பாவைபோலிருந்து யாழைவாசித்து அதற்கேற்பப் பாடினாக்க; பொழில் உருகவினைத்தன; தூண்டினாயினீற்றன; கின்னரமிதுனங்கள் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தனவென்க. (ககரு)

கருங்கொடிப்புருவமேருகயனெடுங்கண்ணுமாடா
வருங்கடிமிடறும்விம்மாதணிமணியெயிறுந்தோன்றா
விருங்குடற்பவளச்செவ்வாய்திறந்திவள்பாடினாளோ
நரம்பொடுவீணைநாவினவின்றதோவென்றுரைந்தார்.

கொடி - ஒழுங்கு. கடி - விளக்கம்.

இ - ன். அரசர்முதலாயினார் புருவம்ஏறு; கண்ணும்ஆடா; மிடறும் வீங்காது; எயிறுந்தோன்றா; ஆதலான் இவள்வாய்திறந்து பாடினாளோ! அன்றி யாழ்தான் தனக்குரிய நரம்போடே சாரீரவீணக்குரிய நாவாலும்பாடிற்றேவென்று வருந்தினாரென்க.

இது பதினொருவகையிலும் உள்ளாளப்பாட்டு. பாடுங்கால் இடை பிங்கலையை இயக்கமுறுத்து மூலாதாரமுதல் பிரமரந்திரமளவு மியக்கமாக்கி கடுவுதொழில் வரப்பாடுதலென்றற்க: “உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொவியுருட்டுத் - தள்ளாத துக்கெடுத்த றுன்படுத்தன்-மெள்ளக்-கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல-மொருபதின்மே வொன்றென் றுறா.” “கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிமுறையா - பண்ணனவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா - வெண்ணிலிவை - கள்ளார் நறுந்தெரியற்கைதவனென்கத்ருவ - ருள்ளாளப் பாட லுனர்.” (ககக)

வேறு.

இசைத்திறத்தநங்கனையனையநீர்மையார்
வசைத்திறமிலாதவர்வார்பொன்யாழெழீஇ
விசைத்தவர்பாடலின்வெருவிப்புள்ளொலா
மசிப்பபேபான்றிருவிசம்படைந்தவென்பவே.

இ - ன். முன் மெய்ம்மறந்து வீழ்ந்தபுள்ளெல்லாம் காமனையொத்த நீராராயிவசையிலாதோர் யாழைவாசித்து உச்சத்தேபாடுதலின், அதற்குவெருவி அவ்வாச் சிரிப்பனபோல விசம்பைச் சேர்ந்தனவென்க.

அசிப்ப - வடசொற்றிளி;

(ககஈ)

மாதர்யாழ்தடவாவந்தமைந்தர்கைக்
தேத்தான்மீண்டனகேள்விக்கின்னரம்
போதரப்பாடினாள்புகுந்தபோயின
தாதலர்தாரினூர்தாங்கள்பாடவே.

இ - ள். மாதர் யாழைவாசித்தலாலே வந்த அறிவையுடைய கின்னரம் மைந்
தர் யூழ்வாசினையாலே மீண்டுபோயின; அவை உள்ளேவந்து புகுதும்படி கண்டத்
தாற் பாடினாள்; அப்பொழுது புகுந்தன; தாரினூர் தாம் கண்டத்தாற்பாட மீண்டும்
அவை போயினவென்க. (௧௬௮)

சுரும்பெழுந்திருந்துணுந்தொங்கல்வார்குழ
லரும்பெறலவட்கிசையரசர்தோற்றபி
னரம்புறுதெள்விளிகவின்றநான்மறை
வரம்பெறுநெறியவர்மலைதன்மேயினூர்.

“எழுந்திருந் துன்னு நறுந்தா தாதும், தும்பிகையாடு வட்டிற்றேன்றும்” என்
றாற்பிறரும். வரம் - வேண்டுவகோடல்.

இ - ள். குழலையுடைய பெறுதற்கரியவட்கு அரசர் இசையைத் தோற்றப்பின்பு
நரம்போடுசேர்ந்த பாட்டிலே பயின்ற அந்தணர் வாசித்தலைப் பொருந்தினாரென்க.

சுரும்பெறிந்திருந்தென்றும் பாடம். (௧௬௯)

திருமலர்க்கமலத்தங்கட்டேனினமுரல்வதொப்ப
விரிமலர்க்கோதைபாடவெழால்வகைவீராதோற்றா
ரெரிமலர்ப்பவளச்செவ்வாயின்னரம்புளரமைந்தர்
புரிநரம்பிசைகொள்பாடலுடைந்தனர்பொன்னனாட்டே.

இ - ள். கோதை தாமரைப்பூவிலே தேனினம் பாடுந்தன்மையை யொப்பக்
கண்டத்தாற்பாட அந்தணர் அதற்கேற்ப யாழைவாசித்தலைத் தோற்றார்; முருக்கிதழ்
போலுஞ் செவ்வாயினையுடையான் நரம்பைத்தடவ மைந்தர் அந்நரம்பினிசையைக்
கொண்ட கண்டப்பாடலை அவட்குத்தோற்றாரென்க.

* “அந்த னாளர்க் கரசு வனாவின்றே.” என்றதனால் வீரரென்றார். (௧௭௦)

வாலரக்கெறிந்தகாந்தண்மணியரும்பனையவாகிக்
கோல்பொரச்சிவந்தகோலக்குவிவிரன்மடந்தைவீணை
நூல்பொரப்புருந்ததுண்ணூல்வணிகருந்தொலைந்தாமாதோ
கால்பொரக்கரிந்தகாமர்பங்கயப்பழனமொத்தார்.

இ - ள். நரம்பைத் தடவுதலாலேஅரத்தமூட்டின அரும்பையினையவாகிச் சிவந்த
வீரலையுடைய மடந்தைக்கு யாழை இசைநூலோடே வாசிக்கத்தொடங்கின பூனு
நலையுடையவணிகருந்தோற்றுக் கரிந்ததாமரைப் பழனத்தையொத்தாரென்க. (௧௭௧)

தேனுயர்மகரவீணைத்திஞ்சுவையிவளை வெல்வான்
வானுயர்மதுகைவாட்டிமவார்சிலையநங்கனாகு

முனுயர் துதிகொள்வேலீரொழியினீர்க்கிஸ்ஸெயென்றான்
காணுயரஸங்கன்மாலைக்கட்டியங்காரனன்றே.

தேனின்மிக்கவாரசிலே.

இ - ன். கட்டியங்காரன் இவனைத் தசைமிக்க முனைகொண்டவேலினீர், மகச
யாழின் இனிமையைவெல்வான் வானிலுள்ளாரது அறிவைக்கெடுக்கும் காக்காவி
ருக்கும்; இவ்வுலகினில்லையல்லவோ, ஆதலின் இவ்வியாழ்வாசினே இனி ஒழிவதாக
வென்றானென்க. (௧௭௨)

க. மறுமுயற்கிவந்தவேகமாசுணமடையப்பட்ட
நிறைமதிபோன்றுமன்னரொளிகுறைத்துருகிரைய
வறுபகல்கழிந்தபின்பையநங்கர்க்காதிநாய்கன்
சிறுவனோர்செங்கவேற்றைசேவகசாமியென்பான். (௧௭௩)

உ. தம்பியுந்தோழன்மாருந்தானுமற்றெண்ணிச்சூழ்ந்து
வெம்பியவினைப்போருட்செல்குவம்யாழுவின்னே
தும்பறப்புத்திசேனசொல்லிதுகுரவற்கென்னக்
கூறுகழகவனுஞ்சொன்னானவனிதுவிளம்பினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். முயலைக்காத்தற்பொருட்டாகத் தன்னிடத்தே மறுப்பரந்த நிறைமதி
தன்னை அடையப்பட்ட மாசுணத்தினது வேகத்தாலே ஒளிகுறையு மாறுபோன்று
மன்னர் ஒளிகுறைத்துநையாநிற்க ஆறுநாள்சென்றபின்பு, நாய்கன்சிறுவன் ஏற்றை
சேவகசாமியென்பான் அவன் தானுந் தம்பியுந் தோழன்மாருமாகவிரந்து அரசர் முத
லாயினார் சூழ்ந்து மாறுபட்டயாழும்போரிலே இத்திரள்ருகுவதற்குமுன்னே யாழஞ்
செல்வேமென்றெண்ணி இக்காரியத்தைப் புத்திசேனனே, நீசென்று கன்னியிடத்து
வேட்கையாற்செல்கின்றானல்லன்; கல்வீதோற்றுவித்தற்குச் செல்கின்றானென்று
கொள்ளும்படி குரவற்குக் கூறென்றுகூறக் கந்துகனுக்குப் புத்திசேனனுங் கூறின
னாக, கந்துகன் இவ்வாற்றையைக் கூறினானென்க.

அதுமேற கூறுகின்றார். ஆறுநாள் ஒருமரபு. தும்பற - சிம்பற. (௧௭௪)

“ஐயன்” முதல் “இன்னன்” என்னுமளவுமொருதொடர்.

க. ஐயனுக்கமைந்தநீராசறுபத்துநால்வரம்பொன்
வையகத்தமிர்தமன்னர்வாக்கமைபாவையொப்பா
ரெய்தியவிளமைமிக்காரியைந்தனரென்றுபின்னுங்
கையமைசிலையினுற்குக்கருதுகனிதுவுங்கூறும். (௧௭௫)

உ. மறைவல்லாற்குரைக்கும்போழ்திற்கோயிலுணின்றுமாலைப்
பிறைவெல்லுறுதலினுளேர்பென்கொடியவந்துகூந்த
லுறைசெலநீக்கிப்பைந்தாரொண்மணிக்குவனோநீட்ட
நறைவெல்லுநாகமாலைநோக்கொழுக்கொண்டானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அறுபத்துநாலொன்றது சலைகளை. வாக்கு - திருத்தம். சிலையினுள்-சீவகன். இதுவுங்கூறும் - உலகம் இவன் மிகுப்பாடுகூறும். உம்மை - சிறப்பு. மிகுதியாவது உலகமேத்துதலானுங் கல்லேந்தி நீக்குதலானு நினாமீட்டலானு முளதாய மிகுதி. இதற்குக் கட்டியங்காரன் பொறாததே குறையென்றான். இது மேலே “விலங்கல்” என்னுங் கவிமுதலியவற்றிற்காண்க. நுதலினுளாகிய பெண்கொடி. மாலை யென்றதற்கேற்ப நறைகடறினார். கோக்கு - கோக்கவேணக்கம்.

இ - ன். இன்பத்தால் அமுதன்றாய் நீங்கலாகாமையிற் கொல்லியம்பாவையன்றாய் மூப்பிலாதாராயமைந்தநீரார்அறுபத்துநால்வரையனுக்கு முன்பேயியைந்தாராதலால் யாழ்வாசிக்கச் சேற்றக்கு குறையில்லையென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னுங் கந்துகள் சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றகு உலகங்கூறுமிகுதியார் சிறிது குறையுண்டென்று மறைவல்லாற்குக் கூறுகின்றகாலத்தே கோயிலினின்றும் ஒரு பெண்கொடிவந்து கூந்தலாகிய உறையை அகலநீக்கித் தாளினையுடைய மணிபோலுங்குவளையையீட்ட அதனை மயிரிலே வைத்த பூவென்றிகழாதே இவளை வரவிட்ட நாகமாலை குறிப்பாலே ஒருகாரிய முண்டென்று கருதிப் பூவைக்கைக்கொண்டாணென்க.

என்றென்பதிரண்டிடத்துங்கூட்டுக.

(௧௭௭)

க. நல்லவணைக்கராய்கன்றேர்ந்துபூங்குவளைப்போதி
எல்லியுட்கிடந்தவோலைதாள் துசலாகையாதல்
சொல்லுமென்றாய்ந்துகொண்டுதுகிலிகைக்கணக்குநோக்கி
வல்லிதிற்சலாகைசுற்றியோலையைவாசிக்கின்றான். (௧௭௭)

உ. நம்பனைநகரீனீக்கிச்சேமத்தால்வைக்கதியுட்
செம்பொன்போற்பெரிதுஞ்சேந்துசெகுதிலுற்றுநின்றான்
வெம்பினுன்காரியுண்டிக்கடவுளிற்கணந்துவேந்த
னிம்பரின்றெனக்குச்சொன்னுனிதுபட்டதழகொன்றான் ()

ங. ஒலையைவவட்டுநீட்டியொண்மணிக்குழையுமுதது
மாலையும்படுசொலொற்றிவம்மெனமறையநல்லி
வேலைநெய்ப்பயத்திங்கள்விரவியபெயரினாற்கு
மேலைநாட்டட்டதொன்றுவிளம்புவல்லேகரிதென்றான். (௧௭௯)

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ன். அப்புவைவாங்கினநாய்கன் நாகமாலை குறிப்பை விசாரித்துப் பின்பு குவளைப்போதினது தாள்தானே தனதல்லியுட்கிடந்த ஒலையைச் சுற்றிவாசித்தற்குச் சலாகையாதலைச் சொல்லாநின்றதென் றாராய்ந்துகொண்டு துகிலிகைக் கணக்காலே முதின எழுத்தைப்பார்த்துத் தாளாகியசலாகையிலே வரி ஏற்றியிடிபடாதபடி சுற்றி ஒலையைவாசிக்கின்றவன், வேந்தன் தியுட்பொன்போலவெம்பினான்; அந்நணம் வெம்பி நஞ்சையுண்ட கடவுள்போல எரிந்து இன்று இப்பொழுதெனக்குச் சொல்லுவதுஞ் செய்தானாதலாற் செகுத்திலுற்றேநின்றான். இனி நம்பனை நகரீனின்றும் போக்கி ஒருசேமத்திடத்தேவைக்கவென்று வாசித்தானென்க.

வாசிக்கின்றான் - பெயர். சேமத்தால் - உருமயக்கம். காரி - நஞ்சு. இக்க வியில் “இதுபட்டதழகொன்றான்” என்னுமிடத்து “அழகொன்றான்” என்பதனை

மேல்காட்டப்பட்டதொன்று விளம்புலவழிகளென்றனென அதனோடு கூட்டி, ஒலி கொண்டுவிந்தவன் வார்த்தையாக்குக. “கேளிதென்றான்” என்பதனை அது கேட்ட கந்துகள் திங்கள்விரவியபெயரினாற்கு இவன்கூறுகின்ற விதனை நீ கேளென்றனென்க. “இன்னன்” என்னுங்கவியிற் சூழ்ச்சிதன்னுளானென்பதன்பின்னே இது பட்டதென்றானென்று ஒலிகொண்டுவிந்தவன் கந்துகள் சிறைப்புறமாகப் புத்திசேன னுக்குச் செய்திகூறினாக்கி முடித்து “ஒலையை” என்னுங்கவியின் “மறையகல்” என்பதனவாக அதன்பின்னே கூட்டிப் “படையமைத்தெழுமின்” என்பதனை அதன் பின்னேகூட்டுக. “என்றான்” இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. இம்மனங்கூறுத “இதுப ட்டதற்குள்” என்று கந்துகனுக்கவன்கூற அவன்புத்திசேனனுக்குக் கூறினானெ ன்றுகூறிற் புதல்வன் செய்தியைத் தந்தைகூறு முறையாற்கூறுதுஇடக்கர்முதலி யகூற்றாற்கூறினாகத் தேவார்கூறுவென்றுணர்க. வேலைபோல செய்வை யோமம் பண்ணிய. திங்கள் - மதி; மதியெனவே புத்திசேனமும். “தீத்தீண்டு கையார்” என் றது வேங்கையையுணர்த்தினாற்போல. (ககக)

கடியரங்கணரிநதுமுதூர்க்கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப
நடையறிபுலவரீண்டுகாடகயந்துகாண்பான்
சூடையுடையவலோடெண்ணிச்சீவகற்கொணர்மினென்னத்
தொடையல்கூழ்வேலினுந்தோழருங்காணச்சென்றார்.

கடி - விளக்கம்; விளக்கமாவது ஏழுகோலகலத்தினையும், என்கோல் நீளத்தினையும், ஒருகோல் குறட்டுயரத்தினையும், வாய்தலிரண்டினையு முடைத்தாதல். அணிந்து பார்ப்பனப்பூதமுதலிய நால்வகைப்பூதங்களையும் ஒழிந்தவற்றையுமியற்றி. “கூறிய மரபிற் குறியொடு புணர்ந்த - வாநிநர்க் கியற்று மரங்கி நெற்றியினைச் - வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட - வெழுதினரியற்ற வியல்புணாந்தோரே.” நடையறிபுலவராவார் இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், பாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோ னும், தண்ணுமைமுதல்வனுமுதலாயினார். ஈண்டு இவர்தன்மையுடாப்பிற்பெருகும். “கூத்தின் வகையுங் குறைவற நோக்கி - னேத்து வகையா னிருவகைப் படுமே.” “அவைதாம் - சாந்திக் கூத்தே விநோதக் கூத்தென் - றாய்த்துற வருத்தன னகத்தி யன் றானே,” “சாந்திக் கூத்தே தலைவ னின்ப - மேந்திநின் றாடிய வீரிகு நடமவை- சொகக மெய்யே யவிய நாடக - மென்றிப்பாற்படு மென்மனார் புலவர்.” சொக்கமா வது-சுத்தநிருத்தம்; அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்கூத்தாவது - தேசி, வடுகு, சிங்கனம்; இவைமெய்த்தொழிற் கூத்தாதலிற் காரணப்பெயர்; சாத்துவகம், இராசதம், தாமதமென்னு மகச்சுவைபற்றியாடுதலின் அகமார்க்கமெனப்படுமீ: “அக த்தொழிற் சுவையா னகமெனப் படுமே.” அவியமாவது-கதைதழுவாதே பாட்டுக்க ளின் பொருடோன்றக் கைகாட்டி யவியப்பது. நாடகமாவது - கதைதழுவியவருங் கூத்து. ஈண்டுக் காண்கின்ற அது நாடகம்.

இ-ள். மூதூரில் நடையறிபுலவா கடல்கிளர்ந்தனையதொப்ப ஈண்டி. நாடகக் காண்டற்கு அரசங்கையணிந்து அரசனோடென்னுதலாலே சீவகற்கொணர்மினென்ன வேலினுணர் தோழருங்காணச்சென்றாரென்று ஒலிகொண்டுவிந்தவன் புத்திசேனனு க்குச்செய்திகூறுகின்றனென்க.

இதுமுதல் ஓங்கொண்டெவந்தவன் கூற்று. * “செவ்வியம்” என்னும் பொதுவிதி யாற் சென்றொருவன்.

(கஅ0)

நிலமறிந்தணிகவையன்சீவகனெறியினென்ன
நலதுதற்பட்டங்கட்டிநகைமுடிக்கோதைகுட்டி
யலர்முலைக்குருதிச்சாந்துமாரமும்புணுஞ்சேர்த்திக்
குலவியகுருதிப்பட்டிற்கலைநலங்கொளுத்தியிட்டான்.

இ - ள். நடையறிபுலவர் ஐயனாகியசீவகன், தானெறியால் அணிவாயாகவெ ண்கூற; அவனும் கட்டிச் சூட்டிச் சேர்த்திச் செம்பட்டோடே கலையினலத்தைப் பொருத்தியிட்டானென்க.

வளர்வின்றமுலைவெனவே பன்னிரண்டாமாண்டாயிற்று. “வட்டணையுந் துசியு மண்டலமும் பண்ணமைய - வெட்டிட னீரிரண்டாண் டெய்தியபின் - கட்டணைய- சீதக் குறிப்பு மலங்கார முங்கினரச் - சோதித் தரங்கேறச் சூழ்.” குருதிச்சாந்து- குங்குமச்சாந்து.

(கஅக)

திருவினிலேசொரிந்துயின்னுங்குண்டலஞ்செம்பொனோலை
யுருவுகொண்மதியமன்னவொளிமுகஞ்சுடரவாக்கிப்
பரியகஞ்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்பாதஞ்சேர்த்தி
யரிவையையரம்பைநாணவணிந்தனனங்கனன்னான்.

இ - ள். அநங்கனன்னான் குண்டலத்தையுமோலையையு நிறைமதிபோலு முகம் விளங்கும்படி யாக்கி, காற்சரிமுதலியவற்றைப் பாதத்தேசேர்த்தி, அரம்பை நாண அரிவையையணிந்தானென்க.

ஆக்குதல் - சமைத்தல். இவனத்தீண்டவும் வேட்கைநிகழாமையின், அநங்க னென்றார். “சிலைவாலான்போலுஞ் செறிவினை” என்றார் பிறரும். அவன்தீண் டெதலிற் றனக்குவேட்கைநிகழவும் அவற்றகு வேட்கைநிகழாமையென இவரும் இனிச் கூத்தினான் இவனைப்பிணிப்பேமென்றுக்கொண்டு ஆடுகின்றோம். எனது இவட்டு வேட்கையின்றேல் “ஆடவார்மனங்கள்” என்னுங்கவியிற் றேழியை விட்டானென் றல் பொருந்தாதாம்; இதனானே இவன் நடிக்கின்ற நாடகம் ஒருவன்மேலே ஒருத்தி வேட்கையுற்றதோர் கதையேயாம்.

(தஅஉ)

தோற்பொலிமுழுவும்யாழந்தானையில்குழலுமேங்கக்
காற்கொசுகொம்புபோலப்போந்துகைத்தலங்கள் காட்டி
மேற்படவெருவிநோக்கித்தானையவிட்டிடொல்கித்[லாம்.
தோற்றினான் முகஞ்செய்கோலந்துளக்கினுண்மனத்தையெல்

மார்ச்சுனைமுதலியவு முளதாய் “இடக்கணிளியாய் வலக்கண்குரலாய்-நடப்பது தோலியற் கருவியாகும்” என்ற ஓசையுமுடைத்தாய், கஞ்சத்தாற் செய்த தென்பது தோன்றப் பொலிவில்கூறினார். “கருங்காலி செங்காலி வேம்புபலாக் கஞ்ச - நெருங் கிய சீர்க்குராய் மண்ணும் - பொருந்தவே - யுனமிலவா யுயர் நிலத்திற் றேன்றிலா- மானின்வழிமடவாய்வையு.” தானையில்குழல் - தானையிடத்தே வாச்சியமும்யாழ் ப்பாடலுங்கண்டப்பாடலும்பயிலப்பட்ட முதல் வங்கியமும்வழிவங்கியமும். “ஒங்கிய

மூங்கி லுயர்ச்சித் தவெண்ணிலமும் - பாங்குடைச்செங் காலி கருங்காலி - பூங்குழைக்கண் னுலவந்த கழைக்கிவைக ளாமென்றார் - மண்முழுது தாலுணர்ந்தோர் மத்து. ஏங்க-இவைமூன்றும் கூடியிசைப்ப. இவை ஆமந்திரிகையாம். “குழல்வழி றுழெழு நீஇத்தன் னுமைப் பின்னர் - முழுவியம்பலாமந்திரிகை.” போந்து - வலக்கால்முன் மிதித்தேறி வலத்துணைச் சேர்ந்து, கைத்தலங்காட்டெல்-கமல்வர்த்தனை. மேற்பட வெருவினோக்கி - தெய்வத்தையோக்குதலின் மேலேயெழுவெருவிப்பார்த்து. தானை- கார்துவரவெழினி. “வழுவில் கேள்வி நன்னா லுணர்ந்தோர் - எழினி தானே மூன் றென மொழிப.” “அவைதாம்-ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங்கார்து வரவெழினியு மெனமூவகையே,” இராசதானியிலும், அரங்கிலும், கோலமறைத்துவ ருமிடத்திலு மிட்டதிகைகள். முகஞ்செய் கோலம் - கூத்திற்கு முகமாகிய தோற்றம். இ - ன். முழவுமுதலியனவேங்கக்கொம்புபோலப்போந்து விட்டிடும் காட்டி கோக்கி ஒங்கி கோலத்தே தோற்றினன்; அப்பொழுதே பார்ப்பவர் மனத்தையெல் லார் துளக்கினுளென்க. (கஅங)

தெண்மட்டித்துவலைமாலையேதெருகுதுளிப்பத்திங்க
ஞண்ணட்டகுவளைபோலுமுருவக்கண்வெருவிபாட
விண்ணிட்டிக்கடவுள்விழதுடங்கின்புருவநெஞ்சம்
பண்விட்டதிருந்துகாணும்பண்மணிக்கழலினூர்க்கே.

ஆடுகின்றவிசையாலே மால மதத்துவலையைத் தேனினத்தோடேதுளிப்ப. நிங் களோடே நட்புப்பண்ணினகுவளை.

இ - ன். துளிப்பக் கண் நடிப்பிற்கேற்பப்பிறழ்த்தாடீ அதற்கேற்பப் புருவ மனைந்தன; அப்பொழுது இருந்துகாண்பார்க்கு நெஞ்சு நிலகுலைத்தென்க. (கஅச)

செங்கதிர்ச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பக்கோதை
பொங்கப்பொன்னோலைவட்டம்பொழிந்துமின்னுருப்பப்போ
குக்குமச்சாந்துவையத்துருண்டலந்திருவில்விச [ர்த்த
வங்கதிராரமின்னவரிவைகூத்தாடுகின்றார்.

இ - ன். அரிவை சிலம்புமுதலியனசிலம்பக் கோதையிசையா வெழுத்துதிந்ப ளுலைமின்னை வட்டமாகச் சொரிந்துசித்தக் குண்டலம் மேனியைமறைத்த சாந்தைத் தீண்டுவீச ஆரம்மின்ன ஆடாநின்றனென்க. (கஅரு)

மருங்குலுமொன்றுதாய்க்குமொருமகளாதலோர்ந்து
மிரும்பினுலியன்றநெஞ்சத்திவர்களோவிருந்துகாண்க
வரங்கின்மேலிவளைத்தந்தாய்கொலோகயத்தியன்றேற்
சுரும்புருழ்கண்ணிருட்டியவர்கொலோகயவர்கொல்லீர்.

இ - ன். இடையுமொன்றே வேறு சேமவிடையுமில்லை; இதழரிந்தாற் றுய்க் குமொருபிள்ளையுமே வேறில்லை, அதனையறிந்தும் அருவின்றாக இரும்பாற் செய்த நெஞ்சினையுடைய இக்கொடியோரிருந்து காண்க; இவரிது முடிவுபோகக் காண்டல றிந்தும் அரங்கின்மேல் இவளை விட்ட தாய்கொடியனோ? அன்றாயிற் கண்ணிருட்டி யவர் கொடியனோ? இருவரினுங் கொடியவரைக் கூறிக்காணிவொன்பாருமென்க.

இவர்களோ, ஒ - இரக்கக்குறிப்பு.

(கஅரு)

வேறு.

அகிலார்புகையலாற்சாந்தணியாள் பூச்சாரச்செல்லாள்செல்லிற்
பகலேபகைவளர்த்தபாவைசிறுதுசுப்பொன்றுண்டோவ
மிகலேந்திளமுலைமேற்சாந்தெழுதிமுத்தணிந்துபூவுஞ்சூட்ட
முகிலேந்துமின்மருங்குன்மொய்குழற்றாதிதுகண்டமுளளேபாவம்.

உண்டே, ஏகாரம் - எதிர்மறை. ஒருபாவமிருந்தபடி.

இ - ன். இவள்அகின்புகையணிதலன்றிச் சந்தனமும்ணியாள்; பூவின் அருகுஞ்
செல்லாள்; சென்றாளாயின் அதனைத்தாங்குதற்கு முலையாகிய பகையை வெளியாகச்
சுமந்துவளர்த்த துசுப்பென்பதொன்று பாவைக்கில்லை; இத்தன்மையறிந்தும் இவடா
யானவள் இடையுடனே மாறுபடுதலைமேற்கொண்டமுலைமேலே எழுதி அணிந்து
சூட்ட இதனைக்கண்டும் உயிருடனேயிருந்தாள்; என்னே! ஈதொருபாவ மிருந்தபடி,
என்னென்பாருமென்க. (கஅஎ)

தேந்தாமஞ்செம்பவளத்தாமஞ்செம்பொனெரிதாமமின்னுத்திரடாமங்க
டாந்தாமெனத்தாழ்ந்தபொன்மேகலைத்தாமவரங்கின்மேற்றாதார்முல்லைப்
பூந்தாமக்கொம்பாடக்கண்டாரெல்லாம்புனமயிலேயன்னமேபொன்னங்கொ
யாந்தாமமாமகளேயல்லளாயினமரர்மகளென்பாருமாயினாரே. [ம்பே

பூமலைதாம், பவளத்தாமந்தாம், பொற்றாமந்தாம், மணித்தாமந்தாமென்று கண்
டார் கூறும்படி அவ்விடத்தேபொருந்திய மேகலையையுடைய தாமமென்று தோரிய
மடந்தையர்க்கு வெளிப்படையாக்கி அவர்களையுடைய அரங்கின்மேலே கொம்பு
போல்வான் ஆடவென்க. தோரியமடந்தையர் - ஒத்துப்பாடுவார்.

இ - ன். மயிலேயாம், அன்னமேயாம், பொன்னங்கொம்பேயாம், திருமகளே
யாம் அல்லளாகிற் றேவரர்களேயாமென்பாருமென்க.

என்பாருமென்பதனை முன்னும்பின்னுங் கூட்டிக். ஆயிரென்பதனை “நெய்
பருகி” என்னுங்கவியிற் பின்னேகூட்டிக். முல்லை கற்பிற்குச் சூட்டிற்று. “தானு
டைமுல்லையெல்லாம்” என்பமேலும். இனிஇவையே மாலையென்று கண்டார் வியக்
கும்படி பூமலைமுதலியதாழ்ந்த தாமவரங்கின்மேலே மேகலையையு முல்லைத் தாமத்
தையுமுடைய கொம்புபோல்வாளாடவென்றுமாம். (கஅஅ)

கொடியார்குளிர்முத்தஞ்சூட்டிவைத்தார்கொல்லானேருங்குமச்சேறு
ட்டினார்க, எழிசார்ந்துவாழ்வாராயம்முலைகடாமே யழித்திடுமேற்றாமேய
ழித்திடுகவென், றொடியாதமாத்திரையாலுண்டேதுசுப்பிருந்து காண்பாரு
முளளேசெங்க, னெடியான்மகன்சிலையுமம்புமவைத்த நிழன்மதியோவாண்
முகமோநோக்கிக்காணீர்.

இ - ன். நம்மைக்கொல்லுவதற்கே சூட்டுவதுஞ்செய்தார் ஆட்டுவதுஞ் செய்தா
ராதலாற் கொடியராயிருந்தார்; என்றுந் தங்காந்தேவாழ்வார் சிவரை உலகந் தாமே
யழிக்குமாயின் அம்முலைகளுந்தாமே நம்மையழிக்கவனுமபுமென்று எழுதித் தாழ்முறி

யாதமாத்திரையாலே இடையமுன்டென்னுமளவாயிருந்தது, இப்பாதகத்தின்கண்டு வைத்தும் - இருந்துகாண்பாருமளாயிருந்தாரென்பாரும், காமனதுவிந்துண்பும் வைத்ததொருமதியோ! முகமோ! கோக்கிக்காணீரென்பாருமென்க. (சுருஷ)

நெய்பருகிரீண்டவிருட்கற்றைபோலுங் குழற்கற்றைகண்டுநிறைகணங் குவார், மைபருகிரீண்டிமதர்த்தவுண்கண்வாளேறுபெற்றுநைவார் மாகாகத் தின், பைபருகுமல்குலிலயம்பற்றிப் பதனமைத்தபாவைநிருத்தகோக்கி, மெய்புருகிக்கண்ணுருகி நெஞ்சுருகிக்காம வெயில்வெண்ணெய்ப்பாவை போன்மெலிகின்றோ.

கற்றை - பாரம். கண்ணுசியவாளேறு. படத்தின்றன்மையைக் கைக்கொள் ளுமல்குல். கடத்திற் றுளவறுதியுத்தொடங்கிக் காலமைத்தகடத்து. கண்ணுருகு தல் - நீர்வார்தல். மெலிதல் - உடம்புநுணுருதல். (சுருஷ)

வேறு.

ஆடவர்மனங்களென்னுமரங்கின்மேலகங்கமாலே யாடினான்முறுவலென்னுந்தோழியையையன்காண லோடாரிநெய்க்கணென்னுமோலையையெழுதிவிட்டான் வாடியவாறுநோயுமுறைத்துவார்கொடியானே.

கொடியான - சுட்டு.

இ - ள். அகங்கமாலே மனமென்னுமரங்கின்மேலேயாடினான்; ஆடியவன் தன் மேனிவாடியவாறும் நோயுமுறைத்துக் கண்ணென்னுமோலையை பெழுதி அதனை முறுவலென்னுந்தோழிகையிலேகொடுத்துச் சேவகனைக்காணப்போக விட்டானென்க.

தன் கடத்தினால் அவற்கு 'வேட்கைநிகழ்ந்ததோவென்றறிதற்கு கோக்குகின்ற வன் தான்குறித்தன கொள்வானாககோக்கினமையை உருவகமாகக்கூறினார். அதனை அவன்கொள்ளாமையென்று நாடகமகளாதலிற் றன்னெஞ்சுவருந்தாதபடி அதனைத் தேற்றுகின்றாராக மேலிற்கவிகூறுகின்றார். மாதவி * "மாலையாராயினுமாயிழை- காலையாண்குவம்" என்றற்போல.

(சுருஷ)

க. வளமலரணியப்பெற்றேன்வால்வளைதிருத்தப்பெற்றேன் களெனனக்கையுமல்குல்கையினற்றீண்டப்பெற்றே னிளமுலைகமந்துபெற்றவருத்தமுயின் றுதீர்ந்தே னுளமெலிமகளிரெய்துமின்பமுமின் றுபெற்றேன். (சுருஷ)

உ. என்றவளரசன்றனைநோக்கலளிவன்கணர்வஞ் சென்றமைகுறிப்பிற்றேறிக்கூத்தெலாயிறதபின்பை நின்றதுமனத்திற்செற்றநீங்கித்தன்கோயில்புக்கான் மன்றலர்மடந்தைதன்னைவலிதிற்கொண்டொலிகொடாரான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* சிலப்பதிகாரம், வேளிர்க்காதை.

கைமுடிக்கோதைமுடிதலின் மலரணியப்பெற்றேனென்றான். விரிந்திருத் தன் னண்டுக் கூறவே ஆண்டணிதல் பெற்றும். மேகலைக்குக் களங்கென்னு மோசையிவல்பு. பட்டிற்சலை நலங்கொளுத்துதலின் அல்குறீண்டப்பெற்றேனென்றான். குரு திச்சாந்துமுதலியன சேர்த்துதலின் முலைசுமந்து பெற்றவருத்தமும் தீர்த்தேனென் றான். பரியகமுதலியன பாதத்தேசேர்த்துதலிற் றானவிரும்பி ஊடற்காலத்திற் காறீ ண்டி ஊடறீர்த்தற்குரியமகளிர் பெறுமின்பமும் பெற்றேனென்றான்.

இ - ள். தன்னை அவன் விரும்பாமையுணர்தலிற் றான் இவையெல்லாம் இவன் நிகழ்த்தப்பெற்றேன்; இனி யான் பெறாத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தை த்தேற்றிப் பின்பும் அவன் அரசன்மனைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் கட்டியங்கா றன் கூத்தெல்லாமுடித்தபிண்ணை இவனிடத்து அவட்கு ஆர்வநிகழ்ந்தமையை அவ டன்குறிப்பாற்றெளிந்து அம்மடந்தையைவலிகிறகொண்டிருந்தித் தன்கோயிலிலே புக்கான்; புக்கபின் அவன் மனத்தே இவனைக் கொல்லவேண்டுஞ் செற்ற நின்ற தென்க. (௧௯௬)

தேனுடைந்தொழுஞ்செவ்வித்தாமரைப்போதுபுல்லி
யூனுடையுருவக்காக்கையிதழுகக்குடைந்திட்டாங்குக்
கானுடைமாலேதன்னைக்கட்டியங்காரன்சூழிந்து
தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப்பறித்திட்டானே.

முனைவிரிந்து தேனொழுகும். ஊனுடைந்தவருவம் - வினைத்தொகை; ஊனை யுடைக்குமுருவமுமாம். மாலேக்கேற்பக் காண்குறிஞர். சீவகனையே கூடுவென்ற லின், முல்லை - கற்பு. முல்லைக்கேற்பத் தாதுகுறிஞர்.

இ - ள். அங்ஙனஞ் செற்றநிகழாநிற்கக் கட்டியங்காரன் மாலையைப் போகாமற் றடுத்துப்பிணத்திலிருக்குங்காக்கை போதைப்புல்லிக் குடைந்தாற்போலத் தானுடைய முல்லையெல்லாம் பறித்தானென்க.

இதனாற் புணருநெறியறியாமையுறிஞர். (௧௯௭)

கலையினிற்கன்னிகீங்கித்தாமரைக்கண் கடம்மார்
முலையினிலெழுதிச்செவ்வாய்ப்பயந்ததேன்பருகிமுழ்குஞ்
சிலைவலாய்ப்புல்லுநம்பிசீவகசாமியோவென்
றலைகடற்புலம்பினோவாதாற்றாமாலணங்கினன்னான்.

சிலைவலாயெனவே இத்துன்ப நீக்குதற்குரியாயென்றான். ஓ - இரக்கக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம்புணர்ந்தவளவிலே அணங்கினன்னான் மேகலையிட த்து அழிவின்மைநீக்கிக் கண்ணால் முலையிலேயுழுதிப் பருகி இங்ஙனம் முறைமைய றிந்துமுழ்குஞ் சிலைவலாய், நம்பி, சாமி, நீ வந்துபுல்லுவாயாகவென்று கடலொலி போல அரற்றுகிற்குமென்க.

உருவுவெளிப்படுத்தலிற் புல்லென்றான். (௧௯௮)

பிறனலமாரற்றக்கேட்டும்பிடினாற்கனிந்தகாம
நறுமலரணிந்தமாலேநாற்றத்தோர்நான்குகாத

முறநடந்தறிதலில்லாடுண்டொடிக்குருகிப்பின்னும்
திறனலதமார்க்குச்செப்புந்தீயுமிழ்ந்திலங்குமவேலான்

இ - ன். வேலான் பீடினாற்கனிந்த காமமாகிய நறுமலராலே பண்ணின பெண்ணாகிய மாயையினது நூற்றத்திற்கு ஒருநாற்காதவழியளவும் அணுகவந்தறியாதவன் ஒண்டொடி தன்னருகேயிருந்து வேறொருவன்மையை அங்கணங்கூறக்கேட்டும் பின்னும் அவுட்குருகித் தன் அமைச்சர்க்கு நெறியல்லாமொழிகளைக் கூறாநிற்குமென்க.

அவைமேற்கூறுகின்றார்.

(ககக)

வேறு.

விலங்கலன்னவேகவேழநான்குவெல்லுமாற்றலன்
கலங்கலந்திலங்குமார்பிற்கந்துகன்மகனென
கலங்கலந்துகாக்குமாவிரன்னகர்க்குமன்னலே
வுலங்கலந்ததோளினீருளாமினீவிரென்னவே.

இ - ன். தோளினீர், கந்துகன்மகன் ஆற்றலென்று உலகமெல்லாங்கூடி அவனலத்தைக் கூறாநிற்கும். இந்நகர்க்கு இவனோபெருமான், நீங்கள் கூறுவீராகவென்னாநிற்கவென்க.

கோபத்தாலிங்ஙனங்கூறினான். மார்பின்மகன்.

(ககக)

மட்டவிழ்ந்ததாரினுனிம்மாநகர்க்குளாயிரர்
தொட்டெடுக்கலாவுலம்மொர்தோளினேந்தியாடின
னொட்டிநாகமோரிநண்டெடுக்கலாதகல்லினே
விட்டலாந்தபோதுபோலவேந்தலேந்திநீக்கினான்.

தொட்டி - தீண்டி. ஒட்டி - வஞ்சினங்கூறி.

இ - ன். தாரினான் உலமேந்தியாடினான்; பின் அந்தவேந்தல் யானையாவெடுத்தலாற்றாத ஓரிநண்டு கல்லினையும் இரண்டுகையிலும் போதுபோலேந்தி நீக்கினென்க.

(ககக)

வெஞ்சிலையின்வேடர்வெள்ளவப்புமாரிதூவளி
னெஞ்சலின்நிறம்படையிருமுறையுடைந்தபின்
மஞ்சுசூழ்க்கணைமழைபொழிந்துமாநிலாபெயர்த்
தஞ்சிலோதியார்புனைந்தசெஞ்சொன்மலைசூழினான்.

இ - ன். வேடர் சிலையாலே வெள்ளமாம்படி அப்புமாரியை ஒழிவின்றாகத்துவலின் நம்படை இருகாலுடைந்தபின், மஞ்சுசூழும்மழைபோலக் கணையைப்பொழிந்தநிலையைப்பெயர்த்துப் புகழ்மாலையைச்சூழினென்க.

(ககக)

தீம்பயறியன்றசோறுசெப்பினாயிரமிடா
நீங்கலாநறுநெய்வெள்ளங்கன்னலாயிரங்குட
மேந்துவித்துநாமிசையவந்துதந்துநீக்கின
னாங்குநாம்பசித்தசைந்தகாலையன்றவண்ணலே.

இ - ன். சொல்வின் அவ்வண்ணல் அன்றுஅவ்வீடத்தே நாம் பசித்தினைத்தபொழுதிலே பருப்புச்சோறுயிரமிடாவும் நீங்கலாத நறுநெய்வெள்ளமும் கன்னமும்

ஆயிரமாயிரம் ரூபம் எடுத்துவித்துவந்து நாமுன்னும்படித்து பசியைப்போக்கினென்க. (௨௦௦)

இன்னனென்னவின்புரூபிழந்தனன்னரசென
வெண்ணெவெளவும்வாபிரூபென்னுஞ்சூழ்ச்சிதன்னுளர
ன்னதாலரிபவறிந்துகூத்திகூறின
ளின்னதாற்படையமைத்தெழுமினென்றியம்பினான்.

இ - ள். அவன்வலியனுமாய் நமக்குதவியுஞ் செய்தானென்றவர் கூற; அதற்கு மகிழானாய் இவர்களுத்தாலும் அவன்வலியாலும் இனி அரசுமிழந்தேனல்லனென வென்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லும்வழிதானென்கனெனென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தேநின்றனென்க.

அன்னதால் - அவன்கருத்தப்படியாயிருந்தலை; ஆதல் - விகாரம். இன்னது - இக்காரியமித்தன்மைத்தாயிருந்தது. என்றது, தோற்றவர்களுங் கட்டியங்காரனும் பகைப்பார்போலே யிருந்ததென்றவாறு.

அவன் விளம்பியகியாதென்னின், ஐயனுக்கு முன்பே அறுபத்துநால்வரியைத் தாராதலிற் றுழுவல்லெயென்றுவிளம்பினான்; விளம்பிப் பின்னும் கந்துகன்அச்சிலையினுக்கு ஆண்டுச்சேற்றஞ்ச் சிறிதுதாழ்வண்டென்று மறைவல்லாற்கு உலாக்கும்பொழுதிலே பெண்கொழுவந்துருவனைநீட்ட அதனைக்கொண்டான்; கொண்டு வாசிக்கின்ற வன்சேமத்தேவைக்கவென்றுவாசித்தான்; வாசித்து ஒலைகொண்டு வந்தவனைப்பார்க்க அவன் மேலைநாட்பட்டதொன்று விளம்புவலகுகளென்றான்; அதுகேட்ட கந்துகன் திங்கள் விரவியபெயரினாற்கு இவள்கூறுகின்ற இதனை நீகேளென்றான்; அப்பொழுது புத்திசேனை கேட்டிருப்பத் தான் கண்டசெய்தி கூறுகின்றான்; சீவகற்கொணர்மினென்னவேலினுனாற் தோழருங்காணச்சென்றார்; அப்பொழுது அவருஞ்சீவகனைவினென்ன; அவனுங் கொளுத்தியிட்டான்; கொளுத்தி அரிவையை யணிந்தான்; அணிந்தபின்பு அவன் காண்பார் மனத்தையெல்லாம் முற்படத்துளக்கினான். துளக்கிவின்பு அவர் நெஞ்சம் பண்விட்டது அங்நனம்பண்விடெம்படி கூத்தாடாநின்றான் அங்நனம் தாமவரங்கின்மேலே கொம்பாடக் கண்டாரெல்லாம் கயவர் சொல்லீரென்பாரும் பாவமென்பாரும் அமரர்களே யென்பாரும், காண்பாருமுளரோ யென்பாரும், நோக்கிக்காணீரென்பாரும், நிறைகலங்குவாரும், நைவாரும், மெலிகின்றாரும் மாயினார்; அங்நனமாம்படி அநங்கமாலை அவர்மனமென்னுமரங்கின்மேலே ஆடினான்; ஆடிஒலையை ஐயன்காண விட்டான்; விட்டும் அவனுக்கு விரும்பங் காணாமையின் இவைபெற்றேன் யான் பெறாத தேதென்றுட்கொண்டு தன்மனத்தைத்தேற்றி அரசனைநோக்காளாயினான்; ஆதலாற் றாரான் வலிதற்கொண்டு நீங்கிக் கோயில்புக்கான்; புக்கபின்னு மனத்தேசெற்றநின்றது. அதுநிற்க மாலையைச்சூழ்ந்து பறித்திட்டான்; அங்நனம் பறித்தவளவிலே அவன் ஓவாதாற்றும்; அங்நனம் பிறனலமரற்றக்கேட்டும் உருகித் தமர்க்குத் திறனலசெப்பாநிற்கும்; அங்நனஞ் செப்புகின்றவன் உலாமின் நீவிரென்னிதற்கு; அவரும் ஆடினான், நீக்கினான், சூடினான், நீக்கினானுதலானின்னென்ன, அதற்கின்புரூபாய் என்னரசுமிழந்தேனென்றுட்கொண்டு இவனைக் கொல்லுமாறென்கனெனென்னுஞ் சூழ்ச்சிதன்னிடத்தே நின்றான்; இதுபட்டதென்றான்; அதனைபுணர்ந்துகந்துகனும் ஒலையைநீட்டி அவட்குமாலைக்காலத்திலும்

அங்குப்பிறந்த சொல்லுற்றிவாவெனக்கூறிக் குழைமுதலியனவற்றை மறையகங்கி அவனைப்போக்கிப் புத்திசேனனேனோக்கி அவன்கருத்தன்னதாதலை ஐயமறவழிந்து நாகமாலே கூறினான்; அது யான் ஒலே வாசகத்தே விளங்கினேன்; இனிக் காரியமின் னதாயிருந்ததாலாற் படையமைத்துப் போவீராகவென்றியம்பினுனென்க.

செய்கிகூறுகின்றான் இதுபட்டதென்றானென்க.

(206)

வேறு.

தாதைதானுரைத்தவெல்லார்தன்னுயிர்த்தோழன்கூறக்
கோதைமுத்தணிந்தமார்பன்கூரெயிறிலங்கநக்காங்
கேதமொன்றில்லேசேறுமென்றலுயிலங்குவாட்கைப்
போதுலாங்கண்ணிமைந்தர்போர்ப்புலிக்குழாத்திற்குழந்தார்.

இ - ன். மார்பன், கந்துகன்கூறியகாரியங்கனையுஞ் சேடி கூறியவற்றையுந் தோழன் கூறக்கேட்டு, நக்கு அவ்விடத்து நமக்கு வருவதோர் திங்கு சிறிதுமில்லை சேறு மென்ற வளவிலே, தோழர் அதற்குடன்பட்டுப் புலித்திரள்போலச் சூழ்ந்தா ரென்க.

சேடிகூற்றிற்கு நக்கான், கந்துகன்கூற்றிற்கு ஏதமின்றென்றான். உலாம்- அலமரும. (202)

க. கண்ணுதற்கடவுள்ஈறக்கனலெரிஞரிந்தகாமன்
மண்மிசைத்தோன்றியன்னவகைநலமுடையகாளை
தெண்மணிபாரமார்பன்றிருதுதன்மகளிர்நெஞ்சத்
துண்ணிறைபருகும்வண்டாருருவமைதிருவின்மிக்கான். (203)

உ. கருநெறிபயின்மருஞ்சிக்காசகில்கமழலூழ்
வரிநிறவண்ணமாலேவலம்படமிலேச்சிவாளார்
திருநிறமுகத்திற்கேற்பச்செம்பொனோரோலேசேர்த்தி
யெரிநிறக்குழையோர்காதிற்கிருளறச்சுடரவைத்தான். (204)

கூ. தென்வனாப்பொதியிறந்தசந்தனத்தேய்வைதேவ்கொண்
மன்வனாயகலத்தப்பிவலம்புரியாரந்தாங்கி
மின்விரித்தனையதொத்துவிலைவரம்பறியலாகா
வின்னுரைக்கலிங்கமேற்பமருங்குலுக்கெழுதிவைத்தான். (205)

ச. இரும்பறக்கமுனியெஃகினிருளறவடிக்கப்பட்ட
வரும்பெற்றச்சுரிகையம்பூங்கச்சிடைக்கோத்துவாங்கிப்
பெருந்தகைக்குரிசில்கொண்டிபெருவலஞ்சுடரவீக்கித்
திருக்கிழமகளிர்வெஃகூந்தேவிளங்குமரனெத்தான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. திருவின்மிக்கான் - பெயருமாம்.

உ. வலம் - இடம். வண்டினது பாட்டின் நிறத்தையுடையமாலையைக்குஞ்சி யிடத்தே வண்ணம்பெறச்சூடி.

ந. தெற்கிடத்துவனாகளுக்கு எல்லையாகிய பொதியில்; வரைப்பொதியில்-
இருபெயரொட்டாகாது. மண் - பெருமை. மின்னை அகலவிரித்ததன்மையை
யொத்து. துறாபோலங் கலிங்கம்.

ச. கழுவி - வட்டாகவுருக்கி. அதனாலே இருளறப்பண்ணப்பட்ட சரிகை
யைக்கையாற் பிடித்துக் கச்சை இடையிலே கோத்துவாங்கி வெற்றிவிளங்க வீக்கி
யென்க. “சரிகை நுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடை” என்றாற்பிறரும். தேவா
கிய குமரன்.

இ - ள். கடவுள்சிறுதலின் எரியிலே மூழ்கிய காமன் மீண்டுந் தோன்றின
லொத்த அவயவஅழகையுடைய காளை, தாரினையும் ஆரத்தினையுமுடைய மார்பன்,
சூரிசில், அவன் குஞ்சியிலே புகையையூட்டி மாலையையினைச்சி முகத்திற்கேற்ப ஒ
ரோலையை ஒருகாதிற் குச் சேர்த்தி ஒருகுழையை யொருகாதிற் கிட்டான்; இட்டுக்
குழம்பை அகலத்தேயப்பித் தாங்கிக் கலிங்கத்தை எழுதினாற்போல வுடுத்தான்; உடு
த்துச் சரிகையைவீக்கி மகளிர் நெஞ்சினிறையை வாங்குதற்குக் காரணமான செயற்
கையழகுபொருந்தின இச்செல்வத்தான் மிக்கான்; அப்பொழுது முருகனையொத்தா
னென்க. (20௬)

வரைவிழித்திமைப்பதொக்கும்வாலொளியாரமார்பின்
விரைவழித்தினையரெல்லாம்விழுமணிக்கலங்கடாங்கி
துறாகிழித்தனையநொய்ம்மைதுண்டுகின்மருங்குல்சேர்த்தி
யுறாகிழித்துணருமொப்பினோவியப்பாவையொத்தார்.

இ - ள். இனையரெல்லாம் மார்பிலே விரையைப்பூசிக் கலங்கனையணிந்து துகி
லையுடுத்து வாக்காற்புகழ்தலரிதாய் மனத்தாலுணருமொப்பார் பாவையை யொத்தா
ரென்க.

இமைத்துவிழிப்பதென்றார், அசைவின்கட் பாடஞ்செய்தலின். பாவை-இரு
பாற்கும் பொதுவாதல் * “கைபுனைபாவையெல்லாம் கதிர்முலையாக்கினான்” என்ற
தனுணங்கொள்க. (20௭)

அரக்குநீரெறியப்பட்டவஞ்சனக்குன்றமன்ன
திருக்கிளரோடைசூழ்ந்தசெம்புகர்நெற்றித்தாகி
யுருக்கியுணுண்ணும்வேகத்துறுபுலியனையநாக
மருக்கனோர்குன்றஞ்சேர்ந்தாங்கண்ணறானேறினானே.

ஊனை யுருக்கி.

இ - ள். செம்புகர் நெற்றித்தாதலின், அரக்குநீரெறியப்பட்ட குன்றமன்ன
நாகத்தை, அருக்கன் ஒருமலையைச் சேர்ந்தாற்போலப் புலியன்ன அண்ணறானேறி
னானென்க. (20௮)

விடுகணைவிசையின்வெய்யவிளங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கடுநடைக்கவாரிநெற்றிக்காலியற்புரவிகாய்ந்து
வடிதுனையொளிறுமாலேவாட்படைமறவர்சூழ
அடுதிரைச்சங்கமார்ப்பவணிகக்முன்னினானே.

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௫௭.

காய்ந்துவடித்த ஸ்வேயொளிறுகின்ற வாளாகியபடை. களையை யடுகின்ற
கிளை. மங்கலத்திற்குச் சங்குகூற்றினார்.

இ - ள். தேர்முதலியன சூழ ஆர்ப்பச் சென்று யாழ்மண்டபத்தை யணுகின
னென்க. (௨௦௬)

தோற்றனன்மடந்தைநல்யாழ்தோன்றலுக்கென்றுநிற்பார்
நோற்றனணங்கைமைந்தனினாலனுகர்தற்கென்பார்
கோற்றொழுகுகளிர்செம்பொற்கோதையுங்குழையுமின்ன
வேற்றனசொல்லிநிற்பாரெங்கணுமாயினாரே.

இ - ள். மகளிர்கோதையுங்குழையுமின்னறிந்த, மடந்தை தோன்றலுக்கு யா
ழைத்தோற்றொளன்பார்; நங்கை மைந்தனலனுகர்தற்கு நோற்றொளன்பார்; தம் ம
னத்துக்கேற்றனசொல்லி நிற்பாராயினரெவ்விடத்துமென்க.

இவன்கல்வி யுணர்தலிற் நெளிவுபற்றித் தோற்றன னென்று இறப்பாற்
கூற்றினார். (௨௦௭)

வேறு.

சுறாநிறக்கொடுங்குழைசுழன்றெருத்தலைதர
வறாமலர்த்தெரியலானபுன்றுநோக்கியையெனப்
பொறாமனப்பொலிவெனுமணிக்கைமத்திகையின
லறவிவந்துதோன்றினானங்கனன்னவண்ணலே.

மனம்பொலிவு - விகாரம்.

இ - ள். செற்றமறாதகட்டியங்காரன் தனது மகரக்குழையசைந்து கழுத்தி
லேவிரும்படி எரிந்துபார்த்து வியவாரிந்த, அவனது பொருதமனத்தை அண்ணல்
தனதுபொலிவென்கின்ற மத்திகையாலே அடித்து வந்து தோன்றினனென்க.

எனவே பொலிவு அவன்மனத்தைக் கேடுசெய்ததென்க. மத்திகையென்ற
வின், கையிலிருக்குமென்று அடைகூற்றினார். (௨௦௮)

குளிகொள்பாகவெண்மதிக்கூரிரும்புதானுறிப்
பனிகொண்மால்வளையெனப்படுமதக்களிறிர்இ
யினிதிழிந்தினையேர்த்தவின்கனிகொழும்புகை
முனியவுண்டகுஞ்சியான்முரண்கொண்மாமுன்னினான்.

குனிவு - விகாரம். பனி கடாத்திற்குவமம். முனிய - வெறுக்க.

இ - ள். குஞ்சியான் வளைவுகொண்டவெண்மதிப்பாகம்போலுந் தோட்டியை
யழுத்திக் களிறையிருத்தி இனையினிதாக வேத்த இழிந்து யாழான் மாறுபாடுகொ
ண்ட மாதத்தே சேர்ந்தானென்க. (௨௦௯)

புதிதினிட்டபூந்தவிசினுச்சிமேனடந்தவட்
புதிதினிட்டமெல்லணைப்பொலிந்தவண்ணம்போகுயர்
மதியமேறிவெஞ்சுடர்வெம்மைநீங்கமன்னிய
வுதயமென்னுமால்வளையுவந்திருந்ததொத்ததே.

இன் - அசை. போருயர் மதி - உயர்ந்தமதி. மலையு மதியமுஞ் கடரும், மண் பத்திற்கும் அணைக்குஞ் சீவகனுக்குமுவமம்.

இ - ன். அவ்விடத்துப்புதிதாகவிட்ட தவிசின்மேலேநடந்துசென்று புதிதாக விட்ட வட்டஅணைமேற்பொலிவுபெற்றிருந்ததன்மை வெஞ்சுடர் மதியத்தையேறித் தன்னிடத்துமன்னியவெம்மை நீங்கும்படி. உதயவரையிலே உவந்திருந்ததன்மையை யொத்ததென்க. (உகக)

முருகுவிம்முகோதையார்மொய்யலங்கல்வண்டுபோற்
பருகுவானிவணலம்பாரித்திட்டவிந்நக
ருருகுமைங்கணையொழித்துருவினையகாமனார்
கருதிவந்ததென்றுதங்கண்கள்கொண்டுநோக்கினார்.

இ - ன். உருவிலால் வியப்பையுடையகாமனார் இவணலம்பரந்த இந்த நகர்க்க ண்ணை இவணலத்தை அலங்கலை வண்டுபருகு மாறுபோலப் பருகுவான் கருதி ஐங் கணையையொழித்துவந்த தொருதன்மையென்றுநினைத்துக் கோதையார் தங் கண்க ளைக்கொண்டு அவனைநோக்கினாரென்க.

ஐங்கணை இரண்டு: “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ வசோகப்பூப்-பைந்தளிர் முல்லை பனிரீல - மைந்துமே-வீரவேன் மைந்தனாயும் வேனெடுங்கண் மாதனாயு-மாரவே ளெய்யு மலர்.” இவை திரவிய பாணம். இங்கிதம், மதநம், வசீகரணம், மோகனம், சந்தாபம்; இவை பாவபாணம். (உகச)

க. முனைத்திறத்துமிக்கசீர்முனைவர்தம்முனைவனார்
வனப்புமிக்கவர்களின்வனப்புமிக்கினியன
நினைத்திருந்தியற்றியநிருமிதமகனிவன்
கனைத்துவண்டுளர்ந்ததார்க்கானைசீவகன்னரோ.

இதுமுதல் “இனைய” அளவுமொருதொடர்.

தவக்கூற்றின்மிக்க இருமுகடம்முனைவனாவான் - அயன். இவனென்பதனை மார்போடுகட்டுக. உளர்ந்த - சிதறின. (உகரு)

உ. பொன்னைவிட்டசாயலாள்புணர்முலைத்தடத்தினன்
மின்னைவிட்டிலங்குஞ்ஞனவிரைசெய்மார்பமேலையா
வெண்ணைபட்டவாறரோவெழுதிருங்கையாட்கொள்வான்
மன்னும்வந்துபட்டனன்மணிசெய்வீணைவாரியோ.

திருவைக்கடந்த. மன்னும் - மிகவும்; தப்பாமலென்றவாறு. வாரி-அகப்படுத் துமிடம். என்றென வருவிக்க. (உகக)

ஈ. இனையகூறிமற்றவடோழிமாருமின்புற
வனையலாம்படித்தலாவடிவிற்கெல்லையாகிய
கனைவண்டோதிகைதொழுங்கடவுள்கண்ணிற்கண்டவ
ரெனையதெனையதெய்தினாரனையதனையதாயினார்.

தோழிமாரும், உம்மை-சிறப்பு. எழுதலாந்தன்மையுடைத்தல்லாத. ஒதி-தத்
தை. கடவுள் - காமன்.

இ - ள். அயன், தான்படைத்தவனப்புமிக்கவரெல்லாரினும் வனப்புமிக்குக்
கட்கினியனாக ஒருவனை யான் படைக்கவேண்டுமென்று நெடுநாணினைத்திருந்து நிரு
மித்தாலியற்றியமகன் இச்சீவகன்; இவன் வினாசெய்மாற்ப மோலையாகக்கொண்டு
சாயலாளாகிய நங்கைதன் முலைத்தத்தினாலே யெழுதி அடிமைகொள்ளும்படிவீணை
வாரியிலே வந்து தப்பாமலகப்பட்டான்; ஈதொருநல்வினையுண்டாயவாறெங்நன மிரு
ந்ததென்று இத்தன்மையவான மொழிகளைக்கூறி அவடோழிமாருமின்புறாநிற்க, ஒழி
ந்தோரும் காமனைக்கண்ணற்கண்டவர் எவ்வளவெவ்வளவாகிய இன்பத்தையுற்றார்
அவ்வளவவ்வளவாகிய வின்பத்தின் வடிவு தாமாயினாரென்க.

ஒருவனைப் படைக்கவேண்டுமென்றெனவும், கொண்டெனவும், ஈதொருநல்வி
னையெனவும், ஒழிந்தோருமெனவும் வருவிக்க. (உகஎ)

வேறு.

க. குட்டநீர்க்குவனையெல்லாங்கூடிமுன்னிற்றலாற்றாக்
கட்டழகுடையகண்ணாணிறையெனுஞ்சிறையைக்கைபோ
யிட்டநாண்வேலியுந்திக்கடலெனவெழுந்தவேட்கை
விட்டெரிகொளுவனின்றொளரியுறுமெழுகினின்றான். (உகஅ)

உ. நலத்தைமத்தாகநாட்டிநல்வலியிளமைவாராக்
குலப்பிறப்பென்னுங்கையாற்கோலப்பாசங்கொளுத்திக்
கலக்கியின்காமம்பொங்கக்கடைந்தடுகின்றகாளை
யிலைப்பொலியலங்கன்மார்பயிவைவதென்றாகுங்கொல்லோ. ()

ங. தீங்கரும்பெருத்திற்றுங்கியீயின்றியிருந்ததீந்தே
னாக்கணற்பருகியிட்டநலனுணப்பட்டநம்பி
பூங்குழைமகளிர்முன்னர்ப்புலம்பனீநெஞ்சேயென்றான்
வீங்கியகாமம்வென்றார்வினாத்தவின்பத்தோடொப்பான். ()

ச. கண்ணெனும்வலையினுள்ளான்கையகப்பட்டிருந்தான்
பெண்ணெனுமுழைபாயும்பெருவனப்புடையநம்பி
யெண்ணின்மற்றியாவனாக்கொலென்னிதிற்படுத்தவேந்த
லொண்ணிறவுருவச்செந்தீயுருவுகொண்டனையவேலான். ()

ரு. யாவனையானுமாகவருநிறைக்கதவநீக்கிக்
காவலென்னெஞ்சமென்னுங்கன்னிமாடம்புகுந்து
நோவவென்னுள்ளம்யாத்தாய்நின்னையுமாலையாலே
தேவரிற்செறியயாப்பன்சிறிதுடைப்படுகவென்றான். ()

கூ. கழித்தவேலேறுபெற்றகடத்திடைப்பிணையின்மாழ்கி
விழித்துவெய்துயிர்த்துமெல்லாடுங்கித்தன்ரோழிகூந்த

விழுக்கிவண்டியிச்சேர்ந்தோர்கொடிப்புல்லுங்கொடியிப்புல்லி
யெழிற்றகைமார்பற்கின்யாழி துவய்த்துக்கொடுமோவென்றான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

க. குட்டம் - ஆழம். கடலெனத்தரங்கித்தெழுந்த வேட்கையாகிய எரிகொழு
ந்துபட்டெரியநின்றான். இது கைம்மிகலென்னு மெய்ப்பாடு.

உ. தனதுவடிவழகை மத்தாகநாட்டி வலியுமிளமையும் அம்மத்தினதிரண்டு
தலையினும் பூட்டும் வாராகக்கொண்டு ஒப்பனையழகாகிய கடைகயிற்றை அம்மத்தி
லேபூட்டித் தாய்குலனும் தந்தைகுலனுமென்கின்ற கைகளாலே காமமென்கின்றகட
லைப் பொங்கும்படி கலக்கிக் கடைந்திடிகின்ற காணையது மார்ப்பியையுநல்லினை எந்நா
ளிலே யுண்டாவதென்றையமுற்று மற்றைநாளில் விடியற்காலத்தே இயையுமென்ப
தனைத் தனதுஞானத்தாலுணர்ந்தாளென்க. என்றாகுமென்பது வினாவென்னுமெய்
ப்பாடு.

ஈ. கரும்பிற்றுங்கியென்றெளிமைகூறினான். இதற்குமுன்பு ஒருமகளிரும் இவ
னை நுகராதிருந்தமையுணர்ந்து ஈயின்றியிருந்த தீர்த்தென்னென்றான்; எனவே பிரமசரிய
ங்கூறினார். நாங்கண்ணலேநலத்தை உள்ளடக்கி நுகரப்பட்டநம்பி. புலம்பலென்
பது - சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு. இன்பம்-சுவர்க்கத்தின்பம்.

ச. ஞானக்கண்ணென்கின்ற வலையைவீசிக்குலமுதலியவெல்லா நோக்கும்படி
அவ்வலையினுள்ளேயிருந்தான். “இருகண்ணும்புதைத்துவைக்கும்” என்றப்போல.
அஞ்ஞானத்தாலெல்லாமுணர்தலிற் கையகப்பட்டிருந்தா நென்னென்றான். தன்மேல்
வேட்கைகெல்லாமையிற் பெண்ணெனுமுழலையுமென்றான்; யாழ்வென்ற பின்னல்
லது அவற்குவேட்கைநிகழாமையேமேலேகாண்க. யாவனாங்கொல் - தேவனோ மக
னோ. இதுஐயமென்னுமெய்ப்பாடு. * “சிறந்துழியையஞ் சிறந்த தென்ப - விழிந்
துழியிழிபே சுட்ட லான” என்பதனை றலைவிக்கையநிகழாதேனும் ஈண்டுக் களவ
ன்மையானுந் தனதுஞானத்தால் ஐயந்தீர்தல்வன்மையானு மையநிகழ்ந்தது. மக்க
ளாற் றன்னை வருத்தலாகாமையென்னே காண்டலின், என்னை யிவ்வருத்தத்திலே
அகப்படுத்தின எந்தலென்னான். இதனால் ஐயநிகழ்ந்தது. உருவச்செந்தி, உருவம்-
அடை. தீவேலின் வடிவைக்கொண்டாற்போலும்வேலான்.

டு. தேவனையினுமாக, மகனையினுமாக. இது ஆராய்ச்சியென்னு மெய்ப்பாடு.
காவலாகிய நிறைக்கதவைத்திறந்து. யாத்தாய் - எதிர்பெய்து பரிதலென்னுமெய்
ப்பாடு. மாலை - எனதியல்பாலே; மேன் மாலையாற் பணித்தனந்தோன்ற. தேவரிற்
செறியயாப்பன் - தேவரைப்போலே இமையாநாட்டமாக நோக்கும்படி செறியப்
பணிப்பேன்.

சு. உறைகழித்தவேலென்றை மருமத்தே தப்பாமற்பெற்ற கடத்திடைப்பினை
யென்றார், பரிகாரமின்மையான். மாழ்கி விழித்து உயிர்த்தெனவே இடுக்கண்மெய்
ப்பாடு. நடுங்கி - நடுக்கமெய்ப்பாடு. மெல்லவழுக்கி யென்பது பாடமாயின் அவ்வி
டத்து நீங்கியென்க. தன்தோழிகூந்தலில் வண்டுகெடும்படி அவனைச்சேர்ந்து. இது
கையாறென்னுமெய்ப்பாடு. எழிற்றகைமார்பனுக்கு இனியயாழ் இந்தயாழாயினும்
அவன் கல்லியறிதற்குப் பலயாழையுஞ் செலுத்திப் பின்பு இந்தயாழைக் கொடுப்பா
யாக வென்றாளென்க.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௩.

இ - ன். மிக்க அழகுடைய கண்ணன், இன்பத்தோடொப்பான், அவன் வேலான்வனப்புடையநம்பி, யென்னிதிற்படுத்தவேந்தல், இவன் ஆராய்ந்தால் யாவ னுங்கொலெனவையுற்று யாவனையாயினுமாக நமதுஞானக்கண்ணிடத்தான்; அத னால் யானோக்கின விடத்துக் கையகப்பட்டேயிருந்தான்; அங்ஙனமிருந்து கடைந் திடுகின்ற காணையது மார்பு இயைவதென்றாவதுகொல்லோவென்றையுற்று நோக்கி அக்காலஞ்சிறிது நீட்டித்தவின் அதற்காற்றாது சிறையைக் கைபோய் நான்வேலி யைப்பாய்ந்து காமத்தியெரியநின்றான்; அப்பொழுது எரியுமெழுமுகின்றான்; அங்ஙனநின்றாமாழ்கி விழித்துஉயிர்த்து நடுங்கி - மெல்லத் தோழிமேலேவிழ்ந்து அவ னைப்புல்லி அங்ஙனங்கையாற்றல்விடத்துத் தன்மனத்துநின்ற தலைவனைநோக்கி நீக்கி மாடம் புருந்து யானோம்படி என்னுள்ளத்தைப் பிணித்தாய் நின்னையும் பிணிப்பேன் சிறிதுபொழுது கழிக்கவென்றான்; என்றபின்பு தன்னெஞ்சினுநோக்கி நெஞ்சே, நல னுண்ணப்பட்ட நம்பி சயின்றி யிருந்ததீந்தேனதலான் மகளிர்முன்னே புலம்பாதொ ழிக வென்றாற்றுவத்துத் தேற்றிப் பின்பு தோழியைநோக்கி இனியயாழிது வய்த்துக் கொடுமோவென்றானென்க.

(உஉக)

வேறு.

க. தடங்கணுள் பணியிணைமுனவ்வினையொன்றினை
நெடுங்கணுளெழினியைநீக்கியுய்த்துநீட்டினுண்
மடங்கலன்னமொய்ம்பினுன்னருகவென்றுகொண்டதன்
கிடந்தஞானத்தெல்லையெக்கிளக்கலுற்றுநோக்கினுன். (உஉச)

வேறு.

உ. சுரந்துவானஞ்சூன்முதிர்த்துமெய்ந்நொந்தீன்றதுளியேபோற்
பரந்தகேள்வித்துறைபோயபைந்தார்மார்பன்பசும்பொன்யாழ்
நரம்புதேனாத்தெனத்தீண்டிநல்லாள்வினைபொல்லாமை
யிருந்தமுலையாணின்ருளை நோக்கியிசையினிதுசொன்னன். ()

ங. நீர்நின்றிளகிற்றிதுவேண்டாநீரின்வந்ததிதுபோக
வாரநின்றிளகுமுலையினையாட்புண்ணுற்றதிதுநடக்க
வோருமுருமேறிதுவுண்டதொழிகவொண்பொனுகொடியே
சீர்சால்கணிகைசிறுவவன்போற்சிறப்பின்றம்மவிதுவென்றான். ()

ச. கல்சேர்பூண்கொள்கதிர்முலையாய்காமத்தியால்வெந்தவர்போற்
கொல்லையுழவாரசுடப்பட்டிக்குரங்கிவெந்ததிதுகளிறு
புல்லமுரிந்ததெனப்போக்கித்தாமமாரந்ததுகிலுறையு
ணல்யாழ்நீட்டவதுகொண்டிருங்கைநலத்ததிதுவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. நெடுங்கண்ணுள்தானென்க. அவ்வினை - தத்தை முற்கூறிய வீனை, எழி னி - உறை.

உ. வானம் சூன்முற்றி மெய்ந்நொந்து சுரந்தீன்றபெருமழை எத்துறையுஞ்செ ன்று பயன்பட்டாற்போலப் பரந்ததூற்கேள்விகளெல்லாம் முற்றக்கூறுப் பயன்படு மார்பன். எழாதுஉள்ளடங்கியமுலை. பொல்லாமை இதுவென்றானென்க. பொல்

லாங்கு பலவற்றையுஞ் சாதியொருமையான், இதுவென்றான். நரம்பினிசையாற் பிறந்தபொல்லாமையாவன: “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மகிர்வு.” “செம்பகை யென்பது பன்னோடுளரா-வன்பமி லோசை யென்மனாற்புலவர்.” “ஆர்ப்பென்ப படுவ தளவிறந் திசைக்கும்.” “கூட மென்பது குறியுற விளங்கின் - வாய்வதின் வாராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.” “அகிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச் - சிதறி யுணர்குந ருச்சரிப் பிசையே.” இவை மரக்குற்றத்தாற்பிறக்கும். “நீரிலே நின்ற லழுஞதல் வேத னிலமயங்கும் - பாரிலே நின்ற விடிவீழ்த னெய்மரப் பாற்படல்கோ- ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மகிர்வுநிறநல் - சேரினோர் பண்க ணிறைம யக் கம்படுஞ் சிற்றிடையே.”

க. இளகிற்று - மெல்கிற்று. கட்டஆதாரமின்மையின் வாரிளகுறுமுலை. புண் ணுறுதல் - வெட்டுப்பட்டு நிறநல். கணிகைசிறுவன்போலென்றது, நிலமயங்கின விடத்தே நிறநல்லின். வேண்டா, போக, நடக்க, ஒழிகவென்றன இகழ்ச்சி.

ச. கல்சேர் முலையாய் - இகழ்ச்சி. குரங்கி - தாழ்ந்து. இதுவென்பதிரண்ட ற்குங் கூட்டுக. நங்கைநலத்தது - நங்கை குலமுதலிய நலத்தைத் தானுமுடைத்து. அந்நலமாவன: “சொல்லிய கொன்றை கருங்காலி மென்முருக்கு - நல்ல குமிழுந் தணக்குடனே - மெல்லியலா - யுத்தம மான மரங்க ளிவையென்றார் - வித்தக யாழோர் விதி.” “தனமாய்ச் சமநிலத்துத் தண்காற்று நான்கு-முளதா யொருங்குன மின்றி - யளவு - முகிரா தினகரது மூன்றங்கு றைய - வதுவாகில் வீணாதண் டாம்.” “கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வகையின தாகும்.” “புதமங் கழல்குடந் தாடியொ ளெள்ளிபண் பூண்டுநின்ற - விதியமர் தண்டு குடையே குடுமி மெய்க் கோட்டுறுப்பு - மதியமர் போதிகை புட்டிண் முகஞ்சுவர் மன்னெருத்தம்-விதி யமர் பத்தர்க் குறுப்பென் றுறாத்தனர் மின்னிடையே” எனவிலையும் பிறவும்.

இ - ன். தத்தையதேவலாலே அவ்வீணபதிதான் அவ்வெழினியையுடைய வீணையொன்றினையும் நீக்கிவைத்து ஒழிந்தவீணைகளைச் செலுத்திக்கொடுத்தான்; அப் பொழுது மொய்ம்பினனும் இங்கனெவருகவென்றுகூறி அவற்றைக் கைக்கொண்டு தனது பரந்துகிடந்த ஞானத்தினனவை அறிவிக்கலுற்றுநோக்கினான்; நோக்கி அம் மார்பன் அவற்றின் நரம்பைத் தேனாத்தெனத்தெறித்து அவற்றினிசையாலேஅவள் வீணைகளின் பொல்லாமையிதுவென்று வீணபதி நின்றவனைநோக்கிச் சொன்னான்; எங்ஙனமெனின் முலையினாய், இந்தமரம் மெல்கின்றதலின் இவ்வியாழ்வேண்டா; இந் தமரம் அழுகினதாதலால் இவ்வியாழ்போக; இந்தமரம் புண்ணுற்றதாதலால் இவ்வி யாழ்நடப்பதாக; இந்தமரம் உருமேறுண்டதாதலால் இவ்வியாழொழிவதாக; இந்த மரம் சிறப்பின்றததலால் இவ்வியாழொழிவதாகவென்று சொன்னான்; அங்ஙனங் கூறிப் பின்னுங் கதிர்முலையாய், இம்மரம் வெந்தது; இம்மரம் முரிந்ததென்று ஒழிந்த யாழ்களையும் போக்குதலால் நல்லயாழை நீட்ட, அதனைவாங்கிக்கொண்டு நங்கைநல தத்திதுவென்றானென்க.

(உஉஎ)

வேறு.

இருநிலமடந்தையீன்றதிருவிசும்பென் னுகைகத்தாய்
திருநலமின்னுப்பொன்னுண் முகின்முலைமாரித்தீம்பா
லொருநலங்கவினியூட்டவுண்டுநோய்நான் குரீங்கி
யருகிலங்கவினியாள்வாயரிந்திதுவந்ததென்றான்.

நன்றது-பெயர்.

இ - ன். மண்மகனீனப்பட்டமரம் விகம்பென்னுஞ் செவிலித்தாய் அழகியசை த்தையுடைய மின்னுகிய பொன்னுணியையுடைய முகிலாகியமுனையின் மாரியாயே இனியபாலை முழுவலன்போடே ஊட்ட உண்டு நோய்நீங்கி வளர்ந்து வாளின்வாயா லரிந்துவந்தது இவ்வியாமென்றுனென்க.

கினைவினைமுதலொடு முடிந்தது. நற்றாயன்புசெவிலிக்குப்பிறந்து வளர்த்தமை தோன்ற ஒருநலமென்றார். நான்காவன: வெயிலங் காற்றூரிழலுமிருதல். (உஉஅ)

தீந்தொடைநரம்பின்நீமைசிறிதலாப்பொழுதுமோகிப்
பூந்தொடையரிவைகாணப்புகிரெகிழ்த்துரோமங்காட்டத்
தேங்கமழோதிதோற்றார்செல்வனுக்கென்னமைந்தன்
வாங்குபுநபுலன்கையுள்வார்புகிரநரம்புகொண்டான்.

இ - ன். மைந்தன் நரம்பின்நீமையை நெடும்பொழுதெல்லா மாராய்ந்து கூறி அதற்கேற்ப அரிவைகாணும்படி முறுக்கையுடைத்து அதிந்திடந்தமயினாக் காட்டு தலின், அவையுள்ளோர் ஒதி இனிச் செல்வனுக்குத் தோற்றாளென்னுந்நீங்க; அவன் நபுலன்கையினரம்பை வாங்கிக்கொண்டானென்க.

தனக்குச் சேமமாகவந்தவற்றில் நரம்பையேவாங்கினான்; யாழ்நன்றாதலின். கந் துகன் பட்டையமைத்தெழுமினென்றதனால் நந்தட்டனும் பதுமுகன்முதலாயினரும் போர்க்கோலத்தோடும் புறத்துநின்றாரென்பதுதோன்ற நபுலன்கையில் நரம்பிருந்த தென்றார். அது மேற் “பண்ணியல்யாணமேலான்பதுமுகன்” என்பதனுணர்ச்சு. “கொடும்புகி மயிர் தும்பு முறுக்கிவை நான்கு - நடுங்கா மரபிற் பகையென மொழிப” என்றார். (உஉஈ)

பணிவரும்பைம்பொற்பத்தர்பல்வினைப்பவளவாணி
மணிகடைமருப்பின்வாளார்மாடகவயிரத்தீந்தே
னணிபெறவொழுகியன்னவமிழ்துறுநரம்பினல்யாழ்
கணிபுகழ்காலை கொண்டு கடைகமவணக்கலுற்றான்.

வாசித்தற்றொழிலிலேவரும். வயிரமாடகம் - நால்விரலளவான பாலிகைவழ வாய் நரம்பை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யுங்கருவி. * “இடக்கை நால்விரன் மாடகந் தழிஇ” என்றார்பிறரும். பொன்முதலியன அழகிற்கிட்டன.

இ - ன். தூல்பொனவன் புகழப்படுங்காலை பத்தர்முதலியவற்றையுடையயா னைக்கொண்டு உலகினை வளைவித்தலுற்றானென்க. (உஉஔ)

குரல்குரலாகப்பண்ணிக்கோதைதாழ்குஞ்சியான் நன்
விரல்கவர்ந்தெடுத்தகீதமிடெனத்தெளிதறெற்றார்
சுரரொடுமக்களவிழந்தார்சோர்ந்தனமாவும்புள்ளு
முருகினமரமுங்கல்லுமோர்த்தெழீஇப்பாடுகின்றான்.

இ - ன். குஞ்சியான் செம்பாலையைப் பண்ணித் தன்விரலாலே கவர்ந்தெடுத்த

பாட்டைக் கண்டமென்றுகருகிக் கருவியென்று தெளிதலையறியாராய்த் தேவருமக்க னூந் தம்மில் வாசியின்றி வீழ்ந்தார்; கின்னரமும் அசணமுஞ் சோர்ந்தன; மரமும் கல்லுமுருகின; அங்கனம் வாசித்தநிலையைக்குறித்து அதற்கேற்ப ஆளாபஞ் செய்து பாடாரின்றினென்க.

“ஆழியு மாறும்போற் கீறி யதனருகே - யூழி யொரோவொன் றுடன்கீறி- வாழி - பெருநாதி கீழ்த்திசைகொண் டராறு மெண்ணிக் - கருநாய் நிலக்கயிற்றைக் கண்டு.” இப்பாலைத் திரிவிலே பத்தொன்பது நரம்பையுடைய மகரயாழ் குரல் குர லாமாறுகாண்க. (௨௩௧)

வேறு.

க. கன்னிநாகங்கலங்கமலங்கி
மின்னுமிரங்குமழையென்கோயான்
மின்னுமழையின்மெலியுமரிவை
பொன்னுண்பொருதமுலையென்கோயான். (௨௩௨)

உ. க்ருவிவானங்கான்றபுயலி
னருவியரற்றுமலையென்கோயான்
னருவியரற்றுமலைகண்டமுங்கு
மருவார்சாயன்மனமென்கோயான். (௨௩௩)

ங. வானமீனிநரும்பிமலர்ந்து
கானம்பூத்தகாரென்கோயான்
கானம்பூத்தகார்கண்டமுங்குந்
தேனூர்கோதைபரிந்தென்கோயான்.

இவைமூன்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுகவியுங் கூதிர்ப்பருவங் குறித்துப் பிரியக்கருதியதலைவற்குத் தோழி அதற்குமுன்னிகழ்கின்ற காரின் தன்மையும், அது தலையியை வருத்துந் தன்மையும் யான்கூறவேண்டுமோ, நீயேயறிதியன்றோவெனக்கூறிச் செலவழுங்குவித்தனவாக் குக. இளவேனிநிகழ்ச்சிக்கண்ணே கார்கூறவேண்டிற்று; யாழ்வென்ற பின்னல் லது தன்மனத்தில் வேட்கைதோன்றாததலின், அதனைக்கூறவே வேட்கைதோன் றிற்காகப் புலப்படுமென்பதுகருதி.

க. இ - ன். யான் கன்னியாகியபாம்பு மலங்கிக் கலங்கும்படி மழையின்றி நிற்கும் இரங்காரிந்குமென்கோ; யான் முலையினையுடைய அரிவை அம்மலையான் மெலியுமென்கோவென்க.

உ. இ - ன். யான் புயலால் அருவியரற்றுமலையென்கோ; யான் அதனைக் கண்டு மருவுதனிறைந்தசாயல் மனமழுங்குமென்கோவென்க.

ங. இ - ன். யான் காரினாலே கானம்பூத்தனவென்கோ; யான் அதனைக்கண்டு கோதைபோல்வாள் பரிந்தழுங்குமென்கோவென்க.

இத்தாழிசைக்கொச்சகவொருபோருகள் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக் கின. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். (௨௩௪)

வேறு.

அண்ணலியாழ்நரம்பையாய்ந்துமணிவிரறவழ்ந்தவாறும்
பண்ணியவிலயம்பற்றிப்பாடியவனப்புநோக்கி
விண்ணவர்வினைவிழ்த்தார்விஞ்சையர்கனிந்துசோர்ந்தார்
மண்ணவர்மருளின்மாய்ந்தார்சித்தருமனத்துள்வைத்தார்.

இ - ள். தலைவனதுவிரல் நரம்பையாய்ந்து வாசித்தபடியும், அதிற் றான் பண் ணிய செலவைக்குறிக்கொண்டு மிடற்றாற்பாடிய வனப்பையுமுட்கொண்டு கின்னரர் வீணையைக்கைவிட்டார்; விஞ்சையர் நெஞ்சுருகி மெய்சோர்ந்தார்; மக்கள் தாமறி யாதது கேட்டமயக்கத்தாலே அறிவுகேட்டார்; இருடிகளும் இதுவும் பேரின்பமாயி ருந்ததென்றுட்கொண்டாரென்க.

இதனான் முன்பியாழ்வாசித்த தன்மையையும், அதற்கேற்பப் பாடினதன்மை யையுங் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (உருக)

வீழ்மணிவண்டிபாய்ந்துமிதித்திடக்கிழிந்தமாலே
சூழ்மணிக்கோட்டுவினைச்சுகிர்புரிநரம்புநம்பி
யூழ்மணிமிடறுமொன்றாய்ப்பணிசெய்தவாறுநோக்கித்
தாழ்மணித்தாமமார்பிற்கின்னரர்சாம்பினாரே.

இ - ள். மதுவைவிரும்பிய வண்டு குதித்து மிதித்தலால் அலர்ந்தமாலையினை யுங் கோட்டினையுமுடைய வீணையிற் சிவீழுறுக்கின நரம்பும் நம்பிமிடறுமொன்றாய் எவல்செய்தபடியையுட்கொண்டு கின்னரர் மேனிவாடினாரென்க.

இதனான் கருவியுங்கண்டமும் உடனிகழ்த்தினமையைக் கேட்டோர் வியந்தபடி கூறினார். (உருக)

விண்ணவர்வியப்பவிஞ்சைவீரர்கள்விரும்பியேத்த
மண்ணவர்மகிழ்வான்கட்பறவைமெய்ம்மறந்துசோர
வண்ணரானங்கணைப்பாடினாரசரெல்லாம்
பண்ணமைத்தெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினாரே.

இ - ள். அண்ணனான், வியப்ப ஏத்த மகிழ்ச் சோர நாணப் பாடினான்; அது கேட்ட அரசரெல்லாம் எழுதும்படிசுமைது எழுதப்பட்ட பாவைபோலாயினா ரென்க.

இதனான் கருவியைநீக்கி மிடற்றாற் பாடக்கேட்டோர் வியந்தபடிகூறினார். ()

வேறு.

க. பருந்துமதனிழலும்பாட்டுமெழாலுந்
நிருந்துதார்ச்சிவகற்கேசேர்ந்தனவென்றெண்ணி
விருந்தாகயாழ்பண்ணிவினைதான்றோற்பா
னிருந்தாளிளமபில்போலேந்திலேவேற்கண்ணாள். (உருக)

உ. கோதைபுறந்தாழக்குண்டலமும்பொற்றோடுங்
காதினொளிர்ந்திலங்கக்காமர்துதல்வியர்ப்ப

மாதொருத்தமிடங்கோட்டிமாமதுர

கீதங்கிடையிலாள்பாடத்தொடங்கினள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பருந்து பறக்குமிடத்து முறையேயுயர்ந்து அந்நிலத்தின்கண் நின்றாய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேலுயர்கின்றற்போலப் பாடவேண்டுதலின், அஃது உவமையாயிற்று. “சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா - முச்சிமலை நீர்விழுக்கா டொண்பருந்து - பச்சைநிற - வேயினிலை வீழ்ச்சியுடன் வெங்கா னிழற்பறவை - யேயுங்கா லோசை யியல்பு” என்றார். விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றான், இதற்குமுன்பு பிறரிடத்திலல்லாது, இவனிடத்தேகாண்டலின், வீணையென்றது யாழையும்கூட்டையும். மயில் காறினைக்கருதியிருந்தாற்போல இவளும் புணருகா ளினைக்கருதியிருத்தலின், மயில்போலென்றார். இளமயில், இளமை - குணம்.

உ. உட்கும் நாணும் ஒருங்குவருதலின், நுதல்வியர்ப்பவென்றார். அது தன்னை அவனோக்கியவழிப் பிறந்தமெய்ப்பாடு; அது * “புகருகம் புரிதல் பொறி நுதல் வியர்த்தல்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. காதலையுடைய எருத்தம். கிடை - ஒப்பு.

இ - ள். மயில்போலிருந்தாள், கண்ணன், அவள்தான் யாழையும் பாட்டையும் யான்றோற்றற்குப் பருந்தும் அதனிழலும்போற் பாட்டும் யாழ்வாகினையுஞ் சீவகற்கே விருந்தாகச்சேர்ந்தனவென்றுகருதி யாழைப்பண்ணி வாசித்து மதுரகீதத்தில் அவனையொத்திலளாய்க் கோதைதாழ இலங்க வியாப்பப் கோட்டி. அம்மதுர கீதத்தைப் பாடத்தொடங்கினாளென்க. (௨௩௬)

யானென்றும், அம்மதுரகீதமென்றும்வருவிக்க.

வேறு.

க. இலையாரெரிமணிப்பூணேந்துமுலையுஞ் சிலையார்திருநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க மலையாரிலங்கருவிவாள்போலமின்னும் கலையார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர். (௨௪௦)

உ. பிறையார்திருநுதலும்பேரமருண்கண்ணும் பொறையார்வனமுலையும்பூம்பசலைமூழ்க நிறைவாரிலங்கருவிநீள்வகாமேன்மின்னும் கழைவேலுண் கண்ணினாய்காணர்கொல்கேள்வர். (௨௪௧)

ங. அரும்பேர்வனமுலையுமாடமைமென்றோளந் திருந்தேர்பிறைநுதலுஞ்செம்பசலைமூழ்க நெருங்கார்மணியருவிநீள்வகாமேன்மின்னும் கரும்பார்திஞ்சொல்லினாய்காணர்கொல்கேள்வர்.

இவையென்று மொருதொடர்.

இம்மூன்றுதாழிசைக்கொச்சகமும் இளவேனில்வருகின்றமைகண்டு ஆற்றாளா கியதலையித் தோழிக்குரைத்தனவாகக்கூறினாள், வேட்கையுஞ் சிறிதுபுலப்பட்டிற் றலின்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ௧௩.

க. இ - ன். இசைக்கலைநிறைந்தசொல்லினும், முலையும்துதலும்பசையிலே மூழ்கும்படி ஒளிறிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

உ. இ - ன். கண்ணினும், துதன்முதலியன பசையிலேமூழ்கும்படி ஒளிறிறைந்த வாள்போலிவங்குமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

ங. இ - ன். சொல்லினும், முலைமுதலியன பசையிலேமூழ்கும்படி முத்து வடம்போலுமருவி மலைமேலேயின்னும்; இதனைக் கேள்வர் காணரோவென்க.

அருவிதெளிந்ததெனவே காலம்வேனிலாயிற்று. (உசஉ)

வேறு.

பண்ணென்றுபாடலதுவொன்றுபல்வளைக்கை
மண்ணென்றுமெல்லிரலும்வாணரம்பிள்மேனடவா
விண்ணின்றியங்கிமிடறுநடுங்கி
யெண்ணின்றிமாதரிசைதோற்றிருந்தனளே.

அதுவொன்றென்றது அவன்பாடினபாட்டையும் யாழையும். மண்ணுதல் - பண்ணுதல்; “ஆவுதிமண்ணி” என்றாற்பிறரும். விரலுமென்ற உம்மை எச்சவும்மை யாதலிற் பாட்டுமென்றுகொள்க. விண்ணென்றது முற்கூறிய உள்ளாளத்திற்குரிய மூலாதாரந்தொடங்கிப் பிரமரந்திரத்தளவுநின்றவெளியை. நடுங்கியென்றது கம்பி தப்பாட்டை; “எடுத்தல்பாட் டிச்சமா மென்படுத்தன் மந்தந் - தடுத்து நலிதல் சம மாம் - தொடுத்தியன்ற - தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்க னற்குமூல - முள்வாங்கிப் பாட லுணர்.” எனவே உள்ளாளத்திலே கம்பிதங்கலத்தலிற் குறையாயிற்று.

இ - ன். அங்குனம்பாடத்தொடங்கினவன் பாடினபாட்டும் அதற்கேற்றயா மும் ஒருதிறமாயிருந்தன; அவன்பாடினபாட்டும் யாழும் வேறோத்திறமாயிருந்தன. பின்பு உடனிகழ்ச்சியில் யாழைப்பண்ணி வாசித்தலைப்பொருத்தும் பல்வளைக்கை யின்விரலும் அதற்கேற்றும்பாட்டுக்களும் நரம்புடன்நடவாவாயின; பின்பு கருவி யொழிந்தபாட்டும் விண்ணிலேநின்றியங்கி அக்காலத்தே கம்பித்தலைச்சேர்தலாலே வாழிற்கெடுத்தேத்திற் சிறிதுகுறைந்து மாதர் இசைதோற்றாளென்க.

“சிலைத்தொழில்” “கருங்கொடி” என்னுங்கவிகளாற் றெய்வத்தன்மையான பாட்டுடையளென்றுகூறிவைத்து ஈண்டுக் கற்றடிப்படுத்தாதாராக் கூறுமாறுபோல “விரந்தாகயாழ்பண்ணி” என்றதற்கு யாழ் பண்ணுமுறைமையன்றியென்றும், “பண்ணென்றுபாடலதுவொன்று” என்றதற்கு யாழுமிடறும்வேறுபட்டதென்றும், “விண்ணின்றியங்கி” என்றதற்கு அந்தரவோசையென்றுகூறுதல் தேவர்கருத்தன் மையுணர்க. காமத்தாற்கலங்கி இவன் தோற்றாளென்னிற் சீவகற்கு இசைவென்றி யின்மையுமுணர்க. (உசங)

மையார்டெடுங்கண்ணுண்மாமணியாழ்தானுடைந்து

நையாநடுங்குகாநளிகாணமீதுராப்

பொய்யாதோர்குன்றெடுப்பாள்போன்மெலிந்துபொன்மலை

பெய்பூங்கழலாற்குப்பெண்ணரசியெந்தினளே.

நைந்துநடுக்குதல் - இழுவென்னுமெய்ப்பாடு, வெற்றியையிழத்தலின். நாணுள் னம் பிறர்க்குவெளிப்படநிகழ்தலின், நானென்னுமெய்ப்பாடு. தோல்விதோன்றமா லையிடுதலின், மேல் இளிவரவென்னுமெய்ப்பாடு.

இ - ன். கண்ணாளாகியபெண்ணரசிதான் அங்ஙனம்யாழ்தோற்றலின் நமக்குத் தோல்வியுளதாயிற்றென்றுகைந்து நிலைதளர்ந்து அவையிற்செல்லவென்குதலின் நா ணமீதுர்தலான் மெய்யாகவே ஒருகுன்றையெடுப்பான்போலே குறைந்து பொன் மாலையைக் கழலாற்கேந்தினுளென்க. (௨௪௪)

மெல்லென்சிலம்பாற்றமேகலைகண் மின்னுமிழ

நல்லபெடையன்னநாணவடியொதுங்கி

யொல்லென்னுயர்தவமேசெய்ம்மினுலகத்தீ

ரெல்லிருமென்பாள்போலேந்தன்மேல்வீழ்த்தனளே.

இ - ன். அங்ஙனமேந்தினவள் அரற்ற உமிழ நாண அடியானடந்துசென்று உலகினுள்ளீரெல்லீரும் ஒல்லென்னுமோசைபட்புகழ்க்கின்ற உயர்தவமே செய்மி னென்று கூறுவாளைப்போல எந்தல்கழுத்திலே அதனைவீழ்த்தாளென்க.

குன்றென்றதற்கேற்ப வீழ்த்தனளென்றார். இங்ஙனமெய்துதற்குத் தவஞ்செய் யுங்கருத்து எல்லார்க்கும் இவன்பிறப்பித்தலின், என்பாள்போலென்றார். ஒல்லென்- வெளியாகவென்றுமாம். (௨௪௫)

வேறு.

நாகத்துப்படங்கொள்குனலங்கிளர்செம்பொன்மலை

மேகத்துப்பிறந்தோர்மின்னுமணிவரைவீழ்ந்ததேபோ

லாகத்துப்பூட்டிமைந்தனடிதொழுதுறைஞ்சிநின்றார்

போகத்துநெறிபைக்காட்டிம்பூமகள்புணர்ந்ததொப்பார்.

இ - ன். போகத்தின்வழியைக்காட்டுந் திருவந்துகூடிய தன்மையையொப்பார் அல்குவவள் ஒருமின் மேகத்தேபிறந்து மணிவரையிலே வீழ்ந்துபோலே பொன் மாலையைக் கணவனாகத்தேபூட்டி அவனைத்தொழுது நின்றாளென்க.

மலை அவனது முடிக்கடாத கருநெற்பயின்ற குஞ்சி எருத்தத்தலைந்துகிடந்ததன் மேலே முதல்வீழ்ந்து பின்பு கழுத்திலேவிழுந்தமைதோன்ற மேகமுவமைகூறினார். வீழ்வது பாடமாயிற் காலமயக்கம். (௨௪௬)

செம்மலரடியுநோக்கித்திருமணியல்குணைக்கி

வெம்முலைத்தடமுநோக்கினிரிமதிமுகமுநோக்கி

விம்மிதப்பட்டுமாதோவிழுங்குவான்போலவாகி

மைம்மலர் த்தடங்கணங்கைமரைமலர்த்தேவியென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனநின்றமையான் விம்மிதப்பட்டு விழுங்குவான்போலேயாய் பின்பு குறித்துநோக்கி ஐயர்க்குதற்குரியகருவிகளாகிய அடிமுதலியவற்றைக்கண்டு ஐயரீங்கியும் துரத்தற்குரியமாதகாத் திருவென்றேகருகினுனென்க.

அவை நிலந்தீண்டியும், ஆடைமாசேறியும், மாலேவாடியும், கண்ணிமைத்தும் ஐயரீக்கும். விம்மிதம்-வியப்பு; அஃதாவதுபிறர்கட்டோன்றிய புதுமையாற்பிறந்த

மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு. இது, தனக்கே பான்மையாயினமையிற் தனக்கல் மறைந்து நின்ற வேட்கை புலப்பட்டு மனத்தினையுங்கண்ணினையும் அழதொட்கிழமுடி காறுஞ் செலுத்தினமைகூறிற்று. இவன் இங்மனங்கருதி வீணையொழிந்தயர்தலாகிய கையாற்றற்றிருந்தமை மேலே “தார்ப்பொலிமார்பனோர்ந்து” என்றதனான ணர்க. (உசஎ)

கோதையுந்தோடுமின்னக்குண்டலந்திருவிவ்விச
மாதரம்பாவைநாணிமழையினினொசிந்துநிற்பக்
காதலந்தோழிமார்களுங்கயற்கண்ணினுளை
யேதமொன்றின்றிப்பூம்பட்டெந்திரவெழினிவிழ்த்தார்.

தோட்டினொளி கோதையிலேயெறிப்பநின்றலிற் கோதையுந்தோடுமின்னவென் றார்.

இ - ள். பாவை அவையிலேநின்றவினா மின்ன வீச நிலநோக்கி மின்போ னுடங்கிநிற்க; தோழியர் அவட்கு நாணத்தால்வரும் இறந்துபாடினாருகச் சூழவீழ்வ தோர்கிளையை வீழ்த்தாடொன்க.

கண்ணினுளை - உருபுமயக்கம்.

(உசஅ)

வெள்ளிலேவேற்கணுளைச் சீவகன்வினைவென்றா
னொள்ளியனென்றுமார்தருவாக்கடன்மெலியவரார்ப்பக்
கள்ளராற்புலியைவேறுகரணியகாவண்மன்ன
னுள்ளகம்புழுங்கிமாதோவுரைத்தனன்மன்னர்க்கெல்லாம்.

இ - ள். சீவகன் தத்தையை யாமும்பாட்டிமவென்றான் நல்லனென்று மாந் தரார்ப்ப அதுபொறுதே கட்டியங்காரன் மனம்புழுங்கி அரசனாக்கொண்டு சீவ கனைப்போர்காணவேண்டி அரசர்க்கெல்லாஞ் சில தீமொழிகளைக் கூறினனென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார். ஒள்ளியன் - திசைச்சொல்.

(உசக)

வடதிசைக்குன்றமன்னவான்குலமாகசெய்தீர்
விடுகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்மின்மினிவிளக்கமொத்தீர்
வடுவுரையென்றுமாயும்வாளமரஞ்சினீரேன்
முடிதுறந்தளியிர்போகிமுனிவனம்புகுமினென்றான்.

இ - ள். வணிகன்மகனை யரசன்கோடலன்றி அரசன்மகனை வணிகனுக்கு நீங் கள் கொடுக்கின்றமையான், மேருப்போல் நிலகுலையாத துங்குலத்திற்கெல்லாம் வடுவுண்டாக்கிக்கொண்டீர்; இதுவுமன்றி இவன்முன்னர் நுமதொளியுங்குறைந் தீர்; இவ்வடுவுரை ஒருகாலத்தும் மாயாது. இதனை மாய்விக்கும்வாட்போரை யஞ் சினீராயின், அளிக்கத்தக்கீர், அரசனைவிட்டுப்போய் முனிகளாய்க் காட்டிலே சென் மினென்றனென்க.

கலுழவேகனும் அரசனாதலான் இவரானோக்கி துங்குலமென்றான்.

(உரு)

மூல்லைப்பூம்பந்துதன்னைமும்மதக்களிற்றுவேலிக்
கொல்லைப்பூங்குன்றஞ்செய்தீர்குங்குமக்குழங்கன்மாலை
மல்லுப்பூத்தகன்மார்பீர்புகழெனுமபோர்வைபோர்த்துச்
செல்வப்பூமகளுநாளை யவனுழைச்செல்லுமென்றான்.

இ - ள். அதுவேயன்றிப் பின்னும் மாப்பிணையுடையீர், கையாற்பிசைந்துபோகவேதோர் முல்லைப்பந்தக் களிற்றைவேலியாகவுடைய கொல்லையிற் குன்றாக்கினீர், இனி தம்முடைய நிலமகளும் புகழாகிய போர்வையைப்போர்த்து நாளை அவனிடத்தே செல்லுமென்றானென்க.

நீர் போரிட்கஞ்சிக் கலுழவேகன்மகளைக்கொடுக்கின்றமையின், யானினைத்ததளவாய் என்கீழ்வாழ்கின்றவனை எனக்கு நிலைகுலைத்தலரிதாக்கினீரென்றானென்க. ()

திருமகளிவளைச்சேர்ந்தான்மெண்டினாயாடையேவலி
யிருநிலமகட்குஞ்செம்பொனீமிக்குமிறைவனாகுஞ்
செருநிலத்திவனைவென்றீர்திருவினுக்குரியீரென்றான்
கருமனநச்சுவெஞ்சொற்கட்டியங்காரனன்றே.

இ - ள். கொடியமனத்தினையும் நஞ்சாகிய கடுஞ்சொல்லினையுமுடைய கட்டியங்காரன், இவளிலக்கணமிருந்தபடியாற் திருமகளாகியவளைச் சேர்ந்தவனெருவன் தெண்டினரவேலியை ஆடையாகவுடைய நிலமகட்குஞ் சக்கரவாளத்திற்கும் இறைவனுமாதலாற் போரிட்த்து இவனைவென்று இவளைப்பெற்றீர், இப்பெருஞ்செல்வத்தை துகர்த்தருரியீராவீரென்றானென்க. (௨௫௨)

அனிச்சப்பூங்கோதைசூட்டினம்மனையோவென்றஞ்சிப்
பனிக்குதுண் ணுசுப்பிற்பாவையொருத்திநாம்பலரென்றெண்ணித்
துனித்துநீர் துளங்கல்வேண்டா தூமணிச்சிவிறிநீர் தூய்த்
தனிக்கயத்துழக்கிவென்றீர்தையலைச்சார்மினென்றான்.

இ - ள். இவனைவென்றாலும் பாவையொருத்தி நாம் பலராதலால் இவளைப்பெறுதற்குப் பின்னும் நம்மிற் போர்செய்யவேண்டுமென்றுகருதி வெறுத்து மன்னுளங்கல்வேண்டா, துமதுயிர்போகாதபடி கயத்திலே சிவிறியாலே நீரைத்தூயித் தனித்தனியே பொருது வென்றவர்கள் அவனைச் சேரக்கடவீரென்றானென்க.

துணியலாகாமையிற் பன்மையாற்கூறினான். அம்மனையோ - அம்மேயோ. ()

வெந்திறலாளன்கூறவேகமோடுரறிமன்னர்
பந்தணிவிரவினாடன்படாழுலைப்போகம்வேண்டிக்
கந்தெனத்திரண்டதிண்டோட்கந்துகன்னிறுவன்காயு
மைந்தலையரவின்சீற்றத்தாரசுழங்குளிக்கலுற்றார்.

இ - ள். அங்ஙனங் கட்டியங்காரன்கூற, அதுகேட்டு மன்னர் தந்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிக் கோபத்தோடேமுழங்கிக் கந்துகன்பின்னையாகிய ஐந்தலையாகத்தினது கோபத்தினையுடைய நஞ்சிலே அழுந்துதலுற்றாரென்க.

தானும் நத்தட்டனுமொருதலையும், பதுமுகனெழிந்த தோழர்மூவருட மூன்றதுலையும், நபுலனும்விபுலனுமொருதலையுமாகப் படைவகுத்தெழுதலின், ஐந்தலையரவென்றார். அது “சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்க” என்பதனுணர்நக. (௨௫௪)

பண்ணியல்யானைமேலான்பதுமுகன்பரவைத்தானே
கண்ணியதுணர்ந்துகல்லாக்கட்டியங்காரனெஞ்சி

னெண்ணியதெண்ணிமன்னிகன்மலைந்தெழுந்தபோழ்திற்
றண்ணியசிறியவெய்யத்தழற்சொலாற்சாற்றுக்கின்றான்.

இ - ள். பண்ணிலேபயின்ற யானைமேலானாகிய பதுமுகன் அரசர் தானை
போர்குறித்தமையும்றிந்து கட்டியங்காரன் கள்ளராற்புலியை வேறுகாண எண்ணிய
தனையுமெண்ணி, அரசர் இகலிலே மாறுபட்டெழுந்தவளவிலே தண்ணிய சிறிய வெ
ய்யவாகியசொற்களாஊர் தழல்போலுஞ்சொல்லாஊர் சாற்றுகின்றனென்க.

அவை சாம் பேத தான தண்டம். சாம் - இனிதாகக்கூறல்; அது குளிர்ந்
திருத்தலிற் றண்ணியவென்றார். பேதம் - மென்மையானும் வன்மையானுமனத்தி
னைப்பேதித்தல்; அது பொய்யுமெய்யுங்கூறிப்பேதித்தலிற் சிறியவென்றார். தானம் -
பகைவர்மனமகிழக்கொடுத்தல்; அஃதே அவர்விரும்பப்படுதலின் வெய்யவெனவிரும்பு
பத்தாங்கூறினார்; “நின்வெய்யனாயினேன்” என்றாற்போல. தண்டம் - பின்பு அவ
ராகாமலழித்தேவிதல்; அது தழல்போலிருத்தலிற் றழிவென்றார். (உடுசு)

இசையினிலிவட்டுத்தோற்றம்யானையால்வேறுமென்னி
னிசைவதொன்றன் றுகண்டிரிதனையானிரந்துசொன்னேன்
வசையுடைத்தரசர்க்கெல்லாம்வழிமுறைவந்தவாறே
திசைமுகம்படர்கவல்லேதித்தொட்டாற்கடுவதன்றே.

இ - ள். இவட்கிசையாற்றேற்றநாம்; இசைக்குவணங்கும்யானையால் வெல்
லுதுமென்று கருதிற் பொருந்துவதொன்றன்று; அதுவும் வசையுடைத்துக்கண்டீர்;
அதுவேயுமன்றித் தீண்டினார்கடுவதன்றே தியென்பது; இப்பிறர்மனையக்கின்ற தீவ்
னையாகியதீ நினைப்பினுஞ் சடுவதொன்றுகண்டீர்; ஆதலால் இங்கனம் பழியும்பாவமு
மாய் நீரேயறித்தருகிய; இக்காரியத்தினை நமக்குமாறாகியயான் இரந்துகொண்டு
நங்கட்கெல்லாங் கூறினேன்; இனி அடைவே வந்தவழியே திக்கிடங்களிலே கடுகப்
போவீராகவென்றனென்க.

விலங்கினதறிவும் நுமக்கின்றென்றான். யானை நாதத்திற் றேற்றுதலின், அத
ற்கு வணங்குதலியல்பு. (உடுசு)

தோளினுன்மிடைந்துபுல்லுந்தொண்டைவாயமிர்தம்வேட்டோர்
வாளினுன்மலைந்துகொள்ளின்வாழ்கநங்கலையுமாதோ
கோளுலாஞ்சிங்கமன்னுன்கொடியினைபெய்தப்பெற்றீர்
தாளினொய்யீராகித்தரணிதாவிடுமினென்றான்.

இ - ள். இன்பத்தைவேட்டோர் தோளாற் புல்லிப்பெறுகின்றவமிர்த்தத்தை
நீர் வாளாற்பொருது வலிதிற்கொள்ளின் நுங்கலை நூறும்புகுவதாக; அதுவுமன்றிச்
சிங்கமன்னுன் ஒருமகளைப் புணர நுமதுநல்லினையாற் றாணியைப்புணரப்பெற்று
நின்றீர். இனி முடியாதமுயற்சியான் கொய்யீராகி அதனுற்பிறக்கின்றவருத்தத்தைக்
கைவிடுவீராகவென்றனென்க.

தா-என்வெருத்தம். இவை இரண்டுகளையுஞ் சாம். வலிந்துகொள்கின்ற இரா
க்கதம் * “முன்னைய மூன்றுங் கைக்களைக் குறிப்பே” என்பதனுள் ஒருதலைக்காம்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௧௪.

மாகிய கைக்கிளையாய் அது புணர்ச்சிக்குச் சிறப்பின்மையுணர்ந்திலீராதவின், நீர்கற்ற இயலங் கெடுகவென்றான். (உரு௭)

நர்றுமும்மதத்தினுலேநாகத்தையிரிக்குநாக
மாறியசினத்ததன்றியதிங்கத்தின்கவளங்கொண்டால்.
வேறுநீர்நீரைந்துகாணீர்யாவர்க்கும்விடுக்கலாகா
தூறித்தேனெழுநுகங்கோதைநம்பிக்குமன்னொன்றான்.

இ - ள். தன்மதத்தாலே ஒழிந்தநாகத்தின் கெடுப்பதொருநாகம் மிக்கசினத் தையுடைத்தாய் அநிமதுரத்தின்குளகைக் கையிலேகொண்டால் அக்குளகை யாவ ர்க்கும் விடுவித்தலரிது; கோதை நம்பிக்கும் அக்குளகின்றன்மையன்; இதனைத் தனித்து ஆராய்ந்துகாணீரொன்றானென்க.

குளகுபோன் மதத்தைவினைப்பன் இவளுமாதலான், விடுத்தலரிதென்றான். (1)

இளவளநாகுபுல்லியினத்திடையேறுநின்ற
லுளவளங்கருதியுக்கலுழப்பெருதுடையதாமே
தளவளமுகைகொள்பல்லாட்சீவகன்றமுவிநின்ற
கொளவுளீர்த்தெழுவதல்லாற்கூடுதலுங்கட்காமோ.

இ - ள். அழகையுடைய இளநாகைப்புல்லித் தன்னினத்திலே ஏறுநின்றால் அதற்குள்ள அழகைத் தானுகரக்கருகி முயற்சை உழுமெருது உடையதாமோ, அது போலத் தத்தையைச் சீவகன்றமுவிநின்ற கோடற்கு வருந்திப்போவதல்லது நங் கட்டுக் கூடுதல்கூடுமாவென்றானென்க.

ஏறுபோல் ஏறுதுநுகராமையின், அதனோடரசனாயுவமித்தான். (உரு௯)

எழுந்துவின்படருஞ்சிங்கம்பெட்டைமேலிவாந்துநின்றான்
மழுங்கமேற்சென்றுபாய்தன்மறப்புலிதனக்குமாமோ
கொழுங்கயற்கண்ணினுளைச்சீவகருமரன்சூழ்ந்தா
லழுங்கச்சென்றனைதல்பேய்காரங்கற்குமாவதுண்டோ.

இ - ள். பேய்கான், சிங்கம் பெட்டைமேலே மேலிநின்றால் மேற்சென்று அதுகெடும்படிபாய்தல் புலிக்குங்கூடாதாகவின் நீர்கருதுகின்றதும் அத்தன்மைத்து; இனி அதுவுமன்றித் தத்தையைச் சீவகன்றமுவிநின்ற காமனுக்கும் அவ்விடத்தா வதொருகாரியமில்லையென்றானென்க.

இதனால் உழப்பெருதென்றதற்கு வெறுத்தமைகண்டு உயர்த்துக்கூறியும் விடு வித்தலரிதென்றான். *“ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மலாயிவை-பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.” இதனுட் கொடையென்றதனால் சிங்கத்துக்கும் பெட் டைகொண்டவாறுகான்க. தண்டித்துவிடுக்கவேண்டுதலிற் பேயென்றான். (உக0)

மத்திரிப்புடையநாகம்வாய்வழிகடாத்ததாகி
யுத்தமப்பிடிக்கணின்னாலுடற்றதல்களபக்காமே

பத்தினிப்பாவைமப்பிசீவகன்மாலளானு
லத்திறங்கருதியூக்கலர்சர்கானுங்கட்காமோ.

இ - ன். அரசிர்கான், செற்றத்தையுடைய நாகம் மதத்தாய்ப் பிடிக்கணின்
ரூல் அதனைக் கெடுத்தல் யானைக்கன்றிற்குக் கூடுமோ, அதுபோலப்பாவை சீவ
கன் பாலளானுல் அவனைப்பெறுத்திறத்தை நீர்கருதிமுயறல் துமக்குக்கூடுமோ
வென்றானென்க.

அரசராதலின் இவனைப்பெறுதற்குரியரீதியினுங் கலைகளானும் ஆண்மைமுதலிய
வற்றினுங் குறைபாடுடைமையிற் பெறுவரிதென்றான். (உகக)

தூமத்தாற்கெழீஇயகோதைதோட்டுணைபிரித்தல்விண்மேற்
மூமத்தாற்கெழீஇயமார்பனிந்திரன்மனக்குமாகா
தேமுற்றீரின்னுங்கேண்மினிரதியைப்புணர்துமென்று
காமத்தாற்கழுமினார்க்குக்காமனிற்பிரிக்கலாமே.

இ - ன். மயக்கமுற்றீர், கோதையது தோட்டுணையாகிய சீவகனைப்பிரித்தல்
இந்திரனுக்குகடாது; இங்ஙனம் இவனைப்பிரித்தலேயன்றி இன்னமுங்கேண்
மின், இரதியைக்கூடுவேமென்று வேட்கையாற்பொருந்தினார்க்கு அவனைக் காமனி
டத்தினின்றும் பிரித்தல்கூடுமோவென்றானென்க.

தெய்வத்தாலும் பிரித்தலரிதென்றுகூறிப் பின் இவடன்னைப் பிரித்தனமரிதென்
றான். இவையைந்தகவியும் பேதம். (உகஉ)

எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்வென்றபிளிநுந்தவேந்த
னுமையும்வேறுசெய்துதும்முளேபொருதுகின்றால்
வெம்மைசெய்துலகமெல்லாமாண்டிட விரைக்குகீதி
யம்மமற்றதனையோரீரவன்கருத்தன்னதென்றான்.

இ - ன். நீர் எம்மை ஒருவாற்றான் வெல்லப்பெற்றீராகப்பாரும்; அங்ஙனம்
வென்றபின்பு கட்டியங்காரன் தும்மையும் பகைப்பித்து தும்மிலே நீர் பொருதுபட்
டால் தும்முலகெல்லார் தானுதற்கோர்முறைமை யுண்டாக்காநிற்கும்; அதனைஎன்
னையொழிய வேறேஆராய்ந்துபாரீர். இவன்கருத்துமுன்புமத்தன்மைத்து; காணுங்
களென்றானென்க.

அம்ம - அசை. அரசருலகினைக் கட்டியங்காரன்கொள்ளாமல் அவரேபெறும்
படி கூறினமையாற் றானம். (உகங)

சொற்றிறலன்றிமன்னீர்தொக்குநீர்காண்மினெங்கள்
விறற்றிறலென்றுவில்வாய்வெங்களைதொடுத்துவாங்கிக்
கற்றிரள்கழிந்துமண்ணுட்காந்ததுகுளிப்புவெய்திட
முற்றெமர்கல்வியென்றானிடியுருமேற்றொடொப்பான்.

இ - ன். உருமேற்றொடொப்பான் மன்னீர், எங்கள் சொல்வன்மையன்றி
வில்வன்மையுந் திரண்டு நீர் காண்பீராகவென்றுகூறி வில்வாயிலே கணையைத்தொ
டுத்து நிரம்பவாங்குதலாலே தன்னுள்ளேகரந்த அவ்வம்பு கற்றிரளைக்கழிந்து மண்
னுட்குளிப்புவெய்து எமர்க்க்கல்வியெல்லாம் இத்தன்மைத்தென்றானென்க. ()

ஆழியங்கழனிதன்னுளம்பொடுகணையீவித்திச்
சூழ்குடர்ப்பிணங்கண்மல்கவினேத்தபின்றொழுதுப்பல்பேய்க்
கூழ்படுகுருதிநெய்யினிறைச்சிச்சோறுட்டிவென்றி
விழ்தரவேட்டுகின்றொய்துபவெஞ்ஞல்வேண்டா.

இ - ன். சக்கரபுகமாக வகுத்த படையாகிய வினாநிலத்தே அம்பையுந் தண்
டாயுத்தையும் விதையாகவிதைத்துப் பிணமாகியநெல்லை வினாவித்தபின்பு குருதி
யாகியநெய்யுடனே இறைச்சியாகிய *ஆழ்படுசோற்றைப் பல்பேய்க்கட்டி விசய
மகள்விரும்பும்படி களம்பேட்டுகின்றவர்கள் இவனைப்பெறுகின்றார்கள் ; ஒருபய
னின்றி வெஞ்ஞல்வேண்டாவென்றானென்க.

இவையிரண்டுந் தண்டம்.

(உசுரு)

பேர்ப்பறைமுழங்கியெங்கும்பொருவளிபுடைக்கப்பட்ட
கார்க்கடல்போன்றுசேனைகலக்கமோடுரறியார்ப்பத்
தார்ப்பொலிமார்பனோந்துதன்கையிலீவினேநீக்கி
வார்ப்பொலிமுலையினுட்குவாய்திறந்தினைச்சொன்னான்.

இ - ன். காற்றடித்த கடல்போல் எங்கும் பறைமுழங்கிச் சேனையார்ப்ப அதனை
மார்பனோந்து நீக்கித் தத்தைக்கு இதனை வாய்விட்டுக்கூறினானென்க.

கலக்கம் - முன்னின்றநிலைகுலைதல். உரறி-முழங்கி. கையாற்றற்றிருந்தவன்
ஆரவாரமுண்டென்று செலிகொடுத்துணர்ந்தான். வீரத்தார் காமங்கெட்டதென்று
இரண்டன்சிறப்புங்குறிநார்.

(உசுக)

வேறு.

தேய்ந்துதுண்ணிடைநெருங்குச்செப்பினைக்
காய்ந்தவெம்முலையாய்நினகண்களபேர
லாய்ந்தவம்பினுக்காரிரையாகிய
வேந்தர்வேண்டுகின்றார்விம்மனீயென்றான்.

இ - ன். இடை குறைந்துகெடும்படி செப்பினைக்கெடுத்தமுலையாய், நின்னு
டைய கண்களபேர் நப்பாதென்றாய்ந்த அம்பிற்கு இளையாவதற்கு வேந்தர் விரும்
பினின்றார் ; நீ வருந்தாதொழிக வென்றானென்க.

(உசுஎ)

அண்ணல்கூறலுமம்மனையோவெனாத்
துண்ணெனெஞ்சினளாய்த்துடித்தாயிழை
கண்ணினீர்முலையாய்க்கலங்கினுள்
வண்ணமாக்கவின்கொல்லொடுமாய்ந்ததே.

இ - ன். தலைவனின் அதனைக்கூறினாக, ஆயிழை அம்மேயோவெனாத் துணு
க்கென்றறஞ்சினளாய் மெய்ந்நடுங்கி அழுது கலங்கினுள் ; அப்பொழுது அவனது
கவின், அவன் கூறியகற்றுடனே பொன்றக்கெட்டதென்க.

(உசுஅ)

மேவிரம்பிக்குவெம்பகையாக்கிய
பாவியேனுயிர்பாழுடல்பற்றுவிட்

டாவிபோடவாயென்றழுதுதன்
காவிவாட்கண்கலங்கவதுக்கிஞள்.

இ - ன். உறவாயிருந்து நம்பிக்குக் கடியபகையை விளைவித்த பாவியேனது உயிரே, நீ பாழுடலைக்கைவிட்டுப் போகின்றிலை; இங்ஙனம்போகாதநீயும் ஓராவியோவென்றழுது தன்கண்கலங்க அடித்துக்கொண்டானென்க.

பாவியேனது பாழுடலும் பாடம்.

(உகக)

பாழிநம்படைமேலதிப்பாரெலா
நாழிலாட்டிதுடக்கிக்குழத்திடும்
வாழிநங்கைகண்டாயென்றுவாட்கணீர்
தோழி தூத்துகிறேரேகையினீக்கிஞள்.

இ - ன். தோழி நங்காய், வலியையுடைய நம்படை மேலேநின்றது; இஃது இவர்களேயன்றி இப்பாரிலுள்ளோரெல்லாராயு ந்கொன்றுகுவித்து ஒன்றாகக்கணைத்துக்குழத்துவிடுங்கரனென்றுகூறிக் கண்ணீரை மூன்றாயினாலே துடைத்தானென்க.

(உக௦)

எங்கள்பெண்மையுமீர்மலர்த்தார்மன்னர்
தங்களுண்மையுஞ்சால்வதுகாண்மிமென்
றிற்குவார்முரலுங்கலையேந்தல்கு
னங்குகவாட்படைநங்கையைச்சூழ்ந்ததே.

தங்குகின்றநீண்டகலை.

இ - ன். நங்கைவாட்படை எங்கள்பெண்டன்மையிலும் மன்னராண்டன்மையிலும் அமைவதொன்று காணக்கடவேமென்றுகூறி நங்கையைச் சூழ்ந்ததென்க. ()

வேறு.

கூன்களுங்குறளுமஞ்சிக்குடர்வெந்துகொழும்பொற்பேழை
தான்கொளப்பாயவோடிச்சாந்துக்கோய்புகியசெல்வ
தேன்கொள்பூமாலேசூழ்த்தாமமாய்த்திரண்டிநிற்ப
வான்பளிங்குருவத்தூணைமறைபவமுமாயவன்றே.

இ - ன். படையெழுச்சிகண்டு கூன்களுங் குறளுமஞ்சி வெந்து பொற்பெட்டி தான் நங்களை உள்ளடக்கிக் கொள்வதாகக்கருதிஅதனுள்ளே பாய்கைக்குஞ் சாந்திருந்த பரணிகளிலே புகுதெக்கும் ஒடிச்செல்வனவும், சூழத் திரண்டிநிற்பனவும், உருவத்தையுடைய பளிக்குத்தூணிலே மறைவனவுமாயினவென்க.

(உகஉ)

இங்கிதநிலைமைநோக்கிமுறுவலித்தெரிபொன்மாஃப்
ளங்கையைக்காக்கும்வண்ணநகாநின்றுமொழிந்துபேழ்வாய்ச்
சின்கந்தான்கடியதாங்கோர்செழுஞ்சிக்கமுழக்கிற்பீர்ப்
பொங்கிமேற்செல்வதேபோற்பொலங்குழனரலச்சென்றான்.

இங்கிதம் - குறிப்பின்றன்மை; அவை படையெழுச்சியும் அதற்கிவை யஞ்சின்மையும். இங்கிதநிலைமையும் பாடம். செழுமை - செழுப்பு.

இ - ன். பொன்மார்பன் நிலைமனோக்கி முறுவலித்து நங்கையைப் பதமு கன்காப்பானாகத் தான்கருதி அதனை யவனுக்கு நகாநின்றுகூறிக் கடியதோர்சில் கந்தான் அவ்விடத்திற் சிங்கங்களின்முழக்காலே சிறிக் கோபித்து அவற்றின்மேற் செல்வதுபோலே கழல்நரலப் பதுமுகனிற்சின்றவிடத்தே சென்றனென்க. (உஎ௬)

பதுமுகுமரன்மற்றிப்பாவையைக்காவலோம்பி
மதுமுகமாலேநெற்றிமதகளிறுந்நிநிற்ப
நுதிமுகவாளும்வில்லுநுண்ணிலவேலுமேந்திச்
சதுமுகமாகச்சேனைநமர்தலைப்பெய்கவென்றான்.

இ - ன். பதுமுகன் வேறாக இப்பாவையைக் காத்தலைப்பேணிக் களிற்றை மண்டபத்தின் வாயிலளவுஞ் செலுத்தி அதிலேசிற்க; நம்முடைய சுற்றத்தார் வான் முதலியவற்றையேந்தி நஞ்சேனையை நான்குகையாக அவர்வகுத்தவிடத்தே நிறுத் துகவென்றனென்க.

பதுமுகனையொழிந்த தோழர்மூவரு மூன்றுகையும், நபுலவிபுலரொருகையு மாக நான்குகை. (உஎ௭)

வட்டுடைமருங்குல்சேர்த்திவாளிருபுடையுமீக்கித்
தட்டுடைபொலிந்ததிண்டேர்தனஞ்சயன்போலவேறிக்
கட்டளைப்புரவிசூழ்ந்துகால்புடைகாப்பவேவி
யட்டுயிர்பருகுங்கூற்றங்கோளெழுந்தனையதொத்தான்.

இ - ன். அவரையங்நனமேவித் தான் சேர்த்தி வீக்கித் தேனாயேறிப்பண் ணினையுடைய புரவியைப் பக்கத்தேசூழ்ந்து கால்காப்பச்சிலரையேலிக் கூற்றங் கொல்லுகைக்கெழுந்த தன்மையையொத்தானென்க.

வாள் - உடைவாள்.

(உஎ௮)

புள்ளிணைப்பன்னபொற்றார்ப்புரவிததேநிரவிபோலா
வுள்ளுருத்தெழுந்துபொங்கியுடல்சினங்கடவனோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கநக்குமுடிக்குழாமன்னர்கேட்பக்
கள்ளவிழலங்கன்மார்பன்கார்மழைமுழக்கிற்சொன்னான்.

புள்ளிணைப்பன்ன - பறவையினொலியையொத்த.

இ - ன். அம்மார்பன் தேரிலே இரவிபோலேயிருந்து சினம் வெவ்விதாய்மனத் தேதோற்றி மிக்கு உடம்பினிச் செலுத்தாநிற்க மன்னனானோக்கி மிகநக்கு அவர் கேட்ப மழைமுழக்கம்போலே கூறினனென்க. (உஎ௯)

முருகுலாமுல்லைமாலேமூப்பிலாமூலையினூர்தும்
மருகுலாம்புலவினோக்கத்தமிர்தமின்றுகுப்புகொல்லோ
கருதலாம்படியதன்றிக்கலதியம்பிவையுங்காப்ப்த
பொருதுலாம்புகழைவேட்டிவ்வெஃகமும்புகைந்ததென்றான்.

இ - ன். போர்செய்தலானுண்டாம் புகழைவிரும்பி நினைக்கலாம்படியதன்றி க் கேட்டினிச்செய்தலுடைய அம்பாகியவியையுங் காந்தன; இவ்வெஃகமும்

புகைந்தன; ஆதலான் முலையினர் கீர் யாழ்வாசிக்கப்போந்திரென்பதனால் தும்மி டத்தேபிறந்த புலவினோக்கத்தாற் பின்பு தாம்பெறுகின்ற புணர்ச்சியின்பத்தையப் பாழேயுருப்பர்கொல்லோவென்றனென்க.

அமிர்தமென்றுகுப்பவென்றும் பாடம்.

(௨௭௭)

வாணிகமொன்றுந்தேற்றாய்முதலொடுக்கேமிகவந்தா
லூணிகந்தீட்டப்பட்டவூதியவொழுக்கினெஞ்சத்
தேணிகந்திலேசுநோக்கியிருமுதல்கெடாமெகொள்வர்
சேணிகந்துய்யப்போனின்செறிதொடியொழியவென்றார்.

இ - ன். ஊணைக்கைவிட்டுத் திரட்டப்பட்ட முதலோடே ஊதியத்திற்கு மொ ருகேவெந்தால் அவ்விரண்டினும் ஊதியமாகிய நடப்பின்மேலே நெஞ்சத்துடக் கின்ற தின்மையைக் கைவிட்டு இரண்டையுமிழப்பதின் முதல்பெறுகையும் ஊதி யமென்றுபார்த்துப் பெரியமுதல் கெடாதபடி அதனைக்கொள்வர் நின்குலத்தோர்; நீயும் அதுசெய்யாது போர்குறித்தெழுதலின் நினக்குரிய வாணிகமொன்றுமறியாய்; இனி நின்செறிதொடியாகியவூதியத்தைக் கைவிட்டு நின்னுடம்பாகிய முதலைக் கொ ண்டு பிழைக்கப்போவென்றனென்க.

தேற்றாய் - “தேற்றாய்பெரும” என்றதுபோனின்றது.

(௨௭௮)

தம்முடைப்புண்டந்தன்னைக்கொடுத்தவருடைமைகோட
லெம்முடையவர்கள்வாழ்க்கையெமக்குமொத்தொக்குமன்றே
யம்முடையரசிர்க்கெல்லாமென்கையுளம்புதந்து
தம்முடைத்திருவுந்தேசுநோக்குமின்கொள்வலென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டுத் தம்முடையபண்டத்தைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து அவர் சுளுடைமைகளை வாங்கிக்கோடல் எங்குலத்தோர்வாழ்வாதலின் அஃதெமக்குமொக் குமல்லவோ, இனி யான் நுங்கட்கெல்லாம் என்கையிலம்பைத்தந்து தம்முடைய வீரமூலையையும் புகழையும் இப்பொழுதே கொள்வேன்; வல்லீராயின் அவற்றைக் காப்பீராகவென்றனென்க.

(௨௭௯)

மட்டுலாந்தாரினாய்நின்வனப்பினோடிளமைகல்வி
கெட்டுலகய்ச்சிலம்புசெம்பொற்கின்கிணிகனிர்கோங்க
மொட்டுலாழுலைகள்பாய்ந்தவகலத்துச்சரங்கண்மூழ்கப்
பட்டுலாய்க்கிடக்கலுற்றயென்சொலாய்ப்பாவினென்றான்.

இ - ன். தாரினாய், சிலம்புமுதலியவற்றையுடைய மகளிரது கோங்கரும்பு தோற்றுப்போமுலைகள் உலாய்ப்பாய்ந்த அகலத்தே சரங்களுலாய்ப்பாய்கையினாலே பட்டு நின்வனப்புமுதலியனகெட்டுக் கீழ்க்கிடக்கலுற்ற பாவி, நீ எதுசொல்லாயென் றனென்க.

இஃது அரசர்கூற்று.

(௨௮௦)

எரிசுடாப்பரிதிமுன்னரிருளெனவுடைந்துநீங்கப்
பொருபடைமன்னர்நுங்கள்புறக்கொடைகண்டிமற்றிம்
முருகுடைக்குழவினாடன்முகிழ்முலைகலப்பலன்றே
லிருசுடர்வழங்குமவையத்தென்பெயர்கெடுகவென்றான்.

இ - ன். பரிதிமுன்னர் இருள்கெடுமாறுபோலநீர் எனதுதோற்றங்கண்டுபோக நமதுபுறங்கண்டு பின்பு குழவினானை முலையைக்கலப்பேன் ; அதுசெய்திலேனாயின் என்புகழ் ஞாபிறந்திங்கனும்வழங்குகின்ற உலகெங்குநடவாது கெடுவதாகவென்றோனென்க.

இது சீவகன்வஞ்சினம். இது முன் இளமைமுதலியவற்றை அவ்வரசர்கொன்று கூறலின், அக்கொலை பொருளாகப்பிறந்த வெருளியென்னுமெய்ப்பாடி. இது “நகு தக்கனரே” என்னும்புறப்பாட்டினுட்கண்டுகொள்க. (உஅக)

வேறு.

ஆண்மாவாணிலத்தப்புவேல்செய்முட்
காண்வருகாட்டினக்களிறுநீள்வவா
நீணிலவேந்தெனும்வேழப்பேரினம்
பூண்முலைப்பிடிக்கவாய்ப்போர்செய்குற்றவே.

இ - ன். ஆளாகியமரத்தையுடைய வாளாகியநிலத்தே அம்புவேலாற்செய்த விடுமுள்ளையுடைய எல்லாரும் காண்டலுடையகாட்டில் இனக்களிறுகியவகாமேலே வேந்தராகியவேழத்திரள் தத்தையென்கின்றபிடிக்கவாய்ப் போர்செய்தலுற்றன வென்க.

பூண்முலை - வெளிப்படை.

(உஅஉ)

தாழிருந்தடக்கையுமருப்புந்தம்பியர்
தோழர்தன்றார்களாச்சொரியுமும்மத
மாழ்கடற்சுற்றமாவழன்றுசீவக
வேழயர்போதகமினத்தொடேற்றதே.

இ - ன். இசையேழினுமுயர்ந்த சீவகனாகியயானை, கை நத்தட்டனாக மருப்பு நுபுலவிபுலராகத் தோழர்நாலவருந் தாளாக மும்மதர் தேருங் குதிரையுங் காலாளு மாக அரசராகிய ஆனைத்திரளுடனே போர்செய்யத்தொடங்கிற்றென்க.

தன்னையானையாக உருவகங்கூறலிற் கடற்சுற்றம் அதனையொழிந்தமுன்றுபடையுமாம். யானைக்கு உத்தம இலக்கணம் ஏழுமுழவுயரம். இவன்வீணவென்றமையின், ஏழுயர்போதகமென்றார். (உஅங)

குடையுடைவேந்தெனும்குழாங்கொணுகமுங்
கொடியெனும்பிடியுடைக்குமரவேழமும்
வெடிபடுபோர்த்தொழில்காணவிஞ்சைய
ரிடியுடையினமழைநெற்றியேறினார்.

இ - ன். வேந்தராகியயானைகளுந் தத்தையாகியபிடியையுடைய சீவகருமாணகிய யானையுந் தம்மிற் பகைத்தலுண்டாகிய போர்த்தொழிலுக்காண்டற்கு விஞ்சையர் மழைநெற்றியிலேயேறினாரென்க.

வெடி - முழக்கமுமாம்.

(உஅச)

கரைபொருகடலொடிகார்கணுற்றென
முரசொடுவரிவளை முழங்கியார்த்தன

வரசருமமர்மலைந்தரணம்விசினார்
குறாகடற்றாணைபோர்க்கோலஞ்செய்தவே.

இ - ள். கடலொலியோடே வான்முழக்கஞ்சேர்ந்ததென்னுட்படி முரசும்
வளையும் முழங்கி ஆர்த்தன; அப்பொழுது அரசரும் போரை யேறிட்டுக்கொண்டு
கவசத்தையணிந்தார்; அவர்தானையும் போர்க்கோலங்கொண்டனவென்க. (உஅடு)

தெய்வதம்வணங்குபுசெம்பொன்வாயுளித்
டெய்கணைப்படுமழைசிதறியெங்கணு
மொய்யமர்மலைந்தனர்முருகுவிம்முதார்ச்
செய்கழற்சீவகன்வாழ்கவென்னவே.

இ - ள். சீவகன்றேழுருஞ் சீவகன்வாழ்கவென்று கூறாநிற்கத் தெய்வத்தை
வணங்கிப் பாடுகுறித்துப் பொற்றகடு தம்வாயுளிட்டு எவ்விடமும் பெய்கின்றமழை
போலக் கணையைச்சிதறுவதாகப் போரை மேற்கொண்டாரென்க.

சிதறவென்க.

(உஅசு)

கலந்ததுபெரும்படைகணைபெய்மாரிதூ
யிலங்கினவாட்குழாமிவுளியேற்றன
விலங்கினதேர்த்தொகைவேழங்காய்ந்தன
சிலம்பினவியமரந்தெழித்தசங்கமே.

இ - ள். அரசர்பெரும்படை கணையைப் பெய்மாரிபோலத்தாவி யிதனோடு
கலந்தது; அப்பொழுது இரண்டிபடையில் வாட்குழாமும் இலங்கின; குதிரையும்
ஒன்றையொன்றேற்றன; தேரும் ஒன்றையொன்றுதடுத்தன; வேழமும் ஒன்றை
யொன்றுகாய்த்தன; இயமரமும் இயம்பின; சங்கும் ஒலித்தனவென்க.

இதனால் இரண்டிபடையுங் கலந்தபடி கூறினார்.

(உஅஎ)

சுற்றனிகொடுஞ்சிலைமேகந்தூவிய
முற்றணிபிறையெயிற்றம்புழுழ்களி
னற்றுவிழ்குழைமுகமலர்ந்ததாமரை
மற்றவைசொரிவதோர்மாரியொத்தவே.

இ - ள். சிலையாகியமேகந்தூவிய பிரம்பவலித்தல்பொருந்தின அம்புழுழ்குத
லால். அற்றுவிழ்கின்ற முகமாகியவவை மலர்ந்த தாமரைப்பூவைச் சொரிவதோர்மாரி
யையொத்தனவென்க.

மற்று - அசை.

(உஅஅ)

மறப்படைபசித்தனவயிறின்னூர்கெனக்
குறைத்தனர் குஞ்சரங்கூந்தன்மாத்துணித்
திறக்கினரோடுதேர்மைந்தரின்னுயிர்
துறக்கம்போய்ப்புகுகெனத்துணியதுறினார்.

இ - ள். மறப்படை முன்பு வயிறுபசித்தன, அவை இன்று வயிறு நிறைகவெ
ன்றுகூறிக் குஞ்சரத்தைக்குறைத்தார்; மாவைத்துணித்துத் தேனாயிறக்கினார்; இன்
னுயிர்போய்த் துறக்கம்புகுகெனத் துணியவீசினாரென்க.

(உஅக)

வேறு.

- க. ஆற்றுவிர்வம்மினெம்மோடாண்மைமேம்படஇயவென்பா
ரேற்றவர்மார்பத்தல்லாவிரும்புமேல்விடாதுநிற்பார்
கூற்றம்போற்கொடியயானைக்கோடுமுதகன்றமார்பங்
கீற்றுப்பட்டழகிதாகக்கிடக்கெனக்கொடுத்திநிற்பார். (உக0)
- உ. கழித்துவாண்மாலையாடிக்காட்டுவார்கண்கள்செந்தீ
விழித்துமேற்சென்றவேழம்வேலினுல்விளக்கிநிற்பார்
தெழித்துத்தேர்க்கயிறுவாளாலரிந்திட்டுப்புரவிபோக்கிப்
பழிப்பிலகொணர்ந்துபூட்டுபாகநீயென்றுநிற்பார். (உகக)
- ங. ஐங்கதிக்கலிணப்பாய்மாச்சிறிதுபோர்களையீதென்பார்
வெங்கதிர்வேலிற்சுட்டிவேந்தெதிர்கொண்டிநிற்பார்
நங்கைகல்லியாணநன்றேநடக்கெனநக்குநிற்பார்
சிங்கமும்புலியும்போன்றார்சீவகன்றேழன்மாரே. (உகஉ)
- ச. ஒருங்கவன்பிறந்தனூன்றேபிறந்தவருதயத்துச்சி
யிரும்பினும்பின்னியன்னவெறுழ்வலிமுழவுத்தோளார்
விரும்புவார்வேழவேற்போர்நூற்றுநூற்றுக்கோடி
கிருந்தனம்வருகவென்பாரின்னணமாயினாரே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. எம்முடனே நுமதாண்மை மேம்படுத்துதற்குப் போரிந்காற்றுவிர் வாருங்
களென்பார்; எதிர்ந்தவர்மார்பிலல்லாது எதிராதார்மார்பில் இரும்பினைக் கைவிடாது
நிற்பார்; யானைக்கோடுமுது கீற்றுப்பட்டிக் கிடக்கவென்று மார்பை யானைகுத்தக்
கொடுத்துநிற்பாரென்க.

உ. உறையைக்கழித்து வாட்குத்தாடிக்காட்டுவார். செந்தீவிழித்து - நெருப்
புப்புறப்படவிழித்து. பாகனைக் கோபித்துக் கயிற்றையறுத்துப் போக்கிப் பாகனை,
நீ நல்லபுரவிகளைக் கொணர்ந்து பூட்டென்றுநிற்பார்.

ங. ஐங்கதி: “விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமஞ் சாரியோ
டைந்து.” கலினம் - கடிவாளம். பாய்மாப்போர் சிறிது இதனைக் களை. வேந்தனா
இவனெனக்கு இவனெனக்கென்று வேலாலேசுட்டி எதிர்கொண்டிநிற்பார். நன்றெ
ன்றது, பூசல்பெற்றவுவகையால்.

ச. உதயத்துச்சியை யிரும்பினற்கட்டினாலொத்த தோள். எறுழ்வலி-யிக்க
* வலி. வேழத்தோடே வேலாலேபொருதலை விரும்புவார். நூற்றுக்கோடிபடைக்குப்
போர்செய்யவிரும்ந்தேம்.

இ-ள். சீவகன்றேழன்மார், அவன்பிறந்த அன்றே கூடப்பிறந்தவர், தோளார்,
விரும்புவார், வருகவென்பார், அவர்கடாம் இப்போரில் இன்னணமாயினார்; அஃது
எவ்வனையென்னில் என்பார், விடாதுநிற்பார், கொடுத்துநிற்பார், காட்டுவார், வில

க்கிரிப்பார், பூட்டென்றுநிற்பார், கனையென்பார், எதிர்கொண்டுநிற்பார், நக்குநிற்பார்
ராய்ச் சிங்கத்தையும் புலியையுமொத்தாரென்க.

இவை நான்குகையிலுநின்ற படைத்தலைவரல்லாத தோழர் பொருதபடி
கூறின. (உகக)

கூட்டுறமுறுக்கிவிட்டசூயமகன்றிகிரிபோல
வாட்டிறற்றேவதத்தன்களினமாமலைவெள்வே
லிட்டம்போழ்ந்தியானெற்றியிருங்குளம்பழுத்திமன்னர்
சூட்டொடுகண்ணிகுளாமணிசிந்தித்தியுமன்றே.

இக்கவிமுதல் நான்குகவியார் படைத்தலைவராய்நின்ற தோழர்மூவரும் நபுல
விபுலரும் பொருதபடி கூறுகின்றார்.

கூட்டு - மட்டிரள். உற - அதுவந்து சேருதலாலேமுறுக்கிவிட்ட. “கிரித்து
விட்ட பசுமட் குருஉத்திரள்” என்றார்நிறும். இனி உசவுறவென்றுமாம்; அது
கரியுமெண்ணையும். சூட்டு - போர்ப்பூ. குளாமணி - முடியின்மணி.

இ - ள். தேவதத்தனதுமா போழ்ந்து அழுத்திச் சிந்தித் திகிரிபோற் றியி
யுமென்க. (உகச)

பாய்ந்துகுகளினமாவோபறவையோவென்னவுட்கி
வேந்தாதம்வயிறுவேவநபுலமாவியுலரென்பார்
காய்ந்துதம்புரவிக்காமர்குளம்பினுங்களிற்றினோடை
தேய்ந்துகச்சேர்த்திமாலேத்திருமுடித்திலகங்கொண்டார்.

மா - முற்கூறியவாறேகொள்க.

இ - ள். நபுலவிபுலரென்று கூறுகின்றவர்கள் தம்புரவியினது குளம்பாலே
பட்டந்தேய்ந்துகும்படி களிற்றினுதலிலே மாவோபறவையோ பாய்ந்ததென்ன
அப்புரவியைச்சேர்த்தி, அவற்றின்மேலிருந்தவேந்தர் உட்கி வயிறுவேம்படி அவர்
முடியிற் சூட்டுமணிகளை வாங்கிக்கொண்டாரென்க. (உகரு)

காயத்தின்குழம்புதீட்டிக்காரிரும்பெறியமேகந்
தோயுமுள்ளிலவின்சூன்காய்சினேதொறுமுதிர்வவேபோன்
மாயங்கொன்மறவர்மாலேப்பைந்தலையுதிர்ந்தசெங்கட்
சேயனுன்றிருவின்பேரான்செழுஞ்சிலைப்பகழியாலே.

இ - ள். இரும்பிலே பெருங்காயத்தினது குழம்பைப்பூசி அதனாலே யில்வினை
வெட்ட அதன்காய் உதிர்வனபோலே முருகையொப்பான் ழீத்தத்தன் வில்லிற்றோ
ன்றிய பகழியாலே மறவருடைய செவ்வமாலேத்தலைகளுதிர்ந்தன; இது மாயமோ
வென்க. (உகக)

நீனிற்பெளவமேய்ந்துசூன்முற்றிநீலமேகம்
வானிறவிசும்பினின்றுமாரியின்மறைவலாளன்
போன்றிப்புத்திசேனன்பொன்னணிபகழிசிந்தி
வேனிற்றமன்னர்சேனேகூழ்நிற்குவிருந்துசெய்தான்.

பொன்னிறம் - போனிறமெனவிகாரம். போர்நிறம் பாடமாயிற் போரொளியாம். நிறவேலையுடையமன்னர்.

இ - ன். பௌவத்தைமேய்ந்து சூன்முற்றுதலாலே நீலமேகம் விசும்பிலே மாறுதுநின்ற சாலமழைபோலே அந்தணனாகியபுத்திசேனன் பகழியைச்சிந்திச் சேனையைக் கூற்றிற்கு விருந்தாக்கினனென்க. (உக௭)

வேறு.

வீரவேலுடம்பெலாஞ்சூழ்வெம்புலால்
சோருஞ்செங்குருதியுண்மைந்தர்தோன்றுவா
ரோருமேலொண்மணிச்சூட்டுவைக்கிய
வாரமேயமைந்ததேர்க்குழிசியாயினார்.

இ - ன். புலாலையுடைத்தாய்ச் சோருங்குருதி விட்டுச்சொரியாது உள்ளேநிற் கின்றமைந்தர் வேல் உடம்பெலாஞ்சூழத் தோன்றுவார், சூட்டு மேல்வைத்தற்குப் பலவாருந்தைத்துநிறைந்த தேர்க்குறடாயினானென்க.

ஒரும் - அசை.

(உகஅ)

பொன்னனாள்புணர்முலைப்போகம்வேண்டிய
மன்னரோடினையவாமறவிவாளாம
ரின்னணமித்தலேமயங்கவத்தலைக்
கொன்னவில்வேலினுனிலைமைகூறுவாம்.

இ - ன். தத்தையது முலைப்போகத்தைவிரும்பிய மன்னரோடே தோழர் மாறுபடுதலாலே வாட்போர் இப்படி இவ்விடத்தேமயங்காநிற்க, ஈண்டொராது ஆண்டு நின்றவேலினுன்றன்மை யுனிக்கூறுவாமென்க. (உகக)

தம்பியைச்சீவகனோக்கிச்சாமரை
வெம்பரிமான்செவிவீரமந்திர
மிம்பர்நம்மிடர்கெடவீரண்டும்வல்லையாய்
நம்பிரீமொழிகெனநயந்துகூறினான்.

சாமரையினையுஞ் செலவீனையுமுடைய மான். இரண்டும் - பறப்பிக்குமதுவும், வேண்டுமிடத்தே நிறுத்துயிக்குமதுவும்.

இ - ன். சீவகன் தம்பியைநோக்கி இவ்விடத்தில் நமதிடர்கெடுப்படி வீரமந்திர மிரண்டையும் நீகற்று மானினது செவியிலே மொழிவாயாகவென்றுசொல்லி அவற்றை அவனுக்கு விரும்பிக் கூறினானென்க. (௫00)

வேறு.

மந்திரங்கேட்டுநான்கும்வானெட்டிப்புருவவேபோ
லந்தரத்திவரந்தவாழிக்கானிலம்விட்டமலைச்
சுந்தரச்சுண்ணமேனிமகளிர்தங்கண்ணுனிட்ட
மைந்தருமிரும்புமொவ்வாவான்புலங்காவல்கொண்டார்.

மந்திரம் - காண்டமந்திரம். வான்புலம் - உண்மையறிவு. அதுவே யெல்லா வெற்றியுந்தருவதென்று உட்கொண்டு.

இ - ள். அம்மந்திரத்தை நந்தட்டன்கூறக்கேட்டு நான்கு புரவியும் அந்தரத்தே பாய்ந்தன; வட்டத்தையுடைய உருள் நிலத்தையிட்டன; அழகான் மகளிர் தங்கண்ணில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற சீவகனும் நந்தட்டனும் வான்புலத்தை யிரும்பு மொவ்வாத காவலாகக் கைக்கொண்டாரென்க.

காவல் - கவசம்.

(௩௦௧)

வடிகயிறாய்ந்துமுட்டேகால்வலக்கையாற்றாங்கிவென்றி
முடிகெனப்புரவிமுள்ளாலுறுத்தினுன்மொழிதிறெற்றேன்
கடுகியவண்ணமாவின்ருரொளிகாம்பொற்றேர்
படையதுசெவியுங்கண்ணும்பற்றிநின்றிட்டவன்றே.

இ - ள். குதிரையைத் தொழிலிலேபயிற்றும் வாய்க்கயிற்றை யாய்ந்து தாறு கோலையெடுத்து நமக்கு வெற்றியுண்டாவதாகவென்று புரவியை அம்முள்ளாலே யுறுத்திச் செலுத்தினுன்; அவைகடுகியதன்மையைச் சொல்லுதலறியேன்; மாவின்ரு ரொளி படையினதுசெவியிலுந் தேர் அதன்கண்ணிலும் விடாதே நின்றவென்க. ()

அண்ணறேர்பறவையென்பாரருவமேபுருவமென்பார்
மண்ணதேவானதென்பார்மனத்தேமுகத்ததென்பார்
கண்ணதேசெவியதென்பார்கலங்கநூல்கழியநோக்கிப்
பண்ணியவிதிபற்றிமண்டலம்பயிற்றினுனே.

என்பானா யெங்குங்கூட்டுக. அருவமென்றது, எங்குங்கலத்தவின்.

இ - ள். தலைவன்றேரைச் சிலா இப்படிக்கூறுவார் இப்படிக்கூறுவாராய்க் கலங்காநிற்க; நூலைக் கூர்க்கப்பார்த்து அதிற்பண்ணின வீதியைத்தொடங்கி மண்டல மென்கின்ற கதியைப் பயிற்றினுனென்க. (௩௦௩)

அகில்கொண்டகொள்ளிவட்டமாருயிர்மேயுநேமி
முகில்கொண்டமின்னுத்தோற்பமுறுகியவிசையிற்றுகி
யிகல்கொண்டவிகலைத்தானேவிழுங்கியசிறுகர்தோற்றிப்
பகல்கொண்டுபறக்குந்தேராற்காளை தன்பைம்பொற்றேரே.

இ - ள். காளைதன்றேர் அகில தன்னிடத்தேகொண்ட கொள்ளிவட்டமும் கால சக்கரமும் மின்னூந் தோற்கும்படி கடுகியவிசையிற்றுகி மாறுபாடுகொண்ட போரி னைத் தானேவிழுங்குதற்கு ஓர்சிறகுதோற்றிப் பகலைக்கொண்டு பறப்பதோர்தேராயிருந்ததென்க.

அகில்கூற்றிற்று, நெய்யாலொளியிருத்தவின். வீதிக்குமின்னும், ஒழிந்தன வட்டத்திற்குமுடிவமை. (௩௦௪)

காலற்றவயிரமாலேவெண்குடைகவிழ்ந்தபிச்ச
மேலற்றகவசம்வீழ்ந்தசாமமாயற்றவினநூண்
மாலுற்றமன்னர்தங்கண்மனங்கையற்றொழிந்தவள்ளல்
கோலொற்றக்குனிந்தவாதேசிலைகுனிந்தொழிந்ததன்றே.

வள்ளலென்றார், கடுக்கொல்லாதே யவனா யஞ்சுவித்தலின்.

இ - ன். வள்ளல்கோடுதெத்தற்கு வில் ஒருகால்வளைந்தபடியே முழுக்கவளைந்தேயின்தது; அப்பொழுது மாவெண்ணுடைகள். காம்பற்றன; பிச்சம் கவிழ்ந்தன; கவசம் அற்றன; சாமனா வீழ்ந்தன; வில் நாணற்றன; இவைகண்டு மன்னர்மனம் செயலற்றுக் குறைந்தனவென்க. (௩௦௩)

நுங்களை வீணெவென்றது புரவடியினுடன்
வெங்களித்தடங்கல்கண்டர்விருந்தெதிர்கொண்மினென்ன
வங்களியரசர்க்கெல்லாமோரொன்றுமிரண்மொகச்
செங்களிப்பகழியொப்பித்துள்ளவாறுட்டினுனே.

இ - ன். இவை பகழியன்று; உங்களை யாழ்வென்ற தத்தையது கண்காணுங்கள், நீங்கள் விருந்தாய்வந்து இவற்றை யெதிர்கொண்மினென்றுகூறி அரசர்க்கெல்லாம் ஒன்றுமிரண்மொகப் பகழியை வழக்காடிட்டுத் தாங்களிலே யழுத்தினென்க.

விருந்தென்றதற்கு ஊட்டியென்றார். இதனால் மனங்குறைந்தும் போகாது நின்றவர்க்கு அவள்கண்ணைப் பெறுமாறு இங்ஙனமல்லதில்லையென்றுகூறி அவரை நோவித்தபடி கூறினார். (௩௦௪)

நன்மனவேந்தர்தங்கணகைமணிமார்பநக்கிப்
புன்மனவேந்தர்தங்கள்பொன்னணிவசங்கீறி
யின்னுயிர்கவர்குதுதிமையினிக்கொள்ளுமுடம்பினுலுந்
துன்னன்மினென்பவேபோற்குசொரம்பரந்தவன்றே.

திமை - பிறர்மனைநயத்தல்.

இ - ன். நன்மனவேந்தர்தம் நகையாகிய பிறர்மனைநயத்தலை இனிக்கொள்ளுமுடம்பினுந் துன்னன்மினென்பன போலச் சுசொரங்கள் இப்புன்மனவேந்தருடைய கவசத்தைக்கீறி மணிமாற்பைத்தீண்டி இன்னுயிரைக்கவர்குது பரந்தனவென்க.

குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க்கு நகையென்றார். இதனால் நொந்தும் போகாதவர்களிலே சிலருயிரைப்போக்கினமை கூறினார். (௩௦௫)

மீனெறிதூண்டில்போன்றவெஞ்சிலைநாண்களற்ற
தேனெறிகுன்றமொத்ததிண்கச்சைதுணிந்தவேழ
மானெறிகாட்டுந்திண்டேர்கயிறற்றுமறியவேந்த
ருனெறியாழியேந்நியொய்யெனவுலம்பியார்த்தார்.

இ - ன். அவரேறினதேர்கள் கயிறற்றுமறியாநிற்க; அவரேறினவேழங்கள் கச்சைதுணிந்தவை குன்றமொத்தன; அவர்கையில் நாணற்றசிலைகள் தூண்டில்போன்றன; இவைகண்டும் வேந்தர் பகைவர்மேலெறியும் ஆழியையேந்தி விரையமுழங்கியார்த்தாரென்க.

ஊன்-ஆகுபெயர். இதனாற்படாதுநின்ற அவரை யஞ்சுவிக்க அவர் பின்னும் போர்குறித்தெழுந்தமை கூறினார். (௩௦௬)

ஆர்ப்பெதிர்மாரிபெய்யுமணிநெடுங்குன்றம்போலப்
போர்க்கெதிர்ந்தவருமார்த்தாரார்த்தலும்பூண்டவல்விழ்
கார்க்கெதிர்மேகம்போலக்கணமழைகான்றதிப்பா
லீர்த்ததுருதிவெள்ளமிறைச்சிக்குன்றாக்கினே.

இ - ள். மாரிபெய்யுக்குன்று எதிரொலியெழுமாறுபோல அரசாரவாரத்திற்
கெதிரே சீவகன்படையிலுள்ளாருமார்த்தார், அங்குனம் இரண்டுமார்த்தவளவ்வே
சீவகனது கொலைத்தொழிலைப்பூண்ட வில் மேகத்தின்மழைபோல் அம்பைக்கான்
றது; அதனாற்பிறந்தருதிவெள்ளம் முன்பு அற்றுவிழ்ந்தவற்றைக் களத்திற்குப்
புறம்பேயிருத்தது; முடிவில் அவனா யிறைச்சிக்குன்றாக்கி விட்டானென்க.

இதனால் அவர்ப்படை பட்டபடி கூறினார்.

(௩௦௧)

மன்னர்களவெகுண்டிட்டுமறப்படையழுவமாரி
கொன்னுனையெஃகினீக்கிக்குனிந்துவிந்பகழி கான்ற
மின்னவிரிலங்குமொள்வாள்விழித்துயிர்விழங்கவின்ன
தன்மையாற்றானேநீந்துத்தான்வியோயாடுகின்றான்.

இ - ள். அங்குனமார்த்தவரசர்விட்ட படையாகிய பெருமழையை இமையா
தே விழித்துப்பார்த்து அம்பினெருக்கத்தாலே நீக்கி வில் குனிந்துகான்றபகழி வான்
இவையிரண்டுந் தானையினுயிரினாவிழங்கும்படி தான் இம்முறையானே படைக்கடலை
நீந்தி வியோயாடாநின்றானென்க.

(௩௦௨)

வேழவெண்கோட்டுமெல்கோறின்றுகன்குருதிவாளா
லாழநாவழித்துநெய்த்தோர்கொப்புளித்தழிந்தமாவின்
சூழ்குடர்க்கண்ணிசூழினிணந்துகிலுதித்துவெள்ளென்
பூழ்பெறவணிந்துசூழ்ப்பேயாடக்கண்ணெவந்துநக்கான்.

மெல்கோல் - வீணத்தொகை.

இ - ள். அங்குனம் வியோயாடுகின்றவன், சூற்பேய்கள் கோடாகியகோலாலே
பற்சிவி வளைந்தவாளாகிய நாவழியாலே நாவழித்துக் குருதியாகிய நீளக்கொப்புளி
த்துக் குடாகியகண்ணியைச்சூழ நினைமாகிய துகிலையுடுத்து என்பாகியபூனை முறை
பெறவணிந்து ஆடக்கண்டு நக்கானென்க.

(௩௦௩)

வெளிற்றுடற்குருதிவெள்ளநிலையிதுவென்பவேபோற்
களிற்றுதிர்ப்பிறழ்பற்பேய்கள்கைகளையுச்சிக்கூப்பி
யளித்தவைபாடியாடக்குறுநரிநக்குவேழம்
விளித்தனகழுமும்பாறும்கிலாவிற்றுக்கிடந்தவன்றே.

இ - ள். அவன் நக்கவளவிலே களிற்றுதிர்போல முறைநிலைந்தபற்களையுடைய
பேய்கள் அளிக்கத்தக்கவைபாடி யுதிர்நீங்கினபிணத்தையுடைய குருதிப்பெருக்கை
யுதிநிலையென்றுகாட்டுவனபோலே கைகளைத் தந்தலைமேலே கூப்பியாட, வேழங்க
ளைத்தின்ற நரிகள் கூப்பிட்டவை அதனைக்கண்டு நக்குக் கூப்பிட்டாற்போன்றன; அத
னைத்தின்ற செருக்கிக்கிடந்த கழுமும்பாறும் அதற்குச்சிறித்து விலாமுறித்துக்கிடந்தன
போன்றனவென்க.

(௩௦௪)

கடல்விளையமிர்தங்கண்டபோழ்தினெய்களின்ததிஞ்சோற்
மடிசிலஞ்சுவையிக்காங்குமண்ணலங்குமரனென்ன
ருடலின்மேற்றிரியுந்திண்டோர்காண்டலுமைந்தர்நெஞ்சத்
திடல்பிளந்திட்டவெஃகஞ்சுமந்தமர்த்திறத்தின்மிக்கார்.

மிக்காங்கும், உம்மை - இசைசிறை.

இ - ள். உப்பினைக்கண்டகாலத்தில் அடிசில் ஒழிந்தசுவைகள் மிக்காற்போ
லப் பகைவருடலின்மேலே திரிகின்ற குமரன்றேரைக்கண்டவளவிலே தோழர் பகை
வரது நெஞ்சாகியதிடலைப் பிளந்துபோகட்டவேலையெடுத்துப் போர்த்திறத்தே மிக்
காரென்க.

இதனால் சீவகனைக்கண்டபின் ரோழர்களிப்புமிக்கமை கூறினார். (௩௧௩)

கடாந்திறந்திட்டுவானிற்களகளமுழங்கும்வேழம்
படாந்திறந்தாழித்தீயிற்பதுமுகன்காட்டியிட்டான்
றடாம்பிறைமருப்புத்தின்கையபரகாத்திரங்கடம்மாற்
கொடாம்பிறகுமரிப்போருட்பிறர்க்கெனக்கொன்றதன்றே.

வரகாத்திரமென்ப்தனைத்தலையென்றும், அவரகாத்திரமென்ப்தனைக்காலென்றும்
வடதுலார் கூறுவராதலிற், நேவர் அதனைச்சிதைத்து அபரகாத்திரமென்றார்; ஐரா
வதம்-ஐராபதமென்றாற்போல. எனவே அபரகாத்திரமென்றது கால்களை. இனிப்
பின்கால் முன்காலென்பாருமுளர். பிற - இடைச்சொல்.

இ - ள். பதுமுகன் வான்போலக் கடாந்திறந்திட்டுக் களகளவென்னு மோ
சைபடமுழங்குகின்ற வேழத்தை ஊழித்தீப்போலக்கொண்டெவந்து காட்டினான்; அது
வளைந்த பிறைபோலுமருப்புக் கை கால்களென்கின்றவற்றாலே தத்தைகாரணத்தாற்
பிறந்த போரிற் பிறர்க்குக் கொலைத்தொழிலைக் கோடேமென்றுகொன்றதென்க.

கன்னிப்போருமாம். இக்கவிமுதற் தத்தைையைக்காத்துநின்ற பதுமுகன் பகை
வர் தலைசாய்ந்தமைகண்டு பொருகின்றமைகூறினார். (௩௧௪)

மருப்பினல்வேழம்விழாமன்னாவாலிற்சீரு
முருக்கித்தேர்தடக்கைதன்னுன்முழங்கிப்பாய்மாக்கள்காலி
னெரித்திடாக்கண்ணுட்டியாற்சுட்டுநீருக்கிரெய்த்தோ
ரொருக்குப்பேய்பாடியாடவுறுசிலையுடன்றுகொண்டான்.

இ-ள். அஃது எங்ஙனங்கொன்றதென்னின் மருப்பாலே வேழத்தைவீழ்த்து,
வாலினுன் மன்னாச்சேறி, கையினுற் நேரைமுறித்து, காலான் மாவெநரித்து, கண்
னிற் கோபத்தியான் நெய்த்தோரை நீருக்கிக்கொன்றது; அதன்கொலையோடே யவ
னுங் கொல்லக்கருதிப் பேய் பாடியாடும்படி சிலையை வாங்கிக்கொண்டானென்க.()

வேறு.

க. கொண்டான்பகழிதொடுத்தான்சிலைகால்குனிந்த
தொண்டோர்மிசையுமுருவக்களிற்றுச்சிமேலும்

வண்டார்ப்புரவிநிறத்தும்மறமன்னர்மேலுங்
கண்டான்சொரிந்தான்கணைமாரிகலந்ததன்றே.

(ககக)

உ. பைம்பொற்புகப்பருமக்களியானையீட்டிந்
செம்பொன்னெயிந்தேர்த்தொகைமாக்கடற்றானைவெள்ள
நம்பன்சிலைவாய்நடக்குங்கணைமிச்சிலல்லா
லம்பொன்மணிப்பூணரசுமயிலையென்றுநக்கான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணைமாரி - *“மன்னர்கள்வெருண்டு” என்னுங் கவியிற்கூறிய கணைமாரி. புள
கம் - யானையின்பருமத்திறறைத்த கண்ணாடி. மாக்கடல் - புரவிக்கடல்.

இ - ள். வில்லைக்கொண்டவன் அம்பைத்தொடுத்தான்; அப்பொழுது அது கால்
வளைந்துகான்ற அவ்வம்பை மிசையிலும், உச்சிமேலும், நிறத்தும், மேலுமழுந்துவ
தாகச் சொரிந்தான்; அங்ஙனம் சொரிந்தவன் முன்பொருகின்ற சேவகன் வேறொரு
முகத்தேவின்மேய்கின்ற கணைமாரிஇதேனோடு கலந்ததனைக்கண்டான்; கண்டு இம்மாரி
யால் யானையீட்டிந் தேர்த்தொகை கடல்வெள்ளமென்கின்றவையும் அரசும் நம்பன்
கணைமிச்சிலல்லால் இல்லையாயிருந்தவென்று வியந்து யாம் இனி யெங்ஙனம்பொரு
வேமென்று கருதி நக்கானென்க.

இனி நான்குபடையிலுந் தான்சொரிந்தான் சொரிந்தபின்பு அவன் கணைமாரி
முன்பேகலந்ததனைக்கண்டானென்றுமாம். இதற்கு முன்பே அம்பாற்றுகறைந்தபடை
மேற்றைறத்தஅம்பினைக் கையுணர்ந்ததென்க.

(கக௭)

வேறு.

ஒருவனேசிலையுமொன்றேயுடையதோர்களிற்பின்மேலா
ளருவனாமார்பிறசென்றதறிந்திலனெஃகமின்னும்
பொருவரோமன்னரென்றான்பொருசிலைமடக்கியிட்டார்
வருகளியானைமீட்டார்வாட்படைவாங்கிக்கொண்டார்.

இ - ள். இங்ஙனநக்கபதுமுகன் றான் றுணையுமிலன், தனக்குச்சேமவில்லு
மில்லை, ஒருகளிறின் மேலான், இவன்றான் பகைவரெறிந்தவேல் மார்பிறைத்தது
மறிந்திலன்; பின்னுமேற்சென்று மன்னர்பொருவரோவென்றிகழ்ந்தான்; இவன்
நொந்தானென்று போர்செய்ய வாள்வாங்கிக்கொண்டமன்னரெல்லாம் இதுகேட்டு
மேல்வருகின்றயானையை மீட்டார்; அதுகண்டு சேவகனும் தோழரு மினி இவரை
யெய்யவேண்டுவதில்லையென்று தங்கையிலவிலைமடக்கியிட்டாரென்க.

இன்னும் - எல்லாருங் கணைமிச்சிலாய பின்னும்.

(ககஅ)

செங்கண்மாரெழிக்கப்பட்டவலம்புரித்துருவங்கொண்ட
சங்குவாய்வைத்துநம்பன்மெழித்தலுந்தனகளுளி
பொங்கியமுழக்கின்வேழப்பேரினம்புலம்பினுற்போற்
றங்குதார்மன்னரெல்லாந்தளர்ந்துகண்சாம்பினுரே.

துருவம் - ஒப்பு.

இ - ள். கண்ணன் பாரதப்போரிலே முழக்கினவலம்புரியின் ஒப்பைக்கொண்டசங்கை வாய்வைத்து நம்பன்முழக்கினானை; அதகேட்டு யாளிமுழக்கினாலே வேழத்திரள் வருந்தினாற்போல மன்னர்குறைந்துகண்ணொளிமுழக்கினாரென்க.

அவரஞ்சினமைகண்டு சங்குவாய்வைத்தான்.

(௩௧௧)

அருவனாநாகஞ்சுற்றியாழியான்கடையவன்று

கருவனாகுடையப்பட்டகடலெனக்கலங்கிவேந்தர்

திருவனாமார்பன்றிண்டேர்மஞ்ஞையேமுருகன்றானென்

றொருவரோடொருவர்கூடாவண்ணமேயுடையலுற்றார்.

கருமை - பெருமை.

இ - ள். ஆழியான் மந்தரத்திலே பாம்பைச்சுற்றிக்கடைதலாலே அம்மலை கலக்கினகடலென்னும்படி வேந்தர்கலங்கி, மார்பன்றேர் மயிலேயென்றும், அவன் றான் முருகனேயென்றுங்கருதி, ஒருவரோடொருவர் கூடாததன்மையாலே கெடுதன்மிக்காரென்க.

அவன் பலகைகளாற் படைவழங்கினாற்போல வீவனும் படைவழங்குதலாலும் வடிவாலுமுருகனே.

(௩௨௦)

முளிமர்க்காடுமேயந்தமுழங்குறல்போன்றுமைந்தன்

றெளிநலக்குமார்கூற்றிற்முழித்தனர்பகழிசிர்தி

யொளிநலவுப்புக்குன்றமுற்புனற்குடைந்ததேபோற்

களிநலமன்னர்தங்குங்கடற்படையுடைந்ததன்றே.

இ - ள். காட்டைமேயந்தவழல்போலப் போறிற் றெளிந்துநின்ற நலத்தை யுடையமைத்தனங் குமாரும் மன்னர்கெடுகின்றமைகண்டு கூற்றுப்போல வார்த்தார்; அதகேட்டு அவர்படையுங் கையிலம்பையும்போகட்டு உப்புமலை ஒடுநீர்க்குடைந்தாற்போல வுடைந்ததென்க.

(௩௨௧)

உறுபடையென்றதம்மையுடற்றியொன்றானுமீர்ந்திச்

சிறுபடையவர்களுவென்றுசெகுப்பவோவென்னவெண்டா

செறியெயிற்றாளிவேழப்பேரினஞ்செகுத்ததன்றே

யுறுபுலியொன்றுதானேகலையினமுடற்றிற்றன்றே.

இ - ள். சிறுபடையாளர் மிக்கபடையினையுடைய வரசனா வருத்தித் தமக்கு ஒரேதமுமின்றி வென்று போக்குபவோ வென்று உலகத்தீர்! கருதவேண்டா; விலங்கேயாயினும் யாளி வேழத்திரளைக்கெடுத்ததன்றே! புலியொன்றுதானே கலைத் திரளைக் கெடுத்ததன்றே! இவற்றைக்கண்டு தெளிவீராகவென்றாரென்க.

பின்னிவிரண்டடியும் எடுத்துக்காட்டுவமை. இதுவுமேலிற்கவியும் உலகத்தேறு தற்குத் தேவர்கிறார்.

(௩௨௨)

நல்லவைபுரியுமார்தர்நார்தகம்பிழைத்துவிழா

தல்லவைபுரியுமார்தர்க்கத்திரமொவ் றும்வாயா

வெல்லதேகுணத்தின்மிக்கார்வெற்றிலைவிடினும்வேலா

மில்லையேவென்றிதிமையிடங்கொண்டமனத்தினுர்க்கே.

இருவர்க்கும் வெற்றிதோல்வியுளவாயகாரணங்கூறினார். அல்லவையுரியுமா? தர்க்கு நல்லவையுரியுமாதர்-தமக்குத் தீங்குசெய்யவிரும்புவார்க்கு நன்மைசெய்ய விரும்புவார். என்றது: தத்தையை வலிதிற்கோடற்கு ஒருப்பட்டவர்க்குப் பது முகன் உறுகிகூறியதனை; அது “எம்மைநீர்வெல்லப்பெற்றீர்” என்னுங்கவி. குணத்தின்மிக்காரென்று நல்லவையுரிவார்க்குவேறோர்பெயர்கூறினார்; அதுசட்டி. தீமை-பிறர்மனையத்தல்.

இ - ள். ஒருவனாயொருவர் வெல்லுந்தன்மையைக் கேட்கின்றீராயின், அல்லவையுரிவார்க்கு நல்லவையுரிவார் கையில்வான் தப்பிவிழாது, அவர்க்கு அதுவுமிகை; வெற்றிலையைவிடனும் அதுதான் வேலாய்விழும். தீமையிடங்கொண்ட மனத்தினர்க்கு அத்திரம்பெறினுஞ் சிறிதும் பயன் கொடா; ஆதலால் அத்தியோர்க்கு ஒருகாலும் வென்றியேயில்லையென்றாரென்க.

இனி வேறும் பொருடருமெனும் அதற்கியைபின்று. (௩௨௩)

குழையுடைமுகத்தினுள்கட்கோணைப்போர்செய்தமன்னர்
மழையுடைமின்னினோய்தாமறைந்தனர்விஞ்சைவேந்தர்
முழையுடைச்சிங்கமன்னுன்மொய்யமரேத்தியார்த்தார்
விழவுடைவீதிமுதூர்விருப்பொடுமலிந்ததன்மே.

இ - ள். தத்தைகாரணமாக மாறுபாட்டையுடைய போரைச்செய்தமன்னர் மின்போலப் புக்கவிடமநியாமற் கடுகப்போனார்; மேகத்தினின்ற விச்சாதார் கிங்க மன்னுனமனா யேத்தியார்த்தார்; மூதூர் இவனைக் காண்டலுவிருப்பத்தோடே மிக்கதென்க.

முழை - இல்லறம்பூண்டதற்குக்கூறிற்று. (௩௨௪)

பார்மிசையுலகமேத்தும்படுகளங்கண்டுபற்றா
போர்முகக்களிற்றுவெண்கோடுமுதசெஞ்சால்கொண்மார்பிற்
சீர்முகத்தோழர்முழச்சீவகவ்றிருவின்காயல்
வார்முகமுலையினுளையினையிற்றொண்டிபுக்கான்.

இ - ள். சீவகன், யானைக்கோடுமுத சாலைக்கொண்ட மாபிறீறோழர் சூழ்ந்து செல்லப் பாரில் உயர்ந்தோரேத்துங் களத்தைக்கண்டு வேள்விமுடித்தித் தத்தையைத் தன்மனையிலே கொண்டிபுக்கானென்க. (௩௨௫)

நெய்க்கிழிவைக்கப்பட்டார்நெய்ப்பத்தற்கிடத்தப்பிட்டார்
புக்குழியெஃகநாடியிரும்பினுறபோழப்பட்டார்
மைக்கிழிந்தொழுதுங்கண்ணீர்மாரிலத்துருக்கப்பட்டார்
கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டார்கலம்பலநல்கப்பட்டார்.

இ - ள். நெய்வைக்கப்பட்டாரும், கிடத்தப்பட்டாரும், எஃகம்புக்குழி நாடியிரும்பாலுத்துவாங்கப்பட்டாரும் சீவகனாற் கலம்பல நல்கப்பட்டார்; சுற்றமழும் படி பட்டாரெல்லாருங் கைக்கிழிகொடுக்கப்பட்டாரென்க. (௩௨௬)

முதுமரப்பொந்துபோலமுழுமெயும்புண்களுற்றார்க்
கிதுமருந்தென்னநல்லாரிழுதுசேர்கவளம்வைத்துப்

பதுமுகன்பரவைமார்பினெய்க்கிழிபயிலச்சேர்த்தி
துதியிர்த்துகிற்குப்பாயம்புகுகெனநோக்கினுனே.

வைத்து - வைப்ப.

இ - ள். மரப்பொந்துபோலப் புண்ணுற்றார்க்கு மருத்துவர் இதுமருந்தென்று கவளம்வையாநிற்க, தான் பதுமுகன்மார்பிலே கிழியைச்சேர்த்திக் காற்றுப்படா தபடி யுள்ளே சீலையடைகின் எலியிர்ப்படத்தாற்செய்த சட்டையிலே புகுகவெ ன்றுகூறிப் பரிகரித்தானென்க.

நல்லானிழுதும் பாடம்.

(௩௨௭)

பார்கெழுபைம்பொன்றன்னுற்பண்ணவனுருவமாக்கி
பூர்கெழுவிழவுசெய்தாங்குறுபொருளுவப்பநல்கித்
தார்கெழுமின்னுவிசித்தனிவடந்தினைக்குமார்பன்
போர்கெழுபைம்புலம்பொடுபோக்கினுனே.

இ - ள். வடம் மின்னுவீசித் தினைக்குந் தார்கெழுமார்பன் பாரிற்றிறந்த பொன்னுருவமாக்கிச் செய்து தானமும்பண்ணிப் பாவத்தையும் புலம்பையும் போக்கினென்க.

செற்றவாச்செருத்தல் அறமேயாயினும், இவர் ஆதியாய பகையன்மையிற் பாவ மென்றார். புலம்பு - என்னகாரியத்தைச்செய்தேமென்னுமவெறுப்பு. (௩௨௮)

செய்தவப்பாவமெல்லாந்தீர்த்திநீர்த்தீர்த்தன்பாத
மெய்தியசேடங்கூவித்திறைஞ்சுபுகொழுதுவாழ்த்தி
மையறுமணியிற்செய்தவலம்புரியதனீர்கொண்டான்
வையகமளிக்கநீண்டவலம்புரித்தடக்கையானே.

பலயிறப்பிற்செய்தபாவத்தைத் தீர்க்குந்தீர்த்தன். கூவுவித்து-விகாரம். வலம் புரி கையிற்கிடத்தல் உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். தடக்கையான் தீர்த்தன்பாதமெய்திய சேடத்தையும் வலம்புரியச னிற் தீர்த்தநீளாயும் கூவுவித்துத் தொழுது துதித்து அவற்றைக்கொண்டானென்க.

வேறு.

கருமணியழுத்தியகாமர்செங்கதிர்த்
திருமணிச்செப்பெனச்செறிந்தவெம்முலே
யருமணியலம்வருமம்பொற்கொம்பனார்
பெருமணக்கிழுமையாம்பேசுகின்றதே.

இ - ள். நீலமணியையழுத்தின மாணிக்கச்செப்பெனச் செறிந்த, மணியலம் வருமுலையினையுடைய கொம்பனாடத்துச் சீவகற்கு முற்பட்டமணமாகின்றவுரிமை இனிக்குகின்றதென்றாரென்க.

பெருமணமாங்கிழுமையென்றுமாறுக. மேல் மணமாதற்குக் காரணமாகின்ற வுரிமையென்று சமாவர்த்தந்ததை. (௩௩௦)

நாங்குநூறுயிரங்குடத்துநல்லன
வான்றயிர்பானேபோடழகிதாநிறைத்
தூன்றிகழ்வேலினுன்வேள்விக்கூர்மருள்
கோன்றொறுக்காவலன்கொண்டுமுன்னினுன்.

இதுமுதல் சமாவர்த்தநம் நடவாநிற்கப் பச்சைபுகுந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ள். இடையனாகியதொறுக்காவலன் வேலினுனது ஊர்மருள்வேள்விக்குக் குடத்திலே தயிரும் பாலும் நெய்யுநிறைத்துக் கொண்டு முன்னினுனென்க.

இனி இழந்தேமென்றுரார்மருளுஞ் சச்சந்தன்றொறுக்காவலனுமாம். (௩௩௧)

வளைநிறவார்செநெலரிசிப்பண்டியோ
டளவறுசுருக்கரைப்பண்டியாரந்தன
பிளவியல்பயறுபெய்பண்டியுப்புநீர்
விளைவமைபண்டியின்வெறுத்ததாங்கொர்பால்.

நீர்விளைவமையுப்பு.

இ - ள். சங்குநிறத்தையுடைய அரிசிப்பண்டியும், சருக்கரைப்பண்டியுநிறைந்தன; பருப்புப்பெய்தபண்டியும் உப்பமைந்தபண்டியோடே செறிந்தது; அம்மனையி லொருபக்கமெல்லாமென்க. (௩௩௨)

சினைத்துணர்முழவனபலவின்நீங்கனி
களைத்துவண்முழல்வனவாழைமாங்கனி,
யெனைத்துனகிழங்குகாய்குருகொடேந்திய
சனத்திறைநகைத்திடம்பெறுதுதானொபால்.

இ - ள். பலவின்சினையிற் கொத்தினையுடைய முழவன்னகனியுஞ் செறிந்து வண்முழல்வனவாகிய வாழைக்கனியும் மாங்கனியுங் கீழங்குங் காயுங் குருகும் எவ்வ ளவுள அவ்வளவெல்லாமேந்திய சனங்களாலேநெருங்கி யொருபக்கந்தான் இடம் பெறுதென்க. (௩௩௩)

மரகதமணிப்பசுங்காய்கொள்வாநுலை
கவர்பழுக்காய்க்குலைகனியக்காவுநீஇ
யிலாதருமெல்லிலைக்காவுமேந்திய
வுவரியாய்ச்சொரிந்திடம்பெறுதுதானொபால்.

இ - ள். பசுங்காய்க்குலையையும் பழுக்காய்க்குலையையும் பரத்தலைத்தரும் வெற்றிலைப்படலிகையையும் முற்றக்காவியந்து சொரிதலாலே வெள்ளமாய் ஒருபக் கந்தான் இடம்பெறுதென்க.

ஏந்திய - உயர்ந்த; வேண்டியவும் பாடம்.

(௩௩௪)

சண்பகந்தமநகந்தமாலமல்லிகை
தண்கழுநீரொடுகுவளைதாமரை
வண்டினமிசைகொள்வாசப்புச்சுமை
கொண்டவார்குழாம்பொலிவுற்றதாங்கொர்பால்.

இ - ன். சண்பகமும் தமகக்கொழுந்தும் பச்சிலையும் மல்லிகையுங் கழுநீ
ருங் குவணியுந் தாமனாயுமாகியவாசப்பூச்சுமையை வண்டினம் மேலேமொய்க்கக்
கொண்டவாதிரன் அவ்விடத்தொருபக்கம் பொலிவுற்றதென்க. (௩௩௩)

ஆர்கெழுதமுதற்குட்டாழிபோன்றவன்
சீர்கெழுவளமனைதினைத்துமாசனங்
கார்கெழுகடலெனக்கலந்தவல்லதூஉம்
பார்கெழுபழமரப்பறவையொத்தவே.

அச்சக்கோக்குங்குறடி மானிகைக்கும், நடுவுபோக்குமார் அத்தெருவுகளுக்கும்,
விளிம்பிற்குட்டு மதினுக்குமுவமை.

இ - ன். அவனுடையவுருளைபோன்று சீர்கெழுமின வளமனையிலே மாசன
நெருங்கி யொலியாற்கடலெனக்கலந்தன; அஃதொழிந்தும் அம்மாசனம் பயன்கொ
ள்ளு முறைமையாற் பழமரத்திற் பறவையுமொத்தவென்க.

மனையைச்சூழப் பச்சைநிறைத்தவின், ஆழிபோன்றென்றுமாம். (௩௩௪)

க. கையுறையெழுதினர்கைநொந்தேடறுத்
தையெனவிருப்பமற்றன்னதாதலான்
வையகமருங்கினின்வாழ்நர்மற்றிவன்
செய்தவநமக்கிசைகொன்னச்சென்றதே. (௩௩௫)

உ. வாலரிகழுவிவண்ணச் செம்புனல்
காலியலிவுளியுங்களிறுமாழ்ந்தவட்
கோலநீர்க்குவனையுமனாயுப்பூத்துவண
டாவிவண்குருகுபாய்த்தடங்களுனவே. (௩௩௬)

௩. உடுப்பனதுகில்களுமுனைக்குநானமும்
தொடுத்தனமாலையுங்குழையஞ்சாந்தமுங்
கொடுப்பவர்கொள்பவர் விழ்த்தபல்கல
மடுத்துவிண்பூத்ததோரழகின்மிக்கதே. (௩௩௭)

ச. கலங்கழுமரவமுங்கருனையாக்குவார்
சிலம்பொலியரவமுமிச்சில்சீப்பவ
நிலங்குபொற்கிண்கிணியிரங்குமோசையு
முலம்புமாலுவர்க்கடலொலியின்மிக்கவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. மற்று - அசை. மற்றிவன்செய்தவம்-வேறுகவிவன்செய்கின்றசமாவர்த்த
ம்; விரதங்கோடலிற் தவமென்றார்.

உ. வாலரி, வாலசி இரண்டுபாடமும் விகாரம். ஆழ்ந்து - ஆழ.

க. உடுப்பன, தொடுத்தனவென்பனவற்றிற்கு ஆகியவெனவிரிக்க. அடுத்த-
டுருங்கி.

ச. உலம்பு - கடற்கு அடை.

இ - ள். வந்தபச்சையெழுதி முதலிட்டவர்கள் கைநொந்து பட்டோலைகளைக்
கிழித்து ஐயெனவினைப்பாறியிருப்பார்கள்; பச்சை அங்ஙன மிகுதலின், அதற்கேற்
பச் சோறுசமைத்தற்கு அரிசிகழுவினகழுநீர் இவளியுங் களிற்றுமழுந்தம்படி குவளை
யுந் தாமரையும்பூத்து வண்டொலிக்கப்பட்டுக் குருகுபாயுந்தடங்களாயின; அங்ங
னஞ் சோறு மிகச்சமைத்தபின்பு கருணையாக்குவார் சிலம்பொலியினரவரும் உண்ட
ற்குக் கலங்கமுவுகின்றவரவரும் எச்சில்சீப்பார்க்கின்கணியிரங்குமோசையுங் கடலொ
லியினுமிக்கன; இங்ஙனமுண்டபின்பு துகிலு நானமு மாலையுங் குழையுஞ் சந்த
னமும் அடுத்துக்கொடுப்பார்வாங்குவார் வீழ்த்தகலம் வின் மீனைப்பூத்ததோரழகினு
மிக்கது; இங்ஙனநிகழாநிற்க இவன்செய்கின்ற சமாவர்த்தம் உலகிலவாழ்வா
ரெல்லாம் நமக்கும் இது கூடுவதாகவென்று கருதும்படி நடந்ததென்க. (கசு0)

வேறு.

முழிவாய்முல்லைமாலேமுருகுலாங்குழலினாறு
முழிவாய்த்தியொடொக்குமொளிறுவாட்டக்கையானு
மாழிவாய்விசிற்காமனம்பொடுசிலைகையேந்தத்
தாழிவாய்க்குலாவாட்டக்கடையலார்பரவச்சார்த்தம்.

முழி வாய் - பூவிடுபெட்டி. ஆழி - மோதிரம்; விரற்சரமோம்.

இ - ள். குழலினாறுந் தடக்கையானுங் காமன் அம்பொடுசிலையைக் கைவி
ரலாலேந்தாநிற்கத் தையலார்பரவாநிற்க ஓராசனத்தே சேரவிருந்தாரென்க. (கசுக)

இன்னியமுழங்கியார்ப்பவீண்டெரிதிகழுவேதந்
துன்னினர்பலாசிற்செய்ததுபிப்பெனய்சொரிந்துவேட்ப
மின்னியல்கலசநன்னீர்சொரிந்தனன்விரனேற்றான்
முன்னுபுவிளங்குவெள்ளிமுனைத்தெழுமுருகனன்னான்.

துன்னினர் - தனக்குச்செறிந்தவந்தனன். மின்னியல் - ஒளிவிடுகின்ற.

இ - ள். முருகனன்னான் இன்னியமாராநிற்க முன்னாநின்று, தன்னினர் பலா
சாற்செய்ததுபிப்பின் நெய்யை மிக்கெழுக்கின்ற திவளரும்படி வேதமந்திரத்தாற்
றான்சொரிந்து ஒம்பண்ணாநிற்க, வெள்ளிமுனைத்தவளவிலே ஸ்ரீதத்தன் நீராச்சொ
ரிந்தான்; அப்பொழுது இவனும் அதனையேற்றானென்க.

அரசர்க்கும்வணிகர்க்கும் மந்திரத்திலுந் தந்திரத்திலுஞ் சிறிதுவேறுபாடுளதே
னுந் தான் இரண்டுகலத்திற்குமுரிய சடங்குநிகழ்த்துதற்குரியதவைந் பிறர்க்குத்
தெரியாமற் நன்குலத்திற்கேற்ற சடங்கு தானேநிகழ்த்தினுனென்பதுஉம், பிறர்
க்குத் தெரியுமவற்றிற்குப் பிராயச்சித்தத்தைக் கருதினெனப்பதுஉந்தோன்ற முன்
னுபு என்றார். முன்னுதல் - கருதுதல். (கசுஉ)

இட்டவுத்தரியமின்னுமெரிமணிப்பருமுத்தார
மட்டவிழ்கோதைவெய்யவருமுலைதாங்கலாற்று
நெட்டிருங்குமுலினுடனேர்வளைமுன்கைபற்றிக்
கட்டமுல்வலங்கொண்டாய்பொற்கட்டினுளேறினானே.

நெட்டிருங்குமுல் - நெடு பண்புதொகுமொழியாதலிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.
நேர்வளை - ஒத்தவளை.

இ - ள். உத்தரியமுதலியவற்றைச் சுமத்தலாற்றாத தத்தையது முன்கையைத்
தான்பற்றி யமுலைவலங்கொண்டு கட்டிலிலேயேறினானென்க. (௩௪௩)

மந்திரத்தரசன்காதன்மாதரம்பாவைதன்னைக்
கந்துகன்சிறுவன்வேட்டகடிவினெரொடியின்மற்றே
ரந்தரவிசும்பிற்றேவர்க்கதிபதியாயகோமா
ளிர்திரன்றனக்குமாகாதென்பதுநடந்ததன்றே.

அந்தரவிசும்பில் - விசும்பாகியவந்தரத்தில்; நடுவாகிய விசும்புமாம்.

இ - ள். கலுழவேகன்மகளைக் கந்துகன்மகன் வேட்ட மணவினையைக்கூறின
இந்திரனுக்குங் கூடாதென்று கூறுகின்றகூற்று நடந்ததென்க. (௩௪௪)

அடிமனைபவளமாகவரும்பொலலகுசேர்த்தி
முடிமணியமுத்திச்செய்தமுரிக்காழ்நெற்றிமுழக்க
கடிமலர்மாலேநாற்றிக்கம்பலவிதானங்கோலி
யிடுபுகைமஞ்சிற்சுழமணவறையியற்றினாரே.

இ - ள். சுற்றுச்சுவர் பவளப்பலகையானிறைத்துத் தலையிலே மணியமுத்
திப்பண்ணின துணைநாட்டி அதன்மேலே பொன்னாற்செய்த கையலகைச்சேர்த்தி
அத்தூணினைற்றிமறையும்படி படாமாகியமேற்கட்டியைக்கட்டி மாலையைநாற்றிப்
புகை மஞ்சபோலேசுழ மணவறையையற்றினாரென்க. (௩௪௫)

ஐந்துமூன்றடுத்தசெல்வத்தமளிமூன்றியற்றிப்பூம்பட்ட
டெந்திரவெழினிவாங்கியின்முகவாசச்செப்புஞ்
சந்தனச்சாந்தச்செப்புந்தண்மலர்மாலேபெய்த
விந்திரநீலச்செப்புமிளையவரேந்தினாரே.

ஐந்தாயவொன்று மும்மூன்றாகப்படுத்த. ஐந்தாவன: “சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெ
ண்பஞ்சுசேனை - முறுதுவி சையையோ னாந்து.” இருவருந்துயில்கோடற்கிரண்டும்
போகதுகர்த்தற்கொன்றும் வேண்டுதலின், அமளிமூன்றாயின. இனியமுகவாசமா
வன “தக்கோலந்தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங் - கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து.” இவ
ற்றோடு சருக்களையுந் தேனுங்கூட்டுப. இது முதற்கவுட்கொண்டு பின்புபாகுகவுட்
கொள்ளவேண்டுதலின், வாசச்செப்பென்றபெயர் சிறப்பினுற்பெற்றபெயர்.

இ - ள். இளையவர் இயற்றி மசகவரியைவளைத்துச் செப்புக்களை யேற்கின
ரென்க. (௩௪௬)

க. கடைந்துபெய்மணிக்கைச்செம்பொற்காசுறுதட்டிற்சூழ்ந்து
மிடைந்துபெய்மணிக்கட்பீலிமின்னுசார்தாற்றிபொன்னு
ரடைந்துவீசாலவட்டமரிவையரேந்தியாற்றத்
தடங்கண்கள் குவளை பூப்பத்தையலோடாடுமன்றே. (உசஎ)

உ. பஞ்சுசூழ்பரவையல்குற்பகங்கதிர்க்கலாபம்வீங்கச்
செந்தளிர்க்கோதைசோரக்கண்கிணிகிலம்போடேங்க
மைந்தருட்காமனன்னுன்மகளிருட்டிருவனோ
யந்தரத்தமர்பெற்றவமிர்தெனப்பருகினே. (உசஅ)

ங. இளமுலைமணிக்கண்சேப்பவெழுதுவிற்புருவமேறக்
கிளைநரம்பனையதிஞ்சொற்பவளவாய்திகழத்தேன்சோ
வளமலர்க்கோதைதன்னையாழ்வியான்குழையப்புல்லி
யளமரவிவாதவின்பக்கடலகத்தழந்தினே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

சடைந்திட்டமணிக்கையினையுஞ் செம்பொற்றட்டினையுந் தன்னேச்சூழ்ந்து
மிடையப்பெயத பீலியையுமுடைய சார்தாற்றி - கிற்றாலவட்டம். ஆடும் - புண
ரும். பஞ்சு - ஆகுபெயர். வீங்க - இன்பமிருதியால் உடம்புபூரித்தவிற் கலாபமிறுக.
மகளிரிடத்துக் கண்டார்விரும்பப்படுந் தன்மையைப் போல்வானே; *திருவளர்
தாமரை"போல. பருகுதல்-சண்டதரபானமுமல்குற்பானமும். ஏழுதினலொத்த
விற்போன்றபுருவம். தேன்சோர்கோதையென்று காமச்செவ்விகுறிநர். அள
மரல் - அலமரல்.

இ - ள். அங்கனம் இளையவரேந்திய துப்புரவுகளை நுகர்ந்து, காமனன்னுன்,
திருவன்னுனை இளமுலைமணிக்கண்கிவப்பக் குழையப்புல்லி, அக்கோதைதன்னைக்
கிளையென்னுநரம்புபோலுஞ்சொல்லையுடைய பவளவாய்திகழ வல்குலிற் கலாபம்
வீங்க, அவ்விருண்டினையும்வாய்விடாளுய் அமிர்தெனப்பருகினுன்; அங்கனம்பருகி,
அத்தையலோடே கோதைசோர ஏங்கப் புருவமேறக் கண்கள் குவளைபூப்பஆடும்;
அங்நனமாதெவிற்பிறத்த வியர்விற்கும்படி சார்தாற்றியையும் பொன்னாராலவட்டத்
தையும் அரிவையரேந்தித் தம்மையடைந்தாற்றும்படி இன்பக்கடலகத்தேயழந்தி
னன்னென்க.

புணர்ச்சியுறுதிகண்கள் அவசத்தான் முலையிடைத்துயிலுந்துயிலே இன்பக்கட
லென்றார். இனிச் சரணவீசேடமாக்கிச் செவ்வனே பொருளுரைப்பாருமுளர்; அது
பொருந்துமேனுமுணர்க. (உசஉ)

இன்னணமொழுநுநாளுளிளமரக்காவுகாண்பான்
பொன்னணிமார்பன்சென்றுபுகுதலுமொருவன்றோன்றித்
துள்ளியோரோலைநீட்டித்தொழுதனன்பெயர்ந்துறிப்ப
மன்னியகுரிசில்கொண்டமரபினுனோக்குகின்றான்.

இ - ள். இவ்வாறு நடக்கின்றநாளிலே திருத்தங்கியமார்பன் பொழிலைக் காணவேண்டிச் சென்றுபுகுந்தானாக, ஒரு விச்சாதரன்றோன்றி யணுகி யோலையை நீட்டித் தொழுதனனாய் மீண்டுபோய்நிற்க, அவன் அதனைவாங்கிக்கொண்டு வழி பாட்டோடே வாசியானின்றானென்க. (௬௫)

வேறு.

உருமுக்கதிரீவற்கலுழைநூலையுலகென்னும்
பருமைக்குருப்பளிங்கிழ்புகழ்ப்பஞ்சிமுழுதடுத்த
திருமிக்குடைச்செல்வன்றிறற்சாமிநனிகாண்க
வருமையறனின்பம்பொருளாகெனவிடுத்தேன்.

உருமுப்போன்றவேல். உலகென்னும்பளிங்கிலே புகழாகியபஞ்சி யோரிடமு மொழியாமற் பார்த்த இச்செல்வத்தினை முற்பிரப்பிற் நவமிருதியாலே யுடையனாகிய செல்வன்.

இ - ள். கலுழைநூலை செல்வனாகியசாமி காண்பானாக, இது வரவட்டேன், அறமு மின்பமும் பொருளுந் தனக்கின்னும் மிகவுண்டாகவேண்டுகென்று கருதியென்க.

தேவனாதலிற் கூறினான் விடுத்தேன் - விகாரம். (௬௬)

தத்தையொவ்விணைமன்னர்தாம்பொருதுதோற்ப
மொய்த்தகலைநம்பிமுகிழ்புலையையிசைவெல்ல
வைத்தகதிரீவென்னவலியாக்குரியனென்னச்
சித்தங்கரிந்தாங்குக்கொடியான்செருவீனைத்தான்

இ - ள். மன்னர்தான் தத்தையோடே வீணையாற்பொருது தோற்கத் தான் அவனை மிசையாலே வெல்லக் கட்டியங்காரன் அதுபொருதே சித்தங்கரிந்து வேலாற்போர்செய்து வென்றார்க்கு இவனொரியனெனச்சொல்லி யவ்வட்டத்தே யொரு போனாவனைத்தானென்க.

வையெனக் குறிப்புணரநின்ற வுரிச்சொல் வைத்தவென வினைமேற் நன் மெய்தமொறிற்று. முண்முனைபோலக் கூர்த்த வேலென்க. (௬௭)

தேன்முழங்குதார்க்குரிசில்செம்பொனெடுந்தேர்மேல்
வான்முழங்குவெஞ்சிலையின்வாளிமழைதுவி
யூன்முழங்குவெங்குருகிவேழமுடன்பூழ்க
வேன்முழங்குதானைவினையாடியதுங்கேட்டேன்.

இ - ள். அவன் வினைத்தபொழுதிலே குரிசில் தேர்மேலேநின்ற சிலையாகிய மேகத்தாலே யம்பாகியமழையைத் தூவுதலாலே யுடம்பிற்றோன்றிய குருதியாகிய வெள்ளத்திலே வேழங்கள் சேரவழுந்தும்படி. தானையோடெநின்ற வினையாடியது வந் தரன்கூறக்கேட்டேனென்க.

தூவி - தூவ. சிலையென்வாளியும் பாடம்.

(௬௮)

வந்துதரன்கூறியவிவ்வாய்மொழியுமன்றி
முந்துவரன்மொழிந்தபொருண்முற்றும்வகைநாடிப்
பந்துபுடைபாணியெனப்பாயுங்கலிமான்றே
ரெந்தைதிறமுன்னமுலாந்தின்னணம்விடுத்தேன்.

வாய்மொழியென்றார், நிமித்திகன் கூறக்கேட்டிருந்தகாரியம் இப்பொழுது முற்றினசெய்தியைத் தரன்கூறுதலின். வரன் - அச்சணந்தியடிகள்.

இ - ள். எந்தைதிறத்தில் அத்தரன்கூறியமொழியும், அன்றி வரன்மொழிந்த காரியமும், முடியுங்கூறுபாட்டையும் முன்பேகுறிப்பாலேநாடியுணர்ந்து இனி யாஞ் சேறல் கருமமன்றென்று கருதித் தத்தையை ஸ்ரீதத்தனுடனே வரவிட்டேனென்க.

கலுழவேகன்வந்தாந் சீவகசரிதையொன்றுமன்றும்.

(௩௫௪)

எள்ளுநர்காசாயவெனதோளிரண்டுநோக்கி
வெள்ளிமலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததிகலேததிக்
கன்செய்மலர்மார்பனுறுகாப்பிகழ்தலின்
யுள்ளுபொருளெம்முணர்ந்தியன்றியுளவேண்டா.

இ - ள். என்னுடைய தோளிரண்டையுநோக்கி யிகழ்த்திருக்கும் பகைவர் சாயும்படி தான்பொருதபோனாயேத்தி மலைமுழுதுங்கொடியெடுத்ததாதலாற் நனது வெற்றியுந்தோல்வியு மெனவேயாதலின், இனி மலர்மார்பன் பிக்ககாவலை யிகழ்தலின்றித் தானினைத்திருக்கின்றகாரியங்களும எம்மையறிவித்தல்லது மேனினைக்க வுமவேண்டாவென்க.

(௩௫௫)

ஆம்பொருள்களாகுமதுயார்க்குமழிக்கொண்ணப்
போம்பொருள்கள்போகுமதுபொறியின்வகைவண்ணந்
தேம்புனலேநீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே
விங்குபுனல்யாறுமழைவேண்டியறியாதே.

அதுவென்றொருமையாற்கட்டினார், அழிக்கவொண்ணத்தன்மையைக்கூறலின். ஆம்பொருள்களாகும் போம்பொருள்கள்போகும்; அவையிரண்டும் யார்க்குமழித்தலாகாத் தன்மை யிருவீனையின்கூறுகியவியல்பு. அங்கனமாதலிற் றுணங் கட்டி டியங்காரணக்கத்திற்குஞ் சச்சந்தனழிவிற்கும் வருந்தாதொழிக்கவென்க. தேம்புனலை நீர்க்கடலுஞ்சென்றுதரலின்றே - உப்புநீராயுடையகடலும் உலகத்தேவந்து இனியநீரைத்தருதல் ஒருகாலத்துமில்லை. என்றது: தீயருணத்தையுடையோர் பிறர்க்கு இனிமைசெய்யவறியாரென்றவாறு. எனவே கட்டியங்காரன் எக்காலமுந் நமக்குத் தீங்குசெய்வனென்றும், இக்குணத்தாலவனுக்குக் கேடுவீனையுமென்றுங் கூறினான். *“யார்கண்ணு மிகந்துசெய்திசைகெட்டா னிதுதிபோல் - வேரொடு மரம்பெம்ப விரிகதிர் தெறுதலின்” என்றார் பிறரும். விங்குபுனல்யாறுமழை வேண்டியறியாது - மேகம் யாற்றுக்கு மிக்கநீரைக் கொடுக்க விரும்பியறியாது;

என்றது : உவர்த்தநீரா நன்னீராக்கி யாற்றிற்குக் கொடுப்பென்னுங்கருத்தின்மை
மேகத்திற்கியல்பென்றவாறு. எனவே நற்குணமுடையோர் எக்காலத்தும் பிறர்க்
கினிமைசெய்வாராதலிற் றான் எக்காலத்தும் பிறர்க்கு இநியவைசெய்கவென்
றானும்.

இ - ள். அழிக்கொண்ணாது அது பொறியின்வகைவண்ணம்; அதுவேயுமன்
றிக் கடலுந் தரவின்று; மழையும் வேண்டியறியாதென்று வாசித்தானென்க.

இனி “எள்ளுநர்கள்” என்னுங்கவியளவும் ஒலப்பாசுரமாக்கி, அதுகேட்ட
சீவகன்கூறுகின்றானுக்குவாருமுள். இதற்கு இகலேத்திக் கொடியெடுத்ததென்று
அவன்வியந்ததற்குத் தான்வென்றானுக்ககூறுது ஆக்கமுங்கேடும் பொறியின்வகை
யென்றானுக்கு; ஆக்கத்திற்குமழிவிற்கும் ஆற்றிலேயுவமைகொள்க; கடல்வேண்
டாகிருக்கப் புனல் தானேபோனது போம்பொருட்டும், யாறு மேகத்தைவேண்
டாகிருக்கப் புனானேநிறைகை ஆம்பொருட்டுமுவமை. சென்றுதால் - போய்க்
கொண்டுவருதல்.

(௩௫௬)

மன்பெரியமாமனழிமகிழ்ந்துதிசைவணங்கி
யன்பினகலாதவனைவிடுத்தலாந்தகோதைக்
கின்பநிலத்தியன்றபொருளியைவையவைதுகோமான்
றந்தவெனச்சொல்லிநனிசாமிகொடுத்தானே.

இ - ள். சாமி மிகப்பெரியமாமனடியைத் திசைநொக்கிவணங்கி அன்பினால்
நீங்காதுநின்றதரனைப்போலவிட்டுத் தந்தைக்கு ஹங்கோமான்றந்த இன்பநிலத்திற்கு
நனியியன்றபொருள் இவையியவையெனச்சொல்லிக் கொடுத்தானென்க.

இன்பநிலம் - அனுபவிக்குந்துறைகள். அடிவீழ்ந்தம் பாடம். (௩௫௭)

குங்குமமுஞ்சந்தனமுங்கூட்டியிடுகொடியா
வெங்கணியமுலையின்மிசையெழுதிவினையாடிக்
கொங்குண்மலர்க்கோதையொடுகுரிசில்செலும்வழிநா
ளங்கணகரப்பட்டபொருளாகியதுமொழிவாம்.

இ - ள். குரிகில் கோதையுடையமுலைமேலே யெழுதுகொடியாகவெழுதி;
அவனோடேவினையாடிக் செல்லும்பின்னாட்களிலே நகரியிற்றிறந்த நீர்வினையாட்டும்,
பின்னையாரிடத்தாகியதன்மையு மினிக் கூறுவேமென்றானென்க.

என்றது - அதுகாணத்தாற் பின்னையாரிடத்துப் பிறந்தசெய்திகளை, பொருளா
கியதென்பது ஒருசொல்லுமாம்.

(௩௫௮)

காந்தருவதத்தையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகக் கவி அருள்

நா ன் கா வ து

கு ண மா வு ஸ யா ரி ல ம் ப க ம்.

காசறுதுழவின் மிகககடவுளர்சிற்தைபோல
மாசறுவிசும்பின்வெய்யோன்வடதிசையணமுன்னி
யாசறநடக்குநாளுநைங்சனைக்கிழவன்வைகிப்
பாசறைப்பரிவுதிர்க்கும்பங்குனிப்பருவஞ்செய்தான்.

. அயனமென்றது அயனமெனப் பாகதத்தாற்கூறினார், செய்யுட்கொல்லென்று.
வைகி - வைக கூறித்தொடங்கிப் பாடிவீட்டிலிருந்து இளவேனிற்கண் இன்ப
துகர்த்து மீள்வராசலிற் பாசறைப்பரிவுதிர்க்குமென்றார்.

இ - ள். வெய்யோன், வடதிசைச்செலவைக்கருதி யிருடிகள்கிறதைபோல
மாசற்றவிகம்பிலே குற்றமறநடக்குநாள்களிற் பின்பணிகிற்கும் பங்குனித்திங்களிலே
காமன்றங்கும்படி யிளவேனிலைப்பிறப்பித்தானென்க.

*“தலைவந்திளவேனில்” என முன் னிகழ்கின்றதாகக்கூறியகாலத்தேயீண்டு
நீர்வீனாயாட்டுகிகழுகின்றதென்பார் அக்காலத்தைச்சிறப்பித்துக்கூறுகின்றார். (க)

தோடணிமகளிர்போன்றதுணாமலர்க்கொம்பாகொம்பி
ஓடவாபோலவண்ணமடைந்தனவளியிற்கொல்கி
யுடியமகளிர்போலவொளிந்தனவூடநீர்க்குஞ்
சேடரிற்சென்றுபுல்லிச்சிறுபுறந்தழிஇயதும்பி.

இ - ள். பூவையணிந்தமாளினையொத்த கொம்பு; அவரிடத்து ஆடவரடையு
மாறுபோல அக்கொம்புகளிலேவண்ணமடைந்தன; அவ்வாடவரிடத்தொல்கியுடி
யமகளினாப்போலே அவ்வண்ணன்கனத்திற்கு அக்கொம்புகள் ஒருபுக்கத்தேதாழ்ந்
தன; அவர்சிறுபுறத்தைத்தழுவி ணடலைத்தீர்த்து எந்நாமாகரும்பெரியோரைப்
போலத் தும்பிகள்சென்று அங்கனமுயர்ந்த சிறுபுறத்தைத்தழுவி ஒக்கிறுத்தின
வென்க.

சிறுபுறம் - உயரநபகம். †“சொல்லிய கிளவி யறிவாக்கு முரிய” என்ற
வின், அறிவிறபெரியோரைச் சேடரென்றார் அளியிரு - பிறர்க்கும் இவ்வாறரு
ளுளதாமென்று புலவிதுணுஞ்சதிலுடற்றுமாம். (உ)

வே லு .

நானமண்ணியகன்மணமங்கையர்
மேலிபோன்றினிதாய்வினாநாறிய

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௧௬.

† காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௧௬௬.

கானங்காழ்க்குலகமழகண்ணாய
வேனிலாற்குவிருந்தெதிர்கொண்டதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பூத்தலின் மணஞ்செய்த மகளிர்மேனிபோல் இனிதாய்
வினாநாதியகானம் அக்காமனுக்கு விருந்திடுதலை மேற்கொண்டதென்க. (௬)

கொம்பரின்குயில்கூய்க்குடைவாவியுட்
மும்பிவண்டொடுதூவழியாழ்செய
வெம்புவேட்கைவிரும்பியவேனில்வந்
தும்பர்நீடுறக்கத்தியல்பொத்ததே.

இ - ள். கொம்பிலே குயில்கூவ எல்லாருங் குடைந்துவினையாடும்வாவியிலே
தும்பியும்வண்டுந் தூவழியென்கின்ற பண்ணையுடைய யாழைக்காட்ட எரிகின்ற
காமத்தைவிரும்புதற்குக் காரணமான வேனில்வருதலாலே நகரி மேலாகிய துறக
கத்தின்றன்மையை பொத்ததென்க.

கூய் - கூவ.

(௭)

நாகநாண்மலர்நாறுகடிநக
ரேகவின்பத்திராசபுரத்தவர்
மாகநந்துமணங்கமழ்யாற்றயந்
போகமேவினர்பூமரக்காவினே.

இ - ள். இணையிலாவிற்பத்தையுடைய நகராகிய இராசமாபுரத்தார் யாற்ற
யலின் மாகநந்திய மணங்கமழ்பூமரக்காவிற் போகத்தை மனத்தாலே பொருந்தின
ரென்க.

பொழிலுள் துகர்ச்சியை முன்புகருதிப் பின்பு நீர்வினையாடக்கருதுகின்றமை
கூறுகின்றா.

(௮)

முழுவங்கண்டியிலாதமுதுநகரி
விழவுநீர்வினையாட்டுவிருப்பினாற்
ரொழுவிற்றோன்றியதோமறுகேவலக்
கிழவன்மூதெயில்போற்கிளர்வுற்றதே.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கையாலுண்டான குற்றமற்ற கேவலமடந்தையையுடைய
கிழவனது பொன்னெயில்வட்டம்போன் முதியநகரி நீர்விழுவாகிய வினையாட்டில்
விருப்பாலே போகலுற்றதென்க.

இனி மூதெயிலுக்குத் திருநாளுக்குப் போவாரைப்போலவென்றுமாம்.

(௯)

வள்ளநீரரமங்கையரங்கையா
லுள்ளங்கூத்தியிர்ந்துருத்திட்டசார்
தள்ளையடியானையிழுக்கின
வெள்ளநீர்வளவெள்ளமுரன்றவே.

இ - ள். அரமங்கையராப்போல்வார் தமதுமனங் களிப்புமிரும்படி அங் கையாலே நிமிர்ந்து உருத்தசாந்து ப்னிநீர் சேராய் யானையடியிழுக்கின; கடலிற் பிறந்த சங்குகளும் வெள்ளமென்னு மென்றாக முழங்கினவென்க. (௭)

க. நீந்துநித்திலவூர்நிதிழன்மருப்
பேந்துகஞ்சிகைவையமிவெயிற்
போந்துகாய்பொற்சிவிகைநற்போதகங்
கூந்தன்மலைக்குமரிப்பிடிக்குழாம். (௮)

உ. ஏறுவாரொலியேற்றுமினோவெனக்
கூறுவாரொல்தோடுகுலைந்துவிழ்ந்
தாற்றார்ப்பொலியஞ்சிலம்பின்னென்
மாறுகொண்டதொர்மாக்கடலொத்தவே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

இ - ள். மாந்தர்நெருக்கத்தைக் கடந்துபோகின்றமுத்தின்பந்தர், மருப்பாற் செய்த உருவுதிரையையுடைய கொல்லாவண்டி, ஒளிபுறப்பட்டு இளவெயிலைக் கெடுக்கும் பொற்சிவிகை, போதகம், பிடித்திரளென்கின்றவிவற்றைத் தாமேயேறு வாரொலி, கூடப்போகின்ற திரள்குலைந்து அவர்களைக் கடுதற்குவிரும்பிநின்று ஏறவிடுமினென்று கூறுவாரொலி, ஆர்ப்பொலி, சிலம்பொலி, இவ்வொசை நெறி யாலே கடலோடு மாறுகொண்டதொர் கடலொத்தவென்க.

கடத்தற்கருமையின், நீந்துமென்றார். (௯)

பொன்செய்வேய்த்தலைப்பூமருமண்டல
மின்செய்வெண்குடைபிச்சமிடைந்தொளி
யென்செய்கோவென்றிறிந்ததிழைநிலா
மன்செய்மாணகர்வட்டமிட்டிட்டுதே.

இ - ள். பொண்ணாச்செய்த காம்பிடத்திலவட்டக்குடை, வெண்குடை, பீலிக் குடை, இவைநெருங்குதலின், ஞாயிற்றினொளி இனி யானென்செய்வேனென்று கெட்டது; அப்பொழுது பூண்களினொளி நகரெல்லையளவும் வட்டமாக விட்டெ றித்ததென்க.

மன் - பெருமை. (௧௦)

திருந்துசாமனாவிசுவதென்கடன்
முரிந்தமொய்தினாபோன்றவகிப்புக்கை
புரிந்ததாமங்கனாகவப்பூந்துகள்
விரிந்துவானின்விதானித்ததொத்ததே.

இ - ள். அகிற்புகை முறுக்கினமலைகளையொவ்வாநிற்கச் சாமனாவீசுவன முரிந்ததிரையையொத்தன; அப்பொழுது துவின்னபூந்துகள் பரந்து வானிலே யொரு மேற்கட்டி கட்டினதன்மையையொத்ததென்க. (௧௧)

சோலைசூழ்வரைத்துங்கருவித்திரண்
மாலையூர்திகள்வையமிவற்றிடைச்
சிலக்கஞ்சிறப்போதகஞ்செல்வன
நீலமேகநிறாத்தனபோன்றவே.

இ - ள். சோலைமறைத்த மலையினின்றும் தூங்குமருவித்திரள்போலு முத்த மாலையையுடைய பீலிவேய்ந்தலூர்திகள் கொல்லாவண்டி இவற்றிற்குநடுவே பாகன் பயிற்றின நிலைக்கஞ்சி யானைகள்செல்வன மேகநிறாத்தனபோன்றவென்க. (௧௨)

௧. வழங்குவங்குக்கலிங்கக்கட்கமு
மழுங்குமாந்தர்க்கணிகலப்பேழையுந்
தழங்குவெம்மதுத்தண்டுத்தலைத்தலைக்
குழங்கன்மாலையுங்கொண்டுவிரைந்தவே. (௧௩)

௨. வாசவெண்ணெயுமவண்ணிமிர்சாந்தமும்
பூசுசுண்ணாமுமுண்ணுமடிநிலுங்
காசில்போகக்கலப்பையுங்கொண்டவண்ண
மாசின்மாசனம்வாயின்மடுதவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மரக்கலத்தில்வந்த கலிங்கமுங் கலமுமென்க.

இ - ள். மாசனம் பிறர்க்குக்கொடுக்கும் புடைவைப்பெட்டிகளையும், அணிக் கலங்கெடுத்தலையுடையார்க்குக் கொடுத்தற்கு அணிகலப்பெட்டிகளையும், மதுப்பெய்து முழங்குகின்ற மூங்கிற்குழாய்களையும், மாலையையும் இடந்தோறு மிடந்தோறுங் கொண்டு, எண்ணெய்முதலியவற்றையும் போகத்திற்குரிய யாழ்முதலியவற்றையு மிட்ட பெட்டிகளையுங்கொண்டு, விரைந்து அந்நகரின்வாயிலிலே நெருங்கின வென்க. (௧௪)

பாடலோசையும்பண்ணெய்யோசையு
மாடலோசையுமார்ப்பொலியோசையு
மோடையானையுரற்றொலியோசையு
முடிபோயுயர்வாணுலகுற்றவே.

இ - ள். அப்பொழுது, பாடுதலாற்பிறந்தவோசையும், யாழ்வாசித்தலாற் பிறந் தவோசையும், ஆடுதலாற்பிறந்த இயங்களினோசையும், ஆரவாரமொலிக்கின்றவோ சையும், யானைபிளிறுகின்ற முழக்கினாற்பிறந்தவோசையுந் தம்மிற்கவந்துபோய் வாணுலகச்சேர்ந்தவென்க. (௧௫)

பூக்கணர்வினையாடியபொன்னுல
கோக்கரீள்விசும்பூடறுத்தொய்யென
விக்கமாநகர்வீழ்ந்ததுபோன்றவண்
மாக்கண்மாக்கடல்வெள்ளமடுத்ததே.

இ - ள். பொன்னுலகு பூக்களையுடைய நீரினையினையாடனெழு விசும்பையு டறுத்துவந்து நிலத்திலே விளையவீழ்ந்த தன்மைபோலே மாக்களாகியபெரியகடல்

மாநகரில் வாயிலைக்கடந்து செல்கின்ற அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தைநோக்கி முகஞ் செய்ததென்க. (கசு)

மின்னுவாட்டங்கண்ணியாவெம்முலை
துன்னுவாட்டந்தணிததலிற்றாநிறத்
தன்னவாட்டத்தணிமலாப்பூம்பொழி
லென்னவாட்டமுமின்றிச்சென்றெய்தினா

மின்போலுமிடையை மின்னென்றார். வாட்டமும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். வெம்முலைநெருங்குதலாற் றமக்குவருகின்ற வருத்தத்தினை வாட்டங்கண்ணியருடைய மின்போலுமிடைபொறுத்தலின்; அவர் ஊர்திகளினின்று மிழிந்து வாட்டமின்றி நடந்துசென்று இஃது அன்னங்களின் விளையாட்டினை யுடையதொரு பொழிலென்றுகூறும்படி அப்பொழிலைச்சேர்ந்தாரென்க.

என்னவெய்தினாரென்க. இனி என்னவாட்டமுமெனக்கூட்டிக் கண்ணியர் தம்முலைநெருங்குதலிற் றமக்குப்பிறந்தவாட்டத்தினைத் தாம்பொறுத்தலின் மேல் ஒருவாட்டமுமின்றி அன்னவிளையாட்டையுடையதொருபொழிவிலே யெய்தினா ரென்றுமாம். (கசு)

அள்ளுடைக்குவளைக்கயநீடிய
களாளுடைக்கமுநீர்ப்புனற்பட்டமும்
புள்ளுடைக்கனியிற்பொலிசோலையு
முள்ளுடைப்பொலிவிற்பொருபாலெலாம்.

அள்ளிக்கொள்ளுந்தன்மையையுடைய கயம். நீமயபுனற்பட்டம் - நீரூத ஓடை. கனியாற் பொலிந்த புள்ளுடைச்சோலை. இஃது ஆற்றங்கரை

இ - ள். அப்பொழிலில் ஒருபாலெல்லாம் கயத்தையும் பட்டத்தையஞ் சோலையையுமுள்ளையுடைத்தான பொலிவிற்பென்க. (கசு)

செம்புறக்கனிவாழையுந்தேன்சொரி
கொம்புறப்பழுத்திட்டனகோழனா
வம்புறக்கனிமாவொடுவார்களைப்
பைம்புறப்பலவிற்றொருபாலெலாம்.

இ - ள். ஒருபாலெல்லாம் சிவந்தபுறத்தையுடைத்தாய்க் கனிகின்ற வாழையினையும், கொழுவிய அரையினையுடைத்தாய்ப் புதுமையுறக்கனிகின்ற மாவினையும், கொம்புறப் பழுத்துத் தேன்சொரி கூனையை யிட்டனவாகிய பைம்புறப் பலவினையு முடைத்தென்க. (கசு)

களாவானரமுங்கன்னியுகமுந்
துள்ளுமாவெடுவேழத்தொகுநியும்
வெள்ளையன்னமுந்தோகையும்வேய்ந்தவ
னுள்ளுமாந்தையுள்ளம்புகற்றுமே.

இ - ள். அப்பொழிவிடம், வானரத்தையும் கருங்குரங்கையும் மாணையும் வேழத்திரனையும் அன்னத்தையும் மயிலையுமணிந்து, துணையைநனைப்பாரா நெஞ் சைவிரும்பப்பண்ணுமென்க. (உ0)

கோக்கணங்கொதித்தேந்தியவேலென
நோக்கணங்கணையார் துகர்வேய்தலிற்
றூக்கணங்குறையுந்தடந்தாமரைப்
பூக்கணம்பொழிற்பட்டதுபோன்றதே.

இ - ள். அங்கனம் புகற்றுதலின், வேலெனநோக்குகின்ற நோக்கினையுடைய அணங்கணையார் கணவரிடத்து துகர்ச்சியால் அவயவங்கள் செவ்விபெறுதலின், அவ ருறைவிடம் எல்லாரிடத்தினு ஞ்சென்றுசேருந் திருத்தங்குந் தாமரைப்பூக்கணம் ஓடையையொழிய ஒருபொழிவிலேயுண்டான தன்மையையொத்ததென்க.

முகமுதலியன தாமரைக்குவமை. நோக்கால் அணங்கணையாருமாம். (உ௧)

சூறப்பட்டவக்கொய்ம்மலர்க்காவக
முறித்தேன்றுளித்தொண்மதுவார்மல
நாறிநாண்மலர்வெண்மணம்முய்நிழ
றேறித்தென்கயம்புக்கதுபோன்றதே.

இ - ள். முற்கூறிய காவினுள்ளாகியவிடம் வைத்ததேனுறித் துளித்துப் பூவி னின்றும் வார்கின்ற மதுமணநாறி மணலதாய் நிழல்தெளிந்து இக்குளிர்ச்சியாலே கயத்திலேபுக்கிருந்தாற்போன்றிருந்ததென்க. (உ௨)

காவிற்கண்டத்தினாவளைத்தாயிடை
மேவிவிண்ணவர்மங்கையர்போன்றும்
பூவையுங்கிளியும்மிழற்றப்புகுந்
தாவியந்துகிலாரமர்த்தார்களே.

இ - ள். பாலாவிபோலத் துணையுடைய குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும், அந்த வுள்ளாகியகாவிலே தினையைவளைத்து அதினுள்ளே மிழற்றப்புகுந்து அரமங்கையர் போன்று மேவியிருந்தாரென்க. (உ௩)

க. பெளவநீர்ப்பவளக்கொடிபோல்பவண்
மொளவலங்குழலாள்சுரமஞ்சரி
கொவ்வையங்கனிவாய்க்குணமாலையோ
டெவ்வந்தீர்த்திருந்தாளிதுகூறினாள். (உ௪)

உ. தாமஞ்சுடியதுக்துகிலேந்தல்குப்
முமஞ்சுடியவேற்றடங்கண்ணின
மைஞ்சுடியநன்னுதனீட்டினாள்
காமஞ்சுடியகண்னொளிர்சுண்ணமே.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

க. எவ்வந்தீர்த்திருந்தான் - முன்பு ஒருவெறுப்புமின்றியிருந்தவன்.

உ. அல்குலினையுடைய கண்ணினுள் - குணமாலே.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தகாலத்தே குணமாலையொன் றுச் சுமந்த மாலையென்னு ஞ்சேடி எல்லாரும் விரும்புந் தன்மையை மேற்கொண்ட சண்ணத்தை நீட்டினான்; அதுகண்டு கொடிபோல்பவன் குழலாள் சுரமஞ்சரி அவள் குணமாலையுடனே இவ் வார்த்தையைக் கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உரு)

சண்ணமென்பதொர்பேர்கொடுசொர்முழல்
வண்ணமாலேதுசுப்புவருந்துவா
னெண்ணிவந்தனகூறிவையோவென
நண்ணிமாலையெனக்கனளென்பவே.

இ - ள். குழலினையும் துசுப்பினையுமுடைய மாலாய்! இவை சண்ணமென்ப தொருபெயரை யேறிட்டுக்கொண்டு நின்னை வருத்துவான்கருதி வந்தனவோவென்ற னுகி அவனைத்தான் நக்கான்; நக்குச் சொல்லின் என்னுடையசண்ணங்களைச் சொல் லாயெனச் சொன்னாளென்க.

(உச)

பைம்பொனீளுலகன்றியிப்பார்மிசை
யிம்பரென்கண்ணமேய்ப்பவளவெனிற
செம்பொற்பாவையன்னாய்செப்புநீயெனக்
கொம்பனாளுங்கொதித்திதுகூறினாள்.

இ - ள். அதுகேட்டகுணமாலே பாவையன்னாய், தேவருலகினன்றி இவ்வுல கில் இவ்விடத்து என் சண்ணத்தையொப்பன வேறுசிலசண்ணமுளவென்றறிவோர் கூறின, நீயும் இப்பொழுது நின் சண்ணத்தையும் இதற்கொக்குமென்று கூறுவாயாக வென்றுகூற, அதுபொறுதே சுரமஞ்சரியங் கொதித்து இதனைக்கூறினாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(உஎ)

சண்ணந்தோற்றனந்தீம்புனலாடல
மெண்ணில்கோடிபொன்னிதும்வென்றாழ்கென
வண்ணவார்குழலேழையர்தம்முளே
கண்ணற்றார்கமழ்சுண்ணத்தினென்பவே.

தோற்றனம் - வினையெச்சமுற்று.

இ - ள். சண்ணந்தோற்றுப் புனலாடவுங்கடவேமல்லேம்; மாற்றற்ற பொன் கோடியென்னு மிலக்கத்தை அருகனுக்குக்கொடுக்கக்கடவேமென்று கூறினாள்; அங்ஙனங்கூறவே ஏழையாரிருவருஞ் சண்ணங்காரணத்தால் நட்புக்குலந்தாரென்க. ()

வேறு.

மல்லிகைமாலேமணங்கமழ்வார்குழற்
கொல்லியல்வேனெடுங் கண்ணியர்கூடிச்

சொல்லிசைமேம்படுகண்ணவுறழ்ச்சியுள்
வெல்வதுகுதெனவேண்டிவிடுத்தார்.

கொல் - சொற்றொழில்.

இ - ள். மாலையினையுங் குழலினையுமுடைய இருவருங்கூடச் சண்ணத்தினது
மாறுபாட்டிலே வெல்லுமது நமக்குச் சொல்லும் புகழ்மேம்படும் வெற்றியென்று அவ்
வெற்றியைவிரும்பி அவற்றைக்காட்டுதற்குப் போகவிட்டாரென்க. (உக)

இட்டிடையாரிருமங்கையரேந்துபொற்
றட்டிடையந்துகின்முடியதன்பினர்
நெட்டிடையீந்துபுசென்றனர்தாமரை
மொட்டைமென்முலைமொய்குழலாரே.

இட்டிடையார் - குணமாலையும், சுரமஞ்சரியும். இருமங்கையர் - கணகபதாகை
யும், மாலையும். மொய்குழலார் - சேடியர்.

இ - ள். இட்டிடையாருடைய மொய்குழலார் சண்ணத்தினைத் தட்டிலேயிட்
டுத் துநிலான்முடிக்கொண்டிசெல்ல, அதன்பின்னே இருமங்கையரும் இவையாட்டு
தற்குக் கூடச்சென்றாரென்க. (ரு0)

வேறு.

சீர்தங்குசெம்பொற்கொடிமல்லிசைமாலேசேர்ந்து
வார்தங்குபைம்பொற்கழன்மைந்தர்கைக்காட்டமைந்த
ரோதங்குசண்ணமிவற்றின்னலம்வேண்டிவெம்போர்க்
கார்தங்குவண்கைக்கழற்சிவகற்காண்மினென்றார்.

சீர்தங்கு - அடை. செம்பொற்கொடி-கணகபதாகை. மாலையென்னும் பெயராக
கேற்ப மல்லிகையடைகூற்றொ.

இ - ள். கொடியுமாலையுஞ்சேர்ந்து மைந்தர்கையிலே அவற்றைக்காட்டஅவா
கூறுவார். இவ்விரண்டும் நல்லசண்ணம், இவற்றின் நன்மை அறியவிரும்பிற் போரி
னையுங் கையினையுங் குழலினையுமுடைய சிவகனைக் காண்பீராகவென்றாரென்க.

வாண்மின்னுவண்கைவடிநூற்கட்டற்கேள்விமைந்தர்
தாண்மின்னுவிங்குகழலான்றனைச்சுழமற்றப்
பூண்மின்னுமார்பன்பொலிந்தாங்கிருந்தான்விசும்பிற்
கோண்மின்னுமீஞ்சுழ்குளிர்மாமதித்தோற்றமொத்தே.

வாண்மின்னுதற்குக் காரணமான கை. மைந்தர் - தோழரும் நடிவலிபுலரும்.
விக்குகழல் - விகாரம். கழலான் - நந்தட்டன். அப்பூண்மின்னு மார்பனென்றது
முன்னிற்கவியல் அவர் கூறியசுவகனை.

இ - ள். அப்பூண்மின்னுமார்பன் அவர்செல்லின்றபொழுது, மைந்தர் கழலான்

இவர்கள் தன்னைச்சூழ அப்பொழிலிடத்தே பொலிவுபெற்று விசும்பிலே கோண்மீனும் மின்னமீனுஞ்சூழப்பட்ட மதித்தோற்ற மொத்திருந்தானென்க.

ஞாயிறுபோல்வானைக் கலேதோற்று விப்பதகா இருத்தலின், ஈண்டு மதியை உவமைகூறினர். “பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல - வின்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” என்றார் பிறரும். இராகு கேதுக்களையொழிந்த ஏழுகோளுஞ்சூழப்பட்ட தொருமதி இல்பொருளுவமை. தோழர்நால்வருந் தம்பிமார்மூவருங் கோண்மீனுக்குவமை. இனி ஞாயிறுந்திங்களுந் தனக்குவமையாதலின், ஒழிந்த வேழுகோளுமாம். மின்னமீனுக்கு ஒழிந்ததோழருவமை. இனிக் கழலானுகிய மார்பனென்பாருமளர். (௩௨)

வேறு.

க. காளை சீவகன் கட்டியங்கா ரனைத்
தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றநடல்
வாளே வவ்வியகண்ணியர்வார்கழற்
றாளையே துதுபுதங்குறைசெப்பினார். (௩௩)

உ. சுண்ணநல்லனசூழ்ந்தறிந்தெங்குநுக்
கண்ணல்கூறடியேங்குறையென்றலுங்
கண்ணிற் கண்டிவைநல்லகருங்குழல்
வண்ணமாலையினீரெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்நன்றியறிந்து கைம்மாறுசெய்யக்கருதலும், பகைவர்செய்த தீங்குறித்து அயர்க்குத் தீங்குசெய்யக்கருதுதலும் அரசனீதியென்பதுதோன்றத் தோளையீர்த்திடவே துணிவுற்றவானென்றார். * “ஆகியாயவரும்பகைநாட்டுதல்” என்றாமேலும்.

இ - ள். கண்ணியர் அவன்றாளை எத்தாநின்று அண்ணலே, இச்சுண்ணங் களைச்சூழ்ந்தறிந்து இவற்றில் நல்லனவற்றை எங்கட்குக்கூறென்று தங்குறை செப்பினார்; அங்ஙனம் அடியேங்குறையிதுவென்று அவாகூறினவளவிலே கண்ணலே பார்த்து மாலையினீர், இவை நல்லனவெனக் கூறினானென்க.

இவைநல்லவென்றது, குணமாலையுண்ணத்தே. அவாக்கு இரண்டும் நன்றென்றாற்போலிருந்தது. பலவுங்கூடவிடித்தலின், இவையெனப்பன்மையாற் கூறினான். (௩௪)

க. மற்றிம்மாநகர்மாந்தாகளியாவரு
முற்றுநாறியுங்கண்டுமுணர்ந்திவை
பொற்றசுண்ணமெனப்புக்கழந்தார்நம்பி
கற்றதும்மவர்தங்கொடேகொலோ. (௩௫)

உ. ஐயனேயறியும்மெனவந்தனம்
பொய்ப்புதன்றிப்புலமைதுணுக்கிநீ

கொய்திற்தோர்துரை நுகடலென்றுதம்
கையினற்றொழுதார் கமழ்கோதையார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். கோதையார் நின்னையொழிய மக்களெல்லாருந் திண்டியும் மோந்தும்
நோக்கியுமாராய்ந்து வேறுபாடுகொது இவை நல்லசண்ணமென்று புகழ்ந்துவிட்
டார்; நீகற்றதும் அவர்தங்களுடனன்றே, ஆதலின் துற்கடலே, இவற்றின்வேறு
பாடு சீவகனையறியுமென்று பிற்கூறக்கேட்டுவந்தேம், அவர்கூறியவார்த்தை மெய்
யாம்படி நின்னறிவைக் கூறிதாக்கி ஆராய்ந்து கடிதாகவுளையென்றுதொழுதாரென்க.

நாறியெனவே மோந்துணர்ந்ததாம்.

(௩௬)

நல்லசண்ண மிவையிவற்றிற்கிறி
தல்லசண்ணமதற்கென்னையென்றிரேழ்
புல்லுகோடையபொற்புடைப்பூஞ்சண்ண
மல்லசீதஞ்செய்காலத்தினையவே.

இ - ன். இவை நல்லசண்ணம், இச்சண்ணம் இவற்றிற் கிறிதுநல்லவல்ல;
அதற்குக் காரணமெங்கனையென்று கேட்பீராயின், பொற்புடைச்சண்ணமானவை
கோடையிலிடித்தவை, நல்லவல்லாதவை மாரியிலிடித்தவையென்றானென்க. ()

வாரம்பட்டுழித்தீயவுநல்லவார்
தீரக்காய்ந்துழிநல்லவுந்தீயவா
மோரும்வையத்தியற்கையன்றோவென
வீரவேனெடுங்கண்ணிவிளம்பினோர்.

இ - ன். கனகபதாகை, ஒருவர்மேல் அன்புற்றகாலத்து அவர்செய்யுந் தீங்
குகளும் நல்லனவாம்; அன்பின்றியிருந்தகாலத்து அவர்செய்யுந்நமைகளுந் தீய
வாம்; இஃது உலகத்தியல்பன்றோ, இதனை தும்மிலே ஓர்ந்துபாருமென்றுகறிப்
பின்னும் ஒருமொழிவிளம்பினானென்க.

(௩௭)

உள்ளங்கொள்ளவுணர்த்தியபின்னலால்
வள்ளனிங்கப்பெறாய்வளைத்தேனெனக்
கன்செய்கோதையினையகரிபோக்கினுற்
றெள்ளிரெஞ்சிப்தெளிகெனச்செப்பினுன்.

இ - ன். வள்ளலே, என்னெஞ்சு நீகூறிய தீங்குகளைக் கைக்கொள்ளும்படி
யறிவித்தபின்னரல்லது போகப்பெறாய்; நின்னை யான்றித்தேனென்று அவள்
கூறினாள்; அதுகேட்டு அவனுங் கோதையினைய், சான்றாலுணர்த்தினால் நெஞ்சா
லே ஆராய்ந்துதெளிகவென்று கூறினானென்க.

போக்குதல் “ நூலார்போக்கினுன்” என்றற்போல் உணர்ந்தன்மேற்று. (௩௮)

கண்ணின் மாந்தருங்கண்ணிமையார்களு
மெண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலே

நண்ணுதிஞ்சொனவின்றபுள்ளாதியா
வண்ணனீக்கினஃதொட்டுவல்லயானென்றாள்.

இ - ள். அண்ணலே, எண்ணின், நின்சொல்லை மக்களினுந் தேவரினுங் கடந்தறிவாரில்லை, ஆதலின், அவர்களைப்பொழியத் தம்மினத்தில் ஒன்றையொன்றழைத்தசொல்லையறிந்து அதிலேபயின்ற பறவைமுதலாக இதனைத் தீதென்றநீக்குமாயின், அதனைப்பொருந்துவேனென்றாளுன்க.

(ச௦)

காவில்வாழ்பவந்நால்வருளர்கரி
போவர்பொன்னையாயெனக்கைதொழு
தேவலெம்பெருமான்சொன்னவாமென்றாள்
கோவைநித்தலமென்முலைக்கொம்பனாள்.

நால்வரென்று உயர்திணையாற்கூறுதல் * “ஒருவரைக்கூறும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தா ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். அங்குனமுடன்படுதலிற் சேவகனும் பொன்னையாய், காவிலேவாழ்வன நான்குசாதியுள், அவை நடுவாயுணர்த்துமெனக்கூற, கொம்பனாள் எம்பெருமானருளிச்செய்தபடியாமென்றாளுன்க.

“ஏவன்முரணும்” என்றற்போல.

(சக)

க. மங்கைநல்லவர்கண்ணுமனமும்போன்
மெங்குமோடியிடறுஞ்சரும்புகாள்
வண்டுகாண்மகிழ்தேனினங்காண்மது
வுண்டிதேக்கிடுமொன்மினிரீட்டங்காள்.

(சஉ)

உ. சோலைமஞ்ஞைசுரமைதன்சண்ணமு
மாலையென்னுமடமயில்சண்ணமுஞ்
சாலநல்லனதம்முளுமிக்கன
கோலமாகக்கொண்டிண்மினெனச்சொன்னாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கண்ணுமனமும்போன்று சேர்ந்து எங்குங் கடிதாகவோடித் தட்டித்திரியுஞ்சரும்புகாள் மினிறுகாளென்க. இது நிரணிறை; இவை எல்லாமணத்தினுஞ்செல்லும். மதுவுண்டு மகிழ்கின்றவன்கொள் மதுவுண்டுதேக்கிடுகின்றதேன்காளென்க; இவை நல்லமணத்தேசெல்லும். சுரும்புமுதலியன கூறும்பாஷையைச் சேவகனுணர்ந்திருத்தலின், அதனாலவற்றை யழைத்தானென்றுணர்க; விக்ரமாதித்தன் ஏறும்பின்பாஷையறிந்தானென்று கதைகூறுகின்றமையின். “தாதுன் மும்பிபோது முரன்றாங்கு” என்றும், † “இரங்கிசை ளிமிரெடு தும்பிதா தாத” என்றங்கூறுதலிற் தும்பியதுகிளையாம் இந்நான்றுமென்க. ‡ “நண்டுந் தும்பியு நாள்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இளவியாக்கம், உஎ.

† கலித்தொகை, முதலாவது பாலை, ௩௨.

‡ தொல், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௧.

கறி 'வினவே - பிறவு முள்வே யக்கிளைப் பிறப்பே' என்று தும்பிக்குச் செவியின்றெனவே இவற்றிற்குஞ் செவியின்றாமாதலாலே வருத்தமிகுதியான் இவற்றை நோக்கி வாளாகுறியுதன்றி வேறன்று; இவைவந்து கரிபோதலில்; கேள்வியில் லனவருத்தலென்னை? என்பதுகடா அதற்குவிடை: ஆசிரியர் நண்டுநும்பியுமென்று தும்பியைப்பின்வைத்தது மேல் வருஞ்ஞத்திரத்தின் "மாவு மாக்களு மையறி வென்ப" என்ற ஐயறிவு இதற்கு மேறுதற்கென்றுணர்க; இதனை வாராததனால் வந்ததுமுடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற்கொள்கவென்று ஆண்டு உலாகுறப்போந் தாம்; அதுவே யாசிரியர்கருத்தென்பது சான்றோருணர்ந்தன்றே * "பூத்த பொங்குத் துணையொடு வதிந்த - தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி - மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரின்" என்று அப்பொருடோன்றக்கூறியதென்றுணர்க. இக்கருத்தான் இவருஞ் செவியுணர்வுண்டென்றுகூறினர்.

இ - ள். அவர் அங்ஙனங்குறமுளவிற் சுரும்புகாள், மிஞிறீட்டங்காள், வண்டுகாள், தேன்காள், நீர்வம்மினெனவிளித்து வந்தபின்னர் அவற்றைநோக்கிச் சரமஞ்சரிசுண்ணுங் குணமாலேசுண்ணும் மிகவுநல்லனவாயினும் இவற்றில் நல்லனவற்றை நன்றாகக்கொண்டுன்மினென்று கூறினானென்க.

இங்ஙனங்குறது தான்கற்ற விஞ்சையினுணையார் கேள்வியுணர்வு பிறப்பித்தானெனின், அவை கரிபோதலாகாவாம்; "எண்ணினின்சொலிகந்தறிவாரிலை" என்றலின். வெறுதிருத்தற்கு இருவரையுமயிலென்றான். (சக)

வண்ணவார்கிலைவள்ளல்கொண்டாயிடை
விண்ணிற்றாவியிட்டான்வந்துவிழ்ந்தன
சுண்ணமங்கைசுரமையமாலைய
வண்ணவண்டொடுதென்கவாந்துண்டவே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியவள்ளல் இரண்டினையுமிரண்டுகையிலுங்கொண்டு ஆகாசத்தே தூவினாகை, அப்பொழுது அவற்றின் மேற்சென்றசுரும்புமிஞிறும் இவை தீயவென்றுணனதுபோதலின், சுரமைசுண்ணம் நிலத்தேவிழ்ந்தன. மாலே சுண்ணத்தை அவற்றின்மேற்சென்ற வண்டுந்தேனும் விரும்பியுண்டனவென்க.

தூவியிட்டான் - ஒருசொல். சுரும்புமிஞிறுமொருகுணத்தவாதலிற் சோந்து ஒருகையைநோக்கின. மற்றையன ஒருகுணத்தவாதலிற் சேர்ந்து மற்றைக்கையைநோக்கின. உண்ணுமல்லவந்தவற்றிற்கு வையாமல் இவையுண்டலிற் கடிதுண்டனவென்பதுதோன்றக் கவாந்தென்றார். (சச)

தத்துநீர்ப்பவளத்துறைநித்திலம்
வைத்தபோன்முறுவற்றுவர்வாயினி
ரொத்ததோவெனநோக்கிதுந்நங்கைமார்க்
சூய்த்துணைமயினிவ்வண்ணமெனச்சொனான்.

பவளத்தே உறைவன சிலநித்திலத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்தாற்போலும் வாயினீரென்க. வேட்கைநிகழாதவிடத்து மகளிராயினாச் சிறப்பித்துக்கூறல் இயல்பென்பதுதோன்ற இருவரையுஞ் சிறப்பித்துக்கூறினான். தானோக்கியநோக்

கந்தானே யான்கூறியநடுவுநிலைமை துமக்குப்பொருந்திற்றோவென்றுகூறும்படியாக அவர்களைப் பார்த்தானென்க.

இ - ள். அங்ஙனமவையுண்டபின்பு அவன் நோக்கி வாயினீர், நங்கைமார்க்கு யான் நேற்றினமுறைமையை மனங்கொள்ளும்படி கூறுவீரென்றானென்க. (சுரு)

நீலநன்குதெளித்துநிறங்கொளீஇக்
கோலமாகவெழுதியபோற்குலாய்
ஞாலம்விற்கும்புருவத்துநங்கைகண்
போலும்வேலவனேபுகழ்ந்தேனென்றாள்.

இ - ள். நீலமணியைக்கொத்து நிறங்கொளுத்தி எழுதினற்போல வளைந்து உலகைத் தமக்குவிலையாகவிற்கும் புருவத்தினையுடைய சுரமஞ்சரிகண்போற் றப்பாதவேலவனே, நீதேற்றினமுறைமையை யானுடம்பட்டுப்புகழ்ந்தேனென்ற ளென்க.

இஃது இவற்கு வேட்கைநிகழ்வதுகருத்தாகக் கூறினாள்; அது மேல் *“என் மனத்தினுள்ளன” என்பதனுணர்ச்சி. (சுக)

வேறு.

சோலையஞ்சரும்பிற்சுண்ணந்தேற்றியதோன்றறன்னை
வேலையம்படுத்தகண்ணாந்தொழுதனர்வினாந்துபோகி
மாலைக்குவென்றிகூறமழையிடிப்புண்டோராக
மாலையத்தழுங்கியாங்குமஞ்சரியவலமுற்றாள்.

சுரும்புன்னாதுபோகவே அதன்றிங்குவெளிப்படலின், அதனாற்றேற்றியவென் னார். இது வெதிரேகம். மிளிற்றிற்சுரும்புகிறத்தலின், அதனைக்கூறினார். முன் னும் அதுநோக்கியன்றே கண்ணென்றுழிச்செல்கின்ற மனத்தோடே அதனையுலமித் தது. முன்னர் வண்டுந்தேனுமுண்டவென்றது அந்நுவயம்.

இ - ள். சுரும்பாற்றேற்றியதோன்றிலே வேலோவென்றையப்படுத்தினகண் ணார் தொழுதனராய் வினாந்துபோய்க் குணமாலைக்குவென்றிகூற, அதுகேட்டுச் சுரமஞ்சரி ஒருநாகமிடிப்புண்டு தானுறைகின்றவிடத்தே வருந்துகின்றாற்போல வருத்தமுற்றானென்க.

ஆலயமென்றது கன்னியாமாடத்திருத்தற்கு.

(சுக)

வேறு.

திங்களங்கதிர்செற்றுழக்கப்பட்ட
பங்கயப்படுவொத்துனைபாவாய்
நங்கையென்னொடுமையாய்நனியொல்லே
யிங்கணென்றடிவீழ்ந்திராந்திட்டாள்.

இ - ள். திங்களின்கதிருழக்கப்பட்ட தாமரைமலையொத்து இவ்விடத்தே மிகவுயர்ந்துகின்றபாவாய், நங்காய், கடுக என்னுடனே முன்புபோலே கையை யாடி யுடையொன்றிரந்தாள் குணமாலையென்க.

ஒத்தனை - ஒத்தாயென்றுமாம்.

(சுக)

*. சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், கஉ.

மாற்றமொன்றுனாயான்மழைவள்ளலென்
 னேற்றசுண்ணத்தையேற்பிலவென்றசொற்
 ரோற்றுவந்தென்சிலம்பழிகைதொழ
 நோற்பனோற்றனையெனவேகிளுள்.

இ - ள். நின்மேல்விருப்பினால் எனதுநல்லசுண்ணத்தைத் தீதென்ற வாசியறி யாதான் இனி என்னையும்விரும்பித் தானேவந்து அக்காலத்துச் சொல்லுஞ்சொல் லுட்படத் தோற்றுச்சொல்லி என்னடியைத் தொழும்படி நோற்பேன்; அவன் நின்னைவிரும்புதற்கு நீ முன்னேநோற்றாயென்று தன்குறிப்புக்கூறும்படி குணமா லையேநோக்கி அவளுரையாயென்றதற்குத் தானுரையாளாயேகிளுளென்க.

இஃது உட்கோள். * “பெருமையு முரனு மாடுஉ மேன” என்பதனாற் றன் வேட்கைமறைத்தாள். † “தீண்டிலேனாயினுய்யேன் - சீறடிபரவவந்தேனருளென த்தொழுதுசேர்ந்து” எனமேற்கூறலின், ஈண்டுச் சொற்றோற்றம்தொழுவென்றுகரு தினுளென்றார். இக்கருத்து அங்ஙனமுடிக்கின்ற ணுமால் இவட்குநிகழ்ந்தது. (சக)

கன்னிமாநகர்க்கன்னியர்க்குழ்தரக்
 கன்னிமாடமடையக்கழமலாக்
 கன்னிநீலக்கட்கன்னிநற்றாய்க்கவல்
 கன்னிக்குற்றதுகன்னியர்க்குறினார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகிய புதிய நீலமலர்போலுங்கண்ணினையுடைய கன்னி, கன்னியர்க்குழச்சென்று அழிவில்லாதநகரிற் கன்னிமாடத்தைச் சேர்ந்தாளாக, அவள் நற்றாயாகிய சுமதி நீராடாதுவருதற்குக் காரணங்கேட்டவட்கு அக்கன் னிக்குப்பிறந்த வருத்தத்தைச் சூழ்ந்துநின்ற அக்கன்னியாகுறினாரென்க.

அவள்நற்றாய்க்கென்க.

(ரு0)

க. கண்கள்கொண்டகலப்பினவாயினும்
 பெண்கள்கொண்டவிடாபிறசெற்றமென்
 ரெண்கணாவடாயவடந்தைக்குப்
 பண்கொடேமொழியாற்பயக்கூறினார்.

(ருக)

உ. விண்ணிறறிங்கல்வினக்குதல்மேயின
 ரெண்ணநும்மகளெண்ணமற்றியாதெனிற்
 கண்ணினுடவர்க்காணினுங்கேட்பினு
 முண்ணலேனினியென்றுனாயாடினாள்.

(ருஉ)

கூ. இன்றுநீர்வினையாட்டினுளேந்திழை
 தொன்றுசுண்ணத்திற்றோன்றியவேறுபா
 டுன்றெனவிக்கொர்க்குற்றமெனநையா
 நின்துநீலக்கணித்திலஞ்சிந்தினாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், எ.

† சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம், சுக.

க. பெண்கள் - சாகிப்பன்மையுணர்த்திற்று.

உ. மற்று - அசை.

ங. தொன்றுவெறுபாடு - ஊழினால்வந்தவெறுபாடு.

இ - ள். ஒண்கணாளாகிய அவளுடையதாய், கண்கள் ஒன்றன்ருறிப்பினை ஒன்று தப்பாமற்கொண்டகலப்பினவாயினும் வேறாகப் பெண்கள் தம்மனத்திற்கொண்ட செற்றங்களைவிடாவென்று தானுட்கொண்டு அவடந்தை ருபேரத்ததனுக்கு நம்மகளெண்ணம் விண்ணிலேகிரியுந்திங்களைத் திரியாமல் விலக்குதலைமேவிறொண்ணமாயிருந்தது; அஃது இயாதெனின், ஆடவனாக் கண்ணற்காணினும் அவர் பெயரைச் செவியாற்கேட்பினும் உண்ணெனென்று வஞ்சினங்கூறினாநலால். இன்று நீர்வீனையாட்டிலே எந்திழை சுண்ணத்தாற்றேற்றிய தொன்றுவெறுபாடு இன்று என்னாவிக்குக் கூற்றமென்று நையாநின்று தேமொழியாலே மனங்கொள்ள வறிவித்தான்; அங்குனமறிவித்து அழுதாளென்க.

(ருக)

வேறு.

பட்டதெனங்கைக்கென்னப்பாசிறைப்பசும்பொனல்குண்
மட்டவிழ்கோதைசுண்ணமாலையோடிகலித்தோற்றான்
கட்டவிழ்குண்ணரிநம்பிசேவகன்றிறத்திற்காயந்தா
ளட்டிந்தேனலங்கன்மார்பவதுபட்டதறிமோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டு நங்கைக்கு இங்ஙனம்வருந்துதற்குப் பிறந்ததென்னென்று ருபேரத்தன்கேட்பச் சுமகிகூறுவான்: அலங்கன்மார்பனே, சுரமஞ்சரி குணமாலையுடனே இகலிச் சுண்ணந்தோற்றீன்; தோற்றவடான் அதனைத்தேற்றின நம்பி சேவகன்றிறத்தாலே ஆடவனாக் காயந்தான்; பிறந்தகாரியமது, அதனையறிவாயாகவென்றாளென்க.

(ருச)

வேறு.

பள்ளிகொள்களிறுபோலப்பரிவுவிட்டுயிர்த்தென்பாவை
யுள்ளியபொருண்மற்றஃதேலோபெரிதுவப்பக்கேட்டேன்
வள்ளிதழ்க்கோதைமற்றுநகரொடுங்கடியுமேனும்
வெள்ளரிணிதியினினேவேண்டியவிளைப்பலென்றான்.

மற்று - வினைமாற்று. ஒ - மகிழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இ - ள். அதுகேட்டவன் துயில்கொள்ளும்பாணபோல வருத்தத்தோன்ற வுயிர்த்தனையு என்பாவைவரினத்தகாரியம் வேறொன்றன்றி அத்தன்மையாயின் மிகப் பெரிதும் மனமகிழ்க்கேட்டேன்; அக்கோதை தெருவினன்றி நகரினுமுட்பட ஆனைக் கடியினும் வெள்ளமென்னு மெண்ணையுடைய நிதியாலே அவன் விரும்பியவற்றை இப்பொழுதே முடிப்பேனென்றானென்க.

(ருரு)

இன்னதோர்காலத்தினன்னொருமகளின்னதொன்றிற
கின்னதோரிடத்தினெல்லையாட்கடிந்தொழுகினுள்போ
லின்னதோர்நகரினென்றாங்கென்பெயர்நிற்கவேண்டு
மின்னதோராரந்தம்மோவென்றுகொண்டேகினேனே.

இதனால் அதுவேயன்றிப் புகழுநிறுத்துவேனென்கின்றான். போல் - ஒப்பில் போலி. * “ஆங்க வுண்யசை” † “ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்” என்றதனால் உரையசையின் பொருளுணர்த்துமாயிற்று. ஆங்கென்றது அரசனிடத்தை.

இ - ள். இத்தன்மைத்தானதொருகாலத்தே ஒருவணிகனுடைய ஒப்பில்லாத மகள் இத்தன்மையதொருகாரியத்திற்கு ஒருதெருவனிடத்தினெல்லையின் ஆடவர் வாராமற் கடிந்தொழுகினுள்போலே இத்தன்மைத்தான நகரிலேயென்று என்புகழ் நிற்கவேண்டும்; விலையல்லாததோராரத்தைத் தருவாயாகவென்றுகூறி அதனை வாரிக் கொண்டு ஆங்கேகிணென்க.

“நல்லெயி லுழந்த செல்வர்த மின்னன்” என்றார் பிறரும். (௫௬)

வையகமுன் றும்விற்குமாமனியாரமேந்திச்
செய்கழன்மன்னற்குய்த்துத்தன்குறைசெப்பலோடு
மையெனமன்னனேவவாள்வழக்கற்றதென்ப
கைபுனைபாவையெல்லாங்குகூமுலையாக்கினே.

இ - ள். ஆரமேந்திக் கொண்டுசென்று மன்னனுக்குக்கொடுத்துத் தன்காரியததைச்சொன்னாகை, அவன் அதுகுறையிலேயென்றுகூறுதலிற் நெருவில் ஆள்வழங்குதலற்றது; அப்பொழுது அம்மாடத்தில் ஆண்பாவைகளெல்லாமழித்துப் பெண்பாவையாக்கினென்க. (௫௭)

வேறு.

சென்றுகாலங்குறுகினுஞ்சீவகல்
பொன்றுஞ்சாகம்பொருந்திற்பொருந்துக
வன்றியென்னிறையாரழிப்பாரென
வொன்றுசின்தையளாகியொடுங்கினுள்.

இ - ள். வாழ்நாள் தன்னெல்லையைச் சென்றுகுறுகிற்றாயினும் என்னைக் கூடுமாயிற் சீவகனது திருத்தங்குமார்பங் கூடுவதாக, அவனையொழிய என்னிறையை யழிப்பாரில்லையென்று ஒருமனத்தையுடையளாயிருந்தாளென்க (௫௮)

இன்பக்காரணமாம்வினையாட்டினுட்
இன்பக்காரணமாய்நதுறப்பித்திடு
மென்பதேதரினைந்தீர்மலர்மலைத
னன்பினுலவழித்தழுதிட்டாள்.

உள்ளென்றது இருவார்மனமும் ஒன்றாய்நடக்கின்ற கடுநட்பினை.

இ - ள். குண்மலை, இன்பத்துக்குக்காரணமாங் கடுநட்புத்தானே பகைக்குங் காரணமாய் ஒருவினையாட்டினால் நட்பினைத்துறப்பிக்குமென்கின்ற பழுவார்த்தையை யினைந்து வருந்தியழுதாளென்க.

அது கடுநட்புப்பகைகாட்டுமென்னுமொழி. இனி வினையாட்டினுள் அவ்வினை யாட்டுத்தானே துன்பக்காரணமாய் இன்பத்தைத் துறப்பிக்குமென்ற பழமொழியு மாம். அது வினையாட்டேச்சுலாமென்னும் பழமொழி. (௫௯)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௨௬.

†

11

11

11

100.

தண்ணீர்தீம்புனலாடியதன்மலர்
வண்ணவார்தளிர்ப்பிண்டியினாழக்
கெண்ணியாயிரமேந்துபொற்றாமரை
வண்ணமாமலரேற்றிவணங்கினாள்.

இந்நட்பினைப்பிரித்த தீவினைநீங்கும்வழி யிதுவென்றெண்ணி.

இ - ள். அங்ஙனம்வருந்தினவள் புனலாட்டுவேண்டி எண்ணிப் பிண்டியினை
னடிக்கு ஆயிரம்பொற்றாமரையையும் ஒழிந்தமலரினையுமேற்றி வணங்கினாள்.

புனலாடப்போகின்றவள் இப்பிரிவிற்குப் பிராயச்சித்தம்பண்ணினாள். (க0)

ஆசைமாக்களொடந்தணர்கொள்கென
மாசைமாக்கடன்மன்னவனுடலின்
மீசைநீள்விசும்பிற்றலைச்சென்றதோ
ரோசையாற்சனமொண்ணிதியுண்டதே.

மாசை - பொன். ஆடுதல் - பிறத்தல். மீசை - மீசையெனவிகாரம். *“உண்
டற் குரிய வல்லாப் பொருளை-யுண்டன போலக் கூறலு மரபே” என்றதனால் உண்
டதென்றா; “குணனுணப்பட்டோ” என்றாற்போல.

இ - ள். மாக்களோடு அந்தணருங் கொள்வாராகவென்று மன்னவன் பெரிய
தொருகடனாகப் பொன்னிலே பிறத்தலின்; அச்சனம் விசும்பிடத்திலே சென்றதோ
ரோசையோடே அந்நிதியத்தைக் கைக்கொண்டதென்க.

இனிப் பொன்னாகிய பெரியகடலை யாளுதலினென்றுமாம். ஆளுதல் - தான
மிடுதல். (கக)

மகரவெல்கொடியமைந்தனைவாட்டிய
சிகரச்செவ்வரைத்திநிறப்பொன்னெயி
னிகரினேமிதனைக்காக்காகென
நகரநாவிருகோடிநயந்ததே.

இ - ள். நகரிலுள்ளார காமினைவாட்டிய + நேழிஸ்வாமிகளுடைய பொன்
மதிலையுடைத்தாகிய செவ்வரைபோலும் ஸ்ரீகோயிலுக்கு ஆவதாகவென்றுசொல்லி
எட்டுக்கோடிபொன்னை நீராடுதானமாகக் கொடுத்தாரென்க.

இனிக் காமினைவாட்டிய பொன்னையிலையுடைய நேமிசுவரருமாம். அளித்த
தும் பாடம். (கஉ)

வேறு.

உவாமுதலிரவலாக்குடைமையுய்த்தவா
கவான்முதற்கூப்பியகனகமாழையாற்
றவாவினையடைகனாதயங்குசுந்தைநீ
ரவாவெனுமுடைகடலடைக்கப்பட்டதே.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கக.

+ உஉ - வது திர்த்தகூர்.

இ - ள். இரவலர்க்குப் பொன்னையொழிய யானைமுதவிய வுடைமைகளை முற்படக்கொடுத்தவர்கள் பின்பும் அவ்விரவலர் காலடியிலே குவித்த பொற்கட்டியாலே அவருடைய கெடாத தீவினையாலுண்டாகிய சிந்தாசூலமென்னு நீராலே அடைகரையுடைந்த ஆசையென்னுங்கடல் அடைக்கப்பட்டதென்க. (௬௩)

வேறு.

சீராவச்சிலம்பேந்துமென்சேறடி
பாரரவக்கழலாடவரோடும்
போரரவக்களம்போன்றுபொன்னாப்புன
னீராவம்வினைத்தார்நிகரில்லார்.

உவமவுருபு வினையெச்சமும் பெயரெச்சமுமாயேநின்றவின், போன்று போலவெனத்திரிந்தது. புனலென்றது யாற்றினை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். பொன்னிறைந்தயாறு களத்தையொக்கும்படி நிகரில்லாராகிய சிலம்பேந்தின சேறடியையுடையார் அரவக்கழலாடவரோடுகூட நீராவத்தைவினைத்தாரென்க. (௬௪)

கார்வினையாடியமின்னையார்கதிர்
வார்வினையாடியமென்முலைமைந்தர்
தார்வினையாட்டொடுதங்குபுபொங்கிய
நீர்வினையாட்டணிநின்றதையன்றே.

இ - ள். மைந்தாரோடே, காரிலேறுடங்கிய மின்னையொப்பாருடையகச்சளாவிய முலைவினையாட்டு நிலைபெறாநின்ற மிக்க நீர்வினையாட்டினழகு இடைவிடாது நின்றதென்க. (௬௫)

வேறு.

விடாக்களிவண்டுணவிரிந்தகோதையா
படாக்களியிளமுலைபாயவிண்டதார்க்
கடாக்களிற்றெறுழ்வலிக்கானைசீவக
னடாக்களியவர்தொழில்காணவேகிணன்.

காளை - நந்தட்டன்.

இ - ள். களிவண்டு விடாதேயுண்ணும்படி விரிந்த கோதையருடைய படாமுலைபாய்தலால் விண்ட தாராயுடைய சீவகன் ஒழுக்கக்கேடு பண்ணாத களிப்பையுடையவர் வினையாட்டுதொழிலைக் காணும்படியாகக் காளை அவ்விடத்தினின்றும் போனானென்க.

என்றது: சுண்ணந்தேறுகின்ற காலத்திருந்த நந்தட்டன், சீவகன் நீர்வினையாட்டின் வினோதங்காணப்போதற்குத் தானுந் தனக்குக் கூடுமவர்களுமாக வேறுபோயினானென்றவாறு. இவன்போகவே வினோதத்திற்குக்கூடும் புத்திசேனனும் ஒழிந்தோருஞ் சீவகனைக் கூடினாராம். இக்கவியை “இவையின்னனவும் பிறவும்” என னுங்கவியோடே முடிக்க. (௬௬)

வேறு.

ஒன்றேயுயிரையுடையீரொருவிப்போமினிவள்க
ணன்றேகூற்றமாகியருளாதாவிபோழ்வ
தென்றேகலையுஞ்சிலம்புமிரங்கவினவண்டார்ப்பப்
பொன்றோய்கொடியின்னடந்துபுனல்சேர்பவளைக்காண்மின்.

இதுமுதல் அங்ஙனம் வேறுபோயினார் தம்மிற்கூறுகின்றனவாம்.

இ - ள். இவள்கண்ணல்லவோ கூற்றமாகி உயிரைப் போக்குகின்றதாதலாற்
சேமவுயிரின்றி ஒருயிரையுடையீர், நீங்கிப்போமினென்றே கலையுஞ்சிலம்புமிரங்க
வண்டார்ப்பக் காமவல்லிபோல நடந்துசென்று புனலைச்சேர்பவளைக் காண்மினெ
ன்க. (சுஎ)

அழல்செய்தடத்துண்மலர்ந்தவலங்கண்மாலையதனை
நிழல்செய்தீர்கொண்டர்ப்பநெடுங்கண்ணிணையினோக்கிக்
குழையும்பூணுநாணுங்கொழுநனுவப்பவணிகென்
றிழைகொள்புனலுக்கீயுமினோயோணிலைமைகாண்மின்.

கொழுநன் - வருணன்.

இ - ள். அழலையுடையதடத்திலெலர்ந்த அசைகின்ற பொன்னரிமாலையைத்
தெளிந்தநீர் தானேகொண்டுபோக அதனைநோக்கி நின்கொழுநன் நின்னை விரும்பும்
படி பூண்பாயாகவென்று குழைமுதலியவற்றையும் புனலுக்குக்கொடுக்கும் இளை
யோள்தன்மையைக் காண்மினென்க. (சுஅ)

கோலநெடுங்கண்மகளிர்கூந்தல்பரப்பியிருப்பப்
பீலிமஞ்ஞைநோக்கிப்பேடைமயிலென்றெண்ணி
யாலிச்சென்றுபுல்லியன்மைகண்டுநாணிச்
சோலேநோக்கிநடக்குந்தோகைவண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். மகளிர் பீலிமஞ்ஞையினுடலைக்கண்டு தங்கூந்தலை உலரும்படி பரப்பி
யிருப்ப, அதன்பெடை அவரைத் தன்றோகைமயிலென்று கருதிச் சென்று புல்லி
அல்லாமைகண்டு நாணி நடவாநிற்கும்; இங்ஙனமயங்கும்படியிருந்த தோகைபோல்
வாள்வடிவைக் காண்மினென்க.

இதுபுல்லிருத்தலிற் றோகையென்றார். இனி நாணவெனத்திரித்து, மகளிர்
கூந்தலைப்பரப்பியிருப்பப் பேடைமயில் அவர்களை நோக்கித் தன்பீலிமஞ்ஞையென்
றெண்ணிப் புல்லி அல்லாமைதனைக்கண்டுநாண, அதுகண்டு தன்பெடை தன்னை
யறிந்து புனரும்படி சோலையைநோக்கிப்போகின்ற தோகையின்வண்ணத்தைக்
காண்மினென்றுமாம். (சுசு)

மின்னொப்புடையபைம்பூணீருள்வீழக்காணு
ளன்னப்பெடையேதொழுதேனன்னேகொடியள்கண்டா
யென்னையடிமைவேண்டினாடித்தாவென்றிறைஞ்சிப்
பொன்னங்கொம்பினின்றுள்பொலிவினவண்ணங்காண்மின்.

இது தோழிவார்த்தை. அன்னப்பெடையென்றது தலைவியை. அன்னை-தோழிதாய். என்று - என்ன.

இ - ள். பூண்வீழக்காணூளாய்ப் பெடையே, தொழுதேன் தாய்கொடியளாத லான், என்னையடிமையாக வேண்டின் நீநாடித்தாவென்று அவள்கூற, அதற்குநாணி இறைஞ்சினின்றாள்; அவ்வண்ணத்தைக் காண்மினென்க.

ஈசைதலிற் கணமில்ள்.

(௭0)

தூமங்கமழுங்கோதைதொடுத்ததுயரிமுலையாக்
தேமென்கீதம்பாலாச்சுரந்துதிறத்தினாட்டிக்
காமக்குழவிவளர்ப்பக்கணவன்புனலுணீங்கிப்
பூமென்பொழிலுக்கிவாவான்புகற்சிகாண்மினிளிதே.

காமக்குழவி - காமத்தையுடைய இளமைச்செவ்வி, அது காமமாகிய பிள்ளையை வளர்ப்ப அவன்வாயிலாகச் சென்றானென்றற்போலவு நின்று.

இ - ள். கோதைபோல்வாள் தொடுத்தநரம்புமுலையாக, அவற்றிற் றோற்றிய கீதம் பாலாகச் சுரந்துட்டிக் காமக்குழவியைவளர்ப்ப, அதுகேட்டுக் கணவன்புனலி னின்றூங்கிப் புணர்ச்சிவேட்கையாற் பொழிற்குப்போகின்றான் விருப்பம் இனிது காண்மினென்க.

இதனால் முன்னே குளித்தேறிக் கூட்டத்தினைக்குறித்து யாழ்வாசித்தமை கூறினார்.

(௭௧)

கடலமபவளம்மணையிற்கனபொற்கயிற்றிற்காய்பொன
மடலங்கமுகினூசன்மடந்தையாடதுடங்கி
நடலைநடுவின்களிர்தூக்கப்பரிந்தகாசு
விடலில்விசும்பின்மின்போன்மின்னிவிழ்வகாண்மின்.

இ - ள். கனத்த பவளப்பலகையிற்கோத்த பொற்கயிற்றாற் கமுகலிட்டவூசலை மடந்தை துடங்கியாமெம்படி. பொய்யான இடையினையுடைய மகளிராநூக்க, அவா கைதீண்டியற்றகாசு விசும்பினின்றும் விடுதலின்றி வீழ்கின்ற மின்போல மின்னி வீழ்கின்றவற்றைக் காண்மினென்க.

(௭௨)

நானரீறிற்கலந்துநலங்கொள்பூம்பட்டொளிப்ப
மேனிதோன்றவிளங்கிவெளிப்பட்டதற்குநாணி
மானமகளிர்போலமணிமேகலைகள் பேசாத்
தானந்தமுவிக்கிடப்பச்செல்லோடன்மைகாண்மின்.

இ - ள். பூம்பட்டு நானத்தையுடைய குளிக்கின்ற நீராலேநனைந்து உடம்பிலே யொடுங்குதலிற் றோன்றவிளங்கித் தம்மேனி வெளிப்பட்டதற்குநாணி மானத்தை யுடைய மகளினைப்போல மேகலைகள் பேசாதே யல்குலைத்தமுவிக்கிடப்பப் போ கின்றவள் தன்மையைக் காண்மினென்க.

ஈனைதலிற் பேசாதபடி பட்டமுந்திற்று.

(௭௩)

தீம்பாற்பசியினிருந்தசெவ்வாய்ச்சிறுபைங்கிளித
னேம்புதாய்நீர்குடையவொழிக்கும்வண்ணநாடிப்
பாம்பொலென்னவெருவிப்பைம்பொற்றோடுகழலக்
காம்பேர்தோளிநடுங்கிக்காசேர்பவனைக்காண்மின்.

இ - ன். பசியாற் பாலுண்டற்கிருந்தகிளி தன்னைப்பரிகரிக்கின்றதாய் தன்பசியையறியாது நீர்குடைதலாலே, அவனைத் தவிர்க்குந்தன்மையிதுவென்றுநாடிப் பாம்பென்ன, அக்காம்பேர்தோளி அதற்கு வெருவி நடுங்கித் தோடுகழலவந்து ககாசேர்பவனைக்காண்மினென்க. (எசு)

துணையிறோகைமஞ்ஞையியற்குவரும்வகைபோன்
மணியார்வளை சேர்முன்கைவலனுமிடனும்போக்கி
யிணையிறோழிமார்களிறுமாலிடையென்றிரங்க

இ - ன். பேடையில்லாதபீலியில் சுற்றிப்பறக்கின்ற ஈயலைப்பிடித்தற்கு அவற்றின்மேற்செல்லுங்கூறுபாடுபோலத் தோழிமாரிரங்கும்படி கோதை கையிற் பந்தை இடத்திலும்வலத்திலும்போக்கி அவற்றின்மேற்சென்றிடும் அவனைக்காண்மினென்க. (எடு)

திருவிச்சாயலொருத்திசேர்ந்தகோலங்காண்பான்
குருதித்துகிலின்னுறையைக்கொழும்பொன்விரலினீக்கி
யரவமுற்றும்விழுங்கியுயிரும்பொழுதின்தின்போன்
றுருவத்தென்கணுடிகாண்மின்றோன்றும்வகையே.

இ - ன். திருப்போலுஞ் சாயலையுடையாளொருத்தி தான்கொண்டகோலத்தினைக் காணவேண்டிக் கண்ணாடிக்கிட்ட செம்பட்டுறையை விரலாலே நீக்காநிற்க, அக்கண்ணாடி செம்பாம்பு முழுதும்விழுங்கிக் காலுங்காலத்து மதியையொத்துத்தோன்றும் வகையைக் காண்மினென்க.

பொன் - ஆழி. நீக்கி - நீக்க. (எசு)

பலகைசெம்பொனாகப்பளிக்குநாயாப்பரப்பி
யலவனும்வகைபோலரும்பொற்கவறங்குருளக்
குலவுப்பவளவுழக்கிற்கோதைபுரளப்பாடி
யிலவம்போதேர்செவ்வாயினையோர்பொருவார்க்காண்மின்.

பாடி-தாயங்கூறி; போகட்டென்றுமாம்; அது மலைநாட்டார்வழக்கு. உழக்கு-பிடித்துப்போகடாமற் கவறிட்டு உருட்டுமுழக்கு.

இ - ன். இனையோர் பொன்னுலையெலகையாகப் பளிங்காலேநாயாகச் செய்தவற்றைப்பரப்பிப் பாடிக் கோதையசையும்படி அலவனும் வகைபோலே உருண்டவறு தன்னிடத்தேயுருளும்படியாகப் பண்ணின பவளவுழக்காலே பொருவாணாக் காண்மினென்க. (எசு)

திம்பர்லடிசிலமிர்கஞ்செம்பொன்வண்ணப்புழுக்க
லாம்பாலக்காரடலையண்பனீரூறமிர்தந்
தாம்பாலவனாகாடித்தந்தூட்டயர்வார்சொரிய
வோம்பாஹுநெய்வெள்ளமொழுகும்வண்ணங்காண்மின்.

அமிர்தம் - இவையொழிந்தசோறு. வண்ணப்புழுக்கல் - பருப்புச்சோறு. ஆம்
பால் - இவற்றிற்கெல்லாங் கூடுதற்குரியபால். அக்காரடலை - அக்காரத்தினையடப்
பட்டது; அக்காரம் - சருக்கரை. அடிப்பல் நீரூறமிர்தம் - புளிங்கறி.

இ - ன். ஊட்டயர்வார்தாம் உண்ணும்பகுதியிலுள்ளோரை நாடித்தந்து அவர்
களுக்குப் பாலடிசின்முதலியவற்றைச்சொரிதலின் அவற்றையுண்டற்குவார்த்தநெய்
வெள்ளமொழுகுந் தன்மையைக் காண்மினென்க.

அக்காரையாக அடப்பட்டதுமாம்.

(எஅ).

அள்ளற்சேற்றுளவனடைந்தாங்கனையமெய்யிற்
கன்செய்கடலுளிரமைக்கூம்பிற்கடிசெய்மாலே,
துள்ளுதாமக்கயிற்றிற்பாய்செய்துயிரிநிதிய
முள்ளுகாற்றுவழுவலங்காமக்கலனுங்காண்மின்.

கன்செய்கடல் - கள்ளுண்டார் தன்மையைச்செய்கின்ற நீர்விளையாடுகின்றகிரள்.
கடல் - ஆகுபெயர். * “அடாக்களியவர்” என்றார் முன்னும்.

இ - ன். இனமையாகிய கூம்பிற்கட்டின மாலையாகிய கயிற்றோடுசேர்ந்த
துமமாகியபாயைவிரித்து அதனையுயர்த்து நிதியே நினைக்கப்படுகின்றகாற்றாகக்
கொண்டு கன்செய்கடலிலே மெய்யுடனேயோடுங் காமக்கலத்தையங் காண்மி
னென்க.

கலம் - பரத்தை.

(எஆ)

தாய்தன்கையின்மெல்லத்தன்னென்குறங்குமினெறிய
வாய்பொன்னமளித்துஞ்சுமணியார்சூழவிபோலத்
தோயுந்திகைகளிலைப்பத்தோடர்கமலப்பள்ளி
மேயவகையிற்றுஞ்சும்வெள்ளையன்னங்காண்மின்.

இ - ன். தாய் தன்கையினாலே குறங்கிலே மெல்லத்தட்ட ஆய்வசைவால்
அமளியிலேதுயிலுங் சூழவியைப்போலச் செறியுந்திகைகள்வந்தசைப்பக் கமலப்
பள்ளியிலே மனம்பொருந்தினவகையிலே துயிலுமன்னத்தைக் காண்மினென்க.

காரன்னமுண்மையின், வெள்ளையன்னம் இனஞ்சுட்டினபண்பு.

(எப)

நீலத்துகிளிற்கிடந்தரிழலார்தழலம்மணிகள்
கோலச்சுடர்விட்டுமிழக்குமரியன்னங்குறுகிர்
சாலநெருங்கிப்பூத்ததடந்தாமரைப்பூவென்ன
வாலிச்சுடர்கள்களவியமுங்கும்வண்ணங்காண்மின்.

இ - ள். நீலத்துகிலிற்கிடந்தமணிகள் சுடனாமிகக்காலுதலின் அறியாதவன் னம் தாமரைப்பூவென்றுகருதி ஆலிச்சென்றுகருதி அதன்சுடர்களைக்கவ்வி அவை யகப்படாமையினால் வருந்துந்தன்மையைக் காண்மினென்க.

துகிலுக்கு இலையுமை.

(அக)

வடிக்கண்மகளிர்வைத்தமரகதநன்மணிக
 ளொடிக்கச்சுடர்விட்டுமிழவுழையம்பிணையொன்றணுகிக்
 கொடிப்புல்லென்றுகறிப்பானாவிற்றலவிவளைப்பத்
 தொடிக்கட்பூவைநோக்கிநகுமாறெளிதோகாண்மின்.

இ - ள். மகளிர்வைத்தமரகதமணிகள் கையாலொடிக்கலாம்படி சுடரை விட் டுக்காலுதலின் உழைமான்பிணையானதொன்று அதனை ஆறுகம்புல்லென்றுகருதி அணுகிக் கறித்தற்குத் தான் கழுத்தைவளைத்து நாவாலேவளையாநிற்க, அதனைத் தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடையபூவைநோக்கி நகுமாறு எளிதாயிருந்த தனைக் காண்மினென்க.

ஓ - வியப்பு.

(அஉ)

இவையின்னனவும்பிறவுமெரிபொன்றா மார்பன்
 கவிஞர்மதியினகன்றுகாட்சிக்கினியவிழவிற்
 சுவையின்மிகுதியுடையசோர்வில்பொருளொன்றதுதா
 னவையின்னகலநோக்கிரயந்தவண்ணமொழிவாம்.

மதியின், இன் - நீக்கம். சோர்வில்பொருள் - * பஞ்சநமஸ்காரம். ஒன்று - ஒருசேவன், நவையினகல - நாடிடம்புநீங்க, நோக்கி - நோக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் வெவ்வேறுபோயினுரெல்லாருங் காண்மினென்றுகூறும் படி இத்தன்மையவான இவையும்பிறவும் கவிகளாற்புகழவரியவாய்க் காண்டற்கி னியு நீர்விழவிலே ஆரமார்பன் ஒன்று நவையினகலும்படி சோர்வில்பொருளால் நோக்க, அதுதான் அப்பொருளால் விரும்பினதன்மையைக் கூறுவாமென்றாரெ ன்க.

(அக)

வேறு

க. அந்தணர்க்காகியசோற்றுக்குவாஸ்தனை
 வந்தொருநாய்நதுவிற்துணட்டவ
 ருய்ந்திளிப்போதியெனக்கனன்றோடின
 சிந்தையினின்றொளிர்ஜீயனநீரார்

(அச)

உ. கல்லொடுவன்றழகையினர்காற்றினும்
 வல்வினாந்தோடிவளைத்தனராகிக்
 கொல்வதுமேயினர்கொன்றிகூற்றினும்
 வல்வினையார்வலைப்பட்டதையன்றே.

(அரு)

௩. வேள்வியினுண்டிலக்கியநீவிர்க
ளாளெனக்கென்றதறைவதுமோரார்
தாளிறமூர்க்கரதுக்கலிற்றன்முறை
நீள்கயம்பாய்ந்ததுநீந்துதலோடும்.

இவைமூன்றுமொறுதொடர்.

க. ஒடினர் - ஒடி. அக்கினிசித்தரென்று கூறுவாராதலிற் றம்முடையசின்னை யிலே விடாதுநின்று விளங்குகின்ற தீப்போன்றநீராரெனக் கொடுமைகூற்றினர்.

உ. பட்டதை, ஐ - பகுதிப்பொருள்விசுதி.

கூ. ஆளென்றுகதறுகின்றவோசை இப்பிறப்பில் என்னுண்டியை விலக்கின நீங்கள் மறுபிறப்பில் எனக்காளாவீரென்றோற்போன்றிருக்கச் சாற்றுகின்றதன் மையையுமோராராய், விலக்கினர் விலக்குண்டவர்க்கு அடிமையாய்ப் பிறப்பென் பதுணராராதலின்.

இ - ள். தியனநீராராகிய அந்தணர்க்காக்கிய சோற்றுத்திரளை ஒருநாய்வந்து கவ்விற்று; அவரதுகண்டு இனிப் பிழைத்துப்போவையென்றுகூறி ஒடியெடுத்த கல்லையுந்தடியையுங் கையிலேயுடையராய்க்கனன்று காற்றினுங் கடுகவினாந்தோடி, அது நீள்கயத்தைப் பாய்ந்துநீந்தினவளவிலே வளைத்தணராகி அம்மூர்க்கர் அறை வதுமோராராய்த் தாளிறவடித்தலின், அது வல்வீனையார்வலையிலே அகப்பட்டே விட்டது; அதனைப் பின்னருங் கொன்றிடுகூற்றிற்காட்டிற் கொல்லுந்தன்மையை மேவினாரென்க. (அசு)

வேறு.

மட்டுடமல்லனமதியின்வெள்ளிய
கட்டுடக்கன்னியரிருவரோடுடன்
றுட்கெனயாவருநடுங்கத்தூய்மையி
லுட்குடைக்களிமகனொருவன்ரேன்றினான்.

மட்டுடமல்லனவாகியகட்டுடம்; கள்ளின்கடுமைபொறுத்தற்கு வெள்ளியார் சமைத்தகுடம்.

இ - ள். தளிமகனொருவன் கட்டுடஞ்சுமந்த கன்னியராகிய மனைவியரிருவ ருடனே யாவருந்துணுக்கெனத் தோன்றினென்க. (அஎ)

தோன்றியபுணர்செய்வேலவற்றுத்தாமது
வான்றிகழ்கொடியனார்வெள்ளிவட்டகை
பூன்றிவாய்மடுப்பவோர்முழையுட்டங்கதிர
கான்றிகுதிர்துயிரண்டுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றிய அவற்கு மின்னுக்கொடிபோலுமனைவியரிருவ ரும் வெள்ளிவட்டகையை வாயிலேயழுத்தித் தாமதுவைக்கொடுப்ப, அத்தன்மை ஒருமுழையிலே கதினைச்சொரிகின்ற மதியிரண்டையொத்தனவென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை..

(அஅ)

.ஜே ஷ று.

அழலம்பூநறவாரந்தழலூர்தரச்
சுழலுங்கண்ணினின்சேர்த்தருமாலையன்
கழலன்காழகம்விக்கியகச்சையன்
மழலைச்சொற்களின்வைதிவைகூறினான்.

இ - ன். தீம்பூவாலாக்கின நறவை அங்ஙனமருந்துதலாலே வெம்மைபரக்
கும்படி சுழலுங்கண்ணினனாய் மாலையினனாய்க் சுழலனாய் விக்கினகருங்கச்சைய
னாய் மழலைச்சொற்களாலே வைது மேல் இவ்வார்த்தையைக்கூறினான்க. (1)

புடைத்தென்னையினைப்பொன்றுவித்தீருயிர்.
கடுக்கப்பேர்த்தனிர் தம்மின்கலாய்க்குறிற்
றடக்கைமீளமைதாங்குமினன்றென
னுடைப்பென்கட்டுடமென்றுரையாடினான்.

இ - ன். என்னுரையடித்து உயிரைப்போக்கினிர் அவ்வுயிரை மீட்டனிராய்த்
தருவீராக, அதுசெய்யாது கலாய்க்கரினைக்கின், என்கையில்வலியைத் தாங்குவி
ராக, அவ்விரண்மெல்லவாயின், கட்டுடத்தை யுடைப்பெனென்றுகூறினான்க.

கட்டுடமுடைத்தல் - சங்கேதம். கடுக, கலாய்க்க - விகாரம். (கூ0)

ஜே ஷ று.

நல்வினையொன்றுமிலாதவனான்மறை
வல்லவர் தம்மைவருத்தவின்வல்லே
செல்சுடர்வேல்லவசீவகசாமிசென்
றல்லலகற்றியருந்துயர்தீர்த்தான்.

இ - ன். நல்வினையொன்றுஞ் செய்தறியாதவன் அந்தணைவருத்தவின் அது
கண்டு கீர்த்தியால் எங்குஞ்செல்கின்ற வேலைவல்லசீவகன் வல்லேசென்று அக்களி
மகன் நாயிழந்தவல்லலை முதற்போக்கிப் பின்பு அந்தணர்படுகின்றதுயரை நீக்கி
னான்க. (கூக)

மீண்டவரேருதலும்விடையன்னவ
னீண்டியதோழரொடெய்தினனாகி
மாண்டவெயிற்றெகினம்மற்றமில்லது
காண்டலுங்கட்கினியாங்குழந்திட்டான்.

இ - ன். அவ்வுருதித்தோரும் மீண்டுபோனவனவிலே கட்கினியானாகிய
விடையன்னவன் தோழருடனேயனுதினனாய் நாய் நெஞ்சின்மறமில்லாததனைக்
கண்டவனவிலே அருளான் அருதானென்க.

அருளான், இவனை விடையென்றார். இவன் வினோதமொழிந்துகின்றவற்
றோழர்வந்து திரண்டமைதோன்ற ஈண்டியவென்றார். எனவே தம்பியர்வந்தமையும்
பெறுதும். (கூஉ)

நாயுடம்பிட்டிவணந்தியபேரொளிக்
காய்க்திர்மண்டலம்போன்றொளிகால்வதோர்
சேயுடம்பெய்துவைசெல்கதிமந்திர
நீயுடம்பட்டுநினைமதியென்றான்.

நந்திய - வளர்ந்த.

இ - ள். யான்கூறுகின்றமந்திரத்தை நீயொருப்பட்டு நினைவாயாக; நீனைத் தால் இவ்விடத்தே நாயுடம்பைப்போகட்டுச் செல்கதியிற் நிற்கள்போலொளிகால் வதோர் பெரியவுடம்பைப் பெறுவையென்றானென்க. (கூக)

என்றலுந்தன்செவியோர்த்திருகண்களுஞ்
சென்றுகுநீரொடுசெம்மலேநோக்கி
யொன்றுபுவாற்குழைத்துள்ளுவப்பெய்தலுங்
குன்றனையான்பதங்கூறவலிந்தான்.

இ - ள். என்றுகூறினவளவிலே தன்செவியாலேகேட்டுவிசாரித்து இருகண் ணாலும் வழிந்துவிழ்கின்றநீருடனே தலைவனைநோக்கி மனமொருப்பட்டு அதுதோ ன்ற வால்குழைத்து மகிழ்ந்தவளவிலே, சலியாதவன் இது காலமென்றறிந்து மந் திரத்தைக் கூறத்துணிந்தானென்க. (கூச)

வேறு.

க. நற்செய்கையொன்றுமில்லார்நாளுலக்கின்றபோழ்தின்
முற்செய்தவினையின்கிடநல்வினைவினைக்கும்விந்து
மற்செய்துவிங்குதோளான்மந்திரமைந்துமாதோ
தற்செய்கைதளிர்ப்பத்தாழந்தாம்கதன்செவிச்செப்புகின்றான். (இ)

உ. உறுதிமுன்செய்ததின்றியொழுகினேனென்றுநெஞ்சின்
மறுகனிபற்றொடர்வம்விட்டிடுமானவச்சத்
திறுகனியிறைவன்சொன்னவைம்பதவமிர்தமுண்டாற்
பெறுதிநற்கதியையென்றுபெருநவையகற்றினானே. (கூசு)

கூ. மனத்திடைச்செறும்புநீக்கிமறவலையாகியைந்து
நினைத்திடுநின்கணின்மறீநிறவினையின்கி
யெனைப்பகரோறும்விள்ளாவின்பமேபயக்குமென்றார்
கனைப்பதவமிர்தநெஞ்சினயின்றுவிட்டகன்றதன்றே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. நீங்கி - நீங்க.

உ. மறுகல் - சுழலாதேகொள். பற்று - உள்ளதன்மேற்று. ஆர்வம் - பெறக் கடவதன்மேற்று. விட்டிடு - ஒருசொல். இறுகல் - நினைபெறுதேகொள்.

கூ. செறும்பு - செற்றம். நீநிறவினை - சரியபாவவினை.

இ - ள். அங்ஙனந்துணிந்ததோளான் இம்மையில் நற்செய்கையொன்றுமிலாதார் வாழ்நாள்கழிகின்றகாலத்து ஈண்டு அவர்செய்த தீவினையினின்றூரீங்க முற்செய்த நல்வினையை வினைக்கும்வித்தாகியமந்திரமைந்தையும் அவ்விடத்தே தாழ்ந்து அதன்செவியிலே செப்புகின்றவன் அம்மந்திரத்தின்செய்கைதழைக்கும்படியாக அதனை நின்மனத்திடடைச்செலும்பை முதனீக்கிப் பின்பு இதற்குமுன்செய்த உறுதியின்றியேயொழுக்கினென்னென்றுமறுகல்; பற்றையும் ஆர்வத்தையும்விட; இறுகலென்று பெருநவையகற்றினான். அங்ஙனமகற்றி இறைவன்சொன்ன அமுதத்தையுண்டால் நின்கணின்ற நீனிரவினையினீங்கி நற்கதியைப்பெறுதி, அக்கதிதான் உள்ள நாளெல்லாம் நீங்காதவின்பத்தையேதருமாதலான் மறவலையாகி இவ்வைந்தினையும் நினைத்திடென்று உபதேசித்தாற்கு அதுவும் ஐந்தூதமாகிய அமிர்தத்தை நெஞ்சாலேயுண்டு இவ்வுடம்பைவிட்டுப்போயிற்றென்க. (கௌ)

வேறு.

பாடுபாணிமுகமெனும்பான்மையி.
 னோடியாங்கொருபர்வனாயுச்சிமேற்
 கூடிக்கோலங்குயிற்றிப்படங்களைந்
 தாகுகுத்தரினையெனத்தோன்றினான்.

பரமாமகத்திற்குறப்பட்ட உயிர்முகங்களிற் பாணிமுகமென்னுங் கதியாலேபோகை. பாணி - கை; கைம்குகமாவது சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுநீங்கினவிடம். அதுபோல முதல் நேரையோடிப் பின் விலங்கியோடுதலாம்.

இ - ள். ஓடி வனாயுச்சிமேலேபொருந்திக் கூத்தாப்போலே கோலமெல்லாங்குயிற்றப்பட்டு வியக்கத்தோன்றினென்க.

வெள்ளிமலையாதலின், உயாவனையென்றா. (கௌ)

ஞாயில்சூடியநன்னெடும்பொன்னகர்க்
 கோயில்வட்டமெல்லாங்கொங்குசூழ்சூழல்
 வேயினன்னமென்றோளியர்தோன்றியங்
 காயினார்பரியாளமடைந்ததே.

ஞாயில் - சூடுபெயர்.

இ - ள். பொன்னகரிற் கோயிலுள்ளவரைப்பெல்லாம் மென்றோளியர்தோன்றித் தேவியராயினார்; அவ்விடத்தே ஒழிந்த பரிவாரமுஞ்சேர்ந்ததென்க.

பரியாளம் - பாகதம்.

(கக)

மிடைந்தமாமணிமேகலையேந்தல்குற்
 தடங்கொள்வெம்முலைத்தாமனாவான் முகத்
 தடைந்தசாயுலரம்பையர்தம்முழை
 மடங்கலேறனையான்மகிழ்வெய்தினான்.

இ - ள். சிங்கவேற்றையொப்பான் அல்குலையும் முலையையும் முகத்தையுஞ்சேர்ந்த சாயலுமுடைய அரம்பையரிடத்தே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்தினென்க. ()

கற்றவைம்பதங்கனிராக்கருவினைகழுவப்பட்டு
மற்றவன்றேவனாகிவானிடுசிலையிற்றேன்றி
யிற்றகனாம்புமின்னவிடொழித்தினியனாகி
யுற்றவனிலையுமெல்லாமோகியினுணர்ந்துகண்டான்.

(805)

இரும்பினீர்மைகெடுத்தெரிநிதிமத்
தரும்பொனாக்கியவாருயிர்ந்தோழனை
விரும்பிவிண்ணிறுத்தொய்யெனத்தோன்றினன்
சீரும்புண்கண்ணிச்சுதஞ்சணனென்பவே.

(502)

ஒசனே நற்புகைகமழ்வொண்ணிலா
வீசியகதிர்பார்திமைக்குமேனியன்
மாசறுமணிமுடிமிடைந்தமாலேயன்
பூசுறுபருதியிப்பொலிந்துதோன்றினார்.

நிறம்புகை ஓர் ஒச்சுணைமூலநிற்க இமைக்குமேனி; நிலாவைவீசியமதிபோலே
வீளங்குமேனியன் - சுதஞ்சுணன். அவனுடைய 'முடிவந்துசேர்ந்த இயல்பினையு
டையான் - சீவகன். என்றது இவளுசாரியனாதலிற் கண்டபொழுதே முடிதான்
கிணன். மேல் '+'எந்தை' என்றும், 'அண்ணலேந்தி' என்றும், 'காய்கதிர்

|| பதுமையாரிலம்பகம், சு.

சுமந்து” என்றும், * “உரிமைதன்னான் - ஆட்டி” என்றும், † “எரிபொனீண்முடி கவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே” என்றும், ‡ “தாளாரவேத்தி” * என்றும், § “களிப் புற்றான்” என்றுங்கூறுதலின், இதுகேட்கருத்தாம். பூசுறுபரிதியின் - கைசெய்த பரிதிபோல.

இ - ன். மேனியனது முடிமிடைந்தசீவகன் அப்பொழுது பரிதிபோலத் தோன்றினென்க.

விளக்கத்தானும், மதியைத்தோற்றுவித்தலானும், பரிதியுலமை. இனி மேனியனாய் மாலையனாய்ப் பரிதியிடத்தே தோன்றினென்பாருமுளர். (க0க)

வேறு.

குன்றெனத்திரண்டதோளான்குறுகலுங்குமரனேக்கி
நின்றவனெடுங்கனென்றுமிமைப்பிலநிழலில்யாக்கை
யன்றியுங்கண்ணிவாடாதமரனேபென்றுதேறி
நன்றவன்வரவுகேட்பானம்பிரியாராயென்றான்.

இ - ன். சுதஞ்சனனங்நனங்குறுகினவளவிலே சீவகனேக்கி முன்னின்றவனுடையயாக்கை நிழலில்யாக்கையாயிருந்தது; அன்றியுங் கண்ணுஞ் சிறிதும் இமைத்தவல்லை; கண்ணியும் வாடாதென்று தேவனாதலேத்தேறி, அவன்வரவுநன்றாகக் கேட்கவேண்டி; நம்பி, நீயாரென்றானென்க.

யாரை, ஐ - அசை. அமரனேயாததேறியும் பாடம். (க0ச)

குங்குமக்குவட்டின்விங்கிக்கோலம்வீற்றிருந்ததோளா
யிங்குநின்னருளிற்போகியியக்கருளிறைவனாகிச்
சங்கவெண்மலையின்மற்றுச்சந்திரோதயத்தினுச்சி
யங்கியானுறைவெலந்தையறிகமற்றென்றுசொன்னான்.

இன் - உவமப்பொருள். சங்கவெண்மலை - மலையின்பெயர். மற்று இரண்டும் அசை.

இ - ன். தோளாய், எந்தாய், யான் நின்னருளால் இங்குநின்றும்போய் அங்கே இயக்கருளிறைவனாகி மலையினுச்சியிற்சந்திரோதயமென்னு நகரிலே யிருப்பேன். அந்நிலைமை அறிவாயாகவென்று தேவன்கூறினென்க. (க0டு)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிமயமுநிகர்க்கலாற்றாப்
பொன்றருமாரிவண்கைப்புரவலன்புகன்றுநோக்கி
வென்றவருலகம்பெற்றவேந்துடையின்பமெல்லா
யின்றெனக்கெதிர்த்ததென்றானெரியுமீழ்ந்திலங்கும்வேலான்.

* பதுமையாரிலம்பகம், ச.

† பூமகளிலம்பகம், ச0.

‡ முத்தியிலம்பகம், சீவகன்றுறவு, உக.

§ ,, கேவலோற்பத்தி, உச.

இ - ள். என்று அவன்கூறக்கேட்டு, இமயமுமொக்கமாட்டாத பெரியபொன்னை மாரிபோல எல்லார்க்குங்கொடுக்கும் வண்கையையுடைய புரவலனாகியவேலான் விரும்பிப்பார்த்து, சித்திகேஷத்திரத்தைப் பிறற்ற சித்தபரமேஷ்டிகளுடைய இன்பமெல்லாம் இன்று எனக்குவந்ததென்றனென்க. (க0சு)

சூடுறுகழலினற்குச்சுதஞ்சனானிதனைச்சொன்னான்
பாடல்வண்டரற்றும்பிண்டிப்பகவனதிறைமைபோல
மூடியிவ்வுலகமெல்லாநின்னடித்தருவலின்னே
யாடியுட்பாவைபோன்றியணங்கியதணங்கவென்றான்.

இ - ள். பகைவர்கூடுதலுறும் கழலினற்குச் சுதஞ்சனன் இதனைச்சொன்னான்; அது யாதெனிற்பகவனதிறைமைத்தன்மை இவ்வுலகெல்லாம் அகப்படுத்தினாற்போல நினதிறைமைத்தன்மையாலே உலகெல்லாமகப்படுத்தி அதிற்பல்லுயிருங் கண்ணடியிற்பாவைபோல நீவருங்கியதொழிலுக்கு வருந்தும்படியாக நின்னடியிடத்தே தருவேனென்று சொன்னனென்க.

உள் - இடம். “மன்னுயி ரெல்லா நீன்னஞ் சும்மே” என்றாற்பிறரும். (க0௭)

வாளொடுவியவரீண்டிவாரணத்தொழுவின்புறம்பி
மீளிமையெய்யின்வெய்யநண்பநின்னினைப்பதல்லா
னொடுபக்கரைந்துவிழினும்விழ்தலில்லாக்
கோளுடைக்கிழமையொப்பாய்குறைவிலன்பிறவின்னென்றான்.

இ - ள். நாளொடு பக்கங்களுங்கெட்டுவீழினும் வீழ்ந்தன்மையல்லாத கோள்களினுடைய உரிமையோடொத்த உரிமையையுடையாய், வயவரீண்டி யானைத்தொழுவோடே யென்னைவளைத்து மீளிமையெய்தாராயின், யான் யிரும்பிய நண்பனே, நின்னை நினைப்பதல்லது பிறவாற்றான் ஒன்றுங்குறைவிலெனென்றனென்க.

அருமைநோக்கிச் செய்யினென்றான். அங்ஙனம் மெல்வருகின்ற ஊழ் இக்கருத்தினைப் பிறப்பித்துவந்தது. முற்றியெனவே சிறைகோடலன்றிக் கட்டுதலின்மையுணர்க. (க0௮)

இன்னிழல்வரும்பூணைருவிசும்பிவர்தலுற்றுப்
பொன்னெழுவனையதோளாற்புல்லுக்கொண்டினியகூறி
நின்னிழல்போலநீங்கேனிடர்வரினைக்கவென்று
மின்னெழுஉப்பறப்பதொத்துவிசும்பிவர்தமரன்சென்றான்.

இ - ள். சுதஞ்சனன் விசும்பிலேபோகக்கருகிச் சீவகனைப்புல்லிக்கொண்டு யான் நின்னிழல்போல நின்னை நீங்கேன் நினக்கு ஒரிடர்வந்ததாகில் நின்னை நனைப்பாயாகவென்று பின்னும் இனியசொற்களைக்கூறி மின் மாயாதுபறக்கு நிலைபோலே அவன் விசும்பிலே உயர்ந்து பறந்துபோனென்க. (க0௯)

சொல்லியநன்மையிலல்லாச்சுணங்கனிவ்வுடம்புநீங்கி
யெல்லொளித்தேவனாகிப்பிறக்குமோவென்னவேண்டா
கொல்லுலையகத்திட்டேக்கூரிரும்பிரதங்குத்த
வெல்லையில்செம்பொனாகியெரிநிறம்பெற்றதன்றே.

கூர்ப்பு - மிகுதி; எனறது, பொன்னுதற்கு வேண்டுஞ்செயகைகளை முன்னே யுடைய இரும்பென்றவாறு.

இ - ள். தானமுதலிய நன்மைகள் இம்மையிற்செய்யாத சுணங்கன் இவ்வு டம்பை நீங்கி இதற்குமுன்னர் நல்வினைவந்துதவி ஒருவனுபதேசித்த மந்திரத்தாற் றேவனுய்ப் பிறக்குமோவென்று உலகத்தார் கருதவேண்டா; உலையிலேயிட்டீதி உரு கினமுகத்து இரத்ததைக்குத்த, அதுமாற்றற்றபொன்மையி ளங்குநிறத்தைப் பெற்ற தல்லவோ, இதுவும் அத்தன்மைத்தென்று கருதுகவென்றானென்க.

இது சொல்லெச்சம். முன் “பெருநவையகற்றினன்” என்றது உருகுகின்ற முகத்திற்குவமை. (கக0)

வேறு.

எரிமாலேவேனுதியினிறக்கிககாமனமிகணையாழ்
நிருமாலேவெம்முலேமேற்றனைக்குந்தேவர்குருவுறுக
வருமாலேயெண்வினையுமகற்றியின்பக்கடலாக்கித்
தருமாலேயல்லதியான்றலேயிற்றாழ்ந்துபணியேவே.

இ - ள். எரியொழுங்குபோலும் வேலின்முனைகளான் இரணியன் இராவ ணன் முதலாயினாக்கொன்று பின் காமனுக்குத்தோற்று அவனெய்தகணையாலே முலேமேற்றினாக்குந் தேவர்களுல்லாம் ஸ்ரீமான்களாக, நீக்குதற்கரிய எண்வினைக ளையுநீக்கி வீட்டின்பத்தையுண்டாக்கித்தரும் அருகணையல்லது யான் தலையாற்றாழ்ந்து வணங்குவேனென்றானென்க.

* எண்வினையாவனவற்றை, † “எண்மாகவழந்தன்” எனத் துறவிற்கூறுவர் விரிய. (ககக)

ஒன்றாயுக்கவெர்பூட்டியாக்கைச்செறுவுமுது
நன்றாயநல்லவிரதச்செந்நெல்லித்தியொழுகுகநீர்
குன்றாமற்றாங்கொடுத்தைம்பொறியின்வேலிகாத்தோம்பின்
வென்றார்தம்வீட்டின்பம்வினைக்கும்விண்ணோருலகின்றே.

வென்றார் - சித்தபரமேஷ்டிகள்.

இ - ள். பகிராத முயற்சியாகிய ஏரைப்பூட்டி, உடம்பாகியசெய்யைத் தவத் தாலேவருந்துவத்து, விரதமாகிய செந்நெல்லை விதைத்து, † சாரித்திரமாகியநீரை வற் றாமற்பாய்த்தி, ஐம்பொறியாகியவேலியைப் புலனாகியபசுக்கள் பிரியாதபடி காத்தப் பரிகரிப்பின், அந்நிலை முதற் சுவர்க்கத்தினைத்தந்து, பின் வீட்டினைவினைக்குமென்றா னென்க.

இன்-சாரியை. “சொல்லிய” முகலியமூன்றுகவியுஞ் சீவகன் தோழனானோர்க்கிக் கூறினான். (ககஉ)

* எண்வினையாவன: ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோக நீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், சுகாததிரம், அந்தராயம்எனவிலை.

† முத்தியிலம்பகம், கேவலோற்பத்தி, கரு.

‡ சாரித்திரம் - நல்லொழுக்கம்.

வேறு.

இத்தலையிவர்களைகவிமயநட்டரவுசுற்றி
யத்தலையலறமுந்நீர்கடைந்தவரவமொப்ப
மைத்தலெநெடுங்கண் னுருமைந்தருமறலியாட
மொய்த்தினவன்னமார்க்குமோட்டிரும்பொய்கைபுக்கார்.

இனிப் பொய்கைகளில் வினையாடுதல்கூறுகின்றார். அத்தலை - அக்காலத்து.

இ - ள். சீவகனுந் தோழரும் இவ்விடத்துநின்றும் போகாநிற்க, நகரின்மகளி
ருமைந்தரும் அக்காலத்தே இமயத்தைநட்டுப் பாம்பைச்சுற்றி முந்நீரலறக்கடைந்த
வராவாரத்தையொப்ப மாறுபட்டாடுதற்குப் பொய்கையிலேபுக்காரென்க.

மந்தரத்தின்றொழிலை இமயத்துக்கேற்றினார், அது மலையையாறாதலின், *“இம
யவில்வாங்கிய” என்றாற்பிறரும். (ககங)

கலந்தெழுதிராதுண்ணுடைக்கடிக்கயமடந்தைகாம
ரிலங்குபொற்கலாபத்தல்குவிருகரைப்பரப்புமாக
வலர்ந்ததன்கமலத்தம்போதணிதக்கமுசுத்திற்கேற்ப
நலங்கெழுசுவனவாட்கணன்னுதனலத்தையுண்டார்.

இ - ள். இருகரைப்பரப்புமல்குலாக, அதிலேகலந்தெழுதின்ற திரையாகிய
நுண்ணிய ஆடையினையுங் கமலப்போதாகிய முசுத்திற்கேற்ப அழகுதக்க குவனையா
கிய வாட்கண்ணினையுமுடைய கயமடந்தையாகிய நன்னுதனலத்தை நுகாந்தா
ரென்க.

ஏற்பவென்னுமெச்சந் தக்கவென்னும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. (ககச)

தண்ணுமைமுழுவமொந்தைதருணிச்சம்பிறவுமோசை
யெண்ணியவிரலோடங்கைபுறங்கையினிசையவாக்கித்
திண்ணிதிற்பெறித்துமோவாக்கொட்டியுங்குடைந்துமாடி
யொண்ணுதன்மகளிர்தம்மோடியர்மிசையவர்கொடுத்தார்.

இ - ள். ஆடவர் ஓவாராய்த் தண்ணுமைமுதலியவற்றினோசைகளையும் பிறவு
மெண்ணியவாச்சியங்களினோசைகளையும் விரலினாலும் அகங்கையினாலும் புறங்கை
யினாலும் தெறித்துங் கொட்டியுங் குடைந்தும் இசையும்படி நீரிலே பிறப்பித்து மக
ளிர்தம்மோடாடித் தேவனையொத்தாரென்க. (ககரு)

சிவிறியின்மாறுதாயுங்குங்குமமெறிந்துந்தேங்கொ
ளுவறுநீருழக்கியோட்டியுடைபுறங்கண்டுநக்குத்
தவமெனத்தாமம்பூட்டித்தருதிறைகொண்டுபின்பத்
திவறினார்காமவெள்ளத்தேத்தருந்தன்மையாரே.

சிவிறி - நெடுந்துருத்தி. தருதிறை - ஓடக்கார்.

இ - ள். ஏத்தருந்தன்மையார் உவறுநீரிலே தூவியும் எறிந்தும் உழக்கி ஓட்டி
முதுகண்ணெங்கு அஞ்சினுயென்றுபூட்டித்திறைகொண்டும், பின்னுங் காமவெள்ளத்
தின்பத்தேமிக்காரென்க. (ககசு)

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, உ.

சாந்தகநிஹந்ததேதோணிதண்மலர்மாலேத்தோணி
 ஸ்ரீந்துகிலார்த்ததோணிபுனைகலம்பெய்ததோணி
 கூந்தன்மாமகளிர்மைந்தர்கொண்டுகொண்டெறியவோடித்
 தாந்தினாக்கலங்கள்போலத்தாக்குபுதிரியுமன்றே.

இ - ள். சாந்துமுதலியவற்றை மகளிருமைந்தருங்கொண்டு ஒடியெறிகையி
 னாலே, அவற்றையுடைய தோணிகடாங் கடலிற்கலங்கள்போலே தம்மிற்றுக்கித்
 திரியுமென்க. (கக௭)

கலிவளர்களிறுகைநீர்சொரிவபோன்முத்தமாலே
 பொலிவொடுதிவண்டுபொங்கிப்பூஞ்சிகையலம்வந்தாடக்
 குலிகநீர்நிறைந்தபந்திற்கொம்பனாரோச்சமைந்தர்
 மெலிவுகண்டுவந்துமாதோவிறுப்பொடுமறலினாரே.

பொங்கி - பொங்க.

இ - ள். கொம்பன்னார் களிறு கையாலே நீரைச்சொரிவனபோலே முத்தமா
 லைபொங்கப் பின்னிநமயிரசைய மட்டத்துருத்தியினையோச்சதலின் ஆடவரவரு
 த்தங்கண்டு உவந்து பின்னும் விருப்புடன்மாறுபட்டாரென்க. (கக௮)

வண்ணவொண்கண்ணப்பட்டிமாலையுஞ்சாந்துமேந்தி
 யெண்ணருந்திறத்துமைந்தரெதுரெதுரெறியவோடி
 விண்ணிடைநுடங்குமின்னுமீன்களும்பொருவபோல
 மண்ணிடையமரர்கொண்டமன்றலொத்திறந்ததன்றே.

ஒடி - இளைத்து.

இ - ள். வண்ணிலே மின்னும் மீன்களுந் தம்மிற்பொருவபோலே மைந்தர்
 மகளிரெதுரெதுரெறியுந் சுண்ணமுதலியவற்றையேந்தி யெறிய, அவ்விருதிறத்தோரு
 மிளைத்தபின்னர் அமரர் மண்ணிடைக்கொண்டமணத்தையொத்து மணநிகழ்ந்து நீர்
 விளையாட்டுக்கழிந்ததென்க. (கக௯)

வேறு.

உரைத்தவெண்ணெயுமொண்ணறுஞ்சண்ணமு
 மரைத்தசார்தமுநானமுமாலேயு
 நுரைத்துநோன்சிறைவண்டொடுதெனின
 மிரைத்துநீர்கொழித்தின்பமிறந்ததே.

இ - ள். நீர் சுண்ணமுதலியனநுரைத்து வண்டுந்தேனுமிரைத்துக் கொழித்து
 இனிமைமிக்கதென்க.

எச்சங்கள் செயப்படுபொருளன.

(க௨௦)

வேறு.

கத்திகைக்கண்ணிநெற்றிக்கைதொழுகடவுளன்ன
 வித்தகவினையொல்லாமவிழுமணிக்கலங்கடாங்கி

முத்தணிந்தாவிழுட்டிமுகிழ்முலைகச்சின்விக்கிப்
பித்திகைப்பிணையல்குழந்துபெண்கொடிபொலிந்தவனீறே.

கத்திகை - குருக்கத்தி. தாங்கி - தாங்க.

இ - ள். குருக்கத்திக்கண்ணியணிந்த நெற்றியையுடைய முருகையொத்த
இனையரெல்லாம் கலன்களைத்தாங்கப் பெண்கொடிகளெல்லாம் ஊட்டி அணிந்து வீக்
கிச் சூழ்ந்து பொலிந்தனவென்க. (கஉக)

திருந்துபொற்றேருஞ்செம்பொற்சிலிகையுமிடைந்துதெற்றிக்
கருங்கயக்களிறுமாவுங்காலியற்பிடியுமீண்டி
நெருங்குபுள்ளித்தொக்குநெடுவரைதொடுத்தவெள்ளங்
கருங்கடற்கிவர்த்தவண்ணங்கடிகரக்கெழுந்தவனீறே.

இ - ள். அவர்களேறுதலின் நெருங்காநின்று மள்ளர்செறிய வரையினின்றும்
இடையறாதுவீழ்கின்றவெள்ளங் கடற்குப்போனாற்போலே தேருஞ் சிலிகையும்
பிணங்கிச்செறிந்து பெரியகளிறும் பிடியும் மாவமீண்டி கர்க்குப்போயினவென்க.()

வேறு.

கடலெனக்காற்றெனக்கங்குங்குட்கூழ்மென
வுடல்சினவுருமெனவூழித்தீயெனத்
தொடர்பிணிவெளின்முதன்முருக்கித்தோன்றிய
தடலருங்கடாக்களிற்றசனீவேகமே.

இ - ள். அவ்வளவிலே கடாக்களிறுகிய அசனீவேகங் காலிற்சங்கிவிபிணித்த
மரத்தையுங் கம்பத்தையுமடியிலேமுறித்து முழக்காங்கடலெனக் கடுமையாற்காற்
றெனக் கொடுமையாற்கூற்றெனக் கோபத்தாலிடியெனச் சேரக்கோறலின் ஊழித்தீ
யெனத் தோன்றிற்றென்க. (கஉ௭)

*வேறு.

பொருதியிருவிபோன்றுபொழிதருகடாத்ததாகிக்
குருதிகொண்மருப்பிற்றுகிக்குஞ்சரஞ்சினாதந்தெவ்வுனக்
கருதியதிகைகளெல்லாங்கண்மிசைக்கரந்தமாந்தர்
பரிதியின்முன்னர்த்தோன்றாமறைந்தபன்மீன்களொத்தார.

மிசை - இடம்.

இ - ள். அக்குஞ்சரம் கடாத்ததாய் மருப்பிற்றாயத் தன்றன்மைகெட்டதென்
றாராக; அதன் கண்கருதிய திகையிசையெல்லாந்தோன்றாமற் கரந்தமக்கள் ஞாயிற்
றின்முன் றேன்றாவாய் மறைந்த மீன்களையொத்தாரென்க.

இது போகாமல் நின்றநிலையிலே மறைந்ததற்குவமை.

(கஉ௮)

க. கருந்தடங்கண்ணிதன்மேற்காமுகருள்ளம்போல
விரங்குளிறெய்தவோடச்சிவிகைவிட்டியோயரேக

வரும்பெறவட்குத்தோழியாடவரில்லையோவென்

றொருங்குகையுச்சிக்கூப்பிக்களிற்றெதிரிறைஞ்சினின்றார். (கஉரு)

- உ. என்னைக்கொன்றிவள்கணோடுமெல்லையினொருவன்றோன்றி
யின்னுயிரிலனைக்காக்குமன்றெனிலென்கண்மாய்ந்தாற்
பின்னைத்தானாவதாகவென்றெண்ணிப்பிணைகொணோக்கி
மின்னுப்போனுடங்கிநின்றார்வீததைபொற்கொம்பொப்பாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மறைதலையறியாத குணமலை, தன்மேலே காழுகாநெஞ்
சோடுமாறுபோலக் களிற்றனுக்கச்சென்றதாக, இனையர் சிவிகையைவிட்டுப்போக, அப்
பொழுது அந்தப் பிணைகொணோக்கியாகிய பொற்கொம்பொப்பாள் அஞ்சி மின்போ.
லேநடுங்கினின்றார்; அதுகண்டு அவட்குத்தோழியாகிய மலை என்னைக்கொன்று
இவளிடத்தே ஓடுமெல்லையில் ஒருவீரன்றோன்றி இவளையுயிரைக்காக்கும்; காத்தில
னாயின் யானிறந்தாற் பின்னை ஆவதாகவென்று தன்னெஞ்சிலேநினைத்து இரண்டு
கையினையுந் தலைமேலேவைத்து இவ்விடத்தில் ஆண்மக்களில்லையோவென்று கூப்
பிட்டுக் களிற்று எதிரேசென்றனுகுவளவிலே அஞ்சிக் கவிழ்ந்துகின்றாளென்க.

மேல் அங்ஙனம்வருகின்றவுழ் இவளுக்கு அக்கருத்தினைப்பிறப்பித்தது. ஒருவ
னென்றது உட்கோளாதலிற் பின்னாடவரென்றார். இக்கருத்தானன்றே மேலும்
*“நெடுங்கனாற்கவரந்த கள்வி-யஞ்சனத்துவலையாடி நடுங்கினான்” என்றும், †“நாட்
டமுநடுக்கமும்” என்றங் கூறுகின்றதென்க. (கஉசு)

மணியிருதலையுஞ்சேர்த்தவான்பொனினியன்றநாண
லணியிருக்குஞ்சியேறக்கட்டியிட்டலங்கல்குழந்து
தணிவருந்தோழர்குழந்தாழ்குழைநிறுவில்வீசப்
பணிவருங்குரிகில்செல்வான்பாவையதிடனாக்கண்டான்.

இ - ள். பிறராற் ருழ்வித்தலரியகுரிகில், இரண்டுதலையினும் மணியழுத்திப்
பொன்றாற்செய்தகயிற்றாலே குழலையேறக்கட்டி அலங்கலை யதன்மேலே குழந்து
அன்புகுறைதலரிய தோழர்குழ வீசச் செல்கின்றவன் குணமலையது வருத்தத்தைக்
கண்டானென்க.

கட்டியிட்டு - ஒருசொல். குழலையேறக்கட்டியும் பாடம். (கஉஎ)

பெண்ணுயிரவலநோக்கிப்பெருந்தகைவாழ்விற்சாத
லெண்ணினனெண்ணினொய்தாவினமலர்மாலையுற்ற
வண்ணப்பொற்கடகமேற்றுவார்கச்சிற்றானைவிக்கா
வண்ணலங்களிற்றைவைபாவார்த்துமேலோடினானே.

* குணமாலையாரிலம்பகம், கஎச.

† , , , கருந.

இ - ள். பெருந்தகை பெண்ணுயிர் சாதலேநோக்கி இவ்விடரை நீக்காதுபோய் வாழ்கின்றவாழ்விற்காட்டிற் சாதல் அவலமில்லையென்றெண்ணினான்; எண்ணிக் கடிதாகச் சுற்றி ஏற்றி வீக்கி அதனைவைது ஆர்த்து அதன்மேலே ஓடினானென்க.

*“வேறுநான்குவெல்லுமாற்றலன்” ஆதலின் இக்களிறு அடர்க்க வெளிதாயினும் அடர்த்தாற் கட்டியங்காரற்கும் நமக்கும் இன்னும் வேறுபாடுபிறக்குமென்றறிந்தவன் பின்னும் இதனைக்கண்டு போதலின் அவ்வேறுபாடுநன்றென்றெண்ணினானென்க. ()

குண்டலங்குமரன்கொண்டிருன்றின்மேல்வீழும்பின்போ
லொண்டிறற்களிற்றினெற்றியெறிந்துதோடொலித்துவீழ்
மண்டலமுத்துந்தாருமாலையுங்குழலும்பொங்க
விண்டலர்கண்ணிசிந்தமின்னிற்சென்றெய்தினானே.

இ - ள். அங்ஙனமோடினகுமரன் தான்செல்வதற்குமுன்னே களிறிறைஞ் சாதபடி சாதிற்குண்டலத்தைவாங்கிக்கொண்டு தோடுஒலித்துவீழும்படி மலைமேலே வீழும்பின்போலே அதின்மத்தகத்தேயெறிந்து வட்டமானமுத்துவடமுற் தாரும்நெற் றிமாலையுங் குழலும் பொங்கக் கண்ணிசிந்த மின்போற்சென்றெய்தினானென்க

எறிந்தவிசையிற் றானேவீழ்ந்ததென்க.

(௧௨௬)

படம்விரிநாகஞ்செற்றுப்பாய்தருகலுமுன்போல
மடவரலவளைச்செற்றுமதக்களிறிறைஞ்சும்போழ்திற்
குடவனாடுநெற்றிபாய்ந்தகோளரிபோன்றுவேழத்
துடல்சினங்கடவக்குப்புற்றுருமெனவுரையார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவன் விரிகின்றபடத்தையுடைய நாகத்தைச் செற் றுப் பாய்கின்ற கருடனைப்போலே முன்புநின்ற மாலையென்னுஞ்சேடியைச்செறுத் துக் களிறிறைஞ்சுகின்ற வளவிலே அத்தகிரிநெற்றியிலே பாய்ந்தசிங்கத்தையொத்து அவ்வேழத்தினுடல் சினத்தைச்செலுத்தும்படி அதின்மத்தகத்தினடுவே குதித்துஇடி யென முழங்கியார்த்தானென்க.

குடவரை - புகருக்குவமை.

(௧௨௭)

கூற்றெனமுழங்கிக்கையாற்கோட்டிடைப்புடைப்பக்காய்ந்து
காற்றெனவுரறிநாகங்கடாஞ்செய்துகளலிற்சீறி
யாற்றலங்குமரன்மன்மேலடுகளிறோடவஞ்சான்
கோற்றொடிப்பாவைதன்னைக்கொண்டியப்போமினென்றான்.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுழங்கி நாகத்தைக் கோட்டிடையிலே கையாலே கூற்றெனப்புடைத்தலின் அக்களிறு காய்ந்து முழங்கிமதஞ்சொரிந்து சீறிஅக்குமரன் மேலே காற்றெனவோட அஞ்சானாய்க் குணமாலையைப் பிழைக்கக் கொண்டு போமி னென்றானென்க.

சேடிமேலுங் குணமாலேமேலுஞ் செல்கின்றதென்று அஞ்சினவன் தன்னைநோ க்கினமையின் அஞ்சானாயினான். தலைமைபற்றிக் குணமாலையைக் கொண்டுபோமி னென்றான்.

(௧௨௮)

மதியினுக்கிவர்த்தவேகமாமணிநாகம்வல்லே
பதியமைபரிதிதன்மேற்படம்விந்தீதோடியாங்குப்
பொதியவிழ்கோதைதன்மேற்பொருளிறகன்றுபொற்றூர்க்
சதியமைதோளினைக்கையகப்படுத்ததன்றே.

இ - ள். மதியைக் கையகப்படுத்தற்கு விரும்பிய கரும்பாம்பு போகின்றனாயி
ற்றின்மேலே வினாந்தோடினாற்போலக் குணமாலேமேற்சென்று பொருளிறு அவ
னாக்கைவிட்டுச் சீவகனைக் கைக்குள்ளே யகப்படுத்திற்றென்க.

இருப்புத்தவிர்த்தபரிதி; * “ அமைந்ததினிசின்னொழில்” என்றதுபோல. சதிய
மைதேரினையும் பாடம். (கருஉ)

கையகப்படுத்தலோடுங்கார்மழை மின்னினொய்தா
மொய்கொளப்பிறழ்ந்துமுத்தார்மருப்பிடைக்குளித்துக்காங்கி
ழையெனவடங்கிவல்லாழையமணிவட்டேய்ப்பச்
செய்கழற்குரிசிலாங்கேகரந்துசேணகற்றினானே.

இ - ள். அங்ஙனங் கையாலகப்படுத்திக்கொண்டவனவிலே அது போர்தொட
ங்காநிற்கக் குரிசில் மழைமின்னினுங் கடுக வுடம்பு புரிந்து மருப்பிடையிலே புருந்து
காங்கிழே வட்டிப்போலவடங்கித் தான்கரந்துபோய்க் களிற்றை அப்பொழுதேசேணி
லேயகற்றினென்க.

வல்லான்-பாய்ச்சுக்காட்டுவான். தானகளுதலின், அதனையகற்றினானையினன்.)

வேறு.

மல்லனார்மணிவண்ணனைப்பணடொர்நாட
கொல்லவோடியகுஞ்சரம்போன்றதச்
செல்வன்போன்றனவ்சீவகன்றெய்வம்போற்
பிங்குமும்மதவேழம்பெயர்ந்ததே.

இ - ள். இக்குஞ்சரம் இவன்மேற்செல்லுகின்றபொழுது முன்னொருநாளிலே
கண்ணனைக் கொல்லவோடிய குஞ்சரத்தையொத்தது; அப்பொழுது அச்சீவகனும்
அக்கண்ணனையொத்தான். பின்னர் அக்களிறுகிய தெய்வத்தைக் கண்ணன் கொல்
லாதுவிட அது பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயினாற்போல இவனுங்கொல்லாது
விடுதலின், இவ்வேழமும் பெயர்ந்து தன்னிலையிலே போயிற்றென்க.

பகையன்மையின் இவ்விலங்கிற்கு முயிரளித்தான். கண்ணன் தனக்குப்பகை
யாதலிற் கொன்றான். ஈண்டு அதனைக்கொல்லாதுவிட்டானாயின் அதுபோலுமென்ப
பிற்கூறியது இப்பொருளுவமை. தெய்வம் யானையாய் வருதலிற் நெய்வமென்றார்.)

வேறு.

ஒருகையிருமருப்புமும்மதத்தவோங்கெழிற்குன்றனையவேழங்
திருகனைகழற்காற்சீவகன்வென்றினையாட்குடைந்துதேதோ
முருகமழலங்கன்முத்திலங்குமார்பினனைஞ்ஞாந்நூலால்வ
ரருகுகழல்பரவத்தனியேபோய்யுய்யானமடைந்தானன்றே.

* கலித்தொகை, மூன்றாவது மருதக்கலி, ௧௭.

•இ - ன். கைமுதலியவற்றையுடைய குன்றினையவேழத்தைச் சீவகன்வென்று குணமாலைக்கறிவுமுதலியன தோற்றலின், ஐஞ்ஞாற்றுநால்வர் கழல்பரவாநிற்கவுந் தனியேபோய்ப் பொழிலிலேசேர்ந்தானென்க.

தத்தையறியலாகாதென்று பொழிலைச்சேர்ந்தான்.

(௧௩௫)

வேறு.

மணிசெய்கந்துபோன்மருள்வீங்கிய
கிணிபொற்றேளினான்செல்லனீக்கிய
வணிபொற்கொம்பினையுழங்கலென்றுதன்
றணிவில்காதலார்தாங்கொடேகினார்.

இ - ன். கந்தென்றுமருளும்படி கந்துபோல்வீங்கிய தோளினாலே வருத்த நீக்கப்பட்ட குணமாலையைக் குறைவில்லாத காதலையுடையார்தாம் அழுங்கலென்று கொண்டேகினாரென்க.

இவள்வேட்கை வருத்தத்தை யானைக்குவருந்தினானாக ட்கொண்டாராய் அழுங்கலென்றார்.

(௧௩௬)

முழங்குதெண்டினாமுரிநீணிதி
வழங்கநீண்டகைவணிகர்க்கேழனான்
விழுங்குகாதலாள்வேற்கட்பாவைதாய்
குழைந்தகோதையைக்கண்மிகுறினாள்.

பாவையுடையதாய் - விநயமாமாலையென்னும்பெயரையுணர்த்திற்று, பாவை பெயர் குணமாலையாதலின். வருத்தந்தோன்றக் குழைந்தகோதையென்றார்.

இ - ன். கடல்போல நிதியைவழங்குதலின் நீண்டகையையுடைய குபேரமித திரன் விழுங்குமாறுபோன்ற காதலையுடைய விநயமாமாலை தன்மகளைக்கண்டு ஒரு மொழிகூறினானென்க.

(௧௩௭)

நெய்பெய்நீளெரிநெற்றிமூழ்கிய
கைசெய்மாலேபோற்கரிந்துபொன்னிற
நையவந்ததென்னங்கைக்கின்றென
வுய்தல்வேட்கையாலுரைத்தலோம்பினார்.

இ - ன். எரியினெற்றியிலே அழுத்திய மாலேபோலப் பொன்னிறங்கரிந்து நையும்படி நங்கைக்கு இன்றுவந்த வருத்தமென்னென்று கூறினாள்; அதுகேட்ட தோழிமாரும் அவளிறந்து படாதிருக்கவேண்டிதலின், யானை கொல்லப்புகுந்ததென்றுரைத்தலை யோம்பினாரென்க.

(௧௩௮)

முருகுவிண்மிலாமுல்லைக்கத்திகைப்
பருகிவண்மிலாம்பல்குழலினாள்
வருகலென்றுதாய்வாட்கணீர் துடைத்
துருகுதுண்ணிடைமொசியப்புல்லினாள்.

இ - ன். அவர் கூறாமையின் அதனை யறியாததாய் முல்லைத்தொடையலர்த்து
பரக்கின்ற முருகைப்பருகி வண்டிலாங்குமுலினுளை வருகவென்று கண்ணீரைத்துடை
தது இடைவருந்தப் புல்லினுளென்க. (கூக)

கடம்புசூடியகன்னிமாலேபோற்
றொடர்ந்துகைவிடாத் தோழிமாரொடுங்
குடங்கையுண்கணுள்கொண்டபண்ணையு
ளடைந்ததுன்பமென்றறிவினாடினாள்.

இவருங் கன்னியராதலிற் கன்னிமாலையென்றார். கண்ணிமாலேபாடமாயிற்
கட்டிற்றைபோலுமாலையாம்.

இ - ன். கடம்புபூத்த மாலேபோலே தொடர்ப்பட்டுக் கைவிடாத தோழிமாரு
டனே உண்கணுள்கொண்ட வினையாட்டின் மிகுதியான்வந்த வருத்தமேயென்று தன்
னறிவாலே நாடினாள். (கசு0)

கம்மப்பல்கலங்களைந்துகண்டெறுதும்
விம்மப்பல்கலநொய்யமெய்யணிந்
தம்மென்மாலையுமடைச்சிக்குங்குமங்
கொம்மைமட்டித்தார்கொடியனாையே.

இ - ன். தாய் அங்ஙனமிருந்தவளவிலே கோலஞ்செய்கின்றவர்கள் கொடிய
னாளை அரியதொழில்களையுடைய பேரணிகலங்களைவாங்கிக் கண்ணையொளிகெடுக்கு
நொய்யகலங்களை மெய்யிலே விம்மவணிந்து கழுநீர்மாலையையுஞ்சேர்த்திக் குங்குமத்
தையும் முலையிலேபுகினாளுன்க.

உடம்புதுணுகின்றமையுணர்ந்து விம்மவணிந்தா. புறத்தேகோலஞ்செய்ய
அகத்தே சிதைவுபிறத்தலின், இதுபுறஞ்செயச்சிதைத்தலென்னுமெய்ப்பாடு. (கசுக)

அம்பொன்வள்ளத்துளமிர்தமேந்துமெங்
கொம்பின்வவையைக்கொணர்மின்சென்றெனப்
பைம்பொனல்குலைப்பயிரும்பைங்கிளி
செம்பொற்கொம்பினம்பாவைசெல்கென்றாள்.

வஞ்சிக்கொம்பின்றன்மையையுடையதாய் - குணமாலே. பைம்பொனல்குலை-
நின்னை; என்றது குணமாலையை.

இ - ன். விரயமாமாலே பொற்கொம்பின்றன்மையுடைய எம்பாவாய், எனக்கு
வள்ளத்தே பாலையெந்தும் எம் அவ்வையைச் சென்றுகொணர்மினென்றுகூறி நின்
னைப்பைங்கிளியழையாநிற்கும்; இனி அதுவருந்தாதபடி ஆண்டுச் செல்லென்றுகூறி
னாள். (கசுஉ)

வேறு.

நிறத்தெறிந்துபறித்தரிணங்கொள்வேறு
நிறத்தைவெளவியசேயரிக்கண்ணினாள்

பிறப்புணர்ந்தவாபோற்றமர்பேச்செலாம

வெறுத்தியாவையுமேவலளாயினுள்.

சிறிதுபொழுதுநின்று பறித்தவேல்.

இ - ன். கண்ணினுள் பிறப்புத்தென்றறிந்து பற்றற்றாப்போலே தமர்பேசு
சையெல்லங் கைவிட்டு உணவுமுதலியவற்றையும் பொருந்தாளாயினுள்ளேன்.

வெறுத்தென்னுந்துணையும் புலம்பித்தோன்றலென்னுமெய்ப்பாடு, செய்தகோ
லத் துணையொடு கழியப்பெறுதேயழிந்து சுற்றத்திடையுந் தனியேதோற்றுதலின்.
மேவலளெனவே இன்பத்தைவெறுத்தனும், புகியடநிறுதும் மெய்ப்பாடு. (௧௬௩)

குமரிமாநகர்க்கோதையங்கொம்பனு

டமரினீங்கியசெவ்வியுட்டாமனா

யமரர்மேவரநதோன்றியவண்ணல்போற்

குமரனாக்கியகாதலிற்சுநினுள்.

இ - ன். கொம்பனுள் கன்னிமாடத்தே சுற்றத்தைத்தானியகியாலத்தே
தேவாவேண்டத் தாமனாயிற்றேன்றியமுருகனைப்போலங் குமானாபாகசிய காத
லாலே சிலசொற்கறினுள்ளேன்க. (௧௬௪)

கலத்தழ்காலங் கல்லூரிநற்கொட்டிலா

முலைந்தடந்திடைமொய்யெருக்குப்பையா

விலக்கமென்னுயிராவெய்துகற்ருமா

லலைக்கும்வெஞ்சரமைந்துடையானரோ.

இ - ன். கொடியசரமைந்தும ஐந்தாகவெய்யவெடுத்தகாமன் எனப்பெறுத
லின் எனதுமுலைத்தடந்திடை எருக்குப்பையாக, எனதுயிர் இலக்காவெய்து என்னை
யலையாநிற்கும்; ஆதலால் கல்லூரியையுடைய விற்பயிற்றுந்தானத்தே தான்விரெழு
லைத் தொடங்குகின்றகாலமாகநின்றதுக் கற்கின்றதொழிலே நடத்தாநின்றனென்க.

கற்பார் எருவிலும் இலக்கிலுமெய்து கற்பராதலின். இதமடந்தபவுனாத்த
லென்னுமெய்ப்பாடு, அறிவுமடநீங்கிக் காமப்பொருட்கண்ணே யறிவுதோன்றிற்ற
லின். (௧௬௫)

பூமியும்பொறையாற்றருந்தன்மையால்

வேமெனெஞ்சமும்வேள்விமுளரிபோற்

ருமமாற்பனைச்சிவகசாமியைக்

காமனைக்கடிதேதம்மின்றேவிற்காள்.

இ - ன். என்னெஞ்சமும் வேள்வியிலிட்ட தாமரைப்பூப்போலே பூரியமுட்ப
டப் பொறையைச் செலுத்துதற்கரியதொரு தன்மையாலே வேவாநிற்கும்; ஆதலான்
மாற்பனைச் சாமியைக் காமனைத் தேவிற்கான், கடிதாகவெழுத்துத் தருமினென்ற
னென்க.

வேமென்னுந்துணையுங் காதல் கைம்மிகல், காமவகையிகுத்தவழிநிகழ்முதலின்
“உள்ளி னுள்ளம் வேமே” என்பது உதாரணம். தமமினென்பது தூதுமுனி

வின்மைப்பாற்படும். * “கானலுங் கழறாது” என்னும்பாட்டு உதாரணம். அறனளித் துரைத்தலுமாம். (கசக)

க. கையினுற்சொலக்கண்களிழ்கேட்டிடு
மொய்கொள்சிந்தையின்மூங்கையுமாயினேன்
செய்தவம்புரியாச்சிறியார்களபோ
லுய்யலாவதோர்வாயிலுண்டாங்கொலோ. (கசஎ)

உ. கண்ணுமவாளற்றகைவளை சோருமாற்
புண்ணும்போன்றுபுலம்புமென்னெஞ்சரோ
வெண்ணில்காமமெரிப்பினுமேற்செலாப்
பெண்ணின்மிக்கதுபெண்ணலநிலையே. (கசஅ)

ங. சோலையேயமருங்குழுவளைததோளிதன்
வேலையாக்கடல்யோடையிண்கூர்ந்தல்
னோலையாழ்பெண்ணைமாமடலூர் தலைக்
காலையேற்றடங்கண்ணிசுருதினாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. பிறர்க்குக் கூறலாகாமற் குறைகளைல்லாளு செந்தல்கொண்டுகந்தையான்
மூங்கையாயினென்னொள். இது சிதைவுபிறர்க்கின்மை, புறத்தார்க்குப் புலனாகா
மை நெஞ்சினென்றுத்தவின். சிறியார் - அறியலாதார். வாயில் - கூட்டுவார்.

உ. கண்ணும்வாளற்ற-அவனுருவுவெளிப்படுதலின் அதனையேநோக்கி வேறொ
பொருளினையோக்காமையிற் காண்டற்றொழிலின்றதுதவின் வாளற்றவென்றான்.
இஃது எதிர்பெய்துபரிதல். வளைசோருதல் - உடம்புநனிசுருங்கல் நெஞ்சும் புண்
போன்றுபுலம்பும். இதுமுதற் கலக்கம், கூறத்தகாதனகூறலின், அதுதலைவிக்கா
யின், “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமனை லாகப்-புறங்காவிற் போக வினைப்பேன்” என்றற்
போல்வனவும், தலைவற்காயின், மடலேறுதன் முதலியகூறலுமாம். மேற்செலா-
நடக்கமாட்டாத்.

* அகநானூறு, கசக: கானலுங் கழறாது கழியுங் கூறாது—சேனிமீர் நறம
லர்ப் புண்ணையு மொழியா—தொருநின் னல்லது பிறிதியாது மிலனே—யிருங்கழி
மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்—கமழிதழ் நாற்) மமிழ்செனை நசைஇத்—தண்டா
தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து—பறவை கிளரூந் துறைவளை நீயே—சொல்லல்
வேண்டுமா லலவ பல்லகாற்—கைதையம் படுகினை யெவ்வமொ டசாஅங்—கடற்
சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு—கொட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்—
வெள்ளிழுக் களவு நள்ளென் யாமத்து—இன்னுறு விழுமங் கிளைத்தோள்—தன்னுறு
விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது தலைகள் காமமிக்க கழிபட கிளவியாற் கூறியது. மதுரைக்கள்ளர்
கடையத்தன்வெண்ணகன்.

க. சோலைவெய் - பசுமைக்கு. ஊர்தலை - உலகத்தில் ஆடவருருந்தன்மையை.

இ - ள். வளைத்தோளி கண்ணி தன்வேட்கை கடனீர்போல மிக்குப்பரத்தலிற் றவஞ்செய்யாதாரைப்போல மூங்கையுமாயினேன்; கண்ணும்வாளற்ற; வளையஞ்சோ ரும்; நெஞ்சம் புலம்பும்; இங்ஙனம் எல்லையில்லாதகாமம் முழுக்கநின்று சுட்டா லும் பெண்ணைமாமடலூர்தலை மேற்செல்லாத பேதைச்சாதியிற்காட்டிற் கொடுமை மிக்கது பெண்ணல்லதில்லையாயிருந்ததென்றுகூறி இக்காலத்தே பிழைக்கலாவ தொரு வாயிலுண்டாமோவென்று கருதினாளென்க.

கண்ணுக்கூறியது புலனெறிவழக்கமல்லாத காந்தருவமாய் அசுரத்தின்பாற் படுங் கைக்கிளையாதலின், மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்களை முறையிற் கூறாது மயங்கக்கூறினா ரென்றுகொள்க. (கசுக)

உய்யுமாறுறையுன்னையலாநிலேவ்
செய்யவாய்க்கிளியேசிறந்தாயென
நையனக்கையிந்நாட்டகத்துண்டெனிற்
றையலாய்ச்மழாதுறையென்றதே.

தாய்தந்தையிலுஞ் சிறந்தாயென்றான், அவர்க்குக்கூறலாகாதவை கூறுதலின்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருகினவன் அருகிருந்தகிளியைக்கண்டு கிளியே, சிறந்தாய், உன்னையொழிய வேறொருவாயிலே யானுடையேனல்லேன்; இனி யானுய்யும்படி வாயிலையுரையாயென்றானாக, அக்கிளியும் நங்காய், நீ நையாதேகொள்ளென முற் கூறிப் பின்னுந் தையலாய், அவன் இந்நாட்டிலேயுண்டாயின் வருந்தாதேயுரைப் பாயாகவென்றதென்க. (கரு0)

தெளிகயம்மலர்மேலுறைதேவியி
னொளியுஞ்சாயலுமொப்புமையில்லவன்
களிகொள்காமதிற்கையறவெய்தித்தன்
கிளியைத்தூதுவிட்டாள் கிளந்தென்பவே.

கயம் - பதுமையென்னுங்கயம்.

இ - ள். தேவியிற்காட்டில் ஒளியுஞ்சாயலும் வேறொப்பிலாதவள் காமத் தாலே செயலறவெய்தித் தன்வருத்தத்தை வெளியாகக்கூறித் தன்பின்னையைத் தூதாகப் போகவிட்டாளென்க. (கருச)

பூனொடேந்தியவெம்முலைப்பொன்னொ
ணுந்தன்குலனுநலங்கீழ்ப்பட
வீணைவித்தகற்காணியவிண்படர்ந்
தாண்ப்பைக்கிளியாண்டுப்பறந்ததே.

தானேந்தியபூனுடனே விருப்பஞ்செய்கின்றமுலை.

இ - ள். நேயத்தையுடையபைக்கிளி பொன்னொளது நானுங் குலனும் நனை மைகுறையும்படி அவன்வேட்கையறிவித்தற்கு யாழ்வென்றுகொண்ட தத்தையை விரும்பினவனைக் காணவேண்டி விண்ணிலேசென்று அவனிருக்கின்றவிடத்தேபறந்த தென்க. (கரு2.)

வேறு.

கூட்டினான் மணிபலதெளித்துக்கொண்டவன்
நீட்டினான் கிழிமிசைத்திலகவானுதல்
வேட்டமாஸ்களிற்றிடைவெருவிநின்றதோர்
நாட்டமுநடுக்கமுநங்கைவண்ணமே.

இ - ள். பலமணிகளையுங் கரைத்துக்கொண்டு பலதிறத்து வண்ணங்களையுங் கூட்டினான்; அங்ஙனங்கூட்டினவன் கிழிமேலே குணமலை யாரினியன்முன்னர் அஞ்சி நின்ற நடுக்கத்தையுந் தன்னைநோக்கின நோக்கினையும் அவடன்கொயலாகவேதிட்டினான்.

இக்கருத்தானன்றே “நீலநெடுங்கணற்கவார்தகள்வி - நடுங்கினான்” என்கின்றான். (கருந)

நெகிழ்ந்துசேர்ப்பூந்துகினைக்கிறோக்கியே
மகிழ்ந்துவிழ்மணிக் குழன்மலைகாரொடு
முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலைமுத்தந்தைவரும்
புகழ்ந்துதன்றோள்களிற்புல்லுமெல்லவே.

நோக்கி-இதுநோக்கினோக்கம். நோக்கியே-இதுபொறியானோக்குநோக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனமெழுதினவன் நெகிழ்ந்துவிழ்கின்ற துகிலொன்றையும் திருத்தலாகாதென்று மனத்தாற்றித்து அதனைப் பார்த்துநின்றேமகிழ்ந்து குழன் முதலியவற்றைத் திருத்தத் தொடும்; முகிழ்ந்துவிங்கிளமுலையின்முத்தத்தையுந் செவ்வதாக இடத்தொடும்; புகழ்ந்து தன் றோள்களின்மேலே மெல்லப்புல்லுமென்க.

வெருவிநின்ற நடுக்கமெழுதலிற் குலைந்தனவற்றை மயக்கத்தாற் நிருத்தத்தேடினானென்க. மலை - அவன்பெயருமாம். மணிக் குரன்மாலையும் பாடம். (கருச)

படைமலர்நெடுங்கணள் பரவையேந்தல்குள்
மிடைமணிமேகலைநோற்றவெந்தொழிற்
புடைதிரள்வனமுலைப்பூணுகோற்றன
வடிமலர்த்தாமரைச்சிலம்புநோற்றவே.

இ-ள். படையுமலரும்போன்ற கண்ணாளுடையவல்குலிலே மிடைந்த மேகலை நோற்றன; கொடியதொழிலையுடைய முலையிற் பூண்களுநோற்றன; அடித்தாமரையிற் சிலம்புகளுநோற்றன; யானேநோலாதேனென்றானென்க.

இதுகுறிப்பெச்சம். அடிமலர் - ஒருசொல்.

(கருடு)

மின்னணங்குறுமிடைமேவார்சாயலுக்
கின்னணமிறைமகன்புலம்பயாவதுந்
தன்னணங்குறுமொழித்தத்தைத்தத்தையே
மன்னணங்குறுமொடுமகிழ்ந்துகண்டதே.

மேவரு - விகாரம். யாவதுமென்றது - அறிவுமுதலியருணங்களை.

இ - ன். இறைமகன் குணமாலேக்கு இன்னணம்புலம்பக்கண்டு அவன் அங்
வனம் மிகவருத்தத்தையுறுதலினாலே முடிந்ததென்றுமகிழ்ந்து தன்னுடைய குண
மாலையதுவருத்தமுற்றமொழியை அறிவிக்கலுற்றகளி அதற்கிடையீடாகக் காந்தரு
வதத்தை. வருகின்றநிலையைக்கண்டதென்க.

மன் - மிகுதி. எல்லாவழியானும் பெறுதற்குரியவன்வருந்ததலின், இறைம
கன்புலம்பவென்றார். (கருசு)

ஆடுபாம்பெனப்புடையகன்றவல்குன்மேற்
சூடியகலைப்புறஞ்சூழ்ந்தபூந்துகி
லோடியவொரிவளைத்துருவவெண்புகை
கூடிமற்றதாப்புறங்குலாயகொள்கை, தே.

இ - ன். பாம்பெனவகன்றவல்குன்மேற்றசூடின மேகலையைப் பூத்தேசூழ்ந்த
துகில் வலையவொடின உருவத்தையுடைய எரியை வெண்புகைகூடிவளைத்து அதின்
புறத்தே நிலைபெற்றதன்மைத்தென்க.

பாம்பு - அல்குற்கேயுவமையாதலின் அடுத்தவாலுவமையன்று, * “அடுக்கிய
தோற்றம் விடுத்தல் பண்பெ” என்றார். மற்ற - ஆகை. † “மாண்குலாங்குணத்தி
னால்” என்றார்பின்னும். (கருசு)

கொள்வளர்குவிமுலைக்கோட்டிற்றாழ்ந்தன
மின்வளர்நிரள்வடம்விளங்குபைங்கதி
ரினவளரிளம்பிறையெழுதப்பட்டன
பொன்வளர்செப்பின்மேற்பொலிந்தபோன்றவே.

கொன் - பெருமை.

இ - ன். முலைக்கோட்டிலே நிரள்வடங்கள் திடத்தன, எழுதப்பட்டனவாகிய
பொன்வளர்ந்த செப்பின்மேலே கதிரையுடைய இனிமைவளர்ந்த நிறை பொலிந்
தனபோன்றவென்க. (கருசு)

குண்டலமொருபுடைகுலாவிவில்லிட
விண்டலர்த்தொருபுடைதோயிமிஞ்செய
மண்டலநிறைந்ததோர்மதியமன்னதே
யொண்டொடிதிருமுகத்துருவமாட்சியே.

இ - ன். ஒண்டொடிமுகத்தினுருவத்தினமுக ஒருபுடையிலே குண்டலம் மீட்ட
லிட, ஒருபுடையிலே தோடு ஒளியைவிட வட்டநிறைந்ததொரு மதியமுண்டாயின்
அதனையொக்குமென்க. (கருசு)

பூணிறபூலையவன்பொருவில்பூதுதம்
மாணிறக்கருங்குழன்மருங்கிப்போக்கிய
நாணிறங்குகதிர்ப்பட்டலல்லொளி
வாணிறமின்னிருள்வளைத்ததொத்ததே.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩௬.

† மண்மகளிலம்பகம், ௧௩௨.

இ - ள். பூணயும் நிறத்தையுமுடைய முலையினையுடையானது குழலின்பக்கத் தின் நாடோறும் நிறமிகுகின்ற பிறைபோலுதுதலிலேகட்டிய நல்லொளிப் பட்டமா னது பிறையைச்சேர்ந்தவிருளை மின்வளைத்த தன்மையையொத்ததென்க. (கசு0)

கழகமழ்பூஞ்சிகைக்காமர்மல்லிகை
வடிவுடைமாலையாருடர்ந்துவாய்ந்தது
நடுவொசிந்தொல்கியநாறுமாமலர்க்
கொடியின்மேற்குயில்குனிந்திருந்ததொத்ததே.

இ - ள். மல்லிகைமலை தன்னிடத்தேகட்டப்பட்டுப் பூமுடிவாய்ந்தது, நடுவு வளைந்துடங்கிய பூங்கொடியின்மேலே குயில்வளைந்திருந்த தன்மையை யொத்த தென்க. (கசுக)

சிலம்பொடுமேகலைமிறுற்றத்தேனிவ
மலங்கலுண்டியாழ்செயுமம்பொற்பூங்கொடி
நலம்படநன்னடைகற்றதொக்குமிவ்
விலங்கரித்தடங்கணாளியாவளங்கொலோ.

இ - ள். இவள் நடை, தேனிநுண்ணுப்பாடும் பொற்பூங்கொடி சிலம்பும் மேக லையுமொலிப்ப நடைகற்றதன்மையையொக்கும்; இவள் யார்கொலென்றையுற்றதுகிளி யென்க.

இஃது இல்பொருளுவமை. (கசுகஉ)

யாவளையாயினுமாகமற்றிவண்
மேனியபொருளொடுமிண்டபின்னலா
லேவலாற்சேர்கலேனென்றுபைங்கிளி
பூவலர்சண்பகம்பொருந்திற்றென்பவே.

இ - ள். பைங்கிளி இவள் யாவளாயினுமாக இதனாற்பெற்றதென், இவடான் மேவியகாரியத்தைமுடித்து மீண்டபின்னல்லது யான் குணமாலையேதேவலாற் சேரக் கடவேனல்லேனென்று சண்பகத்தைப்பொருந்திற்றென்க.

ஏ வல்லவென்றுமாம். (கசுக௩)

மதுக்களிரெடுங்கணுள்வான்பொற்குண்கிணி
யொதுக்கிடமிழற்றச்சென்றெய்தியூன்கவர்
கதக்களியேலினாழ்கண்டுகாமநீர்ப்
புதுத்தளிர்நையவள்புலந்துநோக்கினுள்.

இ - ள். மதுவினதுகளிப்பைத் தன்னிடத்தேயுடையதத்தை சிண்கிணி நடை யிடத்தே யொலிப்பச் சென்றணுக ஊனைக்கவரும் வேலினானைக்கண்டு காமத்தாற் புலக்கையினுலே புதுநீரிற் றளினாயொக்கநடுங்கினவள் பின்பு படத்தைக் குறித்துப் பார்த்தாளென்க.

“கொல்புனர் றளிரி நடுங்குவ ணின்றே” என்றாற்போல. இனிக் காமநீரால் வளர்ந்த தளிருமாம். (கசுக௪)

க. இதுவெனவுருவெனவியக்கியென்றலும்

புதிதுபூந்துகில்குழல்கள்சோர்தலான்

மதுவிரிகோதையம்மாலைநின்மன

மதுமுறையியக்கலினியக்கியாகுமே.

(ககடு)

உ. முளைத்தெழுமதியமுத்தரும்பியாங்கென
விளைத்ததுகிருமுகம்வியர்ப்புவெஞ்சிலை
வளைத்தனபுருவமுமுரிந்தவல்லையே
கிளைக்கமுநீர்க்கணுஞ்சிவப்பிற்கேழ்த்தலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இயக்கி தெய்வமாதலின் இதுவென்றார். எனவென்பதனைப்பிரித்த முன்னே கூட்டிக். கிளைக்கமுநீர் - அலர்ந்தபூவிற்குக் கிளையாகியமுநீர்.

இ - ள். இவ்வுருவென்னவுருவென்று தத்தைக்கேட்ப, அவன் இயக்கியென்ற வளவிலே, துகிலுங்குழலுஞ்சோர எழுதலின், இது புதியதோரியக்கி, நீபொய்கூற்ற னாயுமல்லை; அக்குணமாலையின்மனமாகியவதனை முறையே ஆற்றமுமைமிகு பபடி இய க்குதலின் இயக்கியாமென்றானாக, மதியம் முத்தையரும்பியாங்கு பல்லே திருமுகம் வியர்ப்பைவிளைத்தது; புருவமுமேறிவளைந்தன; கண்ணும் நீர்க்கீழும்பினது சிவப்பி னுஞ்சிவந்தனவென்க. (ககசு)

பாவைபுலவியுனிடல்பாவியேற்

காவியொன்றிரண்டும்பல்லதூற்றுநீர்க்

கூவல்வாய்வெண்மணல்குறுகச்செல்லுமே

மேவிப்பூங்கங்கையுள்விழைந்தவன்னமே.

இ - ள். அதுகண்டு பாவாய், இறவர்க்குமுடம்பிரண்டல்லது பாவியேற்குநின் னுயிரே என்னுயிராயிருக்கும்; இது நந்தன்மை; இனிச் கங்கையிலேமேவி அதனை விரும்பிய வன்னம் மணலுற்றநீரிலே அணுகச்செல்லாதே, அதனை நீயறிதியாதலி புலவியுனிடலென்றானென்க.

கூவலிற்செல்லாதெனவே கங்கையைநிகர்க்கும் யாற்றிலே செல்லுமென்பதா யிற்று; எனவே குணமாலையுட்கூறி அவனைவழைத்தும் முறைமையென்று கூற் றானம். (ககசு)

பேரிணும்பெண்டினாப்பொருதுசீறுவா

ணைர்முகப்பாவையையோக்கிநெய்சொரி

கூரமுல்போல்வதோர்புலவிகூர்ந்ததே

யார்வுறுகணவன்மாட்டமிர்தின்சாயற்கே.

இ - ள். வேறொருபெண்டினாப் பெயர்சொல்லவும்பொருதே சீறுகின்றவன் அங்ஙனங்கூறியசொற்பொருளுணர்ந்து, குணமாலையை யெய்திமுக்கமாகநோக்கி அவன் வடிவின்மிகுதிகண்டமையாற் கணவனிடத்தே சாயலுக்கு அமுல்போல்வதோர் புல வியமிக்கதென்க.

* அமர்பாவை பாடமாயிற் றனக்குமாறாகியபாவையை நேரேநோக்கியென்க. (1)

* மரப்பாவையென்றும், மலர்ப்பாவையென்றும், அமர்ப்பாவையென்றும் பிரதிவேறுபாடுகளுண்டு.

புலந்தவள்கொடியெனநடுங்கிப்பொன்னரிச்
சிலம்பொடுமேகலேயமிழற்றச்சென்னிமே
லலங்கல்வாயடிமலரணிந்துகுண்டல
மிலங்கப்பேர்ந்தினமலர்சிதறியேகிணன்.

இ - ள். அங்ஙனம்புலந்தவள் கோபத்தாலே கொடியைப்போலேநடுங்கி அவன்
றலேமேற்கிடந்த மாலையிடத்தே சிலம்பும் மேகலேயமிழற்றும்படி தன்னடித்தாமரை
யைச்சூட்டி அவ்விடத்தினின்றும்பெயர்ந்து பின்பு மலரைச்சிதறித் தன்மனையிலே
யேகிணுனென்க. (கசக)

துணிப்புறுகிளவியாற்றுணைவியேகலு
மினிப்பிறர்க்கிடமிலையெழுவலிங்கெனக்
கனிப்புறுசொல்லனை இப்பறந்துகானேதன்
பணிக்கநிரப்பகைமலர்ப்பாதஞ்சேர்ந்ததே.

இ - ள். அவன்கூறியவெறுப்புற்றவார்த்தையோடே தத்தையோயினாக,
களி இவ்வுடனீங்காதபோதலின் இவ்விடத்துப் பிறர்க்கிடமில்லை; இனி யிவ்வி
டத்தினின்றுமெழுந்திருப்பேனென்று இனிமையுற்றசொல்லைத் தன்னிலேகூறிப்
பறந்துசென்று கானேதன்னுடைய மதியாகியபகையையுடைய தாமரைபோலும்
பாதத்தை வணங்கிற்றென்க. (கௌ)

வாழ்கநிங்கழலடிமைந்தவென்னவே
தோழியர்சவாகதம்போதுகிங்கெனச்
சூழ்மணிமோதிரஞ்சுடர்ந்துவிஸிலிட
யாழறிவீதக்கனங்கைநீட்டினான்.

இ - ள். களி அங்ஙனம்வணங்கி மைந்தனே, நின்னடிவாழ்வதாகவென்ன,
வித்தகன் எத்தோழியார்நல்வரவே? இவ்விடத்தேபோதுகவென்றுகூறி மோதிர
மொளியீசும்படி கையைநீட்டினுனென்க.

அடிவாழ்கவென்றன்முறைமை. குணமாலையையுஞ் சுரமஞ்சரியையுங்குறித்துத்
தோழியரென்றான். ஆவென்றுபாடமோதி வியந்து தோழி சுகமேவந்ததேயென்று
மாம். (ககக)

பொன்னியல்துரும்பையிற்பொலிந்தவெம்முலைக்
கன்னியர் தூதொடுகாமர்பைங்கிளி
முன்னமேவந்தெனமுறுவனோக்கமோ
டென்னைகொல்வரவெனவிரியசெப்பினான்.

இ - ள். கன்னியர்வார்த்தையுடனே கிளிவந்ததென்று உட்கொண்டு மகிழ்ச்சி
கொண்டநோக்குடனே என்ருற்பே நின்வரவு யாதனைக்கருதியோவென்று இனிய
கூறினுனென்க.

என்முன்னமேயென்றான், பின்பும் *ஆற்றாதேற்ற - விடுத்திதுகிளி" என்
கின்றமையின். வந்ததென - விகாரம். (கௌ)

மைபலங்களிற்றொடுபொருதவண்புக
ழையனைச்செவ்விகண்டறிந்துவம்மெனப்
பையரவல்குலெம்பாவைதுதொடு
கையிலங்கெஃகினுய்காணவந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டு எஃகினுய் எம்பாவை களிற்றொடுபொருதவையனைக் கண்டு அவன்செவ்வியறிந்துவாவெனக்கூறிய வார்த்தையுடனே யான்வந்தது நின் செவ்விகாண்டற்கென்றதென்க.

செவ்வியறிதல் - வேட்கையுண்டில்லையென்றறிதல்.

(சஎந)

வேறு.

வெஞ்சினவேழுமுண்டவெள்ளிலின்வெறுபமாக
நெஞ்சமுநிறையுநீலநெடுங்கணற்கவர்ந்தகள்ளி
யஞ்சனத்துவலையாடிநடுங்கினுணிலைமையெண்ணை
பைஞ்சிறைத்தந்தையென்னப்பசங்கிளிமொழியுமன்றே.

இ - ள். தத்தாய், கொடியவேழுமென்னுநோயுண்ட விளாம்பழம்போலெ வெறுவியேமாம்படி நெஞ்சையுநிறையையும் பிறரறியாமற்கண்ணினுற்கவர்ந்தகள்ளி நடுங்கினுள்; அவளதுதன்மை எங்ஙனையென்று அவன்கேட்க அக்கிளி அவடன் மையைக்கூறுமென்க.

வேழம் - தேனாபோயிற்றென்றோல்வதோர்நோயென்க. இனி யானையுண்டது வெறுவதாமென்றுமுரைப்ப. ஈண்டு நாட்டமுநடுக்கமும் வருத்தினமை கூற னான்.

(சஎந)

வேறு.

க. பூவணையமளிமேற்சேக்கும்பொன்செய்துண்
பாவைதான்பொருநதுபுநிற்கும்புற்பல்கா
லாவியாவழலெனவுயிர்க்குமையென
மேவிப்பூநிலமிசையிருக்குமெல்லவே.

(சஎந)

உ. பணித்தருகோலமும்பந்தும்பார்ப்புறண்
மணிக்கழங்காடலன்மாமைதான்விளர்த்
தணித்தகையாழிதோடமிர்தம்விட்டொரீஇத
துணைப்பெருமலர்க்கணிற்றுயிலுநீங்கினாள்.

(சஎசு)

ங. நுருந்துவேற்சீவகசாமியோவெனுங்
கருங்கடல்வெள்ளினை கரல்பவோவெனுங்
வருந்தினேன்மாரபுறப்புல்லுவாந்தெனா
பொருந்துபூங்கொம்பனபொருவின்சாயலே

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். பாவைதான் பிறரைத்தாழ்விக்கத்தக்க கோலத்தையும் பந்தையும்பாரா ளாய் ஆடாளாய் விளர்த்து யானையுமுணவையும்விட்டுநீங்கி உறக்கத்தையங்கைவிட் டாள்; இத்தன்மையேயன்றி உயிருநீங்குமோவென்றுகருதிப் பூம்படுக்கையாகிய நெருப்பிலே கிடந்துபார்க்கும்; அதினும் உயிரீங்காமையிற் றுணைப்பற்றுக்கோடாகப் பொருந்தினின்றும்பார்க்கும்; வருத்தக்குறிப்புத்தோன்ற ஐயெனக்கூறிப்போய்ப் பல்கா லாவித்து நெட்டுயிர்ப்புக்கொள்ளாநிற்கும்; பின்பு அதுவுமன்றி நிலமிசை மெல்ல விருக்கும்; அங்கனமிருந்து பிறர்க்குவமைகூறுதற்கினிய சாயலையுடையான் சீவகசாமி, வளைகழலவமையுமோவென்னும்; நின்னுருவம் வெளிப்பட்டதனைப் பல்காலுஞ் சென்றுபுல்லி அதுதன்னெதிர்புல்லாமைமீன் யான் புல்லிவருந்தினென், இனி நீதான் வந்து மார்புறம்படிபுல்லென்னும்; அதுகாணுமையின் ஓவென்று வருந்துமென்க.

உயிரைக்காத்தவருத்தம் இன்றுடம்பைக் காத்தற்கென்றுகருதி வளைகழல்பவோ வென்றாள். அழலெழவும் பாடம். (கௌ)

கன்னியருற்றநோய்கண்ணனார்க்குமஃ
தின்னதென்றுரையலர்நாணிநுதலான்
மன்னுமயானுணரலேன்மாதருற்றநோய்
துன்னிநீயறிநியோதோன்றலென்றதே.

இ - ள். அங்ஙனம்பகர்ந்த கிளிதான் கன்னியர் தாமுற்ற காமநோயை நாளிலே கண்ணனார்க்கும் இத்தன்மைத்தென்று உரையாராதலின், அவளுமெனக்குணையான்; இனி யான் மக்களினன்மையின் மாதருற்றநோயைத் துன்னிமிகவுறியேன்; தோ ன்றலே, நீ அஃதறிநியோ? கூறென்றதென்க. (கௌ)

வேறு

புள்ளின்வாயுரைகேட்டலும்பொன்செய்யவே
லெள்ளிநீண்டகண்ணாடிதந்தின்னுரை
யுள்ளினுருழைக்கண்டதொத்தானரோ
வள்ளன்மாததடிந்தானன்மமாண்பினால்.

இ - ள். குணமாலையுறத்தில் இனியவுரைகளைக் கிளியின்வாயில் வாந்தையா லே கேட்டவளவிலே, வள்ளல் முருகையொத்தமாண்பினான் பெறுதற்கரிதாக நினை த்தார்சிலரைத் தன்னிடத்தே வரக்கண்ட தன்மையை யொத்தானென்க. (கௌ)

சொன்மருந்துத்தாய்சொல்லுநின்மனது
தென்னமர்ந்ததுரைத்துக்கொணியென
விண்ணிமிர்த்தநிலங்குகெழிற்றோள்வா
கின்மருந்திவைவெண்ணிலவென்றதே.

இ - ள். குணமாலையொல்லுந், சொல்லாகியமருந்தினை யானுற்றும்படித்தந்தீ நின்மனத்திற்குப்பொருந்தியதிவாது? அதனைபுரைத்தக்கொன்னொருகை, கிளிகின் னைப்பொல வார்த்தையாலாற்றின; அவுட்கு நின்றோளே இனியமருந்து, இவை யார்பரிசிலாகவேண்டுமெனன்றதென்க. (கஅ)

பொற்குன்றாபுரினும்புழம்புநனங்கள்ளுத்
நெற்குன்றும்பதிநேரினுந்தன்னையான்
கற்குன்றேந்தியதோளினைக்கண்ணுநீஇச்
சொற்குன்றாபுணர்கேன்சொல்லுபோவென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன் அவன்சுற்றத்தார் பொருளாயுமாயுந் தரவேண்டுமென்னினும் யான் அவற்றைக்கொடுத்துத் தோளிணையைச் சேர்த்தித் தன்னைப் புணர்வேன்; இச்சொற் சலியாது, சென்றுசொல், நீபோவென்றனென்க.

கற்குன்றேந்திய தோள், * “கொஞ்சிலையான்” எனத் தன்னைவியத்தல் குற்றமெனின், † “கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி - கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப” என்பதன் கருத்தாற் குற்றமன்று. வினையாவது செயப்படுபொருள். பொருளுமுருங்கொடுத்துப் புல்லுவேனென்னுங் கடைப்பிடியாகிய செயப்படுபொருளும் ஆன்வினைக்குச்சிறப்புடைமையின், யானேபுணர்வேனென்னுமாள்வினைக்கருத்தாற் தன்னைப்புகழ்ந்துகாக்கவே, அதுபற்றுக்கோடாக ஆற்றவாளென்பது பயனும். இது கைக்கிளையாதலின், முன்னரன்றியும்புகழ்ந்தான். புறத்தினையில் ‡ “தலைத்தா ளொடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” தலைவற்குரித்து. (கஅக)

சேலையென்றகண்ணாட்கிவைசெப்பரி
தோலையொன்றெழுதிப்பணிநீயென
மாலையாற்பன்கொடுப்பத்தினைக்குர
லோலையோடுகொண்டோங்கிப்பறந்ததே.

இ - ள். அதுகேட்டகிளி கண்ணாள்வருத்தந்தீரும்படி அயட்டு இவையெல்லாங் கூறுதலரிது; அதுவுமன்றி நின்வருத்தம் உண்மையென்றுணரும்படி திருமுகத்தையுந் திருவாழியையுந் தந்தருளென்றுகூற; அவனும் பிறையிராமற் தனைக்கதினிலவைத்த ஓலையோடே ஆழியையுங் கொடுப்ப, அக்கிளி அவற்றைக்கொண்டு உயர்ந்து பறந்ததென்க.

ஒன்றென்றது ஆழியை, மேல் “நாமமோதிரந்தொட்டு” என்பர். (கஅஉ)

திருந்துகோதைச்சிகழிகைச்சீமடி
மருந்தின்சாயன்மணங்கமழ்மேனியான்
பொருந்துபூம்பொய்கைப்போர்வையைப்போர்த்துடன
கருங்கட்பாவைகவின்பெறவைகினான்.

மருந்து - அமுது; இதற்கு அயிராதன்னசாயலுக்குரைத்ததுனாக்க.

இ - ள். கோதைமுதலியவற்றையுடையதத்தை அங்ஙனமுழைக்கினான் பொய்.

* குணமாலையாரிலம்பகம், ககக.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சுடு.

‡ “தலைத்தா ளொடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்” தலைவற்குரித்து, ரு.

கைவடிவாக எழுதினபடத்தை மெய்ம்முழுது மறையப்போர்த்துக் கோபத்தாலே விழித்துக் கிடந்தாளென்க.

பொய்கைபோலும் கண்ணீர்ப்போர்வையுமாம்.

(கஅங)

மறங்கொள்வெங்கதிர்வேலவ்வாராழல்
கறங்கவேகித்தன்காதலியுடலை
யுறைந்தவொண்மலர்ச்சென்னியின்கிணு
னிமைந்தநூல்படுங்கணிக்கென்பவே.

இ - ள். கிளிபோனபின் வருத்தந்தோந்து வேலவன் தத்தையதுமனையேறப் போய் அவனுடலை மலருறைந்த தன்றலையினாலே வணங்கி நீக்கினான், அப்பொழுது அவளுக்கு இன்பகிறைந்ததென்க.

(கஅச)

வேறு.

தன்றுணைவிகோட்டியினிங்கித்தனியிடம்பார்த்
தின்றுணைவழ்சேர்வானிருந்ததுகொல்போந்ததுகொல்
சென்றதுகொல்சேர்ந்ததுகொல்செவ்வியறிந்துருகு
மென்றுணைவிமாற்றமியித்தென்றதுகொல்பாவம்.

அக்கிளி செல்கின்றபொழுது குணமலை கருகினதன்மை கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிளி சென்றதோ, சென்று இன்றுணைவனைத் தன்றுணையுந்தானு மிருக்கின்ற இருப்பினின்றநீங்கித் தனியானவிடத்தைப்பார்த்துச் சேரக்கருகியிருந் ததோ, அக்கோட்டியைப்பொறுதே போந்ததோ, பொறுத்துப்போய்ச் சேர்ந்ததோ, சேர்ந்து இது காலமென்றறிந்து நினக்குத் துணைவியாகின்ற குணமலைவார்த்தை யிஃது, அவடான் காமத்தியானுருகும், இதற்கு நீசெய்யக்கருதுகின்றதென்னெனக் கூற்றிற்றோ, என்னே இஃதொருபாவமிருந்தபடி என்னென்றுகருகினுளென்க.

என்பின்னையும்யானும்புட்டது என்னென்றார்.

(கஅரு)

வேறு.

செந்தார்ப்பசுங்கிளியார்சென்றார்க்கோரின்னுரைதான்
றந்தாரேற்றந்தாரென்னின்னுயிர்தார்தாராரே
லந்தோருணமலைக்காதகாதென்றுலக
நொந்தாங்கமுயன்றுநோற்றானுமெய்துவெனே.

செந்தார் - கழுத்திலிட்டவரை. கிளியார், ஒன்றெனமுடித்தலாற்கொள்க.

இ - ள். கிளியார்போனவருக்கு அவர்தாம் இனியதொருவார்த்தையைத்தான் சொன்னாராயிற் கிளியார்க்குமுகமன்குறினாரன்று; என்னுயிரைத்தந்தார்; அவ அந்தோ! அங்னன்குறையின் அவ்விடத்து யான் கரமஞ்சரியைப்போவேமுயன் தவஞ்செய்தாயினும் பின்பெய்துவேனோ, ஆ! குணமலைக்கு இவ்விந்துபாடுதெ தென்று, உலகநொந்தபடி இறந்துபாட்டை யெய்துவெனன்றோவென்று கரு னுளென்க.

எய்துவெனே, ஏகாரம்-எகிம்மறை. அந்தோ, ஆ இவையிரக்கக்குறிப்பு. (கஅச)

சென்றூர்வராயகருமஞ்செருவேலான்
பொன்றூங்கணியகலம்புல்லப்பொருந்துமேற்
குன்றூதுகூடுகெனவெண்முத்தவார்மணன்மே
லன்றூங்கணியிழையாளாழியிழைத்தாளே.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவணியிழையாள் காரியத்தின்முடிவு காரியங்கொள்
னப்போனூர்வினளவாயிருக்கும்; என்கிளிபேதையென்பது யானறிவேனன்றோ,
இனி அதன்வரவுபார்த்திராதே * கூடலிழைத்துப்பார்ப்பெனென்றுகருதி, வேலா
னகலம் என்னைத் தழுவுக்கூடுமாயிற் குன்றூதேகூடுவாயாகவென்றுகூறி முத்தாகிய
மணவிலே அதனைப் போகவிட்ட வன்றே யப்பொழுதே கூடலுக்குவட்டத்தை
யிழைத்தாளென்க. (உஅஎ)

பாகவார்வாங்கிப்பழுதாகிப்பாவியேற்
கேசுமாலாவினெனநினைப்பப்பைங்கிளியார்
மாகமேநோக்கிமடவாளேயல்விருந்தா
ளாகும்பான்சேர்வெனச்சென்றடைந்ததே.

இ - ள். அங்ஙனமிழைத்தவள் அய்வாழியுட்கூறுகின்றகீற்றிலே ஒருகீற்றிற்
பாதிசைக்கீறி இதுகூடாதாயிற் கிளிநல்வரவாய்வந்ததேனும் அதுகேளாதே எனக்
குயிர்பூகாநிற்குமென்றுகருதி அதனைவிட்டுக் கிளியின்வரவைசீனைந்துருந்தாளா
கப் பைங்கிளியடைந்ததென்க.

அடைந்தபடி மாகமேநோக்கி அவ்வுடத்திருந்தான்யார்? இங்ஙனமிருப்பார்
வேறின்மையிற் குணமாலையேயாகும்; இனி யான்சோவேனென்றணுகிற்று. தான்
போனபின்புள்ள வேறுபாட்டாலையுற்று வருத்தமிருக்கிண்டு தெளிந்தது. (உஅஅ)

கண்டாணெழுதுயிர்த்தாள்கைதொழுதாள்கையகந்தே
கொண்டாடினைக்குரான்குடினாழ்குழன்மே
னுண்டார்ப்பசுங்கிளியைநோவவகட்டொடுக்கி
வண்டாரான்செவ்வவாய்க்கேட்டாடல்மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்.

இ - ள். அணுகினவக்கிளியைக்கண்டாள்; கண்டு இஃது வன்கூறுகின்றதோ
வென்று உயிர்த்தாள்; உயிர்த்துத் தினைக்கதினாக்கண்டு அதிலேயோலையுண்டென்று
கருதித்தொழுதாள்; தொழுது முற்கொடுத்தவாழியினைக் கையினுள்ளேமறையக்
கொண்டாள்; கொண்டு அது பிற்கொடுத்திருமுகத்தைத் தலைமேலேழுமினாள்;
குடி அக்கிளியை நோம்படி வயிற்றிலேயிணைத்துக்கொண்டாள்; கொண்டு தாரான்
வருத்தத்தை அதுகூறக்கேட்டாள்; கேட்டு உடம்புகுளிர்ந்தாளென்க.

வயிற்றிலேயிணைத்தலியல்பு.

(உஅஅ)

திம்பாலமிர்தூட்டிச்செம்பொன்மணிக்கூட்டிற்
காம்பேர்ப்பிணத்தோளிமென்பறவைகண்படுப்பித்
தாம்பான்மணிகாமமோதிரந்தொட்டையென்னத்
தேம்பாவெழுத்தோலசெவ்வனைநோக்கினாள்.

இ - ள். பெருந்தோளிதான் அவனோடே ஆம்புகுதியினையுடைய சீவகனென்னும்பெயரைப்பொறித்த மோதிரத்தையிட்டுப் பறவையைப் பாலமிர்தூட்டிக் கூட்டிலேதுயில்கொள்ளுவித்து அவன்நெழுத்தையுடையவோலையை வினாய எஜிர் முகமாகநோக்கி வாசித்தாளென்க.

தேம்பாமைக்குக் காரணமாகிய வோலை

(கக0)

கொடுஞ்சிலையானோலைகுணமாலையாண்க
வடுந்துயரமுள்கடவெந்தாற்றாதேதுற்ற
விடுந்தசிறுகுளியால்விம்மனோய்தீர்த்தே
னெடுங்கணுடாணுநிலைவசல்வாளாக.

இதற்குப் பொற்குன்றென்னுங்கவியிலேகூறிலும். இன்னாரோலை இன்னார் காண்கவென்றல் முறைமை.

இ - ள். சீவகனோலையைக் குணமாலையாண்பாளாக, காமநோய்க்குதலாலே வெந்து ஆற்றாதயான் ஆற்றும்படி தான்வரவிட்டகூளியாலே மிக்கவருத்தந்தீர்ந்தேன்; நெடுங்கணுளாகியதானும் வருத்தமிகாதொழிவாளாகவென்க. (ககக)

சுட்டஞ்சாணீணிதியுமீர்ங்குலனைப்பைந்தடஞ்சூழ்
மோட்டுவளஞ்சுரக்குமுருமுழுதீந்து
வேட்டார்க்குவேட்டனவேபோன்றினியவேய்மென்றோட்
பூட்டார்சிலைதுதலாட்புல்லாதொழியேனே.

இ - ள். அறத்தான் சுட்டமமைந்த பெரும்பொருட்டிரனாயும், பெருவளத்தைக்கொடுக்குமரினையுங் குரவர்கருதினபடியேகொடுத்து, சிலைதுதலானைத் தோளைப் புல்லாதொழியேனென்க.

இரண்டாமுருபிங்ஙனம்வருதல் “தெள்ளிது” என்பதனாற்கொள்க. அரிய பொருள்களைவேட்டார்க்கு அவைபெற்றற்போலினிய தோள். (ககஉ)

க. குங்குமஞ்சேர்வெம்முலைமேற்கொய்தார்வடுப்பொறிப்பச்
செங்கயற்கண்வெம்பனியாற்சிற்தையெரியவித்து
மங்கைமகிழவுறையேனல்வாளமருட்
பங்கப்பட்டார்மேற்படைநினைந்தேனுகென்றான். (ககக)

உ. தூல்புடைத்தாற்போற்கிடந்தவித்தகஞ்சேர்நுணவரிகல்
பான்மடுத்துத்தீந்தேன்பருகுவாள்போனோக்கிச்
சேல்படுத்தகண்ணீர்கமந்தனை இமெய்ம்மகிழ்ந்து
மால்படுத்தான்மார்பின்மணந்தாளேபோய்மகிழ்ந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

வெம்பனியென்றான், புணர்ந்தாலன்றி முயக்கத்தளவால் உண்ணிறைவெப்ப முழுதற் தீராதென்று. பங்கப்படுதல் - இமைத்தல் முதலியன. ஆகென்றான் - தொழிற்பெயர்.

இ - ள். என்மலை தன்முலைமேலே வடுவாயழுந்தும்படி யான்முயங்குதலிற் பிறந்த உவகைக்கண்ணீராலே சிறிதுதணிந்தகாமத்தீயையவித்துத் தான் என்னன் புடைமைக்குமகிழும்படி உறைந்திலேனாயிற் போரில் அஞ்சினார்மேலே படைவிட நினைந்தேனாக்கடவேனென்றெழுதினவனுடைய நூலெற்றினற்போலச் செவ்வி தாய்க்கிடந்த உறுப்புக்கள்சேர்ந்த வரிகளைப் பாலிலே தேனைவார்த்துப் பருகுவான் போலே இனிமையுற்று வாசித்து உவகையுடைய கண்ணீர்சுமந்து உடம்பு குளிர்த்து மயக்கத்தையுண்டாக்கினவன்மார்பிலே கூடினார்போலே இனிமையுற்ற னென்க.

சேல்படுத்த - சேலத்தோற்பித்த.

(ககச)

பாலவியும்பூவும்புகையும்பயிசாந்துங்

காலவியாப்பொன்விளக்குந்தந்தும்மைக்கைதொழுவேன்

கோலவியாவெஞ்சிலையான்சொற்குன்றானாகெனவே

நூலவையார்போனீங்கணைக்குமினையென்றான்.

காற்றலவியாவினக்கு - மணிவிளக்கு; வெளிப்படை. அம்பு இடைவீடாம லெய்கின்றவில். நீங்கென்றது எழுத்துக்களை; அவற்றின்றன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர்க்கல்லது உணரலாகாமையின், நூலின்விளங்கக்கூற்றிலரேலுஞ் சமய நூல்களிற் கூறுதலின், அவ்வெழுத்துக்கள் தெய்வமென்றேகொள்க.

இ - ள். சிலையான் தும்மை நீங்காதொற்றுமைப்படக்கூறிய சொற்குன்ற னாயினும் நீங்கள் தருமநூலோதினார்களை நோக்குமாறுபோல அச்சொல் இடைநு றின்றி யாகவென்றேகருதி நோக்குமின்; தும்மை யானும் பாலவிமுதலியவற்றைத் தந்து கைதொழுவேனென்றாளென்க.

(ககரு)

வேறு.

ஈ. மௌவலங்குழலினுளை மதியுடம்படுக்கலுறறுச்
செவ்வியுட்செவிஸ்சொல்லுஞ்சிலையிவாறுதல் னாயின்
னவ்வைக்குழத்தமாமனெருமகற்கின்றுன்றதை
வவ்வியம்பிணைகொணைக்கிரகைமுடிவிருந்துசெய்தான். (கககூ)

உ. பண்டியார்பண்டிசெமபொன்பல்லவோ பரியமாகக
கொண்டிவந்தடிமைசெய்வான்குறையுறுகின்றதன்றிக்
கண்டவர்கடக்கலாற்றாக்கிழிமிசையுருவுதீட்டி
வண்டிமிர்கோதைநின்னைவழிபடுநாளுமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அவ்வளவிலே குணமாலையை மதியையறிவுறலுற்று அதற்கேற்ப வார்த்தைசொல்லுஞ்செவிலி, சிலைபோல்விளங்குதலினாய், நோக்கி, நின்றாய்க்கு மூத்ததமையன் நினக்குமாமனானவனுடைய ஒப்பிலாதமகனுக்கு இன்று உன்றாக நகைமுகமாய் விருந்தையிட்டான்; அவ்வுடன்பாட்டாலே வளையையுடைய கோதாய், நின்மைத்துணன் நினக்கு முலைவிலையாக வண்டியாலே ஒருவண்டிப்பொன் கொண்டுவந்து நினக்கு ஏவல்செய்தற்கு இன்று குறையுற்றுநிற்கின்றதேயன்றிக்

கடக்கலாற்றா நின்னுருவைக் கிழிமிசைத்தீட்டி நின்னை வழிபடுவதுஞ்செய்யுமென்றென்க.

வீருந்துசெய்தானென்பது குறைக்குடன்பட்டானென்பதாம். (கக௭)

மைத்துனன்வனப்பின்மிக்காவளர்நிதிக்கிழுவன்காளை
யுத்தமனுனதுநாமமல்லதொன்றுரைத்ததேற்றா
னித்திறத்திவன்கணின்னையெண்ணினரென்னலோடு
தததையங்கிளவிகையாற்செவிமுதலடைச்சிச்சொன்னான்.

இ - ள். என்று பின்னும் நின்னைக்கொடற்குரியன், அழகின்மிக்கான், பொருளுடையன், இனையன், நற்குணமுடையன், நன்பெயரல்லது வேறொருபெயரைக் கூறவறியான், இக்கூறுபாட்டையுடையவனிடத்தே நின்னைக் கொடுக்கவெண்ணினரென்றவளவ்வே குணமாலையைக் கையாலே செவியைப்புகைத்து ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (கக௮)

மணிமதக்களிற்றுவென்றான்வருத்தச்சொற்கூலியாக
வணிமதக்களிற்றனுக்கடிப்பணிசெய்வதல்லாற்
றுணிவெதன்சுடுசொல்வாளாற்செவிமுதலீரலென்றான்
பணிவரும்பவளப்பாவைபரிவுகொண்டனையதொப்பான்.

இ - ள். பவளப்பாவை வருத்தங்கொண்டதன்மையையொப்பான் கட்டுமணியையுடைய களிற்றைவென்றவன் “கொண்டியப்போமின்” என்றசொல்லிற்குக் கூலியாக அவற்குத் தாழ்ந்து ஏவல்செய்வதன்றி வேறுகொடுக்கத் துணிதற்குக் காரணமென்? இங்ஙனஞ் சுடுசொல்லாகிய வாளாலே செவியிடத்தை யீராதேகொள்ளென்றென்க.

அடிச்செருப்பாவதல்லாலென்றும் பாடம். (கக௯)

கந்துகப்புடையிற்பொங்குங்கல்னமாவல்லன்காளைக்
கெந்தையும்யாயுநேராராய்விடினிற்றத்தலொன்றோ
சிந்தனைபிறிதொன்றாகிச்செய்தவமுயறலொன்றோ
வந்ததானையென்றாள்வடுவெனக்கிடந்தகண்ணன்.

கந்துகப்புடையல் - பந்தினதுபுடைத்தல்போல. ஆகி - ஆக. குரவாரினிவுவேராய்ப்போகத் தான் இவனைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்தல்.

இ - ள். பின்னும் வடுப்போலுங்கண்ணன் காளைக்கு ஏறதையும்யாயுநேராராயின் இறந்துபடுதலொன்று, தவமுயறலொன்று, இவ்விரண்டினுள்ளொன்று நாளை நமக்கு வந்துற்றதென்றழுதாளென்க. (200)

தேனெய்ப்போன்றினியசொல்லாள்சிறுமுதுக்குறைமைகேட்டே
யுனைநந்துருகிக்கைத்தாயுண்ணிறையுவகைகொங்க
வானெய்பாற்கிவந்ததொத்ததேற்குவென்பாவையென்று
தானையாற்றடங்கணீரைத்துடைத்துமெய்தழுவிக்கொல்லாள்.

இ - ள். செவிவி குணமாலையதுசிறுமையிலே பேரறிவுடைமையைக் கேட்டு உவகை யூனைந்துருகிப் பொங்குகையினாலே நின்கருத்துப் பசுவினெய் பாத்ரு விரும் பியதன்மையையொத்தது. இனிப் பாவாய்! அழேற்கவென்று தானையாலே கண்ணீரைத்துடைத்துத் தழுவிக்கொண்டானென்க.

பாற்கவர்ந்தும் பாடம்.

(௨௦௧)

துகண்மனத்தின்றிநோற்றதொல்வினைப்பயத்தினன்றே
தகணிலாக்கேள்வியான்கட்டங்கியதென்றுபின்னு
மகண்மனங்குளிர்ப்பகசூறிமறுவலும்புல்லிக்கொண்டாங்
ககண்மனைத்தாய்க்குச்சொன்னாவருந்தன்கேட்டுச்சொன்னான்.

இ - ள். மனத்திலழுக்கின்றாய்நோற்ற நல்வினைப்பயத்தானன்றே தட்டற்ற கேள்வியானிடத்தே நின்மனந் தங்கியதென்று குளிரச்சொல்லி இருகாலாவதும் புல்லிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுகின்றான்; அவருந் தன்கணவனுக்கு அறத்தொடுகின்றானென்க.

(௨௦௨)

வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனெநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினினைப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியந்கீதுமென்றான்.

வினையமாமாலே - நற்றாய்பெயர். அனையதே - அப்படியே, பெரியதொருகாரியமே; ஏகாரம் - வீனா. என்றால் - ஒருவார்த்தைப்பாடு.

இ - ள். நற்றாய் தன்கேள்வனாகிய குபேரமித்திரற்குக்கூற, அவனும் அவ்வ மனத்திற்பட்டது அனையதே? என்றதற் குணமாலைக்கொத்தான் சீவகனே, அவனை அவனுக்குக் கொடுப்பேமென்றானென்க.

(௨௦௩)

வேறு.

கற்றாரம்ற்றுங்கட்டுவால்லார்கவியென்னு
நற்றேர்மேலார்நால்வரைவிட்டாற்கவர்சென்றா
சுற்றார்வல்லிற்சூழறுசெம்பொற்கழனாய்கன்
பொற்றார்மார்பீர்போதுமினென்றாக்கொகொண்டான்.

இம்மூன்றுகலையும் வல்லார் நால்வர். என்னும் - என்றுலகங்கூறும். நான்கு னுருபு அதற்குடம்பதெற்பாற்படும்.

இ - ள். குபேரமித்திரன் இவர்களைத் தேர்மேலாராகப் போகவிட்டாற்கு அவரும்போனார்; அப்பொழுது கந்துகன் மார்பீர்! இங்ஙனம் போதுகவென்று வாயிலிலேசென்று எதிர்கொண்டானென்க.

(௨௦௪)

க. வினையமாமாலேகேள்வன்குபேரமித்திரற்குச்சொல்ல
வனையதேபட்டதென்றாலையனெநங்கைக்கொத்தான்
வனையவேபட்டபோலுமணிமருண்முலையினினைப்
புனையவேபட்டபொற்றார்ப்புண்ணியந்கீதுமென்றான்.

(௨௦௫)

உ. யாமகனி துரீர்மகட்கொண்மினெனயாருந்
தாமகணேராராயினுந்தண்ணென்வனாமார்பிற்
பூமகன்வையும்புண்ணியப்பொற்குன்றனையாணுக்
கியாமகணேரந்தேமின்றெனநாயகற்கவர்சொன்னார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. சீந்தாரின்ற - கோபியாரின்ற. வேலான்-கந்துகன். விகாரமாக்கிச் சிந்தா
கின்றவென்றுமாம். நாய்கற்கு - கந்துகற்கு. அவர் - வந்தநாலவரும்.

உ. தம்மகன் - விகாரம். நாய்கற்கு - உமக்கு. அவர் - குபேரமித்திரர்.

இ - ன். வேலான் வெற்றிலையைச் செப்பிலேயீந்தான்; அவரும் அதனைக்கொண்
டார்; கொண்டபின்பு கற்பகமன்னீர், நீர்வரப்பெற்றேனாதலின், இன்றே வீட்டைப்
பெற்றேனென்று கந்துகன் முகமன்கூற, அதுகேட்டவவர் யாமகனைத்தருவேமென்
றும், நீர்மகனைக்கொண்மினென்றும், வாய்விட்டுக்கூறி யாவருந் தம்மகனைக் கொடுக்க
நேராராயினும், இன்று புதிதாகச் சீவகற்கு யாம் மகட்கொடை நேரந்தேமென்று
உமக்குக் குபேரமித்திரர் கூறினாரென்று கந்துகற்குக் கூறினாரென்க.

அவர்கூறினபடியைத் தேவாகூறினா.

(உ௦௬)

சுற்றாவல்விற்குடறுசெம்பொற்கழலாற்குக்
குற்றேல்செய்துங்காளைபுமயானுங்கொடியானை
மற்சேர்தோளான்றன்மருமானுக்கருள்செய்யப்
பெற்றேனென்னப்பேசினன்வாசங்கமழ்தாரான்.

இ - ன். அதுகேட்டகந்துகன் குபேரமித்திரன் குணமாலையைச் சீவகற்குக்
கொடுக்கப்பெற்றேனாதலின், அவனுக்குச் சீவகனும்யானுங் குற்றேவல் செய்யக்கட
வேமென்று தாழ்ந்துகூறினானென்க.

அவன் ருனே மகட்கொடைநோதலானுங் கொள்வார தாழவே வேண்டிதலானு
மிங்ஙனங்கூறினான்.

(உ௦௭)

விடைகுழேற்றின்வெல்புகழான்றன்மிருதாதை
கடல்குழுவையங்கைப்படுத்தாஃபோன்றிதுகூறச்
சுடர்குழுகோட்டகுஞ்சரமவென்றவகையும்மப்
படாகுழநெஞ்சிறபாவைதன்பண்புமவர்சொன்னார்.

விடைகுழேற்றது தோழனாக்கருதி.

இ - ன். ஏற்றினையொத்த சீவகன்றந்தை உலகைக் கைக்கொண்டான் போல
மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கூறுதலின், வாதவர்கள் இவன் அககளிற்றைவென்றபடியும் அத
னாற் பாவைகொண்ட குணத்தினையும் விளங்கக்கூறினாரென்க.

பண்பு - நேராராயின் இறந்துபடுதல், தவஞ்செய்தலென்றது.

(உ௦௮)

மறையாவேள்விமந்திரச்செந்திக்கொடியேபோற
குறையாக்கற்பிற்சீவகன்றாயுக்கொலேவேற்கட்

பொறையொன்றூற்றூர்ப்போதணிபொற்கொம்பனையானை
நறையார்கோதைநன்றெனவின்புற்றெதிர்கொண்டாள்.

வேதவேள்வியிறீ; மந்திரங்கூறுந்தீ. கொடி-ஒழுங்கு. ஆற்ற-ஊண்வீணையெச்
சும். இல்லறமென்கின்ற பொறையொன்றுமேந்தத்தியணிந்தகொம்பு - இல்பொரு
ளுவமை. கொம்பனையாள் - வீணையமாமலை. நறையார்கோதை - குணமாலே.

இ - ன். செந்திக்கொடியேபோலுஞ்சுநந்தையும் யான்கருதியவிதனைத் தான்
முற்படமுடித்ததன்மை நன்றென்றுகூறிக் கொம்பனையானையின்புற்றுப் பின்பு
கொலைவேற்கண் ணறையார்கோதையை விரும்பினுனென்க. (உ௦௬)

பொற்கச்சார்த்தபூணணிபொம்மன்முலையானை
யற்கச்செய்தயாப்பினராகியவண்வந்தார்
பொற்பக்கூறிப்போகுதுமென்றார்க்கெழுமுகன்றார்
வற்கமிட்டவண்பரிமாவின்னவர்சென்றார்.

இ - ன். அவண்வந்தார் குணமாலையைச் சீவகனிடத்தேயடையும்படிபண்ணி
னயாப்பினராய்ப் பின்பு மணஞ்செய்யும்பொழுதையும் பொலிவுபெறும்படிகூறிப்
போவேமென்றார்க்கு அவர்களும் போகவென்றார்; அவரும் பண்முற்றுப்பெற்ற
மாவின்மேலேசென்றாரென்க.

முகூர்த்தந் தப்பாமன்முடித்தற்குக் கடித்திசென்றார். (உ௧௦)

வேறு.

மடந்தைதிறத்தினியையம்மகட்கூறிவந்தாள்.
விடந்தைத்தவேலாற்குரைத்தார்க்கவண்மெயம்மகிழ்ந்தாள்
னுடங்குங்கொடிப்போல்பவனுடாமார்ப்பவந்து
தடங்கண்ணவடாயதுகேட்டலுந்தக்கதென்றாள்.

தைத்த - உள்ளேகிடக்கிற. துடங்குகின்றகொடிப்போல்பவன் - சுந்தை.
அது - தன்னைக்கூறியமொழி.

இ - ன். குணமாலேதந்தாலே அவர்களியையும்படி. மகனைக்கொடுப்பதாகப்
பேசுவந்தவர்கள் ருபேரமித்திரர்க்குற்றேவல்செய்துமென்றதனையுரைத்தார்க்கு
அவன் மகிழ்ந்தான். துடிமார்ப்பவந்து கொடிப்போல்பவனாகியமொழியைக்
குணமாலையாகேட்டலும் அவளுக்கு அது தககதென்றனென்க. (உ௧௧)

திருவிழ்க்கமைந்தான்நிறைபத்துமறிந்ததொல்சீ
ருருவிழ்க்கமைந்தார்க்கமைந்தானொனையாருமொட்டப
பெருகுங்கணியிற்கணியேசியபேதினொன்ற
பருகழ்க்கமைந்தவமித்தின்படர்திர்க்கலுற்றார்.

இ - ன். குணமாலேக்குச் சீவகனமைந்தான், சீவகனுக்குக் குணமாலையமைந்
தாளென்று எல்லாருமியையும்படி பெருகுதுவையுடைய கணிகூறிய மயக்கமில்லாத
நாளிலே குணமாலையது வருத்தத்தைத் தீர்க்கலுற்றாரென்க. (உ௧௨)

கனாகொன்றிரங்குங்கடலிற்கலிகொண்டுகல்லென்
முரசங்கறங்கமுழவிம்மவெண்சங்கமார்ப்பப்
பிரசங்கலங்கிற்றெனமாத்ர்பிணங்கவேட்டான்
வினாசென்றடைந்தகுழலானையவ்வேனிலானே.

அவ்வேனிலான்-துதல்விழிக்கழியாதகாமன்.

இ - ள். அவ்வேனிலான் கடல்போல ஆரவாரங்கொண்டு இயங்களெல்லாமி
யம்ப மாந்தர்தேனினங்கலங்கிற்றெனநெருங்கக் குழலானே வேட்டானென்க. (உகரு)

மழைமொக்குள்ளன்னவருமென்முலைமாதர்நல்லா
ரிழைமுற்றணிந்தாரெழுநூற்றுவர்கோடிசெம்பொன்
கழைமுற்றுந்தீந்தேன்கரும்பார்வயலைந்துழாதார்
குழைமுற்றுக்காதின்மணிக்கொம்பொமிநாய்கனீந்தான்.

தீந்தேன்முற்றினகரும்பின்கழை; கழை - கோல்; * "தீங்கட் கரும்பின் கழை
வாங்கும்" என்ப.

இ - ள். குழைகுழந்தகாதினையுடையகொம்பை நீர்வார்த்துக்கொடுக்கின்ற
பொழுதே இனையமகளிரெழுநூற்றுவரையும் முற்றுமிழையணிந்தா ரெழுநூற்று
வரையும் கோடிசெம்பொன்னையும் ஐந்துவரையுங்கொடுத்தானென்க. (உகசு)

வேறு.

பண்ணுர்கிளவிப்பவளம்புனாசெவ்வாய்க்
கண்ணுர்கதிர்மென்முலைக்காம்பிமென்றோர்
விண்ணோருலகின்னெடுமிநிலத்திலாப்
பெண்ணுரமிர்தேயவன்பெற்றவமிர்தே.

இ - ள். அவன்பெற்றவமிர்து தேவருலகத்தினும் இந்நிலவுலகத்தினுமில்லா
ததொரு கிளவிமுதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையார்ந்த அமிர்தேயென்க ()

தேதாவெனவண்டொடுதேன்வரிசெய்யப்
போதார்சூழலாள்புணர்மென்முலைபாயத்
தாதார்கமழ்தார்மதுவிண்டு துளிப்ப
வீதாமவரெய்தியவின்பமதே.

தேதா - ஆளத்தி. வரி - பாட்டு. அவர் - தேவர்.

இ - ள். தேன் வரிசெய்ய அவன்றார் மதுத்துளிக்கும்படி சூழலாள் முலைபாய்ந்
தெய்திய இந்தவின்பம் அவரெய்தினவின்பமென்க. (உகசு)

முந்நீர்ப்பவளத்துறைநித்திலமுதத
மந்நீரமிர்தீன்றுகொடுப்பவமர்தான்
மைந்நீர்நெடுங்கண்புருவங்கண்மலங்கப்
பெண்ணுரரிக்கிண்கிணியூசலிடவே.

இ - ள். கடலிற்பிறந்த பவளத்தேயுறைகின்ற நித்திலம்போலுமெயிறு அக் கடலிற்பிறந்தவயிர்த்ததைத் தானீன்கொடுப்பக் கண்கள் புருவங்களிவைபிறழக் கிண்கிணியொலிப்பப் புணர்ச்சியைப்பொருந்தினுனென்க.

அயின் றுள் பாடமாயிற் பாணமும் புணர்ச்சியுமுடனி கழ்ச்சியாம். (உகஎ)

கம்பார்களியாணைகலக்கமலங்கி
யம்பேரரிவாணெடுங்கண் புதைத்தஞ்சிக்
கொம்பேருழைவாயெனக்கேருழைந்திட்டாய்
வம்பேரிதுவையகத்தார்வழக்கன்றே.

கம்பமார் - விகாரம்.

இ - ள். கொம்பே! யாணைகலக்குதலிற்கலங்கிக் கண்ணைப்புதைத்து அஞ்சிக் குழைகின்ற நீ பொதுநோக்கத்தான் இவனிற்றுப்படுவென்றருளுக்கீனைத்தந்தா யாதலின் எனக்கேவருந்தியுய், இவ்வனஞ்செய்தல் உலகத்தார்வழக்கன்று; புதிய தொருவழக்கென்று நயப்புக்கூறினென்க.

தாம்வளைவார் பிறர்க்குற்றங்கோலாகாரென்பதுலகவழக்கு. நீசெய்தது அது வன்று. “நீலநெடுங்கனாற்கவர்த்தகன்வி” என்பது பொதுநோக்கு. (உகஅ)

பூவார்புனலாட்டி னுட்பூறுஞ்சுண்ணம்
பாவாய்ப்பணைத்தோட்சுரமஞ்சரிதோற்றூர்
காவாதவள்கண்ணறச்சொல்லியவெஞ்சொ
லேவோவமிர்தோவெனக்கின்றுதுசொல்லாய்.

இ - ள். பணைத்தோட்சுரமஞ்சரி புனலாட்டில்லறுஞ்சுண்ணந்தோற்றவன் வார த்தைபரிகரி யாது அவன் வாளாதே கண்ணறச்சொல்லிய வெவ்வியசொல் இன்று எனக்குத் துன்பமாயிற்றோ? இன்பமாயிற்றோ? நீயிதனைக்கூறாய், இன்பமேயாயிற் றன்றோவென்றனென்க.

காவாதவார்த்தை “கூறிவைபோ” என்றவார்த்தை. அவன்சொல்லியசொல் இன்பமாயிற்றென்றான், “சுண்ணந்தோற்றந்தீம்புனலாடலம்” என்றவள்கூறவே வென்றவர்புனலாடவேவேண்டுதலின் இவன்புனலாட்டயாந்து வருகின்றநேரத்துத் தான்களிற்றிடையுதவி எதிர்ப்பட்டதனால் இவ்வன்பம்பெறுதலின். தான் “கண்ணிற் கண்டிவைநல்ல” என்றும், “சாலநல்லன” என்றும், “உய்த்துணாயின்” என்றுங்கூறுதலின், வாய்காவாது கூறினென்றநல் பொருந்தாது. ஓவாவமிர் தும் பாடம். (உகக)

க. நற்றோளவள்கண்ணநல்லஞ்சொலுவா
னுற்றீர்மறந்தீர்மனத்துள் ளுறைகின்றான்
செற்றாலரிதாற்சென்மின்போமின்நீண்டா
தெற்றேயறியாதவொரோழையெனையான். (உஉ0)

உ. தாமங்கமழ்பூந்துகில்சோரலசையாத்
தாமம்பரிந்தாடுதண்சாந்தந்திமிர்ந்திட்

டேமன்சிலைவாணுதலேறநெருக்காக்
காமன்கணையேர் கண்சிவந்துபுலந்தாள்.

இவைமிரண்டுமொருதொடர்.

சென்மினெனத் தீண்டலிற் றீண்டாதேபோமினென்றாள். பனைத்தோளென்றதனாலும், தோற்றுளென்றதனாலும் ஊடுகின்றாள்.

இ - ன். தும்முடைய நற்றோளவளது சுண்ணத்தையே நலஞ்சொல்லக்கருதினீர், எனதுநல்வீனையாலே அதனைமறந்தீர், அவன் தும்மனத்தேயுறைகின்றாளாதலாற் கோபித்தாற் கோபந்தீர்த்தலரிது; இனி இவ்விடத்தினின்றஞ் சென்மின், என்னே! யான் துமக்குவருகின்ற ஏதத்திற்கு வருந்தாத ஏழையேனோ, இனி எனையருளித் தீண்டாதேபோமினென்று துகிலையிறுத்துப் பரிந்து நிமிர்ந்து ஏவினையுடைய காமன்சிலைபோலும்புருவத்தை நுதலிலேயேறநெருக்கிக் கண்சிவந்து புலந்தாளென்க. (உஉக)

மின்னேரிடையாழிவீழ்ந்துமிரந்துஞ்
சொன்னீரவளப்பழுவூட்சொரிந்தாற்ற
வந்நீரனகண்புடைவிட்டகன்றின்ப
மன்னாந் துமதர்ப்பொடுநோக்கிணைமாநோ.

இ - ன். அவன் அதுகண்டு குணமாலையாழியிலேவீழ்ந்தும் இரந்துகொண்டுஞ் சொல்லாகியநீளை அவளன்பாலுண்டாகியதீயிலேசொரிந்து அவித்தானாக, இன்பம் மனத்தே மிகுகிறதலின், வருத்தத்தைக் கைவிட்டகன்று உண்களின்மதர்ப்போடே புடையிலே நோக்கினுளென்க.

கடைக்கணித்துப் பார்த்தாளென்க.

(உஉஉ)

இன்னீரெரிமாமணிப்பூன்கிடந்தீன்ற
மின்னுரிளமென்முலையேய்மருண்மென்றோட்
பொன்னார்கொடியேபுகழிப்புசமுஞ்ஞால
நின்வாணெடுங்கண்விலையாகுநிகர்த்தே.

நிகர்த்தே, ஏகாரம்-எதிர்மறை.

இ - ன். பூணுண்டாக்கின ஒளியசைகின்ற முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கொடியே! யான்புகழினினைக்கின், ஞாலம் நின்கண்ணிற்கு நிகர்த்து விலையாகுமோ? ஆகாததலாற் புகழ்தலரிதென்றானென்க. (உஉஉ)

தோளாற்றமுவித்துவர்த்தொண்டையஞ்செவ்வாய்
மீளாமணிமேகலைமின்னின்மிளிர்
வாளார்மணிப்பூணவன்மாதரம்பாவைதன்னை
நாளாற்பெற்றநல்லமிர்தென்னநயந்தான்.

இ - ன். பூணவன் பாவைதன்னைத் தோளாலேதழவி மேகலை மின்போற்றிற் புகழ்க் அவள்செவ்வாயை நாட்காலத்திலேபெற்ற மீளாவமிர்தென்னப் பருகினுனென்க.

மீளாவமிர்து - கருடன் வாங்கிக்கொண்டவாராவமிர்து. நயத்தல் - பருகுதன்
மேற்ற. (௨௨௪)

வேறு.

சித்திரமணிக்குழைதினைக்கும்வாண்முகத்
தொத்தொளிப்பவளவாயோவக்கைவினைத்
தத்திரெடுங்கணுடன்னொடாடுகாள்
வித்தாழ்குற்றதுவிளம்புகின்றதே.

இ - ள். குழைதினைக்குழைத்தினையும் பவளத்தையொத்துவிளங்குகின்ற
வாயினையுஞ் சித்திரம்போன்ற ஒப்பினையுமுடைய குணமலைதன்னுடனே இங்ஙனம்
புணருகின்றநாளிலே, வித்தகனுக்குற்றதொரு தீவினையினைக் கூறுகின்றதென்க.

ஒகைவீணையவும் பாடம்.

(௨௨௫)

வேறு.

அரும்பெறற்குரிசிற்கஞ்ஞானேரூழியநாகநாணிக்
கரும்பெறிகழகையோடுரெய்ம்மல்கவளங்கொள்ளா
நிரும்புசெய்குழவித்திங்கண்மருப்பிடைத்தடக்கைநாற்றிச்
சாரும்பொடுவண்டுபாடச்சுளிவொடுகின்றதன்றே.

இ - ள். நீர்வீணையாட்டினன்று குரிசிலுக்குத்தோற்றயர்னை நாணிக் கருப்பங்
கழகையுங் கவளமுங்கொள்ளாதாய்க் கிம்புரியிட்டினையுதிங்கள்போலுமருப்பிடை
யிலே கையைநாற்றி மதஞ்செறித்தவின், உண்ணப்பெறாதே கரும்பும்வண்டும்பாடக்
கோபத்தோடே நின்றதென்க. (௨௨௬)

பகைபுறக்கொடுத்தவேந்திற்பரிவொடுபகடுகிற்பத்
தகைநிறக்குழைகடாழந்துசாந்தின்வாயநக்கிமின்னப்
புகைநிறத்துகிலிற்பொன்னுண்டியல்வரப்போந்துவேந்தன்
மிகைநிறக்களிற்றைநோக்கிவழமென்னுற்றதென்றான்.

இ - ள். பகடு பகைக்குழுதுகிட்டவேந்துபோலே பரிவொடுகிறநவின், அது
கேட்டு வேந்தன்போந்து குழைகள் சாந்திடத்தே தீண்டிமின்னத் துகிலிலேபொன்
னணையைக் குனித்து களிற்றைநோக்கி யானையுற்றவருத்தமென்னென்று பாகனை
வியுயினென்க. (௨௨௭)

கொற்றவன்குறிப்புநோக்கிக்குஞ்சரப்பாகன்கூறு
மிற்றெனவுரைத்ததேற்றேற்றனிறைவநின்னருளினுங்கொல்
செற்றமிக்குடைமையாற்கொல்சீவகனின்னநாளான்
மற்றிதழ்குடும்பிசெய்யமதுமிதுசெறித்ததென்றான்.

குறிப்புநோக்கியென்றார், சீவகனைக் குறைகூறலாகாதென்று கருதினவன் அர
சன்கோபநோக்கிப் பேணிக்கூறுதவின்.

இ - ன். அரசன்குறிப்பைநோக்கிக் கூறுகின்ற யானைப்பாகன் இறைவனே! நின்னுடன்பாட்டினாலேயோ, இதனோடே அவ்விடத்துச் செற்றமுடைமையினாலேயோ, சேவகன் நீர்வினையாட்டினன்று இதற்குக் கோபத்தைமிக்ஞ்செய்ய இது மதஞ் செறித்தது; இதுதான் யானும் விளங்க வுணர்தலைத் தெளியேனென்றானென்க.

மற்று-வினைமாற்று; பெண்ணுயிரைப்பிழைப்பித்தது இதற்குடற்சியாதலின். ()

ஈண்டழற்குட்டம்போலவெரியெழுத்திருகினோக்கிக்
கோண்டருகுதும்பர்வெம்போர்க்கோக்குழாம்வென்றதுள்ளி
மாண்டதில்செய்கைசூழ்ந்தவாணிகன்மகனைவல்லே
யாண்டிறங்களை வெனோடிப்பற்றுபுதம்மினென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டவரசன் தீத்திரன்போலக் கோபித்து மதனைநோக்கி, வேடருடனே போர்செய்துவென்றதனையுங் காந்தருவதத்தையாழ்வாசினையிலேவந்துகூடின் இராசாக்களை வென்றதனையுரினைத்து என்னுடனும் போர்த்தொழிலைக்கருதின செட்டிமகனை இப்பொழுதே அவனாண்மைக்கூற்றைப்போக்குவேன்; ஒழிக்கக்கொண்டு தாருமென்றானென்க.

அரசனேவல்செய்யவேண்டதெனின், பற்றுபுதம்மினென்றுகூறவே அவர்கட்டின ரென்றல் பொருந்தாமையுணாக. (உஉக)

கன்றியவெஞ்ஞியேவத்தன்கால்வலியினையர்காய்ந்து
கொன்றுயிர்கொணரவோமிக்கொழுங்குடர்க்கண்ணிமாலே
பொன்றியவுதிரச்செச்சையொண்ணிணமீக்கொடானைத்
தென்றிசைக்கிறைவன்றுசெம்மலைச்சென்றுசேர்ந்தார்.

இ - ன். கொன்றுயிர் கொணரவோகென்ற குடராசியகண்ணியையும் மாலையையும் உதிரச்சட்டையையும் நிணமாகிய மேலேயுடுத்தபுடைவையினையுமுடைய யமன் னாதர்போலே வேந்தனினையர் காய்ந்து சென்று செம்மலைச்சேர்ந்தாரென்க.

அவன்மனையைச் சூழ்ந்தார். (உ௩௦)

சண்பகமாலேவைய்ந்துசந்தனம்பளிதந்தீற்றி
விண்புகநாறுசாந்தன்விழுமுலைக்காமவல்லி
கொண்டெழுந்துருவுகாட்டிமுகத்திடைக்குளித்துத்தோண்மேல்
வண்டளிரின் றுசட்டிவாணுதல்பூப்பவைததான்.

இ - ன். சண்பகமாலையைச்சூட்டிச் சந்தனத்தையுங் கருப்பூரத்தையுமேதித்து நாறுகின்றமும்பாலே முலையை அடியாகத்தொடங்கி யெழுந்து காமவல்லி தனது வடிவைக்காட்டித் தோண்மேலேதனினாயின்று முகத்திடையிலே மறைந்துபோய்ததலிலே சுட்டியாகப் பூக்கும்படி வைத்தானென்க. (உ௩௧)

பண்ணடிவீழந்தீஞ்சொற்பாவைநின்வனப்பிற்கெல்லாங்
கண்ணடிகருங்கெனைன்னுமம்பரத்தாணிதன்னுந்

புண்ணுடைமார்பத்தோவாதெய்தியாலெங்குப்பெற்றாய்
பெண்ணுடைப்பேதையென்றோர்நாண்முற்றம்பிதற்றினானே.

கண்ணடி-விகாரம்.

இ - ள். வனப்பிற்கெல்லாம் கண்ணடியாகியபாவாய்! நின்கண்ணென்னும் அம்பர்த்துணியில் நோக்கங்களாகிய அம்பினாலே பழையபுண்ணையுடைய நெஞ் சிடத்தே மாறாமலெய்யாநின்றாய், பேதாய்! இங்ஙனம் அம்புமாறாததோர்தூணியை எவ்விடத்தேபெற்றயென்று ஒருநாண்முழுதும் பிதற்றினானென்க.

எல்லார்க்கும் அமுது இத்தன்மைத்தென்றுணர்த்துதலிற் கண்ணடியுவமையா யிற்று. மார்பத்துழையென்று அத்திற்கு உழையைவிரிப்பவே இடப்பொருளு ணர்த்தி அதற்குச் சேர்ந்தநெஞ்சினையுணர்த்தும், “அரசனுழையிருந்தான்” போல. பிதற்றினானென்றது அவசத்தால். (௨௩௨)

திங்கள்சேர்முடியினுஞ்செவ்வியம்போன்றுசெம்பொ
னிற்குவார்கழலினுங்கோதையுமிருந்தபோழ்திற்
சிங்கவேறெள்ளிச் சூழ்ந்தகிறுநரிக்குழாத்திற்சூழ்ந்தா
ரங்கதுகண்டதாதியையனுக்கின்னதென்றான்.

இ - ள். உருத்திரனுமுமையம்போலே கழலினுங் கோதையும் ஒன்றாயிருந்த வளவிலே சிங்கவேற்றையிசூழ்ந்துசூழ்ந்த நரிக்குழாம்போலே அவர்கள் மனையைச் சூழ்ந்தார்; அதுகண்டசேடி சீவகனுக்கு இங்ஙனஞ்சூழ்ந்தாரென்றானென்க. (௨௩௩)

என்றவனுரைப்பக்கேட்டேயிடிபடமுழங்கிச்செந்தீ
நின்றெரிவதனையொத்துநீண்புழைச்சிங்கவேறு
தன்றுணைப்பெட்டையோடுதான்முறப்பட்டதொத்தான்
குன்றிரண்டிருந்தபோலுங்குங்குமக்குவவுத்தோளான்.

இ - ள். சோளான் என்றவன்கூறக்கேட்டுத் தீ வெடித்தலுண்டாகமுழங்கி எரியுந்தன்மையையொத்து மனைவியோடேமனுவறையினின்றும் புறப்பட்டவன் சிங்கவேறு தன்றுணையாகிய பெட்டையோடே முழையினின்றும் புறப்பட்ட தன்மையை யொத்தானென்க.

பெட்டையென்றதற்கு “எழுந்துவின்படரும்” என்னும் கவியிலேகூறியும், இவ்விரண்டுகவியிலுஞ் சீவகற்குச் சிங்கவேறுவமையும், பகைவர்ச்சூரரியுவமையு மாகக் கூறினமையின், அவரார் கட்டலாகாமையுண்டாக. (௨௩௪)

பொன்னரிமாலையாழப்போதலாசுந்தலெங்குப்
பன்னருமாலையாற்குப்பட்டதையெவ்வாநொலென்னு
பின்னருமாலையோராள்பெருநடுக்குற்றாநின்னாள்
மன்னருமாலையாமையையிடிப்பாண்டொத்தான்.

இ - ள் குணமலை இவ்வவையையோராளாய் ஆராயத்தக்கரிய இயல்பினையு டையாற்குப்பிறந்த துன்பம் யாதுதானென்ன யானைமுன்னர்நின்றாக்கமெயன்றிப் பின்னருங் கூந்தலை மாலையாழவேந்திப் பெரியநடுக்குற்றாநின்றவன் மக்கட்டிள்ளில்

நிலைபெறுதற்கரிய இயல்பினையுடையதாகம் இடிப்புண்டு மக்கட்டிரளிலே நின்றதன் மையை யொத்தானென்க. (௨௩௫)

கடுகியவினையர்நோக்குங்கண்ணியபொருளுமெண்ணி
யடுகிலையழலவேந்தியாருயிரபருகற்கொத்த
விடுகணைதெரிந்துதானேவிக்கறவிசித்துவெய்தாத்
தொடுகமுனரலவிக்கிச்சொல்லுமின்வந்ததென்றான்.

இ - ள். அரசனேவதலிற்கடுகிவந்த இனையர்குறிப்பினையும், அவ்வரசன் யானையைக்கண்டு ஆண்டி. நங்கனையக் கருதிய காரியத்தையுந் தானெண்ணித் தானையையினி இறுகாதென்னும்படிவிசித்துக் கழலேவிக்கிச் சிலையையேந்திக் கணையைத்தெரிந்து வந்தகாரியஞ் சொல்லுமின்னென்றானென்க. (௨௩௬)

க. அடிநிழற்றருகவேன்றெம்மானேவேந்தருளிச்செய்தான்
வடிமலர்த்தாரினாய்நீவருளெனவானினுச்சி
யிடியுருமேற்றிற்சீறியிருநிலஞ்சுடுதற்கொத்த
கடிமதின்துண்டுமெய்தகடவுளிற்கனன்றுசொன்னான். (௨௩௭)

௨. வாளிமூக்குற்றகண்ணைவருமுலைநயந்துவேந்தன்
கோளிமூக்குற்றபின்னைக்கோத்தொழிநடாத்துகின்ற
னாளிமூக்குற்றுவிழ்வதின்னுகொனந்ததிண்டேர்
தோளிமூக்குற்றமொய்ம்பபண்ணெனச்சொல்லினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனையர் தம்மரசனைக்கூறலின், அடிநிழலென்றார்.

இ - ள். “சச்சந்தன்கொலையுண்டபின்பு என்னையொழிய அங்குமாலேமுலையை யும்விரும்பி அரசர்தொழிலையுநடாத்தகின்ற சேவகன்வாழ்நான் மாணுகின்றகின்று போலேயிருந்தது; அவனைக் கைக்கொண்டவருக” என்று எம்வேந்தருளிச்செய்தான்; தாரினாய்! நீயவனடிநிழலேற்போதுகவென்று அவராணையிட்டுக்கூற, அதுகேட்டு இடிக்கின்றவருமேறுபோலமுழங்கி நிலத்தைப் பறந்துதிரிந்துசுடுதற்குப்பொருந்தின முப்புரத்தையுமெய்த கடவுளைப்போலேகோபித்து ஒருவார்த்தைசொன்னான். அது யாதெனின், நந்தனே! மொய்ம்பனே! இனிக் கட்டியங்காரன் தோளிமூக்குற்ற; நீபோய்த் தேரைப்பண்ணென்றுசொன்னானென்க.

வடிமலர்த்தாரினையெனப் புகழ்ந்து பின்னர் வருகவென இரந்துகூறினமையா னும் அவர் கட்டவந்தவரன்மையுலாக. * “இந்நகர்க்குமன்னனே” எனமுற்கூறிய தனை சுன்னெங்குறினென்க. பிறர் தோளிமூக்குறுதற்குக் காரணமாகிய மொய்ம்ப வென்றுமாம். இனி ஒருதொடராக்காதே வசையமுலையைவிரும்பி வேந்தன்பட்ட பின்பு கோத்தொழிலைநடாத்துகின்றகட்டியங்காரன் நாளிமூக்குற்றுவிழ்வதின்னே வென்று கண்டார்கூறும்படி. இவன்சொன்னானென்றுமாம். (௨௩௮)

வேந்தொடுமாறுகோடல்விளிகுற்றாந்தொழிலதாகும்
காய்ந்திடுவெகுளிநீக்கிகைகட்டியிவனையுய்த்தா

லாய்ந்தமெழற்சிரீங்குமதுபொருளென்றுநல்ல
சாந்துடைமார்பன்றாதைதன்மனத்திழைக்கின்றானே.

இ - ள். நத்தடன்போனபின்பு கந்துகள் இவன்படைக்கோலத்தைக்கண்டு அரசனுடனேமாறுபடுதல் கெடுதலுற்றாந்தொழிலாம், யாம் அதுசெய்யாது இவன் வெகுளியைநீக்கிக் கையைப்போர்த்தொழில்செய்யாதபடிவிலக்கி இவனை இவர்க ளோடே போகவிட்டால் இவன்செய்தவற்றை நன்றாயாரய்ந்து இவனைவருத்தும் வெகுளியைத் தானீங்கும்; அதுவே காரியமென்று தன்மனத்தே குழாநின்றானே ன்க.

கைகட்டுதலைப்பாம்பைவாயைக்கட்டிற்றென்றூற்போலக்கொள்க. துறவின்கண் ணே சீவகன் அறங்கேட்பின்னர்த் * “தொல்லைமெய்பிறவிபுந்தொகுத்தபாவமும்- வல்லையேபணியினமடிகள்” என்று சாரணாக்கேடீக, அவரும் பாவங்கடறுகின்ற வர் “தாமதை- தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்கள்ளலவே- வடமுலையெனநடாய்வருடி ப்பாலமிர்-துடனுதீஇயோம்பினர்” என்று முலைமேலேயனைத்துக்கொண்டு வளர்த் தார்க்கென்றுகூறி, பவணமாதேவன் தன்மகன் அசோதரனைநோக்கிக் கூறுகின்றா னாகத் தாங்கடறுகின்றகாலத்தும் “கிளைப்பிரிவருஞ்சிறையிரண்டுக்கேட்டியேல்” என் றும், “பூவைகிளிதோகைபுனரன்னமொடுபன்மா- யாவையவைதங்கிளையினீங்கியடி வாங்கிக்-காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்-போவர்” என்றுங்காவல்செய் துவைத்தாரென்றுங்கூறினமையானும், “மன்றபிரித்தாய்பிரிந்தாய்சிறைவைத்தத னை-பொன்றாமார்ப்சிறைப்பட்டனைபோலும்” என்றுதாங்கூறினமையானும், சார ணர்பாவங்கடறுகின்றவிடத்து அன்னப்பார்ப்பைக்கட்டிஞரென்றுகூறாமையின், ஈனா டுக் கட்டுண்ணவேண்டும்பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க. பிறருமிச்சமயத்தார் † “சிறு கா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா” என்றதனானுணர்க. அன்றியும், தசகுமார சரித்தர்தன் அன்னப்பார்ப்பை நூலிட்டிக் காலேக்கட்டின்பாவத்தார் பின்புவுள்ளி விலங்குகாவல்கிடந்ததென்று ஆசாரியர்கூறியவாற்றினுமுணர்க. அன்றியும் அரசன் கைக்கொண்டுவரச்சொன்னவனை அவரும் அவன்கூறியவாறே கைக்கொண்டுபோயி னாரென்னவேவேண்டதலானும், அவர் அவனை ‡ “வடிமலர்த்தாரிருயநீவருகென” ப்புகழ்ந்திரந்துகொண்டமையானும், “சிங்கவேறெள்ளிச்சூழ்ந்தசிறுநகர்க்குழாத்திற் சூழ்ந்தார்” என்றும், “அடுபுலிகண்டமானினுறலவாயினர்” என்றும், “யின்னிலை கெயிற்றுவேழும்வேழத்தாற்புடைத்து” என்னுங்கவியில் “என்னையிக்குமிகொன் று” என்றுகூறியிருத்தலானும், “நாபுரந்திருத்திச்சேந்ததுதிவிரனெந்த” என்ற தற்குத் தோளையன்றி வீரலைக்கட்டிஞரென்றுங்கூறவேண்டதலானும், ஆசிரியன் கூற்றும் குரவர்கூற்றும் மனத்தைப் போர்செய்யாமற்பிணித்தலின், இளையர் காவல் செய்து கொண்டபோயினாரென்றலே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க. “ஊன்பிறவ கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாந்-ரூன்புறங்கட்டப்பட்டு” என்றும், “ஈந்தாய்தந்தைவேண்டலில்விடருற்றதென்றூந்-ரேன்தலுக்காணமை குன்றதெ ன்றசொல்லிமிதிற்பூட்டி” என்றந் தேவர் மனத்தை யறுகப்பிணித்தமைதோன்றக கட்டியென்றும்பூட்டியென்றுஞ் செய்யுள்செய்தமைபற்றி, கந்தியாரும் இடையி

* இதுமுதலியவற்றை, முத்தியிலம்பகத்தில், பிறவுகறையுரையிற்காண்க.

† நாலடியார், பழுவனை, ௧௦.

‡ இதுமுதலியவற்றைக் குணமாலையாரிலம்பகத்திற்காண்க.

டையேபாடியிட்டசெய்யுட்களினும்அப்பொருடாக் கட்டியென்றசெய்யுள்செய்தாரெ
ன்றனாக. அன்றியுஞ் சிறைசெய்தலென்னுஞ்சொற்குக் காவலிடுதலேபொருளா
மென்று தேவர்தாமே காவல்செய்துவைத்தவர்களென்று கூறியவாற்றினும், கட்ட
லென்னுஞ்சொற்கு மனத்தையறுகப்பிணித்தலென்று தாமே பொருள்கூறியவாற்
றனுமுணர்க. (௨௩௧)

ஊன்பிறங்கொளிறும்வேலானோர்த்துத்தனுவாத்திசொல்லாற்
றான்புறங்கட்டப்பட்டுத்தன்சினந்தணிந்துநிப்பத்
தேன்பிறங்கலங்கம்மாலைச்சுநந்தையுந்துணைவன்றானும்
கோன்புறங்காப்பச்சேறல்குணமெனக்கூறினாரே.

புறந்தான் - புறப்பொருளாகிய வீரந்தான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கோபித்தவேலான் தான் ஆசாரியனுக்குநேர்ந்த நிலைமையையோர்ந்து அவன்சொல்லாலே வீரந்தான்பிணிப்புண்ப்பட்டுத் தன்சினமாறி
நின்றவளவிலே அவற்கு அங்ஙனமிழைக்கின்றதனாகுந் சுநந்தையும் அரசன்
காப்பவொழுதுதல் நமக்குக் குணமாவதென்றுகூறினாரென்க.

முன்னர் அகப்பொருளேநிகழ்த்தினவன் பகைவனாக்கண்டு புறப்பொருணிகழ்
த்தக்கருதியதனை ஆசிரியன்கூற்றுவிடக்கிற்தென்றார். அச்சொல் அரியதொன்றனை
விலக்கிற்று. (௨௪௦)

சுன்றதாய்தந்தைவேண்டவிவ்விடருற்றதென்றாற்
றோன்றலுக்காண்மைகுன்றதென்றசொலியிழிந்பூட்டி
மூன்றனைத்துலகமெல்லாமுட்டிணுமுருக்குமாற்றல்
வான்றருமாரிவண்கைமதவலிபிணிக்கப்பட்டான்.

இன்-உவம்பொரு.

இ - ள். மூன்றாகியவுலகமனைத்தும் வந்துமுட்டினும் அவற்றையெல்லாங்
கெடுக்குமாற்றலையும் வண்கையினையுமுடைய மதவலி, இவ்விடருற்றது பெற்றநூபுந்
தந்தையும் வேண்டிக்கொள்ளவாயிருந்ததென்று உலகங்கூறினால் நின்க்காண்மை
குன்றதென்று அவர் கூறியசொல்லாலே கயிறுபோலேபூட்டிப் பிணிக்கப்பட்டா
னென்க.

அச்சொல் கயிற்றாற்பிணித்தாற்போல மனத்தைப்பிணித்தது. ஈண்டு இவர் கட்
டிற்றிலரெனவே இனையாரன் மேற்கட்டலாகாமையுமுணர்க. (௨௪௧)

வேறு.

குழலுடைச்சிசுழிகைக்குமான்றோளினைக்
கழலுடையினையவர்கச்சின்விக்கலி
னழலுடைக்கடவுளையரவுசேர்ந்தென
விழலுடைமுதுநகர்விலாவிக்கின்றதே.

இ - ள். குழற்சியையுடைத்தாகிய முடியினையுடைய குமான்றோள்களைக் குர
வர் அங்ஙனங் கச்சிட்டுக்கட்டினாற்போலப் போர்த்தொழில்செய்யாதபடி விலக்கி

னார்களாக, அந்தவ்ணையவர் ஞாயிற்றை அரவுசேர்ந்ததென்னச்சேர்தவின், நகரமழா நின்றதென்க.

இன் - பொரு. பாம்பு ஞாயிற்றை ஒள்குறையும்படி மறைத்தாற்போல இவரும் இவனொளிகுறையும்படி சிறையாகக் கைக்கொண்டாரென்க. மனத்தையிறு கப்பிணிக்கவே தோளைப் போர்த்தொழிலைவிலக்கற்றும். (௨௪௨)

வேறு.

தோளார்முத்துந்தொன்முலைக்கோட்டுத்துயன்முத்தும்
வாளாருண்கண்வந்திழிமுத்துமிவைசின்தக்
காளாய்நம்பிசீவகசாமியெனநற்றாய்
மீளாத்துன்பநீள்கடன்மின்னின்மிசைவீழ்ந்தாள்.

தொன்மையைத் தோளின்முத்தோடும் முலையின்முத்தோடுங்கூட்டுக. மீளா-
மீண்டு. துன்பமாகியகடலென்றா, அழுதின்றமக்கட்டொகுதியை.

இ - ள். சுந்தை காரியத்தின்மேற்சென்ற கருத்துமிண்டு அன்புதோற்றுதலிற்
காளாய்! நம்பி! சீவகசாமியெனக்கூறிப் பழையமுத்துக்களுங் கண்கூடிய கடலிற்
படுகின்ற புதியமுத்துக்களுமாகியவிலைசின்தக் கடலின்மேலே மின்போல வீழ்ந்தா
ளென்க. (௨௪௩)

பாலாராவிப்பைந்துகிலேந்திப்படநாகம்
போலாமல்குற்பொற்றொழுகட்குணமலை
யேலாதேலாதெம்பெருமானுக்கிஃதென்னு
நூலார்கோதைதுங்கெரிவாய்ப்பட்டதுவொத்தாள்.

இ - ள். துகிலையேந்தி நாகத்தினதுபடம்போலே வளருமல்குலையுடைய பொற்
றொழியாகிய குணமலை என்னுயிராத்தந்த துமக்கு அதனால் இத்திங்குவருதல் எல்
தேவாதென்றுகூறி மலை எரியிடத்தே வீழ்ந்ததினையொத்தாளென்க.

துங்குதல் - விழுங்குதல். (௨௪௪)

வேறு.

எரிதவழ்குன்றததுச்சியிரும்பொறிக்கலாபமஞ்ஞை
யிரிவனபோன்றுமாடத்திலுறைதெய்வமன்னார்
பரிவுறுமனத்தினோடிப்பட்டதையுணர்ந்துபொற்றா
ரரியுற்றமொய்ம்பவோவென்றாகுலப்பூசல்செய்தார்.

இ - ள். மஞ்ஞை நெருப்புப்பறக்கின்றமலையிற் கெட்டோடுவனவற்றையொத்த
துத் தெய்வமன்னார் வருத்தமுற்றமனத்தாலே மாடத்தேயோடி உணர்ந்து மொய்ம்
பனே! ஒவென்று வருத்தத்தையுடைய ஆரவாரத்தைச்செய்தாரென்க. (௨௪௫)

கங்கையின்சுழியிழப்பட்டகாமருபிணையின்மாழ்கி
யங்கலர்க்குற்றதுள்ளியவலநீரமுந்துகின்

குங்குமக்கொடியோடேந்திக்கோலம்வீற்றிருந்தகொம்மைப்
பொங்கிளமுலையினர்க்குப்பூவலனிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். புரவலன் அவ்விடத்துச் சுநந்தை முதலாயினர்க்குற்ற துயரத்தை
நினைத்துப் பிணையின்மாழ்கி யவலநீரிலேயழுந்துகின்ற முலையினர்க்கு இதனைக்கூறி
னனென்க.

முலையினர் - புறத்துமகளரி. வந்தவினையரைக் கொல்லாதுவிடுதலிற் புரவல
னென்றார். (உசக)

௩. கட்டுயிலனந்தர்தீபாலக்கதிகளுட்டோன்றுமாறுமா
விட்டுயிர்போகுமாறும்விடுபெற்றுயருமாறு
முட்படவுணரந்தயானேயுள்குழைந்துருகல்செல்லே
னெடபகவனைத்துமார்வமேதமேயிரங்கல்வேண்டா. (உசஎ)

௨. நன்மணியிழந்தநாகர்நல்லுளம்படியர்போல
விண்மணியிழந்துசாம்பியிருநிலமிவர்களெய்த
மின்னணிமதியங்கோள்வாய்விசும்பிடைநடப்பதேபோற்
கண்மணியுமிடும்புணைக்கடைபலிடந்துசென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

௨. படியா - படிவத்தையுடையார்.

இ - ள். பூணன் மணியையிழந்த நாகர்மகளிரைப்போலே சுற்றத்தார் சீவகனை
யிழந்து கெட்டு நிலத்தைச்சேர, அதுகண்டு கண்ணுறக்கமும் உணர்ச்சியும்போலே
உயிர்போம்படியும் பிறக்கும்படியும் வீடுபெறும்படியுநெஞ்சிலேயுறும்படி உணர்ந்த
யான் உருகுதலிற்செல்லேன்; எள்ளில் ஓர் பாதியளவும் பொருள்கண்மேலே வேட்
கைநிகழ்தல் ஒருவர்க்கு ஏதமேசெய்யுமாதலின், அவவாரவத்தான் இரங்கல்வேண்டா
வெனக்கூறிக் கடைபலகடந்து விசும்பிடையிற் கோள்களினிடத்தேயுறையும் ஒளி
யணிந்தமதியம் அதனைக்கைவிட்டு நிலத்தேநடப்பதுபோலப் போந்தானென்க.

கோள் - பரிவேடிப்புறம். வந்தவர்களுக்கு நடுவேபோவதற்குவமை. பிடி
யரும் பாடம். (உசஅ)

வேறு.

வெந்தனம்மனம்மெனவென்னைநோக்கின்முள்ளெயிற்
றந்துவர்ப்பவளவாயம்மழலையின்சொலார்
பந்துபாவைபைங்கழங்குபைம்பொன்முற்றில்சிறிற்றிலுண்
னெந்துவைத்துநூபுரம்மொலிப்பவோடிநோக்கினார்.

வெள்ளைநோக்கு - உள்ளேயொன்றுகொள்ளாதநோக்கு. முற்றில் - சிறுகள்கு.

இ - ள். நோக்குமுதலியவற்றையுடையபேதையர் தம்மைக்கண்டார் இவர்
கண்மனம் வெந்தனவென்றுகூறும்படி நொந்து பந்துமுதலியவற்றைச் சிறிதிலிலே
வைத்து ஓடி நோக்கினாரென்க. (உசக)

மல்லிகைம்மலிந்தமாலேசோரவார்ந்தகுண்டலம்
வில்விலங்கமின்னுக்கோட்டவீணைவிட்டுவெய்துரா
யொல்லெனச்சிலம்பாற்றவீதிமல்கவேடினார்
சிலசுணங்கினம்முலைச்செழுமலர்த்தடங்கணர்.

இ - ள். முலையினையுடைய மலர்த்தடங்கண்ணர் மாலேசோரக் குண்டலம்
ஒளியைவீசக் கோட்டவாகியயாழைக்கைவிட்டுப் பார்த்து சிலம்பாற்ற வீதிநிறையும்படி
யோடினாரென்க. (௨௫௦)

நெய்தலைக்கருகுமுனிமுன்றெருத்தலைத்தர
முதலைத்தொம்முலைமுகஞ்சிவந்தலம்வரக்
கைத்தலங்கடுத்தடித்தபந்தூரீக்கிவந்தவண்
மைத்தலைநெடுந்தடங்கண்மங்கையர்மயங்கினார்.

நெய் - புழுது கடுத்தி - கடுத்தி.

இ - ள். மங்கையர் குழல்ஒளியைவீசிக் கழுத்திலேயலைய முலைமுகஞ்சிவக்க
முத்தலைத்தையக் கைக்கெக்க விசையோடேயடித்த பந்தூரீக்கி அவ்விடத்தவந்து
மயங்கினாரென்க. (௨௫௧)

கோதைகொண்டபூஞ்சிகைக்கொம்மைகொண்டவெம்புலை
மாதுகொண்டசாயலம்மடந்தையாமனங்ககிர்
தோதமுத்துகுப்போலுண்கண்வெம்பனியுரு
தியாதுசெய்கமையவென்றன்புமிக்கரற்றினார்.

இ - ள். முடிமுதலியவற்றையுடைய மடந்தையர் மனமுருகிக் கடலின்முத்த
ச்சிந்துவனபோலே கண்ணையுருத்து, ஐயனே! யாங்கள் யாதுசெய்யவேமென்று
அவற்கு அன்புற்று அழுதாரென்க. (௨௫௨)

செம்பொனேலைவிழவுஞ்செய்கலங்ககிர் தவு
மம்பொன்மாலையோடசைந்தவிழ்ந்துகூந்தல்சோரவு
நம்பனுற்றதென்னெனநாடாமடந்தையர்
வெம்பிவிதியோடினார்மின்னினன்னநுண்மையார்.

இ - ள். மின்னினையொத்த நுண்மையாராகிய நாடகமடந்தையர், நம்பனார்
சென்னென வெம்பி விழவஞ் சிந்தவுங் கூந்தல் மாலையோடே அவிழ்ந்து அசைந்து
சோரவும் விதியிலே யோடினாரென்க. (௨௫௩)

பூவலர்ந்ததாரினுன்பொற்புவாமொயிற்றி
போவுடம்புவாமுயிர்பொன்றுநீயுமின்றென
வீகலந்தமஞ்ஞைபோல்வேனெடுங்கணீர்மல்க
வாகுலத்தரிவையரவ்வயிறுதுக்கினார்.

இ - ள். கேடுகலந்தமயில்போலே ஆகுலத்தையுடைய அரிவையர் கண்ணீர்

மல்காநிற்கத் தாரினுன் பொற்புக்கெமாயின், வாழியரே! நீபோவாயாக; உடம்பே! நீயுமின்று பொன்ருவாயாகவென்றுகூறி வயிற்றிலே யடித்துக்கொண்டாரென்க. ()

தேன்மலிந்தகோதைமாலேசெய்கலம்முருத்தராய்க்
கான்மலிந்தகாமவல்லியென்னவன்னராயரோ
பான்மலிந்தவெம்முலைப்பைந்துகிலரிவையர்
நான்மலிந்ததுண்ணுசுப்புநோவவந்துநோக்கினார்.

இ - ள். பாணிறைந்தமுலையினையுந் துகிலினையுமுடையவரிவையர் கோதை நெற்றிமாலே கலம் இவற்றைச்சிந்திப் பரந்து காற்றும்பக்க காமவல்லிபோலே அசைந்து நூல் பெருத்ததென்றற்குக்காரணமான நுசப்புநோம்படி வந்து நோக்கினு ரென்க. (௨௫௫)

மாதரார்கள்கற்பினுக்குடைந்தமாமணிக்கலைத்
தீதிலாரநூற்பெய்வார்சிதர்ந்துபோகச்சிந்துவார்
போதுலாமலங்கலான்முன்போந்துபூந்தெரிவைய
ராதகாதெனக்கலங்கியவ்வயிறுக்கினார்.

இ - ள். முத்துக்கோக்கக்கற்ற கல்விசுருத்தோற்ற மாதரார்கள் கையில் ஆரங் களாவாங்கிக் கோப்பாராகிய தெரிவையர் அவற்றைச் சிதறிப்போம்படி சிந்துவாராய் அலங்கலான்முன்னேபோந்து, ஆ! உனக்கு இதுதகாதெனக்கூறிக் கலங்கி வயிற்றி லேயடித்துக்கொண்டாரென்க. (௨௫௬)

வட்டிகைமணிப்பலகை கவண்ணத்துண்டுகில்கை
யிட்டிகைமூடங்கொந்திரியலுற்றபஞ்ஞையிற
கட்டமலுயிர்ப்பின்வெந்துகண்ணிதிந்துபொன்னுக
மட்டவிழ்ந்தகோதையார்கள்வந்துவாயில்பற்றினார்.

இ - ள். கொந்துகெடுதலுற்றமயில்போலே கோதையார்கள் கரைத்தவண்ணத் தையும் எழுதுகோலினையும் வட்டிகைப்பலகையிலேபோகட்டு அழல்போன்ற நெட்டுயிர்ப்பாலேவெந்து கண்ணி கீயப் பூண்கள் சிந்தாநிற்க இடைதுடங்கவந்து வாயிலைப் பிடித்தாரென்க.

இது கற்புடைமகளிரைக்கூற்றது.

(௨௫௭)

வேறு.

வினையதுவினையுநான் மினென்றுகைவிதிந்ததுநிறபா
ரினையனாய்த்தெளியச்சென்றாலிடிக்குங்நொலிவனையென்பார்
புனைவமழுகுலவிபொன்றுமாண்புறொடென்பார்
வினைகலத்திகிரிபோலமறுகுமெம்மனகதளென்பார்.

இ - ள். தீவினையினதுவினைவைக் காண்மினென்று கைநடுங்கிநிற்பார், தன் வீராகையிலே இவனகப்பட்டுப்போந்தன்மையனாய்த் தன்மனத்தெளியச்சென்றால் இவனைக்கொல்லுமோவென்பார்; கொல்லுமாயின், இவனோடே செயற்கையழகம்

இயற்கையழகுங் கல்வியுங்கெடுமென்பார் ; எம்மனந் திதிரிபோலே மறுகுமென்பா
ரென்க. (௨௫௮)

நோற்றிலர்மகளிரென்பார்நோங்கண்டித்தோள்களென்பார்
கூற்றத்தைக்கொம்மைகொட்டிக்குலத்தொடுமுடியுமென்பா
ரேற்றதொன்றன்றுதந்தையெய்தவிக்கொடுமையென்பா
ராற்றலுள்கநந்தையென்பாராதகாதறனேயென்பார்.

இ - ன். இவ்வினப்பெற்றுவைத்தும் நெடுங்காலதுகூர்ந்தரு மனைவியிருவரும்
நோற்றிலரென்பார் ; யாழுளேமாகவும் எம்மாலுள்ளபயன்கொள்ளாது இவன் இங்
கனஞ் சிறைவாய்ப்போவதோசெய்யென்று தோள்களுந் தம்மிலே நோங்காணுங்க
ளென்பார் ; கூற்றத்தைத் தட்டியழைத்துத் தன்குலத்தோடுங் கெடுமென்பார் ,
தந்தை காட்டிக்கொடுத்தது ஏற்றதொன்றென்பார் . கநந்தை ஆற்றுகளென்பார் ,
அறக்கடவுளே! ஆ! இது தகாதென்பாரென்க. (௨௫௯)

தூக்குமின் காளை சிறிற்றுறறிவனுளனோவென்பார்
காக்குமால்வையெல்லாங்காவலனாகியென்பார்
பாக்கியம்பெரிதுமேகாணிதுவுமோர்பான்னாரியென்பார்
நோக்கன்மினாணுங்கணமிநுதிநொணுகரிநென்பார்.

இ - ன். ஆராய்ந்தபாருங்கள், காளை சிறிதுநெருங்கிச்சிறிற் கொணம்போகின்
இம்மதன்ன உளனோவென்பார் ; இவன் இன்னுங்காவலனாகி எவையெல்லாங் காக்கு
மென்பார் ; நல்வினையே யிவனுக்குப்பெரிதாகான், இதுவும் ஒருதீவினையென்பன்க
ளென்பார் ; கூர்மைகொண்ட பல்கலைவல்லோன் நோக்கன் மனாழமாகின், கொ
கன்மினென்பாரென்க.

பெரிதும், உம்மை - இளைந்தை. நோக்குகின் பாடலாய்க் கமையபாருள்
தலின் நோக்குமினென்றா, விகாரம். (௨௬௦)

பூவரம்பாயகோதைபொன்னாடபுலவிநீங்க
தூபுரந்திருந்திச்சேந்ததுதீவிரநைதநிவன்பார்
யாவரும்புகழுமையழகுநெட்டொழியுபாயிர்
கோபுரமாட்டி தூக்கறறுணிவிளிநென்பார்.

பூவரம்பாய - பூக்களுக்கெல்லையான் செம்புக்குட்டி விரல்க வந்தன.

இ - ன். விரல், வீரத்திற்குங் காமத்திற்குங் கொடைமுதலியவற்றிற்குந் தீதா
றியயாம் என்க இவன்வீரஞ்செய்யாமையின், வீரத்திற்குந் கவியாய் றிசெல்லென்று
நொத்தனவென்பார். ஐயனழகு கெட்டேவியாமாயின், மூதூர் விளிகவென்பா
ரென்க. (௨௬௧)

கருஞ்சிலைமறவர்கொண்டகொநிளாவிடுங்கல்லல்
விருஞ்சிலையின்றிண்டோட்குதூதநாநென்றுகூன்றி
கருங்கடறுருப்பிட்டாங்குக் கல்லென்கல்லங்கிதார
ரருங்கடியரணமுதூராகுலமயங்கிற்றன்றே.

இ - ன். என்பார் என்பாமாய்க் கொடியவில்லையுடைய மறவர்கொண்ட கிளை

யை விடுவிக்கவல்ல தோளுக்கு இவர் கைக்கொண்டுபோகின்ற இதனைக் கண்டு பொறுத்துப்போதல் தகாதெனக் கூறுதலாலே மூதூர் மலையாலே கடலைக்கலக்கின்ற போலேகலங்கி யாகுலமயங்கிற்றென்க.

நிராமீட்டதோளென்றார், ஆண்டுக் கொல்லாமைவென்றாற்போல ஈண்டுங் கொல்லாமல் வெல்லவல்லவென்பதாகுநதி. (௨௬௨)

க. இங்ஙனமிவர்களை கவெரியகம்வினைக்கப்பட்ட வெங்கணைவிடலேதாதைவியனகரவலமெய்தி யங்கவருகுத்தகண்ணீரடித்துகளவிப்பேநாக்கிப் பொங்கமருழ்க்கும்வேலான்புலம்புகொண்டழேற்கவென்றான். ()

உ. மின்னினைமலையையீரநதுவேறிருகூறுசெய்வான் அன்னினை அளங்கினல்லாற் அளங்கலம்மலையிறகுண்டே யன்னதேதுணிந்தநீதியருநவைநமனுமாற்று னென்னேநேர்நின் அவாழ்தலி நுநிலத்தாவதுண்டே. (௨௬௪)

௩. வளை கடல்வலையிற்சூழ்ந்துமால்வரைவேஷிகோலி யுளையரிபடுக்கலுற்றுன்படுப்பினும்படுக்கமற்றென் கிளையழுவென்னே வாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்றுநின்றான் நளையவழிகுண்ணிசிந்தத்தாற்றலைநிலத்ததன்றே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. எரியையுள்ளேவினைத்த வெங்கணை. தானையினகா - கத்துகண்வீதி, என வே குணமாலையாயிலினின்றும் போந்தான்

உ. என்னை, ஐ - இடைச்சொல்.

௩. உளை-கழுத்தின்மயிர். கடலாகியவலையாறகுழந்து மலையாகியவேலையைக் கோலி அரியைப் படுக்கலுற்றொருவன் அகப்படுப்பினும் அகப்படுக்க, அவற்றானும் என்னை யகப்படுத்தலரிது, அதுவும்வர்கிலை. இதனாலுஞ் சிறைசெய்தானென்று உணர்க. அன்றையென்பதே பாடம்

இ - ள். இப்படியே இவர்கள் போகாதிக்க 1 கத்துகண்மனையிலுள்ளார் வருத்த முறது அவ்விடத்து அவருகுத்தகண்ணீர் போகின்றவரமயிற்றுக்களையித்தலாலே, வேலான் அவர்களைநோக்கி, என்கிளையமும்படி என்னை வாள்வாய்க்கீண்டிடலுற்று முடியாததற்குமுயன்றுகின்றான்நிலையன்றே சிலநாள்சென்றார் கண்ணிந்த நிலத்திடத் தேவீழ்வதென்றுட்கொண்டு, மலையை மின்னினைமலையறுத்து இருகூறுகவேறுசெய்தற்குப் பொருந்தினவன் றுளிலைகுலைதலன்றி அம்மலைக்குநிலைகுலைதலில்லை, அவன் அணிந்தநீதியுமன்னதே; நமனும் என்முன்னே பகைத்தநின்று உயிர்வாழ்தலாற்றா னாதலின், சிலத்தினுள்ளார் என்முன்னேநின்ற உயிர்வாழ்தலுளதாந்தன்மையில்லை. அரியைப்படுப்பினும்படுக்க, யான் அத்தன்மையேனுமல்லேன்; ஆகலான், நீங்கள் புலம்புகொண்டு அழாதொழிமினென்றானென்க.

சிலநாள்சென்றால் - ஓராண்டுசென்றால்.

(௨௬௫)

நீரகம்பொதிந்தமேகநீநிறநெடுநல்யானைப்
போர்முகத்தழலும்வாட்கைப்பொன்னெடுங்குன்றமன்னு
னர்கலியாணர்மூதூரமுதுபின்செல்லச் செல்வான்
சீருதுசிலம்பிநூலாற்சிமிழ்ப்புண்டசிங்கமொதநான்.

இ - ள். கரியமேகம்போன்ற நீலநிறத்தையுடைய களிற்றையும் வாட்கையி
னையுமுடைய குன்றமன்னுன் அவர்களை அழைக்கவென்றுகூறி, ஊரிலுள்ளாரமுது
பின்னேபோக வீரர்களுகெவோகின்றவன் சிவந்திவாய்நீராலுண்டான நூலால்
அகப்படுத்திக்கொண்ட சிங்கத்தை யொத்தானென்க.

தூள் வீரர்க்குவமை. *‘புதன்மறைந்து - வேட்டுவன் புட்கிமிழ்த் தற்று’ என்
றாற்போலக் கொள்க. (உசக)

மன்னர்தம்வெகுளிவெந்திமணியு கில்நாணமின்னிப்
பொன்மழைபொழியினந்தாமன்மெனிற்புனைத்துபொருகி
துன்னினுர்தம்மையெல்லாஞ்சுட்டிமென்றுசெம்பொன்
பன்னிருகோடியுபுதுகந்ததுநன்பணிந்துசொன்னான்.

இ - ள். இவர்களிங்கனம்போகாநிற்கக் கந்துகன், அரசாவெகுளியாகிய திமணி
யாகியமுகில் பழங்காசென்கின்ற மன்னையின்னிப் பொன்னுயமழையப்பெய்யின்
வளியும்; அம்முகில் அங்கனம்பெய்யாதாயிற் பொருகித் தன்னெடுநருக்கெடு
லையுஞ் சுமென்றுகருதிப் பன்னிருகோடிபசம்பொன்னுக்குவீததுத் தாழ்ந்து
கூறினென்க.

இப்பொழுது வீரத்தைச் சித்தது தாழ்த்து நின்றுவென்க (உசக)

மன்னவவருளிக்கே தன்மோபடந்தையோகொடியையமுதூர்
நின்மதக்களிறுகொல்லநின்கந்தவடுவொன்றெண்ணா
யென்மகனதனைநீக்கியின்னுயிரவளைக் காத்தா
னின்னதேகுற்றமாயிற்ருணமிளியாதுவேந்தே

இ - ள். அரசனே! அருள்பண்ணக்கேட்பாயாக; மடந்தையாகிய கொடி
போல்வானைப்பெண்கொலைநந்தநியா விவ்வுரிசை நின்களிறுகொல்லநிர்க்க, நின்கு
அதுவொருமென்றெண்ணி நின்கீழ்வாழ்கின்றவென்மகன் அக்கொலையநீக்கி அடைய
யுயிரைக்காத்தான்; இவ்வநீக்கியதே குற்றமாய் முடியுமாயின், வேந்தே! இனி
நன்மையென்கின்றது யாத? கூறுவாயாகவென்றனென்க. (உசக)

க. நாண்மெய்க்கொண்டிட்டப்பட்டாநடுக்கு. நாவையையநீக்க
லாண்மக்கந்தடுவென்றெண்ணியறிவின்மை துணிந்தகுற்றம்
பூண்மெய்க்கொண்ட கன்மமாற்பொறுமதியென்றுபின்னு
நீண்மைக் கணின் றுவந்தநிதியெலாந்தருவென்றான். (உசக)

உ. வாழியரிதைவதேற்றான்மாரிபையாதத நாளை
பிழைதான்பொறுக்கவென்னப்பிறங்கினைரலங்குமடலை

* திருக்குறள், கூடாவொழுக்கம், ச.

சூழ்கதிராரம்விழ்தூல்பரிந்தறநிமிர்ந்துதிண்டோ
நூழ்பிணைந்துருமிற்சீறியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஆண்மக்களென்றது அரசனா, உயிணக்காத்தலும் அழித்தலுமவர் தொழி
லாதலின்.

உ. பிழை - விகாரம். வீழந்தமலை கட்டின தூல்பரிந்து முத்தாரமுமற
வென்க. னையோடுகை தோளிலேறக் கட்டி. பெயர்த்தமாநினாயென்றெண்ணி
யென முன்னேகூட்டிக. அது நமக்கு அறமுமாய் அரசுக்கு வடுவுநீக்கிற்று; அத்
தன்மைத்திடுவென்றெண்ணி.

இ - ள். தான் முற்கூறியதற்குமுகமாகாமெகண்டு, மார்பனை! மகளிர்நடுக்கத்
தைநீக்குதல் ஆண்மக்கள்கடனென்று தேற்றானுய்த் தான்பெயர்த்தமாநினாயென்
றெண்ணி அறிவின்மையினாலே உயிணக்காக்கத்துணிந்தகுற்றத்தைப் பொறுப்பா
யென்றான்; என்று பின்னுந் செவ்வ்பெருமையின், எனக்குத் தொன்றுதொட்டி
வந்தபொருளெல்லார்தருவேன்; இறைவனே! கானையதுபிழையை எனக்காகப் பொ
றுப்பாயாகவென்றானு; நினாமீட்டதென்றதனாற் கோபமிக்குப் பரிந்து அறநிமிர்ந்து
தோள்பிணைந்து சீறி உடல்சினங்கடவாநிற்க ஒருவாத்தைகூறினானென்க. (உஎ0)

ஆய்களிற்றசனுவேகமதன்மருப்பூசியாகச்

சீவகனகன்மமார்பமோலையாத்திசைகள்சேட்பக்

காப்பவன்கள்வரென்னவெழுதுவித்திடுவலிவ்வே

நீபரிவொழிந்துபோய்நின்னகம்புகுநினையலென்றான்.

இ - ள். சீவகன் யான்காயப்படுவனாதலின், இவன்வென்ற அரசரும் வெள்ளி
மலையுங்கேட்கும்படி கள்வனாக்கொல்லுமாறுபோலே அவனெல்லருந்திய அசனி
வேகமாகிய அதன்மருப்பு எழுத்தாணிபாக அவனகன்மமார்பமே ஓலையாக எழுது
விப்பேன்; நீவருத்தொழிந்துபோய் நின்னகத்தேசெல்; இதனை நினையாதேகொள்
ளென்றுகூறினானென்க.

கொல்லுதலை எழுதுவிப்பேனென்றான், இதனாற் நனக்குப் புகழ்நடுங்குலா
நிற்குமென்றுகருதி. (உஎக)

நஞ்சனானாப்பக்கேட்டேநாயகனுநடுங்கியுள்ளம்

வெஞ்சினவேமுமுண்டவிளங்கனிபோன்றுநீங்கி

யெஞ்சினுன்போலநின்றானேத்தருந்தவத்தின்மிக

வஞ்சமில்கொள்கையான்சொலமிர்தினுலவற்புற்றானே.

இ - ள். கட்டியங்காரணங்ஙனங்கூறக்கேட்டுக் கந்துகள் உள்ளநடுங்கிக் கனி
போன்று வெறுவிதாக அறிவுமுதலியனநீங்கி இறந்தான்போலநின்றான்; நின்வன்
இருடி முன்கூறியசொல்லாகிய அமுதாலே யாற்றினானென்க. (உஎஉ)

மின்னிலங்கெஃகினுனைப்பெறுகலானற்றைதமீண்டு

தன்னிலங்குறுகலோடுந்தாயழுதரற்றுகின்ற

ளெந்நிலையயற்கென்னயாவதுங்கவலவேண்டா
பொன்னலங்கொடியனுயோர்பொருளுநாகேளிதென்றான்.

இ - ள். கந்துகன் சேவகனை அரசனிடத்துப்பெறாமல் மீண்டு தன்மனையை யனுகினவனவிலே, தாய்அரற்றுக்கின்றவன் ஐயற்குநிலையேதென்றுகேட்க, நலத்தை யுடைய பொற்கொடியனாய்! நீ சிறிதும்வருந்தவேண்டா, ஈடுநாருநாரியத்தை யுடைய வார்த்தையைக் கேளென்றானென்க.

பழையநிலையிலேயோ சிறையிலேயோவென்றான். (உஎ௭)

மதுமடைதிறந்துதீந்தேன்வார்தருகோதைநீமுன்
செதுமகப்பலவும்பெற்றுச்சிந்தைகூர்மனதையாகி
யிதுமகவழியின்வாழேனிறப்பல்பாநென்னுமாங்கட்
சதுமெனக்கடவுடோன்றிக்கடைமுதங்குறு நவந்தாள்

இ - ள். இளைய தேனினத்துக்கு மடைதிறந்து மதுவொழுதுகின்ற கோதை போல்வாய்! நீ முன்சாள்ளிபலவும்பெற்றுச் சிந்தனைமிக மனத்தினையுடையயா யிருந்து, இந்தமகவழியுமாயின், யானுயிர்வாழேன்; இதந்துபடுவேனென்றவனவிலே, ஒருகடவுள் கடுகத்தோன்றித் தலைவாயிலே குறுகலுந்தானென்க. (உஎ௮)

கறவைநாள்கன்றிவ்வெஃகிக்கண்மடபுபுநிந்துகாமர்
நறவயாவுயிர்க்குமாலேநாற்றியவிடத்துளேற்றி
யறவியாற்காறுபுழிபுழைமமைந்தநாலமிந்தமேந்தப்
பறவைநாதுண்டவண்ணம்பட்டினிபயிரிவுதீர்த்தாள்

அறவியாற்கு - அறத்திலேநிற்கின்றவாக்கு - உழைமமைந்தவமிந்து - ஒன் பதுவகையுமமைந்த வுமிந்து. ஒன்பதுவகை - நவபுண்ணியக்கோமம் - நாலமிந்தாவன உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன.

இ - ள். அவனைக் கறவையைக் காண்கின்ற கன்றுபாலே வீருமயிக்கண் பணிந்து மாலேநாற்றியவிடத்தே வைத்து அவற்கு அமராதத்தை யேந்தினேமாக, வண்டு தாதுண்டா போலேயுண்ட பட்டினியாலுள்ள வருத்தத்தைத் தீர்த்தா னென்க. (உஎ௯)

ஆய்மணிபபவளத்திண்ணையரும்பெற்றநகாநதங்கட
மேணிவாசநன்னிந்துங்குபொற்கலத்துளேற்று
வேய்மணித்தோளிரிற்பவிழுத்தவனியமமுற்றி
வாய்மணிமுறுவறோன்றவந்தனைவிதியிற்செய்தேன்.

முற்றி - முற்ற.

இ - ள். மணிபழுத்தின பவளத்திண்ணையிலிருந்து காகத்துநீரா நிலத்தில வீழாமற் கலத்திலேயேற்றுநீரிக் அவன் நியமங்களைமுற்றினானாக, யான் குறைகூற தற்கு முத்துப்போலுமுறுவறோன்றும்படி நகைத்து வணங்குமுறையாலே வணங்கி னேனென்றானென்க. (உ௯௦)

ஆறெலாங்கடலுள்வைகுமருநதவத்திறைவனாலுள்
வேறெலாப்பொருளும்வைகும்விழுத்தவவற்திரீயே
யூறிலாவுணர்வினோக்கியுரைமதியெவன்கொன்மக்கட்
பேறிலாஎல்லன்பெற்றவுயிர்சென்றுபிறக்குமென்றேன்.

இ - ள். வணங்கி விழுத்தவனே! இவன் மக்கட்பேறில்லாதாளல்லன்; பெற்ற மக்களுயிர் மற்றோரிடத்தே சென்றுபிறக்கும்; இனிப் பிள்ளை யெத்தன்மைத்து; அதன்நன்மையை, ஆறெலாங் கடலுள்வைகுமாறுபோலே இறைவனுலிலே வேறு வேறுபட்ட எல்லாப்பொருளும்வைகும்; அப்பொருளெல்லாம் நீயேயறிதியாதலிற் கணிதநிலையுந் தெரியாமலில்லை; நின்னுணர்வாலேபார்த்து உரைப்பாயாகவென்றே நென்றானென்க.

மக்களைப் பின்னுங்கூட்டிக. இறக்குமென்னமாட்டாது கூறினான். (உஎஎ)

வம்பவழிகோதைதந்தவான்றுவர்க்காயைவீழ்த்தோர்
செம்பழக்காயைவாங்கித்திருநிலத்தெடுத்திக்கொண்டாங்
கம்பழநீண்டவாட்கணலமருமணிசெயம்பூங்
கொம்படுதுகப்பினாய்க்குத்தந்தனென்பேணிக்கொண்டாய்.

வீழ்த்து - வீழ்ப்ப

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகாலத்தே, கோதாய்! யான்மந்ததுவர்க்காயை நீவீழ் ப்ப, அவனைவழிபட்டநிலத்தே ஈடந்ததொரு பழக்காயை வளைந்து எடுத்து துகப்பி னாய்க்குத் தந்தேன்; நீயதனைப் பின்பு பேணிக்கொண்டாயென்க. (உஎஅ)

க. பெற்றவந்நிமிததத்தாலும்பிறந்தசொல்லவகையினாலு
மற்றபின்மணியையங்கைக்கொண்டவாகண்முகாட்டக்
கற்பகங்காமவல்லியனையநீரேகேண்மினென்று
முற்றுபுகணிந்தசொல்லான்முனிவரன்மொழியுமன்றே. (உஎக)

உ. ஒன்றுநீர்கவல்லவேண்டாவுலகலாமாளுஞ்சீர்த்திப
பொன்றிகழுருவினோர்புண்ணியற்பெறுதிரென்ன
நின்றநீயுவந்துநீங்கரிகழ்பொருளெனக்குச்செப்பிப்
பின்றையுரிகழ்வதுண்டுபேசுவல்கேளிடென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

நிமித்தம்-துவர்க்காயைவீழ்ப்பப்பழக்காயைக்கொடுத்தது. பிறந்தசொல்வகையாவது இறக்குமென்னது சென்றுபிறக்குமென்றதனால் போமதுவும் பிறக்குமதுவுஞ் சொல்லியது. பெறுதிரென்றது சுநந்தைக்குப் பிள்ளைபெறுவையென்றற்போலிருந்தது. அவர்கூறியது வளர்க்கப்பெறுவீரென்று.

இ - ள். இறைவனை அங்கையிலேகொண்டிருக்கின்றவன் நிமித்தத்தாலுஞ் சொல்லாலுந் தாங்கண்டு நமக்கறிவிக்கவேண்டி நீர்கேண்மினென்று காரியமுற் றப்பெற்று இனியசொல்லாலேமொழியும் அம்முனிகளுக்குவாளுனவன், நீர்சிறிதும்

வருந்தவேண்டா; உலகமெல்லாம் ஆள்வானொருபுண்ணியின்பெறுவீரென்றகூற, அதுகேட்டு நீஉவந்தபோனாயாக, பிறப்புத்தொடங்கி அவற்குத் துறவளவுநிகழுநன் றாயபொருள்களை எனக்குக்கூறிய பின்புநிகழ்வதோர்துன்பமுண்டு, அத்துன்பத் தைத் கூறுகின்றேன் கேளென்றானென்க.

கொண்டவர்முனிவரென்றது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (உஅ0)

நிலவுறழ்பூணிணைநெடுநகரிரங்கக்கையாத்
தலபலசெய்துகொல்வானருளிலான்கொண்டபோழ்திற்
குலவியபுகழினைக்கொண்டுபோமியக்கனஞ்சல்
சிலபகல்கழிந்துகாண்டிசுந்தியுதென்றுசொன்னான்.

இ - ன். நீங்கள் அலபலசெய்து பூணிணைக கையைத் தொழில்செய்யாத படி பண்ணுதலானே, அருளிலான் அவனைக்கொல்லுகருதி நகரிரங்குமபடி கைக் கொண்டகாலத்தே அவனை ஓரியக்கன்கொண்டுபோம், போனால் எட்டுத்திங்கள் சென்றார் காண்பை; இவ்வார்த்தையை அக்காலத்தே சிந்தியென்று சொன்னான். தலின், நீயும் அஞ்சாதேகொள்ளென்றானென்க. (உஅக)

வசையறநிறைந்தகம்பின்மாலையுமாமிதானுந்
தசையறவுருகிவெந்துதம்புரியீநீங்குமாங்க
ணைசிதவன்சொற்கொன்னுநோன்புணைதழுவிநெஞ்சிற்
ககிவெணுககடலைநீந்திக்கையெனுங்காலேகண்டார்.

இ - ன். குளமாலையுந் சுநந்தையுமுருந் வெந்து உயர்நீங்குகின்றவளவிலே அதுகேட்டு நுண்ணிய தவத்தையுடையவன் வார்த்தையென்னுநோன்புணையைத் தழுவி வருத்தமென்கின்ற கடலைநீந்தி எட்டுத்திங்களென்கின்ற காலையாகிய கரையைக் கண்டாரென்க. (உஅஉ)

தீருக்குழன்மடளிரையச்சீவகசாமிதிண்டோன்
வரிக்கச்சிம்புணிக்கப்பட்டான்மன்னனுவென்னக்கேட்டே
தருக்குடைவேழம்வாளார்ஞாட்பனுட்டகைமைசான்ற
மருப்புடனிழந்ததொத்தார்மன்னுயிர்த்தோழன்மாரே.

இ - ன். மன்னவன் கைக்கொண்டவரச்சொல்லுதலால் சீவகன் தன்றேனை இருமதுகுரவராலே கச்சிட்டுக்கட்டிஹம்போலத் தொழில்செய்யாதபடி பண்ணப் பட்டானென்று சிலர்கூறக்கேட்டு அவன்றேழர் யானை போரிலே மருப்பைச் சேரவிழந்த தன்மையையொத்தாரென்க. (உஅங)

நட்டவற்குற்றகேட்டேபதுமுகனக்குமற்றோர்
குட்டியைத்தின்னலாமேகோட்புலிபுறத்ததாகக்
கட்டியங்காரனென்னுங்கழுதைநம்புலியைப்பாய
வொட்டியிஃதுணரலாமேயுனாவல்லையறிகவெவ்வாள்.

இ - ன். தானட்புப்பண்ணினசீவகனுக்குப் பிறந்ததுன்பத்தைக்கேட்டுப் பது முகன் நக்குப் புலி புறத்ததாக அதன்குட்டியைவேறென்றிறற் தின்னலாமோ,

அதுபோல யாமுளேமாக அவனாலென்செய்யலாம்; அதுவேயுமன்றிக் கட்டியங் காரனென்னுங்கழுதை நம்புலியைப்பாய்தற்கு யாமும்பொருந்தி இவ்வார்த்தையை மெய்யென்றுணர்தலாகாதென்று திரனேநோக்கிகூறிப் பின்பு ஒற்றுப்போகின்றவ னேநோக்கி ஆண்டுப்பிறக்கின்ற வார்த்தையைக் கடுகவற்றவாயாக வென்றானென்க.

மற்று - வினாமற்று. தான்பாதுகாத்தற்றொழிலுடைமையிற் குட்டியென் றான். அது *“மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்ன” என்பதனுமுணர்க. இனிப் புலியென்றது சுதஞ்சணனைக் கருதியென்றுமுரைப்ப. (உஅச)

சிலையொடுசெல்லவனின் றுற்றேவரும்வணக்கலாற்றார்
முலையுடைத்தாயொடெண்ணித்தந்தையிக்கொடுமைசெய்தான்
கலைவல்லீரின்னுங்கேண்மினின்வதென்றுநாக்குமாங்கண்
வினாவொடுசென்றவொற்றுள்வினைந்தவாபேசுகின்றான்.

இ - ள். அவன்போனபின்பு, பதுமுகன் கலைவல்லீர்! ஆண்டுப் பிறந்தசெய்தி யித்தன்மைத்து; யாதெனின் சீவகன் சிலையொடுகின்றான் றேவரும் அவனைத் தாழ் வித்தலாற்றாராதலின், அவனைத்தாழ்வித்தலரிது; இக்கொடுமைசெய்தான் நற்றா யொடெண்ணித் தந்தையே, இன்னமுமொற்றன்வந்தாலுங் கேண்மினென்று உரைக் கின்றவளவிலே ஒழிவந்தவொற்றன் செய்தி சொல்லாநின்றானென்க. (உஅரு)

இட்டிலேவஞ்சுந்தம்கூர்வாளிருஞ்சிலையிருப்புச்சுற்றார்
நெட்டிலேச்சூலம்வெய்யமுனைத்தண்புநெருங்கவேந்தி
யெட்டெலாத்திசையுமீண்டியெழாயிரத்திரட்டிமள்ளர்
கட்டழங்கதினாயுர்கேள்வளைத்தவாவளைத்துக்கொண்டார்.

சட்டி - விகாரம் இருப்புச்சுற்று - பூண். முனைத்தண்டு - முனையினையுடைய தண்டாயுதம்.

இ - ள். பதினாலாயிரமள்ளா சட்டிமுதலியனவற்றை நெருங்கவேந்தி எட் டாயுத எல்லாத்திசைகளினுமிண்டிக் கதினாப் பரிவேடிப்புவினாத்தாற்போல வளைத் துக்கொண்டாரென்க. (உஅசு)

பிடியொடுகின்றவேழம்பெருவளைப்புண்டவண்ணம்
வடிமலர்க்கோதையோடும்வளைத்தலின்மைந்தன்சீறி
வடுகளைசிலையோடேந்திவெருவாத்தோன்றலோடு
மடுபுலிசுண்டமான்போலாறலவாயினாரே.

இ - ள். பிடியொடுகின்ற பெருவேழம் வளைப்புண்டாற்போலே குணமாலே யோடேகூட மனையிடத்தேவளைத்தலாலே மைந்தன்சீறிக் கணையைச் சிலையுடனே யேந்தித் தோன்றினவளவிலே அம்மள்ளர் புலியைக்கண்ட மான்போலே வழியல் லா வழிகளிலேபோளுரென்க. (உஅஎ)

க. சூழ்கமுன்மள்ளார்பாறச்சூழ்ச்சியிற்றந்தைபுல்லல்
வீழ்த்தருகண்ணாடம்மோய்விளங்குதோள்பிணிப்பமற்றென்

* விமலையாரிலம்பகம், அ;

ரோழாவதிச்செய்திட்டேனென்றுதான்னுளங்கினின்று
ஊழ்திபாப்பாம்புசேர்ந்தவொளியிகுபரிதியொத்தான். (உஅஅ)

- உ. ஒற்றன்வந்துபாப்பக்கேட்டையொத்ததேயென்சொல்லென்னுச்
சுற்றினாழ்க்கைநோக்கிச்சூழிமால்யானையன்னு
ஊற்றவிவ்விடதைத்தீர்க்குமுபாயநீருமைமினென்று
பொற்றிரட்டுன்றம்மேலப்பொலிவுகொண்டிருந்ததோளான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வருத்தத்தாற்கழன்று நீர் வீழ்கின்றகண்ணொளிகடி தமமோய் - தாய், கந்தை. புல்லி - அணுகி.

உ. சூழி - முகபடாம். தோளான் - பதுமுகன்

இ - ள். மள்ளர் அங்ஙனங்கெட்டார்களாக, இதுகாரியமன்றென்றுகருதி, தந்தையினர் புல்லி விளங்குதோனைச் சூழ்ச்சியாலே போத்தொழில்செய்யாதபடிசெய்ய, அவன் இவர்கள் வேண்டிக்கோடலின், எனக்குவடுவில்லை; என் ரோழர்க்கு வடுவுண்டாக்கினென்று கலங்கினின்று; அப்பொழுது மள்ளர் சென்று கைக்கொள்ளுதலாற் பாம்புமறைத்த பரிதியையொத்தானென்று ஒற்றன் வந்துகூடக்கேட்டு என்சொல் ஒத்ததோவென்றுகூடப்பதுமுகன் தன்னைச்சூழ்த்த நின்றவர்களுமுகத்தைநோக்கிச் சேவகனுக்குற்ற இவயிடதைத் தீர்க்குமுபாயத்தை நீங்கள் உரைமினென்றுனென்க

ஊழித்திபாப்பரிதி. இனி மொய்யிளங்குதோள்பாடமாயின், தம்மென்பது ஒருமைப்பன்மைமயக்கமாம். திபாப்பரப்புச்சோந்தவும் பாடம். (உஅஅ)

நிறைத்திங்கொளியொடொப்பான்புதுதிசேனினையதுசொல்லு

மறைத்திங்கணகராவல்லேசுடுதுநாஞ்சுடுதலோடு

மிறைக்குற்றேல்செய்தல்என்றயெரியின்வாய்ச்சனங்கனிங்கச்

சிறைக்குற்றீக்கிச்சென்றுச்செகுத்துக்கொண்டெழுதுமென்று

இ - ள். நிறைத்த திங்கொளியொடொப்பானாகிய புத்திசேனன் நிறைந்து சொல்லும்; நாம் இப்பொழுதேமறைந்து ஊரைக்கடவோ, சட்டவளவிலே சனங்கள் இறைக்குக் குற்றேவல்செய்தலின்றி எரியையலித்தாரு நீங்கினார்களாக மன்னனைக்கொன்று சேவகனுக்குச் சிறையாகிய குற்றத்தைநீக்கிக் கொண்டுபோக மென்றுனென்க

இவன் அந்தணனுதலின் முறையினை

ப. 161

காலத்திரககாமேயக்கடியரண்கடந்தவம்பு,

சாலததிச்சவரர்கோலஞ்செய்துநம்மறவரிண்முக

கோலத்திவேஸ்னணைக்கோயிலுள்வளைப்பவிப்பா

லாலத்தியிடங்கடோறுமாகுலஞ்செய்துமென்று.

இக்கவ்யமுதல் பதுமுகன்கூற்று.

இ - ள். நீகூறியவாறே வினாயஹழித்திப்பொலுத்தியால் ஊரமுழுதுஞ்சுட்டாடு முப்புரத்தைக்கடந்த அம்புபோலே சிலவிடங்களைவிட்டுக்கட நம்மறவரிண்ம. சீ

வேடர்கோலத்தைச்செய்து கீகட்டியங்காரனைக் கோயிலிலேவளைத்துக்கொள்ள இப் பகுதியிலே ஆலையிற்பாகடுந் தீயையுடையநாடெங்கும் அழிக்கக்கடவோமென்றா னென்க.

*“உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண் - டெய்யவல் லானுக்கே யுந்தீ பற” என்றாற்போல.

(உகக)

சிறைப்புறங்காத்துச்செல்லுமதனைத்தெருவில்வீழப்
பிறைத்தலையம்பிற்சென்னிபெருநிலத்திலுவலிட்டான்
மறுக்கும்றுமள்ளர்நீங்கமைந்தனைக்கொண்டுபோகி
யறைத்தொழிலார்க்குஞ்செல்லாவருமினாபுகுமினென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்செய்தால் யான் அம்பாலே சிறையைப் பாதுகாத்துத் தெருவிலேசெல்லுமதனைத் தலையை நிலத்தேவீழவீடுவேன்; இட்டால் மறுகுத லுற்று மள்ளர்நீங்கினவளவிலே சீவகனைக்கொண்டுபோய்க் கீழறுக்குந்தொழிலுடைய அமைச்சர்க்கும் நினைக்கவொண்ணாத காவற்காட்டிலே செல்லுமினென்றானென்க.()

மாற்றவர்மலைப்பிணங்கேவாட்கடாக்கொண்டிருந்தா
வேற்றுலகேற்றிதும்பின்வினாதர்வேனுலகிற்கெல்லா
மாற்றியநட்புவல்லேவலிப்புறீஇயிடுமினென்றான்
கூற்றங்குள்பலவுந்தொக்ககூற்றத்திற்கூற்றமொப்பான்.

கூற்றங்குள்பலவுந்திரண்டகூறுபாட்டிலே விசேடித்துக்கூற்றத்தையொப்பான்; “முத்தரக்கூற்றம்” என்றாற்போல. சோழந் பதுமுகனுக்கு விசேடமுண்டென் றார். இனிக் கூற்றத்தில் உவமைகூறுமிடத்துப் பலகூற்றங்களாலேபண்ணின தொரு கூற்றமொப்பானென்றுமாம்.

இ - ள். கூற்றமொப்பான அங்ஙனஞ்செய்தாற் பகைவர்மலைத்தன்னடாயின் வாளாளாலேகடாவிட்டு வல்லே விண்ணுலகேற்றி தும்பின்னைகடுகவருவேன்; நீங் கள் நடத்தியநட்பை உலகெல்லாம் நிலைபெறுத்தியிடுமினென்றானென்க. (உகக)

காலனைசூழ்ந்தநோய்போனபுலமாவியுலர்கூழ்
வேலினையேந்திநந்தன்வெருவரத்தோன்றலோடு
மாலேதன்றறதைதானுமககளும்வந்துகூடிப்
பாலவர்பிறருமிண்டிப்பாய்புலியினத்திற்கூழ்ந்தார்.

இ - ள். காலன் ஏவின்விடத்தேசேற்றகு அவனைசூழ்ந்தநோய்போல மாவின் மேலே நபுலவிபுலாகூழ்ந்துவர நந்தட்டன்றோன்றினவளவிலே அவனுடனே குபே ரமித்திரனும் அவன்மக்களுந் தமபகுதியினுள்ளாரொழிந்தவரும் ஈண்டுவந்து தோழ ருடனேகூடி. எல்லாரும் புலியினம்போலே பதுமுகனைச்சூழ்ந்தாரென்க.

நபுலவிபுலா - கபிலபரணாபோலக்கொள்க.

(உகச)

மட்டுவாயவிழ்ந்ததண்டார்த்தாமரைநாமன்சொன்ன
கட்டமைந்திதன்மேற்காப்பமைந்திவர்கணிப்ப
பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொற்கலையணிபரவையல்கு
லிட்டிடைப்பவளச்செவ்வாய்த்தந்தையுமிதனைக்கேட்டாள்.

இ - ள். பதுமுகன்கூறிய வகுப்பமைந்தமுறையிலே இவர்கள்காவலமைந்து
நின்ப, அல்குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையும் இச்செய்தியைக்கேட்டாளென்க. (1)

மணியியல்யவனச் செப்பின்மங்கலத் துகிலேவாங்கிக்
கணைபுகாகண்ணியேற்பவுடுத்தின்பென்பாற்செப்பிற்
பிணையலுநறியசேர்த்திப்பெருவிலையாரந்தாங்கித்
துணைவனுக்குற்றதுன்பஞ்சொல்லியதொடங்கினுலோ.

இ - ள். அதுகேட்டகண்ணி நியானத்துக்கேற்ப வெண்ணிலையுடுத்தபின்பு
நறியமாலையுமணிந்து முத்தாரத்தையுந்தாங்கிக் கணவனுக்குற்ற வருத்தத்தைத்
தீர்த்தற்குத் நியானத்தைத் தொடங்கினுளென்க. (2கக)

பொன்வணிமணிசெயோடைநீரின்வெண்சார்ந்துபூசித்
தன்னுடைவிஞ்சையெல்லாரந்தாரியிலோ, தலோடு
மின்னவொளும்வேலுக்கல்லொடுதியுங்நாற்று
மன்னுடனேந்தித்தெய்வமாதரைச் சூழ்ந்தவன்றே

இ - ள். அங்ஙனந்தொடங்கியதாரியல் மடவிலிருந்தசாரத்தைப் பன்னிருட
னேபூசித் தன்னுடையமந்திரங்களுல்லாவற்றையுமோதினவளவிலே இவள்வழி
பாட்டிற்கு விரும்பிவருத்தெய்வங்கள் வாள் வேல் முதலியவற்றை மிகுதியுடனே
யேந்திவந்து அவனைச்சூழ்ந்தவென்க.

இதனாலும், பின் “விண்ணோர்களைவாழ்த்தி” என்றதனாலும் ஈண்டு விஞ்சைய
வாராமையுமுணர்க. சார்ந்துத்த - தன்னுடைவிஞ்சையம் பாடம். (2கக)

வேறு.

ஆரமின்னும்பனைவெம்முலையாடமைத்தோளினால்
வீரனுற்றதுயர்மின்னெனநீக்கியமெல்லவே
நேரமன்னும்வருகென்றுநின்றாணினந்தாரோ
பாருண்மன்னும்பழிபண்பனுக்கின்ருளினோந்தே

இ - ள். முலையினையுடையதோளினால், தன்கணவனுக்குற்றதுயரை மின்
போற் கடிதுமறையும்படிநீக்குதற்கு இவ்வாயிலிலே மிகவுமனுக்கவருவார்களாக
வென்றுநின்றவள், பண்பனுக்கு இன்றுவினைந்தொரு பாரிலேமன்னுகின்றபழியை
மெல்லவே நினைந்தாளென்க.

அது மேற்கூறுகின்றா.

(2கக)

மன்னன்செய்தசிறைமாகடலுட்குளிததாழ்வுழித்
தன்னையெய்திச்சிறைமீட்டனாடல்மனையாளெனி

னென்னையாவதிவனற்றலுங்கல்வியுமென்றுடன்

கொன்னும்வையங்கொழிக்கும்பழிக்கென்செய்கோதெய்வமே.

சிறையெனவே கட்டில்லாமையுணர்க. என்னை, ஐ - அசை. ஆவது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கொன்னும் - பெரிதும்.

இ - ள். அரசன்செய்தசிறையிலே தான் முழுடியழுந்துகின்றவளவிலே தன்மனையாள் தன்னைச்சேர்ந்து சிறையைநீக்கினாளென்றால் இவனற்றலுங் கல்வியும் என்னாகக்கடவனவென்றுகூறி உலகமெடுத்துச்சொல்லும்பழிக்குத் தெய்வமே யான் என்செய்வேனென்று நினைந்தாளென்க. (உகக)

க. செல்வனுற்றசிறைசெய்யவணீக்குமென்றும்பழி
யில்லையாயின்னவள்யானெனும்வேற்றுமையிலேயே
சொல்லின்வெள்ளிம்மலேதோடவிழ்தாமரைப்பொன்மல
ரெல்லையாகும்பொதுப்பெண்ணவள்யான்குலமங்கையே. (1)

உ. ஆவதாகப்புகழும்பழியும்மெழுநாளாவை
தேவர்மாட்டுமொழிமககளுளில்வழித்தேர்கலே
னெமெனெஞ்சம்மெனநோக்கிநின்றாள்சிறைப்பட்டதன்
காவற்கன்றிற்புனிற்றுவனகார்மயிற்சாயலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

திருப்பார்க்கத் தீங்கெலாநீங்குமென்று உலகங்கூறுதலிற் றுனும் அதனாக்கூறுகின்றாள். ஏகாரம் - தேற்றேகாரம். காவற்கன்று - தன்காவலையுடையகன்று.

இ - ள். செல்வனுற்றசிறையைத் திருமகனீக்குமென்றுகூறியவதனைப் பழியில்லையாய்முடியுமாயின், அவனென்றும் யானென்றும்வேறுபாடில்லையே, வேறுபாடுசொல்லின், எனக்கெல்லை வெள்ளிமலையாகும்; அவனாக்கெல்லை தாமரைப்பொன்மலராகும். அவள் பொதுமகள்; யான்குலமங்கை. அதனாலும்பழியில்லையாம். அதுவுமன்றி ஈண்டுப் புகழும்பழியுமானதாக; அவை தோன்றுநாட்டேவர் பக்கலுந்தோன்றும்; மக்களில்அவையில்லாதவிடங் கண்டநியைன்; இவையெல்லாம் நினைக்குங்காலமுமன்று; என்னெஞ்சமுநோமெனக்கூறி மயிற்சாயல் ஒருசிறைப்பட்ட தன்கன்றிடத்துப் புனிற்றுகோக்குதலொத்த நோக்கினைநோக்கிநின்றாளென்க.

ஆ விடுவிக்ககோக்கிநின்றாற்போலேநின்றாள். இது பயனுலகம். (க0க)

வேறு.

க. மாரகர்சுடுதலொன்றோமதனையழித்தலொன்றோ
வானிகரில்லாமைந்தர்கருதியததுவுநிற்க
வேய்நிகரில்லதோளிவிஞ்சையால்விடுத்தாக்கொள்ளப்
போயுயிர்வாழ்தல்வேண்டேனெனப்பொருள்சிறுக்கின்றான்.(1)

உ. கச்சறநிமிர்ந்துமாந்தர்கடாவிடுகளிறுபோல
வுச்சியுமருங்கும்பற்றிப்பிளந்துயிர்மருகிக்கோண்மா

வச்சுறவழன்றுசீறியாட்டினம்புக்கதொப்பக்
குச்செனநிறைத்தயானைக்குழாமிரித்திவெவென்றான்.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

இ - ன். வானுநிகரில்லாமைந்தர்கருதியது: ஒன்று மாநகரைச்சுடுதல்; ஒன்று மதனைக்கொல்லுதலாயிருக்கும். அதுவுந்தாழ்வில்லை; தத்தை தன்விஞ்சையால் என்னைவிடுவித்துக்கொள்ள யான்பிழைத்துப்போய்ப் பின்பு உயிர்வாழ்தலைவேண்டேனென்றுகருதிக் காரியத்தை நினைக்கின்றவன், தன்வயிற்றிற்கட்டின கச்சுறும் பழநிமிர்ந்து மாந்தரை உச்சியையும்ருங்கையும்பற்றிப்பிளந்து உயிரைக்கடாவிடுகளிறுபோலே மதனைக்கொன்று புலிசீறி ஆட்டினத்தேபுக்கதொப்பப் பாவாற்றி யென்னும்படி நெருங்கவளைத்த யானைத்திரளையுங் கெடுத்திடுவேனென்று கருதினென்க.

ஆசிரியற்குநேர்த்ததற்குத் தாழ்வாகாதென்று இத்திரளைக் கொல்லக்கருதினான். ஆய்நிகரும் பாடம். (௯௦௬)

மின்னிலங்கெயிற்றுவேழம்வேழத்தாற்புடைத்துகதிண்டே
பொன்னிலங்கிவுளித்தேராத்புடைத்துவெங்குருந்தொங்க
வின்னுயிரவனையுண்ணுமெல்லையாள்வந்ததில்லை
யென்னையிக்கிருமிகொன்றென்றேழனைநினைப்பவென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங் கருதினவன் பின்பு குருதிபொங்கும்படி வேழத்தை வேழத்தாலேபுடைத்துத் திண்டேரைப்பொன்னிலங்கு இவுளித்தேராலேபுடைத்து நம்பகைவனுயிரையுண்ணுநாளெல்லை வந்ததில்லை; இக்கிருமிகளைக்கொன்று பெறும் பயன்யாது? என்றேழனைநினைப்பேனென்று நினைத்தானென்க.

மக்களாகியகருத்தின்மையிற் கிருமியென்றான் (௯௦௭)

தோழனுந்தேவிமார்தங்குழாத்துளான்றுளும்புமுநீர்
ரேழ்தருபரிதிதன்மேனிளம்பிறைகிடந்ததேபோற்
முத்தகையாரமார்பிற்சீவகன்குணங்கடம்மை
யாமெழீஇப்பாடக்கேட்டோரரம்பையைச்சேர்ந்திருந்தான்

எழுதருமிளங்கதிர்மேலே இளம்பிறைகிடந்தாற்போலத் தங்கின முத்தாரமா பிளையுடைய சீவகன்

இ - ன். சுதஞ்சணனுந் தேவமாதிரளிலே யிருக்கின்றவன் ஓரரம்பையைச் சேர்ந்து சீவகன்குணங்களைப் பாடக் கேட்டிருந்தானென்க. (௯௦௮)

வேறு.

வயிரம்வேயந்தமணிநீண்முடிவாலொளிவானவன்
செயிரிற்றீர்த்தசெழுந்தாமரைக்கண்ணிடடைவ
முயிரனானினைந்தாஹற்றதோதியினைக்கினான்
மயிலனார்க்குப்படிவைத்தவன்மால்விசும்பேறினான்.

இ - ள். வயிரமணிவேயந்தமுடியினையும், வெள்ளைநிறத்தினையுமுடைய தேவனது குற்றத்தைநீங்கினகண் இடனுடினவளவிலே, இதனெனக்குத்திங்குவருமோவென்றுநோக்காதே முதற் சீவகனைநினைந்தான்; நினைந்து அவனுற்றதுன்பத்தையறிந்தான்; அறிந்து தேவிமார்க்குத் தன்னுருவைநிருமித்துவைத்துத் தன்னார்தியாகிய மேகத்திலே யேறினென்க.

ஒதி - அவதினானம். ஒலக்கங்குலையாமற் படிவம்வைத்தானென்க. படிவம்-விகாரம். (௩௦௬)

இடியுமின்னும்முழக்கும்மிவற்றானுலகந்நிமைந்
தொடியுமுழியிவணின் றுகாலவகைழ்ந்தென
நடலேநோக்கிக்கதிர்நாணுவதொப்பமறைந்தபிங்,
கடலையேந்திநிலத்திட்டெனமாரிகலந்ததே.

நிறைந்து - நிறைய. கீழ்ந்து - கீழ்.

இ - ள். அவ்வூர்தி உறுகால் வரையைப்பிளக்க இடியும் மின்னும் முழக்குமென்கின்றவற்றாலே தானிறைதலின், இந்நடலையைநோக்கி நம்மையொழிய ஊழிநிகழ்ந்ததென்று நாணுந்தன்மையையொப்பக் கதிர்மறைந்தபின்பு உலகமுடியும் ஊழியின்ற இப்பொழுதென்னும்படி கடலையெடுத்து நிலத்தேபோகட்டாற்போலே பின்பு மறைகலந்ததென்க. (௩௦௭)

விண்ணுமண்ணுமநிறியாதுவிலங்கொடுமாந்தர்தங்
கண்ணும்வாயும்மிழந்தாங்கட்கொண்டதுகாண்கெனப்
பெண்ணுமானும்மிரங்கப்பெருமான்மகன்சாமியை
யண்ணலேந்தியகலம்புல்லிக்கொண்டெழுந்தேகினான்.

இழந்து - இழப்ப. ஆங்கடல் - மேல் ஊழிக்காலத்துவரும்கடல். பெருமான்-சச்சந்தன்.

இ - ள். அம்மழையாலே விலங்குமக்களும் விண்ணுமண்ணுமநிறியாதே கண்ணும்வாயுமிழக்கும்படி ஆங்கடல்கொண்டதனைக் காண்பீராகவெனக்கூறிப் பெண்ணுமானுமிரங்கச் சதஞ்சனன்வந்து சாமியையெடுத்து மாப்பிலேதழுவுக்கொண்டுமேனோக்கிப் போனென்க.

விலங்குகள்மேயாமையின், வாயிழந்தன. “ மாமேயன்மறப்ப ” என்றார் பிறரும். (௩௦௮)

ஞன்னுண்டோங்குநிரடோளவற்கொண்டெழுந்தேகலு
நன்றுண்டாகவெனநன்னுதல்வாழ்த்தினள்வாழ்த்தலு
மொன்றுண்டாயிற்றவளுள்ளுழிநோயுறுகாளையை
யென்றுண்டாங்கொலிவிக்கப்படுநாளெனுஞ்சிந்தையே.

இ - ள். சீவகனை அவன் கொண்டுபோகின்றவளவிலே, தத்தை நன்றுண்டாகவென்று வாழ்த்தினான்; வாழ்த்தினவளவிலே, அவளுக்கு இவனைக்காணுங்காலம் எந்நாளிலேயுண்டாங்கொலென்னும் நினைவாகிய உள்ளுழிநோயொன்றுண்டாயிற்றென்க.

உண்டு - உவமவாசகம். நாளென்றது காலத்தையுணர்த்தும். (௩௦௯)

சந்தமாலேத்தொகைதாழ்ந்துசாந்தவகமழ்பூமியுள்
வந்தவிண்ணோர்களை வாழ்த்தியேத்திம்மலர்மாலேது
யெந்தைமார்களுமுகென்னவேகவிடுத்தாள்சூரல்
சிந்தைசெய்யுஞ்சிறகர்க்கினிதோற்குமந்திஞ்சொல்லான்.

சந்தம் - நிறம். சூரலென்னுநரம்பு தான் இத்தன்மைபெறவேண்டுமென்று கரு
துஞ் சொல்லான்.

இ - ள். தான்வழிபட்டபூமியிலே அவ்வழிபாட்டிற்குவந்த தெய்வங்களை
மாலையைத்துவிவாழ்த்தித் தோத்திரங்களைக்கூறி, எந்தைமார்கன்! போவீராகவென்று
போகவிட்டாளென்க.

தான்வழிபட்டதெய்வங்கள் செய்துமுடிக்கின்றசாரியம் நிறரான்முடிதலின்,
அவரைப் போகவென்றான். (௩௧௩)

வேறு.

க. மலேத்தொகையானைமன்னன்மைததுன்னமதனென்பான்
கொலேத்தொகைவேவினானைக்கொல்லியகொண்மிபோந்தா
வலத்தகையவனைக்காணாஞ்சுயிர்த்தகஞ்சிறோக்கிச்
சிலேத்தொழிற்றடக்கைமன்னங்கிற்றெனச்செப்புகின்றான். (௩௧௪)

உ. மன்னனாற்சிறப்பட்டமைந்தனைக்கொல்லப்போந்தா
மென்னினிச்சொல்லிச்சேறுமென்செய்தும்யாங்கொல்லா
மீன்னதுபட்டதென்றாலெரிவிளககுறுககுநம்மைத்
துன்னுபுகழ்ந்துதோன்றச்சொல்லுமின்செய்வதென்றான்

* இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள் மன்னன்மைத்துணைய மதனென்பான், சீவகனை அரசன்ஓகால்
லுக்கெகுத் தான் கைக்கொண்டுபோந்தவன், அவனைக்காணாநாய் அஞ்சி நோக்கிமன்
னற்கு இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்றவன், அரசனாற்சிறப்பட்டசீவகனை அவன்கொ
ல்லும்படி கைக்கொண்டுபோந்தநாஞ் சென்று யாங்குப்பட்டதுன்பமெல்லாம் இத்
தன்மைத்தென்றுகூறின, நம்மை நடைவிளகுகெரிக்கும்; இனி யென்சொல்லிச் செல்
வேம்; மேலென்செய்யக்கடவேம், செய்யுங்காரியத்தை எல்லாருநெஞ்சிலேவிசாரித்
துத் தோன்றச் சொல்லுங்கொள்ளுனென்க. (௩௧௨)

வாழ்வதோருபாயநாடிமதியுடம்பட்டுவல்லே
சூழ்வினையாளாராங்கொணருவனைத்தொடர்ந்துபற்றிப்
போழ்படப்பிள்ளைவாளிற்புரட்டியிட்டரியக்கண்ணே
யாழ்கலமார்தர்போலவணிககரமுங்கிற்றன்றே.

இ - ள். சூழ்வினையாளா தாம் உயிர்வாழ்வதோருபாயத்தைநாடி மதியொருப்
பட்டு அவ்விடத்தே ஒருவனைத் தொடர்ந்துபற்றி வகிற்படப்பிளந்து வடிவெதிரியாத
படி புரட்டியிட்டுவைத்து வாளாலரிய அதனைக்கண்டு தாழ்ந்துபடு மரக்கலத்தின்
மாந்தரைப்போல கரமுங்கிற்றென்க. (௩௧௩)

காய்சினவெகுளிவேந்தேகளிற்றொடும்பொருதகாளை
மாசனம்பெரிதுமொய்த்துமழையினேடிருளுங்காற்றும்
பேசிற்றான்பெரிதுந்தோன்றப்பிழைத்துய்யப்போதலஞ்சி
வாசங்கொடாரினுனைமார்புபோழ்ந்துருட்டியிட்டேம்.

மொய்த்த - மொய்ப்ப.

இ - ள். அவரங்ஙனஞ்செய்து அரசனிடத்தேசென்று, வேந்தே! யாங்கள் செய்
கிகூற்றித் தீவகன்சுற்றம் பெரிதுமொய்த்தவளவிலே, மழையோடே இருளுங்காற்றும்
மிகத்தோன்றுதலாலே எங்களைத்தப்பி அவனுய்யப்போதற்கஞ்சி நீயாணக்கிடும்படி
கொணராதே அவன்மார்பைப் பிளந்து தள்ளிப்போகட்டேமென்றாரென்க. (௩௧௪)

அருளவலியாண்மைகல்வியழகறிவிளமையூக்கர்
திருமலியீகைபோகந்திண்புகழ்நன்புகுற்ற
மொருவரிவ்வுலகில்யாரேசீவகனெக்குநீரார்
பெரிதரிதிவனைக்கொன்றாய்பெறுகெனச்சிறப்புச்செய்தான்.

வலி - மெய்வலி. ஆண்மை - ஆளுந்தன்மை. அறிவு - இயல்பானவறிவு. திரு
மலியீகை - செல்வமிகுசுன்றகொடை. போகம் - எல்லாவற்றினும் நுகரவல்லதால்.
யாரே, ஏகாரம் எதிர்மறை.

இ - ள். அருண்முதலியவற்றிற்குச் சீவகனையொக்குநீரார் ஒருவருமில்லை;
இவ்வுலகின்கண்ணே இவனைக்கொல்லுதல் மிகவுமரிது; இத்தன்மையாணக்கொண்
றநீ இவற்றைப்பெறுவாயாகவென்று மதனனுக்குச் சிறப்புச்செய்தானென்க. (௩௧௫)

குணமாலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகவி கக்கூடு

ஐந்தாவது.

பதுமையாரிலம்பகம்.

வீட்டருஞ்சிறையிறவேவன்விடுத்தயக்கொள்ளப்பட்ட
கோட்டயில்குணத்தினுன்போயென்செய்கின்றன்கொலென்னிந்
கூட்டரக்கெறிந்தபஞ்சிற்சூடியபளிங்கிற்றேன்றுந்
திட்டரும்படிவமன்னுன்றிறங்கிளந்துதைததுமன்றே.

வீட்டருஞ்சிறை - எல்லாவழியானும் போக்குதலரியசிறை. இங்நிலையினும்
ஆசிரியனுக்குநோந்தமொழிதப்பாமையிற் கோட்டயில்குணமென்றார். கூட்டரக்கெ
றிந்தபஞ்சு - செவ்வரக்கூட்டினபஞ்சு, பளிங்கைக்கூடியபஞ்சாலே அப்பளிங்கிடத்
தேதோன்றும் படிவத்தையொப்பான் - சீவகன்.

இ - ள். தன்னையுய்யக்கொண்டகுணத்தினுளைச் சிறையினின்றும்விடுவித்துக்
கொண்டுபோய்த் தேவன் என்செய்கின்றானோவென்றுகேட்டீராயின், அவன்செய்
கின்றநிலைமைதன்னை முற்படக்கிளந்து பின்னர்ப் படிவமன்னுன்றிறத்தை யுரை
க்கக்கடவேமென்று தேவர் கூறினாரென்க.

*“வண்டளர்” என்னுங்கவியளவும் தேவன்செய்தி கூறினா. (க)

விலங்கிவிலலுமிழும்பூணன்விழுச்சிறைப்பட்டபோழ்து
மலங்கலந்தாரினுன்வந்தருஞ்சிறைவிடுத்தபோழ்தும்
புலம்பலுமகிழ்வுநெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப்பொன்னார்
துலங்கலந்துயர்ந்ததோளானூழ்வினையென்றுவிட்டான்.

விழுச்சிறை - அன்னத்தைச் சிறைசெய்தலிற் சீரியசிறை

இ - ள். தோளான் கட்டியங்காரன்சிறையிலகப்பட்டபொழுதுந் தேவன்வி
டுவித்தபொழுதும் புலம்பலும் மகிழ்வுமநெஞ்சிற்றேன்றுதலின்றி இரண்டையும் ஊழ்
வினையென்றே கருதிவிட்டானென்க.

பொலிதலும், உம்மை - சிறப்பு. சிறைப்பட்டகாலத்தும் இவன் கொண்டு
போனகாலத்தும் அவன்மனமிருந்தபடிக்கூறினா. இதனானே சாரணரும் “சிறைப்
பட்டனைபோதும்” என்றார். (உ)

வானாரமுகளநாகமலர்துதைந்தொழுகவஞ்சித்
தேனினாத்தெழுந்துதிங்களிரெலென்சென்றுமொய்க்குங்
கானமரருவிக்குன்றிற்காய்க்குர்சுமந்தோர்திங்கண்
மேனியிமிர்த்தேறியாங்குத்தேவன்வெற்பேறினானே.

நாகமலர் தம்மிலேநெருங்கித் தேனொழுகும்படி வானரம்பாய்தலின், அவ்விடத்திருந்த தேனினைஞ்சிப்போய்த் திங்களை இருவென்றுகருதி மொய்க்கும்வெற்பு-சந்திசோதயம்.

இ - ள். திங்கள் இளஞாயிற்றைச்சுமந்து ஒருவெள்ளிக்குன்றிலே யேறினாற் போலே தேவன் சீவகனைக்கொண்டு தன்வேற்பிலே யேறினானென்க. (௩)

திங்களைத்தெளித்திட்டன்னபாற்கடற்றினாசெய்தெண்ணீர்
வெங்கள்விட்டலாந்தகண்ணிவிண்ணவனுரிமைதன்னான்
மங்கலவகையினாட்டிமணியணிகலங்கள்சேர்த்திப்
பங்கயநெடுங்கணைப்பவித்திரகுமரனென்றான்.

நீரென்றமையிற் றினாகுறிஞா.

இ - ள். விண்ணவன் தாமரைக்கண்ணனைத் தெண்ணீராலே உரிமையோடே கூடநின்றாட்டி மங்கலவகையின் மணிக்கலங்களையுஞ்சேர்த்திச் சுத்தகுமரனென்று கூறினானென்க. (௪)

சிறைப்பாவம் நீங்கினமைபற்றிப் பந்திரகுமரனென்றான்.

பொன்னணிகாம்புசெய்தபொழிகடூர்த்திங்கள்போலும்
பின்னியமுத்தமாலேப்பிணையுறழ்குடையீனிழற்
கன்னியர்கவரிவீசக்கனமணிக்குழைவில்வீச
வின்னிசைக்கூத்துநோக்கியிருந்தனநிலகமன்னான்.

பொற்காம்பு செறித்ததொருதிங்கள் - இல்பொருளுவமை.

இ - ள். நிலகமொத்தவன் சல்லியுந் தூக்குமாகவிட்ட முத்தமாலையையுடைய திங்கள்போலும் குடைநிழலிலே கவரிவீச அதனெகிரே குழை யொளியைவீச இசையோடுகடியகூத்தைத் தான்பார்த்து இருத்தற்குத்தக்க இருப்பிலே யிருந்தானென்க (௫)

இருமலர்க்குவளையுண்கணிமைப்பிலாப்பயத்தைப்பெற்ற
வரிமலர்த்தாரினான்மனழுகண்டளியவென்னா
திருமலர்க்கோதையைம்பாற்றேவியர்தொடாபுகேட்ப
வெரிமணிப்பூணிணுமின்னணமியம்பினானே.

இருமை - கருமை.

இ - ள். தேவியர் எங்கன்கள் அளிக்கத்தக்க தாரினன்றன் அழகைக்கண்டு இமையாதிருந்தபயனை இன்றுபெற்றனவென்று முகமன்கூறி, இவனுடன் நட்பு எங்ஙனமுண்டாயிற்றென்று தேவினைக்கேட்ப, அவனும் இப்படிக்கூறினென்க.

ஞமலியாகியபிறப்பை மறையாமற்கூறலின், இன்னன்னமென்றா. (௬)

வேறு.

பிணிக்குலத்தகவயிற்பிறந்தநோய்கெழுந்
தணித்தகையுடம்பெனக்கருளினோக்கினான்

கணிப்பருங்குணத்தொகைக்காளையென்மனன்
மணிக்கலத்தகத்தமிர் தனையமாண்பினன்.

பிணிக்குலம் - நோய்த்திரன்; எனவே விலங்காயிற்று. அந்நோய்க்கெல்லாம் அகமென்றது நாயை. *“எரிநீரவேநரகம்நரகத்துன்பத் - தொருநீரவே விலங்கு தானுடைய துன்பம்” என்றார் மேலும். அணித்தகை - அழகைத் தகைக்கின்ற. கணிப்பு - அளவு. மணிக்கலத்தமுதென்றார், வடிவிற்குத்தக்க கலங்காதகுணமுண்டாதலின்.

இ - ள். அமிர்தனையமாண்பினன், விலங்குகளில் நாயாகிய பிறவியிடத்தே பிறந்த நோயைக்கெடுத்து இவ்வுடம்பினையெனக்கருளி இங்ஙனம்பார்த்தான், இக்காளை காணுங்களென்றானென்க. (எ)

கடற்சுறவுயரியகாளையென்னவ
னடற்கரும்புகைகெடுத்தகன்றநீணில்
மடத்தகையவளொடும்வதுவைநாட்டினாங்
கொடுக்குவமெனத்தெய்வமகளிர்கூற்றினார்.

இ - ள். காமனையொத்தவன் பகையைக் கெடுத்து அவற்கு நிலமாகிய மடத்தகையவனைக் கலியாணஞ்செய்து கொடுக்குவமென்று தெய்வமகளிர்கூற்றினாரென்க.

ஒடு - உருபுமயக்கம் உம்மை - அசை. நிலமகளொடு திருமகளுமாம். (அ)*

செருநிலத்தவனுயிர்செகுத்துமற்றெனக்
கிருநிலமியைவதற்கெண்ணல்வேண்டுமோ
திருநிலக்கிழமையுந்தேவர்தேயமுந்
தருநிலத்தெமக்கெளிற்றருகுந்தன்மையீர்.

இ - ள். போர்நிலத்தே யானே அவனுயிரைப்போக்குவேன். எனக்கு நிலங் கூடுகின்ற இவ்வெளியகாரியத்திற்குப் போகபூமியையுந் தேவர்தேயத்தையும் எமக்கு நிலத்தே தாருமென்றால் அங்ஙனம் தரவல்ல தன்மையீர்! எண்ணல்வேண்டுமோ வெனச் சீவகன் கூற்றானென்க.

தரும, தருகும் இரண்டும்விகாரம். தருமிடத்து எமக்கே யுரித்தாகவென்று மாம். (க)

க. மண்மிசைக்கிடந்தனமலையுங்கானமு
நணனுதற்கரியனநாடும்பொய்கையுங்
கண்மனங்குளிர்ப்பனவாறுங்காண்பதற்
கெண்ணமொன்றுளதெனக்கிலங்குபூணிதும். (கஃ)

உ. ஊற்றுநீர்க்குவலுளுறையுமீனனார்
வேற்றுநாட்டதன்சுவைவிடுத்தன்மேயினார்

போற்றுநீபோவல்யானென்றுகூறினும்
காற்றினதமைதியங்கறியக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியனவாகிய குளிர்ப்பனவாகியவென்க.

இ - ள். பூனினும்! நிலத்திடத்தே மலைமூலியனவெல்லாங் கிடந்தன; அவற்
றைச் சென்றுகாண்டற்கு எனக்கு ஓரெண்ணமுண்டு; அவைகாணுதே கூவலில்
உறையும்போலே தாம்பிறந்த ஊரிலே திரிந்தேவிடுகின்றவர்கள் வேற்றுநாட்டு
நகர்ச்சியினுடைய இன்பத்தைக் கைவிடுதலைப்பொருந்தினாராதலின், யான் அவற்
றைக்காண்டற்குப்போவேன். நீ இவ்விடத்தே பேணிக்கொண்டிருவென்று கூறி
வைனுக்கு வழியினதெய்தியை அவ்விடத்தே தெரியுமபடி கூறினானென்க.

அது - நுகர்ச்சி. சுவையதனையென்றமாம். இவன் கூட வாராதபடி போற்
றென்றான். (கக)

வேறு.

இம்மலைக்கிரண்டுகாதமிறந்தபினிருண்டுதோன்று
மம்மலையரணபாதமென்பதன்றாள்வாய்த்தோன்றுர்
தம்வினைகழுவுகின்றாச்சாரணர்தரணிகாவல்
வெம்மையினகன்றுபோந்துவிழைவறத்தூறந்துவிட்டார்.

இ - ள். இம்மலைக்கு இருகாதமிறந்தபின் இருண்டுதோன்றுமம்மலையைஅரண
பாதமென்றுபெயர்கூறுவர்; அதன்றாள்வரையிலே வந்திருந்து தோன்றுகின்ற இரு
வினையையும் கழுவுகின்றாராகிய சாரணர் வீட்டைவிரும்புதலிற் தரணிகாவலைத்
தூறந்துபோந்து பின் பற்றறத் தூறந்துவிட்டவர்களென்க

அரணபாதம் - * ஸ்ரீ கோயிலுள்ளமலை. (கஉ)

சுந்தையிற்பரித்யன்னர்சேவடியிறைஞ்சலோடும்
வெந்திறவியக்கிதோன்றிவிருந்தெதிர்கொண்டுபேணித்
தந்தவளமிர்தழுட்டவுண்டவட்பிரிந்தகாலைச்
சந்துடைச்சாரல்சேறிதரணிமேற்றிலகமன்னாய்.

இ - ள். தரணிக்குத்திலகமன்னாய்! மலங்களைக்கெடுக்கின்ற சுந்தையாலே
இருளகற்றும் பரிதிபோல்வாரடியை இறைஞ்சினவளவிலே, இயக்கிதோன்றி எதிர்
கொண்டு அமிர்தத்தைத்தந்து பேணி விருந்துட்ட உண்டு, அவனைப் பிரிந்தகாலத்
தே அவ்வரணபாதத்தின் சாரலிலே செல்வாயாகவென்க.

அமிர்தம் - நுகரப்படுவன.

(கங)

வேறு.

அங்குநின்றகன்றபினையைங்காவதம்
வெங்களிவிடுமகவேழப்பேரினற்
தங்கியகாடதுதனிச்செல்வாரிலே
கங்கையின்கடையதுகடலிற்றேறன்றுமே.

இ - ள். அங்குநின்றும்போனபின்பு இருபத்தைங்காதவழி வேழத்திடங்கிய கடல்போற்றோன்றுங்காடு கங்கையின்களையிடத்தது; அத்தனைத் தனியேபோவாரி ல்லையென்க.

இவ்வியானைகூற்றிற்று, அவனறஞ்செய்தனோக்கி. * “பஞ்சவர்போலநின்றபகட் டுனப்பரிவுதித்தான்” என்ப.

(௧௬)

புனலெரிதவழந்தெனப்பூத்ததாமரை
வனமதுவாளெனவானைபாய்வன
மனமகிழ்பெருந்தடம்வலத்திட்டேருதி
யினமலர்த்தாரினுயிரண்டுக்காதமே.

இ - ள். தாரினாய்! தாமரையையுடைய வானைபாய்வனவாகிய தடங்களை வலத் திட்டி அவ்வியானைதிரியும்வனத்தே இருகாதமேருவாயாகவென்க.

(௧௭)

காந்தியமணியொடுவயிரம்பொன்கலந்
தேந்தனின்னோளெனவிரண்டுஞ்றுபோய்ப்
பூந்துகின்மகளிரிற்பொலிந்துபோர்த்ததோர்
பேந்தருபேய்வனம்பெரியகாண்டியே.

ஏந்தல் - தொழிற்பெயர். பெரிய அச்சந்தரும்பேய்.

இ - ள். அங்குனம் இருகாதம்போய் மணிமுதலியவற்றைக் கலந்து ஏந்துதலை யுடைய நின்றோளென்னும்படி வளர்ந்த இரண்டுஞ்ற்றைக்கடந்து, பேய்கள் மக ளினைப் போலே பொலிவுபெற்று மனத்தை மறைத்ததொரு காட்டைக் காண் பையென்க.

(௧௮)

இளவெயின்மணிவளையெறித்திட்டன்னதோ
ரளவருகும்குமத்தகன்றமார்பினாய்
களவினினனிநலங்கவார்ந்தகள்வவென்
றுளர்மணிக்கொம்பனாருருகிநைப்பே.

உளர்தல் - அசைதல்.

இ - ள். வெயில் வளையிலே யெறித்த தன்மையைப் போல்வதோர் மார்பினாய்! நினை அவர்கள்கண்டு கள்வனையென்றுகூறி உருகி நைவார்களென்க.

(௧௯)

பழங்குழைந்தனையதோர்மெலிவிற்பையென
முழங்கழல்வேட்கையின்முறுகியூர்தரத்
தழும்பதமிதுவெனச்சாரந்துபுல்லலும்
பிழிந்துயிருண்டிம்பேய்களாபவே.

இ - ள். வேட்கையினாலே, நெகிழ்ந்த பழங்குழைந்தனையதோர்மேனிமெலி வோடே மிக்கணுகுதலின், முயங்குங்காலையிதுவென்று புல்லினவளவிலே பேய்க ளாவர்; அவரைப் புல்லற்கவென்க.

(௨௦)

வேறு.

கண்டபேய்கரின்னீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும்
வெண்டலைப்புணரிவிசிக்கிடந்தபொற்றீவிறுக்கி,
கொண்டலப்பரியசெந்நெல்வெகாடிக்கரும்புமித்தவேலி
துண்டிகினுழைந்தவல்குற்பவளமொத்தினியதொன்றே.

கடந்து - கடப்ப. தீவிறுக்கி - தீவின்றன்மைத்தாய்.

இ - ள். கண்ட பேய்கரின்னீங்கிக்காவதங்கடந்துதோன்றும் பொய்க் காதுங்கடந்தவளவிலே இனிய தொரு நாடு தோன்றுமென்க.

ஒழுங்கினையுடைய கரும்புகூழ்ந்த வேலியிடத்து அறுத்துத் தொலைத்தற்கரிய செந்நெல் அல்குலிற் றுகிலுக்குள்ளே துழைந்துகிடந்த பவளமேகலையையுமொத்து, திரைகூழ்ந்துகிடந்ததொரு பொற்றீவினையுமொத்துத் தோன்றுமென்க. (௧௬)

படுமழைபருவம்பொய்யாப்பல்லவதேயமென்னுந்
தடமலர்க்குவளைப்பட்டர்தழுவியயாணாநன்னாட.
முடைநெறியசைவுதீரவிருந்தாணோகலுற்றும்
கடநெறிகடத்தற்கிணுக்கல்லதர்த்தமுண்டே.

இ - ள். பல்லவதேயமென்னு நாட்டிடைநகரியிலே வழிவருத்தந்தீர இருதிங்க ளிருந்து அவ்விடத்தினின்றும் போதலுற்றகாலத்துக் காட்டுவழி கடந்துபோதற் குப் பொல்லாததொரு கல்வழியுண்டு; அதன்றன்மையைக் கேளென்க.

இதனற் பதுமையைக்கோடலங் கூற்றினுன் (௨௦)

வேறு.

க. துந்கொண்டனவெம்பரனுண்ணிலைவெல்
பதிகொண்டபரந்தனபோன், நாவால்
விதிகண்டவரல்லதுமீதுசெய்தார்
வதிகொண்டநொர்வெல்வதல்லவாரொளின்னோம். (௨௧)

உ. குழனிப்பிடிக்குஞ்சரமாத்குடுமனத்
தழுவிச்சுடுவெவ்வழிநுங்குவன
கெழுவிப்பெடைபைக்கிளர்சேவழிஇத்
தொழுதிச்சிறகிற்றையராம், நவன (௨௨)

ங. கலையின்டணைகன்றிடுமென்றுகசிந்
திலையின்னிழல்வையினின்மைரின
னிலையின்னிழானதுநின்றகொடுத்
துலையும்வெயினின்றருகும்முரவோய். (௨௩)

- ச. கடநாகமதங்கலந்துக்கநிலத்
துடைநாணை மின்னெனவொண்மணியம்
படநாகமழன்றுபதைத்துவரும்
•மடனாமயலார்மனம்வைப்பதுவே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ள். உரவோய்! அந்தவழியில் வேல்பதிதல்கொண்டு பரந்தனவற்றையொத்து நுகிகொண்டனவாகிய பரலுளவாயிருக்கும்; அது தன்னிடத்திற்கொண்டதொரு வெம்மையைச் சொல்லின் வாய்தான் வேம்; ஆயினுஞ் சிறிது கூறுவேன். குஞ்சரங் குழுவையுடைய பிடி மயங்குமென்றுகருதி அழலைத்தாங்குவனவும், சேவல் பெடையைப் பொருந்தித் தழுவித் தந்திரட்சியையுடைய சிறகாற் காத்துத் துயராற்றுவனவுமாய் வெயிலிலேநின்ற உலையாநிற்கும். கலை பிணை நிழலின்மையின் உருகுமென்று கசிந்து அக்கலை தானின்று தன்னிலையிற்பிறந்தநிழலை அதற்குக்கொடுத்துத் தானுருகாநிற்கும்; படநாகம் ஈரமாகநினைத்து யானையின்மதம் வெம்மை மிகுதியாலே நீரல்லாதநீருடனே கலந்து கோசத்தாலேயுக்க நிலத்தில் வந்துவீழ்ந்து அதன்வெம்மைபொறுதே முறுக்குவிட்ட கயிறென மின்னெனப் பதைத்துப் போகாநிற்கும். இந்தவழியைப்போய் இறக்கக்கடவையென்று விதியாலே, விதித்து விடப்பட்டவர்களல்லது மேற்போகாராதலான், அவ்விடத்திற்குப் புதியரானவர் போகவென்று கருதுதல் அறியாமையாம். நீயும் அவ்வழியின்மனம்வையாதே கொள்ளென்க.

க. வதி - வழி. விதியைப் புறங்கண்ட தபோதனா மேலே யெழுப் பறந்து போவதல்லது வேறுபோகாரென்றுமாம்.

ங. இன்பிணை - இனியபிணை.

ச. மதங்கள் கலந்தநிலத்தென்றும் பாடம்.

(உச)

நெறியிற்றளர்வார் தமநெஞ்சுருகிப்

பொறியிற்றளர்வார்புரிவார் சடையார்

ரறிமற்றவாதாபதரவ்வழியார்

கறைமுற்றியகாமருவேலவனே.

இ - ள். வேலவனே! சிலதாபதர் சன்மார்க்கநெறியைத் தப்பியிருப்பாருமாய்த் தந்நெஞ்சுருகி இந்நகரியங்களிற் றளர்வருமாய்ச் சடையாருமாய் அவ்விடத்தேறியுப் பார்க்; அவர்களைக்கண்டு அவர்தன்மையை யறிந்துபோவென்க. (உரு)

க. குலைவாழைபழுத்தகொழும்பாறு

நிலைமாத்தனதேமுறு தீங்களியும்

பலவீனநளவள்ளுடைமுள்ளமிர்து

மலையாற்றயல்பாவுமடத்துளவே.

(உ௬)

உ. வளர்லாபம்பொனும்வாளொளிகீண்மாளியு

மொளிர்கின்றவோசனைகீணிலமுந்

தளர்வொன்றிலர்தாபதர்தாம்விழையுங்
குளர்கொண்டதொர்சித்திரகூடமதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. குலைவாழை - பெயர். அள்ளுடை - செறிதலையுடைய. * யாவும் - மரம்
ஏனையவும்.

உ. வானொளி - பெரியவொளி. நிலமும், உம்மை முற்றும்மை.

இ - ள். மலைக்கும் யாற்றிற்கும் அயலே வாழைபழுத்தபழமும், மாவிடத்தன
வாகிய நிலைமையானகனிகளும், பலவீன்றனவாகிய தேமுறுபழமும், ஏனையவும்
நெருங்கியுளவாதலாற் ரூபதர்தாம் உணவீற்றளர்வொன்றிராய் விழையும் ஒளிர்
கின்றனவாகிய பொன்னுமணியுநீண்ட ஒரோசனையெல்லையாகிய நிலமும் குளிர்ச்சி
கொள்ளப்பட்டது; அம்மலைதான் சித்திரகூடமென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

தாம்விளையுமென்பதா உம் பாடம்.

(உஎ)

முழவின்னிசைந்நிரிமுழங்கருவி
கழையின்றினிசந்தொடுகல்லெனவீர்த
திழியும்வயிரத்தொழினம்மணி கொண்
டழியும்புனலஞ்சனமாநதியே.

இ - ள். கழையின்றினியைச் சந்தோடேயீர்த்து வயிரத்தோடே மணியை
யுங்கொண்டு அச்சித்திரகூடத்தினின்றும் இழியுமருவியம்புனல் மிகப்பெருகும்பாறு
அஞ்சனமாநதியென்னும் பெயரையுடைத்தென்க.

அழியும் - பெருகும்.

(உஅ)

இதுபள்ளியிடம்பனிமால்வனாதா
னதுதெள்ளறல்பாறுவைதேமரமாக்
கதிதள்ளியிராதுகடைப்பிடிநீ
மதிதள்ளியிடும்வழைசூழ்பொழிலே.

அவ்விடத்தேயிருந்து இதுபள்ளியென்று ஒரிடத்தைக்காட்டிக்கூறி அதுமுத
லாக முன்கூறியவற்றைக் கூறிட்டுச் சுட்டிக்காட்டினான். உவையென்றது ஒழி
ந்தவிரண்டுபக்கத்தையும்.

இ - ள். இஃது அந்தப்பள்ளி; இதற்கிடப்பக்கம் அந்தமலைதான்; வலப்பக்கம்
அந்தபாறு; முன்னும்பின்னுந் தேமாமரமும் வழைசூழ்பொழிலும். இவ்விடம்பின்
பத்தாலிவைக்கெடுக்கும்; நீ போக்கைத்தவிர்ந்திராதே காரியத்தைக் கடைப் பிடித்
துப் போவென்றானென்க.

(உக)

வேறு.

வருந்துநீரமையம்மாதவர்பள்ளியுட்
குருந்தமேறியகூடாரும்பார்முல்லை
பொருந்துகேள்வரைப்புல்லியபொன்னனார்
மருங்குபோன்றணிமரக்கவின் கொண்டதே.

அணிமருங்கு - ஒப்பித்தவடிவு. மாக்கவின் - மிக்கவழகு.

இ - ன். பயனின்றித் தவத்தான் வருந்துந்தன்மையை யுடைய அத்தாபதர் பள்ளியிற் குருந்தத்தையேறிய அரும்பார்ந்தமுல்லை தம்மனம்பொருந்திய கணவரைத்தழுவி மகளிர்வடிவுபோலே மிக்கவழினைக்கொண்டதென்க.

இது நினைக்க கடைப்பிடித்துப் போகவிடுமென்பது கருத்து. (௩௦)

சூரவநீடியகொன்றையங்கானல்வாய்
வரகுவாளிற்றெலைச்சுநர்பாடலி
னரவவன் டொடுதேனினம்யாழ்செயும்
பரவைமாநிலம்பன்னிருகாதமே.

இ - ன். அம்மலையை விட்டழிந்தாற் கொன்றைக்காட்டிடத்திற் பரப்பையுடைய வினாநிலம் பன்னிருகாதவழியாயிருக்குமென்க.

வரகை அரிவாளாலறுப்பார் பாடுதவின், அம்மிடந்துப்பாடலுக்கேற்ப வண்டித் தேனும் யாழைக் காட்டுநிலமென்க. (௩௧)

ஆங்கவெல்லையிகந்தடுதேறலும்
பூங்கட்பொற்குடமுந்நிறைத்தீண்டிய
* வேங்குகம்பலத்தின்னிசைசூழ்வயற்
றாங்குசீர்த்தக்கநாட்டணிகாண்டியே.

இ - ன். அந்தக் கடத்தினெல்லையைக் கடந்துபோய்ப் பின்பு தக்கநாட்டினழைக்க காண்பாயென்க.

அநறவும் பூவாலாக்கினமதுவும் பொற்குடங்களிலே நிறைத்தலாலே அதனை யுண்டு பாடுகின்ற இன்னிசையிண்டிய கம்பலத்தைச்சூழ்ந்த வயலினையுஞ் சீரினையு முடையநாடென்க. “ஒங்கியமிடறு” என்றார். கம்பலை - உரிச்சொல்; ஈறுதிரி நதது. (௩௨)

வேறு.

பாளையாக்கமுகினெற்றிப்படுபழமுதிரவிண்டு
நீள்கழைக்கரும்பினெற்றிரெய்முதிர் தொடையல்கீறி
வாளையாயுறைப்பநக்கிவராலொடுமறலுமென்ப
காளை நீகடந்துசெல்லுங்காமருகவின் கொணுடே.

இ - ன். காளாய்! நீ காட்டைக்கடந்துசெல்லுமநாடு கமுகினெற்றியிலுண்டாகிய பழம் விண்டு உதிர்தலின், இரூல்கிழிந்து அதிற்றேன் தம்வாயிலே துளிப்ப அதனை வாளே வராலோடேகடநக்கித் தம்மின் மாறுபடாநிற்குமென்க.

நெய் - தேன். என்ப - அசை. (௩௩)

வேறு.

அங்கதன்மனதிடங்கடந்துபோம்வழிப்
பொங்குபூஞ்சண்பகப்போதுபோர்த்துரா

* ஏங்குகம்பலத்தென்றும் பாடவேதமுண்டு.

யங்கநாட்டரிவையர்கூந்தனுறித்தே

னெங்குமொய்த்திழிவதோர்யாறுதோன்றுமே.

இ - ன். அவ்விடத்தில் அந்தநாட்டினுடைய இடத்தைக் கடந்துபோங்கால
த்து ஓர்யாறு அங்குத் தோன்றுமென்க.

போதுபோர்த்துப் பரந்து அந்நாட்டின்களீர் கூந்தல்போலேநாறித் தேன்
மொய்க்கப்பட்டிழிவதோர் யாறென்க. கடந்தெனவே கேமசரியைக் கொள்கின்
றதுவ் கூறினாம். (௩௪)

க. மின்னுடைமணிபலவரன்றிமேதகு

தன்னுடைநல்மபகிர்ந்துலகூட்டலி,

பொன்னுடைக்கலையல்குழ்க்கணிகைப்பூம்புனன்

மன்னுடைவேலினய்வல்லேநீந்தினல்.

(௩௫)

உ. யானைவெண்மருப்பினுலயற்றியாவது

மானமாக்கவரிவெண்மயிரிவ்வேய்ந்தன

தேனெயூன்கிழங்குகாய்பழங்கல்செற்றிய

கானவர்குரம்பைகுழுகாடுதோன்றுமே.

இவை யிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அரசர்கெடுத்தற்குக் காரணமாகியவேலினும்! மணிகளையரித்துத் தன்னு
டையநலத்தைக்கூறுபடுத்தி யுலகத்தையூட்டலிற்கணிகையாகிய புனலை விரையநீந்தி
னால், யானைக்கொம்பாலே கால் வளைமுதலியவெல்லாம் யற்றி மானமாவாகிய கவரி
யின்மயிராலே வேய்ந்தனவாகிய குரம்பைகளுமுந்த காடு தோன்றுமென்க.

யாவதும் - எல்லாம். தேன்முதலியன செற்றியகுரம்பை.

(௩௬)

கடுந்துடிக்குரலொடுகடையுங்கடகுர

னெடுங்கைமான்குரன்மணியருவிவீழ்குர

லடும்புலிக்குரலொடுமயங்கியஞ்சிய

விடும்பைமான்குரல்விளியெங்குமிக்கவே.

இ - ன். அக்கூடெங்கும், மிக்கவாடிய ஞ்சை. துடிக்குரலும், கள் அரிக்கு
குரலும், யானையின்குரலும், அருவிலீழ்குரலும், புலிகுரலல்லாது மயங்கிய மான்கு
ரலும், சிழ்க்கையுமென்க. (௩௭)

மொன்னணிதிகிரியஞ்செல்வன்நாற்புடைந

கன்னியமகளிரிந்நாண். புகரியலா

நன்மணியுரித்தனவாவிந்நாண்

கன்னவிறுளினைய்காடெவையவே.

அ - அசை.

இ - ன். தோளினும்! சக்கரவாத்தியுடைய கன்னியராகிய மகளினைப்போலே
காண்டற்கரியனவாகிய வாவிக்கள் நான்குள; அவற்றின்வெறுபாடு கேளென்க.

பூரித்தன - விகாரம். காட்டிடத்தனவாசிய வாவ்.

(௩௮)

அருங்கலச்சேயிதழார்ந்தவாவியொன்
நிரும்பெரிபொன்செயுமிரதநீர்தொன்
றொருங்குநோய்தீர்ப்பதொன்றமிர்தமல்லதொன்
றரும்பவிழ்குவனீரீர்வாவியாகுமே.

இ - ள். அந்த வாவிகளிற் பொற்றாமரைநிறைந்ததொன்று; இரதமாகிய
நீர்தொன்று; எல்லாநோயையுந்தீர்ப்பதொன்று; அமிர்தமொன்று. ஆதலிற் குவனை
நீர்வாவியல்லது நமக்கு துகர்த்தற்காகாதென்க.

ஏகாரம் - எதிர்மறை. இனி நோய்தீர்ப்பதாகிய அமிர்தமொன்று, அல்லதொ
ன்று என்று நஞ்சினை; நீர்வாவி யமிர்தமல்லாததொன்றென்றது நச்சுப்பொய்கை
யென்றவாறு. (௩௬)

கையடுசிலையினர்காட்டுள்வாழ்பவார்
பையுடையாக்கையர் பாவமூர்த்திய
னையெனத்தோன்றுவார்தோன்றியாளழித்
துய்வகையரிடுதனவுடலங்கொள்பவே.

இ - ள். அவற்றைக்காத்துக் காட்டுள்வாழ்வார், சிலையினராய்த் தோற்பை
யணிந்தயாக்கையராய் வியாத்தோன்றுவர்; அங்குனந்தோன்றி அவற்றைக்கோடற்
குச்சென்ற பாவமூர்த்தியரைப் பிழைத்தலரிதெனக்கூறீ ஆளழித்து உடலைக்கொள்
வரென்க.

பையுள் - விகாரம்.

(௪௦)

அண்ணன்மேலரிவையுர்கண்ணின்மொய்த்தவண்
மண்ணின்மேன்மாதர்கண்மொய்க்கும்வாவியை
யெண்ணமொன்றின்றியேயிடத்திட்டேகிறா
றுண்ணெனச்சிலையவர்தொழுதுகாண்பவே.

இ - ள். நின்னிடத்து மகளிர் கண் மொய்க்குமாறுபோல மாதர்கள் அவ்வி
டத்தை மொய்க்கும்வாவியை இடத்திட்டு அவற்றைக்கொள்ளவேண்டுமென்னு நினைவு
சிறிதுமின்றியேபோனால் அச்சிலையவர் இவன் நல்லினையுடையனென்று துணுக்
கென மொய்த்துத் தொழுது காண்பரென்க.

இதனால் அவற்றிற்கிடமேபோவென்றான்.

(௪௧)

பாடல்வண்டியாழ்செயும்பசும்பொற்கிண்கிணித்
தோடலர்கோதையின்றுளும்புமேகலை
யாடியகூத்திதனைசந்தாயல்போன்
றுடுபோக்கினியதங்கோரைகாதமே.

இ - ள். அவ்விடத்து வண்டு யாழ்செய்யும் ஒரைங்காதமுங் கிண்கிணிமுதலி
யவற்றையுடைய கூத்திசாயல்போலே ஊடுபோக்கினியதொன்றாய் அகப்பட்டார் நீங்
குதலரிதாயிருக்குமென்க. (௪௨)

கோதைவீழ்ந்ததுவெனமுல்லைகத்திகைப்
போதுவேய்ந்தினமலர்பொழிந்துகம்புடை
மாதரார்மனமெனக்கிடந்தசெந்நெறி
தாநின்மேனடந்தழீதார்தன்மைத்தென்பவே.

இ - ள். அவ்விடத்தே மாலைவீழ்ந்ததென்னும்படி முல்லையோடே கத்திகைப்
போது மறைக்கப்பட்டு ஒழிந்த இனமலர்கள் தேனைப்பொழியப்பட்டுக் கம்புடை
மகளிர் மனமெனக்கிடந்த செவ்வியநெறி நிலத்தினன்றித் தாநின்மேலே நடந்த
தொரு தன்மைத்தென்க. (௪௩)

மணியியற்பாலிகையனையமாச்சுனை
யணிமணிநீண்மலரணிந்ததாயிடை
யிணைமலர்ப்படலிகைபோலுமீர்ப்பொழில்
கணையுமிழ்சிலையினுய்கண்டுசேறியே.

இ - ள். சிலையினுய்! பாலிகையொத்தசுனை மலராலணியப்பட்டது; அதனையும்,
பூந்தட்டுப்போலும்பொழிலையும், கண்ணுலேகண்டு அவ்வழியைச் செல்வாயாக
வென்க.

இடை - வழி. ஒன்றையு நுகராதேகொள்ளென்றான். (௪௪)

இலைப்பொலிபூண்முலையெரிபொன்மேகலை
குலத்தலைமகளிர் தங்குப்பிற்பின்னிய
வலைத்துவிழருவிகளூர்க்குஞ்சோலைசூழ்
வலத்ததுவனகிரிமதியிற்றோன்றுமே.

அருவிகளார்க்கும் வனகிரி.

இ - ள். முலையினையும் மேகலையினையுமுடைய மகளிர்கற்புப்போற் நிண்ணிய
வனகிரி நினக்கு வலத்தது; அருவியாலுங் குளிர்ச்சியாலு மதிபோற்றோன்று
மென்க. (௪௫)

கரியவன்றிருமுடிகவிழ்த்தசேவடிப்
பெரியவன்றிருமொழிபிறழ்கலின்றியே
மரியவருதைதலின்மதனகீதமே
திரிதரப்பிறந்ததோர்சிலம்பிற்பென்பவே.

இ - ள். அஃது இந்திரன் றலையைச்சாய்த்த சேவடியினையுடைய பெரியவ
னருளிச்செய்த ஆகமத்தைத் தப்புதலின்றி அநிலை மருவின இருடிகளுதைதலிற்
காமனது தேமொன்றுமே அவ்விடத்தினிங்க இயல்பானுள்ள ஓசைகளெல்லாம்
பிறந்ததொரு பக்கமலையை யுடையதென்க. (௪௬)

ஏற்றருமணிவரையிறந்துபோனபின்
மாற்றருமணநெறிமகளிர்நெஞ்சமே
போற்பலகவர்களும்பட்டதாயிடை
யாற்றல்சால்செந்நெறியறியக்கூறுவாம்.

மாற்றருநெஞ்சம்-வசப்படுத்தவொண்ணாதநெஞ்சம். கவர்ப்பு-பலவாதல்; விகாரம்.

இ - ள். ஏறுமிடமரிய இவ்வளவையக் கடந்துபோய்பின்பு புணர்ச்சிநெறியை யுடைய பரத்தையரது நெஞ்சம்போல வழி பலகவர்ப்புக்களுமுண்டாயிற்றாதலின், அவ்வழியிடத்துச் செல்லுதலமைந்த செந்நெறியை யறியக்கூறுவேம்; அதுகே ளென்க.

(௪௭)

சுரும்பு குழுகுவனையோர்சுனையுண்டச்சுனை
மருங்கிலோர்மணிச்சிலாவட்டமுண்டவண்
விரும்பிவண்டி மிர்வதோர்வேங்கைவேங்கையின்
மருங்கிலோர்செந்நெறிவருக்கப்பட்டதே.

இ - ள். ஒருசுனையுண்டு; அச்சுனைமருங்கிலே ஒருசிலாவட்டமுண்டு; அதன் அருகே ஒருவேங்கையுண்டு, அப்பேங்கையின்பக்கத்தே ஒரு செவ்வியவழியுண்டு, அது யான்கூறப்பட்ட வழியென்க.

(௪௮)

வேறு.

கைம்மலர்த்தனையகாந்தட்டிமலர்நாறுகான
மொய்ம்மலர்க்குவனோ க்கண்ணிமொய்ம்பரீமுழுதுநீந்தி
வைம்மலர்த்திலங்குவென்றேவன்மத்திமதேயமாளுந்
கொய்ம்மலர்த்தாரினுனைக் கண்ணுறுகுணமதென்றான்.

இ - ள். மொய்ம்பனை! இவ்வடையாளங்களைக் குறிக்கொண்டு கானத்தை முழுதுங்கடந்துபோய்க் கூடாமல்க்குவனக்குமலையுடைய மத்திமதேயத்தையா ளுமரசனை எதிர்ப்படுத்தி; அது நினக்கு ஊழான் இயல்பாகவுள்ளதொன்றென்று வழிசொன்னானென்க.

குணம் - பண்பு

(௪௯)

மண்ணகங்காவன்மன்னன்மாதரம்பாவைமாசி
லொண்ணுதல்மகளைத்தந்திக்குறைகெனவொழுநாளுள்
வெண்மதியிழந்தமீன்போற்புல்லெனவெய்தினிற்ற
வண்ணனிள்ளேழுமரெல்லாமவ்வழியடைவரென்றான்.

இ - ள். மணகாவலனாகியவேந்தன் பாவையாகியதன்மகளை நினக்குத் தந்து இவ்விடத்தேயுறைகவென்றுகூற, நீயும் அங்ஙனநடக்குநாளிலே வருந்தினிற்ற நந் தட்டனும் நின்றேழுநாட எல்லாம் அவ்விடத்தேவந்து நின்னைச் சேர்வரென்ற னென்க.

(௫௦)

வேறு.

நெட்டிடைநெறிகளுநிகரிஸ்கானமு
முட்டிடைமுடுக்கருமொய்கொள்ளுந்மு
நட்டிடையிடங்களுநாடும்பொய்கையு
முட்படவுரைத்தனனுறுதிநோக்கினான்.

இ - ள். தூரிய இடத்தையுடையவழிகளும், கானமும், போக்கில்லாத அரு

வழிகளும், குன்றமும், உறவுகொள்ளுமிடங்களும், நாடும், பொய்கைகளும் முன்
னேதோன்றக்கூறினாய்ப் பின்பு அவனுக்குமந்திரங்களைக்கூற நினைந்தானென்க.)

செல்கதிமந்திரஞ்செவியிற்செப்பிய
மல்லவங் குமாணைவாழநாட்டவே
வல்லவன்மந்திரமுன்றுங்கொள்ளெனச்
சொல்லினவன்றதுதொழிலுந்தோன்றவே.

இ - ள். நக்கதியிற்சேரு மந்திரத்தைத் தனக்குச்செப்பியகுமாணை வாழநாட்
டவே வல்லவன் அவன் கருத்தன்மையின், அதனைத்தவிர்த்து இம்மந்திரமூன்றையுங்
குறிக்கொள்ளென்று அவற்றினுடைய தந்திரமுந் தோன்றக்கூறினானென்க. ()

கடிந்தொடைக்கவர் கணைக்காமல் காபுறப்
படுங்குரறருமி துபாம்புமல்லவங்
கடிந்திறனோய்களுக்கெடுக்கும்வேண்டிய
வுடம்பிதுதருமெனவுணரக்கூறினான்.

இ - ள். இது காமன்விரும்பப்படுஞ் சார்த்தைத்தரும்; இது பாம்பின்வீடத்
தையும், ஒழிந்தமண்டலிமுதலியவற்றின் விடங்களையும், கடிந்திறல்களையும், நோய
களையுங்கெடுக்கும், இது வேண்டிய உடம்பைத்தருமென்று அவற்றின் வேறுபாடறியு
கூறினானென்க.

காற்று நெருப்பு நீர் முதலியவற்றைக் கடிந்திறலென்றான்.

(17௩)

சீவறு.

கந்திகுகளிறுகொல்லுங்கருவனாயுழுவையன்னான்
மந்திரமூன்றுமோதவானளிப்புளையும்பைந்தா
ரிந்திரன்மன்னேநோக்கியியக்கியர்குழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தையிற்செல்வலென்றான்நேவனுஞ்செல்வநோந்தான்.

இ - ள். புலியன்னான் மந்திரமூன்றையும்படித்துச் சுரஞ்சூனையுள்பார்த்து
அவன்றேவியார்திரனையும்பார்த்து மனம்போலே வருந்தாமற்கடித்து செல்வெனென்
றான்; தேவனும் அவன்போக்கை உடன்பட்டானென்க.

இதனாற் றாரகமனமுங் கலைகளினென்றதலின், அதுவல்லென்பதும் பெற்
றும். செல்வமிருகியான் இந்திரனென்றான். (17௪)

மனைப்பெருங்கிழத்திமாசின் மலைமகடன்னையான்சென்
றெனைத்தொருமதியினங்கொலெய்துவதென்றுநெஞ்சி
னினைத்தலுந்தோழனக்குறிதலுமிழந்திலங்குசெம்பொற்
பனைத்திரண்டனையதோளாய்பன்னிருமதியினென்றான்.

வெள்ளிமலையிற் றேன்றிவந்த மனைப்பெருங்கிழத்திதன்னை, மாசிலாத மக்
டன்னை.

இ - ள். தத்தையையுங் குணமாலையையும் எவ்வளவிற்குமொருதிங்களிலே

யான்சென்றுகூடுந் தன்மையுண்டாமென்று நினைத்தவளவிலே, அதனையறிந்து தோழன் நக்கு, தோளாய்! நீ யெய்துவது பன்னிரண்டாமதியிலேயென்று கூறினானென்க.

கொல் - அசை. இன் ஏழனுருபாதல் புறனடையாற்கொள்க. சேவகன் பன்னிருமதிக்குள்ளே இராசமாபுரத்தேசென்று குணமாலையையெய்தினானெனும் மனக் கவற்சியின்றி நிலைபெறவிரும்ந்தெய்தாமையின், அதனைத்தேவன்கூறானியினன். இனித்தத்தையையேநினைந்தானென்னிற் குணமாலையை வரைந்ததற்குநிகழ்ந்த ஊடநீர்த்துப் புணராமையின், அவனையேநினைந்தானென்க. (நுரு)

ஆறிருமதியினெய்தியரட்டினையடர்த்துமற்றுன்
வீறுயர்முடியுஞ்சூடிவிழுநிலக்கிழமைபூண்டு
சாறயர்ந்திறைவற்பேணிச்சாரபறுத்துயர்தியென்று
கூறினன்கதிகள் பொங்குங்குளிர்மணிமுடியினானே.

அரட்டன் - குறும்பன்.

இ - ன். முடியினான் பின்னும் பன்னிரண்டாந்திங்களிலே இராசமாபுரத்தைச் சேர்ந்து கட்டியங்காரனையுங்கொன்று உனக்குத் தொன்றுபட்டுவந்த முடியையுஞ்சூடி நிலத்திற்குமுரிமைபூண்டு விழாக்கொண்டாடி இறைவனைவழிபட்டுப் பிறப்பறுத்து வீடுபெறுவையென்று கூறினானென்க.

இது தேவியர்முன்னுதலின், வெளியானகாரியங்கள் கூறினன். (நுக)

சொற்றிறற்குழ்ச்சிமிக்கசுதஞ்சணன்சுருங்கநாடி.
விற்திறற்குரிசிழ்கெல்லாம்வேறுவேறுரைப்பக்கேட்டே
சுற்றியதோழிமானாவிடுத்தனன்ரொழுதுநின்றான்
சுற்பகமரமுஞ்செம்பொன்மாரியுங்கடிந்தகையான்.

இ - ன். சொல்லவியையுடைய சுதஞ்சணன் மறைபொருளல்லாதவற்றை வேறாகநாடி அங்ஙனஞ்சுருங்கக்கூறிப் பின்பு குரிசிலுக்கு மறைபொருளாகிய சூழ்ச்சிமிக்கனவெல்லாம் வேறாகக்கொண்டிருந்து கூறக்கேட்டு அவன் பின்பு சுதஞ்சணனைத் தொழுது சூழ்ந்துநின்ற தோழிமானாவிடுத்து நின்றானென்க.

ஆசாரியனுதலிற் ரொழுதானென்க. இனிப் போக்கொருப்படுதலின், வழிபடுதெய்வத்தைத் தொழுதானென்றலுமாம். (நுள)

வேறு.

சேட்டிளஞ்செழுங்கயல்காப்பச்செய்துவிற்பு
பூட்டிமேல்வைத்தனபுருவப்பூமக
மூட்டிருந்திருதுதற்றிலகமேயென
மோட்டிருங்கதிர்தொழுதைத்ததென்பவே.

இ - ன். அங்ஙனநின்றானாகக் கயல்களைக்காக்கப்பண்ணி வில்லைப் பூட்டி மேல்வைத்தாற்போலும் புருவத்தினையுங் கண்ணினையுமுடைய நிலமகள் துதலிவிட்ட திலகமென்னும்படி. ஞாயிறு கடலிலேமுனைத்ததென்க. (நுக)

வேறு.

அழல்பொதிர்தநீளெஃகினலர்தார்மார்பற்கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிர்தசேவடியாற்கடக்கலாகாதெனவெண்ணிக்
குழல்பொதிர்ததிஞ்சொல்லார்முழாத்தினிங்கிக்கொண்டேந்தி
நிழல்பொதிர்தநீண்முடியானினைப்பிற்போகிநிலத்தழிந்தான்.

இ - ள். நீண்முடியான் அலர்தார்மார்பற்கு இவ்வடியால் இம்மலைமேற்போக
முடியாதென்றுகருகிக் குழாத்தினின்றுநீங்கி எந்திக்கொண்டு நினைவுபோலேபோய்
நிலத்தே யிழிந்தானென்க. (௫௬)

வண்டளிரிச்சந்தனமு ம்வழையுமாவும்வான்நீண்டி
விண்ணொழுதுநீங்கனிகாபலவுமாந்தவியன்சோலை
மண்கருதும்வேலானைமறித்துநங் காண்கவெனப்புல்லித்
கொண்டெழுந்தாண்வானவனுந்ருகிச் சேலையொத்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமறிந்து சந்தனமுதலிய வானைத்தீண்டட்டி விரிந்து தே
னொழுதுங் கனிகன்பலவுநிறைந்த சோலையிலே வேலானைப் பின்புங் காண்டபல
வென்றுகூறிப் புல்லிக்கொண்டு பதவன் போதற்குள் குரிகில் தான் போதலாகச் செய்து
தானென்க.

முடிசூட்டுதற்கும், வீடுபெற்றபடிசாண்டதும் வாத்தலுக்குத் து மறித்துமென்
ருன். ஈண்டி “மண்கருதும்” என்றதுதற்கும், மேல * “மண்கொண்டவேலான்”
என்ப. இதற்குமுன தனியேபோகாமையற் றேனா கொடுத்துகூறினார். (௫௭)

வாளுழலைபாய்ந்தனையவனாகிப் பிணமென்னுந்
தாறொழியப்போரேறுதலிமேபோந்தவெனவெண்ணி
நீளருவிக்கண்ணிர்விழ்த்தலநியைவாணங் காறித்துருகிக்
கோளுமுனைபயன் னாக்குந் தாறொழுகின்றமுதலாவே.

வான் - ஐகுமையர், இனையவனாகு - தந்தையுந் தாயையும் இனம்
தோழர்; இவர்க்குக் கால்போறலிற் காலென்றார். வான்னும்கையர் உலையினு
கோள். புலிக்குத் தன்காடும் பிறகாடுமொக்குமென்று புலியென்றார்.

இ - ள். போரேறு தொழுவரெஃகின்நகால் அங்குபுத்தேறித்தவும்வாட்பலையா
கிய உழலையெப்பாய்ந்து நாகுகளைக்கைவிட்டுத் தனியேபோந்தவென்றுகருதி தவ
யாகியகண்ணிர்வீழ்த்துக் கூப்பிட்ட மனகாவந்தியான்மேளிகருகி அகம், லி
தவினுள்ளருகிப் புலியையன் னற்கு மலைநெருநின்றமுதனென்க.

தேவர் தங்குநிற்பை மலைமேலேற்றினார். (௫௮)

மிக்கார்தங்கேட்டின்கண்மேன்மைமயில்லாச்சிறியார்போ
னக்காந்தேயொழிறுடைந்தருவா டுலலைநாள்வேங்கை
தக்கார்போற்கைமறநிறுதகாந்தாந்தேதாதுதெனவே
தொக்கார்போற்பண்மாவுமயிலுந்தோன்றித்துளங்கினவே.

* பூமகளிலம்பகம், உள்.

இ - ள். பெரியோர்தங்கேட்டிட்டுத் து அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் நகுமறுபோலே முல்லை வேங்கைக்கண்ணே நின்று நக்கு அப்பொழுதே எயிற்றின்றன்மை கெட்டன; அதுகண்டு நன்மக்களைப்போலே காந்தள், அந்தோ! இது தகாதென்று கைகவித்துவிடக்கின; அவ்வளவிலே சுற்றத்தாரைப்போலே மாவுமயில்களுந் தோன்றி நடுங்கினவென்க. (௬௨)

கொல்லையகடணைந் துருஹம்புசேர்ந்துதமியாரை
முல்லைமுறுவலித்துநகுதிர் போலுமினிதும்மைப்
பல்லையுருத்திடுவமென்றுபைம்போதலர்சுந்தித்
தொல்லேநிறங்கருகித்தும்பியாய்ந்துதுகைத்தனவே.

இ - ள். தும்பி, முல்லைகாள்! நீங்கள் கொல்லையினடுவையணந்து வேங்கையாகிய அரசனைச்சேர்ந்து தமியாரை தம்முள்ளே சிறிதேநகைத்துப் பின்பு பிறறியச் சிரியாநின்றீர்போலேயிருந்தீர். இங்ஙனநகுதும்மைப் பல்லையுருத்திடுவமென்று போதினாமலரினுமுள்ள தேனைச்சுந்தித் தாங்கருகித் துகைத்தனவென்க.

போது - அலர்கின்றமுகை. இயல்பாகக் கருகின வேனும் இவ்வருத்தத்திற்குக் கருகியென்றார். தும்பியார்ந்தென்றும் பாடம். (௬௩)

தோடேந்துபூங்கோதைவேண்டேங்கூந்தறோடேலெம்மிற்
பீடேந்தரிவையரிற்பெயாகென்றாடுமடவார்போற்
கோடேந்துகுஞ்சரங்கடெருட்டகூடாபிடிநிற்குங்
காடேந்துபூஞ்சாரல்கடநதான் காலிற் கழலானே.

இ - ள். நீதருசின்ற கோதையை யாங்கள்வேண்டேம், ஆதலிற் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள்; வழிமாற்றாய்; இவ்வெதம்முடையவில்லம்; நீசெல்லும் பரத்தைய ரில்லேறப்போவாயாகவென்று ஊடுமடவாரைப்போலே களிநுகளுநீராக், ஊடநீ ராதே பிடிகள் நிற்குஞ்சாரலைக் காலாலே கழலான் போனானென்க.

இதற்குமுன் காலால் வழிநடவாமையிற் தேவர்கூட்டினார் (௬௪)

வேறு.

சாமுகமூட்டப்பட்டகாரிருட்டுணியுமொப்பா
ஹானையுடம்புபற்றப்பறித்துமாற்பொடுங்கியுள்ளான்
வாழ்மயிர்க்கரடியொப்பான்வாய்க்கிலையறிதல்லலான்
மேழகக்குரலினோர்வேட்டுவன்றலைப்பட்டானே.

இ - ள். ஓர்வேட்டுவன் கருமையூட்டப்பட்டதோர் இருட்டுணியையு மொப்பான்; பறித்தலான் மாபு உள்ளையொடுங்கியுள்ளான்; கரடியொப்பான், வெற்றிலை என்றுங்கண்டறியாதவன், மேழகம்போலும் குரலினனும் எதிர்ப்பட்டானென்க.

வாண்மயிரும், ஏழகமுமொருவகைப்பாடம். (௬௫)

கொடியுதிர்கிழங்குநீந்தேன்கொழுந்தடிநறவோடேந்திப்
பிடிமுதிர்முலையினுடன்றழைத்துகிற்பெண்ணினோடு

தொடிகமரைத்தோலன்னில்லம் மரவுரியுடையன்றோன்ற
வடிதுணைவேலினுன்கண்டெம்மலையுறைவதென்றான்.

இ - ள். அவன், கொடிமுதிர்த்த கிழங்குமுதலியவற்றைக் கள்ளுடனேயேந்தி, முதிர்ந்தமுலையினாகிய பிடிபோலுந்தன்பெண்ணுடனே, செருப்பினையு வில்லினையு உடையினையு அணுகத் தோன்றினானாக, வேலினுன்கண்டு இருப்பது எம்மலையினென்றுகேட்டானென்க. (௬௬)

மாலையெள்ளருவிசூடிமற்றிதாதோன்றுகின்ற
சோலைசூழ்வரையினெற்றிச்சூழ்கிரிசுமக்கலாற்ற
மாலையந்தினைகள் காய்க்கும்வண்புனம், நற்குத்தென்மேன்
மூலையங்குவட்டிள்வாமூங்குறவருட்டலையென்றான்.

மற்று - அசை. இதா - திசைச்சொல்.

இ - ள். அருவிசூடி *இதாதோன்றுகின்ற மலைத்தலையிலே ஒழுங்குபட்ட நினைகள் சிளியெடுக்கவொண்ணாதவாகக் காய்ப்பதொருபுனம்; அதற்குத் தென்மேலே மூலையிற் குவட்டில் வாழ்வாரில்வைத்து யான்தலைவென்றானென்க. (௬௭)

ஊழினி ஞாப்பதென்னென்றுரைத்தலுமுயர்ந்துநோக்கி
மோழலம்பன்றயோடுமுளவுமாக்காதியட்ட
போழ்நிணப்புழுக்கறெனைய்பொழிந்துகப்பெய்துமாந்தித்
தோழயாம்பெரிதுழுண்டிந்தோண்டி. எரிதனையென்றான்.

இ - ள். முறையால் நீர் உண்பதென்னென்றுகேட்டபின், உவந்துபார்த்துத் தோழ! ஆண்பன்றயோடே எய்ப்பன்றியையுங் கொன்றசுமைத்த புழுக்கலைத் தனாமிகவார்த்துத்தின்று பின்பு நெல்லாலாக்கின கள்ளாகியவிதனையும் உண்பே மென்றானென்க. (௬௮)

ஊனெடுதிதேனுங்கள்ளுமுண்டியிடுகொன்றபாவத்
தினராய்ப்பிறத்திங் கனினியிவையொழியினென்னக்
காளில்வாழ்குறவான்சொல்லுங்ரள்ளொன்றேன்கைவிட்டா
லேனையெம்முடம்புவாட்டலையுப்பிழைத்துங்கொலென்றான்.

இ - ள். முற்பவத்தில் ஊன்முதலியவற்றையுண்டு உயிரையுங்கொன்ற பாவத்தாலே இவ்விடத்து எயினராய்ப்பிறத்தது; இனியிவற்றைக் கைவிடுமினென்றுகூற, கானக்குறவன் பலருந்நென்றுகூறுங் கன்முதலியவற்றைக் கைவிட்டால் யாங்கள் எங்ஙனம்பிழைப்போம்; எம்முடம்பை நீவாட்டவேண்டா, ஒழிந்தவுடம்புதனை வாட்டுவாயாகவென்று சொன்னானென்க. (௬௯)

ஊன்சுவைத்துடம்புவிக்கிநரகத்திலுறைதனன்றோ
லுன்றினுதுடம்புவாட்டித்தேவராயுறைதனன்றோ
லுன்றியில்விசாண்டனாள்ளுமுறுதிநீயுரைத்திடென்ன
லுன்றினதொழிந்துபுத்தேளாவதேயுறுதியென்றான்.

இ - ள். ஊன்சுவைத்து வீக்கி நரகத்திலுறைதல் நன்றோ? ஊனைத்தின்ன

* இத்தாவென்று சிவபிரதிகளிலுள்ளது.

தேவாட்டித் தேவராயுதைதல்நன்றோ? கடைப்பிடித்து இவ்விரண்டனுள்ளும் நல்லது நீகூறென்ன, ஊனைத்தவிரந்து தேவனாதலே யுறுதியென்றானென்க. (௭0)

உறுதிநீயுணர்ந்துசொன்னுபுயர்கதிச்சேறியேடா
குறுகினாயின்பவெள்ளங்கிழங்குணக்காட்டுளின்றே
யிறைவனுற்காட்சிகொல்லாவொழுக்கொன்றறத்தல்கண்டா
யிறுதிக்கணின்பந்துங்குயிருங்கனியிவைகொள்ளென்றான்.

இ - ன். நீஉறுதியுணர்ந்துகூறியுயாதலின், எடா! இனி உயர்கதியிலேபோவை; இறைவனுலிற் காணப்படுவன கொல்லாவிரதத்தோடே ஊன்றுறத்தலுங்காண்; ஆதலிற் காட்டி நகிழங்கையுண்ணவே இன்றே இன்பவெள்ளத்தைச் சேர்ந்தாய்; இவ்வொழுக்கம் நினக்கு இறுதிக்கட்பேரின்பஞ்செறியுந் கனியாயிருக்கும்; குறிக்கொள்ளென்றானென்க. (௭௧)

என்றலுந்தேனுமுனம்பிழியலுமிறுகநீக்கிச்
சென்றடிதொழுதுசெல்கென்றேம்பெய்நீன்குன்றமென்று
குன்றுறைகுறவன்போகக்கூரெரிவளைக்கப்பட்ட
பஞ்சவர்போலநின்றபகட்டினப்பரிவுதீர்த்தான்.

இ - ன். என்றுகூற்றவளவிலே, வேடன் தேன்முதலியவற்றைக்கைவட்டிக்குறுகச்சென்றுவணங்கி, என்னுன்றமேசெல்வேனென்றுகூறி அவன்போனாகை; அரக்குமாளிகையிலே நெருப்பாலேசூழப்பட்ட தருமன்முதலாயினுரைப்போலே காட்டுத்தீயால் வளைக்கப்பட்டிருநின்ற யானைத்திரளின்வருத்தத்தை மழையைப்பெய்வித்து நீக்கினானென்க.

தேவன்மலைக்கும், அரண்பாதத்திற்குநடுவே, இவ்விரண்டறமுஞ்செய்தான். (I)
வேறு.

இலங்கொளிமரகதமிடறியின்மணி
கலந்துபொன்னசம்புகான்றொழுக்கிமானினுந்
சிலம்புபாய்வருடையோடுகளுஞ்சென்னிநீர்
விலங்கல்சென்றெய்தினுன்விலங்கன்மார்பினான்.

இ - ன். மணிகலந்து அசம்புகாலுதலாற் சிலம்பிலே பரந்தொழுக்கப்பட்டு, மாணினம் மரகத்தையிடறி வருடையோடுகளுஞ் சென்னியையுடைய அரண்பாதத்தை விலங்கல் போலுமார்பினான் எய்தினானென்க. (௭௩)

அந்தரவகடுதொட்டணவுநீள்புகழ்
வெந்தெரிபசும்பொனின்விழையும்வெல்லொளி
மந்திரவாய்மொழிமறுவின்மாதவ
நிந்திரர்தொழுமடியினிதினெய்தினான்.

இ - ன். விசம்பினடுவைத்தீண்டி மேனோக்கிச்செல்வதோர் பொன்னினொளியை வெல்லும் ஒளியினையும் மந்திரத்தவைழையும், வாய்மொழியினையும், நீள்புகழினையுமுடைய மாதவரடியை வருந்தாமற் சேர்ந்தானென்க.

இதனால் தாள்வரையில் இந்நடிகளை முதலில் வணங்கினுனென்றான். (௭௪)

வேறு.

முனிவருமுயன்றுவான்கண்மூப்பிகந்திரியவிற்பக்
கனிகவர்கண்ணுமேத்தக்காதிக்கண்ணிரந்தகாசி
மணிமுதிர்கடவுள்கோயிறுன்வலங்கொண்டிசெல்வான்
குனிதினாமுனைத்தவெய்யோன்குன்றுசூழ்வதனையொத்தான்.

இ - ள். முனிவரும், வானிடத்துத்தமக்குவருகின்ற மூப்புக் கைவிட்டுக்கெடும் படியாக அவ்விடத்து இன்பக்கனியை நுகருந் தேவரும், முயன்றேத்தக் காதிகண்ணிரந்த கடவுள்கோயிலை வலங்கொண்டிசெல்கின்றவன் இன்னாயிது மேருவைச்சூழ்ந்த தன்மையை யொத்தானென்க.

காதிகண்ணிரந்த - உபாதிகளைத் தன்னிடத்துநில்லாத்படி வேரறுத்த. (எரு)

தன்கயக்குற்றபோதுந்தாழ்சினையிளிந்தவீயும்
வண்கொழுக்கொய்தபூவும்வாரந்துமட்டுயிர்ப்பவேந்திக்
தின்புகழறிவன்பாதந்திருந்துகைத்தலத்தினேற்றிப்
பண்புகொள்குணங்கொள்கீதம்பாணியிற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். கயத்திற்பறித்தபோதையுங் கொம்பிலினுங்கிளவீயையுங் கொடியிற் கொய்தபூவையுங் மதுவியிராநிற்கவேந்திக் கைத்தலத்தாலே பாதத்தேயெற்றி இயல்புகொண்டகுணங்களைத் தன்னிடத்தேகொண்டபாட்டைத் தாளத்தோடேபாடாநின்றானென்க. (எசு)

வேறு.

ஆதிவேதம்பயந்தோய்நீயலர்பெயம்மாரியமைந்தோய்நீ
நீதிநெறியையுணர்ந்தோய்நீநிகரில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
நாதனென்னப்படுவோய்நீநவைசெய்பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலந்தொழுவேங்கள்பசையாப்பவிழப்பணியாயே.

கொலைமுதலியனவில்லாதவேதம், நீதிநெறி - சன்மார்க்கம். காட்சி - ஞானம்.

இ - ள். இவையெல்லாஞ்செய்தாய் நீயாதலின், நின்னடியைத் தொழுவே முடைய பிறவிக்கடலகத்துப் பற்றாகியதொடர்ச்சிநீங்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றாயென்றானென்க. (எஎ)

இன்னுப்பிறவியிகந்தோய்நீயிணையிலின்பமுடையோய்நீ
மன்னாவுலகமறுத்தோய்நீவரம்பில்காட்சிக்கிறையோய்நீ
பொன்னுரிஞ்சிப்புக்கழுவேந்தேபொறியின்வேட்கைக்கடலமுந்தி
யொன்னாவினையினுழல்வேங்களுயப்போம்வண்ணமுரையாயே.

இன்பம் - அநந்தசுகம், மன்னாவுலகம் - சுவர்க்கம். மறுத்தல் - அதிற்போகத்தைத் தவிர்த்தல்.

இ - ள். பொன்னெயில்வட்டத்தில்தேவந்தே! இத்தன்மையையாகியநீ ஐம்பொறியாலே வேட்கைக்கடலிலேயமுந்திப் பொருந்தாததீவினையாலே வருந்துவேம் உய்யப்போந்தன்மையை அருளிச்செய்யாயென்றானென்க. (எஅ)

உலகமூன்றுமுடையோய்நீயொன்பொனிஞ்சியெயிலோய்நீ
திலகமாயதிறலோய்நீதேவரேத்தப்படுவோய்நீ
யலகையிலலாக்குணக்கடலேயாருமறியப்படாயாகி
கொலையிலாழிவலனுயர்த்தகுளிர்முக்குடையினிழலோய்நீ.

திறல் - அந்தவீரியம்.

இ - ள். இவற்றையுடையாகிய நிழலோய்! அறவாழியை வலனுயர்த்த என்
ணிந்தகுணக்கடலே! நீ எல்லாருமறியப்படுவாயாகவென்றானென்க.

படாய் - செய்யாயென்னுஞ்சொல் செய்யென்கிளவியாய்நின்றது. இத்தேவபா
ணிக் கொச்சகவொருபோகு மூன்றாலும் இறைவனைப்பாடினான். (௭௧)

வேறு.

அடியுலகமேத்தியலர்மாரிதூவ
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்யாரே
முடியுலகமூர்த்தியுறநிமிர்ந்தோன்மூன்று
கடிமநிலுங்கட்டித்தகாவலனீயன்றே.

இ - ள். அடியை யுலகமேத்திப் பூமழைபெய்ய முடிந்தவுலகத்தின்மூர்த்தியை
யுறம்படி முத்தியையடைந்தவன் யார்தான்? அங்ஙனமடைந்தோன் காமம் வெகுளி
மயக்கமென்கின்ற மூன்றாமதிலையுந் காவலழித்த நீயேயன்றே யென்றானென்க. (1)

முரணவியவென்றுலகமூன்றினையுமூன்றிற்
றரணிமேற்றந்தளித்ததத்துவன்னுனயாரே
ஈரணிமேற்றந்தளித்தான்மணிமதிபோனேமி
யரணுலகிற்காயவறிவரனீயன்றே.

இ - ள். மூன்றாமதிலையுமிழ்த்து அங்கபூர்வமாதியென்கின்ற மூன்றாமத்தாலும்
உலகமூன்றின்றன்மையையுந் தரணிமேலே தந்து வெளிப்படக்கூறின தத்துவன்
யார்தான்? அங்ஙனங்கூறினவன் மதிபோலும் அறவாழியையுடைய உலகிற்கு அர
ணை அறிவுக்குவரனாயுள்ள நீயேயன்றே யென்றானென்க. (௮௧)

திராவினீதீர்த்துத்தீர்த்தந்தெரிந்துய்த்து
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்னுனயாரே
வாராக்கதியுரைத்தவாமன்மலர்த்தைந்த
காரார்பூம்பிண்டிக்கடவுணீயன்றே.

இ - ள். தீவினையைப்போக்கி ஆகமத்தையுளரிச்செய்து மேல்வருதலில்லாத
வீட்டினையுரைத்த வாமன்யார்தான்? அங்ஙனமுரைத்தவாமன் நீயேயன்றேயென்
ருனென்க.

இவைமூன்றாலும் சாரணைப்பாடினான். பா முற்கூறியவே; கந்தருவமார்த்
கத்தால் இடைமடக்கின. (௮௨)

வேறு.

அம்மலைச்சினகரம்வணங்கிப்பண்ணவர்
பொன்மலர்ச்சேவடிபுகழ்ந்தபின்னோ
வெம்மலைத்தெய்வதம்விருந்துசெய்தபின்
செம்மல்போய்ப்பல்லவதேயநண்ணினான்.

சினகரம் - ஜிநமுஹம்.

இ - ள். அவ்வரணபாதத்தில் ஸ்ரீ கோயிலைவணங்கி அவ்விடத்திற் சாரணரு
டைய அடியைப்புகழ்ந்தபின்பாக, இயக்கிவிருந்துசெய்தபின்பு, தலைவன் சாரலேப்
போய்ப் பல்லவதேயத்தை நண்ணினனென்க. (அ௩)

அரியலார்தமர்த்தலினைந்தர்நோக்குடைச்
கரியவாய்நெடியகட்கடைசிமங்கையர்
வரிவரால்பிறழ்வயற்குவிளைகட்பவ
ரிருவரானினாய்நெறியின்முன்னினான்.

இ - ள். மதுவையுன்பொருதுதலின், மயங்கியநோக்குடைய கொடியவாய்
நெடியகண்ணையுடைய கடைசிமங்கையர் குவினையைக் களைபறிப்பாரிருவரோ வழி
கேட்டு அந்தநெறியாலே நகரையனுகினென்க.

இருவரும் ஒக்கக்கூறுதலின், அவ்வழியே போனான். (அ௪)

அன்னமுமகன்றிலுமணிந்துதாமரைப்
பன்மலர்க்கிடங்குசூழ்பசும்பொற்பாம்புரிங்
கன்னிமூதெயில்கடலுமிதக்காரிகை
பொன்னணிந்திருந்தெனப்பொலிந்துதோன்றுமே.

மகன்றில் - ஒருபுள். பாம்புரி - கீழே புறப்படப் பிடித்தது.

இ - ள். அங்கனம் முன்னின்பொழுது அன்னமும் மகன்றிலுமணியப்பட்ட
டுக் கிடங்குசூழ்ந்த பாம்புரியையுடையமூதெயில் கடலை உடையாகவுடுத்த நிலமகள்
பூண்ணிந்திருந்த தன்மைத்தெனப் பொலிந்து தோன்றுகிறிற்குமென்க. (அ௫)

அகிறருகொழும்புகைமாடத்தாய்பொனின்
முகிறலைவிவங்கியமொய்கொணீள்கொடிப்
பகறலைவிவங்குசந்திராபம்பான்மைபி
னிகறலைவிவங்குவேற்காளைபெய்தினான்.

பொன்னின்கொடி; முகில் அவ்விடத்தினின்றும் விலங்குதற்குக் காரணமான
கொடி.

இ - ள். அகிலுண்டாக்கின புகையையுடைய மாடத்திற்கொடி பகலையிடத்தே
சென்றுவிலக்குஞ் சந்திராபமென்னுநகரைக் காளை பான்மையினெய்தினனென்க.

முகிறலைவிவங்கிய மாடத்திற்கொடியுமாம். (அ௬)

மலரணிமணிக்குடமண்னுநீரொடி
பலர்நலம்பழிச்சுப்புரவவேகினு

னலர்கதிர்கரும்பினை மடுப்பவாய்நக
ருலகளந்தானெனவுப்புக்கானரோ.

அலர்கதிர் - எழுகின்றஞாயிறு. கரும்பினை - கரியபிள்ளை. இவன் வடக்கு
நோக்கிச்செல்கின்றபொழுது மேற்கிருந்தகொடி ஞாயிற்றின்மேற்செல்லவே கொடி
வலமாம்.

இ - ள். கொடிவலம்பெற்று உலகளந்தானென்னும்படி நகரினுள் புக்வன்
தன்னைப் பின்பு அரசன்பரிவாரத்தார்பலரும் மணிக்ருடத்தின் மண்ணுரீராலே
யாட்டிப் பரவும்படி புக்கானென்க.

அது * “மழகளிற்றெருத்திற்றந்த மணிக்ருடமண்ணுரீரா - லழகனைமண்ணுப்
பெய்தாங்கு” என்பதனுணர்க. இந்நிமித்தத்தின்பயன் அது. இனி நாட்டிற்கும்
ஊரிற்குநிமித்தமென்று வைத்து இரண்டுநிமித்தமென்பாருமுளா. (அ௭)

வேறு

சந்தனக் பாவுகுழிந்துசண்பகமலர்ந்தகோலை
வந்துவிழ்மாலையாற்றிமணியாங்கணிந்துவானத்
திந்திரகுமரன்போலவிதைமகளிருந்துகாண
வந்தரமயளிரன்னாநாடகமியற்றுக்கின்றார்.

இ - ள். அவன்சென்றவளையிலே மகளிரன்னார் பலருங்கூடிக் காவைசூழந்து
சண்பகமலர்ந்த கோலையில் அரங்கை நிலத்தேவந்துவீழும் மாலையைநாற்றி யணிந்து
குமரன்போலே இறைமகளிருந்துகாண நாடகத்தை நடத்தாநின்றாரென்க. (அ௮)

குழலெடுத்தியாத்துமட்டார்கோதையிற்பொலிந்துமின்னு
மழலவிர்செம்பொப்பட்டங்குண்டலமாரந்தாங்கி
நிழலவிர்ல்குழ்காசிலம்பொசிலம்பநீடோ
எழுகிசுத்தாடுகின்றாரங்கின்மேலரம்பையன்னார்.

இ - ள். அரம்பையையொப்பாளாகிய அழகி குழலையெடுத்துக்கட்டி மாலையா
லேபொலிவுபெற்றுப் பின்பு பட்டமுதலியவற்றைத்தாங்கிக் காசு சிலம்போடே
சிலம்ப அரங்கின்மேலே கூத்தாடாநின்றானென்க.

“வாழிய வண்டளி ரன்ன மேனி - யாடியன் மகளி ரமைதி கூறினெனியி
லீங்கிய கெடிய ரல்லோர் - குறியிற் குறைந்த குறிய ரல்லோர் - பாற்பட லில்
லாப் பருமையிலலோர்” என்னுஞ்சூத்திரத்திற்கூறிய நிலைகளுடனே ஆசிரியனிட
டவழகுக்கிடத்தலின், அழகியென்றார். (அ௯)

தண்ணுமைமுழுவம்வினைகுழலொடுகுயிலததன்பூங்
நண்ணொடுபுருவங்கைகால்கலையல்குணுசப்புக்காம
ரொண்ணுதல்கொண்டவாடற்றொட்டிமையுருவநோக்கி
வெண்ணெய்தீயுற்றவண்ண மாடவர்மெலிகின்றாரே.

இ - ள். அங்ஙனமாகின்ற ஒண்ணுதலையுடையாள் தண்ணுமைமுதலியன வாசியாரிற்கக் கண்முதலியவற்றோட்கொண்ட கூத்தினதொற்றுமைவழிவைநோக்கி ஆடவர் வெண்ணெய் தீயுற்றும்போல மெலியாரின்றாரென்க. (௧௦)

பாடலொழியைந்தவாடல்பண்ணமைகருவிமூன்றுங்
கூடுபுசிவணரிநின்றகுழைந்திழைந்தமிர் தழுற
வேடாரிநெடுங்கணம்பாலுளங்கிழிந்துருவவெய்யா
வீடமைபசும்பொற்சாந்தமிலயமாவாடுகின்றாள்.

இ - ள். அவள் பின்னும் பாட்டோடே பொருந்திய கூத்தும் வாச்சியமுமாகிய இம்மூன்றுங் கூடிப் பொருந்திநின்ற மெல்கிக் கலந்து இனிமைமிகக் கண்ணுலெய்து இதலமைந்த சாந்தமழிய ஆடாரின்றாரென்க.

சாந்தம், அவள்பெயராக்கி அதற்கேற்பவுமுணாப்ப. (௧௧)

வாணுதற்பட்டமின்னவார்குழைதிருவில்வீசப்
பூண் முலையிழைப்பொற்றேடிடவயிரிலங்கவொல்கி
மாணிழைவளைக்கைதம்மால்வட்டணைபோக்குகின்றாள்
காண்வருகுவளைக்கண்ணாக்கானேமேனோக்கினாளே.

இ - ள். மாணிழை, பட்டமின்னக் குழைவீசப் பூண் முலையிலேபிறழ்த் தோடு நுடங்க ஒல்கிக் கையாலே வட்டணை போக்குகின்றவள் கண்ணுலே கானேமேலே பார்த்தாளென்க.

கைவட்டணையாவன: அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம். இவை பிறைக்கையாம். “தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம்வரி-னத்தொழி லாகு மபவேட் டிதமே.” “தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம் வர - வுய்த்த லாகு முப வேட் டிதமே.” “கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம்வர - விடுத்த லாகும் வியாவர்த்திதமே.” “கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம்வரப்-படுத்த லாகும் பரிவர்த்திதமே.” “ஆன்ற வபவேட் டிதமுப வேட்டிதம் - தோன்றும் வியாவர்த்தித்ததோடு - மூன்றும்-பரிவர்த்திதமு மெனப்பகர்ந்தா ரித்தை - யுரிமைப் பிறைக்கையா லூர். (௧௨)

நோக்கினுணைடுங்கணென்னுங்குடங்கையானுணடுகொண்டு
வாக்கமையுருவின்மிக்கான்வனப்பினைப்பருகவிப்பா
லாக்கியவிலயநீங்கிற்றணங்குணைடுங்கண்பில்கி
வீக்குவார்முலையினெற்றிவெண்முத்தஞ்சொரிந்தவன்றே.

இ - ள். பார்த்தவள் கண்ணென்னுங் குடங்கையாலே முகந்துகொண்டு கவிக னாற் புகழ்தலாகா வடிவின்மிக்கானழகைப் பருகுதலாலே, இவ்விடத்துக் கண்முத லியவற்றாலாக்கிய தானவறுதிகள் நீங்கின. பின்பு இமையாமைநோக்கி நின்றதனை கரித்து அவள்கண்கள் சிறுதுவலையைவீசி முலைத்தலையிலே நீராச் சொரிந்தன வென்க.

இது பெருமைப்பற்றிய மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு; கண்கரித்து நீர்வீழ்தலின், அழகையென்னு மெய்ப்பாடாகாது. (௧௩)

செருக்கயனெடுங்கணுளத்திருமகன்காண்டலஞ்சி
நெருக்கித்தன்முலையின்மின்னுநிழன்மணிவடத்தைமாதா

பொருக்குறுல்பரிந்துசின்தாப்புவெலாங்கரித்துவாடத்
தரிக்கிலாள்காமச்செந்தித்தலைக்கொளச்சாம்பினுளே.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. அந்நூலெனச் சுட்டுக.

இ - ள். பொருகின்ற கயல்போலும் கண்ணுள் தன் கண்ணீரை உலோகபாலன்
காண்டற்கஞ்சி அதற்கொப்புக்கு முத்துவடத்தைத் தன்முலையினுலே நெருக்கி அந்
நூலையறுத்துச்சிந்தி அம்மாதர் பூவெல்லாம் வாடும்படி காமத்தித் தலைக்கொள்ளுந
லாலே தரிக்கிலாளாய்க் கெட்டாளென்க. (கச)

கன்னிமைகனிந்துமுற்றிக்காமுறக்கமழுங்காமத்
தின்னறுங்கனியைத்துய்ப்பானேந்தலேபிறர்களில்லை
பொன்னினுலுடையுங்கற்பென்றுரைத்தவர்பொய்யைச்சொன்ன
ரின்னிசையிவற்கலாலென்னெஞ்சிடமில்லையென்றான்.

இ - ள். இவற்கல்லது என்னெஞ்சு இடமில்லையாயிருந்தது, அதலிற் கன்னி
த்தன்மையோடே முற்றிக்கனிந்து சமழுங் காமமாகியபழத்தை நுகர்வானிவனே,
வேறிதற்குரியாரில்லை, இத்தன்மை கூறாதே பரத்தையார்க்குக் கற்புப் பொருளான்
உடையுமென்று கூறினவர் பொய்குறிஞரென்று கருதினானென்க. (கரு)

கருஞ்சிறைப்பறவையூர்கிக்காமருகாளீ தான்கொ
லிருஞ்சுறவுயர்த்ததோன்றலேத்தருங்குரிசிறுன்கொ
லரும்பெற்றகுமரனென்றாகறிவயர்வுற்றுநின்ற
முருந்திழையணங்குமென்றோட்டேசிகப்பாவையன்னான்.

இ - ள். தேசிகப்பாவை அத்தன்மையானவன், குமரன் மயிலூர்தியையுடைய
முருகனோ? சுறவையுயர்த்த விளக்கத்தையுடைய காமன்றானோ? என்று அறிவுவரு
த்தமுற்று நின்றனானென்க.

தேசிகப்பாவை - அவள்பெயர். அத்தன்மையாளென்றது - அவள்கல்வீமுதலிய
வற்றைச்சுட்டிற்று. பாவையொப்பாள் பாடமாயின், உவமைகூறியது இவட்குப்
பெயரன்மையுணர்க. (கசு)

போதெனக்கிடந்தவாட்கண்புடைபெயர்ந்திமைத்தல்செல்லா
தியாதிவள்கண்டதென்றாகரசனுமமர்ந்துநோக்கி
மீதுவண்டரற்றுங்கண்ணிவிடிலையைத்தானுங்கண்டான்
காதலிற்களித்ததுள்ளங்காளீ யைக்கொணர்மினென்றான்.

இ - ள். இவள்கண் புடைபெயர்ந்திமைக்கின்றதில்லை; கண்டவுருவம் யாதெ
ன்று அவ்விடத்தே அரசனும் பொருந்திப்பார்த்துத் தானும் அவ்விடலையைக்கண்
டான்; அப்பொழுதே அவன்மேல்விருப்பத்தாலே நெஞ்சுகளித்தது; அதனாலே காணீ
யை இங்ஙனங் கொண்டுவாருங்களென்றானென்க. (கசு)

வேறு.

கைவளர்கரும்புடைக்கடவுவாமெனி
னெய்கணைசிலையினோடிவன்கணில்லையான்

மெய்வகையியக்கருள்வேந்தனாகுமென்

றையமுற்றெவர்களுமமர்ந்துநோக்கினர்.

கை - ஒழுக்கம்.

இ - ள். இல்லாழ்க்கைவளர்த்தற்குக் காரணமான கரும்பையுடைய காமனா
மென்றுகருகிற கணையும்வில்லுமிவனிடத்தின்மையின், இவன் அவனல்லன்; வழி
வின்வகையைப் பார்த்தால் இயக்கருள் வேந்தனாகுமென்று ஐயப்பட்டு எல்லோரும்
அப்பொழுது பொருந்திப் பார்த்தாரென்க. (௬௮)

வேறு.

மந்திரமறந்துவிழ்ந்துமாரிலத்தியங்குகின்ற
வந்தராகுமரனென்றாங்கியாவருமமர்ந்துநோக்கி
யிர்திரதிருவற்குய்த்தார்க்கிறவனுமெதிர்கொண்டோம்பி
மைந்தனைமகிழ்வகூறிமைத்துனத்தோழனென்றான்.

அந்தராகுமரன் - தேவரினொருசாதி.

இ - ள். அங்ஙனமையமுற்றுப் பின்னும், மந்திரத்தைமறத்தலாலே மாரிலத்
தேவீழ்ந்து இயங்குகின்ற குமரனென்று யாவரும் அவ்விடத்தே பொருந்திப்பா
ர்த்து இந்திரன்றிருப்போன்ற திருவையுடையவன்கண்ணே செலுத்தினார்க்கு அவனு
மெதிர்கொண்டு பேணி அவனை மகிழ்வனவற்றைக் கூறி, நீயெனக்கு விளையாடு
முறைமையையுடைய தோழனென்றென்க.

இளவரசாதலின், இறைவனென்றார்.

(௬௯)

போதவிழ்தெரியலானும்பூங்கழற்காலினானுங்
காதலினொருவராகிக்கலந்துடனிருந்தபோழ்தி
னாதுவண்டுபெத்தமாலையுணர்வுபெற்றிலயந்தாங்கிப்
போதுகண்டலையவாட்கட்புருவத்தாங்கலக்குகின்றான்.

வண்டுபெத்தமாலே - வண்டுபெத்த தேசிகப்பாவை.

இ - ள். உலோகபாலனுங் சீவகனுங் காதலாலிருவருமொருவராகி இருந்த
வளவிலே, அவன் இனிப் பெற்றேமென்று உணர்ச்சிபெற்று, நீங்கின இலயத்தைத்
தப்பாமற்றாங்கி, கண்ணாலும் புருவத்தாலும் கலக்காநின்றனென்க. (௭௦)

க. தேனுக்குக்கிழமகண்ணித்திருமகனாடவிப்பா
லானுக்குக்கிழமவைவேலொருமகனுருமிற்றேன்றி
வானுக்குக்கிழமீன்போன்மணிபரந்திமைக்குமார்பிற
கானுக்குக்கிழமைபந்தார்க்காவலற்றொழுதுசொன்னான்.

இதுமுதலாகப் “பதுமை” என்னுங்கவியளவுமொருதொடர்.

உருமிற்சொன்னென்க; பாம்புகடித்ததென்றலின், உருமுவமையாயிற்று. (1)

உ. கொய்தகைப்பொதியிற்சோலைக்குழவியுழல்லைமெளவல்
செய்யசந்திமயச்சாரங்கருப்புரக்கன்றுதிம்பூக்

கைதருமணியிற்றெண்ணீர்மதுக்கலந்தூட்டிமாலை
பெய்தொளிமறைத்துநங்கைபிறையெனவளர்க்கின்றாளே.

கன்றென்பதனை எல்லாவற்றிற்குமேற்றுக. குழுவிய, அ - அசை. *“பிள்ளை
குழவி கன்றே போத்தனைக் - கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே. இரண்டு
மலையினும் இவனானை யறிவித்தற்குக் கூறினார். பிறை - சந்திரன். (௧0௨)

௩. பவளங்கோள்கோயிராட்டிப்பைம்பொனுவேவள்கோலித்
தவழுகதிர்முத்தம்பாய்த்தித்தன்கையாற்றீண்டிநன்னாட்
புகழ்கொடிநங்கைதன்பேர்பொறித்ததோகண்ணிமுல்லை
யகழ்குடற்றானேவேந்தேயணியெயிரீன்றதன்மே. (௧0௩)

௪. வம்பலர்கோதைசிந்தமயிலெனவொருத்தியோடிக்
கொம்பலர்நங்கைபூத்தாள்பொலிகெனக்குனிந்தவிழ்சீ
ழம்பலர்கண்ணியாநிதியறைந்தோகைபோக்கிக்
கம்பலம்போர்த்தபோலுங்கடிமலர்க்காவுபுக்காள். (௧0௪)

௫. நறவிரிசோலையாடிநான் மலர்க்குரவம்பாவை
நிறையப்பூத்தணிந்துவண்டுந்தேன்களுநிழன்றுபாட
விறைவனைத்தோளிமற்றென்றோழியிதென்றுசேர்ந்து
பெறலரும்பாவைகொள்வாள்பெரியதோண்டினுளே.

அணிந்து - அணிய. நிழன்று - நிழல்செய்து; “ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை”
என்றார் பிறரும். (௧0௫)

௬. நங்கைதன்முகத்தைநோக்கிநகைமதியிதுவென்றெண்ணி
யங்குறையரவுதீண்டியவ்வையோவென்றுபோகக்
கொங்கலர்கோதைநங்கைபுகளோவென்றுகொம்போர்
செங்கயற்கண்ணிதோழிதிருமகட்சென்றுசேர்ந்தாள்

நகைமதியெனவே மறுவன்மையுணர்த்திற்று. குறையரவு - வீணத்தொகை; கா
லநீட்டித்தாற் பாம்புகுறைந்து ஒருகோழிப்பறவை நீளம் பறந்து செலுமென்று
கூறி, அதனைக் குக்குடசர்ப்பமென்ப. அது “அரிசுரற்கோழி நாமத்தரவவட்கடித்த
தாக” என்றதனுணுமுணர்க. தடித்தனைவெட்டுதல் பாம்பிற்கியல்பாதலின், முகத்தை
நோக்கிநபாம்பு அணுகினகையிலே தீண்டிற்றென்றுணர்க. நங்கையடிகள் - பதுமை
தாய். ஏர் - ஒக்கும். (௧0௬)

௭. அடிகளுக்கிறைஞ்சியையனடிகளைத்தொழுதுநங்கை
யடிகளைப்புல்லியாரத்தழுவிக்கொண்டவ்வைமானாக்
கொடியனயென்னைநாளுநினையெனத்தழுவிக்கொண்டு
மிடமின்னினிலத்தைச்சேர்ந்தாள்வேந்தமற்றருளுகென்றான்

அடிகளுக்கு - உருபுமயக்கம். இங்ஙனம் தானிகழ்த்தப்பெறுமையிற் றனக்
காக நிகழ்த்தென்றாலயிற்று. (௧0௭)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

† கனகமாலையாரிலம்பகம், ௧௯௮.

அ. பதுமையைப்பாம்புதிண்டிறென்றலும்பையுளெய்திக்
கொதினுனவேலினையிங்கிருக்கெனக்குரிசிலெகிக்
கதுமெனச்சென்றுநோக்கிக்காய்சினங்கடித்தற்கொத்த
மதிமிகுத்தவலநீக்குமந்திரம்பலவுஞ்செய்தான்.

ஏக - ஏக.

இ - ன். இங்ஙனந்தேசிகப்பாவையாடாநிற்க, இப்பால் வேலினையுடைய
ஒருமகன்றோன்றி மாப்பினையுந்தாரினையுமுடைய உலோகபாலனைத்தொழுது பது
மையைப் பாம்புதிண்டிறென்று உருமிற்சொன்னான், சொன்னவளவிலே உலோ
கபாலன் வருத்தமுற்றுச் சீவகனைநோக்கி, வேலினைய்! நீ இவ்விடத்தே யிருக்கவெ
ன்றுகூறி, அவ்விடத்தினின்றும் போகாநிற்கின்றவளவிலே, பாம்புகடித்தவாறு என்
னையென்று வினாவினாற்கு வேந்தே! நங்கை பொதியிற்சோலையிற் குழவியாகிய
முல்லையினையும் மௌவலினையுஞ் சந்தனத்தையும் இமயச்சாரற் கருப்பூரத்தையுந்
தீம்பூவையுஞ் சந்திரகாரத்தக்கல்லினின்றும்நோற்றின நீரைத் தேனைக்கலந்துட்டி
மாலையை மூட்டாகப்பெய்து வெயிலைமறைத்துப் பிறையெனவளர்க்கின்றவன், அவந்
றிலேவிசேடித்துப் பவனத்தைக் கொள்கொம்பாகநாட்டிப் பொன்னாலேவேலிகோலி
முத்தைமணலாகப்பரப்பித் தன்கையாலேதீண்டி நல்லநாளிலே திலோத்தமைதன்
பெயரிட்டுவளர்த்ததொருகன்னியாகியமுல்லை எயிறுபோலே அரும்பிற்று; அதனைக்
கண்டு ஒருத்தி கோதைசிந்தவோடிக் கொம்பே! நங்கை யலர்பூத்தாள்; பொலி
சுவென்றாளாக, அம்பைத்தோற்றுவிக்கின்றகண்ணி, நிதியை எல்லாருமாரும்படி
சாற்றிக்கொடுத்து, இவ்வுவகையைப் பலர்க்குஞ்சொல்லப்போகவிட்டிக் காவிலே
சென்றாள்; அவன்சென்று சோலையிலேவினையாடிக் குரவம் பாவையை வண்டுந்
தேன்களுநிழன்றுபாடும்படி நிறையப்பூத்தனிய, அதனைக்கண்டு இஃது என்றோழி
யென்றுசேர்ந்து அதனைக்கொய்தற்குத் தோனைநீட்டினாள். நீட்டினவளவிலே அழ
கிய குறைந்தவரவம் அவன்முகத்தைப்பார்க்குந் நார்தீண்டெற்குரிய மறுச்சேர்மதி
யன்றி இது நகையினையுடையதோர் மனப்பாயிருந்தது; நார்தீண்டத்தகாதென்றெ
ண்ணி அந்தக்கையிலே தீண்டுதலாலே அம்மேயோவென்னமீண்டாளாக, அவ
டோழி கோதாய்! திலோத்தமையார் வந்தாரோவென்று வினவிச்சென்று அவளைச்
சேர்ந்தாள்; சேர்ந்தவளைநோக்கிக் கொடியறைய்! தனபதியைவணங்கி யுலோகபா
லனடிகளைத்தொழுது திலோத்தமையாராப்புல்லி ஒழிந்ததாய்மாராத்தழுவிக் கொ
ண்டு நாளுமென்னை நினையெனக்கூறி மின்னையிடைந்ததோர் மின்போற்றமுவிக்க
கொண்டு பின்பு நிலத்தேவீழ்ந்தாள்; வேந்தனே! இதனைத் திருவுள்ளம்பற்றென்று
சொன்னான்; அதுகேட்டுக் கடுகச்சென்று பார்த்து விடத்தின்வேகத்தைப்போக்கு
தற்குப் பொருந்தின மந்திரத்தைத் தன்மதியாலே மிகுத்துக்கூறி இவ்வவலத்தைத்
தீர்த்தற்குரிய பலவருந்துகையுஞ் செய்தானென்க.

இங்ஙனம் மாட்டுறுப்பாகக்கூறாது செவ்வனேகூறிற் பாம்புகடித்தமை கடுக்க
கூற்றிற்குகாமையுணர்க. (௧௦௮)

வள்ளாளன்வல்லவெல்லாமாட்டி னன்மற்றுமரங்க
ணுள்ளவரொன்றலாதசெயச்செயலுறுகேளா
தள்ளிலைப்பூணினாளுக்காவியுண்டிலையென்ன
வெள்ளெயிற்றரவுகான்றவேகமிக்கிட்டதன்றே.

ஊறு - விடத்திற்கு இடையூறாய் மந்திரமும் மருந்தும்.

இ - ள். உலோகபாலன் ழுன்வல்ல விஞ்சைகளெல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தி னான்; வேறும் அவ்விடத்துள்ளாரெல்லாரும் பலவூறுகையுஞ் செய்யச்செய்ய, அவ ற்றைக் கேளாதே அவளுக்கு உயிர் உண்டு இல்லையென்னும்படி அரவுகான்ற நஞ்சு மிக்கதென்க. (௧௦௯)

பைங்கதிர்மதியமென்று பகையடுவெருளிராக
நங்கையைச்செற்றதீங்குத்தீர்த்துநீர்கொண்மினும்
வங்கமாநிதியுநங்கிமகட்டருமணிசெய்மான்றே
ரெங்களுக்கிறைவனென்றாங்கிமுரசெருக்கினே.

இ - ள். மறுச்சேர்மதியாகிய, பகையையடுகின்ற வெருளியையுடையநாகம், இது நாந்தீண்டுமதன்றி மறுவல்லாததொரு மதியாயிருந்ததென்றென்னுதலாலே, நங்கையைக் கையிலேகடித்தது; இவ்விடத்துத் தீர்த்தவர்கட்குத் தனபதி நாட்டை யுரிதியையுந்தந்து மகையுந்தருமாதலின், இகனைத் தீர்த்து நீர் இவற்றைக்கொண்மி னென்று உலோகபாலன் முரசறைவித்தானென்க. (௧௧௦)

௧. மல்டலிமற்றிதென்பாரிராசமாநாகமென்பார்
கொண்டதுநாகமென்பார்குராவளிபித்தோடையிற்
பிண்டித்துப்பெருகிறென்பார்பெருவையறுக்கும்விஞ்சை
யெண்டவப்பலவுஞ்செய்தாமென்றுகேளாதிதென்பார். (௧௧௧)

உ. சிளையைந்துமவிடுதுமென்பார்தீற்றுதுஞ்சிருங்கியென்பார்
குரபுனலிடுதுமென்பார்கொந்தழலுறுத்துமென்பா
ரினாயெனவருந்தக்கவ்வியென்புறக்கடித்ததென்பா
ருராயன்மினுதிரநீங்கிற்றுய்யலணங்கையென்பார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

௧. மற்று - வீணமாற்று. இது சீதமண்டலியென்பார்; இது கருவழலையென் பார்; கடித்தது நாகமென்பார்; வளியும் பித்தும் ஐயிற்காட்டிற் திரண்டுபெருகின; இனி யுயிரீளாதென்பார், இவ்விஞ்சை பெரியநவையறுக்குமென்றுகருதி என் னிறக்கப் பலவுஞ்செய்தேம்; அவற்றை இதுகேட்டதில்லையென்பாடென்க. ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டென்றுமாம். இராசமாமந்தமும் பாடம்.

உ. சிளையைந்து - கையிரண்டுங் காலிரண்டும் நெற்றியுமாகவைந்து. தீற்று தல் - பூசுதல். சிருங்கி - ஒருமருந்து; சுக்குமாம். சிங்கி, பாடமாயிற் கற்கடகசிங்கி யென்க. புனலிலிகின்றது உயிருண்மையறிதற்கும், நஞ்சுநீங்குதற்கும். அழலு றுத்தல் - உயிருண்மையறிதற்கு.

இ - ள். தீர்க்கவந்தவர்கள் என்பார் என்பாராயினாரென்க. (௧௧௨)

கையொடுகண்டங்கோப்பார்களைசுடருறுப்பின்வைப்பார்
தெய்வதம்பரவியெல்லாத்திசைதொறுந்தொழுதுநிப்பா
ருய்வகையின்றியின்னையுலகுடன்கவிழுமென்பார்
மையலங்கோயின்மாக்கண்மடைதிறந்திட்டதொத்தார்.

இ - ன். கையையுங்கண்டத்தையுமுழைகோப்பார், நருமங்கனிலே விளக்கை யெரிப்பார், தொழுதுநிப்பார், இதுகாரணத்தான் அரசுனிற்ந்துபடிந் உலகு இன்னே கவீழ்மென்பாராய், மாக்கள் ஆரவாரத்தாலே, மடைதிருந்த தன்மையை பொத்தா றென்க.

மக்கட்குரியமனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடையாரென்று மாக்க ளென்றார். (கக௯)

வெந்தெரிசெம்பொற்பூவும்விளங்குபொன்னாலும்பெற்றார்
மந்திரமறையுமவல்லாரெழாயிரர்மறுவில்வாய்மை
யந்தரத்தறுவைவைப்பாரந்தணரங்கைகொட்டிப்
பைந்தொழிப்பாவையின்னேபரிவொழிந்தெழுகவென்பார்.

இ - ன். பொன்னுலேபூவுதாலும்பெற்றார், மந்திரமறையுமவல்லார், மறுவில் லாத மந்திரத்தாலே விசும்பிலேபுடைவையைநிறுத்துவாராகிய அந்தணர் ஏழாயிரம் பேர் கையைத்தட்டி, பாவை இப்பொழுதே வருத்தந்தீர்ந்து எழுவாளாகவென்பா ரென்க. (கக௯)

பாம்பெழப்பாம்புகொண்டாற்பகவற்குமரிதுதீர்த்த
றேம்பிழிகோதைக்கின் றுபிறந்தநாடெளிமினென்று
காம்பழிபிச்சமாகக்கணியெடுத்துரைப்பக்கல்லென்
றாம்பழிஞாத்திற்கண்ணீர் துகணிலததிழிந்ததன்மே.

பாம்பு - இராசு.

இ - ன். பாம்பு உதிக்கின்றவளவிலே பாம்புதிண்டினால் இறைவற்குந் தீர்த்த லரிது, ஈண்டுக்கோதைக்குப் பாம்பெழப் பாம்புகொண்டதின்னு; பாம்பு திண்டுகின்ற காலத்துப் பிறந்தநாளுமின்று; உதயாருடக்கவிப்புக்களிறக்கவிப்பாகத் தெனியுங்களை ன்று கணி றூலையெடுத்துக் கூறக்கேட்டுக் கையாறுநீங்கி யழுதாரென்க.

இன்றென்பது மறைப்பொருளுணர்த்திய வீணக்குறிப்பு. காம்பழிபிச்சம்-கவிப் பிற்குவெளிப்படை. ஞாயிறின்விமானம் பீலியாற்செய்யப்படுதலின், அதனைப் பீலி யாற்செய்யப்படும்பிச்சமென்றார். எனவே ஞாயிறு நடுவே கவிப்பாக நின்றதென்ற வாராயிற்று. இதனுற்பயன்: அக்காலத்திற்பெய்வம் மாயோதைலின், அவன் கருடனு டனே உலகைப்பார்க்கின்றமையின், அக்கருடன்பாவையால் நஞ்சுநீங்குதலாம். ()

நங்கைக்கின்றிற்றத்தலில்லை நரபதிநீயுங்கேண்மோ
கொங்கலர்கோங்கினெற்றிக்குவிமுகிழ்முகட்டினங்கட்
டங்குதேனரவயாழிற்றாணிநுந்தார்தைபாடு
மிங்குநம்மிடரைத்தீர்ப்பானினையவனுள்ளம்ற்றென்றான்.

யாழ் - மிதுனராசி. மற்று - அசை.

இ - ன். மிதுனராசியிலே தேனரவந்தங்குங் கொங்கலர்கோங்கினெற்றியின் அரும்பின்றலையிடத்தே ஆந்தைதானிருந்துபாடும்; இதனை நரபதி! நீயுங் கேட்பா யாக; இதனாலே நம்மிடரைத்தீர்ப்பானோரினையவனிங்குளன்; இன்று நங்கைக்கு இறத்தலில்லை யென்றானென்க. (கக௯)

பன்மணிக்கடகஞ்சிந்தப்புருப்புடைப்பவளத்தூண்மேன்
முன்னவன்சிறுவன்வண்கைபுடைத்தமாழாந்துசொன்ன
னின்னுமொன்றுண்டுசூழ்ச்சியென்னெடைங்கிருந்தநம்பி
தன்னைக்கூய்க்கொணர்மினென்றான்நரவந்தாங்கவனுங்கண்டான்

இ - ள். தனபதிதன்மகன் உலோகபாலன், கடகஞ்சிந்தம்படி தூண்மேலே
கையைப்புடைத்து மயங்கி ஒருவார்த்தைகூறினான்: இன்னுமொருசூழ்ச்சியுண்டு;
என்னோடங்கிருந்த இனையவனை அழைத்துக்கொண்டு வாருமினென்றுகூறினான்;
அவர்களுங் கொள்வர, அவ்விடத்தேவந்து அவனும் இந்நிலையைக்கண்டா
னென்க. (கக௮)

பறவைமாநாகம்வீழ்ந்துபலவுடன்பதைப்பபோன்றுஞ்
சிறகுறப்பரப்பிமஞ்ஞைசெருக்குபுகிடந்தபோன்றுங்
கறவைகள்நிழந்தபோல், றங்கிடந்தழுகின்றகண்ணு
றிறைவனையவனானோக்கியென்கொடிதற்றதென்றான்.

பறவைமாநாகம் - ருக்குடசர்ப்பம்; ஈண்டுப் பெண்பாலாகிய கூனுங்குறநு முவ
மப்பொருள். மயில் தோழியர்க்கும், கறவை செவிலியர்க்குமுமவை.

இ - ள். அங்குநங்கண்டவன் நாகங்கள் பதைப்பனபோன்றும், மயில்கள்
மயங்கிக்கிடந்தனபோன்றும், கறவை கன்றிழந்தனபோன்றும்ழுகின்ற கண்ணூராகிய
வனையவனானோக்கி, என்னே! இவருற்றது கொடிதாயிருந்ததென்றனென்க. (ககஅ)

ஊறுகொள்சிங்கம்போலவுயக்கமோடிருந்தநம்பி
கூறினான்ஓர்நவேந்தன்கொழுநிதிநிலத்தாமற்றுன்
வீறுபர்புகழைவித்திக்கேண்மையைவிளைத்தியின்னே
நாறுபூங்கொம்பனானோக்கெனநம்பிசொன்னான்.

இ - ள். அதுகேட்டு வருத்தத்தோடிருந்த உலோகபாலன் சிவகளைப்பார்த்
து, நீ வேந்தனாகியநிலத்தே புகழைவித்தி உறவைவளைக்கவல்லியாதலின், கொம்
பனானே இன்னே நோக்கெனக்கூறினான்; அதுகேட்டசீவகனும் ஒருவார்த்தைசொன்
னென்க.

விளைத்தி - படுத்தலோசையாக்குக.

(ககக)

புற்றிடைவெகுளிநாகம்போக்கறக்கொண்டதேனு
மற்றிடைபூறுசெய்வான்வானவர்வலித்ததேனும்
பொற்றொடிக்கிறத்தலிலலைபுலம்புகொண்டழேற்கவென்றான்.
கற்றடிப்படித்தவிஞ்சைக்காமருகாமனன்னான்.

இ - ள். விஞ்சையையுடைய அந்தச்சீவகன் நாகம் மீட்சியில்லையாம்படி கடித்
ததாயினும், வேறிடைபூறுசெய்தற்குத் தேவர்கூழ்ந்தநிலையாயினும், இவட்டு இறந்து
பாடினலை; நீயுடனேகொள்ளென்று கூறினனென்க.

காமனன்னானென்றது இவற்கோற்பெயர்.

(க௨௦)

பொழிந்துநஞ்சுக்குத்தலச்சமினாபெருவெகுளிபோகங்
கழிந்துமீதாடல்காலம்பிழைப்பெனவெட்டினாகும்
பிழிந்துயிருண்ணுந்தட்டமதட்டமாரம்பிளிற்றினும்ப
ரொழிந்தெயினாஞ்செய்யுங்கோலெனமற்றுஞ்சொன்னான்.

உருத்தல் - தன்னாற்பொறுத்தலருமையின், ஒன்றினைக் கௌலி நஞ்சைக் காண்
றுருத்தல். இரை - இரையென்றுகருதுதல். போகம் - இழைதல். கழிந்துமீதா
டல் - 'மனக்களிகூர்ந்துநின்றிடுதல். பிழைப்பு - பிறர் தனக்குச்செய்தபிழையைக்
கருதுதல். இவையெட்டிமதன்குணம். தட்டம் - ஊட்டம்; இது மேல்வாய்ப்பல்.
அதட்டம் - ஊயொஊட்டம்; இது கீழ்வாய்ப்பல். பளிற்றல் - பிளிற்றல். உம்பர்-
மேல். கொள்ளுதல் - கோளெனவிகாரம்.

இ-ள். உருத்தன்முதலிய எட்டுக்காரணத்தாலே கடித்தலுளதாம்; அங்ஙனங்
கடித்தால் எயிறுகளுக்குமேலாந் தட்டம் அதட்டமென்கின்ற எயிறுகளிலுண்டான
நஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயிற் பிழிந்துயிருண்ணும்; அவற்றையொழிந்த எயிறு
களிலுண்டானநஞ்சைக் கடித்தவாயிலேகாலுமாயின் வருத்தஞ்செய்யுமென்று கூறிப்
பின்னும் அதனிலக்கணங்களிலே சிலகூறினென்க.

காலமொழிந்தவேழும் அகாலமாம்.

(கஉக)

அந்தணாறுமான்பாலவியினையலர்த்தகாலே

நந்தியாவட்டநாறுநகைமுடியரசனாயிற்

றந்தியாமுரைப்பிற்றுகழைத்தமலர்வணிகனாகும்

பந்தியாப்பழுப்புநாறிற்சூத்திரன்பாலதென்றான்.

இ-ள். *விஷஹாஹஸமென்னு நூலினைக் கொண்டுவிவந்துகூறின, ஆன்பாலவி
யினேநாறுமாயின், அஃது அந்தணன்பாலதாம்; அலர்த்தகாலத்தினந்தியாவட்டத்தை
நாறுமாயின், அஃது அரசன் பாலதாம்; தாழைமலா நாறுமாயின், அது வணிகன்
பாலதாம்; மற்றொன்றுங்கூடாத அரிதாரநாறுமாயின், அது சூத்திரன் பாலதா
மென்று கூறினென்க.

(கஉஉ)

கன்னியைக்கடித்தநாகங்கன்னியேகன்னிநோக்

மன்னதேயரசர்சாதிமுன்றெயிறமுந்தியாழ்ந்த

கொன்னுமாநாகங்கொண்டாற்கொப்புளாம்விரலிற்றேய்த்தான்

மன்னியதெண்மட்டாயின்மண்டலிப்பாலதென்றான்.

குக்குடசர்ப்பமாதலின், அதற்குக் கேடில்லையென்றுகருதிக் கன்னியே யென்
றான்.

இ-ள். கடித்தவாயை விரலாற்றேய்த்தால், அது மாநாகங்கொண்டதாயிற்
கொப்புள் கொள்ளும்; தெண்மட்டுப்போல் நீர்பாயுமாயின், மண்டலிப்பகுதியாம்;
இது கொப்புள்கோடலின், இவனைக்கடித்தபாம்பு கன்னியே, சாதி அரசர்சாதியே,
தைத்தமுந்தினபல் யமதுதியொழிந்த காளி, காளாத்திரி, யமனென்னுமென்றுமே,
உதயமுங் கன்னியே, ஆதலின், இஃது அன்னதேயென்றானென்க.

அன்னதேயென்றது தான் முன்னிறத்தலில்லையென்றதனை.

(கஉ௩)

* சித்தராருடமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

குன்றிரண்டனையதோளான்கொழுமலர்க்குவளைப்போதங்
கொன்றிரண்டுருவமோதியுறக்கிடையிலனாடன்
சென்றிருண்டமைந்தகோலச்சிகழிகையழுத்தச்செல்வ
னின்றிரண்டிருவமோதிநேர்முகநோக்கினுனே.

மலர் - முதற்கு அடை. ஒன்றுமிரண்டுமென உம்மைத்தொகை. உரு - உருவ
மென ஈறுதிரிந்தது. உறக்கத்திடத்து மயில்.

இ - ள். தோளான் குவளைப்போதை அங்கே மூன்றுருவோதித் தான்சென்று
மயிலனாடன் முடியிலேயழுத்தி, அவன் பெயர்ந்து நின்று பின்னுமிரண்டுருவோதி
முகத்தை நேரேநோக்கினுனென்க.

முகம் - தியானம். இவன் ஐந்துருவோதினமையின், இவன்கூறியமந்திரம்
பஞ்சநமஸ்காரமாம். (௧௨௪)

நெடுந்தகைநின்றுநோக்கநீள்கடற்பிறந்தகோலக்
கடுங்கதிர்க்கனல்கோப்பக்காரிருளுடைந்ததேபோ
லுடம்பிடைநஞ்சுநீங்கிற்றொண்டொடியுருவமார்ந்து
குடங்கையினெடியகண்ணாற்குமரன்மேலோக்கினுளே.

இ - ள். அந்நெடுந்தகை நின்று தியானித்து நோக்குதலின், கனலியெதிர்க்க
இருளுடைந்தாற்போலே உடம்பில் நஞ்சுநீங்கிற்று; அதுநீங்கினபின்பு அவள்வழுவை
அவன் கண்ணுல்துகராதற்க, அவ்வொண்டொடி தன்கண்களாலே குமரன்மேலே
நோக்கினுளென்க.

ஆர்ந்து - ஆர.

(௧௨௫)

நோக்கினுணிறையுநானுமாமையுந் கவினுநொய்திற
போக்கினுள்வளையும்போர்த்தாள்பொன்றிறப்பசலைமுழுகிற்
றாக்கினுள்நங்கனப்புத்தாணியையமருளானு
தோக்கியமுருகன்வைவேலோரிரண்டனையகண்ணாள்.

முருகன் அமருளமையாது ஓக்கிய ஒருவேல் இரண்டானாலையகண்; *அஞ்
சுடர் நெடுவே லொன்றுநின் முகத்துச் - செங்கடை மழைக்க ணிரண்டா யீத்த
னன்" என்றார்பிறும்.

இ - ள் அங்ஙனம்பார்த்தகண்ணாள் நிறைமுதலியவற்றையும் வளையையும்
முன்பு நொய்திற்போக்கினாள்; போக்கினபின்பு, பசலையைப் போர்த்துக்கொண்
டாள்; அப்பொழுது தன்னுள்ளே அம்பெலாமுழுகின; முழுகினபின்பு அவ்வடி
வாலே காமற்கு ஓர் அப்புத்துணியை யுண்டாக்கினுளென்க. (௧௨௬)

வே லு.

ஆட்சியைம்பொறியாளனுடம்பெனும்

பூட்சிரீள்கொடிப்புற்றினகத்துறை

வாட்களோக்கெனும்வையெயிற்றாழல்
வேட்கைநாகத்தின்மீட்டுங்கொள்பட்டாள்.

வாட்கண் - உவமத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; இது பதுமைக்கு ஒருபெயர்.

இ - ள். தாம் ஏவல்கொள்ளுந் தொழிலையுடைய ஐம்பொறியை ஆளுதலையுடையானது உடம்பென்னும் புற்றிடத்தேயுறைகின்ற வேட்கையாகியநாகத்தினது கோக்கென்னும் எயிற்றினஞ்சாலே, வாட்கண்ணினையுடையான் மீட்டுங் கொள்ளப்பட்டாளென்க.

மேற்கோளாகிய கொடிவளரப்பட்டபுற்றென்க. * “நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்கு - கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புளாயாகும்” என்றதனால் இருவருமெதிர்நோக்கியவிடத்துக் கூட்டுங் குறிப்புளாகிழந்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சிநிகழாமையின், அவட்குநிகழ்ந்த முன்னிற்கவியிற்கூறிய வருத்தத்திற்கு இவன் வேட்கைநோக்கமே காரணமென்றறிவிக்க இக்கவியிற்கூறினார். இந்நோக்கமின்றேல் இவட்கு இது நிகழாதென்க. “பெருமையு முரனு மாடுஉ மேன” என்பதனால் இவற்கு வருத்தம் புலப்படாதாயிற்று. (௧௨௭)

மாழ்கிவெய்துயிர்த்தான்மடவாளெனத்
தோழிமார்களுந்தாயருந்தொக்குடன்
சூழியானையன்னுய்தொடினஞ்சறும்
வாழியென்றனர்வம்பலர்கோதைபார்.

இ - ள். கோதையாராகிய தோழியருஞ்செவிலியரும், மடவான் மயங்கியுயிர்த்தான். இனி இதுவேட்கையென்றேகருதிச் சேரத்திரண்டு யானையன்னுய! வாழ்வாயாக; நீதிண்டித் திர்ப்பையாயின், நஞ்சறுமென்றாரென்க.

அன்னன், † “தொழிலிற் கூறு மானெனிறுதி” யின்கூறாய் ஆயேற்றது. (௧௨௮)

கண்ணிற்காணினுங்கட்டுகோகேட்பினு
நண்ணித்தீண்டினுநல்லுயிரிநிற்குமென்
றெண்ணியேந்திழைதன்னையுடம்பெலாந்
தண்ணென்சாந்தம்வைத்தாலொப்பத்தைவந்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டுக் காதலித்தோனாக்காணினுங் கேட்பினும் தீண்டினும், நல்லுயிரிற்கும், அதுநமக்குமொக்குமென்றெண்ணிச் சாந்தம்பூசினற்போலே குளிரும்படி எந்திழைதன்னை உடம்பெல்லாந் தைவந்தானென்க. (௧௨௯)

மற்றுமாதர் தன்வாட்டடங்கன்களா
லுற்றநோக்கமுறாததொர்நோக்கினிற்
சுற்றிவள்ளலேச்சோர்வின்றியாத்திட்டா
ளற்றமில்லமிர்தாகியவஞ்சொலாள்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௫.

† ,, சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, ௧௬.

இ - ள். அமிர்தமாகிய அஞ்சொலான், தன்கண்களாலே தான் அவற்கன்புற்ற நோக்கத்தைப் பிறர் அயிராததொருநோக்காலே வள்ளலைச்சுற்றித் தப்பாமற்கட்டினு ளென்க.

மாதர் - காதல். அற்றமில்மிர்து - ஒருவன் கைப்படாவமிர்து. (௧௩௦)

வேறு.

௧. விஞ்சையர்வீரனென்பார்விண்ணவர்குமரனென்பா
ரெஞ்சியவுயிரைமீட்டானிவனலாலில்லையென்பா
மஞ்சுருழிஞ்சிமூ தூர்மாமுடிக்குரிசினுனை
நஞ்சுருழிவேலினிற்கேநங்கையைக்கொடுக்குமென்பார்.

போனவுயிரை மீட்டான் இவனல்லது வேறொருவனில்லை; இவ்வூராயுடைய தனபதி நாளை யிவற்கே நங்கையைக்கொடுக்குமென்பாரென்க. (௧௩௧)

௨. விளங்கொளிவிசம்பில்வெண்கோட்டிளம்பிறைசூழ்ந்தமின்போ
வளங்கெழுவுடத்தைச்சூழ்ந்துவான்பொனாண்டினை ப்பச்சேந்தில்
விளங்குதிர்மூலகடமமாலிவனை மார்பெழுதிவைகிற்
றுளங்குபெண்பிறப்புந்தோழியினிதெனச்சொல்லிநிற்பார்.

விசம்பிலே இனையபிறையைச் சூழ்ந்தமின்போலே முத்துவுடத்தைச் சூழ்ந்து பொன்னாணைசதலாலே சிவந்த இனையமுலைகளாலே இவனைமாபையெழுதி வைகப் பெறின், நிலைநில்லாத பெண்பிறப்பும் நன்றென்று சொல்லி நிற்பாரென்க.

இவனைமார்பெழுதியென்றார், கொடிசென்றதனால். (௧௩௨)

௩. அருந்தவஞ்செய்துவந்தவாயிழைமகளிராயர்கொல்
பெருந்தகைமார்பிற்றுஞ்சிப்பெண்மையாற்பிணிக்குநீரார்
கருங்கணினியாமுங்கண்டாங்காமனை யென்றுசொல்லத்
திருந்தொளிமுறுவறசெவ்வாய்த்தீஞ்சொலார்மயங்கினாரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். தீஞ்சொலார் என்பார், என்பா, சொல்லிநிற்பாராய், யாமுங் காம னைக்கண்ணாலே கண்டேம; இங்ஙனமன்றி இவன்மார்பிலே தங்கிப் பிணிக்ஞீராராய் அருந்தவஞ்செய்துவந்த மகளிர் யார்கொவென்றுசொல்லி மயங்கினாரென்க. ()

பன்மலர்ப்படலைக்கண்ணிக்குமரனைப்பாவைநல்லார்
மன்னவன்பணியின்வாழ்த்திவாசநெய்ப்பூசினன்னீர்
துன்னிவராட்டிச்செம்பொற்செய்ப்புணுடடுகிலுஞ்சாந்து
மின்னறும்புகையும்பூவுங்கலத்தொடுமேந்தினாரே.

இ - ள். தனபதியேவலாலே, நல்லார் குமரனைத் துன்னினராய் நெய்ப்பூசின னீராலாட்டி வாழ்த்தித் துகின்முதலியவற்றை யேந்தினாரென்க. (௧௩௪)

ஏந்தியவேற்பத்தாங்கியெரிமணிக்கொட்டைநெற்றி
வாய்ந்தபொன்ருயிற்றிச்செய்தமரவடியூர்ந்துபோகி
யாய்ந்தநன்மாலைவேய்ந்தவரும்பெற்றங்கூட்டுச்சேர்ந்தான்
பூந்தொடிமகளிர் போற்றிப்பொற்கலம்பரப்பினரே.

இ - ள். அவர்களேந்தியவற்றைப் பொருந்தமெய்ப்படுத்து மணிக்கொட்டை
யை நெற்றியிலேயழுத்திப் பொன்னாற்செய்த மரவடியைத்தொட்டுப்போய்க் கூடத்
தைச்சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மகளிர் கலத்தைப் பரப்பினரென்க. (௧௩௫)

கன்னியர்கரகநீராற்றாமரைசுழீஇயதொப்பப்
பொன்னடிசுழீஇயபின்றைப்புரிந்துவாய்நருகுசு
யின்மலர்த்தவிசினுச்சியிருந்தமிர்தினிதிற்கொண்டான்
மின்னிரிந்திலங்கும்பைம்பூண்வேற்கணர்வேனிலானே.

இ - ள். கன்னியர் நீராலே பொன்னடியைக் கழுவினபின்பு, வேனிலான்
விரும்பி வாய்ப்புசித் தவிசின்மேலிருந்து அடிசிலை முற்பட இனியவற்றோடேயுண்டா
னென்க.

* “நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி” என்றும், † “கைப்பன வெல்லாங் கடை
தலை தித்திப்ப” என்றும், ஆசாரக்கோவையிற்கூறினார். (௧௩௬)

வாசநற்பொடியுநீருங்காட்டிடக்கொண்டுவாய்ப்பப்
பூசறுத்தங்கைநீராமும்முறைகுடித்துமுக்காற்
காசறத்துடைத்தபின்றைக்கைவிரலுறுப்புத்தீட்டிக்
தூசினுலங்கைநீயிருந்தன்னேற்றறமிக்கான்.

இ - ள். மிக்கவன் பொடியையுநீரையும் அவர்கள் காட்டுதலின், அவற்றைக்
கைக்கொண்டு பூசுந்தொழிலுமுடித்து அங்கையிற்கொண்டனீரா முக்காற்குடித்து
வாயை முக்காற்றுடைத்து விரலைக் கண்முதலியவறுப்புக்களிலே தீண்டிவித்துத்
துடைத்திருந்தானென்க.

தூச - ஒலியல். † “முக்காற் குடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப் - பொத்த
வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசல்” என்றார் பிறரும். (௧௩௭)

சீர்கொளச்செய்தசெம்பொனடைப்பையுட்பாகுசெல்ல
வார்கழற்குரிசில்கொண்டிகவுளடுத்திருந்தவாங்கட்
போர்கொள்வேன்மன்னெல்லாக்கலைகளும்புகன்றுகேட்டு
நீர்கொண்மாக்கடலுறற்குநிகரில்லைநிலத்தினென்றான்.

இ - ள். பொன்னாற்செய்த அடைப்பையிற் பாக்கும்வெற்றிலையுஞ்செல்ல,
குரிசில் அதனைவாங்கிக்கொண்டு தின்றிருந்தவளவிலே, தனபதி, இவன் கலைகளை
யெல்லாம் விரும்பிக்கேட்டு, இவற்கு நிலத்தில் நிகரில்லையென்றானென்க. (௧௩௮)

வேறு.

பரிதிபட்டதுபன்மணிநீள்விளக்
கெரியவிட்டனரின்னியமார்த்தன
வரியபொங்கணையம்மெனமளிமேற்
குரிசிலேறினன்கூர்ந்ததுசிந்தையே.

இ - ள். அவ்வளவிலே ஞாயிறுபட்டது; மணியும் விளக்கும் எரியும்படியிட்டு
டனர்; பல்லியங்களுமார்த்தன; தனித்தார்க்குப் பொறுத்தற்கரிய படுக்கைமேலே
குரிசிலேறினான்; அப்பொழுது வருத்தமிக்கதென்க. (௧௩௯)

பூங்கணவ்வயினோக்கம்பொறுதபோல்
வீங்கிவெம்மைகொண்டேந்தினவெம்முலை
யீங்கிதென்னெனவிட்டிடைநைந்தது
பாங்கிலாரிப்பரந்துளதல்குலே.

இ - ள். அவள்கண்கள் அவ்விடத்து யானோக்கின நோக்கத்தைப்பொறுதே
நிலநோக்கி என்னைவருத்தினுற்போலே, முலைகளும் வீங்கி கொடுமைகொண்டு ஏந்தி
வருத்தின; இவ்விடத்திற் பொறுமையென்னெயென்று இடைநைந்தது; பிறரிடக்
கண்கண்டு மதிவாணாப்போலே அல்குல் பரந்ததென்க.

பரந்துளது - ஒருசொல். இனிக்குண்கள்தமக்கு முற்பட்டு வருத்தியதற்குப்
பொறுதனபோலே பின்பு முலைகளும் வருத்தினவென்றுமாம். (௧௪0)

முருகுவார்குழலாண்மு கிழ்மென்முலை
பெருகுநீர்மையிற்பேதுறவெய்திநின்
றுருகுநுண்ணிடையோவியப்பாவைத
னருகுநோக்கமெனவியலைக்குமே.

இ - ள். குழலாள் ஓவியப்பாவை, அவள் முலைகளும், அவை பெருகுந்தன்மை
யாலேவருத்துமிடையும், குறிக்கொண்டினோக்காதநோக்கமும் வருத்தமளவன்றி
என்னவியைக் கெடுக்குமளவார்காநின்றனவென்க. (௧௪௧)

புகையவாஷ்யபூநதுங்லேந்தல்குல்
வகையவாமணிமேகலைவார்மது
முக்கையவாவியமொய்குழல்பாவினேய்
புகையவாய்ப்படர்நோய்பயக்கின்றவே.

இ - ள். முகைவிரும்பின மொய்குழலையுடையாளதேந்தல்குலிற் பூந்துகிலும்,
மேகலையும், பாவியேற்குப் புகையாந்தன்மையையுடையவாய், நோயைப் பயவாநி
ன்றனவென்க.

அல்குலைமறைத்தலின், அவை புகையாயின.

(௧௪௨)

போதுலாஞ்சிலையோபொருவேற்கணை
மாதுலாமொழியோமடநோக்கமோ

யாதுநானறியேனவன்கன்னவள

காதலாற்கடைகின்றதுகாமமே.

சிலை - காமன்வில்.

இ - ள். அணங்கன்னவளுடைய துதலோ, கண்ணோ, நோக்கமோ, மொழியோ, காதலாலே காமத்தையிகப்பண்ணுகின்றது இவற்றில் இன்னதென்று யான் கிறிதும் அறிகின்றிலேனென்றானென்க.

இதனால் உறுப்புக்களெல்லாம் ஒக்கவருத்தினவென்றான். மொழியோவென்றதனால், மொழியுங்கேட்டானென்பது பெற்றும். அன்றி “அடிசுருக்கிறைஞ்சி” என்னுங் கவியிற்கூற்றைத் தானும் பின்புகேட்டலின், மொழியோவென்றானென்றது மொன்று. (கசு௩)

க. அண்ணலவ்வழியாழ்துயர்நோயுற
வண்ணமாமலர்க்கோதையுமவ்வழி
வெண்ணொய்வெங்கனன்மீமிசைவைத்ததொத்
துண்ணையாவுருகாவுளளாயினான்.

இதுமுதலாகப் “பூமென்சேக்கை” அளவுமொருதொடர்.

அமுந்துதலுறுகின்ற வருத்தநோய் உருநிற்க. (கசு௪)

உ. பெயன்மழைப்பிறமுங்கொடியின்னிடைக்
கயன்மணிக்கணினல்லவர்கைதொழப்
பயனிழைத்தமென்பள்ளியுட்பைந்தொடி
மயனிழைத்தவம்பாவையின்வையினான்.

ஒழுங்குபட்டமின்போன்ற இடையினையும் கண்ணினையுமுடைய நல்லவர்கை தொழ. துணையுடையோர்க்குப் பயனுண்டாகப் பண்ணின பள்ளி. (கசு௫)

௩. வணங்குநோவ்சிலைவார்களைக்காமமே
மணங்கொள்பூமிசைமைவரைமைந்தனோ
நிணந்தெனெஞ்சநிறைகொண்டகள்வனோ
யணங்குகாளறியேனுனாயீர்களோ.

எல்லாரும் மணங்குழைதற்குக் காரணமான சிலை. பூமிசைத்தோன்றிய முருகன்; குறிஞ்சிலத்திற்குத் தெய்வமாகிய முருகன். நிணந்து - பிணித்து. பெரும்பான்மையுந் தெய்வத்தன்மையுடைமையின், மகனோவென்றிலன். உணாயீர்களே, ஏகாரம் - வினா. (கசு௬)

ச. கடைகந்தன்னதன்காமருவிங்குதோ
ளடையப்புல்லினன்போன்றணிவெம்முலை
யுடையவாகத்துறுதுயர்மீட்டவ
னிடையதாருமெருயிலாவியே.

* ஆகத்தணிந்த வெம்முலையுற்ற பசப்புடையும்படிதன்றோளாலே புல்லினன்போ

ன்று தடவி மீட்டவனென்க. இடை - இடம். போகாமுனி றுத்துவார் ஒருவருமில்
லாத வுயிர். (௧௪௭)

௩. இறுதியில்லமிர்தெய்துநீண்டியன்
றறிவினாடியவம்மலைமத்தமா
நெறியினின்றுகடைந்திடப்பட்டநீர்
மறுகுமாக்கடல்போன்றதென்னெஞ்சமே.

சாதலில்லாமைக்குக் காரணமான அமிர்தத்தை யெய்துந் தேவர்கள் திரண்டு
தம்மறிவாலே யதனையாராயவேண்டி. அன்று மந்தரமத்தாககின்று நெறியிற்கடைந்தி
டப்பட்ட நீர்மறுகுங் கடலென்க. (௧௪௮)

௬. நகைவெண்டிங்களுநார்மடலன்றிலுந்
தகைவெள்ளேற்றணற்றூழ்மணியோசையும்
பகைகொணமாலையும்பையுள்செய்யாம்பலும்
புகையில்பொங்கழல்போற்சுடுகின்றவே.

நாராயுடையமடல். கழுத்திலேதங்கிய மணி. ஆம்பல்-ஆம்பற்பண்ணையுடைய
குழல். புகையில்லாவழல் - இல்பொருளுவமை. (௧௪௯)

௭. பூமென்சேக்கையுணர்நியபூந்திரட்
டாமம்வாட்டுந்தகையவுயிர்ப்பனைஇந்
காமர்பேதைதன்சுண்டருகாமநோ
யாமத்தெல்லையொர்யாண்டொத்திறந்ததே.

பூந்தாமம்; திரளையுடைய தாமத்தைவாட்டுந் தகையவாகிய நெட்டியிர்ப்புக்கல
ந்து. யாமம் - இரவு.

இ - ன். அண்ணல் அங்ஙனநோயுறுநிந், கோதையும் நல்லவர்கைதொழச்
சென்று அவ்வழிப் பள்ளியிலே தெய்வத்தச்சனியற்றிய பைந்தொடிப்பாவைபோலே
வைகினுள்; அங்ஙனம்வைகினவளவிலே, திங்கண்முதலியன அழல்போற்சுடாநின்
றன; அதனால், எனதுநெஞ்சங் கடல்போல மறுகாநின்றது; இங்ஙனமறுகும்படி யெ
ன்னெஞ்சை நினைந்து நிறையைக்கொண்டகன்வனை, யான் காமனோ முருகனோவெ
ன்றையழுந்து இன்னனென்றறிகின்றிலேன்; இல்லுறையெய்வங்காள்! நீங்களுமு
றையீர்களோ? உரைத்திலிராயினும், என் ஆருமில்லாவி, துயர்மீட்டவன் இன்னுமரு
ளுவனோவென்று அவனிடத்தேயாகாநின்றதென்று செய்வதனைநோக்கிக்கறி, உயி
ர்ப்பனைஇ வெண்ணெயை நெருப்பின்மேலேவைத்த தன்மையையொத்து நெஞ்சரு
கிப் பின்னும், அவனவ்விடத்தேயாதலின், இறந்துபடாளாயினுள்; அங்ஙனமிருந்த
பேதைக்குத் தன்கண்டந்தநோயாலே இராப்பொழுதினெல்லே ஓர் யாண்டையொத்
துக் கழிந்ததென்க. (௧௫௦)

௧. மாநியாழ்மழலைம்மொழிமாதரா
டாதியவ்வையுந்தன்னமர்கோழியும்
போதுவேய்குழற்பொன்னவிர்சாயலுக்
கியாதுநாருசெயற்பாலதென்றெண்ணினார்.

(௧௫௧)

உ. அழுதுதுண்ணிடைநையவலர்முலை
முழுதுங்குங்குமழுத்தொடணிந்தபின்
ரொழுதுகோதையுங்கண்ணியுஞ்சூட்டினு
ரொழுதுகொம்பனையாரினையானேயே.

(௧௫௨)

ங. வேந்துகாயினும்வெள்வனையாயமோ
டேந்துபூம்பொழிலெய்தியங்காடுத
லாய்ந்ததென்றுகொண்டம்மயில்போற்குழீஇப்
போந்ததாயம்பொழிலும்பொலிந்ததே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. காதலையுடைய யாழ்போலு மொழியினையுடைய பதுமை.

உ. நுண்ணிடை - பதுமை. இனையாளென்றது அவளென்னுஞ்சூட்டு. கொம்பனையார் - செவிலியுந்தோழியும்.

ங. நெருநற் பாம்புதிண்டினபொழிலிலே போகவிட்டதென்று தனபதி கோபிக்கினும். ஆய்ந்தது - ஆராயப்பட்ட காரியம்.

இ - ள். அவ்விரா அங்நனநீங்கிற்குக, நுண்ணிடையினையுடையாள் அழுது நையாநிந், அம்மாதராள்தாதியாகிய தாயுந் தோழியும்இவள்வருத்தத்திற்கு யாஞ்செய்யத்தகுங் காரியம் யாதென்றெண்ணினார்; எண்ணிஅவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக் காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், வேந்துகாயினும் இவள் பொழிலிலே சென்று அவ்விடத்தே வினையாடுதலே காரியமென்றுக்கொண்டு, கொம்பனையார் அவ்வினையாளை முலைமுழுதுங் குங்குமத்தையும் முத்தையுமணிந்தபின்பு கோதையையுங் கண்ணியையுஞ்சூட்டினார்; சூட்டி அப்பொழிலிலே போவென்றுகூற, ஆயமும் மயில் போற்றிரண்வெந்து தொழுது கூடப்போந்தது; பொழிலும் அப்பொழுது பொலிவு பெற்ற தென்க.

அழுதென்றதற்குப் பாம்புகடித்தவிடத்தே போகவிடாநின்றேமென்றழுதுரென்றுமுறைப்ப.

(௧௫௩)

க. . அலங்குறன்றொடுப்பாரலர்பூக்கொய்வார்
சிலம்புசென்றெதிர்கூவுநர்செய்சுனை
கலங்கப்பாய்ந்துடனெடுநர்காதலி
னிலங்குபாவையிருமணஞ்சேர்த்துவார.

(௧௫௪)

உ. தூசுலாடுநித்தோகையினல்லவ
ருசுலாடுநரொண்கழங்காடுநர்
பாசமாகியபந்துகொண்டாடுந்
ராகியெத்திசையுமம்மர்ந்தார்களே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பாவைகளை வாழ்க்கைப்படுத்துவார்.

உ. துசிலேயசுகின்றகொய்சகத்தையுடையஆயத்தார். பாசம் - அன்பு.

இ - ள். அவ்வாயத்தார் தொடுப்பார், கொய்வார், கூவுவார், ஆடுவார், சேர்த்துவார், ஊசனமுதலியனவாடுவாராகி எத்திசைகளிலும்போய் அமர்ந்தாரென்க. (கருடு)

முருகுவிம்மியமொய்குழலேழைத
னுருகுநோக்கமுளங்கிழித்துள்குட
வரிவையாடியகாவகங்காணிய
வெரிக்கொள்வேலவனேகினனென்பவே.

இ - ள். வேலவன், பதுமை தனதுநினைவுமிக்கு வருந்திப்பார்த்தபார்வை நெஞ்சைச்சுடுதலின், அவனையெதிர்ப்பட்ட இடத்தைக்காண்டலும் அவனைக்கண்டாற்போறலின், அவளாடிய காவிடத்தைக் காண்டற்கு ஏகினென்க. (கருசு)

மயிலினுடலுமந்தியினுடலுங்
குயிலின் பாடலுங்கூடமலிந்தவண்
வெயிலினீங்கியவெண்மணற்றண்ணிழல்
பயிலுமாதவிப்பந்தரொன்றெய்தினுன்.

இ - ள். அங்குணமேகினவன், அவ்விடத்து மயிலினுடன்முதலியன கூடமிக்கு வெயிலினின்றநீங்கிய வெண்மணற்றண்ணிழல்பயிலும் மாதவிப்பந்தரொன்றைச் சேர்ந்தானென்க.

மாதவ் - குருக்கத்தி.

(கருள)

காதுசேர்ந்தகடிப்பிணையது
தாதுமல்கியதண்முநீர்மல
ரோததித்திலாட்டொராபொன்செய்நாண
கோதைவெம்புலேமேற்கொண்டகோலமே.

இ - ள். கோதையது காதைச்சேர்ந்தன கடிப்பிணை; அவள்கையது கழுநீர்மலர்; அவள் முலையிடத்தன முத்துவடமும்பொன்னும்; இஃது அவள்மேற்கொண்டஒப்பினையென்க.

இதனால் அவனொப்பினையைத் தேவர்வியந்துகற்றினார். காமநோயினால் நொய்தாக வொப்பித்தார். (கருஅ)

விண்புதைப்பனொண்மலர்வெய்துறா
கண்புதைப்பனநாரிநும்பும்பொழில்
சண்பகத்தணிசோதைநின்றுடனி
நண்பனைநினைபாநறுமேனியே.

இ - ள். சண்பகத்தினது கோதையையொத்த நறுமேனியையுடையாள், அக்கோலத்தோடே நண்பனைநினைத்துப் பொழிலிலே தனியே நின்றாளென்க.

விண்ணை மறைப்பனவாகிய பொழில்; மலராலே வேயப்பட்டு உள்ளிடங்கண்ணைமறைப்பனவாகிய பொழில். அஃது அவன்சேர்ந்த மாதவிப்பொழில். அணி-உவமவுருபு. (கருக)

கறந்தபாலினுட்காசிறிருமணி
நிற்றங்கிளர்ந்துதன்னீர்மைகெட்டாங்கவண் •
மறைந்தமாதவிமாமைநிழற்றலிற்
சிமந்தசெல்வனுஞ்சிந்தையினோக்கினுள்.

கிளர்ந்து - கிளர. மாதவி - ஆகுபெயர்.

இ - ள். பாலினுள்ளே நீலமணிநிறங்கிளர அது தன்னீர்மைகெட்டாழ்போலே, அவன் மறைந்துநின்ற மாதவிப்பூவின்மேலே மாமைநிறம் ஒளியிதெலிற் சீவகனும் விசாரத்தோடே பார்த்தானென்க.

இவ்வொளி யாதென்று கருதினான்.

(க௬௦)

வரையின்மங்கைகொல்வாங்கிருந்துங்குநீர்த
திரையின்செல்விகொழேமலர்ப்பாவைகொ
லுரையின்சாயலியக்கிகொல்யார்கொலிவ்
விரைசெய்கோலத்துவெள்வளைத்தோளியே.

வளைத்தநீர்; பெரிய அசைகின்றநீர்.

இ - ள். இவ்வளைத்தோளி வரையரமகளோ, நீரரமகளோ, திருமகளோ, இயக்கியோ, யார்தானென்று ஐயமுற்றானென்க.

பதுமை முன்புகண்டவளாயினும், வேட்கைமிகுதியான் ஐயநிகழ்ந்தது. (1)

மாலேவாழனவாட்கணிமைத்தன
காலும்பூமியைத்தோய்ந்தனகாரிகைப்
பாலின்நீஞ்சொற்பதுமையிந்நின்றவள்
சோலேவேய்மருள்குழ்வளைத்தோளியே.

இ - ள். வாடின, இமைத்தன, தோய்ந்தன; ஆதலால், இவ்விடத்தினின்றவள் வளைத்தோளியாகிய அழகினையுடைய பதுமையென்றுதெரிந்து தேறினா னென்க. (க௬௨)

(தேவாபண்ணியதீந்தொடையின்சுவை
மேவர்தென்றமிழ்மெய்ப்பொருளாதலிற்
கோவத்தன்னமென்சேறடிக்கொம்புள்ள
பூவர்சோலேபுகுவலென்றெண்ணினான்.

தீந்தொடை - யாழ். மேவருதமிழ் - நாடகவழக்கும், உலகியல்வழக்கும்பொருந்துதல்வரும்அகப்பொருள். மெய்ப்பொருளென்றது முதற்கந்தருவமன்றிச் சுட்டியொருவர்பெயர்கொள்ளப்பட்டு ஐந்துநிலம்பெற்ற கந்தருவமாகியஉலகியல்வழக்கான இயற்கைப்புணர்ச்சியை. பூவர், அர் - பகுதிப்பொருள்வகுதி.

இ - ள். அங்ஙனத்தேறினவன், யாழையுடைய கந்தருவர்பண்ணிய இனிய மணந் தமிழிற்பொருள்; அதுவும் நமக்காமாதலிற் கொம்புணைநிகின்ற பூவையுடைய சோலையே யானுஞ்சென்று இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்வேனென்றெண்ணினானென்க.

முதற்கந்தருவமன்மையின், எண்ணினானென்றார்.

(க௬௩)

அல்லிசேரணங்கன்னவட்காயிடைப்
புல்லிநின்றமெய்நாண் புறப்பட்டது
கல்செய்தோளவன்காமருபேருணர்
வெல்லேநீங்கிற்றியைந்தனரென்பவே.

இ - ள். அவன்அங்மனமெண்ணிச்சென்றபொழுது அணங்கன்னவட்கு நாண்
நீங்கிற்று; தோளவனுணர்வு அவனெல்லையைக்கடந்தது; அப்பொழுது இருவருங்
கூடினாரென்க. (ககச)

களித்தகண்ணினைகாம்பெனவிற்குதோட்
டெளித்தவெள்வளைசேர்ந்ததுமரமையுந்
தளித்தசுண்ணஞ்சிதைந்தனகுங்கும
மளித்தபூம்பட்டணிந்துதுகழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது கண்ணினை களித்தன; தோளில் வளைகளுமொலித்தன;
போனமாமைநிறமும் வந்துசேர்ந்தது; பூசினசுண்ணமும் குங்குமமும்ழிந்தன; இவ
னாவ் அருள்பண்ணப்பட்ட பட்டிம் அணியப்பட்டு விளங்கிற்றென்க.

இவள் புணர்ச்சியைக்கைவிட்டுப் பட்டணிந்தாளாதலின், நின்றதென்றார். ()

குவளையேயந்தகொடுங்குழைநதலுட்
டிவளும்வாழியசெம்பொறிவண்டுதா
ளிவளகூரெயிற்றினுந்தசையவோ
தவளமெல்லிணர்ந்தன்கொடிபுல்லையே

வாழிய - அசை.

இ - ள். இவள்கூந்தலிலே துவளும்வண்டுகாள்! முல்லைகள் இவளுடைய எயி
ற்றையினுந் தகைமையையுடையவோ, உளவேற் கூறுமினென்றானென்க. (ககசு)

பொன்றுஞ்சாகத்துப்பூங்கண்கள்போழ்ந்தபு
ணின்றிப்பூண்டொளியாமுலைச்சாந்தலா
லன்றித்தீர்ப்பனயாவையுமில்லையே
யென்றுமாதரெழினலமேத்தினான்.

இ - ள். நீதங்கியமார்பிலே நினைதுகண்களாகியவேல் முன்பேபட்டு உருவிக்
கிடந்த பழம்புண்களை இன்று இந்தமுலையிற்சாந்தல்லது மாறுபட்டுத்தீர்ப்பன வேறொ
ன்றுமில்லையென்றுகூறி யேத்தினானென்க.

இவையிரண்டும் நயப்பு. பொன்னென்றது பதுமையை. ஆகம் - நெஞ்சு. இனித்
தலையினுதலிற் பொன்றுஞ்சாகமென்று தன்னிப்புக்குந்ஜமாம். (ககசு)

க. கண்ணிவேயந்தகருங்குழல்கைசெய்து
வண்ணமாலேநடுச்சிகையுள்வளைஇச்
செண்ணவஞ்சிலம்பேறுதுகளவித்
தண்ணலிப்புறுத்தாற்றலினுற்றினான்.

(ககஅ)

உ. திங்களும்மறுவும்மெனச்சேர்ந்தது
நங்களன்பெனநாட்டிவலிப்புறீஇ
யிங்கொளித்திடுவேனுமரெய்தினர்
கொங்கொளிக்முழலாயெனக்கூறினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர். .

க. துண்ணிய தொழிலையுடைய சிலம்பினேறின பூந்தாதையர் துடைத்து.

உ. நங்கள், கள்-அசை. நாட்டி-பிரிவென்பதொன்றுண்டென்று நிலைபெறுத்தி. வலிப்புறீஇ - பிரிந்தும் பிரிவிலேமென்று தெளியும்படி. நெஞ்சைவற்புறுத்தி.

இ - ள். அண்ணல் வேய்ந்து, மாலையைக் கொண்டைக்குருடுவே வளையமாக வைத்துக் குழலைக்கைசெய்து, துகளவித்து, இன்புறுத்தி, நம்மன்பு திங்களும்மறுவு மென்னும்படி சேர்ந்ததென்கூறி நாட்டி, வலிப்புறீஇ ஆற்றுவித்தலின், ஆற்றி னாள்; அங்கனம் ஆற்றினபின்பு குழலாய்! துமரெய்தினார்; அவர்காணதபடி இங்கே யொளிப்பேனென்று கூறினானென்க.

உடன்றேய்ந்து உடன்வளர்தலின், மறுவுவமை.

(கக௯)

மழையிடைக்குளித்திட்டதோர்வான்மினிற்
றழையிடைக்குளித்தான்றகைவேலின
னிழையிடைக்குளித்தேந்தியவெம்முலை
வழையிடைக்குளித்தார்வந்துதோன்றினார்.

இ - ள். மழையிடத்தே மறைந்தமின்போற் கடிதாக வேலினான் தழையிடத் தேமறைந்தான்; அப்பொழுது பூண்டத்தே மறைந்தேந்தின முலையினையுடைய மறைந்தவாயத்தார் வந்து தோன்றினாரென்க.

(க௭௦)

மின்னொர் பூம்பொழின்மேதகச்செல்வகொத்
தன்னநாணவசைந்துசிலம்படி
மென்மெலம்மலர்மேன்மிதித்தேகிடு
ணன்னலம்மவற்கேவைத்தநங்கையே.

இ - ள். அன்பொன்றுமே அவனுக்கு உதவியாகவைத்த நங்கைதான் ஏகின னென்க.

முற்பிறப்பே தொடங்கி அன்புவைத்தவனென்றாமாம். ஒருபொழிலிலே மின் பெருமைதகச் செல்லுந்தன்மையையொத்து அடியாலேமிதித்து, அசைந்து, அன்ன நாண வேகினுளென்க. மென்மெலம்மலர்மேலென்றும் பாடம்.

(க௭௧)

திங்கள் சூழ்ந்தபன்மீனெனச்சென்றெய்தி
நங்கைதவ்வையுந்தோழியுநண்ணின
ரங்கவாயமடிப்பணிசெய்தபின்
றங்கள் காதலினுற்றகைபாடினாள்.

இ - ள். திங்கைச்சூழ்ந்த மீனென்னும்படி சென்றெய்தி அவ்விடத்தே ஆயம்

எவல்செய்தபின்பு அவள்செவிலியுந்தோழியுஞ் சென்றனாகினார். இம்நகம் எல்லா ருஞ்சேர்ந்து அவளை நலம்பாராட்டினாரென்க.

தெளவை - செவிலிக்கு மூத்தவள். பாம்புதீண்டின பொழிலாதலிற் காவலாக வந்தாரென்க. (க௭௨)

தழையுங்கண்ணியுந்தண்ணுமாலைபும
விழைவசேர்த்துபுமெல்லெனவேகிணர்
முழையுண்முரிமுழங்கரியேறனான்
பழையநன் பனைபபண் புளியெய்தினான்.

இ - ள். அவர்கள் தழை முதலியனவற்றில் அவள் விரும்புவனவற்றைச்சேர் த்தி அவளைக்கொண்டுபோனார்; போனபின்பு சேவகனும் அவள்குணங்களைநினைத்து அந்நினைவோடே உலோகபாலனைச் சென்றெய்தினென்க.

பண்ப - கூட்டத்தின்பற்ற குணங்கள். (க௭௩)

வேறு.

பூமியையாடற்கொத்தபொநியினனாகலான
மாமகனாயினாமீட்டவலதனினனாகலான
நேரியான்சிறுவனன்னநெடுந்தகைநேருமாயி
னாமலற்குடிகுதாங்ககையைக்கொடுததுமென்றான்.

இ - ள். அவர்கள் அங்ஙனமிருக்கின்றவனவிலே, தனபதி மதிதரனைநோக்கி, பதுமையையுயிர்த்து வெற்றியையுடையனாகலானும், உலகை யாளுதற்குப்பொ ருந்தின உத்தமவிலக்கணத்தையுடையனாகலானும், காமனையொத்த நெடுந்தகை யுட ன்படுவனாயின், நமக்குநன்றாக நாம பதுமையை அவனுக்குக் கொடுக்கக்கடவேமெ ன்று கூறினென்க. (க௭௪)

மதிதரனென்னுமாசின்மந்திரிசொல்லக்கேடடே
யுதிதரவுணர்வல்யானுமொப்பினுமுருவினனும்
விதிதரவந்தொன்றேவிளகருபுண்முலையினனே
கொதிதருவேலினுநேகொடுப்பதுகருமென்றான்.

ஒப்பு * “பிறப்பே குடிமையான்மை யாண்டோ - நிருவு நிறுத்த காம வாயி-
னிறையே யருளே யுணாவொடு திருவென - முறையுறக் கிளந்த வொப்பினது வகை
யே” என்பன. உரு - உட்கு. அது விடந்தீர்த்தார்க்குக் கொடுப்பேடுமன்ற மொழி
பிறழாமற் காக்கவேண்டுமென்னுமச்சம்.

இ - ள். தனபதி அங்ஙனங்கூறக்கேட்டு, மதிதரனென்னுமமைச்சன் ஒப்பா
னும், உருவானும் பதுமையை வேலினுக்குக் கொடுப்பதேநுமம், இது யானும் முன்
பே நினையாநிப்பேன், இதுதான் விதிதரவந்தொன்றே மெல்லுனென்க. (க௭௫)

உள்ளிரித்தினைமெல்லாபுனைகருமொழிந்துவிட்டான்
மௌனிதிற்பெரியுச்சென்றாங்குரைத்தலுங்குமரன்றேறி

* தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், உரு.

வெள்ளிலையணிந்தவேலான்வேண்டியதாகவென்று
எள்ளிலவேல்கொண்மன்னற்கமைச்சனஓதமைந்ததென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதனபதி மதிதரனைநோக்கி இக்காரியத்தையெல்லாம் உள்
விரித்து அவனுக்குத் தெள்ளிதினுணாப்பாயாகவென்று கூறியிட்டான்; அவனுஞ்செ
ன்று அப்படியே தெரியவுரைத்தவனவிலே, சீவகனும் தேறித் தனபதிவிரும்பியகாரி
யம் அங்மனமாகவென்றான்; அதுகேட்டவமைச்சனும் தனபதிக்கு அக்காரியமப்ப
டியே முடிந்ததென்றனென்க. (௧௭௬)

க. பொன்றியவயினாமீட்டான்பூஞ்சிகைப்போதுவேயந்தா
னன்றியுமாமெய்தீண்டியளித்தனனழகின்மிக்கா
னென்றியமகளிர்தாமேயுற்றவர்க்குரியரென்ன
வென்றிகொள்வேலினுற்கேபான்மையும்விளைந்ததன்றே. (௧௭௭)

உ. கோப்பெருந்தேவிகொற்றகோமகலிவைகனாடி
யாப்புடைத்தையற்கின்றேநங்கையயமைக்கவென்னத்
தூப்புரிமுத்தமாலேதொடக்கொடுதூக்கியெங்கும்
பூப்புரிந்தணிந்துகோயில்புதுவதுபுனைந்ததன்றே.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தனபதியுந் திலோத்தமையும் உலோகபாலனும் தம்மிற்குடி, அழகின்
மிக்கான்; உயினாமீட்டாளுதலான், நாம் நிதியுநங்கி மகட்டருமென்றவவை தாமே
வந்தொன்றிய; அன்றியும் போதுவேயந்தாளுதலானும் தீண்டினுதலானும் “உற்
ரர்க்குரியர்பொற்றொடிமகளிர்” என்றுகூறியபான்மையும் வேலினுற்கேவ்ளைந்ததல்
லவோவென்று இவைகளைநாடி, பதுமையை யவனுக்கு இப்பொழுதேகொடுத்தது
டைத்து; நீர் மணத்திற்குவேண்டிவனவமைக்கவென்று உழையாரோர்க்குக்கூறினா
ராக; முத்தமாலையைச் சல்லியுந்துக்குமாகநாற்றி எங்கும் புவைவிரும்பியணிந்து ஒரு
கோயில் புதிதாகப் புனையப்பட்டதென்க. (௧௭௮)

கணிபுனைந்துரைத்தநாளாற்கண்ணியகோயிறென்னுண்
மணிபுனைமகளிர்நல்லார்மங்கலமரபுகூறி
யணியுடைக்கமலமன்னவங்கைசோமுன்கைதன்மேற்
றுணிவுடைக்காப்புக்கட்டிச்சுற்றுபுதொழுதுகாத்தார்.

இ - ள். கணிகூறியநாளிலே, நன்றென்றுகருதிய கோயிலிலே, நல்லார் மங்
கலமரபுகூறி முன்கையிடத்தே இருவர்க்குங் காப்பைக்கட்ட, மகளிர் தொழுது சுற்
றிப் புறப்படாமற் காத்தாடென்க.

கட்டி - கட்ட.

(௧௭௯)

மழகளிற்றெருத்திற்றந்தமணிக்குடமண்ணுநீரா
வழகனைமண்ணுப்பெய்தாங்கருங்கடிக் கொத்தகோலந்
தொழுதகத்தோன்றச்செய்தார் தூமணிப்பாவையன்னார்
விழுமணிக் கொடியனானும்விண்ணவர்மடந்தையொத்தார்.

இ - ள். மணிப்பாவையன்னவர் அழகனைக் களிற்றினெருத்திற்றந்த கீராலே குளிப்பாட்டி அவ்விடத்தே கலியாணத்திற்கொத்த ஒப்பிணையை நன்குமதிக்கும்படி தோன்ற ஒப்பித்தார்; அவ்வொப்பினையாலே கொடியஞ்ஞர் தேவர்மகளை யொத்தா ளென்க. (கஅ0)

வேறு.

கயற்கணையுங்காமனன்னையு
மியற்றினர்மணமேததருந்தன்மையார்
மயற்கையில்லவர்மன்றின்மன்னிய
வியற்கையன்புடையாரியைந்தார்களே.

இ - ள். தனபதிமுதலாயினார் பதுமையையுஞ் சீவகனையும் மணத்தைமுடித் தார்; முடித்தபின்பு அவர் தம்மிற்குடினாரென்க.

கந்தருவர்மணம்போலே முன்பேமன்னிய இயற்கைப்புணர்ச்சியாலுள்ளவன்பை யுடையாரென்க. கூடியபடி மேற்கூறுகின்றார். (கஅக)

வாரும்வேலுமலைந்தரியாரந்தகண்
னாரும்வார்கழன்மைத்தனுமாயிடைத்
தோளுந்தாளும்பிணைந்துருவொன்றெய்தி
நாளுநாகர்நாகர்ச்சிவலத்தரோ.

இ - ள். கண்ணாரும். மைந்தனும் அவ்விடத்தே, தோளுந்தோளும், தாளுந்தா ளும் பிணைதலின், ஒருவடிவைப்பெற்று, நாகர் நாகோறுதுகாசின்ற துகர்ச்சியின்பத் தையுடையராயினாரென்க. (கஅஉ)

க. தணிக் குந்தாமரையாணலத்தன்னையும்
பிணிக் கும்பிழினியென்செயும்பேதைதன்
மணிக் கண் வெம்முலைதாம்பொரவாயிழித்
தணிக் கந்தன்னவன்றாரங்குடைந்ததே. (கஅக)

உ. பரிந்தமாலேபறைத்தனகுங்குங்கு
கரிந்தகண்ணிகலந்தமகிழ்ச்சியு
ளரிந்தமேகலையார்த்தனவஞ்சிலம்
பிரிந்தவண்டியோர்வினையாடவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. எல்லாறழகையுந்தோற்பிக்குந் திருவினழகைப் பிணிக்குமபி இருவர்க் கும்பொது. வாயவிழ்தல் - அரும்புவாயவிழ்தலும், அவ்விடத்தினின் றுநிலைகுலைதலு மாம்; தா - மாலையுந்தாசியுமாம்; சிலேடையால்.

உ. கரிந்த - கலவியாற்கரிந்தன. கலத்தல் - முயக்கம்.

இ - ள். அங்ஙனங் கலந்தமகிழ்ச்சியாலே யினையார் வினையாடாநிற்க, பேதை தன்முலையாகிய யானே போர்செய்தலின், நிலைகுலையாதவன் தார்நெகிழ்ந்து அவ்விட த்தேயுடைந்தது; அப்பொழுது அவன்மாப்பிலே முத்தமாலேகளாற்றன்; குங்குமமழிந்

தன; தலையிற் கண்ணிகிரிந்தன. அவைபொருது பின்பு அவன்போர்செய்தலான், மேக லைகளற்றன; சிலம்புகளாற்றாநார்த்தன; வண்டுகளிரிந்தன; இனித்திருமகளைப் பிணிக் குமிவர் பீடு மேலென்செய்யும்; அவை நம்மாற்கூறுதற்கரியவென்றாரென்க. (கஅச)

கொழுமெனின்னகிற்கூட்டுறூட்டுன்புனை
கழுமுசேக்கையுட்காலையுமாலையுந்
தழுவுகாதறணப் பிலாசெல்பவே
யெழுமையும்மியைந்தெய்தியவன்பினி.

இ - ன். எழுபிறப்பும் பொருந்திப்பெற்ற அன்பினா, தழுவுகாதலாலே நெய்த்த அகிற்புகைதிரண்ட சேக்கையிலே, காலையுமாலையுமுட்பட நீக்கம்ல்லாராய், அங்ஙன நடத்துவரென்க.

மென்புகை - மெல்லியபுகை. கூட்டு - கட்டிமுதலியவை. (கஅரு)

நாறியுஞ்சுனைந்துநாம்பின்னிரை
கூறியுநகுளிநாடகநோக்கியு
மூறினவெம்புலையாலுழப்பப்டியவ
வேறனுவைகருமுவைகலுமென்பவே.

இ - ன். அங்ஙனங் காலையுமாலையுந் தீண்டத்தகுனிய முலையாலுழப்பப்டியருக்க வும், அவ்வேறனும் பின்னும் வேட்கையினைத்தற்காகத் தன்மேனியிலே நறியனநா றப்பப்டும், நாவிந்கினியனதுகாந்தது, இசையைக்கொண்டாடியும், நாடகங்களை நோக்கியும் நாடோறுந் தங்குமென்க. (கஅசு)

பேறு

விரிகதிராவிளங்குபன்மின்கதிரோடுமிடைந்துதிங்க
டெரிகதிர்திரட்டிலல்லான்பெரிந்துநோததணிந்தபோலுஞ்
சொரிகதிர்திரட்டமின்னுந்துணைமுலைத்தடத்திலுந்நீழ்தான்
புரிகதிர்ப்பொன்செய்மாலையுபுநாதுத்புலவுவேலான்.

மிடைந்து - மிடைய அணிந்த - பெயர். புரிகதிர - மிக்ககதிரா. கதிர்விளங்கு மின்களின்கதிரோடே மிடையும்படி திங்களின்கதிரைத் திரட்டி வல்லவன் கோ த்தணிந்தனவற்றை யொக்குங் கதிரையுடைய முத்தமின்னு முலையென்க.

இ - ன். வேலான், அங்ஙனந் துப்புரவகனெல்லாநுகர்ந்தபின்னும் முலைத் தடத்தே வீழ்ந்தேவிட்டானென்க. (கஅஎ)

பேறு

எழின்மாலையென்னுயிரையான்கண்டேனித்துணையேமுலையிற்றுகி
குழன்மாலையுக்கொம்பாகிக்குரையிறுநாப்போழ்தளஞ்சியஞ்சி
யுழன்மாலையுத்திங்கிளவியொன்றிரண்டுதான்மிறுதுமொருநாட்காறு
நிழன்மாலையென்னுந்நீண்டகண்ணெனநெய்தோய்ந்ததளிரேமேனி.

எழின்மாலையென்னுயிர் - அழகையியல்பாகவுடைய வென்னுயிர்.

இ - ள். யாவருங்காணுதவுயினா யான்கண்டேன்; அதன்நன்மைகூறுமளவில் இவ்வளவே கூறலாவது: 'முலையினையுடைத்தாய், நீண்டகண்ணினையுந் தனினாயொக் குமேனியையுந் குழலையுமாலையையுமுடையதோர் கொம்பாய், கூரெயிறுபோழ்தற்கு அஞ்சி யஞ்சி யுழலுமியல்பையுடைய தனதுநாத்தான் ஒருநாளளவும் ஒன்றிரண்டு கிளவியை மிழந்துமென்க.

சினேவினையோடு முடிந்தது. இது நயப்பு.

(௧௮௮)

மாரீர்மணிமுகிலின்மின்னுக்கொடி நுகப்பின்மயிலஞ்சாய
லேரீரிருபுருவமேறியிடைமூரிந்துநடங்குப்புல்லித்
தூரீர்மலர்மார்பன்றொன்னைலந்தான்பருகித்துளும்புந்தேற்ற
தேனீர்மலர்மாலேதேன்றுளித்துமட்டுயிர்ப்பச்சூட்டினானே.

இன் - ஏழனுருபாதல் புறனடையாற் கொள்க. ஏரீரிருபுருவம் - மேற் றன் னைப் புணர்ச்சியிலே எவுகின்ற புருவம். மட்டுத்தேறலெனமாறித் காமபாணத்தின் றெளிவென்க. தேனினைத்தையுடைய ரீர்ப்புவாற்செய்த மாலே.

இ - ள். முகிலிடத்து மின்போல நுகப்பினையுடைய சாயல், துளும்புமட்டுத் தேறலைப்பருகுதலாலே தூயரீர்மையையுடைய மலர்ந்தமார்பன்றான் அவடொன்ன லத்தைப் புருவமேறிதுடங்கும்படிபுல்லி, பின்னும் மாலையைத் தேன்றுளித்துயிர்க் கும்படி சூட்டினானென்க.

உயிர்த்தல் - சுமைபோக்குதல்

(௧௮௯)

வேறு.

தேனடைந்திருந்தகண்ணித்தெண்மட்டுத்துலலைமாலே
பூனடைந்திருந்தவேற்க்கொண்கொடியுருவவினை
தானடைந்திருந்தகாவிற்பாடினாடனிமைதீர்வான்
கூனடைந்திருந்தகிங்குளிர்முத்தமுலையினானே.

இ - ள். கண்ணியையும் மாலையையுந் கண்ணினையுந் தொடியையுமுடைய தேசிகப்பாவை, தான் பொருந்தியிருந்தபொழிலிலே தனிமைதீர்த்தற்கு வீணையைப் பாடினானென்க.

தேன் - தேனினம். கூன் - வளைவு.

(௧௯௦)

வாராதளித்தைதந்துபோதுமல்கிவண்டுறங்குங்
சீர்கெழுஞ்சிவன்புகளன்றேசிகப்பாவையெனனுங்
கார்கெழுமின்னுலென்றநுடங்கிடைக்கமுத்தண்கோதை
யேர்கெழுமயிலினையிடைவயினெதிர்ப்பட்டானே.

இ - ள். குரிசில் காவிலே புக்கான்; புக்கவன் தேசிகப்பாவையென்றுபெயர் கூறுமிடையினையுந் கோதையினையுமுடைய பரத்தையை அவ்விடத்தே கண்டா னென்க.

(௧௯௧)

சிலம்பெணும்வண்டுபாடமேகலைத்தேன்களார்ப்ப
நலங்கவின்போதுபூத்தபூங்கொழிநடுங்கிநாண்க

கலந்தனன்காமமாலேகலையினதியல்பிற்குட்டப்
புலம்புபோய்ச்சாயலென்னும்புதுத்தளிரீன்றதன்றே.

இ - ன். அவயவவழகுஞ் சமுதாயசோபையுமாகிய பூவைப்பூத்த பூங்கொடி
நாணும்படி சென்றுசேர்ந்தான்; சேர்ந்தவன் காமமாகியமாலையைக் கந்தருவழணங்
கூறிய தூலினியல்பாலே, பாட ஆர்ப்பச் சேர்த்தினானை; அக்கொடி தனிமைநீங்கித்
தளிராயின்றதென்க. (௧௧௨)

சாந்நுடைக்குளித்தவெங்கட்பணைமுலைத்தாமமாலேப்
பூந்தொடியரிவைபொய்கைப்பூமகளினையொப்பிள்
வேந்தமிகுருதிவேற்கண்விளங்கிழையிவர்களுளு
மாய்ந்தடிபரவவைவகுமரிவையர்க்கங்கனன்னான்.

தாமம் - ஒழுங்கு. முலையினையும் மாலையினையும் பூமகளினையொப்பினையு
முடைய வரிவை - பதுமை. வேந்து - தனபதி. அடுகின்றவேற்கண்ணையுடைய
விளங்கிழை - திலோத்தமை.

இ - ன். அநங்கனன்னான் வேந்து, விளங்கிழையென்ற இவர்கள் நாளுமாய்ந்து
தண்ணைப்பரவுதலாலே தான் அரிவையடியிலே தங்காநிற்குமென்க.

பதுமையையும், பரத்தையையும் ஒக்கக் கூறலாகாமையுணாக. (௧௧௩)

இங்ஙனமிரண்டுதிங்கலேகலுமேகவேலா
னங்ஙனம்புணர்ந்தவன்பினவண்முலைப்போகநீக்கி
யெங்ஙனமெழுந்ததுள்ளமிருளிடையேகலுற்றான்
நங்கியபொறியினுக்கந்தனக்கொர்தேராகநின்றான்.

இ - ன். இங்ஙனம் இரண்டுதிங்கள் சென்றவளவிலே, வேலான் தங்கிய நல்
வினியினுக்கந் தேராகநின்றவன், அங்ஙனமுழுவலான்வந்த அன்பினையுடையவன்
முலைப்போகத்தேநீக்கி இருளிடையேகலுற்றான்; அதற்கு உள்ளம் எங்ஙனமெழுந்த
தென்க.

கொண்டுபோதலின், நல்வினை தேராயிற்று. பிரிவிற்குத் தேவர்வருந்தினார். (1)

தயங்கினார்க்கோதைதன்மேற்றண்ணெனைவைத்தமென்றோள்
வயங்கினர்மலிந்ததாரான்வருந்துறுவகையினீக்கி
நயங்கிளருடம்புநீங்கிநல்லுயிர்போவதேபோ
லியங்கிடையறுத்தகங்குலிருளிடையேகினுனே.

வகை - அவளை யவசமாக்குதல். நல்லுயிர் - ஆன்மா; அது கனவிடைப்போய்
நுகர்ந்து மீண்டும் அவ்வுடம்பின்கண்வருமாறுபோல, இவனும் பலரையுதுகர்ந்து
பின்பு கூடுவெனன்றுணர்க. இனி உடம்பு நல்லுயிரை நீங்குறப்போலென்று
முணாப்ப.

இ - ன். தாரான், தன்மேலே பதுமைவைத்தகையை அவள்வருந்தாதபடிநீக்
கிக் கங்குலிலே நல்லுயிர்போந்தன்மைபோலே இயக்கத்தையெழுந்த இருளிடத்தே
யேகினுனென்க. (௧௧௪)

வேறு.

நீனிமக்குழனார்வனாத்தோளியைத் .

தானுமக்கிடநீத்தலுந்தன்பினே

வேனிமக்கண்விழித்தனளென்பலே

பானிமத்துகிற்பைபரவல்குலாள்.

இ - ள். பதுமையைச் சேவகன் உறக்கத்திடத்தே பிரிந்தானாக, தான்பிரிந்த பின்னே அவள் கண்விழித்தாளென்க. (௧௬௬)

ஆக்கையுள்ளுமையாவிடுமீத்தவனா

யாக்கைநாடியயர்வதுபோலவுஞ்

சேக்கைநாடித்தன்சேவலைக்காணிய

பூக்கனாடுமொர்புள்ளுமொத்தாபாரோ.

யாக்கைநாடி - பிணித்தலைத்தேடி .

இ - ள். அங்குநன்விழித்தவள் முயங்குதலைத்தேடிக்காணுமையின், உடம்பு தான் தன்னுள்ளே உறைகின்ற உயினைக்கெடுத்து வருந்துவதொன்றுண்டாயின், அதனைப்போலவும் வருந்தி, அவனிருப்பிடங்களைத் தேடுகின்றபொழுது தன்சேவலைக்காணவேண்டிச் சேக்கையிலேதேடி அங்குக்காணுமையின், அதுதங்கும் பூக்களைத் தேடுமென்னத்தையும் ஒத்தாளென்க. (௧௬௭)

புல்லம்போழி னும்பூணுறினோமென

மல்லற்காளை யைவைதுமிழர்றுவா

யில்லினீக்கமுனாத்திலைநீயெனச்

செல்வப்பைங்கிளிதன்னையுஞ்சீறினாள்.

இ - ள். நீ எனக்கன்புடையாரைப்போலே, என்னை யவன் விரும்பிப் புல்லு கின்றகாலத்தே நம்முயக்கமிறுகில் இவட்குநோமெனக் காணையைவைது எனது மென்மையின் வளர்ப்பத்தைக் கூறிப்போதுகின்றாய், இல்லினின்றும் அவனீங்கு கின்றநீக்கத்தை எனக்குரைத்திலையென்று தன் கிளிதன்னையஞ் சீறினாளென்க.

பூணழுத்திலென்றமாம்

(௧௬௮)

ஒவியக்கொடியொப்பருந்தன்மையெம்

பாவையேதுறப்பாயலினீங்கிநீ

போவதோபொருளென்றிலைநீயெனப்

பூவையோடும்புலம்பியிழற்றினாள்.

பாயலினின்றும்மென்பதோரிடைச்சொல் ஐந்தாவதற்குவிரிக்க.

இ - ள். எம்பாவை பேதலும்படி நீ பாயலினின்றும்நீங்கிப்போவது காரியமோ வென்று கூறிற்றிலையென்று ஒப்பருந்தன்மையையுடைய ஒவியக்கொடி பூவை யோடு வருந்திக் கூறினாளென்க.

பாவையென்றது - பட்டாங்குகூறுதற்கண்வந்தது; *அம்பலம்போற் - கோலத் தினுள்பொருட்டாக” என்றாற்போல. (௧௬௯)

* இருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், உ.எ.

தன்னொப்பாராயில்லாணத்தலைச்சென்றெம்
பொன்னொப்பாளொடும்போகென்போகடாய்
துன்னித்தந்திலைநீயெனத்தூச்சிறை
யன்னப்பேடையொடாற்றக்கழறினான்.

போகவிடாய் - விகாரம்.

இ - ள். நீ அவனிடத்தே சென்று எம்பொன்னொப்பாளொடும் கூடப்போவா
யாக வென்றுகூறி ஒப்பிலாணப் போகவிடாயாய் என்னிடத்தே கொண்டுவந்திலை
யென்று அன்னப்பேடையோடே மிகக் கழறினானென்க. (௨௦௦)

மையில்வாணெடுங்கண்வளராதன
மெய்யெலாமுடையாய்மெய்ம்மைகாண்டிநீ
யையன்சென்றுழிக்குகுகென்றாய்மயில்
கையினற்றொழுதாள் கயற்கண்ணினாள்.

கண் - பீலிக்கண். கண்ணென்பதற்கேற்ப வானென அடைகூறினார்.

இ - ள். துயிலாதனவாகிய கண்களை மெய்யெங்குமுடையாய்; நீயுண்மைகா
ண்பை; ஐயன்சென்றவிடத்தைக் கூறென்று மயிலைக் கயற்கண்ணினாள் கையார்
தொழுதாளென்க.

தனக்குத்தோற்றுத் துயிலாத கண்களுடைமையின், அவளைக் காட்டுமென்று
தொழுதாள். (௨௦௧)

வளர்த்தசெம்மையைவாலியைவான்வொருளா
விளக்குவாய்விளக்கேவிளக்காயிவ
ணளித்தகாதலொடாமென்னாருயி
ரொளித்ததெங்கெனவொண்கடர்நண்ணினாள்.

பிள்ளைகளுக்கு விளக்கங்காவலாகவிடுதெவின், எங்களைவளர்த்த மனக்கோட்ட
மின்மையுடையென்றான். வாலியை - தூயை.

இ - ள். விளக்கே! நல்லபொருள்களைக் கண்ணிற்குக்காட்டுவாய், நீதான் செ
ம்மையை, வாலியையாதலான், நடந்துதிரியுமென்னுயிர் எவ்விடத்தே யொளித்தது;
அதனை யெனக்குவிளக்காயென்று விளக்கைச் சேர்ந்தாளென்க. (௨௦௨)

பருகிப்பாயிருணிப்பினரூதெனக்
கருகியவ்விருள்கான்றுநின்மெய்யெலா
மெரியநின்றுநடுங்குகின்றயெனக்
குரியதொன்றுகாக்கிறியென்றுடினாள்.

விளக்காமையின், அதனை இழித்துக்கூறுகின்றாள்.

இ - ள். அவாவின்மிகுதியால் அருதென்றுபாராதே இரூபப்பருகி, அவ்வி
ருள் வயிற்றிலேநிற்கின் அருதென்றுகருதி, அதனை முகங்கருக்கிக் கான்று பின்னுந்
தங்கிற்றுளதேல் அதுவருத்துமோவென்று நின்னுடம்பெல்லாமெரியாநிற்க நடுங்கு
கின்றநீ எனக்குரியதோர் காரியத்தை யுரைப்பையென்று வெறுத்தாளென்க.

உரைக்கிற்றி - இகழ்ச்சி.

(௨௦௩)

கோடி நுண்டுகிலுங்குழையுந்நினக்
காடுசார்தமுமல்லவுந்நுவேன்
மாடமேநெடியாய்மழைதோய்ந்துளாய்
நாடிநண் பனைநண்ணுகநன்றோ.

மாடத்திற் கொடிகளிலே கோடியும், அவைநாட்டுதற்குப்பண்ணுந்துளைகளும், சுதையுமென்க. கோடிப்புடைவையும், மகரக்குழையும், சந்தனமும்போல் ஒரு பொருள் தோன்றிற்று.

இ - ள். மாடமே! எப்பொருள்களையுங் காணவல்லாய், ஈரமுடையாய், நினக்கு இவற்றைத்தருவேன்; நண்பனை நாடி நனுகுவாயாக; அது நினக்கு நன்றென்ற ளென்க.

அவனும் பலதருவனென்றான்.

(௨௦௪)

ஆடகக்கொழும்பொன்வரைமார்பனைக்
கூடப்புல்லிவையாக்குற்றமுண்டென
நீடெரித்திரணீண் மணித்தூண்டு
சூடசுத்திரதோளணிவாட்டினான்.

இ - ள். பொன்வரைபோலுமார்பனைக் கூடம்படி தழுவிவையாதகுற்றம் துமக் குண்டென்றுகூறி எரித்திரள்போலு மணித்தூண்டுடையெற்றிச் சூடகத்தையுந் தோ ளணியையும் போக்கினுளென்க.

(௨௦௫)

கொல்கொள்வேலவன்கூடலனேகினை
னிலைகொள்பூணுமக்கென்செயுமீங்குகை
மலைகொள்சந்தனம்வாய்மெழுக்கிட்டதன்
முலைநாள்பேரணிமுற்றிழைசிந்தினான்.

இ - ள். முற்றிழை, வேலவன் கூடலனையேகினான்; இப்பூண் இவ்விடத்து துமக்கு என்னபயனைத்தருமென்றுகூறித் தன்முலைகொண்ட பேரணிகளைச் சிந்தினை ளென்க.

(௨௦௬)

அருங்கலக்கொடியன்னவனேகினை
னிருந்தவ்வாகத்தெவன்செய்விரீரோ
மருங்குனோவவளர்ந்தவனமுலைக்
கருங்கண்சேந்துகலங்கவதுக்கினான்.

இ - ள். துமக்கு அருங்கலத்தையும், எழுதுகொடியையுமொத்து நீங்காதவ னேகினான்; இனி நீர் இவ்வாகத்தேயிருந்து என்னகாரியத்தைச்செய்வீரென்று அழ கிய முலையிற் கரியகண் சிவந்துகலங்கும்படி அடித்துக்கொண்டாளென்க.

அருங்கலக்கொடி அதுக்கினுளென்றுயாம். அதற்கு அன்னவன்சுட்டாம்.(௨௦௭)

மஞ்சுசூழ்வரைமார்பனைக்காணிய
துஞ்சலோம்புமினென்னவந்துஞ்சினீ

ரஞ்சனத்தொடுமையணியின்னென
நெஞ்சினீனெடுங்கண்மலர்சீறினாள்.

இ - ள். வரைமார்பனை நீர் எப்பொழுதுங் காண்டற்குத் துயிலாதேகொள்ளு
மென்று யான்கூறவுந் துயின்றீர்; இனி யஞ்சனத்தையும் மையையும் அணிமினணி
மினென்று கண்ணை நெஞ்சாலே சீறினாள்.

அணியின் - குறிப்பு. பின்னும் அவைகாட்டவேண்டுதலின், அவைகளாமற்
சீறினாள். (௨௦௮)

அரக்குண்டாமரையன்னதன்கண்மலர்
விருத்திமாதர்விலக்கவெனீஇக்கொலோ
வருத்தமுற்றனென்றுகொன்மேகலை
குரற்கொடாதுகுலங்கிக்குறைந்ததே.

விருத்தி - சீவீதம்.

இ - ள். மாதர் அழுதுசிவந்த கண்மலரினஞ்சனத்தையும் மையயும்விலக்
குதலாலே நமக்கும் ஏதம்வருமென்றுவருவியோ, இவடான் வருந்தினான்றோ,
மேகலை அசைந்து ஆரவாரியாதே ஓசையடங்கியதென்க.

குலங்கல் - அசைதல். மெய்யசையாமல் அவசமானபழகறினர். (௨௦௯)

வேறு.

துனிவாயினதுன்னுபுசெய்தறியேன்
நனியேனொருபெண்ணுயிரெண்ணெடுதா
னினியானிகளையுள்ளையுரையீ
பனியார்மலாமேற்படுவண்டினமே.

இ - ள். மெல்லியவண்டினமே! யான் தும்மைப்போற் நனித்தறியேன்; அவ
னைப்பொருந்திநின்று அவற்கு வெறுப்பானவை செய்தறியேன், ஆதலிற் றான்
என்றோடனியவன்; ஆதலான், உரைத்திரென்று தும்மைவெறான்; நீட்டித்துரைப்
பிற் போகின்றவுயிர்தானும் ஒருபெண்ணுயிர், இதுகண்டிருத்தல் பாதகம்; இதுபோ
வதற்கு முன்பே, இவ்வீடங்களிலேயுள்ளனோ? ஊனாயினான், அவ்வீடத்தை யுரையீ
ரென்றானென்க.

உளனே, ஏகாரம் - வினா. (௨௧௦)

நினாவிழருவிந்நிமிர்பொன்சொரியும்
வரையேபுனலேவழையேதழையே
விரையார்பொழிலேவிரிவெண்ணிலவே
யுரையீருயிர்காவலனுள்வழியே.

அருவிநீரையையுடைய மாற்றுள்ள பொன்விளங்கும்வரை - செய்குன்று.

இ - ள். வரைமுதலியவற்றைவிளித்து உயிர்காவலனிருக்கின்றவிடத்தை
உரையீரென்றானென்க. (௨௧௧)

எரிபொன்னுலகின்னுறைவிரிதனைத்
தெரிவீர்தெரிவில்சிறுமானிடநிறு
பரிவொன்றிலிராற்படர்நோய்மிகுமா
லரிதாலுயிர்காப்பமீரருளீர்.

இ - ள். அமரீர்! நீர் பொன்னுலகிலேயிருப்பீராதவின், அவன்போனவழியைத் தெரிந்திருப்பீர்; அங்ஙனந்தெரிந்திருப்பவுந் தெரிவில்லாத மரனிடனாப்போலே அரு ளிலிராயிராநின்றீர்; எனக்கு நோய்மிகாநின்றது; அதனால் உயிர்காத்தல் இனியரிது; இதனைக் காக்கும்படி அவனை யருளீரென்றோளென்க. (௨௨௨)

புணர்வின்னினியபுலவிப்பொழுதுங்
கணவன்னகலின்னுயிர்கைகயது
லுணர்வீரமரர்மகளீரருளிக்
கொணர்வீர்கொடியேனுயினாக்கொணாவீர்.

இ - ள். அமரர்மகளீர்! கொடியேனுயினாத்தருவீராக; அதுதருமாறெங்ஙனே யென்னின், புணர்ச்சியிற்சாட்டிலினிய புலவிக்காலத்துங் கணவன்கில் உயிர்நீங் குதலையறிவீராதவின், அருளி அவனைக் கொண்டொருங்கொன்றோளென்க. (௨௨௩)

நடைமாமணிமாலேநடைக்கொழிநின்
வடைமாமணிமேகலையாபினதே
லடையாதெனதாவிதழைக்குமெனத்
தடைபாடவலாய்தளர்கோதளர்கோ.

இதுமுதல் எதிர்பெய்துபரிதல்.

இ - ள். மாலையினையுடைய நடந்துதிரியுங்கொடியே! எனதாவி நின்மேகலையாயிற்றாயின், தாழாதே தளர்க்குமென்று நலத்தை தப்பாராட்டவல்லவனே! தளர்கோ தளர்கோவென்றோளென்க.

ஓகாரம் - எதிர்மறை. இறந்துபடுவேனென்பதுகருத்து. தளர்கு - தன்வினை யுனாக்குந் தன்மைச்சொல். வல்லாய் - பொய்யுனாக்க வல்லாய். (௨௨௪)

புனைதார்பொருநொந்துபொதித்தவென
வினையாரெரிபூண்டமுலேகண் குளிர
வுனகண்மலராலுமுடீதாம்பவலாய்
நினையாதுநெடுந்தகைநீத்தனையே.

இ - ள். மலைபட்டமுந்த அதுபொருதே நொந்து வீங்கினவென்றுகூறி, முலை தமதுகண்குளிரும்படி உன்னுடையகண்மலராலேயுமுது பொய்யை மெய்யாகப் பரிகரிக்கவல்லவனே! நெடுந்தகாய்! இதனை மெய்யென்றுகருதினவன் யாம்பிரிந்தால் ஆற்றாநென்று நினையாதே நீத்தாய்; இனி ஆற்றும்வகை கூறென்றோளென்க.

வகுத்த தூசிப்படைபொருதலின், நொந்து புடைக்கொண்டனவென்றுகருதிக்கண்குளிர ஒம்பவல்லாயென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (௨௨௫)

அருடேர்வழிநின்றறனேமொழிவாய்
பொருடேர்புலனெய்தியபூங்கழலா

யிருடேர்வழிநின்றினைவேற்கருளா

யுருடேருயர்கொற்றவன்மைத்துனனே.

கொற்றவனும், மைத்துனனுமென உம்மைத்தொகை. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

இ - ள். கழலாய்! தனபதியும், உலோகபாலனும் நின்னுடனருளிருக்கும் படியை ஆராயுமிடத்து, அவர்கள் தத்துவத்தையாராயுமறிவைப் பெறவேண்டி. நின்ற அவர்க்கு அறனேமொழிகின்றநீ இருள்செறிந்தவிடத்தேநின்று வருந்துகின்றவெனக்கு அருளுகின்றிலை; ஆதலான், நினக்கு முற்பட்டச் சொல்லுதலெளிதாய்ச் சொல்லிய வண்ணஞ்செய்தல் அரிதாயிருந்ததென்றானென்க. (உக௯)

மிகவாயதொர்மீளிமைசெய்தனனே

வுகவாவுனதுள்ளமுவர்த்ததுவோ

விகவாவிடரென்வயினீத்திடநீ

தகவாதகவல்லதுசெய்தனையே.

* “உகப்பே யுயர்தல்” நீத்திட - பெருக்கிட.

இ - ள். இடந்தான் பிறரிடத்துச்செல்லாதே என்னிடத்தேமிகுத்திதெற்கு யான் அறிவின்மையின் மிகவுமாயதோர் வன்மைசெய்தேனோ? அன்றி நின்னுள்ளந் தான் ஒருகாலன்புமிக்குப் பின்பு உவர்த்ததோ? கூறுவாயாகவென்றான். அவ்வெளிப் பட்டவுருவங் கூறுதுநின்றவின், அதனைநோக்கி, நீ தகவல்லாததுசெய்துநின்றாய்; இனித் தகும்படி வந்து முபங்குவாயாக வென்றானென்க.

விடந்தீர்த்து உயிரைத்தந்தவன் முன்னின்று முயக்கந்தராது இறந்துபடுவத்த லைத் தகவல்லதென்றான். தகவா - பெயருமாம். (உக௯)

குளிர்துன்னியபொன்னிலமேகுதலாம்

றளரன்னநடையடாங்கலளா

யொளிர்பொன்னிமாலையொசிந்தினனே

மிளிர்மின்னெனமில்லிலமெய்தினனே.

பொன்னரிமலை - பெயர்.

இ - ள். பொன்னரிமலை, அவ்வுருவம் வந்துமுயங்காதுநின்றவந் தன்மேனி யிற் காமத்தீயாறிக் குளிர்ச்சிறெருங்கவேண்டி. முயங்குதற்குப் பொன்னிலத்தே அவ டான்சேறவின், அப்பொழுது அவசத்தாலே தடர்ந்தவன்னம்போலுநடையைத் தாங்க மாட்டாளாய் ஒசிந்து இந்நிலத்தே பிறமுமின்னென நிலத்தே வீழ்ந்தானென்க.

மீநிலமும் பாடம்.

(உக௮)

தழுமாவலிமைந்தவெனத்தளரா

வெழுமேழடிக்கிடந்துசெலா

விழுமீநிலமெய்தியிளிர்ந்துருகா

வழுமாலவலிந்தவணங்கிகையே.

அங்ஙனம்வீழவுந் தழுவாமைமயின், மாவலிமைந்தவென்றான். ஏழுடிச்சென்றது ஒருமாபு.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௧.

இ - ள். அவ்வணங்கிழை, அவலித்துப் பின்னும் முயங்குதற்குத் தளராவெ
மும்; எழுந்து ஏழடியளவு நடந்துசெல்லா, மாவலிமைந்தனே! என்றுகூறித் தழுவும்;
ஆண்டு அவ்வுருவம் பற்றுக்கோடாகாமையின், வீழும்; வீழ்ந்து நிலத்தையெய்திப்
புரண்டு உருகியழுமென்க.

மீலிலம் - மேலாநிலம்.

(௨௧௧)

வேறு.

கரப்புநீர்க்கங்கையங்கட்குமலர்க்கமலப்பள்ளித்
திருத்தகுதிகாகடாக்கச்சேப்புழிச்சேவனீங்கப்
பரம்மலைமுரம்பிற்சின்னீர்வறுஞ்சுனைப்பற்றுவிட்ட
வரத்தவாய்ப்பவளச்செந்தாட்பெடையன்னமழுவதொத்தாள்.

கங்கைக்குநடுவிற்பாதாளகங்கை; சடையிற் கரத்தலுமாம்.

இ - ள். தான்சேவலைக்கடிகுதலாலே முன்பு தானிருந்த பாலைநிலத்திற்குனையிற்
பற்றைவிட்ட பெடையன்னம், கங்கையின் அழகிய கள்ளையுடைய கமலப்பள்ளியி
லே திகைகளலைத்துத்தயிறற்சேவலோடுதயில்கின்றவளவிலே, அதுநீங்குதலால்
அச்சுனையில் இருந்தழுவதுண்டாயின், அதனையொத்தாளென்க.

அவனைக்கடியின்பு தந்தையில்லங் கங்கையாய், அவனீங்குதலால் அச்சுனையி
ன்றன்மைத்தாயிற்று. அன்னஞ்சுனையிற்றங்குதல் - இல்பொருளுவமை. (௨௨௦)

மெழுகினுற்புனைந்தபாவைவெய்துறுத்தாங்குமோவா
தழுதுரைந்துருகின்றவாயிடைத்தோழி துன்னிந்
கெழீஇயினுள்கேள்விரல்பாழ்க்கினை நரம்பனையசொல்லாள்
கழிபெருங்கவலைநீங்கக்காரணநீரசொன்னாள்.

ஆங்கும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓவாதழுது மெழுகாற்செய்தபாவையைத் தீயுறுத்தாற்
போல ரைந்துருகின்ற அக்காலத்தே, கெழீஇயினுளாகிய தோழி துன்னி, நரம்
பனையசொல்லாள் கவலைநீங்கியிருக்கும்படி, காரணமான தன்மையையுடையனவற்
றைக் கூறினாளென்க.

காமமும், இருவினையிலையாமையுமுதலியவற்றைக் காரணநீரவென்றார். பிரிவு
ணர்த்தி ஆற்றுவித்துப் பிரியாமையின், இங்ஙனமாற்றுவதின்கின்றாள். (௨௨௧)

தெள்ளறல்யாறுபாய்ந்ததிகைதவழ்கடலின்வெஃகி
யள்ளுறவனீந்தகாமமகமுறப்பிணித்ததேனு
முள்ளுறவெந்தசெம்பொனுற்றநீர்ப்புள்ளியற்றாற்
கள்ளுறமலர்ந்தகோதாய்காதலர்காதலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! உலகிற் காதலித்தோர் காதலிருக்குமபுகேள்; துகருந்தன்
மையுறும்படி பழுத்தகாமங் கடலிற்காட்டின்மிக்கு ஆடவர்கெஞ்சை யிறுக்கப்பிணித்த
தேனுந் தோன்றுகிருக்கவேண்டினால் உருகின்பொன்னிலுற்ற நீர்ப்புள்ளிபோலத்
தோன்றாதாமென்றாளென்க.

அற்று - அத்தன்மைத்து.

(௨௨௨)

ஒடரியொழுக்கிண்டவொளிமலர்நெடுங்கணைக்
கூடரியுழுவைபோலமுயக்கிடைக்குமுயப்புல்லி
யாடவாழந்திவீழ்ந்தும்பிரிவிடையமுங்கல்செல்லார்
பீடழிந்துருகும்பெண்ணிற் பேதையரில்லையென்றார்.

இ - ள். அத்தன்மைத்தாகிய காமத்தையுடைய ஆடவர் கண்ணுரை முயக்கி
டத்தே வருந்தும்படிப்புல்லி அழுந்திவீழ்ந்தும் பிரிவிடத்து அரியுமுழுவையும்போலே
வருந்தார்; அத்தன்மையின்றியே பிரிவிடத்துவருந்தும் பெண்ணிற்காட்டிற் பேதை
யார் உலகத்து இல்லைகாணென்றாளென்க.

இப்பேதைமைவினைக்கின்றமை மேற்கூறுகின்றார். கூடுதல் - பெடையோடு
கூடுதல். (உஉ௩)

பேதைமையென்னும்வித்திற்பிறந்துபின்வினைகொள்ளும்
வேதனைமரங்கணறிவேட்கைவோர்விழ்த்துமுற்றிக்
காதலுங்களிப்புமென்னுங்கவடுவிட்டவலம்பூத்து
மாதூயரிடம்பைகாய்த்துமரணமேகனியுமென்றார்.

இ - ள். அறியாமையென்கின்ற வித்திடமாகத் தீவினையென்னும் வேதனை
மரங்கள் பிறந்து, தோற்றி, ஆசையென்கின்றவேனா வீழ்விட்டு, தான்முற்றி, பெரு
ததன்மேற்செல்லுங்காதலும் பெற்றதன்மேற்செல்லுங் களிப்புமென்னுங் கவடுகளை
விட்டு, அவலத்தைப்பூத்து, கவலையைக்காய்த்து, மரணத்தைத்தருகின்ற கையாற்
றினை இவ்வுடம்புதருகும்படி பழுத்துத்தந்து, பின்னும் அங்ஙனங்காய்த்தற்கு அம்ம
ரந்தான் நிற்குமென்றாளென்க.

பழுத்தல் - உடம்புபோதல். தீவினைநின்றவின், நிற்குமென்றது. ஏகாரம் -
தேற்றம். (உஉ௪)

தேன்சென்றநெறியுந்தெண்ணீர்ச்சிறுதினாப்போர்வைபோர்த்து
மீன்சென்றநெறியும்போலவிழித்திமைப்பவர்க்குத்தோன்றா
மான்சென்றநோக்கின்மாதேமாய்ந்துபோமக்களயாக்கை
யூன்சென்றுதேயச்சிந்தித்துருவதோதருவதென்றார்.

விழித்திமைப்பவர் - மக்கள். ஓகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். மாதே! மக்களயாக்கை, தேனினஞ்சென்றவழியும் மீன்போனவழியும்
போலப் போனவழியும்க்கட்குத்தோன்றாவாய் மாய்ந்துபோம்; அங்ஙனம்போவதனை
வேதனையாற் நேயவருத்திக் கெடுவது நமக்குத் தகாதென்றாளென்க. (உஉ௫)

க. பிரிந்தவற்கிரங்கிப்பேதுற்றழுதங்கலண்ணீர்கள்
சொரிந்தவைதொகுத்துநோக்கிற்றொடுகடல்வெள்ளமாற்றா
முரிந்ததம்பிறவிமேனாண்முற்றிழையின்னுநோக்காய்
பரிந்தழுவதற்குப்பாவாயடியிட்டவாறுகண்டாய். (உஉ௬)

உ. அன்பினினவலித்தாற்றாதழுவதுமெளிதுங்ங
ளென்பினினாவிநீங்கவிதுவதுமெளிதுசேர்ந்த

துன்பத்தாற்றுகைக்கப்பட்டார் துகைத்தவத்துன்பந்தாங்கி
யின்பமென்றிருத்தல்போலுமரியதில்லுலகிலென்றாள்.

* இவையிரண்டுமொருதொடர்,

இ - ள். முற்றிழாய்! இன்னும் யான்கூறுகின்றதனை நெஞ்சாலேநோக்காய்;
மேனாளிற்கெட்ட நம்பிறவிகளிலே இப்பொழுதுபிரிந்தவனேகணவனாக, அவற்கே
யழுதகண்ணீர்கள் சொரிந்தனவற்றைக் குவித்துப்பார்த்தார் கடலினீர் உறையிடவு
மாற்றாது; அங்ஙனங்கழிந்தநாளையன்றிப் பாவாய்! இது மேலும் அழுதற்குத்தொ
டங்கின்படிகான்; ஆதலின், அங்ஙனமழுதலுமெளிது; நம்முடம்பின் உயிர்போம்படி
யிறத்தலுமெளிது; தங்காதலர் சேர்ந்துபிரிந்ததன்றிற்றந்த துன்பத்தாலே வருத்தப்
பட்டமகளிர் அங்ஙனம்வருத்தின அவ்வருத்தத்தைப்பொறுத்து இது நமக்கின்பமெ
ன்று கருதியிருத்தல்போலே இவ்வலகில் அரியகாரியமில்லை; இதனை நீயுநிகழ்த்த
வேண்டாவோவென்றாளென்க.

கள் - அசை. போலும் - ஒப்பில்போலி.

(௨௨௭)

க. மயற்கையிம்மக்களையோனிப்பிறத்தலும்பிறந்துவந்தீங்
கியற்கையேபிரிவுசாதலிமைப்பிடைப்படாததொன்றாற்
கயற்கணினைவழ்கொள்ளார் கவற்சியுட்கவற்சிகொண்டார்
செயற்கையம்பிறவிநச்சுக்கடலகத்தழுந்துகின்றார். (௨௨௮)

உ. இளமையின்பூப்புஞ்செல்வத்திடும்பையும்புணர்ச்சிப்போழ்திற
கிளைநிறிப்பிரிவுநோயில்காலத்துநோயுநோக்கி
விளைமதுக்கமழங்கோதைவேலினும்வெய்யகண்ணாய்
களை துயரவலம்வேண்டாகண்ணிமைப்பளவுமென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மயற்கை - தூரல். கயற்கணினைவும் - கயல்போலுங் கண்ணிற்கோன்றும்
ஒருமாத்திரையளவும்.

இ - ள். அங்ஙனமாற்றவேண்டுதலிற் பலபிறப்பிலும்பிறந்துவந்து இம்மக்கள்
யோனியிற் பிறத்தலும் மயற்கை; அப்பிறவிக்குப் பிரிவுஞ்சாதலும் இமைப்பளவும்
இடையீடுபடாததொன்றாதலான், ஒருமாத்திரையுங் கவற்சிகொள்ளார்; இயற்கை
யேயென்றுகொள்வார். அன்றி உள்ளேகவற்சிகொண்டார், பற்றுள்ளத்தாலுளதாம்
பிறவியாகிய நச்சுக்கடலிலே யழுந்தாநின்றார்; ஆதலாற் கண்ணாய்! நீ இளமையிலே
பூப்புவருமென்றும், செல்வத்தே மிடிவருமென்றும், புணர்ச்சிக்காலத்தே பிரிவுவரு
மென்றும், நோயில்காலத்தே நோய்வருமென்றுநோக்கி, உயிருடன்நற்குமளவுந் துய
ரைக்களைவாயாக; இவ்வலம் வேண்டாவென்றாளென்க. (௨௨௯)

க. முத்திலங்காகந்தோய்ந்தமொய்யம்மலர்த்தாரினுள்
கைத்தலத்தகன்றபந்திற்கைப்படுங்கவலவேண்டா
பொத்திலத்துறையுமாந்தைபுணர்ந்திருந்துணாக்கும்பொன்னே
நித்திலமுறவுலுண்டானீங்கினுல்லன்கண்டாய். (௨௩௦)

உ. வழமலர்க்காவினன்றுவண்டளிப்பிண்டிநீழன்

முடிபொருள்பறவைகூறமுற்றிழைநின்னேநோக்கிக்

கடியதோர்கொளவைசெய்யுங்கட்டெயிற்றாவினென்றேன் . [௭]

கொடியனாய்பிழைப்புக்கேன்றகுழையலென்றெடுத்துக்கொண்டா

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். பொன்னே! யான் நெடுநாள் எங்ஙனமாற்றுவேனென்று கவலவேண்டா; நித்திலமுறுவலுண்டான் நம்மைத்துறந்தானல்லன்; காரியத்தால் நீங்கினான்; அதற்குக்காரணமென்னெனின், பொந்தாகிய இல்லிலேயுறையும் ஆந்தை பேடுஞ் சேவலுங்கூடியிருந்து அவன்வரவைக்கூறாநிற்கும். அதனால் அவன் நங்கையிலகன்ற பந்து நங்கையிலே வருமாறுபோலே அகப்படுவன்; முற்றிழாய்! யான் ஒருகாலத்தும் பிழைப்புக்கேன்றேன்; அது நீயேயறிவாய்; அன்று காவிலே பிண்டிநிழலிலே அப்பறவை முடியுங்காரியத்தைக்கூறுதலின், நின்னேநோக்கி, இஃது அரவினாலே கொளவைசெய்யுமென்று கூறினேனாதலால். கொடியனாய்! இதனையுநீதெளிந்து இனிக்குழையாதேகொள்ளென்றுகூறி, அவனை யெடுத்துக்கொண்டாளென்க. (உ௩௧)

அலங்கலங்குழலுந்தோழியங்கையினடைச்சியம்பூம்

பொலங்கலக்கொடியனாடன்கண்பொழிகலுழியொற்றிக்

கலந்தகிணறுமல்குற்கவான்மிசைக்கொண்டிருந்தான்

புலார்த்ததுபொழுதுநல்லாணெஞ்சமும்புலார்த்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனமெடுத்த தோழி, கையாலே கொடியன்னான் அலங்கலையுங் குழலையுஞ்சொருகிக் கண்ணையுந்துடைத்து அல்கலையுங்குறங்கின்மேலே கொண்டிருந்தான்; அப்பொழுது இரவும்விடிந்தது; அவன் நெஞ்சந் தெளிந்ததென்க. (உ௩௨)

பண்கனிந்தினியபாடற்படுநரம்பிளகியாங்குக்

கண்கனிந்தினியகாமச்செவ்வியுட்காளைநீங்கத்

தெண்பனியனையகண்ணீர்ச்சேயிழைதாயரெல்லாம்

தண்பனிமுருக்கப்பட்டதாமணாக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். பண்முற்றுப்பெற்று இனியபாட்டையுடைய ஒலிக்கின்றநரம்பு பாடற் கண்ணே நெகிழ்ந்தாற்போலே மெய்யிடங்குழைந்து இனிய காமச்செவ்வியிலே சேயிழையைக் காளைநீங்கினாதலின், அவள்தாயரெல்லாரும் பனிமுருக்கினதாம னாக்காடுபோலே முகங்கருகினரென்க. (உ௩௩)

க. சில்லரிச்சிலம்புகுழந்தசீறடித்திருவின்றறாய்

முல்லையங்குமுலினாய்நின்முலைமுதற்கொழுநன்மேனாட்

சொல்லியும்விவதுண்டோவெனக்குழைந்துருகிநைந்து

மெல்லியல்கங்குற்சொல்லிற்றிற்றெனமிழற்றுகின்றான். (உ௩௪)

வேறு.

உ. வினைக்குஞ்செய்பொருட்கும்வெயில்வெஞ்சா

நினைத்துநீங்குதலாண்கடனீங்கினுற்

களைத்துவண்ணுங்கோதையர் தங்கடண்
மனைக்கண்வைகுதன் மாண்பொடெனச் சொனான். (௨௬௫)

௩. விராசெய்தாமரைமேல்விளையாடிய
வரைசவன்னமமர்ந்துளவாயினு
நிராசெய்நீலநினைப்பிலவென்றன்
வரைசெய்கோலமணங்கமழ்மாபினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். பதுமையுடையநற்றாய், குழலினாய்! நின்முலைக்கு முதல்வனாகியகண
வன் முன்னாட் பிரிவுதோன்றச் சொல்லியுமறிவதுண்டோவென்று வினாவு; அவள்
நெகிழ்ந்துருகிக்கெட்டு, கங்குலில் அவன்கூறியது இத்தன்மைத்தென்றுகூறுகின்
றவள், தம்மணவியைநினைந்து வருந்தியும் பின்னும் போர்த்தொழிற்கும் பொருட்கும்
ஓவஞ்சுரத்தைப்போதல் ஆண்மக்கள் தொழில்; அவர் அங்குநீங்கினால் மனைவியர்
தந்தொழில் இறந்துபடாதே மனையிடத்திலிருத்தலென்றுகூறினான்; அங்குநீங்குந்
தவரைபோலுமாப்பினான், தாமரைமேல் விளையாடியவன் ஆண்டு நீலம்பயின்றுள
வாயினும் அந்நீலத்தை நினைவாவென்றுங் கூறினானென்றானென்க.

நீலம் - பரத்தை. எனவே குலமகளினாயே இனிதுகர்வேனென்றான். அரச
வன்னம் - அரசவாழ்க்கைபோல அக்குச்சாரியை கொடுத்துச் செய்கைசெய்து,
*“அம்மரபொழுகும்,, என்றமிகையான்முடிக்க. (௨௬௬)

பொன்விளைத்தபுணர்முலையாள்சொல
வின்னளிக்குரல்கேட்டவசுணமா
வன்னளாய்மகிழ்வெய்துவிததாளாரோ
மின்வளைத்தனமேகலையல்குலாள்.

பொன் - பசப்பு. அசுணமா - இசையறிவதோர்விலங்கு. “அசுணங் கொல்
பவர் கைபோன்றும்” என்றார்.

இ - ள். நிலோத்தமை, பதுமையங்ஙனங்கூறக்கேட்டு இனிய அளிக்கத்தக்க
குரல்கரம்பைக்கேட்ட அசுணமாப்போலே தான்மகிழ்ச்சியுற்று அவனை மகிழ்ச்சி
யெய்துவித்தானென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(௨௬௭)

அன்னந்தானவன்றாமரைப்போதுநீ
நின்னைநீங்கினனீங்கலன்காதலா
னின்னதாலவன்கூறிற்றெனச்சொனான்
மன்னனாருயிர்மாபெருந்தேவியே.

இ - ள். தனபதியதுயிராகியதேவீ, அவன்கூற்று இத்தன்மைத்தாயிருந்தது;
எங்கனெனென்னின், அன்னமவன்; தாமரைப்பூநீ; நின்னைக்காரியமிருந்தபடியால்

* தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், குற்றியலுகரப்பணரியல், ௧௨.

இப்பொழுது நீங்கினான்; காதலிருந்தபடியால் முழுக்கநீங்கானென மகிழ்வெய்தக் கூறினாளென்க.

இவளிறந்துபடுவென்று நீலங்கூற்றிற்றிலன். நின்னினைக்கினனென்றும் பாடம்.

வேறு.

சொரிபணிமுருகங்கைந் துகடர்முகம்பெற்றபோதே
பரிவுறுநலத்தவன்றே பங்கயமன்னதேபோல்
*வரிவளைத்தோளிகேள்வன்வருமெனவலித்தசொல்லாற்
றிருநலம்பிறந்து சொன்னாடே னினுமினியசொல்லாள்.

இ - ன். பங்கயம், பனிகெடுத்தலிற் கெட்டு, ஞாயிறுதோன்று நிலைமையைப் பெற்றபொழுதே அன்புறுநலத்தையுடையவன்றே, அதுபோலச் சொல்லாளாகிய வளைத்தோளி, தன்கேள்வன்வருமெனத் தாய்கூறியகூற்றாலே நலம்பிறந்து, தன்னுள்ளே ஒருமொழிகூறினாளென்க. (உ௬௯)

நஞ்சினையமிர்தமென் றுநக்கினுமமுதமாகா
தஞ்சிறைக்கலாபமஞ்ஞையலங்கரவட்டதேனு
மஞ்சிறைக்கலுமுருமாட்சியொன்றானுமின்றே
வஞ்சனுக்கினைபநீரேன்வாடுவதென்னையென்றாள்.

அவன்கூடியபின்பு நீங்குந் தன்மையைத் தானுடைமையிற் தன்னை நஞ்சென்றான்; நீக்கமலின்பந் தருதலிற் பிறரை அழுதென்றான். அட்டதென்றது பாம்பு பல்லுயிரையும் வருந்துந் தன்மையை மயில் கொன்று அஞ்சுவீத்ததனை, *“செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு, என்றற்போல.

இ - ன். அவன் தனக்குக் கட்சினிமைமாத்திரையால் நஞ்சை அழுதமென்று உட்கொண்டு துகர்த்தானுயினும், அந்நஞ்சு நஞ்சேயாய்விடும்; அதுவுமன்றி மயில் அரவைத் தனக்குள்ளேயாக்கிக்கொண்டு தன்னையேநோக்கும்படி அஞ்சுவீத்ததாயினும், கருடனைப்போலச் சேணிடையினு நினைப்பித்து அஞ்சுவிககவல்லமாட்சி சிறிது மதற்கில்லை; வஞ்சனுக்கு நஞ்சுமயிலும்போலு நீர்மையையுடைய யான், அமுதமுங் கருடனும் போலு மகளினைப்போலே வருந்துவதென்னென்றாலென்க.

இதனாற் தன்வீரின்மையையும், பிரிவின்கண் வருந்துந் தன்மையின்மையையும் கூறினான். (உ௭௦)

வேறு.

பொய்கையுட்கமலத்தங் கட்டிள்ளெனுமுரகமாப்ப
'வெய்யவன்கதிர்கொன்னும்கொளிர்த்தடக்கைநீட்டி
மையிருட்போர்வைநீக்கிமண்ணகமடந்தைகோலம்
பையவேபரந்துநோக்கிப்பணிவனாடுந் தீர்தான்.

இ - ன். அவ்வளவிலே, வெய்யோன், பையவே பரந்து மண்ணகமடந்தைகே லத்தை மனத்தாலேநோக்கிக் கமலத்திலே வண்டுகளென்னும் பள்ளியெழுச்சிமுர

ஆரவாரியாநிப்பத் தன்கதிற்களென்னுங் கையைநீட்டி அம்மன்மடந்தையதிருளா
கிய போர்வையைநீக்கி உதயகிரியினெற்றயிலே சேர்ந்தானென்க. (உசக)

செவ்வழியாழிநூறுந்தீஞ்சொலாட்குற்றதெல்லா
மவ்வழியரசற்குய்த்தாக்பரசனுமவலமெய்தி
யெவ்வழியாநூநாடியிமைப்பினதெல்லையுள்ளோ
யிவ்வழித்தம்மினென்றாணிவுளித்தேர்ததானையானே.

இ - ள். மகரயாழைப்போல் இனிமையுறுஞ் சொல்லாளாகிய பதுமைக்குப்
பிறந்த வருத்தமெல்லார் தானையானாகிய தனபதிக்கறிவித்தார்க்கு அவனும் வருந்தி,
எவ்விடத்தேயாயினும் அவனைத்தேடி ஒருகணத்தெல்லாகுள்ளே இவ்விடத்தே
தாருங்க ளென்றானென்க. (உசஉ)

வேறு.

பின்னானேபிறந்ததோர் மின்னின்பேதாது
தன்னுளேபிறந்ததோர்வடிவுதாங்குபு
முன்னினான்வடநிசைமுநஞ்செய்தென்பவே
பொன்னுளேபிறந்தபொன்னைமுபொற்பினான்.

பொன்னிலே பிறந்தபொன் - ஒடவைத்தபொன்.

இ - ள். பொற்பினான், தன்னைத்தேடிவந்தா ரநியாதபடி, மின்மேகமாக அதற்
குள்ளேபிறந்த மின்போலே தன்னிடத்திலே தோற்றினதோரா புதுவடிவைத் தான்
றங்கி வடநிசையைநோக்கிப் போகக் கருதினனென்க.

கடுமைக்கும், வடிவிற்கும் மின் உடமை. இஃது இல்பொருளுவமை. இதனற்
றாகமனங் கூட்டுநர். (உசக)

விக்கினான்பைநாமுனரென்கிங்கி
வாக்கினானிருநுணர்யணிபதபல்கல
விக்கினானெரும நறகருளிரீனெறி
புககினானுவவுறுமதியினெண்மையான

இ - ள். மகிபோனிறைந்த கலைகளையுடையான் முன்பு ஒலிக்குமபடி. கழலே
கட்டினவன், இப்பொழுது கடித்திப்போவதற்கு நொய்தாகத் துலை இருதுணியாக்கி
னான்; ஆக்கிப் பூண்களை எதிர்த்தானெருவற்கு அருளிக்கொடுத்தான்; கொடுத்து
நெறியைப்போதற்கு முயன்றானென்க. (உசக)

வேறு.

வேந்தனால்விக்கப்படடார்விடலையையெண்ணுசொன்னு
ரேந்தலேபெரிதுமொக்குமிளமையும்வடிவுமிஃதே
போந்ததும்போயகங்குல்போம்வழிக்கண்டதுண்டேல்
யாந்தலைப்படுதுமையனறியினீங்குரைக்கவென்றார்.

இ - ள். அரசனாற்போக, விடப்பட்டவர்கள் சீவகனைக்கண்டு ஒருவார்த்தை கூறினார்: இளமையும்வழுவும் இத்தன்மைத்தேயாதலான், நின்னையே யவன்பெரிது மொக்கும்; போந்ததும் போனவிரவிலே, போகின்றவீடத்து யாங்களவனைக் கண்ட துண்டாகல் அப்பொழுதேசென்று தலைப்படுவேம்; அதுபெற்றிலேமாதலின், ஐயன் இவ்விடத்தே அவனைக்கண்டறியின் உரைப்பாயாக வென்றாரென்க. (உச௩)

நெய்கனிந்திருண்டவைம்பானெடுக்கணுள்காதலானே
யையிருதிங்கொல்லையகப்படக்காண்பிரிப்பாற்
பொய்யுரையன்றுகாணீர்போமினம்போகிறங்கண்
மையலங்கனிற்றுவேந்தன்மைந்தனுக்குராமினென்றான்.

அவர் கூறாதொழியவும், மேல் தான்கூறுகின்றமொழி உண்மையென்று அவருணர்ந்து போதற்கும் சோதிடத்தால் அறிந்து கூறுவாராப்போலே, நெடுங்கணுள் காதலானே என்றான்.

இ - ள். காதலானே ஒன்பதாந்திங்களிலே காண்பீர்; இப்பாற்காணீர்; யான் கூறியது பொய்யுரையன்று; இனிப்போமின்; போய் துங்கள்வேந்தனுக்கும் மைந்தனுக்கும் உரைப்பீராக வென்றானென்க.

யான்கூறிய நாளுக்குள்ளே காண்பீரென்க. அம் - அசை. ஐயிருதிங்கொல்லையகப்படவென்றது - பத்தாகிய எல்லைக்குள்ளே ஒருதிங்கள் குறையவென்றது. எனவே ஒன்பதாந் திங்களாயிற்று. (உச௪)

பதுமையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆதிதவி கசகக.

௧௮௮

ஆறுவது

கேமசரியாரிலம்பகம்.

வானில்வழங்கும்வண்கைமணிசெய்யாரமார்பிற்
நேனும்வழங்கும்பைந்தார்விசயைசிறுவன்றேங்கொ
ணுனம்வழங்கும்கோதைநயவெய்யவாய
கானம்வழங்கன்மேவிக்காஸன்னேகினுனே

தேனும், உம்மை - இசைநிறை.

இ - ள். கையினையும் மார்பினையும் தாரினையுமுடைய சிறுவன், பத்மைவருந்தக்
கானத்தே போதலைப்பொருந்தி, ஊதிகளின்றிக் காலாலேகினுனென்க.

அருஞ்சயன்குலத்தில் விசயைசிறுவன் இங்ஙனம் போவதேயென்றிரங்கி, விச
யைசிறுவனென்றார். (க)

சிலைகொணுணிற்றீராத்திருநதுகற்பின்னவர்தம்
மிலைகொள்பூந்தாருழுதவின் பவருத்தநீங்க
முலைகொள்கண்கண்கண்ணின்னெழுதிழுழ்கும்மொயம்பன்
மலைகொள் கானம்முன்னிமகிழ்வோடேகுகின்றான்.

நாணிற்றீராக்கற்பு - நான் தான்கெழுமளவும் ஒருவாக்கிப்புகிறந்த முறுக்குடையா
மையின், அதுபோலும் தீராக்கற்பு.

இ - ள். கற்பினவர்தம் இன்பவருத்தநீங்க முலை தம்மிடத்தே கொண்ட கண்க
ளைத் தன்கண்ணினெழுதி முழுகுமொயம்பன் கானத்தைப்பொருந்தி வெறுப்பற்றுப்
போகாநின்றானென்க.

வருத்தம் - புணர்ச்சியாலுண்டான அவசய. (உ)

நளிரொள்வாவழைக்காட்டிடுகருமைமெழுகியவைபோன்
றியியவல்லாமுகத்தாசுவுங்குரங்குமிரியத
துனிவுதீரோக்கித்தோன்மல்செல்லுமுனனும்
பனிவெண்டினாருழ்குடல்போற்பழுவந்தோன்றிற்றவனே

கரியமையை மெழுகுவைத்தவைபோலு முகத்தவாகிய முக. முன்னால், ஆல்-
அசை. பழுவம் - முன்கூறிய கல்லதரத்தம்.

இ - ள். வாழைக்காட்டின் முகவுங்குரங்குந் தன்னெக்கண்டு இரிதலின், அவை
துனிவுதீரும்படி அருளிப்பார்த்துத் தலைவன்பேரம் அவ்விடத்தின் முன்னே கடல்
போலே ஒருகாடுதோன்றிற்றென்க. (ங)

பருகுவாரிற் புல்லிப்பயங்கண்மாறத்துறக்கும்
முருகுவிம்முருமுலார்போலமொய்கொடும்பி
யுருவப்பூங்கொம்பொசியப்புல்லித்தீந்தேன்பருகி
யருகுவாய்விட்டார்ப்பவண்ணன்மெல்லச்சென்றான்.

இ - ள். நீரைப் பருகுவாரைப்போலேபுல்லித் தைப்பொருளறுதலாலே அவ
ரைத்துறக்கும் பரத்தையரைப்போலே, தம்பி தேனுள்ளகாலத்துக் கொம்பொ
சியப்புல்லி அதனைப் பருகி அதுவறிதாக அக்கொம்பைவிட்டுத் துற்றுவனபோல
ஆர்ப்ப, அதனைக்கண்டு தலைவன் சென்றானென்க.

அப்பழுவத்திற்போகாதே சித்திரகூடத்தைநோக்கிப் போனானென்க. (ச)

செல்வர்மனத்தினோங்கித்திருவின்மார்தாநெஞ்சி
னெல்லையிருளிற்றுகிப்பூந்தாதினிதினொழுகிக்
கொல்லும்மரவின்மயங்கிச்சிறியார்கொண்டதொடர்பிற்
செல்லச்செல்லவஃருநெறிசேர்சிலம்புசேர்ந்தான்.

இ - ள். திருமிக்காரம்மன்போலே மேனோக்கி, செல்வமில்லாதார் நெஞ்சு
போலே பகலேஇருளையுடைத்தாய், பூந்தாது இனிதபோலே ஒழுகி, பாம்புபோ
லேதலைகரந்து, கீழ்மக்கள் நடப்புப்போலே செல்லச்செல்லக் குறையும் வழிபொ
ருந்திய மலையைச் சேர்ந்தானென்க.

“யானைக்கயிற்றிற் புறத்தன” என்றும், “எடுத்துநிறுத்தன” என்றுங்கூறுத
லின், வழியை யோங்கியென்றார். இனிதுபோலெனவே துன்பமேயுணர்த்திற்று.
* “மண்பக வீழ்ந்த கிழங்குகழ் குழியைச், சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்,
பொய்யறைப் படுத்துப் போற்று மாக்கட்குக், கையறு துன்பம் காட்டினுங் காட்
டும்” என்றார்பிறரும். மாவின்மயங்கியென்றுபாடமோதிப் புலிமுதலியவற்றான்
மயங்கியென்றுமுறைப்ப. (ரு)

சுனைகள் கண்களாகச் சூழ்ந்தருவனையிமைபா
வனையலாகாவுருவநோக்கிமைந்தற்கிரங்கி
யினையபோலும்வரையின்னருவியினிதினாடி
நனைகொள்போதுவேய்ந்துநாதற்பாடுகின்றான்.

இ - ள். தன்னைச்சூழ்ந்தருவனை கண்களாகவிழித்து மைந்தனுருவத்தைநோ
க்கி அவற்கிரங்கி யருவனபோலும் அருவியையுடையவரையிற் சுனைகளிலே யாடி
நனையைத் தம்மிடத்தேகொண்ட போதாலே திருவடிகளைமறைத்து நாதனைப்
பாடாநின்றானென்க. (சு)

வேறு.

செய்தானிருவினையின்பயத்தைச்சேருஞ்சென்றென்றி
யெய்தானதன்பயத்தைப்பிறனேதுய்த்தலியல்பென்றி
கொய்தாமந்தாழ்ந்தொசிந்தருளிர்பூம்பிண்டிக்கோமானே
யிஃதேநின்சொலியல்பென்றாலடியேனின்னைத்தொழுதேனே.

* சிலப்பதிகாரம், நாகொண்காதை.

இ - ள். இருவினையையுஞ் செய்தவொருவன் அவ்வினையின்பயனை அனுபவிக்குஞ் சென்றென்று கூறாநின்றாய்: ஆன்மாவொன்றாதலின், அவனனுபவிப்பனன்றாய்; பிறப்புவேற்றுமையாற் செய்தவனாய்நின்று எய்தான், பிறனுமாய்த் துய்ப்பனன்றாய். கோமானே! நின்வார்த்தை இரண்டுபட்டிருத்தலின், நினக்கஞ்சித் தொழுதேனென்றானென்க.

(எ)

உண்டேதனதரியல்பினுணருங்காலையுயிரென்றி
யுண்டாயவவ்யுயிரேபிறிதினில்லையெனவுரைத்தி
வண்டார்த்துநாற்காதம்வண்ணமாலேசுமந்தொசிந்து
கொண்டேந்துபூம்பிண்டிக்குமாமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். உணருங்காலத்து உயிர் தனதரியல்பால் உண்டேயென்றுகூறாநின்றாய், உண்டாய அந்தவுயிராதானே பிறிதொன்றினியல்பான் இல்லையெனவுரையாநின்றாய், ஆதலிற் கோமானே! நின்னைத் தொழுதேனென்றானென்க.

ஒருபொருளிலே யுண்மில்லையுங்கூறினார். உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு, தூணிலில்லை. தூணிலிலலாமையும் இவ்வுயிராக்கேற்றுக. இதனால் உயிர் தனக்கே உண்டு மில்லையுந்தகுகின: இத்தன்மையேறுபாட்டால் அங்கில்லை.

(அ)

காதலாலெண்ணினையுங் ஈழிபவென்றியக்காத
லாதலாலெண்ணினையுமழியாவென்றுமறைதியாற்
போதுலாய்த்தேன்றுளிததுப்பொழிந்துவண்ணிவண்ணிலாங்
கோதைதாழ்ப்பூம்பிண்டிக்குமாமானின்னைத்தொழுதேனே.

இ - ள். இறைவன்மேலேவைத்த காதலாலே எண்ணியுங் கழிவனவென்று கூறாநின்றாய், அக்காதல் மற்றொரு பாவகாரியங்களிலேவைத்தால், என்வினையுநிங்காவென்றுஞ் சாற்றாநின்றாய்; ஆதலாற் கோமானே! நின்னைத்தொழுதேனென்றானென்க.

இவை இருபுறவாழ்த்து. துறவிலே “எண்மர்கவித்தந்தர்” என்பதனாலுணர்க. இவை தேவபாணித் சாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு

(க)

வேறு

இனிதினிகவனமேத்திவலங்கொண்டு
முனிவாசித்திரகூடமுன்னானதெனத்
தனிதினேகுபுதாபதாவாழ்வதோர்
பனிபொழ்ப்புபொழிப்பாளிபுண்டானரோ.

இ - ள். இங்ஙனம் மீடற்றினினிமையோடே யேத்தி வலஞ்செய்துவட்டு முனிவருடைய சித்திரகூடம் முன்னிடத்தென்று தேவன்கூறுதலின், அதனை இப்பொழுதுகுறித்துத் தனியேபோகாநின்று அப்பள்ளியைக் கண்டானென்க.

சித்திரகூடம் - பள்ளியின்பெயர். தனித்து - விகாரம்; இன்னும், அரோவும் அசை.

(க)

புல்லுமல்லியும்போகியர்நீள்கழை
நெல்லுநீர் வினேதேழுவந்தோரையு

மல்லதீம்பழங்காய்கிழங்காதியா
நல்லவேறுகர்வார்பள்ளிநண்ணினான்.

போருயர்நீன்கழைநெல் - வளர்ந்தழங்கிலரிசி; ஆகுபெயர். நீராலேவினைந்த
கேழல் - குளநெல். தோரை - ஒருநெல்.

இ - ன். ஊனேதுகராதே புன் முதலியவற்றையும், அவையல்லவாகிய
பழம் காய் கிழங்குமுதலாக நல்லவற்றையுமே நுகர்வார் தவப்பள்ளியைநண்ணின
னென்க. (கக)

க. அரியகொள்கையராரழலைந்திடை
மருவிவீடுவளைக்குறுமாட்சியர்
விரியவேதம்விளம்பியநாவினர்
தெரிவித்தொழிற்சிந்தையின்மேயினார். (கஉ)

உ. வள்ளியின்னமிர் தும்வகாவாழையின்
றெள்ளுதீங்கனியுஞ்சிலுதந்தபின்
வெள்ளமாரியனுப்பிருந்தார்கென
வுள்ளமாட்சியினருவந்தோம்பினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அரியகொள்கையாவன: நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கம்; “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்
தசைஇத் தோலுடையாச் - சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்-காணகத்த
கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் - வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்பனவும், நின்ற
னவுமாம்.

இ - ன். கொள்கையராய்ப் பஞ்சாக்கினிக்குநடுவே மருவி மாட்சியையுடைய
யராய் நாவினராய்க் காமவேட்கையையுடைய சிந்தையோடேபொருந்தினவர்,
வள்ளிக்கிழங்கையுங் கனியையுங்கொடுத்த பின்பு, பலர்க்கும் பயன்படுகின்றவனே!
இனி யுண்பாயாகவென்றுகூறி நெஞ்சுகையுடையவர்கள் உவந்து பேணிநு
ரென்க. (கங)

பாங்கின்மாதவாபான்மதிபோன்றிவன்
வீங்குகல்வியன்மெய்ப்பொருட்கேள்விய
னுங்குநாமுமளக்குவமென்றுதம்
மோங்குகட்டுமையொன்றிரண்டோதினார்.

பாங்கு - நல்லவிடம். “பாங்கர்ப்பல்லி” என்ப.

இ - ன். அங்கனம்பேணினபின்பு மாதவன் இவன்மதிபோலேஎல்லாக்கலையு
நிறைந்தகல்வியன், தத்துவத்தின்கேள்வியன், அப்படியானஅவ்விடத்து நாமும் இவ
னையறியக்கடவேமென்று தங்கட்டுமொ ஒன்றிரண்டைக் கூறினாரென்க. (கச)

ஐயர்கூறலுமண்ணலுங்கூறுவான்
சையம்பூண்டசமுத்திரநீந்துவா
னுய்யுமேற்றொடர்ப்பாட்டிலிங்கியாவையு
மெய்தினார்களுமுப்பவென்றோதினான்.

இ - ள். அவர்கூறுகின்றவளவிலே சேவகனுங்கூறுகின்றவன், கல்லைக்கழுத்தி லேகட்டிக் கடலைநீந்துகின்றவன் பிழைப்பனாயிற் காமதூகர்ச்சியோடே இவ்விடத்து விரதங்களை யெய்தினவர்களும் பிழைப்பொன்று தூல்களையெடுத்தோதினனென்க.

இவர் மனைவியரோடே துறத்தலிற் றொடர்ப்பாடென்றான்.

(கரு)

வீடுவேண்டிவிழுச்சடைநீட்டன்மெய்ம்
முடுகூறையின்முடுதல்வெண்டலை
யோடுகோடலுடுத்தலென்றின்னவை
பிடிலாப்பிறவிக்குவித்தென்பவே.

இ - ள். அங்குணமோதினவன் வீடுபெறவிரும்பிச் சடையைக்கட்டித், சேவரம் போர்த்தல், கபாலமேந்துதல், வேதாந்தியாதலென்றுகூறிய இத்தன்மையன் பிறவிக்குவித்தென்று தத்துவமுணர்ந்தோர் கூறுவரென்றுமோதினனென்க.

(கசு)

ஏமநன்னெறியெந்நெறியன்னெறி
தூய்மையின்னெறியாமுந்துணிகுவந்
காமன்றாறதெந்நியின்கட்கானைநீ
திமையுண்டெனிற்பெனச்செப்பினான்.

இ - ள். யாங்கள் நிற்கின்றவழி நல்வழி; இஃதொழிந்தன நீகூறியவாறே தூய்மையல்லாதவழி; அது யாமுந்தெளிந்திருப்பேம்; திருமால்கூறிய இவ்வழியிடத்திற் றீங்குண்டாயிற் காளாய்! நீசொல்லென்றுஅவர்கூற, அவனுஞ்சொன்னுனென்க. ()

வேறு.

க. தூங்குறிக்கிடந்துகாயும்பழங்களுந்துய்ப்பநில்லா
பாங்கலாவினைமென்றாற்பகவனொரெங்குட்கென்னி
னோங்குநீண்மரத்திற் தூங்குமொண்சிறையொடுங்கல்வாவல்
பாங்கரிற் பழங்கடுய்ப்பப்பழவினைபரியுமன்றே.

(கஅ)

உ. அல்லியும்புல்லுமுண்டாங்காரழலைந்தினின்று
சொல்லியவகையினோற்பததுணியும்வெவ்வினைமென்னிற்
கல்லுண்டுகடியவெம்புங்கானுறைபுறவமெல்லாம்
புல்லியவினைகள்வென்றுபுறக்கொடைகாணுமன்றே.

(கசு)

கூ. நீட்டியசடையமாகிநீர்முழுகிலிவத்திற்சேர்ந்து
வாட்டியவுடம்பின்யாங்கள்வரகதிவினைத்துமென்னிற்
காட்டிடைக்கரடிபோகிக்கபழுக்கிக்காட்டினின்று
விட்டினைவினைக்கவேண்டிமெளிற்புறாவிடுமினென்றான்.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். எங்களுக்குப் பகவனார் உறியிலேகிடந்து இவற்றைதூகரத் தீவினைகள் நில்லாவென்று கூறினாரென்று கூறுவீராயின்; மரத்திற் பக்கத்தே தூங்கும்வாவல்

பழங்களை நுகர அதற்கும் இருவினைகழியுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, இவற்றையுண்டு அழலிடையிலேயின்று பகவணர்சூறிய வகையிலேநோற்க வெவ்வினைகள் அறுமென்னின்; கல்யையுண்டு வெம்புந் கடியகாளிலே உறைபுறவுகளெல்லாம் இருவினையை வென்று முதருகாணுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, சடையமாய் மூழ்கிச் சேர்ந்து வாட்டியவுடம்பாலே யாங்கள் மேலானகதியை விளைப்போமென்னின்; காட்டிற் கரடி காட்டினின்றும்போய்க் கயத்திலேமூழ்கி வீட்டிணப்பெறவேண்டும்; ஆதலால் நம்ப யனில்லாதவுகையைத் தவிர்வீராகவென்றானென்க. (௨௦)

க. கலைவளர்கிளவியார்தங்காமர்மென்சேக்கைநீங்கி
யிலைவளர்குரம்பையங்கணிநிலஞ்சேக்கையாக
முலைவளராகந்தோயமுழுவினைமுரியுமாயின்
மலைவளர்குறவர்க்கம்மாவினைகளுமாயுமன்றே. (௨௧)

உ. வெண்ணிறத்துகிலினங்கண்விழ்ந்துமாசாகிநின்ற
வொண்ணிறவுதிரந்தன்னையுதிரத்தாஸாழிக்கலாமே
பண்ணிறக்கிளவியார்தம்பசையினுற்பிறந்தபாவங்
கண்ணிறமுலையினுர்தங்கலவியாற்சழிக்கலாமே. (௨௨)

ஈ. நுண்மிகில்வேதலஞ்சிறெருப்பகம்பொதிந்துநோக்கிக்
கொண்டுபோய்மறையவைத்தாற்கொந்தமுல்சுடாதுமாமே
கண்டத்தினுவினார்தங்கழிமனைதுறந்துகாட்டுட்
பண்டைச்செய்தொழிலிற்பாவம்பறைக்குற்றப்பறைக்கலாமே. ()

சு. நோய்முதிர்குரங்குபோலதுகர்ச்சிநீர்நோக்கல்வேண்டா
காய்முதிர்கனியினாழ்த்துவீழுமிவ்வியாக்கையின்னே
வேய்முதிர்வனத்தின்வென்றானுருவொடுவிளங்குநோற்றப்
போய்முதிர்துறக்கத்தின்பம்பருகுநல்புரிமினென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

ஈ. சுடாதும், உம்மை-இசைநிறை கண்டத்திலேபுழுகையுடையார். இனிக் கண்டத்தினுவினாரென்பதற்குக் கட்டிமுதலிய உறுப்பாற்புகைத்த அகிற்புகையை யுடையாரென்று முறைப்ப. “பேருறுப்பாகியகண்டப்புகை” என்றார் வனையாபதியிலும்.

இ - ள். சேக்கையினின்றூநீங்கிக் குரம்பையிலே நிலஞ்சேக்கையாகக் கிளவியார்தம் ஆகத்தைத்தோய இருவினைகெடுமாயின், குறவர்க்கும் அந்தப் பெரிய வினைகளுக்கெடுமல்லவோ. அதுவுமன்றி, வெண்ணிலிலே வீழ்ந்து மாசாகிநின்ற உதிரத்தை உதிரத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுபோலக் கிளவியார்தம் பற்றினாலே பிறந்தபாவத்தை அவர்கூட்டத்தாலே போக்கவொண்ணாது. அதுவுமன்றி, துகில் வேதற்கஞ்சிப் பின்னும் நெருப்பை உள்ளேபொதிந்து வைத்தால் அதுகெடுமல்லவோ. அதுபோல நாவியார்தம் மனையைத்துறந்து அகல அவரை நஞ்சாலேநோக்கிக் காட்டிலே கொண்டுபோய்வைத்து, முன்புசெய்த தொழிலிற்பிறந்த பாவத்தைப் போக்க வுற்றற் போக்கவொண்ணாது. ஆதலால் நீர் குரங்குபோலே காமநுகர்ச்சியைநோக்

கல்வேண்டா; இவ்வியாக்கை கனியினூழ்த்தவீழும்; அதற்குமுன்னே இவ்வனத்தே
காமனைவென்றான் வேடத்தோடேநின்று நோற்றப் போழ்ச் சுவர்க்கத்தின்பத்தை
நுகர்தலை விரும்புமினென்றானென்க.

ஏகாரமெல்லாம் எதிர்மறை. கண்ணையுடைய நிறத்தமுலை. (உச)

மெய்வகைதெரிதன் ஞானமவிளங்கியபொருள்கடம்மைப்
பொய்வகையின்றித்தேறல்காட்சியைம்பொறியும்வாட்டி
யுய்வகையுயிராததேயாதொழுதுதலொழுக்கமுன்று
மில்வகைநிறந்தபோழ்தேயிருவினைகழியுமென்றான்.

இ - ள். ஞானமாவது உண்மையறிதல்; காட்சியாவது அங்ஙனமறிந்தபொருள்
களைப் பொய்யின்றாகத்தெளிதல்; ஒழுக்கமாவது ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்
செல்லாமற்கெடுத்து உயிராக்கெடாதே அவ்வுயிருய்யும்வகை யொழுதுதல். இம்மூ
ன்றும் இப்படிநிறைந்தபொழுதே இருவ்னையுங் கெடுமென்றானென்க. (உரு)

குன்றனாணாப்பக்கேட்டேபாகத்தார்க்கும்பரீக்கி
யின்றுகண்ணிடுக்கப்பட்டேம்யாமெனவெழுந்துபோகி
வென்மவனெறியைச்சேர்ந்துவிட்டுநன்னெறியைப்பெற்றார்
சென்றதுபரிதிவட்டஞ்செம்மலுமசைவுதீர்த்தான்.

இ - ள். சலிப்பில்லாதவன் கூறக்கேட்டு நல்வினைவந்தடையும் பருவத்தினை
யுடையார் தம்மனைவியரைத்திறந்து, யாம் இன்று நின்னாலே அறிவுண்டாக்கப்பட்டே
மென்று கூறிப்போய் இறைவன்வழியைச்சேர்ந்து வீட்டுக்குச்செல்லும் நல்லவழி
யைப் பெற்றார்; அவ்வளவிலே ஞாயிறு பட்டது; தலைவனும் இளைப்புத் தீர்த்தான்
என்க.

வட்டமென்றது - நாடோறும் வட்டமாயவருதலை. (உசு)

வேறு

அசைவுதீர்த்திருள்கியகாலையே
வசையினீங்கியினர்வழிகாட்டலிற்
றசையுமாறுந்தெரிந்துகொண்டேகினான்
மிசையுமில்லதொர்மெய்ப்பொறியாக்கையான்.

நீங்கியினர், இன் - அசை.

இ - ள். உடம்பிற்குக்கூறுஉன்ற இலக்கணத்தையுடைத்தாய்த் தேவருலகினு
மில்லாததோர் யாக்கையான், அங்ஙனமினைப்பாறிப் பொழுதுவிடிந்தவளவிலே
குற்றத்தினின்று நீங்கினர் வழிகாட்டலிற் றிசையையும் ஆற்றையுந் தெளிந்துகொண்டு
போனானென்க. (உஎ)

வேறு.

படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பலதழீஇயதுதக்கநடத்து

வடங்கெழுவுருமுலைமகளிர் மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினுன்.

இ - ள். புனைந்தெழுதிய படத்தின்வழிவுபோலப் பங்கயத்தடந் தழுவப்பட்டது; தன்னிடம் மகளிர் மாமைபோலே நுகர்வார்க்குப் பெரிதுமினியது; அதுதான் தக்கநாடென்னும் பெயராயுடையது. அதனெல்லையைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிழ்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.

இ - ள். இனிய கயத்தின்மலா வாய்விட்ட நாற்றத்தையும், சந்தனத்தையும், அகிற்புகை கலந்தநாற்றத்தையும், அவ்விடமெல்லாந் தரித்தலிற் றக்கநாடென்னும் பெயர்த்தாயிற்றென்க.

இவைதங்குதலிற் றக்கநாடு.

(௨௯)

க. சண்பகந் துமலர்மாலேநாறுசாந்
தொண்பழுக்காயினோடுருவமெல்லிலே
யுண்பதமியாவர்க்குமுனமில்லது
வண்புகழ்நாட்டதுவண்ணுமின்னதே.

(௩௦)

உ. கரும்பணிவளவயற்காமர்தாமரை
வரம்பணைந்ததனுதற்கிடந்தவார்செநெ
லரங்கணிநாடகமகளிராய்நுதற்
சுரும்புகுழிலம்பகத்தோற்றமொத்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நாட்டுவயலிற் றுமரை சாய்ந்து வரம்பைச்சேர, அதனுதலிலே கிடந்த செந்நெல், மகளிர் துதலிற் றலைக்கோலத்தை யொத்தது; அங்ஙனஞ்சிறந்த நாட்டது புகழின்வண்ணம் எக்காலமும் இத்தன்மைத்தென்க.

அணைந்து - அணைய. சுரும்புகுழ்தாமரையென்க; சுரும்பு - மயிர்க்குவமை. சண்பகமாலேமுதலியன யாவர்க்குங்குறைவின்மையிற் பிறந்தபகழென்க. (௩௧)

வண்டுவாழ்கொடுத்துறைக்கன்னிவானைமே
னண்டுகிருற்றெனநடுங்கிநாணினுல்
விண்டொளித்தூண்டுந்நொடுங்கும்விழ்புனல்
கொண்டபூங்கிடங்கணிநகரங்கடறுவாம்.

இ - ள். ஒருகன்னி, தன்மேலே உகிருற்றென நாணத்தாலேநடுங்கி அவ்விடத் தைக்கைவிட்டுப்போய் ஒளித்து ஊணைத்துறந்துஒடுங்குமாறுபோலே, வளைந்ததுறையில்த் வாளை தன்மேலே நண்டுகிருற்றென நடுங்கியொடுங்கும் ஆழந்தபுனைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கிடங்குமுந்தநகரி இனிக் கூறுவேமென்றொன்க. (௩௨)

அகழ்கிடங்கந்துகிலாரந்தபாம்புரி
புகழ்தருமேகலைஞாயில்பூண்முலை
திகழ்மணிக்கோபுரந்திங்கள்வாண்முகஞ்
சிகழிகைநெடுங்கொடிசெல்விக்கென்பவே.

இ - ள். மதிலாகியசெல்விக்கு அகழ்ந்த அழகியகிடங்கு துகில்; பாம்புரி மே
கலை; ஞாயில் முலை; கோபுரந் திங்கனையொத்தமுகம்; நெடுங்கொடி சிகழிகையென்க.()

நாட்டியமணிவரைகடைந்துநல்லமிர்
தூட்டினுமதனைவிட்டுழைநரின்மையா
லீட்டியவளநிதியிறைகொண்மாரகர்
சூட்டுவைத்தனைபதச்சுடர்பொனினஞ்சியே.

இ - ள். அந்தப்பொன்னிஞ்சி மந்தரமென்று பேர்நாட்டியவவையாலே கட
லைக்கடைந்து அமிர்த்ததையூட்டினும் அந்நகரைவிட்டுப்போய் உறைவாரின்மையின்,
இந்நகர் நகர்களுக்குத் தலையென்றுசூட்டுவைத்தாலொத்ததென்க.

இனி அகரம் பண்டரிசுட்டாக்கி அம்மணிவவையைநாட்டியென்றும், உறைநரி
ன்மையின் நிதிதங்குமென்றாமாம். (௩௯)

எறிசுருவினோயவரேந்துபூங்கொடி
மறிதிராவனாபுனாமாடமாக்கலம்
பெறலருந்திருவனாமிர்தம்பேரொலி
யறைகடல்வளநகராயதென்பவே.

இ - ள். பேரொலிவளநகர, வீரா சுறவாக, கொடி மறிதிராயாக, மாடம் மரக்
கலமாக, மகளிர் அமுதாக அறைகடலாயிற்றென்க.

இத்தொடர் வேறுபடவந்த உவமவிசேடமாம்.

(௩௯)

கே வ று.

மதியகடுரிஞ்சுஞ்சென்னிமாடநீண்மறுகுதோறும்
பொதியவிழ்மாலேவிழ்ந்துபொன்செய்நன்கலன்கள்சிந்தி
நிதியறைதிறந்துநோக்கியன்னதோர்நீர்மையெய்திப்
புதியவர்க்கியங்கலாகாப்பொற்பொடிபொலிந்ததன்றே.

மயிர்முடிசூலைதலின், முத்தமாலேவிழ்ந்தது.

இ - ள். அந்நகரிற் நெருவெங்கும் மாலேவிழ்ந்து பேரணிகலன்கள் சிந்துதலா
லே, நிதியறையைத் திறந்துபார்த்தாலொத்ததோர் தன்மைபெற்று, அச்சஞ்செய்தலிற்
புதியவர்க்கு இயங்கலாகாத அழகோடே பொலிந்ததென்க. (௩௯)

கே வ று.

கேமமாபுரமெனுங்கேடினல்லிசைப்
பூமிமேற்றிலகம்வைத்தனையபொன்னகர்த்

தாமநீனெடுங்குடைத்தரணிகாவல
ஹம்மவேனரபதிதேவனென்பவே.

இ - ள். உலகிற்குத் திலகமிட்டாலொத்த கேமமாபுரமென்னும் பெயரையுடைய பொன்னகரில், இசையையுங் குடையையுமுடைய அரசன்பெயர் நரபதி தேவனென்று கூறுவாரென்க. (௧௭)

க. அந்நகர்க்கரசனையினையவாண்டகை
மெய்நிகரிலாதவன்வேதவாணிகள்
கைந்நிகரமைந்தவேற்கமழுங்கண்ணியன்
மைந்நிகர்மழைக்கணூர்மருட்டவைகுவான். (௩௮)

வேறு.

உ. வார்சிலைவழப்பவீங்கிவரையெனத்திரண்டதோளான்
சோர்புயரெழைத்தவண்கைச்சுபத்திரன்மனைவிபெற்ற
சீர்நலங்கடந்தகேமசரியெனத்திசைகளெல்லாம்
பேர்நலம்பொறித்தபெண்மைப்பெருவிளக்காகிநின்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அந்நகரிக்கு அரசனையொத்த வாண்டகை வழவொப்பில்லாதவன், வேதத்தையுடையவாணிகள், கைக்கு ஒப்பமைந்தவேலினையுந் தாரினையுமுடையான், மகளிர்மயக்க அவ்வின்பத்தேதங்குவான், வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்டதோளான், சுபத்திரன். அவன்மனைவி நிற்புதிபெற்ற கேமசரி, திசையெல்லாந் தன்பெயரையும் அழகையுமெழுதினதொரு பெண்மையுடைய விளக்கெனவாகி நின்றனென்க.

ஆகியெனவே துகரும்பருவத்தாளென்றா. (௩௯)

மாசிலாள்பிறந்தநூன்றேமதிவலான்விரியினெண்ணிக்
காசிலாள்கண்டபோழ்தேகதுமெனநாணப்பட்டான்
நூசலாமல்குலாட்குத்துணைவனும்புணர்மினென்று
பேசினான்னுகொண்டுபெருவிருந்தோம்புகின்றான்.

இ - ள். அம்மாசிலாள் பிறந்தபொழுதே, கணி நூலாலேயெண்ணி, இவள் கண்டபொழுதே நாணப்பட்டவன் இவட்குக்கணவனும்; அவற்குக்கொடுக்கென்று கூறினன்; அன்றுதொடங்கிச் சுபத்திரனும் இவள் அவனைக்காண்டற்கு ஆடவர்க்கு விருந்திதலைப் பேணுகின்றனென்க.

தன்கணவரல்லாதார் இவட்குஆடவராய்த் தோன்றாரென்பது தோன்றப் பலரையும் நோக்குகின்றவனை மாசிலாளென்றும், காசிலாளென்றும் பெயர்கூறினார். (௪௦)

தாழ்தருபைம்பொன்மலைத்தடமலர்ந்தாமமலை
விழுதருமணிசெய்மாலையிவற்றிடைபின்னினின்று
சூழ்வனைத்தோளிசெம்பொற்றூணையேபொருந்தினோக்கு
முழப்புகாதலானையொருபிடிதுகப்பினுலே.

தாமம் - ஒழுங்கு.

இ - ள். அவன் விருந்தோம்புமிடத்தே, ஒருபிடியிலடங்கு நுகப்பினாளாகிய தோளி, பொன்மாலே பூமாலே விரும்பு மணிமாலையென்கின்ற இவற்றிடையே துணைச் சார்ந்து, மின்போலேகின்று, தனக்குத் தொன்றுபட்டுவருகின்ற காதலானே, அவர் களினுள்ளேவென்று நோக்குமென்க. (சக)

சேயிழைமணவனாகுந்திருமகன்றிறத்துநாளு
மாயிரத்தெட்டுநேர்ந்தவாரமிர்தடிசிலூட்டி
யேயினவகையினாலேயாறிரண்டெல்லையாண்டு
போயினவென்பமற்றப்பூங்கொடிச்சாயலாட்கே.

ஊட்டி - ஊட்ட.

இ - ள். சுபத்திரன் கணிகூறியவகையாலே கேமசரிக்குக்கணவனாகிய திரும கன் தோன்றுதற்பொருட்டு நாடோறும் அமுதுபோலுமடிசிலே விருந்திற்கு ஊட்டா நிற்க, அவட்குப் பன்னிரண்டாசிய எல்லையை யுடைய யாண்டுகள் கழிந்தன வென்க.

* “எந்திறத்தவலங்கொள்ளல்” என்றற்போல.

(சஉ)

முருக்கிதழ்க்குலிகூட்டிடைத்தனமுறுவற்செவ்வாய்த்
திருக்கவினிறைந்தவெங்கட்பணைமுலைத்தேம்பெய்கோதை
புரிக்குழற்பொன்செய்பைம்பூப்புனையிழைகோலநோக்கித்
தறிக்கிலாதுருகிறையுநடமலர்மகோதைநற்றாய்.

இ - ள். முறுவன் முதலியவற்றையுடைய திருவீனது கவினிறைந்த புனையி ழை கோலமுநிராச்சியை அவள்தாய்நோக்கி உருக் கையாநிற்கு மென்க. (ச௩)

மாவடுமருட்டுநோக்கின்மதிமுடகமழைக்கொமாசில்
பூவொடுபுனையுஞ்சாயல்புனைநலந்தனித்துவைக
வேவடுபிணையினோக்கியிறைவனாகழலநின்ற
தாய்படுந்துயரமெல்லார்தாரவனிக்கினோ.

மருட்டுநோக்கு - நோக்கினுமைமருட்டுநோக்கு.

இ - ள். மதிமுகத்திலே மாணவருத்து நோக்கினையுடையவாகிய கண்ணினையுடைய கேமசரி தனித்துவைகுதலின், ஏவுண்ட மான்பிணைபோலே நோக்கி வருந் தின தாய்பட்டவருத்தத்தையெல்லாஞ் சுபத்திரன் நீக்கினென்க. (சச)

போதுவாய்திறந்தபோதேபூம்பொறிவண்டுசேர்ந்தாங்
கூதுமேமகளிர்க்கொத்தபோகமுமன்னதொன்றே
யாதுநீகவலவேண்டாவாரமுருடையநம்பி
காதலான்றவத்தின்மிக்கான்கண்ணுறுநாளையென்றான்.

ஊதுமே, ஏகாரம் - லினு. ஒன்றே, ஏகாரம் - தேற்றம்.

இ - ள். புகைகிழ்ந்தபோதே வண்டுநுகருமல்லவோ? அத்தன்மையதொன்றே மணிக்ருப் பொருந்தின நுகர்ச்சியும்; ஆதலின், நம்பி, இவள்காதலிக்கப் படுவான், இவளை நுகர்த்தற்குத்தவஞ்செய்தவன் நாளைத் தானேவந்தெதிர்ப்படும்; இனி நீ கிறிதும் வருந்தவேண்டாவென்று ஆற்றுவித்தானென்க. (சுரு)

வேறு.

பொன்னிலததெழுந்ததோர்பொருவில்பூங்கொடி
மின்னுவிட்டெரிவதோர்நலத்தள்வீங்கிருள்
பின்னிவிட்டனகுழற்பெருங்குட்பேதையூர்
துன்னினன்றொடுகழற்குரிசிலென்பவே.

இ - ள். அவ்வளவிலே குரிசில், இருளைப் பின்னிவிட்டாலன்ன குழலையுங் கண் ணினையுமுடைய காமவல்லிபோல் ஒளி வீட்டுவிளங்குவதோர் நலத்தினளாகிய பே றையூரைச் சேர்ந்தானென்க. (சுசு)

மல்லிகைமணங்கமழ்மாலேவார்முழற்
சில்கணங்கிளமுலைச்சிறுமிதந்தையுஞ்
செல்வனைத்திருநகர்ச்சேடப்பட்டானரோ
பல்கடீர்மணியொளிபரந்தபூணிணல்.

இ - ள். பூணிணாகிப் மாலேமுதலியவற்றையுடைய மடந்தைதந்தையும், அவ் வனந் துன்னின சீவகனை எதிர்ப்பட்டானென்க. (சுஎ)

தென்றிசைமுளைத்ததோர்கோலச்செஞ்சுட
ரொன்றிமற்றுத்தரம்வருவதொத்தவண்
மன்றல்கொண்மார்பினான்வந்தொரானிழ
னன்றுவந்திருந்தனனாத்தந்தியா.

இ - ள். அவ்வளவிலே, தென்றிசையிலே முளைத்ததொருநாயிறு நிலத்தேநட ந்து வடதிசையிலே வருந்தன்மையையொத்து, மார்பினான், வடக்குநோக்கி வந்து மந்திரத்தியானஞ்செய்து, அவ்விடத்தே ஓரால் நிழலிலே மகிழ்ந்திருந்தானென்க.

சீவகன் வேற்றாநாட்டின் சுவைகளை அறிந்து நுகரவேண்டு மென்றதற்குத் தேவ னும் இவற்கு ணுழுவகையான் உறவுகொண்டு நுகர்ச்சியை யெய்துமிடங்களை நாடி ஆண்டுச்சேறற்கு வழிகூறலின், வடதிசையிற் போதல் உளதாயிற்றென்றுணர்க. விசயமாதேவியாராக் கண்டாற் பின்பு இராசமாபுரத்தை நோக்குவனென்றுணர்க.()

க. குடைகவித்தனையதுகோலமாமுடி
யடியிணையாமையின்வடிவுகொண்டன
புடைதிரள்விலாவும்விலவீனந்தபொற்பின
கடிகமழ்தாமரைகண்ணின்வண்ணமே. (சுசு)

உ. குறங்கணிமயிரொடுகோலமார்ந்தன
பிறங்கியவுறுப்பின்மேற்பெரியநோக்கின

கறங்கிசைமணிமுழாவெருத்தங்காண்டகு
மறங்கெழுபெரும்புலிவாயின்வண்ணமே.

(100)

௩. வரையகன்மார்பிடைவரையுமுன்றுள
புரைத்புபொன்புரைநாவுமுள்ளுடைத்
தருவரைத்தோள்கருமமரர்கோனானிற்
அருவுகொட்டக்கையின்வடிவுநொண்டவே.

(101)

௪. இலங்குபொன்னிருவரையனையேந்தலுக்
கலங்கிதழ்த்தாமரைக்கொட்டையன்னதாய்
வலஞ்சுழிந்தமைவாகுழிந்தவாய்ப்பொடு
நலங்கிளர்நாபியுமினிதுநாறுமே.

(102)

௫. தடித்திறைதிரண்டுதம்மளவிற்கேற்றகுற்
கெடிற்றழகழிப்பனகிளர்பொற்றோரைய
கடிப்படைநுழைவறக்கதிர்த்தகைவிர
லடுத்தழக்தருமணியவிரத்தோட்டியே.

(103)

௬. வாரந்திலங்கெயிறணிபவளமாண்டவாய்
ஆர்ந்தபூவங்கையுமடியுந்தாமரை
தோந்தனன்றிருமகள்கணவனுமெனத
தீர்த்தனன்சொல்லளைஇத்தேர்கொண்டேறினான்.

இவையாறுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமெதிர்ப்பட்ட சுபத்திரன், பொன்னுகிய பெரிய மலையையொத்த தலைவனுக்கு முடியும் உச்சிசிறிதுயர்ந்து முறைமைப்பட்டத் தாழ்ந்து சுற்றெத்தலிற் குடைப்புறத்தையொக்கும்; கண் தாமரையையொக்கும்; முகத்திற்குப்பொருந்தின மூக்கும் வயிரத்தோட்டியையொக்கும்; சிறுகி வளைந்திருத்தலின் வாயின்வடியும் புலியின்வாயை யொக்கும்; எயிறணிந்த அவ்வாய்தான் வார்த்து நிறத்தாற்பவளத்தையொக்கும்; குற்றமற்றபொன்னையொக்குநாவுஞ் சருச்சரையையுடைத்தாயிருக்கும், தோட்டிட்டுந் குடமுழாவையொக்கும்; ஒழுக்கோக்குதலிற் றோள்களும் ஐயாவதத்தின் கையையொக்கும்; அகக்கையும் ஆர்ந்த தாமரைப் பூவையொக்கும்; தடித்து இறைதிரண்டு தோரையவாய் வெண்சிறுகுகெடும் நுழைபாதபடி நெருங்கின கைவிரலுந் தம்மளவிற்கேற்ற சூற்கெடிற்றையொக்கும்; வரைபோலுமார்பிலே உத்தமவிலக்கணமாகிய மூன்றுவரையுமுள; விலாவும் வில்லுப்போல் உளைந்த பொற்பிளையுடைய; நாபியும் வளங்குகின்ற இதழையுடைய தாமரைக்கொட்டையையொத்ததாய் வலத்தேசுழிந்து பொருந்துதல்வரக் குழிந்த வாய்ப்போடே நன்றாகத் தோன்றும்; குறங்குந் தாமணிந்தமயிரோடே கோலமார்த்தனவாகிய ஒழிந்த பெருத்தஉறுப்புக்களிற் காட்டிந் பெருத்தவழகையுடைய; புறவடியிரண்டும் ஆமையின்வடிவைவகொண்டன; உள்ளடியுந் தாமரையையொக்கும். ஆதலான், இவன் நிருமாலா மென்று தன்னிலையாராய்ந்தான். அங்ஙனமாராய்ந்து சொல்லளைஇ அவனன்றென்று ஐயந்தீர்த்தனனாய்த் தேரிலே கொண்டேறினனென்க.

* இறுவரையென்று பலபிரதிகளிலுமுள்ளது.

“ஆரத் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற் - செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பு” என்றார் முருகாற்றுப் படையிலும். தோரை - மூங்கிலரிசி; வரிக்குவமை. (௫௪)

தேரிவருந்தனர்செல்லவத்தலைக்
கூருகிர்விடுத்ததோர்கோலமாலையைப்
பேரிசைவீணையிற்கூட்டிப்பெண்கொழிக்
காரிகையுலகுணர்கடவுட்பாடுமே.

இ - ள். இவர்கள் தேரையேறினராய்ச்செல்லாநிற்க, மனையிடத்தே பெண் கொடியாகிய காரிகை, அரும்பை வலியவலர்த்திக்கட்டின கழுநீர் மாலையை வீணையிலேகூட்டி வாசித்துக் கடவுளைப்பாடாநிற்குமென்க. (௫௫)

வேறு.

வீங்கோதவண்ணன்வினாததும்புபூம்பிண்டி
தேங்கோதமுக்குடைக்கீழ்த்தேவர்பெருமானேத்
தேவர்பெருமானேத்தேனார்மலர்சிதறி
நாவினவிற்றதார்வீட்டுலகநண்ணரே.

கடல்வண்ணன் - நேமிஸ்வாமிகள்.

இ - ள். கடல்வண்ணனைத் தேங்கோதம்போலத் தேன்றதும்பும் பூம்பிண்டியிடத்தே முக்குடையின்கீழிருக்கின்றதேவர்பெருமானே மலரைத்தூவித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றாளுன்க, (௫௬)

அடல்வண்ணவைம்பொறியுமட்டுயாந்தார்தோமான்
கடல்வண்ணன்முக்குடைக்கீழ்க்காசின்னுணர்ந்தான்
காசின்னுணர்ந்தான் கமலமலாடியை
மாசின்றிப்பாடாதார்வாணுலகநண்ணரே.

இ - ள். உயிர்க்கிழவனை வருத்துதலியல்பாகவுடைய ஐம்பொறியையும்வென்ற இருடிகள் தலைவன், கடல்வண்ணன், உணர்ந்தான், அவன துதிருவடியை நெஞ்சிலழக்கின்றித் துதியாதார் வீட்டைச் சேராரென்றாளுன்க (௫௭)

பூத்தொழியாப்பிண்டிக்கீழ்ப்பொங்கோதவண்ணனை
நாத்தமும்பவேத்தாதார்வீட்டுலகநண்ணரே
வீட்டுலகநண்ணர்வினைக்கள்வராறலைப்ப
வோட்டிபுவெண்குணனுங்கோட்டப்பெயிராவே.

பூத்தொழியா - பூத்துமாறாத.

இ - ள். கடல்வண்ணனை நாத்தமும்பும்படி ஏத்தாதார் வீட்டைச்சேரார்; அங்ஙனம் வீடுபெறுதார் பின்பு வீணையாகியகள்வர் வழிபறித்தலாலே எண்குணனும் அவர்கைக்கொள்ளப்பட்டு வருந்தி நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்பு ஒடுவென்றாளுன்க.

எண்குணம் - அநந்தஞானதிருணங்கள். இவனைவணங்காதார்க்கு துகர்ப்பெருமையாலுளதாம் பற்று ஒழிவின்றாய்வருவதன்றி துகர்ச்சியெய்திப் பற்றற்று வீடுபெறுதல்

கூடாதாயிருந்ததென்பது கருத்து. முன்புவணங்காமையின், இவ்வருத்தமுற்றேமென்றான். இவை படர்க்கையாதலிற் பொருள்வெறுப்பிற் முற்கூறியவைபோன்ற கொச்சகம். (௩௮)

வேறு.

முததுமிழுமுந்நீாமணிவண்ணம்மூன்றுலகும்
பத்திமையாற்பாடப்படுவான்றாள்பாடக்கேட்
டொத்தரம்பையன்னாளுவந்திவனொடொப்பானோர்
வித்தகனையின்னேபெறுகனெனவுரைத்தாள்.

இ - ள். நிப்புதி, மூன்றுலகும் பாடப்படுவானாகிய கடல்போலும் மணிவண்ணன்றானாக் கேமசரிபாடக்கேட்டு மகிழ்ந்து அவன்கருத்திற் தன்கருத்து மொத்தலில், தான் ஒரு வித்தகனை இப்பொழுதே இவள் பெறவேண்டுமென்று இறைவனைப் பராயினாளென்க. (௩௯)

வேறு.

நிலந்தினக்கிடந்தநன்னிதியந்நீணகாப்
புலமபறப்பொலுவொடுபுக்காலையே
யிலங்குபூங்கொடியனவேழைநோகாபு
முலங்கொடோளுறுவல்நோக்குமொத்தவே

மண்டினக்கிடந்தநிதி.

இ - ள். அறத்தாற்றேடின பொருளையுடைய அபன் அம்மனையிலே அவர்கள் வருத்தத்திரும்படி சென்று புக்கவளவிலே, கேமசரிநோக்கமும் பிள்ளையார்நோக்கமும் ஒப்பநோக்கினவென்க. (௪௦)

வேறு

மண்ணுழைந்தநன்னையிற் றண்டலுங்நைவலி
மண்ணுழைந்தோயந்தழவீழ்ந்தனமாமையு
முண்ணுழைந்தநாணுழைந்தனவேட்கையு
மொண்ணிறத்திவினைத்தாளுருக்குற்றாள்.

இ - ள். காளையை அங்ஙனமெதிர்ப்படக்கண்டாளாக, நாற்றின கையிலவனைகள் காலடியிடத்தே மண்ணுழை செறிந்து வீழ்ந்தன; மாமையும் நிறையும் நாணுக்கெட்டன; வேட்கையையுந் தீப்போல் வினைவித்துக்கொண்டாள், அத்தியாலே தான் உருக்குண்டாளென்க. (௪௧)

வாக்கணங்காரம்மணிவினோவல்லாற்கவ
னோக்கணங்காய்மனநோய்செயநொந்தவன்
வீக்கணங்கார்முலையேய்நெடுந்தோளியொர்
தாக்கணங்கோமகனோவெனத்தாழ்ந்தான்.

இ - ள். நிருத்தத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைநிறைந்தஅழகிய யாழைவல்லவனுக்கு அவள் நோக்கம் வருத்தமாய் மனத்தை நோய்செய்தலாலே பவனென்று கச்

சுக்கட்டின வருத்தநிறைந்த முலையினையுந் தோளினையுமுடைய கேமசரியைத் திரு
வோ மகளோ வென்றையுற்றுக் குறைந்தானென்க. (சுஉ)

நல்வளத்தாமனாநாணியவான் முகக்
கொல்வளர்வேற்கணிநுள்குழைந்தாளெனச்
சொல்வளர்த்தாரவடோழியாசோர்குழன்
மல்வளர்மார்பனைவந்துவளைந்தார.

கொற்றாழிலே கிடந்தவேல்.

இ - ள். சோர்குழலையும் முகத்தையுமுடைய வேற்கண்ணினுள் இவனைக்கண்டு
வருந்தினுளென்று அவன்தோழிமார் இச்சொல்லைப்பரப்பினர்; அதுகேட்டு எல்லா
ரும்வந்து சீவகனைச் சூழ்ந்தாரென்க. (சுங)

நினைப்பருநீணிறைநிப்புந்சோந்தாங்
கினத்திடையேறனையானெழினோக்கிப்
புனக்கொடிபொற்பொடிபுண்ணியநம்பி
வனப்பினையேகண்டுவாட்கணகன்றாள்.

நிப்புதி - நிஸ்ப்ருதி.

இ - ள். நிப்புதி அவ்விடத்தேவந்து கேமசரியழகோடே ஏறனையானெழிலை
யும் ஒக்குமோவென்றுநோக்கப் பின்பு நம்பியது அழகுமிகுதியாலே அதனையே பார்
த்து உடம்பெல்லாங் கண்ணுளென்க.

வாட்கண்ணினையுடையாள் மீண்டுபோளுளென்றுமாம்.

(சுச)

வள்ளலைவாசநெய்ப்பூசிமணிக்குடத்
தெள்ளறனீர்சொரிந்தாட்டினர்தேம்புகை
யுள்ளாறவண்டகலிங்கமுடித்தபின்
கள்ளவிழ்கண்ணிகலத்தொடணிந்தார.

இ - ள். வள்ளலை நெய்யைப்பூசி நீரைச்சொரிந்தாட்டினார்; பின்பு அவன்றான்
கலிங்கத்தை யுடுத்தான்; உடுத்த பின்பு, அவர் கண்ணியையுங் கலத்தையுமணிந்தா
ரென்க. (சுரு)

மங்கலவெள்ளைவழித்துமுத்திரத்தபின்
கொங்கலர்கோதையர்கொண்டகமெய்தி
யங்கதிரப்பொற்கலத்தாரமிர்தேந்தினர்
செங்கயற்கண்ணியர்சீரினயினுள்.

இ - ள். கோதையா உண்கின்றவிடத்தைச் சந்தனத்தாலே மெழுதி முத்திராலே
கோலமிட்டபின்பு, தன்னைக்கொண்டு புருந்து பொற்கலத்திலே அடிசிலெந்தினர்;
தானும் அவர்புகழ்ச்சியுடனே யுண்டானென்க. (சுசு)

வேறு.

பத்தியிற்குயிற்றியபைம்பொற்றிண்ணைமேற
சித்திரத்தவிசினுட்செல்வன்சீர்பெற

நித்திலமணியுறழ்கரகநீரின
லத்துறைவிடுத்தனனலாந்ததாரினான்.

இ - ள். சாரினானையெல்லவன் அங்ஙனமுண்டபின்பு பொன்றா பத்தியோடு
செய்த திண்ணையிடத்தே தவ்சின்மேலே யுறைந்து கரகத்தின் நித்திலமணிபோலு
நீராலே பூசுதற்குரிய தொழில்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டானென்க. (௬௭)

இளிர்தகாய்கமழ்நிரைவாசமீணடியோர்
பளிங்குபோழ்ந்தருகுபொன்பதித்தபத்தியின்
விளிம்புமுத்தமுத்தியயவளக்கைவினைத்
தெளிந்தபொன்னடைப்பையுட்பாகுசென்றவே.

இ - ள். ஒருமுழுப்பளிங்கை யறுத்து அதன்பக்கத்தே பத்தியாகப் பொன்னி
டப்பட்டனவற்றிலே இணுகினகாயுந் தளையுஞ்சென்றன. திரை - வெற்றிலை.
இன் - அசை. இவை உபகரித்தெடுத்துக் காட்டப்பட்டன. யவனத்திற்றச்சர் பொ
ன்றாற்செய்து விளிம்பு முத்தமுத்திய கைவினையையுடைய அடைப்பையிலே பாக்
கும் வெற்றிலையு முகவாசமுமீண்டிச்சென்றன இவை தின்றற்குச்சென்றன.

இனி ஒன்றாக வுலாப்பாருமுளர். (௬௮)

பாசிலைசுருட்டுபுகறித்துப்பல்லினைத்
தேசி நம்படததுடைத்துமிழந்துதேங் கமழ்
வாசம்வாய்க்கொண்டனம்மணிசெய்குண்ட ம்
விசிவிலவிலங்கிவிட்டுமிழவெண்பவே.

தேச - தேசிகமெனத்திரிந்தது.

இ - ள். குண்டலமசைந்து ஒளியைக் குறுக்கிட்டுக்காலுமபடி வெற்றிலையைச்
சுருட்டிக் கறித்து அதிற்குறையாலே பல்லினை ஒளியுண்டாகத்துடைத்து அதனை
யுமிழ்ந்தபின்பு வெற்றிலையைத் தின்றானென்க. (௬௯)

க. பண்ணுலாங்கிளவிதன்பரவையேந்தல்குல்
வண்ணமேகலையிவைவாய்ந்தபூந்துகி
லுண்ணிலாய்ப்பசுங்கதிருமிழ்வபாவினேன்
கண்ணையுமனத்தையுங் களங்கொண்டுவே.

“பண்ணுலாம்” என்பதுமுதல் “கலேத்தொகை” ஈறாக ஒன்பதுமொருதொடர்.

இ - ள். பண்ணுத்த கிளவியன்னுடைய வல்குலும் மேகலையுந் துகிலுமாகிய
இவை, பாவியேன் கண்ணையும் மனத்தையுந் தமக்கிருப்பிடமாகக் கொண்டு விட்டன
வென்க.

துகிலுக்குள்ளே நிலைபெற்றுநின்று ஒளியுமிழ்வனவாகிய மேகலை. (௭௦)

உ. கழகமழ்குமுலினற்கடடிமெய்யெலா
நடுவொசிரோன்சிலைப்புருவகதாற்புடைத
தடுமலர்நெடுங்கணுலாவிபோழ்ந்திடாக்
கொடியவளிளமுலைகொல்லுகொல்லுமே.

இ - ள். சிலையாகிய புருவத்தாலேயடித்து மலரையெனக் கண்ணாகியவாளாலே உயிரைப்போக்காதகொடியவள், என்மெய்யெயெல்லாந் தன்குழலாகிய கயிற்றாலே கட்ட, முலையாகியயானை என்னுயிரைக் கொல்லுங்கொல்லுமென்க.

சிலை ஒன்று; “உயிரும்புள்ளியுயிறுதியாகி” என்னுஞ் சூத்திரத்தின். முலைதான் வருத்தலுடைமையிற் றானும்வினைமுதலாம். கட்டி - கட்டவென்க. (எக)

ங. கடியனகச்சினுற்கட்டப்பட்டன
கொடியனகுங்குமங்கொட்டப்பட்டன
வடிநிலம்பரந்துமுததணிந்தவெம்புலை
யிடைநிலஞ்செகுப்பனவென்னை யென்செயா.

இ - ள். இயல்பாகமனமுடையவாய்க் கச்சினுற்கட்டப்பட்டனவாய் எழுது கொடியையுடையனவாய்க் குங்குமமிடப்பட்டனவாய் அடிபரந்து முத்தணிந்த முலை, தம்மைச்சுமந்திருக்கின்ற இடையைக்கெடுப்பன; என்னைப்பெற்றால் எல்லாஞ்செய்யுமல்லவோவென்க.

உலகிற் றெழிலாற்கடியவர்கள் கட்டுண்ணப்படுவரென்றும், மனங்கொடிய வர்கள் ஒன்றற் புடையுண்ணப்படுவரென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. (எஉ)

ச. கரியவுள்வெறியனகட்டப்பட்டன
புரிவொடுபுறத்திடப்பட்டபூங்குழல்
தெரியின்மற்றென்செயாசெய்யநீண்டன
பெரியகண்போலவும்பேதுசெய்யுமே.

இ - ள். கரியனவாய் உள்ளேமணத்தையுடையனவாய்க் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட டனவாய்க் கடைகுழலுதலுடனே எருத்தத்தே கிடத்தப்பட்டகுழல், செய்யனவாய் நீண்டனவாகிய கண்வருத்துமாறுபோலவும் வருத்தாநிற்கும்; ஆராய்ந்துபார்த்தால் எல்லாஞ்செய்ய வல்லனவென்க.

கொடியனவாய் உள்ளே களளின்மயக்குடையனவாய்க் கட்டுண்ணப்பட்டன வாய் எப்பொழுதுந் திருகுதலுடனே தம்மிடத்தினின்றங் கீழ்ப்போந்துகிடக்கும் படி புறத்திடப்பட்டனவாயென்றும் ஒருபொருடோன்றிற்று. உள்வெறுவியன வுமாம். (எங)

ரு. காதன்மைகண்ணுளையடக்கிக்கண்ணெனுந்
தூதினாற்றுணிபொருளுணர்த்தித்தான்றமர்க்
கேதினமைபடக்காரத்திட்டவாட்கேணுக்
கோதநீரமுதமுலகும்விற்றுகுமே.

இ - ள். வாட்கண்ணினையுடையாள் தன்வேட்கையெல்லாந் தன்கண்ணுள் ளேகிடத்தி அக்கண்ணென்கின்றதூதாலே தான்றுணிந்தபொருளை எனக்கறிவித் துச் சுற்றத்தார்க்கு அவ்வேட்கைதோன்றாதபடி மறைத்தேநோக்கம் அமுதத்தையு முலகையுந் தனக்குவிலையாகவிற்குமென்க.

தன்னுளையென்பதூஉம் பாடம்.

(எச)

வேறு.

க. மிகுகொடாமுத்தஞ்சூட்டி மீளிமைதீர்த்துமின்னு
நுகுகொடாமணிகணல்லதெளித்துக்கொண்டெழுநிறன்பொன்
முகபடாம்வைப்பவாட்செற்றமுன்றுகண்கரிந்தமுல்லைத்
தொகுதாங்கோதையெய்துணைமணிமுலைகடாமே.

பன்னீராண்டுஞ்சென்று முலைமுதிர்ந்தவிற் கண்கருகினவென்றார். மீளிமை - கொங்கையின்வலி.

இ - ள். முல்லைப்பூவினது திரண்ட தேன்பர்க்குங்கோதையுடையமுலைகள்
தாம், ஒழிந்தவற்றிற்குக்கொடாத மிகுகின்ற மீளிமையைத்தீர்த்து முத்தஞ்சூட்டி
மின் றம்மையிகழாத நல்லமணிகளைக் கரைத்துக்கொண்டெழுதி நல்ல பொற்சச்
சாகிய முகபடாத்தையும்வைப்ப, இவ்விடையீட்டாலே வெளியேநின்றுகொல்ல
மாட்டாதே உள்ளேநின்று ஆனைச்செறுத்துநோக்கி நெஞ்சமுன்று கண்கருகின
வென்க. (எடு)

எ. தேன்கறிகற்றகூழைச் செண்பகமாலேவெற்க
ஊன்கறிகற்றகாலனெண்மணரித்தடக்கைவைவேல்
கூன்பிறைநுதலோர்கூற்றங்குவிமுலைநமன்கைப்பாசம்
யான்பிறைளரியன்வாழ்வானைசப்பட்டிருக்கின்றேனே.

கறிகற்ற - மேயக்கற்ற. வெற்கண் - கண்ணென்னுமாத்திரை. *“கருங்கண்
னன்” போல. பிணியால் உடம்பைவாட்டலின், ஊனமேயக்கற்றவென்றார்.

இ - ள். சண்பகமாலேதன்கண் காலன்கையில்வேல்; துதல் நிகரில்லாத
அவன்றான்; முலை அவன்கையிப்பாசம்; இங்கனமாகவும் யான் உயிர்வாழ்த்தற்கு
ஆசைப்பட்டிராநின்றேனாதலின், யான்பிறனேயென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். மக்களில்லெனென்பது. காலன் - கூற்று. கூற்று, நம
னென்பன சுட்பெயர். இனிக காலன்-கூற்றத்திற்கு ஏவல்செய்யுமவனுமாம். (.)

வேறு.

அ. நிருயிற்றுகுகற்பகத்தெரியல்மாலையா
ருருவிற்குயின்குமாமொன்பொற்பூங்கொடி
முருகற்குமநங்கற்குமெனக்குமொய்சடை
யொருவற்கும்பகைத்தியாலொருத்தினெனமே.

†“மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா னனவே” என்னு பொதுவிதியாற்
குளந்தாது குளத்தாதுபோல்வனவற்றை முடித்த தன்மையின், அவை குளங்க
ளை, குளக்கரைபோல உறழும்வழக்கினவல்லவென்பதறிவித்தற்குச் “செல்வழி யறி
தல் வழக்கத்தான்” என்றுகூறினமையிற் சண்பகங்கொடெனமுடித்ததுஉம் பொது
விதியன்றிச் சிறப்பின்றாதலாற் தேவர் அவ்வாறு கற்பகத்தெரியலென்னாமையுணர்க.

* திருச்சிறம்பலக்கோவையார், நுக.

† தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளியங்கியல், கஎ.

இ - ள். கற்பகத்திற் றெரிதலையுடைய மாலையார்ந்ததோர் உருவிற்கு விளக்க மாம் பூங்கொடி, திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், எனக்கும், இறைவற் கும் பகைத்தியாயிராநின்றான்; ஒருத்தி வடிவிற்கும்படி யென்னென்க.

அழகையும், வேலையும், விலையும், அறிவையும், பிறையையும் வாங்குதலிற் பகையென்றான். திருவிற்கோரென்பது உம் பாடம். இனிப் பூங்கொடியொருத்தி திருவிற்கும், முருகற்கும், அநங்கனுக்கும், இறைவற்கும் வடிவேபகைத்தியாயிராநின் றான்; எனக்கும் அவ்வாறன்றி உயிர்க்கே பகைத்தியாயிராநின்றாளென்றுமாம். (என)

கூ. கலைத்தொகைநலம்பலகடந்தகாளோதா
னலத்தகையவணலநினைப்பநாய்கனு
மலைத்தொகைமதந்தவழ்யானைமன்னவ
னிலத்தவர்க்கறிவுறநெறியிற்செப்பினான்.

அரசன் செந்திருத்தலின், அவனுக்கும பரிவாரத்திற்கும் மணத்தையறிவி த்தான்.

இ - ள். காளோதான், களங்கொண்டிடன வென்பது முதலியவற்றையெல்லாங் கூறித் தன்மேல் அன்பின்றகைமையுடையவன் நலத்தையினைக்க, சுபத்திரனும் அறிவித்தானென்க.

கேமசரிவருத்தம் “கண்ணு” “நல்வள” என்பனவற்றிற் கூறினார். (எஅ)

இடியுமிழெறிதொழுதுக்கிற்பல்லியங்
கொடியணியினகர்க்குமுயியார்த்தெழுக
கடிமணமியற்றினார்கடவுணாளினால்
வடிமலர்க்கோதையைமைந்தற்கென்பவே.

இ - ள். நகரிலே, இடியுமிழ்ந்த முழக்குப்போலவுந் தினைமுழக்குப்போலவும் பஸ்வியந்திரண்டார்த் தெழாநிற்க, நல்லநாளிலே கோதையை மைந்தனுக்கு வாழ்க் கைப்படுத்தினாரென்க. (எக)

மணிக்குடமழுத்திவைத்தனையதோளினான்
கணிக்கிடங்கொடாநலங்கதிர்த்தகாரிகை
யணிக்கிடனாகியவரிவைதன்னோடும்
பிணித்திடைகொடாதவன்பெற்றவின்பமே.

வடிவிற்குக் கூறிய நூல்வல்லவற்கும் புகழவிடங்கொடாத நலம். பிணித்து- பிணிக்க.

இ - ள். தோளினானலத்தை அரிவையதுகாரிகைதன்னோடும் அவரங்நனம் பிணித்தலின், அவன்பெற்றவின்பம் இடைவிடாதாயிற்றென்க. (எ0)

பூந்துகில்பொருதினாபொம்மல்வெம்முலை
யேந்தியமணிவரையிரக்கநீர்த்தரங்
காய்ந்தவன்றோளினோடாகமாகவைத்
திந்ததக்கடலவந்தமுதமென்பவே.

இ - ள். துதில் பொருதிரையாக, பெருமையையுடைய ஏந்தியமுலை வரையாக, தனதருள் நீரினசைவாக, வலியதோளிரண்டும் பாம்பாகவைத்து அவன்கடைதலின், அக்காமக்கடல் அவற்கு அமுதத்தைக் கொடுத்ததென்க.

இவற்றான் முயக்கமும், அதரபானமுங் கூற்றார். அவன்காட்டக் காண்டலின், அவற்கென அவன்மேலேற்றினார். (அக)

சந்தனச்சேற்றிடைத்தாமவார்குழற்
பைந்தொடிபடாழ்லேகுளிர்ப்பப்பாய்தலின்
மைந்தனதார்குழைந்துடையவாய்திறந்
தஞ்சிலம்பணியல்குரகலையொடாத்தவே.

இ - ள். மைந்தனுடையதார அவன்றன்மாபிற செற்றிடையிலே யுடையும் படி பைந்தொடிமுலை குளிர்ப்பப்பாய்தலின், வாய்விட்டுச் சிலம்புங்கலையும் ஆர்த்தன வென்க.

அவன் முயங்கினபின்பு புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தினவென்க. யானை பாய்தலின், தாசு செற்றிலே யடைந்ததென்றும், அதற்குச் சிலரார்த்தாரென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. (அஉ)

வேறு.

கோதையுஞ்ஞாலும்பொங்கக்குவிழுலைக்குழங்கல்மலைப்
போதுகப்பொருதுநாணுமபொருகடன்முத்துமுழக்க
காதலுங்களிப்புமிக்குக்கக்குலும்பகலும்விள்ளார்
சாதலும்பிறப்புமில்லாத்தன்மைபெற்றவர்களொதலார்.

இ - ள். அவன்ருழில்களைக்கண்டு அவனந் தன்கோதையுந் குழலும்பொங்க, முலையின்மாலையிற் போதுகிந்த, பொன்னாணும முத்தும் ஒன்றிலே யொன்றமுழக்கப் புணர்ச்சித்தொழிலை நிகழ்த்தலின், இருவருங் காதலும் களிப்புமிக்கு விள்ளாராய்த் தேவரை யொத்தாரென்க. (அங்)

புனைமலர்த்தாரினுனும்போதண்கொம்பனாளு
நலைமலர்க்காவுமர்த்தன்னவாயியுநல்லவாடிச்
சுனைமலர்க்குலனாகுற்றுச்சூழ்மலர்க்கண்ணிகட்டி
வினைநலநுகர்ந்துசெல்வார்விதியினுன்மிக்கநீரார்.

இ - ள். ஊழினால் அன்புமிக்காராகிய தாரினுனும் கொம்பனாளுங் காலினும் வாலியினும் ஆடிக்கூற்றுக் கட்டி இங்கனம் நல்லனையின்பயத்தைநுகர்ந்து செல்லா நிற்பென்க. (அச)

பொழிந்துகுகாதல்புண்டுபுல்லுகைவிடாதுசெல்லக்
கழிந்தனவிரண்டுதிங்குள்காணையுமற்றோர்நாளாற்
பிழிந்துகொள்வனையபெண்மைப்பெய்வளைத்தோளிரதன்னோ
டழிந்துவிழ்நுவிக்குன்றினாய்மலர்க்காவுபுக்கான்.

இ - ள். நிறைந்து புறந்தோன்றுகின்ற காதலைப் பூண்டு இங்கனமுயக்கத்தைக்
இஉ

கைவிடாது ஒழுகாநிற்க, இரண்டுதிங்கள்சென்றன; அவ்வளவிலே, மற்றைத்திங்களில் ஒருநாளிலே, காளையும் வடித்துக்கொண்டாற்போலும் பெண்மையினையுடைய தோளிதன்னோடே காவிலே சென்றுபுக்கானென்க. (அரு)

காஞ்சனக்கமுருகாய்பொற்கனிக்குலேவாழைகுழந்து
பூஞ்சினைநாகந்தீம்பூமரக்கருப்பூரச்சோலை
மாஞ்சினைமயில்களாடச்சண்பகமலர்ச்சிந்துந்
திஞ்சுனையருவிக்குன்றஞ்சீர்பெறவேறினானே.

இ - ன். பொன்போலுங் குலைக்கமுதும், பொன்போலுங் கனியையுடைய வாழையுஞ் சூழப்பட்டத் தன்னிடத்தே நாகத்தையுந் தீம்பூமரத்தையுமுடைய கருப் பூரச்சோலையில் மாஞ்சினையிலே மயில்களாடச் சண்பகமலர்ச்சிந்தும் இனியசுனையை அருடைய குன்றத்தை யெறினானென்க. (அரு)

தினைவினையேனற்செவ்வாய்ச்சிறுகிளிமாதரோப்பப்
புனைவளைத்தோளரிசொல்லைக்கிளியெனக்கிள்ளைபோகா
நனைவினையோகாதநாணிப்பொன்னரிமாலையோசசக்
கனைகழற்குரிசினண்ணிக்கவர்கிளியோப்பினானே.

இ - ன். அம்மலையிற் நினைவோந்தபுனத்திற் கிளியை மாதரோட்ட, அக்கிளியவள்சொல்லைத் தன்னினத்தின்கொல்லென்றுகருதிப் போகாவாக, அவள் அதற்கு நாணிப் பொன்னரிமாலையை யோச்சினாளாக, பின்னும்போகாமெகண்டு அவள் கருத்துமுடித்தற்குக் குரிசில், அக்கிளியையனுக்கி யோட்டினானென்க.

இவன் நீங்கல்வன்மைகண்டு புலவிகுந்ததனைத் தீர்த்தபடி. மேற்கூறுகின்றார் ()

கொந்தழல்வேற்கணலென்னாவிசூட்டுண்டகொம்பே
செந்தழையலங்கலேந்திச்சீறடிபரவவந்தே
னுய்ந்துழைப்பணிசெய்வேனோவுடம்பொழித்தேகுவேனோ
பைந்தழையல்குற்பாவாய்பணியெனப்பரவனானே.

இ - ன். எரிநின்ற அழலையுடைய வேற்கண்ணலே என்னுயினாத் திறை கொண்டகொம்பே! தழையையும் மாலையையுமேந்தி நின்னடியைப்பரவவந்தேன், பாவாய்! இனி உயிருடனிருந்து நின்னேவல்செய்யக்கடவேனோ? இறந்துபடக்கட வேனோ? இரண்டிலொன்றை அருளிச்செய்யென்று பரவினானென்க. (அஅ)

வினையுங்குழலும்பாலுமமுதமுங்கரும்புந்தேனும்
பாணியாழகனியும்வென்றபைங்கிளிமழலைத்தீஞ்சொல்
வாணிகமகளிர்தாமேவாணிகம்வல்லவென்தான்
பூண்முலைபொதிர்ப்பப்பில்லிப்புகைநலம்பருகினானே.

பாணியாழ் - பரட்டையுடைய யாழுமென்க. இவன் இறந்துபடுவேனாவென்றதற்குக் குறுமுறுவல்கொண்டு ஒருமொழிகொடுப்பவே ஊடறிர்த்ததாதலின், அச்சொல்லை மழலைத்தீஞ்சொலென்றமகிழ்ந்தான். அம்மொழி கூறலாகாமையிற் கூறியதின்.

இ - ள். வீணைமுதலியவற்றைவென்ற சொல்வீணையுடைய வாணிகமகனின் தாம் முதல்கெட ஊதியஞ்செய்யாரேயென்று வியந்து புல்லிப் பருகினென்க.

முதல் - தன்னுயிர். ஊதியம் - ஊடல்.

(அக)

திங்களககுழவிசெவ்வானிடைக்கிடந்திமைப்பதேபோற்
குக்குமமார்பிழ்ந்தூண்டகுளிரகதிராமின்ன
மங்கையோடிருந்தபோழ்தோர்மணிவண்டுகண்நீசொன்னான்
கங்குரூளிக் கலுற்றுக்கமழ்மலரணிந்ததாரான்.

இ - ள். தாரான் பிறை செக்காவானிலே கிடந்து விளங்குவதபோலே தனது குக்குமமார்பிலேதங்கிய ஆரம்விளங்கும்படி நீங்கி மங்கையுடனிருந்தவளவிலே, வந்த தொரு வண்டைக்கண்டு, இரவு பிரியக்கருதி ஒருவார்த்தைகூறினென்க. (க௦)

மணிவண்டிம்மாதர்கொங்கைமதுவுணவந்தபோழ்தங்
கிணைவண்டங்கிறந்துபாடின்றிருக்குமேயிரங்கலின்றாய்த்
துணைவண்டுதுஞ்சினியுந்துஞ்சுவையென்றுநிகட்கட்
பணிகொண்டதின்மையாற்றான்பரிவொடுமிருக்குமன்றே.

மணிவண்டு - அன்மைவிளி. இருக்குமே, ஏகாரம் - வின.

இ - ள். வண்டே! நீமதுவுண்ண வந்தபொழுது, நின்றபடை அவ்வீடத்தே இறந்துபாடிின்றாய் வருத்தமுமின்றாயிருக்குமோ? இங்கனையன்றோ: தானிறந்து படிற் றுணைவண்டாகியநீயும் இறந்துபடுவையென்றுட்கொண்டு இறந்துபடாதே உன் னிடத்தே உரியதொருதொழிலை அடியிலே தன்னிடத்துக்கொள்ளாமையால் அன் புடனே ஆற்றியிருக்குமல்லவோவெனச் சொன்னென்க.

பணியென்றது - மகளிரிருந்து இல்லறத்தைநிகழ்த்துதற்கு வேண்டுவனதேடி வருதல் ஆடவர்க்குப் பணியாதலே. (க௧)

குழவியாய்ப்பிறந்துவெய்யோன்குமரனாய்முறுகியிப்பால்
விழைவுதீர்க்கிழவனாகிவிழுக்கதிருலந்துவிழ
மழலைவண்டுழலக்கமல்லிகையலங்கல்கூட்டிக்
குழல்புகைகொவியோடுங்கொழும்புகையமளிசேர்ந்தான்.

இ - ள். வெய்யோன், முன்புகுழவியாய்ப்பிறந்து பின்பு குமரனாய்வெம்மை மிக்கு மீளும்புகுதியிற் கிழவனாய்க் கதிருலந்துபடுதலின், சேவகன் வண்டுமூலம்படி யலர்ந்த அலங்கலைச்சூட்டிக் கிளவியோடே அமளியைச் சேர்ந்தானென்க.

உம்மை - இசைநிறை.

(க௨)

திருத்தாயில்பெற்றமார்பன்றிருந்ததாருழக்கவின்ப
வருத்தமுற்றைசந்தகோதைவாளொளித்தடங்கணீலம்
பொருத்தலும்பொன்னானைப்புறக்கணித்தெழுந்துபோகிப்
பருச்சுடர்ப்பவளநோன்றாழ்ப்பன்மணிக்கவுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அம்மார்பன் மாலையுழக்குதலாலே இன்பத்தாற்பிறந்த வருத்தத்தை

புற்று இனீத்தகோதை தன்கண்ணகியநீலத்தைக் குவித்தவளவிலே, அவன் அவனைத் திரியப்பார்த்து எழந்திருந்துபோய்ப் பவளத்தாழையுடைய மணிக்கதவைச்சேர்த்தா னென்க.

துயிறல் - தங்குதல்.

(கூங)

அல்லியுட்பாவையன்னுளறிவுருவகையினெற்றி
மெல்லவேதிறந்துநீக்கியின்னுவிட்டிலங்குபம்பூட்
கொல்சினமடங்கலன்னுன்கொழுநிதிமாடநீர்திப்
பல்கதிர்ப்பரிதிபோலப்பாயிருளேகினுனே.

இ - ள். மடங்கலன்னுன், திருவையொப்பாள் திருக்கின்றவோசை கேட்டறி யாதபடி முற்பட நிலையோடே கதவைத்தள்ளி மெல்லத்திறந்து பின்பு முடியத் திறந்து நீந்திப் பரிதிபோலே இருளிலேபோனென்க.

(கூச)

தாளுடைத்தடங்கொள்செவ்வித்தாமரைப்போதுபோலும்
வாளுடைமுகத்தினுடன்வருமுலைத்தடத்தின்வைகி
நாளினும்பெருகுகின்றகைமதியனையகாதற்
கேள்வுணக்கனவிற்காண்கிளர்மணிப்பூணினுளே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனம் போகின்றவளவிலே, பூணினுளாகிய தாமரைப் போதுபோலுமுகத்தினுள், தன்முலைத்தடத்தேதங்கி நாடோறும்வளருகின்ற பிறை யையொத்த காதலையுடைய கணவன்நன்னைக் கனவிலே காணுளாயினுளென்க.

கனக்காண்கின்றவள் அவன்போகக்கண்டாளென்க.

(கூரு)

அரந்தினப்பிறந்தபைம்பொனரும்பியமுலையினுளைக்
கரந்தவன்கங்குனீககக்கதாவனையணங்குமென்றோள்
வரந்தருதெய்வமன்னுள்வைகிருளனந்தேறிப்
பரந்தெலாத்திசையுநோக்கிப்பையவேபரிவுகொண்டாள்.

அராவுதலாற்பிறந்த பொடியாகியபொன் - சுணங்கு.

இ - ள். முலையினையொளித்து அவன் அங்ஙனம்போகாநிற்க, அவன் கண வாலேவழித்து அனந்தநீர்ந்து வீடியற்காலத்திருளிலே எல்லாத்திசையும் பரந்து பார்த்து முறைமைப்பட வருத்தங்கொண்டாளென்க.

வனைவருந்துந்தோள். கணவற்கு நினைத்தனகொடுத்தலின், வரந்தருதெய்வம். (1)

திருமணிகுயின் றசெம்பொற்றிருந்துபூங்கொம்பனுடன்
கருமணிப்பாவையன்னுன்கரந்துழிக்காண்டல்செல்லா
ளெரிமணிவிளக்கமாடத்திருளறுகாறுமோடி
யருமணியிழந்தோர்நாகமலமருகின்றதொத்தாள்.

இ - ள். மணியாற்செய்த கொம்பனுள், தன்கண்ணிற் கருமணியிற் பாவையை யொப்பான் மறைந்தவிடத்தைக்காணுளாய், மணிவிளக்கத்தையுடைய மாடத்தில் விளக்கொளியுள்ளவளவுந்தேடி, நாகந் தன்கண்ணகிப மணியையிழந்து வருந்துவ தனை யொத்தாளென்க.

(கூஎ)

வேறு.

யாண்டையாயவஞ்சினொருயி
ரீண்டுடம்பொழித்தேகவலிக்குமா
னீண்டதோளவனேநிறையானிலேன்
நீண்டுவந்தெனத்தேனின்மிறற்றினான்.

ஒளிக்கக்கண்டுகொள்ளென்று முன்பும் விளையாவாராதலின், இப்பொழுதும் அதுவாகநினைந்து யாண்டையாயென்றும், அஞ்சினெனென்றுங்கூறினான். நீண்டதோள் - உத்தமவிலக்கணம்.

இ - ள். ஐயனே! நீயெவ்விடத்தேநிற்கின்றாய்; யானஞ்சினேன்; இனிநீதானேவாவென வாராதிருத்தலின், தோளவனே! உயிர் இப்பொழுது உடம்பினைக் கைவிட்டுப்போகத் துணியாநின்றது, ஆதலின், நிறையழிந்தேன்; இனித்தீண்டுவந்தென மிறற்றினொன்க.

தீண்டுவந்தென்றான், கண்டேன் சீதையை யென்றற்போல.

(கூஅ)

கனிநொள்காமங்கலந்துயிரொன்றளி
னினியர்மங்கையரென்பதுகூறுவாய்
பனிகொண்மாமதிபோற்பசுப்பூரயான்
றனியளாவதுதக்கதுவோசொலாய்.

இ - ள். மங்கையர், அன்புகனிதல்கொண்ட வேட்கை தம்மிற்பொருந்தி உயிர் ஒன்றுபடுமிடத்து இனியராயிருப்பார்; அத்தன்மையல்லாதவிடத்து இனியரல்லரென்பது முன்புகூறுகின்ற நீ யாம் இங்ஙனம் ஒன்றியொழுதுகின்றகாளிலே பனிமூடியமதிபோற் பசுக்கும்படி யான்றனிப்பது நினக்குத் தக்கதோ? கூறாயென்றொன்க.

(கூக)

சுழலுநெஞ்சொடுகைவனேசோருமாற்
சுழலுங்கண்களுஞ்சூடுறுபொன்னென
வழலுமேனியுமாற்றலெனையவோ
நிழலினிப்பருங்காதலுநீத்தியோ.

இ - ள். ஐயனே! போகின்றதொரு நெஞ்சோடே வளையும்போகாநின்றது; கண்களும் பாராநின்றன; மேனியும் உருகுகின்ற பொன்னென ஆழலாநின்றது; ஆதலின், ஆற்றலேன்; யானிங்ஙனமாகவும், நீ நிழல்போல நீத்தற்கரிய காதலையுந் கைவிடுதியோவென்றொன்க.

ஐயவோ, ஒ-இரக்கக்குறிப்பு. நீத்தியோ - ஓகாரம் - வினா.

(கூ0)

நிருந்தமல்லிகைத்தேங்கமழ்மாலையான்
புரிந்துகுடிதும்பூங்கொடிதுண்ணிடை
வருந்துமான்மடவாயெனும்வஞ்சநீ
கரிந்தியானையக்காண்டலும்வல்லையோ.

இ - ள். மல்லிகைமாலையை யான் விரும்பிச்சூடினும், இடைமுரியுமென்றறி

யாத்பேதாய்! நினதுநுண்ணிடை வருந்தாநிற்குமெயென்றுகூறும் பொய்யைவல்
லாய்! யான் கருகி நையக் காணுதலும் வல்லையோ? என்றாளென்க.

ஒகாரம் - வினா.

(க0க)

தொண்டைவாயிவடொய்யில்வனமுலை
கண்டுதேவர்கனிபவென்றேத்துவாய்
வண்டுசூறியவண்ணமறிந்திலேன்
விண்டுதேன்றுளிக்ஞம்வினாத்தாரினாய்.

இ - ள். வாயினையும் முலையினையுமுடைய இவனைப்படைத்தபொழுது, அய
னார்தான் கண்டு, உலகைப்படைத்தநாமே அதனையழிப்பதோருருவையும் படைத்தோ
மெயென்று வருந்துவரென்று முன்னிலைப்புறமொழிகூறப் புகழாநின்றவனே! தாரி
னாய்! நீ வண்டைக்கூறியதன்மையை யானறிந்திலேன்; அறியின், இங்ஙனம் விடே
னென்றாளென்க.

தேவரென்றது ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. * “மண்மேற - தேவரென் றேயிறு
மாந்து” என்றாபிறநும். இனி இவள்வாயையும் முலையைங்ஙண்டு தெய்வமகளிர்
வருந்துவரென்றுமாட.

(க0உ)

வேறு.

முலைவைத்ததடத்திடைமுழ்கலுந்
நிலைவைத்துநிலத்தடிதவருவாய்
சிலைவித்தகனேதெருளெனருளா
யுலைவித்தனையென்னுயிர்காவலனே.

முலைவைத்ததடம்-யாம்பிறந்தவிடமுஞ் சிறிதுகூடக்கவெண்டுமென்று முலையான்
அருள்பண்ணிவைத்த தடம். இது கொண்டுகூறிற்று; “எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாக
மெல்லாங்கவர்ந்திருந்து” என்பமேலும். இருவரும் முன்புஉராதிருத்தலின்மையின்,
உறிலெனவே முன்பு ஊடறித்துக்கூடநினைக்கிலென்பதுபெற்றும். நின்வனைவெல்
லாம் வருத்தமாயிற்றென்பதுதோன்றச் சிலைவித்தகனையென்றாள். எவனென்னும்
வினா என்னெனின்றது.

இ - ள். சிலைவித்தகனே! உயிர்காவலனே! நீகூறிய தடத்திடையிலே ஊடறித்
த்துக் கூடநினைக்கிற் றிலையை நிலத்தேவைத்து அடியைத்தடவுகின்றநீ இப்பொழுது,
சலிப்பித்தாய்; இதற்குக்காரணந் தெளிகின்றிலேன்; இதற்குக்காரணமென்? அருளிச்
செய்யாயென்றாளென்க.

வைத்தநிலம் பாடமாயின், காலையாங்கினால் அந்நிலத்தில் அடியைத்தவருவா
யென்க.

(க0க)

கடனித்திலம்வைத்தகதிரும்முலையின்
னிடமெத்துணையத்துணையும்மெழுதி

* திருவாசகம், திருச்சத்தகம், ச.

† இலக்கணையாரிலம்பகம், கஉரு.

யுடனொத்துறைவா னுழைவாரலனேன்
மடனொத்துளதென்னுயிர்வாழ்வதுவே.

எழுதி - எழுத.

இ - ள். வடமணிர்தமுலையினுலே தன்மாபிடமெவ்வளவுண்டு அவ்வளவும் யா
னெழுத, என்னுடனேயொத்துறைகின்றவன் இனி என்னிடத்தேவாரானாயின், என்
னுயிர்வாழுகினைமை முற்பட்ட அநியாமையையொக்குமென்றானென்க.

அது வண்டைக்கூறியதனைத் தானறியாதிருந்தது. ஒத்துளது-ஒருசொல். முலை
யெங்குந் தொய்யிலெழுதி யுறைவா'னென்றாமாம். (க0ச)

பெறுமன்பினளென்பது பேசினலா
லறுமன்பினளென்றறிவாரிலையா
லிறுமென்பொடினைத்துறைவேற்கருளி
நறுமென்கமழ்தாரவனே நனுகாய்.

கமழ்தார் - பெயர்மாத்தினா.

இ - ள். நறிய தாரவனே! நீ நிகழ்த்தின நீலமைகண்டு, என்சுற்றத்தார் இவள்
நாடோறும் பெறுமன்பினளென்பது பேசினன்றித் தேயுமன்பினளென்று கூறுவா
ரில்லை; உருகுமென்போடு கைவேற்கு இன்னுமருளி நனுகாயென்றானென்க. (க0ரு)

நுனசிறழநோவநடந்துசெலே
லெனநாவியகத்துறைவாயெனூர்
புனைதாரவனெனொயுரைத்தனையால்
வினையேனொழியுத்தனியேகியேயே.

இ - ள். தாரவனே! இப்பொழுது தீவ்னையையுடைய யானிருப்ப நீதனியே
யேகியுயாதலின், முன்பு எனதாய்கத்தேயுறைவாய்! நின்னுடைய சிறழநோவ
நடந்துகிரியாதேகொள்ளென்று கூறுகீ பொய்யை யுரைத்தாயென்றானென்க. (க0சு)

பருமத்துறையும்பணுவெம்புலேதின்
நருமுத்தகலந்தினோயாதமையா
வெரிமொய்த்தலலும்மிகல்வேலெரிபுண்
மருமத்தனலும்வகைசெய்தனையே.

அவன் முத்துவடந்தவரும் பெருத்த விரும்பியமுலையென்று, அவற்றைப் பின்பிரி
தல்வன்மையின், அவன்கருத்துவேறாக ஈண்டுக்கூறினான்: முத்து - கண்ணீர், பணை-
பிழைத்தல், வெம்மை - காமத்தியாலேவெவ்வியதாதல்; கண்ணீர்தங்கும் யான்பிழைக்
கும் வெவ்வியமுலையென்று.

இ - ள். நீகூறுகின்றபொழுதே பின்பு இவையுளவாமெனக் கருதிக் கூறிய
முலைகள், தம்முன்னேநின்று நின்னகலம் முயக்கத்தைக்கொடாதேகிற்றலின், அதனை
முயங்காமையாலாற்றுகின்றனவிலலை; ஆதலின், நீமருமத்திடத்து முன்பே தீப்பட்ட
தொருபுண்ணிலே காய்ந்தவேல் நின்றெறியுந்தன்மையைச் செய்தாயென்றானென்க.

முன்னர் முயங்கிப் பிரிந்தபிரிவு புண்ணிற்கும், இப்பொழுது முன்னின்றமுயக் கங்கொடாதநிலை வேலிற்குமுவமை. இத்துணையும் எதிர்பெய்துபரிதல். *“உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலும்” என்னுஞ் சூத்திரவதியான், முலையை யிங்நனங் கூறினான். (க௦௭)

புனமாமயிலேபொழிலேபுனலே
வனமார்வழையேவனாயேதினாயே
யினமாமணிசூழெரிபூணவனைத்
துனயான்பெறுகோதொழுதேனுரையீர்.

இ - ள். மயின் முதலியவற்றைவிளித்தது நம்மைத்தொழுதேன்; இனி யான் பூணவனை இன்னுஞ் சேரப்பெறுவேனோ? பெறுவேனாயின், அவனிநுக்கின்றவிடத் தைக் கூற்றென்றாளுன்க. (க௦௮)

கொடுவெஞ்சிலையாய்க்கணையிற் கொடிதாய்
நடுநாளிரவின்னவைதான் மிகுமா
நெடுவெண்ணிலவின்னிமிர்தேர்பரியா
தடுமால்வழிநின்றறனையருளாய்.

தேர் - நிலவினையுடைய மதி; அது வட்டத்தாற் றேருந் போறவிற் றேரென் றான்.

இ - ள். கணையிலங்கொடிதாய் இரவுசெய்கின்ற வருத்தந்தான் மிகாநின்றது; மதி பிரிந்திருத்தற்கு இரங்காதே தானுமடாநின்றது; இவ்வளவுக்கு என் கூற்றிலே கின்று, அறக்கடவுளே! அருளாயென்றாளுன்க. (க௦௯)

கயலாலிவையென்றுகவிழ்ந்துகிடந்
தயலேனறியாமையுரைத்ததெலா
மியலாததுவோவினியேற்கினியீ
ருயலாவதுகண்மலர்காளுரையீர்.

கிடந்து - கிடக்க. அவசமாக்கித் தன்னைக்கடாமையின், அயலேனென்றான். உரைத்ததனைப் பொன்னுரைத்த தென்றாற்போல அவன்செய்த தொழிலென்று கொள்க. அது சொல்லிற்றெல்லாமென்றாற்போலவுநின்றது. இனியீர் - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இ - ள். அவன் இக்கண்கள் கயலாயிருந்தனவென்று நம்மைப்புகழ்தலின், அதற்கு நீரன்புற்றுக்கிடக்க, அயலேனாகிய யானறியாமல் நமக்குக்கூறியதெல்லாம் பிரிவையோ? கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பிலையென்று நம்மிடத்து இனியேனாகிய வெனக்கு இனியீராயிருந்தீர்; நம்மை அவன் புலாந்நாறுகின்ற கயலென்றுபுகழப் போக்குடன்பட்டார், யான் கண்மலர்காளென்கின்றேன்; இனி உய்யவாம்வழி யுரையீர் ரென்றாளுன்க. (க௧௦)

நெறிநீர்வளையுநிழனித்திலமும்
பொறிநீரபுனைந்தெழுதிப்புகழும்

வெறிதாரவனெவ்வழியேகினை
ரறிவீருடையிரமர்தோளிணைகாள்.

நெறித்தரீ - கடல்.

இ - ன். அவனினைவையமர்ந்த தோளிணைகாள்! பொறித்தாற்போலும் தன் மையவாக வளையையுமுத்தையுமணிந்து கரும்பையுமெழுதி உம்மைப்புகழும் மணத் தையுடைய தாரவன் எவ்விடத்தேபோயினான்; முயக்கைநெகிழ்ந்துபோகவிட்டநீர் அவன் போனவிடமறிவீர்; நும்மை இன்னும் யான்புகழ்த்தற்கு அவ்விடத்தைக் கூறி மென்றொளன்க.

(ககக)

இழுதார்கடர்வேலிளையானகலத்
துழுதீருடன்வெம்முலைகாள்வயிரத்
தொழுதாய்வீடையைத்தொடர்கின்றிஸ்ரென்
றழுதாட்டமாகவணங்குகழியே.

ஓரிடத்தும் பற்றின்றி யிருத்தலின், விடை. முறித்தற்காகாமையின், வயிரத் தொழுவென்றான்.

இ - ன். அணங்கியை, முலைகாள்! இளையானகலத்தே சேரச் சிலநாளுமுதநீர். அவ்வுழுவன்பயனை முறற்பபெழுதுவீடுகளையும் போகாதபடி அவனைத் தொழுவாய்ப் பணித்திலீர், நுமக்கும் அஃதறிதாயிற்று, இனி யான்செய்வதென்னென்று தடமாக அழுதொளன்க.

(ககஉ)

தனநவாடியதன்வரிழல்கண் ணுகுநீர்
வகைவாடிவருந்தியழுதுகண்
டகையேலமர்தோழியழேலவரோ
பகையாபவரென்றனன்பான்மொழியே.

இ - ன். பான்மொழி, தானமுத கண்ணீரிலேதோற்றின தன் அழுகெட்ட கிழல் வாடி வருந்தி அழுவதனைக்கண்டு, எனக்கு அன்பமர்ந்ததோழி! நீவருந்தாதே கொள், அழுவதுஞ்செய்யாத்தொள், முடிவில் அவா நமக்குப் பகையாவரோவென்று ஆற்றுவீத்தொளன்க.

ஓகாரம் - எதிமறை. இனிப பளிங்குற்றோற்றிய நிழலுமாம்.

(ககங)

வெறிமலைகள்வீழ்ந்துநிலம்புதையப்
பொறிமலைபுனைநிழல்நாணலளாய்
நெறிநாடியபோயினணிடினளகண்
டெறிவால்லைகொண்வெரும்பினியே.

பொறிமலை-விதியையியல்பாகவுடையாள்; பெயர்.

இ - ன். தன் தலையின்மலைகள்வீழ்ந்து கண்ணீரையுடைய நிலமறைதலின், பொறிமலை, அந்நிழலாகிய தோழியைக்காணாய் அவள் அவன்போனவழியைத் தேதெற்குப்போனாள்; நீட்டிப்பதுஞ்செய்தாள்; இனி யவனைக்கண்டு வளையைக் கொண்டு வருவனென்றொளன்க.

எனவே அவனைத் தான் கொண்டுவருமென்றாளாம்.

(ககச)

மடமாமயிலேருயிலேமழலை
நடைமாணனமேலமார் கிளியே
யுடனாடுமெனையேயென்றுருகாத்
தொடையாழ்மழலைம்மொழிசோர்ந்தனளே.

லமார் மழலைக்கிளி.

இ - ள். யாழ்போலு மழலைமொழியை யுடையாள், மயில் முதலியவற்றை யிளித்து, என்னுடனேவியோடும் எண்ணையென்றவளவிலே உருகி, அவற்றிற்குக் கூறுகின்ற காரியத்தை மறந்தாளென்க.

ஐயனையென்னும் இரண்டாமுருபிற்குத் தேடுமினென்னும் வினைவருவிக்க. ()

வேறு.

க. மல்லுறையலங்கன் மாரபன்பிரிவெனுமெரியுள்வீழ்ந்து
கல்லுறைநாகுவேய்த்தோட்கதிர்மணிமுறுவற்செவ்வாய்
விலுறைபுருவமாதர்வெந்தனள்கிடப்பமின்றே
யிலுறைதெய்வநோக்கியிரங்கிநின்னுரைக்குமன்றே. (ககசு)

உ. புண்ணவாம்புலவுவாட்கைப்பொலங்கழற்புனைந்தபைந்தார்க்
கண்ணவாம்பவனப்பினுனைக்காமனே கண்டபொழுதும்
பண்ணவாம்பவனச்செவ்வாய்ப்படாமுலைப்பரவையல்குந்
பெண்ணவாநிற்குமென்றாற்பினையனாட்குய்தலுண்டோ. (ககசு)

கூ. கட்டிடைக்கவளந்தேனெய்கனியைத்தோய்த்தினியதுற்றத்
தடக்கையாற்கொடுத்துப்புல்லுந்தவழ்மதக்களிநூங்க
மடப்பிடிக்குய்தலுண்டோவாலடிக்குஞ்சிசூட்டுங்
கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பைக்கோதையாட்குய்தலுண்டோ.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

காமனே, ஏகாரம்-பிரிநிலை. புண்ணையவாவும் வாள். பெண்ணவாயும் பாடம்.

இ - ள். மலையிடத்தேநின்ற இனைய வேய்போலுந் தோண்முதலியவற்றை யுடைய மாதர் கணவன்பிரிவாகிய எரிக்குள்ளேவீழ்ந்து வெந்தனளாய்க் கிடந்த வளவிலே, அவளினோக்கி வருந்திநின்றகூறுமில்லுறைதெய்வம், கைமுதலியவற்றை யுடைய கண்ணவாவும்வனப்பினுனைக் காமனையுட்படக் கண்டபொழுதும் அவற்கு வாய்முதலியவற்றையுடைய பெண்டன்மையை யெய்துவதோராதை நெஞ்சிலேநிற்கு மென்றால் இவட்குப் பிழைத்தலுண்டோ, தேனெய்யைக் கனியைத்தோய்த்தலா லே யினியவாகிய கவளத்தைத் துற்றும்படி. கையாலேகொடுத்துப் புல்லங் களிறு நீங்கப் பிடிக்குக் கட்டிடை உய்யுந்தன்மையுண்டாமோ, அதுபோல ஊடநீர்த் துப் புணரம் கொடைக்கையான்பிரிந்தபின்பு கோதையவட்குப் பிழைக்குந்தன் மையுண்டாமோ வென்றுகூற்றற்றென்க. (ககஅ)

முயங்கினுன்கொன்னவண்டாய் முகிழ்முலைத்தெய்வஞ்சேர

வுயங்குவாளுணர்ந்துகேள்வற்கூனமும்பரிவுமஞ்சி

யியங்குவானின்றவாவிதாங்கினளென்பபோலும்
வயங்குபொன்னின்றநீலமாமணிமுலையினுளே.

ஊனம்-பழி. பரிவு-இறந்துபாடு. பொன்-பசப்பு.

இ - ள். தெய்வம், நினைதிறந்துபாடு நின்கேள்வற்கு ஊனமும்பரிவுமாமென்று
கூறுவனபோலும் முயங்கினன்கூறிய வண்டாய்ச்சேர்தலின், முலையினுள், வருந்து
கின்றவள், அதனைக்கண்டு உணர்ந்து அஞ்சிப் போதற்கு ஒருப்பட்டிநின்றவாவியைப்
போகாமற் றாங்கினுளென்க.

அவன் “துணைவனெதுஞ்சினியுந்துஞ்சுவை” என்றனைநினைந்து ஆற்றினான்.
தன் நெய்வத்தன்மையால் அதனைத் தெய்வநினைப்பித்தது. (ககக)

வஞ்சவாய்க்காமன்சொன்னமணிநிறவண்கொணீர்
துஞ்சுவேன்றுயரந்தீரத்தொழுதகுதெய்வமாவீர்
மஞ்சுதோய்செம்பொன்மாடத்தென்மனைதன்னுளென்றான்
பஞ்சிமேன்மிதிக்கும்போதும்பனிக்குஞ்சிறடியினுளே.

துணைவண்டையும் நெஞ்சாலேகருதி, வண்கொளென்றான்.

இ - ள். சிறடியினுள், காமன்சொன்னவண்கொள்! நீங்கள் இறந்துபடுவேனது
துயரந்தீரும்படி என்மனைதன்னுட் தெய்வமாவீராகவென்றானென்க.

தும்மால் இறந்துபாடுநீங்கினேன்; இனி இரங்காததும்மைக்கண்டு இரக்கமுந்
தீரும்படி இல்லுறைசெய்வமாயிருப்பீனென்றான், “இருக்குமேயிரங்கலின்றாய்” என்
றானாதலின். இது தெய்வத்தன்மையார் கூறுவித்தது தெய்வம். (கஉ௦)

நொந்தெடுக்கலாதுயிங்கும்வனமுலைநுசுப்பிற்தேயந்தோர்
பந்தெடுக்கலாதநங்கைபால்கடைவெண்ணெய்ப்பாவை
வெந்துடன்வெயிலுற்றாற்போன்மெலிந்துகவிளங்கும்வெள்ளி
வந்துவானிட்டசுட்டிவனப்பொடுமுனைத்ததன்றே.

வீங்குமுலையை யெடுக்கமாட்டாது நொந்து தேய்ந்து வருந்துதுசுப்பாலே பந்
தெடுக்கலாத நங்கையென்று அவளியல்புகூறினார். வருந்துமென வருவிக்க. இனி
துசுப்புப்போற் தேய்ந்தென்றுமாம்.

இ - ள். நங்கை, ஈண்டு வெண்ணெய்ப்பாவை வெயிலுற்று உடனேவெந்தாற்
போலேயுருகாநீங்க, வானுக்கிட்டசுட்டிபோலே வெள்ளிவந்து முளைத்ததென்க.

இறந்துபாடுநீங்கி வருந்தினான்.

(கஉ௧)

எரிதுதியுற்றமாவினிளந்தளிர்போன்றுமாழ்கிப்
புரிநரம்பிசையிற்றள்ளிப்புன்கணுற்றழுதலாலே
யரிசூற்றகொண்டபூசலகத்தவர்க்கிசைப்பவீண்டித்
திருவிரிகோதைநற்றாய்நிப்புதிசேர்ந்துசொன்னான்.

ஈண்டி - ஈண்ட.

இ - ள். எரியைச்சேர்ந்த தளிர்போலே மயங்கித் தன்மிடற்றை நரம்போ

சையினின்று நீக்கி வருத்தமுற் றமுதலாலே, அவ்வோசை அகத்திலுள்ளார்க்கு இசைப்ப, அவர்கிரண்டவளவிலே அவணற்றாயாகிய நிபுகியணுகி ஒருமொழிகூறி னுள்ளனக. (கஉஉ)

விழுத்தினைப்பிறந்துமிக்கவேட்கைவேரரிந்துமெய்ந்நின்
றிமூக்கமொன்றுனுமின்றியெய்தியதவத்தின்வந்து
வழுக்குதலின்றிவிண்ணோன்வச்சிரறுநியினிட்ட
வெழுத்தனாந்தவன்பமின்னுநீபெறுதியென்றாள்.

அயன் வச்சிரத்தாவிட்டவெழுத்துப்போலே தப்பாதவன்.

இ - ள். உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்து உண்மையிலேநின்று சன்மார்க்கநெறியிற்
றப்பொன்று மின்றி வேட்கையாகிய பிறவியின்வெளையரிந்து நாம் முன்செய்த
தவத்தினலே யெழுத்தன்னாள்வந்துதந்தவன்பத்தை வழுக்குதலின்றி இன்னும் நீ
யேபெறுவையென்றாளுளனக. (கஉங)

பிறங்கினகெடுங்கயாவும்புணர்ந்தவாற்பிரிவர்பேசி
னிதற்குபுனீழுமேலாயோங்கியவெண்ணிலயோனிப்
பிறந்தவாரசாவச்செத்தார்பிறப்பவேயென்னநோக்கிந்
கறங்கினசவலன்பிபாடுங்கோதைநீகவலலென்றாள்.

இ - ள். கோதாய்! மேலாய்வளர்ந்தன தாழ்ந்துவிடும்; பிறந்தவரெல்லாருஞ்
சாவர்; செத்தாரெல்லாரும்பிறப்பர்; இன்னுங்கூறின், மிக்கவனப்புக்களெல்லாம்
ஒருகாற்கெடும்; அங்கனங்கெட்டாலும் பிரிந்தவாகளெல்லாரும் புணர்வரேயென்று
பார்த்து நீ கவலாதேகொள்ளென்றாளுளனக.

பிறங்கினகயாவும்புணர்ந்தவாற்புணர்வரெனவுமாறுக. (கஉச)

எரிதலைக்கொண்டகாமத்தின்பநீர்ப்புள்ளியற்றாந்
பிரிவின்கட்பிறந்ததுன்பம்பெருங்கடலனைபதொன்ற
லுருகினைந்துடம்புநீங்கினிம்மையோடும்மையின்றி
யிருதலைப்பயனுமெய்தாரென்றுயாங்கேடடுமன்றே.

இ - ள். காமத்திடத்துப் புணர்ச்சியாற் பெறுமின்பம் நீர்த்துளியையொத்
திற்கும்; பிரிவாற்பிறந்ததுன்பம் பெரிய கடலையொப்பதொன்றாயிருக்கும்; ஆதலின்,
இப்பிரிவாலே பெறுதற்கரிய மக்களையாக்கைநீங்குமாயின், இம்மையினும் மறுமையினுஞ்
செய்துகொள்ளுநன்மையின்றி, இரண்டிடத்துப் பெறும்பயனையும் பெறு
வென்று உணர்ந்தார்கூறக் கேட்டிருப்போமல்லவோ? ஆதலின், இதுதகாதகாணென்
னாளுளனக. (கஉரு)

மன்னுநீர்மொக்குளொக்குமானிடரிளமையின்ப
மின்னினைத்திறக்குஞ்செல்வம்பெயிலுறுபனியினிங்கு
மின்னிசையிரங்குநல்லியாழியினியினியினியசொல்லா
யன்னதால்வினையினுக்கமழுங்குதற்கெல்லையென்றாள்.

இ - ள். இனியசொல்லாய்! மக்களினமை மிகவும் நீர்மொக்குளையொக்கும்; அவரின்பம் மின்னெடுத்துத் தோன்றியாயும்; அவர்செல்வம் வெயிலேககண்டபனி போல்நீங்கும்; ஆதலிற் றீவினையினக்கம் அப்படிவலிதாயிருக்கும்; இதற்குவருந்திப் பெறுவதென்னையென்று ஆற்றுவித்தாளென்க.

இசையொலிக்கும்பாழின் இளியென்னுநரம்பு

(கஉசு)

பஞ்சிறைகொண்டபைம்பொற்கலைபுறஞ்சூழ்ந்துவைத்து
நஞ்சிறைகொண்டநாகப்படம்பழித்தகன்றவல்குல்
வெஞ்சிறைப்பாளியாகவிழுமுலைத்தடத்துவைதத்
தஞ்சிறைப்படுக்கலாநா தம்பரிலொழிகவென்று

பஞ்சு - ஆகுபெயர்

இ - ள். நஞ்சுக்குடி கொண்ட பாம்பினது படத்தைப்பழித்து அகன்ற துகில் தங்கின பைம்பொற்கலையையுடைய வல்குலாலே புறத்தே காவலிடவேவந்து முலைத் தடந்தான் ஒருசிறைக்கோட்டமாக அம்முலைத்தடத்தேதங்கும்படி தம்பாலே யகப் பறித்தமாட்டாதமகளிர தம்முடைய வருத்தத்தைத் தவிரவராகவென்றாளென்க.

இது கேமசரி தன்னிலேக நியாற்றினாள். தாய்கூற்றமென்பா.

(கஉஎ)

வாசமிக்குடைய நாரல்வண்டினுக்குரைத்தமாற்றப்
பாசத்தாலாக்கப்பட்டவாவியளல்லதெல்லாம்
பேசினோர்டிணையல்மாலையிசைத்திடப்பட்டதொத்தா
சேலாம்பரவையல்சூழ்ந்தாமணிப்பாவையன்னாள்

இ - ள். மணிப்பாவையன்னாள் வாசமுடையதாரான் வண்டினுக்குக்கூறிய வார்த்தையாகிய டீபிணிப்பாலே அன்புமிக்குண்டாக்கப்பட்ட உயிரொன்றையுமு டையவள் அவ்வுயிரொழிய உடம்புமுழுவதும் நாஞ்சொல்லித் திசைந்துபோகட்ட தொரு கட்டுதலையுடைய மாலையையொத்தாளென்க.

அல்லதெல்லாம் மாலையையொத்தாளெனச் சினை வினைமுதலொடு முடிந்தது. 'எல்லாமென்றது ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்துநின்றல் **"பல்வழி"* என்றதனைக் கொள்க.

(கஉஅ)

பையரவீழுங் கப்பட்டபசுங்கதிர்மதியமொத்து
மெய்யெரிதுயரின்முழுகவிநீர்விதிர்த்துருகிரையு
மைமிருங்குமுலினுடன்மைத்தனைவலையிற்சூழ்ந்து
தையரிங்கொண்டுநீராணாள் நாளையுங்காலிற்சென்றான்.

அரவு - விகாரம்.

இ - ள். பாம்புதிண்டினை மதியையொத்துப் பசந்து மெய் எரியுந்தயரத்திலே

மூழ்கும்படி கெங்கி கெஞ்சுருகி நையுங்குழவினான், தன்கணவனை வலைபோலே கையரிக்கொண்டதேடியும் கண்டிலன்; அவனுங் காலாலேநடந்துபோனானென்க.

காற்றுப்போலேயென்றுமாம்.

(௧௨௧)

காழகச்சேற்றுட்டம்பாங்கதீர்மணிக்குடத்தினேந்தி
வீழ்தாச்சொரிவதேபோல்விளங்கொளித்திங்கட்புத்தேள்
சூழிருட்டொழுதிழுழ்கத்தீங்கதீர்சொரிந்துநல்லார்
மாதைகொண் முகத்திறுநேன்றிவளை கடன்முளைத்ததன்றே.

இ - ள். பாலைப் பளிக்குக்குடத்தேயெடுத்துக் கருஞ்சேற்றிலேவீழும்படி சொரியுந்தன்மைபோலே திங்களாய்தெய்வந் தன்கதிரை யிருளிலேகுளிக்கும்படி சொரிந்து மகளிருடைய பசத்தல்கொண்ட முகம்போலேதோன்றி முளைத்ததென்க.

மாழை - பொன். விடியற்காலத்தெழுந்த நிலவு இருளைக்கெடுத்தலாற்றாமையின், இங்ஙனங்கூறினார்

(௧௨௦)

ஏறாற்கிருளை நீங்கக்கைவிளக்கேந்தியாங்கு
வீறுயர்மதியந்தோன்றவினாவொடுபோயபின்றை
மாறிலாப்பரிதிவெய்யோன்வருதினா முளைத்தவாங்க
னாறுசெவொருவற்கண்ணலணிகலமருள லுற்றான்.

இ - ள். ஏறாற்குக் கைவிளக்கெடுத்தாற்போல வழி யிருளைக்கைவிடும்படி மதிதோன்றுதலாலே போய பின்பு, நீகரில்லாதநூயிற்றினது வட்டங் கடவிலே முளைத்தவளவிலே, தலைவன் வழிப்போவானொருவனுக்கு அணிகலங்களைக் கொடுக்க லுற்றானென்க.

(௧௨௧)

வேறு.

எவ்வூரெப்பதிக்குப்போந்தீர்தும்மனைவியர்தாமெனைவர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமெனைவரொப்பார்மற்றெனைவர்நீருநாமினென்றும்
கிவ்வூரேனிப்பதிக்குப்போந்தேனென்மனைவியருநால்வர்மக்க
ளொவ்வாதார்தாமில்லையொப்பானொருவனெனவுவாத்தான்சான்றேன்.

இ - ள். எவ்வூரிலேயிருப்பீர், எவ்வூர்க்குவந்தீர், தும்மனைவியர்எத்துணைவர், பிணைகள் ஒழுக்கமுடையாொத்துணைவர், ஒழுக்கமில்லாதார எத்துணைவொன்று வினாயினவனுக்கு, இப்பொழுது இவ்வுடம்பினிடத்தேன், இவ்வுடம்பெடுத்தற்குப் போந்தேன், எனதுமனைவியரும் நால்வர், மக்கள் ஒவ்வாதாரில்லை, ஒப்பானொருவ னுளனென்று உணர்வுடையான்கூறினென்க.

(௧௨௨)

ஒப்பானொருமகனைகால்வரொருவயிற்றுடபிறந்தானென்ன
நக்கான்பெருஞ்சான்றோர்நம்பிபோல்யாருலகினினியாரென்ன
மிக்கானுரைப்பதுவுமிக்கதேபோலுமால்வினவிக்கேட்பான்
நக்காய்குறித்ததுநாயென்றானுரைப்பக்கேட்கின்றேன்.

இ - ள். ஒப்பானுகிய அவ்வொருமகன் றானே நான்குதாய்மாரது ஒருவயிற்றி லே பிறந்தானென்று அங்ஙனங்கூறினானாக, இவனைப்போல் உலகில் இனியார்யாவ ரென்றுகூறி அறிவில்லாதவன் றான் நக்கான்; நக்குப் பின்னும் அறிவுமிக்கவன் கூறிய வார்த்தையும் மிக்கதுபோலேயிராநின்றது; யான் கடாவிக்கேட்பேனென்றுகருதி, தக்காய்! நீநினைத்ததினைக்கடென்றான்; அவனுரைப்பத் தான் நிகளாநின்றனென்க.)

நற்றானஞ்சீலநடுங்காத்தவமறிவர்சிறப்பிந்நான்கும்
மற்றாங்குச்சொன்னமனைவியரிந்நால்வரவர்வயிற்றுட்டோன்றி
யுற்றானொருமகனேமேற்கதிக்குந்கொண்டுபோமுரவோன்றன்னைப்
பெற்றார்மகப்பெற்றாரல்லாதார்பிறர்மக்கள்பிறனாகண்டார்.

இ - ள். தானஞ்சீலந் தவம் இறைவர்பூசனையென்றுசொல்லிய இந்நான்கும் முன்கூறியமனைவியர்; இந்நால்வரவயிற்றினும்பிறந்து பயன்றருவானுகிய நல்வின யென்கின்றமகனே மேற்கதிக்குக் கொண்டுபோமுரவோன்; அவனைப்பெற்றாரே மகப்பெற்றார்; அல்லாதார் மகப்பெற்றாரல்லர்; பெற்றமகவும் அவர்மகவல்லக்கண்ட ரென்றனென்க. (ககச)

படநாகந்தோலுரித்தாற்போற்றந்து உண்டவர்மெய்ப்பணிப்பனோற்றித்
கிடனாகவையம்பொறியும்வென்றார்க்குவந்தீதானமாகுந்
கிடனாகத்தீந்தேனுந்தென்மட்டுமுயிர்ப்புழுமீண்டிநிற்றத்
கிடனாழமுனுமிவைதுறத்தலேசீலமென்றுரைத்தார்பிக்கார்.

இ - ள். படநாகந் தோலுரித்தாற்போலே அசுமாமுறமுந் தாயவாகத்திறந்து நோற்றுத் தய்வயத்தனவாக ளம்பொறியையும் வென்றார்க்கு உவந்துகொடுத்தல் தானமாம்; தேன்முதலியவற்றைத் கிடனாகத்திறந்தல் சீலமாமென்று பிக்கவாங்குநி னரென்றனென்க.

காகந் தோலுரிக்கும்பொழுது நஞ்சுங்காலும்.

(ககரு)

ஓவாதிரண்டுவலமுட்டையுமபட்டினிவிடொழுக்கங்காத்த
றுவாததவமென்றாதன்மதிபோன்முக்குடைக்கீழ்த்தாதைபாதம்
பூவேபுகைசாரந்தஞ்சண்ணம்விளக்கிவற்றாற்புனைதானா
மேவாவிவைப்பறவும்பூசனைபொன்றீண்டியதுல்கனாகண்டாரோ.

ஓவா - சொல்லி.

இ - ள். அறமீண்டிய ஆகமத்தைக்கனாகண்ட இருமகன் தாதைபாதத்தே நாடோறும் பூமுதலியவற்றாற்புனைதலையும், இவையொழிந்த பிறவற்றாற்புனைதலையும் பூசனையென்றவி, இரண்டுவாயிலும் அட்டமீயிலும் பட்டினிவிட்டு ஓவாது ஒழுக் கங்காத்தலைக் கெடாத சுவமென்றனென்க. (ககசு)

இந்நால்வரதுணைவியராககாதம்மகனிலனாவுடையார்போகிப்
பொன்னுமார்பிழ்நுரந்தராய்ப்பூமிமுழுதுமாண்டு

மன்றா முக்குடைக்கீழ்வாமன்சிற் பியற்றிவரம்பிளின்பம்
பின்னினிவித்துப்பிறவாவுலகெய்தல்பேசலாமே.

இ - ள். இந்நால்வருந் துணையிராக இவன்மகனாகவுடையார் சுவர்க்கத்தே
போய் இந்திரராய் அவ்விடத்தையாண்டு பின்பு சக்கரவர்த்தியாய்ப் பூமிமுழுதையு
மாண்டு வாமனுக்குப் பூசைகண்டத்தி அருகந்தாவத்தையைவினைவித்துப் பின்பு வீடு
பெறுதல் உண்மையென்றே கூறலாமென்றானென்க. (கரு)

மட்டார்பூம்பிண்டிவளங்கெழுமுகுடைக்கீழ்மாலேகண்டிர்
முட்டாதவிற்பக்கதிதிறக்குந்தாளுடையமூர்த்திபாத
மெட்டானும்பத்தானுமில்லாதார்க்கிவ்வுலகிலின்பம்போல
வொட்டாவேகண்டிர்வினையனைத்தேறினார்க்குணாந்திரன்றே.

பாதம் - அடி.

இ - ள். இன்பக்கதியைத்திறக்குந் தாளாகியபாதத்தையுடைய மூர்த்தி முக்கு
டைக்கீழ் மாலே காண்; அவனைத்தேறினார்க்கு, பொருள் பத்தெட்டுக்கூட இல்லா
தார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் கூடாத வாறுபோல வினையுடைய; இத்தன்மையை யுணர்
திரல்லவோ வென்றானென்க.

ஆனும், உம்மையுர் அன = உணர்ந்தோ-ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. (கரு)

வேற்றுவரில்லாது மரூர்க்கேசெல்லுமவெகுண்டாபோல
வாற்றுணைக்கொள்ளாதபுறநகுலவைப்பிரேயஸல்லாபோலும்
கூற்றங்கொண்டோடாததமியேடுகாடுநெறிக்கடசெல்லும்போழ்து
னாற்றுணைக்கொள்ளீராமகூலம்வொன்றுமிவ்வேடுகளும்.

எசாரம், போலும் அசை. இன்-ஏதுனு பாதல் புறனடையாறகொள்க.

இ - ள். அயலாரில்லாத சுற்றத்தாராக்கே போயினும் அவருடனெவருகையு
ஆண்டுசெல்லலாதாபோலப் பொகிசோறு கைகொள்ளாமற் புறந்து ஓடிவிட்டிமா,
இத்தன்மையீ! கூற்றம் தம்மைக்கட்டிக்கொண்டோட துமரில்லாதவர்க்குத் தனி
யேபோம்பொழுது உண்ணுமூனுக்குப் பொற்சோறு இப்பொழுதே செழிக் கொள்கி
ன்றிலீர்; ஆதலின், அழகன்றி அந்நொன்று முடையரல்லாபோலே யிரந்திரென்று
னென்க. (கரு)

அனைவதுகாமமடுநடுவுநெய்யொழுதுபுறனுமின்னு
வினையதுதிவினையேகண்டிரிபைபுறன்மவிரிமிவென்றாற
றையவிழ்தோகையாதாமஞ்சோனெம்முலையால்விரிங்கிக் கண்சேந்
துனையவுறுதியுரைப்பாயோபாவமுறையாரேகாண்

இ - ள். அருந்துவதாகிய காமத்தாலுய கள்ளாலும் ஊனாலும் பின்புவினைவது
திவினையேகாணுங்கள், இவையொன்றையுங் கைவிடுங்கொன்று பிறர்க்குக் கூறினால்
இங்ஙனன் தாம்வருந்தக் காரியங்கூறுவாரா முலைபோற்பொருமிக கோபித்து உண
ரர்காண், ஒ! இஃதொருபாவமிருந்தபடி மென்னென்றானென்க. (கரு)

இழுதன்னவெண்ணிணத்தசெந்தழக்கேயேட்டைப்பட்டிரும்பிற்போர்த்த
பழுதெண் ணும்வன்மனத்தாரோட்டைமரச்செவியர்கேளார்பால்போன்
றொழுகியமுது நுநல்லறத்தையோர்கிலாருன்செய்கோட்டக்
கழுகுண்ணவள்ளுரமேசுமந்துபுள்ளிற்கேபுறஞ்செய்கின்றார்.

ஒட்டையென்றார், உட்கொள்ளாமையின். ஊன்செய்கோட்டம் - ஊறஞ்செய்
தவுடம்பு. வள்ளாரம் - ஊன்.

இ - ன். நிணத்தவாகிய தசையைப்பெறவேண்டுமென்றேயினைத்து அவ்வள்ளு
ரமேசுமந்து கோட்டக்குப்புறஞ்செய்கின்றார், ஓர்கிலராய்க் கழுகுண்ணும்படி அக்க
ழுதிற்கே புறஞ்செய்கின்றார்; இதனை யிங்ஙனம் பழுதெண் ணும் இரும்பாற் போர்த்த
வன்மனத்தா ஒட்டைமரச்செவியராய் அறத்தைக் கேளாரென்றானென்க. (கசக)

கையாற்பொதித்துணையேகாட்டக்கயற்கண்ணாறதனைக்காட்டா
ளையாவிளாம்பழமேயென்கின்றீராங்கதற்குப்பருவமன்மென்
செய்கோவெனச்சிறந்தாள்போற்சிறவாக்கட்டுரையாழ்குறித்தவெல்லாம்
பொய்யேபொருளுரையாமுன்னே மொதித்துண்டல்புரிமின்கண்டார்.

இ - ன். மொழியின்றிக் கையாலே பொருட்டிரளினனைவைக் காட்டினானென்க,
இளையாளாகிய மனைவி அதனைக்காட்டாளாய் அவற்குச் சிறந்தாள்போலே ஐயனே!
விளாம்பழமே வேண்டுமென்றாகின்றீர், அதுசுருதற்கு விக்குள்வந்தடுத்தலிற் பருவ
மன்று; என்செய்வேனென்றுகூறி, ஆங்கவன் மடறுக்காட்டியவெல்லாவற்றிற்கும்
அவள்கட்டுரையாலே பொய்யே பொருள் கூறுவதற்குமுன்னே பிறர்க்குக் கொடுத்
துண்டலே விரும்புமீராக வெள்ளாடுன்னக

பன்மை - சாதிபன்மை.

(கசஉ)

வேறு.

பனிமதிபொழிகதிபருகுமாம்பல்போல்
புரனிமதிமுகத்தியர்முறுவனம்பினா
துனிவளர்கதிகளுட்டோவ்றிநடகம்
கனியகின்றாடுவர்கடையில்காலமே.

இ - ன். மதியைமுனிகின்ற முகத்தியருடைய அம்மதியின்கதினா உள்ளடக்
குவிதோராம்பல்போலு முறுவலையுடைய வாயை நச்சினார், முடிவில்லாத காலமெல்
லாந் திக்கிகளிலே தோன்றி வெவ்வேறியாக்கைகொண்டு முற்றத்திரிவரென்றா
னென்க. (கசக)

நிழனிமிர்நெடுமதிநிகரிநீங்கதிர்
பழனவெண்டாமரைபனிக்குமாறுபோற்
குழனிமிர்கிளவியார்கோலமஞ்சினார்
தொழுகியிந்தமரராய்த்துறக்கமாள்வரே.

இ - ன். ஒளிமிக்க பெரிய மதியின்கதிருக்குத் தாமரையஞ்சுமாறுபோலே கிள

வியார் கோலத்திற்கஞ்சினார் பலருந்தொழும்படி மிக்குத் தேவராய்ச் சுவர்க்கத்தை
யானுவரென்றானென்க. (௧௪௪)

வேறு.

இன்னவாறுமுதிசூறியெரிமணியிரமார்த்த
பொன்னவீர்கலங்களெல்லாம்பொலிவொடுபுகன்றுநீட்டிச்
சென்மினீரென்றுகூறவலங்கொண்டொழுதுசென்றான்
வின்மரீஇநீண்டதோளான்வெயிற்கடநீந்தலுற்றான்.

இ - ன். அங்ஙனம் அணிகலமருளலுற்றவன், இங்ஙனம் அவனுக்கு உறுதி
யைக்கூறிக் கலன்களைவிரும்பிக்கொடுத்து நீர்போமென்றுகூற, அவனும் வலங்
கொண்டு தொழுதுபோயினான்; போயினபின்பு, தோளான் கடத்தைப்போகலுற்றா
னென்க. (௧௪௫)

கே ம ச ரி யா ரி ல ம் ப க மு ற் றி ற்று.

ஆடகவி கருஞ்சு.

ஏழாவது

கனகமாவசாயாரிலம்பகம்.

இரங்குமேகலையல்குலின்கனித்தொண்டையந்துவர்வா
யரங்கக்கூத்திகணன்பின்மனையவட்டுறந்துசெல்பவர்போற்
பரந்ததீம்புனன்மருதம்பற்றுவிட்டினமயிலகவு
மரங்கொல்லாணையின்மதநாறருஞ்சரமவன்செலற்கெழுந்தான்.

இ - ள். அல்குலையும் வாயையுமுடைய பரத்தைமேலன்பாலே மனையானைத்
துறந்துசெல்வாணாப்போலே மருதநிலத்தைவிட்டு, அகவும் நாறுஞ் சரத்தைப் போ
தற்கு அவனெழுந்தானென்க.

பயின்றபாம்பையும் பாசனையுங்கோறலின், பரத்தைக்கு, மயிலையும் ஆனையையு
முடையகாடு உவமிக்கும்பொருளாயிற்று. சரம் - அவன்கூறிய கானவர் குரம்பை
சூழ்காடு. (க)

கலவமாமயிலெருத்திற்கடிமலரவிழ்ந்தனகாயா
வுலகமன்னவன்றிருநாளொளிமுடியணிர்துநின்றவாபோற்
பலவும்புகதனகோங்கம்பைபந்துகின்முடியணிந்தவர்பின்
னுலவுகாஞ்சுகியவர்போற்பூத்தனமரவமங்கொருங்கே.

இ - ள். காயா மயிலின் கழுத்துப் போலே மலர்விரிந்தன; கோங்கம்பல
வுஞ் சக்கரவர்த்தி முடிசூடுநாளிலே முடிசூடிச் சேவிக்கும் அரசனாப்போலேபூத்
தன; மரவம் மயர்க்கட்டிக்கட்டி அவ்வரசர்பின்னேதிரியுஞ் சட்டையையுடைய
மிலேச்சனாப்போலே சேரப்பூத்தனவென்க. (உ)

ஓங்குமால்வவாவையாடுழக்கலினுடைந்துகுபெருந்தேன்
ருங்குசந்தனந்தளர்த்தமுவிவீழ்வனதகைசா
லாங்கண்மாலுலகளப்பாணுழிசங்கமொடேந்தி
தேங்கொண்மார்பிடைத்தினைக்குஞ்செம்பொரொமொத்தனவே.

இ - ள். வவாயாடுழக்குதலின், இரூலுடைந்து வவாயினின்றொழுமும் பெருந்
தேன் விழுகின்றபொழுது தம்மைத்தாங்கின சந்தனந்தளரும்படி அம்மலையைத்தழுவி
வீழ்வன, மால் உலகையெப்பொழுதுமளப்பான் ஆழியைச் சங்குடனேயேந்தி அவன்
மார்பிடத்தே அசையுமாரமொத்தனவென்க.

தேன்வீழ்வன ஒத்தன. அங்கண் - விகாரம். தேம்-கட்டினிமை. வவாதாங்கின
சந்தனமுமாம். (ங)

விழ்ந்துவெண்மழைதவழும்விண்ணுறுபெருவடைபெரும்பாம்
பூழ்ந்துதோலுரிப்பனபோலொத்தமற்றவற்றருவி
தாழ்ந்துவிழ்ந்தவைமுழுவிற்தும்பினமதுகரம்பாடச்
சூழ்ந்துமாமயிலாடிநாடகந்துளக்குறுத்தனவே.

இ - ன். மஞ்சபடிந்துதவழமலை, பெரும்பாம்பு ஊழ்ந்து தோலுரிப்பனபோலே
யாய், அம்மஞ்சபொனபின்பு அப்பாம்பையொத்தன; அம்மலையில் அருவிலீழ்ந்தவை
முழவுபோலேமுழங்கின; அதுகேட்டு மயில்கள், வண்டிகன்பாட வளைந்தாடிப் பிறராடு
நாடகங்களை வருத்தமுறுத்தினவென்க. (சு)

கருவிதேனெனத்தூங்குங்கதிரணியிறுங்கொடுதினைசூழ்
பொருவில்யானையின்பழுப்போற்பொங்குகாய்க்குலையவரை
யருவியைவனங்கரும்புமடக்கருங்கவைக்கதீர்வரகு
முருவவெட்பயறுமுர்துமல்லவுமெல்லையின்னுளவே.

இ - ன். கைத்தாளமும், தேனிறுமென்னும்படி தூங்குங் கதிரணிந்தவிறுங்
கையும், தினையையுஞ் சூழ்ந்த யானையின் விலாவெலும்புபோலுங் காயையுடைத்
தாகிய குலையையுடைய அவரையும், அருவியால்விளைந்த ஐவனநெல்லம், கரும்பும்,
கடாவிட்டுக்குவித்தற்கரிய வரகும், எள்ளும், பயறும், உழுத்தும், ஒழிந்தவணுகளும்
எல்லையின்றியுளவென்க.

கருவித்தேன் பாடமாயின், தொகுத்தேனென்க. (டு)

யானைவெண்மருப்புலக்கையறையுரலைவனமிடித்த
தேனெய்வாசவற்குவவித்தீங்கனிவாழையின்பழனு
முனையுண்டவருருகும்பசுந்தனைப்பிண்டியுமொருங்கே
மானினைக்கிபர்நோக்கிவழிதொறுமீவதவ்வுழியே.

கனிவாழை - ஓர்பெயா. ஊனை, ஐ - அசை.

இ - ன். அவனொருப்பட்ட அத்தன்மையையுடைய அவ்விடம், மானினைக்கி
யர், ஐவனநெல்லம் மருப்புலக்கையாலேபாறையாகியவுரலிலே யிடித்த அவலையும், தே
னையும், பழத்தையும், உண்டவருனுருகும் பிண்டியையும் ஒருங்கேகுவித்து இளைத்த
வாராளோக்கி வழிகடோறும் ஈயுந்தன்மையையுடைத்தென்க.

பாசவல் - விகாரம்.

(சு)

க. குறிஞ்சியெல்லையினீங்கிக்கொடி முல்லைமகண்மொழிந்தாடச்
செறிந்தபொன்னிதழ்ப்பைந்தார்க்கொன்றையஞ்செல்வற்குக்குர
மறிந்துபாவையைக்கொடுப்பத்தோன்றியஞ்சுடரேந்த [ஸ]
நிறைந்தபூங்குருந்துகுதேனீர்பெய்தார்த்தனகரும்பே. (எ)

உ. அரக்குண்பஞ்சிகடிரட்டியருமணிமரகதப்பலகைப்
பரப்பியிட்டனபோலக்கோபங்கள்பயிர்ழிசைப்பரவ

வுனாத்தமென்றயிர்ப்பித்தைக்கோவலர்ஜீங்குமுலுல்லவ
நினாக்கண்மாமணிசுழங்கநீணிலங்கடந்தன்னெழுயோன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். முல்லைக்கொடி மகட்பேசுச்செல்லுதலின், அதனையறிந்து குரவன் தன் பாவையைப் பொன்னிதழாகிய தாயையுடைய கொன்றையாகிய செல்வனுக்குக் கொடாநிற்க, தோன்றி விளக்கெடுக்க, சுரும்புகள் குருந்தினின்றிருந் தேனாகியநீனா வார்த்து ஆரவாரித்தன; அவையாரவாரித்தவளவிலே, செம்பஞ்சையுருட்டி. மரகதம் பலகையிலேபரப்பினற்போலே கோபங்கள் பயிர்மேலேபரவாநிற்க, தயினாவார்த்த மயிரினையுடைய கோவலருதாங் குழலோசைபரக்க, ஆநினாக்கண்பூண்ட மணிகறங்க நெடியோன் குறிஞ்சி நிலத்தெல்லையினின்றநீங்கி முல்லைநிலத்தைக் கடந்தானென்க.

முல்லைக்கொடி யிரண்டினும்படர்ந்தது. நடுவேநின்ற குருந்திற் சுரும்பெழு, அஃதனைசந்து தேனைச்சொரிந்ததன்ற சுரும்பைப் பாவைக்குத் தந்தையாக்கினா. கோபம்பரவவெனவே கார்காலமாம். (அ)

வள்ளிவாரியகுழியின்வளாபொன்னும்வயிரமுமிமைக்குஞ்
சள்ளிவேலியினீங்கித்துறக்கம்புக்கிடுமெனச்சூழ்ந்து
வெள்ளிவெண்டிசுள்விசித்துநிலத்தொடுதறிபுடைத்தவைபோற்
றுள்ளிவீழுயரருவிவனகிரிதோன்றியதவனே.

இ - ள். பகததிறபோகாதபடி வேலியாகவிட்ட மரர்மரத்தின் வேலியினின் றுத் தப்பி மேலே துறக்கத்தே பொமென்றுநினைத்து வெள்ளிக்கம்பிகளைத் தலையிலே பூட்டி வலிதது நிலத்தோடே தறியைப்புடைத்துக் கட்டினற்போலே நூற்றசையும் வீழும் அருவியையுடைய வனகிரி யவ்வீடத்தே தோன்றிற்றென்க.

வள்ளிக்கிடுவகு அகழ்ந்தகுழியிலே டொன்னும் வயிரமு மிமைக்கும் வனகிரி யென்க. (க)

அண்ணாளுன்செல்லுமுன்னாலணரிமலர்ப்பூமபொழிலதனுள்
வண்ணமாச்சுனைமாரீர்மணிகெளித்தனையதுததும்பித்
தன்னென்றாமகாமுநீர்நீலந்தாதவிழாம்ப
லெண்ணில்பன்மலர்களுலியினவண்டுபாண்முரன்றுளதே.

ஆல் - அசை

இ - ன். அவ்வனகிரிக்குமுன்னே தலைவன்செல்லுகின்ற பொழிலுக்குள்ளே பரிங்கைக்களாத்தனையதாகிய நீரினைந்து அதிலே தாமமாமுதலிய பூருங்கி வண்டு பாண்சாதிபோலே பாடப்பட்டு ஒருகளை யுளதாயிற்றென்க. (கௌ)

வேறு.

கானத்தினேகுகின்றாண்கடிபொழிற்கவின்கண்டெய்தித்
தானத்திலிருத்தலோடுந்நையலாறொருத்திதானே
வானத்தினிழிந்துவந்தவானவாமகளுமொப்பா
ணாமும்பூவுஞ்சாந்துவாழ்வந்தருகுநின்று.

காணத்தினேருகின்றனென்று பெயர்கூறவே வனசரிதனென்னும் வடமொழிப்பெயரையும், தானமெனவே இருடிகளுறைவிடமென்பதனையுமுணர்ந்திற்று.

இ - ன். சீவகன் கடிபொழிலிலேசென்றிருந்தவனவிலே, வானவர்மகளுமொப்பாளாகிய தையலாளொருத்தி, அத்தானத்தினுறைவானோர் வனசரிதன்கவினைக்கண்டு, நானமுதலியநாறத் தானேவந்து அருகேநின்றனென்க.

இங்ஙனங்கூறுது சீவகன்கவினைக்கண்டு அவனெய்தினுளென்றுகூறின், மேல் இவற்கு இவன்வேட்கைவினைத்தலின், இவன் நெஞ்சு தன்நன்மைதிரிந்ததனை இவன் நேற்றினுளென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கூறவே மனோவாக்குக்காயமென்னும் மூன்றினாற்செய்துகொள்ளும் பாவங்களிற் சிறந்த மனத்தாற்செய்துகொள்ளும்பாவஞ் சீவகற்கெய்திற்றாமாதலானும், உழுவலன்போடுதோன்றிய மகளிரிடத்தல்லது இவற்கு வேட்கைகிழாதென்பது இத்தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுக்குக் கருத்தாதலானும், அது மாறுபடக்கூற்றிற்குமென்றுணர்க. (கக)

சூறிஞ்சிப்பூங்கோதைபோலுங்குங்குமமுலையிடை
னிறைந்தபொற்கலாபந்தோன்றெடுந்துகில்விளிம்பொன்றேந்திச்
செறிந்ததோரமலரைக்கிள்ளித்தெறித்திடாச்சிறியநோக்கா
நறும்புகைத்தாதுவிட்டுநகைமுகக்கோட்டினின்றான்.

சூறிஞ்சிப்பூ - குங்குமத்திற்குவமை. தோன்ற, சிறிதேயுடைநெகிழ்தலாலே, ஒன்று - ஒருகை. ஒருகையாலே அத்துகிலின்விளிம்பைத்தாங்கி மற்றைக்கையாலே வினோதந்தோன்றத்தெறித்து. சிறியநோக்கா - கடைக்கணித்தப்பார்த்து. காற்று வாக்கிலேநின்று புகையைத்தாதுவிட்டு. கோட்டி-சாய்த்து.

இ - ன். முலையினர், ஏந்தித் தெறித்து நோக்கி விட்டுக் கோட்டினின்றனென்க. (கஉ)

அணிகலவரவத்தாலுமமிழ்துறழ்நாற்றத்தாலும்
பணிவருஞ்சிங்கநோக்கிந்பணையெருத்துறழ்நோக்கி
மணிமலர்நாகஞ்சார்ந்துவழையொடுமரவநீழற்
றுணிவருஞ்சாயனின்றோன்றறன்கண்ணிற்கண்டான்.

இ - ன். தோன்றல் அரவத்தாலும் நாற்றத்தாலும் அத்திசையைச் சிங்கநோக்குப்போலே கழுத்துமாறுபடப்பார்த்து வழையோடுகடிய மரவத்தினிழவிலே நாகத்தைச்சார்ந்து அங்ஙனநின்றனாகிய அச்சாயலைக் கண்ணுலேகண்டானென்க.

நெஞ்சானோக்கிற்றலின். துணிவருஞ்சாயல் - தெய்வமோ அல்லளோவென்று துணிவரியசாயல். (கக)

கண்டவன் கண்ணினோக்கநடுங்கித்தன்காதிற்றழ்ந்த
குண்டலஞ்சுடரவொல்கிக்கொடிநடுக்குற்றதொப்ப
துண்டுகிற்போர்வைசோரதுழைமழையின்னிளிப்ப
வெண்டிசைமருங்குநோக்கியியக்கிகொலிவண்மற்றென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனங்கண்டவன் நெஞ்சானன்றிப் பொறியானோக்குதலின், வேட்

கையின்மைகண்டு, கொடிநடுக்குற்றதொப்பநடுக்கி யொல்கி மஞ்சிலேறுழையுமின்
போலே போர்வைசோர அதனுள்ளே மறைந்துநிற்ப, இவளுடன் கூடவந்தாருள்
ரோவென்று என்மனசையிடத்தையுநோக்கி, இங்ஙனம் தனியேவருதலின், இவள் ஓர்
இயக்கிபோலே யிருந்தாளென்று கருதினானென்க. (கச)

எண்ணத்தினியக்கியென்றேயிருப்பமற்றழுதலாகா
வண்ணப்பூங்கண்களம்பாவாணுதற்புருவம்வில்லா
வுண்ணிறையுடையவெய்வா னுருவச்சாதகத்துக்கேற்பப்
பெண்ணலங்கிடந்தபேதைபெண்ணலங்கரியநின்றாள்..

வடிவுகூறுமில்லக்கணத்திற்கிசையப் பெண்ணலங்கிடந்தபேதை.

இ - ள். அவன் தன்கருத்திலே இயக்கியென்றேயிருப்ப, பேதை, பின்னர்
இவன்றிறைகெடும்படி கண்களம்பாக நுதலிற்றுமில்லாகக்கொண்டு எய்யவேண்
டித் தன்பெண்ணலம் முற்றுப்பெற்றிருளென்க. (கரு)

முறுவன்முன்சிறியதோற்றமுக்கொரித்தனையவுண்ட
குறுநெறியின்றகூந்தல்குறும்பல்காலாகிகொள்ளாச்
சிறுநுதற்புருவமேற்றச்சேர்துகின்றனையோர
வறியுநராவியோ முமலந்தனைவரணையுமெய்தாள்.

இ - ள். அரும்பையலாத்திருவொத்த கண்ணினையுடைய கூந்தல், அணுகிப்
பல்காலாகிகொண்டு மேற்போத்த துகிலோடே யுடுத்தானையு நெகிழாநிற்க, அக்கா
மன்றெனய்வதற்கு முன்னாகச் சிறியவாக முறுவலையுந் தோற்றவித்துப் புருவமாகிய
வில்லைவலித்துக் காமனெய்யும் ஐந்தம்பையுந் தானெய்தாளென்க.

அறியுநராவியோமும்பெனவே இவனென்க தன்நன்மை திரிகின்றமை பெ
றும் (கசு)

வடுபிளவையுண்கண்ணவல்லவெழுதப்பட்ட
படத்திடைப்பாவைபோன்றோர்நோக்கினளாகிநிற்ப
வடிப்பொலிந்தாககுஞ்செம்பொனணிமணிக்கழலினுளம்
மடத்தகைகுறிப்புநோக்கிமனத்திதுசுந்திக்கின்றாள்.

* பவதத்தனைக் கழலினென்றொரு பெயராம் தேவாகுறினா.

இ - ள். பாவையழியுமளவும் ஒருகருத்தாயநின்று அழியுமாறுபோலே கண்
னுள் இவனைக்கூடுவதோ கருத்தினளாய்நிற்ப, பவதத்தனுடைய அம்மடத்தகைகரு
த்தை அவ்வனசரிதன்றானறிந்து மனத்தே இதனை நினையாநின்றானென்க.

என்றது - தன்நன்மைதிரிந்தநெஞ்சினைத் தேர்ந்துகின்றனென்றவாறு. அது
மேற்கூறுகின்றார். (கசு)

வேறு.

கடிமாலேசுடிக்கருப்பூரமுக்கித்
தொடைமாலெமன்முலையார்தோடோய்ந்தமைந்தர்

கடைமாலேமற்றவளுகண்புதைப்பச்செல்லு
நடைமாலேத்திவ்வுலகநன்றரோடுஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! சூழ முக்கி முலையாக்கடினமைந்தர், பின்பு சிலநாளி
லேயவர் கண்புதைத்துக் கொள்ளும்படி செல்கின்ற ஒழுக்கத்தை இவ்வுலகம் இயல்
பாகவுடைத்து; இவ்வியல்பு நன்றாயிருந்ததென்றனென்க.

அவரென்றது சாதிபற்றி.

(கஅ)

நாளியகலமெழுதிநறுதுதலா
நாவிதளிர் ப்பவவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தூவியழிபுள்ளிற்றோன்றித்தாயருழப்பக்
காவிரெடுங்கண்புதைத்தாங்ககல்வாநெஞ்சே.

இ - ள். நெஞ்சே! புழுகை அகலத்தேபூசி நுதலாராவி தழைக்கும்படி அவர்
தோண்மேலே தங்கினவர், இளமைசென்றபின்பு கடைமயாகழிந்த பறவைபோலே
தோன்றி வருந்துதலானே அவர் கண்ணைப்புதைத்து அவ்விடத்தினின்றும் அகல்வ
ரென்றனென்க.

இதனால் இருதலையுமொத்த அன்பின்றிறங்குநினர்.

(கஆ)

இன்புகையார்ந்தவிழுதார்மென்பள்ளிமே
லன்புருகுநல்லாரவர்தோண்மேற்றுஞ்சினர்
தழ்புலன்கள்குன்றித்தாரத்தங்காதலா
ரன்புருகுண்புதைத்தாங்ககல்வாநெஞ்சே.

இழுதார்மென்பள்ளி - யிழுதுபோலே மென்மைநிறைந்தபள்ளி; * “வெண்
னெய்போன்றுநியன்” என்றா முன்பும். இழுதாரின்புகையுமாம்

இ - ள். நெஞ்சே! பள்ளிமேலே அன்பாஹுருகு நல்லாராகிய அவர்தோண்மே
லேதங்கினர், மூப்பார் நம்பலன்கள் குறைந்து தளாதலாலே, அம்மகளிர் தங்கண்
னைப் புதைத்து அகல்வரென்றனென்க.

இதனால் புலன்குறையுமென்றார். இவள் விரும்பப்பெற்றேமேயென்று புணர்
ந்தார்க்குப் பின்வருவது இதுகாணென்றான்.

(உ0)

வேறு.

என்பினைநரம்பிற்பின்னியுதிநந்தோய்ததிறைச்சிமெத்திப்
புன்புறந்தோலைப்போர்த்துமயிர்புறம்பொலியவேய்ந்திட்
டொன்பதுவாயிலாக்கியுன்பயில்குரம்பைசெய்தான்
மன்பெருந்தச்சனல்லன்மயங்கினர்மருளவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! தச்சன் உதிரத்தைத்தோய்த்து நரம்பாலேயென்பினைக்கட்
டித் தசையைப்பிப் புன்புறமறையத் தோலைப்போர்த்து அப்புறம் பொலிவுபெறும்

படி மயிராலேயெய்ந்து ஒன்பதுவாயிலாக்கி நன்றென்றுமயங்கினார்முனாக் குரம்பை
செய்தான்; ஆதலான், மிகவும் நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. (உக)

வினைப்பெருந்தச்சனல்லன்மெய்ம்மைநானோக்கலுற்ற
லெனக்குற்றுக்கிடந்ததென்றாங்கிருகணும்புதைத்துவைக்கு
நினைப்பினுப்பெரியவென்னுனீந்தினாகலைகளென்னுன்
மனத்தையுங்குழையச்செத்துமாண்பினன்மாதோவென்றான்.

இ - ள். நெஞ்சே! படைக்குத்தொழிலையுடையதச்சன், உடம்பினுண்மையை
நாம் பார்க்கத்தேடினால் அப்பொழுது எனக்கு உறுகோளாய்க்கிடந்ததென்று பார்க்
கும்படி நூனக்கண்ணையும் ஊனக்கண்ணையும் மறைத்துவையாநிற்கும்; அதுவுமன்றி
இயல்பானவறியும்க்காரென்னுனாய்க் கல்விமிககாரென்னுனாய் எல்லாநுள்ளங்களை
யுத்தளரும்படி செய்தும் மாண்பினனுதலான், நல்லனாயிருந்தானென்றானென்க. ()

க. என்றவனிருப்பமாதொர்வாவிசைப்பினல்லா
டொன்றுமற்றுருகல்செல்லானென்றெடுத்தோதுகின்றான்
மன்றலந்தோழிமாருள்வனத்திடைப்பண்ணையாட்க்
குன்றிடைக்குளக்குமின்போர்குழாமழைமுகட்டிற்செல்லான். (உக)

உ. மயிலினமியலாங்கோம்மமயிறுமுவிக்கொண்ட
வெயிலினஞ்செல்லவன்போலவிஞ்சையென்றொண்டேகக்
துயிலெயற்கற்பினுடையுணைவிசண்டிவித்திட்டா
யாயிலியல்காட்டுள்ளிழந்தேனைங்கமாவினையென்போன். (உச)

ங. தாயிலாக்குமுன்போலச்சாதுயரெய்துகின்றேன்
யோயுலாந்தோளிஞர்தம்விழுத்துணைக்கேள்வநிற்கன்
டாயினேன்றுறக்கம்பெற்றேனளித்தருளாதுவிட்டாற்
றியினுமிர்தம்பெய்தாங்கென்னுயிர்செகுப்பலென்றான்.
இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். என்று நெஞ்சினத்தேற்றி அவனிருந்தவளவிலே, மாதர் யான்வந்த
படி கூறினல்லது சிறிதும் அருளானென்றுகருதிக் கேட்கக் கூறுகின்றவன், தோளி
ஞர்க்குத் துணையாகியகேள்வனே! மலையிடத்தேதங்குமின்போல்மழைமேலேசெல்
யானாகியவஞ்சையன், வனத்திடையிலே மனத்தையுடைய என்ஞேழிமாருள்ளே
யான்வனையாடாநிற்க, மயிற்ப் பரங்கெட அதற்குள்ளே ஒருமயிலையெடுத்துக்கொண்ட
இளஞாயிறுபோலே என்னைக் கொண்டுப்பாணை, தங்கிய கற்பினாகிய அவன்
ணைவி என்னைக்கண்டு போகவித்தான்; இக்கொடியகாட்டிலே வீழ்ந்தான்; யான் அந்
ங்கமாவீனையென்று பெயர்கூறப்படுவென்; நின்னைக்கான்பதற்குமுன் தாயிலாக்குமு
விபோலத் துயரெய்துகின்றயான் நின்னைக்கண்டு துறக்கம்பெற்றேனாயினேன். இனி
என்னையருள்பண்ணி நோக்கி அருளாதேவிட்டாற் றியினுள்ளே அமிர்த்ததைப் பெய்
தாற்போலே என்னுயிரைக் காமத்தீயினுள்ளே பெய்து கெடுப்பெனென்றானென்க.

மயிலுவமை - தோழிமாரஞ்சியேடியதற்கு. உலாம்-உவமைச்சொல். சந்தியாசு
யன்மையிற் றோளினுர்துணைவவென்றான். (உரு)

மணியெழுவுணையதோளும்வளையெனவகன்றமார்புந்
தணிவருங்கயத்துட்பூத்ததாமரையனையகண்ணும்
பணிவரும்பரிதியன்னமுகமுமென்றயர்ந்துகாமப்
பிணியெழுந்தவலிச்சிவந்தபேதைநீகேள்தென்றான்.

தணிவு-வற்றுதல். பணிவு-தாழ்வு.

இ - ள். தோளும், மார்பும், கண்ணும், முகமும்வருத்துமென்று மயங்கிக் காம
நோய்தோன்றி வருந்துகின்றபேதாய்! நீ யிங்ஙனநகருதின இவ்வுடம்பின்மன்மை
யைக் கேளென்றானென்க. (2௬)

போதொடுநானமுழ்கிப்பூம்புகைதவழ்ந்துழல்லைக்
கோதைகண்படுக்குங்கூந்தல்குறாவளிபித்தோடையே
யேதஞ்செய்மலங்கனைய்த்தோரிறைச்சியென்பீருண்மூலே
கோதஞ்செய்குடர்கல்புன்றோல்வழும்பொடுநரம்பிதென்றான்.

இ - ள். நானத்தேமூழ்கிப் புகைதவழப்பட்டிப் போதோடே கோதைதூயில்
கொள்ளுங் கூந்தல்! இவ்வுடம்பு ஏதஞ்செய்கின்றவளியையும், பித்தையும், ஐயை
யும், பொருந்தினமலங்களையும், குருதியையும், தசையையும், என்பையும், ஈரலையும்,
மூலையையும், பொல்லாங்குசெய்யுங் குடாங்களையும், தோலையும், நாம்பையும், வழுப்பை
யுமுடைத்தாயிருக்குமென்று கூறினானென்க.

பூமுதலியவற்றற் கூந்தல் நன்றாயிற்றென்றான்.

(2௭)

விழுக்கொடுவெண்ணஞ்சல்லாவுகிரமயிருமிழ்கட்பீனே
புழுப்பயில்யாக்கைபொல்லாத்தடிதடிகிடந்தபோழ்தின்
விழித்தியார்நோக்குகிற்பார்பின்னையார்கண்ணுட்காக்கை (ருன்.
கொழிப்பரும்பொன்னிற் றோன்றுங்கொள்கைத்தாற் கொடியேயெனல்

வெண்ணஞ்சு-மூளைவிசேடம்; நிணமுமாம். அல்லா-இவையொழிந்த. கண்ணு
மிழ்பீனே. பின்னையார் - கரிக்குருவியார். கரிக்குருவியார்கண்ணுக்குக் காக்கைபொன்
னெடுத்துத்தோன்றுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். கொடியே! விழுக்குமுதலியவற்றையுடைய புழுப்பயில்கின்ற இவ்
வுடம்பு வேறுபட்டுக் கிடந்தபொழுது விழித்தப்பாரப்பார ஒருவருமில்லை; இஃது
அங்ஙனம் வேறுபடாமையின், வினைசுன்றகாமத்தாலே காக்கை கரிக்குருவிக்குப்
பொன்போற்றோன்றுங்கொள்கையையுடைத்தாயிற்றுக்கொன்றானென்க. (2௮)

உருவமென்றுணாத்தியாயினிறைந்ததோற்றுருத்திதன்னைப்
புருவமுங்கண் ணுமூக்கும்புலப்படவெழுதிவைத்தாற்
கருதுவதற்கொன்றுண்டோகாப்பியங்கவிகள்காம
வெரியெழவிசுற்பித்திட்டாரிறைச்சிப்போரிதனையென்றான்.

இ - ள். உள்ளொழியப் புறத்தின்வடிவு நன்றென்றுணாத்தியாயின், முற்கூறிய
வெல்லாம்நிறைந்ததொரு தோற்றுருத்தியைப் புருவமுதலியன நன்றாகவெழுதிவைத்
தால் நன்றென்றுகருதுவதோர் பொருளில்லையே, ஆதலின், இறைச்சித்திரளாகிய

விதனைக் காப்பியஞ்செய்யுங்கவிகள் மக்கட்குக் காமத்தியெழும்படி வேறுபடுத்தினார்களாகென்றனென்க.

இவை யிவட்டுத்தெளிவுக்கமுமென்றுகூறினான். இவர்களிங்ஙனநிற்பப் பவதத்தன் கூறிவருந்துகின்றமை மேற்கூறுகின்றார். (2௯)

வேறு.

க. காதுன்மாமன்மடமகளோருங்குழன்மேல்வண்டிருப்பினு
மேதமுற்றுமுரியுநகப்பென்றுன்னியல்பேத்துவே
னோதம்போலவுடன்றுடன் னுநையநீயொண்டாமரைக
கோதைபோல்வாயொளிதொழிதல்கொம்பேகுணனாகுமே (1)

உ. வண்ணத்திங்கண்மதிமுகத்தவாளோகருங்கயல்களோ
வுண்ணுகூற்றோவொளிவேலோபோதோவுணர்கலேனாற்
பண்ணினிற்ஞ்சொலாப்படாமுலைப்பாவாய்கொடியேபாங்கி
னுண்ணுந்தேனையமிர்தேயென்னின் னுயிரேயெங்கனையோ. (௩௧)

௩. இலவம்போதேரொழிற்றகையசீறடிகளஞ்சீயொல்கிப்
புலவன்சித்திரித்தபொற்சிலம்புநகப்பூநிலத்துமே
லுலவும்போந்துமென்னுனிமலர்மேன்மிதித்தொதுங்குறாய்
கலவமஞ்ஞையனையாய்கட்காதலொழிகல்லேனாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ-ன். காதுவையுடைய என்மாமன்களே! திருவையொப்பாய்! கொம்பே! திஞ்சொல்லாய்! பாவாய்! கொடியே! தேனே! அமிர்தே! இனியவுயிரே! சிறடி யொல்கிச் சிலம்பொலிப்பப் பூநிலத்துலவும்பொழுதும் அந்நிலத்திலன்றி என்மனமாகிய மலர்மேலேநடப்பாய்! நினது திங்கண்மதித்த முகத்திலுள்ளன வாளோ, கயலோ, கூற்றோ, வேலோ, போதோவென்றும், வண்டிருப்பினும் இடைமுரியுமென்றும் நின்னியல்பையேத்துவேன்; அந்தப்பூவிலே மிதித்துத்திரிகின்றநீ மான் கடல் போன் மறுகி கையும்படி மறைந்துநீங்குதல் நினக்குக் குணமாமோ, இதற்குக் காரணமென்? அஃதென்கிலேன்; நின்னிடத்துக் காதலையுநீக்கமாட்டேன்; இனி நீ யெவ்விடத்தாய்? கூறென்றனென்க.

ஒ-வியப்பு. ஏர-ஒப்பு. புலவன்-பொன்செய்கொல்லன். என்னென்பது வினா. (1)

பணிசெய்யாயத்துப்பந்தாடுகின்றாயைக்கண்மொழ்கிப்
பிணிசெய்நோயேன்யான் கிடப்பப்பிறர்வாயதுகேட்டலுந்
துணிகபோதுமெனவிடுத்தாய்போந்தேன் றுயருழப்பநீ
மணிசெய்மேகலையாய்மாற்றந்தாராய்மறைந்தொழிதியோ.

இ-ன். ஆயத்தே பந்தாடுகின்ற நின்னைக்கண்டு மயங்கிப் பிணித்தலைச்செய்யுநோயேனுய்க்கிடக்க, அந்நோயைப் பிறர்கூறக்கேட்டவனவிலே, யாமுடன்போகக் கடவேம்; அதனைத்தான் றுணிகவென்றுகூறிவரவிட்டாய்; அக்கூற்றிலேபோந்தயான்

வருந்தம்படி, மேகலையாய்! மறுமாற்றஞ்சொல்லாயாய் மறைந்து போகின்றயோ
வென்றானென்க. (௩௩)

இயக்கினிள்ளேடிணையொக்குமென்றுநலஞ்செகுப்பான்
மயக்கிக்கொண்டுபோய்வைத்தாபென்மாதரைத்தந்தருளீ
நயப்பவெல்லாந்தருவெனத்தொழுநூநல்லியானைதன்
வயப்பிடிக்கெடுத்துமாழாந்தொத்தாமிமயங்கினான்.

இயக்கி - விளி.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, இயக்கி! என்மாதரை நின்னேடிணைத்தற்கண்ணெப்
பளென்றுகருதி அவனலத்தைக்கெடுத்தற்கு அறிவைக் கலக்கிக் கொண்டு போய்
மறைத்துவைத்தாய்; நீ யவனைத்தந்தருளவாயாக; தந்தால், நீயிரும்பினவெல்லாந் தரு
வேனென்று வணங்கி, யானை தன் வலியபிடியைக்கெடுத்து மயங்கினும்போல மயங்கி
னானென்க. (௩௪)

மல்லற்றெல்வளத்துமத்திமநன்னாடுவெண்டாமரை
புல்லும்பேரூர்ப்புகழ்த்தத்தன்காதற்சினதத்தைக்குஞ்
செல்வநாமற்குஞ்சித்திரமாமலைக்குஞ்சுற்றத்தார்க்கு
மல்லல்செய்தேனவட்சென்றாலென்னுணைக்கேனென்செய்கேனே.

இ - ள். வளப்பத்தை யுடைய செல்வத்தை யுடைத்தாகிய மத்திமதேசத்திற்
பதுமபூத்கில், என்றந்தைகோத்தித்தனனாகும், என்றாய் சினதத்தைக்கும், என்மாமன்
நீர்மானுக்கும், என்மாமி சித்திரமாமலைக்கும், ஒழிந்தசுற்றத்தார்க்கும் வருத்தஞ்செய்
தேன்; யான் அவ்விடத்தேசென்றால் என்னுணைப்பேன்; இனி யிவ்விடத்து யான்
என்செய்வேனென்றானென்க. (௩௫)

உண்ணுநீர்வேட்டசைந்தேனெனவுணாப்பக்காட்டுனாடி.
நண்ணிப்பொய்கைதலைப்பட்டுநற்றாமையிலையினுட்
பண்ணிநீர்கொண்டெவந்தேன்படாழுலைப்பாவாயென்
நண்ணலாற்றாழமுதுவெந்துருகிநகுகின்றனே.

இ - ள். தலைவன், பாவாய்! நீ தண்ணீர்வேட்டு இளைத்தேனெனக்கூறுதலாலே,
காட்டிலே பொய்கையைநாடிக் கிடைத்து அந்நேரண்ணித் தாமமையிலையைக்கோலி
அதனுள்ளே தண்ணீர்கொண்டெவந்தேன்; நின்னைக்கண்ணிலேனென்றகூறி யழுது
உருகி நையாநின்றானென்க. (௩௬)

குழைகொள்வான் முகத்துக்கோல்வளைபைக்காணன்றமுழந்தமுழி
வழநன்சொல்லுமணிசெய்கோதைகாமமுங்கண்டுங்கேட்டு (ன்ற
முழவுத்தோளான்முறுவலித்திங்கேயிருநீயென்
நிழையச்சொல்லியினையானினையானையெய்தினே.

தோளான் - இவர்கள்செய்தியைக் கண்டிருந்தசீவகன். இழையச்சொல்லியென்
றது - தாமுறையிடத்தேவந்தார்க்குத் தாமுகர்வனவற்றைக்கொடுத்துப் பேணிவிடுத்
தல் வனசரிதர்க்கியல்பாதலின், சீவகன் போக்கொருப்பட்டமைகண்டு, அவ்வனசரித
னும் யானுகர்வனவற்றை நீயுறுகாந்து வழிவரல்வருத்தந் தீர்ந்து ஏகுவாயாகவென்

ஹற்கு, அவனுந் தனக்குவருத்தமின்மையை அவன்மனம்பொருந்தச் சொல்லியென்ற வாறு. ஈங்கேயிருவென்றது - எப்பொழுதும் இப்படியே மனத்தைச் சென்றவிடத்தே செல்லவிடாதே விலக்கியிருக்கவென்றவாறு. ஆங்கு - உவமவுருபாயினமையின், ஈங்கும் உவமவுருபாம்; புறனடையால். இவ்விடத்தேயிருவென்று உபசாரமுமாம். சீவகன் அவனையிலக்கேயிருவென்று பொருத்தகூறல் அவற்கு இயையாமையுணர்க.

இ - ஈ. சீவகன், கொல்வனையைக்காணாமல் அழுதின்ற பவத்தன்கூற்றைக் கேட்டும், அநங்கமாலீனை வனசரிதன்மேல் நிகழ்த்தின காமத்தைக்கண்டும் நக்கு, வனசரிதனுபசாரத்திற்கு இழையச்சொல்லி யவனை யிப்படியே நீ யெக்காலமுமிருவென்றுகூறி. அவன் பவத்தனைச் சோந்தானென்க (௩௭)

என்னோளீரென்னுற்றீரென்னபெயரீரென்றாருகுப்
பொன்னங்குன்றிற்பொலிந்ததோணம்பியொருபொற்பூங்கொடி
யென்னுநீரானையின்கெடுத்தேனென்பாவத்தார்
பன்னுறகேள்வியுடையென்பவத்தெனன்பென்னென்றான்.

இஃது - ஓகாரம்பெறுதலேயன்றி யிப்பெறுதலும், *‘ஏனைப் புள்ளி யிறுவளி கொள்ளா’ என்பதனாகொள்க.

இ - ஈ. கேளீ! நீ என்னவருத்தமுற்றீ? அதற்குக்காரணமென்னை? என்ன பெயரையுடையீ? என்று கேட்டசீவகர்க்கு, நம்பி! இவ்விடத்தே யென்பாவத்தாலே வல்லிபோல்வானைக் கெடுத்தீதன்; யான் தூற்கேள்வியுடையென், பவத்தெனென்று. பெயர்கூறப்படுவேனென்றானென்க. (௩௮)

வேறு.

ஈகப்பொருளாகொடுத்துவகழ்நல்கறபின்கணனுமாகு
மெய்ப்பொருள்வினைக்குநெஞ்சின்மெலிவிற்கோர்துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகன்பொன்னம்புகமுமாந்துணைவியாக்கு
மிப்பொருளெய்திநின்றுநிரங்குவதெனையென்றான்

கற்றல் - அல்லீற்றுவிவங்கோள், “இற்றெனக கிளத்தல்” போல.

இ - ஈ. தனக்கு இடுக்கணவந்தால் உதவும் பொருளைக்கொடுத்துக் கற்க; கற்ற பின்பு ஞானக்கண்ணுமுண்டாகும்; அதுதத்துவத்தினைவினைக்கும்; வருத்தத்திற்கு உதவியுமாம்; ஆதலின், இதனையொழிந்தபொருள்கள் பொருளல்ல; இதனான் மீண்டும் பொருள்களுண்டாம்; கீர்த்திமகனையுமுண்டாக்கும்; இப்பொருளைப் பெற்று நின்றநீர் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரணமென்னென்றானென்க

புகழந் துணைவியுமென்றுமாம்

(௩௯)

அன்புநூலாகவின்சொல்லாதொடுத்தமைந்தகாத
லின்பஞ்செய்காமச்சாந்திறைகபுனைந்தேற்றமாலே
நன்பகற்குட்டிவிள்ளாதொழுகிறுநங்கைமார்க்குப்
பின்செலும்பிறர்களுள்ளம்பிணையனார்க்கடியதன்றே.

* தொல்காப்பியம், சொல்லத்காரம், விளிமரபு, கஉ.

இ - ன். அன்புநூலாக இன்சொல்லாகியபூவைவைத்துக் கட்டிக் காதலாகிய சாந்தாலே கைபுனைந்து ஏற்றவிற்பஞ்செய்கின்ற காமமாலையை நங்கைமார்க்குப் பகற்பொழுதுஞ்ஞாட்டி நீங்காதிருப்பினும் அவர்க்குக் கண்ணுமனமும் பிறர்பின்செல்லும்; அஃது அடியிலேயுள்ளதன்றோவென்றனென்க.

பகல் - வெளியுமாம்.

(௪௦)

பெண்ணெனப்படுவகேண்மோபிழலபிறப்புகோக்கா
வண்ணிறையுடையவல்லவொராயிரமனத்தவாகு
மெண்ணிப்பத்தங்கையிட்டாவிந்திரன்மகளுமாவகே
வெண்ணெய்க்குன்றெறியுற்றற்போன்மெலிந்துபின்னிற்றமன்றே.

இ - ன். பெண்ணென்று கூறப்படுவனவற்றினியல்பைக் கேட்பாயாக, மனவலியுடையவல்ல; குடிப்பிறப்புக்கேமென்று பாரா; நிறையுடையவல்ல; ஆயிரமுகமாக வெழுமனத்தவாம்; பத்துப்பொருளை அகங்கையிலேயிட்டாற் பொருட்குறைபாடில்லா இத்திரன்மகளேயாயினும் உருகி அவர்பின்னேநிற்குமென்றனென்க. (1)

சாமெனிற்சாதனோதமன்னவன்றணந்தகாலைப்
பூமனும்புனைதலின்றிப்பொற்புடன்புலம்பவைகிக்
காமனையென்றுஞ்சொல்லார்கணவந்தைதொழுதுவாழ்வார்
தேமலர்த்திருவோடொப்பார்சேர்த்தவன்செல்லநீர்ப்பார்.

இ - ன். கணவன் சாகிற்சாக; நோவின்நோக; அவன் நீங்கினால் மிகவும் பூவும் புனைதலின்றி யழகுடனேதனிப்பத்தங்கிக் காமனென்றுபெயருங்குறையாக் கணவனையேவணங்கிவாழ்வார், அவனுக்குத் திருவோடொப்பார்; செல்லநீர்ப்பாரென்றனென்க.

வாழ்வாரென்னுமெழுவாய்க்கு ஒப்பார் தீர்ப்பாரென்னும் ரண்டுபெயரும், **“பெயர்கொள வருதல்”* என்பதனாற் பயனிலையாயின. ஐ-அசை. இதனாற் கற்புடைமகளிரியல்புகூறினன்.

(௪௨)

அன்னனின்றோழியையாவவனென்னைக்கண்டகண்ணாற்
பின்னைத்தான்பிறரைநோக்காப்பெருமடமாதுதன்னை
பென்னையானிழந்துவாழாமாறெனவிரங்கினுணுக்
கன்னளோவென்றுநக்கானணிமணிமுழவுத்தோளான்.

இ - ன். ஐயா! நின்றோழி, கணவற்கைதொழுது வாழவாரோடொடரப்பவன்; அவள்தான் என்னைப்பார்த்தகண்ணாற் பிறரைப்பாராதாது; அவனையிழந்தும் யான் வாழாமாறெங்கனையென்று வருந்தினவனுக்குத் தோளான் அன்னளோவென்று நக்கானென்க.

அன்னளோவென்றது யான்கூறியவற்றாலுந் தெளிவுநிகழாமல் இவனை வருந்துந்தன்மையளோவென்றவாறு. நகை பிறரினமைபற்றிநிகழ்த்து. இனி யாம் இவனிகெண்ணுக்கு உதவியானோமென்று மனமகிழ்ந்தானென்றுமாம்.

(௪௩)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமையியல், ௩௩.

வேறு.

இனையலெல்லா விம்மந்திரத்தையோதிநீயொருவில்லேவா
வனைப் பவல்லேசென்றாலயக்கிகொணர்ந்தருளீ
புனைசெய்கோல்வையைக்கைப்படுத்தியென்றங்கவன்போதலு
மனையாபாதகாங்ககடாங்கடிபுல்லிவிழ்ந்தரற்றினுள்

மந்திரம் - மகளினாவசிகரிப்பதொருமந்திரம்.

இ - ள் நீவருந்தவேண்டா, இம்மந்திரத்தையோதி ஒருவில்லினது அம்பு
சென்றவளவையொத்த எல்லையைப்போனால், அவ்விடத்தே இயக்கிக்கொண்டுவந்து
தரும்; அவனைக்கான்பையென்றுகூறி அவன்பொனவளவிலே, இவனுஞ்சென்று அவ
வனமெலிந்து பின்னிற்ருந் தன்மையையுடைய மாதகா அவ்விடத்தேகண்டு வீழ்ந்து
அடியையப்புல்லி யரற்றினுனென்க.

தான்கண்ட மெகூறிநிலன்; இவன்றான் நம்மையுந் தீங்குதருதுவனென்று. (1)

பட்டதெல்லாம்பரியாதுரைத்தானவருங்கேட்டாள்
விட்டாள்வாள்வான்சனிவன்மேன்மைந்துறவினுள்
மட்டார்கோதைமனைதுறந்தான்மைந்தனுமங்கைமேலே
பொட்டிவிள்ளாவாவதகனாகியுருவமோதினான்.

இ - ள் ஆகநனமரற்றினமைந்தனுந் தானுற்றவெல்லாவற்றையும் வருந்தா
தேகூறினான், கோதை, அடியிலே மனையைத்துறந்துபோந்தவள், அவளும் இவன்
விள்ளாவாவததையு இவனைப்பெறவேண்டுமென்று ஒட்டி அம்மந்திரத்தைப் பலவரு
வையோதினானாகையாலே, அவற்றைக்கேட்டாள்; கேட்டு இவன்மேலன்பு வலியுற
நபடியாலே, அவ்வனசரிதன்மேறசென்ற வேட்கையை விட்டாளென்க.

அவன்கனாவமெனமாறுக அம்மந்திரம் அவன்நெஞ்சை இங்ஙனம் பிணித்த
தென்றுணர்க (சுரு)

வேறு.

மெழுகுசெய்பபடம்விழ்முகின்மத்தகத்
தொழுகும்வெள்ளருவித்திரளோடைகுழந்
நெழுகுபொன்மத்தக்கின்னரைக்குஞ்சுர
தொழுதுவேய்முற்றாசங்கொண்டேறினான்

இ - ள் படிந்தமுக்கிய மெழுகுசெய்பபடத்தையும், ஒழுகும் வெள்ளருவித்
திரளாகிய மத்தகத்தோடையினையும், ஏறுவார்கலைச் சூழ்ந்துகிடந்து உரிஞ்சம்
பொன்னாகிய மத்தகையுமுடைய வனாயாகியயானையைத்தொழுது மூங்கில்வெளியாகிய
புரோசைக்கயிற்றைப்பிடித்து அம்மூங்கிற்கவையிலே அடியிட்டேறினானென்க.

பூகோயிலத்தொழுதான். யானையேறுவாருந் தொழுதல் இயல்பு. (சுசு)

நிராத்ததிவினைநீங்கநெடுங்கணர்
வகாக்கணைறலிவ்வாலரிப்பொற்சிலம்

புரைத்துமின்னிருண்மேற்கிடந்தாலுமொத்
தரைத்தலத்தகமார்த்ததொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். இடைவிடாத தீவினைபோம்படி தொழுதற்கு மகளிர் வரையிலேறுத
லாலே, அவரடியிற்சிலம்பு உரைக்கப்பட்டு ஒருபாலெல்லாம், மின் இருண்மேற்கிடந்த
தன்மையையுமொத்து, அவரடி ஒக்கமிதிக்கப்பட்டு ஒருபாலெல்லாஞ் செம்பஞ்சு
மார்த்ததென்க.

அரைத்த அலத்தகமென விகாரமுமாம்.

(சஎ)

சாந்துங்கோதையுநதண்ணுஞ்சுண்ணமு
மாய்த்தபூம்புகையுமம்வியுஞ்சுமந்
தேந்துபொன்னிளக்கேந்தியிடம்பெறு
மார்த்தாசுமமைமலந்ததொர்பாலெல்லாம்

இ - ள். சந்தனமுதலியவற்றைச்சுமந்து உயர்ந்த பொன்னாற்செய்த விளக்
கையுமேந்தி இடம்பெறுத மக்களாரவாரம் ஒருபாலெல்லார்க்குதென்க (சஅ)

துறந்தமன்னவர் தூமுடிதோள்வளை
நிறங்கொளாரம்பைம்பூணிழற்குண்டலம்
பிறங்குவெங்கதூர்மின்னொநின்னிழ்ந்
துறங்குகின்றனபோன்றதொர்பாலெல்லாம்.

இ - ள். துறந்தவரசா தம்முடைய முடிமுதலியனகிடந்தவொருபாலெல்லாம்,
கதிரும் மின்னும் பின்னிவீழ்ந்து உறங்குகின்றனபோன்றதென்க

ஈண்டுத் துறப்பதற்குமுன் உண்டான உடைமையாம்.

(சக)

கருவித்தேன் லைகையுறக்கிண்டுன்
மருவிப்பைங்கறிவாரிப்பழந்சுழீஇ
வெருவிநாகம்பிளிற்றவிறைந்துரா
யருவிநின்றதிரும்மொருபாலெல்லாம்

இ - ள். கைத்தாளம்போலுந்தேனிரால், அன்னமுகவீன்கையுறுதலாலே சேரக்
கிழிந்து வினாந்து பார்த்து மிளகைவாரிப் பழத்தைத்தழுவி நாகம்பெருவிக்கூப்
பிடும்படி யொருபாலெல்லாம் அருவியாய்நின்றதிருமென்க. (ரு0)

வெங்கதூர்க் கடவுள் வியன்றேர்வரைத்
தங்குசந்தனக்கோட்டிடைப்பா டெனப்
பொங்குமான்ருளம்பிற்குடைபொற்றுரண்
மங்குலாய்த்திசையாவையுமல்கின்றே.

இ - ள். வரையிற் நங்கிய சந்தனக்கோட்டிடையிலே ஞாயிற்றின் நேரகப்
பட்டதாக, அத்தேரிப்பூண்டமான் தம்மடியையுன்றி அதனைக் கொண்டபோகின்ற
பொழுது, ஞாம்பாலேகுடைந்ததுகள் திசைகளெல்லாம் இருளாகநிறைந்ததென்க.

ஆய் - ஆக.

(ருக)

சுனையநீலமுஞ்சுள்ளியுஞ்சூழ்மலர்
நனையநாகமுங்கோங்கமுநாறிணர்ச்
சுனையசண்பகம்வேங்கையோடேற்றுபு
முனைவன்மேற்றுதிமுற்றெடுத்தோதினன்.

சுனையிடத்தனவாகியநீலம். சூழ்மலர்ச்சுள்ளி - மராமரம். நாறிணர்க்கோங்கம்.

இ - ள். நீலப்பூமுதலியவற்றை வேங்கைப்பூவோடே திருவடிமேலேயேற்றி முனைவன்மேலுள்ளதுதிகை முழுக்கவெடுத்துத் துதித்தானென்க.

மீடறுள்ளவளவும் எடுத்தென்றுமாம்.

(இஉ)

வேறு.

முனிமைமுகடாயமுதவாமுதல்வன்
மனிமைதலைமைதனதுதானென்ப
தனிமைத்தலைமைதனதுதானென்றும்
பனிமலர்தூய்நின்றபழிச்சாவாறென்னே.

முனிமை - குணப்பண்பு.

இ - ள். முனித்தன்மைக்குமேலாகிய ஒப்பில்லாததலைமை முதல்வன்றனதே யென்பர்; அங்ஙனங்கூறுதலான், அவனை யுலகம் பழிச்சாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

(இக)

மலரேந்துசேவடியமாலென்பமாலா
லலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுவா
னலரேந்தியஞ்சலிசெய்தஞ்சப்படுமே
லிலரேமலரெனினுமேத்தாவாறென்னே.

சேவடிய, அ - அசை, சுட்டுமாய்.

இ - ள். மலாதானேந்தி அடியையுடைய மால், இந்திரனால்வணங்கி மதிக்கப் படுவானென்பர்; அங்ஙனமாயின், உலகத்தார் மலரிலரெனினும் ஏத்தாதிருக்கின்றது அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

(இச)

களிசேர்கனையுடையகாமனயுங்காய்ந்த
வளிசேரறவாழியண்ணலிவனென்ப
ரளிசேரறவாழியண்ணலிவனேல்
விளியாக்குணத்துநாமவித்தாவாறென்னே.

இ - ள். காமனைவென்ற அருள்பொருங்கிய அறவாழியையுடைய தலைவன் இவனெயென்பர்; அங்ஙனங்கூறின், நாம் துதிகளைப்பரப்பாதிருத்தல் அறியாமையன்றோவென்றானென்க.

அரியுமனுமரனும் இவனெயென்பதுகருத்து. பா - முற்கூறியவற்றோடொக்கும்.

(இடு)

வேறு.

இன்னணமேத்தியிறைவனாடிதொழு
தன்னமுதற்குமணிவனாமேனின்று
பொன்னக்கழலானிழிந்துபொழிமறை
மின்னினடந்துமிசுசுரஞ்சென்றன்.

இ - ள். கழலான் இப்படியேத்திக் தொழுது வளையிடத்தூநின்றமிழிந்து
நடந்து சுரத்தை மின்போலே கடிதுசென்றனென்க.

சுரம் - பாலே. இதனும் தூரசமனம் வல்லனென்றான். (ருசு)

மாலேக்கூடாவேன்மலங்கமணிமலாக்
கோலைவிடுகணுருதுகொடியிடை
யேலக்கமழ்குழலேழையவரன்ன
வாலேக்கரும்பினநாடணைந்தான்.

இ - ள். வேல்கெடுத்திற் றானும் போரவேண்டில் வருகவென்று மலாக்கு
லலைவிடுங் கண்ணினையும் இடையினையும் குழலினையுமடைய மகளினைப்போலே
ஐம்புலனுக்கும் வேண்டும்பொருளையுடைய மத்திமதேசத்தைச் சேர்ந்தானென்க.

அகம் - மருதம்; “அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவி” யென்றார். (ருள)

வேறு.

வழைச்சுறுசாடிமட்டியின் றுமள்ளர்தங்
கழைக்கரும்பெறிந்துகண்ணுடைகருமெந்தி
மழைக்குரலெனையிலகவலாசெடுந்
புழைக்கடைப்புனலிலைத்தொழுகும்பொற்பற்றே.

இ - ள். மள்ளர் இளமையற்றமட்டையுண்கி கருமபைத் துறகத்தறித்து மழைக்
குரலென்றுமயிலகவச் சாறுகொள்ளுமாலையிற்சாறு செந்நெடுசெறுவுச் சடைமடை
யாலே புனலையிலைத்தொழுகும் பொற்பினையுடைத்து அந்நாட்டில் க.

எந்திரமொழுகுமென்று இடத்தினிகழ்பொருளின்றொழிந் இடத்திற்செற்றின
வாகுபெயர். (ருசு)

தாமரைமலாதலையிடுத்துத்தன்கமழ்
தாமலாக்குவனோகாலடுதுத்தோலடிக்
காமருபெடைதழீஇயன்னங்கண்டுநாளுந்
தேமலர்த்தடந்தழீஇத்திசைநணமல்கின்றே.

இ - ள். அந்நாடு, அன்னந் தாமரைமலரைத் தலையணையாகச்சேர்த்துக் குவளை
யைக் காலணையாகச்சேர்த்து என்பில்லாதவழியையுடையபெடையைத்தழுவித் தண்
டியில்சொன்னுந்; நுகள் திசைகளெல்லாந்தழுவி நீர்மல்காநின்றனென்க. (ருசு)

கண்பயிவிளங்குமுகெருத்திற்சூரய்பீஇக்
கொண்டிளமந்திகளெறியக்கோட்டிடைத்

நண்கனிமுசுக்கலைசிதறுந்தேம்பொழின்
மண்டமர்கடந்தவன்மகிழ்வோடேகிணன்.

இ - ள். அமணாக் கடந்தவன் கோட்டிஸடயிலே மங்கிகளிருந்து கமுகின்சா
யைவாங்கிக்கொண்டு எறியக் கலை தோற்றங் களியைச் சிதறும் பொழிலை மகிழ்ச்சி
யோடே போனுவென்க.

இஃது அந்நாட்டின் நகராச்சூழ்ந்த பொழில். (சு௦)

களிறுமாய்க்கூர்ச்செநெந்நாழ்நிநாட்டிடை
பொளிறுவேனரப்தநகரமொய்யெனப்
பிளிறுவாரிடிமுரசாபபப்பெய்கழல்
பெயரிதிலாக்தேன்விபாண்விருப்பொடெய்தினன்.

இ - ள். களிறுமறைகின்ற செந்நெந்நாழினாயுடைத்தாகிய கழனியையுடைய
நாட்டிடத்தில் நரபதிகளைக் குற்றமுற்றேன்வியான் முரசார்க்கின் நகாலத்திலே
விருப்பத்தோடே செந்நாடுன்னக

முரசு - நன்னிதிதம். (சு௧)

புறநகரமணமகனொருவன்போதலா
னிதைமகன்வினையினுன்னபேரதே
துறைவார்தாடொடுநரஞ்சொல்லென
வறிகவென்றலரிவாய்கமழுகூறினான்.

இ - ள் இறைமகன், கலமிழியுநதுறைமிக்க நாமும் நகரமும் என்னபெயரை
யுடைத்து; சொல்லென்று வாயாட்டல் அலரிப்பூக்கமழ வினவினான்; அதுகேட்டுப்
புறநகரின்னும் போதருடானாகிய மணமகனொருவன் அப்பெயர்களை யறிக்கவென்று
கூறினானென்க. (சு௨)

க மத்திமதேசமாமாடுமற்றிந்நாட்
டெத்திசைநிதியமுமிறைகொண்டில்லவாக
ருயத்தபுராகொடுப்பவரேமமாபுர
மித்திசைக்கையநீபுதியைபோன்மென. (சு௩)

உ. அன்னதேயென்றன்னடிசிற்காலமா
லென்னொடுபேசினுய்தவிர்மறநீங்குகெனப்
பொன்னகாபுக்கபினறிவல்போலென்றான்
வின்மரீஇலாங்கியவிந்ருதோளிணன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். நாமு மத்திமதேசமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; இந்நாட்டில் எத்
திசைநிதியமு மிறைகொள்ளுதலால் இல்லவர்க்கு உய்த்துங்கொடுப்பவரார் ஏமமா
புரமென்னும் பெயரையுடைத்தாம்; ஐயனே! நீயித்திசைக்குப் புதியைபோலுமென்
றவன்கூற, அங்ஙனம்புதியேனென்று சீவகன்கூறுதலின், அவன் என்னுடனேவார்த்
தைகூறினாய்; அதனால் நட்பிற்குத்தாழ்வில்லை; அடிசிற்காலமுமாயிருந்தது; இவ்விடத்

தே தங்கென்றுகூற, தோளிநான் நகரிலேசென்றபின்பு பாப்பேன்; இப்பொழுது போவென்றானென்க.

அறிவல் - மறுத்தற்பொருட்டாய் இறைபயந்தது. வில்லைப் பயின்றுவளைத்த.)

புணர்மருப்பியானையின்புயல்கொண்மும்மத

மணமகள்கதுப்பெனநாறுமாநகர்த

துணைமலர்க்கண்ணியுஞ்செம்பொன்மாலையு

மிணைமலர்த்தாரினுனிடறியேகினான்.

இ - ள். தாரினான், பிணையலையும் மாலையினையுமிடறி, யானையினது மழை போலுமும்மதங் கதுப்பெனநாறுநகரிலே யேகினானென்க.

இடறி - நிகழ்காலமுணர்த்திற்று.

(சுரு)

வண்டுக்கொப்புளித்துணுமாலேமார்பினை

கண்டுவப்பளித்தவர்கடைக்கணைக்கற

மண்டப்பளிக்கறைமருங்கொர்மாநிழல்

கொண்டவர்களித்தேதோர்குளிர்கொள்பொய்கையே

இ - ள். தங்கண்கள் மாலேமார்பினைப்பார்த்து மனத்துக்கு மெழக்கொடுக்கப் பட்டமகளிருடைய அக்கடைக்கண்கள் பின்பு தன்னைக்காட்சியின்றி யேக்கறும்படி போய் மாநிழலை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவற்கு ஒருபொய்கை வருத்தத்தைக்கெடுத்ததென்க.

ஏக்கற - இளைத்திடைய. மண்டபம்போலும் பளிக்கறை.

(சுசு)

வேறு.

வண்ணிறைப்பவளச்செவ்வாய்ப்பெடையன்னமடன்மகூரத்

தன்கயநீருட்கண்டதன்னிழல்பிற்தென்றெண்ணிக்

கண்டனாகள்வமற்றுன்மாதலிதன்னைநீர்க்கிழ்ப்

பண்டையமல்லம்வேண்டாபடுக்கவென்றாடிற்றன்றே

இ - ள். சிறையினையும் வாயினையுமுடைய பெடையன்னம், அந்நியாமமீகுட லாலே நீரிலேகண்ட தன்னிழலை வேறோபெடையென்றாகநுதி, கள்வனே! நின் காதலிதன்னை நீரின்கீழேகண்டேம்; இனி முன்புபோற் றேற்றத்தேறேம்; அகப் படுக்கவேண்டாவென்று ஊடிற்றென்க.

(சுஎ)

செயிர்ப்பொடுகிவந்துநோக்கிச்சேவலினகலச்சேவ

லயிர்ப்பதெனின்னையல்லாலறியலேனன்றிமூக்கி

னுயிர்ப்பதுன்பணியினாலேயுடனியென்றுபல்காற்

பயிர்ப்பறச்சிறகாற்புல்லிப்பணிந்துபாண்செய்ததன்றே.

இ - ள். அங்கனமுடிய பேடை குற்றத்தோடே கோபித்துநோக்கிச் சேவலி னின்றநீங்க, சேவல், யான் நினைவன்றி வேறொன்றறியேன்; என்னையிர்ப்ப தென்? அதுவுமன்றி யானுயிர்தாங்கியிருப்பது நின்னேவலாலே; ஆதலின், நீயுடாதே

கொள்ளென்று மனங்கொள்ளாதிருக்கின்றமைநீங்கப் பல்காற்புல்லி வணங்கித் தாழ்ச்
செய்ததென்க. (சுஅ)

கலையுணர்மகளிர்நெஞ்சிற்காமததிற்கனிந்தவூட
லிலையுணர்மைந்தநீக்கிநெறியினுற்புணர்ந்ததொப்ப
வலர்மிசைப்பெடையினூடலன்புநொள்சேவனீக்கிக்
குலவியபுணர்ச்சினோக்கிக் குன்றனஞ்சிந்துக்கின்றான்.

கலை - மகளிர்க்குரியவாக மணிமேகலையிறகூறிய * கலைகள்; கரணமுமாம்.
கனிந்த - பழுத்த.

இ - ள். மகளிர்நெஞ்சில் ஊடலேத்தீர்க்குமுறைமையையறிந்தமைந்தர் தீர்த்
துப் புணர்ந்ததைமையொப்ப, சேவல் பெடையினூடலேக்கித் தாழ்ந்தபுணர்ச்சி
யைநோக்கி முன்புசலியாதவன் இப்பொழுது நினையாநின்றானென்க. (சுஅ)

தன்னையாள்முகத்தைநோக்கின்றான்முலைமுகத்தைநோக்கும்
பின்னையான்பலவுப் பேசின்றானென்றுமிழற்றுமபைம்பூட்
பொன்னொஞ்சுணங்குபேர்த்தபொங்கிளமுலையினுள்ளென்
முன்னையாள்போன்றுதத்தைமுகத்துள்ளேதோன்றுகின்றான்.

இ - ள். அவருடநீர்த்தநகு யான் தன்னையுமுகத்தைப்பார்த்தாற் றான் எதிர்
நோக்கின் ஊடநீருமென்றைஞ்சிநிற்கும்; பின்பு யான் ஊடநீர்ப்பலவுங்கூறின்,
அவற்றைக்கெடுத்துத் தான் ஒருமொழியை மெல்லக்கூறும்; இத்தன்மையையுடைய
முலையினுளாகியதத்தை முன்னையாள்போன்று என்முகத்துள்ளே தோன்றுகின்ற
னென்க.

அவாம் - விருமபய, ஈற்றுச்சையகரம் மெய்யொடுங்கெட்டது. குணமாலையாற்
றத்தைக்குறிக்கூந்த வூடநீர்த்ததனை நினைந்தான்; ஒழிந்தோர்க்கு அங்ஙனங்கூற்த
வூடலின்மையின். முன்னருடனநிலைமையாகவே தோற்றுதலின், முன்னையானென
ன்றான். (எ0)

வேறு.

க பரிவுற்றப்பயனின்றியுமபசைவமார்,
முரிவுற்றாகளியுடர்ச்சனைசெய்பவாற்
பிரிவிற்றேற்றன்றியபேரன்பெனப்படு
மெரியினமுழுகியற்றத்துபடுங்கொலோ.

இதுமுதல் மூன்றுகவியுமொருதொடர்.

பாவையாரன்புற்றால் ஒருபயனின்றியும் வருத்தமுற்றார்போல நெட்டுயிர்ப்புக்
கொள்வார்கள்; ஈண்டு அதுவன்றிப் பிரிவாதலின் அப்பிரிவாற்றேற்றன்றிய அன்
பென்னுநெருப்பிலேயமுந்தி யிறந்துபடுமோவென்க. இவ்வாறு அருள் பிறர்க்காகு
மென்றார்போலக் கருதுதல் பரிவு. (எக)

* இவற்றை, மணிமேகலையில் இரண்டாவது ஊரலருநாத்த காதையிற்
காண்க.

உ. வாளியம்பனவாட்டபங்கண்ணிதன்
 றேளுமென்முலைப்பாரமுந்தொன்ன
 னாளுநாளினுநைந்துநைந்துந்குடப்
 பூனைமெல்லணைமேற்புரளுங்கொலோ.

வாளியம்பு - கயலம்பு. பூனைமெல்லணையென்றான், பூனைமுதலியவற்றைச் சமைத்தவின். தடங்கண்ணி உள்குடிலாலே தோளுமுலையுந் தன்றென்னலம நாடோறுநாடோறுங் கெட்டுப் புரளுமோவென்க. முன்பு என்றோளாகிய அணைமேற்று யின்றான் இப்பொழுது தீயாகியவணையிலே புரளுமோவென்றுவென்க. (௭௨)

ங. உருகியொடியென்னுந்துகொல்லெனக்
 கருகிவாடியகாமருடோதைத
 னிருகணிநுமிடைமுலைசோர்த்தும்க்
 குருகுபாயதடமாகவமுங்கொலோ.

யான்போத்தின்பு அன்னுற்றதென்னென்றுநின்றது உருகிவாதெலாலே கருகிவாடியதோர்கோதைபோல்வாள் தன்முலையிடை தடமாம்படி தன்னிரு கண்ணினும் வடிந்துவீழ அழகிமாவென்க. “கருங்கால வென்குருகு மேயும் - பெருங்குள மாயிற்றென் னிடைமுலை நிறைந்தே” என்றாற்போதும்.

இ - ள். இங்ஙனந்தோன்றின இவர் இறந்துகொடி, புரளுமோ, அழகிமோ, என்செய்கின்றனென்றென்க. (௭௩)

வண்ணொழ்பயில்கோதைடனமுதற்
 கண்டநூன்றுதொண்ணுங்கைகளா
 நெண்கொண்டிபருகியநோக்கொடொன்
 றுண்டொவியுருங்கியிடுந்தே.

இ - ள். யான்பயின்றகோதைகூட்டத்திருமுன்னே கண்டவன்று தன்களை நெண்ணுங்கைகளாலே முகத்துகொண்டபருகிய என்னாய்யிருக்குவதோ நோக்கமுண்டு; அஃதுஇப்பொழுதும் உருக்காதின்றதென்றென்க.

பருகியநோக்கமென்க. இஃது அவளுடலுடன்றேன், யாதேயன்றித் தலைநாட்டோன்றியவாறுந் தோன்றினமை கூறிற்று. (௭௪)

காதலாளுடலுள்ளுயிர்கைவிடி.
 நேதமென் னுயிரெய்தியிறக்குமற
 றாதலாலழிவொன்றிலுள்ளதூஉம்
 மாதர்விஞ்சையும்வல்லளமல்லலோ.

இ - ள். யாம் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிரேமாதலிற் காதலாளுயிரீங்கில் என்னுயிரும் ஏதமெய்திரீங்கும்; இதுநீங்காமையின், அவளும் இறந்துபட்டிலள்; இதுவும் அறிதற்கோருபாயம்; அல்லதிலும் விஞ்சையும்வல்லளல்லளோ? அதனற் பன்னிரு மதியினென்று சேவன்கூறியவதனையும் பிறபான்மைகளையுமுணர்ந்து ஆற்றுவனென்றென்க.

அல்லதிலுமென ஏழனுருபுவிரிக்க. அல்லது உமென்றது - முன்வருந்துவனோ வென்றதனையுமுணர்த்திற்று. அவட்கு மிக்கவருத்தமின்னம் மேல் வரவடும் ஒலையானும், இவன்சென்றகாலத்துக் குணமாலையிடத்தேபோமென்றதனுமுணர்க. (1)

காதன்பிக்குழிக்கற்றவுங்கைகொடா

வாகல்கண்ணகத்தஞ்சனம்போலுமாற்

ரூதுதுற், ருபுகங்கியவண்டனூர்க்

கேதமிதமெனவெண்ணுமென்னெஞ்சரே.

இ - ள். தாதையுள்ளுநின்று அதிலேதங்கிய வண்டையொக்குந் தலைவராய் ஞாக்குக் காசொடர்வருமதும் இவ்வாறுபெருகுமாயிரந்ததென்று அறிவடையோர எண்ணியகழந்துகூறும் மருதகாசனாநின்றது; இவ்வாறுமெனனுமப்படி காதன் மிக்கவிடத்து நின்றபுகங்கி ரூதுதுணைப்பன்று சுருக்கவியம் பிராருநறர்க்குத்தற்கு உதவதென்றி எஞ்சுந் திருத்தரு உதவாநொழிசல கண்ணினுட்கிடந்தவஞ்சனத் தையொகருமாய் மருதகாசனம் இவ்வாறு சொந்திருத்தருச்செய்த தீவினையா தென்றெனின்

பவததன்வரத்தத்திரு யானுணர்த்தாரு என்வருத்தத்திற்கும் உணர்வுடையோர் இவ்வாறுகூறவொன்று அடர்கூறுமொழியைத் தான்கொண்டுகிறினன், என்னுமென்றது - இறந்தபுகங்கிமாவென்பது முதலியவற்றை, நெஞ்செனவே எனதநெஞ்சென்பதுபடும். என் - *என்னென்ப பதிகொருது* போன்றது. கண்ணினுட்கிடந்த அஞ்சனம் அதுகுபயன்மென்கூடர்த்துபோலக் கல்வி நெஞ்சிற்கிடந்தும் பயன்நந்திலலையென்றான். சச்சதனை நகரகாண்முதலியினரும் இழித்துக்கூறினமைகண்டு நமக்கு ஸ்துதகாலதன்றான். இனி இறமெனவென்னெஞ்செனும்; இது வண்டனூர்க்கு எதமென்றுமாம், இவ்மென்றது முற்கூறியவருத்தத்தை உண்டனா - உத்தமா. இனி என்னென்ற - தபொருளா; பிரமராசனமாதலின், அப்பெயராயிற்று. அடர்க்கேடுருதகாலாததென்று என்னுமென்றுமாம். இன்று - இந்மெனவிகாரம். (என)

நடுவெங்கோலையாய் வலங்குது

மறவெங்குதுபுகங்கியுதிவணைப

புறவெங்குது உருகத்துப்பவைகருது

புறவெங்குது உருகத்துப்பவைகருது

இ - ள். மகளிர் நலத்தினுள்ள காசலானும், அவரை உருகத்துப்பவைகருதுவதானும் வந்து சென்ற தீவினையாடிய பவததமென இவையெனவொருபாய் நகரத்தே பதைக்குங்கால் அவ்விடத்தே யறியவல்லது வேறு காசலானும் வந்து சென்ற, என்ன அவனையன்றே சமனென்றுமென்க.

(என)

வேட்கையுடையவீம்முறவெய்திய

மாட்சியுள்ளததைமாற்றிமலாமிடட

காட்சிக்கிண்டொய்மைக்காமர்நலனுண்டு

மீட்டுமங்கிருந்தான்விடையேறுதான்.

இ - ன். ஏறனான் வேட்கை மேவிடுதலாலே, வருத்தமுற்ற மாய்தலையுடைய உள்ளத்தைக்கெடுத்து அப்பொய்கையினலத்தைதகர்ந்து மீட்டும் அவ்விடத்தேயிருந் தானென்க.

வருத்தத்திற்குக் காரணமாகின்றவிடத்து இருத்தலருமைதோன்ற, மீட்டுமென் னார். (எஅ)

வேறு.

க. நேராரநேருநீணிதிதுஞ்சுந்தைகோயி
லாராவெம்போராய்தடமித்தன்னரசற்ரு
நாராகற்பினனாகிளவேயுததோணாளினைக்குஞ்
சீராறறேன்றிச்செல்வமொடெல்லாந்திருந், கககக. (எக)

உ. விண்டாரத்தேய்க்கும்வெம்பரிமான்றோவிசயன்னென்
றுண்டாய்நின்றனன்புகழழியுலகேதத
வண்டாசோலேவாரமணநாறப்புகுகின்றன
கண்டான்சேர்ந்தான்கானையைக்கல்விக்கடலானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். அரசனாகிய தடமித்தனாகும், நசையாந்தகற்பினையுந் தோளினையு முடைய நளினைக்குந் தலைமையோடேபிறந்து, செலவத்தோடே கல்விமுதலியன வெல்லாம் அழகுதக்கவன், விசயனென்று பெயர்கூறப்பட்டு உலகமெல்லாந் தன்பு கழ் ஊழிக்காலமுண்டாக வேத்தநின்றவன், பகைவார்தரு திறைதங்குங் கோயிலிற்சோ லையிலே தன் மணநாறச்செல்கின்றவன் கல்விக்கடலானாகிய கானையைக் கண்டான், கண்டு சேர்ந்தானென்க.

மணநாறுதலாற கண்டானென்றுமா.

(அஅ)

இந்நாட்டில்வ்வுரிவ்விடமெயதாரிலவ்வாழ்வா
ரெந்நாட்டெவ்வுரெப்பெயராய்நியுனாயென்றது
கந்நாட்டெவ்வுரெப்பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்
பொய்நாட்டேயுமொய்யலவாற்றற்புகழ்வெய்யோள்.

இவண் - இவ்வுலகில். என்றது தனக்குடக்குமீடத்தை.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சோந்தவன் இவ்வுலகில் இந்நாட்டில் இவ்வுரில்வாழ்வா இவ்விடத்தைச்சேரார்; ஆதலின், இவன் இவ்விடத்தானல்லெனென்று உட்கொண்டு நீ எந்நாட்டில் எவ்வுரில் எப்பெயரையுடையாய்? உனாயென்றுவியுநிற்கு, புகழ் வெய்யொன்றான் சொல்லாற் பொய்யாகநாட்டிக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பொரு ளாற் பொய்யல்லாததோர் வழியாலே ஏமாங்கதமென்னுந்நாட்டில் இராசமாபுரத்திற் சீவகனென்னும்பெயரையன்றிப் பொருளான் அப்பெயரேயாகக் கூறினென்க.

எனவே மறைந்தொழுகின்றமை பெற்றும்.

(அக)

* த்ருமித்தனென்னும் வடமொழிப்பெயர் தடமித்தனென்றாயிற்று.

வாமான்றிண்டேவள்ளலுமுள்ளம்மிகைகொண்டெங்
கோமாற்குப்பென்கொள்பயன்மிக்கான்கொலைவேலா
னேமாறில்லாவிந்திரனேயும்மிகவெனுவான்
போமாறாய்வென்பொறபொடுகிடவகையென்றான்.

வாமான் - தாவுமான். கோமாற்கு - உருபுமயக்கம் இங்கிரனும், உம்மை-
சிறப்பு; ஏதாரம் - பிரிநிலை.

இ - ன். ஏத்தொழிலில் நகரில்லாதவிந்திரனும் இவனையொவ்வாறுதலின்,
இக்கொலைவேலான் யாங்கொள்ளும் பயன்மிக்கவனென்று வள்ளலுந் தன்னறிவின்
மிகையாலே குறிக்கொண்டு எங்கோமானிடத்தேயிவன் நெஞ்சாலே சென்றுகூடுங்
கூற்றாலே செலுத்துவேன்; அங்ஙனஞ்செலுத்ததற்கு இவனெஞ்சுபோம்வழியை
ஆராய்ந்துபார்ப்பேனென்று சுருதினானென்க.

(அஉ)

பூங்குழலானைபுண்ணியாமழமுதநோக்கி
யீங்கிதுநன்னாடிப்பதிநின்னூரிதுநின்னில்
வீங்கியதிண்டேவ்வெல்புகழாய்தன்கீளையென்றாற்
காங்குதுவெல்லாமண்ணலுநேந்தாங்கமைகென்றான்.

இவனையெதிப்பந்தவின், விசயன் புண்ணியமப்பியென்றான்.

இ - ன். விசயன் அவகன்முததைதப்பார்த்தது, வெல்புகழாய். இங்ஙனநட்புக்
கொண்டவிடத்து இங்காதி நின்னுடையநாடி, இவலூர் நின்னுடையலூர்; இந்த இல்
நின்னுடையவீல்; யாங்குஎல்லாம் நின்னுடையசுற்றமென்று உறவுகூறினுக்கு,
அவ்விடத்துக்கூறிய உபசாரத்தினது பன்மையெல்லாவற்றையும் அண்ணலும் அப்
பொழுது உடன்பட்டி இனிமையென மொழியற்கவென்றானென்க.

(அக)

வேறு

யெனவய்சிறுவனாகுகோம:ககலியுண்ணலுமறு
மின்னவிராணையிறப்பலாற்பிழைப்பெய்துமீண்டுநிற்பப்
பொன்னவிராழல்நான்பொருசிலைகணையின்வாங்கி
யின்னமிதாறுகின்றவருங்கனியறவெய்திட்டாட்.

இ - ன். விசயன் அவ்விடத்தே ஒருமாங்கனியையுண்ணக்கருதியதவருநற்
குக்கணையாலேபிழைப்பெய்து அக்கருத்துமீண்டுநின்றானாக, சீவகன் வில்லை அம்
புடனேவாங்கி அக்கனியை யிறும்பமெய்தானென்க.

(அச)

எய்தவவகணையுமாவினிருக்கனியதுவும்புயிம்
கெய்தவச்சிலையினெல்லையனுக்குமேந்தேனாக்கி
யெய்தவவ்விடத்துநின்றேயெய்தவத்தடக்கைகொண்டாற்
கெய்தச்சென்றையனாரத்தமுவிக்கொண்டதலைச்சொன்னான்.

இ - ன். தானெய்த அவ்வம்பும், மாவினதுகனியாகியவதுவுந் தானெய்த அவ்
வில்லினதுயரத்திலே பூமிக்கணுகினவளவிலே, ஏந்தல்பார்த்து எய்தவவ்விடத்தே

நின்று எய்தவக்கையிலேவாங்கிக்கொண்டவனுக்கு விசயன் அணுகச்சென்று தழு
விக்கொண்டு இதனைக் கூறினானென்க. (அரு)

வண்சிலைகொண்டவா றும்வார்களைத் தொடுத்தவா றுங்
கண்களை வைத்தவா றுங்கல்செய்தோளிருந்தவா றுந்
திண்சரம்விட்டவா றுஞ்சென்றுகோல்பாய்ந்தவா றுங்
கண்டெலாம்வியர்துநோக்கிவிலுடைக்கடவுளென்றான்.

இ - ள். முட்டிவீசேடமான படியையும், நிலைநீசேடமாகநின்று கணையைத்
தொடுத்தபடியையும், இலக்கடைந்தபடியையும், தோள்பிறழாமற்கிடந்தபடியையும்,
அம்புவிட்ட நொய்ம்மையையும், கோல காம்பையறுத்துக் கூடவந்தபடியையும் எஸ்
லாங்கண்டு அதிசயித்து அவனைப்பார்த்து நீ விலைப்படைத்த கடவளென்று
னென்க. (அரு)

மராமரமேழுமெய்தக்காங்குவிற்ற க்காஸல்வி
விராமனைவல்லென்பதிவாசயலாறுகண்டதில்லை
யொராமனமியவர்கணின்றியுவக்குமாசெய்வலென்று
ஞராமலாககாவுநீங்கிக்கோயிலேகொண்டபுக்கான.

இ - ள். விலைத் தேவிபொருட்டுவளைத்த கைமீனையுடைய இராமனை மராமர
மேழும் உருவவெய்த வலிய வற்றொழிலைவல்லனென்பது உராத்நையன்றிக் கண்
ணைக்கண்டதில்லை, இதுகண்டேன்; இனி நீங்கிப்போமுள்ளம் இவனிடத்தின்றாக
இவனுவக்குமாறு செய்வெனென்று உட்கொண்டு, தான் காவலின்றிறுநீங்கி அவனைக்
கோயிலிலே கொண்டிடுக்கானென்க. (அரு)

வழிவரல்வருத்தமோம்பிவயிரப்பூணணிந்தமாப
னழிகவுளையானேவந்தக்காண்திறமந்யச்சொன்னான்
மொழியெந்நீவிரும்பிமன்னவன்நீவிறதடக்கையாங்குக்
கழிபெருகு கமன்கூறிக்காதலர் காளைபொன்றான்.

இ - ள். விசயன், வழிவருகலாலுண்டானவருத்தத்தை உணவுமுதலியவற்று
லேதீர்த்துத் தடமித்தனுக்கு அவன்கூறுபாடெல்லாமற்யககற்றான்; அவனும் அக்
கூற்றையெதிரேவிரும்பிச் சீவகனுக்கு மகப்பெரிய உபசாரங்களைக்கூறி, காளாய்
நின்மேற் காதுலையுடையுமென்றானென்க. (அரு)

கிலுத்தங்கூர்ப்பரங்கொன்னுமிரண்டினுட்கிலுத்தஞ்சார்ந்து
நலததருவிரல்லைந்தினிமபர்மூவிரல்லைநு
சிலைத்தழும்பியானைத்தோல்நூற்றுநாசிறுமீனெந்த
விலக்கணக்கிடக்கைகண்டேயேவிறுக்கரசு நென்றான்.

கிலுத்தம் - முன்கைச்சந்து கூர்ப்பரம் - முழங்கைக்குமுன். யானைத்தோல்
காழ்ப்பேறினபடிக்கும், அநிலே நூறையுரைத்தது வெண்மைக்கும், ஏறுமீன்
தழும்பின்வடிவிற்குமுடிவமை.

இ - ள். அவன் பின்னுங் கிலுத்தங் கூர்ப்பரமென்றவிரண்டிலும் முன்கைச்சந்
தைச்சேர்ந்து உத்தமவிலக்கணத்தையுடைய விரல்களைநிற்கருகே யானைத்தோலின்

தூற்றாயையுஞ் சிறுமீனையுமொத்த மூவிரவினீளத்தையுடைய சிலைத்தழும்பாகிய இலக்கணத்தினது கிடக்கையைக்கண்டே விற்றொழிநுக்கு அரசனென்றனென்க. (1)

அண்ணலஞ்சிலைவலாருளமோகவாசானிம்பின்னை
விண்ணகுவுளாளிவெற்பின் விஞ்சையருலகினல்லான்
மண்ணகத்திலலை யென்பாராவாயினே மடங்கவந்தான்
புண்ணகத்துறையுமேவலாநெனப்புசுழந்தரசன்சொன்னான்.

அமோகவாசான் - தபாசு, ஆசாரியன் இன் - உருபுமயக்கம். இன்னும், ஐயும் அசை.

இ - ள் : இன்னுந் தலைமையையுடைய வில்வல்லாரிற் றுரொண்சாரியனுக்குப் பின்பு விஞ்சையருலகினல்லது மண்ணிடத்து வில்வல்லாரிலலையென்பார் வாய்மடங்கும்படி வேலான் னென்றிறனென்றுசுழந்து, அரசன் பின்னும ஒருமொழிகுறினென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார் (க0)

விற்றநனம்பிரதேற்றுவிறுந்தினவிவனுமன்றி
மற்றுமோர்காலவருளவார்மாண்டினல்லவார்ததிலை
கொற்றநீகொடுக்கவேண்டுங்குறையனக்குரிசினேரந்தா
னற்றைநாளாதியாகவலாநனும்பயிற்றுகின்றார்.

இ - ள் : விசயன் விற்றநலையறியான்; அதற்குப்புகியன், இவனுமன்றி வேறு மொருநாலவருளா; அவருங் கல்விமாட்சியோடு வளர்த்ததிலை, இவர்களுக்குக் கல்வி நீகொடுக்கவேண்டும்; இஃது எமக்குக் காரியமெனச்சொன்னனாக, அதற்குச் சேவகனுநேர்ந்தான்; நேர்த்தியின்ப அந்நேரமுதலாக அவர்களும் அக்கல்லியைப் பயிற்றுகின்றாரென்க (கக)

வேறு.

சுழலிற்செய்தாமலையடிக்கடல்லைத்தங்குதகூர
நிழலினிககாநினைதகனநினைப்பினையாணாக்கி
யழல்புசாராதகலாநொழுகலொருளாவன்போகிப்
பொழிலின்மிககதனிப்புக்காள்மணமகளிரபோற்பொலிந்ததே.

இ - ள். அங்கனம் பயிற்றுக்கின்றவர்கள், செருப்புப்போலே யழகனைப்பொருந்திக் காதலிருதலாலே நிழல்போல நீங்காராய், அவனினைத்தனவற்றை ஒருகணத்தின்முடித்துத் தீப்போலே யணுகாது அகலாதொழுகாநிற்க, அவன் ஒருநாளிலே போய்ப் பொழில்களில் நன்மைமிகதொன்றைச்சேர்ந்தான்; அதுவும் பலமணத்தான் மணமகளிராடபோலப் பொலிந்ததென்க.

“ஒண்ணுதன் மகளிர் சுழலொடு மறுகும் - விண்ணுயர் தோங்கிய கடற்றவும்” என்றா பிறநம். (கஉ)

பாசிப்பாசத்துப்பைம்பொன்னிநாததாவிபூத்தவேங்கை
மாசில்வெண்டுகிலைநீர்தோய்த்துமேற்போர்த்தவண்ணமேபோற்
காசின்மட்டொழுகப்பூத்தவழிஞ்சில்கண்ணார்கவின்னகொண்டன
பேசிற்செந்தலையவெண்கதையுபுன்கம்பொரியணிந்தவே.

இ - ள். வேங்கை பச்சைக்கயிற்றிலே நீரைத்த பொற்றூவிபோலேபூத்தன; அழிஞ்சில் வெண்ணிலை நீரைத்தோய்த்து மேலேபோத்தாற்போலே தேனெழுகும் படிபூத்தன; புன்கு செந்தலைய வெண்கறையவாகிய பொரிபோலேபூத்தன; இவற்றைக்கூறில் இவைதாங் கண்ணிற்கார்ந்ததோர் கவின்கொண்டனவென்க.

வெள்ளைமறுவை யுடையனவென்க. (கூக)

கோமிறையாக்குழிசியோடாரங்கொள்க்குயிற்றி.

வோடுதேர்க்கான்மலர்ந்தவகுளமுயர்சண்பகங்

கூடுகோழிக்கொழுமுள்ளும்பினவங்கோசிந

வாடைபூத்தனபாதிரிவெண்டடம்புபந்தணிந்தலே.

குறட்டோடே யாகனமுத்தத் தைத்துச்செத்த தேருருளை; மேற்குட்டெவயாத தேருருளை.

இ - ள். மகிழ் தேருருளைபோலேபூத்தன, சண்பகங் கோழியிடத்தேகூடின முன்னுப்போலேயரும்பின, பாதிரி கோசிகப்பட்டுப்போலே பூத்தன; வெண்கடம்பு பந்தணிந்தனவென்க. (கூச)

வெருகுவேட்பச்சிரிப்பனபோன் முகைத்தமுல்லையாய்வா

ளரவுபைத்தாவித்தாங்கன்னகாருதாவிழ்ந்தலாந்தன

குரவங்கொண்டருறும்பூழ்போற்கொழங்கான்முகைசுமந்தன

குருதிக்கூரெயிறுகூத்தியர்கட்கொண்டகொடித்தளவமே

இ - ள். முல்லை வெருகுவிரும்பச்சிரிப்பனபோலே யரும்பின; குருதிக்கார்த்தன் பாம்பு படத்தைவிரித்துக் கொட்டாவுகொண்டாலன்னவாக முகைநெகிழ்ந்து நின்ற அலர்ந்தன; குரவங் கையிலேபிடித்த குறும்பூழின் கால்போலே கொழுவிய முகை யைச்சுமந்தன; * தளவங் கூத்தியரிடத்துக் கூரெயிறுசொலேயரும்பினவென்க.

கொடுமேதோன்றக் குருதிக்கூறியா. (கூரு)

சொன்னனம்மலருமல்லனவுமவிய்ப்பலவின் குழ்ச்சுளைகளு

நன்மைநூலினயந்தோன்றநன் பொன்விரஸ்னுதியினாற்

பன்மணியுமுத்தும்பலாழும்பைம்பொன்னுங்கோத்தாலொப்ப

வென்னவமரருமருளத்தொடுத்தானினமாலேயே.

இ - ள். மாலேகட்டுமாறுகூறிய நூலினயந்தோன்றத் தேவருமருள மணிமுதலி யனவற்றைக்கோத்தாற்போலே முறகூறியமலர்க்களையும் ஒழிந்தவற்றையுஞ் சுளையையுங்கொண்டு விரனுதியாலே ஒருவகைமாலையைக் கட்டினானென்க. (கூசு)

ஊனுண்ணிக்கக்குழவியெயிற்றேரொளியெயிற்றினன்

றேனுண்போதிற்பிணையலும்பந்தும்புனைந்துதேனார்ந்த

நானந்தோய்த்துநறுமதலவைநாறுமதந்தெளிததின்

பாணுண்டஞ்சொல்லாரோர்பிவிவண்டார்ப்பவந்திறைஞ்சினாள்.

இ - ள். சிங்கக்குழவியின் எயிற்றையொக்குமெயிற்றினன், அவ்வகைமாலே

* தளவம் - செம்முல்லை. இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுமையிற் காண்க.

யொழியப் போதாலே ஒருமாலையையும் பந்தையும் பின்னுங்கட்டி யிவற்றை யினி
மைகிறைந்தபுழைகத்தோய்த்து அவற்றினரும்புகளுக்குச் சந்தனத்தோடுகூடிய பனி
நீரையும் புழைகயுந்தெளித்தபின்பு, பாலைப்போலத்தீவிதாகிய கூரிய சொல்லையுடை
யாள் ஒருதொழில்செய்யுங்குறளி வந்துவணங்கினுள்ளேன்க.

ஒலைப்பாகுமான மாலையைப் பிறையிராதபடி யிவையுங் கூடக்கட்டினான்.
* “குஞ்சரம் பெறுமே குழலிப பெயாகுகொடை” என்றதனுட்கொடையென்றதனற்
சங்கக் குழலியுங்கொண்டவாறுகாண்க. (க௭)

நெடியவாட்கண்கலவாயாவினுமப்பெனுஞ்சொல்லின்மற்றெங்
கொடியிற்கொத்தவிவையென்றாணம்பியுங்கொள்கவென்றான்
விவிலும்வேலுமலருங்கயலும்வனப்பழித்தகண்
னடியஞ்சிலம்பினுட்குய்த்திறைஞ்சிக்காட்டவவன்கொண்டான்.

இ - ன் அப்பெயி தன்கண்கள்வாயாக இமைப்பெனுஞ்சொல்லாலே இம்
மாலையும் பந்திய கனகமாலையுக்குப்பொருந்தினவென்றான்; சீவகனுங்கொள்கவென்று
கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்பு அவனைவணங்கி அவற்றைக்கொண்டுபோய் வருமுத
லியவற்றைக்கெடுத்த கண்ணினையும் அடியிலேசிலம்பையுமுடையானுக்குக் காட்ட,
அவனும் வாங்கிக்கொண்டானென்க.

பெலிகுறிப்பறிந்து கொடுத்தான். (க௮)

க. கொண்மிகோதையமலரெழுத்துமெல்விரலின்மேற்றாங்கிறோக்கும்
வண்டுசேர்த்தகுழலாவருமுலைகள்பாயவண்டார்
விண்டுதென்றுளிப்பவேற்றடங்கண்டாமாடுநாடகங்
கண்டுவாழாநலர்வாழ்க்கையெல்லாஞ்சுவரர்வாழ்க்கையே. (க௯)

உ. ஆம்பநாறுமரக்காப்பலவாயாரமுதன்னு
பாம்புபைத்தாங்கியபலன்படவரவல்லுலர்
தாமபலருமருட்டவகிறவழுந்தண்பூவணைக்
காம்புமென்றோளநின்வளரவைகல்கல்பென்பவே. (க௧௦)

ங. ஆகந்தானோமணிப்பலகையாகமுலைகளுயாடப்
போகக்கேற்றபுனைபவளவல்நுல்கழகமாக
வேதவின்பக்கமக்கலுடலிசைவதன்றே
லாகநோற்றிட்டடங்கலாண்மைக்கழகென்பவே.

இவையுன்றுமொருதொடர்.

இ - ன். அம்மாலையவாங்கிக்கொண்டு விரன்மேலேதாங்கி மலராகியவெழுத்
தைவாசிககுங்குழலாள், அரக்காம்பல்போல நாறும்பவளவாயார், அமுதன்னார், பாம்பு
பின்படமணைய வல்குலாராகிய மகளிர்தாம் பலருமாடுநாடகங்களைக்கண்டு வாழாதவர்
வாழும்வாழ்வெல்லாம் மக்கட்பிறப்பிற்பிறந்தும் நன்குதகராத வேடரதுவாழ்வாயிருக்
கும்; அதுவேயன்றி அவரைக்கலக்குமிடத்து வேற்றடங்கண்டாம் பாம்புபைத்தாங்கு
மருட்ட வளவியதார் தேன்றுளிக்கும்படி வருமுலைகள்பாய அவர்தோள் கவின்வளர

அணையிலேதங்குதல் கலப்பென்றுகூறுவர்; அங்ஙனங்கலந்து தனதாகம்பலகையாக அவர்முலைகளநாயாக வல்குல் சூதுபொருமிடமாக இணையில்லாதவிற்பதையுடைய காமமாகியகவறூடல் கூடாதாயின், இவையெல்லாம் மேலுண்டாம்படி தவஞ்செய்தடங்குதல் ஆண்மைக்கழகென்றுகூறுவாரென்று வாசித்தாளென்க.

குழலாள்வாசித்தாளென்க விடமேறினூற்றோலேமருட்டி எரிக்கிறிலைமை. (கபக)

வேறு.

பின்னிவிட்டபிடித்தடக்கையிரண்டுபோன்றுபிரண்டுகாரி
கன்னிக்கலிங்கமகிலாரந்துகவலிக்கிடந்தருங்கினுண்
மின்னுக்குழையும்பொற்றோடுமிளிரவெருத்தமிடங்கோட்டி
யென்னுமிமையாணினைத்திருந்தாளியக்கியிருந்தவெழிலொடையா

இ - ள். முறைமைப்படுநோக்கியிடெளியினறி யிருத்தலிற் பிடியினுடைய சேர்த்துவிட்ட கையிரண்டையொத்துத் தாந்திரள்வதுஞ்செய்து கணவன் தீண்டாத கலிங்கம் விரும்பிக்கிடந்த குறங்கினுள், அங்ஙனம்வாசித்துக் குழையுந் தோமும்பிறழக் கழுத்தையிடத்தேசாய்த்துச் சிறிதுமிமையாளாய அவனிடத்துப் புணர்ச்சியை நினைந்திருந்தவள இயக்கியிருந்த வடிகையொத்தாளென்க.

இயக்கியுந் தனக்குமேலாமிறைவனைத் தியானித்து இமையாதிருப்பா ளென்றுணர்க. (க0உ)

கொடுவெஞ்சிலையைக்கொளையமைத்துக்கொதிந்ப்பழிக்கொளவாங்கி
கடுவெங்குறவனெயப்பட்டகன்னிப்பிணையினிலைகலங்கித்
தொழிதோண்டப்பத்தோடேம்பத்துணைவெம்புலைகளபசுப்பூ
நெடுமாத்தோகைமென்சாய்'னெஞ்சிற்சிவ்வாறுணர்கின்றாள்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த பெரிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாள் எல்லையுணறிட்டு அம்பைநிரம்பவலித்துக் குறவனெய்யப்பட்ட கன்னிப்பிணையினிலையெனத் தப்பித் தொட தோளில் தின்றும் விழும்படி தோண்மெலியாகிறக, முலைகள் பசுப்பூநிற்க நெஞ்சிற்கு இப்படிக்கூறாநின்றாளென்க.

நிலையைத் தப்புதல்-இறந்துபாடு நீங்குதல். மாலையைத் தன்சேடி கொண்டுவருதலின், அவற்கு நீகழ்த்தவேட்கைதன்னிடத்தேயென்றுகருதி இறந்துபாடுநீங்கினுள். பிணைபோலென்றால் மேல்வருத்தமின்றி யிறந்துபாடுதோன்றுமாப. (க0ங)

ஒன்றேயெயிற்றதொருபெரும்பேயுலும்விழுங்கவங்காந்து
நின்றாற்போலநிழலுமிழ்ந்துநெடுவெணாழ்க்களையிறிலங்க
வின்றேருகுதிவானவாயகாந்தென்னைவிழங்குவா
னன்றேவந்ததிம்மாலையளியேனுவியாதாங்கால்.

ஏ - அசை.

இ - ள். ஒருவிறையுடையதொரு பெரும்பேய் உலகத்தை விழுங்கும்படி வாயையங்காந்து நின்றாற்போலே இம்மலை திங்களாகியவெயிறு நிழலுமிழ்ந்திலங்க

கச் செக்கர்வானுகிய வாயையங்காந்து என்னை யின்றேவ்ழுங்குதற்கு வந்துற்றதல்ல
வோ, இனி பென்னுவி இதன்கண்ணதோ, என்கண்ணதோ, அறிகிலேனென்
ருளென்க.

வந்ததென வினாவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலத்தாற் கூறினான். (க0ச)

வருந்தியின் றுள்வற்றந்தெழிந்தாள் வளநதாள் சொற்கேட்டில்கழந்தா
முருந்தின் தாறுங்குழையை முனிவார் நினையென்முனிவார் [ண்
பொருந்திழைந் துல்துவெனனும்பொன்றமளித்திவ்வுயிரென்னுய்
திருந்துசோலைக்கருகுகுயிலேசிலம்பவிருநதுகவுதியால்.

இ - ள். நல்ல சொலையாருயிலே! நீயருளசெய்து மாலையருகின்றகாலத்தே
யாங்குஉதல் பிரிந்தவின்சூழ பொருந்தி றன்றென்றும் கருதாயாய் இவரு
யாதான் பொமென்றும் கருதாயாய முழுகிவ்ருந்து கூவாநின்றாய்; இத்தன்மை
யையுடைய நின்னை வருந்திப்பெறவன அலகருத்தத்தையுமற்று உறவைக்கைவிட்
டான். எடுத்துவளராததெனும் நின்சொல்லின்குமையால் இவ்வினின்றும் கழந்தான்;
நீதான் என்பாவுஞ்செல்லும் மயிப்பாடுமுடைய, ஆதலின், இனி நின்னைவெறு
ப்பா நின்பிறப்பைட்டா, வளர்ப்பையோ, உடையவையோ வெறுப்பாரென்றானென்க.

கூங்குயிலேயென்றது சொல்கரு மறுகேயென்றதன்மைத்து. இது சொல்லின்
கட் மனைமயசுகம். (க0ரு)

பெருவெண்முககண்மாலகப்பூமலைந்துபட்பருகுகின்ற
துருவுநொண்டருளாண்மலுயி, மேலாமபலுலாய் தீமிரு
பொருபென்பாலேன்யா கைவுலகமெல்லாம்பகையாகி
மொரினொன்றிந்நளிரை பழப்போள்ருதிபாலென்னின்னுயிரே.

அக பு - லக, கமல்.

இ - ள். அன்றிகண் தங்குறலாலே வடிவைக்கொண்டன, திங்கள் அகப்பூ
வோடே மலைந்து அசுந்தகெசெண்டி நிகவும் நகாநின்றது; ஆம்பலென்னும்பண் சுற்றி
லெயுலாவி இவ்வுயிரின்பேர்கண்டு இதன்மேல நடவாநின்றது, இங்கனம் உலகிலு
ள்ள பொருளெல்லாம் பரையாகுதற்குப் பட்டுநேய யானொரு பெண்பாலேன யிருந்
தேனென்றுக்கொண் டாளிகருணமாகவங் கொடியவயிரே! நீதிமேய்ந்து வேரோர்
வடிவாகவீன்ற இலேசாய்மல்லி லெயிராநின்ற நீயிருகருமாவன்றால்; நினக்கு
நினைவு என்னென்றானென்க

உலகு - கருமெய் ஆகி - லக பின்றைய இலேசோலின், சுற்றுவென்றார்.
இது கொறிவலம். (க0சு)

வேமென்னெஞ்சமெய்மெதும்பும்கிக்குமாவியெய்துயிர்க்கும்
பூமெய்குமுலார்புருநோக்கிருகுலார்குலகாயிரினேன்
றமமார்பன்றான்புனைந்ததெனெனம்மலைபுணையாக
யாமக்கடலைநீந்துமேய்யாருயில்லாக்கமிடேயேனே.

ஏகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ள். காமத்தியால் நெஞ்சுவேகலின், மெய் வெதும்பாநின்றது; உடம்பைக்
கைவிடுகின்ற ஆவியும் போகாதே நின்று நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளாநின்றது பன்னு

மகளிருடைய பொல்லாங்கைப்பார்த்து நகுவார் நகப்படும் பொல்லாங்கின் வடிவாயி
னேன்; இங்கனமாகியதமியேன் மாலைபுணையாக யாமமாகிய கடலைநீந்துவேன்; நீந்
துதலரிசிதன்றாளென்க.

அவன்கையாற் புணைதலின் அதுகொண்டிரீந்தலாமோவென நினைத்து அதனை
மறுத்தாள். (க௦௭)

செம்பொற்கடம்பன்செவ்வேலுங்காமன்சிலையிறொடுத்தலுந்த
வம்பும்வென்றவரினெடுகணம்மாமதிவாண்முகத்தினுள்
கொம்புபூத்துமுருகுலாய்த்தேன்கொப்புளித்துநின்றதோர்
வெம்புவெந்தியிடைப்பட்டதொத்தாவினாசெய்கோதையே.

இ - ள். முருகன்வேலையுங் காமனம்பையும்வென்ற கண்ணினையுடைய முகத்
தினாகிய கோதை, பூத்தலான் மணந்தங்கித் தேனைக்கொப்புளித்து நின்றதோர்
கொம்பு தியிடைப்பட்ட தொத்தாளென்க. (க௦௮)

வேறு.

மணிநிறமாமைசாயல்லவோ பொடுவல்லோசுக
மணிநிறம்போலையாயவரும்பெறனுணும்விற்பு
பணிநலம்புதியதுண்டான்பன்மலாமாலேகொண்டேன்
பிணிநிறப்புறஞ்சொலென்னும்பெருமிஞ்ஞர்ப்பவென்றாள்.

இ - ள். நீலமணிபோலும் மாமையினையும், மென்மையையும், வளையையும், மக
ளர்க்குப் போர்வையாகிய நாணையுங்கொடுத்து எல்லாருந்தாழ்கின்ற என்னலத்தைப்
புதுமையையுண்டானது வண்டுநுகமாலையை, நோயையிறமாகவடைய புரஞ்சொ
லென்னும் மிஞ்ஞர்ப்பக் கொண்டேனென்றாளென்க. (க௦௯)

காதலார்காதல்போலவகன்றுநீண்டலாந்தவாட்கட்
போதுலாங்கோதைமாதாபுனைந்தலுந்தொடுத்தமாலே
யாதலாலலரதாசொதொழியுமேயழங்கலென்று
மாதுலாமழலைச்செவ்வாய்மடக்கிளிமொழிந்ததன்மே.

இ - ள். நின்னவனது காதல்போலே அகன்று நீண்டு மலர்ந்த கண்ணையுங்
கோதையையுமுடைய மாதரே! இஃது அலராற்புனைந்து தொடுத்த மாலையாதலின்,
அலரிடத்தாகாதேபோமோ, இனி வருந்தாநொழிபென்று கிளி யாற்றுவித்த
தென்க. (க௧௦)

வேறு

என்னையுள்ளம்பிணித்தென்னலங்கவாந்தவிரந்தாரினான்
றன்னையானும்பிணிப்பேனெனத்தணமணிச்செப்பினான்
மன்னுமாலேகொடுத்தவனுக்குய்த்தியெனத்தொழுதுகொண்
டன்னமென்னவொதுங்கிச்சிலம்பாற்றச்சென்றனுங்கினான்.

இ - ள். என்மனத்தை யிறுக்கப்பிணித்து என்னலத்தையுங்கொண்ட தாரினான்
மன்னையானும் அங்ஙனம் பிணிப்பேனென்று கருதி, மற்றைநாள் தன்செப்பின்

மாலையையங்கவிலாசினி கையிலேகொடுத்துக் கொண்டுபோய் அவனுக்குக்கொடு
வென, அவனார் தொழுது வாங்கிக்கொண்டு சென்று அவனையணுகினென்க. (ககக)

அணுகிமுன்னிற்றவங்கவிலாசினியங்கைகூப்பிப்
பிணையன் ட்டப்பெருந்தகையஃதேலான்முகநோக்கலுந்
துணையிரோகையென்னங்கைக்குத்தொங்கறொடுப்பாயுநீ
மணிசெய்மென்றோண்மருந்தூரியாருயிரூநீயேயென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமணுகி முன்னேறின்ற அங்கவிலாசினி தொழுது மாலையையக்கொடுக்க, அதனை யவன்வாங்காதே அவனைப்பார்த்தவளவிலே, அவளும் ஒப்பில்
லாதமயிலாசிய என்னங்கைக்குத் தொங்கல் தொடுப்பாயுநீயே, தோண்மெலிவுக்கு
மருந்தும்நீயே; உயிருநீயே; ஆதலின், இதுனை வாங்கிக்கொள்ளென்றானென்க. (ககஉ)

வேறு

மன்னர்கோயிலுறைவார்பொற்செறித் தமாண்பினரே
யென்னவஞ்சி னுயென்றவனைநகநாட்கஃதன்றுகோதா
யின்னகொள்கையெறிகேலாதென்னவிலங்கெயிற்றினு
ளன்னமன்னநடையி னுடாண்வருந்துமெனநேர்த்தான்.

இ - ள். அதுகேட்டவன் அரசாகோயிலிற்நங்குவார் ஐம்பொறியையு மடக்குவா
ரே; இதுதகாதகொணென்றானுக, நீயஞ்சினுயென்று அவனையிகழ்ந்தவளுக்கு, அவன்
பின்னும் கோதாய்! அதுவன்று; ஐசிரியனாய் நிற்கின்ற தன்மையேனுக்கு இதுபொ
ருத்தாதகொணென்றானுக, அவனாங் கனகமாலையிறந்துபடும் இதுவாங்காதொழியி
னென்றுகூற, அதற்கஞ்சி நேர்த்தானென்க. (ககக)

நல்கமாந்தற்கொழுந்தாமரையன்னவண்கைநீட்டி
யொடியலேற்றானிரஃதூழ்வினையாலுள்ளஞ்சுமொலென்ன
விலைகொள்பைப்பூணினமுலையாள்பொகிக்கனகமாலையே
மெலியவெம்பிநகைகின்றனாய்யும்வகைநொடங்கினான்.

இ - ள். அங்ஙனநோந்து தாமரையன்ன கையைநீட்டி மாலையையாங்கினான்;
வாங்கி உழுவலன்பாலே இதுதான் என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றதென்றானுக, அது
கேட்டபின், அங்கவிலாசினிபோய், கனகமாலையவருந்தகின்றவன் பிழைக்கு முபாயத்
தைச் செய்யத்தொடங்கினு னென்க. (ககஉ)

நீர்செய்காந்தமணிகூந்தளம்பாவைநீண்டழகிய
லோசெய்சாந்திற்கழுநீர்விரைமழுமட்டக் ள்கோத்த
வார்செய்தனட்டமரைவிரையரை வரையின்வெள்ளருவிரீர்
சீர்செய்கோமகளைச் சேர்ந்தனஞ்சீதஞ்செய்யாதடைந்தனவே.

இ - ள். சாந்தோடே சந்திரகாந்தக்கலையும், நீண்டு அழகிய கூந்தளம்பாவை
யையும், கழுநீரையும், ஒழிந்தபூக்களையும், கோத்த நெடிய தாமரையினையன்னதையும்,
அருவி நீரையும் கோமகளையணிவித்தான்; அவை குளிர்ச்சிசெய்யாதே கொதித்தன
வென்க.

கூந்தளம்பாவை - பூவிசேடம்.

(ககரு)

பவ்வத்தங்கட்பிறந்துபணிபெயர்க்குந்தண் ணுற்றதாதி
யெவ்வமன்னர்படவுலகம்விற்றும்ருமணியினைச்
செவ்வனூலிற்சித்திரிக்கப்பட்டதனைச்சேர்த்துப்பின் ணு
மவ்வனுறுங்குழலாட்குமற்றுமிவைகனுடினா.

ஊறு - பரிசம்.

இ - ள். கடலிலேபிறந்து பணியைக்கெடுக்கும் குளிர்ந்த ஊற்றையுடையதாய்
மன்னர் வருத்தமுழம்படி உலகைவிற்றமுத்தை நூலிற் கோக்கப்பட்ட தனைப் பின் ணு
மணிந்து குழலாட்கு வேறும் இப்பரிசாரங்களை நாடினானென்க. (ககசு)

களிசெய்தோசிகளீர்விழக் கடிமாலேமேற்றொடர்ந்துகீழ்
நளிசெய்தண் பூஞ்சலசயனமாக்கிநன்னீர்பிலிற்றுமவாய்
குளிகொள்சார்தாழ்நிபொன்னுலவட்டம் கொண்டேந்திவிசச்
சளிகொள்சந்திற்கொழுஞ்சார்தமாகமுழுதுமெழுகினா.

இ - ள். மேலேகட்டி நீனாத்தாங்கினின்று கஞ்சிதோய்த்த கோசிகப்பட்டின்நீர்
மாலையாலே வந்துவிழும்படி மாலையைச் சூழக்கட்டிக் கீழேசெறிவுசெய்த பூவையு
டைய நீரிலே படுக்கையாக்கி நீனாப்பிலிற்றுமவையுடைய சாந்தாற்றி ஆலவட்ட
மென்கின்றவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வீசாநிற்ச, குளிகொண்ட சந்தனக்குழம்பைப்
பூசினானென்க. (ககசு)

கொம்மைவெம்முலையிற்சாந்தங்குளிரசெயாதாவிவாட்ட
வம்மென்மாலேமுகங்கரியநீர்துளும்பநின்றுநீடி
வெம்மைமிக்கதுவீரன்றொடுத்தவிளங்குமலை
பொம்மலோதிக்குத்தானே துணையாம்புணையாயிறே.

இ - ள். இனையமுலையிற் சந்தனங் கொதித்து உயிரைக்கெடுக்க, சுற்றினமாலே
கருக, கீழ்கின்றநீர் வெம்மையாற்கொதித்தெழ நீட்டித்துநின்று வெம்மைமிக்கது;
அப்பொழுது வீரன்கட்டி நமாலேதானே ஒதிக்குத் துணையாவதோர தெப்பமாயிற
றென்க. (ககசு)

வாசநீலங்கழுநீர்குவளைபடைசாற்றிவந்
தோசனைக்கணுடையுருடுங்கட்கனகமலை
தாசிதூதாதுத்தாமம்புணையாகச்செல்லுநாளுட
காசில்கல்விக்கடலைக்கரைகண்டார்காணொரோ

இ - ள். நீலப்பூமுதலியன போகுகுறிவந்து ஒரோசனைநீளத்தே யுடையும்
நெடுங்கண்ணையுடைய கனகமலை, தனக்கு அநங்குலாசினிதூதாக, மால்தெப்ப
மாக நடக்கின்றநாளிலே, விசயன்முதலாயினார் எல்லிக்கடலைக்கரைகண்டாரொன்க.)

வேறு

பொருசரஞ்சலாகைவெய்யபுகன்றனர் துரக்குமாறும்
வருகணைவிலக்குமாறும்வளையமர்நீந்துமாறும்
கருவியுட்கரக்குமாறும்கணைபுறங்காணுமாறும்
விரியமற்றவர்க்குக்காட்டவிற்திருந்தவருங்கற்றார்.

இ - ள். வெய்யசரத்தையும் இருப்புநாராசத்தையும் விரும்பியெய்யுமாரும், தம் மேல்வருமம்பை அம்பாலேவிலக்குமாறும், அமரிலே கொள்ளுநிலமறிந்துகொள்ளு மாறும், எய்தாற் கருவியாலேமறைத்துச் சேமஞ்செய்யுமாறும், சேர்ந்தாற் பகைவர் கணை புறமாக்கித் தங்கணைசெலுத்துமாறும் அவர்க்குவிரியக்காட்ட, அவரும் வருத்த மின்றிக் கற்றாரென்க.

எனவே “தொடையும் விலக்குஞ் செலவுஞ் சேமமுந் - தவிர்த்தவினை செயலு மெனவை வினையாம்” இவற்றை வடநூலார்பஞ்சகிருத்தியமென்பர்; இவை தலைமை பற்றி வில்லையேகூறினவேனும் படைக்கலங்கட்கெல்லாம் பொது. (கஉ0)

வேலுடைத்தட கூையார்கள்ளேழுமேற்சென்றபோழ்திற்
காலிடைக்கரக்குமாறுங்கையிடைத்திரியுமாறும்
வாலிடைமறியுமாறுமருப்பிடைக்குளிக்குமாறு
நூலிடைக்கிடந்தவாரேதுனிதவன்கொடுக்கக்கொண்டார்.

இ - ள். தம்மேலே வேழுஞ்சென்றபொழுது அதன்காலிடையிலேபுகுந்து மறை யும்படியையும், அது கையாலேவளைத்தபொழுது அதன்கைக்கு நடுவே யுடம்பு பிறழும்படியையும், அது தாலவட்டத்தாலே வீசினால் அதுபடாதபடி போய் அதன் காலிடையிற்புகுதுபடியையும், அது கோறற்கிறங்கினைக் கொம்பிரண்டிற்குநடுவே யாம்படியையுந் கூரிதாக்கக்ற்றவன், அத்தொழிலை அந்தூலிற்கிடந்தபடியேகற்பிக்க, அத்தடக்கையார்களுந் கற்றாரென்க.

இது தனித்து யானையுடன் போர்செய்யுமாறுகற்றது. (கஉக)

கொடிநெடுந்தேரின்போருங்குஞ்சரங்குறித்தபோருங்
கடுநடைப்புரவிப்போருங்கரப்பறக்கற்றுமுற்றி
யிடனறிந்திலங்கும்வைவாளிருஞ்சிலைகுந்தமுன்று
முடனறிந்தும்பராரக்குமுனைப்பருந்தகையரானார்.

இ - ள். தேராத் பொரக்கருகினபோரையும், குஞ்சரத்தாத் பொரக்கருகின போரையும், புரவியாற்பொரக்கருகின போரையும் வெளியாக்கத்துத் தழும்பி யிருந்து, இவ்வூற்திகளிலிருந்தால்ஒன்றற்கொன்றுமாறிந்து வினைசெய்யுமிடமறிந்து, செலுத்தும்பொழுது இலங்கும் வில்லும், எறிகோலும், வாளுமென்கின்ற மூன்றை யுஞ்சேரவறிந்து, மேலாயநிலத்திறேவாக்கும்புகழ்த்தற்கரிய தகையராயினாரென்க. (1)

தானையுள்ளநிறின்றதனியிடமொற்றிமன்னா
தானைமேற்சென்றபோழ்தும்வென்றியிற்றமுள்தலின்றித்
தானையையுடைக்கும்வெம்போர், ததருக்கினுமைந்தொன்று
தானைகுழம்மன்னருய்த்தார்மன்னனாந்தருகுவென்றான்.

இ - ள். தாம் படையினுள்ளறித் தனியேநின்றஓடிததையெய்த்துப் பகைவர் படை மேற்சென்றகாலத்தும் வெற்றியிற்றாருந்தன்மையின்றி அப்படையைக் கெடுக் கும் போர்த்தொழிலிலே பிள்ளைகள் மிகுத்தாரென்று தடமித்தனுக்குச்சொன்னார்; அவனும் யாங்காணும்படி அவரைக் கொணர்கவென்றானென்க. (கஉக)

கலைகளும் வடிவுமுதலியனவும் உடையவனெருவனென்றவின், இவனேயா யிற்ற. (கக௦)

வாருலாமுலையினாட்கும்வரிசிலைத்தடக்கையாற்குஞ்
சீருலாங்கோலஞ்செய்தார்செப்பினர்வதுவைவன்னாட்
பாரெலாமறியநின்றுபடாமுரசார்ப்பத்தீவேட்
டேருலாங்கோதையின்பத்தினுலம்பருகுகின்றான்.

இ - ள். முலையினாட்குந் தடக்கையாற்கும் மணஞ்செய்யு நாட் செப்பினர்; செப்பி மணக்கோலஞ்செய்தார்; செய்தபின்பு ஒலியவியா முரசார்ப்பத் தீயிலே யாகுபிண்ணி அவன் அக்கோதைநலத்தைப் பருகுகின்றானென்க. (கக௧)

மோட்டிளங்குரும்பையன்னமுலைக்கடாக்களிறுமுததஞ்
சூட்டியவோடைபொங்கநாணைனுந்தோட்டிமாற்றி
யாட்டியசாந்தமென்னுமுகபடாமழித்துவெம்போ
ரோட்டறவோட்டிப்பைந்தாருழக்கியிட்டிவந்தவன்றே.

பெரிய இளங்குரும்பை வடிவிற்குவமை.

இ - ள். அவன் பருகுகின்றபொழுது அவன்முலையாகியயானைகள், சூட்டிய முத்தமாலையாகிய பட்டமசையாநிற்க நானென்னுந் தோட்டியைக்கெடுத்துச் சாந்த மென்னு முகபடாத்தையழித்து விரும்பினமுயக்கத்தில் உறாதலிடமில்லையென்னும் படி மார்பிடமெங்குமுறுவ்த்து மாலையையுழக்கிப்போகட்டு மகிழ்ந்தனவென்க.

கொடியபோரை யினிக்கேடில்லையென்னும்படி கெடுத்துத் தூசியையுழக்கி யென்றுங் கொள்க. (கக௨)

ஒண்மணிக்குழைவில்விசுவாளிந்துபொன்னோலையின்
வண்ணமேகலைகளாரப்பவான்சிலம்பொலிப்பமுததும்
கண்ணியும்பசும்பொனாணுங்கதிர்முலைபுடைப்பக்காம
ரண்ணலங்குமரன்றன்னோடாயிழைபாடினாளே.

குமரனோடி ஆயிழையாடினாளெனவே * ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின்வழித் தாய் இருவருமாடினாரென்பதுபடநின்றது. எனவேயவன் மேகலையார்ப்பச் சிலம் பொலிப்பவாடினான்றும், அவள்வீச மின்னப்புடைப்பவாடினான்றுங்கொள்க, இவன்காட்டக் கண்டாளெனவேண்டிதலின். (கக௩)

முகசுதேன்வாரியல்கும்பட்டபுன்முலைகளென்னு
மாசறுகந்தின்மென்றோண்மணித்தொடர்கொளுந்திவாடக
னாசறுவயிரத்தோட்டிதுதலணிந்தமுதசசெவ்வாய்
காசறுகவளமாகக்களிறுகோட்பட்டதன்றே.

போகாமல்வளைத்தலிற் கண்டோட்டியாயிற்று. அதற்கேற்ப துதலணிந்தென்றா கடநியிராமைக்கு வயிரமென்றார்.

* ஒருவினையொடுச்சொலுயர்பின் வழித்தே. இது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், அ.

இ - ள். சீவகனாகியவனாக, செவ்வாய்கவனமாக வல்குலாகியகூடத்தே அகப் பட்டபின்பு, தன்முலைகளென்னுங் கம்பத்திலே தோளாகியசங்கிலியாலேபூட்டிக் கண்ணாகியதோட்டியை நுதலிலேயணிந்து இக்நகன் தப்பாமற் பிணிக்கப்பட்ட தென்க.

(ககச)

ஒப்பிணைதனக்கிலாதானுறுவரையகலமுழுகிச்
செப்பிணைபனையசெங்கேழ்வனமுலைபொருதுசேப்பக்
கற்பகமாற்றைப்புல்லிக்கைவிடாதொழிந்துகாமத
துப்புரவுமிழுங்காமவல்லியின்றோற்றமொத்தாள்.

இ - ள். தனக்கு இணைக்குமாப்பிலாதானகலத்தே தன்முலைகள் சிவக்கும்படி அபாருதுமுழ்கப்பட்டித் தான் வல்லியின்றோற்றத்தையொத்தாளென்க.

கற்பகத்தைக் கைவிடாதேபுல்லித் தங்கி அதற்குத் துப்புரவைக்கொடுப்பதோர் வல்லி - இல்பொருளுவமை.

(ககரு)

காய்வுறுவோட்கைதன்னாழ்கங்ருலும்பகலும்விளளான்
வேய்வெறுத்தமைந்ததோளாள்விழுத்தியாயமுதமென்று
சேய்நலங் கடநதசெல்வன்றிருநலந்தெளித்திட்டாற்ற
வாய்விடாள்பருகியிட்டாண்மடக்கிள்ளைமருட்டுஞ்சொல்லாள்.

வேய்தாடுவ்வாமையான், வெறுத்துமாறினதோள்.

இ - ள். செல்வன் எரிகின்ற சாமத்தாலே விள்ளானாயத் தோளானை யமிர் தென்றுகருதி அவனாடலாற் கலங்காதபடி. நலத்தைத்தேற்றி ஆற்றுவத்தலாலே அவள் நீங்காமற் பருகினுளென்க.

(ககரு)

திரையிடைக்கொண்டவின்னீரமுதுயிர்பெற்றதென்னு
முரையுடைக்கோதைமாதரொளிரலதுகர்ந்துநாளும்
வரையுடைமார்பனங்குவைகினனென்பமாதோ
கரைகடலனையதானை ககாவலன் காதலானே.

உயிர - சீவகன்.

இ - ள். வரைதோற்றம்மாபன், அமிர் துதனக்கோருய்நாட்பெற்றதென்று உலகங்கூறுமுரையை யிப்பொழுதுடைய மாதரது நலத்தை நாளுதுகாந்து அரசனது காதலாலே அவ்வடத்தே சிலநாள் தங்கினுளென்க.

(ககரு)

வாளினான்மிடைந்த கண்ணாவருமுலைத்தடத்துள்ளைகித
தோளினான்மிடைந்துபுல்லித்தொண்டைவாயமுதமாந்திக்
கானை செல்கின்றநாளாட்கட்டியங்காரன்முதூர்
மீளிவேற்றுகிசிற்றுகுற்றாக்குற்றதுள்ளம்பலுற்றேன்.

மிடைந்து - மிடைய.

இ - ள். காளை முறகூறியவாறே வாளாலேபோர்செய்யப்பட்ட கண்ணாது முலைத்தடத்தேவைகிப் புல்லி மாந்தி நடக்கின்றநாளிலே, இராசமாபுரத்திலிருக் கின்ற அக்காளைக்குற்றார்க்கு உற்றகாரியத்தைக் கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

()

வெண்மதியிழந்தமீன்போல்விடலைக்குத்தம்பிமாழாங்
தொண்மதிச்சூழ்ச்சிமிக்கானுள்ளுழியுணர்ந்தேற்றான்
புண்மதித்துடைந்தபோதுபொழிந்துமட்பொழுதுகூன்னைட்
மண்மதிவருந்தமாடியொளிக் கவர்த்தினுனே.

இ - ள். சீவகற்கிளையான் மதியையிழந்த உரோகிணிபோலேமயங்கி மதியாற்
சூழ்ச்சிமிக்கானிருப்பிடமறியானாய் நாட்டின்கண்ணே யறிவுவருந்தத்தேடிப் பின்பு
குணமாலையகத்தைச் சேர்ந்தானென்க. (ககக)

வொள்ளிவெண்மலைக்குவேந்தனொருமகள்வேற்கட்பாவை
யொள்ளியழையவளைக்கேட்பாஹுறுவவ் செல்லுமாங்கண்
வள்ளிதழக்கோதைதானேயிட்டேதார்வண்ணந்தன்னைக்
கொள்ளாதான்முரல்லுற்றுக்கோலமையினைகொண்டாள்.

இ - ள். ஆண்டுகொண்டே, சஹழவேகன்மகள் பாவை ஒள்ளியழையவளைக்
கேட்டற்கு அவன்செல்லின்ற வளவிலே, அக்கோதை தானே புணர்த்ததோர்
புணர்ப்புவிசேடத்தைத் தானேமனங்கொள்ளப் பாடலுற்று வீணையைக் கைக்
கொண்டானென்க. (கச0)

ஆடகச்செம்பொண்ணியானெய்வார்த்தனையநினைகோவா
மாடகநொண்டுகொண்டுமாநதிராரிமையவிக்கிச்
சூடகமணிந்தமுனகைதொருவிரல்சிவப்பவெற்றிந
தோடலர்கோதைதீதந்துணிவினிற்பாடுகின்றாள்.

மாடகம் - பாலிகைவடிவான வீக்குவச்சுருவி.

இ - ள். கோதை பொண்ணணியிர்கட்டின நெய்யொழுகின்றபோன்ற நாம்
பினை மாடகத்தாலேமுடித்துக்கொண்டு நிறையவீக்கிக் குயிந்தவிரல் சிவக்கும்படி
தெறித்துப்பார்த்துக் கீதத்தைத் தெளிவோடு - பாடாகின்றனென்க. (கசக)

வேறு.

க. இறுமருங்குல்பொதணியினென்றநீன்துகையி
னறுமலர்களாசிற்துவாரநண்ணாதுறந்தா
கண்ணாந்துறப்பபுனியவளையுந்தோடுறப்பக்
கண்ணோவாமுத்துறைப்பத்தோழிகழிலேனே.

இக்கவிமுதல நான்குமொருபொடர்

தோழி! அவர்துறப்ப, வளையுந் துறப்ப, சூன மாறாதேயு, இங்ஙனங் கழிவே
னே? கழியாததொரு நாளும் நாமோவென்றனென்க. ஓகாரம் வினா. ஒழிந்தவற்றி
ற்குமில்வாறுகறுக. (கசஉ)

உ. பூமாலையுந் பொறையாற்றாநண்மருங்கு
லேமாராகென்றினைவாரொண்ணாதுறந்தா
ரொண்ணாதுறப்பவியவளையுந்தோடுறப்ப
மண்ணாவேற்கண்டிலிலாதோழிமருள்வேனே.

முலைப்பாரத்தைச் சமத்தலாற்றாதமருங்குன் மாலைகுழன் முறியும். மண்ணு
தல்- மஞ்சனமாடுதல்; கடைதலுமாம். துயிலாவாவென்க. (கசக)

க. வண்டுதேவம்மருங்குனோமென்றுபூமாலே
கொண்டோச்சுழ்தலார்கூடார்துறந்தார்
கூடாதவர்துறப்பக்கோல்வளையுந்தோடுறப்பத்
தோடார்பூங்குண்டியிலாதோழிதுயர்வேனோ.

வண்டுதே - வண்டு இயல்பான மணத்தையுடையது. ஒப்பனைக்குப் பூவுமாலையும் வந்த
வளவிலே, பூவையவள்கையினின்றிடுகின்றி மாலையை யவள்கூடாதபடி தன்னைக்
கொண்டு, இவ்வெதெத்திலேனாயின் மருங்குன்முறியுமென்றுகூறி, படிநதவன்னை
அதனோடெனனென்றுணர்க. பா. பற்கூறியவேயாம். (கசச)

வேறு.

ச. ஊன்றகர்த்தனையபோன்றுமுடெரிமுனைப்போன்றுந்
தோன்றுபூவிலவத்தங்குடொகையணிலனையபைங்காய்
கான்றமென்பஞ்சியார்த்தமெல்லனையாழ்கைகீக்கித்
தேன்றயங்குணர்பெய்கோதைசின்னையினீட்டினுளே.

தகாக்கப்பட்டபூவையொத்த ஊன்போன்றும், எரி பலவாய்முனைப்பனபோன்றுந்
தோன்றும் பூவையுடைய இலவத்திடத்து அணிலனைய காய்கான்றபஞ்சென்க.

இ - ள். அங்ஙனம்பாடுகின்றவன் கழிவேனோ? மருள்வேனோ? துயர்வேனோ?
என்று பாடி யாழைவைத்து அணியிலே சாய்ந்து வருத்தத்திலே நீட்டித்தா
ளென்க. (கசரு)

வேறு.

நுண்ணியவரியொடுநீரண்டுநோக்குநா
கண்மனங்கவற்றியகாமாதொண்டைவா
யண்ணலேநினைந்துவெய்துயிர்ப்பவாய்நலம்
வண்ணத்தின்மழுங்கிவாட்கண்ணிவாழினா.

நுண்ணியவரியோடேநீரண்டு விரும்பமருவினவாய்.

இ - ள். வாட்கண்ணி நோக்குநா கண்மனங்கவற்றியவண்ணலே அங்ஙனநினைந்து
வெய்துயிர்த்தலாலே வாயினதாய்நலம் பழையவண்ணத்தினின்றிநீங்கப்பட்டு மேனி
யும் வாழினுளென்க (கசசு)

மின்றவழ்மணிவகாமாலேமார்பனைப்
பொன்றவழிளமுலைபொருதுபுல்லுநா
ளென்றுகொலெனநினைந்துருந்தசெவ்வியுட்
சென்றனன்சிவகற்கிளையசெல்வனே.

பொருது - பொரு.

இ - ள். அங்ஙனம்வாழினவன் வகாபோலுமார்பனை இப்பசுலைப்பரந்த முலைகள்
டுக

புல்லுநாள் என்றுதானென்று சென்றநாளொழிந்தநாளித் தன்னாநத்தால் நினைந்
திருந்தகாலத்திலே நந்தட்டன் சென்றானென்க. (கசௌ)

வேறு.

ஐவிலினகலவின்ருங்கடிதொழுதினைஞ்சினும்து
மைவிலைபெற்றகண்ணண்ணமைத்தனை மருண்மீநோக்கித்
கைவிலுங்கணையுமில்லாக்காமன்போந்திருக்கவென்ன
மொய்வெல்லுங்குருதுவேலான்முவிந்கணிநைஞ்சினின்றான்.

இ - ள். ஐந்துவிந்கிடையாதேதவின்று அவ்விடத்தேவணங்கக் கயிழந்தவின்
றவனுக்கு மைவிலைபெறுதற்குக் காரணமானகண்ணன் அவனை மருண்பொத்து வே
லான்! இங்குணைபோந்திருக்கவென்றுகூற, அக்காமனும் பின்னை மூன்றுவிந்கிடைய
நீளத்தேவந்து வணங்கி நின்றானென்க.

மொய்-பகை, யிறைஞ்சினுக்குக்கூறவென்க. அவன்கேட்டதற்குமருண்டான்,
வேலான்போந்திருக்கவென்று அவள்கூறக காமனிறைஞ்சினின்றானென்று தேவ
கூற்றாக்குக. இனிப் பிள்ளையை யுவந்துகூறுமாறே கூற்றானென்று அவள்கூறலு
மாம். (கசஅ)

நிங்கள்வாண்முகமுநோகநான்ருமுடையததபுநோக்கா
னங்கதிர்க்கலாபயின்னுமணியல்சுறபரப்புகோக்கான்
செங்கயற்கண்ணினுடன்சேறடிச்சிலம்புகோக்கி
யெங்குளாரடிக்கொன்னாவின்னணமியம்பினானே.

இ - ள். கயற்கண்ணினுடைய முன்பு நிகங்கையொக்குமுகத்தில் இப்பொ
ழுதுநிகழ்கின்ற வாட்டத்தையுநோக்கானாய், முன்புநன்றாகியமுலை இப்பொழுது
பசந்தபசப்பையுநோக்கானாய், முன்பு கலாபயின்னுமல்லுவிடை மாசுண்டதன்மை
யையுநோக்கானாய் தானிறைஞ்சிநின்றவின் அடியிற்சிலம்பொன்றையுமேநோக்கி,
எங்குளாரடிக்கொன்னு இப்படியொருவார்த்தைகூறினானென்க.

உம்மைகள் வருத்தத்தின்சிறப்புணர்த்தின. அவள்வாடியிருந்த வருத்தமிசூழ்
யைத் தானுணராதே அவட்குப்பொருந்தாததோர் மொழி மேற்கூறுகின்றானென்
பார், இன்னணமியம்பினானென்றார் (கசக)

பொறிகுலாய்க்கிடந்தமார்பிப்புணணியன்பொன்றினுளேல்
வெறிகுலாய்க்கிடந்தமாலேவெள்வளைமுத்தநீக்கி
நெறியினுறைந்தலொன்றோநீனெரிபுகுதலொன்றோ
வறியலென்கொழுநன்மாய்ந்தாலணிகமந்திருப்பதென்றான்.

பொறி - மூன்றுவரை.

இ - ள். புண்ணியன்பொன்றிட்டானாயின், நீ நோற்றலொருகாரியம்; அஃ
தன்றிரியிலேபுகுதலொருகாரியம்; இவ்விரண்டுமன்றிக் கணவனிறந்தால் அணிகம
திருப்பது யான்கேட்டறியேனென்றானென்க. (கசௌ)

காய்தழல்வரைப்பட்டகற்பகமரத்திற்குக்
யாய்கழற்குரிசில்வாடியற்புத்தியழலுணிற்ப

வாய்மொழிந்துகாக்கலுற்றாள்வளைகுழற்குழற்சைவண்டார்த்.

தோய்பிழிதுளிக்குக்கண்ணிச்சுரும்புகுழ்கொம்பனாளே.

இ - ள். அவ்நனக்கூறிக் குரிசில் தீமேயந்தகற்பகம்போலே யன்பாகிய தீயின் வெம்மையிலே வாழிக் கூன்றிநின்றானை, அதனைக்கண்டு பண்ணியகுழற்பற்றத்தை யும், வளவியதாரினையும், செறிந்த மதுவைத்துளிக்குங் கண்ணியினைபுழையதோர் கொம்பனாள், முற்பட அவன் மறைந்து வேற்றுருக்கொண்டிருக்கின்றபடியைக் கூறி விட்டுப் பின் செய்துகூறுதலுற்றாளென்க. (௧௫௧)

மதுமுகத்தலர்ந்தகோதைமாற்றமைந்தற்குரைப்பாள்
கொதிமுகக்குருநிலைவேற்குரிசிலோநம்மையுள்ளாள்
விதிமுாமணங்களெய்திவீற்றிருந்தின்புயப்ப
மதுமுகமறியுநாமேவாடுவதென்னையென்றாள்.

இ - ள். கோதை நரதட்டனுக்கு வாத்தைகூறுகின்றவள், குரிசிலோ நம்மை நினையானாய் ஊழின்முகத்தாலே யுளவாய் மணங்களைச்செய்து இன்பத்தையிகழ்த்த, மதிமுகமென்னும் வஞ்சையைறிந்திருக்கின்ற நாமே யிதற்குப்புலப்பதன்றி அவற்கு எதமுண்டாமென்று வாடவது என்னென்றாளென்க.

நாமெனத் தன்னைபுயர்த்துக்கூறினாள். இதனால் அவன்செய்துகூறினாள் (௧௫௨)

வேண்டியதெமக்குநேரின்வில்வலாய் துமையனாைக்
காண்டியெனறுரைப்பக்காளையெழுமையுமடிமைநேர
மாண்டதோர்விஞ்சையோதிமதிமுகந்தைவந்திட்டா
ணீண்டதுபெரிதுமன்றிநினைத்துழிவிளக்கிற்றன்றே.

இ - ள். வில்வல்லாய்! யாம்வேண்டிய அடிமைத்தொழிலை நீயெமக்குநே ரின தம்முடையசமையனாைக் காண்பையென்று தத்தையசதியாழிக்கூற, அவனும் இம்மையேயன்றி யெழுமையும் அடிமையாகக்கடவேனென்று நேர்ந்தானாக, அவன் ஒருவ்ஞ்சையையோதித் தன்முகத்தைத் தடவ்னாள்; அவ்விஞ்சை அவனிருந்தவிடத் தை இவனுக்கு வளக்கற்றென்க.

நீண்டதென்றது - இவனுக்கு மிகவும் அரியகாட்சியை. அரிதன்றாகவ்ளக்கிற் றென்றவாறு. பெருமை - அருமை. இனித் தூரியலூர் தூரிதன்றாகவென்றலுமாம். (1)

பொற்புடையமளியங்கட்பூவணைப்பள்ளிமேலாத்
கற்பகமாலேவேய்ந்துகருங்குழற்கைசெய்வானே
முற்படக்கண்டுநோக்கிமுறுவல்கொண்முகத்தனிகி
விற்படைநிமிர்ந்ததோளான்றொழுதுமெய்குளிர்ந்துவின்றாள்.

அழகிய கள்ளையுடைய பூவணைப்பள்ளியாகிய பொற்புடையமளியென விசே டித்துநின்ற இருபெயரொட்டு. கற்பகம்: அரசர் தமதானையால் இவ்வுகைற் கொணர்ந்தகற்பகம் தேவரதுசாபத்தாற் றன்னிலையன்றிப் பூவளவே யுண்டாயிற் றென்க. மந்தாரமும் அவ்வாரும்; கவிரமும் அவ்வாரும். இனி யுத்தரகுருவிலுள்ள கற்பகம் ஈண்டிக்கொணர்ந்தாரென்றுமாம். கனகமாலேக்குக் கற்பகமாலேவென்றொரு பெயருமாம்.

இ - ள். அமளிமேலேயிருந்து வேய்ந்து கைசெய்வானை நந்தட்டன் எதிராகமாகக்கண் மகிழ்ந்தமுகத்தனாய்த் தொழுது குளிர்த்துநின்றனென்க.

நோக்கியென்றது - தத்தை அவன் வேற்றுருக்கொண்டிருப்பானென்று கூறிய வதனை மனத்தானோக்கியென்றவாறு. (கருசு)

வேறு.

செய்தவிஞ்சையைத்தேமொழிமாற்றலு
மையனெஞ்சொடுவனடிமிர்தாரினான்
பொய்யதன்மையிற் பூங்கழலானடிக்
கெய்துகேனருளாயென்றிறைஞ்சினான்

அடிக்கு - உருபுமயக்கம்

இ - ள். தேமொழி தான்செய்தவிஞ்சையை மாற்றினவனவிலே, தாரினான், “வீற்றிருக்கின்றமயப்ப” என்றது பொய்யன்மையாலே, யான சிவகனடியைச்சா
வேன்; அதற்கருளென்று மையல்கொடுக்கினே இனா ன்சினென்க. (கருநா)

மதுக்கைமாலையும்வண்டிமிர்ச்சாந்தழும்
புதுககச்சார்தபொன்வாளுஞ்சுரிகையுங்
கதுப்பினுழங்குமர்கலங்களும்
பழகட்டம்மெனப்பாவையுமேவினான்

கைனியுடையமதுமாலே மயிருக்கினியபுழு.

இ - ள். பாவையும் மாலேமுதலியவற்றை யாணிநுக்கின்றவிடத்தே தாருங்க
னென்று ஏவல்செய்தார்க்குக்கூறி அவர்ொண்டுவந்தவற்றை நீயணியென்று இவனோ
யேவினானென்க. (கருநா)

மணியின்மேற்புறம்போத்தன்னமாக்கதிர்
துணியிசுந்துளங்கொளிமேனியன
பணியிற்பல்கலந்தாங்குபுசென்றபின்
னணிசெய்தோதையங்காமினியோதினான்.

இ - ள். பணிசுருமணியின்மேலே இனையகவினாப்போதன்னவாகத் ததனை
யதுபணியாலே தன் பழையவடிவிற்குப்புறத்தே யிருநினியவீசும். ஒளிமேனியை
யுடையதாய்க் கலங்கனையும் ஒழிந்துவந்தையுந் தாங்கிச் சென்றபின்பு, அவன் அழகிய
வாகாசகாமினியை யோதினானென்க

கலமெனவே படைக்கலங்கருமடங்கின. பணியென்றது - இப்பொழுது சிவகன்
கொண்டுநிற்கிற நிறமும் வடிவும் அவனைக்காணுமளவும் இவனுக்குநிற்கவென்று நிரு
மித்ததனை. இங்ஙனமிருமித்தது, நந்தட்டனவடிவுடனே கொண்டுபோய் அரசன்
கோயிலில் * ஆடவர்குறுகாவருங்கடிவரைப்பினுள்ளே வைத்தாற சீவகனறிவதற்கு

* நெடுநல்வாடை:-பீடுகெழு ஏறப்பிற் பெருந்தகை யல்ல - தாடவா
குறுகா வருங்கடி வரைப்பின். பெருந்தகை=பாண்டியன்.

முன்னே திங்குபிறக்குமென்றுகருகியும், புறம்பேவிட்டாற் சீவகனென்னும்பெயர் வழங்காமல் அப்பொருடருவதோபெயர் ஆண்டு வழங்குகின்றமையின் இவற்கு அறிந்துகொயிலுட்சேறலரிதென்றுகருதியுமென்றுணாக அஃது “அந்நாட்டவ்வுரப் பெயரல்லாப்பெயர்சொன்னான்” என்பதனுணாக. இதளுனே சுதஞ்சனைநீங்கின பின்பு தன்னைமறைத்தற்கு வடிவுபெயரும் வேறுகவேநிகழ்த்துகின்ற நென்ப தூஉம் பெற்றும். வடிவுமறையாக்கால் இவைமறைத்ததனாற்பயனின்றும். இவ்விம பகிங்கனிற்சீவகனென்றபெயர் தேவர்கூற்று பொருளுரைகருமிடத்தும் அப்பெயரே கூறிப் பொருளுரைக்கவேண்டுகுவின் வந்தது. அந்நிலத்தா அப்பெயரறியாரென் றுணாக. இனி இப்பொன்றி யாசாராலத்திலும் வணிகாகுலத்திலும் பிறந்தவாகட்டுச் சிறிதுவடிவொப்பன்ற ஒருவடிவையெனறுமேற்குறுதல பொருந்தாது. அது தே வாக்குக்கருத்தாயின், சாடான்றிப் பிறுண்டி ருவாக்குமொருவடிவென்றேகூறுவா, அதுகூறுமையினும் இதுவே தேவாக்குக்கருத்தென்றுணாக. (கருள)

சாநதினான்மெழுதித்தட மாமல
ராமரததாமகண ற்றியகிற்புகை
பேந்தியி டினையாடாநீங்கினா
நாநென்குணங்குநபகக்கோதையே.

இ - ள் கோதை, அந்நையோதி யினென்கிடக்கன உமிடத்தைமெழுதி நாற்றிப் பகைத்தது. ஐயத்தோடே போந்தானென்க.

காந்தி - படித்தது.

(கருஅ)

தாமமாநத்துகிணைப்பள்ளிமே
நாமநம்பியிற்சாளைகிடந்தபி
னேமமாபுரத்தி டிதோமாதெய்வ
நாமரல்லொளிந்தனைமென்பவே.

இ - ள் நாட்டின் சாமனைப்போலேயப்பள்ளிமேன்கிடந்தபின்பு ஒருதெய் வமஅவனைக்கொண்டபோய எமமாபுரத்தே அரசன்கொயிலுக்குள்ளே யிட்டவைத்த தென்க.

நாமம் - அசாம், உரி - சொல் ஈறுகிரிந்தது. அச்சங்கூதலாலும் நிருமித்தவடி வாயிற்று. (கருக)

மின்னும்பூணும்மிளிர்நதிராரமும்
பொன்னும்பூத்ததொகற்பகப்பொன்மர
மன்னகாளையமாதுயிறேறினான்
மன்னும்வெஞ்சுடாமாக்கவிவரந்ததே

இ - ள். விளங்கு பூணுதலியவற்றைப் பூத்ததோர் சுறபகமரத்தையொத்த காளை துயிலுணர்ந்தான். அவ்வளவிலே, ஞாயிறும் உதயகிரியிலே வந்து பரந்த தென்க. (கரு)

வேறு.

செய்யவாய்நெடியகண்ணுள்செல்கெனவிடுக்கப்பட்ட
வெய்யவாட்டடக்கைவிரனிருத்தலும்விசயனென்பான்

கையவாஞ்சிலையினைக்கண்டெந்தருசேர்தான்
பையவாய்ப்பரந்தவல்குற்பாவையர்க்கமிர்தமன்னான்.

கையில்அவாவுதற்குக் காரணமானசிலையினெனவே சாமனம்.

இ - ள். தத்தையாலே போவென்றுவிடப்பட்ட நந்தட்டினிருந்தவளவிலே,
அமிர்தமன்னாந்ரவிய விசயனென்பான், அவனைக்கண்ட மகிழ்ந்து அருகேசேத்தா
னென்க. (கசுச)

தெய்வமேகமமுமேனித்திருவொளிவந்தமாரபி
னையநீயாராயென்றற்கவனுரைகொடாதுவிட்டான்
பையவேபெயர்ந்துபோகிப்பனிமலர்க்கோதைமாரபின்
மையலக்களிதுபோலுமைத்துனங்கினைச்சொன்னான்

சீவகன்கொண்ட வடிவுகொண்டு நின்றதொருதெய்வமாதலின், தெய்வமேகமமு
மேனியாய் அவற்குத்தொன்றிற்று. வடிவொன்றையாகவுந் தெய்வத்தன்மையைத
தன்னுணர்வுமிகுதியா னுணாதலின், இவற்குச் சிறிதுவேறுபாடுமுண்டென்றற்கு
நீயாராயென்றான்.

இ - ள். மேனியையும் மார்பினையுமுடையவைய! நீயாரென்று வினவ்ந்ருத்
அவன் மறுமொழி கொடாதேவிட்டான்; அதனாலே யவன் மீண்டுபோய்க் கோதை
மார்பினையுடைய மைத்துனனுக்கு இச்செய்தியைக்கூறினானென்க.

வசந்தரியவற்குக்கூற, அவன்கண்டசெய்தியை யிதனையென்றான். ௨௨ - அசை
இவ்விடத்திருந்து உலாகொடாதிருந்ததுவும், அவன்வெறுதபழகாசத்தவும் இவன்
மேற்றங்கய தெய்வமென்றுணர்க (கசுஉ)

க. சந்தனக்களியும்பூவுந்தமனியக்குடந்ததுணர்நங்
கெந்தநாறகிலுமுத்துங்கிளரொளியிளக்குமேந்நி
யந்தில்விற்பயிற்றுந்தானமவழிபடவாங்குச்சென்றான்
மந்திரமடந்தையன்னாள்வசந்தரிவந்துசொன்னாள். (கசுங)

உ. ஆரகிற்சேக்கைநீங்கிவெறுநிலத்தழகடாமே
நீரிந்நகிடந்ததென்கொலென்றயானினேந்துபோகிச
சேர்துணைகழற்சென்றேன்செல்வியோடாங்குக் கண்டேன்
போர்பலகடந்தவேலோய்மாயங்கொல்போற்றியென்றான். (கசுச)

ங. கணைகழிகண்ணிசொல்லக் காரியயானுஞ்சென்றேன்
மணியிலங்கொன்பொன்வைவாள்ளேடகமருங்குல்லைத்த
விணைகழிசயமன்னாளிளமையும்வனபபுமேருந்
துணையமைவடிவுஞ்சொல்லினின்பொறியொற்றிக்கொண்டான்.

ச. கீண்டதோணையசெங்கணிமமாய்ச்சுநிர்த்தகுஞ்சி
பூண்டதோராமேனிப்பொன்னுரைத்திட்டதொக்குந்

காண்டுகாதிந்ருழந்தகுண்டலங்குவளைப்பைந்தா
ரரண்டகையழகன்யாகொலறியலனவளையென்றான்.

இவைவரான்குமொருதொடர்.

அந்தில் - அசை.

இ - ள். மந்திரமாகிய மடந்தையை யொப்பாளாகிய வசந்தரி விற்பயிற்றுந்
தானத்தை வழிபடுதற்குச் சந்தனக்குழம்புமுதலியவற்றை யேந்தியவ்விடத்தேசென்
றவள் வந்து எனக்கு ஒருவராதைகூற்றினாள், அவள்கூறினபடி: அடிகடாஞ் சேக்
கையநீயங் கொழுகிலத்தே நீர்மையோடேகூடந்த காரணமென்னென்று நினைத்துப்
போய்க் கனகமாலையைக் கோபித்தற்குச்சென்றேன்; சென்றநான் அவளுடனே யவ்
விடத்தேசுண்டேன், ஆதலின், வேலோய்! அவாசெய்தி மாயம்போலேயிருந்தது; அந்
நிலைமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று கூறினாள், அவள் அங்கனங்கூறுதலின்,
யானும் அச்செய்தியைக் காண்டற்குச்சென்றேன்; சென்றுயான்கண்ட ஒப்பில்லாத
சீயமன்னுந்நன்னுடைய இளமையையும், வகுப்பழகையும், தோற்றப்பொலிவையு
ம், ஒப்பில்லாதவடிவையும்கூறில், நின்னுத்தமஇலக்கணத்தை யொற்றிக்கொண்
டிருந்தான்; அங்கனமிருந்த தோளையுங் கண்ணையும் குஞ்சியையும் கல்லிலேபொன்
னுரைத்ததொக்கும் ஆரமேனியையும் குண்டலத்தையுமுடைய வழக்கன் யார்? அவனை
யானறிகின்றிலெனென்று சொன்னேன்.

வசந்தரி யடிகள்கவையுநிலத்தே கிடந்தாவென்று கழறச்சென்றேனென்றமை
யானும், விசயன் நின்பொறியொற்றிக்கொண்டானென்றமையானும், உவமைகூறுத
லின்றி இருவரும் இருவாக்குமொருவகவென்றே கூறினாள். உவமையாவது சிறி
தொத்த இரண்டிற்கும்வெறுபாடுணர்த்துவது; இஃது அதுவன்மையுணர்க. பொறியும்
ஒன்றியுருத்திலைஒப்பன்றி யதுவெயாயிருக்குமென்றுணர்க. இவ்வாற்றானும் நிரு
மித்தமையேகூறிற்றும். வசந்தரிமகடுவாதலிற் றெய்வத்தன்மையுணர்தலின். (1)

இனத்திடையேறுபோலுமெறுழவலியுரைத்தமாற்ற
மனத்திடையிழந்துகேடடுமைந்தனந்தட்டனையாம்
புனத்திடையிலினொற்பொருளுரைபெற்றுாவந்தா
னெனத்தவிராதுசென்றற்கெய்தினனென்பவனறே

யாமென்றோடும். மைந்தன்யாமென்பவெனக்கூட்டுக. பொருளுரை - மந்
திரம்

இ - ள். விசயன்கூறியகூற்றை யிவன்கேட்டு உட்கொண்டு தாங்கண்டமைந்
தனை நாமென்பர்கள், அதற்குக்காரணம் தந்தைபொருளுரையாலே யான்கொண்ட
விய்வடிவைப்பெற்று நந்தட்டனேவந்தானென்று கருதுங் மனத்திடையிழந்து தங்கா
தே யப்பொழுதே யவ்விடத்தேசென்றனாகினென்க.

என்ப எனப்பன்மையாகுகூற்றிற்று. வசந்தரிகூற்றையுங்கருதி. அன்றே-அப்
பொழுதே. (சுருக)

கருமுகிற்பொடித்தவெய்யோன்கடலிடைநடப்பதேபோற்
நிருமுகஞ்சுடரநோக்கிச்சிவகன்சென்றுசேர்ந்தான்
நருமனையரிதற்கண்டதனஞ்சயன்போலததம்பி
நிருமலர்த்தடக்கைகூப்பிச்சேவடிதொழுதுயிழ்ந்தான்.

கடலிடைத்தோற்றின் விளங்கிற் கருமுகிலிடத்தே விடாதுநடப்பதேபோலு முகம். முகில் குழலிற்கும், வெய்யோன முகத்திறகுமுவமை * “கடற் - றேற்றுஞ் செஞ்சுடர்போலச்சுடரந்ததே” என்றாபின்னும்

இ - ன். சீவகன் நன்முகஞ்சுடரநோக்கிச் சென்றுசோந்தான்; அப்பொழுது தருமனையரிதாகக்கண்ட விசயனைப்போலே தமயி தொழுதுவீழ்ந்தானென்க. (கசுஅ)

தாமரைத்தடக்கைகூப்பித்தாண்முதற்கிடந்ததம்பி
தாமரைத்தடதையொத்தான்றம்முனும்பரிதியொத்தான்
றாமரைக்குணத்தினுளையும்முறைதழுவிக்கொண்டு
தாமரைச்செங்கணுந்தன்னுபரிவுதீர்ந்தான்.

இ - ன். அங்கனத்தொழுதுகிடந்ததம்பி தாமரைத்தடத்தையொத்தான்; தமைய னும் அவன்முகமுதலியவற்றையலர்ந்தலிற் பரிதியையொத்தான்; அவ்வழிபாட்டி ன் பின்பு தாமரையென்னுமெண்ணையுடைய குணத்தினுளை அன்பின்மிகுதியான் முக் காற்றழுவிக்கொண்டு பின்பு சீவகனுந் தனக்குற்றயருநதமெல்லாந்தோந்தானென்க.

என்றது - யான்போந்தபின்பு இருமுதுகுரவருநதென்னென்று தனக்குற்றுக க்டந்தபரிவும் இவன்வாய்க்கேடந்ததோந்தானென்க (கசுக)

என்னுறுநிலைமையோராறெரியுறுதளிரிவ்வாடிப
பொன்னுறுமேனிகன்றிப்போயினீர்பொறியிலாதேகன்
முன்னுறவிறையோரேன்முரிப்பேரொகலெல்லாம்
பின்னுறுபரிவுசெய்தேன்பேதையென்கவலலென்றான்.

எனக்குற்றநிலைமையை யொராற்றென்றது தொடர்ந்தோன்றி ன்நிலைமை யையறிந்தும், உன்மையென்றுணராசே யென்றவாறு. “பொண்ணோடாய்க்கன்” என்று இருமுகுறியகூற்றைச் சுத்துகண்டதங் செட்டி இவ்வருந்துவென்று இப் பனங்குறினன். பொறியிலாதேகன் - இப்பேத குரவளையும் வழிபட்டிருக்கும் நல்வினையில்லாதேனென்றவாறு.

இ - ன். பொறியிலாதேன் சுட்டியவகாரன் என்றசெய்வததுப ரிவிப்ப தோர் தீவினைவந்தமுன்னிதமலாந் குணமாவது தருமிக்காகப் பன்னுயிர்க்கு தியுருகுகின்றவிதனை யொரேறும்ப பெறையென்கியயான மதனன்மேலவரையெ யின், மேனிகன்றிப்போனநீயானும் ஓசுதம் எல்லாம் என்றதநிலைமையோராறே வாடிப் பின்பு முடியவறுபவர்குந்தன்பத்ததை யெய்தேன். இனி நீவருந்தாதே கொள்ளென்றானென்க.

இதனையென்றதுகளிரிந்நடையுதவியதனை. முன்னும் † “பொண்ணியென்றுவிட் டான்” என்றான். இனி முன்னுறவென்றதனை அச்சுணந்தியாசாரியாகரு நேருகின்று பொழுதென்னின், அதுபொறுந்தாது, என்னை? தான்மெல்லுகின்றதறியாளுதலா னும், ஆசிரியன்கூற்றாலே ஓயாண்டு அவனிருப்பனென்றுணர்ந்து “இன்னுயிரவனை யுன்னுமெல்லுநாந் தத்திலலை” என்று தான்கூறினமையானுமென்பது. (கஎ௦)

* இலக்கணயாரிலம்பகம், சுஉ௦. † பதுமையாரிலம்பகம், உ.

ஆக்கமுங்கேடுமுதர தீரடி நனையல்லிாமேலைப்
பூக்குலாமலங்கன்மலைப்புட்கொடியாறகுமுண்டே
விக்குவார்புலையினுர்போல்வெந்துவொந்துருகியபய
நோங்கினீரென்றீயெயர் ஈனுதியழற் பட்டமொப்பான.

இ - ள். நகரத்தவர், ஆகமுயடுமுதலிச் சீரயல்லீர்; முன்னுள்ள இராமனுக்குமுண்டி, அவன் இயைபுநிச்சயமாகே கேட்டமற்றது. தம்பியையுமுடிவியாகக் கொட்டான்; நீர் உடன்பிறந்தவரானினைப்போலே. உதவாதேயிருந்து வருந்துமபடியெய்தினைப் பார்த்தீர். என்பது.

நோய்ச் சிகிச்சை - சாபணணிவந்துகாட்டவனை மதுன்மேலே செல்லென் னாதே நில்லென்று நோய்ச் சிகிச்சை. (தகக)

தேவனாம்பேரூரில் தந்தை பங்காதுரப்பாவர்
தாவரப்பயிற்சியைத் தம்மனாப்பாக்கீர்க்கப்
பருவநூதன்பாட்டுமேற்பாடியே சொல்குசென்றி
நிறுவாதிசைக்கின்றது. இம்மபொத்தியுடையோ

இ-ள் அவர், முடிந்திருக்கலாம் என்று யாரைச் சந்தைப்படுத்த
வாணிகராய் பட்டத்திடுவதால் உத்தமம், உபபாத்தசமிகு மிகவுருத்த
முறையினால் உத்தமம் உபபாத்தசமிகு மிகவுருத்த தாண்டி (உத்தமம்)

பரிந்துரைத்தல்புலவர்மொழிவந்தவன்
 கொஞ்சமுடையது மறுவேர்தட்டலபுலவகர்பெற்று
 மறந்தகுறையுடையவன்மறுபுலவகர்பெற்று
 வரும்புலவர்மொழிவந்தவன்

[illegible]

கொழும்பு மீனாட்சிநாதர் கோயிலில் பரமசிவனாக நோக்கித்
கழுமியகற்பனையினை மீதுள்ளிப்போவான்
கொழும்பு மீனாட்சிநாதர் கோயிலில் பரமசிவனாக நோக்கித்
கொழும்பு மீனாட்சிநாதர் கோயிலில் பரமசிவனாக நோக்கித்

இ - ன். கொம்புள்ள, தன் கண்ணினால் தெரிவிப்பது மிகவும் மட்டுக்குேட்பு, கற்பினும்; ஐயன் நின்மைத்துவ னென்றாலும, அஃதும் கித்தன்மைக்கான இளங் கையாயது நம் எழுபிறப்பும் பெருமேன சுவென்ற னென்க. (கஞசு)

குடவரையணையமாந் திருநெல்வேலி மெ.மு.திக்கோல
வடவரைவைச்சாதிவாநெடுவரை கலந்தபைம்புண்
டடவரைமாபிள்ளிமன்னத்தம்பட்டியோடமித்தமுண்டான்
படவரவல்லுலாநம்பாள்மைபால்விருந்துசெய்தாள.

இ - ன். குங்குமமெழுதலாலே அத்தகிரியையொத்த நந்தட்டன் மார்பிலே யணிந்த சாதுவரத்தின் ஒளிகலந்தபூண் சிவகனது வனாபோலுமார்பிலேமின்னும படி எதிரேயிருந்து கூடவுண்டான், அல்குலானும் விருந்திடுகற்றாலே விருந்து செய்தாளென்க. (சுஎரு)

விருந்தவன்செய்தபின்றைத்தம்பியுந்நானும்வேறா
விருந்துழியென்னைக்காணாதுற்றதையெவன்நொலென்று
பொருந்தினர்செய்தவெல்லாம்புலாவிடுத்துணாமோவென்னக்
கருங்குழற்செங் ட்பைந்நார்த்நாளையினுனாங்கிவருவே

இ - ன். அவள் விருந்துசெய்தபின்பு தம்பியுந்நானும் எளித்திருந்தவிடத்து, என்னைக் காணாமையினுற குரவர்முதலாயினா உற்ற வருத்தமென்னென்று அசனை முதற்கேட்டுப் பின்பு தோழன்மாரசெய்த கூடபாடெல்லாம் பெறுபதித்திச் சொல் லாயென்று சிவகன்கூற, நந்தட்டனும் இதனைக் கூறாநின்றென்க

உணாக்கின்றவன் இவ்வித்திட்டாளென்றுணாத்தானெனச் 'சொல்லிய' என் னுங்கவியோடுமுடிசூ, கருங்குழல் - கொடியகழல், புறா - கூறுபாடு. சிவகன், தான் முன்பு அவர்செய்திகண்டபொந்தபின்பு அவர்செய்தபடிக்கேட்டென்றான், குணமாலே யாரிலம்பகத்தில் நந்தட்டனுடன் தோழன்மார்க்குதேசஞ்முன்பு அவர்சம்மிந்கூறிய வாறு இவனையாளுதலின், நானும் அவாங்குடனபின்பு பிறந்தசெய்தியினைகூறு கின்றான். இதனால் அத்தகிது வேறுபாடாயிற்று. (சுஎசு)

புண்ணுமிழ்குருதிபோந்தபோர்க்காம்போன்றுதோற்றி
யண்ணலங்கதிரும்பத்தடைந்துசெவ்வாங்கொளந்தித்
துண்ணெனக்களத்துநீங்கித்தொன்னநர்ப்புறத்துத்தொக்கே
யெண்ணுமின்செய்வதொன்றன்பதுமுகனெரியும்வேலான்.

இ - ன். சதிரும் அத்தகிரியையடைதலாலே குரவ்போந்து களப்போலே தோன்றிச் செக்காப்பான்மொட்டவந்தியிலே எல்லாம் மழையின்நீருதியாறு துணைக் கென்றவளவிலே, பின்பு நன். எத்தானுமையர்ள், அவ்விடத்தில் உறியுந் நதரிடத் தேருவிந்து யாம் மீடர் செய்புங்காரியடைபிற்புள்ளுயர் இன்னுறச் செயலாகியபது முகனென்க. (சுஎஎ)

மின்னெனமிளிரும்பைப்பூட்டித்திசென்வெருளநடுவொடிய
கன்னவிரோளிணைநகாண்கவேமாயினிள்ளே
மன்னனைவாமினானேவானகங்காடமுந்நார
தன்னையுஞ்சவடமுப்போகிச்சாரியைச்சாரதுமென்றான்.

இ - ன். அப்பொழுது புத்திரனைவெருளின தோளிணைநகாடெனமாயின், இப்பொழுதே எட்டியங்காணைக்கொன்று மாயையழித்துப்பாய்ச் சிவகனைச் சேர்வேமென்றென்க. (சுஎஅ)

சிலையொடுதிரண்டதிண்டோட்டேமமாதத்தென்பான்
மலையுடையருமிந்சீறிமாற்றலனுமினாயுண்ட

ஸ்லையுடைக்கண்ணியீர்க்கிஃதெளிதூங்குரிசிலுண்மை
யுலேவினோழன்மையாராய்ந்தொறுப்பதேதுணிமினென்றான்.

தேவமாதத்தன் - உலாகமாபாலன்போற் கொள்க.

இ - ன் உலக்கல்லாலேதிரண்ட தொலையுடைய தேவதத்தன் மலையையுடைக்
கின்ற வருமுப்போலேசிறிப் பகைவனுயிரையுண்டலாகிய இத்தொழில் உமக்கெளி
தாதலின், நங்குரிசிலுண்மையும் இன்மையும் வருத்தத்தோடேநின்றாராய்ந்த பின்
பகையைக்கொலைத் துணிய்கொன்றனென்க .

அவன்கிறையாயிருக்கல் இவ்வாகாதென்றான் .

கஎக.

பவ்வததுபரிதந்தவெய்யபரிதீபோற்றிதல்நாற்பு
தெவ்வரைக்கிழங்கினோடுந்நாறுநீசொன்னவாறே
பெவ்வதைத்தணித்துமென்றான்சித்தநென்னலோடு
மவ்வப்பணந்தண்டார்ப்பதுமுகனிதனைச்சொன்னான்.

பரிதியிரையையுறுவாறுபோலே நின்றன்கூழந்த பகையைநீக்குதற்குரியனாக
லின், அவற்றுக்கேதொடராரென்று . இவ்விதற்கு, கு - பகைப்பொருட்கணவந்த
ளான்காழறுபு - மக்கள் நூற்றுமையாந் தேரக்கோருக்குத் தீதுகினைமென்றான்.

இ - ன் திரிததன் புத்திசென்கூறியவாடு தில்லாது பகைவரைக்
கொன்று எவ்வததைத்தீர்ப்பென்றான், என்மையிலே பதமுகன் இதனைக்
கூறினென்க

அம் - அசை .

சஎஃ

நம்பிரந்தபுட்கேட்குநங்கட்டுக்குரவருபனா
தம்பரிவகற்றியொம்பிரநீர்க்கடவ்மாபுதங்கு
கம்படுசெயாபரிவுநீங்கிககற்றிப்பாக்குவாத்துச்சொல்லா
ரிம்பரிவவுலமொப்பாய்க்கொணையானாப்பதென்றான்.

இ - ன் நம்மயங்குநிததுகுரியார்க்குத் தாம் உபாத்துசொல்லாராதலான்,
இவ்விதது இவ்வலொழுக்கத்தையொழு நினைகு இனி யான் கூறுவதெ
யன்! குயினுங் கூறுகின்றேன், நந்தபுட்கு! இதனைக் கேட்பாயாக; இந்நதக்கருசெ
யுகின்ற வந்தநதநினின்ற நீ நீங்கி நமக்குக் குடையாய்ளரா வருததததையு நீக்கி
அவரிருக்குமளவும் அவரைப்பெணி அடிறகதால் நீக்கடனாகிய முறைமையைச்
செய்வாயாக வென்று கூறினென்க.

நீங்குடன் - உதகக்கிரியை. எவன் என்னையென்கின்றது. இ-அசை. (சஃக)

ஓம்படைசாற்றற்பாலதுளளவாகாகுமன்றே
யாம்புடையென்கணிலையங்கையென்கண்களாகத்
தேம்படுதாரினீர்க்குஞ்செல்வற்றஞ்செய்வசெய்தேன்
காம்படுகாட்டுத்தீயிற்றனன்றுடனெழுகவென்றேன்.

இ - ன். உயிருடனேயிருப்பார்க்கன்றே இவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளென்று

கூறுவது; உயிர்வாரும் பக்கம் என்னிடத்திலை; ஆதலின், இது கூறவேண்டா; என்கண்கள் கையாக அவற்றினீராலே துமக்குஞ் செல்வனுக்குஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் மாபெல்லாஞ் செய்துவிட்டேன்; இனிக்குட்டிப்போலே சேரவெழுகுவென்றே நென்றனென்க.

அழுதது-இழுவென்னுமெய்ப்பாடு. துமக்கெனவே சுறமெல்லாமடங்கும். (1)

கோட்டிளங்குழவித் திங்களிரண்டன்னவெயிற்றுக்கோளே
வேட்டதோசிங்கஞ்ஞழந்தவேக்காயினினத்தின்வெய்ய
வாட்டபடையெழுந்துவாழ்க்கைகென்னுமாங்கட்
பாட்டினையொருவனொன்பரிவற்பாடினானே.

கோடு - வளைவு.

இ - ள் முன்பு சிங்கத்தைசுருட்டி புலித்திரள்போலே வெய்யவாயை நமது வாட்டபடை அச்சிங்கத்தினேதந்தீர்ந்திரு யான் அங்நனங்கூறகேட்டு எழுந்திருந்து சிவகன் வாழ்குவென்றவனாயிலே, எங்கள் வருத்தந்தீர் ஒருத்தன் பாட்டினைப்பாடின நென்க.

நீயும் யாங்களுஞ் செங்கமும் புலியும்போலிருப்போமென்றன (கஅக)

வருவார்ங்கோவரினீனவாணு சத்பசலைதீர
வருகிறைந்துடன் றுமுன்கைவனாயுகமெல்லவேண்டா
வருவிரும்புமத்தயானையொருதுழித்தாரென்றெண்ணி
தெரிவிலபேதைமுல்லெழுந்தனதெனியிதனென்றான்

இ - ள், யானை மரத்தவாய் அடர்ந்துழி அவுதைக்காரென்றெண்ணி ஆர யாதே முல்லை பூத்தன, இசைப்பாடுவமன்வென்ற தெளிநீ, இன்னமெல்லவேண்டா; யானவரிடத்தேசென்றாற் குறித்தபாடுதே நீட்டித்தாராயின் மெல்லியவனையும்; யான்சென்றபொழுதே நிற்பசலெதிரட்டொள்வாயருவென்றனென்க.

இது பருவமன்றென்று தலைவியையாழைத்துத் தாதுசெல்கின்ற பாணன் கூற்று. * “நிலம்பெயர்ந் துரைதல் பவொநிலை உரைத்தல் - கூத்தாக்கும் பாணாக்கும் யாத்தவை யுரிய” என்னுங் கற்பியுருத்திரதாரமும், † “அரக்கத்தன்ன * * * தே ரே” என்னுமசப்பாட்டில், “யாங்கா குயங்கொல் பாண வென்ற - மனை யாள் சொல் லெதிர சொல்லல் செல்லேன்-செய்வழி நல்லியாழிசையினென்பையெனக்-கடவுள் வாழ்த்திப் பையுன் மெய்நிறிந்- தயாநிறஞ் செல்வென் கண்டனென் யானே” என் பதனுணங்கொள்க. எனவே சிவகன் இப்பொழுதுவாராவென்பதாஊம், யாஞ்சென்று பின்புகொண்டவருவோமென்பதாஊம், இதற்குக் கருத்தென்று தேறிப் போத்தொழில்தவிர்தல் பயனும். இனி என்னுளென்று பாட்டோழித் தோழி யாற்றுவிர்தா ளென்றல் எண்டைக்குப் பொருந்தாது. இன்னவருவரெனக்கூட்டி இப்பொழுதே வருவரென்றால் இவனும் இப்பொழுதே வருவனென்பதாகருத்தாமாதலிற் பொருந் தாது. (கஅச)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், உஅ.

† அகநானூறு, கச.

பாட்டினைக்கேட்டலோடும்பழம்பகைகட்புமாமே
யோட்டியுங்கோறுமன்றேநம்பராணுண்மைபெற்றா
ண்டிடம்பரந்துபோகிநாடுநாங்கலொன்ன
விட்டமும்வெறுமாகவிடெப்புணைக்கினைத்திட்டேமே.

ஆமே, எகாரம் - எதிர்மறை.

இ - ன். பாட்டினைக் கேட்டவளவிலே, அதன் பொருளைக்கருகிச் சீவகன் பிழைத்த படியையுந்ந்தான் பின்பு சிலநாள்கழித்தும் அவனைக் கொல்வேமன்றோ! அஃதெனினெனில், **“பழம்பகை நட்பாத எல்”* என்னும் பழையமொழியுமுளதன் றே, இனி யாம் பரந்துபோய நாட்டிடமெல்லாம் எடுத்துமென்றுகருகித் தனித்துந் திரண்டும் எவ்விடமுந்தேடினோமென்க

இலையுணர்நீதீரல் - ஒருபழமொழி. நாடு-நாளிலாதிற்குட்பொதுப்பெயர். (1)

க. மணிபொதுதுகிலிற்றே ழென்றுமஞ்சுகழ்வனாநணுடி
யானிரகர்யான்சென்றெய்துமாலேதன்மனையைச்சேர்ந்தேன்
றுனொலல்கட்டாந் சவுரமுத்துச்சொரிவபோற்றே ழென்றுமுன்கை
யாநிலொலத்தோடேகனம்மனமிருந்துரைவாரா. (கஅசு)

உ. என்னைக்கண்டடிசிலாபகவையாநகெனதவலநீங்குட்
பொன்னைக்கண்டபைசாயலவையுந்நடையிலேநதக
துன்னையுற்றமஞ்ஞைகேநாற்றம்போலருகதகைசை
பாணைநாட்டுவனைநீயிழ்பொறியகண்ணளாகி. (கஅஎ)

ங. ஆகுகோயின்றிநீரேயுண்ணவும்வல்லிநானி
கொடியிநீரையனீயேபெனக்ககிந்துருகிசாயப்பொறு
கொடிதுகனாநதவய்யாந்நுழைந்துமாகிதன்விழ்நக
பெடைமயிறசாயலாடப்பேருகண்டாகருமீண்டேன்.

இவ்வாறுமொருதொடர்

இ - ன். யானைகன்று வரைகளைநாடி நகரையெய்திக குணமாலே மனையைச் சேர்ந்தேன், அப்பொழுது காந்தப்பூப் பழம் யுதிர்வனபோலேதோன்றி வளை நலத் தொடே யேகவிரகது அமனமககிந்தவன் என்னைக்கண்டு எனதவலநீங்கும்படி ஐயாக்கு அமலிலா குகையின, அவ்முகத்தில் அமலிலேயேநின்றாக, நோயுற்றமயில் போலிருந்த நங்கையனுடன் கொடியிழிந்துவனைநீவீழ்ந்தான்மையையுடைய கண் ணளாய், ஐயாந் அமகனையின் நோயுண்ணவும் வல்லிராயினிர்; நீகொடிய ரென்று சகிந்துருப்பொழுகாம துகளாந்தாந் போலே நிலத்தேயிழுந்த சாயலா டன் வருந்தமகனது அய்விட்டத்தினின்றும் மீண்டேனென்க.

ஆகுகு - வகாரம். என்று - என்ன. பொன் - திசு. பின்னை, ஐ - அசை. பின் னுன்-மற்றைநாள். பெடைமயிலென்றார், பொலிவழ்தலின். (கஅஅ)

செல்லனையின்றநாடிச்சேவடிதொழுகலொன்றோ
வல்லநிவ்வுடம்புநீங்குகிவெற்றுலகடைதலொன்றோ

யெல்லையிவ்வி ரண்டினென்றேயிப்பகன்முடிப்பெல்லெ
மல்லிகைக்கோதையைப்பான்மலைமாண்மனையைச்சேர்ந்தேன்.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டு செல்வனைக்கண்டு வணங்குதல் ஒருகாரியம்; அது கூடாதாயின், இறத்தலொருகாரியம்; இவ்விரண்டினுன்றை யின்றைப்பகற்பொ முதினெல்லையின் முடிப்பேனென்றுகருதித் தத்தைமனையைச் சேர்ந்தேனென்க. (1)

மணியொலிவீணைபண்ணிமாண்டகோழவமாத
ரணிமுலைத்தடத்தினெழ்ந்வெப்பராற்படபமாற்றிப்
பிணைமலர்க்கோதைகீதம்பாடயான்பெரிதும்பேதுற்
றிணைமலர்க்கண்ணிக்கொவ்வாவிளியருகிளவிசொன்னேன.

இ - ள். கோதையையுடையவம்மாதா அழகிய ஓசையையுடைய யாழைப் பண்ணி அதனரம்பைத்தடவுதற்கு முலைத்தடத்தேசேர்த்தி அதன் வெப்பத்தாலே அதன்குளிரச்சியைமாற்றிப் பாட, யான் பித்தேறி அவளுக்குப்பொருநாத கிளவியைக்கூற்றினெனென்க.

இளவருகிளவி - “பொற்குலாய்” என்னுங்கவி (கக1)

சொல்லியவெண்ணோர்க்கித்துளங்கனும்மடிகுள்பாதம்
புல்லயான்புணர்ப்பென்றுபொழுதுபோயபபட்டபின்பை
யெல்லுள்விஞ்சையோதியிவ்வழியிடுவித்திட்டான்
சொல்லுமினடிகணிநும்போந்தவாறென்குமென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிய வெண்ணோர்க்கு வருந்தாதேசொள்; நும்மடிகுள் பாதத்தை நீசேரும்படி யான்கூட்டுவெனென்றுகூறி ஞாயிறுபட்டபின்ப விஞ்சையையோதி விடியற்காலத்திருளிலே இவ்விடத்தே இடுவித்தாளென்று உணர்த்தான்; அங்ஙனமுரைத்தபின்பு, அடிகளே! நீரும் போந்தவாறு எனக்குக் கூறுமினென்றான்.

காணிய்துணைக்கின்றயன் இடுவித்திட்டாளென்றாள் தானென்கூட்டிக. (கக2)

தாதையாருவப்பச்செய்வான்ருழ்கச்சிற்பிணிப்புண்டைய
போதராநின்றபோழ்திற்போப்புலிக்குராத்திற்சீறிக்
காதனஞ்சுற்றமெல்லாங்கையிலங்கெஃமேந்திச்
சாதலேபுரிந்துதோர்நுந்தன்மையந்நதரிற்குள்ளேன்.

இ - ள். ஐயனே! தாதையா மனமகிழ அவரேவல்செய்தற்காக விடாமற நங்குவதோர் கச்சிட்டுப்பிணித்தாற்போல அவர்சொல்லாற்பிணிப்புண்டு போதுகின்ற காலத்தே, நஞ்சுற்றமெல்லாம் எஃகமேந்திப் புலிக்குழாம்போலேசீறிச் சாதற்கொரு ப்பட்டுத்தோன்றுமியல்பை அந்நகரிந்தண்டேனென்க

கச்சின், இன் - உவம்பொரு.

(கக2)

கண்டபிணின்னைக்காண்பேன்கருவரையுலம்புப்பல்கால்
விண்மீவுமுடையவாலின்வெடித்துராய்வெகுண்டுநோக்கி

யெண்டிசையோருமெளக்கஞ்சரமிரியப்பாயு
மொண்டிறற்சிங்கமன்னகதழொளியுடற்சிகண்டேன்.

கருவரையிற்சிகரமுமஞ்சியுடையம்படி. வாலினலே பல்காலும்வீசி வெகுண்டு
பரந்துநோக்கி எண்டிசையோருமசசங்கடும்படி. குஞ்சரத்தைக் கெடப்பாயுந் சிங்க
மென்க; “பழிவந்து மூடுமென் றென்குதும்” என்றாற்போல. அஃகவும்பாடம். கத
ழொளி - மிககவொளி.

இ - ள். அவரைகணடபின்பு சின்னைக்காண்கின்றயான் சிங்கமன்ன நின்
னுடற்சியைக் கண்டேனென்க.

முன்பு அவன் சிங்கத்தையினறி யெழுந்தேமென்றதற்கு நீ யப்பலிதகிரளுக்குச்
சிங்கமன்றானென்க. வீண்டு - விகாரம். (தகக)

சினந்தலைபபெருக்கித்திக்குநாளுறுபினைசசருக்கித்திப்போ
லனன் றாநல்லாதகண்ணாறுநினைசெவியிறுநகி
முனம்புகவடக்கிப்பின்போநநிருந்துபாயவானமைந்த
வினந்தலைப்புலியோடொக்குந்தோழர்நி ன்னிடைத்திறண்டேன்.

இ - ள். அதன்பின் சினத்தை யிடத்தேபெருக்கித் திககோட்பாட்டையுடைய
உறுப்புக்களைச்சுருக்கி யழுந்து சுழல்கின்றகண்ணெட்டே தேர்திறத்தினைசெவியிறுந
உடம்பினைக்குறைத்துப் பின்புநாநின்று முன்னெல்லப்பாய்த்திருந்த திரட்சி
யை யிடத்தேயுடைய புலியோடொக்குந் தோழரைந்நிடைத்தேகண்டேனென்க.)

கூடநீர்நின்ற பெற்றிருந்நாடிப்பானோக்குமே கோ
கேடகம்வானொடேந்திக்கெயிர்நிரகரமென்ன
மடததினுச்சிநின்றமலைமகடல்மைகண்டே
யாடவார்க்குமுவையொப்பாயனுகினேனதன்கணென்றான்.

இ - ள். நீ அம்மனதுசேரநின்றதன்மைகண்டு தாதையார்குந்தன்மையின்,
நும்மையேவா, யிராய்குடையபாப்பென்பொருட்டைக் கெடுகவிரகரென்று ஏங்கி
நின்ற தந்தைதன்மைகண்ட, “நீயொப்பாய்” அந்நிலையே அச்சினெனென்ற
னென்க.

“தாதை” முதல் இ - ள். அ. மொ சொ டா (தகக)

மொண்டிவாநி பவாழ்விற்சாதலெபரிதுநன்றென்
றெண்ணியேவாமகன வியுமியல்புநொரு கபபடம்க்
கண்ணினுடையபன்மனைந் சிந்தித்தே கன்கடவுலவாழ்த்தி
மண்ணல்லவந் முந்நுததோன்றியாந்நென்னைக் கெண்டெபொந்தான்.

இ - ள். தன்மனையான் தன்னிடனாக உயிர் வாழ்தலின், இறத்தல் மிகநன்
றென்றெண்ணினேன்; எண்ணி நமக்கு ஒருசெயலின் றாகி நஞ்சுற்றமும் வீயும்வகை
யோடே முன்சொந்த சிவினை நெருங்கப்படுதலாலே, இந்நிலைக்கு இறைவனல்லது
வேறொருவரின்றென்றுகருநி யிழைவனைவாழ்த்தி இயக்கனுக்கு யான்கடறியநிலை
யைக்கைவிட்டுப் பின்னும் இயக்கன்றன்மையேநினைத்தேன்: அவன் வந்துதோன்றி
அவ்விடத்தினின்றும் என்னைக்கொண்டுபோந்தானென்க.

*“வாரணத்தொழுவினமுற்றி-மீளிமைசெய்யின்” என்றிலையைவிட்டு வாழத் துதல் - ஒம்ணமோஅரஹந்தாணமென்றல். அழுங்க - குழந்தவரவருந்த. (ககக)

மந்திரமூன்றுந்தந்துவானவன்னிப்பச்செல்வேற்
கிந்திரதிருவிற்குழந்தவினமழைக்குழாத்தின்வேழந
கொந்தழற்காடமித்தியால்வலோப்புண்டகுழாத்தைநோக்கிச்
சிந்தித்துக்கவன்றுநித்பத்திருமழை பொழிந்ததன்றே.

மந்திரமும் பிறவுமுண்மையின், உம்மை †“இளைத்தென வறிந்த கிளைமுதற்
கிளவீக்கு - விளைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” என்றமும்மையன்றி, மூன்
றமந்திரமும், வழிமுதலியனவுமென எச்சவும்மை செல்வேற்குக் கவன்ற்றென்க.
எண்ணிறத்தினக்களிற்றின்றியுரை நீக்குதாருரியாயான் நீக்காதொழியின், ‡மூவகை
ப்பாவத்திலும் உடன்பாடாகிய பாவமெய்தி நெருந் சுற்றமும் யானுமுற்றதன்பம்
போல் இதவும்பின்புவருமென்று எனக்குக்கவன்ற்றென்றான். முன்பு “வேழப்பேரி
னந் - தயகியகாடு” என்றா. கித்திந்து நீப - செம்புத்தைப்பாத்தி நீப. அன்
றே - அப்பொழுதே. இந்திரயல்லும், மெகமுத் - குழந்தயானைசெலுமம்.

இ - ள். தேவன்விதிப்பக் குழாத்தைநோக்கி செல்வேற்குக்கவன்று கித்தித்து
நிற்ப, மழையன்றே பெய்த்தென்க.

சீவகன் மற்றும் வழியினிகழ்ந்தனவெல்லாங்கூறாது இத்தனையேகூறியதென்னை
யெனின், “யாண்டுநேரெல்லே” என்றமொழு நத்தட்டனறியாணலின், இன்னும்
இராசமாபுரத்துச்சென்றாலும் இத்தனப்பமுளதா. யாவென்றுகருவிலும் அது கருதாத
படி மற்றைநாளே அத்தியனையுள்ள நுங்கமென்கம் பேரநஞ்செய்தேவினன்றான்.
இனிச் செல்வேற்குமழைபொழிந்ததென்கூட்டித் தேன “பாமபுமலலவும-வகடுக்
கும்” என்ற மந்திரத்தைக்கூறலின், அவன்கூறியமந்திரமே கீம்மலையையெய்
வித்ததென்றுமாம். இதற்கு நெருந் சுற்றமுற்றதுயரை கிளவியுமுற்றவென்று
கவன்ற்றென்க. கீம்மந்திரங்களின்பெருமையால் இனி நமக்கு ஏய்ய. சீதம் ஓசுரத
மின்றென்பதறிய்த்தல் பயனாகத் தகூற்றினும். (ககக)

க. வெல்களிறற்றச்சநீ கிச்சிணாவொடுவன, †தேனெயி
பல்லவதேசந் ஸ்னித்தவபதிபெய்ததுமய்வ
னல்வனப்புண்டயதேவிதேவாத்தரை பெருநகம்பி
செல்வன்மற்றுலோகபாலன்றிருமநாபதுமையென்பா. (ககஅ)

உ. அரி ரூர்கோழிநாமத்தரவாடகடித்தநாகத்
திருவிழையவியோத்திர்த்தேனீர்வினாநணபுயெண்டிப்
பொருகளியானேமன்னன்புனைபிறையலலோத்தந்தா
னிருமதிசுழிந்தபிண்டையிடைபிரப்பொழுந்திரோந்தேன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

* குணமாலையாலில்மபகம், க0அ.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், கக.

‡ மூவகைப்பாவம்: செய்தல், செய்வித்தல், உடன்பாடுஎனவ்வை. இவற்
றைவடதாலார் முறையே கிருதம் காரிதம் அதுமோதமென்பர்.

இ - ள். அங்நனம் அக்களிற்றினச்சத்தைநீக்கி யேகிப் பல்லவதேச நண்ணி அதற்குரிய செல்வனாகிய தனபதியென்னு மன்னுனுடைய தேவி திலோத்தமை பெற்றழினை உலோகபாலன், மகள் பதுமை; அவளைக் குக்குடசர்ப்பங் கடித்ததாக, அவளைத்தீர்த்தேன்; அதனாலே என்னோறெவையெனடி அவ்வரசன் அவளைத்தந்தான்; தந்து இரண்டிங்கள் சென்றபின்பு போந்தேனென்க.

களிற்றினச்ச நீக்கடிவ தன்குற்றத்திற்கு மச்சமின்றும்.

(ககக)

வாவிப்புண்ணடையினுளைவஞ்சித்துத்தக்கநாட்டை
மேலியான்காண லுற்றுசசார்தலுமிப்பருள்ளான்
லாவிப்பொன்மாடமுதூர்சகபத்திரனென்னைக்கண்டே
யாவிக்கணறிவுபோலவளவளாய்ப்புபட்டான்.

* வணிகர் இப்பா, கவிப்பர், பெருங்குடியரென்றுமூன்றுபாலார். தூலிப்பொன்-
கிளிச்சிறை; தூவியுமாம்.

இ - ள். யான் அங்நனம் அவனையொளித்துப்போந்து தக்கநாட்டை. மேலி
மூதூரைக்காணலுற்றுச் சார்ந்தவளவிலே, இப்பருள்ளானாகிய சுபத்திரன்கண்டு ஆலி
யிடத்து அறிவுகலந்தாற்போலக் கலந்து அன்புற்றனென்க. (உ00)

பண்ணமைதேநீரேறியவனொடியானிருந்துபோகி
யின் னுயர்செம்பொன்மாடத்திழிந்தவண்விளங்கப்புக்கேன்
வெண்ணிலாமுத்தஞ்சூழ்த்தவெம்புலைத்தடங்கணை
மண்ணொலஞ்செல்லநின்மகிழ்ச்சியின்மகிழ்ந்துதந்தான்.

அவண்விளங்க - அவன்நாணுதலின், மனைவிளங்கிற்று. உலகந் தன்னிடத்தி
லே செல்லநின்ற மகிழ்ச்சியாவது அரசவரிமை. இன் - பொரு.

இ - ள். அவன் அங்நனம் அன்புறுக் கொண்டுபோதுதலின், யான் அவனுட
னே தேரிலேயேறியிருந்துபோய் இழிந்து மாடத்தே புக்கேன்; புக்கபின் தன்மகளை
மகிழ்ந்துதந்தானென்க. (உ0க)

அவ்வழியிரண்டுதிங்காளகழிந்தபிணவளிளிங்கி
யிவ்வழிநாடு காண்பான்வருதலுமிறைவன்கண்டே
செவ்வழிபாடராடிச்சிலத்தொழில்சிறுவர் நற்ப
மைவழிநெடுங்கணுளைத்தந்தனமதலையென்றான்

இ - ள். மதலாய்! அப்பிடத்தே யிரண்டுதிங்கள் போனவளவிலே, அவளில்வ்
னின்ற நீங்கி இவ்விடத்து இந்நாடுகாண்டறகுடந்தேன்; உதவவளவிலே, இறைவன்
சிறுவர் செவ்வியவழிபாடராடிச் சிறுநெழிலைக் கப்ப, அதனை அவன்கண்டு கருமை
மிகக் கண்ணுளைத் தந்தானென்றனென்க

* வணிகர் மூவகைய ரென்பதும், அவர்களிலக்கணமும் பின்னுள்ள வெண
பாவாலுணர்க. சிவசம்போதனை, ஆறாவது உலோகாதிசாரம், சஉ:—இப்பர் கவிப்
பர் பெருங்குடி வாணிகரென், றெப்புடைய மூவ ருரைக்குங்காற், நப்பில், மிதியடி
யே றுணைமிசை நோக்கினர்கள் கரீணு, நிதியுடைய ராவா நிலத்து. இஃது எகிர
நிரணிறை.

ஏனைப்படைக்கவங்களின்றொழிலும், யானைமுதலிய வேற்றுத்தொழிலுங் கற்ற ரேனும் அவைகூறாது விறற்றொழிலேகூற்றினர், அதன்சிறப்புநோக்கி.

“பெண்ணிடர்” என்னுங்கவிமுதல் இவ்வளவு மொருதொடராக்கி என்றானே னமுடிக்க. (உ0உ)

தானுழந்தாற்றவெல்லாந்தம்பியையுணரக்கூறித்
தேனுழந்தாற்றுந்தாரான்கூரவரைச்சிந்தித்தாற்கு
வானிழந்தாங்குக்கண்ணீர்மார்பகநனைப்பக்கையா
வானுமிழந்திலங்கும்வேலாநொற்றிமற்றிதனைச்சொன்னான்.

இ - ள். சீவகன் தானுற்றனவெல்லாவற்றையும் தம்பியையறியக்கூறிக் குர வரைக்காரணப்பெற்றிலமேயென்று நீனைத்தவன்பொருட்டு நந்தட்டனமுதலாக, சீவ கன் அதனைத்துடைத்து இதனைச் சொன்னானென்க.

இனிக் கூறி - கூற; சீவகன்கூற இதனைக் குரவருங் கேட்கப் பெற்றிலமே யென்று சிந்தித்தநந்தட்டனுக்குக் கண்ணீர் மாறிட்டதேநனைப்பவென்றுமாம் ()

தின்பொருளெய்தலாகுந்தெவ்வரைச்செகுக்கலாகு
நன்பொடுபெண்டிர்மக்களையாவையுநண்ணலாகு
மொன்பொருளாவதையாவுடன்பிறப்பாகநலாகா
வெம்பியையிங்குப்பெற்றேனென்னெனககரியதென்றான்.

எம்பி - முன்னிலைப்படாக்கை.

இ - ள். ஐயனே! எய்தலாம், செகுக்கலாம்; நண்ணலாம்; ஆகலாகாவொன் பொருளாவது உடன்பிறப்பு. இத்தன்மைத்தாகியநின்னை இவ்விடத்தேபெற்றேன்; எனக்கு இனி யரியதில்லையென்றானென்க. (உ0ச)

வேறு

தேனிற்பாலெனசெல்வவற்றம்பியே
டானியம்பலகழியவாயிடை
வேனிற்குன்றெனததோழர்வெந்துமெய
யூனினெகின்றா செய்வதுன்னினா.

இ - ள். சீவகனுக்கு நந்தட்டனுடனே தேனிடத்துப்பால்போல இனிதாகப் பலபொழுதுகழியாநிற்க, அவ்விராசமாபுரத்தே, தோழர் குன்றென மனங்கொதித்து உடம்பில் ஊன்மெலிகின்றவர், செய்யுங்காரியத்தை நீனைத்தாரென்க.

ஊனின், இன் - அசை.

(உ0டு)

க. 'நாடுமின்னினிநாங்களுசெயவதென்
நீடினாவிருந்தெண்ணிநால்வரு
மாடுமஞ்ஞாயஞ்சாயற்றத்தன்தமெய்
வாடலொன்றிலவஞ்சமாங்கொலோ.

உ. களவுமுண்டெனிற்காண்டிராமென
மெள்ளவெய்தினூர்வினவக்கூறினாள்
வள்ளற்குற்றதும்மறைந்தவண்ணமும்
வெள்ளிவெண்மலேவேந்தன்பாவையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். தோழன்மாநாவரும் வருத்தத்தோடேயிருந்து அங்ஙனமெண்ணி
இனி நாஞ்செய்யுங்காரியத்தைத் துணிமினென்றுகூறி, தத்தை வருத்தமில்லாளாத
வின் அவன்கரந்துறைகின்றானே அங்ஙனங் கரந்துறைதலுண்டாயின் நாங் காண்
பேமென்றுதுணிந்து மெல்லச்சென்று அவா கேட்டப, அவள் அவன்கரந்திருக்கிறபடி
யையும், அவனுக்கு அவ்விடத்துற்றன்மைகளையுங் கூற்றினுளன்க.

நாங்கள், கள் - பகுதிப்பொருள்விகுதி

(1208)

மற்றவன்சொல்க்கேட்டமைந்தான்
எற்றதம்முயிரியல்பிப்பேர்தவன்
பெற்றமாந்தரிதபெரிதுமெய்குளிர்த்
தமுமின்மையினவலநீங்கினா.

இ - ள். அவள்கூறக்கேட்ட மைந்தர்கள், பின்னப போனவயினா முறையான்
மீட்டு அவ்விடத்தே பெற்ற மாந்தரைப்போலே மெய்குளிர்த்து அக்கூற்றுப் பொய்ய
ன்மையின், வருத்த நீங்கினாரென்க

(1209)

திருவின்சாயறன்றிழைச்சிலம்
புருவக்குஞ்சிவாபுறுத்தியொய்யென
வுருகுமுள்ளத்தினுடம்புவிங்கினூர்
பருகுகாதல்ற்பாடியாடினா.

இன் - பொரு. சிலம்பு - ஆகுபெயர்; அடியையேடுக்கிவணங்கி.

இ - ள். அங்ஙனம் அவர்வருத்த நீங்குதலின், வணங்கி அவனிடத்தன்பால்
உருகுமுள்ளததால் உடம்புபூரித்தார், அவனைக் காண்பேமென்னுங் காதலாற் பாடி
யாடினாரென்க.

(1210)

வேறு.

பைத்தரவத்திராசுந்தியபல்கதிர்
மொய்த்தெரிநிதிதிலம்வைத்தனபல்லின
ளிதகிருவின்னுருவந்தொழுதார்தம
தெத்துயரங்கெடுமென்றினசொன்னார்.

இ - ள். அரவத்திரா பொங்கிச் சிங்கிய விளங்குகின்ற நித்திலத்தை வைத்
தாற்போலும் பல்லினளாகிய இத்திருவினவழவைத் தொழுதாருடைய எல்லாத்துய
ருங் கெடுமென்று இத்தன்மையன கூற்றினாரென்க.

(1211)

ஐயனையாமவெனய்துவமாயிழை
நெய்தினுனாபொருளுண்டெனினொய்தா

மையெழுத்துசியின்மாண்டதொர்தோட்டிடைக்
கைவளர்கோதைகரந்தெழுத்திட்டாளி.

இ - ள். ஆயிழாய்! யாம் அவ்விடத்தேசென்று ஐயனைச்சேர்வேம்; சேர்ந்தாற்
கூறுங்காரிய முளதேற் கடிதிற்குறென, அவள் மையைத் தோய்த்தெழுதும் எழுத்
தையுடைய எழுத்தாணியாலே தோட்டிடையிலே எழுத்தைக்கரந்து கடிதாகவெ
ழுதினனென்க.

மை - மஷி. அவ்வெழுத்தறிந்தாலும் பிறர்வாசியாதபடி. யெழுதினள். கை-
கற்பொழுக்கம். (உகக)

ஆங்குருக்காரரக்கிட்டதன்மீயிசைப்
பூங்குழையாற்பொறியொற்றுபுரிட்டத்
தேங்குமுலாடொழுதாடிசைசெல்கெனப்
பாங்கரங்குப்படர்குற்றனரன்றே.

இ - ள். தேங்குமுலாள் அங்ஙனமெழுதி அரக்கிட்டி அதன்மேலே காதிர்குழை
யாலே யிலச்சினையிட்டி இஃது அவனிருக்கின்ற திசையெசெல்கவெனத் தெய்வத்
தைத்தொழுதாள்; தொழுது அதனைநீட்ட, தோழன்மார் அவ்விடத்தே போகலுற்றா
ரென்க.

நபுலரும் விபுலரும், குரவனானோக்கிச் சிலபிள்ளைகளிற்கேவெண்டுமென்றலின்,
நின்றார். (உகஉ)

வேந்திரியக்கணைவித்தியவெஞ்சிலை
காய்ந்திரிக்கும்புருவக்கருங்கண்ணிய
ராய்ந்தரிக்குந்நவம்மலர்மாலையை
வேய்ந்தரிக்கும்மிஞிரூர்ப்பவ்விடுத்தாளி.

இ - ள். வேந்திரிய வித்துதற்குக் காய்ந்து சிலையிற்றங்குங்கணையைக் கெடுக்
கும் புருவத்தட்டங்குங் கண்ணியராலே ஆராய்ந்து சீமணங்களைந்து தொடுக்குமாலே
யைச் சூழ்ந்து மேயுமிஞிரூர்ப்ப விடுத்தாளென்க.

தன்றலையைச்சாய்த்துப் போமென்றலின், மீஞிரூர்த்தது (உகங)

வேறு

க. அலங்குவெண்மதியைப்பசியடையவப்பகலே
நிலங்கொண்டோங்கினநிரம்பியபுகர்கழியுடைய
வுலம்புமுன்னிருதாள்களுமுமிழ்வனபோல்வ
விலங்குபாய்வனவிடுகணைவிலக்குவாடமா. (உ௧ச)

உ. அள்ளற்சேறருமணல்புனலருவரைப்படினு
முள்ளம்போற்செல்வவுரனசைவில்லனவமருட்
கொள்ளிமண்டலம்போற்கொடிபடத்திரிந்நிடுவ
வெள்ளிமால்வரைத்தாழ்வரைமேம்பட்டபிறந்தா. (உகரு)

ங. ஈனாஞ்ஞாற்றினையிருபதின்முரணியதொகைய
வீரரேறினவிளங்கொளிப்பக்சரையமைந்த
தாரும்புட்டிலுமரற்றுவசாமரையணிந்த
வோருங்கூடினமள்ளருமொலித்தெழுந்தனரே.

இவைமூன்றுமொருதொடா.

இ - ள். மதி அசுவதிநட்சத்திரத்தைச் சேர அற்றைநாளிலே பிறந்துவளர்ந்தன; புகளாயுஞ் சுழியையுமுடையன, காலேக கால்வன போல்வன; குறுக்குப்பாய்வன; தம்மேலிருந்தெய்தவம்பைப் பின்னிடுவன; சேறுமுதலியவற்றைச் செல்வன, உரன் கெடாதன; கொள்ளிவட்டம்போல் இடையறாமற்றிரிவன; பிறந்தன; அமையப்பட்டன; அரற்றப்பட்டன; அணியப்பட்டனவாய் இருபதிரயிரமென்னுந் தொகையையுடைய கவிமா வீரரேற்றப்பட்டன வந்துகூடின. மற்றுள்ள வீரருமெழுந்திருந்தாரென்க.

புட்டில் - செச்சை.

(2கசு)

வேறு.

வடிந்தபோத்தொடுவண்செலலத்திரி
கடுத்தவொட்டநங்காற்செல்வயாவையு
நொடிப்பின்மாததினாநூற்றுவில்லேகுல
வெடுத்தபண்டமியைநதுடனென்பவே

வடித்தபோத்து - பண்ணினவெருது. அத்திரி - கோவேறுகழுதை* கடுத்த- கால்கடிய. இன் - அசை

இ - ள். ஒருநொடியளவிலே நூறென்னுமெண்ணையுடைய விற்குடைபோவனவாகிய போத்துமுதலியனவும் பிறவும் மனம்பொருந்திச் சேரப் பண்டத்தைச்சுமர் தனவென்க.

(2கஎ)

நூலம்விற்பனபைங்கிளநன்னிறத்
தாலுமபவளக்குளம்பார்ந்தன
காலினொய்யனகண்வவ்வுகாட்சிய
நால்குபண்ணினர்நால்வருமேறினர்.

இ - ள். விற்பன, ஆர்ந்தன; நொய்யன; காட்சியனவாகிய கிளநிறத்தாலுமா நான்குபண்ணினா; அவற்றிலே நால்வருமேறினாரென்க.

“நால்கு - இதுபெயர்த்திசொல்;” *பால்புணா புரவி நால்குடன் பூட்டி.” என் னுர்பிறரும்.

(2கஅ)

நாளும்புள்ளுநயத்தகுநன்னிலை
கோளுமோரையுங்கொண்டறிமித்தமு
மாளுமாந்தரினயந்துகொண்டாயிடைத்
தாளினூக்குபுசாத்தினெழுந்தவே.

* பொருநராற்றுப்படை:—கோட்டிற் செய்த கொடிஞ்சி நெடுந்தேர், ஊட்டுளை துயல்வர வோரி துடங்கப், பால்புணா புரவி நால்குடன் பூட்டி. கோடு-யானைக் கொம்பு. ஓரி - கழுத்தின்மயிர்.

கொண்டநிமித்தம்-பறவையொழிந்தன கொண்டநிமித்தம். கொண்டு-கொள்ள.

இ - ள். அவர் அங்ஙனமேறி நயக்கத்தக்க நாண்முதலியவற்றை எப்பொழுது மாளுமாந்தரைப்போலே ஆய்ந்துகொள்ளாநிற்க, எழுதுமுதலியன காலாலேமூயன்று அவ்விடத்துப்போகின்ற *சாத்துடனேபோயினவென்க.

புறப்பட்டுநின்றநாட்கேட்டது போக்கின்விலாவால். (உகக)

பறையுஞ்சங்கும்பாந்தொலித்தாத்தெழு
வுறைகொள்வாளினொடொண்குடர்வேன்மினச்
சிறையழிந்ததொர்செம்புனல்போன்றவ
ணறையகடற்படையார்ப்பொடெழுந்ததே.

இ - ள். பறையொலிக்க, சங்கார்த்தெழு, வானும்வேலுமின்னக் கடற்படைகனாயுடைந்தநீர்போல விரைந்து ஆர்ப்போடெழுந்ததென்க.

உறைதல்கொண்டவாள் (உஉஊ)

காய்த்தசெந்நெலின்முழுகதீர்நெறிமேற்
பூத்தமுல்லையின்போதுபொழிந்துக
நீத்தநீர்வயலன்னமுநாராயு
மேத்தலசான்றுருடார்ப்பவிரிந்தவே

இ - ள். முருடுமுழங்குதலாலே வயலில் அன்னமும் நாராயுமிரித்தனவென்க. தங்கால்பட்டு நெற்கதிரின்றையிலே முல்லைப்பூத் தேனைச்சொரிந்து சிந்தும்படியென்க. இது நிலமயக்கம். (உஉக)

அளகுசேவலொடாடியங்காய்க்குலை
மிளகுவார்கொடியூசல்விருப்புறாஉஞ்
சுளகுவார்செவித்துங்குகைக்குஞ்சர
மிளகுதாடிளகப்பரிக்கொண்டதே.

இளகுக்காடி - தழைத்தக்காடி.

இ-ள். கூகைப்பெடை சேவலோடெழுணாந்து மிளகுகொடியாகிய யூசலைவரும் புங்காடி அசையும்படி யானை அவ்வோசைகளைக்கேட்டுச் செலவுகொண்டனவென்க

அளகு-காட்டுக்கோழியுமாம். இனிக் குஞ்சரமிளகுங் காடி இளகும்படி படைபரிகொண்டதென்றுமாம். † “கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை - குழங் காலையனென லமையா.” (உஉஉ)

அருவிக்குன்றமுமைவனச்சாரலுங்
குருவியார்த்தெழுகொய்புனக்கானமுந்
திருவிற்றீர்தவர்தேயமுந்தோந்துபோயப்
பரிவின்மாதவர்பள்ளியுள்விட்டதே.

திருவிற்றீர்தவர் - செல்வமில்லாதவர்.

* சாத்து - வாணிகஞ்செய்வோர்திரள். “சாத்தொடு வழங்கு முல்குடைப் பெருவழி” என்றார் பெரும்பாணற்றுப் படையிலும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், நூரு

இ - ள். படை குன்றமுதலியவற்றை எதிரவருகின்றனோவென்று தேர்ந்து போய்த் தாபதப்பள்ளியிலே மருவிலிட்டதென்க. (உஉ௧)

வேறு.

வண்டுதுயில்கொண்டிருயில்லாமயிலகவி
விண்டுமதுவிட்டுவிரிபோதுபலபொதுளிக்
கொண்டுதளிர்வேயந்துகினைதாழ்ந்துநனையார்ந்தொன்
றுண்டுபொழிலிமையவாருலகமுறுவதுவே.

இ - ள். துயில்கொண்டு ஆலிப் போதுபலபொதுளி மதுச்சொரிதலாலே மழை யென்றமயிலகவித் தளினைக்கொண்டுவேய்ந்து தாழ்ந்து ஆர்ந்து தேவருலகையொப பதோபொழில் ஆரணென்க.

எச்சங்களைச் செயப்படுபொருளாக்குக. (உஉ௨)

நாவிகமுநீர்ருவனையாம்பலொடுகமலந்
துவிமடநானாதுணையன்னம்பயின்புதுமீன்
மேவியுறைவண்டினெடுமல்கிவிழைதகைய
வாவிபொடுகாவினிடைமாரந்தர்ப்திகொண்டார

இ - ள். மாந்தா காவியுதலியபூக்களும, நானாயும், அன்னமும், மீனும் வளை டோடேறிநைந்து ஸ்ரீரம்புந்தகைமையையுடைய வாய்யோடுகடிய காவனிடத்தே பதிதல்கொண்டானென்க. (உஉ௩)

ஐயருறைபள்ளியிடமாண்டழகாரணச்
செய்கழல்தாரரவரெங்குந்திரிகின்றா
கொய்தகையபூம்பொதுமபர்க்குளிருமரப்பலகை
செய்பவளிற்சிறிது*மிகைசேயவளைக்கண்டார.

இ - ள். அழகா அய்யிடத்து இருடிகளுறையும் பள்ளியிடத்தைக்காண்டற்குக் கழலராய்த் தாரராய்த் திரிகின்றவா பூம்பொதும்பரின மாப்பலகையிலேயிருக்கும் விசயையைக்கண்டாரென்க

செய்யவளிற்காட்டின்மிகுதி இப்பொழுதுசிறிது தூரியவள். குளிரும் - திசைச் சொல். மலாப்பலகையும் பாடம். (உஉ௪)

க. அந்துண்டுகிற்கல்லாததமல்லுதுவருத்தச்
செந்துண்டுகிலுத்திரியப்புதைந்துசுவல்லருந்த
மைந்துண்டுகிற்சி. மலன்மனம்வருத்தவடிவேற்கண்
கைநொண்டனகவற்சிறிவருந்தக்கலுழந்தாற்று. (உஉ௫)

உ. மாசொடுமிடைந்துமணிநூற்புனையவைம்பா
பூசுதலுமின்றிப்பின் கொண்டுபுறந்தாழ
வாசமலர்மறைந்தவழிவாமனடித்தேற்றிக
தோசமறந்துதுகண்மனத்தோதித்தொழுதிருந்தாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* சிறிதுமிகு செய்யவளை யென்றும் பாடப்பெற்றன.

இ - ள். துகிலிற்றேயுத்தவரத்தம்போலுங்கல் தன்வெம்மையால் அல்குலாகியவதனைவருத்துதலானும், துகிலாகிய மேற்போர்வையழுந்திச் சுவைவருத்துதலானும், சீவகன்மனத்தைவருத்துதலானும், அரசனையிழக்கும்படிநிகழ்த்தின ஒழுக்கத்தாலே முகந்துகொண்டனவாகிய கவற்சிவருத்துதலானும் கண்கலுழந்து ஆற்றாளாய் மாசோடுமிடைந்து நீலமணியைக் கம்பியாக்கினாலொத்தமயிர் கழுவுதலுமின்றிச் சடையாய்த் தாழ் மலரை வாமனடியிலேயேற்றிக் குற்றமறத் தோத்திரங்களையும் மனத்திலோதி வணங்கி மறைந்தவழியிலே யிருந்தாளென்க.

கருத்து சீவகன்வாழ்வேகருதுதலின், மறைதலாயிற்று. (உஉஅ)

சிந்திப்பலெஃசிறுவன்றிறமினியெனறெழினெடுங்கண்
வந்துபனிவார்ந்துமுலைக்கலிங்கமதுனைப்ப
வந்திலிருந்தாளவருக்கடைநதுமனநடுங்கி
வந்தித்திருந்தார்மகிழ்ந்துகாதல் மிசாமாதோ.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன் இப்பொழுது என்பிள்ளைதிறத்தைச் சிந்திப்பேனென்றுசிந்தித்துக் கண்ணிற்பனிவந்து வீழ்ந்து முலையிற்கலிங்கமாகிய வதனைநனைப்ப அவ்விடத்தேயிருந்தான்; இருந்தவட்கு நம்பிள்ளைகொன்று ஓர்காதன்மிகும்படியவாகக் மனநடுங்கி வணங்கிச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தாரென்க.

இவரான் அழகைமாற்றினான். (உஉக)

க. வரையுதித்தபள்ளியிடமாகவதின்மேயோள்
வினாயுதித்தபோதுறையும்வேனெடுங்கண்கொ
லுரையுதித்தபாவுறையுமொண்ணுதல்கொலன்றித்
திரையுதித்தேமொழிகொலென்றுநெரிகல்லா. (உஉ௦)

உ. மங்கலமடிந்ததிருமாமனையொப்பி
நிங்குவரவெண்ணெருலம்யாதடிக்கடகென்ன
வெங்குலமுமெம்வரவுமேவெண்டிலெளித்தன்றோ
துங்குலமுதும்வரவுமீருளாமினென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

உடுத்த - குழந்த

இ - ள். பள்ளி இருப்பிடமாக அதனுள்ளேமேவினவன் திருமகளோ! நாமகளோ! மண்மகளோவென்றுதெரியாராய், மங்கலங்கெட்டிருவையொப்பீர்! இங்குவந்தவரவெவ்வனே? அடிகளுக்குக் குலம்யாதென்றுகேட்ப, எங்குலமுமெம்வரவும்கேட்கவேண்டிற் கூறுதலெளிதாயினும் இவ்வேடத்தார் கூறலாகாது. இனி நங்குலத்தை யும், தம்வரவையுநீர்கூறுமினென்றானென்க. (உ௨௧)

மோட்டுமுதுநீர்மலங்குமொய்த்தவிளவானே
பூட்டுசிலையிறவினெடுபொருதுதாயின்மடியு
மீட்டமுடையவர்களுறையிராசபுரமென்னு
நாட்டமுடையகரமெமதாருமுறைபதியே.

மோட்டுநீரின் மலங்கும், வாணையும், பூட்டினவிற்போலுமிறவோடே பொருது
தயிலும் இராசமாபுரம்.

இ - ன். பொருட்டிதரனுடையாருறையும் இராசமாபுரமென்னும் அழகுடைய
நகர் எமதுறைபதியாமென்க. (உகஉ)

பொன்னுடையமார்பிற்புதழ்மந்திரிபொலந்தார்த்
தன்னுடைய நுண்ணுணர்விற்சாகரற்குததக்காள்
கொன்னெடியவாட்குருதத்தைசீதததன்
மன்னிடுங்கவிக்குதிரடோண்மடங்கலன்னான்.

பொன் - திரு. தன்னுணர்வு - தன்மந்திரநூலிற்கூறியவுணர்வு.

இ - ன். இம்மடங்கலன்னான், அந்நகரில் மந்திரியாகிய சாகரற்குத்தக்க மனைவி
யாகிய குருதத்தைமகன் மூர்த்தத்தென்க. (உக௩)

அளபபரியநான்மறையினுசலன்மேந்தார்
தினைக்குந்திருவொப்புடையதினோததமைதன்சிறுவன்
வினைத்திரும்புமேய்ந்தொழிந்தமிச்சில்வரைமார்ப
வினைப்பலவன்றேசகாப்பிற்புத்திசேனிவ்விருந்தான்.

வினைத்து - தனக்குருபோரையுண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாலே. இரும்புகளெல்
லாமேய்ந்து குறைகிடந்த எச்சிலாகிய மார்பனுவான் - சச்சந்தன், வினைத்துப் பாடமா
யிற் சூழ்ந்தென்க.

இ - ன். இவ்விடத்திருந்தவன் சச்சந்தனுடைய அந்தணனாகிய அசலன்மனைவி
திலோத்தமைதன் சிறுவனாகிய புத்திசேனன்; இவன்புகழைக்கூறில் இளைப்பே
னென்க.

நான்மறையினு - சேனாபதி.

(உக௪)

செட்டிதனபாலன்மனையாட்சினவுவாடகட்
பட்டநுதன்மின்னினருபவித்தினைக்குத்தோன்றி
மட்டுமலர்மார்பின்மதயானையெயிறுமூதாந்
கிடகுறிதாரதிவளப்பனுமுகனிவ்விருந்தோன்.

இ - ன். அரசற்குரிய செட்டியாகிய தனபாலன்மனையாளாகிய பவித்தினைக்
குப்பிறந்து தன்மாமிலே தழுப்புந்தாரும்விளங்க இவ்விடத்திருந்தான் பதமுக
னென்க.

நான்கனுருபு-அதற்குப்படுபொருளின்பாற்படும். பட்டம் நுதலிலே மின்போல
நகுமென்னும் பெயரெச்சம் பவித்தினையென்னு நிலப்பெயர்கொண்டது; “அரவஞ்
சடைமிடைந்தமின்னையான்” போல. (உக௫)

பொன்னகருள்வேந்தன்பெயரார்பொறியும்பெற்றான்
விண்மரியதோள்விசயதத்தனுயிர்க்கவசம்
பின்னரியகற்பினவள்பிரிதாமதிகாதற்
மன்மகனென்பானமுககேவதத்தனென்பேன்.

ஒருபெயரையெழுதப்படுதலிற் பட்டத்திற்குப் பொறியென்று பெயர் கூறிலார்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அடிகளே! அந்கரிலே அரசன்பெயரார் பெயரும்பெற்றவன்; அரசனுயிர்க்கு ஒருகவசம்; விசயத்தனென்னு மியற்பெயராயு முடையவன்; அவன் மனைவி மகளிரான்மலைத்தற்கரிய கற்பினையுடைய பிரீதிமதி; அவடன் காதன்மகனேனாகியான் தேவத்தனென்னும் பெயரையுடையேனென்க.

நால்வர்க்குந்தாயனாக்கூறி அவாபுதல்வரென்றது, மகடேஉவாற் குலந் தூய்மை பெறுதலானும் மகடேஉவிற்குக் கூறுதலானுமென்றுணர்க (உருசு)

எங்கள்வினையாடெறவவன்முயலஞ்ஞானோ
யெங்களுயிரும்பியொடுமாங்கல்பிறந்தோமா
வெங்கடமர்நம்பிக்கிவந்தோழரெனவீந்தா
ரெங்கெழிலென்ஞாயிறெனவிண்ணம்வளர்ந்தேம்.

இ - ள். அரசன்பட்ட அம்மைநாளிலே யாங்கள் முற்பவத்திற்செய்தநல்வினையாலே எங்களுயிர் போலும்பியோடே கூடவந்துபிறந்தோமாக, எங்கடமா இவா நம்பிக்குத்தோழரென்று எம்மையீந்தார்; யாரும் எங்கெழிலென்ஞாயிறென வளர்ந்தேமென்க.

அரசன்சுற்றத்தையெல்லாங் கட்டியங்காரனழிகின்ற்றமைநோக்கியுங் கந்துக் கடன் நமக்கு இன்றியமையாமையோடிகும இவாகள்தமா தோழரெனவீந்தா. இங் கனஞ்செய்வித்தது தோழர்முற்பிறப்பிற்கெய்தநல்வினையென்றுணர்க. இனி * “அழு குரல்” என்னுங்கவியில் “உழிதருபெருநிதி” என்றதனைத் தோழராக்கி இவரைக் கட்டியங்காரன் கந்துக்கடற்குக் கொடுத்தானென்பார்க்கு இச்சுவையில் எங்கடமா தோழரெனவீந்தாரென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. (உருசு)

யாண்டுநிறைந்தேகியபினநதனவற்கினையார்
மாண்டகுணத்தார்புலவிபுலரொடுமன்னு
மீண்டிவளர்ந்தேந்தவிசினுச்சிமிசையெய்ந்துத்
தீண்டரியவெம்மையொடுதிக்கயங்கவெனவே.

ஓராண்டென்பதனையும், மாண்டகுணத்தாரென்பதனையும், மூவாக்குங்கூட்டுக.

இ - ள். யாங்கள்பிறந்து ஓராண்டுகழிந்தபின்பு பிறந்த அவனுக்கினையாராகிய நந்தன் நபுலவிபுலரோடே யாங்களுந் திக்கயங்களென்னும்படி. எனமராயத் தவிசினேறிப் பகைவர்தீண்டற்கரியவெம்மையோடே மிகவுங் கடுகவளர்ந்தேமென்க.

இனையானென்பதுபாடமாயின், அவனுக்கினையான் நந்தன்; அங்ஙன மாண்ட குணத்தார் நபுலவிபுலரென்க. அங்ஙனமாண்டகுணத்தாரெனவே தம்பியரென்னும் பொருடோன்றிற்று. (உருசு)

விறொழிலும்வாட்டொழிலும்வினைபொருதொழிலு
மற்றொழிலுந்தோத்தொழிலுமவாரணத்தின்னொழிலு

நற்றொழிலவாசியொடுநன்கலைகணிநீடுக்
நற்றனங்களாயமுழுடன்நற்பனகொல்லாம்.

பொருதல் - தடவுதல். நன்கலைகள் - தூல்கள்.

இ - ள். யாரும் அவருடனேகூடக கறகப்படுமவிஞ்சைகளல்லாம் முதல்நன்
கலைகணிநீடுப் படைத்தொழில்களையுங்கற்று அவற்றிற்குப்பின்பு வீணைத்தொழிலையுங்
கற்றேமென்க.

விற்பொழின் முடையவறறைக் குதிரையின்றொழிலோடே கற்றேமென்க.
அ - அசை. (உசுக)

ந. வெஞ்சிலையின்வேடாகொறுமீட்டுவீசும்போதும்
விஞ்சையையாய்நம்நோவீணைபொருதெய்திக்
குஞ்சரமும்வென். நரணமாலேலனுண்ட
நம்பியவனுமெதுவென்னினிதுவாமே. (உசு)

உ. கந்துகந்தெனன்றகாக்காதிமுதுநாய்கன்
முந்திப்பெறப்பட்டமகன்முரிச்சிலைந்தடக்கைச
சிந்திப்பவாவலமறுசேவகென்னேழு
என்றிலொருநாலவீணையரசனொருதலுந். (உசஉ)

ந. தொடிகடவழங்குகுநிரடோளிறையாத்துக்
கடிகடவழங்குநம்நளிர்கசிந்தாமலங்கரியக்
கொடிகடவழமாடநாகநொல்லவெனமாழிக்
யிடிகடவழந்திட்டபடநாகமெனவீழ்ந்தால

இவைமூன்றுமொருதொடர்

இ - ள். அங்ஙனங்கற்றுப் பின்நிராமீட்டுக் கலுழவேகன்மகனை யாழாலேவென்
றெய்தி யாணையையுமவென்று குணமாலேலனுண்டநம்பி என்னேழுநம்; அவனும்
யாதெளிந் சிந்திப்பவா அவலமறுதற்குக்காரணமான சேவகென்னுமிதவாம். அந்
நகரிடத்தே ஒருநாளிலே அரசனுடையதோர் தவற்றுவேலுக்குக்கடெனன்றநாய்கன்,
தான் முற்படப்பெற்ற மகனுடைய மூரிச்சிலைத்தடக்கையையுடைய தோனைச் சிலைத்
தொழில்செய்யாமலிறுகுமபடி மனத்தைப்பிணிக்க, பின்பு அவ்வரசன் அவனை மகளிர்
மனங்கரிய நகரிலேகொல்லவென்று தேவதத்தன்கூற, விசையவீழ்ந்தாளென்க.

கொல்லக் கொலைக்களங்குறுகலுமென்னப் புகுகின்றான் கொல்லவென்றவளவி
லே வீழ்ந்தான். அரசன்கொல்லும்படி அவன்சென்று கொலைக்களங்குறுகலுமெனப்
பொருளுணக்க. நாய்கன்பிணிக்கவென்க. இடிகள் உடம்பங்குந்தவழந்த நாகமென்
றது இல்பொருளுவமை. “மோட்டுமுதுநீர்” என்னுங் கவிதொடங்கிக் கொல்ல
வென்ற சொல்லோடேமுடிக்க. ஒருபெண்ணையினாக் காத்தவனைக்கோறல் அறன்ன
மையின், அரசன்வறென்றார். யாத்து - யாக்க. (உசஉ)

வேறு.

மாதவப்பெருமைவண்ணமாநகர் நம்பிக்குற்ற
வேதத்தைக்கேட்டலோடுமிருகணும்பிறழ்ந்தமாழ்கிக்
காதற்றம்மகனுக்குற்றநவையெனக்கலங்கிவிழ்ந்தா
ராதலானங்கையாரோயருள்பெரிதுடையொன்றார்.

இ - ள். நகரிலே நம்பிக்குப்பிறந்த ஏதத்தைக்கேட்டவளவிலே தம்மகனுக்
குற்ற நவையென்றுகூறும்படி இருகண்ணும் மேலேசொருகி அறிவழிந்து கலங்கிவிழ்ந்
தார்; ஆதலாற் றுமேபெரிதும் அருளுடையராயிருந்தார்; இங்ஙனமருளைப்பிறப்பித்த
தவப்பெருமையின்வண்ணம் இருந்தபடி. யென்னென்றாரென்க. (உசக)

மாழ்குபுமயங்கிவிழ்ந்தமாபெருந்தேவிதன்னை
யாழ்துயரவித்தற்கொத்தவரும்பெறல்யோகநாடிக்
காழ்பிரிந்ததைத்தசாந்திற்களிதருநீரிழ்ந்தேற்ற
யாழ்புகளிகளவியாற்றாண்டயங்கிவிழ்ந்தாற்றுகின்றான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வீழ்ந்ததேவியை வருத்தந்தீர்த்தற்கொத்த மருந்திதுவென்
றுநாடி முத்துவடத்தையறுத்துக் கூடவளைத்தசந்தனக்குழம்போடே தந்தபனிநீரா
லேதேற்றத் தெளிந்து யாழ்போலுங்கிளவி யாற்றாளாய் அழாநின்றாளென்க.

கையாற்றின் நீங்கிநின்றான்.

(உசச)

வேறு.

கைம்மாண்கடற்படையுட்காவலனைபாண்டொழியப்
பொய்ம்மாமயிலூர்ந்துபோகிப்புறங்காட்டுள்
விம்மாந்தியான்விழவிழ்ந்தேன்றுணையாகி
யெம்மானேதோன்றினாயென்னையொளித்தியோ.

கை - படைவகுப்பு. ஐ - அசை. விம்மாந்து - பொருமி.

இ - ள். என்பிள்ளாய்! அரசன்படுதலாலே யான் பொறிமயிலேயுந்துபோய்ப்
புறங்காட்டிலேவிழ அங்ஙனம்விழ்ந்தேற்குத் துணையாய்த்தோன்றின நீ இப்பொழுது
என்னையொளிக்கின்றாயோவென்க. (உசரு)

கையாரிலங்கெஃகிற்கந்துக்கடன்கொடுபோய்
மொய்யாருவகையனாய்முற்றிழைக்குத்தான்கொடுப்ப
நையாள்வளர்த்தகந்நைநவையுறவென்
னையாவென்னையாவென்னையாவகன்றையே.

கந்துக்கடன் சுந்நையென்றது, வருவார்கூறக்கேட்டு

இ - ள். கந்துக்கடன் செறிவுநிறைந்தவுவகையனாய் எடுத்துக்கொண்டுபோய்ச்
சுந்நைக்குக்கொடுப்ப வருந்தாதேவளர்த்தஅவள் வருந்தும்படி என்னையா! அகன்
றாயேயென்க.

வினாசொல்லக்காதலின், மூன்றாயிற்று. எண்ணையா - விளியன்று; இரக்கக்குறிப்பு. நினை வளர்த்தற்குரியநல்லினையுடையவனும்வருந்த அகன்றையேயென்றான்.)

மின்னிணாத்தபைம்பூண் விளங்கிலவேல்வேந்தன்

முன்னுரைத்தமுன்றுகனவும்புணையாக

வென்னுயிரைத்தாங்கியிருந்தேன்வலியாகா

தென்னரசேயென்புசல்கேளாதிறந்தனையே.

இ - ள். என்னரசே! வேந்தன் மேல்வினையும்பழையகூறிய மூன்றுகனவும் புணையாக இறந்துபடாதிருந்தேனுக்கு வலியாகாதே என்புசலையுங்கேளாதே யிறந்தாயேயென்க.

ஒன்றுபயத்தலின், ஒழிந்தவிரண்டும் பயக்குமென்றிருந்தான். அரசன் நீயுயிரகொண்டிருந்து நிற்பதல்வரைப் பகையைவெல்கென்று போகவிடுத்தலின், என்புசலென்றான். கேளாதே - முடியாதே. (உசஎ)

கோவம்மாவாகிகுடியோம்பிநிள்குடைக்கீழ்ப்

பாவமேசெய்தேன்பரிவெலாநீங்கினுற்

போவம்மாவென்றுரைப்பப்போவேன்முன்போயினு

யாவம்மாவம்மாவென்னம்மாவகன்றனையே.

அம்மா - அழகியதிரு. ஒம்பி - ஒம்ப. அரசனுடனிறந்திலேன்; இருந்து பகையை யும்வென்றிலேனென்று பாவமேசெய்தேனென்றான். பரிவு - தானினைத்தவையுமடியாதபரிவு. போவம்மா, அம்மை - அம்மாவென வளியேற்றது; * “முறைப்பெயா மருங்கினையெனிறுதி - யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே” என்றதனால். என்று - என்ன. முன் - முன்னே. அம்மாவென அடுக்கிய திசைச்சொல்லாகிய விலாவனை, † “கடிசொல் வில்லை” என்பதனான்கொள்க. அன்றி அம்மாவென்ற அகரவீற்றுரிச் சொற் கேட்பித்து உரையசையாயவிடத்து ‡ “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்பதனான்கு அதுபின்பு § “அம்ம வென்னு மசைச்சொ னீட்டம் * * * விளியொடு கொள்ப தெளியு மோரே.” என்பதனால், அம்மாகொற்றுவென்ற வழிக் கொற்றனென்றதுஎதிர்முகமாகக்கத் தான் கேளாயென்னும்பொருடந்துநின்ற தாதலிற் பிரிந்துநின்று விளியேலாதென்றுணர்க. இதனால் பிள்ளாயெனவளித்தல் பொருந்தாது.

இ - ள். உலகைக்காத்துச்செல்வத்தையுங்கொடுத்தலிற் கோவும் அழகியதிருவு மாய்நின்று நிள்குடைக்கீழ்க்குடியை நீயோம்ப, அதனைக்கண்டு யான் பரிவுநீங்கினுற் பின்பு, அம்மா! நீ துறந்துபோவென்னப் போவேன்முன்னே போனாய்; அங்ஙனம் போன நீ ஆ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! இனியகன்றேவிட்டாயோ? இதற்குக்காரணமென்னென்க.

ஏகாரம் - வினா. ஆ - இரக்கக்குறிப்பு.

(உசஅ)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூ.

† „ „ „ எச்சவியல், ருசு.

‡ „ „ எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், ௧௦.

§ „ சொல்லதிகாரம், விளிமரபு, கூ.

கோமான்மகனேருருலத்தார்போரேறே
யேமாங்கதத்தாரிறைவாவென்னின்னுயிரோ
காமாகடலுட்கலங்கவிழ்த்தேக்கண்ணுணீர்
பூமாண்புனேதாராய்நோக்காதுபோதியோ.

ருருலத்தார் பலருளராதலின், ஏமாங்கதத்திற்கிறைவனென்றான். உவப்பின் கட்டித் தலவனைக்கூறுவதனை ஈண்டுக்கூறிக் காமனென்றான். கலங்கவிழ்த்தது - அரசன்பட்டது. கண்ணுணீர்நோக்காதென்றது - நீபகைவென்றால் யான் நின்றந்தையையே நோக்கியமுகின்மீனைநோக்காதேயென்றவாறு. கண்ணுணீர்யென்றும் பாடம்.

இ - ன். மகனே! ஏறே! இறைவா! உயிரே! காமா! தாராய்! என்கண்ணீரை நோக்காதே போகின்றயோவென்க. (உசக)

கந்தார்களியானைக்காவலனாகான்முனையை
வந்தார்வாய்ததினின்மைகேட்டுமறைந்திருந்து
நொந்தேதல்பலகாலுநோயோடேவிகின்றே
னந்தோவறனேமற்றற்றேனாலந்தேனல்.

இ - ன். சச்சந்தன்பின்னையைத் தினின்மையை வந்தார்கூறக்கேட்டு நோன்பிலே மறைந்திருந்து பலகாலுநொந்தேன்; நொந்தயான் அந்தோ! இனி ஆற்றேன், ஆற்றேன்; ஆதலின், அறனே! இந்நோயுடனே இறவாநின்றேனென்க. (உரு௮)

முன்னொருகாலென்மகனைக்கண்டேனென்கண்குளிரப்
பின்னொருகாற்பாணப்பிழைத்ததென்றேவிர்கா
ளென்னொப்பார்பெண்மகளிரிவ்வுலகிற்றேன்றற்கொ
றன்னப்பெடைநடையாய்மயில்போல்கிழந்தனளே.

இ - ன். நடையாள், தேவிர்காள்! என்மகனை என்கண்குளிர முன்னொருகாற் கண்டயான் பின்னொருகாற்காண்டற்குத் தப்பின திவினையாது? அதனைக் கூறுவீர்; இனி என்னைப்போற் பாவிளானமகளிரோ தோன்றற்கவென்று அரசற்றி வருந்தினமயில் போலே வீழ்ந்தாளென்க.

அரற்றுகின்றவன் இங்ஙனமரற்றினனென்று “மாழ்குபு” என்னுங்கவிமுதல், ஒருதொடராகமுடிக்க. தாபதாக்குக் குலமுதலியனகூறலாகாதென்றவன் தன்னுணர்வழிந்து அரற்றினமையிற் குலனையன்றி மறைபொருளெல்லாங்கூறினான். தோழர் நல்வினை அங்ஙனமிகழ்த்திற்று. (உரு௯)

புண்மல்குமத்தகத்தபோவேழம்பொற்பழித்த
மண்மல்குதாரானபெருமாட்டிவாய்மொழிகேள்
டுண்மல்குநெருசினராயொய்யென்னவெய்துயிராந்
கண்மல்குநீரார்முகமுகங்கனோக்கினரே.

தோட்டி நீவாதுகிடத்தலிற் புண்மிக்கமத்தகம்.

இ - ன். கட்டியங்காரனேறின யானையைக்கொன்ற பண்ணுதல்மிக்க தாரினை யுடைய சச்சந்தன்றேவியது வார்த்தையைக்கேட்டு அரசன்பட்டதற்கு வெய்து

யிர்த்துத் தேவியிருந்ததற்கு மகிழ்ச்சிநிறைந்தநெஞ்சினராய்க் கண்மல்குநீராயுடைய
ராய் அவர் தம்மின் முகம் பார்த்தாரென்க.

“ஆவுதிமண்ணி” என்றாபிறரும். கூற்றின்றிக் குறிப்புநிகழ்ந்தது, வழிபாடு
தோன்ற. (உருஉ)

கண்டீர்கருமம்வினோந்வாறென்றாராய்
வண்டாரார்வணகடாமின்னத்தங்கைம்மறித்துக்)
கொண்டாங்கடல்வேஷகீழ்மகளைக்கூற்றமா
யுண்டாமுயிரொன்றுபெழுந்தாடினதே.

இ - ள். தாராரா காரியமுடிந்தபடி கண்மரேயென்று வெளியாகக்கூற்றாராய்
இவனொருபொருளோவென்று கைம்மறித்து இனிக் கூற்றமாய்க் கீழ்மகனுயிராயு
முண்டோம், உலகையுங் கொண்டோமென்று கூறி யுடமடி உவகைமிக்கு ஆடின
ரென்க. (உருங)

வீழ்ந்துமயில்போல்விசயைகிடந்தானைத்
தாழ்ந்துபலதட்பந்தாருசெய்யவேல்பெற்றுப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணாபுலம்பாவுழுந்திருப்பச்
சூழ்ந்துதொழுதிதைஞ்சிச்சொன்னாரவன்றிறமே.

253

இ - ள். விசயை மயில்போலே வீழ்ந்துகிடந்தவனைத் தாழ்ந்து பலருளிர்ச்சிக
ளைச்செய்ய உணர்ச்சிபெற்று அரசனாயிப்போழ்ந்தகன்றகண்ணா ளொழுந்திருப்பச்
கைகுவித்து வணங்கிச் சூழ்ந்து அவன்பிழைத்தபடி கூற்றாரென்க. (உருச)

வேறு

கொலைகளங்குறுங் குலங்கொண்டொர்தெய்வத
நிலைககளமிதுவெனநீக்கநீங்கின
னிலக்கனாமடப்பிடியியைந்தொர்போதக
மலைககணத்திடைமகிழ்ந்தனையமைந்தனே.

கொலைக் கொலைகளங்குறுகுறுந் தேவன் நீக்கினனென்று தேவதத்தன் கூற
ப்புகுந்தனைத் தாங் கொண்டுசூறுகின்றார்.

இ - ள். போதகம் ம ப்பிடியோடு இமையந்து மகிழ்ந்தாற்போலக் குணமலை
யோடு மகிழ்ந்திருந்தமைத்தன் தன்னை அரசன்கொல்லுமபடி தான் கொலைக்களத்
தைக் குறுகினவனாவிலே, ஒருதெய்வத் தன்னுணாவாடலபார்த்து இஃது இட
மென்றுநீக்க, அத்துன்பத்தை நீங்கினென்று கூற்றாரென்க.

மலைக்கணம் - தொழாக்குவமை.

(உருசு)

பூவுடைத்தெரியலான்போர்வைநீத்தினிக்
கோவுடைப்பெருமகனாதல்கொண்டனஞ்
சேவடிசோந்தனந்தொழுதுசென்றெவ
மாவடுநோக்கியுண்மகிழ்ந்துகூற்றினார்.

சென்று - செல்ல.

இ - ள். யாங்கள் நினைத்தொழுதுபோதற்குச் சேவடியைச்சேர்ந்தேம்; அங்
கனஞ்சேர்ந்தயாங்கள் தெரியலான் றன்னை வணிகனென்றும்மறைத்த போர்வையைக்
கைவிட்டுத் தான் அரசனாலைக்கண்டேமென்றுகூற, அதுகேட்டு வியையும் மகி
ழ்ந்து ஒருமொழிகூறினானென்க. (௨௫௬)

வேறு.

தரணிகாவலன்சச்சந்தனென்பவன்
பரணிநாட்பிறந்தான்பகையாவையு
மரணிலானென்கட்டங்கியவன்பினு
லிரணியன்பட்டதெம்மிறையெய்தினான்.

இ - ள். பரணிநாட்பிறந்தானாகிய சச்சந்தன் அந்நாளின்விசேடத்தாற் பகை
யெல்லாவற்றிற்கும் ஒருகாவலல்லாதவன்; என்னிடத்தேதங்கிய அன்பாலே தரணி
யைக்காவாளுய்ப் பின்பு இரணியன்பட்டதனைத் தானும்பட்டானென்க.

இன்ன நாட்பிறந்த இன்னானென்றல் அரசர்க்கு மரபு. யானிபிறந்த நாளாத
லின், அதுபோலப் பகையை மதியானென்றான். இரணியன் பட்டது, - தன்னை
யிடிக்குந்துணையார் சொற்கொள்ளாதே வேறொருத்தவமின்றென்றதனற் கேடு
வினைந்து உதவியின்றி நின்றநிலை. இறைவனுற்றது - அமைச்சா நிலமுந்திருவு நீங்
குமென்றது கொள்ளாதே கட்டியங்காரனே யெனக்குள்ளானென்று பின் உதவி
யின்றிநின்றநிலை. காவலன் - உண்ணலன்போல் ஈண்டு மறையையுணர்த்திற்று. ()

வியையென்றுலகோடியவ்நிலேன்
பசையினுற்றுஞ்சியான்பட்டதீதெலா
மிசையநம்பிக்கெடுத்தாராத்தென்னுழை
யசைவின்றையனைத்தம்மினெனச்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தியவன், வியையென்று எங்கும்பரந்த நல்வினையில்
லாதேன்மேல்வைத்த பற்றாற் றஞ்சுதலாலே, யானுற்ற தீங்கெல்லாவற்றையும் நம்
பிக்கு முறைமைப்படக்கூறி இதனால் அவன்வருந்தாதபடி ஐயனை என்னுழைத்தாரு
மினென்று கூறினானென்க. (௨௫௮)

கோதைவேனம்பிக்கல்லதையிப்பொருள்
யாதுங்கூறன்மியனாயுநதேறன்மி
னேதமின்னனவின்னனமெய்தலாற்
பேதைபாரொடும்பெண்ணெடும்பேசன்மின்.

இ - ள். இக்காரியத்திற் சிறிதுஞ் சீவகனுக்கல்லது பிறர்க்குக் கூறன்மின்;
யாவாயுந்தேறன்மின்; இத்தன்மையவாகிய குற்றங்கள் நீனைவன்றியும் வருதலின்
அறியாதாருடனும் மகளிருடனும் பேசன்மினென்றானென்க.

இன்னனவென்றது - தான்பிறப்புணர்த்தியவதனை. இன்னனமென்றது - தன்
னைவன்றி விலாவணியிற் கூறியவதனை. (௨௫௯)

பகைவருள்ளமும்பாம்பின்படர்ச்சியும்
வகைசெய்மேகலைமங்கையர்நெஞ்சமு .
மிகைசென்மேதத்துமின்னுஞ்செந்நில்லலா
புகைசெய்வேலினீர்போற்றுபுசென்மினே.

மிகை - மேல்.

இ - ள். வேலினீர்! பகைவாநெஞ்சம், பாம்பின்போக்கும், மகளிர் நெஞ்சம், மின்னுஞ் செவ்விதாகநில்லாவாதலின், உள்ளத்தையும் நெஞ்சையும்பேணி ஒழுமியி னென்றாளென்க. (உசு0)

வேறு

வணக்கருஞ்சிலையினையொருமதுயெல்லேநாளுட்
குணத்தொடுமலிந்நபாதங்குறுநயாங்கொணர்ந்தபின்மைப்
பணித்தேதேசெய்துபற்றுபகைமுதலடர்த்துமென்றார்
மணிக்கொடிமாசுண்டன்னுண்மற்றதேதுணிமினென்றாள்.

இ - ள். யாங்கள் குணத்தொடு மலிந்தசெவகளை ஒருதிக்களளவாகிய நாளுக்கு ள்ளே நின்றிருவடியைச்சேரும்படி கொணர்ந்தபின்மை அருளிச்செய்த காரியமே செய்து தழும.பேறிக்கிடந்தநிறைந்த பகையைமுற்படவடர்ப்பேமென்றார்; அவளும் அதுவே துணிமினென்றாளென்க.

பிறரால் வணக்கருஞ்சிலை. அடிப்பட்டபகை - கட்டியங்காரன். (உசுக)

பொறிநாலெருங்கேநாற்றுப்புநாற்றிறைந்தகொளகைச்
செறிதவவிசயைபாதஞ்சென்னியிவ்வணங்கியிண்டு
வெறிமமழ்சேலேநண்ணிவேண்டியவடிசில்ஐதொட்
டெறிபடையெழுக்கவென்றார்வளையெழுந்தார்த்தவவன்றே.

இ - ள். ஐம்பொறியும் புலன்களிறசெவலுகின்ற வெட்ககமிகவுநெருங்கும்படி நோற்றுக் குற்றமற்றிறைந்த விரதங்கொடியுடையவிசயை பாதத்தையணங்கி நண்ணி உண்டு படையெழுக்கவென்றார், வளையெழுந்தார்த்தவென்க.

தவவிசயை - முற்பவத்திடு தவத்தையுடைய விசயையென்றொருபெயர். (உசுக)

பைந்துகின்மகளிர்நேன்சோர்பவையாய்திகழநாணிச
சிந்தித்துக்கூந்தல்வாங்கிச்செவ்வணந்துடைபட்டேபோ
லிந்திரகோபங்கய்விபிறகுளியின்றமஞ்ஞை
யந்தரத்திவந்நபாய்மாவரும்பொற்றாரவத்தாலே.

திகழ - இடக்கா.

இ - ள். மகளிர தமதுவாய்திகழதலாலே, அதற்குநாணி அது திருமுபாயநிலை ந்து கூந்தலைக்குலைத்து அச்சிவந்தவண்ணத்தைத் துடைக்கின்ற தொழிலைப்போலே கோபத்தைக்கவவி இறகையுளாகிறமயில்கள் மாவின்னார்மணியோசையாலே பறத் தனவென்க. (உசுக)

சாந்தின்மேற்றொடுத்ததிந்தேன்றண்மதிக்கோடுகிற்ப்
போந்துமட்டருவிவீழும்பொன்னெடுங்குன்றுமந்த
ணேந்துபூங்காவுகூழ்ந்தவிரும்புனல்யாறுநீந்தி
மாந்தரேமலிந்தநாடுமடுத்ததுன்சென்றதன்றே.

தேன் - ஆகுபெயர்.

இ - ள். அப்படை, சந்தனத்திலேவைத்த இரூலை மதிக்கோடுகிறித்தலாலே
அதின்மட்டு அவ்விருவினின்றும்போந்து அருவிபோலேவீழும் மாந்தரியங்காதகுன்
றையும், யாற்றையுங்கடந்து மாந்தரேமலிந்த நாட்டிலேசென்றதென்க. (உசுச)

மதுக்குலாமலங்கன்மாலேமங்கையர்வளர்த்தசெந்தீப்
புதுக்கலத்தெழுந்ததீம்பாற்பொங்கலினுளையிற்பொங்கிக்
கதிர்ந்துவெண்மாடந்தோன்றுஞ்செவ்வெயிற்காதநான்கி
னதிக்களாவந்துவிட்டார்நச்செயிற்றரவோடொப்பார்.

இ - ள். தேனாறுத அசைகிறமாலையையுடைய மங்கையர்வளர்த்த தீயாலே
பொங்கிப் புதுக்கலத்தினின்றும்மெழுந்த பாற்பொங்கலினுடைய றுளாபோலே இட்
டிகையாற்செய்த எயிலேக்கடந்து வெண்மாடந்தோன்றும் ஏமமாபுரத்திற்கு நாற்காத
த்தளவில் நதிக்களாயிலே, அரவோடொப்பார் சென்றுவிட்டாரென்க.

எயில் - ஆகுபெயர். வரவு - செலவீனையுணர்த்தும். (உசுரு)

வேறு.

மாயாநோக்கியர்மருங்குல்போல்வதோர்
கானயாற்றடைதரைக்கதிர்கண் போழ்கலாத்
தேனயாம்பூம்பொழிற்றிண்ணைவெண்மணற்
றாணையாநால்வருந்தணப்பின்றெய்தினா.

கான, அ - அசை. கண் - இடம். தேனினீங்கமாட்டாதுவருந்தும். தானை
யாநால்வரும் - தானையுண்டாதற்குக் காரணமான நால்வரும்.

இ - ள். மான்வருந்து நோக்கியரிடைபோலும் துடக்கமும், அழகுமுடைய கா
ன்யாற்று நீரடைகளாயிற் பொழிலில் உயர்ந்த மணலிலே நால்வருஞ் சென்ற
ரென்க. (உசுசு)

வார்த்துதேன்றுளித்துமட்டுயிர்த்துவார்மண
லார்ந்துபோதருந்தவிசடுத்ததொத்துமேற்
றார்ந்துதேன்வண்டொடுதுதைந்துள்புக்கவர்
போந்துபோக்கரியதப்பொழிஷின்பெற்றியே.

இ - ள். அப்பொழிலின்றன்மை வைத்ததேன்வார்த்து துளித்துப் பூவின் மது
வொழுதி மணலிலேபோதார்ந்து தவிசடுத்ததொத்து மேல்வெளியடங்கித் தேனும்
வண்டும் நெருங்கி உள்ளேபுக்கவர்க்குப் புறப்பட்டுப்போதலரிதாயிருந்ததென்க.

செய்தெனெச்சங்களைக் காரணமாக்குக.

(உசுஎ)

தாதணிகொழுநிலிருந்துதன்மதுப்
போதணியலங்கறும்பொருவின்மார்பனை
யாதுநாமடைதிறமுராமினீரெனக்
காதலாற்பதுமுகன்கண்டுகூறினான்.

இ-ள். அப்பொழிலினிழலிலேயிருந்து சேவகனை யாமடையுந் திறம் யாது? அதனை நீருராமினென்றவளவிலே, பதுமுகன் விகாரித்துக் காதலோடே கூறினனென்க. (உசுஅ)

க. திருக்கிளர்மன்னவன்சேனைமாநகர்
பொருக்கொளியினநிராகேரடுங்கொண்டபின்
முருக்கொளிமலரடிமூரிமொய்ப்பனைச்
செருக்களத்தெதிர்ப்படச்சிதைவநிலையே (உசுக)

உ. சேட்குலாஞ்சிலையொடுதினைத்தபின்னவர்
வாட்கலாம்வலித்தமர்தொடங்கின்வல்லையே
மீட்கலாம்விருப்புடைத்தெழுகவென்றுதன்
னாட்கெலாஞ்செப்பினனலந்ததாரினான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பொருக்கு - பொருவுக்கு; நிலக்குப்போல. என்றது - துரியோதனன் விராடபுரத்தே நிராயடித்துத் தருமன்முதலாயினுண்மையுணர்ந்ததற்கு யாமும் இவனுண்மையை யுணர்கின்றதன்மை யொக்கும்படியென்றவாறு.

இ-ள். பொருவுக்கு மன்னன் ஒளினிராயை யாமுங்கொள்வேம்; கொண்டபின்பு, சேவகன்மீட்கவந்தால் அவனைப் போர்க்களத்தேகாண்டற்குச் சிதைவதில்லை; அதற்குக்காரணம் வளைந்தவிலுடனே துரத்தேபொருதபின் அவரனுதி வாட்போரைத்தொடங்கில் நாம் படையைக் கடுமீட்கலாம்; ஆதலான், இதுவிருப்பமுடைத்து; இனி யெழுகவென்று தன்னையொழிந்தமூவர்க்குங்கூறிப் பின்பு அவன் படைக்குங்கூறினனென்க. (உஎ௦)

வேறு.

க. இருங்கடன்மணிநிரையெய்திநாங்கொண்டபின்
னருங்கடியணிநகரையனங்கில்லையேற்
பெரும்படைதான்வரிற்பின்றிரீங்கிற்பழி
தரும்படித்தன்றியுஞ்சாற்றுவுல்கேண்மினே. (உஎக)

உ. மஞ்சுசூழ்விசும்பிடைமணந்துயின்மிளிர்வபோல்
வஞ்சமின்மறவர்வாண்மிளிர்ந்துவாட்குருதியுட்
குஞ்சரங்குளிப்ப்தோர்நீத்தமாமாதலா
லெஞ்சலில்கொள்கையீரெண்ணிச்சூழ்மின்கோ. (உஎஉ)

ங. என்றனன்புத்திசேனென்னுநான்மறையினு
ன்றதேபொருளெனநால்வருமிருந்துழி

யொன்றிமுன்னிடுத்தவர்மூவரொற்றாட்கள்வந்
தின்றிதாற்பட்டதென்றியம்புகின்றார்களே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். புத்திசேனனென்னும்தன்னை, யாமெய்தி நினாயைக்கொண்டபின்
அருங்கடியணிகரில் ஐயனில்லையாயிற் பெரும்படைவரும்; அதுவந்தால் அஞ்சின
ரைப்போலே யாம் மீண்டுபோந்தாற் கெட்டார்களென்று பழிசரும்படியாயிருக்கும்;
அதுவன்றியும் பின்னுமொன்றுகூறுவேன்; அதனைக்கேண்மின்; யாம் மீளாமல் நின்
ரூல் மின்போல மறவார்வாண்மீளிராதலாற்பிறந்த ஒளியையுடைய குருதியாலே யா
னைகுளிப்பதோர்குருதிப்பெருக்குண்டாம்; ஆதலால் ஒழியாதகொள்கையீர்! இனியித
னையும்எண்ணிச்சூழும்பென்னுளன்; என்றபின்னும்பெரிதும் பதுமுகன்கூறியவதுவே
காரியமென்று நால்வருமிருந்தவளவிலே, தாம் பொருந்தி முன்பேயிடுத்தவராகிய
ஒற்றாட்கள்மூவாவந்து இன்றுபிறந்தசெய்தி யிதுவென்றுகூறுகின்றாரென்க. (உ௭௯)

க. வளை யசுந்தரமெனும்வாரணமால்வனா
முளை யிளந்திங்கள்போன்முத்துடைக்கோட்டது
கிளையிளம்பிழகளை ஞ்ஞாற்நிடைக்கேழரக்
களை யவஞ்சனவரையனையதக்களிற்றோ. (உ௭௯)

உ. கடுமதக்களிப்பினுற்காரெனமுழங்கல்
விடுகலார்பாகரும்வெருவரக்கொன்றிடப்
பிடியொடுங்கந்தனைவின்நிரீருருள்பிளந்
தடுகளிற்றந்தப்போதுகைபரிந்தழன்முதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள். வளையசுந்தரமென்னும்வாரணங்கோட்டதாயிருக்கும்; பிழகளுக்கிடையிலே
யின்று நிறத்தையுடைய அரக்களாவின் அஞ்சனவரையனையதாயிருக்கும்; அக்க
ளிறுதான் மதத்தாலே முழங்கலிற் பாகரும் விடுகலராயிருந்தார்; அப்பிழகளிற்று வெரு
வரும்படி கொன்றிடுதற்கு அனைவின்றிப் பிளந்து பரிந்து அழன்றசென்க.

நீருருள் - சகடமாகப்பண்ணித் தண்ணீரேற்றியுருட்டுவதென்று. இனிநீருருள்
ளந்தென்றோதில், உள்நீரலைப்பிளந்துகொன்றிடவெனக்கூட்டுக. அந்தப்போதுகை-
பின்னங்காலிற்சங்கிவி. (உ௭௯)

கண்ணுமிழ்தியினுற்சுடரிற்றங்கரிந்தபோற்
பண்ணுமிழ்வண்டிலாப்பபரததராநின்றசீ
ரண்ணலங்களிற்றினையடக்கினுன்சீவகன்
வண்ணமேகலையினுர்மனமெனமடிந்ததே.

இ - ள். கண்ணிற்றியாற்சுடுதலின் நிறங்கருகினுற்போலும் வண்டிலாவப்ப
டுப் பரத்தலைத்தராரின் சீரையுடைய அக்களிற்றைச் சீவகனடக்கினுன்; அப்போ
முது அவனிடத்தேமகளிர்மனந் தாழ்ந்தாற்போல வந்து தாழ்ந்ததென்க.

வண்டிலாம்பார்த்தரவென்றபாடத்திற்கு வண்டிலாங்களிற்றைப் பார்க்கின்ற
சீரோ நமக்குத்தருதற்கு அடக்கினுனென்க. (உ௭௯)

இறுவவாயிவர்வதோரிலங்கெயிற்றரியென
 வுறுவவாமார்பினுன் றாசங்கொண்டொய்யெனப்
 பெறலருங்குஞ்சரமேறலிற் பெருஞ்சன
 மறைகூற்றிரையொலித்தாங்கெனவார்த்ததே.

இ - ள். மிக்கவனாபோலுமார்பினுன் பெரியவனாயிற் பாய்வதோர் அரியென் னும்படி படிவித்தற்கரிய குஞ்சரத்தைப் புரோசைக்கயிற்றைப் படித்துக்கொண்டு விரையவேறுதலாலே சனம் சமுத்திரம் ஆங்கேயொலித்ததென வார்த்ததென்க. (1)

அங்கையந்தலதநிலைப்புதாதையெனத்
 நொங்கலர்கண்ணியான்கொம்மைதான்கொட்டலுங்
 பொங்கிபவுவகையிற் பொலிந்துமாக் களிமவன்
 நங்கியபயிர்ந்தொழிறடக்கையாற் செய்ததே.

இ - ள். கண்ணியான், அப்புதுஅப்புது, அதுஆது, ஐஐஎன்றுகூறி, அங்கையா ளிய அழகியதலத்தாற் பொய்க்கத்தட்டினவளவிலே, அக்களிறு உவகையாற் பொலி ந்து அவன்கட்டிங்கியபயிராற் றெழில்களைத் தன்கையாலேசெய்ததென்க.

பயிராவன பரிபரியென்பனமுதலியன தொழில் - தோட்டி முதலியனவெடுத் தக்கொடுத்தல் (௨௭௮)

தொட்டையம்புரோசைதானிருவடங்கொண்டென்
 கட்டினன்கருவல்த்தடக்கையாற்றோட்டியு
 மிட்டனனிரண்டுடனியிழங்கொளி இயிலங்குபொர
 பட்டமும்பனிவனாமின்னெனக்கட்டினுன்.

இ - ள். கொடிய வலியையுடைய கையாலே தலையின் மணிமுடியையுடைய புரோசைக்கயிற்றை இரண்டுவடங்கொண்டு சேரக்கட்டினுன்; கட்டி நெடுநதோட்டி யையுங் குறுந்தோட்டியையுந்தம்மிற்பிணைத்து அதின்கழுத்திலேயிட்டான், இட்டுக் கயிற்றைக்கோத்துப் பட்டத்தையுங்கட்டினுனென்க. (௨௭௯)

கச்சையும்கிணன்கறங்கிருமணியணிக
 தச்சுறுகொழுந்தொடர்யாப்பழித்தடியினை
 யுச்சியும்புரோசையுட்குளிப்பவுய்த்துறுவல்
 மெச்சிமேல்வோதனும்விழைதகத்தோன்றினுன்

அச்சுறுகொழுந்தொடா - விசையாதபடி மரங்களிலே இரும்பைத்தைத்துக் கழுத்திலே மாலைபோலேயிடுவதொன்று.

இ - ள். உறுவலி கீழ்வயிற்றிற்கட்டுகச்சையுங்கட்டினுன்; கட்டி இரண்டுபக் கத்திலே மணியையுமணிந்து தொடனாயுங்கட்டவிழ்த்து அடியிரண்டினுச்சியையும் புரோசைக்குள்ளேயழுந்தச்செலுத்திப் புலிமுகப்பிலிருக்கின்ற நரதேவனும்புகழ்ந்து விரும்பும்படிவந்துதோன்றினுனென்க. (௨௮௦)

கோற்றொழிப்புரிசையுட்கொற்றவனின்றைய
 நோற்றியல்காண்டுநாமிவட்டருகென்னிலே

காற்றெனக்கடலெனக்கருவரையுருமெனக்
கூற்றெனக்குஞ்சரங்கொண்டிடுக்கானரோ.

இ - ள். தொழிபோலேவளைந்தபுரிசையிலே கொற்றவன் பொருந்தவந்து நின்ற
நாம் ஏற்றினதில்லைபக் காண்போம்; இவ்விடத்தேகொண்டெவருகவென்ன, அவனும்
விசையாற் காற்றென, ஒலியாற் கடலென, வடிவால்வரையென, அச்சத்தாலுருமென,
கொலையாற் கூற்றென அதனை யுள்ளேகொண்டுபுக்கானென்க. (௨௮௧)

குழவியஞ்செல்வனோர்குன்றுகொண்டொம்பெயன
வழகிதாப்பறப்பதேபோலவும்மாற்புயன்
மழையையூர்த்தோடுமோர்வானவன்போலவு
மெழுதலாகாவணமிருந்தனென்பவே.

இ - ள். இளஞாயிறு ஓர்குன்றைக் கவானிடைக்கொண்டு கடுகப்பறக்கின்ற
தொழிலைப்போற் றன்னிடத்தே தொழிலையுடையனாயும், மழையையேறியோடுந் தே
வளைப்போலத் தன்னிடத்தேதொழில் கிடக்கவும் எழுதலாகாதபடியிருந்தானென்க.

வளைகலத்திகிரியும்வாமுயிர்தீமற்செலுங்
களைகடுங்கதழ்பரிக்காலசக்கரமும்போல்
வினைதருவட்டமும்வீதியும்பத்தியு
மினையவையேமுறவிமைப்பினினியற்றினான்.

களைகடுங்கதழ்பரி - மிகவுங்கடி தாகிய மிக்கசெல்வனையுடைய.

இ - ள். திகிரியுஞ்சக்கரமும்போலே தொழிற்றக்கவட்டமும்வீதியும் பத்தியுமா
கிய இத்தன்மையவற்றைத் தப்பாதபடியே ஒருகணத்திலே நடத்தினுனென்க. ()

ஒருவனேகளிறுமொன்றோருநூறுயிரர்
திரிவவேபொன்றனதிசையெலாங்குஞ்சரக
குரியவன்னிவனலா லுலகினில்லிலனென
வரிதுணர்வேத்தவையமைகமற்றென்றதே.

ஒரும் - அசை.

இ - ள். அதுகண்டு அரிதென்றுணர்ந்த அரசவைதானும், ஒருவனே, களிறுமோ
ன்றேயாயிருக்கவும் ஏறினபடி திசையெல்லாம் எண்ணிறந்தயானை திரிவனபேர்லே
யிருந்தன; ஆதலால் இவனல்லது இவ்வுலகிற் குஞ்சரமேறுதற்கு மற்றொருவனில்
னென்றுகூறி யமைகவென விலக்கிற்றென்க. (௨௮௪)

வள்ளுகிர்நுதியினால்வரிநுதலுநுத்தலு
முள்ளுணர்குஞ்சரம்மொப்பெனநிற்றலு
மெள்ளரும்மிருமணிகிணினெனவிசைத்தன
வெள்ளநீர்ப்பெருஞ்சனம்வியந்துகைவிதிர்த்ததே.

இ - ள். தோட்டி நுதியென்னும் உகிர்நுதியால் நுதலிலேயழுத்தினவளவிலே

இவன்மனத்தையுணரும்பாணை கடுகநின்றதாக, மணியிசைத்தன; அப்பொழுது சனம் அகிசயித்துக் கைவிதித்ததென்க.

ஓடுகின்ற விசையாலே ஓவியடங்கினமணி நின்றபொழுது இசைத்தவென்க. ()

க. என்மனநின்மனமென்றிரண்டில்லையாற்
றன்மனத்துளபொருடான்றனக்குரைப்பதொத்
துன்மனமென்மனமென்பதொத்திழைந்ததா
னன்மனக்குஞ்சரநம்பியோடொம்மரும். (உஅசு)

உ. தேவனேமகனலன்செல்வன்மற்றென்மரும்
பாவையேநோற்றனள்பாரின்மேலென்மரும்
கோவனும்மக்களுங்குளிர்ந்துதோணோக்கி
ரோவெனவையகத்தோசைபோயுயர்ந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

இ - ள். தன்மனத்திற்பொருளைத் தான் றனக்குரைக்குந்தன்மையையொத்து எவல்செய்தலாலே என்மனமுன்மனமென்றுகூறுவதாகிய நன்மனக்குஞ்சரம் நம்பியோடொத்துத் தொழிலைச்செய்தது; ஆலால், அக்குஞ்சரத்திற்கும்நம்பிக்கும் என்மன நின்மனமென்று இரண்டில்லையா யிருந்ததென்பாரும், செல்வன் தேவனேயென்பாரும், பாவையேநோற்றனளென்பாருமாய் ஒவென்றவின், ஒசையுயர்ந்தது; அப்பொழுது அரசனும் மக்களுந் தோனோனோக்கிறாரென்க.

என்பார்என்மருமெனத் திரிந்தது; “உண்மருந்தின்மரும்” என்றாற்போல. இனி ஆயிராரெனவீணேகோடவின், மாரீறு விகாரமாய்நின்றதெனிற் றனக்குரிய எதிர்காலமுணர்த்தாமையுணர்க. (உஅஎ)

பிண்டமுண்ணும்பெருங்களிறுபூட்டியவண்
வண்டரும்மோவரும்பாடமாநகர்தொழக்
கொண்டதன்றம்பியுந்தானுங்கோயில்புகக்
கண்டனங்கண்ணினேயென்றுகண்டவர்சொனார்.

இ - ள். பட்டத்திற்குரியபாணையைக் கம்பத்தோடேசேர்த்துக் கட்டிக் கடி கையாரும் ஏத்தாளரும்புகழ நகர்தொழத் தம்பியுந்தானுந் தமக்கென்று கைக் கொண்டகோயிலிலே புக, கண்ணாலே கண்டேமென்று ஒற்றாகுறினாரென்க.

ஏகாரம் - அசு. கண்டவரென்றது முன்னரியம்புகின்றாரென்ற ஒற்றைச் சுட்டிநின்றதோர் பெயராகக்கொண்டு, அவர் இங்ஙனங் கூறினாரென்க. நந்தட்டன் கூடநிற்றலாற் சீவகனென்றுணர்ந்தார். (உஅஅ)

பாத்தில்சீர்ப்பதுமுகன்படிவவொற்றாளர்சொற்
கோதநெனக்கொடுத்தனவ்கொழுநியுயவையிற்
றாத்திரட்சுறாவினந்தொக்கபோன்மறவரு
மேத்தருஞ்சிலைகைவாளிலக்குவேலேநதினா.

இ - ள். நீக்கமில்லாத சீனாயுடைய பதுமுகன் மறைந்தவேடங்கொண்ட ஒற்றொருவர்கூறியசொற்கு இருவாசொல்லுஞ் சேர்ந்ததென்றுகருதி யுவகையால் சிதியைக் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின் சுரூவினம்பலவுந் தொக்கபோலுமறவரும் சிலையையும் வாளையும் வேலையுங் கையிலேயேந்தினாரென்க.

ஒத்தது - ஒத்தெனவிகாரம். ஒத்து விதியுமாம். (௨௮௧)

வேனினாவாண்மதிப்பிளந்துவெஞ்சமத்திடைத்
தேனினாகளிற்றின்மேற்றிண்குளம்பழுத்துவ
வானினாவனைப்பதோர்பொருளெனச்சிரித்துடன்
மாநிராபண்ணினார்வழித்தாழ்கேள்வியாரா.

இ - ள். கேள்வியார் வேலாகிய காவற்காட்டையுடைய வாண்மதிலைச் சமத்திடையிலேயிளந்து களிற்றின்மேலழுத்துவனவாகிய மாநிரா இப்பொழுது நிரா கொள்வது காரியமாயிருந்ததென்று சேரநக்கு அம்மாநிராயைப் பண்ணினாரென்க.()

வேறு.

விடையுடையினநிராவிழங்கன்மேயினார்
துடியொடுகிறுபறைதுவைத்தவால்வளை
முடியுலகுறநிமிர்ந்தார்ததமொய்கழ
லடுபடையினையருமரணம்விசினார்.

இ - ள். அங்கனம் நிராகோடலைமேவினாராக, துடியும்பறையுமிசைத்தன; வளை தேவலோகத்தனவுஞ் செல்ல வார்த்தன; இனையருங் கவசத்தை யணிந்தா ரென்க. (௨௯௧)

க. காந்தளங்கழமலர்கணன்னிநெற்றிய
ராய்ந்தளந்தியற்றியவத்துணடையர்
வேய்ந்துணியலமரும்புறத்தர்வெஞ்சுட
ரேந்தெழினவியமுமேந்துதோளினார். (௨௯௨)

உ. கோணுடையினநிராகாக்குங்கோவலர்
தேனெடுகிடிச்சுரும்பரற்றுந்தேமலர்க்
கானிடையினநிராக்காவல்போற்றுமி
னனிடையழித்தபுள்ளென்றுகூறினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அளந்தியற்றுதல் - இப்புடைவைக்கு இது சிவப்பென்று அளந்துபண்ணுதல். ஆய்ந்து - வடித்து. அத்து - செம்மண. வேய்ந்துணி, வேய்த்துணி - உறழ்ச்சி; அஃது ஊதுக்குழல். ஒளியைத் தன்னிடத்தே யேந்தியநவ்யம் - கோடாலி.

இ - ள். அவர் அங்கனமெழுகின்றவளவிலே, நெற்றியராய் ஆடையராய்ப் புறத்தராய்த் தோளினராய் அரசனது இனங்களையுடையநிராயைக் காக்குமாயர், ஆனிடையிலே காரியெழுந்தனவாதலாற் காட்டில் நிராயைக் காவல்போற்றுமி னென்று கூறினாரென்க. (௨௯௩)

விடுபொறியரவெனவிளங்குவெஞ்சிலே
யடுகணைசித்தறினார்த்தவால்வளை
கடுகினகாலியலிவுளிகாண்டலு
முடுகுபுகோவலர்முந்துகாற்பெய்தார்.

விடுபொறி - வீசுகின்றபொறி.

இ - ள். அவர் சிலையாலே கணையைச்சித்தறினார்; வலையாத்தன, இவள்கடுகின. இவற்றைக்காண்டலுங் கோவலர் நினையைக்காத்தற்கு முற்படவோடினரென்க. (உக௪)

அனைச்செறியிரும்புலியனையவாடவர்
வளைத்தனன்மணரிநினைவன்கனையரும்
விளைத்தனாவெருவரத்தக்கவெஞ்சொலா
லுளைத்தனர்பூசலீட்டுணர்ந்தவோடினார்.

இ - ள். அவ்வளவிலே யாடவா நினையைவளைத்தார்; ஆயரும் உளைத்தனராய்ப்போனாவிளைத்தார்; வளைத்தவா அப்பூசலைக் கைவிட்டு வெஞ்சொல்லால் உணர்த்தவோடினரென்க. (உக௫)

வேறு

தோத்தொகைத்தானைமன்னன்சீவகழ்க்இளையநம்பி
வார்த்தொகைமுழுவாமன்னமல்லுறைதோன்றினே
நீர்த்தொகைக்கமுனிநாடுநெடுநகர்ப்பெயருறுங்கள்
சீர்த்தொகைக்கஞலனுமெல்லாந்தொந்தெமக்குணாமே வென்றான்.

இதுமுதலாக ஆயர்செல்கின்றநாலத்து அரசனிருக்கின்றபடி கூறுகின்றார். தெரிந்து - தெரிய.

இ - ள். நரசேவன் சீவகற்கு இளைய நம்பியாகிய நத்தட்டினரும்முடைய நாடம்பெயரையும், நகரிற்பெயரையும், குலசைபுடைய எமஞ்சத் தெரியவுணர்ப்பாயாக வென்றானென்க. (உக௬)

நிருக்குறிப்பன்னதாயிறசெப்புலமடிகன்செம்பொ
னரித்தகம்பொழுகுளுறத்தருவியிவ்வெரீஇயமஞ்ஞை
பரித்தவைபழனநாணாப்பார்ப்பொடுமருநிற்சேக்கு
முறைத்தருநாடுமருநுலத்துடனுணரவென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! நிருவுள்ளக்கருத்து அததன்மைத்தாயின், நீயுணரும்படி குன்றத்தருவியானவெருவிய மயில்களோடினவை நாணாப்பார்ப்போடே மருநிலே தங்கும் புகழ்தற்குத்தக்க நாட்டையுமூரையுங் குலத்தோடே செப்புவேனென்றனென்க. (உக௭)

பொருகயலுகளிப்பாயப்பூஞ்சிறைக்குமரியன்னங்
குருகினைழரியச்செந்நெழ்கொழுங்கதிர்குலவையெற்ற

முருகுவிண்டிரியத்தீர்தேன்முழங்குநீர்க்கழனிநன்னு
டெரியுமிழந்திலங்கும்வேலோயேமமாங்கதமதென்றான்.

கயல் பிறழ்ந்துபாய்தலினுலே யஞ்சி யன்னமுங் குருகுமிரிதலின், அவற்றின்
மெய்தீண்டிச் செந்நெற்கதிர் குவளைமேலெற்றுதலின் நறுநாற்றம்விட்டுலாவ, அதற்குத்
தேனினமுழங்குநாடென்க. கதிர்குவளையென்றே பாடம்.

இ - ள். வேலோய்! அந்நாடு ஏமாங்கதமென்றானென்க.

ஏமமாங்கதம் - பகுதிப்பொருள்விகுதி

(உ௬அ)

பூந்துகிற்கொடுத்திந்தேனகிற்புகைபொன்னனார் தங்
கூந்தலிற்குளித்தவண்டுகொப்புளித்திட்டவாச
மாந்தர்மேற்றவழந்துமாடமிருள்படப்புகையுஞ்செல்வத்
தேந்துபொன்னிஞ்சிமுதூரிராசமாபுரமதென்றான்.

இ - ள். துகிற்குக்கொடுத்தவகிற்புகையும் வண்டுகொப்புளித்ததேனும் மாந்
தர்மேற்றவழந்து இருள் பதிலாலே மாடம் புகையுஞ் செல்வத்தினையும், இஞ்சி
யையுமுடைய அம்முதூர் இராசமாபுரமென்றானென்க. (உ௬ஆ)

எங்குலமடிகள்கேட்கவென்றலுமெழுந்தோர்பூசல்
பொங்குளைப்புரவிலெள்ளம்போக்கறவளைத்துமுற்றி
யிங்குளநிரையையெல்லாங்கவர்ந்ததென்றிட்டபோழ்தே
திங்கள்வெண்குடையினன்றறிருச்செவிக்கிசைத்ததன்றே.

இ - ள். அடிகள்! எங்குலத்தைக்கேட்கவென்று நத்தடன்கூறினவளவிலே,
நிரையையெல்லாம் புரவிலெள்ளமெழுந்து கோலி வளைத்துக் கவர்ந்ததென்று ஆயா
ஒருபூசலிட்டபொழுதே, அப்பூசல் அரசன்செவியிடத்தே யிசைத்ததென்க. (௬௦)

எரித்தநல்வென்றிவேநதற்கிற்றெனவிசைப்பச்சீறி
மருப்புறக்கநதுபாய்த்துமுழங்குமால்சுளிறுபோலத்
திருக்கிளர்மணிசெய்பொற்றுண்டிபபடப்படைத்துச்செங்க
ணுருத்தெரிதவழிநோக்கியுடல்சினங்கடவச்சொன்னான்.

எரிபோலும்வலியையுடையவென்றி - கொன்று வெல்கின்றவென்றி.

இ - ள். வேந்தற்கு அப்பூசலிசைந்தவளவிலே, சீறி, மருப்புறத்தக்குத்திமுழங்
குங்களிறுபோலே அக்கோபத்தாலே தூணிலே சீப்பிறப்பவடித்து, நோக்கிச் சினம்
உடலைச்செலுத்த ஒருமொழிசுற்றினானென்க. (௬௦க)

நாற்கடற்பரப்பும்வந்துநன்னகர்கண்ணுற்றென்ன
வேற்கடற்றுணைபாய்மாவிலங்கொளியிவுளித்திண்டேர்
கூற்றெனமுழங்குமோடைக்குஞ்சரக்குழாத்தோடேகிப்
பாற்கடற்பரப்பின்வல்லேபடுநிராபெயர்க்கவென்றான்.

இ - ள். நாற்கடலும்வந்து நகரிலேகூடினவென்னும்படி குஞ்சரக்குழாத்

தோடே தானையும் மாவந் தேரும் நகரிலேகூடிச் சென்று பாற்கடற்பரப்புப்போஸ்ப்
பாலுண்டானநிலையை வல்லே பெயர்க்கவென்று கூறினானென்க. (௩௦௨)

கண்ணகன்கடலங்கோடும்பறைகளுமுழங்கிவிம்ம
விண்ணகத்தியங்குமேகக்குழாமெனநிரைத்தவேழந்
திண்ணுகப்புரவித்திண்டோவிரைந்தனநிரந்தபாய்மா
மண்ணகமலரக்காலாட்கடல்கிளர்ந்தெழுந்ததன்மே.

இ - ள். சங்கும்பறையுமுழங்கியொலியாரிற் ப வேழமுந் தேரும் விரைந்தன;
மாப பரந்தன; காலாட்கடல் மிக்கெழுந்ததென்க (௩௦௩)

பானிறக்கவிரெற்றிப்பைங்கிளரிநிறத்தபாய்மாந்
தானுறப்பண்ணித்திண்டேர் தம்பிகோல்கொள்ளவேற்க
கூனிறக்குழவித்திங்கட்குளிர்ததிராரமார்ப்பு
நேனிறங்கொண்டகண்ணிச் சீவககுமரன்சொன்னான்

பானிறக்கவரி - பால்போலுங்கவரி. கூன் - வளைவு தேனையுடைய ஒளி
கொண்டமாவே.

இ - ள். சீவகன்றான், மாவைத்தேரிலேயுறும்படிபண்ணித் தம்பிசெலுத்த அந்
தேனையேறி ஒருமொழிகூறினானென்க (௩௦௪)

மன்னவனிரைகொண்டாராவளநகர்த்தந்தும்மன்னவர்
பொன்னவிராகழலிற்றங்கன்புனைமுடியிடுவியேனே
விண்ணிசையுலகந்தன்னுளென்பெயாசேறல்ன்றாய்க
கன்னியமகளிர்நெஞ்சிற்காமம்போற்கரக்கவென்றான்.

கன்னிய, அ - அசை.

இ - ள். அரசனினையைக்கவாந்தவரை இங்கரிலேகொண்டவென்று அவவரச
னடியிலே அவாமுடியையிடுவியேனென், கன்னியராகிய மகளிர்நெஞ்சிற் காமம்
போலே என்பெயா உலகில் நடவாதுமறைகவென்றானென்க.

அரசனைக் காணுமறபோந்து வஞ்சினங்கூறினான். (௩௦௫)

பார்மலிபரவைததானைப்பரப்பிடைப்பறப்பதேபோ
னீர்மலிகடாத்தகொண்முநெற்றிமேன்மின்னினெய்தாத்
தார்மலிமார்ப்பற்றிண்டேர்நோன்றலுந்தறுகண்மைந்தன்
சீர்மலிபகழியேந்திப்பதுமுகன்சிலைதொட்டானே.

கடல்போல் நிறைந்தமத்தையுடைய மேகத்தின் நலையிற் றோன்றுவதோர்
மின்னினுங் கடிதாகத் தேர்தோன்றிற்று. மேகம் - யானை.

இ - ள். தானையிடையிலே பறப்பதுபோலே தோ தோன்றினவளவிலே,
மைந்தனாகிய பதுமுகன் பகழியையெங்கிச் சிலையையெடுத்தானென்க. (௩௦௬)

குடைநிழற்கொத்தவேந்தனொருமகன்காணக்குன்று
வடிநிழலுறையவந்தேதமடியம்மா மென்னவெய்த

விடுகணைசென்றுதேர்மேற்பின்முனாவீழ்தலோடு

தொடுகழற்குரிசிஇனோக்கித்தூத்துகில்வீசிஇனே.

விடுகணை - ஒருபெயர்.

இ - ள். அடியேமாகியயாம் தன்னுன்றாவடிநிழலிலே உறையவேண்டிச் சச்சந்தன்மகனாகிய தன்னைக்காணவந்தேமென்று அறிவிக்கும்படி எழுதியெய்த அம்பு சென்று தேர்மேலே மாறிவீழ்ந்தவளவிலே, குரிசில் நோக்கிப் பதுமுகனையென்றறிந்த மேற்பொராதபடி துகிலைவீசித் தன்படையை விலக்கினென்க. (௫௦௭)

ஏந்தலைத்தோழரெல்லாமிணையடிதொழுதுவீழ்ச்

சேர்ந்ததன்கண்ணினாலுந்தின்னெழிற்றோளினாலும்

வாய்ந்தவின்சொல்லினாலுமாலேதாழ்முடியினாலும்

மாய்ந்தவன்சிறப்புச்செய்தானவலநோயவருநதீர்த்தார்.

இ - ள். அரசனாலைநிந்தமையிற் சீவகனைத் தோழரெல்லோரும் தொழுது அடியிலேவீழ்ந்தவளவிலே, அவன் இவாக்குச்செய்யுஞ் சிறப்பிவையென்றாராய்து அத் தரங்களிலே தோளாலுஞ் சொல்லாலும் முடியாலுங் கண்ணாலுஞ் சிறப்புச்செய்தான்; அவரும் நோய்தீர்த்தாரென்க. (௫௦௮)

கழலவாய்க்கிடந்தநோன்றாக்காலே தன்காதலானா

நிழலவாயிறைஞ்சிரீங்காநெடுங்களிற்றெருத்தமேற்றி

யழலவாய்க்கிடந்தவைவேலரசினங்குமரர்குழக்

குழலவாய்க்கிடந்தகோதைதாதையூர்கொண்டிபுக்கால்

தன்னிழைப் பகையென்றவாவித்தாழ்த்து. கொல்லனுலையைவிருப்பினவேல், *“கொற்றுறைக் குற்றில” போல. அரசகடாத்துதற்கு இனையகுமாரர். மொழியை வங்கியம் விரும்பிக்கிடத்தற்குக்காரணமான கனகமாலே

இ - ள். காளே தன்றோழனா யானையிலேயேற்றிக் குமாராகுழ நரதேவனாரி லேகொண்டிபுக்கானென்க.

சீவகனுமரசினங்குமரருந் தோழாநால்வருடனையானையேற்றொரென்பது, ஏற்றி என்பதறைப்பெற்றும். (௫௦௯)

* புறநானூறு, சுரு: இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலே சூட்டிக், கண்டி ர ளேன் காழ் திருத்திரெய் யணிந்து, கடியுடை வியனாக ரவ்வே யவ்வே, பகைவர்க் குத்திக் கோடுகுனி சிதைத்து, கொற்றுறைக் குற்றில மாதோ வென்று, முண்டாயிற் பதங் கொடுத் தில்லாயி னுடனுண்ணு, மில்லோ ரொக்கத் தலைவ, எண்ணெலங் கோமான் வைந்நுதி வேலே.

திணை - பாடாண்டிணை. துறை - வாண்மங்கலம்.

அதியமானெமொன்வஞ்சி தூதுவிடத் தொண்டைமானுழைச்சென்ற ஒளவைக்கு அவன் படைக்கலக்கொட்டில் காட்ட அவன் பாடியது.

கொற்றுறைக்குற்றில - கொல்லனது பணிக்களரியிற் குறிய கொட்டிவிடச் தனவாயின.

வேறு.

வானக்கிநின்றுதுடங்குங்கொடிமாடமுதூர்ப்
பானக்கதிஞ்சொற்பவளம்புரைபாவையன்ன
மானக்கநோக்கின்மடவாரதொழமைந்தரேத்த
யானைக்குழாத்தினிழிந்தாரரிமாநொடொப்பார்.

நக்கி - தீண்டி. நக்க - கெடுத்த.

இ - ள். அரிமாநொடொப்பார மூதாரிலே சொல்லையும் நேரக்கினையுமுடைய
பாவையன்னமடவார்தொழமைந்தரேத்த யானைத்திரளினின்றும் இழிந்தாரென்க.

நிறத்தாற் பவளம்புரையுமடவார். சீவகனுமரசினங்குமரருந் தோழர்நால்வரும்
யானையினின்றும்பிழிந்தகாலத்துச் சீவகனையுமரசினங்குமரரையு மகளிர் தொழுதா
ரென்றுணாக. (நக0)

செம்பொறப்புளகத்தினாளுயிறுசெந்தகோயில்
வம்பிற்றுளும்புமுலையொணெடுங்கண்மடவார்
நம்பப்புகுந்துநரதேவனருளினெய்திப்
பைம்பொற்புளகககளிற் றுனடிதாம்பணிந்தார்

இ - ள். காசோடெமாறுபட்டசையமுலையினையுட, கண்ணினையுமுடைய மட
வார்விரும்பப் பொன்றாச்செய்த கண்ணடியால் இளஞாயிறைநக்கெடுத்த கோயிலி
லேபுகுந்து நரதேவனைழக்கச் சென்றான். யவனடியைத் தாம் உணங்கினரென்க. (1)

வல்லார்புனைந்தவயிரக்குழைவார்துவான்பொரு
பல்லுணெருத்திந் பரந்தஞ்சுடர்காலமன்னன்
மல்லார்திரடோன்மருமான்முகநோக்கமைந்த
ரெல்லாமடிகளெனக்கின் னுயிர்த்தோழரென்றான்

வாரப்பட்டு வாலிதாகிய பொன்றாசெய்த பூண்

இ - ள். மன்னன்பூணையுடையவெருத்திலே குழைபரந்து ஒளிகாலும்படி மரு
மான்முகத்தை இவர் யாரொன்றுக்குறிப்பப்படப்பார்க்க; அடிகளே! மைந்தரெல்லா
ரும் எனக்கு உயிர்போலுந் தோழரென்றானென்க. (நகஉ)

வார்பொன்முடிமேல்வயிரம்முழச்சேநதசெல்லாத
தார்பொன்வடிநீழ்மணியங்கழலானேவேந்தன்
காரமின்னுடங்குமிடைமங்கையைக்கால்கசென்றென்
றேர்மின்னுதாரானருளத்தொழுதேகினரே.

இ - ள். அரசர்முடியில் வைரம் உழுதலாலே சிவந்த செல்வத்தையுடைய அடி
யைப் பொன்னிடத்திலேநிறைந்த மணியையுடைய கழல்கூழ்ந்த தாராகைய யானை
யையுடையவேந்தன் கணகமாலையைச்சென்று காண்கவென்றருளிச்செய்ய, அவரும்
வகிளுரென்க.

வார்தல் - பெருகுதல். ஆர்பொன் - திருவுமாம்.

(நகந)

தழுமுற்றும்வாராத் திரடாமங்கடாழ்ந்தகோயின்
முழுமுற்றுந்தானே விளக்காய்மணிக்கொம்பினின்று
ளெழுமுற்றுந்தோளார்தொழுதாரின்னரென்றுநோக்கக்
கழுமிற்றுக்காதல்கதிர்வெள்வளைத்தோளினுட்கே.

முழுதும் - மூழுமெனவிகாரம்.

இ - ள். முற்றுந் தழுவவொண்ணாத தாமந்தாழ்ந்தகோயிலின்முழுதும் தானே
விளக்காய்ச் சென்றுமுற்றும்மணிக்கொம்புபோனின்றவனை எழுப்போலுந்தோளார்
தொழுதார்; அவள் இன்னரென்றுகுறிப்புப்பட்டுநோக்க, அவ்வளவிலே சீவகன் இவா
எனக்கு இத்தன்மையரென்று அவனைநோக்க, அவட்குக் காதல் நிறைந்ததென்க.

இனி முழுமுற்றும், ஒருகொல்லாக்கியுமுரைப்ப. (௩௧௧)

துறக்கம்மிதுவேயெனுந்தொன்ன கர்மன்னன்மங்கை
தொறுக்கொண்டகள்வரிவரோவெனச்சொல்லீநக்காங்
கொறுக்கப்படுவாரிவரென்றற்கசசியாடி
வெறுக்கைக்கிழவன்மகளைன்னவிருந்துசெய்தாள்.

இ - ள். மன்னன்மகள், இவரோ ஆங்கு நிரையடித்தகள்வரென்றுகூறி நக்கு
இவர் இனித் தண்டஞ்செய்யத்தகுவரென்று நகையாடி, அப்பொழுதே அளகை
கோன்மகள் விருந்துசெய்தாளென்ன விருந்துசெய்தாளென்க. (௩௧௨)

அருந்தித்தொழிலேபுரிந்தான்மறையாயவெல்லாம்
விருந்தாவிநிப்பானவன்சீவகசாமிவேறு
விருந்தாற்கொரோலைகொடுத்தானெரிசுண்டலத்தாற்
பொருந்தார்பொறியைப்புறநீக்குபுநோக்குகின்றான்.

இ - ள். புத்திசேனை மறைந்தகாரியங்கெல்லாம் புதிதாகப் பின்பு கூற
வேண்டி யிப்பொழுது சீவகன்றனியேயிருந்தவனுக்கு ஓரோலையைக்கொடுத்தான்;
அதனை அவன்வாங்கிக் குண்டலத்தோடே பொருந்துதனிறைந்தகுழையைப் புறத்து
நின்றுநீக்கி வாசியாநின்றானென்க.

பொறி - தத்தம்பொருள்வயிற் நம்மொடுசெவ்விய ஆகுபெயரிலேயாய்க் குழை
யையுணர்த்திற்று. (௩௧௩)

வேறு.

மற்றடிக்கண்டருளிச்செய்கமலரடிக்கீழ்ச்
சிற்றடிச்சித்தத்தையடிவிழ்ச்சிதிருவடிகட்
குற்றடிசின்மஞ்சனத்தையுள்ளுறுத்தகாப்பும்
பொற்புடையவாகவெனப்போற்றியடிவிழ்ந்தேன்.

மற்றுக்காப்பென்க. அரசன் நுகருவனவற்றைக் காப்பென்றல் மரபு. அடியி
லே யுற்றுப்போற்றியென்க. என்றது - சமைக்கின்றபொழுதே யுற்றுக்காக்கப்பட்
டென்றவாறு.

இ - ள். திருவடிகட்கு அடிசிலையும் மஞ்சனத்தையுமுள்ளிட்டனவும் மற்றும் காப்புக்களும் அடியிலேயுற்றுப் போற்றப்பட்டுப் பொற்புடையவாகவேண்டுமென்று சிற்றடியாளாகிய தத்தை மலரடிகீழ்வீழ்ந்தேன்; அவ்வடிவீழ்ச்சியை அடிகள் நெஞ்சாலே கண்டருளுகவேன்க.

இவைகாத்தல் தனக்குக்கடனாதலின், முற்கூறினாள். (நுகஎ)

வயிரமணிக்கலன்கமழுங்கற்பகநன்மாலே
யுயிராமதஞ்செய்யுமதுத்தண்டொடுமடையாடை
செயிரினறுஞ்சாந்துசிலையம்புமணியயில்வாண்
மயிரொலியின்போர்வையொடெம்மன்னன்விடுத்தானே.

மதுத்தண்டு - வீரபானமிருகஞ்குழாய்.

இ - ள். கலுழிவுகன் எலிமயிப்போராவையோடே கலமுதலியவற்றை வர விட்டானென்க.

உம்மையுமுறபுமவிரிகக. (நுகஅ)

வந்தவனையாருமறியாமையையாகத்
தந்துதரன்மேட்பவிதுசாயில்வலத்தானு
வைந்துமதியெல்லையினையாண்டிடையனாகி
யந்திலகன்ருன்றமொடாங்கெனைச்சொன்னேன்.

இ - ள். தரன்வந்தவனை யாரு மறியாதபடி மறையாகக் கொண்டுவந்து வைத்து அவன்கேட்கும்படி ஓராண்டிற்கு ஐந்துதிங்களளவு குறையாகவுடைய றுய்த் தமரோடே ஏமமாபுரத்தையகன்றானென்று இக்காரியஞ் சாமிதானையருளிச் செய்தாளுகக் கூறினென்க.

தோழா ஏமமாபுரத்து ஏறப்போவதற்குமுன்பே ஏழுதிங்கள்சென்றமை “இங்குவாகளிய்வாறு” என்னுங்கவியிர்கூறினாம். மீன்பு தோழா தாபதப்பள்ளி யிற்செல்லவொன்றும், “ஒருமதியெல்லநாளுட் * * கொணர்ந்தபின்றை” எனவே சிவகன்வந்து விசயையைக்காணவொன்றும், இவனைக்கண்டு ஊரேறப்போகுவொன் றும், மாமனாறியுத்து ஏறப்போகவொன்றும், மீண்டு ஊரேறவரவொன்றும், ஆகஐந்து திங்களாஞ் சென்றவாறுணா 4.

(நுகக)

பட்டபழி மொளியிமலைமேலாரந்தலஞ்சித்
தொட்டுவிடுத்தேனவனைத்தூதுபிறசொல்லப்
பட்டபழிகாத்துபுகழேபாப்பினல்லால்
விட்டலாந்தகோதையவரால்வினாவதுண்டோ.

இ-ள். கட்டியங்காரன் சிறைசெய்தானென்றுபிறந்த பழி மலைமேற் பரத்தலை யஞ்சி வேறேசிலகாரியங்களைக்கூறி அவனை யென்னைத்தொட்டுச் சூளுறவு கொண்டு போகவிட்டேன்; இனி இப்பழியைமறைத்து அரசவுரிமையை பெய்துவதொழிய மகளினை மணஞ்செய்கின்றவதனால் வினாவதொருபுகழில்லையென்க.

பழி வெள்ளிமலை மேற் பரத்தலஞ்சியெனவே இவன் சிறைப்பட்டமை கழிழ வேகனுமறிந்திலென்பதுபெற்றும். ஈண்டு இங்ஙனங்கூறவே * “பொன்னணி” என்னுங்கவியில் “தெய்வமாதரைச்சூழ்ந்த” என்றும், † “சந்தமலை” என்னுங்கவியில் “விண்ணோர்களை” என்றும், அவள்வழிபட்டதெய்வங்கள்வந்து நினைத்தவைமுடித்துக்கொடுக்குமென்றதன்றித் தன்படையாகிய விஞ்சையர் ஈண்டுலந்தாரென்னொமையுணர்க; அவ்விஞ்சையரையழைக்குங்கால் “தன்னுடைவிஞ்சை யெல்லாந்தளிரியலோதலோடும்” என்னவேண்டாவாகலின். (௩௨௦)

அல்லதுவுமெங்கைகுணமாலையவளாற்றாள்
செல்லுமதிநோக்கிப்பகலேசிறியையென்னும்
பல்கதிரைநோக்கிமதியேபெரியையென்னு
மெல்லியிதுகாலையிதுவென்பதறிகல்லாள்.

இ - ள். அப்பழியன்றிப் பின்னும் ஓர்பழி விளைப்பாள்போன்று எங்கையாகியகுணமலை ஆற்றாள்ய இரவீது பகலிதுவென்பதறியாளாய் அவள் மதியை வெம்மையாற் பகலே! சிறியையென்னும்; ககிரைத் தன்மையான் மதியே! பெரியையென்னுமென்க. (௩௨௧)

அரவுவெகுண்டன்னவகல்லுருளில்மப்புல்லித்
திருவில்வனைநதனையதிருமேகலையினிங்கிப
புருவமதிமுகமும்புகழ்தோளும்புணர்முலையு
முருவமழிந்தமடிச்சியுள்ளாங்கொலறிகல்லேன்.

இ - ள். பாம்புகோபித்துப் படம்விந்தாற்போலு மல்லுயையுடையாள் நிலத்தேவீழ்ந்து வில்வனைந்தனைய மேகலையையுடைய திருவினின்னுநீங்கிப் புருவத்தையுடையதோர் மதிபோலுமுகமுந் தோளும் முலையும் வடிவழிதலாலே அடிச்சி பிழைப்பளோ, இறப்பளோ, அறியேனென்க.

திருவின்றன்மை கெட்டாளென்க (௩௨௨)

நாளே வருநையலெனநன்றெனவிருமபி
நாளே யெனுநாளாணிமைத்தோபெரிதுஞ்சேயுநதோ
நாளையுரையென்னுகிளியோடுநகச்சொல்லு
நாளினுமிநங்கைநதுயாநாளினுமறிதுவே.

இ - ள். சீவகன் நாளாவரும்; நீநையாதே கொள்ளென்று கிளிகூற, அதுநன் றென்று வீரும்பி, நீகூறிய நாளையென்னு நாள் அணித்தோ? சேய்த்தோ? அந்நாளைக் கூறென்று அது நக அதனோடேசொல்லும்; இந்தநங்கையது துயர் நாளினு நாளினும் இத்தன்மைத்தென்க.

மற்று - அசை.

(௩௨௩)

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௬௭.

†

”

௩௬௦.

வேறு.

நோக்கவேதளிர்ந்துநோக்காநுமைப்பினுதுணுகுநல்லார்
பூக்கமழமளிசேக்கும்புதுமணவாளனார்தர்
நீப்பிலார்நெஞ்சினுள்ளாராதலானினைதல்செல்லேன்
போக்குவல்பொழுதுந்தாந்தம்பொன்னடிபோற்றுமென்றார்.

இ - ள். பார்க்கவே தளிர்ந்துப் பாராதிமைப்பினும் மெலியுநல்லார் அமளி யிலே தங்கும் நித்தகல்யாணர்தாம் நீங்குதலில்லாராய் என்னெஞ்சிடத்தாராதலால் யான்வருந்தேனாய் பொழுதுபோக்குவேன்; இனித் தார் தம்மைப் பாதுகாப்பாராக வென்றெழுதினனென்க. (௩௨௪)

இலவம்பூவாக்குண்டன் பபஞ்சிமெல்லடியினுடன
புலவிச்சொற்பொறித்தவோலைநுழுமுடிதுளக்கிநோக்கித்
தலைவைத்தகாப்புவிஞ்சைகொண்டபிள்ளுமஞ்சுழந்து
கொலைவைத்தகுருதிவேலானோழைக்குறுகினனே.

இ - ள். அங்ஙனம் அவள் புலவிச்சொற்பொறித்தவோலையை வாசித்துத் தலை சாய்த்து ஒலையின் முடிவிலெழுதின தனக்குக் காவலாகிய விஞ்சையை யுட்கொண் டபின்பு, வெற்றிமாலையுழப்பட்டுக் கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வேலான் தோழரைச் சேர்ந்தானென்க.

ஒழிந்த காரியங்களுமுளவேனும, புதுமணவாளன ரென்றதனை புலவிப்பொறி த்ததாயிற்று. (௩௨௫)

* வேறு.

எங்கோமற்றென்றிறநீர்கேட்டதென்றற்கெரிமணிப்பூட்
செங்கோன்மணிரெடுத்தேர்ச்செல்வன்காதற்பெருந்தேவி
தங்காத்தவவுருவந்தாங்கித்தண்டாரணியத்து
ளங்காத்திருந்தானைத்தலைப்படடையவறிந்தோமே.

இ - ள். நீர் என்றிறம் எங்கேயோ கேட்டதென்று வினயினாற்கு, ஐயனே! சச்சந்தன்றேவி விசயை தண்டகாரணியமென்கின்ற வனத்திலே தனக்கேலாத் தவ வுருவைத்தாங்கி மனத்தை நீவாழவேண்டுமென்கின்ற ஆசையிணிக்கப்பட்டித் துற யோருறைகின்ற அவ்விடத்தேயிருந்தவனை யெதிர்ப்பட்டு நின்றிறம் அறிந்தோமென் றாரென்க.

† “ஆத்தபொறிய” † “ஆத்தவறிவின” என்றாற்போல ஆத்தென்றார். இனி உளங்காத்தென்றும் பாடமோதுப. (௩௨௬)

* அடி கணீரரசராதலறிந்திலேமேலைநாட்கட்
டொடியணிதோளுநல்லவாகமும்புல்லிதும்மைக
குடிவழிவந்ததோலாக்கந்துகண்மகனென்றெண்ணி
யடிகளுமிகழந்ததெல்லாமருளுகவென்றுநின்றார்.

இது, ௩௨௫ வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளில் உள்ளது; உரையில்லை.

† நாலடியார், இன்மை, ௧௦.

† ,, கயமை, ௧.

என்னேமற்றென்னேநீர்மொழிந்ததென்னேயெனவிரும்பி
முன்னேமொழிந்தாற்போன்முறைநின்றெல்லாமுடன்மொழிய
மன்றாஞ்சிந்துவபோன்மலர்ந்தசெந்தாமரைக்கண்ணீர்
பொன்றாமார்பின்மேற்பொழியப்புன்கணுற்றானே.

வீணாவாதலின், மூன்றெக்கினா. விசையயிருக்கின்றமை ஆசிரியன் கூறக்
கேட்டதன்றிச் செய்திவிளங்காமையின், ஈண்டு இங்குனங்கேட்கின்றான்.

இ - ன். தான்விரும்பி நீர்கூறியமொழி எங்ஙனையென்றுவ்னாவ, அவரும்
தேவதான் இவன்முன்னே நின்று கூறினாற்போலச் செய்தியெல்லாம் அடைவே
சேர்ச்சொல்ல, அதுகேட்டு முத்தஞ்சிந்துவதுபோலே கண்ணீர் மார்பிலேசொரிய
வருந்தினானென்க. (௬௭)

அஃதேயடிகளும்முளரோவென்றற்கருநாமா
றிஃதாவிருந்தவாமென்றார்க்கென்னைப்பெறவல்லாரக்
கெய்தாவிடருளவேயெங்கெங்கென்றத்திசைநோக்கி
வெய்தாவடிதொழுதுவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

இ - ன். பிறந்தசெய்தி அஃதேயென்று அவையெல்லாங்கேட்டபின், என்னை
ப்பெறவல்ல தீவினையையுடையவர்க்கு எய்தாதிருப்பன சிலதீவினை இனிஇல்லை; அத்
தீவினையையுற்றவடிகளும் இருக்கின்றாரோவென்று வினாவினாற்கு, அவரும் இப்பொ
ழுது நல்வினையாகியதெய்வம் நமக்கு அருளுநெறியிருந்தபடி யித்தன்மைத்தாயிருந்த
தென்றார்; என்றவர்க்கு அவனும் அவரிருக்கின்ற திசை எங்கேயெங்கேயென்றுகூறி
அத்திசையைநோக்கி விரையவணங்கிப் பின்பு அரசன்கோயிலுக்குப் போனானென்க.

இலைவிரவுபூம்பைந்தார்வேந்தனேந்தல்குலங்கேட்பான்
மலைவிரவுபூணமார்பின்மைந்தன்றோழர்முகநோக்கிக்
கொலைவிரவுகொன்னிலைவேற்குமரனென்னக்குருகுலத்தான்
கலைவிரவுதிஞ்சொல்லாற்காமனென்றார்கமழ்தாரார்.

இ - ன். இவன்சென்றவளவிலே, வேந்தன் சேவகன்குலத்தைக் கேட்கவே
ண்டி, அவன்றோழர்முகத்தைநோக்கிக் குமரன் எக்குலத்தானென்று வினாவினாற்கு
குமரனென்றவளவிலே, தாரார் அவன்குறிப்பறிந்து, இக்காமன் குருகுலத்தானெ
ன்றானென்க.

விரவு - உவமவுருபு.

(௬௮)

அண்ணல்குருகுலத்தானென்றல்லான்முன்கருதியதென்
மெண்ணம்வெளிப்பட்டான்கரந்தமைந்தனெரிசெம்பொன்
வண்ணவாமார்பமுயங்கிதுண்ணான்மறியாரோ
டெண்ணிவியநெறியால்விடுத்தான்கோயில்புக்கானே.

என்றலென்பது - ஓர்சொல்விழுக்காடு. நத்தட்டன் நாடும் ஊருமுதலியன
கூறலின் உணர்ந்தான். வியம் - ஏவலாதலிற் போக்கின்மேற்று.

இ - ன். தலைவன் குருகுலத்தானென்றால் இது யான் முன்கருதியகுலமே; என்
னெண்ணத்திலேவெளியானானென்றுகூறி யெழுந்திருந்து கரந்தமைந்தன்மார்பிலே

முயங்கி யமைச்சருடனே காரியத்தையெண்ணி அவனைப்போகவிடுகெறியாலேபோக விட்டான்; அவனும் போக்கறிவித்தற்குக் கனகமாலேகேரயிலிலேசென்றானென்க.

அரசனாகவே போகவிட்டான்.

(௩௩௦)

விள்ளாவியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதன்மடமகளே
கள்ளாவிகொப்புளிக்குங்கமழ்பூங்கோதாயென்மனத்தி
னுள்ளாவியுள்ளாய்நீயொழிந்தாயல்லையெனக்கையிற்
புள்ளாவிச்செங்கமுநீர்க்குவனைசெய்தாள்புனைபூனாள்.

இ - ள். வியனெடுத்தேர்வேந்தன்காதல் நீங்காதமடமகளே! கள்ளின்நாற்றத்
தைக் கொப்புளிக்குங்கோதாய்! நீ என்மனத்தினுள்ளே யுறைகின்றவுயிராயுள்ளாய்;
ஆதலின், நீயென்னையகன்றாயல்லையென்று பிரிவுணர்த்த, அதனையுணர்ந்து பூனாள்
தன்கையிலிருந்த வண்டிற்குயிராகிய செங்கமுநீரை, நெட்டுயிர்ப்பாலே கருங்குவனை
யாக்கினாளுன்க.

இனிக் கள்ளை நீராவிதாகக் கொப்புளிக்குமென்றும், உயிரிலேயிருத்தலினென்
றும், அன்னங்கனையுடையவாவியிற்கழுநீரென்றுமுறைப்ப.

(௩௩௧)

வார்முயங்குமென்முலையவனேவேய்த்தோளாணமனமகிழ
நீர்முயங்குகண்குளிரப்புல்லிநீடோளவன்கித
தேர்முயங்குதானையான்கிறுவர்சேடாரகன்மார்பந்
தாரமுயங்கிக்கூந்தன்மாவிவர்ந்தான்சங்கமுரன்றவே.

இ - ள். அதுகண்டு அவனாமனமகிழவுங் கண்குளிரவுப்புல்லி, அவன் அங்கு
நின்றும்போய் நரதேவன்புதல்வராகிய மைத்துனன்மானாத்தழுவிக்கொண்டு மாலை
யேறினான்; அப்பொழுது நன்னிமித்தமாகச் சங்கமுழங்கினவென்க.

(௩௩௨)

கனகமாலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆகக் கவி கஅஅஅ

எ ட் ட ர வ து

வி ம வஸ யா ரி ல ம் ப க ம்.

முருகுகொப்புளிக்குங்கண்ணி:முறிமிடைபடலைமலைக்
குருதினொப்புளிக்கும்வேலான்கூந்தன்மாவிவர்துசெல்ல
வுருவவெஞ்சிலையினற்குத்தம்பியிஃதுவைக்குமொண்பொற
பருகுபைங்கழலினருட்பதுமுகன்கேட்கவென்றே.

இ - ள். தலையின்மாலையினையும், வகைமாலையினையும், வேலினையுமுடைய
சீவகன் மாவையேறிப்போகாரிநக, அவனுடையதம்பியாகியநந்தன் பொன்னுற்
செய்த கழலினையுடைய தோழரிற் பதுமுகன் கேட்பாயாகவென்று இக்காரியத்தை
யுரைக்குமென்க.

அதுமேற்கூறுகின்றா. சிலையினற்கு-உருபுமயக்கம். காலையகத்திட்டகழல்.(க)

விழுமணிமாசுமுழுகிக்கிடந்ததிவ்வுலகம்விந்
கழுவினிற்பொதிந்துசிக்கக்கந்ரொளிரமறையக்காப்பிற்
றழுவினிருலகமெல்லாந்தாமரையுறையுஞ்செய்யாள
வழுவினாதம்மைப்புல்லாள்வாழ்துங்கண்ணிமாதோ.

இ - ள். பெரியமணி மாசேறி உலகைவிலையாகப் பெறும்படி கிடந்ததனைக் கடுக
வெளியாக்கினீர்; இதனை ஒருதீங்கின்றி துங்கண்ணி வாழ்வதாக; இனி முன்பு
போலே அகப்படப்பொதிந்த மறையக்காப்பிராயின், உலகெல்லாங்கைக்கொண்டீர்;
காவாது வழுவினீராயின், இங்ஙனம் வழுவினாத்திருச்சேராளென்றானென்க.

சிக்க - அகப்பட.

(உ)

தொழுததங்கையினுள்ளுந்துறுமுடியகத்துஞ்சோர
வழுதகண்ணிரினுள்ளுமணிகலத்தகத்துமாய்ந்து
பழுதுகண்ணிரிந்தகொல்லும்படையுடனெடுங்கும்பற்று
தொழிகயார்கண்ணுந்தேற்றந்தெளிசுற்றார்விளிகும்ற்றோ.

சோர - வார.

இ - ள். கையிலும், முடியிலும், கண்ணிலும், பூணிலும், கொல்லும்படையோடு
யொடுங்குமாதலால், அப்பழுதையாராய்ந்து அக்கூடாநட்டையோரைத் தம்மிட
த்துநின்று நீக்கிப் பின்னும் யாவாசிலரிடத்துந் தெளிதலைப் பற்றுகொழிக; அன்றித்
தெளிதலுற்றார் விளிதலுற்றாரென்றானென்க.

அரசர்க்கு ஓர் துன்பம்வந்தவிடத்து அவர் நட்டையோர்போல அழுதகண்ணி

ருங் கொலைஞமுதலின், கண்ணிலும் படையொடுங்கிற்றும். * “ஒன்றர் - அழுநகண் ணீரு மனைத்து” என்றார் தேவரும். (க)

தோய்தகைமகளிர் த்தோயின்மெய்யணி நீக்கித்தூய்நீ ராய்முதுமகளிர் தம்மாலரிதபத்திமிரியாட்டி
வேய்நிறத்தோளி னூர்க்குவெண் டுகின்மாலேசாந்தந் தானலகலங்கள் சேர்த்தித்தடமுலேதோய்கவென்றான்.

இ - ள். கூடுதற்குரிய மகளினாக் கூடவேண்டின், அவர்பூணீக்கி ஆராய்ந்த தெளிந்த மூப்பிமாராலே குற்றமறத்திமிர்ந்து தூய்நீராட்டி அவர்க்குத் துகின்முதலிய வற்றைச்சேர்த்திப் பின்பு தான் அவர்முலையைத் தோய்வானாகவென்றானென்க. (ச)

வண்ணப்பூமாலேசாந்தம்வாலணிகலன்களாடை
கண்முகத்துறுத்தித்தூய்மைகண்டலாற்கொள்ளவேண்டா
வண்ணலம்புள்ளோடல்லாவாயிரம்பேபடைச்சேவ
லுண்ணுநீரமுதங்காக்கபூகமோடாய்கவென்றான்.

அண்ணலம்புள் - அரசவன்னம். சேவல் - சக்கரவ புள்.

இ - ள். பூமாலேமுதலியவற்றைப் புள்ளின்கண்ணிலுஞ் சேவலின்முகத்திலு முறுத்தித் தூய்மைகண்டல்லது கைக்கொள்ளவேண்டா; தண்ணீரிலுஞ் சோற்றி லுந் தீங்குவாராமற்காத்தற்குக் கருங்குரங்கிற்கு இட்டு ஆராய்கவென்றானென்க

அன்னம் கண்குருதிகாணும்; சக்கரவாகம் முகங்க்கெக்கும்; குரங்கு உண்ணாது. (இ)

அஞ்சனக்கோலினுற்றாநாகமோரருவிக்குன்றிற்
குஞ்சரம்புலம்பிவிழக்கூர்றுதியெயிற்றிற்கொல்லும்
பஞ்சியின்மெல்லிதேனும்பகைகிறிதென்னவேண்டா
வஞ்சித்தற்காக்கவேண்டுமரும்பொருளாகவென்றான்.

இ - ள். அஞ்சனக்கோலால் அடித்தற்குப் பற்றாததோர்நாகந் தன்னெயிற்றூ லே அருவிக்குன்றுவிழ்வபோற் குஞ்சரம்புலம்பிவிழக் கொல்லும்; ஆதலிற் பஞ்சியிற் காட்டின் மெல்லிதாயினும் பகையைச் சிறிதென்றுகருதவேண்டா; அதனை யரும் பொருளாகநினைத்து அஞ்சித் தண்ணைக் காக்கவேண்டுமென்றானென்க. (சு)

பொருந்தலாற்பல்லிபோன்றும்போற்றலாற்றாயரொத்து
மருந்தவர்போன்றுகாத்துமடங்கலாலாமைபோன்றுந்
திருந்துவேற்றெவ்வர்போலத்திறவெறிந்துயின்ப
மருந்தினன்மனைவியொத்துமதலையைக்காமினென்றான்.

இது இவனைக் காக்கும்வண்ணங்கூறுகின்றது.

இ - ள். விடாமலிவனிடத்திருத்தலிற் பஸ்லியைப்போன்றும், இவற்கு வேண்டி வனசெய்துபோற்றலிற் றுயரையொத்தும், அருந்தவர் சேலுத்தலியவற்றைத் தப்பா மற்காக்குமாறுபோல இவற்கும் அவைதப்பாமற்காத்தும், ஐம்பொறியுந் தனக்கடங்க லின் ஆமையையொத்தும், இவற்குத் தீதுண்டானால் அதுதீரும்படி பகைவரைப் போலே யிடித்தும், அடிசிலில் இவன்விரும்புவனவேதேடி நுகர்வீத்தலின் மனைவி யையொத்தும் நமக்குப்பற்றானவனைக் காப்பீராகவென்றானென்க.

*“வான மூன்றிய மதலை போல” என்றாற்பிறரும். தாம் அடங்கியேயிவனையடக் கல்வேண்டுமெனக் கூறுகின்றவன் இங்ஙனங்கூறினானென்க. பலருங்கேட்டலிற் காமினென்றான். (எ)

பூந்துகின்மாலேசார்தம்புனை கலம்பஞ்சவாச
மாய்ந்தளந்தியுற்றப்பட்டவடிசினீரின்னவெல்லா
மாந்தரின்மடங்கலாற்றற்பதுமுகன்காக்கவென்றான்
கேர்துபூண்மார்பனைவவின்னன மியற்றினானே.

இ - ள். அதுகேட்டசேவகன் இவர்களை நெஞ்சாலேயாராய்ந்துபார்த்து இவர்க ளிற் றுகின்முதலியவீத்தன்மையவெல்லாவற்றையும் நெஞ்சாலேயளந்து பதுமுகன் காப்பானாகவென்றேவ, அவனும் இப்படிக் காத்தலை நடத்தினானென்க. (அ)

வேறு.

சிறுசுண்டாணையினஞ்சோந்துசேவகங்கொளத்
துறுதலென்றுணர்கலாத்துள்ளிமந்திம்மக
நறியசந்துள்ளுணிநாறவெந்தனக்கொண்
டெறியவென்கிம்மயிர்க்கவரிமாவிரியுமே.

இ - ள். யானைத்திரள் துயில்கோடலிற் குரங்கின்குட்டிகள் அதனைக் கல் லென்றுகருதியானையென்றுணராவாய் மேலேதுள்ளிச் சந்தனக்குறடிவெந்தனவற் றைக்கொண்டு ஒன்றையொன்றெறிய, அதுகண்ட கவரிமா துணுக்கென்றிரியுமென்க.

துள்ளும் பாடமாயின், துள்ளுமகவென்க.

(க)

புகழ்வரைச்சென்னிமேற்பூசையிற்பெரியன
பவளமேயனையனபன்மயிர்ப்பேரெலி
யகழுமிங்குலிகவஞ்சனவரைச்சொரிவன
கவளயானையினுதற்றவழங்கச்சொத்தவே.

இ - ள். பவளமேயனையவாகிய மயிரையுடைய வெருகிற்பெரியனவாகிய பே ரெலி அஞ்சனவரையிலேயிருந்து அகழுஞ் சாநிலிங்கந் தாழ்வரையின் றலையிலே வீழ்கின்றவை யானையினுதலிலேதவழும் பட்டுக்கச்சையொத்தனவென்க.

† “வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்” என்றார்.

(க0)

* பெரும்பாணாற்றுப்படை:—வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, வின்பொர நவந்த வேயா மாடத்து.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௮.

அண்ணலங்குன்றின்மேல்வருடைபாய்ந்துழக்கலி
 னெண்மணிபலவுடைந்தொருக்கவைதூளியாய்
 விலன்னுருவுண்டெனவிழுமாநிலமிசைக்
 கண்ணகன்மரமெலாங்கற்பகமொத்தவே.

இ - ள். குன்றின்மேற்றிரியும் வருடைமான் பாய்ந்துமிதித்தலின், மணிகள் பலவுமுடைந்து செந்துளியாய் அத்துளி தேவருலகை உருவுண்டதென்னும்படி நிலத்தேவீழாரிற்கும்; அங்கனம் விழுதலின் நிலத்தின்மரமெல்லாம் அதுபோர்த்துக் கற்பகத்தையொத்தனவென்க. (௧௧)

மானிடம்பழுத்தனகிலுத்தமற்றவற்றயம்
 பான்முரட்பயம்பிடைப்பனைமடிந்தனையன
 கானிடைப்பார்தள்கண்படுப்பனதுயிலெழு
 ஆனுடைப்பொன்முழையாளினின்றலம்புமே.

முரண் - மாறுபாடு.

இ - ள். மக்கள்வடிவாகப் பழுத்தனவாயிருந்தன கிலுத்தமென்னுமாம். பின்னை அவற்றயலிற் கானிடையிலே பால்போல வெள்ளிய ஏற்றிழிவுடையநிலத் திற் குழியிடையிலே பனைகிடந்தனையனவாகிய பார்தள்துயில்வன துயிலெழும்படியாளின்று இடிக்குமென்க.

முரட்பரம்பும் பாடம்.

(௧௨)

சாரலந்திமிசுடைச்சந்தனத்தழைவயின்
 னீர்திம்பூமரந்நிரந்ததக்கோலமும்
 மேரிலவங்கமும்மின்கருப்பூரமும்
 மோருநாவிசுலந்தோசனைகமழுமே.

திமிசு - ஒருமரம்.

இ - ள். திமிசுக்குழந்த சந்தனமரத்திற் றழைக்கு நடுவே நின்ற நீர்மையை யுடைய திம்பூமரமும், தக்கோலமரமும், இலவங்கமரமும், கருப்பூரமரமும், புழுக்கோ டேகூடி நாற்காதவெல்லை நாறுமென்க. (௧௩)

மைந்தரைப்பார்ப்பனாமகண்மாக்குழாஞ்
 சந்தன்மேய்வனதவழ்மதக்களிற்றினம்
 மந்தழைக்காடெலாந்தினைப்பவாமானினஞ்
 சிந்தவால்வெடிப்பனசிங்கமெங்கும்முள.

இ - ள். பார்ப்பனவாகிய பெரியமகண்மாக்குழாமும், மேய்வனவாகிய களிற் றினமும், தினைப்பனவாகிய ஆமானினமுஞ் சிந்தும்படி வால்வெடிப்பனவாகிய சிங் கம் எவ்விடத்தும் உளவாயிருக்குமென்க.

இனி யிவைநான்கும் எங்குமுளவென்றுமாம்.

(௧௪)

வருக்கையின்கனிதொறும்வானரம்பாய்ந்துராய்ப்
 பொருப்பெலாம்பொன்கிடந்தொழுகிமேற்றிருவில்லிழ்ந்

தொருக்குலாய்நிலமிசைமிளிர்வவொத்தொளிர்மணி
திருக்கிளரொளிகுலாய்வானகஞ்செகுக்குமே.

இ - ள். பொருப்பெலாம் கனிதோறும் வானரம்பாய்கையினாலே அதிற்றேன்
பரந்தொழுதிப் பொன்கிடந்து மணியொளிகுலாவி மேலுண்டாகியதிருவில் நிலமிசை
வீழ்ந்து ஒருங்குவநீந்து மிளிர்வனவற்றையொத்து விசும்பைவெல்லுமென்க.

செய்தெ னெச்சங்களைக் காரணமாக்குக. பொருப்புச் செகுக்கும். ஒருங்கு-
விகாரம். (கடு)

வீழ்ப்பனிப்பாறைநணனெறியெலாம்வெவ்வெயிற்
போழ்தவின்வெண்ணெய்போற்பொழிந்துமட்டொழுதுவ
தாழ்முகில்குழ்பொழிற்சந்தனக்காற்றைசந்
தாழ்துயர்செய்யுமவ்வருவரைச்சாரலே.

இ - ள். வீழ்த்தபனிக்கட்டிகள் வெயிலுருக்குதலாலே, வெண்ணெய்போலே
பொழிவதுஞ்செய்து மட்டொழுதுவனவாகிய முகில்குழ்பொழிலிற் சந்தனக்காற்று
மறைந்து இப்படி அவ்வருவரைச்சாரலின் நெறியெல்லாம் ஆழ்துயரைச் செய்யு
மென்க. (கக)

கூகையுங்கோட்டமுங்குங்குமமும்பரந்
தேகலாகாநிலத்தல்கிவிட்டெழுந்துபோய்த்
தோகையும்மன்னமுந்தொக்குடன்னர்ப்பதோ
நாகன்காவினுணயந்துவிட்டார்களே.

கூகை - ஒருகொடி. *“கூகை நூறொடு குழிஇயின” வென்றாற்பிறநம்.

இ - ள். கூகைமுதலியனபரத்தலின், அழகாற் போதற்கரியநிலத்தே தங்கி அவ்
விடத்தைவிட்டெழுந்துபோய் மயிலுமன்னமுமார்ப்பதோர் காலிலேவிட்டாரென்க.)

வேறு.

பூத்தகிறவழும்போர்வைபுகுசாரதாற்றிபொன்னூற்
கோத்துநீர்பிலிற்றுங்காந்தங்குங்குமவைரப்பொற்கோய
சாத்துறிபவளக்கன்னல்சந்தனவாலவட்ட
நீத்தவரிடத்தாற்றிநிழன்மணியுலகஞ்செய்தார்.

இ - ள். அகிற்புகை பொலிவுபெற்றுப்பரக்கும் படாமுதலியவற்றையும், கிற்றா
லவட்டத்தையும், காந்தத்தையும், குங்குமம்வைக்கும் வைரமழுத்தின குகையையும்,
பரணிக்கட்டையும், பவளக்கரகத்தையும், சந்தனமரத்தாற்செய்த பேராலவட்டத்
தையுந் தாபதரிடத்தேதூக்கி, அவ்விடத்தைத் தேவருலகாக்கினாரென்க. (கங)

* மலைபடுகடாம்:—நாவல், காலிற் கருங்கனி கல்லறை யுகிர்த்தன, நீரு
றுயவை மாறுகொள வொழுதின, கூகை நூறொடு குழிஇயின தேமாச், சேறுசிறந்
துண்ணுநர்த் தடுத்தன.

ரித்திலமுலையினர்தருங்களுனோக்கப்பெற்றுங்
கைத்தலந்தீண்டப்பெற்றுங்கனிந்தனமலர்ந்தகாண்க
வைத்தலங்கொய்யத்தாழ்ந்தமரமுயிரில்லையென்பார்
பித்தலராயிற்பேய்களென்றலாழ்பேசலாமோ.

இ - ள். மகளிர் *கண்ணால் நோக்கப்பெற்றும், கையால் தீண்டப்பெற்றும், கனியாதன கனிந்தன; மலராதன மலர்ந்தன; அவர் கையைவைத்து அலர்கொய்யத் தாழ்ந்துகொடுப்பதுஞ்செய்தன; காண்க, ஆதலின், மரம் உயிரில்லையென்பார் பித்தர்; அல்லராயிற்பேய்களென்றல்லது வேறே பேசலாமோவெனத் தம்முட்குறி னாரென்க. (கக)

பொறிமயிலிழியும்பொற்றார்முருகனின்பொலிந்துமாவீ
னெறிமையினிழிந்துமைந்தன்மணிக்கைமத்திகையினிகி
வெறுமைபினவரைப்போக்கிவெள்ளிடைப்படாதநீரா
லறிமயிலகவுங்கோயிலடிசைச் செவ்வியென்றான்.

வெறுமையினவர் - அறிவின்மையை யுடையார். வெள்ளிடை - வெள்ளிய விடம்.

இ - ள். மைந்தன் மயிலினின்றியுமுருகனைப்போல மாவினின்று இழியு நெறியானிழிந்து கையினின்றும் மத்திகையைநீக்கி யறிவிலாதாசை செவ்வியறியப் போக விடுத்தார் நேவியையறிந்து வெளியாமிடமுண்டாடி; அஃதாகாததோர் தன்மையாலே நீதானேசென்று அடிகளைச் செவ்வியறியென்றானென்க.

அன்புசெலுத்தலின் அவனோடேகூடச்செல்கின்றவன் செவ்வியறிந்தேசேறல் நீதியாகலானும், பதுமுகன் றன்னையறிவிக்கத் தேவியறியவேண்டதலானுஞ் செவ்வியறியென்றானென்க. (உ௦)

எல்லிருட்கனவிற்கண்டேன்கண்ணிடனுமின்னே
பல்லியும்பட்டபாங்குவருங்கொலோநம்பியெவ்வாநுச்
சொல்லினடேவிநிற்ப்பதுமுகன்றொழுதுசேர்ந்து
நல்லடிபணிந்துநம்பிவந்தனனடிகளென்றான்.

எல் - பகல்.

இ - ள். விடியற்காலத்திருளிலே கணவிலே நம்பிவரக்கண்டேன்; இடக்கண் ஆடும்; நல்லவிடத்தே பல்லியுமிட்டன; ஆதலால் நம்பி இன்னேவருமோவென்று கூறினாய்த் தேவிநின்றவளவிலே, பதுமுகன்சேர்ந்து தொழுது வணங்கி, அடிக ளே! நம்பிவந்தானென்றானென்க.

நம்பி - நம் முதனிலையாக நமக்கு இன்னானென்னும் பொருள்படவருவதோர் உயர்ச்சிச்சொல். (உக)

எங்களுனையெனன்றாகடியன்யானடிகளென்றப்
பொங்கிலில்லுமிழ்ந்துமின்னும்புகழ்மணிக்கடகமார்ந்த
தங்கொளித்தடக்கைகூப்பித்தொழுதடிதழுவிவீழ்ந்தா
னங்கிரண்டற்புமுன்னீரிலேகடல்கலந்ததொத்தார்.

முன்னீர் - முற்பட்டநீர்மை; அஃதாவது உதிரமுறவறியுமென்னும் பழமொழி.

இ - ள். ஐயன் எவ்விடத்தானென்று வினாவினாட்டுச் சேவகன்றானும் அன்பு மிகுதியாற்கூடச்சேறலின், இவனென்று பதுமுகன்கூறாமல் அடிகளே! அடியேன் யானென்னாத் தொழுது அடியைப்பிடித்துவிழ்ந்தான்; அவ்விடத்து அவ்விருவரும் முன்னீராலே யிரண்டற்புக்கடல் கலந்ததன்மையை யொத்தாரென்க.

இதுகருதி முன் வெள்ளிடைப்படாதவென்றார்.

(௨௨)

திருவடிதழுவிவிழ்ந்தசி றுவனைக் கண்டபோழ்தே
வருபனிசுமந்தவாட்கண்வனமுலைபொழிந்ததிம்பான்
முருகுடைமாராபிற்பாய்ந்துமுழுமெய்யுநனைப்பமாதர்
வருகவென்களிறென்றேத்திவாங்குபுதழுவிக்கொண்டாள்.

இ - ள். அங்ஙனம்வீழ்ந்த சிறுவனைக்கண்டபொழுதே வாட்கண்சுமந்த பெருகு கிறநீரும், முலைபொழிந்தபாலும் அவனெழுந்திருக்கின்றகாலத்தே மெய்யையநனைத்த லாலே, ஐய! நீயிக்கேவருகவென்றேத்தி அவனுடையமாராபிற்காட்டிற் றன்மார்பு பாய்ந்து அவனையொடுங்குமபடி தழுவிக்கொண்டாளென்க.

இன் - உறழ்பொரு. பாயவெனத்திரித்து, ஏத்தி வாங்கி அவை முருகுடைமார் பிற்பாயத் தழுவிக்கொண்டாளென்றுமாம்.

(௨௩)

நாளையாம்பருவமோரா ள்காதல்மீக்கூர் தலாலே
வாளையாநெடியகண்ணாண்மனைமாற்பொடுங்கப்பில்ல்த்
நாளையாமுன்புநிசயத்தவநததுவிளைவிலாதேன்
றோளையாததிர்த்தென்றாடொழுதருதெய்வமன்னாள்.

இ - ள். அருந்ததியோல்வாளாகியவிசயை, சதினைமப்பருவம் இனித் தழுவ லாகாதென்றோராளாய்க் காதல்பெருகிப்பரத்தலாலே மனைக் குழுவிப்பருவம்போ லே தன்மார்பிலையொடுங்குமபடி தழுவீ, ஐயனே! முற்பிறப்பின்முயற்சியாநசெய்த தவப்பயனில்லாதேன் றோளில் வருத்தந் தீர்ந்ததென்றானென்க

அரசனைக்கோறலின், வாளையொக்கு நெடியகண்ணென்று அவுட்குப் பெயரா யிற்று. ஐ - அசையமாம்.

(௨௪)

வாட்டி நற்ருரிசிறன்னைவாளமாக்கதுணீத்துக்
காட்டகத்துமமைநீத்தகயத்தியேற்காணவந்தா
சேட்டிளம்பரிதிமாற்பிறசீவகசாமியீரே
யூட்டரக்ருண்டசெந்நாமையடிநோவிலென்றாள்.

இ - ள். பெருமையையுடைய இளைய பரிதிபோலுமார்பினையுடைய சேவக சாமியீரே! தாமரைபோலும் அடிநோம்படி அரசனையமரிலேகைவிட்டு தும்மைச் சுடு காட்டிலே கைவிட்ட கொடியேனைக் காணவந்தா, இஃதோரன்பின்மிகுதி யிருந்த வாறு என்னென்றாளென்க.

சேவகசாமியென்னு மிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை *பண்பு கொள்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். விளிமரபு, ௨௩.

பெயரு மதனோ ரற்றே” என்றருத்திரத்திற் றன்னினமுடித்தலென்பதனற் சீவகசா மியீரேயென ஈரோடு ஏகாசம்பெற்றதெனக் கூறினும். (௨௫)

கெடலருங்குராயகொற்றங்கெடப்பிறந்ததுவுமன்றி
நடலையுளடிகளவைகடப்புடையவர்கணைய
விடைமகன்கொன்றவின்னுமரத்தினேன் றந்ததுன்பக்
கடலகத்தமுந்தவேண்டாகளை கவிக்கவலையென்றான்.

குராய - அசை. கொற்றங்கெட - அரசன்பட. நட்புடையவர் - சச்சந்த
னோடுநட்புக்கொண்டவர்; என்றது தோழருடையதந்தையரை.

இ - ன். கொற்றங்கெட நட்புடையவர்கைய அடிகள் வருத்தத்தேதங்கப் பிறந்
ததுவுமன்றி யிப்பொழுதும் இடையன்கொன்ற மரத்தின் றன்மையுடையேனாகிய
யான் றந்த துன்பக்கடலிலே அமுந்த வேண்டா; இத்துன்பத்தைக் களைகவென்று
னென்க.

உயிருடனிருந்தேனாய் பகையைவென்றேனுமல்லேன்; உயிரா நீத்தேனுமல்
லேனென்று கருதி மரத்தினெனென்றான். (௨௬)

க. யானலன்வ்வையாவாள் சுநந்தையேயையுற்கென்றுங்
கோனலன் றந்தைகந்துக்கடனெனக்குணத்தின்மிக்க
பானிலத்துறையுந்தீந்தேனையவாயமிர்தமுற
மானலங்கொண்டோர்க்குமகன்மனமகிழ்ச்சொன்னான். (௨௭)

உ. எனக்குயிர்ச்சிறுவனுவானந்தனையயனல்லன்
வனப்புடைக்குமரனின்கேவருகெனமருங்குசேர்த்திட
புனக்கொடிமாலையோடுபூங்குமுறிருத்திப்பொற்று
ரினத்திடையேறனுன்கின்னளிவிருந்துசெய்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இருமுதுகுவார்க்குந் துன்பஞ்செய்தேனென்றவின், உனக்கு இவரன்றோ இரு
முதுகுவரென்கின்றான்.

இ - ன். குணத்தின்மிக்க விசயை, நினக்குத்தாயாவாள் சுநந்தையே; யானல்
லேன்; தந்தையாவான் கந்துக்கடனே, கோனல்லென்று பாலிடத்தே தங்குந்
தேனையொப்பனவாய் இனிமையுறும்படி வார்த்தைகூறினான்; கூறிப் பின்பு புனக்
கொடி போல்வாள் சீவகன் மகிழும்படி எனக்கு உயிர்போலுஞ் சிறுவனுவான் நந்திட்
டனே; நீயல்லே; ஆதலாற் குமரன்! இவ்விடத்தேவருகவென்றுகூறி அருகே யணைத்துத்
திருத்தி அவனுக்கு இனிய தண்ணளியாகிய விருந்தைச்செய்தாளென்க.

அல்லன் - முன்னிலைப்பட்டர்க்கை.

(௨௮)

க. சிறகராற்பார்ப்புப்புல்லத்திருமயிலிருந்ததேபோ
லிறைவிதன்சிறுவர்தம்மையிருகையினுலும்புல்ல
முறைமுறைகுமரர்க்கெல்லாமொழியமைமுகமன்கூறி
யறுசுவையமிர்தமுட்டியறுபகல்கழிந்தபின்னான். (௨௯)

வேறு.

உ. மரவநாகமணந்தமழ்சண்பகங்
சூரவங்கோங்கங்குடம்புனாகாய்வழை
விரவுபும்பொழில்வேறிருந்தாய்பொரு
நூருவமாதருரைக்குமிதென்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். மயில் தன்பாப்புக்களை இரண்டுமொருகாலும் புல்லியிருந்த தன்மைபோலத் தன்சிறுவனா இரண்டுகையினாலும் புல்லி அமைந்த முகமனாகிய மொழிகளை முறைமுறையே தோழர்க்கெல்லாங்கூறி யடிசிலையூட்டி ஆறுநாள்கழிந்தபின்பு, அம்மாதர் மரவமுதலிய விரவியபொழிலிலே, காரியத்திற்குரியவனா வேறே கொண்டிருந்து தாற்கண் ஆராய்ந்த இப்பொருளை உரையாற்றிடுமென்க. (௯௦)

நலிவின்குன்றொடுகாடுமறைநன்பொருட்
புலியனாமகட்கோடலும்பூமிமேல்
வலியின் மிக்கவா தம்மகட்கோடலு
நிலைகொண் மன்னர்வழக்கெனநேர்பவே.

இ - ள். அழித்தற்கரிய மலையிலும் காட்டிலுமுறைசுன்ற பெரும்பொருளை யுடைய குறுநிலமன்னா மகளைக் கொள்ளுதலும், வலியவரசா மகளைக் கொள்ளுதலுந் தம்முன்னுள்ளோர்நிலையைக் கொள்ளவேண்டிய மன்னர்முறைமையென்று மதிவல்லோர் நேர்வரென்க.

எனவே வலியின்மிககவாமனை நீகொண்டது என்றென்றான். (௯௧)

நீதியாலறுத்தநீதிபீட்டுத
லாதிசயவரும்பனைநாட்டுதல்
மோதி * முள்ளொடுமுட்பகைகண்டிடல்
பேதுசெய்துபிள்ளைதிடல்பெட்டதே.

இ - ள். அரசநீதியாலே ஆறிலொன்றாக வறுத்திட்டு அப்பொருளை யீட்டுதல், தொன்றுபட்டபகையைத் தந்நெஞ்சிலே நிலைபெறுத்துதல், முள்ளைக்கொண்டு முள்ளைக்களையுமாறுபோலே தமக்கு ஒன்றாய் உறவா யிருப்பவரிருவரைத் தம்மிற்பேது செய்து ஒருவரைக்கொண்டு ஒருவரை மோதியிடில், தம்மிற்கூடிவந்து வீணை செய்வாளைப் பிரித்துத் தம்மோடே கூட்டிக்கோடல், இவை அரசாவிரும்பப்பட்ட காரியமென்க. (௯௨)

சுற்றார்நன்னையொற்றரினாய்தலுங்
கற்றமாந்தகாகநண்ணெனக்கோடலுஞ்
சுற்றஞ்சூழ்நதுபெருக்கலுஞ்சூதரோ
கொற்றங்கொள்குறிக்கொற்றவற்கென்பவே.

* முள்ளொடு முட்பகை கண்டிடல் என்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவிற்காண்க. பழமொழி, ௫௯:—தெள்ளியுணருந் திறனுடையார் சம்பகைக், குள்வாழ்பகையைப் பெறுத லுறுதியே, கள்ளினுந் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினுந் முட்களையு மாறு.

இ - ள். ஒற்றணா யொற்றணாக்கொண்டாராய்தலும், நீதிநூல்கற்ற அமர்ச்சு. னாக் கண்ணென்றுகோடலும், மந்திரிச்சுற்றத்தையுந் தந்திரிச்சுற்றத்தையும் இவன் இதற்குரியனென்று விசாரித்துப்பெருக்கலும் வெற்றிகொள்ளுங் கருத்தையுடைய அரசற்கு உபாயமென்க. (௩௯)

க. வென்றியாக்கலுமேதகவாக்கலுங்
குன்றினூர்களைக்குன்மெனவாக்கலு
மன்றியுங்கல்வியோடழகாக்கலும்
பொன்றுஞ்சாகத்தினுப்பொருள்செய்யுமே. (௩௯)

உ. பொன்னினாகும்பொருபடையப்படை
தன்னினாகுந்தரலரிதரணியிற்
பின்னையாகும்பெரும்பொருளப்பொருள்
துன்னுங்காலத்துன்னுதனவிலையே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

செய்தல் - தேடுதல்.

இ - ள். ஆகத்தினும்! அங்கனந்தேடும் பொருள் பலவெற்றியையுண்டாக்கலும், மகிப்பையுண்டாக்கலும், கல்வியையும் அழகையுமுண்டாக்கலும், குறைந்தவணாப் பெருகவாக்கலுமன்றியும், இப்பொருளாலே பண்டியாம்; அதனாலே தரணியாம், அதனாலே பின்னைப் பெரியபொருளாம்; அது கைகூடுமளவில் வீடுங் கிடைக்குமென்க.

என்றவன் இங்ஙனமுணாக்குமென வருவிக்க. (௩௯)

நிலத்தினீங்கிநிதியினுந்தேயந்துநங்
குலத்திற்குன்றியகொள்கையமல்லதுஉங்
கலைக்கணாரும்கில்லைகாளைநீ
வலித்ததென்னெனவள்ளலுங்கூறுவான்.

இ - ள். இங்ஙனமுணாத்துப் பின்னுங் காளாய்! நிலத்தினின்றூநீங்கிப் பொருளினுங்குறைந்து நங்குலத்திற்குழந்த கொள்கையேம்; இந்நிலையேயன்றி இதனை நீக்கற்குரிய அமைச்சருமில்லை, இந்நிலைக்கு நீதுணிந்தகாரியமென்னென்று தேவிகேட்ப, அவனும் ஒருமொழிகூறினென்க. (௩௯)

வேறு.

எரியொடுநிகர்க்குமாற்றல்புடிக்குரற்சிங்கமாங்கோ
நரியொடுபொருவதென்றற்குழ்ச்சிநற்றுணையோடென்றும்
பரியொடுவலவேண்டாபாம்பவன்கலுழனாகுந்
சொரிமலர்ச்சுரும்புண்கண்ணிச்சுழ்குழனந்தனென்றான்.

இ - ள். சிங்கந் தனக்குநிகராகிய சிங்கத்தோடேயன்றி நரியோடே பொரக்கடவதென்றால் அவ்விடத்து அருளிச்செய்த குழ்ச்சியுந் துணைகளுமென்றாய்முடியும்; அதுபோல யான் அவனுடனே பொருவதானால், அவைவேண்டா; யானேயுமன்றிப் பொருமளவில் அவன்பாம்பும் நந்தட்டன் கருடனுமாயிருக்கும்; ஆதலால் எம்மேல் வைத்தவன்பாலே இதற்குவருந்தவேண்டா வென்றனென்க.

இவனைக்காணக் கெடுமென்றான்.

(௩௯)

கெலுழைநூந்தனென்னுக்கிளரொளிவனப்பினைக்
கலுழத்தன்கையிற்றீண்டிக்காதலாற்களித்துநோக்கி
வலிகெழுலயிரததுண்போற்றிரண்டுநீண்டமைந்திண்டோட்
கலிகெழுநிலத்தைக்காவாதொழியுமோகானைக்கென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி நந்தன்கருடனோவென்று காதலிற் களித்து நோக்கி
அவனை மனமுருகும்படி தன்கையினாலேநீண்டி இத்தோள்கள் உனக்கு நிலத்தைக்
கொண்டுதந்து அதனைக்காவாதே யிருக்குமோவென்றனென்க.

தந்தென வருவிக்க. கலி - கட்டியங்காரன். காளை - சீவகன். (௩௮)

க. இடத்தொட்பொழுதுநாடிபெய்வினைக்கண்ணுமஞ்சார்
மடப்படலின்றிச் சூழமுநிலவல்லாக்கரியதுண்டோ
தடத்திடைக்காக்கையொன்றையிரங்கோடிகுகை
யிடத்திடையழங்கச்சென்றங்கின் னுயிர்செருத்ததன்றே. (௩௯)

உ. இழைபொறையாற்றகில்லாதிட்டிடைநளரநின்ற
குழைநிறமுகநினைபோற்குறித்ததேதுணிந்துசெய்யார்
முழையுறைசிங்கம்பொங்கிமுழங்கிமேற்பாய்ந்துமைநோய்
வழையுறைவனத்துவன்கணரிவலைபட்டதன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

மடப்படல் - வீகாரம்.

இ - ள். காட்டிலே ஒருகாக்கை எண்ணிறந்த கூகையிருக்கின்ற வீடத்தே
அவைவருந்தும்படி பகற்காலத்தேசென்று கொன்றதல்லவோ; சிங்கம் இடமறியா
தே செறிந்தவனத்தின் நரிமேலேபாய்ந்து அநநரியாகியவலையிலே அகப்பட்டதல்ல
வோ; ஆதலால், யாம வீரமுடையேமென்று மகளினைப்போலே தாநீனைத்ததே
துணிந்துசெய்யாராய்க் காலத்தையுமிடத்தையுநாடி ஆண்டுச்செய்யும் வினையிடத்து
மஞ்சாராய்ச் சூழமுநிலையும்வல்லார்க்குப் பின்னை அரியவினையுண்டோவென்று
னென்க.

வீரத்தையேகருதாதே காலமுமிடமுறிந்துசெய்கவென்றான். * “பகல்வெல்
லுங் கூகையைக் காக்கை” என்றும்,† “காலாழ் களரி நரியும்” என்றுங் தேவருங்
கூறினர். (௪௦)

ஊழிவாய்த்தியோடொப்பான்பதுமுகனுரைக்குமொன்ன
ராழிவாய்த்துஞ்சமற்றெம்மாற்றலானெருங்கிலென்று
மாழைநீணிதியந்துஞ்சுமானிலக்கிமுமையெய்தும்
பாழியாற்றிபறாவேண்டேம்பணிப்பதேபாணியென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டுத் தியோடொப்பானுகியபதுமுகன் எம்மாற்றலால்நெருங்

* திருக்குறள், காலமறிதல், க.

† ,, இடனறிதல், க௦.

சிப்பகைவரை யாழிவாயிலேபடம்படிவென்று நிலக்கிழமையையெய்துவேமாதலின், வலியாற்பீறலாவிரும்பேம்; அருளிச்செய்யுமதே தாமதமென்றானென்க.

எய்தும் - பன்மைத்தன்மை. பாழியெமென்றும் பாடும்.

(சக)

பொருவருங்குரையமைந்தர்பொம்மெனவுரறிமற்றிடு
திருவிருந்தகன்றமார்பன்சேவடிசேர்ந்தயாங்க
ளெரியிருந்தயருநீர்மையிருங்கதிசேர்ந்தெவ்வா
வருபனியிருளுமாகமதிக்கவெம்மடிசுளென்றார்.

பொருதல் - விகாரம்.

இ - ள். ஒழிந்த தோழர் கடுகமுழங்கி இச்சீவகனடியைச் சேர்ந்தயாங்கள் வெம்மைக்கு நாமொவ்வோமென்று நெருப்பிருந்து வருந்துந்தன்மையையுடைய ஞாயிறும், எம்முடனெதிர்த்த செவ்வர் பனியும் இருளுமாக, எம்மடிகள் மதித்தருளுகவென்றாரென்க.

(சஉ)

உ ல லு.

கார்தோன்றவேமலருமுல்லைகமலம்வெய்யோன்
தோன்றோன்றவேமலருஞ்செம்மனின்மாமன்மற்றுன்
சீர்தோன்றவேமலருஞ்சென்றவன்சொல்லினோடே
பார்தோன்றநின்றபகையைச்செறப்பாலையென்றான்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவி, செம்மால்! காருத்தேருந் தோன்றினவளவிலே, முல்லைபூங் கமலமும் மலருமாறுபோல, உன்சீர்தோன்றின பொழுதே, நின்மாமன் அகமலர் மலரும்; ஆதலான் அவனிடத்தே சென்று அவனெவலோடே பகையைக் கொல்வாயாக வென்றானென்க.

பார் நின்னாலே விளங்க. நின்ற - நிலைபெற்றுநின்ற.

(சங)

நன்றப்பொருளேவலித்தேன்மற்றடிகளுளைச்
சென்றப்பதியுளெமர்க்கேயெனதுண்மைகாட்டி
யன்றைப்பகலேயடியேன்வந்தடைவனீமே
வென்றிக்களிற்றனுழைச்செல்வதுவேண்டுமென்றான்.

இ - ள். அடிகளே! கூறியது நன்று; தோழரறிவித்த அன்றைப் பகற்பொழுதே அந்தக் காரியமே யானுந்துணிந்தேன்; இனி நாளை யிராசமாபுரத்தே சென்று என்சுற்றத்திற்கு யானிருந்தபடியை யறிவித்து ஒருநாளிருந்து மற்றைநாளேபோந்து அடியேனடைவேன்; நீர் என்மாமனிடத்து ஏறச்செல்லு நிலைமையை விரும்புமென்றானென்க.

“இனையவண் மகிழ்வகூறி” என்னுங்கவியானும், “வீட்டகந்தோறும் * * எதிர்கொள்க” என்றதனும், “ஊர்தோறு” என்றதனும் அன்றைப்பகலே வருவேனென்றல் பொருந்தாமையுணர்க. * “கிளந்த வல்ல செய்யுளுட் டிறிநவும்” என்ற

தனல் தும்மென்னுஞ்சொல் நீயிரென முழுவதும் திரியாது மகரகிற்பத்திரிந்த நீமெனநின்றது. ஏகாரம்-பிரிநிலை. இனி நீமென்று ஓர் திசைச் சொல்லுமாம். ()

வேற்றைவந்தன்ன துதிவெம்பரற்கானமுன்னி
நூற்றைவரோடுநடந்தாணுதிவல்லின்மைந்தன்
நூற்றிற்பரிக்குககலிமான்மிசைக்காவலோம்பி
யாற்றற்கமைந்தபடையோடதர்முன்னினானே.

துதி - முன்பு; “மதியோ துதலா துதிக்கோலுரு செய்து” என்றாற்போல.
ஓம்பி - ஓம்ப.

இ - ள். வல்லின்மைந்தன் படையாலே தேவிக்குக்காவலிட, அவளும் அவன் போவதற்குமுன்பே நூற்றைவரோடே கானமுன்னிநடந்தான்; நடந்தபின்பு அவன் மான்மிசையேறி யதரைப்போகத் தொடங்குகின்றன்க.

பகைவாக்கஞ்சி அவன் படையைக் காவலிட்டபின்பு, தேவிதான் தனக்குக் காவலாகத் தன்னைப்போல் நோன்புகொண்ட மகளிராய்ப் பள்ளியிலுறைவார் நூற்றைவரோடேபோனாள், தவஞ்செய்வா தனியேபோதன் மரபன்றென்று. இனி வல்லின்மைந்தன் முன்பு படையோடே மான்மிசையிலேயேறி அதரைமுன்னினவன் தேவிக்குக்காவலோம்ப, அவள் நோன்புகொண்டமகளிர் நூற்றைவரோடே நடந்தா னென்றுமாம். இனி நடந்தானென்று பாடமோதி, முன்பு படையோடே அதர் முன்னினவன் மாமிசையினுள்ளானாத் தேவிக்குக்காவலாகவோம்பித் தான் நூற்றைவரோடும் போனென்பாருமளா. (சுரு)

மன்றற்கிடனுமணிமால்வளாமார்பன்வான்க
லாரின்றெத்திசையுமருவிப்புனளீ த்கமோவாக
குன்றுங்குளிரீரீ த்தடஞ்சூழ்தனகோலயாறுஞ்
சென்றப்பருபுனப்பட்பைப்புனாடுசேர்ந்தான்.

மன்றற்கு - கல்யாணத்திற்கு. வான் தன்னிடத்தேமாறுதபெய்தலின், அருவி நீர்ப்பெருக்கொழியாதகுன்று. படப்பை - தோட்டம்.

இ - ள். மாபன் குன்றையும், ஆற்றையுங்கடந்து அவ்வேமாங்கதத்தைச் சேர்ந்தானென்று (சுரு)

லேறு.

நாவின்மேற்கடிமலாநெகிழ்ந்தநாற்றமும்
வாவியுளினமலருயிர்த்தவாசமும்
பூவிரிகோதையர்புனைந்தசாந்தமு
மேவலாற்கெதிரெதிரிவருந்துசெய்தவே.

இ - ள். நெகிழ்ந்த காவின் நாற்றமுதலியன வில்வல்லாற்கு விருந்துசெய்தன வென்க. (சுரு)

கரும்பின்மேற்றொடுத்ததேன்கலிகொடாமரைச்
சுரும்பின்வாய்த்துளித்தலிற்றுவைத்தவண்டொடு

திருந்தியாழ்முரல்வதோர்தெய்வப்பூம்பொழிற்
பொருந்தினுன்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணினான்.

இ - ன். புணினான் கரும்பில்வைத்ததேன் கரும்பின்வாய்த்துளித்தலின், அச்
கரும்பொலித்தவை பின்பு வண்டோடு யாழ்போல முரலும்பொழிலைப் பொருந்தினு
னென்க. (சுஅ)

பொறைவிலங்குயிர்த்தனபொன்செய்மாமணிச
செறிகழலினைஞ்ஞஞ்செல்லனீங்கினார்
நறைவிரிகோதையர்நாமவேலினார்
கறுசுவைநால்வகையமுதமாங்கினார்.

இ - ன். குதிரைமுதலியன் சுமத்தலைவிட்டு இளைப்பாறின, இளையரும் வருத்த
நீங்கினார்; அய்வளவிலே கோதையா வேலினார்கு அடிசில்சமைத்தாரென்க. (சுக)

கட்டியினரிசியும்புழுக்குங்காணமும
புட்டில்வாய்ச்செறித்தனர்புரவிக்கல்லவு
நெட்டிருங்கரும்பொடுசெந்நென்மேய்ந்துநீர்
பட்டனவளநிழற்பரிவுதீர்ந்தவே.

இ - ன். கருப்புக்கட்டியுடனே கலந்தவரிசியுங் காணமும் ட்டபுட்டிலே நீரிலே
யலேந்தனவாகியபுரவிக்கு வாயிலேசெறித்தார்; அவையொழிந்த எருதுமுதலியனவு
மேய்ந்து நிழலிலேகிடந்து வருத்தந்தீர்ந்தனவென்க. (நு0)

குழிமதுக்குவனையங்கண்ணிவார்குழந்
பிழிமதுக்கோதையர்பேணவின்னமு
தழிமதக்களிற்றனையின்றபின்னரே
சுழிமலர்விழித்தகண் கமலம்பட்டவே

குழிமதுக்குவனை - குழியிற்குவனை.

இ - ன். களிற்றான் கோதையாபேண இன்னமுதையுண்டபின்பு, குழியின்
மலர்கள் கண்விழித்தன; கமலம் துயின்றனவென்க. (நுக)

எரிமணியிமைத்தனவெழுந்ததீம்புகை
புரிநரம்பிரங்கினபுகன்றதீங்குழ
றிருமணிபு முவமுஞ்செம்பொற்பாண்டிலு
மருமணியின்சூரலரவஞ்செய்தவே.

இ - ன். அவ்வந்திக்காலத்தின் மணிவிளங்கின; அகற்புகையெழுந்தன; நரம்பு
இரங்கின; குழல் பாடலைக்கூறின; அழகியமுழவமும் கஞ்சதாளமும் குதிரைமணி
யின் சூரலோடே யொலித்தனவென்க. (நுஉ)

தெளித்தவின்றமுறுவலம்பவளஞ்செற்றவாய்க்
களிக்கயன்மழைக்கணர்காமங்காழ்கொளீஇ
விளித்தவின்னமிர் துறழ்கீதம்வேனலா
னளித்தபின்னமளியஞ்சேக்கையெய்தினான்.

தெளித்தவின்றமுறுவல் - விளக்கிய இனியமுறுவல்.

இ - ள். மகளிர் பாடிய தீதத்தைச் சீவகன் கொண்டாடியபின்பு காமத்தே வயிரங்கொண்டு படுக்கையாகிய தங்குமிடத்தை யெய்தினுனென்க. (நூலக)

தீங்கரும்பனுக்கியதிருந்துதோள்களுநம்
வீங்கெழிற்றோள்களுமிடைநதுவெம்முலை
பூங்குளிர்தாரொடுபொருதுபொன்னுக
வீங்கனங்கனையிருளெல்லேநீந்தினுன்.

இ - ள். கருமபைக்கெடுத்த தோள்களும், எழிற்றோள்களும் மீடைதலாலே முலை அவன்றாரோடேபொருது பூண்கன்சிந்தும்படி இரவெல்லையையிங்ஙனநீந்தினுனென்க.

* “வியநெறியால்வீடுத்தான்” என்றலின், இவன் நுகாததற்குரிய மகளிர்பறனும் வந்தாரென்க. (நூலக)

கனைகதிர்க்கடவுள்கண்விழித்தாலையே
நனைமலாதநாமரைநகவண்கையாற்
புனைகதிர்த்திருபு கங்கமுவிப்பூமழை
முனைவனுக்கிறைஞ்சினுன்முருகவேளனுன்.

இ - ள். முருகவேளனுன் ஞாயிறறால் உலகங் கண்விழித்தகாலையிலே, தாம னாப்பூவைகெடுத்த கையாலே முகங்கமுவிப் பூமழையைப்பெய்து முனைவனுக்கு வணங்கினுனென்க.

கடவுள்தோன்றினகாலமுமாம். நனை, முதற்கேற்ற அடை. இரண்டனுருபு மயக்கமுமாம், முனைவனெயென்று. (நூலக)

நாட்கடல்சுழித்தபிழைமேவெல்லு
வாடகடியெழினகாவண்மைகாணிய
தோட பொலிமணிவளைத்தொய்யின்மாதாரர்
வேட்பதோர்வடிவொடுவினாவினெய்தினுன்.

இ - ள். வேலினுன் நாட்காலத்துச்செய்யுங் கட ன்களைமுடித்தபின்பு மகளிரா விரும்புவதோர் வடிவைகொண்டு ஒளியின்மிகுதியையுடைய ஊரின்வண்மையைக் காண்டற்கு வினாவொடெய்தினுனென்க. (நூலக)

அலத்தகக்கொழுங்களியிழுகியஞ்சொலார
புலத்தலுங்களைந்தபூணிடைப்பொன்னிதழ்
அலத்தகுமாலையொருடர்ந்துநீணகர்
செலக்குறைபடாததோசெல்வமிக்கதே.

இ - ள். அவன்கால் இங்குலிகச்சேற்றிலேயிழக்கிப் பூணிலையிடறி மாலையுஞ் சேர்த்தொடரப்படுதலாலே போகத்தொலையாதிருப்பதோர்செல்வம் நீணகர்க்குயிக்க தென்க. (நூலக)

வேறு.

கத்திகைக்கமுநீர்கமழ்கோதையர்
பத்தியிற்படுசொந்தணிமென்முலை
சித்தியிற்படர்சிந்தையினொயு
மிற்றிசைப்படர்வித்திடுநீரவே.

கத்திகை - தொடைவீசேடம்.

இ - ள். கோதையருடையமுலை பத்தியிலேயுண்டாஞ் சித்தியிலேசெல்கின்ற
துறவோனையும் இல்லறத்திலே செலுத்துவித்திடும் தன்மையை யுடையவாயிருக்கு
மென்க. (௩௮)

வஞ்சிவாட்டியவாண்மினுசுப்பினார்
பஞ்சியூட்டியபாடகச்சீமடி
குஞ்சிசூட்டியமைந்தர்குழாமலா
லிஞ்சிவட்டமிடம்பிற்தில்லையே

இ - ள். வட்டமாகிய மதிவினிடமெல்லாம் மகளிரடியைக் குஞ்சியிலேசூட்
டிய மைந்தாதிராளல்லது வேறுதிரளில்லையென்க.

வாட்டிய - கெடுத்த.

(௩௯)

மின்னினீள்கடம்பின்னெடுவேளகொலோ
மன்னுமைங்கணைவார்சிலைமைந்தனோ
வென்னனோவறியோமுனாயிரொனாப்
பொன்னங்கொம்பனையார்புலம்பெய்தினார்.

இ - ள். பொற்கொம்பனையார இவன் மேனியினொளியாலே முருகனோ! காம
னோ! யார்தானநிலம்; உனாயிரென்று வருந்தினாரென்க. (௪௦)

விண்ணகத்தினையானன்னமெய்ப்பொறி
யண்ணலைக்கழிமின்கவர்புள்ளொள
வண்ணவாருழலேழையர்வாணெடுங்
கண்ணொலாங்கவர்ந் துண்டுகின்றுவே.

இ - ள். அங்நனம்புலம்பினவேழையர் கண்ணெல்லாம் முருகனுடைய உத்தம
விலக்கணத்தையொத்த இலக்கணத்தையுடைய அண்ணலை நீர்வழந்த கழியின் மீனைக்
கவரும் பறவையென்னும்படி கைக்கொண்டுதுகராரின்றனவென்க.

தொழிலுவமம்.

(௪௧)

வேறு.

புலாற்றலைத்திகழும்வைவேற்பூங்கழற்காலினானை
நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூணிழன்மணிவடத்தோடேந்திக்
குலாய்த்தலைக்கிடந்துமின்னுங்குவிமுலைபாயவெய்தாய்க்
கலாய்த்தொலைப்பருகுவார்போற்கன்னியர் துவன்றிறோ.

புலாற்றாற்றந் தலையிலேதிகழும்வேல்.

இ - ள். சீவகனைக் கலவியிலே வெய்தாய்க்கலாய்த்து அக்கலாந்தீர்த்துத் தம் முலையாயதுகர்வானாப்போலே கன்னியர் நெருங்கினுரென்க.

நிலாத் தன்னிடத்தேதிகழும் மணிவடத்தோடே பூண் தலையிலேகிடந்துமின் னும் ஏந்திக்குவிந்த முலையென்க. (௬௨)

வேனெடுங்கண்களம்பாவிற்படைசாற்றியெங்குந்
தேநெடுங்கோதைநல்லாரமைந்தனைத்தெருவினெய்ய
மானெடுமழைக்கணைக்கிவானவர்மகளுமொப்பாள்
பானெடுந்தீஞ்சொலாளார்பாவைபந்தாடுகின்றாள்.

இ - ள். நல்லார கண்களம்பாக விற்படையையமைத்து மைந்தனைத் தெருவி லேயெங்குமெய்யாநிற்க, நோக்கினையுடையாள், நெடுநானவாமகளுமொப்பாள், பால் போலுஞ்சொல்லாள், ஒருபாவை, அவள் பந்தாடாநின்றாளென்க.

நெடுமை - பெருமை.

(௬௩)

வேறு

குழன்மலிந்தோதைமாலேபொங்கவெங்கதீர்த்முலை
நிழன்மலிந்தேர்வடநிழற்பட்டபுடைத்தர
வெழின்மணிக்ருழைவில்விசலின்பொனோலைமின்செய
வழன்மணிக்கலாபமஞ்சிலம்பொடார்ப்பவாடுமே.

இ - ள். அவள், குழவிற் கோதையும் மாலையும்பொங்க, முத்துவடம் முலையிலே புடைத்தலைச்செய்ய, குழை வில்லைவீச, ஒலை ஒளியையுண்டாக்க, கலாபமுஞ் சிலம்பு மொலிப்ப ஆடுமென்க. (௬௪)

அங்கையர்தலத்தகத்தவைந்துபந்தமார்தவை
மங்கையாடமாலேகுழும்வண்டுபோலவந்துடன்
பொங்கியீதெழுந்துபோய்ப்பிறழ்ந்துபாய்தலின்றியே
செங்கயற்கண்புருவாகம்முருருவஞ்செய்யத்திரியுமே.

இ - ள். ஐந்துபந்து; அங்கையாகிய அழகியநிலத்திடத்தவாக மங்கை முதலாடு சலாலை, அதிலேயமாந்தவை பின்முறைமைகுலைந்துபோய் வீழ்தலின்றி மாலையைச் சூழும் வண்டுபோலே பொங்கி மீதெழுந்துபோய் உடனேவந்து கண்ணுப்புருவமங் கூடத்திரிந்துஅழகுசெய்யத் திரியுமென்க. (௬௫)

மாலையுட்கரந்தபந்துவந்துகைத்தலத்தவா
மேலநாறிருங்குழறுபுறதகவாண்முதத்தவா
நூலினேந்துசுப்புநோலவுச்சிமாலையுள்ளவா
மேலெழுந்தமீநிலத்தவிரலகையவாகுமே.

இ - ள். மாலையின்மைந்தபந்து கையிடத்தவாம்; குழற்புறத்தவாகியபந்து முகத்திடத்தவாம்; நுகப்புநோம்படி உச்சியிற்போனபந்து மீண்டும் மாலேக்குள்ளே யாம்; மாலேமேலேபோய் உயர்ந்தபந்து மீண்டும் விரலிடத்தன, கையிடத்தனவா மென்க. (௬௬)

கொண்டீங்கல் கோதையேய்தல்குங்குமம்மணிந்துரா
யெண்டிசையுமேணியேற்றிலங்கரிற்றல்பத்தியின்
மண்டலம்வரப்புடைததன்மயிலிம்பொங்கியின்னணம்
வண்டுந்தேனும்பாடமாதர்பந்துமைந்துற்றிடமே.

இ - ள். மாதர், வண்டுந்தேனுந் தேனைதுகராதே நின்றபாட மயில்போற்
பொங்கி யுராய் எண்டிசையும் பந்தைக்கொண்டிலாவுதல், இடையேகுங்குமமணிந்து
கோதையேய்தல், படிமுறையாகவடித்தல், அப்பத்தியோடே தன்னைச்சூழ்ந்துவர
அடித்தலென்கின்ற நிலைமைகளிலே வலியுற்று இங்ஙனம் * பந்தாடுமென்க. (௬௭)

பந்துமைந்துற்றுவொள்பணைமுலையிற் குங்குமஞ்
சுந்தரப்பொடிதெளிததசெம்பொறசண்ணம்வா னுதற
றந்துசுடடியிட்டசாந்தம்வேரின்வாரந்திடம்முலே
யிந்திரதிறுவினெக்குருகியென்னவீழ்ந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனமாகின்றவளுடைய துதலிலே கொண்டுவந்து சுட்டியாக
விட்டசாந்தமும், முலையிலிட்டகுங்குமமும், சிந்தரப்பொடியும், ஓடவைத்த பொற்
சண்ணமும், வியர்வையினுற்ககாந்தொழுங்கு முலையிடையிலே யிந்திரவில் நெகிழ்ந்
துருகி யொழுகிறத்போலே வீழ்ந்தவென்க. (௬௮)

நன்மணிச்சிலம்பினோடுகிண்கிணர்நகந்நகும்
மின்மலாந்தமுல்லைமாலேநக்கிமிக்கிறந்தெழுநது
பொன்மலர்ந்தகோதைபந்துபொங்கியொன்றுபோந்துபாய்ந்து
மின்மலர்ந்தவேலினான்முன்வீதிபுக்குவீழ்ந்ததே.

இ - ள். சிலம்புங்கிண்கிணியுகாநிற்பப் பொன்னைமலாந்ததோர் மின்போல
நகந்நக கோதையதொருபந்து, மலர்ந்தமுல்லைமாலையை முக்குத்தீண்டுதலாலே தன்
வரையையிறந்து எழுந்துபாய்ந்து பொங்கிப் போந்து வீதிபுக்கு வேலினான்முன்னே
வீழ்ந்ததென்க. (௬௯)

வீழ்ந்தபந்தின்மேல்வினாந்துமின்னினுண்ணுசப்பினுள்
சூழ்ந்தகாசுதோனறவந்துகின்னெகிழ்ந்துபூங்குழ
றூழ்ந்துகோதைபொங்கிவீழ்ந்துவெம்முலேநடைவரப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணிலந்துபூங்கொடியினோக்கினுள்.

இ - ள். * துசப்பினுளாகிய ஆவியைப்போழ்ந்தகன்றகண்ணி, துகில்நெகிழ்தலிற்
காசுதோன்றக் குழீல் தாழ்ந்துவீழ்தலின் அதிற்கோதை முலையைத்தைவர வீழ்ந்த
பந்தின்மேலே வேட்டைசெலுத்தி வினாந்தீவந்து கொடிபோலேநோக்கினுள்ளென்க. ()

* இங்ஙனம் பலவகையாகப் பந்தாடுதலின் வேறுபாடுகளை உதயண துமாரன்
காதையிற்காண்க.

வேறு.

மந்தாரமாலேயின்மலரைமொய்த்து அதிற்சேனையுண்டு
கந்தாரஞ்செய்துகளிவண்டுமுரன்றுபாடப்
பந்தார்வஞ்செய்துகுவிளைக்கண்பரப்பினின்றான்
செந்தாமரைமேற்றிருவின்னுருவெய்திவின்றான்.

இ - ள். களிவண்டு மந்தாரமாலையின்மலரைமொய்த்து அதிற்சேனையுண்டு
மகிழ்ந்து கந்தாரமென்னும்பண்ணையாக்கி ஆளாபஞ்செய்து பாடும்படி பந்திலே
யாவஞ்செய்துநின்று அவனைக்காண்டலின், அவன்மேலே கண்ணைப்பரப்பி யிமை
யாதுநின்றவன், முன்பு கண்ணிமைத்தகுறைபாடுதீர்தலிற் நிருவின்வடிவை நேரே
பெற்றுநின்றானென்க. (எக)

நீதங்குதிங்கண்மணிநீணிலந்தன்னுளோங்கிச்
சீர்தங்குகங்கைதருநீர்ததன்னிலைமார்திங்
கராதங்கிநின்றகொடிகாளையைக்காண்டலோடும்
பிர்தங்கிப்பெய்யாமலரிழிந்தியினுளே.

ஒடு - உடனிகழ்ச்சி.

இ - ள். கங்கையினையுண்டு சந்திரகாந்தக்கல்லாகிய நிலத்திலே வளர்ந்து
பசுமைதங்கிநின்றதோர்கொடி அவனைக்காண்டலோடே பழம்பூப்போலேவெழுத்து
வேறியுள்ளானென்க. (எஉ)

பெண்பாலவர்கட்கணியாய்ப்பிரியாதநானுந்
திண்பாரிழையுந்திருமாமையுஞ்சேர்ந்தசாயல்
கண்பாற்களிணும்வளையுங்கவர்ந்திட்டகல்வன்
மண்பாவிழிந்தமலரைங்களைமைந்தனென்றான்.

இ - ள். மகளிர்க்குப்பூணய் நீங்காதநானும், நிறையும், மாமையுஞ் சேர்ந்த
சாயல், தன்கண்ணிலேயென்னழகையும் வளையையங்கவாந்தகல்வன் வடிவுகொண்டு
உலகிலேவந்த காமனென்றுகருதினானென்க.

சாயல் - ஆகுபெயர்.

(எக)

என்றாணினைந்தாளிதுபோலுமிவ்வோட்கைவண்ணஞ்
சென்றேபடினுஞ்சிறந்தார்க்குமுனைக்கலாவி
தன்றாயிரதாயகத்தேசுட்டிருக்கும்வெந்தீ
யொன்றேயுலகத்துறோய்மருந்தில்லதென்றான்.

இ - ள். என்றாகருகினவள் தன்னிலேநினைந்தாள்; நினைந்தபடி: இந்தவேட்
கையென்று உலகங்கூறுகின்றதன்வண்ணம் இதுபோலேயிருந்தது; இதுதான்,
இறந்தபடினுந் குரவார்க்குக்கூறலாவதொன்றையப் பொறுத்தற்குமரிதாய் உள்
ளேநின்று சுட்டுருக்கும் வெந்தியாயிருந்தது; இதுதான் நோய்களிலேவைத்துக்
கொண்டு வேறுபரிகாரமற்றதுமாயிருந்தது; இதுவுமொரு நோயென்று நினைந்தா
ளென்க. (எசு)

நிறையொன்றுமில்லைநெருப்பிற்குகங்காமமுண்டேற்
குறையாநிறையினொருகுன்றியுங்காமமில்லை
பறையாயறையும்பசப்பென்றுபரிந்துவாடி
யறையாய்க்கடல்போலகங்காமமலைப்பரின்றாள்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நிறைநிற்குமிடத்து ஓர்குன்றியளவுங் காமம் இல்லையா
யிருந்தது; காமமுண்டாகில் நிறை ஒன்றுமில்லையாயிருந்தது; அதுவுமன்றி அத
னைமறைத்தாலும் பசப்புச் சாற்றுமாயிருந்ததென்கூறி வாழ்க் கடல்போலே காமம்
மேன்மேலமைப்பரின்றானென்க. (௭௫)

நெஞ்சங்கலங்கிநிறையாற்றுப்படித்துநின்ற
ளஞ்செங்கமுநீரலார்தம்மதிவாண் முகத்தே
வஞ்சம்வழங்காதவன்கண்களினோக்கமாடோ
தஞ்சம்வழங்கித்தலைக்கொண்டதுகாமவெந்தி.

இ - ள். பொய்கூறுதவன் தன்கண்ணிலே இங்ஙனநெஞ்சகலங்கி நிறையைப்
போக்கிநின்றவனது கழுநீர்மலர்ந்ததோர் மதிபோலுமுகத்தேநோக்கினானை, அவ
ளெகிரோக்கினானைகழிந்த காமத்தி அவற்கு எளிமையை முதற்கொடுத்துப் பின்பு
பாம்புபோற் றலைக்கொண்டதென்க. (௭௬)

பூவுண்டகண்ணுள்புருவச்சிலேகோலியெய்ய
வேவுண்டநெஞ்சிற்கிடுபுண்மருந்தென்கொலென்ன
மாவுண்டநோக்கின்மடவாளே மறிததுநோக்கிக்
கோவுண்டவேலான்குழைந்தாறறலனாயினானே.

உண்ட - உவமவாசகம்.

இ - ள். வேலான், பூப்போலுங்கண்ணுள் புருவமாகியவில்லைவளைத்துக் கண்
ணாகிய அம்பாலேயெய்தலின், ஏவுண்ட என்னெஞ்சிற்குப்புண்ணுக்கு இடுமருந்து யா
தென்றாராய்ந்து குழைந்து வேறுமருந்தின்மையின், இவளேமருந்தென்று அவளை
மீண்டும்பார்த்து ஆண்டுப்பெற்றதற்குக் கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புளாயாகிய நோக்காலே
யுயிர்ப்பெற்று ஆற்றமையிலேநின்றானென்க.

இதனால் முன்புபோலப் பொதுநோக்குப்பெறின் இறந்துபடுதலுக்கு மருந்
தென்றுகருதினனாம். (௭௭)

காமக்கடுநோய்க்கனல்குழிந்துடம்பென்னுமற்றிவ்
வீமத்தினோடுமுடனேசுடவேகலாற்றான்
நாமத்தினூர்ந்ததுகிலேந்தியவல்குறாதை
பூமொய்த்திருந்தகடைமேற்புலம்புற்றிருந்தான்.

இ - ள். காமநோயாகிய கனல்குழிந்து உடம்பென்னும்விறகுடனே யுயிரா
முழுக்கக்கிடவிற் போகலாற்றானும் விமலையுடையதாதையாகிய சாகரத்ததனுடைய
கடையிலே வருந்தியிருந்தானென்க. (௭௮)

வேறு.

நாவிநோய்செய்தநறுங்குழலாணுணீலக்
காவிநோய்செய்தகருங்கயற்கடபூங்கொடியென்
னாவிநோய்செய்தவணங்கென்றழியாதேன்
மேவிநோய்திரவினாத்தருவாரிலலையே.

கயறகண் - ஒருபெயர். குழலான் - மானிடமாத்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவன் காவிகுநோய்செய்த கண்ணினையுடைய கொடியை என்னுயிரையுமுட்படவருத்தியதோர் தெய்வமென்றேகருதி நறுங்குழலாளாக வுணராதே பின்னுமயங்கினேனை மேவி மிகசுவருத்தந்திரும்படி. என்னுற்றினையென்று வினாவாரின்றியிருந்ததென்றானென்க.

இனிக்குழலான் கொடி அணங்கென்றுகூறி, அறிவுகலங்கினேனையென்றுமாம். (எக)

தெண்ணீர்ப்பனிக்கயததுமட்டலாந்ததேங்குவளைக்
கண்ணீரமைகாட்டிக்கடல்போலகன்றவென்
னுண்ணீர்மையெல்லாமொருநோக்கினிறகவாந்த
பெண்ணீர்மைமேனாட்பிறந்துமறியுமோ.

இ - ள். சிறியதொருகுளத்தேயலாந்த குவளைபோலங் கண்ணின் நன்மையைக் கொண்டு அதனொருநோக்கினாலே கடல்போலகன்ற என்னுள்ளிலறியெல்லாங்கவர்ந்தொரு பெண்டன்மை முன்னாளும் பிறந்தறியுமோ? இன்று என்னை வருந்தாதற்குத் தோன்றியதன்றோவென்றானென்க. (அ௦)

புருங் குழலுஞ்செவ்வாயுங்கண்மலருங்காது
மருமபொழுதுபூண்டமுடியுமாருயிரக்கேசுநறம்
விருந்தினராயவந்தாராவெறுறுடலாநோக்கும்
பெருநிறுவினாரமகங்கொல்பேரியாதாங்கொல்லோ.

இ - ள். அங்ஙனம் ஒருநோக்கினாலே விருந்தினரைப் பிணமாக நோக்கும் பெருந்திருவியுடைய குழன்முதலிய இக்கூற்றமெல்லாம், எளியவுயிரொன்றினையும் அழித்தற்கே தான் இத்தன்மையையுடைய இவள் எந்நல்வினையுடையோமகன்? இவட்குப்பெயர் கூற்றமென்றாமோ, பெண்ணென்றாமோவென்றானென்க. (அ௧)

வாருகித்தவெம்முலையவண்டாபூங்கோதையைப்
போகொடுத்தார்பெண்ணொன்றாகூற்றமேயென்றிட்டாற்
ருருகித்தநீன்மார்பாத்தம்முயிர்தாம்வேண்டுவேர
னிருகித்தவிநகரைநீத்திட்டொழியாரோ.

வாருகித்த - வாகுழந்த.

இ - ள். இவளைப் பெயரிட்டவர்தான் தம்முயிர் தீங்குறுதிருத்தல்வேண்வாராயிற் கூற்றமென்றார்; தாருகித்தநீன்மார்பார் கூற்றமென்றிவாராயின், இந்நகரைக்

கைவிட்டுத் தாமிருத்தற்குரியதோரிடத்தே யிராரோ, அங்ஙனமிராமையிற் பெண் ணென்றே பெயரிட்டாரென்று பெயரைத் தெளிந்துகூற்றினென்க.

தந்தையைப் பெயர்கொடுத்தாரென்று ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாற்கூற்றினார். நீண்மாப்பரென்று - அப்பெயரைச் சுட்டிக்கூற்றிற்று. (அ௨)

பைங்கண்மணிமகரகுண்டலமும்பைந்தோடுந்
திங்கண்முகத்திலங்கச்செவ்வாயெயிறிலங்கக்
கொங்குண்குழறாழக்கோட்டெருத்தஞ்செய்தநோர்
கெங்கெங்கேநோக்குணுமங்கெங்கேதானுமே.

இ - ள். மகரவடிவாகச்செய்தகுண்டலமும் தோடும் முகத்தேயிலங்க, எயிறு சிறிதிலங்க, குழல் எருத்திலேவீழ்ச் சாய்ந்தகழுத்துத்தந்தபார்வை பார்த்தவிடமெங் குத் தோன்றுகின்றதென்றானென்க.

இஃதே ஏதிர்பெய்துபரிதல். முன்பெற்ற அருணைக்கீனவியந்தான். (அ௩)

வாளார்மதிமுகத்தவாளோவடுப்பினவோ
தாளார்முகநீரோநீலமோதாமனாயோ
நீள்வேலோவம்போகயலோநெடுங்கண்ணோ
கோளார்ந்தகூற்றமோகொல்வான்றொடங்கினவே.

இ - ள். இந்த மதிபோலுமுகத்திற்கீட்க்கின்றவை, ஒருகால் அங்ஙனம் அரு ணைக்கமுஞ்செய்தலிற் கண்ணோ, கயலோ, வடுப்பினவோ, கழுநீரோ, நீலமோ, தாமனாயோவென்றற்குந்தக்கு, ஒருகாற் பொதுநோக்கமுஞ்செய்து கொல்வான் றொடங்கினவாதலிற் கூற்றமோ, வாளோ, வேலோ, அம்போவென்றற்குந்தக்கு இருபகுதியுமுடையவாயிருந்தன வென்றானென்க. (அ௪)

வேறு.

என்றாங்கொன்மாதர்நலமெய்துவதென்றுசின்தித
தொன்றார்க்கடந்தான்புலம்புட்கொண்டிருத்தலோடு
மன்றேயமைந்தபசும்பொன்னடராறுகோடி
குன்றாமல்விற்றாண் குளிர்சாகரதத்தனென்பான்.

இ - ள் ஒன்றார்க்கடந்தான் இங்ஙனங்கூறி மாதர்நலத்தை யெய்துந்தன்மை என்றுகூடுமென்றுகீனைந்து வருந்தியிருந்தானாக, அற்றைநாளே ஆண்டொறுபுஞ் சாக ரதத்தன் மாற்றமைந்ததகட்டுப்பொன் ஆறுகோடியென்னுமெண்ணிற்குறையாதபடி சாக்கைகவிற்றானென்க.

குளிர் - திசைச்சொல்.

(அ௫)

திருமல்கவந்ததிருவேயெனச்சேர்ந்துநாய்கள்
செருமல்குவலாய்க்கிடமாவிதுவென்றுசெப்ப
வரிமல்கிவண்டுண்டறைமாமலர்க்குண்ணிமைந்த
னெரிமல்குசெம்பொனிலமாமனோடேறினானே.

கிருவேயென்று உவப்பின்கட் பான்மயங்க உவமித்தார். வண்டுகள் மதுவை யுண்டு வரியென்னும்பண்ணை யறைகின்ற கண்ணி.

இ - ள். நாய்கள் எனக்குச் செல்வமிகவந்தகிருவேயென்று சேர்ந்து இனி யில் வில்லம் நினக்கு இருப்பிடமாயிருந்ததென்றுசெப்ப, அதுகேட்ட அம்மைந்தன் அம் மாமனோடே பொன்னிலத்தேயேறினானென்க. (அசு)

க. நம்பன்சிறிதேயிடைத்ததிதுகேட்கநாநா
மம்பொன்னகருள்மைந்தேன்மற்றெனக்கமைந்தான்
கம்பம்மில்லாதாள் கமலைக்குவிமலையென்பான்
செம்பொன்வியக்குறித்ததான் திருவன்னீரான். (அசு)

உ. பூம்பாவைவந்துபிறந்தாள் பிழந்தபோழ்தே
யாம்பாலவெல்லாமறிவாரன்மெழுதியிடடா
தூம்பியாதுமில்லாக்குளம்போன்றதென்றோமில்பண்டங்
கூம்பாதசெல்வக்கொடியேயிதுகேண்மோவென்றான். (அசு)

ங. மங்கை நக்குரியான் டையேறும்வந்தேறலோடும்
வங்கந்நிதியமுடனவீழும்மற்றன் றிவிழா
தெங்குந்தவக்குறிகுறில்லவனேறமதாப
நங்கைக்கியன்றநறும்பூவணைப்பள்ளியென்றான். (அசு)

ச. ஏழாண்டின்பேலுமிரண்டாண்டிரான் டெய்திதின்றான்
விழாநிதியுடனவீழ்ந்ததுவேஸனாங்கே
பூழாயிற்றெல்குதுசுப்புகவுருததுவிங்கிசு
சூழாரம்வைத்தபுலையாணங்குதுகுவென்றான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. கம்பமில்லாதாள் - கற்பிலசைவிலாதாள்

உ. தூம்பிலலாக்குளம்போன்றதென்றான், சாக்கு விலை உபாகாமையின், கொடி - ஒழுங்கு. “கொடிக்கூடா” என்றார்பிறரும்

ங. வீழும் - நினனிடத்தே தாழும். மற்று - அசை.

இ - ள். நம்பன், சிறிதேயிடந்தந்து இதனைக்கேட்க, இந்நகரிலே நானாயிருந்தேன்; இங்குமிருந்தேற்கு அமைந்தாளாய்க் கம்பமில்லாதாளாகிய கமலைக்கு விமலையென்பான் நிறத்தான், நீரான், பாலை, இவள்வந்துபிறந்தாள்; பிறந்தவப் பொழுதே மேலாங்காரியங்கனையெல்லா மறியுங்கணிகள் சாதகஞ்செய்தார்; செய்தவன்றே எனது குற்றமற்றபண்டந் தூம்பில்லாத குளத்தை யொத்தது; இதற்குக் காரணம் வினாவினனாக; அவர்களிலொருவன் இந்நிலையும் நினக்குச் செல்வம்வரு மொழுங்கே; அதுவரும்வழியுங்கேளென்றான்; என்றவன் இவளுக்குரியகணவன் கடையிலேவந்தேறும்; ஏறினவளவிலே நிதியஞ்சேரவீழும்; அல்லதுவீழாது; அங்ஙனம்வீழும்படி வந்தவன்மாற்பமே இவட்குப் பள்ளியாவதுமென்றான்; அதற்கேற்ப வீழாநிதியும் இப்பொழுது வீழ்த்தது; யாண்டும் பதினென்றற்றுப் பன்னிரண்

டாயிற்று. ஆதலின், நினக்கே யூழாயிற்று; இனி இவள்நலத்தைத் தழுவுவாயாக
வென்றானென்க.

கமலைக்குப்பிறந்தாளென்க. கணி சாகரத்தினை யுவந்து செல்வக்கொடியே
யென்றானென்றுமாம். (௯௦)

வேறு.

ஏற்றகைத்தொடிவீழ்ந்தெனவேந்தலேத்
தேற்றினுன்றிருமானிலஞ்செவ்வீனே
தோற்றமாதருந்தோன்றலேக்காண்டலு
மாற்றினுடனதாவியுந்தாங்கினுள.

வீழ்ந்தது - விகாரம்.

இ - ள். எடுத்தகையிலே ஒருதொடி தானேவந்துவீழ்ந்ததன்மைபோல நமக்
கும் இதுவந்ததென்றுகருதும்படி அவன் ஏந்தலே யிங்ஙனங்கூறித் தேற்றினான்;
தேற்றினபின் மாதருந் தோன்றலே யுள்ளேவரக்கண்டவனவிலே தனதாவியையும்
போகாமற்றித்தான்; தடுத்து நலஞ்சூழுகவென்று தந்தை யவற்குக்கூறியது தானும
பின்புகேட்டலின், ஆற்றுவதுஞ் செய்தாளென்க (௯௧)

அம்பொற்கொம்பனையானையும்வார்கழற்
செம்பொற்குன்றனையானையுஞ்சீர்பொற்ப
பைம்பொனீணதாப்பல்லியமார்த்தெயு
விம்பரில்லதொரின்பமியற்றினார்.

இன்பமென்றது - மணத்தை; ஆகுபெயர்.

இ - ள். நகரிலே பல்லியங்கொராரநிற்பக் கொம்பனையானையும் குன்றனை
யானையும் இன்பத்தையியற்றினாரென்க (௯௨)

கட்டிலேறியகாமருகானையும்
மட்டுவாயவிழ்மாமலர்க்கோதையும்
விட்டுநீங்குதலின்மையின்வீவிலா
ரொட்டியீருடம்போருயிராயினார்.

இ - ள். பணிப்பினையுடைய இல்லாழ்க்கையிலேசென்றகானையும் கோதையும்
தம்மிரண்டும்புமொன்றாய் விட்டுநீங்குதலின்மையின், விட்டுநீங்கிநூராமக்களது
மெய்வருத்தமாகிய கேடில்லாதவா அங்கனம் ஒருடம்பாதலையன்றி மனமுமொன்
றையினாரென்க.

உயிரொன்றெனவே மனமுமொன்றென்பதுபோதரும்.

(௯௩)

நிலவுவெண்கதிர்நீர்மையபூந்துகில்
கலவங்கண்புதையாதுகனற்றலி
னுலகமுன்றுமுதுவிலைத்தென்பவே
புலவுவேற்கண்ணினுண்முலைப்போகமே.

இ - ள். அவர் அங்மனமாதலின், அதற்குமுன் நீங்காமல் நிலைபெறும் பூத்துகில்
மேகலையையமையாதே தானேநெகிழ்ந்து அவனைக்கணந்துதலின், ஆண்டுப்பெற்ற
நுகர்ச்சியின்பம் உலகமூன்றுமுறுகின்ற விலையையுடைத்தென்க.

அவன் கொளுத்த அவன்கோடலிற் கணற்றுதல் அவன் மேலேற்றது. முலைப்
போகமென்றார், உடம்பைப்பற்றி இன்பதுகராநிக நிகழ்வதோர் கரணமென்பது
தோன்ற. (கூச)

தேனவாங்ககாழ்க்கண்ணியுந்தெவ்வந்த
மூனவாங்கதிர்வேலுறுநாளை யுங்
கானவாங்கழிநாறுமென்பள்ளிமேல்
வானவாமவகையால்வகிஞர்கோ.

இ - ள். கண்ணியுங்காணையங் கானம்விரும்பம் மணமெல்லாநாறும்பள்ளிமே
லே வைகிறானென்க.

கக்களது மெய்வருத்தமின்றி நுகர்ச்சமைதோன்றத் தேவரவாவும்வகையென்
று. இத்திணையும் மணஞ்செய்த அன்றைநுகாச்சிகுறிற்று. (கூரு)

வேறு.

வெண்மதிரெற்றதோத்தவிழுத்தழும்பிருப்பநீண்ட
வண்ணனன்மாடத்தங் கணகிழ்புகையாளியேற்றிப்
பண்ணமைமகர் வினைநரம்புரி இப்பாவைபாட -
மண்ணமைமுழுவத்தோலான்மகிழ்ச்சியுண்மயங்கினே.

இ - ள். மதியின்றலைதேய்த்தலிற் தழும்பிருப்பநீண்ட மாடத்தில் அமளியிலே
சென்றேற்பாவை யாழ்வாசுததுப்பாட, அதுகேட்டுத் தோளான் இன்பமகிழ்ச்சியி
லே மயங்கினானென்க.

இதுமுதல் மற்றநானிப்பாசாசுகுறுகின்றார். அதுவும் அமளியேறியென்
றதனால் நீங்கியிருந்து நாட்கடன்கழித்தெய்தினுரென்றணர்க இங்ஙனம் இரண்டு
நாள் என்ஞ்சென்றமைதோன்ற மேலே *நாளிரண்டுசென்ற" என்றார். (கூசு)

இன்னரிச்சிலம்போடேகுகிண்கிணியிற்செய்யார்ப்ப
பொன்னரிமாலை நாழ்ப்புஞ்சிகையவிழ்ந்துசோர
மின்னிருங்கலாபம்விங்கிவிளிந்துகண்ணிரங்கவெம்பித்
துன்னருங்குகொளகாமக்கொழுங்கனிசுவைத்துவிள்ளார்.

இ - ள். ஊரின்பாததாசு சிறிதநீங்கின புணர்ச்சியவிரும்பிச் சிலம்புந்
கிண்கிணியுமாற்ப்ப, மாலைநாழ், சிகைசோர, கலாபம்விம்பிப் பிறழ்ந்தொலிப்பக
காமமகியசுனியைச் சுவைத்துப் பகலெல்லாநீங்கிற்றிவனென்க

கனி - சாரம். தாழ்த்தலானுள் சோரதலானும் ஊற்றினச் சிறிதுநீங்கின கரண
மாம். (கூள)

தொழித்துவன்முமிருங்கோதைதுணைமுலைமுழங்கப்பூம்பட
டழித்தாம்பட்டொழுநுந்தாரானணிவள்ளத்தாய்ந்ததேற

லெழிற்பொலிமாதர்க்கேந்தவினிதினினுகர்ந்துகாமக்
கொழித்திராகடலுண்முழுகிக்கோதைகண்டியின்றவன்றே.

தொழித்து - சிதறி.

இ - ள். அக்கரணநிகழ்ந்தபின் கோதைமுலைகள் பூம்பட்டையழித்து நீங்காமன் முயங்கலின், மட்டொழுஞ்ஞாநான் மாதர்க்குத் தேறலைவள்ளத்தேயேந்த, அவன் அதனை யினிதாகநுகர்ந்து காமமாகிய கொழித்திரைக்குங்கடவிலே மீண்மெழுந்துதலின், அவன்றுயில்வதற்குமுன்னே யவள்கண் சிறிதுதுயின்றனவென்க. (௬௮)

பாசிலுசுருட்டிமைந்தன்கொடுக்கியபரந்துமின்னுந்
துசுலாமல்குறீண்டத்துயிர்க்கண்கள்விழித்ததோற்றம்
வாசவான்குவளைமெல்லவாய்விடாநின்றதொக்கு
மேசுவதொன்றுமில்லாவினைவடமுலையினுட்கே.

வெற்றிலை மடித்துக் கொடுத்தற்கென்றது - இடக்கா. புணர்ச்சிக்கண் டோன்றலின், துசுலெகிழ்ந்து மேற்கிடந்தமைதோன்ற உலாவுமென்றா.

இ - ள். மைந்தன் புணர்ச்சிவேண்டி விமலையதல்குலைத்தீண்ட அவட்குக் கண் விழித்ததோற்றம் குவளை முன்பு அலருந்தன்மையன்றி மெல்லெனவலருந்தன்மையை யொக்குமென்க. (௬௯)

கங்குற்பாற்புகுந்தகன்வனிவனெனக்கதுப்பிற்றழிந்த
தொங்கலான்முன்கையாததுச்சொல்லுநீவந்ததென்ன
நங்கையான்பசித்துவந்தேனெப்பொருணயப்பதென்றூட்
கங்கலுழ்மேனியாய்நின்னணிநலவமிழ்தமென்றான்.

அனந்தராதலிற் றுன்றியாமற்புகுந்த கன்வனென்று அசகியாடினான்.

இ - ள். இவன்கன்வனென்றுகூறித் தப்பாதபடி மாலையாற் கையையாத்து இனி நீவந்தகாரியங்கடறென்றுகேட்க, யான் பசியான்வந்தேனென்றுகூற, நீவிரும்பு வனவற்றின் இப்பொழுது விரும்புவது எப்பொருளையென்று வின்வினாட்கு அழகொழுஞ்சின்மேனியாய்! நின்அழகாகியவமிழ்தமுழுதுமென்றானென்க.

பசித்துண்பார்க்கு உணவுகள் பலவென்பதுதோன்ற, எப்பொருளென்றான். (௭)

செயிர்த்தவள்சிவந்துநோக்கிச்சிறடிசென்னிசேர்த்து
யயிர்ப்பதென்பணிசெய்வேனுக்கருளிற்ப்பொருளாதென்ன
வுயிர்ப்பதுமோம்பியொன்றுமுரையலையாகிமற்றிப்
பயிர்ப்பிழ்வுமன்பள்ளிவைகுபகட்டெழின்மார்பவென்றான்.

செயிர்த்து - செயர்க்க. முன்பு நின்னலமென்றஊற்ற பிறர்கலமன்றி நின்னல மென்பது போதருதலின், அது செயிராம. நோக்கி - நோக்க. பயிர்ப்பு - அரு வருப்பு.

இ - ள். தான்குற்றங்கூறலின், அவள்கோபித்துப்பார்க்கச் சென்னியை யடியிலேசேர்த்தி என்னை அயிர்க்கின்றதன்மையென்னென்றுவினாவ, அதற்கு மறுமொழி

கொடாமையிற் றான் ரெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு நினதேவலே செய்வேனுக்கு அருளி
னதுயாதொன்று அது காரியமென்றாக, அதற்கு வருந்திப் பயிர்ப்பில்லாதமாப்
பனே! நீயித்தன்மையன சிறிதுங்கூறாயாகி இதனால்வரும் இறந்துபாட்டையுமோம்பி
இப்பள்ளியிலே யினித் தங்கென்றனென்க.

அதுபொருளென்றான், இறந்துபடுவாயென்னினும் அதுவே தனக்குப்பொரு
ளென்பதுதோன்ற. எனவே ஊடலுங்கூடலுங் கூறினாரென்க. (க0க)

உள்ளிழுதுடையவெம்பியுற்பலவுருவுகொண்ட
வெள்ளியிற்புணைந்தகோலவிளக்கொளியெனுவிதாக
வள்ளிதழ்த்த்கோதைவல்லான்வடிகைநுதியின்வாங்கிப்
பள்ளிமேலெழுதப்பட்டபாவைபோலாயினுளே.

இ - ள். வெள்ளியாற்செய்தவிளக்கு இழுதுடையும்படி மிக்கெரிதலின் அரக்
காம்பலின்வடிவைவகொண்ட ஒளி பின்பு விடியற்காலமாதலின், அவ்வொளிகெடா
நிற்கக் கோதை புணர்ச்சியுடையதாலே பாவைபோலாயினுளென்க.

எழுதவல்லவன் துகிலிகைதுதியாலே வட்டிகைப்பலகையையொழித்துப் பள்ளி
மேலெழுதினதொருபாவை. வட்டிகையை வாங்குதல் ஈண்டு ஒழித்தன்மேற்று.
இனிக் “கட்டிலேறிய” என்னுங் கவிமுதலியவற்றை ஒருநாளேக்கூட்டமாக்கியு
முறைப்ப. (க0உ)

வேறு.

மங்கையர்பண்ணியமருதயாழ்குழ
னங்கையைப்பிரியுமிந்நம்பியின்மென
வங்கதறகிரங்கினவாரும்பேதுறக்
கங்குல்போய்நாட்டின் கழிந்ததென்பவே.

இ - ள். புணர்நதோரெல்லாம் விடிந்தமையணாந்து பிரிகின்றோமென்று
பேதுறும்படி மங்கையரெல்லாரும் பண்ணிப்போந்த யாழும் குழலும் இன்று தாமே
யருளி, யாம்பிரிவித்தலின், இந்நம்பி இந்நங்கையைப் பிரியாநிற்குமென்று அப்
பிரிவிற் கு இரங்கின போலேயிருந்தன. அவை யங்ஙனமிரங்க, கங்குல்அவ்விடத்தி
னின்றும் போக, நாட்குடன்கழிந்ததென்க.

மருதம் - காலேபபண். போய் - போக. (க0ங)

ஏந்துபூங்கோதை கடிருந்தியேர்படச்
சாந்துகொண்டிளமுலையெழுதிதையறன்
காந்தளமுகிழ்விசல்கையினுற்பிடிச்
தாயந்தவட்கிதுசொலுமலங்கல்வேலினான்.

இ - ள். வேலினான் ஏர்படத்திருத்தியெழுதி அவள்விரலைக் கையாலேபிடித்து
ஆற்றுவக்குறையையாய்ந்து அவட்கு இப்பிரிவையுணர்த்தாநிற்குமென்க. (க0ச)

பூவினுட்டாழ்குழம்பொன்செயேந்தல்குன்
மாவினுட்டாழ்தளிர்மருட்டுமேனியாய்

காவினுட்டோழரைக்கண்டுபோதர்வே
னேவினுட்டாழ்சிலையெறிந்தகோலினே.

செய்பொன் - மேகலை.

இ - ள். குழன்முதலியவற்றையுடைய மேனியாய்! ஏத்தொழிலிடத்து வலியின்றிக்குறைந்த வில்லெய்த அம்புபோலேபோய்த் தோழரைக்கண்டு மீள்வேனென்று சொன்னானென்க.

தாழ்சிலையென்றதனாற் றாரிதன்றி அணியவிடத்தே போய்வருவேனென்று நென்று அவள்கருகினாள்; தான்கருகியது வலியில்லாதவம்பு இலக்கைப்பட்டிவைத்து மீண்டும்வந்ததேனும், எய்தவனிடத்துவாராது மாறிப்போமாறு போலே யானும் நின்னிடத்துவாராது இந்நகரிலே மீண்டுவருவேனென்றான்; அதுதமர்க்குண்மை காட்ட மேல்வருகின்றமையநோக்கிக்கூறினான். (௧௦௫)

என்றவனுனாத்தலுமெழுதுகண்மலர்
நின்றநீரிடைமணிப்பாவைநீந்துதலின்
மன்றனாறிரவையைமருட்டிமாமணிக்
குன்றனாகொடியவளாருழையவேகினான்.

இ - ள். என்று அவன்கூறினானாக, கொடியினுடைய மையெழுதிய கண்மலரில் ததும்பிவீழாதே நின்றநீரிடத்தே மணிப்பாவைநீந்துதலின், அவ்வரிவையைத்தேற்றியவன் அவன்குழையப் போயினானென்க. (௧௦௬)

விமலையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆட நவீ கச்சுசே

ஒ ன் ப த ர வ து

சு ர ம ஞ் ச ரி யா ரி ல ம் ப க ம்.

வாளிரண்டுமாறுவைத்தபோன்மமைழக்கண் மாதரார்
காளிரண்டுசென்றவென்றுநையமொய்கொள் காவினுட்
தோளிரண்டுமன்னதோழர் தோன்றலைப்புணர்ந்தபின்
றாளிரண்டுமேத்திநின்றதையனாமம்வேண்டினார்.

மாறு - எதிர். மாதரார் - கூடவந்தவா.

இ - ன். காவிடத்து மாதரார் இரண்டுநாள் கழிந்தவென்று வருந்தாநிற்க, அவ்
விடத்தே தோழர் தோன்றலைச்சேர்ந்தபின்பு, அவன்மணக்கோலங்கண்டு ஏத்திநின்ற
நீர் மணஞ்செய்த தையல்நாமத்தை எமக்குக் கூறுகவென்றாரென்க.

இனி விமலையிடத்து ஒருநாளைக் கூட்டமேயுளதென்பார்க்கு மாதராரையும்படி
தோழர் நாமம்வேண்டினாரென்க. என்றது இவர்கேட்டதுகொண்டு சுரமஞ்சரி
யைச் சீவகன்கூட வேண்டுமொழி புத்திசேனன்கூற, அவன் மற்றைநாளும் அவரைப்
பிரிதலின், அவர் காளிரண்டுசென்றவென்று நைதற்குகாரணமாயிற்று, தோழர்
நாமம்வேண்டியதென்றவாறு. (க)

பாடுவண்டிருந்தவன்ன பஸ்கலையகல்குல்
வீடுபெற்றவரும்விழும்வெம்முலைவியலையென்
ருடுவானணிந்தசீரமபையன்னவாணுத
லாடினும்புணர்ந்ததொத்தினியவளுளாளரோ.

*“வண்டிருப் பன்ன பஸ்கா ழல்குல்” என்றாற்பிறரும். வீடுபெற்றவரும் விரும்
பும முலையினையும், அல்குலினையும், சீரினையுமுடைய அரம்பையென்க.

இ - ன். ஊடல் கழித்திறீர்தலிற் புணர்ந்ததன்மையொத்து இனியவளாய்
அரம்பையொத்த வாணுதல் விமலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு உள்ளாயினுள்ள
ருளென்க. (உ)

அம்பொரைந்துடையகாமனையென்னவந்தண
னம்புநீரால்லர்நன்றாங்குநீரராயினுள்
தங்குரவர்தாங்கொடுப்பினஞ்சுகொந்துதாழ்வார்தாம்
பொங்கரவவல்குலாரெனப்புகன்றுசொல்லினுள்.

கம்பு - கசை. பொல்லாங்குக்கு நன்றான குரங்கு.

* பொருநராற்றுப்படை: உண்டென வுணரா வயவு நடுவின் - வண்டுகுப்
பன்ன பஸ்கா ழல்குள் - இரும்பிடித் தடக்கையிற் செறித்திரள் குறங்கின்.

இ - ன். அதுகேட்டவாஜயன் காமனென்றேவியந்தாராக, புத்திசேனன்கூறு வான் குடிப்பிறந்தமகளிர்தான் தங்குராவர் தம்மைக்கொடுப்பாராயின், அக்கொடுக்கப் பட்டார் மகளிர்விரும்புநீரரல்லராய்ப் பொல்லாராயினுந் தாம் அதற்கு நெஞ்சாலே நொந்து அவரை வழிபடுவர்; இங்ஙனம் வியக்கவேண்டாவென்று நகையாடலை விரும்பிக்கூறினனென்க. (௩)

அற்றுமன்று கன்னியம்மடந்தைமாரணிகலம்
முற்றினாரீடுவெப்பின்மூள்கும்வந்துபாவமுங்
குற்றமற்றுமாகுமென்றுகோதைகுழந்துகூறினார்க்
குற்றடுத்தயாவுயிர்ததொழிதல்யார்க்குமொக்குமே.

அற்றுமன்று - அத்தன்மையுமன்று.

இ - ன். கன்னியராசிய அம்மகளிர் நலமுதிர்ந்தவர்களைக் கொடாதே நெடு நாள் வைப்போமாயின், அதற்குப் பாவமவந்து புகுதும்; மற்றுங் குடிப்பழியுமுளதா மென்று கருதிப் பேசினார்க்குத் தாமே கோதையைச்சூழ்ந்துகொண்டு சென்றுகொ ளித்துத் தம்பாரங்கழித்து இளைப்புத்தீர்த்துவிடுதல் குடிப்பிறந்து பழிநாணுவார்க் கெல்லாம் ஒக்குமாதலான், இதுவும் அங்ஙனம்வந்ததாதலின், நீர்வியத்தல் வேண்டா வென்றானென்க. (௪)

வேறு.

க. மதுக்குடம்விரிந்தனமாலையாரொடும்
புதுக்கடிபொருந்துதிபுக்கலூரெலாம்
விதிக்கிடைகாணலாம்வீதிமாநகா
மதிக்கிடைமுகத்தியோமடந்தையீண்டையதா. (௫)

உ. ஆடவர்தனதிடத்தருகுபோகினு
நாடிமற்றவர்பெயர்நயந்துகேட்பினும்
வீடுவலுயிரெனவெகுளுமற்றவள்
சேடியர்வழிபடச்செல்லுஞ்செல்லியே (௬)

ஈ. காமனெசெல்லினுங்கனன்றுகாண்கிலாள்
வேமெனக்குடம்பெணும்வேய்கொடோளியை
யேழுறுத்தவணலதுகரினென்தையை
யாமெலாமநங்கமாதிலகனென்றுமே.

இவைமுன்றுமொருதொடா.

விதிக்கிடைகாணலாம் - சிற்பதூற்கு ஒப்புக்காணலாம். நகர் - வீடு. மதிக்கிடை - மதிக்கொப்பு. வீதியையும், நகரையுமுடையலுரென்க.

இ - ன். அவன் பின்னும் நீபுக்கலூரெல்லாம் மகளிரோடே புதுமணஞ்செய் வை; ஆயினும் ஓர்மடந்தை நீமணஞ்செய்தவிவ்வுரிடத்தே யிருக்கின்றாள்; மற்றவ டான் ஆடவர் தன்மனைக்கு அருகேசெல்லினும், தன்னருகிருந்தோர் அவர்பெயரை நாடிக்கேட்பினும் உயிரைவிடுவேனென வெகுளாநிற்கும்; அச்செல்விதான் சேடியர் வழிபடச் செல்லாநிற்கும்; காமனெசெல்லினுங் காணுளாய் எனக்கு உடம்புவேமென்

னிற்கும். அவனாமயக்கமுறுத்தி யவன்நலத்தை நீதுகரின் நினை யாங்கள் காம னுக்குத்திலகனென்று பெயாகூறுவேமென்றனென்க. .

மா - * “தட்குமாகாலே” என்றற்போலவின்றது.

(எ)

வேறு.

தாசியர்முலையடக்கத்தனையவிழ்ந்துடைந்ததண்டார்
வாசங்கொண்டிலங்குமுந்நூல்வலம்படக்கிடந்தார்ப
பேசியபெயரினானைப்பேதுறுதொழிவேனுகி
னாகமன்பிலாதபுன்பெண்கூந்தல்யானனைவலென்றான்.

அதற்குத் தானும் அசதியாடி வஞ்சினங்குறுகின்றான்.

இ - ன். சேடியாமுயக்கத்தாற் பணிப்புநெகிழ்ந்து விரிந்த வாசங்கொண்டில வகுந்தாரும் நூலுங்கிடந்த மார்பனே, நீகூறிய பெயரையுடையானை மயக்கமுறுத்தா தே விடுவேனாயின், சிறிதும் அன்பில்லாதானை யான் கூடுவேனாகக் கடவேனென்ற னென்க.

(அ)

வண்டுதேன்கிலைகொணாமாதளிர்மலர்களம்பாக்
கொண்டவன்கோட்டந்தன்னுட்கொடியினைக்கொணர்துநீல
முண்டது நாற்றியாண்பேருட்பெலுருவக்காமன்
கண்டபொற்படிவஞ்சார்ந்துகரந்திருநாளையென்றான்.

வண்டுதேனுஞ் சிலைகொண்டநானாக, மலர்கள் அம்பாகக் கொண்டவனென்க. தளிர்போலு மேனியையுடைய கொடி. இனிச் சிலைகள்பாடமாயிற் சேமவிலைக் கூட்டுக. வெண்ணூல் நீலமுண்டதனைக்காற்றினுற்போல, அவன் புதிதாகக்கொண்ட கோட்பாட்டைப்போக்கி அவட்கு இயல்பாகக் கோடற்குரிய ஆண்பெயரை யூட்டுவே னென்றனென்க. காற்றியென்றதற்கேற்ப ஊட்டுவேனென்றான். வடிவையுடைய காமனாகப் பொன்னுஞ்செய்தவடிவமென்க

இ - ன். காமன்கொட்டத்தே நீகூறியகொடியினைக் கொணர்து நானைக்கூடு வேன்; நீயப்படிவத்தைச்சொந்து காந்திருவென்றனென்க

(க)

வேறு.

இழைநகண்மொழியேயுட்டிடையேந்தல்குள்
பாழககண் மாததாமாலுறுநோய்செய்வான்
முழைக்கண்வாழியேறனமொயம்பினு
னுழைக்கணுளாக்குதாதெழந்தானேரோ.

இ - ன். மொயம்பினுன் முழைமுதலியவற்றையுடையமாததா நோய்செய்ய வேண்டித் தன்முகத்திடத்துக் கண்போல் ஏவல்கொள்ளுந் தன்மையார்க்கு அங்ங னங்கூறி எழுந்திருந்தானென்க.

(க)

* புறநானூறு, ககசு: அதனெறிந் தன்ன நெடுவெண் களரி - நெருவ னுட்டிம் புல்வாய் போல - வோடி யுய்தலுங் கூடும் - நெுக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே.

சோருங்காரிகையாள்சுரமஞ்சரி
யாசஞ்சூடியவம்முலைப்பூந்தடந்
தாருமார்பழுந்தண்ணெனத்தோய்வதம்
கோருமுள்ளமுடன்மெழுகின்றதே.

சோரும் - ஒழுகும்.

இ - ள். அங்ஙனம் எழுந்தவனதுள்ளங் காரிகையாளாகிய சுரமஞ்சரி முலைத் தடத்தைத் தாருமார்பழுங்குளிரும்படி கூடுதற்கு வருந்தியெழுகின்றது, பலருங்கூறக் கேட்டிருத்தலின், அவள்வடிவை இத்தன்மைத்தென்று ஓராநிற்குமென்க.

ஆண்டுக் கனகபதாகைகூறலானும், தானுணர்ந்தமைதோன்றப் “பீணத்தோட் சுரமஞ்சரி” என்றமையானும், ஈண்டுப் புத்திசேனன் கூறினமையானும், ஊழானும் வருந்தி அவள்வடிவையோருமென்றார். தண்ணெனவெனவே வருந்தினான். (கக)

வேறு.

க. கடைந்தபொற்செப்பெனக்கதிர்ந்துவிங்கின
வடஞ்சுமந்தெழுந்தனமாக்கண்வெம்முலை
மடந்தைதன்முகத்தவென்மனத்தினுள்ளன
குடங்கையினெடியனகுவளைபுண்கணை. (கஉ)

உ. ஏத்தருமல்லிகைமாலையேந்திய
பூத்தலைக்கருங்குழம்புரியிற்றாப்புறம்
பாத்துவைத்தலைக்குமில்வருளிலாணலங்
காய்த்தியென்மனத்தினைக்கலக்குகின்றதே. (கங)

ங. சில்லரிக்கிண்கிண்சிலம்புஞ்சீறடிச்
செல்விதன்றிருநலஞ்சேரும்வாயிறு
னல்லலங்கிழவனோரந்தணுனாய்ச்
செவ்வல்லயான்மெளரிதகவுடைத்தென்றெண்ணினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இவை ஆராய்கின்றபடியும் கூடுமுபாயமுங் கூறுகின்றன. மனத்தினுள்ளன வென்றது, * “நங்கைகள் - போலும் வேலவனே” என்றுசொன்னது உட்கொண்டு.

இ - ள். வடஞ்சுமந்தெழுந்தனவாகிய முலை செப்பென வீங்கிப்போலேயிருந் தன; மடந்தைமுகத்தனவாகிய என்மனத்தனவாகிய கண்கள் குடங்கையினெடியன போலேயிருந்தன; இவற்றையுடைய இவ்வருளிலாள் தன்குழலாகிய கயிற்றாலேயெ ன்னையாத்து அலையாநின்றாள்; இவள்நலம் இங்ஙனம் என்மனத்தினைக் கலக்காநின் றது. இத்தன்மையையுடைய செவ்வநலத்தை இனிச் சேரும்வழிதான் ஒருகிழவனா கிய அந்தணனாய் யான்செல்வேன்; அச்செலவு அவளயிராமற் மெளரிதகவுடைத் தென்று கருதினென்க.

ஏத்துதல் தரும் - விகாரம். அல்லல் - பசிப்பிணி. (கச)

* குணமாலையாரிலம்பகம், சகசு.

அணங்கரவுரித்தேதாலனையமேனியன்
வணங்குநோன்சிலையெனவளைந்தயர்க்கையன்
பிணங்குநான்மார்பினன்பெரிதொர்புத்தக
முணர்ந்துமூப்பெழுதினதொப்பத்தோன்றினன்.

தி - ன். அங்ஙனங்குதினவன் பாம்பின்றோலையொத்த மேனியனாய், வில்லெனவளைந்தயர்க்கையனாய், உத்தரீயத்தோடுபிணங்கிய நான்மார்பினனாய், மூப்பிலக்கணமெழுதும்படி கூறிய நூலினையுடையதோர் புத்தகத்தையுணர்ந்து, அம்மூப்பையெழுதியதன்மையொப்பத் தோன்றினனென்க. (கரு)

வெண்ணையுடம்பினன்விதிர்த்தபுள்ளிய
ஹண்ணவிராறுவையனொசிந்தநோக்கினன்
கண்ணவிர்குடையினன்கைத்தண்டுன்றினன்
பெண்ணலங்காதலிற்பேயுமாயினான்.

தி - ன். அவன் நரையுடம்பினனாய்த் தெறித்தபுள்ளியனாய் ஹண்ணிதாய்ப்பீறினபுடைவையனாய்த் தலைவளைதலின் வளைந்தநோக்கினனாய்ப் பீறினகுடையினனாய் வலியாகவுடையதோர் தண்டையுன்றிப் பெண்ணலத்தைக்காதலித்து அதனைப் பெற்றேபோதலிற் பேயின் தன்மையனாயினனென்க.

*“பல்கொண்டு பெயரும் பாசம் போலத் - திறைகொண்டு பெயாதி” என்றும் போல. (கன)

காப்புடையாழ்மிடறென்னுந்தோட்டியாற்
கூப்புடையவணலந்தொடக்கும்பாகனாய்
மூப்பெனுமுகபடாம்புதைந்துமுற்றிதை
காப்புடைவளநகர்காணையெய்தினான்.

தி - ன். காணே மணிப்பையுடைய யாழையொத்த மிடறென்னுந் தோட்டியாலே ஆடவனார்க்கின தூயநெஞ்சிடத்தையுடையவன் நலத்தைப்பிணிக்கும் பாகனாய் மறைந்து சுரமஞ்சரிமனையை யெய்தினனென்க.

இவனையரியாதபடி. மறைத்தலின், முகபடாமென்றார். (கன)

† வேறு.

தண்முவலியாகநரிதாழ்ந்துதார்த்தேக்கிக்
கண்டுகடைகாவலர்கள்கழறமுகநோக்கிப்
பண்டையிளங்காலுவப்பல்பாலடிசிலிந்தாள்
கண்டநயந்தார்தருவகாதலிப்பலென்றான்.

* பதீற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, க.

† நற்றொடி. மகளிருநகரமைந்தரு - மெற்றிவன் மூப்பெனவிரங்கினோக்கவே-
பொற்றொடி. வளநகர் வாயிலுக்கனன் - பற்றியதன்டொடு பையமெல்லவே.
இது கள் - வது கவியின்பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது; உரையிலலை.

இ - ன். அங்ஙனமெய்தினவனைக் கடைகாப்பார்கண்டுமுற, அவர்முகத்தை நோக்கித் தண்டேபற்றுக்கோடாகத் தாழ்ந்து நிலைதளர்ந்து இளைத்துநின்று பண்டையிளம்பருவத்திற் பாலடிசிலொன்றுமேயுவப்பேன்; இப்பருவத்தில் யான் கண்டவீரு ம்ப்பட்ட மகளிர் தருவனவெல்லாங் காதலிப்பேனென்றனென்க.

இஃது இடக்கர். எனவே செவிகேளாமையிற் மம்பசியையே கூறினாரென்று அவருணர்ந்தார். இதற்கு இப்பொழுது என்னைக்கண்டு நயந்தார்தரும் உணவுகளெ ன்னுமொருபொருடோன்றிற்று. (கஅ)

கையிற்றொழுதார் கழியமுப்பிறசெவிகேளா
மையலவர்போலமனம்பிறந்தவகைசொன்னா
பையநடக்கென்றுபசிக்கிரங்கியவர்விடுத்தார்
தொய்யின்முலையவர்கள் கடைதோன்றனனிபுக்கான்.

இ - ன். இதுகேட்டவவர்கள், மூப்பாலே மிகச்செவிகேளாராய்ப் பித்தபாப போலே மனத்திற்குற்றிற்யவகையே சொன்னாராதலிற் பசியடையரென்று பசிக்கிரங்கி, இனிப் பையநடக்கவென்று கையாற்றொழுதாராய் விடுத்தார்; விடுத்தபின்பு, தோன்றல் மகளிர்காக்கின்ற வாயிலிலே சென்றனென்க. (கக)

கோதையொடுதாழ்ந்துகுழல்பொங்கிநிமிரூப்ப
வோதமணிமாலையொடுபூண்பிறழ்வோடி
யேதமிதுபோமினெனவென்னுமுரையீயா
னாதவுகுதன்மையினொடொல்கியுறநின்றான்.

இ - ன். அம்மகளிர் கோதையுங்குழலுந்தாழ, ஞிமிறு பொங்கியார்ப்ப, கடலிற பிறந்த முத்தமாலையும் பூணும்பிறழ ஒடிவந்து இவ்வரத்து துமக்கு ஏதமாயிருக்கும்; மீண்டுபோமினென்றுகூற, அதற்குச் சிறிதும் மறுமொழிகொடாடாய் ஊதப்பறக்குந் தன்மையோடே வந்து கிட்டநின்றனென்க.

தாழ்ந்து - தாழ.

(௨௦)

கச்சவிசித்தியாதத்தகதிர்முலையாமணியயில்வா
ணச்சுநுணையம்புசிலைநடுங்கவுடனேந்தி
யச்சமுறுத்தமுதுபுளித்தாங்குத்தமதிஞ்சொல்
வெச்சென்றிடச்சொல்லிவிரிகோதையவர்குழந்தார்.

இ - ன். அங்ஙனமுறநின்றவின், அவ்விரிகோதையவர் கச்சவிசித்தமுலையராய், வானையும், சிலையுடனே நஞ்சுதோய்த்த நுணையினையுடைய அம்பையுமேந்தி, இவ னடுங்கும்படி அச்சமுறுத்து அமிர்தம் தன்நன்மைதிரிந்தாற்போலத் தஞ்சொல் வெவ்விதாக்கூறிச் சூழ்ந்தாரென்க. (௨௧)

பாவமிதுநோவவுரையன்மின்முதுபார்ப்பார்
சாவர்தொடினேகடிதுகண்டவகைவண்ண
மோவியர்தம்பாவையினொடொப்பரியங்கை
யேவல்லவகைகண்டறிதுமென்றுசிலர்சொன்னார்.

இ - ன். அவர்களிலே சிலர் முதுபார்ப்பாரா நோவவுரைக்கின்றவிது பாவமா தலின், நோவவுரையன்மின்; திண்டுவேமாயிற் கடிதுகாவராதலிற் நீண்டன்மின்; ஒவ்யர்தம்பாவையால் வண்ணமொப்பரிய நங்கைக்கு நாங்கண்டவகையைக் கூறி அவளது ஏவல்வகையைக்கண்டு பின்பு இவரைநீக்குந்தன்மையை யறிவேமென்று கூறினானென்க.

(உஉ)

கையவளை மையகுழலையரியவாட்க
ணையுமிடையெய்யமுலைநங்கையொருபார்ப்பா
னய்வதிலுனாழின் முதுமூப்பினெடும்வந்தான்
செய்வதுரைநெய்தினெனச்சேறுமெழுகென்றான்

இ - ன். கையிடத்தனவாகியவளையினையும், கருமையையுடையகுழலினையும், வியக்கத்தக்க செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும், இடையினையும், முலையினையுமுடையநங்காய்! ஒருபார்ப்பான் ஊழான் முதியமூப்போடேவந்தான்; அவன்றான் உய்யுந்தன்மையிலன்; அவனிடத்துச்செய்யுங்காரியத்தை அவனிற் பதற்குமுன்னே கடிதிற்கூறென்ன, அவளும் அவன் இத்தன்மையனாயின், யாஞ் செல்லக்கடவேம்; நீர் முன்னே செல்கவென்றானென்க.

ஊழிமுது மூப்பாயிற் காலமாக்குக.

(உங)

மாலேபலதாழ்நதுமதுப்பிலிற் நிமிணாகமமுங்
கோலவகிற்றேய்வைகொழுஞ்சாந்தமுலைமெழுகிப்
பாலேமணியாழ்மமுலைபசும்பொனிலத்திழிவான்
சோலைவனாமேலிழியுந்தோகைமயிலொத்தான்.

சாந்தமணிந்தமுலையையுடைய மலையென்க காவிடத்திற்கன்னிமாடமாதலிற் சோலைவனாயென்றான்.

* இ - ன். பாலையாழ்போலும் அழகிய முலைச்சொல்லையுடையான் அகற்றேய்வையான் மெழுகப்பட்டு மாலேதாழ்த்தலின் மதுத்துளித்து மணங்கமழும் பொன்னிலத்தினின் றுமிழிகின்றவன் வரையிடத்தினின்றிழியும் மயிலையொத்தாளென்க. (உச)

சீறடியகிணகிண்கிணிலம்பொடுபுலம்ப
வேறுபடுமேகலைகண்மெல்லென மிழற்றச்
சேறுபடுகோதைமிகைவண்டுதிசைபாட.
நாறுமலர்க்கொம்புநடைகற்பதெனவந்தான்.

இ - ன். அடியவாகியகிண்கிணி சிலம்போடையொலிப்ப, மேகலைகள் மிழற்ற, தேன்விண்கின்ற கோதையிடத்துத் தேன் புட்பதுளியிலேகலந்து சேருகையில் அத் தேனை துகர்ப்பெறாமையில் வண்டுகள் திசைதோறுமெழுந்துபாட, கொம்பு நடைகட்கின்றதன்மையென்ன வந்தாளென்க.

தகிலுள்ளும்புறம்புங்கிடத்தலின், வேறுபடுமேகலையென்றான்.

(உரு)

வந்தவரவென்னையெனவாட்கண்மடவாய்கேள்
சிந்தைகல்கின்மதிருநீர்க்குமரியாட

வந்திலதனாயபயனென்னைமொழிகென்றான்
முந்திரலிகின்றமுதுமூப்பொழியுமென்றான்.

இ - ள். நீ வந்தவரத்து என்னகாரியத்தைக்கருதியென்று அவன்வினவு, மடவாய்! கேள்; சிந்தையிலேநின்று வருத்துகின்ற அழகியநீர்மையையுடைய நினைப்புணரவந்தேனென்றானாக, அச்சொல்லை ஆடவேண்டுமென்றுநினைத்தலிற் சித்தத்தே நலிகின்ற தீர்த்தநீராகிய குமரியாற்றை ஆடவந்தேனென்றானாக இவள்கருதி, அவ்வியாற்றிலாடுதலாலுண்டாய பயன் எத்தன்மைத்து? அதனைக் கூறென்றாள்; அவனுந் தான்வருங்காலத்து வாராது முன்னேவந்து நலிகின்ற மூப்புப்போமென்றானென்க.

அது இவளைக்கூடின் இம்மூப்புநீக்குதலைக்கருதிகூறினான். மேற் காமன் கோட்டத்திற் கூடுவதன்முன்னே மூப்புநீக்கிற்று, இனிக் கூட்டத்திற்கையமில்லையென்றுகருதி. இக்கூற்று இவட்கு மூற்பட இம்மூப்புப்போமென்றத்போலிருந்தது. (உசு)

நறவிரியநாறுகுழலாள்பெரிதுநக்குப்
பிறருமுளரோபெறுநர்பேணிமொழிகென்னத்
துறையறிந்துசேர்நதுதொழுதாடுநரிலென்றும்
கறிதிர்பிரிவீரெனவையமில்லென்றான்.

நறவிரிய - பூமணங்களெல்லாந்தோற்க.

இ - ள். அதுகேட்டு அவன் மிகநக்குக் குமரியாடி நினைவொழிய இளமை பெறுவார் பிறருமுளரோ? அறிவீராயிற் நெரிந்துகூறுவீரென்றாளாக; நீகொண்டவிரதத்தைக் கெடுத்துக்கூடுந்துறை இம்மூப்பாலென்றறிந்து நினையனுக்கக் கூடுவார் என்னையொழிய இல்லையென்றவனுக்குச் சேர்துறை யறிந்தாடினார் இல்லையென்றாக அவள்கருதி, நீர் உலகத்தாரறியுந் துறையன்றியே வேறொருதுறையறிவீரெயென்று இகழ்ந்துகூறினாளாக, அதற்கு ஐயமில்லையென்றானென்க. (உ௧)

செத்தமரமொய்த்தமழையாற்பெயருமென்பார்
பித்தரிவருற்றபிணிதீர்த்துமெனவெண்ணி
யத்தமெனமிக்கசுடரங்கதிர்குருக்கும்
மொய்த்தமணிமாடமிசையத்தகவடைந்தாள்.

இ - ள். செத்ததோராமரம் பெருமழையால் உயிரைப்பெறுமென்கின்றவிலாபித்தர்; இனியிவருற்ற பசியைத்தீர்ப்போமென்றுகருதி அப்பசிதீர்க்கும்படி மாடமிசையேசேர்ந்தாளென்க.

எனவே இவனைக் கொண்டுபோந்தாளாம். அத்தகிரியென்று ஞாயிறு கதினைக் குவிக்குமாடமென்க. (உ௨)

வடிவமிதுமூப்பனிதுவார்பவளவல்லிக்
கடிகைதுவார்வாய்கமலங்கண்ணொட்டிவண்ணம்
கொடிதுபசிகூர்ந்துளதுகோல்வளையினீரே
யடிசில்லகடிதாக்கியிலவேனெதொணர்மினென்றாள்.

இ - ள். வனையினீர்! வாய் பவளக்கொடி துணித்ததாய்க் கண்ணும் அடியுங் கம
லமலராயிருக்கின்ற இம்மூப்புவடிவு நமக்கு அளிக்கத்தக்கது; இதனை அளியாதிருப்
பிற் கொடிது; அதுவேயுமன்றிப் பசியுமிக்குளதாயிருந்தது; ஆதலின், அடிசிலைக்
கடிதாசச்சமைத்து இவ்விடத்தே கொணர்மினென்றானென்க. (௨௧)

நானமுனாத்தாங்குந றுநீரவனையாட்டி
மேனிகிளர்வெண்மிகிலும்விழுப்பொனியல்புணும்
பானலங்கொடங்கிளவிபவித்திரமுல்கத்
தானமர்ந்துதாங்கியமைதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ - ள். திங்கிளவி அப்பொழுதே அவனை வாசவெண்ணையையூட்டுவித்த
நீராலாட்டுவித்து, புனைந்தபுடைவையையும் பொற்புணூலினையும் பவித்திரத்தை
யுல்க, அவன் அமர்ந்து மெய்ப்படுத்தி இட்டதவிசின்மேலே யிருந்தானென்க. (௩௦)

நிங்குணலஞ்சூழ்ந்தநுருமீன்களெனச்செம்பொற்
பொங்குகதிராமின்னுபுகழ்க்கலங்கள் பலபரப்பி
யிங்குகவையின்னமிர்தமேந்தமிருசானீரே
னெங்குமிலையிள்ளைசுவையென்றுடனயின்றான்.

இ - ள். மதியை நலத்தோடேசூழ்ந்தமீன்கள் பொங்குகதினாச்சூழ்ந்ததென்
னும்படி செம்பொற்கலத்தையும் பங்கத்தட்டங்களையும்பரப்பித் தங்கின அறுசுவை
யடிசிலையேந்த, சான்றோன் எவ்விடத்தும்மீலே, இத்தன்மைத்தாய சுவையென்று
வியந்து, அவ்வியப்புடனே யயின்றானென்க (௩௧)

தமிழ்தழியசாயலவா, நங்குமலர்த்தாநீ
ருமிழ்கரகமேந்தவுரவோனமர்ந்துபுகி
யமிழ்தனையபஞ்சமுகவாசமமைத்தாய்ந்த
கமழ்திரையுங்காட்டவனைகொண்டெகவுளமித்தான்.

இ - ள். இனிமைதழுவிய சாயலையுடையவர் மலர்தங்குந்தூநீரை உமிழுங்
கரகத்தையேந்த உரவோன் புகி ஐந்துவகைப்பட்ட முகவாசத்தைக்கூட்டி ஆய்ந்த
வெற்றிலையுங்காட்ட, அவற்றை நவாங்கிக்கொண்டு கவுளடுத்தானென்க. (௩௨)

வல்லதெனையென்னமறைவல்லன்மடவாயா
னெல்லையெவனென்னப்பொருளெய்திமுடிசாறுஞ்
சொல்லுமினுநீவிர்கற்றகாலமெனத்தேதன்சோர்
சில்லென்கிளிக்கிளவியதுசிறந்தையிலென்றான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தபின்பு, நீர்வல்லதென்னென்று அவன்வினாவ, மடவாய்!
யான் மறைந்தவேடங்கோடலைவல்லேனென்றானாக, அவள் அதனைவேதத்தவல்லே
னென்றானாகக்கருதி, அவ்வேதம் அநந்தசாகையதாதலின் நீர்கற்றவெல்லே எவ்வள
வென்றுவினாவ, அவன் அதற்கு யான் நினைத்தகாரியத்தைப்பெறுமளவுமென்றானாக,
அவள் அதனை வேதந் தான்கருதிய தத்துவத்தை முற்றவுணர்த்திமுடியுமளவுமென்றா

கைக்கருதி, இக்கலையெல்லாம் நீர்கற்றகாலத்தையின்னுங்கூறுமென்றுவினா, அவன் அதற்குக் கிளிச்சொல்லென்கின்றசிலகிளவியையுடையாய்! அக்காலங்கூற நினைவிலெனென்றானென்க.

என்றது: மேலும்வினாவுமுத்தரமும் பெருகுதல்கருதி, அஃது எனக்குக் கருத்தன்றென்றான்; அவன் அதனைநினைந்திருந்திலெனென்றாகைக்கருதினான். (௩௩)

இன்னவர்களில்லைநிலத்தென்றுவியந்தேத்தி
யன்னமனமென்னடையினுளமர்ந்துநோக்கப்
பின்னையிவள்போகுதிதம்பேசுமெனவெண்ணித்
தன்னஞ்சிறிதேததுயின்னதாழ்வணக்காள்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி இந்நிலத்தில், இத்தன்மையையுடையவர்கள் இல்லையென்று ஏத்தி அவள் நோக்கினாள், அவன் இனி இவள் நம்மைப்போமாறுகூறுவென்று கருதி மிகவுஞ் சிறிதே துயின்று தலைதாழ், அவன் அதுகண்டு நக்காளென்க. (௩௪)

கோலமணிவாய்க்குவளைவாட்கண்மடவாளைச்
சாலமுதுமுப்புடையசாமிமுகநோக்கிக்
காலுமிகநோஞ்சிறிதுகணனுந்துயில்குற்றே
னேலங்கமழ்கோதையிதற்கென்செய்குரையென்றான்.

கோலமணி - அழகியமுத்து; என்றது முறுவலை. இத்திங்கள் காத்திகையாம்.

இ - ள். சாமி மடவாளைப்பார்த்து வாடைக்காற்றும்புகுதலாலே நெஞ்சுநோம், இதனாலேசிறிதுபொழுதில் இறந்துபடுந்தன்மையையெய்தினேன்; கோதாய், இதற்கு என்செய்வேன்; உரையாயென்றானென்க

கண்ணிமைப்பளவுமென்றது உயிருடனிருத்தலையுணர்த்தினுற்போலக் கண்டியி லுதலும் இறந்துபாடுணர்த்திற்று. அதனைக் காலுநோங் கண்ணுந்துங்குமென்றாகைக் கருதினான். (௩௫)

மட்டுவிடிகோதைமதுவார்குமுலினுடன்
பட்டுநினைக்கடில்பரிவின்றியுறைகென்றா
ளிட்டுவணைமேலினிதுமெல்லெனவசைந்தாள்
கட்டழல்செய்காமக்கடலைக்கடையலுற்றான்.

இ - ள். அங்ஙனங்கருதினவள் பட்டுக்கக்கரிணர்ந்த தன் கட்டிலிலிட்ட அணைமேலே வருத்தமின்றித் தங்குகவென்றான்; அதுகேட்டு அழலின்றன்மையைச் செய்கின்ற காமக்கடல் அலையின்றிநின்றதனை யலைக்கலுற்றவன் அதன்மேலே தன் வருத்தந்தோன்ற அசைந்தானென்க. (௩௬)

காலையொடுதாழ்ந்துகதிர்பட்டதுகலங்கி
மாலையொடுவந்துமதிதோன்றமகிழ்தோன்றி
வேலையகண்ணியர்தம்வீழ்துணைவர்திண்டோள்
கோலமுலையாலெழுதக்கூடியதையன்றே.

இ - ன். ககிர் பகற்பொழுதோடே மேற்றிசையிலேவீழ்ந்து கலங்கிப் பட்டது; பட்டபின்பு மாலைக்காலத்தோடே மகிவந்துதோன்றலின், மகளிர் மகிழ்ச்சிதோன்றித் தங்கணவர்தோனை முலையாலேயெழுதும்படி இராக்காலங் கூடிற்றென்க. (௯௭)

ஏந்துமலர்ச்சேக்கையகில்வளர்த்தவிடுபுகையும்
வாய்ந்தமலர்க்கோதையமிர்துயிர்க்குநறும்புகையும்
கூந்தலகிற்புகையுநதுகிற்கொழுமென நறும்புகையும்
வாய்ந்தவரைமழையினுயர்மாடத்தெழுந்தனவே.

இ - ன். சேக்கையிடத்து அகில்வளர்த்தபுகையுங் கோதைக்குப்புகைத்த அகற்புகையுங் கூந்தற்குப்புகைத்தவகிற்புகையுந் துகிற்குப்புகைத்தவகிற்புகையுங் பயன்றமுலையின் மழையென்ன, மாடத்தே யெழுந்தனவென்க. (௯௮)

ஆசிலடுபாலமிர்தஞ்சிறியவயின்றம்பூங்
காசில்கடிமாலேகலநொய்யமதிகவற்குந்
தூசூறுஞ்சாந்தினியதோடிவைகடாங்கி
மாசிஎம்மடவாரணமணிவினைநரம்புளர்த்தார்.

ஆசில் - குற்றமற்ற. கூதிராதலிற் பாலடிசில்குறிநர். சிறியவயின்றென்றது - மடவார * அற்பாகாரிகளென்பதுபற்றி. நொய்யகலம். மதிகவற்கும் - அறிவை வறந்தும்.

இ - ன். மடவார, அடிசிலையின்று மாலைமுதலியவற்றைத்தாங்கி யாழைவா சித்தாரென்க. (௯௯)

பூஞ்சதங்கைமாலேபபுகழ்க்குஞ்சிப்பொருவில்லார்
விற்குதிரடோளுந்தடமார்பும்வினாமெழுகித்
திங்கரும்புமென்றணையவின்பவளச்செவ்வாய்த்
தேங்கொளமிர்தார்த்துசெழுந்தார்குழையச்சோந்தார்.

இ - ன். ஒருபுறமாலையினையுங் குஞ்சியினையுமுடைய ஆடவா தோளிலும் மார்பிலும் வினாயைமெழுகி இனிய பவளவாயிலுண்டாகிய கரும்பைமென்றணைய அமிர்த்தையுண்டு மாலையாமெபடி முயங்கினரென்க. (௧௦௦)

பொன்னறையுளின்னமளிப்பூவணையின்மேலான்
முன்னியதன்மன்றலதுமுந்துறமுடிப்பான்
மன்னுமொருகீதமதுரம்படமுரன்றார்
கின்னமிர்தமாகவினையாருமதுகேட்டார்.

இ - ன். அணையிடத்தான் அக்காலத்திலே தானினைநிற்குந்த காந்தருவமாகிய வதினை முற்படமுடிக்கவேண்டி நிலைபெற்றதொருகீதத்தை இனிமையுண்டாகப் பாடினாற்கு இனையாரும் அதனை யினிதாகக்கேட்டாரென்க.

நான்காமுருபிற்கு இவர்கேட்டது கொடைப்பொருட்டாம். (௧௦௧)

* பதுமினி “அற்பவுண்டியான்” எனக் காமதூலார் கூறினர்.

வேறு.

மன்மதன்மணிக்குரன்மருட்டுமென்றுமால்கொள்வார்
ரின்னதன்றியக்கரிவ்னியக்கவந்ததென்றுதம்
பின்னுமுன்னுகோக்குவார்பேதுசாலவெய்துவார்
கன்னிதன்மனத்திழைத்தகாளைநாமம்வாழ்த்துவார்.

இ - ள். காமனது அழகியருரலெயென்றும், மருட்டுமென்றும் மால்கொள்வார்; இத்தன்மைத்தன்று இயக்கரால்நடத்தப்படுதலின் வந்ததென்று நோக்குவார்; எய்துவார்; இப்பாட்டிடையான் சீவகனேயென்று அவனைவாழ்த்துவாராயினாரென்க. (௪௨)

கொம்பினொத்தொதுங்கியுங்குழங்கன்மாலேதாங்கிபு
மம்பினொத்தகண்ணினாரடிக்கலம்மரற்றவுந்
நம்பிதந்தகீதமேநயந்துகாணலோடினார்
வெம்புவேட்கைவேனிலானின்வேறலானுமாயினான்.

இ - ள். அங்ஙனமானவர் இடைவருந்துமென்று கலங்களரற்றாநிறக்கவும் ஒதுங்கியுந் தாங்கியுங் கீதத்தைவிரும்பிச் செலிப்புலனாற்கேட்டற்கு ஒடினார். அப்பொழுது அவனுங் கட்டிலனாகாமையாலும் பாட்டினாலும் காமனையாயினானென்க.

கேள்வியுமுணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம். நாடினாரும் பாடம். (௪௩)

தாமமாலேவார்குழற்றடங்கணர்க்கிடங்கிழி
காமனன்னகாளைதன்கருத்தொடொத்ததாகலான்
மாமலர்த்தெரியலான்மணியிடற்றிடைக்கிடந்த
சாமகீதமற்றுமொன்றுசாமிநன்குபாடினான்.

இ - ள். மகளிர்க்கு நம்வயத்தனாகானென்று தம்மிடத்தினின்று நீக்கப்படுவானாகிய காளை தன்னினைவோடு அவர்கருத்துமொத்ததாகலிற் கொன்றைமாலையையுடைய இறைவனது நீலமணிபோலும் மட்டற்றிடத்தேகிடந்ததொரு சாமகீதத்தைச் சாமி பின்னுநன்றாகப் பாடினானென்க.

தெரியலானேச் சீவகனெனிற்பின்னர்ச் சாமியென்னும்பெயர்வேண்டாவாம். (4)

கள்ளமுப்பினந்தணன்கனிந்தகீதவீதியே
வள்ளிவென்றதுணன்னிடைமழைமலர்த்தடங்கணா
புள்ளுவம்மதிமகன்புணர்த்தவோசைமேற்புரன்
அள்ளம்வைத்தமாமயிர்குழாத்திடுடியெய்தினார்.

இ - ள். வேடனாகியமகன் மதியாற்புணர்க்கப்பட்ட தம்மோசையாகவழைக்கின்றவோசைமேலே விரும்பி மனம்வைத்த மயிற்றிரள் ஒடுமாறுபோலே, தடங்கண்ணாரெல்லாம் அந்தணனது முற்றுப்பெற்ற கீதத்தின்வழியே யோடிச்சேர்ந்தாரென்க.

வள்ளி - வல்லி. புள்ளுவமகன் - புள்ளினோசையைத் தன்னிடத்தே யுடைய மகன். (௪௫)

வேறு.

இனிச்சிறிதெழுந்துவீங்கியிட்டிகோறுநாங்க
 ளெனக்கொறுகொறுப்போலுயிளமுலைப்பரவையல்குற்
 கனிப்பொறைமலிந்தகாமர்கற்பகமணிக்கொம்பொப்பாள்
 பனிப்பிறைப்பூணிணுன்றன்பாண்வலைச்சென்றுபட்டாள்.

கொறுகொறுத்தல் - குறிப்புச்சொல்லாகிய இரட்டைக்களவி.

இ - ள். நாங்கள்மேல் இந்நிலையிற்சிறிதெழுந்துவீங்கியிடையைக்கொல்வோ
 மென்று கோபிப்பனபோலு முலையினையுமல்குலையுமுடையதொரு பழமாகிய பார
 மிக்க கற்பகக்கொம்பொப்பாள் பூணிணுது பாட்டாகியவலையிலே சென்றுஅகப்
 பட்டாளென்க. (சௌ)

அடிக்கலமாற்றவல்குந்தலைகலந்தொலிப்பவந்து
 முடிப்பதென்பெரிதுமூத்தேன்முற்றிழையரிவையென்ன
 வடிக்காணுணக்குநாணித்தோழியைமறைந்துமின்னுக்
 கொடிக்குழாத்திடையோர்கோலக்குளிர்மணிக்கொம்பினின்றாள்.

முடிப்பது - இடக்கா.

இ - ள். அரிவை அரற்ற ஒலிப்ப வந்து, முடிப்பதென்? யான் பெரிதுமூத்தே
 னேயென்ன, அவள் நாணி நக்குத் தோழியைமுன்னிட்டிக்கொண்டு மின்னுக்குழாத்
 திடையிற் கொம்புபோலே நின்றாளென்க. (சௌ)

இளையவர்க்காணின்மன்னோவென்செய்வீர்நீவிரென்ன
 வினாமதுககண்ணிமைநதர்விளிகெனத்தோழிகூற
 முனையெயிற்றிவனையாருமொழிந்தனரில்லையென்றோ
 வுனைவதுபிறிதுமுண்டோவொண்டொடிமாதர்க்கென்றான்.

இ - ள். நீர் என்னையொழிய இளையவரைக்கண்மராயின், மிகவும் என்செய்வீ
 ரென்றானாக, நீகூறிய அவர்பெயரும் இவ்விடத்துக்கெடுகவென்று தோழிகூற,
 இவ்வனங்கூறியது இவனைப் பேசினரில்லையென்றோ? இவட்குவருந்தங்காரியமாக
 அவர்செய்தது பிறிதுமுண்டோ? கூறென்றானென்க. (சஅ)

வாய்ந்தவிம்மாதார்கண்ணஞ்சீவகன்பழித்தபின்பைக்
 காய்ந்தனளென்றுகூறக்கானைமற்றிவட்குத்தியான்
 மாய்ந்தனன்போலுமென்னமாதாரொருங்குவாழ்த்தி
 யாய்ந்தனமையனுய்ந்தானறிந்தனமதனையென்றார்.

வாய்ந்த - விகாரம்.

இ - ள். இம்மாதர்வாய்த்த கண்ணத்தைச் சீவகன்பழித்தபின்பு ஆடவனாக்
 காய்ந்தனளென்றுகூற, அதுகேட்டு இவட்குத்தியானாகியகானை மாய்ந்தான்போலுமே
 யென்றானாக, மகளிரெல்லாம் நூறுமபுகுவானென்று வாழ்த்தி, ஐயனுய்ந்தான்;
 அதனையாராய்ந்தேம்; பின்பு விளங்குவதுஞ்செய்தேமென்றாரென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(சக)

காலுற்றகாமவல்லிக்கொடியெனக்கலங்கிநங்கை
மாலுற்றுமயங்கியாங்கண்மடக்கிளி தூதுவிட்டேஞ்
சேலுற்றநெடுகட்செவ்வாய்த்தத்தைதன்செல்வங்கண்டே
பாலுற்றபவளச்செவ்வாய்த்தத்தையாற்பரிவுதீர்ந்தேம்.

இ - ன். நங்கை அவற்குற்றதுகேட்டுக் கலங்கிப் பித்தேறியேங்குதலின், யாங்
கன் தத்தையைக்கண்டறிந்துவாவென்று கிளியைத்தூதுவிட்டேம்; அங்ஙனம்போய்ச்
சேலையொத்த கண்ணினையுடைய தத்தைதன்பொலிவைக்கண்டு வந்துகூறிய அத்
தத்தைசொல்லாலே வருத்தத்தீர்ந்தேமென்றாரென்க.

சொல்வருவிக்க. பாலுற்ற - பாலுண்ட.

(௧௦)

அன்பொட்டியெமக்கோர்கீதம்பாடுமினடித்தியாரு
முன்பட்டதொழிந்துதுங்கண் முகவியர்முனிவுதீர்ந்தார்
பொன்றொட்டேமயாமுதும்மைப்போகொட்டோம்பாடல்கேளா
தென்பட்டுவிடனுமென்றாரிலங்குபூங்கொம்பொடொப்பார்.

முத்தவந்தணனாதலின், அடித்தியாரென்றா.

இ - ன். கொம்பொடொப்பார அடித்தியாரும் ஆடவகைகானேனென்று நெஞ்
சிற்கொண்டதனைத்தவிர்ந்து தம்மிடத்து முகவியராய் முனிவுதீர்ந்தாராதலின், நீரும்
எம்மிடத்து அன்புசெய்தலைப்பொருந்தி எமக்கு ஒருகீதத்தைப்பாடுமின்; நீர் என்பட்டு
விடினும் பாடல்கேளாமல் தம்மைப் போகவொட்டோம்; அதற்கு யாமும் இவளை
யாணையிட்டேமென்றாரென்க.

(௧௧)

பாடுதும்பாவைபொற்பேபற்றிமற்றெமகருமல்கி
இடமைத்தோளினீரஃதொட்டுமேற்கேண்மினென்ன
காடியார்பேயைக்காண் பார்நங்கைகளிதுவுமாமே
யாடுவதொன்றுமன்றிவ்வாண்மகனுரைப்பதென்றார்.

இ - ன். தோளினீர்! பாவை தனது தோற்றப்பொலிவுதொடங்கி யொழிந்த
வற்றையும் எமக்கு நல்குவளாகில் பாடக்கடவேம்; அதனை யொட்டுவாளாயிற்
கேண்மினென்றானாக, அவர்கள் அதனைப் பொன்னாயிருப்பதொரு பேயைப்பிடித்து
எமக்குத்தறி, பாடுவேமென்றானாகக்கருகிப் பொன்னல்லாத பேய்தன்னைநாடிக்காண
பார்யார்? அதுவுமன்றி இவ்வாண்மகன் பொற்பேயென்றுகூறுகின்றது இவ்வுலகில்
நிகழ்வதொன்றன்றாதலால் இதுவும் நாமொட்டுதற்காமேயென்றாரென்க.

உலகிலல்லாததற்கு உடம்படலாம், அஃது ஒருவனாற் காட்டமுடியாதாதலின்.
* “ஒருபொருளிருசொற் பிரிவில வரையார்” என்னுஞ்ஞத்திரத்து வரையாரென்
றதனாற் பொற்பேயென்னுமேகாரவீற்றுப்பெயர் வேறுமோர் பொருடந்துகின்றலிற்
பேயென்று யகரவீறுமாய்நின்றது. இதற்கு யகரவொற்று விகாரத்தாற்றொக்கதாம்;

* “அருங்கழி காத மகலுமென் றுமென் றலந்துகண்ணீர் - வருங்கழி காதல் வனசங் கள்” என்றவிடத்து அலர்ந்தென்பது அலந்தென்றுவிசாரப்பட்டுநின்றும்போல. (௫௨)

பட்டுலாய்க்கிடந்தசெம்பொன்பவளமோடிமைக்குமல்து
லொட்டினுளதனையோராதுலம்பொருதோளினுளும்
பட்டவாணுதலினுக்குப்பாடுவல்கரமன்றந்த
தொட்டிமையுடையவீணச்செவிச்சுவையமிர்தமென்றான்.

இ - ள். பட்டுச் சூழ்ந்துகிடந்தவல்குலையுடையான் அவன் கருதியபொருளை யோராத்தே யில்லாததற்கு ஒட்டலாமென்றுகருதி யொட்டினான்; ஒட்டினபின் தோளினுங் காமன்பாடின ஒற்றுமையையுடைய சாரீரவீணையாகிய செவிக்கு இனிமைதரு மமிரத்ததை வாணுதலையுடைய நினக்குப்பாடுவேனென்றுனென்க.

இனிப் பொன்னுலேபேயைப்பண்ணிக் கொடுப்போமென்று ஒட்டினுளென்பாரு முளர். காமனைக்கறினான், இவன் வரமவேண்டிப்போதலைக்கருதி. (௫௩)

வயிரனில்லுமிழும்பைப்பூண்வனமுலைகளிர்தம்மு
ளுயிர்பெறவெழுதப்பட்டவோளியப்பாவையொப்பான்
செயிரில்வான்றாகுத்தைநோக்கித்தேன்பொதிந்தழதழதழறப்
பயிரிலாநரம்பிந்தீதம்பாடியதொடங்கினுனே.

இ - ள். நின்றமகளிரிற் சுரமஞ்சரிமுகத்தைப்பார்த்துக் கீதத்தைப்பாடுதற்குத் தொடங்கினுனென்க.

நரம்பிற்பயிரில்லாதகீதம் - நரம்போடுகடி மறைகின்ற அருவருப்பில்லாதகீதம்; தனித்துப்பாடுதல் அரிதென்றா. அமுதம் - இனிமை. நரம்போடேபாடினானென் னபாருமுளா (௫௪)

வேறு.

தொடித்தோள்வளைநெகிழ்த்தொய்யின்முலைமேல்
வடிக்கேழ்மலர்நெடுங்கண்வார்புயலுங்காலும்
வார்புயலுங்காலும்வளைநெகிழ்நகந்திறத்தா
லார்வமுறுநெஞ்சமமுங்குவிக்குமாலே.

இ - ள். வட்டமான வளைநெகிழாநிற்க, வடுவகிர்போலு நிறத்தையுடைய கண்ணும் முலைமேலேநீளாக்காலும்; அங்ஙனங்காலுதற்கும் நெகிழ்த்தற்குங்காரண மாகிய நம்மிடத்துளதாகிய ஆர்வமுற்றநெஞ்சினை மாலேவந்து வருத்துவிக்குமென்க. ()

ஐதேந்தகலங்குலாவித்தழலுயிராக்
கைசோர்ந்தனலுன்றிக்கண்ணீர்கவுளலைப்பக்
கண்ணீர்கவுளலைப்பக்கையற்றியாமினையப்
புண்ணீரும்வேலிற்புகுந்ததான்மாலே.

இ - ன். மெல்லிய காஞ்சியையேங்கியவல்ருலையுடையாய், கொட்டாவிடுகாண்டு உயிர்த்துச் சோர்ந்து கையையணவிலேயுன்றுதலாலே, கண்ணீர் கவுணியலைப்ப வீழும்; அங்ஙனமலைத்தலின், யாம் கையற்று அதன்மேலே யீனையும்படி மாலேவந்த தென்க.

வீழ்மெனவருவிக்க.

(௩௬)

அவிழ்ந்தேந்துபூங்கோதையாசுத்தலர்ந்த
முகிழ்ந்தேந்துபூண்முலைமேற்பொன்பசுலைபூப்ப
பொன்பசுலைபூப்பப்பொருகயற்கண்முத்தரும்ப
வன்புருகுநெஞ்சமழுங்குவிக்குமலை.

இ - ன். கோதாய்! எனதாகத்தில் வீங்கினமுலைமேலே பொன்போலும்பசுலை பொலிவுபெறும்படிதோன்றும்; அங்ஙனம்பூவாநிற்க, அரும்பாநிற்க, நெஞ்சை மலை வந்து அழுங்குவிக்குமென்க.

தோன்றுமெனவருவிக்க. இத்தாழிசைமூன்றும், தனக்கு வேட்கை நிகழ்ந்ததாகக் கூறலாகாமையின், மலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாதலைவிதோழிக்குக்கூற்றிற் றாகக்கூறினான். இனித் தலைவன் ஆற்றாமைக் கூற்றிறென்பாருமுள்ள. (௩௭)

வேறு.

பாடினான்றேவகீதம்பண்ணினுக்கரசன்பாடச்
சூடகமகளிர்சோர்ந்துசெருக்கியமஞ்ஞையொத்தா
ராடகச்செம்பொற்பாவையந்தணற்புகழ்ந்துசெம்பொன்
மாடம்புக்கநங்கற்பேணிவரங்கொள்வனானையென்றான்.

இ - ன். பண்ணினுக்கரசன் தேவனாற்பெற்ற பாட்டைப்பாடினானாக, மகளிர் சோர்ந்து மயங்கியமயிலையொத்தார்; அப்பொழுது சுரமஞ்சரி அந்தணைப்புகழ்ந்து நாளைக் கோயிலிலேபுகு நமக்குத்தெய்வமாகிய காமனைவழிபட்டு இப்பாட்டை யுடைய சீவகனைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்வெனென்று கூறினானென்க.()

மடலணிபெண்ணையின்மணிமருளாகுரும்பைமான
உடலணியாவிரையவருத்தெழுமுலையினாளு
மடலணிதோழிமாருமார்வத்திற்கழுமவிப்பாற்
கடலணிதிலகம்போலக்கதிர்கிரைமுனைத்ததன்றே.

வடிவாற் பணியின்மருளும்பையையானத் தோன்றினமுலை; நிறத்தான் மணி மருள் முலை.

இ - ன். சுரமஞ்சரியும், பிறறா வருத்துதலுடையராய், அவனைச்சூழ்ந்த தோழி மாறும் வரம்பேண்டவெண்ணும் வேட்கையிற்றிரள, இப்பாற் கடலிடத்தே கதிரவன் றோன்றினானென்க. (௩௮)

பொன்னியன்மணியுந்தாருங்கண்ணியும்புனைந்துசெம்பொன்
மின்னியற்பட்டஞ்சேர்த்தியானெய்பால்வெறுப்பலுட்டி

மன்னியற்பாண்டில்பண்ணிமடந்தைகோல்கொள்ளவைய
மின்னியற்பாவையேற்பத்தோழியோடேறினோள்.

இ - ன். நிலைபெற்ற செலவ்வினையுடையஎருத்தை மணிமுதலியவற்றாற்புனைந்து
சேர்த்தி ஊட்டிப் பண்ணி ஒருமகள் செலுத்துங்கோலைக்கொள்ள, பாவை தோழி
யுடனே யாடவரைக்காணுமற போம்போக்கிந்தியைய வண்டியையேறினாளென்க.()

ஆடவரிரியவேகியஞ்சொலார்சூழக்காமன்

மாடத்துளிழிந்துமறவ்வள்ளிலைமறையவைத்துச்

ருடமைமலைசாந்தமவிளக்கொமிதூபமேந்திச்

சேடியாதொழுதுநிந்தித்திருமகள்பரவுமன்றே.

இ - ன். அரசனானையால் ஆடவர்போக மகளிரசூழவேண்டுமென்று கூடவந்த
வந்தணனைத் தான்பரவுகின்றது கேளாதபடி கடியறையிலே மறையவைத்துச்
சேடியார் சூதிலமைந்த மலைமுதலியவற்றையேந்தித் தண்ணைத்தொழுதுநிந்தித் திரு
மகள் பரவாதிருமென்க. (சூக)

பொன்னிலஞ்செனனிபுல்லவிடமுழநதாறையுன்றி

மினனவிமலைமென்பூங்குழல்வலத்தோளின்வீழுக

கன்னியங்குயில்கண்போற்கலனணியெருத்தங்கோட்டித்

தொன்னிருகையுங்குபயித்தையலீதுரைக்குமன்றே.

இ - ன். தையல் இடமுழந்தானையுன்றி மலைபுங்குழலும் வலத்தோளிலே
வீழும்படி கருகின்கண்போலுங்கழுததை வலத்தேசாய்த்து நிலத்தைச் சென்னி
புல்லம்படி வலங்கு யெழுந்திருந்து இரண்டையினையுங்குலத்தினின்று இதனைக்
கூறுமென்க. (சூஉ)

*காமநாசசெங்கடசெவ்வாயத்தமனியக்குழையினையோ

காமமிங்குடையேநாளைசீவகனகலஞ்சேர்துநீன்

மாமணிமகரம்புவண்சிலைக்கரும்புமான்மேர

பூமலாராபவிவலூரொடும்பொடியவென்றாள்.

இ - ன். கண்ணையும், வாயையுமுடைய குழையினும், இவ்விடத்தே யொரு
வரம்பேண்டிதுலையுடையேன், அதுயாதென்ற பூமலிமாப்பனே, எனக்குச் சீவகனைத்
தாசல்; அங்குநந்தரில் நினக்கு மகரக்கொடியும், அம்பும், சிலையாகியகரும்பும்,
தேரும், ஊரோடே பொலியத் தருவேனென்றாளென்க.

காமமிக்கும் பாடலம்.

(சூங)

மடடவிழுகோதைபெற்றாய்மனமகிழ்காதலானை

யிட்டிடைநோவநில்லாதெழுகெனவேந்தறோழன்

* கணவரோடு பிரிவின்றி யின்பதுகர விரும்பியமகளிர் காமவேள்கோட்டஞ்
சென்று அவனைத்தொழுவர்; “சோமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமுழிக்கு - காம
வேள் கோட்டந் தொழுவார் கணவரோடு - தாயின் புதுவ ருலகத்துத் தையலாள் -
போகஞ்செய் பூமியினும் போய்ப்பிறப்பர்” என்றார் சிலப்பதிகாரத்திலும்.

பட்டிமையுரைத்ததோரார் பரவியதெய்வந்தன்வாய்
விட்டுரைத்திட்டதென்றேவேற்கண்ணுள் பரவிமீண்டாள்.

இ - ள். கோதாய்! நின்காதலானிப்பற்றாய்; இனியிடையோவ நிலலாதே
போவென்று புத்திசேனன் வஞ்சனைகூறினமை யறியாதே தான் பரவியதெய்வத்
தன்வாய்விட்டுக்கூற்றிறென்றே பின்னும்பரவீ வேற்கண்ணுள்மீண்டாளென்க. (௬௪)

அடியிறைகொண்டசெம்பொனாடகச்சிலம்பினுளக்
கடியறைமருங்கினின்றமைந்தனைக்கண்டிருநாணி
வடியுறுகடைக்கணைக்கெடுஞ்சு துட்டுகன்னவார்ப்பூங்
கொடியுறுவொசிந்துநின்றுள்ளகுழைமுதத்திருவோடொப்பாள்.

அடியிறைகொண்ட - அடியிலே தங்குதல் கொண்ட. ஆடகச்செம்பொனாற
செய்தசிலம்பு. கடியறை - மணவறை.

இ - ள். சிலம்பினுளாகிய திருவோடொப்பாள் அறையிடத்தே பழைய
வழுவைக்கொண்டுநின்ற சேவகனை கெஞ்சுதுணுக்கெனக்கண்டு வநிலகாபோலுங்
கடைக்கண் கோக்காரிக நானிக் கொடிபோல வளைந்துநின்றாளென்க. (௬௫)

இலங்குபொன்னேலைமின்னவின் முகஞ்சிறியகோட்டி
யலங்கலுங்குழலுந்தாழ்வருமணிக் குழையோர் தாது
கலந்தொளிகான் றுநின்று கதிர்விடுதிருவில்வீச
நலங்கனிந்துருகிநின்றாணாமேவற்காமாகணணன்.

இ - ள். வேல்போலுங்கண்ணுள் அலங்கலுங்குழலுந்தாழ், குழை திருவில்
வீச, ஒலைமின்ன முகத்தைச்சிறியவாகச்சாய்த்து, அன்புமுற்றி, நெஞ்சுருகிநின்ற
ளென்க.

கதிர்கலந்துநின்று ஒளியைக்கான்றுவ்மெணிக்குழை, அதற்குயல்பு. (௬௬)

எரிமணிக்கலாபத்திட்டவீந்திர நீலமென்னு
மொருமணியுந்நீநேரேயொரு நதிரும்புவதேபோ
லருமணிப்பூணிடைவவயிற்றணிந்தகோலத்
திருமயிரொழுக்கம்வந்தென்றின்னணிறைநவார்ந்ததன்றே.

இ - ள். அங்கனம் நின்றநிலையை அவன்கண்டு மேகலையிலழுத்தின இந்திர
நீலமென்னும் ஒப்பில்லாதமணி பலகதிராயுமிழாதே உந்நிநேரே யொருகதிரை
உயிழுந்தன்மைபோலப் பூணிடைது வயிற்றை யழகுசெய்த அழகுடைய மயிரோ
ழுக்கம்வந்து என்னிறையைக் கவர்ந்ததல்லவோ, இனி ஒழிந்தன என்செய்யுமென்று
தன்னிலேகூறினானென்க. (௬௭)

தேறினேன்றெய்வமென்றேதீண்டிலேனையினுய்யேயன்
சீமடிபரவவந்தேனருளெனத்தொழுதுசேர்ந்து
நாறிருங்குழலினுளைநாக்ணைவீடையிற்புல்லிக்
கோரொழித்தநங்கெனய்யங்குழைந்துதார்திவண்டதன்றே.

இ - ள். நின்னடியைப் பரவவந்தேன்; வந்தயான் நின்னைத் தெய்வமென்றே

கருகிப் பின்பு மானிடமென்றேதேறினேன்; இனித் தீண்டையினுய்யேன்; அருளாயென்று சேர்ந்து அங்ககெனய்தலாற் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி நாகையணிகின்ற விடைபோலேபுல்ல, தார்குழைந்து வாடிற்றென்க.

புல்லி - புல்ல.

(சூஅ)

கலைபுறஞ்சூழ்தவல்குந்தாமயிற்சாயலாளு
மலைபுறங்கண்டமார்பிவ்வாங்குவிற்றடக்கையானு
மிலைபுறங்கொண்டகண்ணியின்றமிழியற்கையின்பு
நிலைபெறநெறியிற்றுய்த்தாரிகாதமக்கிலாதீரார்.

இ - ள். மயிற்சாயலாரும், பச்சிலையை இடத்தேயுடைத்தாகிய கண்ணியையுடைய மலைதோற்ற மார்பினையுடைய தடக்கையானாகிய தமக்கொப்பிலாதீரார் இனியதமிழகூறிய இயற்கைப்புறாச்சியாகிய இன்பம் நிலைபெறும்படி முறைமையின் நுகர்த்தாரென்க.

இது சுட்டி யொருவர் பெயர்கொள்ளப்படுதலின், உலகியல்லுழக்கான தசந் தருவமாம்.

(சூக)

குங்குமங்குயின்றகொம்மைக்குவிழலைகுளிர்ப்பத்தவந்
தங்குலுழ்மேனியல்குந்தாசுடன்றி ருத்தியம்பொற்
பொங்குபூஞ்சிலம்பிற்போக, தபூநது களவித்துமாதர்
கொங்கலகோதைநுட்டிக்குப் பனலந்திருத்தினுனே.

இ - ள். அங்ஙனதுதர்த்து வேட்கைதீரதுகராமையிற் பிறந்த வெப்பவீங்கும் படி மாதருடைய முலையையும், அழகொழுகுந் மேனியையுங் குளிர்த்தடவிப் புணர்ச்சியாற்றுகுலையின் அல்குலில் மணிகளையுஞ்சேர்த்திருத்திச் சிலம்பிற்போர்த்த பொங்குபூந்தாதையநுடைத்துக் கோதையை முன்புபோலேகுட்டிக் குழைலத்தை யுந்திருத்தினுனென்க.

அவ்விடம் பூப்பரப்பிக்கிடத்தலிற் பூந்துகள்கூறினா.

(எ0)

வேறு.

வானாகமழ்மதுவுஞ்சாந்துமேந்திமதுத்துளித்தவண்டுஞ்சரும்புமுசுந், தேனாற்பூங்கோதாய்நினைக்குக்காமன்சிலையிரண்டுஞ் செவ்வனேகோலித்தந்தான், றாறார்ப்பண்ணித் தடறுநீக்கித்தண்ருருதி தோய்த்துத்தகைமைசான்ற, வுனாந்தவோரிணையம்புந்தந்தானென்னையுனாகவேண்டினுனே.

இ - ள். வானின்கண்ணேநிறைந்து கமழுகின்றமதுவையுஞ் சாந்தையும் ஏந்தி அம்மதுவைத்துளித்தலின், மூகம்வண்டுஞ் சுரும்புந் தேனினமுநுகருங்கோதாய், நின்னைக்கண்டுவைத்து நினக்குக் காமன் றன்கையில்விலையுஞ் சேமவிலையுநேரே வளைத்துத்தந்தான்; அதுவுமன்றி அவன்றான் தாழ்வறப்பண்ணிக் குருகியைத்தோய்த்து உறையைநீக்கி யழகுநிறைந்ததூரிணையம்பையுந் தந்தானுதலால் என்னை உயிருடனிருக்கவேண்டி யிருந்தானென்று இகழ்ந்துகூறினென்க.

ஏகாரம் - தேற்றம். நோக்கியமேனிவாடுதலின், ஊனாந்தவென்றார். (எக)

கண்ணக்கண்ணிக்கமழ்பூங்குழற்ருமபேர்திஞ்சொலாங்கதிர்முலைகளின், வண்ணக்குவானுநிலனுமெல்லாம்விலையேமழமின்னுறுசுப்பினுளைப், பெண்ணுக்கணியாகவேண்டிமேலைப் பெரியோர்பெருமான்படைத்தானென்று, புண்ணக்கவேலான்புகழநாணிப்பூநாக்கிப்பூக்கொசிந்தகொம்பொத்தாளே.

இ - ள். புள்ளுமகிழ்ந்தவேலான் றுசுப்பினுளை அயன் படைக்கின்றபொழுதே பெண்களுக்கு ஒருதிலகமாகவேண்டிப்படைத்தானாதலின், இவளுடைய முலைகளின்வண்ணத்துக்கு வாணம்நிலனுமெல்லாம் விலைபோதாவென்றுபுகழ், நாணிப்பூவுக்கொசிந்த கொம்பையொத்தாளென்க.

இதுமுன்னிலைப்பாட்களை மதுவைப்புறப் பட்டிட கண்ணியையும், குழலையுமுடைய சொல்லாள் - சுட்டுப்பெயர். (௭௨)

வேறு

இறங்கியமாதாதன்னையெரிமணிககாக்ககையாற்
குறங்கின்மேற்றமுறுவிலைவத்துக்கோதையகருநுதிவோலா
னறந்தலைநீங்கக்காகருமரசன்யானாநாளைச்
சிறந்தநின்னலததைச்சேரேனாய்விழ்செல்கவென்றான்.

இ - ள். வேலான் அங்குனநாணியமாதநாக சையாநரமுலிக குறங்கின்மேலேவைத்துக்கொண்டு நாளை நின்னலததைச்சேரேனாயின், யான் கட்டியங்காரனாகக் கடவேன், நீயினிச் செல்வாபாகவென்றானென்க (௭௩)

வல்லிடுமணரிசெயாழிமெல்விரல்விதயிர்கூப்பி
நல்லடிபணிந்துநிற்பநங்கைநீநடுங்கவேண்டா
செல்கெனச்சிலம்புசெம்பொங்கின்கிணியிழறநொலகி
யல்குழ்காசொல்பவாய்ப்பாவைசெய்வெயதினோ

ஆழி - மோதிரம்.

இ - ள். அவன்போதற்கொருபட்டிநிக் கணவனேதொழுதலங்கியாதலின் கைகூப்பித்தொழுது வணங்குநிற்ப, நங்காட்' நீநடுங்கவேண்டா; செல்கென்று அவன் கூற, அவன்சிலம்புங் கிண்கிணியும் பூறநக் காசொலிப்ப ஒல்கிச்சென்று ஆயத்தைச் சொந்தாளென்க. (௭௪)

பருமணிப்படங்கொணுகப்பையெனப்பரந்தவல்
வெரிமணிப்பூணிணுக்கின்னலமொழியவேகித்
தருமணிச்சிவிகையேறிச்செம்பொன்னமாடம்புக்காள்
விரிமணிவிளங்குமாலேவெம்முலேவேற்கணுவோ.

இ - ள். பரியமணியைப் பட்டத்தேகொண்ட பாம்பினதுபடமென்னப் பரந்த வல்குலையும், மாலையினையும் முலையினையுமுடைய வேற்களைச் சீவகனிடத்தே யன்புநிற்கத் தான்போய்ச் சிவிகையிலேயேறி மாடத்தேபுக்காளென்க. (௭௫)

க. திருவிற்றான்மாரிகற்பான்றிவலைநாட்செய்வதேபோ
வருவிற்றாய்த் துளிக்குந்தேறலோங்குதாரீமார்பன்றோழர்
பொருவிற்றநம்பிகாமதிலகனென்றிருந்தபோழ்திற
செருவிற்றழ்துதலினூகண்மணத்திறஞ்செப்புகின்றார். (எசு)

உ. கணிகுடலுநுதந்தேனுங்நலந்துகொண்டெழுதப்பட்ட
புனைகொடிபூத்ததேபோற்பொறுங்கலாதுசுப்பிற்பாவை
நனைகுடைந்துவட்டுதேக்கநன்மணிவண்டுபாடும்
புனைகடிமாலேமாதாதிருத்திதுமொழிந்துவிட்டா.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

இ - ள் இதுதிரவிய்தான் மதையெய்க்கரபதர்குத் தவலையை நாட்கொள்
வதுபோலே வடிவிற்குய்த் தேறலைத்துளிக்குந்தாயுடைய மார்பினையுடைய சீவ
கன்றோடா யாம் உவமிக்கின்ற நம்பிதான் காமதிலகனென்றகூறி யிருந்தவள
விலே, ஏறிட்டவிறோழுகின்ற துதலினூளிடத்து இவன் மணஞ்செய்யுந்திறம் இது
வென்று செப்புநின்றவர்கள் அம்மாதருடைய சுற்றத்தாரிடத்தே இம்மணத்தைக்
கூறிவிட்டாரென்க.

திறம் - சுற்றம். எழுதப்பட்ட நனையையுடையதொரு கொடி, அமுதையுந்
தேனையுந் தன்னுள்ளேகலந்துகொண்ட, இரண்டுமுகையைப்பூத்த தன்மைபோலிருக்
கின்ற முலைசைப்பொருது துகட்பினையுடைய பாவைபோலுமாதரென்க. வண்டு
குடைந்து உண்டு தன்மையிற்றைநிறைத்துப்பாடும் மாலையையுடைய மாதரென்க. ()

ஐயற்கென். நரைந்தமாற்றங்கேட்ட லுமலகங்கனாய்கள்
வெய்யதேனெவாய்கொண்டாற்போல்விழுங்கலோடுமிழ்தேற்றான்
செய்வதெனோற்பலாதேனாற்றிலாடிருத்தினென்று
மைபல்கொண்டிருப்பவிப்பாறகுமரிதன்மதியிற்சூழ்ந்தாள்.

இ - ள். சிவபெரு இவனைத் தரவேண்டுமென்று கூறியமாற்றத்தை நாய்கன்
கேட்டவளவிலே, உடன்படுதலையும் மறுத்தலையுந்தேற்றாயை நல்லினையிலாதேன்
நல்லினையிலாதாடிருத்திற் செய்வதென்னென்று கலங்கியிருப்ப, குமரியவ்விடத்தே
தன்மதியாலே யுறத்தொடுகிறபதாக்கச்சூழ்ந்தாளென்க.

வெய்யதேனை வாயிடத்திற்கொண்டால் வெமமையால் நஞ்சென்றுவிழுங்கா
தேயும் இனிமையாலுமிடாதேயுமிருக்குமாறுபோல, இவள் விரதத்தால் உடன்
படாதேயுஞ் சீவகளுதலின், மறுதேயுமிருந்தான். (எசு)

பொற்பமைதாமக்கந்துபொருந்தியமின்னுப்போல
வெற்பகவெரியுமாலேப்பவளத்துண்பொருந்தியின்னீர்க்
கற்பெனுமாலேவீசிராணென்னுங்களிவண்டோப்பிச்
சொற்புகரின்றித்தோழிக்கறத்தினோடரிவைவின்றார்.

இ - ள். சுரமஞ்சரி தாமத்தையுடைய கந்தைப்பொருந்திய மின்போலே
ஞாயிறுதோற்கவொடியும் மாலையையுடைய துணைச்சேர்ந்துவின்று கற்பாகியமாலையை

வீசி நாணென்னும்வண்டையோட்டிச் சொற்குற்றமின்றாகத் தோழிக்கு அறத்தொடு
நின்றாளென்க.

மாலையாலோட்டவே வண்டு மிதவுநீங்காதாம். *“உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நா
ணை நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” என்றதனாற் சிறிது நாணை
விட்டாள். இன் - அசை. (௭௯)

வழிவளர்மயிலஞ்சாயல்பவளப்பூம்பாவையன்ன
கழிவளர்கயற் கணங்கைகற்பிணையறிந்துதோழி
யழிமதுமாலேசேர்ததியடிபணிந்தாரவாழ்த்திப்
பொழிமதுப்புயலேங்கூந்தம்செவிவியைப்பொருநதுச்சொன்னாள்.

இ - ள். ஆசாரத்திலேவளர்ந்ததோர் மயில்போலஞ்சாயலையுடைய பாவை
யன்ன நங்கையது கற்பினை, மதுவைப்பொழிவதோராயுலபோன்ற ஐங்கூந்தலை
யுடைய தோழியறிந்து மாலையைச்சோத்தி வாழ்த்திப்பணிந்தபோயச் செவிவியைப்
பொருந்தி யறத்தொடுகின்றாளென்க.

கழியில்வளர்ந்த கயல். (௮௦)

நனைவளர்நோதைநற்றாய்நங்கைக்கீதுள்ளமென்று
சுனைவளர்குவளையுண்கட்குமதிக்குச்செவிவியெப்பக
கனையிருட்கனவிறகணடேன்காபூம்பொய்கைவறற
வனையதாங்கன்னிரீநின்றற்றநாங்கைக்கென்றுள்.

இ - ள். அச்செவிலி கோதையுடைய நற்றாயாகிய சுமதிக்கு இது நங்கைகரு
நினைவென்று அறத்தொடுகிற்ப, அவள் இரவு கனவிலே ஒருபொய்கைவற்றக்கண்டே
னாலால், அப்பொய்கையினோபோன்ற தன்மையதாங் கன்னிரீரும் நங்கைக்கு
இன்று அற்றதாயிருந்ததென்றாளென்க. (௮௧)

க. கெண்டையுஞ்சிலையுந்திங்களிளமையுங்கிடந்துதேங்கொ
டொண்டையங்களியுமுத்துந்தொழுதாவணநுதுங்கும்
குண்டலமுடையதிங்களிதுவெனுமுகத்திதாதை
வண்புகழ்க்குபேரதத்தன்கேட்டனன்மனைவியொன்னாள். (௮௨)

உ. செருவினைத்தனலும்வேலோய்சிறுமுதுங்குறைவிதானே
பெருவிளைப்பிட்டுக்காத்தகற்பிதுபோலுமையர்
கரிவினைத்தாய்ந்தசுண்ணம்வாட்டினனென்றுகண்டாய்
திருவினைதேம்பெய்மாரிபாற்கடற்பெய்ததென்றாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இளமையையுடையதிங்கள். கெண்டைமுதலியனகிடக்கப்பட்டுத் தொண்டைக்
கனியையும் முத்தையுமணிந்து குண்டலத்தையுடையதோர்திங்கள் - இல்பொரு
ளுவமை. தொழுதக - நன்குமதிப்ப.

இ - ன். அச்செய்தியை மனைவி வேலோய், கிறியாளாகிய பேரறிவாட்டிதானே பெரியகாவலிடமிக்காத இந்நகர்புத் தனதாய்ந்தசண்ணத்தைச் சீவகன்கரிபோக்கித் தீதென்றானென்று கருகிப்போலேயிருந்ததென்றுசொன்னான்; சொல்லி இது நமக்குத் தேன்மாரி பாற்கடலிலேபெய்ததுகண்டாயென்றான். இதனை மதிபோலுமுகத்தி தாதையாகிய குபேரத்தன்கேட்டனென்க.

இனிப் பிரித்துமுடிப்பாருமளா.

(அங்)

வேட்பதுவிரும்பினாய்கன்கினைக்கெலாழ்ணாத்நியார்க்கும்
வேட்பவைவடிசிலாடைவிழுக்கலன்மாலேசாதந்
கோட்குறைவிறியாக்கிநகுழியங்குறங்கியார்ப்ப
நாட்கடிமாலேயாறுகுறங்கையைநல்கினே.

இ - ன். நாய்கன் கேட்கப்படுவதாகியவதனை விரும்பிக் கட்டிச் சுற்றத்திற்கெல்லாமறிவித்து விரும்பப்படுவனவாகிய அடிசின்முதலியவற்றை யாக்குகொள்ளக் குறைவின்றாகடிண்டாக்கி இயமாப்ப நல்லநாளிலே சீவகற்குச் சுரமஞ்சரியைக் கொடுத்தானென்க.

கேட்டலுமென்றும் பாடா.

(அச)

பரிய உஞ்சிலம்புசெம்பொறுகின்கிணியாந்தபாதத்
நரிகையராடன்மிக்காரநுமணிவினைவல்லா
நுரியதா நெண்மாசெம்பொனென்றனக்கோடிழன்று
செரியழன்முன்னர்நோக்கெனென்மகடென்றுசொன்னான்.

இ - ன். நல்கினவன் பரியகமுதலியனவாந்த பாதத்தையுடைய ஆடன்மிக் காரவீணைவல்லாராகியஉரியஅரிகையர் நூநெண்மா, பொன் ஒன்றாகக்கோடி, மா மூன்று, இவற்றை என்மகட்குக் கொடுத்தேனென்று அழலின்முன்னேறின்று கூற்றானென்க.

(அரு)

மாசுறுமணியு முத்தும்விரமுமொளிநுமேனி
யாசறுசெம்பொனாநடவலங்கலங்குன்றனாறு
தாசறுபாணையல்நூறுமணிந்கொம்பனாறு
நாசறுகலந்தவிற்பங்கடலந்தழந்தினாரே.

இ - ன். மணிமுதலியனவும், அலங்கலுமொளிரும் மேனியையுடைய மேருவையொப்பானும், அல்குலையுடைய கொம்பனாரும் இன்பக்கடலிலே யழந்தினரென்க.

(அசு)

அது மேற்குறுகின்றார்.

பொன்வரைபொருதயானைப்புணர்மருப்பனையவாகித்
தென்வரைச்சாந்துமுழங்கித்திரள்வடஞ்சுமந்துவிங்கி
மின்வளர்மருங்குல்செற்றவெழ்முலைமணிக்கண்சேப்பத்
தொன்னலம்பருகித்தோன்றறுமக்கம்புக்கவர்களுத்தான்.

பொன்வையென்றது - இவன்மார்பை. மூழ்கிச் சுமந்து வீங்கி மருர்குலைச் செற்றமுலை.

இ - ள். தோன்றல் மருப்பினையவாய் மார்பைப்பொருத முலைக்கண் சிவக்கும்படியவடொன்னலத்தைப்பருகித் துறக்கம்புக்கவாகனையொத்தானென்க. (அ௭)

வரிக்கழற்குரிசின்மார்புமடந்தைவெம்புலையுந்தம்முட்
செருச்செய்துநினைத்துப்போரிற்சிலம்பொலிகலந்தபாணி
யரிப்பறையனுங்கவார்க்குமேகலைக்குரலோடனடிப்
புரிக்குமுல்புலம்பவைகிப்பூவணைவிடுக்கலானே.

நினைத்து - நினைக்க. ஈண்ம - ஈண்ட.

இ - ள். குரிசிலமார்பும் முலைபுந்தம்மீலே முறபடப்போசெய்து பின்புசெய்யும்போரிலே நினைத்தலிற் பாணிகலந்த பறைகெடவார்க்கும் மேகலைக்குரலோடே சிலம்பொலியீண்டக் குழல்குலைது பூவைத்துளிப்பத் தங்கி விடுக்கலானுயினென்க.

நினைத்தபோரும் பாடர் (அ௮)

மணியியல்வள்ளத்தேந்தமதுமகிழ்ந்தனந்தர்சூடா
வணியிலாக்குவனேப்பூம்போதொருகையினருளியம்பொற்
பிணையுளருகுசேரிப்பேதுறுநுகப்பென்றெண்ணித்
துணையமைதோள்கடம்மாற்றேன்றறன்புல்லினானே.

இ - ள். தோன்றறன் பின்னும்புணரக்கருகி அதற்குக்களிகூரும்படி மதுவைவள்ளத்தே யொருகையாலேந்த, அதனையுண்டு மயக்கம்குதலின, இப்பிணையனையபுணரின் இடைமுரியுமென்றெண்ணிக் கூந்தற்குப் போதை யொருகையாலே கொடுத்து மார்புறமுயங்கிற் புணர்ச்சியேட்கைமிகுமென்று சிறிதுநீங்கித் தோளால்நெகிழ்ப்புல்லினானென்க.

அஞ்சொறபிணையனுநறியசோதகி யென்பது பாடமாயிற் புகழ்மாலேகுட்டியென்க. (அ௯)

க. மல்லலங்குகைபோலும்பலர்முயங்காரமார்பிற்
புல்லன்மின்போமின்வேண்டாவென்றவன்புலந்துநீங்க
முல்லையங்கோதையொன்றும்பிழைப்பிலேன்முனியனீயெவர்
றல்லலுற்றரத்தமார்த்தசீறடிதொழுதிட்டானே. (௯௦)

உ. வட்டிகைப்பாவைநோக்கிமகிழ்ந்திருந்திஸ்ரோவென்னுத
தொட்டிமையுருவந்தோன்றச்சுவரையேபொருந்திநின்றாய்
கட்டழகுடையங்கைநீயெனக்கருதிக்கண்ண
னொட்டியானோக்கிற்றென்றானொருபிடிநுகப்பினுட்கே. (௯௧)

ங. நுண்டுகினைகிழ்ந்தவல்குஞ்ஞமணிபரந்திமைப்பநொந்து
கண்களையிடுக்கோட்டிக்ககாமத்திற்செயிர்த்துநோக்கிக்

குண்டலமிலக்கக்கோதைகூந்தலோடவிழ்ந்துசேர
வொண்டொடியூழின்ருளொளிர்மணிப்பூங்கொட்பொப்பாள்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

இ - ள். கொம்பொப்பாளாகிய ஒண்டொடி, அவன் மார்புறமுயங்காமை யிற் பிறர்முயங்கவைத்தானென்று கருதி, பலருங் கங்கைபோல் ஆயிரமுகமாக முயங்குமார்பினால் இனிப் புல்லன்மின், தீண்டவேண்டா; போமினென்று அவன் புலந்துநீங்கிற்ப, அவளுருவம் பளிக்குச்சுவரிலே யெறித்ததனை அவளேயென்று கருதிக்கோதாய, யான்பிழைப்பிலேன்; நீமுனியலென்று அடியைத்தொழுதான்; அதனை எம்மையேதொழுதானென்று புலவிதீராத பின்னும் வட்டிகைப்பாவை போல்வான் என்னுருவம் பளிங்கிலே தோன்றலிற் சிறிதபாடமிக்குத் தோன்ற, அதனிடத்து நன்மையேநோக்கி மகிழ்ந்திருந்தவிரோவென்னுக் காமத்தாலேமன நொந்து செயிர்த்துக் கண்களை இடுக்கக்காட்டி நோக்கியிமைப்ப இலங்கச் சேர ணுமின்றான், நின்றஅந்நுண்ணுகப்பினுட்கு நங்காய், யான் கண்ணால் ஒட்டிநோக் கிற்று; நீபளிக்குச்சுவரிலே பொருந்தினின்றாயாதலின், கின்னிழிலக் கட்டமுகுடைய நீயென்றுகருதிக்கானென்றானென்க.

நம்மின் மிக்கவடிவுகண்டு விரும்பினுனென்று ஊடினான். என்னவென்றுபாட மாயின், என்றுகூறியுமுளுனென்க (கஉ)

கிழவனாய்ப்பாடிவந்தென்கீழ்ச்சிறையிருப்பக்கண்டே
னெழுதியபாவைநோக்கியினாயவித்திருப்பக்கண்டே
நெழிகவீக்காமமோருரிசண்டஃகமாயிறென்றான்
கழுதாண்ணீர்சாண்நாமநனாவிபோழ்த்திடவல்லே.

இ - ள். அங்ஙனந் தேற்றவடிவ கொண்டதுவீடாதகுணமுடைமையிற் கேளா ளாய், கிழவனாய் என்காவலிடத்தேவந்தபாடியிருப்ப அதகண்டேன்; பளியகற்றேன் றிய பாவையை விரும்பி ஒருபடத்திலேயெழுதவேண்டி இமையாதநோக்கியிருப்ப வுங் கண்டேன், ஓரிடத்தே இரண்டுமுறைமைநிகழ்ந்ததாலால் ஈண்டுநிகழ்த்துகின்ற காமத்தையொழிகவென்று அழுதகண்ணீர்கள் மைந்தனுயிராகக்கெடுத்தவென்க.

நீர்களென்றதனை. “என்பாட்டுப்பாலோசில” என்றாற்போலக்கொள்க. (கக)

அலங்கராதவிழவஞ்செஞ்சிறையணிந்தவம்பூஞ்
சிலம்பின்மேற்சென்னிசேர்த்துச்சிறியவர்செய்ததிமை
புலம்பலர்பொறுப்பர்பொய்தீர்பெரியவரென்றுகூறி
யிலங்குவேற்கண்ணியூடலினையலன்க்கினுனே.

இ - ள். இளையவன் இதுதிருமுபாயநாடி வேற்கண்ணியூடலை, சிறியவர்செய்த தீமையைப் பெரியவர் வெறுராய்ப் பொறுப்பரல்லவோவென்றுகூறிச் சிலம்பின் மேலே தாதவிழும்படி. தன்சென்னியைச்சேர்த்தி நீக்கினுனென்க. (கச)

யாழ்கொன்றகிளவியாடனமிழ்துறப்புலவநீக்கிக்
காழின்றுக்கனிந்தகாமக்கொழுங்குகிறுகர்ந்துகாதற்

ஈழ்கின்றதாமமார்பன்றையலோடாடிவிள்ளா
ஊழ்சென்றமதியும்வெய்யோடுஒட்டியொன்றாய்தொத்தான்.

இ - ள். காதுவற்றங்குகின்றசீவகன் கிளவியாளது புலலியைநீக்கி அவனோ
டேகூடி நீங்காஊய் விதையின்றிப்பழுத்த காமமாகியகனியை நுகர்ந்து, முறையா
னிறைந்த உவவுமதியை வெய்யோன்பொருந்தி யொன்றானதன்மையை யொத்தா
னென்க. (கூடு)

பச்சிலைப்பட்டுமுததும்பவளமுமிமைக்குமல்நு
னசசிலைவேற்கண்மாதர்நகைமுகமுறுவன்மாந்தி
யிச்சையுந்நுழிப்புநோக்கியெய்வதேகருமமாகக்
கைச்சிலைகணையோடேந்திக்காமனிக்ஈடையைக்காப்பான்.

பச்சிலைப்பட்டு - பசியவிலைத்தொழிலையுடைய பட்டு. மாந்தி - மாந்த.

இ - ள். அல்குலையுங் கண்ணையுமுடைய மாதரது முறுவலை அவன்மாந்துநம்பி
அவனினையையும், அவன்முடித்திற்குநிப்பையுநோக்கி, எய்வதேதனைக்குத்தொழிலா
கக்கையிலே லில்லை யம்புடனேயேந்தி யிவ்வாயிலே யிப்பொழுதுகாப்பான் காமனே,
வேறொருவனல்லனென்று தேவாகூறினாரென்க. (கூடு)

கடிப்பிணைகாதுசேர்த்துச்சிநுழிகைக்காதநாத்
தொடுத்தலர்மாலேசூட்டிக்கிம்புரிமுததமென்றே
ளடுத்தனரிந்தாகஞ்சாந்தினணிபெறவெழுநியல்நு
லுபித்தபொற்கலாபந்தைவந்தொளிவளைநிறுத்தினுனே

இ - ள். பிரியக்கூறிக் காடுலே கடிப்பிணையையிட்டு, முடியிலே மாலையைச்
சூட்டி, தோளிலே கிம்புரிவடிவான முத்தத்தைச்சேர்த்து யணிந்த, ஆகத்தைச் சார்
தாலேயெழுதி, அல்குலைச் சூழ்ந்த கலாபத்தைத் தைவந்து வளையைத்திருத்தினு
னென்க. (கூடு)

இலங்குவெள்ளருவிக்குன்றத்தெழுந்ததண்டகரச்செந்தி
நலங்குளரகிலுந்தேனுங்கட்டியுள்கூட்டிப்
புலம்பறவளர்த்தவம்மென்புமபுகையமளிபங்கண்
விலங்கரசனைபகாளைவெள்வளைக்கிதனைச் சொன்னான்.

இ - ள். குன்றிலெழுந்த தகரவிநகிற்றியிலே அகின்முதலியவற்றைக் கூட்டி
யிட்டெக் குற்றமறவளர்த்த புகையினையுடைய அமளிக்கண்ணையிருந்து சிங்கவேற்றை
யொத்தகாளை சுரமஞ்சரிக்கு இதனைக்கூறினானென்க. (கூடு)

கருமநீகவலவேண்டாகயற்கணப்பிரிவல்லிள்ளு
ளருமைநின்கவினைததாங்கலதுபொருளென்றுகூறப்
பெருமநீவேண்டிற்றல்லால்வேண்டியபிற்தொன்றுண்டோ
வொருமைநின்மனத்திற்சென்றேனுவப்பேதயுவப்பதென்றான்.

இ - ள். கயற்கண்ணாய், நீ கவலவேண்டா; யான்கூறுகின்றகாரியம் யாதெ
னிற் சிலநாள் நின்னைப்பிரிவேன்; பிரிந்தால் நின்கவினைத்தாங்குவாயாக; அஃது

அருமையையுடைய பொருள்காணென்றுகூற, பெரும், நீவிரும்புவதன்றி யான் விரும்புவது வேறென்றுண்டோ, யானொருபடிப்பட்ட நின்னுடைய மனம்போலே யொழுகினேனாதலின், நின்மனமுவப்பதேகாண் என்மனமுவப்பதென்றானென்க.

தாங்கல் - அல்லீற்றுவிவங்கோள். பொருள் - காரியம். வேண்வோ - ஒருமைப் பன்மைமயக்கம். (கூக)

நானொடுமிடைந்ததேங்கொணங்குதுகிளவிகேட்டே
பூண்வடுப்பொறிப்பப்புல்லுப்புனைநலம்புலம்பவைகேன்
மேன்மிடைகோதையென்றுதிருமனெழுந்துபோகி
வாண்மிடைதோழாசூழத்தன்மனைமகிழ்ந்துபுக்காள்.

இ - ள். அவள் அங்ஙனங்கூறிய நானொடுமிடைந்த கிளவியைக் கேட்டுக் கோதாய், நின்னலம்புலம்ப வைகேனென்றுபுல்லிச் சீவகன்போய்த் தேரீழர்கூழச் சென்று தன்மனையிலேபுகுகொனென்க.

பிரிவாற் றிந்து நடுக்குறகிளவி. (கூ௦)

புரவியுங்களிறுநோக்கிப்பொன்னெடுநதேருநோக்கி
யிரவின்னும்பகலுமோவாதென்மகன்யாண்டையானென்
மழுதகண்ணீரினாலேகைகழீறுயவல்லுகின்ற
மெழுகெரி முகந்தொக்குந்தாய்மெல்வதற்றினே.

இ - ள். புரவிமுதலியவற்றைநோக்கி யிவற்றைவிட்டு என்மகன் எவ்விடத் திருக்கின்றானென்று ஓரவும்பதலும் ஒவாது அழித கண்ணீராலே கைகழுவி வந்துகின்ற நாயு, மமழுகு நெருட்பைமுகந்தாறபோல நெஞ்சருகுகின்ற வருத் தத்தை நீக்கினென்க.

இருக்கூறாச் சந்தித்திருத்தலிற் கந்துகன் மெலிவை யகற்றினான் எனல் வேண்டாவாடினா. (கூ௧)

புறநாடுநாள்நின்றுரைவதித்துறுப்பினுலே
சுற்றத்தார்க்குநாப்பவிண்டித்தொக்குடன்றழுவிக்கொள்வா
ரெற்றுவாரினைந்துசோர்வாரங்க்ப்யோநம்பியென்னு
வுற்றுடன்றழுதகண்ணீர்காலலக்தொழுகிறம்பிறே.

இ - ள். ஓற்றும் உணராதலின்றாக வுரையைத்தவித்து உறுப்பாலே சுற்றத் தார்க்கு வரவையுணர்த்த, அவரினடிச் சேரத்தழுவிக்கொள்வாராய், எற்றுவாராய்ச் சோர்வாராய்த்தொக்கு நம்பியோ! நம்பியோ! என்னு அழுதகண்ணீர் காலையிழுத்தோ டிற்றென்க.

இஃது உவகைக்கலுழச்சி. (கூ௨)

கந்துகன்கழறக்கல்லென் கடற்றிரையவிந்தவண்ணம்
வந்தவர்புலம்புநீங்கமறைபுறப்படுமென்றெண்ணி
யெந்தைதானிறந்தநாளின்றெனநகரியம்பியாரு
மந்தமிலுவகைதன்னுலகங்குளிர்ப்பெய்தினாரே.

இ - ள். இவ்வருகையால் இம்மறைபுறப்படுமென்றெண்ணிக் கந்துகொழறினா ளாக, கடற்றினா கல்லென்கின்ற ஒலியவந்தாற்போல வந்தகற்றம் அழகையைத் தவிர, பின்னரும் அந்தமிலுவகையாலே யஞ்சி நாயனார் போனநான் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோரெல்லாருங் கூறி அழுதபின்பு அகமகிழ்ச்சியெய்தினாரென்க. (௧௦௩)

செங்கயன்மழைக்கட்செவ்வாய்தத்தையுமகிழ்ந்து தீஞ்சொ லெங்கையைச்சென்றுகாண்மினடிகளென்றிரந்துகூற மங்கலவகையிற்சோந்துமதுத்துளியறுதமாலே கொங்கலர்க்கணணிகோத்திக்குங்குமமெழுதினனே.

இ - ள். இவனைக்கண்டு தத்தையுமகிழ்ந்து அடிகளே, சென்று குணமாலையைக்காண்மினென்று புலவியில்லாத தீஞ்சொல்லாலே இரந்துகூற, அவனுஞ் சேர்ந்து மாலையையும் கண்ணியையும் மங்கலக் கூற்றாலே முதற்சேர்த்திக் குங்குமத்தை யணிந்தானென்க.

தேவன் “பன்னிருமதியின்” என்றதனைத் தானுணர்ந்தலிற் றனக்குக்கட்டின் மையுணர்தலானும், அவன் வருததம்குதியானும் இவனமிரந்துகூறினான். குணமாலே கணவனிந்ததவின் மங்கலவணிக்கு உடன்பட்டுப் பின்பு கூட்டத்திற்கு உடம்படாதுகூறுகின்றான். (௧௦௪)

திவ்ளையுடையவென்னைத்திண்டன்மினடிகள்வேண்டா பாவிபேனென்றுநொந்துபரிந்தழுதுருகிறநயக் காவியங்கண்ணியொன்றுங்கவல்லயானுய்ந்ததெல்லா காவியேநாறுமேனிரங்குகின்றவத்தினென்றான்.

இவனைத்திண்டிச் சீவகன்கொலையுண்டானென்று உலகங்கூறலிற் றீவ்ளையுடைய வென்னைபென்றான். தான் விலக்கவும் இவன்றின்டலிற் பின்னும் வேண்டாவென் றான். இவனைப் பெற்றுவைத்தும் இங்ஙனநீக்கிக் கூறவேண்டலிற் பாவியே னென்றான்.

இ - ள். அடிகளே, திண்டன்மின், வேண்டா, பாவிபேனென்று அன்புற நழுதுகையாநிற்க, கண்ணி, கவல்ல; யான் எல்லாவற்றையும் பிழைத்தது நீசெய்து வைத்த நல்வினையாலேகாணென்றானென்க.

*“நந்தகிண்டேர் ** பண்” என ஆசிரியனைத் தப்பப் புகுந்ததனையும், †“பெண்ணிடர்விடுப” வந்ததன்மையையும், தான் கட்டியங்காரன் ‡ பரிகரத்தைக் கொல் வேமோவென்று நீனைத்ததனையுங்கருதி, எல்லாமென்றான். (௧௦௫)

அன்னமென்னடையுநோக்குஞ்சாயலுமணியுமேரு மின்னிணுண் ணுசுப்பும்வெய்ப்பமுலைகளுழுகழந்தோன்ற

* குணமாலையாரிலம்பகம், ௨௩௮. † கணமாலையாரிலம்பகம், ௧௧௬.

‡ பரிகரம் - நாற்புறத்துந் தொழில்செய்வோர் தொகுதி.

வென்மனத்தெழுதப்பட்டாயாயினுமரிவைகேளா
யுன்னையாட்டிரிந்தநாளோருழியேபோன்றதென்றான்.

அணி - அழகு. ஏர் - எழுச்சி.

இ - ள். என்று பின்னும் அரிவாய், கேளாய்; நடைமுதலியனவெல்லாம் என்
மனத்தெழுதப்பட்ட நீங்காதிருந்தாயாயினும் நினை பெய்யுறு புணர்ச்சியின்றிப்
பிரிந்தவொருநாள் ஒருழிகாலம்போலேயிருந்ததுகாண; இன்னும் என்னை வருத்தா
தேகொள்ளென்றனென்க. (௧௦௬)

இளையவன் மகிழ்வுகூறியின்றியிலமர்ந்தாபினனாள்
விலைபொருளாயவெல்லாந்தாளை நக்கேவேறுகூறிக்
கிலையவா சூழலொமர்வாணிகனாகக்கேடி
றளையவிழ்தாமமார்பன்றன்னகர்நீங்கினானே.

இ - ள். தாமமார்பன் இங்ஙனம் அவன்மனமகிழ்வனவற்றைக்கூறியவனைக்
கூடி மறைநாட்டாததசகு மேன்முடியுங்காரியங்களைத் துணிந்துகூறிய சுற்றஞ்
சூழத் தாவுங்குதியொகைக்கொள்ளும்வாணிகனாய் அதற்கோவடங்கொண்டு தன்
மனையினின்றும்பொருளுென்க

பின்னொன்று என்னக் கூறின், “அன்றையகல் வந்தடைவேன்” என்றல்
ஆகாதென்றுணங்க. (௧௦௭)

சுரமஞ்சரியாரிலம்பக முற்றிற்று.

— — —

ஆகாசம் ௨, 105

௦௦,௦,௦௦

11 த் த 1 வ து

ம ண் ம க ளி ல ம் ப க ம்.

உருகியவன்

குடம்புனாசெருததற்குவினையேய்கயவாய்க்குவிழுலைப்படர்மருப்பெருமை
நடந்தவாயெல்லாநறுமலர்மரையினோகிலைச்சொரிந்தவந்திம்பா
றடஞ்சிறையன்னங்குருடொடுநாராபபார்ப்பினமோம்புதன்மருத
மடங்கல்போற்றிறலாராமாணிகறங்கவளவாய்புள்ளெழக்கழிந்தார்.

செருத்தல் - மடி. கயவாய் - பெரியவாய். பால் - எழுவாய்.

இ - ள். திறலார செருததன்முதலியவற்றையுடைய எருமைதான் போனவி
டமெல்லார் தாமரையின் இனையவிலையிலே சொரிந்தபால், அன்னமுங் குருகும்நாரா
யுமாய் பார்ப்பினத்தைவளர்க்கும் மருதநிலத்தே மணிகறங்குதலிற் புள்ளெழுப்
போயினுரென்க.

இவைபாலுண்டல்நிலப்பண்பு.

(க)

புரிவளையலறிப்பூசலிட்டு மன்றபாழித்திந்திலமுழக்கி
வரிவளையுமுவலம்புரியினத்துடசலஞ்சலமேய்வனோக்கி
யரிதுணர்என்பெனையெனத்தழுவினம்மையினமரலெய்தித்
திரிதருநோக்கத்திலாரோக்கிவெய்தலுங்கைவலத்தொழிந்தார்.

திது - ஈண்டுவேட்சை

இ - ள். திறலார், புரிந்தவளை குண்முதிரச்சுயிலுலே மெய்நெந்து கூப்பிட்டு
மன்ற முத்தையுழக்கியிரஞ்சலக்குழத்திரியும் வலம்புரி யாயிரத்தக்குள்ளே சலஞ்
சலமேய்வனவற்றைநோக்கிப் பாலையுன்னாயும்பிரிக்கவல்ல அன்னம் பெடையென்று
சென்றுதழுவி யவையன்னமயின் வருந்தி மறித்துப்போகின்ற நோக்கத்தைத் தாம்
பார்த்துத் தனக்குரிய ஒழுக்கக்கிடத்தின் நெய்தனிலத்தையும் போளுரென்க. (உ)

கோட்டிளங்கலையுங்கூடுமென்பினையுங்கொழுங்கதிர்மணிவிளக்கெறிப்பச்
சேட்டிளங்கொன்றைத்திருநிழற்றுஞ்சச்செம்பொறிவண்டவற்றையலே
நாட்டிளம்பிடியாராகைமுகம்பருகுநல்லவர்போன்மலர்பருகு
மோட்டிளமுல்லைமொய்ம்மலாங்கானமுருகுவந்தெதிரொளநடந்தார்.

இ - ள். உயர்ந்த சொன்னைநிழலிலே மணிவிளக்கெறிப்பச் கலையும்பினையும்
* துஞ்ச வண்டுகள் அக்கொன்றைக்கயலே நின்ற முல்லைமலர்களை மகளிர்முகத்
தின் நகையைப் பருகும் ஆடவரைப்போலப் பருகுதற்குக் காரணமான முருகு எதிர்
கொள்ள முல்லைமலையுடைய கானத்தைப் போளுரென்க. (ங)

குழுவெண்ணிங்கட்கோட்டிளமேற்பாயக்குளிர் புனல்சடைவிரித்தேற்கு
முழுவிரஞ்சுத்தண்ணிலேபோலவருவிரீர்மருப்பினினெறியக்

* துஞ்சம்படியென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

+				
+	”	”	”	50.
+				

நிலையிலாவுலகினின்றவண்புகழவேட்டவனாகியமேபோன்று
மலைகுலம்பைம்பூணிகளமுலைத்தாதினின்கனித்தொண்டையந்துவர்வாய்க்
கலைவலார்நெஞ்சிற்காமமேபோன்றுங்கடவுளாவெகுளியேபோன்று
முலைவிலார்நில்லாதொருபகலுள்ளேயுருப்பவிரெஞ்சுரங்கடந்தார்.

இதவும் அவ்விடத்தே அவாபோனகனெமக-ற்று

இ - ள். கேடிலார் தாழாதே யொருமுகத்தத்தே, புகழைவிரும்பினவன் கை
யிற்பொருள் போமாறுபோலேயும், பூணையுடைய முலையாகிய தாதினையுந் தொண்டை
போலும் வாயினையுமுடைய பரத்தையாகாமம் போமாறுபோலேயும், இருடிகள்கோ
பம போமாறுபோலேயும் சுரத்தைக் கடுகிப்போனொருன்க.

கனி - முதான்கெற்றவடை கலைகளாவன *வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு
திறத்துக்-க-த்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணியும் - பண்ணியாழ்த் தானமும் பாடைப்
பாடலும் - தன்னுமைக் கருவியுந் தாழ்திங் குழலும் - கந்துகக் கருத்து மடைதூற்
செய்தியுள் - சுந்தரச் சண்ணமுந் தூநீ ராடலும் - பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்க
முங் - காயக் கரணமுங் சண்ணிய துணர்தலும் - கட்டுரை வகையுங் கரந்தரை
கணக்கும் - வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும் - கோலங் கோடலுங்
கோவையின் கோப்புங் - காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு - நாடக மகளிர்க்கு
நன்கென வகுத்த - வோவியச் செந்தூ லொதூற் கிடக்கையும் - கற்றுத்துறை போ
கிய பொற்றொழு நங்கை” என்றுமணிமேகலையிற் கூறப்பட்டனவாம். (சு)

புதுக்கலம்போலும்பூங்கனியாலுபொன்னிணாபபிண்டியும்பொருந்தி
மதும்கலந்தூழ்துச்சிலம்பிவிழ்வனபோன்மலர்சொரிவகுளமுமயங்கிக்
கதிர்ந்தததன் பூணிகம்புடாழ்பிலி ககளைகுரணாவண்டான
மெதிர்ந்ததண்புனல்குழின்னதிக்கலாமேலியையவரயாவுயிர்த்தெழுந்தார்.

இ - ள். வேட்கோவரிடத்துபுதுக்கலத்தையொக்கும் பொலிவுபெற்றகனியை
யுடைய ஆலும் பிண்டியும் பொருந்தி, முன்னர்ச் செவ்விகலந்து பின்பு காமபுகழ்
லுதலிற் சிலம்பிவிழ்வனபோல மலரைச்சொரிகின்ற மகிழுமயங்கி, பூணியுங் கம்பு
நுஞ் சிறுகின்னம்போலுஞ் செறிந்தகுரலையுடைய நாரையும் வண்டானமு மெ
நிரத்த நதிக்கலாமேலே யினியவா இளைப்பாடிக் போனொருன்க.

பூணி, கம்புள் இறந்தவழக்கு.

(௭)

அள்ளிலைப்பலவினனிந்துவிழ்ச்சையுங் கனிந்துவிழ்வாழையின்பழனு
ம், புள்ளிவாமுலவன்பொறிவரிக்கமனாகுந் ஞெண்டினுக்குய்த்துநோய்தணி
ப்பான், பள்ளவாய்நந்துமாமையும்பணித்துப்பன்மலர்வழிபடக்குறைக்கும்
வெள்ளநீர்ப்படப்பைவிதையம்வந்தடைந்தேவேந்தனுக்குணர்த்தமுன்விடுத்
தார்.

இ - ள். செறிந்தஇலையையுடைய பலவின்களையையும், வாழைப் பழத்தை
யும் புள்ளியையுடைத்தாய் ஆண்டுவாரும் அலவன் நிறைந்த சூலையுடைய பெடைக்
குக்கொடுத்து அதன் வேட்கையைத்தணித்தற்கு நத்தையையுமாமையையு மிதித்து

* மணிமேகலை, இரண்டாவது ஊரலருணாத்தகாதை.

மலரை வழியாம்படி குறைக்கும் விதையத்தைச் சேர்ந்து வேந்தனுக்கு அறிவிக்கும்படி முன்னே யாள்விட்டாரென்க. (அ)

வீட்டகந்தோறும் வில்லகவிரல்போற்பொருந்திநின்றொருங்கெதிர்கொள்கென், தேட்டின்மேற்றிட்டித்திருவெழுத்திட்டாங்கிறைவனுந்தமர்களைப்பணிப்ப, நாட்டகத்தமிழ்துருளிகடலமிர்துநல்வரையமிர்தமுமல்லாக், காட்டகத்தமிழ்துங்காண்வரக்குவவிசுண்ணகன்புறவெழுகொண்டார்.

வீட்டகம் - விகாரம். * “வில்லக விரலிற் பொருந்தி” என்றும்பிறரும்.

இ - ள். இறைவனுந் தன்னுட்டவாக்கு விதேயையுடைய ஸ்டங்கடோறும் விர்பிடித்த விரல்போற் கிட்டிநின்று சேரவெழுகொள்கவென்று நினைப்பிட்டித்திருவெழுத்துச் சாத்தித் திருமுகங்கொடுத்துக் காரியப்பயனாயுமேவ. அவரும் அமரதுகளைக் குவித்து முல்லைநிலத்தேசென்று எதிர்கொண்டாரென்க.

நாட்டிலமிர்து: “செந்நெற சிறுபயறு சேசா நறுநெய்சீங் - சுன்னந் கதலியோடைந்து.” கடலமிர்து: “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிபவள மொண்முத்த - நீர்ப்படுமுப்பிடுடைந்து.” வரையமிர்து: “தசுகோலச் சீம்பூத் தகைசா வில்வங்கக - கற்பூரஞ் சாதியோடைந்து.” காட்டிலமிர்து: “அரசகிறுல் செந்தேனணிமயிற் பீலி-திருத்தகு நாவியோடைந்து.” அமரதென்றது பொருள்கலை. (க)

பொருமதயானைப்பணர்மருப்பேய்ப்பப்பொன்சுமந்தேநதியமுலையா
ரெரிமலர்ச்செவ்வாய்திறந்துதேனூறவேத்துவார்பூக்கியேத்தொழு
வருகுலைக்கமுகம்வாவழபுநவார்வரையுமிழாங் போன்மாடா
தருநறும்புகையுமேந்துவாருதோறமராதமுலகமொத்ததுவே

ஆவி - நெடுவியாப்பு.

இ - ள். ஊர்தோறும் பூணைச்சுமந்து மருப்பேய்ப்பப் வந்தியமுலையா ஏத்துவார்தொழுவார் ஏந்துவாராக, ஆடவர் சுன்னிகமுகம் வாயையும் நவாராக, நாடு தேவருலகத்தையொத்ததென்க.

இனி நகரின்கையதி கூறுகின்றார்.

(க)

வேறு.

பாடினருவிப்பயங்கெழுமாமலை
மாடநகரத்துவாயிலுங்கோயிலு
மாடம்பலமுமரங்கமுஞ்சாலையுந்
சேடனைக்காணியசென்றுதொக்கதே.

பாடினருவி - ஒலியினியவருவி. உலகைத் தாங்குமவனாதலின், சேடனென்றார்.

* துருந்தோகை, ௬௭0: பொய்கை யாம்ப லணிநிறக் கொழுமுகை - வண்வெய்ய் திறக்குந் தன்னிறை யூரனே - டிருப்பி னிருமருங் கினமே கிடப்பின் - வில்லக விரலிற் பொருந்தி யலவ - னல்ல கஞ்சே னெருமருங் கினமே. இது வில்லக விரலினர் பாடியது.

இ - ள். சேடனைக்காண்டற்கு மலைபோலுமாடத்தையுடைய நகரிடத்து வாயின் முதலியவற்றிலே யூதொக்கதென்க.

அம்பலம் - பலருங்கூத்துக்காணுமிடம். அரங்கம் - நாடகமாடுமிடம். (கக)

பல்கதிராரமும்பூணும்பருமித்துக்
கொல்சினவெந்தொழிற்கோடேந்திளமுலை
நல்லெழின்மங்கையர்நன்னுதற்கூட்டிய
வெல்கதிர்ப்பாட்டமவிளங்கிற்றொருபால்.

இ - ள். ஆரததையும பூணையும் பலபிரகாரமாக வணிந்து இளமுலையாகிய கோட்டையென்றிய மங்கையராசிய யானைகளின் துதலிற்கூட்டிய பட்டம் ஒருபக்கம் விளங்கிற்றென்க. (கஉ)

சுண்ணமுஞ்சூட்டுஞ்சொரிந்துகுவார்குழற
பண்ணிகாரொடுகாற்சிலம்பார்கதெழ
வண்ணலைக்காணியவார்வத்திற்போதரும்
வண்ணமகளிர்வனப்பிற்றொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், அண்ணலைக் காணவேண்டிக் சுண்ணத்தையுஞ் சூட்டையுங் சுண்ணியை யுஞ் சொரிந்து குலைகின்றகுமுலையுடைய மகாராயெடுத்திக்கொண்டு சிலம்பொலிப்ப ஆர்வத்தோடேபோதும் மகளிர்வனப்பினை யுடைத்தென்க.

தலையிடுகண்மணிந்தார, மகாராதலின். (கங)

எதிர்நலப்பூங்கொடியெள்ளியசாயுற
நதிர்நலமங்கையாநொடர்ந்தோட
முதிராவிளமுலைமுத்தொடுபெரங்க
வதிரரிக்கிலங்கியாருகுமொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், தொற்றினநலத்தையுடைய கொடியையிக்குந்த சாயலி னையுங் கதிர்ந்தநலத்தையுமுடைய மங்கையா தம்முலைகள் முத்தோடு கோபிக்க லுடலின், இடைமுரியமென்று நடுங்கின சுண்ணி யிங்ஙனம்போகண்மினென்று காலேக்கட்டிக்கொண்டி கூ பரிடுமென்க.

முத்தொடுபொங்குதல - முத்துவெம்புனை - த்தற்குக் கோபித்தல். (கசு)

கருங்கணியமுலைகசுதறவிக்கி
மருங்குறவாமழைதவழ்மாட
நெருங்கவிழைகொண்டநேரிழையாதம்
பெருங்கணலம்வரும்பெற்றித்தொருபால்.

இ - ள். ஒருபக்கம், முலையைக் கச்சாலிறுகவிக்கி யிடைதளரவந்து மாடத்தே தவகுதல்கொண்ட மகளிர்களைகள் இவனைக்காண்டற்கு இடம்பெறாது அலம்வருந் தன்மையை யுடைத்தென்க. (கரு)

மின்னுசுழையினர்கோதையர்மின்னுயர்
பொன்வரைமாடம்புதையப்பொறிமயி

முன்னியதோகைக்குழாமெனத்தொக்கவர்
மன்னியகோலமலிந்ததொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், ஒளிமிக்க மேருப்போலுமாடம் புறையும்படி குழையின
ராய்க் கோதையராய்த் துன்னியதோகையையுடைய பொறியியற்குழாமெனத் தொக்
கவர்கோலம் மிக்கதென்க. (கங்)

பாடன்மகளிரும்பல் ாலையேந்தல்கு
லாடன்மகளிருமாலாணவீதிதொ
றோடவுதிர்ந்தவணியலமுக்காவை
நீடிருள்போழுநிலைமைத்தொருபால்.

இ - ன். ஒருபக்கம், பாடன்மகளிரும், ஆடன்மகளிருமோடுதலிற் கழன்ற
கலஞ் சிந்தினவை நிலைபெற்ற இரவில் இருளைக் கெடுக்குநிலைமைத்தாயிருந்ததென்க.
குடைமுதலியவற்றின் இருளுமாம். ஆடு - வெற்றி. (கங்)

கோதையுந்தாரும்பிணங்கக்கொடுங்குழைக்
காதன்மகளிருமைந்தருங்காணிய
விதியுமேலும்மிடைந்துமிடைமலர்
தாதுதித்தெங்குநதவிசொத்ததுவே.

இ - ன். மைந்தருமகளிருங் காதலால் இவனைக்காண்டுகுத் தம்மாலேகள்
பிணங்கும்படி விதியிலும் மேலுமிடைதலின், அம்மலரிற்றாதுநெருங்க யெங்குந்
தவிசெயொத்ததென்க. (கங்)

மானக்கவரிமணியண்டகற்றவங்
காணையெருத்தத்தமரகுமரணிற்
சேனைக்கடவிடைச்செல்வனைக்கண்ணுவந்
தேனையவருமெடுத்துரைக்கின்றா.

மானக்கவரி - * “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரி,” ஆகுபெயர்

இ - ன். அவ்விதியுடத்திற் சேனைக்கடவிடையிலே யானையெருத்தத்தே (சேனை
குமரனைப்போலே சாமனாவீசவிருந்த செல்வனைக்கண்டு உவந்து எல்லாரும் எதிச
துச்சொல்லாநின்றாரென்க. (கங்)

க. தேமலரங்கட்டிருவேபுகுதக
மாமலர்க்கோதைமணுளன்புகுதக
காமன்புகுதககாளைபுகுதக
நாமவெழில்விஞ்சைநம்பிபுகுதக. (உ௦)

உ. மின்றோய்வனாகொன்றவேலோன்புகுதக
வின்றேன்கமழ்தாரியக்கன்புகுதக
வென்றோன்புகுதகவிரன்புகுதக
வென்றேநகரமெதிர்கொண்டதுவே.

இவையிரண்டுமொருதொடா.

மலரிடத்துத் திரு. மலரங்கண் - மலர்போலுங்கண்ணுமாம். உவப்பின்கட் பான்மயங்கிற்று.

இ - ள். திருப் புகுதுக, திருமால் புகுதுக, காமன் புகுதுக, காளை புகுதுக, விச்சாதரகுமாரன் புகுதுக, மேகத்தைத்தீண்டின வரையைப்பிளந்தமுருகன் புகுதுக, இயக்கன்புகுதுக, அருகன்புகுதுக, வீரன் புகுதுகவென அந்நகரி எதிர்கொண்ட தென்க.

கோதை - திரு. இலககணையுமாம் புகுதக - ஒருசொல்வழுக்காடு. (௨௧)

௩. இடிநறுநுசுண்ணஞ்சிதறியெச்சாருங்
கடாமழ்மாலையுங்கண்ணியுஞ்சிந்திக்
துடியடுநுண்ணிடைத்தொண்டையருசெவ்வாய்
வடியடுகண்ணியுர்வாழ்த்துபுநிற்பார்.

இக்கவிமுதல் 'என்றோர்' என்னுங்கவியளவுமொருதொடர்.

இடையினையும், வாயினையுமுடைய கண்ணியர் எவ்விடமும இடித்தகண்ணத் தைச்சித்தி, மாலையையுங்கண்ணியையுஞ்சிந்தி வாழ்த்திநிற்பார். (௨௨)

௨ சுரும்பிமாமாலேதொழுவனர்நீட்டி
யிரும்பிடிநின்னடைகற்றவெமககு
விரும்பினையாய்விடின்கெல்லநடமோ
கருங்கணிநாடனைக்காணமற்றென்பார்.

பிடியைத்தொழுவாராய் மாலையேநீட்டி, யிரும்பிடி, நின்னடையை வேண்டிக் கற்றவெமக்கு அன்புறையாயிற் காமனைக் கண்ணிலேகாணும்படி கெல்லநடப்பாயாக வென்பார்.

இது பிடிக்குமுன்னின்மககளாகுற்று. (௨௩)

௩. மடநடைபெண்மைவனப்பெனபதோராய
கடுநடைநற்றாய்கணவனிழப்பாய்
பிடியலேபாவியெனபபூண்பிறழ்ந்து
புடைமுலேவிம்மப்புலந்தனர்நிற்பார்.

இது பிடிக்குபின்னின்மககளாகுற்று.

பெண்மைக்கழகு மென்னடையென்பதோராயாக கடியநடையைக் கற்றீ கணவனையிழக்கக்கடவை, பாவி, நீதான் பிடியல்லையென்றுகூறி, அதுபோனவழியை மெய்யைச் சாய்த்துப் பார்த்தலிற் பூணும்பிறழ்ந்து முலையுமொருபக்கத்தேவிம்ம வெறுத்துநிற்பார். (௨௪)

௪. மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பெருஞ்செவிமாத்நாட்
செயிர்தீர்திரள்கைச்சிறுபிடுகேள்வ
*னயிராவணத்தொடுகுளுமைமய
னுயிர்காவலற்கொண்டுதவறில்லென்பார்.

* ஐராவணம் - கோவிந்தராஜனதுபட்டத்துயானையின்பெயர்.

மய்யையுடைய வாய் முதலியவற்றையுடைய சிறுபிடி, நின்கணவனுடைய ஐரா வணத்தோடே சூளுறுவேம்; இனிச் சூளுறுதபடி நுயனாகிய உயிர்காவலனைக் கொண்டு அவன் எமக்குதவும்படி நில்லென்பார்.

சூளுறு மென்பது - சேறு மென்றாற்போலப் பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல். (௨௫)

௩. கருணைக்கவாந்தருதுங்கமழ்தா
ரருமையழுகிற்கரசனைநானேத்
திரமலிவீதியெஞ்சேரிக்கொண்டமோ
யெரிமணிமாலையிமாம்பிடியென்பார்.

இளம்பிடியே, பெறுதற்கரிய அழகினையுடைய அரசனுவனை யெஞ்சேரியில் வீதியிலே நானைக் கொண்டவாயாக; கொணர்ந்தாற் கருணையையுடைய கவளத்தைத் தருவேமென்பார். (௨௬)

௬. என்னோம்ருங்கினுமேத்தியருமணிப
பொன்னுக்கலையினர்பொழ்பூஞ்சிலம்பினா
மின்னார்குழையினர்கோதையர்வீதியுண்
மன்னகுமரனைவாழ்த்துமகிழ்ந்தாரா.

இ - ள். அங்குகில் வீதியிலே சிலமசளர் வாழ்த்துபுநிற்பார், நடமோவென்பார், புலந்தனாநிற்பார், நில்லென்பார், தருவேமென்பாராய்க் கலையினராய்ச் சிலம்பின ராய்க் குழையினராய்க் கோதையராய் மருங்கில்நின்றவெல்லாரும் அரசகுமரனை யேத்தி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாரென்க.

எத்துதல் - புகழ்தல் வாழ்த்துதல் - பல்லாண்டுமுதல்மனது தல். (௨௭)

வேறு.

விளங்குபாற்கடலிம்பொங்கிவெண்டாையெழுவபோலத்
துளங்கொளிமாடத்துச்சித்துகிழ்கொடிநுடங்குமவீதி
யுளங்கழிந்துருவப்பைந்தார்மன்னவன்கோயில்சொந்தா
ணிவங்கதிப்பரிதிபெளவத்திறுவரையிருந்தொத்தான.

இ - ள். இளங்கடிராாயிறு கடலிடத்து உதயகிரியிலேயிருந்த தன்மையை யொத்தவன் பாற்கடலில் வெணடினாபொங்கி யெழுவனபோல மாடத்துச்சியிற் கொடி நுடங்கும் வீதியினடுவேபோய் மன்னவன்கோயிலைச் சேர்ந்தானென்க. (௨௮)

இழையொளிபரந்தகோயிலினமலர்க்குலனைப்பொழ்
விழைதருகமலவட்டத்திடைவிராய்ப்பூத்ததேபோற்
குழையொளிமுகமுங்கோலக்கொழுங்கயற்கண்ணுந்தோன்
மழையின்னுக்குழாத்தின்மலைமங்கையர்மயங்கினின்றார்.

இ - ள். கேடியின்மங்கையர் கமலப்பூவின்வட்டத்திடையே குவளைவிராய்ப்

பூத்தபோலே முகமுங்கண்ணுந்தோன்ற மெய்ம்மறைந்து மின்றிரள்போலே
கலந்துவின்றாரென்க. (உக)

எரிக்குமாஞ்சுடரும்வைவேலேந்தலைக்கண்டுநாயிற்
றிருக்குழாமனையபட்டத்தேவியர்மகிழ்ந்துசெய்ய
வரிக்குழாநெடுங்கணைக்கொப்புளித்துமிழவம்பு
விரைக் குழாமலைத்தேனும்வண்டு முண்டொழுநின்றார்.

இ - ள். பட்டத்தேவியா எந்தலை நெடுங்கண்ணுலேகண்டு இங்ஙனம் ஒரு
மகனப்பெற்றேமேயென்று மகிழ்ந்து மாலையிடத்தேகமறைத்துநின்றாரென்க.

பூவில்லையொழுதுதலாலே தேனும்வண்டும் முதற் கொப்புளித்துப் பின்னர
வெணு உமிழும்படி திரளுதலையடைந்ததாயினாலையென்க. உமிழ்த் திரளுமென்க. (1)

அலங்குறுதமிழ்ந்துசோரவல்குற்பொற்றேரையின்னிச்
சிலம்பட்டமேற்பஞ்சியார்ந்தசீறடிவலத்ததூன்றி
வலந்துறைபோயநகைதோழியைப்புல்லநின்ற [ள்
எல்லகொளிமணித்தொத்தின்றவேந்துபொற்கொடியொடொப்பா

அவிழ்ந்து - அவிழ

இ - ள். மாணிக்ககொதையின் னொழுகாடி ஓடாபொயாளாகிய அழகின்
கூறெல்லாநிரம்பியநகை தாதுசோர, அலங்குலவழி, அலகுற் பொன்வடமின்ன
இடக்காவிற்சிலம்பின்மேலே வலத்ததாங்கியதானே புன்ததோழியைச் சார்ந்துநின்ற
ளென்க. (கக)

தாமரைப்போதிப் பூத்ததண்ணறுகுவிளைப்பூப்போற்
காமருமுகத்திழ்ப்பூத்தகருமழைத்தடங்கண்டம்மாற்
றேமலாமாபிணைநோக்கினுள்செல்லவன்மற்றப்
பூமலர்ங்கோதைநெருசமுழ்கிப்புக்கொளித்திட்டானே.

இ - ள். தாமரைப்பூய்லே பூத்த குவிளைப் பூப்போலே முகத்திலேபொலிவு
பெற்றகண்களாலே மாபிணைநோக்கினுள்; அவனும அவன் நெஞ்சிலேமறைந்து
புக்கு அவ்விடத்தினின்றும்போந்து சுட்புலனாகாமையானுனென்க.

மூழ்கவெனத்திரித்து, நெஞ்சிலேபுக்கு மூழ்க வொளித்தானென்றுமாம். (கஉ)

வேறு.

விண்ணுசெல்லவார்மனம்பெய்துறப்போந்துவிங்கிப்
பண்ணுசொல்லாண்முலைபாரித்தவென்றுநோக்கக்
கண்ணுசென்றகளியைங்கணைக்காமனன்ன
புண்ணுறும்வேலான்மனமுழ்கினுள்பொன்னினுளே.

தேவருலகிலே * சாசாரனென்னுந் தேவர்கோவாயிருந்து போதுகின்றபொழுது அத்தேவர் இவன்போகின்றானென்று மனம்வருந்தும்படிபோந்து இவ்வுலகிலே கண்ணாக்குப்புலனதலைப் பொருந்தினொருகாமனையொத்த சீவகனென்று தேவர் இவனைவியந்துகூறினர். புண்டோற்றுத்தருக்காரணமானவேலான்.

இ - ள். வேலான் பண்டோற்றுஞ்சொல்லான்முலை வீங்கிப்பாரித்தவென்று நோக்கினானாக, அவன்மனத்தே யவன்மறைந்தாளென்க.

இனி அமிர்தகலசம்போந்தென்றால் முலைடைக்கண்டு தேவர்வருந்தினாரென்றே பொருடருதலிற் குற்றமாம். (௧௧)

மைதோய்வரையினிழியும்புலிபோலமைந்தன்
பெய்தாமமாலேப்பிடியின்னிழிந்தேகிமன்னர்
தொய்தாமமாலேக்கொழும்பொன்முடிதேய்த்திலங்குஞ்
செய்யுங்கழலேதொழுதான்சென்னிசேர்த்தினுனே.

இ - ள். மைந்தன் வரையினின்றிழியும் புலிபோலே பிடியினின்றிழிந்து போய் மாமனை முதற் கையாற்றொழுதான், தொழுது மன்னாமுடிதேய்த்தலாலே இலங்கும் அவனடியைத் தன்சென்னியிலே சேர்த்தினுனென்க.

கொய்த ஒழுங்குபட்ட மாலையினையுடையமன்னா. கழல் - ஆகுபெயர். (௧௨)

பொன்னங்குலாடிற்பொலிவெய்தித்திரணடதிண்டோண்
மன்னன்மகிழ்ந்துமருமானவிடாதுபுல்லித்
தன்னன்புகூரத்தடந்தாமரைச்செங்கண்முத்த
மின்னும்மணிப்பூண்வினாமார்பாநனைப்பவின்ருள்.

இ - ள். மன்னன் மருமான விடாமற் றோளாற்புல்லியன்பும்குதலிற் றான அழகண்ணீர் அவன்மாபைநனைக்குமபடி நின்றானென்க. (௧௩)

ஆனதுவேந்தன்கலுழந்தானெனக்கோயிலெல்லாந்
தானியாதுமின்றிமயங்கித்தடங்கண் பெய்மாரி
தேனார்மலீர்த்தொழுதச்சிலம்பிற்சிலம்புந்
காணர்மயிலின்கணம்போற்கலுழவுற்றதன்மே.

இ - ள். வேந்தன் றானென்கின்றதன்மையாதுமின்றி மயங்கி ஆனதழுத்

* சீவகன், முற்பிறப்பில், பதினாறுகற்பலோகத்துள் ஒன்றாகிய ஸஹஸ்ரார கற்பத்தில் இந்திரனாக இருந்தவனாதலால் இங்ஙனங்கூறினா, பதினாறுகற்பங்களாவன: (௧) செளதர்மம், (௨) சசானம், (௩) சனற்குமாரம், (௪) மாகேந்திரம், (௫) பிரமம், (௬) பிரமோத்தமம், (௭) இலாந்தவம், (௮) காவிலுடம், (௯) சுக்கிரம், (௧௦) மகாசுக்கிரம், (௧௧) சதாரம், (௧௨) ஸஹஸ்ராரம், (௧௩) ஆநதம், (௧௪) பிராணதம், (௧௫) ஆரணம், (௧௬) அச்சதம் என்பனவாம். இவை ஸ்ரீபுராணத்திலும், மேருமத் தரத்திலுந் சொல்லப்பட்டன.

னென்றுகருதிக் கோயிலெல்லாம் மலையிலழுக்கின்ற மயிற்றிரள்போலே கண்பெய்த
மாரி மலரீர்த்தொழுதும்படி யழுதலுற்றவென்க.

உற்றது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். காணாச்சிலம்பு. (௩௬)

வேறு.

பகைநரம்பிசையுங்கோபபைங்கதூப்பசும்பொற்கோயில்
வகைநலம்வாடியெங்குமழுஞரன்மயங்கிழுநீர்
ரகமடைநிறந்ததேபோலலறக்கோக்கிளையங்கை
பிகைநலகதேவிதானே விலாவணைநீக்கினோ.

இ - ள். நரம்பிசையிற்பகையுங் கேட்டறியாத கோயிலுள்ளா சச்சந்தன்நன்
மையைக் கேட்டலின், அழகுவாடி யழுஞரலெங்குங்கலந்து கடலிடத்துக் கரை
யைத்திறந்தாறபோல அலறுதலிற் கோவுக்கிளையங்கையாகியவியையை தானேவந்து
அழகையைநீக்கினுனென்க.

மிகையாகிய குணத்தைபுடையதேவ். (௩௭)

பல்கதிாமணியும்பொன்னும்பவாழும் குயிற்றிச்செய்த
செல்வப்பொர்க்கிடுகுநுழந்தசிந்திரகூடமெங்கு
மல்குநூந்தாமந்தாழ்நதுமணிப்புக்கைமழவேந்தன்
வெல்புகழ்பரவாநோவிதியுளியெய்தினுனே.

இ - ள். மணிமுதலியவற்றை யழுததிச்செய்த கிடுகுகள் குழத்தாக்கின சித்திர
கூடமெங்குந தாமந்தாழப்பட்டிப்புக்கைமழாநிறக, ஏத்தாளிகள புகழைப்பரவ, வேந்
தன் முறையாலே அதனைச்சொந்தானென்க. (௩௮)

எரிமணியடைப்பைசெம்பொற்படியகமில்ங்குபொன்வாள்
கருமணிமுகமிலேயந்தகஞ்சனைகவரிகொண்ட
வருமுலைமகளிர்வைத்துவான்றவிசுத்துநீங்கப்
பெருமகனெண்ணங்கொள்வானமைச்சரோடேறினானே.

படியகம் - படிக்கம். கஞ்சனை - கலசப்பாளை. காஞ்சனக்கவரி பாடமாயின்
பொற்காம்பிட்ட கவரியென்க.

இ - ள். அவனெய்தினபின்பு அடைப்பைமுதலியவற்றைக் கொண்ட மகளிர்
அவற்றை ஆசனத்தருகேவைத்து நீங்க, சீவகன் மாமனுடனே காரியம்விசாரித்
தற்கு அவனமைச்சருடனே சென்றேறினானென்க. (௩௯)

உலந்தநாளாவர்க்குத்தோன்றாதொளிக்குமீன்குளிக்குங்கற்பிற்
புலந்தவேனெடுங்கட்செவ்வாய்ப்புதவிநாட்பயந்தநம்பி
சிலம்புநீர்க்கடலந்தானைச்சீதத்தற்கரசுநாட்டிக்
குலந்தருகொற்றவேலான்கொடுகற்காக்கவென்றான்.

இ - ள். அவ்வளவிலே கோவிந்தன், நாளற்றவர்க்குத் தோன்றாதேமறையும்
அருந்ததிதோற்கும் கற்பினையும், வேலைப்புலந்த கண்ணினையும், வாயினையுமுடைய

* விலாவணை - பிராகிருதம்.

புதவியென்னுந்தேவியந்த நம்பியாகிய சேத்தனுக்கு நல்லநாளிலே அரசைநாட்டி நீயிந்தகளைக் காப்பாயாகவென்றானென்க.

குலந்தருதல் - புதல்வற்பயந்து மேலும் குலத்தைவளர்த்தல். தான் அக்கடன் கழித்துப் பொருதுபடக்கருதுதலின், அதற்கு அமைச்சருடன்படாரென்று அவரை வினவாது தானையரசளித்தான்; * “வீறுசால் புதல்வன் பெற்றனை யிவனாக் - கருங்கட னிறுத்த செருப்புகள் முன்பு” என்றும்போல. (ச0)

மாற்றவனொற்றரொற்றுவகையினின் மறையகம்பிடுக்
காற்றினதோழர்க்கெல்லாமணிகலம்புகிராடை
வேற்றுமையின்றிவேண்டேட்டமைத்தனனருளியிப்பா
லேற்றுகிராசநாணவெறிதினாமுழக்கிற்சொன்னான்.

இ - ள். பகைவனொற்றா ஆராயாத கூற்றாலே மறையும்படி சேவகற்குதவிய தோழர்க்கெல்லாம் அணிகலமுதலியவற்றைச் சேவகற்கமைத்தாற்போல அமைத்தன னாய்த் தலையளிசெய்துவிட்டு இப்பால் வென்றஏற்றினுரிபோர்த்த முரசநாணத் தினா முழக்குப்போல் ஒருமொழிகூறினானென்க.

வேண்டேட்டிசில் - தாந்தாம் விரும்பப்படுகின்ற பொருள்களையுடையவடிசில். இன்றி - இன்றாக. † “வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - தின்பிணி முரசம்” என்றும்பிறரும். நீகொன்றசேவகன்றோழர்க்குக் கோவிந்தன் சிறப்புச்செய்தானென்று ஒற்றர் கட்டியங்காரற்குக்கூறினால் மேலுறவாகி யாங்கொலைகுழுகின்றது தவறுமென் னாகருதி மறையக்கொடுத்தான். சேவகன்வேறோர் வேடமாதலின், அவனை ஒற்றலா காதாம். (சக)

கட்டியங்காரனம்மைக்காண்பதேகருமமாத
வொட்டித்தான்விடுத்தவோலையுளபொருளுணாமினென்னு
தொட்டுமேற்பொறியைநீக்கிமன்னனைத்தொழுதுதோன்று
விட்டலர்நாகப்பைந்தாணிசிகன்கூறுமன்றே.

இ - ள். நான் மைத்துனன் அரசவரிமையைக் கோவந்தனையெய்தக் கருத்து டையனென்று தான்கருதி கட்டியங்காரன்றான் கருத்தறிதலே காரியமாகத்தெனிந்து வரவிட்ட வோலையிலுள்ள காரியத்தை நீருணாமினென்ன, விரிசிகன் அவ்வோலையை யெடுத்து மேலிலிட்ட இலச்சினையெவாங்கி யரசனைத்தொழுதுதோன்றக் கூருநின் றானென்க. (சஉ)

விதையத்தார்வேந்தன் காண்ககட்டியங்காரனோலை
புதையவிப்பொழிலைப்போர்த்தோர்பொய்ப்பழிபரந்ததென்மேற்
கதையெனக்கருதல்செய்யான்மெய்யெனத்தானுங்கொண்டான்
சிடையவென்னொஞ்சம்போழ்ந்துதெளிப்பினுந்தெளிஞர்யாரோ.

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து, ச.

† புறநானூறு, ௨௮௮: மண்கொள வரிந்த வைந்துதி மருப்பின் - அண்ண னல்லே நிரண்டுடன் மடித்து - வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த - தின்பிணி முரச மிடைப்புலத் திரங்க.

இ - ன். கட்டியங்காரனோலையை விதையத்தார்வேந்தன் காண்பானாக, ஓர் பொய்ப்பழி, உலகிலுள்ளோரறிவைக்கெடுத்து என்மேலே கிடந்ததனைத் தானுமுட்படப் பொய்வார்த்தையென்று கருதுதலைச்செய்யானாய் மெய்யென்றுகொண்டான்; இனி என்னுயிர்கெடுமபடி யென்மனத்தைப்பிளந்துகாட்டித் தெளிவித்தாலும் வேறு தெளிவாரில்லை; ஆயினுந் தானாதவிந் நெளிவிக்கின்றேனென்க. (ச௭)

௩. படுமணிப்பைம்பொற்சூழிப்பகட்டினமிரியப்பாய்ந்து கொடிநெடுந்தேர்களுநறிக்கொய்யுனைமாக்களுக்குத்தி யிடுகொடியணிந்தமார்பரிருவிகம்பேறச்சீறி யடுகளிறசனிவேகாடமரவதனைநோனான். (ச௮)

௨. நூற்றுநூற்பாகர்தம்மைப்பிளந்துயிருண்டதென்னு மாற்றத்தைக்கேட்டுச்சென்றுமதக்களிமடக்கிமேற்கொண் டாற்றலங்கந்துசோததியாபபுறவிக்கும்போழ்திந் கூற்றெனமுழங்கிவிழ்த்துக்கொல்லக்கோலினகிறதன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

எழுதகொடியணிதர்க்கு காரணமானமார்பா; வீரத்திற்குக் கொடியெடுத்தன் மாபு.

இ - ன் அசனியேகம் பாயது நூறிக் குத்திச் சீறிசு சுழல, அதனைப்பொரு னாய்ப் பாகரை யேயினுளுக, அது பாகாநூற்றுவனாக் கொன்றதென்கின்ற வார்த்தை யைக்கேட்டுச் சென்று தான் அதனையேறிக் கந்திலேசோத்திக் கட்டுகின்றவளவிலே, வீழ்த்துக் கூற்றெனக்கோறலின், அரசன்பட்டானென்க.

கோலினன்று - மங்கலமரபு. (ச௯)

தனக்கியானுயிருமீவேன்றான்வரப்பழியுநீக்கு மெனக்கினியிறைவன்றானேயிந்நிலக்கிழமைவேண்டி நினைத்துத்தானொழித்தல்செல்லாதென்சொலேதெளிந்துநொய்தாச் சினககளியானைமன்னவருகெனச்செப்பினானே.

இ - ன். மன்னன் உலகங்கூறும்பொப்பையநினைத்துத் தான்றாழாதே யான் தெளித்தசொல்லையெதெளிந்து தான்வந்துதெளியப் பழியுநீக்கும், தனக்கு யானுயி னாயுமுட்படத்தருவேன்; இனி எனக்கிறைவன்றானேயாதலின், இந்நிலக்கிழமை யை விரும்பிக் கடுகவருகவென்று விரிசிகன்வாசித்தானென்க.

வருகவென்னுமளவும் ஓலைபாகரம். நெடித்தல் - வீகாரம். உய்ருமீவே னென்றது ஊழ்கூறுவித்தது. (ச௯)

ஓலையுட்பொருளை ககேட்டேயொள்ளெயிந்நிலங்கநக்குக் காலனைபரியன்றானேகயினுல்விளிக்குமென்னு நூல்வலீரிவனைக்கொல்லுநுண்மதிச்சூழ்ச்சியீதே போல்லதொன்றில்லையென்றான்புனைமணிப்பொன்செய்ப்புணன்.

இ - ன். அவ்வோலையிறகாரியத்தைச் சீவகன்கேட்டு நக்குத் தானே காலனைக்

கையால்விளிக்குமென்று தன்னிலேகருதி, தூல்வலீர், இவனைக்கொல்லுதற்குக் காரணமான சூழ்ச்சியித்போல்வது வேறில்லையென்றானென்க.

மதியாற்குழுஞ்சூழ்ச்சியீதென்றது - நட்பாய்ப்போகின்றதனை. (௪௭)

கள்ளத்தானம்மைக்கொல்லக்கருதினாழந்தல்னைக்
கள்ளத்தா லுயிரையுண்ணக்கருதினேமிதனையாரு
முள்ளத்தா லுமிழவேண்டாவுறுபடைவந்துகூட
வள்ளுவார்முரசுமுதூரறைகெனவருளினேனே.

இஃது அதுகேட்ட கோலிந்தன்கூற்று. வள்ளுவார் - பெயர்த்திரிசொல்.

இ - ள். யாவார்கிலரும் உள்ளத்தினின்றும் தோற்றுவிக்கவேண்டா; கள்ளத் தால் நம்மைக் கொல்லக் கருதினான்; நாமும் அவனை யங்ஙனங்கருதினோமாதலின், இந்நட்பை முதற்சாற்றிப் பின்பு படைகூடுபடி சாற்றி யூரிலே முரசுறைவிக்க வென்று கோலிந்தனருளிடசெய்தானென்க (௪௮)

கட்டியங்காரனோகாவலனொருவனானான்
விட்டுநீர்நெல்லும்பொன்னும்வழங்குமின்னினைவகூறி
னெட்டலனிறைவன் சொன்னீர்நாமவல்லவென்னக்
கொட்டினான்மணிக்கண்வள்ளாக்குளிறிழிபரசுமன்றே.

மேல்வளையுங்காரியங்களைச் சொல்லுநீர்மையையுடைய நாக்கள் அவற்றைக் கூறின, அந்நா நாமமுடையனவல்லவென்று அறிவுடையார் அறிவில்லார்க்குக் கூறும்படியாகச் சாற்றினென்க. இது முரசுறைவான்கூற்றெனிற பகைமை கூற்றிறேயாமாதலின், அவன்கூற்றன்று.

இ - ள். காவலன் பகையைவிட்டுக் கட்டியங்காரனோடு உறவானான்; இனி அவ்விறைவன் நெல்லும்பொன்னும் வழங்காதிருத்தற்கு உடம்படானாதலின், நீ அவற்றை யிரண்டினாட்டிலும் ஒக்கவழங்கும் எனென்று உறவுதோன்ற முதற்சாற்றினென்க. (௪௯)

விண்டவருடலங்கீறிச்சுவைகதுநின்றழ லும்வேழ.
மொண்கொடியுருவத்திண்டேரொளிமயிர்ப்புரவிபண்ணி
வண்கழலணிந் துமள்ளார்வாள்வலம்பிடித்துநானேத்
தென்முனைப்பரப்புநாணத்திருநகர்த்தொடுகுவென்றான்.

இ - ள். மள்ளர் வேழமுதலியவற்றைப்பண்ணியணிந்து பிடித்து நாண நாளை நகரிலே தொருவாராகவென்று பின்பு சாற்றினென்க. (௫௦)

ஏற்றுரிபோர்த்தவள்வாரிழிபரசுறைந்தபின்னாட்
காற்றெறிகடலிற்சங்குபுழவமுமுரசுமார்ப்பக்
கூற்றுடன்நன்னதானேகொழுகிலநெளியயிண்டிப்
பாற்கடற்பரப்பின்பெவ்வாட்சுடரொளிபரந்ததன்றே.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சாற்றின மற்றைநாட் கடல்போன் முரசுமுதலியனவார்ப் பத் தானையீனதெலிற் பாத்கடல்போலே வானொளி நகரிலேபரந்ததென்க. (ருக)

புதையிருளிரியப்பொங்கிக்குங்குமக்கதிர்க்கோக்கி
யுதையத்ருனெற்றிசேர்ந்தவொண்கடர்ப்பரிதிபோலத்
துதையொளிமாடத்துச்சிவெண்டூடைநீழற்றேன்றி
விதையத்நாடொன்றினோந்தன்னிழுப்படைகாணுமன்றே.

இ - ள். வேந்தன், செறிந்தவிரும்புகட்குநிரினைப் புறப்பட்டுப் பொங்கி
யுதையிரியச்சோத பரிதிபோல மாடத்துச்சியிலே குடைநீழலிலே தோன்றிப்
புடையககாணநிற்குமென்க. (ருஉ)

வேறு.

“அரும்பனை” முதல் “செய்வானை”முடி” அளவுமொருதொடர்.

க. அரும்பனை நடக்கையாகாகாதிரழுந்நாலெயிறைநிணங்கொல்ல
கருங்கடற்சங்குநகரந்தவான்பாலுங்கனற்றியகாலுக்குருடைய
பெரும்புலிமுடிக்கின்மாதெதிர்ப்பழங்கிப்பெருவாண்கீண்டிடுந்திறல்
திருந்தியேழுறுபுந்நிலைநோய்வதியுமிழ்தறுகணிற்சிற்றந்த. (ருங)

உ. கவிழ்மணிப்புடையகண்ணிழனுநிறகன்னுதந்திழலொடுமலைவ
வழிப்புயல்வோகம்நையமும்மதத்தவறுபதிற்றறுபதாநாகம்
புகழ்பருந்தாப்பப்பூமதம்பொழிவானின்றவிராயிரங்கவுள்வண்
டிதழ்மதஞ்செறித்தவிராயிரத்தைஞ்ஞாறியவயுமததுணைக்களிதே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

அபரகாதிரத்திருக்க * “கடர்த்திறந்து” என்னுங்கவியிற்கூற்றை.

இ - ள். கை, கால், தாலவட்டம், கொம்பென்கின்ற ஐந்தாலங்கொல்வன,
சங்கையும் பாலையும் வெண்மையாழ்க்கடுத்த உணையுடையன, புலி முழக்கினால்
எதிரேழுழங்கியானைக் காணுமையின், அதுதவகுமலையைக் கழிக்குந்திறல், ஏழு
முழமுந் திருந்தி நிலந்தோயுமுறுப்புமுன்னுநிலந்தோய்வன, சிறந்தன, புடையன,
மலைவனவாய்ச் சொரிசின்றநீரையுடையமேகமனைய மதத்தவாகியநாகம் மூவாயிரத்
தறுதூறு; புசுமும் பருந்துமார்ப், மதம்பொழிதற்குநின்றன இரண்டாயிரம்; கவுளை
வண்டிகழும்படி. மதமடைததன இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறு; களிற்றுக் கன்றுகள்
இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞாறென்க.

* ஆக யானை பதினாயிரத்தறுதூறு. ஏழுதிருந்தியெனமுடிக்க. உறுப்புமுன்
வன: கையும், கோசமும், தாலவட்டமும். இவற்றோடு கால்நாண்டுக்கூட்டி ஏழு
றுப்பு நிலந்தோயுமென்பாருமுளர். (ருச)

குந்தமேயயில்வாள் குனிசிலேமுள்ளுக்குறைவினார்கூற்றொடும்பொருவா
ரந்தரமாறாயானைகொண்டேறப்பறக்கெலிற்புறந்திடுந்திறலார்

* காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், கூசு.

முந்தமர் தம்முண்முழுமெயுயிரும்புமேய்ந்திடவெஞ்சமம்விளைத்தார்
கொந்தழலஞ்சாக்குஞ்சரயிவந்தார்தோடியேவிருத்தியாவுடையார்.

இ - ள். தீக்கு அஞ்சாக் குஞ்சரங்களை யேறினவர்கள் எறிகோல், வாள், வில்
வென்கின்ற மூன்றிலுந் தாழ்வற்றவராய்க் கூற்றோடும்பொருவாராய் அந்தரவழியாக
ஏறும்படி யானையைக்கொண்டு பறக்கவென்னிற் பறக்குந்திறலாராய் முற்பட்டபோ
லே மெய்ம்முழுதும் இரும்புமேயும்படி சமரத்தைவிளைத்தவராய்க் கோடிபொண்ணீன்
சீயிதமாகவுடையாராயிருப்பாரென்க. (௩௮)

குங்குமநுநீர்பந்தின்றுடுங்குதினாயாறாயிரத்திரட்டி
பொங்குவெண் மயிர்க்குழ்பொற்படைபொலிந்தவறுபதினாயிரம்புரவி
வெங்கணைதவிர்ப்பவெள்ளி வெண்படையவாய்விழைநிலவனாகிவல்லாப்
பைங்கதிர்க்கொட்டைக்கவரிசூழ்ந்தணிந்தபகரினத்தொகையனபாய்மா.

இ - ள். புறப்படாமற் பந்தியிலேகின்று குங்குமங்கலந்த பனிரீனாயாடும் * நம்
பிரான் பன்னீராயிரம்; பொற்கலனையாற்பொலிந்த மயிரகூழ்புரவி யறுபதினாயிரம்;
தம்மேலிருந்தெத்தவம்பைப் பின்னியென, வெள்ளிக்கல்லணையுடையன, குசையை
நெகிழவிழிற் பறப்பனவாய்ச் சூழ்ந்து கவரியணிந்த பாயமாக் கூறின், அறுபதினாயிர
மென்கின்ற எண்ணையுடையவாயிருக்குமென்க.

ஆகக்குதிரை தூறாயிரத்து முப்பத்திராயிரம் (௩௯)

வேய்நிதக்கரும்பின்வெண்ணிறப்பூப்போள்மிடைந்தொளிர்குந்தமும்
வானூர், தோநிலையரவின் றோற்றமேபோலுஞ் சிலைகளும்பிறகளுந் துறை
போ, யூனமொன்றில்லாருயர்கூடிப்பிறந்தாராயிரமடிகளங்கண்டார், பானி
லாப்பூணுற்படைத்தொழிந்கலிமாப்பண்ணுறுத்தேறினராவேர.

இ - ள். மூங்கில்போலுங் கரும்பினது பூப்போலுங் குந்தமுதலியவற்றையும்
ஒழிந்தவற்றையும் முற்றக்கற்றுப் பிறகுறைவற்றா, குடிப்பிறந்தார், களங்கண்டார்,
பூணராகியவவா அமமாவைப் பண்ணி யேறினரென்க.

தோம் - குற்றம். இனி யேறினாராகியவவா இததன்மையென்றுமாம். (௪௦)
வேறு.

க. தறுகணண்மையதாமதாநிறத்தனதனைசார்ப்
மறுவில்வாஞ்ஞாம்புடையனமாவவத்தகத்த
பறையினாலுவபடுகினைநாவலின்சுனிபோற்
குறையில்கோலத்தகுளிப்புனற்சிந்துவின்சுனாய. (௪௧)

உ. பாரகூரவம்பல்லவமெனும்பதிப்பிறந்த
வீரவாற்றலவிளை கடிந்தேறவினிறத்த
பாரிற்றேர்செலிப்பழிபெரிதுடைத்தெனநாணிச்
சோரும்வார்புயறுளங்கவின்புகுவன தூரகம்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* உத்தம இலக்கணமமைந்த குதிரையை நம்பிரானென்றல் மரபு. இது
வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திலும் வழங்குகின்றது.

இ - ள். மாளவதேசத்திடத்தனவாகியதூரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண் குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின்னகையனவாகியதூரகம் பறையொலிபோல முழங்குவ, நாவலின்னகிபோலங் கோலத்தவாயிருக்கும்; பாரகூரவம் பல்லவமென்னும் பதியிற்பிறத்தூரகம் ஆற்றல, நிறத்த, வண்புகுவனவாயிருக்குமென்க. வீரத்தையடத்துலையுடையன. (10க)

பீலிமாமயிலெருத்தென்பெருவனப்புடைய
மாலையாரட்டத்தகத்தனவாளிளங்கிளியே
போலுமேனியபொருகடந்தலத்தின்வந்திழிந்த
கோலநீர்ப்பவபாக்ஞாம்புடையனகுநிரை.

மாலை - ஒழுங்கு. மாரட்டமென முதலெழுத்தை நெடவாகவாதக, * மரட்டம்.

இ - ள். மாரட்டதேசத்திடத்தனவாகிய குதினாகள் மயிர்கழுத்துப்போலும் நிறத்தனவாயிருக்கும், கலத்தின்வந்திழிந்தனகுதினாகள் கிளிடோலுநிறத்தனவாய்ப்பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்குமென்க. (10உ)

இன்னபொங்குளேப்புரவிபண்ணுறுத்தனவியற்றேர்
பொன்னும்வெள்ளியுமணியினும்புனைநதுவெண்மதியந்
தன்னையூகொண்டதகைபனதொகைசொல்லுநூ
நென்னுமீறுடையிருபதினாயிரமிறையே

மதி - குறட்டிக்குவமம். † பரிவேடிப்பு - குட்டி. நகுவமம்.

இ - ள். தகையனவாய்ப்பொன்முதலியவற்றுபுனைபபட்டித்தன்மையவாகியபுரவி பன்னுறுத்தனவாகியதொத்தொகைசொல்லின், அறுநூறென்னுமெண்ணினையீற்றிலேயுடைய இருபதினாயிரமென்க.

இனையே - வளி (10க)

நொச்சிமாமலர்நிறத்தனநொடிவருபநீர்
நுச்சிமாக்கஞாபோற்சுடுமொளிகுழயில்வா
னெச்சத்தல்லவுமெறிபடைபயில்துதமொன்னு
நிச்சங்குநுன்னுக்கிடுபவர்தோமிசையவரே

புகரால் நொச்சிமலர்போலு நிறத்தனவாய் முந்நீனாமாக்கஞா உச்சியிறசுடுமொறு போலச் சுடும் ஒளிகிழ்வொளென்க. எச்சத்துநொடிவருமென்க.

இ - ள். தோரட்கள் தமக்குரிய வில்லொழிந்தவீடத்துக கற்றற்குரியமென்று கூறுதல்வரும் வானையும் அல்லாதபடைகளையும் உட்படப்பயின்று தம்பகைவரை நிச்சங்கு கூற்றினுக்கு விருந்தாகவீடுபவராயிருப்பாரென்க. (10உ)

வேறு.

க. எயிறுறுப்படையாண்மையினினிடிக்கும்புலியொப்பார்
பயிற்றியவில்வாள்பணிகுமுவேலொடுடன்வல்லார்
துயிற்றியபல்கேள்வியினர் தூற்றிக்கொளப்பட்டா
ரயிறுறுப்படையார்கண்மதயானைகதனுப்பார். (10க)

* மகாராஷ்டிரமென்பது மாரட்டமெனப் பிராகிருதத்தில் வழங்குகின்றது.

† பரிவேடிப்பு - பரிவேஷத்திலிருந்துண்டாயது; சுற்றியதென்பது பொருள்.

உ. காலனொடுகுழந்தகம்கோய்களையுமொப்பா
ராலுங்கடறுர்த்தன்மலையகழ்தலிவைவல்லார்
ஞாலமறியாண்டொழிலர்நான்கிலக்கமுள்ளார்
மேலுதுமராலுரிமையுட்சிறப்புப்பெற்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ-ள். தமதான்மையால் எய்ஞுகியபடையையுடைய புலியையொப்பா, வில்லையும் வாளையும் பிறர் தம்பக்கலிலேகருகும்படி வேலோடேகூடவல்லார், தம் மிடத்தே தங்கப்பண்ணிய பலநூற்கேள்வியினையுடையார், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார், வேலினதுவலியாலே பகைவரதயானையைக் கதனறுப்பா, வருத்திக்கோறலிற் காலினையும் பற்றினோரையுமொப்பா, செருசகிஞற் கடல்தோரத்தன் மலையகழ்த லென்கின்ற இத்தொழிலைவல்லார், ஆண்டொழிலா, நுமராத் சிறப்புப்பெற்றாராகியவர் நான்குநூலுயிரமென்னும் எண்ணிடத்தாரென்க.

எயிலதுதுப்பை யடைகின்றவெயினென்றுமாம்.

(சுச)

சிக்கத்துரிபோர்த்தசெழுங்வேடகமும்வாளும்
பொங்குகதிர்வேலும்பொருவில்லுமுடன்பரப்ப
மங்குல்டைமின்னுமதியுஞ்கடரும்போல
வெங்குடொழிற்கூற்றுமரணசேரவிரிந்தன்றே.

கேடகத்திற்கு ஞாயிறும், வாளிற்கும் வேலிர் குமன்னும், வில்லிக்குப் பிறையு முவமை.

இ-ள். இக்காலாட்படையும் கேடகமுதலியவற்றைப்பரப்பிக் கூற்றுந் தனக் கோரரணச்சேரும்படி விரிந்ததென்க.

(சுரு)

வேறு.

செம்பொனீண்டுடித்தேர்மன்னமன்னற்குப்
பைம்பொனாழிதொட்டான்படைசுட்டிமு
னம்பொனெண்கழுநாயிராவணம்
வெம்பவேநன்னவெல்கெனவாழ்கதினார்.

ஆழிதொட்டான் - * ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி.

இ-ள். அங்கனம் படையைசகாண்கின்ற மன்னர்மன்னற்கு ஆழிதொட்டான், இறையே! மதத்தவாகியநாகம் அறுபதிறற்பது, மதம்பொழிவானின்றன ஈராயிரம், மதஞ்செறித்தன ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு, இளையகளிறும் ஈராயிரத்தைஞ்ஞாறு; இக்குஞ்சரங்களையினவாகள் கோடியேவிருத்தியாவுடையராயிருப்பார்; குகிளா யாறாயிரத்திரட்டி, புரலி யறுபதினாயிரம், பாய்மாவும் அறுபதினாயிரமாயிருக்கும்; பூனாகியவவர் அம்மாவைப் பண்ணியேறினார்; மாவவத்தகத்தன்

* ஏனாதிபென்பது அரசனாகக் கொடுக்கப்படும் பட்டம்; வெண்பா. “போர்க் கட லாற்றும் புரவித்தோப் பல்படைக்குக் - கார்க்கடல் பெற்ற களையன்றோ - போர்க்கெல்லாம் - தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே - ரேனாதிப் பட்டத் திவன்.” என்பதனுணர்.

வாகியதரகம் ஆண்மைய, நிறத்தன, வெண்குளம்புடையனவாயிருக்கும்; சிந்துவின் களையனவாகியதரகம் ஆலுவ, கோலத்தனவாயிருக்கும்; பாரசூரவம்பல்லவமெனும் பதியிப்பிறத்தரகம் ஆற்றல, நிறத்தன, வண்புகுவனவாயிருக்கும்; மாரட்ட தேசத்தகத்தனவாகிய குதிரை மயிற்கழுத்துப்போலு நிறத்தனவாயிருக்கும்; மரக்கலத்தின்வந்திழிந்தகுதிரைகள் பவளக்குளம்புடையனவாயிருக்கும். இப்புரவி பண்ணுறுத்ததேர் இருபதினாயிரத்தறுநூறு. இத்தேராட்கள் கூற்றினுக்கிடுபவராயிருப்பவர்; சிறப்புப்பெற்றராக்யவவர் நான்குநூறாயிரமென்னுமெண்ணிடத்தார். இக்காலாட்படையுங் கூற்றும்அரண்சேருமபடி பரந்ததென்றுசொல்லிப் படைகாட்டினான், அதுகண்டு அவனும் ஐராவணத்தைக் கலிகவெறினான்; அப்பொழுது வெல்கவென்று வாழ்த்தினுரென்க.

இவ்வியானைக்கு இதுபெயர்.

(௬௬)

சிறுவெண்சங்குமுரன்மனதிண்முர
சறையுமாக்கடல்காரெனவார்த்தன
நெறியினல்கிண்புள்ளநிமித்தமு
மிறைபயன்நண்வலனுழற்றிசைந்தரோ.

இ - ள். அப்பொழுது சங்குமுழங்கின; முரசு கடலுங் காருமெனவார்த்தன; நெறியிலே பறவைகளும், நிறைகுடமுதலியனவும் நண்மையேயறிவித்தன; இறைவன்வலக்கண் பலகாலும் துடித்ததென்க.

(௬௭)

மல்லல்யானைக்கறங்குமணியொளி
யல்லதைங்கநுமன்கொழுந்தாரொளி
கல்லெனாப்பொலிமிக்கொளிர்வான்மினிற்
செல்லுமாக்கடல்போன்றதுசேனையே.

இ - ள். சேனை இவ்வொலிகளுமிக்கு வாளொளியோடே நடப்பதொரு கடலை யொத்ததென்க.

“விக்கிதம் வந்திதம் வெல்லு முபகண்ட - மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து.” (௬௮)

மாலேமாமகிவெண்குடைமல்கிய
கோலக்குஞ்சிநிழற்குளிர்பிச்சமுஞ்
சோலையாய்ச்சொரிமும்மதத்தானிலம்
பாலேபோய்மருதம்பயந்திட்டதே.

இ - ள். பாலேநிலம் குடையாலுங் குஞ்சியாலும் பிச்சத்தாலுங் குளிர்கிழற் சோலையாய், மதத்தாலே பாலேத்தன்மைபோய் மருதத்தன்மையை யுண்டாக்கிற் றென்க.

(௬௯)

மன்றன்மாமயிலார்த்தெழமானினங்
கன்றினோடுகலங்கினகாற்பெய
வென்றிவேற்படையஞ்சிவனத்தொடு
குன்றெலாங்குடிபோவனபோன்றவே.

இ - ன். பெடையோடுகென்ற மயில்களெல்லாம் ஆர்த்தெழுதலாலும், மா
னிளங்களெல்லாம் கன்றோடே கலங்கியோடுதலாலும், படைக்கஞ்சிக் காடுமலையுங்
குடிபோவனபோலேயிருந்தனவென்க. (எ0)

வேறு.

படுகண் முழவினிமிழருவிவரையுங்காடும்பலபோகி
யிடுமண்முழவினிசையோவாவேமாங்கதநாடெய்தியடி
னெடுவெண்ணிலவினெற்றிதோய்நிழலார்செம்பொற்புரிசையே
கழமண் காவல்கருதினாக்கோயிலாகக்கருதினான்.

இ - ன். சீவகன்காத்தற்றொழிலையுடைய மண்ணை அவன் காக்குமாறுகருதிய
கோவீர்தன் அருவியையுடைய பலவரையையுங் காட்டையும்தோய் ஏமாங்கதத்
தைச்சேர்ந்தின்பு புரிசையின்புறத்தையே தனக்குக்கோயிலாகக்கருதினானென்க.

மதிப்புறத்தே விட்டான்.

(எ1)

போகமகளிர்வலப்பெருங்கண்டித்தபொல்லாக்கனாக்கண் டா
ராகமன்னக்கொளிமழுங்கிற்றஞ்சத்தக்கருளினும்
கூகைகோயிற்பகற்குழறக்கொற்றமுரசம்பாடவிந்து
மாகடுபத்தேதார்சொரிந்தெங்குமண் ணும்விண் ணுமநிரந்தலே.

இ - ன். அவன்விட்டபொழுது கட்டியங்காரன்தேவிமா வலக்கண்டித்த;
அவர் கனாக்கண்டார்; அவற்குமேனி யொள்செட்டது; அவையேயன்றிக் கூகை
கோயிலிலே பகலேயிருந்து அஞ்சத்தக்கருளாலேகுழற, முரசு ஒலியலிய, மாகத்தி
னின்றும் குருதிசொரிய, மண்ணும்விண்ணுமநிரந்தவென்க.

பூகம்பமும், வெள்ளியும்.

(எ2)

கூற்றம்வந்துபுறத்திருந்ததறியான்கொழும்பொனால்கள்வான்
வீற்றிங்கிருந்தேனெனமகிழ்ந்துவென்றிவேழமிருதாறுங்
காற்றிப்பரிக்குந்தேர்நாறுங்கடுங்காலிவுளியாயிரமும்
போற்றிவிடுத்தான்புனைசெம்பொற்படையேபடுத்திப்புனைபூணான்.

இ - ன். பட்டுப்போய்ப் பொன்னாலகை யாளுதற்குரியாளுகியபூணான் சீவகன்
வந்து தன்னைக்கோற்றகுப் புறத்திருந்ததறியானும் இனிக் கோவீர்தனையுங்கொன்று
வீற்றிருந்தனன்றோ வென்றுகருதித் தன்னினைவுமுடிந்ததென்று தன்னைப்போற்றி
மகிழ்ந்து வேழமுதலியவற்றைப் பொற்படைகளாலேயணிந்து கோவீர்தனுக்குப்
பொகவிட்டானென்க.

பொன்னாலகாளுதற்கென்றுமாம்.

(எ3)

மன்னனாங்கோர்மதவேழம்வாரிமணானென்பதூஉ
மின்னுங்கொடித்தேர்விசயமும்புரவிபவனவேகமும்
பொன்னிப்புனைந்துதான்போக்ககிகழ்வதோரான்மகிழ்வெய்தி
மூன்பான்விட்டவிளக்களிற்றினிரட்டிவிடுத்தானெனமகிழ்ந்தான்.

இ - ள் : அவற்றிற்குநிகராகக் கோவீந்தன் னான் வேழங்களில் வாரிமனாள்
னென்னும் வேழத்தையும், தேர்களிலே விசயமென்னுந்தேரையும், புரவிகளிற்
பவனவேகமென்னும்புரவியையும் அவனிடத்தேபோகவிட, மகிழ்ந்து யான்முன்
களிற்றோடே போகவிட்டனவற்றின் இரட்டிசிற்ப்புடையனவற்றை வரவிட்டா
னென்று கட்டியங்காரன் மகிழ்ந்தானென்க.

நின்பெரும்படை யென்கிறுபடைக்கு நிகர்க்குமென்பதுதோன்ற வரவிட்டா
னென்றுணராமையின், நிகழ்வதோரானென்றா. (எசு)

வேறு.

விங்குதீர்விதையததார்கோன்கட்டியங்காரன்றன்னோ
டாங்கவனொருவனாகியன்பெனுமயில்சொள்வாளால்
வாங்கிக்கொண்டுகிரையுண்பான்வஞ்சத்தாற்குழந்தவண்ண
மோங்குநீரோதலேலிக்குரைரயாமுழாததுமன்றே.

இ - ள் : கோவீந்தன் கட்டியங்காரன்றன்னோடு கூடியிருந்து அன்பென்னும
கூடாமெகொண்டவாளாலே யவனுயிரை யவ்விடத்தே வாங்கிக்கோடற்கு வஞ்சனை
யாலே குழந்தசெய்தியை யாம் உலகிற்கு அறிய வுரைப்பேமென்றாரென்க.

அன்பென்றது சீவகனை; ஆகுபெயா.

(எடு)

பெருமகன்காதற்பாவைபித்திகைப்பிணையன்மலை
யொருமகனோககினையுயிரொடும்போகடாத
திரும்பளவடகுப்பாலானருந்திரிபன்றியெய்த
பருமகனாகுமென்றங்கண்முரசுறைவித்தானே.

இ - ள் : கோவீந்தன் அன்புவைத்தபாவையாகிய ஒப்பில்லாதமகள், தன்னை
நோக்கினா யுயிரையாங்குந்திரு, அவட்குக்கணவனாவான் எய்தற்கரியதிரிபன்றி
யெய்த அரியமகனுமென்று முரசைச்சாற்றுவித்தானென்க. (எசு)

ஆய்மதக்களிறுதிண்டேரணிமயிர்ப்புரவியம்பொற்
நாய்கதூர்ச்சிவிசைசெற்றிக்கலந்தவைதுரைகளாகத்
தோய்வரையுலகவெள்ளந்தொன்னகாததொககதேபோ
லாய்முடியரசுவெள்ளமணிநகரீண்டிறுந்தன்றே.

உலகவெள்ளம் - உலகத்தைக்கொள்ளும்வெள்ளம்.

இ - ள் : செறிந்த நீரையுடைய யுகாந்தவெள்ளம் வரைகளோடு நகரிலே
தொக்கதுபோலே அரசுவெள்ளம் களிறுமுதலியனசெற்றிக் கலந்தவை துரைகளா
கக்கொண்டு அணிநகரிலே யீண்டிறுந்தன்க. (எசு)

நல்லவள்வனப்புலவாங்கநகைமணிமாலேமார்பர்
வில்லன்றேயுவனிப்பாரும்வெங்கனைதிருத்துவாரும்
சொல்லுமினெமக்குமாங்கோர்சிலைதொடநாளென்பாரும்
பல்சரம்வழங்குவாரும்பரிவுகொள்பவருமானார்.

இ - ள். தம்மை இலக்கணையதமுரு மனத்தையனைவித்தலின், அவ்வரசர் அன்றே வில்லையெய்ததொடங்குவாரும், திருத்துவாரும், எமக்கும் அவ்விடத்தே சிலைதொட நாட்சொல்லுமினென்பாரும், வழங்குவாரும், இவையுமறியாதே பரிவு கொள்வாருமாயினாரென்க.

வாங்க - இழுக்கவென்றுமாம்.

(எஅ)

பிறையெயிற்றெரிகட்பேழ்வாய்ப்பெருமயிப்பைம்பொற்பன்றி யறையெனத்திரியுமாப்பொற்பூமியினிறைந்துமன்ன ருறுகணையொன்றுமல்லுமுடன்பிடித்துருவநேமிப் பொறிதிரிவதனைநோக்கிப்பூமுடிதுளக்கினின்றார்.

அறை - * பத்திராலாபனம்.

இ - ள். எயிறுறுதலியவற்றையுடைய பொற்பன்றி யென்னை யாவராலும் எய்யவரிதென்று சாற்றுகின்றதென்னத்திரியுமநீலத்தே மன்னரெல்லாநிறைந்து கணையொன்றையும் வில்லையுஞ் சேரப்பிடித்துச் சக்கரத்தினுள்ளே பன்றிதிரிவதனை நோக்கித் தலையசைத்துநின்றாரென்க.

(எக)

ஏந்தெழிலாகஞ்சாந்தினிகொடியெழுதிக்காதிற்
காய்ந்தெரிசெம்பொற்றோடுங்சனமணிக்குழையுமின்ன
வேந்தருள்வினிதைவேந்தர்வெஞ்சிலைநளரவாகி
யாய்ந்தபொற்பன்றிறெற்றியருந்துகளார்ப்பவெய்தான்.

இ - ள். அவ்வரசரில், வினிதையிலரசன் நனதாகத்தே யெழுதுகொடியைச் சாந்தாலேயெழுதிக்காதுவே தோடுங்குழையுமின்ன வில்லையெனவாங்கிப் பன்றிய் னெற்றியிலே யம்புபட்டுத் துகளெழு வெய்தானென்க.

(எடு)

குடர்தொடர்குருதிக்கோட்டுக்குஞ்சரநரத்தார்தோன்
சுடர்கதிர்ப்பட்டமின்னச்சுரும்பிமிர்சண்ணிசிந்த
வடர்கதிர்ப்பைம்பொற்பூணுமாரமுமகலத்தொல்கு
படர்சிலைகுழையவாங்கிப்பன்றிபைப்பதைப்பவெய்தான்.

குடர்தொடர்ந்த குருதிக்கோடு, குஞ்சரமென்றபெயர்க்கு அடை. குஞ்சரநரம் - அஸ்தினபுரம்.

இ - ள். கோன், மின்னச் சிந்த ஒல்க வில்லை வளையவாங்கிப் பன்றியைத் துளங்கவெய்தானென்க.

அடர் - நெருக்கம்.

(எக)

வார்ப்பதுத்துளிக்குமாலேவாண்டிடித்தொடுததுநாலக்
கார்ப்பதங்கடந்தவண்கைக்காம்பிள்காவன்மன்ன
னேர்மதக்கேழலெய்வானேறலும்பொறியினேறுண்
டார்ப்பதக்களிற்றுலேந்தர்க்கருகையாகவிழ்ந்தான்.

* பத்திராலாபனம் - தான் துன்பமடையாதிருத்தலைச்சொல்லுதல். பத்திராலம்பனமென்றும், பத்திராலேபனமென்றும், வச்சிராலம்பனமென்றும், வச்சிராலே பனமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இ - ன். காரினதுசெருக்கைவென்ற கையினையுடைய காம்பிலியின்மன்னன்
சேழலையெய்யவேண்டி முடியிற்கட்டி மதுத்துளிக்குமாலைநாலும்படி விசையுடனே
சக்கரத்தேயேறினவளவிலே யதன்விசையினாலே யேறுபட்டு வேந்தர்க்கு ஒருகை
யாக வீழ்ந்தானென்க. (அஉ)

முலைவட்டப்பூணுமுத்துமுயங்கலிற்கிழிந்துபொல்லா
விலைவட்டத்தாமமாற்பிற்கோசலத்திறைவனெய்த
முலைவட்டக்குருநியம்புவானின்மேறசூசலுய்ப்பான்
சிலைவட்டநீங்குகின்மேற்செவ்வனையெழுந்ததன்றே.

முலையிடத்துவனந்தபூணும் முததம்படுத்திற் பூக்கிழிந்து பொல்லாதாகியதாம்.
இனிப் பொல்லாமுத்தென்று கூட்டித் துனையூத நாயகமுத்தென்றுமாம். குலை
வட்டம் - அம்பிற்குதை.

இ - ன். கோசலநாட்டினிறையவனெய்தவம்பு, வானிடத்தே பூசலைச்செலுத்
துதற்கு வில்லின்வட்டத்தினின்றாகி நேரே யெழுந்ததென்க. (அங)

ஊடியமடந்தைபோலவுறுசிலைவாந்தவாரா
தாடெழுவனையதன் டோளவந்தியனதனைநோன
னாடெழுந்தார்ப்பமற்றநங்கிலைமுரித்திட்டம்பே
வாடினன்பிடித்துகின்றான் பணமகன்போலநின்றான்.

ஆடு - வெற்றி.

இ - ன். அவந்தியில்நேந்தன் நன்சிலை பூடியமடந்தையைப்போலே வளைக்க
வனையதாக அதனைப்பொருளாய் அச்சிலையை வலியுடனேவாங்கி நாடார்ப்ப முரித்து
அமையேயிடித்து வாடினனாய்கின்றான் ; நின்றவன் மணமகன்போல நின்ற
னென்க. (அச)

பில்கித்தேனொழுஞ்ஞக்கோதைப்பிறர்மனையாள்சென்ற
வுள்ளத்தையுணர்வின் மிக்கானொழித்திடப்பெயர்ந்ததேபோன்
மல்லனாமகதராசனெய்தகோன்மருவிலோடிப்
புல்லியப்பொறியைமோந்துபுறங்கொடுத்திட்டதன்றே.

இ - ன். பிறர்மனையாளிடத்துச்சென்றநெஞ்சையறிவான்மிக்கான்மீட்க, அது
மீண்டாற்போலே மகததேயத்திலரசன்எய்தகோல் கண்டார் இதுபடுமென்றுமருளும்
படி யோடி அப்பொறியைப்பொருந்தித் தீண்டி. மீண்டுபோயிற்றென்க. (அடு)

தென்வரைப்பொதியிலாரமகிலொடுதேய்த்ததேய்வை
மன்வனாயகலத்தப்பிமணிவடந்திருவில்லீச
மின்னெனவிட்டகோலைவிழுங்கக்கண்டமுங்கிவேர்த்துக்
கண்மலிந்திலங்குதின டோட்கலிங்கர்கோன்மெலிந்துமீண்டான்.

இ - ன். கலிங்கத்தினரசன் ஆரம் அகிலொடுதேய்த்த குழம்பையப்பி வடம்
மின்னெனவில்லீசாநிற்க எய்தகோலைப் பொறி விழுங்கக்கண்டு இரங்கவேர்த்து
மேனிமெலிந்து மீண்டானென்க. (அசு)

கன்மழைபொற்குன்றேந்திக்கணநிராயன்றுகாத்து
மன்னுயிரின்றுகாக்கும்வாரணவாசிமன்னன்
மின்னிழைசுடரவாங்கிவிட்டகோலுற்றுரூதாய்
மன்னுயிர்படுங்கநாணிமண்புக்குமறைந்ததன்மே.

இ - ள். அன்று கன்மழைக்குக் குன்றையேந்தி நிராயைக்காத்து இன்று உயி
ரைக்காக்கும் வாரணவாசியின்மன்னனெய்தவம்பு, அதனிடத்தே யழுந்தநாணிச்
சிறிதுற்று மிகவுருதாய் மக்கள் தம்மேலேவருமென்று நடுங்கும்படி போய் மண்
புக்கு மறைந்ததென்க. (அ௭)

எரிகதிர்ப்பைம்பொற்சுண்ணில்லங்கமெய்ம்முழுதுமப்பிப்
புரிகழலணிந்தநோர்ரூட்போதனபுரத்துவேந்த
னரிதினிற்றிகிரியேறித்திரிந்துசாணசுழன்றுசோர்ந்து
விரிகதிரக்கடவுளபோலவெறுநிலத்தொலிப்பவீழ்ந்தான்.

இ - ள். சுண்ணத்தையப்பிக் கழலையணிந்தகாலையுடைய போதனபுரத்தின்
வேந்தன் சக்கரத்திலே யரிதாகவேறி அது கொள்ளிவட்டம்போற்றிரிதலின், அதில்
சிற்றலாற்றாதே கணசுழன்று சோர்ந்து பலரும் ஆரவாரிக்கும்படி ஞாயிறு தன்
வட்டத்தினின்றும் நிலத்தேவீழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தானென்க. (அ௮)

மலையச்செஞ்சாந்துமுந்நீர்வலம்புரியீன்றமுத்து
மிலைவைத்தகோதைநல்லாரிளமுலைப்பொறியுமாந்து
சிலைவைத்தமாபிற்றென்னன்றிருமணிப்பன்றநோக்கிக்
தலைவைத்ததம்புந்தானுந்தரணிமேற்பாத்தம்வைத்தான்.

இ - ள். சாந்தும் முத்தும் முலைத்தழும்புநிறையப்பட்டு மலையை யொப்பாக
வைத்த மாபிற்றென்னனெய்தவம்பும் பன்றியைநோக்கிச் சென்று தலைவைத்தது;
தானும் நின்றலாற்றாது நிலத்திலே காலைவைத்தானென்க. (அ௯)

விற்திறல்விசயனென்பான்வெங்கணைசெவிட்டிநோக்கி
யொற்றுபுதிருத்திக்கைம்மேலுருட்டுபுநேமிசாரந்தான்
குற்றதன்சிலையின்வாய்ப்பெய்துவெமைபகழிவாங்க
விறுவின்புழிந்துபோயிற்றிமைப்பினிலங்கித்திட்டான்.

இ - ள். விசயன் நன்கணையை யொருக்கடித்துநோக்கி யிடக்கைமேலே
யழுங்கிக் திருத்தி யுருட்டாநின்று நேமியிலேகுதித்துத் தனக்குற்றவில்லிலேநொ
டுத்துச் சிறகமைந்த அப்பகழியைவாங்கினாக, யில் இரண்டாய் முறிந்துபோயிற்று;
ஒருகணத்திற் குதித்தானென்க. (௧௦)

குண்டலமிலங்கவாங்கிக்குனிசிலையுறையினீக்கிக்
கொண்டவன்கொழும்பொற்றருமாரமுமிளிரவேறிக்
கண்டுகோனிறையவாங்கிக்காதுமறிதலோடும்
விண்டிராணற்றதாங்கேவிசயனும்விக்கமற்றான்.

இ - ள். அவன் குண்டலமில்லங்கும்படி. சேமவில்லைவாங்கிக்கொண்டு உறையின்னுரீக்கித் தாருமாரமும் பிறழவேறிப் பன்றிமூன்றுங் கூடுங்காலத்தைக்கண்டு கோலைநிறையவாங்குதலாலே, அது காதிசெல்லமற்றின்தவள்விலே நாணற்றது; அப்பொழுதே யெய்கின்றகருத்தைக் கைவிட்டு விசயனுந் தன்பெருமைகுறைந்தா னென்க.

விண்டு - விகாரம். சீவகனிடத்தே சற்றவின், எய்தற்குரியனாகியவிலவற்கு னுழ் இங்ஙனஞ் செய்தது (௬௧)

உளைவனப்பிருந்தபான்றேரொளிமுடிமன்னரெல்லாம்
வளைவனப்பிருந்ததேநாளாவருமுலைப்போசம்வேண்டி
விளைதவப்பெருமையோரார்விற்றிறன்மயங்கியாருங்
களைநலார்பொறியையாங்கோராஅநாள்கழிந்தவன்றே.

இ - ள். மன்னர்யாவரும் விற்றறல்வளைத்தற்குக் காரணமானதவத்தின்பெருமை நமக்கில்லையென்றோராராய்த் தோளாளுடைய முலைப்போகத்தைவிரும்பி யறிவுமுதலியனகலங்குதலிற் பொறியைக்களையாராக, இப்படி ஆறுநாள் சென்றவென்க.

மயங்கி - மயங்க.

(௬௨)

வேறு.

பனைக்கையானைமன்னாபணியப்பைம்பொன்முடிமேற்
கனைக்குஞ்சுருமபார்மலைதவழ்ந்தமதுவுந்தேனு
நனைக்குங்கழலோன்சிறுவனமவெள்வேல்லலல
னினைக்கலாகாவகையானேராருயிர்மேலெழுந்தான்.

இ - ள். மன்னர்வணங்குதலின், அவர்முடியிற் கனைக்குஞ்சுரும்புந் தேனு மாந்த மாலையின்மதுத் தவழ்ந்துநனைக்கும் அடியையுடைய சச்சந்தன்புதல்வனாகிய வேல்வெற்றியையுடையவன் அவர்நனைக்கவொண்ணாத வஞ்சனையாலே பகைவருயிரைக் கொள்ள எழுந்தானென்க.

உம்மை மாறுச

(௬௩)

காரின்முழங்குங்களிறுங்கடலின்முழங்குந்தேரும்
போரின்முழங்கும்புரவிக்கடலும்புகைவாட்கடலுஞ்
சீரின்முழங்குமுரசுமலறுஞ்சிறுவெண்சங்கு
நீரின்முழங்கமுழங்குநீலபானையிவார்தான்.

முன்னின்றிரண்டின்னும், உவமப்பொரு. போரின், இன் - ஏது. சீரின - சீரோடு.

இ - ள். களிறுமுதலியன நீர்மையோடேமுழங்காநிற்கத் தான் கரியயானையை மேற்கொண்டானென்க. (௬௪)

கல்லார்மணிப்பூண்மாராபிற்காமனிவனையென்ன
வில்லார்கடலந்தானேவேந்தர்குழாததுட்டோன்றப்
புல்லான்கண்ணினோக்கிப்புலிகாண்கலையிற்புலம்பி
யொல்லாநொல்லானாகியுயிர்போயிருந்தான்மாதோ.

இ - ள். அவ்வியானின்மேல்வந்த வேலான் வேந்தர் இவனேகாமனென் னும்படி அவர்குழாத்திலேதோற்றினானாக, தானிற்குமுறைமையினிற்கமாட்டாத கட்டியங்காரன் பொருந்தானாய்த் தான் கண்ணானோக்கிப் புலிகாண்கலைபோல் அறிவு மூதலியனபோயிருந்தானென்க. (௬௫)

புலியாப்புறுத்திக்கொண்டேன்போக்கிவிட்டபிழைப்பும்
வலியார்திரடோண்மதன்னினிவனைப்பிழைத்தபிழைப்பு
நலியுமென்னை நலியுமென்னுக்களிற்றினுச்சி
யிலையார்கடகத்தடக்கைபுடைத்துமெய்சோர்ந்திருந்தான்.

இ - ள். புலியை யகப்படுத்திக்கொண்டயான் அதனை வாலுருவியிட்டதப்பும் என்னைநலியாநிற்கும்; மதனாகியவவனை யிவன் றப்பினதப்பும் என்னைநலியாநிற்கு மென்றுகடிக் களிற்றினுச்சியிலே கையைப்புடைத்து அவசமாயிருந்தானென்க.

யாப்புறுத்திக்கொண்டேனென்றது - அநங்கமாலேகூத்திற் சீவகன் றனியே வந்தமை கருதி. (௬௬)

மைபூத்தலர்ந்தமழைக்கணமாழைமானேர்நோக்கிற்
கொய்ப்பூவகோதைமடவார் கொற்றங்கொள்கென்றேத்தப்
பெய்ப்பூங்கழலான்வேழத்திழிந்துபிறைபோற்குலாய
செய்ப்பூன்சிலைநாணெறிந்தான்சேரார்நாளுக்கணவே.

மாழை - இளமை. குலாயசிலை; செய்யப்பட்டசிலை; நாண்பூண்டசிலை.

இ - ள். மையழகுபெற்றலர்ந்த கண்முதலியவற்றையுடைய மடவாரேத்தக் கழலான் இழிந்துநின்று சிலையின் நாணையெறிந்தான்; அப்பொழுதே பகைவர்நாள் உலத்தனவென்க.

பின்னைகளையும், அவனையுஞ் சேரக்கோறவிற்சேரா ரென்றார். (௬௭)

வேறு.

கனிபடுமொழியிடைனகாரிநகவற்றவந்து
குனிசிலேதோற்றமன்னர்கொங்குகொப்புளிக்ஞரீலப்
பனிமலர்க்காடுபோன்றார்படர்சிலைதொடாதவேந்த
ரினிதினின்மலர்ந்தவேரார்தாமரைக்காடுபோன்றார்.

இ - ள். கனிபோலுமொழியினானது அழகு கேள்வியான்வருத்துதலின், வந்து சிலைதோற்றமன்னர் ஞாயிறுபோன்ற சீவகனைக்கண்டு நீலத்தினெருக்கத்தையொத் தார்; சிலைதொடாதவேந்தர் அவனைக்கண்டு கொங்குகொப்புளிக்ஞர் தாமரையினெ ருக்கத்தை யொத்தாரென்க. (௬௮)

போர்த்தகல்விசும்பின்வந்துபொறிநிரிபன்றிமூன்று
நீர்த்தகப்புணர்ந்தபோதினெடுத்தகமூன்றுமற்றுச்
ஞர்த்துடன்வீழ்நோக்கிச்சுசெரஞ்சிதறவல்லா
னோர்த்தொன்றேபுணர்ப்பநாடியொருபகல்காறுநின்றான்

போருக்குத் தகுதலையுடைய பன்றி; என்றது ஒன்று இடந்திரிய ஒன்று வலந்திரிகின்ற மாறுபாட்டினை.

இ - ள். நெடுந்தகை பொறியாலே விசும்பிற்றிரிகின்ற பன்றிமூன்றும்வந்து நீர்மைதகப்புணர்ந்தகாலத்து அவை சேரவற்றுச் சுழன்றுவிழும்படி யோர்த்துப் பல சரத்தைச்சிதறவல்லவன் இப்பொழுது அவைமூன்றும் ஒன்றாந்தன்மையேகூடுதற்கு நாடி ஒருமுகுர்த்தத்தளவும நோக்கி நின்றானென்க.

இவன் குப்புற்று நேமியில் நிற்குங்காலத்து அவையும் ஒன்றாமாதலின், ஒன்றேபுணர்ப்பவென்றா. (௧௧௧)

பொறியின்மேலேழமேற்றானுணர்நோதல்செய்யா
நெறியின்விலுந்நிற்பநிழன்மணிப்பன்றியற்று
மறியுமோவென்றுமுன்னேமணிமுடிசிறிவிழந்த
செறிதழன்மன்னர்க்குத்தீயைத்தீவினாத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். திகிரிமேலேறுதலுமறியானாய் போகின் நகுவரென்னுநானுந் போதலைச்செய்யானுமாய் வில்லையென்றிற்ப, பன்றி யற்றுவிழுமோவென்றுகூறி, முன்பு விழந்தமன்னர் நக்குத் தீயைக் கோபத்தை விளைத்துக்கொண்டாரென்க.

நெறியினென்றார், தொழிற்கேற்ப நின்றநிலைதோன்ற. சிதறி - சிதற. (௧௦௦)

சுரற்றலைமணிகளவேயந்தநுந்துபொற்றிகிரிசெம்பொ
னுரற்றலையுருவப்பன்றியிடம்வலந்திரியநம்பன்
வொற்றலைப்புட்டில்விக்கிவெஞ்சிலைகணையோடேந்திக்
ருரற்றலைவண்டுபொங்கக்குப்புற்றுநேமிசேர்ந்தான்.

செச்சிலியின்றலைபோன்ற நிறத்தையுடைய மணிகளவேயந்த உருவப்பன்றி. புட்டில் * விரற்சாடு. குரல் - மயிர்.

இ - ள். திகிரியின்மேலுண்டாகிய உரவிடத்துப் பன்றிகள் இடத்திலும்வலத்திலும் திரியாநிற்க, நம்பன் வீக்கி யேந்தி வண்டுபொங்கும்படி குறித்து அத்திகிரியைச் சேர்ந்தானென்க. (௧௦௧)

ஒள்ளுழல்வரைபழுணுமொளிர்மணிக்குழையுமின்ன
வொள்ளுழற்கொள்ளிவட்டம்போற்குலாய்ச்சுழலப்பொன்றா
னொள்ளுழனெய்நக்கமண்டலமாகநின்ற
னொள்ளுழற்பரிதிமேலோர்பரிதிநின்றதனையொத்தான்.

வைரப்பூணும், அழலபோலுமணிக்குழையும், பொன்னுணும் மின்ன நின்றனென்க.

இ - ள். அழலைநக்கநேமி அவ்வுழலையுடைய கொள்ளிவட்டம்போலே சுழலா

* இதனை விரற்சாடு என்றுங் கூறுதற்கிடமுண்டு; கைச்சாடு என்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது. இப்பெயர் இக்காலத்து வழக்கமின்மையால் இதனுருவம் இன்னது தானென்று நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை.

நிற்க, அதன்மேலே மண்டலவிருப்பாகநின்றவன் தானிருத்தற்குரிய மண்டலத்தி னுள்ளிராதே அதன்மேலே யொருஞாயிறுகின்ற தன்மையையொத்தானென்க.

பரிதி-வட்டம்; * “பரிதி போகிய புடைகளை கட்டி” என்றற்போலக்கொள்க.()

அருந்தவக்கிழமைபோலவிரூதவில்லாநாண்வாய்த்
ந்ருந்தினுர்சிந்தைபோலுந்திண்சரஞ்சுருக்கிமாறு
யிருந்தவன்பொறியும்பன்றியிறற்றரும்பொறியும்ற்றாங்
கொருங்குடனுதிரவெய்தாநூழித்தீயுருமோடொப்பான்.

தவக்கிழமை இரண்டிற்குமுடிவமை. இவ்வடிவமைகூறிற்று, வீசயனுக்கு அவை இற்றும், அற்றும் போனமைகருதி. திருந்தினுர் - இருடிகள்.

இ - ன். உருமேற்றையுந் தீயையுமொப்பான் தவக்கிழமைபோல இரூதவில் லில் அருதநாண்வாய்த் தொடுத்தசரத்தை வில்லினுள்ளையாம்படி நிரம்பவளைத்துக் கட்டியங்காரன்நல்வீனையும் பன்றியாகியபொறியுந் சேரவந்து அவ்விடத்தேவழும் படி யெய்தானென்க.

அதனையெய்தவன்றே யடனுப்படுதலின், உடனென்றா. (௧0௩)

இலங்கெயிற்றேனமேவுண்டிருநிலத்திடித்துவிழக்
கலங்குதெண்டினாயுங்காருங்கடுவளிமுழக்குமொப்ப
வுலம்புமுரசங்கொட்டியொய்யெனச்சேனையார்ப்பக்
குலம்பகார்தறைந்துகோடாங்கோவிந்தன்குறினானே.

இ - ன். அப்பன்றி யங்கனமேவுண்டு இடிதது நிலத்தேவியூதலிற் சேனை கடன்முதலியஉற்றையொப்ப முழங்காநின்று முரசைக்கொட்டி யாராநிற்ப, கோமா னாகியகோவிந்தன் கிடகன் குய்த்தைக் கட்டியங்காரனுக்கு முற்படக்கூறிப் பின்பு எல்லாருமறியச் சாற்றினென்க.

இனிக் குலத்தைப்பகார்து நினைக் கொல்வேனென்று வஞ்சினங்கூறினா னென்றுமாம். (௧0௪)

வானிடையொருவன்றோன்றிமழையெனமுழங்கிச்சொல்லுந்
தேனுடையலங்கல்வெள்வேற்சீவகனென்னுஞ்சிங்கம்
காணுடையலங்கன்மாலேக்கட்டியங்காரனென்னும்
வேன்மிடைசோலேவேழத்தின்னுயிர்விழுங்குமென்றான்.

இ - ன். வானிடத்தேதோன்றிச் சொல்லுமொருவன் சீவகனென்னுஞ்சிங்கம் வேலாகியசோலையில்நிற்கின்ற கட்டியங்காரனென்னும் வேழத்தினுயிரை விழுங்கு மென்று கூறினென்க.

ஒருவன் - இயக்கன்.

(௧0௫)

வேறு.

விஞ்சையர்வெம்படைகொண்டிவந்தாயென
வஞ்சுவலோவறியாயெனதாழ்முலை

வெஞ்சமமாக்கிடின வீக்கறுத்துன்னொடு
வஞ்சனைவஞ்சமறுத்திடுகென்றான்.

இ - ள். விஞ்சையர்படையைக் கொண்டுவந்தாயென்று யான் அஞ்சுவேனோ? எனதாற்றலை நின்றந்தையறிவன்; நீயறியாய்; இனி யாம் போர்செய்திட்டால் நின் னையும், என்னைக் களவாற் கொலைசூழ்ந்த கோவிந்தனையும், அக்களவைத்தீர்த்து வீக்கமறுத்திடுவேனென்றானென்க.

வீக்கம் - பெருமை.

(௧௦௬)

சூரியந்தகாண்டலுஞ்சூரியகாந்தமஃ
தாரழலெங்குனங்கான்றிடுமங்குனம்
பேரிசையாளிசைகேட்டலும்பெய்ம்முதிர்
காரிடிபோன்மதனன்கனன்றிடான்.

இ - ள். சூரியகாந்தமாகியவது சூரியனைக்கண்டவனவிலே யழலை எங்குனம் காலும்? அதுபோல மதனன் சிவகன்வெற்றியைக் கேட்டவனவிலே கார்காலத்தின் முகிலிடிபோலக் கொபித்தானென்க.

(௧௦௭)

நாற்படையுநகனிநுநாஸிமாவொடு
நூற்பந்தேருநொழிப்பினிறபண்ணி
நாற்படையுநதொருத்தாந்மக்கணச்சிசிலே
வேற்படைவிரரொர்நூற்றுவாதொக்கார்.

இ - ள். கட்டியங்காரன் சாலாளாகியபடையுந் கனிநும் மாவும் நூல்வழிப் பட்டதேருமாகிய நால்வகைப்படையையும் ஒருகணத்திற்சமைத்துத் தொகுத்தான்; தொகுத்தவனவிலே வேற்படைவீரராகிய அவன்மக்கள் நூற்றுவருந் தொக்காரென்க.

(௧௦௮)

நஞ்சுதோய்த்த அலகையடைய வேல்.

விறற்றிலான்வெய்யதானையும்விற்குபு
செற்றெழுந்தான்படையுஞ்சினமொய்ம்பொடு
மற்றவர்மணடியவாளமர்நாட்டினு
நூற்றவர்க்குற்றதெலாமுரைக்குற்றேன்.

இ - ள். சிவகன்றானையும், கட்டியங்காரன்படையும், அவர்தாங்களுமுற்று, மொய்ம்பொடு மிகுஞ் சென்ற வாட்போராகியபோரிலே, அவர்கட்குற்ற செய்திக ளெல்லாம் உரைக்கலுற்றேனென்றாரென்க.

(௧௦௯)

உற்றதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

வேறு.

அத்தமாமணிவரையனையதோன்றல
மத்தகத்தருவியின்மணந்தேவோடைய
முத்துடைமருப்பினமுனைக்கண்போழ்வன
பத்தியிழ்ப்பண்ணிபருமயானையே.

இ - ள். அத்தகிரியை யொத்த தோன்றல; அதனருவிபோன் மத்தகத்தே மணந்த ஓடைய; மருப்பின; பனகப்புலத்தை யவரொதிர்த்தவிடத்தே கொல்வன வாகிய பருமயானைகள் அணிகளிலே சமைந்தனவென்க. (கக0)

கோல்பொருகொடுஞ்சிலைகுருநிவெம்பபடை
மேல்வரடக்குபுவேழமேறலின்
மாஸிருவிசும்பிடைமணந்தொண்கொடி
கால்பொருததலிகைக்கானமொத்தவே.

இ - ள். மேலாட்கள் வில்லையும், ஒழிந்தபடைகளையும் வேழங்களின்மேலே யடக்கி அவற்றையேறலின், எடுத்தகொடி. காற்றடித்துஇலையிழிந்த கதலிகைக் காட்டையொத்தனவென்க. (ககக)

க. குடையுடைநிறலினகோலமார்த்தன
கிடுகுடைக்காப்பினகொடொற்பீடிகை
யடிதொடைக்கமைந்தனவாவத்தேர்த்தொகை
வடிவுடைத்துகின்றமுடிவல்லவாபண்ணினாள். (ககஉ)

உ. கொய்யுளைப்புரவிகள்கொளியுநிண்ணுகம்
பெய்கயிறமைவரப்பணிந்துமுனாநூறீஇச்
செய்கயிருயந்தனசிலையுமல்லவுங்
சையமைத்தினைஞருங்கருவிவீசினை

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

இ - ள். மேலேநாட்டின குடையினுடைய நிறலின், அம்புபடாதபடிநாற்றின கிடுகுடைத்தாகிய * காப்பின; பொற்றட்டுக் கோலமார்த்தன, எய்யுங்காலத்து அடி வைத்துநின்றற்கும், எய்தற்றெழுந்ருமமைந்தனவாகிய தேர்த்திரளிலே தலைக்கட் டினையுடையபாகர் புரவிகளைப்பூட்டின துகத்திற்பெய்ச்சயிற்றைத் தேருடனேபிணிச துப் பண்ணினாள்; பண்ணினபின்னா அவை முள்ளுறுத்திய வாய்க்கயிறும் ஆய்ந்து பிடிக்கப்பட்டன; அப்பொழுது தேர்வீரரும் வில்லையும், ஒழிந்தபடைகளையுங் கையி லேயமைத்துக் கவசத்தையணிந்தாரென்க. (ககங)

க. பறந்தியறருக்கினபரவைஞாட்பினுட
கறங்கெனத்திரிவனகயிரிநெருநிய
பிறந்துழியறிகெனப்பெரியநூலொ
குறங்கெழுத்துடையனகுதிரையென்பவே. (ககச)

உ. கொன்னுனைக்குந்தமுஞ்சிலையுங்கூர்ந்துநி
மின்னிலைவாளொழுமிலேச்சேறலுந்
பொன்னரிப்புட்டிலுந்தாரும்பொய்முடி
முன்னுணைத்தாத்தெழப்பரவிமொய்த்தவே.

இவையிரண்டிமொருதொடர்.

* இதனை ரதகுப்தியென்றும், வருதமென்றங் கூறுவர் வட நூலார்.

இ - ள். பறந்துசெல்லுஞ்செலவிலே தருக்கின; பரத்தலையுடைய போரிலே திரிவன; நெற்றிய; தூலவர் பிறந்தவிடமறிகவென்று குறங்கிலேயெழுதின எழுத் தையுடையனவாகிய குதிகாகளை மேலாளாகிய மிலேச்சர் குந்தத்தோடும் வா னோடும் வில்லோடுமேறலின், அப்புரவிகள் கெச்சையுந் தாருமார்ப்ப மொய்த்தன வென்க.

என்ப - அசை.

(௧௧௫)

மாலையுங்கண்ணியுமணந்தசென்னிய
ராலுபுசெறிகழலார்க்குங்காஸினர்
பால்கையிடையறப்பிடித்தபாணியர்
சாலிகையுடம்பினர்தறுகளுளரே.

இ - ள். தறுகளுளர் ஆலுபு சென்னியர், காலினர், * வாண்முட்டி யிடை யறும்படிபிடித்த கையினர், கவசமணிந்த வுடம்பினராயிருந்தாரென்க.

இவா காலாட்கள்.

(௧௧௬)

போர்மயிர்க்கேடகம்புளகத்தோற்பரம்
வாரமயிர்க்குகொடுவள்ளித்தண்டையு
நேர்மரப்பலகையுநினாத்ததானையோர்
போர்முகப்புலிக்கடல்புகுந்ததொத்ததே.

இ - ள். மயிர்க்கேடகம் பரிசையையும், கண்ணுடைத்தகடகினையும், மயிர்க் கிண்கிணையம், பிரப்பங்கொடியாற்பண்ணின பரிசையினையும், வலியபலகையினையும் நினாத்த அக்காலாளாகியபடை புலிக்கடல்புகுந்ததன்மையை யொத்ததென்க.

பரத்தலையுடைய பாடம்.

(௧௧௭)

வேறு.

பாரணைமதத்தப்பல்பெய்ப்பருந்தொடுபரவச்செல்லும்
போர்மதக்களிறுபொற்றோர்நான்காக்கச்சமாகு
மோமணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
காமலிகடலங்காலாட்கற்பகத்தாரினாக்கே.

இ - ள். பவகற்குப் பேயும்பருந்தும் பரவச்செல்லும் மதத்தவாகிய களிதற் றேரும் ஒரோவொன்று நான்காக்கச்சமாகும்; புரவி எழுதூறியிரமாம்; காலாள் எழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௮)

நிழன்மணிப்புரவித்திண்டேர்நிழறுழாய்க்குணர்துருத்து
மழறிகழ்கதத்தயானையைந்தனாக்கச்சமாகு
மெழின்மணிப்புரவியேழாமிலக்கமேழ்தேவகோடி
கழன்மலிந்திலங்குங்காலாட்கட்டியங்காரற்குன்றே.

இ - ள். கட்டியங்காரற்குத் தேரும்யானையும் ஒரோவொன்று ஐந்தனாக்கச்ச மாம்; புரவி யெழுதூறியிரமாம்; காலாள் எழுதேவகோடியாமென்க.

(௧௧௯)

* வாண்முட்டி - கத்திப்பிடி.

வேறு.

குலங்கெழுமகளிர் தங்கேர் லீப்பவு
மலங்குளைப்புரவியுங்களி றுமாளவு
நிலமகனெஞ்சுகையெறிந் துநையவும்
புலமகன்சீறினன்புகைந்ததெஃகமே.

இ - ள். மகளிர் கோலத்தைக்கைவிடவும், புரவியுங் க்ளிறும்படவும், தன் கணவராகிய மன்னர்ப்பெதலின், நிலமகன் நெஞ்சிலே கையாலே யடித்துக்கொண்டு வருந்தவும், சீவகன் சீறினான்; அவனெஃகமும் புகைந்ததென்க.

புலமகனென்றார், ஓர்யாண்டுஞ்சென்றுசேறவின். * “நிலமக ளழுத காஞ்சியும்” என்றார்புறத்திலும். (௧௨௦)

குணில்பொரக்குளிறினமுரசம்வெளவளை
பணைபரந்தார்த்தனபம்பைபெம்பினை
வினையிலவெழுந்ததாழ்ப்பீடியெங்கனூ
முணையினற்கடலகமுழக்கமொத்தவே.

இ - ள். பெருங்கடிப்பெறிதலின் முரசம் முழங்கின; வளையும்பணையும் பரந்தார்த்தன; பம்பை யொலித்தன; சிறுசின்னம் தமக்கொப்பின்றியெயெழுந்தன. இவ்வோசைகளின்மீகுதியாலே எய்யுடத்தொலியுங் கடவிடத்துமுழக்கையொத்தன வென்க.

பணை - முரசின்விசேடம் பம்பை - ஒருவாச்சியவிசேடம். (௧௨௧)

முடிமனரெழுதருபரிதிமொய்களி
றுடைதினாமாக்கலமொளிறுவாட்படை
யத்திறலெறிசூரவாகக்காயந்தன
கடலிரண்டெதிரந்ததோர்காலமொத்ததே.

இ - ள். மன்னர் பரிதியாகக் களிறு தனாயாகக் குதிரை மரக்கலமாக வாட்படை சூரவாகத் தம்மிற்காய்த்தனவாகிய வீரன்கிடல் போர்செய்தற்கெதிரந்ததொரு காலமுண்டாகில் அதனை யொத்தது இச்சகாலமென்க (௧௨௨)

அருங்கணையடக்கியவாவநாழிகை
பெரும்புறத்தலமரப்பிணித்தகச்சினர்
கருங்குழலாடவர்கருவிவாய்க்கொளீஇச்
சொரிந்தனர்கணைமழவிசும்புதூர்ந்ததே.

இ - ள். கொடிய கழலையுடையவீரர் கட்டினகச்சினராய் அம்பறத்தூணி தம் முதுகிலேயசையும்படி வில்விடத்தே யம்பைத்தொடுத்து அதனைச்சொரிந்தார்; அப்பொழுது விசும்பு தூர்ந்ததென்க.

தூணியைப்பிணித்த கச்சுமாம். (௧௨௩)

* புறநானூறு, ௩௬௫: முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும் - விலை லப் பெண்டிற் பல்மீக் கூற - வுள்ளென வழியா யானெனப் பன்மா - ணிலமக ளழுத காஞ்சியு - முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திதி னோரே.

நினைம்பிழங்ககலமுந்தோளுநெற்றியு
மணங்கருஞ்சரங்களினழுத்தியையென
மணங்கமழ்வருபுனன்மறலுமார்தரிம்
பிணங்கமர்மலைந்தனர்பெற்றியின்னதே.

இ - ள். சரங்களான் வருத்துதற்கரிய மார்புமுதலியவற்றிலே யச்சரங்கனைய
ழுத்துதலிற் பெருகினகுருதியிலே நின்று புதுப்புனலிற் போர்செய்யுமாந்தரைப்போ
லே பிணங்குகின்ற அமரை மேற்கொண்டவாநன்மை யின்னதென்க.

அது மேற்கூறுகின்றார்.

(கஉச)

கழித்தனர்களுள் வாள்புகைந்துகண்கம
விழித்தனதீந்தனவிமைகள்சூற்றெனந
தெழித்தனநிறந்தனரகலமின்னுயி
ரழித்தனரயிலொளியரவமிக்கதே.

இ - ள். அவர் கூற்றுப்போலே கோபித்தார், கோபித்தலிற் கண்கள்தீப்போல
விழித்தன; அதனால் இமைகமந்தன, அக்கோபத்தை முடித்தற்கு வாள்புகைந்து
கனலும்படி யுறைகழித்தார்; கழித்து அகலத்தைத்திறந்தார்; திறந்து உயிரைப்போக்
கினார்; அதன்பின்பு வேலாற்பொருகின்றவா போரரவமிக்கதென்க. (கஉரு)

பொருங்காத்தாடவர்பொருவில்பைந்தலை
யரும்பெறற்கணணியோடற்றுவீழ்வன
கருங்குனிப்பெண்ணையங்கானங்கால்பொர
விருங்குனிசொரிவனபோன்றவென்பவே

இ - ள். தும்பைமாலையோடும் பொருமாடவர் செவ்வித்தலைகளற்றுக் களத்தே
வீழ்கின்றவை கனியையுடைய பனங்காடு காற்றடித்தலின், அப்பழத்தைச்சொரிவ
னபோன்றனவென்க. (கஉசு)

இது முதற்கூறிய அம்பாலும், வாளாலுந் தலைகளற்றதற்குவமை.

பணைமுனிந்தாலுவபைம்பொற்றாரின
கணைவிசைதவிர்ப்பனகவரிநெற்றிய
துணையமையிளமையதோற்றமிக்கன
விணைமயிர்ப்புரவியோடிவுளியேற்றவே.

இ - ள் பந்தியினிற்றலை வெறுத்து ஆலுவன; தாரின; தவிர்ப்பன; நெற்றி
யன; போரிற்குதவியாயமைந்த இளமையன; வடிவுமிக்கனவாகிய புரவியும் புரவியுந்
சம்மிற் போரைத்தொடங்கினவென்க. (கஉஎ)

கூருளிமுதம்பொரக்குழிசிமாண்டன
வாரொளியமைந்தனவாய்பொற்குட்டின
காரொளிமின்னுமிழ்தகையகாலியற்
தேரொடுதேர்தமுட்சிறந்துசேர்ந்தவே.

இ - ள். உளவாயாற்றுநிபுதலின், நடுவுநிற்குங்குருடு மாண்டன; அதனிற்

றைத்த ஆரமைந்தன; சூட்டின; காரின் மின்னொளியைக் காலுந் தகைமையனவாகிய உருளையாற்செல்லுதலை யுடைய தேருந்தேருந் தம்மின் மிக்குப் போரைத்தொடங்கினவென்க. (௧௨௮)

அஞ்சனமெழுதினகவளமார்த்தன
குஞ்சரங்கூற்றொடுகொம்மைகொட்டிவ
வஞ்சனவரைகிறகுடையபோல்வன
மஞ்சிவர்கூன்றெனமலைந்தவேழமே.

இ - ள். எழுதப்பட்டன; ஆர்த்தன; கூற்றை நன்குமதித்துக் கொம்மைகொட்டிவன; ஒடுகின்றவிசையாற் பறக்கின்ற மலையையொப்பனவாகிய குஞ்சரமும்வேழமும் குன்றுகள் மலைந்தவென்ன மலைந்தவென்க.

மஞ்ச - கொடிக்குவமை.

(௧௨௯)

மாக்கடற்பெருங்கலங்காலின்மாறுபட்
டாக்கியகயிறுநுந்தோடியெங்கணும்
போக்கறப்பொருவனபோன்றுதீப்படத்
தாக்கினவரசவாத்தம்முள்ளென்பவே.

இ - ள். பெருங்கலங்கள் நங்குரத்திற்கட்டியகயிறு காற்றாலற்று எவ்விடத்தினும் போக்கறவோடி மாறுபட்டுப் பொருவனபோலே, அரசரேறியயானைகள் கோடுங்கோடுஞ் சந்தித்துத் தீப்பிறக்கும்படி தம்மிற்பொருதனவென்க. (௧௩௦)

விடுசரம்விசும்பிடைமிடைந்துவெய்யவன்
படுகதிர்மறைந்திருள்பரந்ததாயிடை
யடுகதிரயிலொளியரசர்மாழுடி
விடுகதிர்மணியொளியெயிலிற்காய்ந்தவே.

இ - ள். சரம் விசும்பிடத்தே நெருங்குதலின், வெய்யவன்கதிர்கள் மறைந்து இருள்பரந்தது; அப்பொழுது அவ்விருளைப் படைக்கலங்கள்.ஒன்றியும் மணியொளியும் வெயில் கெடுக்குமாறுபோலக் கெடுத்தனவென்க. (௧௩௧)

பூண்குலாம்வனமுலைப்பூமிதேவிதான்
காண்கலேன்கடியனகண்ணினாலெனாச்
சேண்குலாங்கம்பலஞ்செய்யதொன்றினான்
மாண்குலாங்குணத்தினான்மறைந்திட்டாளேரோ.

இ - ள். மண்மகடான் நனது நற்குணத்தாலே யிங்ஙனங் கடியமறங்களை யென்கண்ணாற் காணமாட்டேனென்று கருதிப் பெரிய நிலமெல்லாம் பரந்த உகிரமென்கின்ற செய்யதொரு படத்தாலே மறைந்தாளென்க.

குணத்தினனும் பாடம்.

(௧௩௨)

வேறு.

கலைக்கோட்டவகலங்குற்கணங்குழையர்கதிர்மணிப்பூண்
முலைக்கோட்டாலுழப்பட்டமொய்ம்மலர்த்தாரகன்மார்பர்

மலைக்கோட்டவெழில்வேழந்தவநூறிமதயானைக்
கொலைக்கோட்டாலுழப்பட்டுக்குருதியுட்குளித்தனரே.

கலையையுடைய வல்குல். கோடு - பக்கம்.

இ - ள். கோட்டவாகிய வல்குலையுடைய மகளிர் முலைக்கோட்டாலுழப்பட்ட
மார்பர் இப்பொழுது மலைக்குவட்டின்மனமையையுடையவாகிய வேழத்தைநூறி
அதன்கோட்டாலுழப்பட்டுக் குருதியுள்ளே குளித்தாரென்க. (௧௩௩)

மண்மாலேமடந்தையர் தமெல்விரலாற்றொடுத்தணிந்த
விரலா மாலையிருககுஞ்சியிடுககுருதிப்புனலலைப்ப
நிணமாலேகூடாருடிநெருப்பினையாரெய்த்தோரிந்
நிணமாலேபடியமகட்குப்பொருவிருந்தாய்ந்தனரே.

சர்க்குங் குருதி - விகாரம்.

இ - ள். மண்ணுஞ்செய்தவயலையுடைய மகளிரணிந்த மாலையையுடைய குஞ்
சியை இழுத்தோடுந் குருதிநீர் அலைப்ப, அந்நெய்ததோரிலே நெருப்புப்போல விழித்
துக்கிடாது நிணவொழுங்கையுடைய குடனாச்சூழப் பிணத்தைத்தின்னுமியல்பையு
டைய போய்க்குத் தமமை விருந்துசெய்தாரென்க. (௧௩௪)

தோலாட்டோர்மறமன்னாநொடித்தோள்களெடுதேதோச்சி
மேலாண்மேனெருப்புமிற்புதுமின்னிலங்குமயில்வாளாற
காலாசோடநவெறிந்தகனைகழும்சாலலைச் - லு
ணீலநீர்ச்சுடாநினம்போனெய்ததோருட்பிறழ்ந்தனவே.

இ - ள். மண்ணுஞ்செய்தவயலையுடைய மகளிரணிந்த மேலாண்மேல் வெட்டுகி
ன்றகாலத்துச் * சந்நாசத்தோடேயறம்படி வெட்டப்பட்டகழற்கால், கடலினீரிலே
நீலச்சுறாவனம் பிறழ்ந்தாற்போலெ குருதியிலே பிறழ்ந்தனவென்க. (௧௩௫)

கருவிடபுளினங் கழிந்துகணைமொய்ப்பக்கதஞ்சிறந்து
குருவிசேவனாபோன்றகுஞ்சரங்கொடியணிந்த
வுருவத்தேரிமருகுகியருணைமிசுமந்தெழுந்து
பரிதிசோவனாபோலப்பகட்டினம்பரந்தனவே.

இ - ள். பலகாரத்தினாடேபோய்க் கணைகள்மொய்த்தலிற் சிலகுஞ்சரங்கள்
கிணைவுபோய்க் குருவிசேர்ந்த வனாபோன்றன; சிலபகட்டினம் பரிதியெழுந்துசேர்
ந்த வனாபோலெ கதஞ்சிறந்து முருக்கித் தேருருளையெச்சுமந்து பரந்தனவென்க.

இறமுருக்கி - பொடியாகமுறித்து.

(௧௩௬)

மாலையாய்நெடுங்குடைமேன்மதயானைக்கைதுணரிந்து
கோலநீள்கொழுங்குருதிகொளவீழ்ந்துகிடந்தன
மேலேநீள்விசும்புறையும்வெண்மதியம்விசும்பிழுக்கி.
நீலமாகுணத்தோடுவிலத்திழிந்ததொத்தனவே.

* ஸந்நாஹம் - கவரம்.

இ - ள். யானையின்கோலங் குருதியைக்கொள்ளும்படி கைகள்ற்றுக் குடை
மேலே வீழ்ந்துகிடந்தவை, முன்பு விசம்பிலேயுறையும்தியம் அதனைத்தப்பிக் கரும்
பாம்போடே நிலத்தே வீழ்ந்ததன்மையை யொத்தனவென்க.

மேலே; ஐ - அசை.

(கருள்)

அஞ்சனநிறக்கியரததம்போர்த்தமருழக்கி
யிங்குலிகவி றுவரைபோன்றினக்களி றிடைமிடைந்த
குஞ்சரங்குபாய்நகிடலிற்குமிழிவிட்டுமிழ்ருநி
யிங்குலிகவருவிபோன்றெவ்வாயுந்கோஷ்நிலவே.

இ - ள். முடிபடவே யஞ்சனநிறத்தைப்போக்கி அரத்ததைப்பூசுவதின் சாதி
விங்கத்தையுடைய பெரியவரையையொத்து மிடைந்துகிடந்த இனக்களிறுகள், அம
னாயுழக்கிச்சென்று பகைவர்யானைகளைப்பாய்த்தவின், உமிழ்ருநி சாதிவிங்கவருவி
போலே பெங்குந்தோன்றனவென்க.

(கருள்)

ஞஞ்சரந்தலையடுத்திங்கூந்தம்மார்காலணையாச்
செஞ்சோற்றுக்கடனீங்கிச்சினவுவாளாடித்திடுகித்த
பஞ்சிமேற்கிடந்துடைஞாண்படைவதிலங்குக்கிடந்தாணி
யஞ்சிப்போந்தினநரியோடோரிநின்றலறுமே.

நீங்கி - நீங்க. பஞ்சி - ஆகுபெயர்

இ - ள். குஞ்சரத்தைத் தலையணையாகவசத்து மாடைய காலணையாகவசத்து
வாணிப்பிடித்து உடுத்ததுதலின்மேலே யல்லக்கயிறுகொது துளங்கியலங்கச் செ
ஞ்சோறுகியகடன் நீங்குப்படி பட்டுக்கிடந்தவரை யஞ்சித் குதித்துப்போய்நின்ற
இனநரியும் ஓரியும் அலறுமென்க.

(கருள்)

காதலார்க்கமிர்திரதகடற்பவளக்காழிகைவா
யேதிலாப்புள்ளுண்ணக்கொடேமென்றுவாய்மடித்துக
காதணிநதபொற்றேநிங்குண்டலமுருகநா
வீததைந்தவனாமார்பர்விஞ்சையர்போற்குந்நனே.

ஏது - காரணம்.

இ - ள். வராமாபர் தம்மனைவியர்க்கு அமிர்திரதவரையை யவ்வமிர்தையுண்
டற்குக் காரணமில்லாத பறவைகளுண்ணக் கொடேமென்றோற்போல வரையமடித்து,
தோடுங்குண்டலமும் நகத் தாமுநக்குக் கிடந்தாரென்க.

உயிர் போகாதாணாப்போற கிடத்தலின், விஞ்சையர்போலென்றார். (கசு0)

குடர்வாங்குருதுநரிகள்கொழுநிணப்புலாற்சேற்றுட்
டொடர்வாங்குநகநாய்போற்றேன்றினதொடித்திண்டோள்
படர்தீரக்கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாக
முடனேகொண்டெழுகின்றவுவணப்புள்ளொத்தனவே.

இ - ன். புலால்நாற்றத்தையுடைய நிணச்சேற்றிலேநின்று குடனாவாங்குநரி
கள் சங்கிலியை வலிக்கும் நாய்போற்றேன்றின; இனாதேருநினைவுதீரத் தோனைக்
கொண்டெழுந்தபறவைகள் படநாகத்தைக் கொண்டெழுநின்ற கருடனையொத்
தனவென்க. (கசக)

வரையோடுமுருமிடிப்பவளையெயிற்றுக்கொழுங்குருதி
நிரையுளையிரன்மநிலநிசைப்புரள்வனபோற்
புரையறுபொன்மணியோடைப்பொடிப்பொங்கப்பொருதழிந்
தனாசோடுமரசுவாடுகனத்துளாழ்ந்தனவே.

இ - ன். எயிற்றினையும் உளையினையுமுடைய அரிபாடியமா உருமேறிடித்தலின்,
வளாகளோடேவீழ்ந்து குருதியையுடையநிலத்தே புரள்வனபோல அரசுகள் அரசு
வாக்களோடே களத்தேவீழ்ந்து புரண்டனவென்க

புரையறுமணி - குற்றங்கொட்டமணி பொன்னேடையின்மணி பொடியாய்ப்
பொங்குமபல பொருதலின், அழிந்தாழிந்தனவென்க. (கசஉ)

தடம்பெருங்குயிரை மகட்டாழ்ந்துலார்சாரதணிந்து
வடந்தினைபயப்புல்லியவனா:மார்பம்வாள்புல்ல
நடந்தொழுகுருதியுடைநகிடுதவெரிமணிப்பூ
ணிமடம்படுசெவ்வாளத்தினம்பிதைபோற்றேன்றினவே.

இ - ன். மகளிர் தாமேசாந்தணிந்து எரிசுமணிவடத்தினைப்பப் புல்லியமார்பை
வாள்புல்லுதலின், நடந்துபோகின்றகுருதியிலே விளங்குகிடந்த மூத்துவடம் செக்
கர்வானிற் பிணைபோற்றிமுன்றினவென்க

இத்தணையும் தூண்டப்படாங்கும்பொது.

(கசக)

வேறு.

காளமாகிருப்போழ்ந்துகதிநொரிகடவுட்டிககன
கோளராவீழ்ந்தமுநீரககொழுந்தினைக்குளித்ததேபோ
னிளமருழக்கியானேநெற்றிமேற்றத்திலெய்ய
வாளின்வாய்மதனப்பட்டான்விசயன்போவிசயம்பெற்றான்.

இதுமுதலாகப் பிரித்துக்கூறுகின்றார்.

இ - ன். கருமமேன்மேலும் பெருகாநின்ற இருளைக்கெடுத்துக் கதிராயின்ற
நிலங்கள் பாம்புவிழுங்குதலின், உயரப்போய்ப் பின்பு கடலிலேயழுந்தியதோர்தன்மை
போலே, மதனன் அமனாயுழக்கி விசயனதுயானைநெற்றியிலேபாய்ந்து அவன்வாளி
ன்வாயிலே பட்டுப் படைக்குள்ளே வீழ்ந்தான்; விசயனும் போரிலே வெற்றியைப்
பெற்றனென்க. (கசச)

மண்மதனென்னுங்காளமணியொளிப்புரவித்தேர்மேல்
விண்மழைசொரிந்துசுடற்றிற்றெழித்தனன்றலைப்பெய்தார்ப்பக்

கொன்மலிமார்பன்பொற்றேற்கொடுஞ்சிலையறுப்பச்சிறிப்
பொன்வரைப்புலியிற்பாய்ந்துபூமிமேற்றேன்றினுனே.

இ - ள். அவன்மம்பி மன்மதனென்னுங்காளை விசயனைத்தலைப்பெய்து தேர்
மேலேநின்ற வில்லாலே மழையைச்சொரிந்து செழித்தனனாயார்ப்ப, அவ்விசயன்
தேரிற்கயிற்றையும், வில்லையுறுப்ப, அவன்சிறி வரையினின்றும்பாயும் புலிபோலே
நிலத்திலேபாய்ந்து தோன்றினுனென்க. (கசக)

நெற்றிமேற்கோல்கண்மூன்றுநெருப்புமிழ்ந்தமூத்தவெய்யச்
சுற்றுமாலேபோலத்தோன்றன்னுதல்த்ருடிப்
பொற்றேர்பவளந்தன்மேற்புனைமலியழுத்தியாங்குச்
செற்றெயிறமூந்தச்செவ்வாய்உவ்வீவாநூரீஇனுனே.

இ - ள். அவனந்தோன்றின மன்மதன்னெற்றியை மாலேபோலே சூழ்ந்து
சென்று அந்நெற்றியிலேயமூர்தும்படி விசயன் மூன்றம்பையெய்தானாக, அவன்அவ
ற்றை மாலேபோலே தன்னுதலிலேசூழக் கோபித்துப் பவளத்தன்மேலே மத்தை
யழுத்தினற்போலச் செவ்வாயிலேயெயிறுத்துப்பல வானையம. தது வானையுருவின
னென்க.

பொற்றது - பொலிவுபெற்றது.

(கசக.)

தோளினுலெல்கமேருத்துமபிமேலிவரகையா
ளீளமாபபுடைப்பப்பொங்கிலத்தவன்கவிழ்ந்துவீழ்
கிளிரண்டாகக்குத்தியெடுத்திடுக்கிளர்பொன்மாபபன்
வாளினுற்றிருகிவிசிடருப்பின்மேற்றுஞ்சினுனே

தும்பி - யானை.

இ - ள். அந்தவானை யவன் கையாலேயெறி விசயனேற்றிருந்த யானையின்
மேலேபொங்கிச் சென்றானாக, அவ்விசயனை யவன் நூரியமும்படி தன்னையிற் றன
டாலடிக்கையில் அவன்கவிழ்ந்து நிலத்தேவீழ், அவ்விசயனைச்சென்று அவனையிரண்டு
கூறுகக்குத்திக் கொம்பிலேயெடுப்ப, அப்போது உணர்ச்சியுண்மையின், உடம்புசிறி
துதிருகி வாளாலேவெட்டி யக்கொம்பிலேபட்டானென்க.

இத்தினையும் மதனனும், மன்மதனும் விசயனேடுபொருது பட்டபடி கூற்றது.

நனைகலந்திழியும்பைந்தாரநான்மறையாளன்பைமபொற்
புனைகலக்குப்பையொப்பான்புத்திமாசேனன்பொங்கி
வனைகலத்திகிரித்தேர்மேன்மன்னைக்குருமிக்கொண்டான்
கலையெரியழுலம்பெய்தகண்ணுகன்மூர்த்தியொநூதான்.

நனைகலந்திழியும் பைந்தார் - அருடபுகள் இடையிலேகலக்கப்பட்டு அலர்ந்தவ
ற்றிற் றேனியுந்தார். நனை - தேனுமாம். மா - அசை. எளிகிற அழலாகியவம்பு.

இ - ள். அந்தனான், பொன்னிறத்தையொட்பான், புத்திசேனை, அவன்

பொங்கித் திகிரிபோலேவட்டம்வருந்தேரில் அரசனாவெற்றகொண்டான்; அப் பொழுது அவன் நிரிபுரமெரித்த இறைவனை யொத்தானென்க. (கசஅ)

சன் பகப்பூங்குன்றொப்பான்றேவமாதத்தன்வெய்தா
வின்புகவுயிராப்பெயவான்விழ்தருகடாத்தவேழ
மணபகவீழ்க்குஞ்சிங்கமெனக்கடாய்மகதர்கோமான்
மெண்கடற் றுனையோடநாணிவேல்செறித்திட்டானே.

இ - ள். ஸ்பான்னணிதலிற் சநபகம்பூதத மலையையொப்பானாகிய தேவதத் தன் பலலுயிரையும் வருந்தாமல் விண்ணிலேபுகும்படி செலுத்தவேண்டி வேழத்தி ன்மேலே சிங்கமெனவிநந்து அதனை மகதர்கோன்மேலே வெய்தாகச் செலுத்தி அவன் றுனையோடலின், நாணி மீண்டானென்க. (கசக)

சின்னபபூவணிர்த்தகுஞ்சிச்சிங்கத்தன்சினவுபொன்வான்
மன்னருட்களீங்கர்கோமான்மத்தகத்திறுப்பமன்னன்
பொன்னவாகுழையும்பூணுமாரமுஞ்சுடரவீழ்வான்
மின்னவிரபரிதிர்பர்நீர்க்கோனொடுமீழ்வதொத்தான்.

சின்னப்பூ - வீழ்.

இ - ள். சின்னவுமன்னரிற் கவிங்ககட்காமான்மலையிலே பூத்ததன் வான் தங்கிற் றாக, அவன் குழைமுதலியன சுடரப படைகடுவேவீழ்கின்றவன், பரிதி கோளுடனே கடலில்வீழுவதனை யொத்தானென்க.

காளிநகுக் குழைமுதலியனவுவமம்.

(கரு0)

கொடுஞ்சிலையுழவன்மான்றோக்கோவிரதனென்னுஞ்சிங்க
மடங்கருஞ்சிந்தத்துப்பின்மாரட்டனென்னும்பொற்குன்
றிடந்துபொற்றாளிபொங்குகளிறொடுமிறங்கிவீழ்
வடந்தெரிபொனசெயம்பினழன்றிடித்திட்டதன்றே.

மடக்கரும் - விகார

இ - ள். மாரட்டனென்னும் பொன்மலை பொற்றாளிபொங்கும்படி மார்பிடந்து களிறொடுந்தாழ்ந்துவிழும்படி வில்லுழவனாகிய கோவந்தனென்னுஞ் சிங்கம் அழ ன்று அடர்ந்தசென்று அரபாலேயிடித்ததென்க.

சிங்கமுமலையுநாதலின், இடித்ததென்றார். கோவந்தமகாராசன் மாரட்ட னொடு பொருதபடி கூறினார். (கருக)

கோங்குபூத்துதிர்ந்தகுன்றிற் பொன்னணிபுளகம்வேய்ந்த
பாங்கமைபருமயானைப்பல்லவதேசமன்னன்
தேங்கமழ்தெரியற்றீம்பூந்தாரவனூர்ந்தவேழம்.
காம்பிஷிக்கிறைவனூர்ந்தகளிறொடுமலைந்ததனறே.

பாங்கு - உறவு. தெரிதலையுடைய தீவிய பூந்தாரவன் - உலோகபாலன்.

இ - ள். கோங்குபூத்து உதிர்ந்துகிடந்த குன்றுபோலே பொன்னாற்செய்த கண்ணாழதைத்த யானையையுடைய பல்வவதேசத்தின்மன்னனாகிய தாரவனேறின வேழம் காம்பிலிக்கிறைவனேறின களிற்றோடேமலைந்ததென்க. (கருஉ)

கொந்தழல்பிறப்பத்தாக்கிக்கோடுகண்மிடைந்ததீபால்
வெந்தனவிலையிலாதசாமனை வீரமன்ன
னந்தரம்புனையவிலவாயருஞ்சரம்பெய்தமாரி
குந்தத்தால்விலக்கிவெய்யகூற்றெனமுழங்கினானே.

இ - ள். அப்பொழுது அவற்றின்கோடுகள் அழல்பிறப்பதாக்க மீடைந்த தீயாலே சாமனாவெந்தன; அப்பொழுது உலோகபாலன் விசம்புமறைமயம்படி தன்விலவாயினின்றும்பெய்த சரமாரியைக் காம்பிலிமன்னன் நன்னெறிக்கோலாலே விலக்கி முழங்கினானென்க.

தாக்கி - தாக்க.

(கருக)

மற்றவனுலோகபாலன்வயங்குபொற்பட்டமார்க்க
நெற்றியிலேயெய்தகோலைப்பறித்திடவுமிழந்தெய்த்தோ
ருற்றவன்களிற்றிற்பாயத்தோன்றுவானுகயத்துச்சி
யொற்றைமாக்கதினாநீட்டிபொண்கடரிருந்ததொத்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமுழங்கின காம்பிலிமன்னன் நன்விலையெய்தியலோகபாலனது நெற்றியிலேயழுந்த எய்தகோலைத் தான்பறித்திடுதலின், உமிழந்தருது தானேறின வவியகளிறிலேவீழத் தோன்றுகின்றவுலோகபாலன், நாயிறு ஒன்றைக்கதிரைப்புறப்படவிட்டு உதயத்துச்சியிலே யிருந்ததன்மையை யொத்தானென்க.

இதனைக் காம்பிலிமன்னன்மேல் ஏற்றுவானுமான்.

(கருச)

கொடுமாங்குழையவாங்கிக்குறத்தவனெய்தகோல்க
ணெடுமொழிகளிற்கோலமிழன்மணிராலேதனைபட்ட
மிடனுழவுவந்தமார்படிழ்கவுற்சிங்கம்போலக்
கடன்மருள்சேனைசுந்தக்காம்பிலி மன்னன்விற்ப்தான்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த உலோகபாலன் விலைவாசித்து எய்தகோல்கள்கொன்று அவன்மார்பிலே முழக்கலிற் நன்சேனாகெடுமடம் சிங்கம்பட்டிவீழ்ந்தாற்போலக் காம்பிலிமன்னன் பட்டுவீழ்ந்தானென்க.

தங்கற்புமிருதியால் உஞ்சினங்கூறுதற்குரிய மகளிர். இத்துணையங் காம்பிலி மன்னனும், உலோகபாலனும் பொருதபடிக்கூறினார். (கருடு)

பொன்னிறக்கோங்கம்பொற்பூங்குன்றெனப்பொலந்தமேனி
நன்னிறமுவிண்மேலானலங்கொடாற்புலனென்பான்
மின்னிறவெஃகமேந்தியிற்புருநீர்மகதையார்கோன்
கொன்னிறக்களிற்றினெற்றிக்கூந்தன்மாப்பாய்வித்தானே.

இ - ன். பொலிவீனையுடைய பூங்கோங்குமும் பொன்னிற்சூன்றமுமென்னப்
பொலிந்தமேனியையுடைய புரவிமேலானாகிய நபுலனென்கின்றவன் வாநையெடுத்து
மகதையார்கோன்களிற்றிதுச்சியிலே அம்மாவைப் பாய்வித்தானென்க.

கொன் - அச்சம்.

(கருசு)

ஏந்தமன்கண் காவெய்யவிமைதநிடவெறிதலோம்பி

நாந்த நவூரவனாரிநஞ்சுநீயஞ்சல்நண்டாய்

காப்பநிலேநெல்லுயல்லைகவினமாக்குன்றிற்பொங்கிப்

பாய்ந்ததோபுலியின்மறநே ருப்பகடடின்மேற்பாயவித்தானே.

நாந்தகம் - வான்.

இ - ன். அம்மகதையார்கொன் கண்களிமைத்தலின், நபுலன் அவனைவெட்டா
தேயிவன்மேலேவந்தேனெயென்று நாணி நகருநின்னைக்காய்கின்றிலேன்; நீயஞ்ச
லென்றுதேற்றித் தன்மாவை, ஒருகுன்றினின்றும் ஒருகுன்றிலே பொங்கிப்பாய்ந்த
புலிபோலே அக்களிற்றினின்றும் வேரோடு வெய்யகளிற்றின்மேலே பாய்வித்தா
னென்க.

(கருள)

கைப்படைமொய், மயின்றுந்கைகொட்டிக்குமரனாப்ப

மெய்ப்படைவிழ்த்தநாணிவேழமுமெறிதல்செல்லான

மைப்படை. செந்நகலாமலைமகளிர் தம்வனப்பிறகுழந்து

கைப்படுபொருளில், தாபகாமம்போறகாளை மீண்டான்.

இ - ன். அவன் அப்பனம்பாயவிடுத்த களிற்றிலிருந்தகுமரன் தனக்கயிற்
படைகளொன்றுந் தாபம் மற்போர்செய்தற்குக் கையைத்தட்டி யார்த்தானாக, அவனை
வெட்டுதலைநாணி யவன்வெழுததைபுழைநிறியானுட் மீண்டானென்க.

மகளிர் தம்மழகாலே யிவாபுணர்த்தற்குரிய மகளிரென்று நினைத்துச்சென்று,
அவர்க்குப்பொருள்வேட்கையென்கின்ற குறைபாடுண்மைகண்டு, அக்காலத்து அவர்க்
குக் கொடுத்துப் புணரவேண்டும்பொருளில்லாதவன் காமம்போலேமீண்டானென்க.
அவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்கைப்படையொழிய வேறினமையிற் படைவழங்
காதுமீட்டான். இனி மகளிர் தம்மழகாலே மொருவனை யிவன் புணர்ச்சிக்குத்
தக்கானென்று கருதிச்சென்று தங்கையிடத்தே யுண்டாம் பொருளையுடையனல்லா
தானிடத்து அவர்வேட்கைமீருமாறுபோல மீண்டானென்றுமாம். இது பான்மயக்
குவமம். மற்போர் - ஒருமைமாமாம் இத்துணையும் நபுலன்போர்கூற்றினர். (கருஅ)

வேறு.

மண்காவலைமகிழாதுவனுடனேபுகழொழிய

விண்காவலைமகிழ்வீர்நனியுளிரோவெனவிபுலன்

வண்காரிருண்மின்னையுமிழ்தேய்வாயதொரயில்வார்

கண்காலகழுமுகோம்புவதுயரநனியினவும்.

இருளையுடைய காரின் மின்னையேயுமிழ்ந்த தேய்ந்த வாயையுடையவான், கண்
வால் - கண்ணைக்குத்தும்.

இ - ள். விபுலன் கழுகையோம்புவதாகிய வாணையுயர்த்து மண்காவலைமகிழா தேயில்வுலகுடனேபுகழ்நிற்க என்னோடேபொருது விண்காவலை மிகவும் விரும்பும் வீரருள்ளீரோ? உண்டாகில் மேல் என்னோடு பொருதற்குவாருமென்று வினவுமென்க.

நபுலன்சென்றுமீளுதலின், இவன் வினாவிச்சென்றான்.

(கடுக)

வீற்றின்மையின்விலங்காமெனமதவேழமுமெறியா
னேறுண்டவாநிகராயினும்பிறாமிச்சிலென்றெறியான்
மாறன்மையின்மறம்வாடுமென்றினையாடையுமெறியா
றாறன்மையின்முதியாடையுமெறியானயிலுமாவன்.

இ - ள். தனக்கெதிர்ப்பாரின்மையின், வேலுழவன் மதவேழத்தையெறிந்தாலும் விலங்கையெறிந்தானென்பரென்றுநினைத்து அதனாலேவெற்றியின்மையின் வேழத்தையும் வெட்டாளாய், முன்புவெட்டுண்டவர் தனக்கு ஒப்பாராயினும் பிற்படைதீண்டின எச்சிலென்று அவளாய்மெட்டாளாய், தனக்கினையாடையும்கிரகன்மையின் மறம்வாடுமென்று வெட்டாளாய், அறமன்மையிற் றன்னின்மூத்தோராய்மெட்டாளாய் நின்றானென்க.

(கசு௦)

ஒன்றாயினும்பலவாயினுமோரோச்சினுறைய
வென்றாயினமதவேழமுபுளவோவெனவினவிப்
பொன்றழுவரைப்புலிடபோத்தெனப்புளையாமிருதி ஷாப்பா
சென்றான்பலகளிரையிரமிரியச்சினவேலோல்.

இ - ள். அங்குநின்ற வேலோன் இத்திரளிலெவென்றால் ஒன்றையாயினும் பலவேயாயினும் ஒருவெட்டிலே வெட்டுதற்குப் பலபோரிலும்வென்று எனக்குப் பற்றுவனவாகிய வேழமாயினுமுண்டாவென்றுவினவி மேருவிலிருந்த புலியே நென்னும்படி ஆயிரங்களிற்றிய மிஞிராப்ப யானையின்மேலே சென்றானென்க.

‘அயிலுழவன்,’ ‘வேலோன்’ என்றது யானையிலிருந்துபொருநிட்டத்து வேல் வேண்டுமென்றுகருதி.

(கசுக)

புடைதாழ்குழைபொருளில்லுயாபொன்னோலையொடெரிய
வுடைநாணெடுகழவாட்டினொடொளிர்வாளினொடொருவ
னடையாநிகரெற்றியெனவதுவோவெனாக்கான்
கிடையாயினவினையெனக்கிராணமுருடை யிலான்

இ - ள். ஒப்பில்லாத வயர்ந்தவோலையோடே குழைவினங்க அல்லிக்கயிற்றோடும் மிக்கவட்டையோடும் வாளோடுமொருவீரன்வந்து அவனைச்சேர்ந்து நீயென்கருகிர்; என்னைவெட்டென்றானாக, இவனை யுலகிற்கெல்லாம் ஒப்பாயினென்று கூறும்படிவினங்கும் ஆணழகையுடைய விபுலன் நக்கானென்க.

அதுவோவெனநக்கானென்றது - முற்பட மாற்புகொடுத்தானென்னும் புகழை நீயெய்தக்கருதியோ அப்புகழைத் தாரேனென்று நக்கானென்க.

(கசு௨)

இன்னீரினதிரைமேலிரண்டினவெஞ்சுடரிகலி
மின்னோடவைசுழன்றாயிடவினையாடுகின்றனபோம்
பொன்னுணினின்பொருவிலுயர்புனைகேடகந்திரியாக்
கொன்வாளினர்கொழுந்தாரினர்கொடிமார்பினர்திரிந்தார்.

இ - ன். கடவிடத்தனவாகிய திரைமேலே யிரண்டினனாயிற்று இருந்து அவை
தாம் இகலிக் கையிற்பிடித்தமின்னோடே சுழன்று வினையாடுகின்றவைபோலே நாணி
னர் வாளினர் தாரினர் மார்பினராய்க் கேடகத்தைத்திரித்து யானையைக்கொண்டு
சாரிகையிலே திரிந்தாரென்க.

மின் - வாளிருவமை.

(கசு௭)

விருந்தாயினையெறிநீயெனவினாமாபடங்கொடுத்தார்
கரும்புணறவெறிந்தாங்கவனின தூழினியெனவே
யெறிந்தாரயிலிடைபோழ்த்தமையுணராதவனின்றான்
சொரிந்தார்மலரரமங்கையர் தொழுதார்விசும்படைந்தான்.

இ - ள். அங்குணன் களிற்றோடுதிரிதலிற் சேர்ந்து வெட்டுதல்கூடாமையின்
வேற்போனாக்கருதி, யான்வந்தபின்வந்தமையின் நீயெனக்குவிருந்தாயினையாத
வின் நீமுற்பட வேலாலெறியென்று விபுலன் நன்மார்பைக் கொடுத்தவற்கு, அவனும்
கவசத்தளவறும்படி யெறிந்து, இனி யெறியுமுறை நினக்கென்றானாக, விபுலனெறி
ந்த நொய்ம்மையாலே வேல்பட்டுருவியை யவன்றானையாதே விசும்பைச்சே
ர்ந்தான்; அப்பொழுது அரமங்கையர் மலரைச்சொரிந்தார்; சொரிந்து தொழுதா
ரென்க.

விண்ணுலகைவிரும்பியவிபுலன் ஈண்டுநிற்க, நல்லினையால் அவன் விண்ணுலகி
லேநின்றானென்று தேவாகூறினார். அவன் ஆங்கு நின்றானென்க. நிலைபெற்றிரு
ந்தநிலையை அவனங்கேநின்றானென்றல் உலகவழக்கு. இனி யடைந்தாரென்ற
பாடத்திற்கு இருவருமடைந்தாரென்பார்க்கு அவனின்றானென்பதனை யானைமேல்
நின்றானென்றன் மரபன்மையிற் காலாளாய் இருவருநின்றாரெனல்வேண்டும்;
அது முற்கூறியவுவமங்கட்குப் பொருந்தாதாம். அயிலை வாளாக்குதல் பொருத்த
மின்று. இத்துணையும் விபுலன்பொருதபடி கூறினார். (கசு௮)

வேறு.

நித்திலக்குப்பைபோலநிழலுமிழ்ந்திலங்குமேனிப்
பத்திப்பூணணிந்தமார்பிற்பதுமுகன்பைப்பொற்குழி
மொய்த்தெரியோடைநெற்றிமும்மதக்களிற்றின்மேலான்
கைத்தலத்தெஃகமேந்திக்காமுகற்கண்டிகாய்ந்தான்.

இ - ன். மார்பிலணிந்த பத்திகளையுடைய முத்துப்பூணலே நித்திலத்திரள்
போல நிழலுமிழ்ந்திலங்கு மேனியையுடைய பதுமுகன், முகபடாத்தையும் ஒடை
நெற்றியையுமுடைய களிற்றின்மேலிருந்தவன், எஃகத்தையேந்திக் காமுகனைக்கண்டு
காய்ந்தானென்க. (கசு௯)

மாற்றவன்சேனையாக்கித்தளர்த்தபின்வன்கண்மள்ள
ராற்றலோடாண்மைதோன்றவாருயிர்வழங்கிவீழ்ந்தா
காற்றினாற்புடைக்கப்பட்டுக்கடலுடைந்தோடக்காம
ரேற்றினாளுக்களெங்குங்கிடந்தவைபோலவொத்தார்.

மாற்றவன் - காடுகள்.

இ - ன். அவன்காய்ந்தனைக்கண்டு காடுகள்சேனைவந்து தாக்குதலிற் பதும
கன்படை கெட்டது; அதன்பின்பு அதனோடுகொடே மீண்டுநின்ற வன்கண்மள்ளர்
ஏறுகிய சுறுக்கன்போலே வலியுமாண்மையுந் தோன்றின்று பொருது பட்டுக்கிடந்
தவர்கள், பெருங்காற்றால் அடிக்கப்பட்டுக் கடலுடைந்துபோக அச்சுறுக்கன் நிலமெ
ங்குங் கிடந்தவற்றை யொத்தாரென்க.

காற்றுக் காடுகன்படைக்கும், கடல் பதுமகன்படைக்குமுமை. போல ஒத்தா
ரென்றவிரண்டும் உவமவுருபாதலின், போலவென்பதனை முன்னே கூட்டுக (கசுசு)

தூசலாம்பரவையல்குற்றுணைமுலைமகளிராடு
மூசல்போற்சேனையோடப்பதுமுகன்களிற்றையுந்தி
மாசிவீரமழையினெற்றிமாமிநுழைவதேபோற்
காய்சினக்களிற்றினெற்றியாழிகொண்டமுத்தினுனே.

கெட்டபடை மீண்டும் பொருதுகெடுதலின், ஸேனையோடுவமித்தார்.

இ - ன். தன்முன்னின்ற சேனையெடுத்துப் பதுமுகன்பொருளாய்க் களிற்றைச்
செலுத்தி ஆழியைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டு சென்று மழையினெற்றியிலே மதி
நுழையுமாறுபோலக் காடுகன்களிற்றினெற்றியிலே யழுத்தினுனென்க. (கசுசு)

பெருவலியுதனைநோண்பிண்டி பாலத்தையெந்தி
யருவனாநெற்றிபாய்ந்தவாய்மயிற்றேகைபோலச்
சொரிமதக்களிற்றின்கும்பத்தழுத்தலிற்றேன்மல்கிற்
கருவலித்தடக்கைவாளிற்குணையெவளவினானே.

பிண்டிபாலம் - தலையிலேபிண்டிக்கட்டப்பட்டு எறிவதோர் படை. யானைசேர்ந்த
மையின், வாளாலேவெட்டினான்.

இ - ன். காடுகள் அதனைப்பொருளாய் பிண்டிபாலத்தையெடுத்து மலைத்
தலையிலேபாய்ந்த தோகைமயில்போலே பதுமுகன்களிற்றின்கும்பத்தகத்தே யழுத்தி
தலின் அவன்சிறித் தன்கையிலவாளாலே காடுகளைவெட்டினானென்க.

பீலியாதலின், மயிலோடுவமித்தார். கருவலி - பெரியவலி. (கசுசு)

நீமுகத்துமிழும்வேற்கடசிவல்லிச்சிலம்பினாற்கு
காடுகன்களத்துவீழ்க்கைவிரணியிற்சுட்டிப்
பூமுகமாலையொப்பன் னன்னணிகவசமின்னக்
கோடுகன்கொலைவல்லாணைகூற்றெனக்கடாயினானே.

மகளிர் தம்மிடத்துக் காடுகள், பூமுகம் - பூப்போலுமுகமெனச் செவ்வி
கூறினார்.

இ - ள். காழகன்பட்டவளவிலே, அவன்றம்பி மாலைமாற்பனாகியகோமுகன், என்றமையனைக் கொன்றவனினென்று சுட்டிக்காட்டிக் கவசமின்னக் களிற்றைக் கடாவினனென்க. (கசூசு)

சாரிகைதிரியும்யானையுழக்கலிற்றரணிதன்மே
லார்கலிக்குருதிவெள்ளமருந்துகள்கழுமியெங்கும்
வீரியக்காற்றிற்பொங்கிவிசும்புபோர்த்தெழுதப்பட்ட
போர்நிலைக்களத்தையொப்பக்குருதிவான்போர்த்ததன்றே.

களம் - இடம். குருதிவான்போர்த்தது - செக்கர்வானிட்டது.

இ - ள். அவன் அங்ஙனஞ்சேறலிற் போர்செய்யுநிலைமையெழுதப்பட்ட இடத்தையொப்பத் தப்பாமற் சாரிகையிலேதிரிகின்ற யானைகள் கடல்போலுங் குருதி வெள்ளத்தை யுழக்கலின், அது துகளாய்த் திரண்டு, புரவியுங்களிறுமெடுத்த பெருங்காற்றிலே பொங்கி விசும்பெங்கும் போர்த்துச் செக்கர்வானிட்டதென்க. ()

சென்றதுதடக்கைதூணிசேந்தரண்புருவங்கோலி
நின்றவிற்குணிந்ததம்புரிமிர்ந்தனநீங்கிற்றுவி
வென்றிகொள்சரங்கண்மூழ்கிமெய்ம்மறைத்திட்டுமின்றோய்
குன்றிவ்மேற்பலாள்மேபோற்கோமுகன்றோன்றினனே.

இ - ள். பதமுகன்கைதூணியிலேசென்றது; அப்பொழுது கண்கள்சிலந்தன; புருவங்கள்வளைந்தேநின்றன; வில்வளைந்தது; அம்புகள்நேரேசென்றன; அவன்முன்னின்ற படைகளினுயிரெல்லாம் போயின; பின்பு அவன்மேலே யம்புகளழுந்தி மெய்யைமறைத்து அதிலே சிலவுருவிப்போதலிற் குருதிபோர்த்துக் கோமுகன் மின்செறிந்தமலையிற் பவளம்போலத் தோன்றினனென்க. (கசூசு)

பனிவனாமுனைத்தகோலப்பருப்புடைப்பவளம்போலக்
குனிமருப்புதிரந்தோய்ந்தகுஞ்சரங்கொள்ளவுந்திக்
கனிபடுகிவியார்தங்கதர்முலைபொருதுசேந்ந
துனிவனாமார்பன்சீறிச்சுகுசொஞ்சிதறினனே.

இ - ள். முலைபொருது சிவந்தமார்பன் பனிவனாயிலேமுனைத்த பருமையை யுடைய பவளம்போலே குருதிசெறிந்த குனிமருப்பையுடைய குஞ்சரத்தைப் போர் கொள்ளும்படி செலுத்திச் சீறிச் சரத்தைச்சிதறினனென்க.

வனாவெறுக்குமார்பன் - கோமுகன். (கசூசு)

பன்னலம்பஞ்சிக்குன்றம்படரொரிமுகந்ததொப்பத்
தன்னிருகையினாலுந்தடக்கைமாலையானையாலு
மின்னுயிர்பருகிச்சேனையெடுத்துக்கொண்டிரியவோட்டிக்
கொன்முரண்டோன்றவெம்பிக்கொலைக்களிற்றுழவனார்த்தான்.

இ - ள். அங்ஙனஞ்சிதறி எஃகுதலையுடைய பஞ்சியாகியமலையை எரிமுகந்த சன்மையையொப்பத் தன்கையாலும் யானையாலும் பதமுகன்சேனை விசையெடுத்த

தோடெம்படி பொருது ஆண்டுப் போகாது நின்றவருயினைப்பருகிப் பெரியவலிதோன்ற வெம்பிக் கோமுகனூர்த்தானென்க.

இதனைப் பதமுகன்பொருதானென்பாருமுள். (௧௭௭)

தருக்கொடுகுமரனூர்ப்பத்தன்சிலைவனையவாங்கி
பொருக்கவன்கையும்வாயுமுளங்கிழித்துவிவந்தோன்றச்
சுருக்குக்கொண்டிடவண்ணந்தோன்றவெய்திமெலோமி
மருப்புறக்களிறுக்குத்தியிரந்தான்கழிந்ததன்றே.

இ - ன். அங்கனம்பொருத செருக்கோடே கோமுகன் கையை வாயிலே வைத்து ஆர்த்தானை, பதமுகன் அதுபொருதே தன்விலைவலித்துச் சேரச்சுருக்குக்கோத்தாற்போலே கையையும் வாயையும்கிழித்துப் பின்பு அவனுள்ளத்தையுங்கிழித்து ஈர்க்குத்தோன்றும்படி பலவம்பையும் எய்கிறவனவிலே, கோமுகன் களிறு தன்மருப்புறும்படி பதமுகன்களிறைக் குத்தலின், அதன்கொள்கை போயிற்றென்க. (௧௭௮)

நித்திலமணிவண்டென்னுநெடுமதக்களிறுபாய
முத்துடைமருப்புலல்லேயுடைந்துமுத்தொழுருகுநிறின்
மத்தகயானைவீழ்ந்துவயிரங்கொண்டொழிந், ததாங்குப்
பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பதுமுகன்பகடுபேர்த்தான்.

இ - ன். கோடு * புயக்கலாது நின்ற அக்களிறைப் பதமுகனேறின நித்திலமணிவண்டென்னுங்களிறு திருகிக் குத்துதலின், முன்பு தைத்து நின்ற மருப்பு முரிந்து முத்தொழுருகுமலேபோலே அவ்வியானைவீழ்ந்து செற்றங்கொண்டு பட்டது, அப்பொழுது பதமுகன் களிறை மீட்டானென்க.

பத்திரக்கடிப்பு - நன்றாகியகுதம்பை. இத்துணையும் பதமுகன் பொருதபடி கூற்றினர். (௧௭௯)

௧. பத்திரக்கடிப்புமின்னப்பங்கியைவம்பிர்கட்டிக்
கொத்தலர் தும்பைகுழிக்கோவிந்தன்வாழ்கவென்னாக்
கைத்தலத்தெடுக்கமேந்திக்கானை போய்வேறுநின்றான்
மத்தகயானைமன்னர்வயிறெறிதவழ்ந்ததன்றே. (௧௮௦)

௨. மேகலைப்பரவையல்குல்வெள்வளை மகளிர்செஞ்சாந்
தாகத்தைக்கவாந்துகொண்டவணிமுலைத்தடத்துள்ளவைகிப்
பாகத்தைப்படாதெஞ்சிற்பல்லவதேசமன்னன்
சேவகன்சிங்கநாதன்செருக்களங்குறுகினுனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். மகளிரது ஆகத்தை யிடங்கொண்டுபெருத்த சாந்தணிந்த முலைத்தடத் தே தங்காநிற்கவும் அவர்கள்கூற்றிலேசெல்லாத நெஞ்சினையுடைய உலோகபாலன்

* புய்த்தல் - பறித்தல்; “மைந்துகால் யாத்து மயங்கிய ஞாட்பினுட் - புய்ந்துகால் போகிப் புலன்முகந்த வெண்குடை” என்றார் கனவழிநாற்பதிவியம்: ௩௬.

சேவகனாகிய சிங்கநாதன் மயினாக் கச்சாலேகட்டிச் சூடி வேலையேந்தி வாழ்க வென்ன மின்ன வேறேநின்றான்; ஆண்டுத் தன்னெதிர்சென்றோரின்மையின், அக்காளை செருக்களத்தைக் குறுகினான்; அப்பொழுது மன்னர்வயிற்றில் எரிதவழந்த தென்க.

வைகி - வைக. பாகம் - பங்கமுமாம். குருகுலத்தைவிளக்குதலானும், சேவகற் கும் உலோகபாலற்கும் இறைவனாதலானும் கோலிந்தனைவாழ்த்தினான். (கஎஎ)

புனைகதிர்மருப்புத்தாடிமோநிரஞ்செறித்துப்பொன்செய்

கனைகதிர்வானையேந்திக்கால்சுழலணிந்துநம்மை

யினையனபட்டநாளிலிறைவர்கணினைப்பதென்றே

முனையபூன்முளிபுற்கானமெய்ந்தெனநீந்தினானே.

இ - ன். அங்கனங் குறுகினவன் யானைக்கொம்பாற்செய்த வாசின்கண்ணே புனைகதிரையுடைய மோந்திரத்தைச்செறித்து அவ்வாசிலே பொன்னிட்டவானையேந் திக் காலேககுழலாலணிந்து நம்மை யிறைவர்கணினைத்துச் கொண்டாவெது இத்தன் மையவான வெற்றிகளுண்டான நாள்களாலேயென்றுகருதி யுலர்ந்தபுற்கானத்தை யழன்மேய்ந்தாற்போலப் போனாவெட்டிக் கடந்தானென்க.

பாடுகுறித்தவின், வானைவாங்கினான். இத்தனையுஞ் சிங்கநாதன்செயல் கூறினான். (கஎஅ)

தாரணிபரவாமாற்பிற்குங்குமமெழுதித்தாழ்ந்த

வாரமும்பூணுமின்னவருவிலைப்பட்டினங்க

ணைப்படக்கிடந்தபொன்ஞாணிநுள்கெடவிழிப்பவெய்ய

பூரணசேனவ்வண்கைப்பொருசிலையேந்தினானே.

இ - ன். தாரணிந்தமாபிலே ஆரமும் பூணுமின்னிந்நீர்க்க் குங்குமத்தையெழு திப் பட்டின்கண்ணே யழகுபட்டகெடாத * அல்லிக்கயிறுவினங்கப் பூரணசேனன் விலையேந்தினானென்க.

இருள் கெடுகையினாலே விழிப்ப - ஓடவைக்கையினாலே விளங்க. (கஎசு)

ஊனமர்குறம்போலவிரும்புண்டிமிகுத்தமார்பிற்

றேனமர்மாலேதாழ்ச்சிலைகுலாய்க்குனிந்ததாங்கு

மானமர்நோக்கினருமைந்தருங்குழியுயபோருட

கானமர்காமனெய்தனை யெனச்சிதறினானே.

இ - ன். இறைச்சிகொத்தும் பட்டடைமரம்போல இரும்புமேய்ந்து பசிதீர் ன்து மிகுத்துவைத்த மார்பின் மாலேதாழ் மெய்வளைதலாலே சிலைகுனிந்தேநின் றது; அப்பொழுது மகளிருமைந்தருந் திரண்டபோரிலே காமனெய்த கானமர் னையென்னும்படி கணையைச் சிதறினானென்க.

காமன் ஒருவனாய்கின்ற பலனையுமெய்தவின், உவமம். (கஎடு)

வண்டலைமாலேநாழமதுவுண்டுகளித்துவண்கைப்

புண்டலையேலையேந்திப்போர்க்களங்குறுகிவாழ்க

* இதற்குக் கொடி, சூத்திரம் என்னும் பெயர்களுண்மையின், வல்லிக்கயி றென்றலும் பொருந்தும்.

கண்பகொறுமெந்தைகட்டியங்காரனென்றே
யுண்டொலையார்கவேலென்றுறுவலிதாக்கினுனே.

வண்டலைமலை - மதுவண்டு களித்து வண்டலைக்கிற மலை; நிகழ்காலமுனர
சின்றது. களித்த பாடமாயின், அகரத்தைச் சுட்டாக்கி அவ்வுறுவலியென்க.

இ - ள். அப்பூரணசேனன் வில்லைக்கி மாலேதாழக் கையாலே வேலையேந்
திக் களத்தைக்குறுகிக் கட்டியங்காரன் உலகெல்லாந்துஞ்சும் ஊழியனவும் வாழ்வா
கைவென்று வாழ்த்தி யிவ்வேல் உயிர்களைக் கடுகவுண்டு வயிறுநிறைவதாகவென்று
கூறிப் பொருதானென்க. (கஅக)

கூற்றெனவேழமவீழாக்கொடிநெடுந்தோகணுறு
வேற்றவர்தம்மைச்சீருவெந்திரநூழில்செய்யா
வாற்றலங்குமரன்செல்வானிலேகடற்றினாயினெற்றி
யேற்றுமீளிரியப்பாய்ந்தவெறிகுறவேறுபோன்றான்.

இ - ள். பூரணசேனன் வீழ்த்து னூறிச் சீறி ஒருகணமாயம்போலக் கொன்று
குவித்தலைச்செய்து செல்கின்றவன் ஏறுகியமீன்களிரியப் பாய்ந்த சுறுவேறுபோன்ற
னென்க. (கஅஉ)

மாலேக்கணம்பல்போலமகளிர் தங்குமுாத்திற்பட்டார்
கோலவாட்போருட்பட்டாற்குறுமுயற்கூடுகண்டு
சாலத்தாம்பனிக்கும்பொய்கைகடாமனாரீரராயின்
ஞாலத்தாராண்மையென்னுமெனநகாவருகின்றனே.

இ - ள். மகளிர்குமுாத்தின் மாலேக்காலத்து ஆம்பல்போல மகிழ்ச்சியுற்றவா
கள் வாட்போரிற்சென்றால் மதியைக்கண்டமெய்க்குந் தாமனாயின்றன்மையராயினு
ராயின், ஞாலத்தார வீரத்தையாளுந்தன்மை என்னாய்முடியுமென்று நக்கு வாரா
சின்றனென்க.

இத்துணையுங் கட்டியங்காரன்படைத்தலைவன் பூரணசேனன்செயல் கூறினான். (1)

முடிச்சடைமுனிவனன் றுவேள்வியிற்றொண்டவேற்கண்
மடத்தகைமகளிர்கோலவருமுலையுழக்கச்சேந்து
கொடிப்பலவாணிந்குமார்பிறுதோயிந்தன்வாழ்கவென்று
நடத்துவாவைனேநோக்கிநகாச்சிலைபாரித்தானே.

முனிவன் - வீரபத்திரதேவன்; இஃதாவன் றன்னப்போலேபடைத்தலின்,
அவனை முனிவனென்றார். அன்று தக்கன்வேள்வியைத்தவிரப்பான்வேண்டி யிறை
வன்றாகப்படைத்துக்கொண்ட முனிவனைப்போலுங் கோவிந்தன்; வேற்கண்மக
ளிர் முலையுழக்குதலிற் சிவக்கப்பட்டுக் கொடியணிதற்குக் காரணமான மார்பினை
யுடைய கோவிந்தன்.

இ - ள். கோவிந்தன் வாழ்கவென்று நடத்துகின்றசிகங்காதன் பூரணசேனனை
நோக்கி நக்கு வில்லைவளைத்தானென்க. (கஅச)

போர்த்தநெய்ததோரனாகிப்புலாற்பருந்தார்ப்பச்செல்வான்
சீர்த்தகையவனைக்கண்டேசினவ்வேள்னுமாரந்தின்

றுர்த்துயிருன்னையுண்ணக்குறையிருருமென்றும்
கார்த்தவாய்நிறையவெய்தானம்புபெய்தூணியொத்தான்.

இ - ன். போர்த்தகுருதியுய்ச் செல்கின்ற பூரணசேனன் சிலபாரித்த சிங்க
நாதனைக்கண்டு என்னையில்வேல் இன்னும் வயிறுநிறைந்ததில்லை; உன்னுயினா யூற்றி
யுண்ணக் குறையுறுநிறையுமென்று ஆர்த்தவாய் அப்பொழுதேநிறையும்படி சிங்க
நாதனெய்தான்; அப்பொழுது பூரணசேனன் அம்புபெய்தூணியை யொத்தானென்க.()

மொய்ப்படுசரங்கண் மூழ்கமுனையெயிற்றுளிபோல
வப்பணைக்கிடந்தமைந்தனருமணித்திருவில்விசுந்த
செப்பினமுலையினூர்கண்சென்றுலாய்ப்பிறழ்ச்சிந்திக்
கைப்படவெடுத்திட்டாடும்பொலங்கழற்காயுமொத்தான்.

இ - ன். பின்னுஞ் சிங்கநாதனெய்தசரங்கன் சென்றுமூழ்குதலின், ஆளிபோல
அப்பணையிலேகிடந்த பூரணசேனன் கழலினுடைய காயையுமொத்தானென்க.

பொலஞ்செப்பையொத்த முலையினூராமென்க * “பொற்பே பொலிவு” என்
றும், † “பொன்னென் கிளவி யீறுகெட” என்றஞ் சூத்திரஞ்செய்தமையிற் பொலம்,
பொலிவாகாமையுன்க. கண்பிறழ்ப்பாப்பியாடுங்கழலென்க. இத்துணையுஞ் சிங்க
நாதனோடுபொருது பூரணசேனன் பட்டபடி கூறினார். (கஅ௬)

புனைகதிர்ப்பொன்செய்நாணிற்ருஞ்சியைக்கட்டினெய்த்தோர்
நனைகதிருஃகமேந்திநந்தன்வாழ்கென்னநின்ற
வினையொளிர்காளை வேலைக்கடக்கலார்வேந்தர்நின்றார்
களை கடல்வேலையெல்லைகடக்கலாவண்ணநின்றார்.

இ - ன். பொன்னாச்செய்தநாணாற் றன்மயிரைக்கட்டிக் குருதியானனைந்த வே
லையேந்தி நந்தட்டன்வாழ்வானாகவென்று நின்றபொரில் விளங்கினகாளை கையில்
வேலைக்கடக்கமாட்டாராய் வேந்தர்நின்றவர்கள், கடல் களையினெல்லையைக் கடக்
கமாட்டாத தன்மைபோல நின்றாரென்க.

இவன் நந்தட்டன் சேவகன்.

(கஅ௭)

நின்றவப்படையுளானையொருமகனீலக்குஞ்சி
மன்றலமலைநெற்றிமழகளிறன்றிவீழான் [ன்
வென்றிலங்கொளிறும்வெள்வேன்மின்னெனவெகுண்டிவிட்டா
சென்றவேல்விருந்துசெங்கண்மறவனக்கெதிர்கொண்டானே.

இ - ன். களிறன்றிவீழானாய்க் கட்டியங்காரன் படையினுள்ளானாய்நின்ற நீல
க்குஞ்சியையுடைய வொருமகன் வெகுண்டு வேலை மின்னெனவிட்டான்; அங்ஙன
ஞ்சென்ற வேலாகிய விருந்தை நந்தட்டன்சேவகன் மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டா
னென்க.

மன்றல, அ - அசை. வென்று புகழ்ப்பரந்த வொளிறுவேல்.

(கஅ௮)

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௧.

† எழுத்ததிகாரம், புள்ளிமயங்கியல், ௬௧.

மான்வயிறூர்ந்துநோக்கும்வெருவுறுமருளிநோக்கிற்
மேன்வயிறூர்தகோதைத்தீஞ்சொலர்கண்கள்போலு
மூன்வயிறூர்தவெள்வேலொய்யெனப்பறித்தநக்கான்
கான்வயிறூர்துதேக்கிக்களிவண்டுகனைக்குந்தாரான்.

மணத்தைத்தேக்கி வயிறுகிறைந்து வண்டொலிக்குந்தாரான் - நந்தட்டன்
சேவகன்.

இ - ன். தாரான், மான் வயிறுகிறைந்தபொழுது நோக்கும் அச்சமுற்ற மரு
ணைக்கிணையுடைய மகளிர் கண்கள்போலும்வேல வ்யாயப்படுத்து இதுவுமொரு
வேல்பெற்றேமேயென்று கக்கானென்க.

இன் - அசை.

(கஅக)

விட்டழல்சிந்திவெள்வேல்விசும்பின்விழ்மின்னினொய்தாக்
கட்டழனெடுங்கண்யாதுமிமைத்திலன்மகளிரோச்சு
மட்டவிழ்மாலேபோலமகிழ்ந்துபூண்மார்பத்தேற்றுக
கட்டழலெஃகஞ்செல்லக்கானெறியாயினுனே.

இ - ன். நந்தன்சேவகன் கையிலவேல் அழலைவிட்டுச்சிந்தி மின்னின்னொய்
தாகச்செல்ல அவன்கண்கள்கிழிதுமிமைத்திலன்; அங்ஙனமிமையாதேநின்று பின்
னும் அவன்விட்டவேல்களையும் மகளிரோச்சுமாலேபோலே மகிழ்ந்து மார்பிலேயேற்
றுச் சாளரமாய்நின்றனென்க.

கட்டியங்காரன்சேவகன் நந்தட்டன்சேவகனோடு பொருதுபட்டான். காற்றுப்
போம்வழி சாளரமாய்;*“மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்” என்றாற்பிறரும்.)

கவிமதங்கடந்துகாமர்வனப்புவிற்றிருந்தகண்ணா
ருவிமுலைநெற்றித்தீந்தேன்கொப்புளித்திட்டபைந்தார்
செவிமதக்கடலங்கேள்விச்சேவகன்கழல்கள்வாழ்த்திச்
சவிமதுத்தாமமார்பிற்சலநிததாக்கினுனே.

இ - ன். செவ்வித்தேனையுடைய தாமமார்பிற் சலநிதியென்னும்வீரன் புகழங்
கவிஞர்கருத்தைக்கடந்து அழகுவிற்றிருந்த கண்ணருடைய முலைத்தலையிலே தேனைக்
கொப்புளித்ததாரினையுங் கேட்டோர்செவிக்குப் பொருந்துவதாகிய கடல்போலங்
கேள்வியினையுமுடைய சேவகன்கழலைவாழ்த்திப் போதைத்தொடங்கினென்க.

இவன் சேவகன்றோழன்.

(ககக)

க. குஞ்சரங்குனியநூறித்தடாயினருகுதிவாடன்
னெஞ்சகதுழைந்தவேலைப்பறித்துவான்புண்ணுண்டிடி
வெஞ்சமநோக்கிநின்றுமிறைக்கொளி இத்திருத்துவாற்கண்
டஞ்சிமற்றரசர்யானைக்குழாத்தொடுமிரிந்திட்டாரோ. (ககஉ)

உ. தோட்டுவெண்டொலையன்மலைத்துடியிடைமகளிராய்ந்த
மோட்டுவெண்முத்கமின்னுமுகிழ்முலையுழுதுசார்த்தங்

* சிலப்பதிகாரம், புதார்காண்டம், இந்திரன்விழவுரேடுத்தகாதை: வேயா
மாடமும் வியன்கல னிருக்கையும் - மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களும்.

கோட்டிமண்கொண்டமார்பங்கோதைவாளுக்குளித்துழுழ்கிக்
கோட்டிமண்கொள்ளினின்றுன்குரிசின்மண்கொள்ளினின்றுன்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. துழைந்தவேல் - பட்டுருவாதவேல். வெஞ்சமநோக்கின்று-யாஞ் சுவர்க்க
மெய்தும்படி வரும் வெஞ்சமம் நமக்கு இனியில்லையென்று கருதிநின்று. நோக்கி-
இது நோக்கவேண்டாம்.

உ. தோடு - தொகுதி. ஒலியல் - ஒலித்தல். ஆய்ந்த - தெரிந்துகொத்த. மகளிர்
முலையுழுது சாந்தைத் தலையிலேகொண்டமார்பு - சலிந்தமார்பு.

இ - ள். அவன் குஞ்சரங்களை வீழ்வெட்டி வளைந்தவானைத் தன்னெஞ்சினின்ற
வேலைப்பறித்த அப்புண்ணிலெசொருகியவ்வாளின்வளைவுக்கு விளக்கத்தைப் போக்கு
கின்றவனைக் கண்டு அரசர்கெட்டார்; கெடுத்தலின், நமக்கு இனி வெஞ்சமமில்லை
யென்று கருதிநின்று அக்கருத்தேயாய்த் தன்னுடம்பென்னுந்நெவன்றிக் கை அம்
மார்பிற் புண்ணிலே யவ்வானைப் பலகாலுஞ்செலுத்துதலின், அவ்வான் முழுநித்
தையைக் குத்தியெடுப்பின்றவன் சீவகன் மன்பெருநின்றனனென்க.

வாள் உருவாநிருத்தலிற் றசையைக்குத்தியெடுத்தது. குருதியிலே தான் குளி
த்துநின்றனனென்க. கெட்டவரார் மீண்டுவந்துவெட்டிநொன்பார்க்கு வாளுக்குத்திற்
றென்றன் மரபன்மையுண்ட. இத்துணையுஞ் சலிநிதி பொருதுநின்றபடி கூறினார்.()

எரிமணிக்குப்பைபோலவிருளறவிளங்குமேனித்
திருமணிச்செம்பொன்மார்பிற்சீவகன்சிலைகையேந்தி
யருமணியரசராவியழலம்பிற்கொள்ளைசாற்றி
விரிமணிவீளங்குமான்தேர்வின்டொழுவேறினானே.

செம்பொன் - ஒருபெயர்.

இ - ள். மேனியையும், மார்பினையுமுடையசீவகன் சிலையையேந்தி அரசருயி
ரைத் தன்னம்பினாலே கொள்ளைகொள்ளுந்நன்மையைத் தன்னெஞ்சிலே யமையப்
பண்ணித் தேரை யேறினானென்க.

பார்த்துநின்ற விஞ்சையர்தொழ.

(ககசு)

கருவளிமுழக்குங்காருங்கண்கடலொலியுங்கடி
யுருவலிச்சிவகவார்ப்புமொருங்குடன்கூழிற்றென்னச்
செருவினைகழனிமள்ளார்ப்பொடுசிவணிச்செம்பொன்
புரிவளைமுரசமார்ப்பப்போர்த்தொழிறொடங்கினானே.

இ - ள். பெருங்காற்றின்முழக்குங் காரின்முழக்குங் கடலினொலியுங் தம்மிற்
கூடப்பட்டு அவ்விடத்தே சிங்கவார்ப்புஞ் சேரக்கூழிற்றென்னும்படி செருவினைகிற
கழனியில் வளைமுரசமார்ப்க்கிற ஆர்ப்போடேபொருந்தி வீரருமாராநிற்கப் போர்த்
தொழிலைத் தொடங்கினானென்க.

(ககடு)

அரசர்தமுடியும்பூணுமாரமும்வரன்றியார்க்கு
முரசுமுக்கொடியுந்தாரும்பிச்சமுஞ்சுமந்துமாவும்
வினாபரித்தேருமீர்த்துவேழங்கொண்டொழுகிவெள்ளக்
குறாபுனற்குருதிசெல்லக்குமரவ்விற்சுனிந்ததன்றே.

அரசருடையவென்பதனை எங்கும் கூட்டுக.

இ - ள். வெள்ளமாகிய நீர்போலங்குருதி, முடிமுதலியவற்றையரித்து முரசு
முதலியவற்றைச்சுமந்து மாவையுந்தோயுமீர்த்து வேழத்தையும் மெள்ளக்கொண்டொழுகி
நடக்கும்படி குமரனில் வளைந்ததென்க.

இது பெருகினமுறைமைகூறிற்று.

(ககசு)

கேழ்க்கினரொரிகட்பேழ்வாய்க்கிளர்பெரும்பாம்பினோடு
சூழ்கதிர்க்குழவித்திங்கட்டுறுவரைவீழ்வதேபோற்
றுழிநுந்தடக்கையோடுந்தடமருப்பிரண்டிமற்று
வீழ்தரப்பரந்தவப்புநிழலிற்போர்மயங்கினாரே.

இ - ள். அதுகுனிந்தபொழுது பெரும்பாம்போடே இரண்டினம்பிறை மலையி
னின்றும் வீழுந்தன்மைபோலே கையோடே மருப்பிரண்டிமற்று யானையினின்றும்
வீழும்படி பரந்த அம்பினிழலாலே யரசர் மனங்கலங்கிப் போனாயறிந்திலரென்க.()

ஆடவராண்மைதோற்றுமணிகிளர்பவளத்திண்கை
நீடுெரிநிலைக்கணுடிப்போர்க்களத்துடைந்தமைந்தர்
காடுெரிகவரக்கல்லென்கவரிமாவிரிந்தவண்ண
மோடக்கண்டுருவப்பைந்தாரரிச்சந்தனுலாக்கின்றனே.

இ - ள். ஆடவராண்மைதோற்றும் நிலைக்கண்ணையாகிய போர்க்களத்தே
நெஞ்சடைந்தமைந்தர் காட்டை யெரிகவரக் கவரிமாவோடினாற்போல ஓடக்கண்டு
கட்டியங்காரணமைச்சனாகிய அரிச்சந்தன் ஒருமொழிகூறாநின்றனென்க.

கண்ணடியில் அழகும்அழகின்மையுந்தோன்றுமாறுபோலக் களத்திலும் ஆண்
மையும் ஆண்மையின்மையுந்தோன்றலின், இதனையுவமித்தார். மிக்கவீரன்மை
யிற் கவரிமா உவமமாயிற்று.

(ககஅ)

மஞ்சிவரமின்னனார்தம்வாலரிச்சிலம்புகூழ்ந்து
பஞ்சிகொண்டெழுதப்பட்டசீறடிப்பாய்தலுண்ட
குஞ்சியங்குமரர்தங்கண்மறம்பிறர்கவர்ந்துகொள்ள
வஞ்சியிட்டோடிப்போகினுண்மையார்கண்ணதம்மா.

இ - ள். அவன், இதனைக் கேட்பீராக; மைந்தீர், மகளிருடைய சீறடியாலே
பாய்தலுண்ட குஞ்சியையுடையகுமரர் தம்வீரத்தைப் பிறர்கொள்ள ஓடுவராயின்,
இனி யாண்மை யாரிடத்ததென்றனென்க.

சிலம்புகூழப்பட்டு எழுகினவடி. நீர் மகளிரிடத்தன்றிப் போரினும்ஆடவராக
வேண்டுமென்றான். குமரர்-முன்னிலைப்படர்க்கை. கேட்பிக்குமிடத்தேவருகின்ற

அம்மவென்னுமகைச்சொல் “உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.” என்றதனான், அம்மாவெனநீண்டு அது “விளியொடு கொள்ப” என்றதனான், அம்மாமைந்தி ரெனநின்றது. முற்கூறிய மைந்தரை விளித்தானாம். * “அம்மவாழிகேளிர” என்றார்போல ஈண்டும் பன்மையுணர்த்திற்று. (௧௧௧)

உழையினமுச்சிக்குகாடுகலங்குதலுற்றபோதே
விழைவறவிதிர்த்துவிசிவிட்டெறிந்திடுவதொப்பக்
கழலவருள்ளமஞ்சிக்கலங்குமேலதனைவல்லே
மழைமினினீக்கியிட்டிவன்கண்ணராவவன்றே.

கழலவர் - எழுவாய். இட்டு - போகட்டு.

இ - ள். வீரர் தம்முள்ளம் உடம்பின்மேல் வேட்கையாலே அதனைக் கை விடுதலஞ்சிக் கலங்குமேல் உழைமான் றலையிற்கோடு கழலங்காலத்து அதன்மேல் வேட்கையால் மனங்கலங்குதலுற்றபொழுதே யதனிடத்திலே வேட்கையறம்படி விட்டு அதனையசைத்துவிடப் போகடுந்தன்மையையொப்ப, அவர் அவ்வுடம்பின் மேலே வேட்கையை வல்லேநீக்கி மின்போற் றேன்றினவாய் தெரியாமன் மறைத் திட்டு வன்கண்ணராவா; அது நாமக்கும் வேண்டுமென்றானென்க. (௨௦௦)

தற்புறந்தந்துவைத்தலைமகற்குதவிநிந்தாற்
கற்புதமாலேசூழக்கடியரமாளிந்தோயுவர்
பொற்றசொன்மாலேசூட்டிப்புலவர்கன்புகழக்கன்மே
னிற்பாத்தமவிரந்தோன்றநெடும்புகழ்பரப்பியென்றான்.

இ - ள். வீரர்தான் தம்மைப்பாதுகாத்து இவர் இடுக்கண்வந்தால் உதவுவ ரென்றுவைத்த தந்தலைவற்கு அங்நனமுதவி வீரந்தோன்றப் புகழ்பரப்பி வீந்தால் அவர்தாஞ் சுவர்க்கத்தேசென்று அரமகளினாக்கூடுவார்; அதுவன்றி இவ்விடத்தே புலவர் சொன்மாலையைச்சூட்டிப்புலவர்க் கன்மேனிற்பார்; ஆதலான், ஈமக்கும் இவை எய்தலாமென்றானென்க. (௨௦௧)

பச்சிரும்பெஃகிட்டாங்குப்படையைக்கூர்ப்பிடுதலோடுங்
கச்சையுங்கழலும்விக்கிக் காஞ்சனத்தளிவம்வாய்க்கிட்
டச்சுமழுழங்கியாராவண்ணலக்குமரன்கையு
ணச்செயிற்றம்புதின்னாளினாயாகலுற்றார்.

இ - ள். உருகினவிரும்பிலே பெஃகுவைத்தாற்போலப் படையை அவன் அங்நனங் கூர்மையிட்டவனவிலே யவர்க்கி யிட்டி முழங்கி யார்த்துச் சேவகன் கையிலம்புண்ணத் தமதுநான் அதற்கினாயாதலே யுற்றாரென்க.

பொற்றளீவம் - பொற்கின்னம். அம் - அசை. (௨௦௨)

* அநநானு, (மணியிடைபவளம்) ௧௨௬: அம்ம வாழி கேளிர்புண் னின்ற - கண்டனி ராயிற் கழறலிற் மன்னே.

† முன்னும் “செம்பொன் வாயுளிட்டி” என்றார். காந்தருவதத்தைபாரிலம் பகம், ௨௮௬.

வடதிசையெழுந்தமேகம்வலனுராய்மின்னுச்சூழிக்
குடதிசைசேர்த்துமாரிருளிறுபுசொரிவதேபோற்
படர்கதிர்ப்பைம்பொற்றிண்டேர்பாங்குறவிமைப்பினூர்த்தா
னடர்சிலையப்புமாரிதானாநின்றிட்டதன்மே.

இ - ன். அவர் அங்ஙனம்வருதலிற் சீவகன் தேனா அழகுபெறவேற்றான்;
அப்பொழுது அப்புமாரி, தானாமாரிசொரியுந்தன்மைபோன் மாறாதுநின்றதென்க.

வடதிசையெழுந்தமேகம் வலமாகச்சென்று குடதிசையிற்சேர்த்து மின்னைச்சூழி
முழங்கி மாரியைச்சொரிவதுபோலென்க. (௨௦௩)

அற்றுவிழ்தலைகளையானையுடம்பின்மேலழுந்திநின்ற
பொற்றதிண்சரத்திற்கோத்தபொருசரத்தாங்களாகத்
தெற்றிமேற்பூத்தசெந்தாமமாமலர்போன்றசெங்கண
மற்றத்தாதுரிஞ்சியுண்ணும்வண்டினம்போன்றவவ்வே.

இ - ன். அவ்வம்பால் அற்றுவிழ்கின்றதலைகள் பட்டயானைகளின்மேல் நின்ற
பொலியையுடைய சரங்களிற் கோத்தவை, அவ்வம்ப தாங்களாகத் திண்ணைகளிலே
பூத்த செந்தாமமாமலையொத்தன; அவற்றின்கண்கள் அப்பூவின் வண்டினத்தை
யொத்தனவென்க.

ஏவின்மையிற் சரத்திற்கோக்கவெயதான்.

(௨௦௪)

வேறு.

திங்களோடுடன்ருன்றெலாந்துளங்கிமாநிலஞ்சேர்வபோற்
சங்கமத்தகத்தலம்வரத்தரணமேற்களிறழியவும்
பொங்குமானிபுராவும்பொலங்கொடேர்பலமுறியவுஞ்
சிங்கம்போற்றெழித்தார்த்தவன்சிறுவர்தேர்மிசைத்தேற்றினார்.

இ - ன். அதனைக்கண்டு கட்டியங்காரன்புதல்வர் சிங்கம்போலே கோபித்து
ஆர்த்து அழியவும் புரளவும் முறியவுந் தோன்றினாரென்க.

சீவகன்படை இங்ஙனம்பட்ட அவாசோன்றினார். திங்களோடேருன்றுகளெல்
லாஞ்சேரவீழ்ந்தார்போலே சங்குகள் மத்தகத்தேயசையக் களிறுகள்வீழ்ந்தன. ()

சந்தனஞ்சொரிதண்கதிர்த்திங்களந்தொகைதாம்பல
குங்குமக்கதிர்க்குழுவியஞ்செல்வனோடுன்பொருவபோன்
மங்குண்மின்னெனவள்ளறேர்மைந்தர்தேரோடுமயங்குலின்
வெங்கண்வில்லுமிழ்வெஞ்சரமிடைந்துவெங்கதிர்மறைந்ததே.

இ - ன். குங்குமம்போலுங் கதிரையுடைய இளஞாயிற்றோடே சந்தனம்போலுந்
தன்கதினைச்சொரிநிற பலதிங்களந்தொகைதாஞ் சேரப்பொருவனபோலே வள்ளல்
தேரோடே மைந்தர்தேருமயங்குதலிற் சரமிடைதலாலே சதிர்மறைந்ததென்க. ()

குருதிவாளொளியரவினாற்கொள்ளப்பட்டவெணடிங்கள்போற்
 றிருவநீர்த்திகழ்வலம்புரிவாழ்வைத்தாங்கவன்மெழித்தலும்
 பொருவில்சீழ்வளிமுழக்கினாற்பூமிமேற்சனங்கென்கிறே
 யரவவெஞ்சிலைவளைந்ததேயண்ணல்கண்ணமுலுமிழ்ந்ததே.

இ - ள். அவன் குருதிபோலுமிக்கவொளியையுடைய செம்பாம்பாலேகொள்
 ளப்பட்ட திங்கள்போலக் கையாலே வலம்புரியைப்பிடித்து வாயிடத்தேவைத்து
 முழக்கினவளவிலே, கீழ்நோக்கியெழுந்த ஒப்பில்லாத காற்றின்முழக்காலே சனம்
 நடுங்கிற்று; அப்பொழுது வில்லும்வளைந்தது; கண் அழலையுமிழ்ந்ததென்க.

திருவ, அ - அசை. நிருத்திகழ்ந்த அக்கடலுமாம். (௨௦௭)

கங்கைமுகம் கடற்பாப்வதேபோன்றுகாளைதன்காரமுத
 மைம்தராத்தவாவாயெலாநிறையவெஞ்சரங்கான்றபி
 வெஞ்சம்போழந்தமுலம்புணர்நீங்கினருயிரீனீன்முழைச்
 சிங்கவேறுகன்கிடந்தபோறகிறுவர்தேர்மிசைத்துஞ்சினார்.

இ - ள். சிவகன்வில், கங்கை கடலிலே ஆயிரமுதமாகப்பாயுந் தன்மையை
 பொத்து மைந்தர் அந்தவந்வாயெல்லாநிறையும்படி அம்பைக்கான்றபின்பு சில
 அம்புகள் அவர்கெஞ்சைப்பிளந்து உயிரையுண்டவின், உயிரீனீன்கப்பட்டாராய் முழை
 களிலே சிங்கவேறுகிடந்தாற்போலே கிறுவா தேர்மிசையிலே பட்டுக்கிடந்தாரென்க.

நீங்கினார் - வினையெச்சமுற்று. இத்தலைநாய்க் கடம்பங்காரதரு உதவியான
 அரசருடனும், அவன்படைத்தலைவருடனும், அவன்புதல்வர் தனியேஉருத்துவந்தவ
 ருடனும் சிவகன்பொருதபடிக்கூறினார். (௨௦௮)

நிவந்தவெண் குடைவீழவும்போதாநீளவிகம்பேறவு
 முவந்துபேய்க்கணமாடவுமோரினொன்றைநொண்டெண்ணவு
 மவந்தமெங்கனுமாதவுங்களிமுமாநொடுகவிழவுஞ்
 நிவந்தசீவகசாமிகண்புருவபுமமுரிமுரிந்தவே

இதுமுதலாகத் தனியே பத்துமயபுச்சும்குத்துநின்ற கட்டையங்காரனுடன்
 சிவகன்பொருகின்றமை கூறுகின்றார்.

இ - ள். குடைவீழவும், அவனைக்குடுத்த வேந்தா பிசும்பையெறவும், ஆடவும்,
 உண்ணவும், குறைத்தலை பெயர்குமாடவும், களிமும் மாவுங்கயிழவுஞ் சிவகசாமி
 கண்கள் சிவந்தன; அவற்றிற்குதையாகட புருவமுள் முரிதலைச்செய்தவென்க.

எச்சங்கள் எழிற்காலநோக்கின். குறையாகிய தலைவையுடையதனைக் குறைத்
 தலையென்றது ஆகுபெயர். அவன்படைவகுப்பைக்கண்டு சிவகற்குக் கோபம்
 நிகழ்ந்தமைகூறினார். முரிமுரித்ததனை, *‘அணியலுமணித்தன்று’ என்றற்போலக்
 கொள்க. (௨௦௯)

* புறநானூறு, முதலாவது வாழ்த்து: கறைழிட நணியலு மணிந்தன் நக்
 கறை - மறைநவ் லட்சணா துவலவம பதியே.

பொய்கைபோர்க்களம்புறவிதழ்புலவுவாட்டபடைபுல்லித
முழையகொல்களிறகவிதமுரசரல்லிதன்மக்களா
மையில்கொட்டையம்மன்னனுமலர்த்ததாமனாவரிசையாற்
பையவுண்டபின்கொட்டைமேற்பவித்திரத்தும்பிபறந்ததே.

இ - ன். அங்ஙனங்கோபித்து, பொய்கை போர்க்களமாக, புறவிதழ் வாட்
படையாக, அதற்குள்ளிற் புல்லியவிதழ் களிராக, உள்ளிற்சிறியவிதழ் அரசராக,
அல்லி தன்பிள்ளைகளாக, கொட்டை தானாக மலர்த்ததோர் பதுமவியுதத்தை முறை
யாலே மெல்லக் கொன்றபின்பு அக்கொட்டைமேலே தும்பிபறந்ததென்க.

குலனுங்குணனுமுதவியன தாயனென்பது தோன்றப் பவித்திரத்தும்பியென்
றார். (உக0)

வேறு.

கலைமுத்தங்கொள்ளுமல்குற்கார்மனமுயின்னனார்த
முலைமுத்தங்கொள்ளச்சாந்துகிழிந்துதார்முருகுவிம்மு
மலைமுத்தங்கொள்ளுமார்பின்மன்னனுங்கண்டிகாயந்தான்
சிலைமுத்தங்கொள்ளுந்திண்டோட்செம்மலுந்தீயிற்சேந்தான்.

இ - ன். மேகலைபொருந்துதலைக்கொள்ளும் அல்குலையுடைய மகளிர்தம் முலை
கன்புல்தலிற் சாந்தமழிந்து தாரிற் நேனும்வம்முமாபினையுடைய மன்னனுஞ் சேவ
கனைக்கண்டிகாயந்தான்; விற்பொருந்துந் தோளினையுடையசேவகனும்அவனைக்கண்டு
தீப்போலக் கோபித்தானென்க.

மலையை யுவமிக்கப் பொருந்துமாற்பு. (உகக)

தன்மதந்திவண்டவண்டுதங்கியகாட்டுள்வேழ
மின்மதஞ்செறித்திட்டஞ்சிப்பிடிமறந்திரிந்துபோகும்
வென்மதக்களிறுவெய்யவசனியேவகத்தின்மேலான்
மின்னுமிழ்மாலேவந்தன்வீரற்குவிளம்பினானே.

இ - ன். தன்மதத்திலேதினைத்த தேனினம்போய்த் தங்கிய காட்டிலே வேழங்
கன்அவற்றிறைந்தாலேயஞ்சி மதஞ்செறித்துப் பிடியைமறந்து கெட்டுப்போதற்
குக் காரணமான களிராகிய அசனியேவகத்தின்மேலானாகியவேந்தன் சேவகனுக்கு ஒரு
மொழிகூறினானென்க.

இதனால் யானையின்வலிகூற்றார். (உகஉ)

நல்வினையுடையநீரார்நஞ்சுணினமுதமாகு
மில்லையேலமுதுநஞ்சாமின்னதால்வினையினுக்கங்
கொல்வல்லானிவனையென்றுமிவன்கொல்லுமென்னையென்று
மல்லனதினைத்தல்செல்லாரறிவினாற்பெரியநீரார்.

இ - ன். நல்வினையுடையார் பகைவரிட்ட நஞ்சையுண்டால் அதுவுங்கொல்

லாது; அங்ஙனவீணையின்றேற் றுனழியாதிருத்தற்குண்ட அமிர்தங் கொல்லும்; இரு வீணையினுக்கம் இத்தன்மைத்தாயிருந்தது; ஆதலின், அறிவுடையார் யான் இவ்வினைக் கொல்வேனென்றும் இவன் என்னைக்கொல்வனென்றும் பொருளல்லன நினையாராத லின், இது நின்செயலென்று கருதவேண்டா வென்றானென்க.

என்றது: தன்சிறையை அவன் தெய்வத்தால் நீங்கினதன்மையையும், தனக்கு அரணாகவட்டவியுதம் பட்டதன்மையையும் காட்டியபடி. (௨௧௩)

அகப்படுபொறியினாலாயாக்குவரியாவரம்மா
மிகப்படுபொறியினாவெறியராச்செய்யலாமோ
நகைக்கதிர்மதியம்வெய்தாங்குக்கட்டிடுதலுண்டே
பகைக்கதிர்ப்பரிநிசுந்தாமாஸியும்பயத்தலுண்டே.

இ - ள். நீகளாய், நின்கையிலேயகப்படுதற்குக் காரணமான தீவ்னையுடையா யாக்குவார்யாரென்று தன்புதல்வர் பட்டமைகருதிக் கூற்றான். ஆதற்கு வேண்டுகல்வீனையுடையா னாவெறுவியராக்கலாமோவென்று அவர்கள் தூற்றுவ ராலும் நின்னைக் கொல்லக்கூடாதாயிற்றேயென்று கூற்றான். இங்ஙனம் என்புதல்வர் நின்கையாலே படுதலின், இனி ஞாயிறுந் தன்நன்மைநிரிந்து தட்பமுடைத்தாத லும் உலகிலேயுண்டாம். நீயவனாக் கோறலின், மகியுந் தன்மைநிரிந்து வெவ்விதா கலும் உலகிலுண்டாமென்று அவனா வியந்துகூற்றானென்க.

ஏகாரங்கள் தேற்றம். பகை - மதிக்குப்பகை. (௨௧௪)

புரிமுத்தமலைப்பொற்கோல்விளக்கினுட்பெய்தநெய்யுந்
திரியுஞ்சென்றற்றபோழ்தேதிருச்சுடர்தேம்பினெல்லா
லெரிமொய்த்துப்பெருகலுண்டோவிருவினைசென்றுதேயய்தாந்
பரிவுற்றுக்கொடாந் செல்லம்பற்றியாரதனைவைப்பார்.

புரி - வடம். கோல் - தண்டு.

இ - ள். நெய்யுந்திரியுமாண்டபொழுதே அழகியவிளக்கு அவ்தலன்றி நெருப் புச்செறிந்து மிகுதலுண்டோ! அதுபோலப் பெரிய நல்வினைமாண்டாற் செல்லங்கொ டாதபடி அதனைப் பிடித்துவைப்பாரா யாவருமில்லை. ஆதலின், இது நின்செயலென்று காணென்றானென்க.

*“முன்னே - மொய்யமற்பலவும்வென்றான்” ஆயினுந் தன்புதல்வர் சூழ்க்கிடக் கின்றமைகண்டுஞ் செற்றமரிக்கு மேற்செல்லாது இங்ஙனங்கூற்றான்; அரசருவ மன்மையின். (௨௧௫)

நல்லொளிப்பவளாச்செவ்வாய்நன்மையெய்யுகோள்
வில்லிடாக்குவீரனஞ்சினையென்னவேந்தன்
வெல்லவதுவிதியினாகும்வேல்வரினிமைப்பேனாயிற்
சொல்லிநீகவும்பெற்றாய்தோன்றன்மற்றென்னையென்றான்.

இ - ள். சேவகன்அதுகேட்டு, இவன் இங்ஙனங்குறைந்தேறிப்பனுவிற் கோற லரிதென்றுகருதி அவற்குச் செற்றமரிக்கும்படி பெருகச்சிரித்து நீயஞ்சினைய்காணென்ன,

வேந்தன் கூறுவான்; வெல்லுந்தன்மை வீதியாலுண்டாம்; அதுயான்குறேன்; தோன் ஞால்! நின்னையில் வேல்வந்தால் இமைப்பேறாயின், ஈண்டு என்னைக்கூறும் அஞ்சினு; பெய்ந்தசொல்லை யாண்டுக்கூறி நீசிரிக்கவுங்கடவையென்றானென்க.

பெற்றாய் - காலமயக்கம்.

(உகசு)

க. பஞ்சிமெல்லடியினூர்தம்பாடகந்திருத்திச்சேந்து
நெஞ்சுநொந்தமுதகண்ணீர் துடைத்தலிணிமைந்தகோல
வஞ்சனக்கலுழியஞ்சேரடியகடகவண்னை
வெஞ்சிலைகொண்டுவெய்யபுருமெனமுழங்கிச்சொன்னான். (உக௭)

வேறு.

உ. இல்லாளையஞ்சிவிருந்தின்முதந்தொன்றநெஞ்சிற்
புல்லாளனாகமறந்தோற்கிலென்புபுகைந்து
வில்லாளமூவம்பிளந்தட்டுவெருண்டிநோக்கிக்
கொல்யாணையுந்திக்குடைமேலுமோர்கோருருக்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. திருத்திச் சுவந்து கண்ணீர் துடைத்தலின், அஞ்சனமாகிய கலக்கத்தைதயுடைய சேற்றையாடிய நிறைந்த கோலத்தையுடையகை.

உ. அழுவம் - பரப்பு.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறிக் கையிலே வில்லையெடுத்து உருமெனமுழங்கி மறந்தோற்றேறாயின், மனையாளையஞ்சி விருந்தின்முதத்தை மகிழ்ச்சியெய்யாதவிட்ட புல்லாளனாகக்கடவேனென்று வஞ்சினஞ்சொன்னான்; சொல்லிப் புகைந்து பிளந்து நோக்கி யுந்திச் சச்சந்தனைக்கொன்ற தவற்றின்மேலே சீவகனைபுகைகொல்லக்கருதி ஓரம்பைத்தொடுத்தானென்க.

சச்சந்தனைக்கொன்று குடைகவித்தலிற் குடையிட்டுநிற்பதன்மேலுமெனவே அவனைக்கொன்றமை கூறிற்றும். இனி வழங்கினுவென்றுபாடமோதிச் சீவகனெய்தமைபொருது கட்டியங்காரன்அரபுதொடுத்தானென்பாருமுளா. (உகஅ)

தொடுத்தாங்கவம்புதொடைவாங்கிலிடாதமுன்ன
மடுத்தாங்கவம்புஞ்சிலையும்மதனுணுமற்றுக்
கடுத்தாங்குவிழக்கதிர்வான்பிறையம்பினெய்தான்
வடித்தாணாவெவ்வேல்வயிரம்மணிப்பூணிணுளே.

இ - ள். சீவகன், கட்டியங்காரன் ஆங்குத்தொடுத்த அவ்வம்பைத் தொடையையிரம்பவாங்கி விடுதற்குமுன்னே, அவ்வம்புமுதலியன சேர அவ்விடத்தேயற்றுக் கோபித்துப்போனாற்போல வீழும்படி எய்தானென்க.

வடித்ததானா. தொடுத்த, வடித்தவென்பன விகாரம். கடுத்துக் கடுகியென்று மாம். (உகக)

அம்புஞ்சிலையும்றுத்தானென்றழர்ந்துபொன்வாள்
வெம்பப்பிடித்துவெகுண்டாங்கவன்றேரின்மேலே
பைம்பொன்முடியான்படப்பாய்ந்திடுகென்றுபாய்வான்
செம்பொன்னுலகினிழிகின்றவொர்தேவனொத்தான்.

இ - ள் பொன்முடியான் அம்பையும்வில்லையும் அவனறுத்தானென்று
வெகுண்டு வானையழன்று வெம்பப்பிடித்துச் சீவகன் தேரிடல் பட்டக்கிட
அத்தேரிடத்தே பாயக்கிடவேனென்று பாய்சின்றபொன் யானையினின்றும்
பொழுது, நல்லணையுலந்து பொன்னுலகினின்றும் போதாச் சந்த ஒருதேவன்
தானென்க.

மொய்யாருமுலாழ்முலைப்போர்க்களமாயமாப்பிற்
செய்யோன்செழும்பொற்சரஞ்சென்றனசென்றதாவி
வெய்தாயிழியாவெருவதுவ்வ்வாய்ப்படியா
மையார்விசம்பினிழிவிழிவதுபோலவிழ்ந்தான்.

இ - ள். மகளிராழ்முலைகுப் போர்க்களமாகியமாப்பிலே சீவகனம்புகள்சென்
றனவாக, உன்னதுஅப்பென்றது; அப்பொழுது, சீத்தகக் கண்டார்வெருவ வாயை
மடுத்து விசம்பினின்றும் மதிவீழும் தன்மைபோல விழ்ந்தானென்க.

சச்சத்தனை * “வெஞ்சு ரினுண்டையவித்தான்” என்று ஞாயிற்றேனென்க.
கூறிப்போந்து, அவன்பதல்கள் அவன்சொயாமாதலின் ஈண்டுச் சீவகனைச்செய்த
னென்று ஞாயிடுக்கி அஞ்சாயிற்றின்முன்னா ம கில்லாதேகெடுமென்துதே
மதிவீழுவதுபோல விழ்ந்தானென்றான். மேகம் யானைக்குவமைகூறினான். இ
சச்சத்தன்பட்ட அன்றுதொட்டு இன்றையக கட்டியங்காரன் கொடுங்கோலிருள்
அரசாண்டதன்மையும், அதுதான் கொடுக்காததே இருள்பரந்தரிப் பதி
தன்மைத்தென்றுங்கூறினான்.

வேறு.

கட்டியங்காரனென்னுந் கலையரசுழிச்சதிங்குப்
பட்டவிப்பகைமைநீங்கிப்படைத்தொழிலொழிகவென்னுக்
தொட்டினர்முரசமன்வார்த்தனர்குருதிக்கண்ணீர்
விட்டமுதவன்கணுர்வமலர்மாணிங்கிணுளே.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னுந் கலியாகியரசு பட்டது; இனி
நீங்கிப் போர்க்கொழிலொழிகவென்று அவ்விடத்தே முரசைக்கொட்டி
கேட்டு வீரராத்தனர்; அப்பொழுது மண்மகள் குருதியாகியகண்ணீரை
அழுது அவன்கண் ஆர்வத்தைக் கைவிட்டானென்க.

ஒல்லைநீருலகமஞ்சவொளியுமிழ்பரிதிதன்னைக்
கல்லெனக்கடவினெற்றிக்கவுட்படுத்திட்டிராகம்

பல்கல்கழிந்தபின்னைப்பன்மணிநாகத்தன்னை
வல்லவாய்போழந்துபோந்தேகார்மழகதிரிந்ததொத்தான்.

இ - ள். நாகம் ஒளிபுரிப்பரிதியை உலகமஞ்சம்படி கடலிலே கடுகவிழுங்கு
கையினாலே அப்பன்மணிநாகத்தைப் பலநாட்சென்றபின்பு வாயைப்பிளந்துபோந்து
அக்கதிரின்ற தன்மையையொத் தானென்க.

அது - * “மந்திரிமாநாகமுடன்வீழுகின்ற” என்றதனை. இது தந்தை புதல்வ
னாய்ப்பிறப்பனென்னும் விதிபற்றிக்கூறலாகும். (உஉ௬)

கோட்டுமீன்குழாத்தின்மல்லரிண்டினர்மன்னர் குழந்தார்
மோட்டுமீன்குழாத்தினெங்குந்தீவிகைமொய்ததமுத
மாட்டுமீன்க்கடல்தொத்ததனநகாவெனநிறமலை
கேட்டுமீனிறந்துகேடில்விசையகண் குளிரநடுவனநேற.

கோட்டுமீன் - சுரு. மோட்டுமீன் - உரு முத்தையலைக்கின்றநீர் இன்சன்-
பொரு. கனவுபுனையாக இறந்துபடாதிருத்தல்ந் கேடில்விசையையென்ற.

இ - ள். மனாளிப்பெருநர், அரசர் குழந்தார், விளக்கு மொய்ததனை, நார் ஆந்த
தது, விசையை வெற்றியொழுங்குகேட்டு அரசனைக்கொண்டதலை நண்நீ. நிறைந்து
பின்பு குளிரந்தனவென்க.

அவன்புதல்வரைக்கொன்று பின் அவனைக்கொன்றதனை யொழுங்கென்றார். (உஉ௭)

அணிமுடியரசாமலையுநுதிவாள்களென்னு
மணிபுனைகுடத்தினெய்த்தோமணிநுநீர்மருவாட்டிப்
பனைமுலைப்பைம்பொன்மலைப்பாகியபுழரிதேவி
யினைமுலையேசமாகநுகரியவெய்தினுனே.

இ - ள். முடியினையும் மாலையினையும் குறுதிசோய்த வாள்களையுமுடைய
நெருப்பினது கொழுந்தென்னுமரசன், சிவகண்ட மணி நுநுடத்தின் மண்ணுநீராலே
யாட்ட, அவன் நிலமகள்முலையைப் பொதுவாகுகத்தரு அவனைப்பொருந்தினு
னென்க.

ஆட்டி - ஆட்ட. முலையினையும், மாலையினையும், இறையினையுமுடைய நில
மகள், இது வீரபிடுகைய. இனி அரசனைக்கொண்டு வாள்களென்னுங்குடத்தின்
நெய்த்தோராகிய மண்ணுநீராலே மண்மகளையாட்டுவீதது அவனைப்பெய்தினுனென்
பாருளார். (உஉ௮)

மண்மகளிலம்பத முற்றிற்று.

ஆ. கவி உ, ௩௨௬.

பதினெட்டாவது

புமகனிலம்பகம்.

கண்ணாடியவ்ன்குழமாப்பவசிவந்துநின்ற
கண்ணாடிமேல்நகையாண்டியெய்யுந்நிக்
கண்ணாடிவன்நிபருநுமாழ்ந்தாலைநூதிக்
கண்ணாடியானோவானைநொழ்ச்சென்றபுக்கல்.

கண்ணாடி சன்னிதேந்தது. செயலாயியாக் குழையுமால், இம்மாற்புத்
தன்னிதேந்த மகனிடையெய்யுத்தவித். கண்ணாடிவன் மாட்டென்று
இன்புத்திபயிசெய்து. எய்யுமால், கண்ணாடிவன் நிக்நுக்கு - மா
மடப் பாவை போல - மேவன செய்யுத்தன் புதல்வன் முய்க்கே. என்றற்போல.
கண்ணாடியோல முதுகாட்டாத மகனாப்பாட்டா பாவை வீரத்தினுக்கை
வளக்குமாபுமாய. கண்ணாடிவன் - கண்ணாடிவன். துது புலாவ்மென்று;
† “காலாடிபோதின” என்றபோல. சியமமாயி - கண்ணாடிவன் முதல்யனமுடி
த்து. முன்னே மஞ்சளாய்நிபுத்தி கண்ணாடிவன் முதல்யன் - கண்
னாதேதே. மாலையெண்ணித் முதல்யனானே. கண்ணாடியை - மொழியானே
யடைவது.

இ - ள். மாட்டின் சியமமுது முதுகில் சென்றபாக்கானென்ற. (க)

கூடாப்புலியைநகையாண்டியெய்யுமனவ
கூடாமெலையுக்கெய்யெய்யினைநகையெய்யுதி
கூடாமாலேநிபுமெய்யுலேக்கே நகையல்லா
கூடாமாமையிலபோலநிபுயினுதே.

கூடாமெலையுந்த புலியையும் முலையுக்கெய்யெய்யுமெய்யு பன்னெருந்து-குர
பன்னையும; ஒத்த அயுணனாயு, அய்யுருத்தும்மடி மெலையுத்தன்னெந்து

* துறுத்தோலு, அ:-கழனி மரத்து வினைத்து நம்புது - பழன வானை
நூல் மூர-னெய்நிப் பெருமொழி கூறித் சமந்த-கையுப காலுந் தூக்கத் தூங்கு-மா
டிப் பாவை போல-மேவன செய்யுத்தன் புதல்வன் முய்க்கே. என்பது கிழத்தி தன்
னைப் புறணானத்தானெனக்கேட்ட காதற்பரத்தை யவட்குப் பாங்காயினா கேட்பச்
சொல்லியது. ஆலங்குடிவங்குறா.

† காலடியா, மெய்யுமை, கூ.

முருகனை; *“அவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்-மாமுத நடிந்த” என்றார்; தேவர் இவனை முருகனென்று ஒருபெயர்கூறினார்; மேலும் † “இருமால்போந்தான்” என்பார்.

இ - ள். கூடின ஆரமுதலியவற்றையுடைய நல்லார் சீவகனையேத்திக் கூடா ரங்களிலும் மாடங்களிலும் மயில்போற்றிரண்டாரென்க.

கூடாரம் - நெற்கூடுகள்.

(2)

வேறு.

மாலேச்செற்றான்மக்களொடெல்லாமுடனேயும்
மாலேச்செற்றான்வைந்நுணையம்பின்னிவனென்பார்
மாலேக்கின்றான்மாய்ந்ததுமாயாப்பழியென்பார்
மாலேக்கேற்றவார்முழல்வேய்க்தோண்டெல்லாரா.

மால் - சச்சந்தன்.

இ - ள். நல்லார், கட்டியங்காரனை மக்களோடு எல்லாருஞ்சேர இம்மாலேக் காலத்தே யம்பாலே யிவன் கொன்றானென்பார்; குணமாலேக்கு மாயாப்பழி யின் றான் மாய்த்தென்பாராயினரென்க.

இவனைத்தீண்டித் துன்பமுற்றானென்னும்பழி. பூமாலேக்கேற்றமுழல். (ங)

நாகந்நெற்றிநன்மணிசிந்தும்மருவிபோ
னாகந்நெற்றிநன்மணியோடைநறவிம்மு
நாகந்நெற்றிநன்மலர்சிந்தநளிர்செம்பொ
னாகந்நெற்றிமங்கையரொத்தார்மடநல்லார்.

இ - ள். மணியையுடைய மலைத்தலையிலே வந்துவீழும் அருவிபோலே மணி யோடையையுடைய யானையினெற்றியிலே சரபுன்னைத்தலையிலுண்டான பூக்களைச் சொரிதலாலே, மாடங்களின்மேல்கின்ற மடநல்லார், கவர்க்கத்திடத்திற் பூச்சொரிசி ன்ற மங்கையரை யொத்தாரென்க

(ச)

கோடிககோடுங்கும்புயர்நாலாய்நெடுமாடங்
கோடிப்பட்டிற்றொன்னைதொடிகூடப்புவைவாரும்
கோடித்தானைக்கொற்றுவற்காண்பாணிழைமின்னக்
கோடிச்செம்பொற்றொம்பரின்முன்புண்ணொழுவாரும்.

இ - ள். கோளாலே திக்குகளிலே யோங்கின நாவாய்த்த புதியபட்டினுற றைத்த கொடிகளை மாடங்களிலே சேரக் கட்டுவாரும், அவன்றனைக் காணவேண் டிக் கொம்புபோலேவனைந்து கொற்றவனைத் தொழுவாராமாயினரென்க.

இருபதுபட்டிற்குக் கோடியென்று பெயராக்கியுமுறைப்ப. கோடியென்னும் எண்ணையுடைய படை.

(ரு)

அம்புகைவல்லில்லார்கழன்மள்ளர்நிறலேத்த
வம்புகைக்கொண்டாலரிவற்கீண்டுநிகராவா
ரம்புகையார்ந்தவந்துகிலல்குல்லவிர்கேர்தா
யம்புகைக்காணுமையனைக்கையிற்றொழுதென்பார்.

இ - ள். அம்புகைக்கின்ற வில்லையுடைய வீரரேத்த உலகையிங்னங் கொண்டால் இனி யிவற்கு ஈண்டு நிகராவார் யாரென்பாரும், கோதாய்! ஐயனைக் கையாற்றொழுது கையிலவளையைக் காணச் சேமென்பாருமாயினுரைக்க.

அம்புகுஞ்சலின், அம்பென்று உலகிற்குப் பெயராயிற்று; ஆகுபெயர். அழகிய புகையாரந்த துகில். (சு)

மைத்துனரீண்டமாமணிமாடம்மிசையேறி
மைத்துனரீண்டவாட்டங்கண் ணார்மலா தூவ
மைத்துனமன்னர்மாஸ்களிநேறிப்புடைகுழ
மைத்துனரீண்டமாமணிலண்ணனவனெனத்தான்.

மைத்துன்ன-மேககெருங்க. டாள்மைத்து உன்னரீண்ட கண்-வாள் ஒளிமழுங்கி நினைக்கும்படி. நீண்டகண், மைத்தல் - ஒளிகெடுத்தல், * “மைம்மைப்பினன்று குருடு” என்றாற்போல. மைத துன்ன - சருமைபொருந்த

இ - ள். மாடத்தையேறி மகளிர்மலாதூவ மைத்துனவரசா குழச் செல்கின்ற அவன் மணிவளையனை யொத்தாரென்க. (ஏ)

வேறு.

ஊதுவண்டரற்றுமமுயர்தாமடைப்
போதுபூங்கழூரோடுபூத்துடன்
விநிலங்கினடோன்மிளர்வேற்கனூ
மாதரார்முகப்பூவுமலர்க்கவே.

இ - ள். நாமரைப்பூக் கழூரோடேபூத்து மல்கினடோலே மகளிர் முகப் பொலிவங் கண்ணும் பரந்தனவென்க (அ)

வினோவித்தகண்வேற்கடுவிற்குடோள்
நாணுங்காரிகையார்கதிர்வெம்முலைப்
பூணுமாரமுமின்றுவொன்பூத்தலர்ந்
தியாணருரமரார்படுபோன்றதே.

இ - ள். ஊர் காரிகையானாயும், அவரணிந்த கலங்கையுந் தானீன்று, வேய்ந்த

* பாழமொழி, சுஅஅ:-இம்மைப் பழியு மறுமைக்குப் பாவமும் - தம்மைப் பரியார் தமரா யடைந்தாரிற் - செம்மைப் பகைகொண்டு சேராதார் தியரோ - மைம்மைப்பி னன்று குருடு. மைம்மைப்பினன்றுகுருடு என்றது - தோன்றிற்றுந் தோன் ருதுமாங் சண்ணின் றன்மையினுய குருட்டுக்கண்ணின் றன்மையே நன்றென்றவாறு.

பொன்றம்பொலிவுபெற்றுப் பரத்தலிற் சீவகனை வந்துகாண்பதோ அமரபதியை
ஒத்ததென்க. (௬)

தேம்பெய்கற்பகத்தாரவன்சேர்தலும்

பூம்பெய்கோதைப்புரிசைக்குழாநல

மோம்புதிங்களுலந்துசுடர்கண்.

வாம்பலாய்மலர்க்காடொத்தழிந்தநே.

இ - ள். சீவகன் கோயிலேச்சேர்ந்தவனவிலே, பெய்யப்பட்ட பூங்கோதையை
யுடைய புரிசையிடத்திருந்த மகளிரழகு, மதிபதேலின் இளநூயிற்றைக்கண்ட ஆம்
பலினுடைய குவிந்த மலாத்திரனையொத்துக் கெட்டதென்க. (௧௦)

வேறு.

மாகம்முழக்கின்மணிராமப்பதைப்பவேபோ

லாகம்மறவரான்கோயில்புக்கம்பொயிலே.

தோதைம்மடவார்துவர்வாப்துடித்தஞ்சுவெம்பா

வேகம்முடைந்தாய்விழியாதொழிந்தேகுவின்றி.

இ - ள். மடவார் விசம்பில்இடியோசையாலே பாம்புகள் பதைப்பனடோலே
யாம்படி, மறவா கோயிலேபுக்கு, இவ்விடத்தினின்றும் எருகுவென்றொன்க.

அப்பொழுது அவா துடித்து வெம்பி யஞ்ச, விழித்துக் கோபித்துக் கூறின
ரென்க. அழாமற்பொருமுதலிற் துடித்தது. (௧௧)

செய்பாவையன்னார்சிலம்பார்க்குமென்சிறடியா

செய்பூந்தவிசின்மிசையல்லதுசேறலில்லா

மையாரந்தகண்ணீர்மணிப்பூண்முலைபாயவிம்மா

வெய்தாமடவார்வெறுவெந்நிலத்தேகுகுரே.

இ - ள். அதுகேட்டநூலையொப்பா சிறடியா சேறலில்லாராசிய மடவா,
கண்ணீர் முலையிலேபாயும்படி பொருமி வெய்தாகவழுது வெவ்விய வெறுநிலத்தே
போயினரென்க. (௧௨)

நெருப்புற்றபோலநிலமோந்துழிச்செய்யவாகி.

பருக்கென்றகோலமரப்பல்பழம்போன்றுகொப்புள்

வருத்தம்மிழற்றிப்பசும்பொற்சிலம்போசைசெய்யச்

செருக்கற்றபஞ்சிமலர்ச்சீரடிநோவச்சென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமேகுதலின், நிலமோந்துழி நெருப்புற்றபோலச் செய்ய
வாகுதலாலே வாடின இலவமலளையொத்த சிற்றடியில் மரப்பழம்போன்று கொப்

* அரக்குருக் கன்ன செந்நில நெனுதுக்கலிற் - பரற்பகை யுழந்த நோயொடு
செவணி - மரப்பழுத் தன்ன மறுநீர் மொக்குள், என்றார் பொருநராற்றுப்படை
யிலும்.

புளித்தகொப்புள் வருத்துதலின் வருந்திச் சிலசொல்லிச் சிலம்பொலிப்ப அவ்வடி
நோம்படி சென்றாரென்க.

பருத்துக்காட்டினைவெனவே கொப்புளித்தலாயிற்று. (கக)

க. பொற்பூண்சுமந்துபொருகோட்டையழித்துவெம்போர்
கற்பானொழந்தமுலையார்காங்கண்டுநீங்கி
நற்பூணணிந்தமுலையார்நிலைகால்சரிந்து
நெற்றிநிறுத்துவடம்வைத்தமுலையினரும் (கச)

உ. செங்காற்குழனிதழீஇயினுர்திங்காபுக்கா
ரங்கான்முலையினரும்பால்வரப்பாயினரும்
பைநாசுமுத்துமபழுந்தொருமைப்பொனார்ந்த
பொன்பார்முலையாதிருமுத்தரிதைந்துபுக்கா.

இவையினைமொருதொடர்.

அழித்தென்பது எதிகாலநோக்கிய நூந்தகாலச்சொல்.

இ - ள். பூணைச்சுமந்து யானைக்காட்டைகெடுத்துப் போரைக்கற்பதாக
எழுந்த முலையாரும், நகர்த்தவிட்டிப் பேரணிகலமணிந்த முலையாரும், நிலைதளர்ந்து
எத்தி வடங்கிடந்த முலையாரும், நூனஞ்சூறுடையாரும், திங்கட்டென்றவரும், முலை
யிலே பால்வரும்படி சூன்முதிர்ந்தாருமாகியவர்கள் முற்றத்தே நிறையச் சென்றா
ரென்க.

நிறைந்து - நிறையச் சென்ற இவ்வொன்றும்புதலவர் அரசுலமன்மையிற் றன்
குலத்திற்குப் பகையாண்மைபுனர்ந்து அருளார் நீங்குசெய்யாது அடிமைப் போக
விடுகின்றானென்று மேற்கூறுகின்றார். கட்டியநகரான் அருள்மையானும், பகை
யென்றும், பெண்கொல்லுபுரிந்தும் குலத்தொடுக்கொற்றெண்ணினுனென்று ஆண்டுக்
கூற்றினார். எதிரவந்துப்பொருதலின், முன்பு அயன் புதலவரைக் கொன்றானே
ன்றார். (கரு)

பெய்யாபுயல்புறநற்பூங்கொடிமின்வினரினின
நெய்யார்த்தகூநுனிழற்பொன்னரிமாலேசோரக்
கையாவினையாபுல்கண்ணுநகல்கண்னோரோ
நையாத்துயயாநெருங்கிணைமாண்னொதநார்.

இ - ள் அவர் சிவகணக்கண்கள் பெய்கின்றமுகவின் பிறழ்மின்போலேமன்
னிக் குலைந்தகூந்தலினது மாலேசோரும்படி நைந்து வருந்திச் சோந்து பலியைக்
கண்டு நடுங்கும் பிணைமாண்களை யொத்தாரென்க. (கக)

க. வட்டம்மலர்ததாரலானுருள்பெற்றுவான்பொ
பட்டம்மலரிந்தாளிவர்தங்களுளயாவலொன்ன
மடபாரலங்கலவாடாங்களுந்தானுமாதோ
பட்டாமருட்பகம்பொன்முடிசூழுவென்றார். (கங)

- உ. மாலேறனையானொடுமக்களுக்கஃதோவென்ன
வேலேறுபெற்றபிணைமானெனமாழ்கிவிழ்ந்து
சேலேறுசின்னீரிடைச்செல்வனபோன்றுசெங்கண்
மேலேறிமூழ்கிப்பிறழ்ந்தாழ்ந்தவிறந்துபட்டாள்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். உழையனானோக்கிக் கட்டியங்காரனால் அருள்பெற்றுப் பட்டமணித் தவள் இவர்களுள் யாவளென்று சீவகன்கேட்க, நீகேட்டவட்குக் களத்திற்செய்தி கூறுகின்றவர் அவள்பொறுக்கும்படிக்கூறாதே முழுகன் சூழ்ந்துகிடக்கக் கட்டியங்கார ன்றானும் மக்களும் பட்டாரென்றுகூறினர்; அதுகேட்டு அவள் ஏறனையானொடு மக்க ளுக்குமுற்றது அஃதோவென்ன இறந்துபட்டாள்காணென்றாரென்க.

யாவளென்றுவினாவு இறந்துபட்டாளென்று உத்தரங்கூறினர். என்றாரென வருவிக்க. வட்டத்தார். மால்-பெருமை. அஃதோவென்றது - *“மன்னாதி-யின்று தங்கனையோடு மெரித்திடும்” என்று அமைச்சர்கூற, அவன் கேளாதிருந்தமை தான் கேட்டிருத்தலின், அது பின்பு பயந்தபடியோவென்றாள். செல் வற்றின சின்னீரிற் கழிற்சேறலின் நி மெல்லச் செல்லுமவைபோற் கண்ணும் மெல்லவேறி மறிந்து சீழ்மேலாய் வீழ்ந்தன வென்றறிந்து பட்டசெய்திகூறினர். (கஅ)

ஐவாயரவினவிராரழல்போன்றுசீறி
வெய்போனாயிர்ப்பின்விடுத்தெனென்வெருளிவெந்தீ
மையாரணலமணிநாகக்கலுழன்வாய்ப்பட்ட
மய்யாவெனநீருடன் ளுள்ளமுருகல்வெண்டா.

இ - ள். பாம்பினது நஞ்சு ஒன்றற்கு உயிருள்ளவரும் வெருண்டு, அவ்வயிர் போய்பின்பு அவ்வெகுட்சி போமாறுபோலே யானுங் கட்டியங்காரன் உயிர்போய பின்னரே என் வெருளியாகிய தீயையும் போகவிட்டேன்; இனி நீர், கருமைநிறைந்த கழுத்தையுடைய நாகங் கருடன்வாய்ப்பட்டு உய்யா; அதுபோல் எமக்கும் இனியுய்த வின்றென்றுசுருதி யுள்ளவருந்தி யுருகவேண்டாடென்றானென்க. (கக)

மண்கேழ்மணியினுழையுந்துகினூர்வாய்ப்புத
நுண்கேழ்நுகப்பின்மடவீர்நுண்மைநோவசெய்யே
நெண்கேழ்க்கழுநீரொளிமுத்தமுமிழுவதேபோற்
பண்கேழ்மொழியீர்நெடுங்கண்பணிவிழ்த்தல்வேண்டா.

இ - ள். துகிலினுள்ளேமறையும் மண்ணுதல் பொருந்தின மணிபோல்வாய்ப்புத் தடவீர்! யான் நுண்மை நோவனவற்றைச் செய்யேன்; ஆதலால், மொழியீர்! இனிக் கழுநீர் முத்தைக் கால்வதுபோல அழல்வேண்டாவென்றானென்க.

போர்த்து நின்றதற்கு உவமை. நூலிற்காட்டில் நுண்ணிய நுகப்பிணையுடைய மடவீர், கேழ் - நிறம். (20)

என்னுங்கட்குள்ள மிலங்கீர்வனைக்கையினீரே
மன்னிங்குவாழ்வுதருதும்மவற்றானும்வாழ்மின்
பொன்னிங்குக்கொண்டுபுறம்போகியும்வாழ்மினென்றான்
வின்னுங்கவிங்கிவழக்கந்தெனநீண்டதோளான்.

இ - ள். வில்லைவலிங்கவீங்கி நீண்டதோளான், ஈரப்பட்ட வளைக்கையினீரே!
தம்மன்னன் துமக்குத்தந்த சிவிதங்களை யாமும் இவ்விடத்தே தருவோம்; அவற்றைக்
கொண்டு ஈண்டிருந்தும் உயிர்வாழ்மின்; அன்றி ஈங்குநின்றும் பொன்னைக்கொண்டு
நஞ்சிவிதங்களிலே போயும் உயிர்வாழ்மின்; இரண்டில் தங்கருத்தியாது? கூறு
மினென்றனென்க. (உச)

திததும்முலேவலான்றிருவாய்மொழிவாய்முழக்கம்
வாய்த்தங்குக்கேட்டுமடமஞ்ஞைக்குழாத்தினேகிக்
காய்த்தெங்குமுத்தகரும்பார் தம்படிகாப்புக்கார்
சேய்ச்செந்தவிகெடுருப்பென்றெழுஞ்சேறடியார்.

இ - ள். மிகச்சுவந்த தவிசையும் நெருப்பென்றநீக்குஞ் சேறடியார், தியைப்
புறப்படவீடுமே வேலானுடைய வார்த்தையாகிய வான்முழக்கத்தை அவ்விடத்தே
வாய்ப்பக்கேட்டு, போகெமென்றுகூறி, மயிற்சூழம்போலே மகிழ்ந்துபோய்த் தம்
பதிகளிலே பக்காரென்க.

மயில் மழைக்கு மகிழ்தலின், மயில்போலென்றார். (உஉ)

காதார்குழையுங்கடற்சங்கமுங்குங்குமமும்
போதாரலங்கற்பொறையும்பொறையென்றுநீக்கித்
காதார்குலையீத்தடங்கண்முத்தரும்பளிம்மா
மாதாமயிலன்னவாசண்பகச்சாம்பலொத்தார்.

மாலையாகிய பாரம்.

இ - ள். காதன்மிருத்த மயிலன்னவர், தங்களைவனையிழத்தலிற் குழைமுதலிய
வற்றைப் பாரமென்றேநீக்கி அழுது சண்பகப்பூவாடையொத்து கோண்பைமேற்
கொண்டிருந்தாரென்க. (உக)

ஆய்பொற்புரிசையணியாரகன்கோயிலெல்லாக
காய்பொற்கடினைக்ககத்தீர்க்கைகவிளக்கேந்திமள்ளர்
வேய்பொன்னறையும்பிறவும்வினாத்தாபந்தபின்னைச்
சேய்போற்கமலமகளைகொழிச்சென்றுபுக்கான்.

கடினை - துணித்தது; என்றது பொன்போர்த்தழுந்திற்சூழாயை.

இ - ள். மள்ளர், கடினையோடுகடிய வளர்கையேந்திட புரிசைகும்பத்தோ
யிலையும் பொன்னறையையும் பிறவிடங்களைபுமெல்லிட நேரேச் சேர்த்துக் காவலி
ட்டபின்பு திருமகள் வணங்: அவ்விடத்தே நுருகவண்ணச் சென்றுபுக்கானென்க. (உ)

முலையின்றபெண்டிரத்திரடாமல்கடாழ்ந்துமுற்று
மலையின்றமஞ்சின்மணிப்பூம்புகைமல்கியிம்மக்

கலையின்றசொல்லார்கமழ்பூவணைகாவல்கொண்டார்
கொலையின்றவேற்கண்ணவர்கூடியமார்பற்கன்றே.

தாழ்த்து - தாழ். முலைபோலுங் காயையின்ற பனைபோலுந்தாமம். மலையின்ற
மஞ்சபோலே மாடமுற்றும் புனைகிறைந்து புறம்போத.

இ - ள். கலைகளைத் தேற்றுவதித் தொல்லார் சீவகற்குப் பள்ளியிடத்தைத்
தாழ் விம்மக் காத்தலை மேற்கொண்டாரென்க. (உரு)

போர்க்கோலநீக்கிப்புதற்பொன்னினெழுதப்பட்ட
வார்க்கோலமாலேமுலையார்மண்ணுறுப்பவாடி
கீர்க்கோலஞ்செய்துநிழல்விட்டுமிழ்மாலையார்பன்
றார்க்கோலமான்மேர்த்தகைமாமற்றொழுதுசொன்னான்.

இ - ள். முத்தமலை நிழல்வீசுமார்பன் போர்க்கோலத்தைப்போக்கிப் பொன்
னாலையெழுதப்பட்ட கச்சையுங் கோலத்தையும் மாலையையுமுடைய முலையார் நீரா
ட்டவாடி அதற்குத்தக்க கோலத்தைச்செய்து தூசியினழகியுந் தேர்த்திரையையுமு
டைய மாமணியைவணங்கி ஒருமொழிகூறினானென்க.

களவேள்வி முடித்துக் களத்தினின்றும் வருதலிற் பின்னும் மஞ்சனமாடி
னான். (உசு)

என்கொண்டநூட்பினிரும்பெச்சிற்படுத்தமார்பர்
புன்கொண்டுபோற்றிப்புறஞ்செய்கெனப்பொற்பநோக்கிப்
பண்கொண்டசொல்லார்தொழப்பாம்பணையண்ணல்போல
மண்கொண்டவேலானாடிதைவரவைகினானே.

நூட்பின், இன் - பொரு.

இ - ள். தேவாசுரம், இராமாயணம், மகாபாரதமென்கின்றபோரில் வீரர் புண்
படுமாறுபோலப் புண்பட்டவீரர் புண்ணைப்போற்றிக்கொண்டு காத்தருளுவீராக
வென்றுகூறினான்; கூறித் தானுங் கூடப்போய்ப் பொற்பநோக்கிப் பின்பு பள்ளி
கொண்டானென்க.

பலபுண்களையுமுறிந்து பரிகரித்தமையால் அவனைக்கூறினான். செய்க - வேண்டு
கோடற்பொருட்டுவந்த வியங்கோள். இனி அப்போரோடு எண்ணுதல்கொண்ட
போரென்று தேவர்கூற்றுமாம். * “மன்கருதும்வேலான்” என்றதற்கு மன்கொ
ண்டவேலானென்றார். (உஎ)

வேறு.

வாள்களாலேதுகைப்புண்டுவரைபுண்கூர்ந்தபோல்வேழ
கீள்கால்விசையகேமித்தேரிமைத்தார்நிலத்திற்கண்கலாத்
தாள்வல்புரவிபண்ணவிழ்த்தயானையாவித் காங்கன்ன
கோள்வாயெல்கையிடம்படுத்தகொழும்புண்மார்பரயாவயிர்த்தார்.
கூர்ப்பு - மிகுதி. ஆங்கு - அப்பொழுது.

இ - ன். வேழமும், காற்றுப்போலும் விசையவாகியதேரும், இமைத்தவர் பின்பு நிலத்திற்காணாத புரவியும், பண்ணவிழ்த்தயானை கொட்டாவி கொண்டாலணைய வாம்படி வாளிடம்படுத்தின புண்ணையுடைய மார்பரும் இளைப்பாறினாரென்க. (உஅ)

கொழுவாய்விழுப்புண்குரைப்பொலியுக்கூந்தன்மகளிர்குழைசிதறி யழுவாரமுறைக்குரலொலியும்திரகண்முரசின்முழக்கொலியுந் குழுவாய்ச்சங்கிண்குரலொலியுக்கொலைவல்லானைச்செவிப்புடைய மெழுவார்யாழுமேத்தொலியுமிறைவன்கேளாத்துயிலேற்றான்.

இ - ன். அழகிய இடம்பைதரும் புண்வாய்காற்றைப் புறப்படவிடுகின்ற ஒலியையும், பட்டவர்க்கு மகளிரழுநின்ற அழகைக்குரலிற்பிறந்த ஒலியையும், முரசினது நடுங்கினகண் முழங்குதலிற்பிறந்த ஒலியையும், திரண்டவாயையுடைய சங்கினது முழக்கத்தாலெழுந்த ஒசையையும், கொந்தயானையது செவிப்புடைய யும், எழுவார்யாழையும், ஏத்துகிறஒலியையும் இறைவன்கேட்டுத் துயிலுணர்ந்தா னென்க. (உக)

தொடித்தோணமகளிரொருசாராதுயரக்கடலுளவாரீந்த வடிக்கண்மகளிரொருசாரார்வரம்பிளின்பகடனீந்தப் பொடித்தான்கதிரோன்றினாநெற்றிப்புகழ்முப்பழநீர்ப்பளிங்களை இக் கடிப்பூமலையவரேந்தக்கமழ்தாமரைக்கண்கழியினான்.

இ - ன். பட்டவருடைய மகளிரொருகூற்றார் துன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்க, வென்றவர்களிரொருகூற்றார் இன்பக்கடலிலே நீந்தாநிற்கக் கதிரோன் கடலிலே தோன்றினான்; அப்பொழுது அவன் கடு, நெல்லி, தாண்டியிறினீரிலே கருப்பூரத் தைக்களைத்து மகளிரேந்தக் கண்ணக கழியினானென்க (கஉ)

புனைவற்றொழுதுமுடிதுளங்கியநகந்துசெம்பொன்கொளவீசி திணையலாகாநெடுவாழ்க்கைவென்றிக்கோலம்விளக்காகப் புனையப்பட்டவஞ்சனதைப்புகழுவெழுதிப்புகழ்பூணன் களைவண்டார்க்குமலங்கலுங்கலனுமேற்பத்தாங்கினான்.

இ - ன். பூணன் பிறரால் பெறலாமென்று கருதலாகாத செல்வத்திற்கும், வெற்றிக்கோலத்திற்கும் விளக்கமாம்படிமுனைவனை யஞ்சலிசெய்து வணங்கித் தானம் பண்ணிக் கைசெய்யப்பட்ட அஞ்சனத்தையெழுதியலங்கலையுங் கலந்தையும் பொரு த்தத் தாங்கினானென்க. (கக)

முறிந்தகோலமுதிழ்முலையாபாவமொயயார்மணிச்செப்பி னுறைந்தவெண்பட்டுத்தொளியேர்பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்டு செறித்தகுமுநீர்ப்பூப்பிடித்துச்சேக்கைமரீஇயசிக்கம்போ லறிந்தார் தமக்குமருகனுயண்ணல்செம்மாந்திருந்தானே.

இ - ன். அண்ணல், தளிர்ந்தகோலத்தையுடைய முதிழ்த்தமுலையாபாவ உரு த்துக் கவுட்கொண்டு பூவைப்பிடித்து இக்கோலத்தாலே அறிந்தார்க்கும் அருங்கனே

யாய், ஆண்மையினுற் சேக்கையை மரீஇயதோர் இங்கம்போலே அச்சேக்கையிலே வீற்றிருந்தானென்க.

மெலியவும் பாடம். இது மற்றைநாளிற்சமயம். (கஉ)

வார்மீதாடிவடஞ்சூழிப்பொற்பார்த்திருந்தவனமுலையா
ரோர்மீதாடிச்சாந்தெழுதியிலங்குமுந்நீர்வலம்புரிபோற்
கார்மீதாடிக்கலம்பொழியுங்கடகத்தடக்கைக்கழலோனைப்
போர்மீதாடிப்புறங்கண்டபுலால்வேன்மன்னர்புடைசூழ்ந்தார்.

ஆடி - ஆட.

இ - ன். கச்சையறுத்துச் சூடி யார்ந்து அடிபரந்த முலையாரது அழகு மேலா
ம்படி சாந்தையுமெழுதிக் காவாவென்று சங்கரிதிபோற் கலத்தையும்பொழியுங் கை
யினையுடைய கழலோனைப் போராவென்று பகைவரைப் புறங்கண்ட அரசர் சூழ்ந்தா
ரென்க. (கங)

வேறு.

தொல்லைநால்வகைத்தோழருந்தாமணிரெடுத்தோர்
மல்லற்றம்பியுமாமனுமதுவிரிகமழ்தார்ச்
செல்வன்றூதையுஞ்செழுநகரொடுவளநாடும்
வல்லைத்தொக்கதுயாங்கெழுதோயிலுறொருங்கே.

இ - ன். தோழருந் தம்பியும் மாமனுந் தாதையும் பழையபூரும் நாடுங் கோயி
லிலே விளையத் திரண்டனென்க.

கந்தட்டன் சிறந்தமையிற் கூறினார். திணைவிராய் எண்ணி அஃறிணையான்மு
டிந்தன. பன்மையொருமைமயக்கம். (கசு)

துளங்குவெண்மதிபுருந்தவெண்கதிர் தொகுத்தமைபோல்
விளங்குவெள்ளியம்பெருமலையொழியவந்தெழிலார்
வளங்கொண்மாயுகர்மழகதிர்குழீஇயினபோலக்
களங்கொன்மண்டினர்கதிர்முடிவிஞ்சையர்பொலுந்தே.

இ - ன். மதிசொரிந்தக னாக் குவித்த தன்மைபோல் விளங்கும்வெள்ளி
மலையிலே கலுழவேகனிருப்ப, ஒழிந்த விஞ்சையரெல்லாரும் வந்து மாநகரை யிடங்
கொண்டு இளங்கொள் திரண்டாற்போலே மாநகரிலே பொலிந்து நண்டினாரென்க.

ஒழிய - தங்க.

(கரு)

க. எண்ணமென்னினியெழின்முடியணிவது துணியின்
கண்ணாரொடுகடிகையும்வருகெனவரலும்
பண்ணினார்முடிபழிச்சியமணிப்பொனிற்குயிற்றி
யண்ணலாய்கதிரலம்வரப்புலமகணகவே.

(கக)

உ. விரியுமலையன்விளங்கொளிமுடியினன்றுளங்கித்
திருவினமால்வரைக்குலவியதனையதோர் தேந்தா

ரருவிபோல்வதோராரமுமார்பிடைநடப்ப்

வெரியும்வார்குழையிமையவனொருவன்வந்திழிந்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இனியென்றது-காலங்கழிக்குமதன்றென்றவாறு. என்றதனானே புரோகிதன் முதலாகத் துறைதோறும் வரிக்கவேண்டுவாரா வரித்ததுவும், அங்குரார்ப்பணம் அதிவாஸமுதலிய சடங்குகளெல்லாம் நிகழ்த்தி முகூர்த்தம் பார்த்திருந்ததுவுக் தோன்றக் கூற்றிற்கும். கண்ணனார்-உபதிருஷ்டா; என்றது புரோகிதனை; இஃது ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. கடினை - * முகூர்த்தவிதாநி. பழிச்சிய - புகழ்ந்த. மணிகளைப் பொன்னிலேயழுத்தி யவற்றின் கதிர்களையுடம்படி முடியைப் பண்ணினருமென்க. அண்ணல் - தலைமை.

இ - ள். முன்றெழக்கவரெல்லாரும் முடியணியுந்தன்மையைத் துணிமினென்று அமைச்சனானோக்கிக் கூற, அவரும் முடியைப்பண்ணினாரும், கடினையும், கண்ணனாரும் வருகவென்றழைப்ப, அவர்கள்வந்தவளவிலே, திருவிற் றுளங்கி மால்வரையிலே குலவியதன்மையை யொப்பதோர்தாரும், அருவ்போல்வதோர் முத்தாரமும் மார்பிலே துயலாநிற்ப, விளங்கொளிரியுமியல்பினனாய் முடியினனாய் இமையவனொருவன் வந்திழிந்தானென்க

முடியமைத்தற்குக்கூறிய நூலெல்லாம் முற்றமுடித்தலின், நாமகன் மகிழ் என்றார். நாமகன் நகப் பண்ணினருமென்க. (௩௭)

கொம்மையார்ந்தனகொடிபடவெழுதினகுவிந்த
வம்மையாரந்தனவழகியமணிவடமுடைய
வெம்மைசெய்வனவிழுந்தகுழலித்தமுடைய
பொம்மெலோதியாபொழியின்னுக்கொடியெனவிழிந்தார்.

இ - ள். அவன்றேயியர் பெருமையார்த்தன, எழுதப்பட்டன, குவிந்தன, அழகிய கருமைநிறந்தன, வடமுடையன, கொடியனவாகிய முலையையுடைய ஒழுக்குகின்ற மின்னொழுக்கென இழிந்தாரென்க.

பொங்கி மெத்தென்றதோதி. (௩௮)

மையல்யானையின்படுமதங்கெடப்பகட்டரசன்
செய்தமும்மதம்போற்றிசைதிசைதொறுங்கமழுந்
தெய்வவாசத்துத்திருநகர்வாசங்கொண்டொழிய
வெய்யர்தோன்றினர்விசம்பிடைச்சிறப்பொழிபொலிந்தே.

இ - ள். இழிந்தவர்கள் யானையின்மதங்கெடும்படி களிற்றரசனுண்டாக்கின மதம்போலே திசைதோறுங்கமழுந் தெய்வமனைத்தாலே நகரிலுள்ளமணங் கைக் கொள்ளப்பட்டு அடங்கும்படி பொலிந்து கடுக நகரிடத்தே தோன்றினாரென்க.

கிறப்பென்றது உபகரிக்கக் கொண்டுவந்தனவற்றை. (௩௯)

* முகூர்த்தவிதாநி - முகூர்த்தம்விதிப்பவன்.

வெருவிமாநகர்மாந்தர்கள்வியந்துகைவிதிர்ப்பப்
பரிதிபோல்வனபாற்கடனூற்றெட்டுக்குடத்தாற்
பொருவில்பூமழைபொன்மழையொடுசொரிந்தாட்டி
யெரிபொனீண்முடிக்கவித்தனன்பவித்திரற்றொழுதே.

சொரிந்து - சொரிய.

இ - ள். பூமழை பொன்மழையோடே சொரியாநிற்க, அவன் பரிதிபோலும்
நூற்றெட்டுக்குடத்தாலே பாற்கடலிலேமுகந்து ஆட்டி, மாந்தர் அஞ்சி வியந்து கை
விதிர்க்கும்படி தொழுது முடியைக் கவித்தானென்க.

பலித்திரனென்றார், நெஞ்சிற்றாய்மைதோன்ற. ஆசிரியனாதலிற் றொழு
தான். (சு0)

தேவதுந்துபிதேவர்கட்கோகையுய்த்துரைப்பா
னுவியம்புகையணிகிளர்சுண்ணமோடெழுந்த
காவினேத்தினரரம்பையர்நரம்பொலியுளர்ந்த
காவன்மன்னருங்கடிகையுங்கடவாதுநிறைத்தாரா.

தேவதுந்துபி-தெய்வவாச்சியம் ஆவி-ஆவியெனவிகாரம்; என்றது - ஹோமத்
தால் விளைந்த ஹவிஸை, நரம்பு பாட்டொலியோடே வாசிக்கப்பட்டன; மன்
னர் கைக்காணியிட்டு வணங்கினார்; கடிகையர் மங்கலம்பாடினார்.

இ - ள். துந்துபி யுரைத்தற்கு அவியோடும் புகையோடுஞ் சுண்ணத்தோடு
மெழுந்தன; அரம்பையரேத்தினார்; உளர்ந்தன; மன்னருங் கடிகையரும் நிறைத்தா
ரென்க.

ஏத்துநர்பாடமாயின், ஏத்துநராகிய அரம்பையரென்க.

(சுக)

திருவமாமணிக்காம்பொருதிரள்வடந்தினைக்கு
முருவமாமதியிதுவெனவெண்குடையோங்கிப்
பரவைமாதிலமளித்ததுகளிக்கயன்மழைக்கட்
பொருவில்பூமகட்புணர்ந்தபிணிமையவனெழுந்தான்

திருவமாமணி-அழகியமணி; அ - அசை. காம்பும வடமுந் தினைக்குமதி - இல
பொருளுவமை. குடை - அபிடேகாங்கமாகிய கொற்றக்குடை.

இ - ள். குடை யோங்கி சிலத்தையளித்தது; அங்கனமளித்தலிற் கயல்
போலுங் கண்ணையுடைய பூமகளை அவன்புணர்ந்தான்; புணர்ந்தபின் சுதஞ்சனன்
போயினென்க. (சுஉ)

வே'று.

மின்னுங்கடற்றிரையின்மாமணிக்கைவெண்கவரிவிரிந்துவிசப் [ன்ற
பொன்னங்குடைநிறுத்தப்பொன்மயமா முழைக்கலங்கள்பொலிந்துதோ
மன்னர்முடியிறைஞ்சிமாமணியங்கழலேந்தியுடியீடேத்தச்
சின்னமலர்க்கோதைத்திஞ்சொளாபோற்றிசைப்பத்ருமால்போந்தான்

இ - ள். திரைபோற் கவரிவீசத் திருவின்வழிவாகிய ருடை யுலகநிழற்றக் கலங்கன்தோன்ற ஏத்த இசைப்பத் திருமால் நன்னிலமிதித்தற்குப்போந்தானென்க.

பொன் - திரு; “நன்பொன் போகிய பொன்னரம்” போல. இது பவனிக்கு டையாதலிற் பொன்னங்குடையாயிற்று. கழலையேந்தி அடியிடுதலை மன்னர் முடி யாலேயிறைஞ்சி யேத்த. சின்னமலர் - விடுபூ. காத்தற்றொழிலாலும், வழிவாலும் திருமாவென்றேகூறினா. அடுத்து இரண்டிபவனி அரசர்க்காகாமையிற் கல்யாணத் திற்குப்பின்பு பவனிகூறுவார் ஈண்டு நன்னிலமிதித்து மண்டபத்தேபுருந்தமைதோ ன்ற அடியீடேத்தவென்றார். (௯௩)

மந்தாரமாமலைமேற்றொடர்ந்துதழுவவராததாமமல்கி யந்தோவென்றஞ்சிறைவண்டேக்கறவன்புனைபோய்க்கழுமியாயபொற் செந்தாமரைமகளையலலதுபெண்சாராததிருவின்மிக்க சிந்தாமணியேயந்தித்திரமாமண்டபத்துச்செல்லவாழ்க்கான்.

தழுவவராததாமங்களிற் றேனை யுண்ணப்பெறுதே வண்டுகள் ஏக்கறக்கும்படி புகைபரந்தி. திருவல்லது பெண்சாராததெனவே சமயமிருக்குமண்டபமாக.

இ - ள். தொடரப்பட்டு மல்கப்பட்டுக் கழுமப்பட்டுத் திருவல்லது பெண் சாராத மண்டபத்தே திருவான்மிக்க சிந்தாமணியின் நன்மைபொருதிய செல்வன் புக்கானென்க.

மேல் நினைத்தனகொடுக்கின்றனாதலிற் சிந்தாமணியென்றார். (௯௪)

பைககணுளையெருததிற்பன்மணிவாழையிறுப்பவனொளிர் சிங்காசனத்தின்மேற்சிங்கம்போற்றோமன்னர்முடிசூழ் மங்குன்மணிநிறவண்ணன்போல்வாரகுழைகடிருவில்விசச் செங்கட்கமழ்பைந்தாரச்செஞ்சுடர்போற்றோமன்னனிருந்தானன்றே.

இ - ள். பைந்தாரையுடைய மணிநிறவண்ணன்போலுஞ்சிவகன், முடிசூழ யுடைய தோமன்னர் சிங்கம்போற்றமுக் குழை திசையெங்கும் வில்லேவீசக் கண்முத லியவற்றையுடைய சிங்காசனத்தே ஞாயிறுபோல வீற்றிருந்தானென்க.

மங்குல் - திவச. எனவே தந்தையைப்போல் இருந்தானென்றார். (௯௫)

பேறு.

வார்பிணிமுரசுகாணவானதாமுழக்கமேய்ப்பத் தார்பிணிதாமமார்பன்மம்பியைமுததுணைக்கி யூர்பிணிகோட்டஞ்சீப்பித்துருதவாணைநாடடைப் பார்பிணிகறையினீங்கப்படாமுரசறையியென்றான்.

உள் - உருபுமயக்கம். பாரிரகுக் கட்டின கட்டமைவினின்றூங்க. என்றது- ஆறிவொன்றையுந் தவிரவொன்றவாறு.

இ - ள். சீவகன் நம்பியை முகத்தைநோக்கி யூகனிலுள்ளாரைப் பிணித்த

சிறைக்கோட்டத்தையும் இடிப்பித்து முன் அரசாட்சியுறாதவன் ஆண்டநாட்டைப் பதினாறியாண்டளவுங் கடமைகொள்ளாமை தோன்ற முரசறைவியென்று முரசகாண் வான்முழக்கமேய்ப்பக் கூறினனென்க.

கறையின்கவென்பது கடமைகொள்ளாமையென்னும் பொருட்டாய் நாட்டை யென்னும் இரண்டாவதற்கு முடியாயிற்று, ஐ - அசையுமாம். (சௌ)

கடவுளரிடனுங்காசில்கணிபெறுநிலனுங்காமர்
தடவளர்முழங்குஞ்செந்தீநான்மறையாளர்தங்க
ளிடவியசிலத்தோடெல்லாமிழந்தவர்க்கிரட்டியாக
வுடனவைவிமலினென்றனெளிநிலாவுமிழம்பூணன்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சாற்றக்கூறிய பூணன் பின்பு அமைச்சனானோக்கி, அந்த ணர்தம்முடைய இறையிலிநிலத்தோடே தேவர்களிறையிலிநிலத்தையுஞ் சோதிட நூலோர் இறையிலிநிலத்தையும் ஒழிந்த இறையிலிநிலங்களையும் முன்புபோலே இறையிலியாக விமலினென்று, பின்னும் அவனாண்டகாலத்து அவற்றையுடனியுந் தவர்க்கு இரட்டியாக விமலினென்றனென்க.

விமலினென்ற முன்னிலைப்பன்மையான் அமைச்சனானோக்கிக் கூறினமை உணர்க. விமலினென்றதனை இரண்டிடத்திற்கும் ஏற்றுக். உடனியுந்தல் - அவன் சேரமாற்றுதலின், இழத்தல். (சௌ)

க. என்றலுந்தொழுதுசென்னிநிலனுநீஇயெழுந்துபோகி
வென்றதிர்முரசம்யானைவிங்கெருத்தேற்றிப்பைம்பொற்
சூன்றுகண்டனையகோலக்கொடியணிமாடமுதூர்ச்
சென்றிறைமுழங்கச்செல்வன்றிருமுரசறைவிக்கின்றான். (சௌ)

உ. ஒன்றுடைப்பதினையாண்டைக்குறுகடனிறைவன்விட்டா
னின்னுளிருலகத்தென்றுமுடனுளிராகிவாழ்மின்
பொன்றுகபசியுரோயும்பொருந்தலில்பகையுமென்ன
மன்றலமறுகுதோறுமணிமுரசார்தததன்றே. (சௌ)

கூ. நோக்கொழிந்தொடுங்கினிர்க்குநோய்கொளச்சாம்பினீர்க்கும்
பூக்குழம்மகளிர்கொண்டான்புறக்கணித்திடப்பட்டிர்க்குங்
கோத்தருநிதியம்வாழக்கொற்றவனகரோடென்ன
விக்குவார்முரசங்கொட்டிவிழங்கரறைவித்தானே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. அறைவிக்கின்றான் - பெயர்.

உ. உறு - மிகுதி. என்ன - என்று பறையன்கூறுகிறீர். என்னமுரசமார்த் ததென்க. அன்றே - அப்பொழுதே.

கூ. நோக்கொழிந்தார் - கண்கெட்டவர். சாம்புதல் - பொருளின்னிற்குவிதல். மகளிர் - பரத்தையர். பரத்தையரிடத்து வேட்கையாலே கொண்டவன்பாதுகாவரத்

அறிவுடைய மகளிர்க்கும், கோ - பசு. கோத்தலை விகாரமாக்கிக் கோத்தலைத்தரு
நிதியம் - இடையருத பொருளென்றுமாம்.

இ - ள். என்று சேவகன்கூறின வளவிலே, நந்தட்டன் எழுந்திருந்து தொழுது
வணங்கிப் போய் மூதாரிலே விராயச்சென்று முழங்கும்படி முரசறைவிக்கின்றவன்
முரசறைகின்றவனுக்கு இறைவனருளியமொழியைச் சாற்றென்கூற, அவனும்
வென்றதீர்முரசத்தை யானையெருத்தத்திலேந்நப் பசியும்நோயும்பகையும் பொன்றுக;
இன்றுளீர்! உலகத்துடனே என்றுமுள்ளீராய் வாழ்வீரென வாழ்த்தி, இறைவன் இந்
நாட்டைப் பதிகுறாண்டிருக்க கடமையிழந்தானென்று கூறாநிற்க முரசமார்த்தது;
அப்பொழுதே நோக்கொழிந்தீர்க்குஞ் சாம்பலீர்க்கும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்க்கும்
கொற்றவன் மனைகளுடனே கோவையும் நிதியத்தையும் நீர்வாழும்படி தருமென்று
முரசறைவான் கூறும்படி யவனுக்கறிவித்து அவனைக்கொண்டு நகரிலே முரசைக்
கொட்டி அறைவித்தானென்க.

அரசன்கூறுதன தான்கூறிச் சாற்றுவீத்தானல்லன்; அவன் அரசாட்சி பெற்
ருந் செய்யுமறங்கள் தனக்கு முந்கூறியவற்றைப் பின் தான் சாற்றுவீத்தானென்று
கொள்க. (இரு)

திருமகனருளப்பெற்றுத்திருநிலத்துறையுமாந்த
ரொருவனுக்கொருத்தபோலவுளமகிழ்ந்தொளியின்வையிப்
பருவருபகையுநோயும்பசியுங்கெட்டொழியனிப்பாற்
பெருவிறல்வேந்தாவேந்தறகுற்றதுபேசலுற்றேன்.

இ - ள். இங்ஙனம் அரசன்றான் அருளப்பெறுதலின், அவனிலத்தின் மக்களெ
ல்லாம், பகையும் நோயும் பசியுங் கெட்டேபோக, ஒருவனுக்கொருத்தபோல மனம
கிழ்ந்து ஒளியோடே தவகாநிறந் திச்சென்ற நாளிலே, பேந்தற்குற்றதொன்று கூறுத
லுற்றேனென்றானென்க.

வைகி - வைக.

(திரு)

பூமகளிலம்பக முற்றிற்று.

அ. ச. வ. ௨, ௩௭௭.

பன்னிரண்டாவது

இலக்கணயாரிலம்பகம்.

அலங்கலேந்தியகுங்குமவருவரைமாப்பன்
அலந்தகாரிகையவர்களைத்தருசெனவருளா
விலங்குமாலேவெள்ளாருவியவெழில்வரைமணந்த
புலம்புரிஞ்சுரம்போய்க்கொணர்ந்தருளொடுங்கொடுத்தார்

இ - ள். மாலையையேந்திய வரைபோலுமாப்பன் தான் மணஞ்செய்தமகளி
ரைத் தருவீராகவென்று அருளிச்செய்ய, 'அவரும்அவனருளிச்செயலோடே வருத்த
மிக்க சுரத்தைப்போய்க் கொணர்ந்து கொடுத்தாரென்க.

அருவியவாகிய வரை.

(ச)

மோடுகொண்ணரிளாமுளைததெழுபரிதிகண்டறியாப்
பாடுவண்டொடுபறவையுருக்குறுங்காப்பின்
மட்டமாமணிச்சிவிதையின்மயிலெனவிழிந்தார்
விடுகண்டொர்போன்றுமின்னிகொடியனையார்.

இ - ள். மனனையும், எழுதுகொடியையுமனையா, மதியையும் பரிதியையுங்
கண்டறியாத மாடத்தின்கண்ணே வண்டும்பறவையுமஞ்சங் காவலையுடைய சிவ
கையினின்றும் மயிலிழிந்தாற்போல இழிந்தாரென்க.

தன்பழுதுதற்கு ஓராசாபம்பெற்று அச்சாபம்வீடுகண்டவரைப்போலே மகிழ்ந்து
இழிந்தாரென்க. வீடுகண்டவா டின் வருத்தநீங்கினுற்போல இவரும் இனி வருத்த
நீங்கினுரென்றுமாம்.

(உ)

அன்றுகுடியமாலையராடியசுந்தா
பொன்றிவாடியமேனியர்பொன்றிநைசுருங்கார்
சென்றுகாதலன்றிருவிரிமமாமலரடிமே
லொன்றிவிழ்ந்தனகுருவளைகுகணுவகைமுத்தாலே.

இ - ள். இவன்பிரிகின்ற அன்றுகுடிய மாலையராய் ஆனேனாந்தினராய்,
கெட்டமேனியராய், பெறுதற்கரிய நிறைகெடாதவாகள் கண் டலகைமுத்தாகும்படி
சென்று காதலனடிமேலே வீழ்ந்தாரென்க.

(ஃ)

இலங்குபூண்வரைமாப்புறவெடுத்தவன்முயல்
மலங்குநிலை: 7. ண்குலாவுருபலிசுமந்து' டன்'லெருளி 7

கலங்குநீரிடைக்கலக்குறுகருங்கயலிணைபோற்
புலம்பியோடினசெவியுறநெடியனபொலிந்தே.

இ - ள். சின்னீரிடத்தே வெருவக் கலங்கலுற்ற கயலிணைபோலே இவன்பிரி
விற்குமலங்கிப் புலம்பி ஒடினவாட்கண்கள் ஈண்டு அவன்அவனாச் சேரவெடுத்து
முயங்குதலிற் பொலிந்து உவகைக்கண்ணீனாச்சுமந்து செவியுற நெடியனவாயின
வென்க.

வெருவவென்க. ஒதெல் - கெதெல்; “ஒடியதுணர்ந்தலும்” என்றற்போல. (ச)

வேனில்வாய்ப்பட்டுவிரிமுகைதளிரொடுகிரிந்த
கானக்கார்முல்லைகார்மழைக்கெதிர்ந்தனபோல
மானமங்கையர்வாட்டமும்பரிவுந்தங்கணவன்
மேனெய்மார்பகந்தீண்டலுந்தீர்த்தொள்சிறந்தார்.

இ - ள். முதவேனிலிடத்தே அகப்பட்டுக் கரிந்தமுல்லை மழையையேறறுக
கொண்டனபோல மங்கையர் தங்கணவன்மாபைத் தீண்டினவளவிலே மேனியில்
வாட்டமும், மனத்திலவருத்தமுந் தீர்த்துபோய் ஒளிமிக்காரென்க.

மழைக்கு, கு - உருபுமயக்கம். மானம் - புலவ். தேனைப்போன்ற மா
பென்றார், தேனுக்கு இன்கவைநிகழ்த்தகாலத்தே புளிக்கவைநிகழ்மாறுபோல, இம்
மார்பும் இம்மகளிர்க்கு இன்பநிகழ்த்தினகாலத்தே பிறர்க்கும் இவ்வாறு இன்ப
நிகழ்த்துமேயென்னுங்கருத்தை அவர்க்குப் பிறப்பித்தலின். இனித் தூதாய்வந்த
தேனினம் இளைக்கிறமாபுமாம். (இ)

சேலுண்கண்ணியர்சிலம்பொடுதிலகமுந்திருத்தி
மாலையல்லனமதுக்கமழ்தகையனமில்லச்சிக்
கோலமென்முலைக்குங்குமய்கொடியெழுதிச்
சோலையேய்மருடோண்முத்துந்தொழுதகவணிந்தார்.

இ - ள். சேடியர் தேவியர்க்குச் சிலம்பிலேநின்றும் திலகத்தளவந்திருத்தி
முடியிலே மதுக்கமழ் தகையனவாகிய மாலையல்லனவற்றைச்சூட்டி முலையிலுந்
தோளிலுந் குங்குமத்தாலேழுதுகொடியெழுதிச் கணவன் தொழுதல்தகும்படி முத்
துவடத்தையும் அணிந்தாரென்க. (ஈ)

நஞ்சுமேய்ந்திளங்குந்கபன்மதர்ப்பனபோல
வஞ்சிவாட்கண்கண்மதர்த்தனமலர்ந்துடன்பிறப்பு
பஞ்சசூழ்மணிமேகலைபரிந்தவைசொரிய
வஞ்சிநுண்ணிடைகவின்பெழவைகினம்மாநோ.

அவசத்தார் பிறந்த அனந்தர்நோக்கினை நஞ்சென்றார். உடன் - எல்லாம்,
பஞ்ச - ஆகுபெயர். தனதுநுண்மையான் ஊற்றின்பிரம்பப்பெறுதவிடை * மெய்

* அந்நானூறு, கூட: மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத் - தோருயிர்மாக்க
ளும் புலம்புவர் மாநோ.

புருவன்ன முயக்கத்தாலே ஊற்றின்பம் பெறும்படி வைகுதலின், இடைகவின்பெற என்றார்.

இ - ள். கயல் நஞ்சைமேய்தலிற் செருக்குவனபோலக் கண்கள் மலர்ந்து இறுமாந்து அஞ்சிப் பிறழ, மேகலையற்றவை மணியைச்சொரிய, இடை கவின்பெற வைகினென்க. (எ)

அரிபொற்கிண்கிணியணிகிளர்சிலம்பொடுசிஸம்புந்
திருவச்சீமடிச்செழுமலர்கொழுங்கயன்மழைக்க
ணுருவதுண்ணிடையொளிமணிவருடூலையுருவா
ரெரிபொன்மேகலையிலக்கணைகடிவினைநொடிவாம.

ஐதாகிய பொன்னுருவது தகடு. திருவ, அ - அசை.

இ - ள். கிண்கிணி சிலம்போடுசிலம்புந் திருவையுடைய சீமடித்தாமரை முதலியவற்றையுடைய இலக்கணையது மணலினையைக் கூறுவாமென்றாரென்க. (அ)

ஆழிமால்கடலகன்பெருங்கேள்விகடுறைபோ
யூழினன்றியுமுறுவினையோரையின்முடிப்பான்
சூழியானையுந்துளங்குபொற்சிவியையுமுண்டான்
வோழவேந்தற்குவிழுப்பெருங்கணிவிரித்துணைத்தான்.

இ - ள். ஊரையையுடைய பொரிய கடல்போன்றதாலே முடிநகத்து யானையுஞ் சிவிகையும் பெற்றானாகியகணி வித்யா முன்னேழுமடதலேன்றி யிந்நலவினையை ஓரையானு முடித்தாகுப பொருந்திய நாள்களை மரசனாக்கு விரித்துணைத்தானென்க. (க)

க. ஓங்குகொற்றவனகோதியடியாபெருநாளால்
விங்குவெளியங்குன்றொனவிளங்கொளியுடைய
தேங்கொண்மாலையுந்திலகமுமணிந்ததிலைகுணத்த
பாங்கிப்பண்ணினதுநீடுபெட்டுபடுமடக்களிறே.

இதுமுதல் “மாலேவான்முடி” அளவெழுந்தொடர்.

கொற்றவந்தீகாதியநாளென்றதனால் “நவநகத்தொராநபங்க” என்றது சன்மநகத்ததிரமுதலாக ஒன்பதநாளினொத்தலின், இக்கல்யாணத்துக்கு அந்நாளொன்பதிலும் பொருந்துவதொருநாளிலே முரசுகூற்றுகின்றாரென்க. மாலையுந் திலகமுமணியப்பட்டகளிறு. திண்குளம் - மாறுபடாதசிலம். குணத்தவாய் மதத்தையுடைய களிறு விளங்கொளியையுடைய வெள்ளிக்குன்றெனப் பண்ணப்பட்டனென்க. வெள்ளணியணிந்தனவென்க. (கர)

உ. விளங்குவெண்கிலுந்ததுவெண்சாந்துமெய்ப்புகித்
துளங்குமஞ்சிகைதுளைச்சிறுகாதினுட்டுவாங்க
வளங்கொண்மாலேகள்முடிமுத்தணிந்துவண்முரசுங்
களங்கொள்வோழத்தினேற்றினர்சடிமுரசறைவால்.

மஞ்சிகை - காதணி. சிறுதுளைக்காது. முரசுதையவேண்டி. துளங்காநீர்க
உடுத்துப் பூசிச் சூடி யணிந்து முரசை அவற்றிற் றலைவனாகிய வேழத்திலே யேற்றினா
ரென்க. (கக)

ங. கேண்மின்கேண்மின்களாயாவருமினியனகேண்மின்
பூண்மினித்திலமணிவடம்பூசுமின்சார்தம்
வாண்மினுண்ணிடைவருந்தினுஞ்சூட்டணிநகழகா
ராணமாகியவருவிலைவண்ணப்பட்டிடுமின்.

கேண்மின் - வினாசொல்லுக்காதலின், மூன்றாயிற்று. .நீளம் - நேயம். (க)

ச. பிள்ளைவெண்பிறைச்சிறுதுதற்பெரும்பட்டமணிமி
னுள்ளமேனியுமொளிர்மணிக்கலகளிற்புனைமின்
வள்ளல்வாய்மொழியான்படுபாலமிர்தல்லா
னுள்ளமேனி னும்பிறவுண்ப்பெற்றெழுநாளும்.

பிள்ளைப்பிறையென்பது *“பிள்ளைகுழல்” என்னுஞ் சூத்திரத்தும்மையை யெச்
சப்படுத்தி அதனாற் கொள்க. உள்ளமேனி - முன்பு அணியணிந்த இடமொழிய
உள்ளமேனி. வள்ளல்வாய்மொழி - அரசனருளிச்செயல். நெஞ்சம்பிறவற்றிலே
மேவினும். (கக)

ரு. வாழைமல்கியமணர்க்குலைககமுக்கொடுங்குமின்
முழநாற்றுமின்றாமங்குகிற்குடம்பரப்பி
யாழின்பாடலுமாலுமரங்குதோறியுற்றி,
போழுமால்விகம்பெனப்பலபொலங்கொடியுமின்

கமுகோடே வாழையை அக்துடும் - தூபகருடம் விசயபைப போழு
மென (கச)

சு. மாலையாண்முடிமன்னவன்மணவீனையெழுநாட்
சீலமில்லனசினக்களிறகற்றுக்கென்றணிந்த
கோலமாமுரசுடியுமிழ்தழங்கெனமுழங்க
நீலமாக்கடனெடுகநர்வாழ்கெனவரைந்தா.

மணவீனையெழுமுநாளும். சீலமில்லனவாகிய கோலக்களிறையகற்றுது.

இ - ள். கொற்றவற்கோதியநாளிலே முரசுதைதற்குக் களிறுகள் பண்ணின,
அக்களிற்றிற் றலைவனாகியவேழத்திலே முரசையேற்றினா; ஏற்றி நெடுநகர்வாழ்க
வெனக்கடறி அரசன்திருவாய்மொழியாகிய இனியவற்றையாவருங்கேண்மின்; இவ்
வேழுநாளும் இடைவருந்தினும் பூண்மின்; பூசுமின்; அணிந்து உடுமின்; அணிமின்;
புனைமின்; பாலடிசிலையுண்மின்; நடுமின்; நாற்றுமின்; பரப்பி யியற்றி யெடுமின்;
இன்னும் இவ்வேழுநாளுக்களிற்றையகற்றுக்கவென்றுகடறி யடி யொலிபோலே முா
சை முழங்க வரைந்தாரென்க. (கரு)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், உச.

வேறு.

முரசமார்த்தபின்புவிருநாள்போய்
வினாவொடெங்கணும்வெள்ளைவிம்மின
புளையின்பொன்மணியாழ்குழறண்ணுமை
யரவவானினதிரந்தவணிமுழா.

ஆர்த்த - விகாரம். போய் - போக. போகாதிந்த இவையுதிகழ்ந்தனவென
மேல்வருவனவற்றையும் உடனிகழ்ச்சியாகருக. புளா - குற்றம்.

இ - ள். முரசமார்த்தபின் ஆறுநாள் செல்லாநிற்க, எங்கணும் வினாவுடனே
வளைவீம்மின; யாழ், குழல், தண்ணுமை, முழவு இவை வான்டோலே யதிரந்தன
வென்க. (கக)

விண்விளக்குவபோல்விரிபூந் துகள்
கண்விளக்கிலந்தவெண்ணாந்தினால்
மண்விளக்கிமலாப்பல்கிரந்தின
பண்விளக்கியபைங்குளியின்சொல்லா.

இ - ள். பண்ணைத்தோற்றுவித்த சொல்லா தேவருலகத்துத் தராலேத்துடைக்
குமாறுபோலே சிந்தின மணிகள்முதலியவற்றோடேஅக்கண் கலந்த விரிந்தபூந்துக
ளைத்துடைத்துச் சாந்தினானிலத்தைமெழுகி யில்லறைதெய்வத்துக்குப் பூப்பலியை
யஞ்சிந்தினரென்க.

விளக்குதல் - தகுதிபற்றியவழக்கு. (கக)

ஆய்ந்தமோட்டினவான்படுபாலுலை
போந்துபொங்கியவானியினாற்பொலிர்
தேந்துமாடங்கடாமிழிநென்பன
பூந்துகில்புறம்போர்த்தனபோன்றலே.

இ - ள். இழிநென்னுமோசையை புடையவாகிய மாடங்கள்தாம் அழகிய
வயிற்றையுடையவாகிய ஆனிலேதோற்றிய பாலுலை பாணையின்புறம்பேபோந்து
பொங்கிய ஆவியினுலேபொலிந்து பூந்துகிலைப் புறம்போர்த்தனபோன்றனவென்க.()

திருவினல்லவாச்செம்மலர்ச்சீரடி:
பரவியூட்டியபடுதசரத்தக்களி
விரவிநீலிஞ்சோந்தொளிபூத்தூராய்க்
குருதிவானிலங்கொண்டதுபோன்றதே.

இ - ள். திருவினுநல்லவாதம்மடியைச் செடியாபரவியூட்டிய செம்பஞ்சின்
சேறு நிலத்தின்மீதே விரவிச்சேர்தவின், அவ்வொளி பூத்துப் பரந்து செக்கர்வான்
நிலத்தைக்கொண்ட தன்மைபோன்றதென்க. (கக)

பால்வெண்டிங்கண்மணிக்கைபடுத்தவை
போலுமாடியுணைக்கிப்பொலங்கலக்

கோலஞ்செய்பவர்கோலவெறிப்பினால்
மாலேவண்முனமாலேக்கண்டொண்டவே.

இ - ள். திங்கள் மணிக்காம்புசேர்த்தினவற்றையொக்குங் கண்ணாயில் நோக்
கிப் பொற்கலத்தையுடைய கோலத்தைச்செய்பவர் கோலத்தால்வருங் கண்வெறிப்
பாலே யொழுங்கையுடைய வண்டி. னங்கள் கண் டோன்றுவாயினவென்க. (௨௦)

போருமாமழைபோழ்ந்துபுதத்தொறு
மாகமேந்துவபோன்மணித்தோரண
மாகநாற்றினதாமமணிக்குட
மேகமாநகர்வீதிநினாத்தவே.

இ - ள். தனக்கு நிகுரில்லாத நகர்வீதியிலே வாயிறோறும் மழையைப்போழ்ந்து
மாகத்தையேந்துவபோலுந் தோரணங்களிலே தாமங்கள் பொருந்த நாற்றப்பட்டன;
மணிக்குடங்கள் வைக்கப்பட்டனவென்க. (௨௧)

ஆடன்மங்கையர்கிண்கிணியார்ப்பொல்
பாடலின்னொன்பண்ணமையாழொல்
மோடுகொண்முழவின்முழக்கீண்டிய
மாடமாநகர்மாக்கடலொத்ததே.

மங்கையா கிண்கிணி யசைதலிற்பிறந்தவொல்.

இ - ள். இவ்வொலிகளாலே நகர கடலையொத்ததென்க.

முழக்கத்தாலீண்டினவொல்.

(௨௨)

சுந்தரத்துகாழூந்துகன்பொற்றுக
சுந்தரத்தெழுமின்புகையாலேரா
விந்திரன்னகாசாறயாந்திவ்வழி
வந்திருந்துபோன்மலிவுற்றதே.

இ - ள். இந்நகர் சுந்தரத்துகளாலும் பூந்துகளாலும் பொற்றுகளாலும் புகை
யாலும் அமரபதி சாறயாந்து ஈண்டிவந்திருந்தாற்போலே மிகுதியுற்றதென்க. (௨௩)

வேறு.

நிரந்துகன்னலுநெய்யுநீர்தப்பெய்
நிரந்துபாலநிர்தெங்குமுட்டுவார்
பரந்துபூந்துகில்பன்மணிக்கலஞ்
சுரந்துகொள்கெனச்சுமக்கநல்குவார்.

இ - ள். எவ்விடமும் பரந்துசென்று இரந்துகொண்டு கன்னலையும் நெய்யை
யுந் தொலைக்கவொண்ணாதபடி பெய்து பாலடி சிலை யூட்டுவார்; துகிலையும் கலத்தையுங்
கொண்டெவந்து கொள்கவென்று சுமக்கும்படி நல்குவாரென்க. (௨௪)

இலக்கணையாரிலம்பகம்.

சூருள

வருக்கையின்பழம்வாழையின்கனி
திருக்கொண்மாங்கனிதெளித்ததேறலின்
கருப்புச்சாற்றொடுகலந்துகைசெய்து
புரித்ததெங்கினீரும்பூரிப்பார்.

இ - ள். பலாப்பழமுதலியவற்றை நீராக்கினதேறலையினிய கருப்புச்சாற்றோடே
கலந்து சமைத்து அதனையும் வருப்பமிக்க இளநீரையும் பூரிப்பாரென்க. (உரு)

கூந்தலேந்தியகழுநங்காய்க்குலை
யாய்ந்தமெல்லலைபளிதமாதியா
மாந்தர்கொள்ளுகொண்மண்ணமாநில
மேந்தலாம்படித்தந்தியீட்டுவார்.

கூந்தல் - சலை

இ - ள். கருப்பூரமுதலாகப் பாக்கையும் வெற்றிலையையும் மாந்தர் கொள்ளை
கொண்டி சுமக்கலாம்படித்தன்றாக மாநிலமுண்ணும்படி யீட்டுவாரென்க.

வெற்றிலையுண்ணவென்றன் மரபன்மையின், ஈண்டு மாநிலமுண்ணவென
வே மண்ணுண்ணும்படியென்னும் பொருட்டாம். எத்தல்-சுமத்தல். “அடகுபுலாள்
பாகு பாளிதமு முண்ணுன்” என்பது பன்மைபற்றிக்கூறிற்றெனவேவேண்டும்; பாகு
பசிப்பிணிதீர நுகரும்பொருளன்மையின். இனி மாந்தர் முற்கூறிய பாலடிசில்முத
லியவற்றையுண்டவின், அவர்தின்றற்குப் பளிதமுதலியவற்றைக் கொள்ளைகொண்டு
சுமக்கலாம்படித்தன்றாக ஈட்டுவாரா என்றுமாம். (உசு)

தூமமார்த்தனதுப்புரவ்வுக
ளோமமாயினலேந்திற்றலா
னையனனகர்நன்பொற்கற்பகம்
நாமவல்லியுங்களங்கொண்டிடதே.

இ - ள். மெய்க்குறுதியாகிய தூமத்துதையும், அதனை யொழிந்து ஆர்த்தனவாகிய
நுகர்பொருள்களையும் ஆடவருமகளிரும் எந்திநின்றவின், இந்தநன்னகரைக் கற்பகமூங்
காமவல்லியுமிடங்கொண்டு தம்மிடத்தைக் கைவிட்டனவென்க.

இட்டது - ஓரமைப்பன்மைமயக்கம்.

(உஎ)

வழுவினமார்த்தருமாவும்ல்கிய
தொழுதிதன்னையான்சுமக்கலேனென
முழுதுமண்மகண்முற்றும்வாய்திறந்
தழுதிட்டானெயும்பாலுமாகவே.

இ - ள். மண்மகள் மார்த்தருமாவிறைந்த தொழுதிதன்னையான் முழுதுஞ்
சுமத்தலாற்றேனென்று வாய்முற்றுந்திறந்து நெய்யும்பாலுமாக அழுதிட்டான்
போலே இருந்ததென்க.

எனவே யாவுங்குறினார்.

(உஅ)

வேறு.

கொடியெழுந்தலமருங்கோயில்வாயில்கண்
மடலெழுந்தலமருங்கமும்வாழையு
மடியிருந்துகிலுடைமாக்கணுடியும
புடைதிரள்பூரணகுடமும்பூத்தவே.

இ - ள். கோயில்வாயில்களெல்லாங் கமுகும், வாழையும், மடித்ததுகிலையு
டைய கண்ணுடியும், நிறைகுடமும் பொலிவுபெற்றனவென்க. (௨௧)

கடிமலர்மங்கையர்காய்பொற்கிண்கிணி
யுடைமணிபொற்சிலம்பொலிக்குங்கோயிலுட்
குடைநிழன்மன்னர்தங்கோதைத்தாதுவேய்ந்
தடிநிலம்பெருத்தோர்செல்வமார்த்தே.

இ - ள். மங்கையர்கிண்கிணியும், மேகலையும், சிலம்பும் ஒலிக்குங் கோயிலிட
மெல்லாம், மன்னர்தங்கோதையிற் ருதுவேய்தலின், அம்மகளிரடி தாடொழிந்து நில
த்தைத் தீண்டப்பெருத்தோர் செல்வம் மிக்கதென்க. (௨௨)

துளங்குபொற்குழைகளுந்தோடுஞ்சுண்ணமும்
கொரந்தகில்சாந்துபூக்கமழ்ந்துகேடில்சீ
ரிளங்கதிரெறிமணிப்பூணுமாரமும்
விளங்கிமேலுலகினைவெறுப்பித்திட்டதே.

இ - ள். இக்கோயில், குழையுந்தோடும் ஒளிகளிரப்பட்டுச் சுண்ணமும் அந்நுஞ்
சாந்தம் பூவுங் கமழப்பட்டுப் பூணும் முத்தாரமும் விளங்கப்பட்டு மேலுலகையிகழப்
பண்ணிற்றென்க. (௨௩)

விரிந்துவான் பூத்தெனவிதானித்தாய்கதி
ரருங்கலப்பொடியினைய்பொற்பூமகண்
மருங்குல்போற்குயிற்றியநகரின்மங்கலப்
பெருந்தவிசுத்தென்பிணையன்மாலையார்.

இ - ள். வான் மீனவிரிந்துபூத்தென விதானித்து அருங்கலங்கையிடித்த
பொடியாலே மண்மகளிடைபோலே துடங்கும்படி கோலமிட்டவிடத்தே யரசர்க்கு
உரியமகவிரர் மங்கலமாகிய வாசனத்தை யிட்டாரென்க. (௨௪)

.நலங்கிளர்காணமுமணியுநன்பொனும்
வலம்புரிமுத்தமுங்குவித்தமங்கல
மிலங்கினமணிவிளக்கெழுந்ததீம்புகை
கலந்தவாயிரத்தெண்மர்கவரியேந்தினார்.

காணம் - பழங்காக.

இ - ள். காணமுதலியனகுவித்தன; அவற்றின்மேலே அட்டமங்கலமிலங்கின;
விளக்கெழுந்தன; புகை கலந்தன; ஆயிரத்தெண்மர் கவரிவீசினாரென்க. (௨௫)

மங்கலப்பெருங்கணிவகுத்தவோரையான்
மங்கலமன்னவன்வாழ்த்தவேறலு
மங்கலவச்சுதந்தெளித்துவாய்மொழி
மங்கலக்கருவிமுன்னுறுத்திவாழ்த்தினார்.

இ - ள். மங்கலங்கூறுநிற்க, மன்னவன் மங்கலநான்கூறுங் கணிவகுத்த முகூர்த்தத்துடனே யாசனத்திலே யேறினவளவிலே மங்கலமாகிய அறுகுமரிசியுமிட்டு அபிமந்திரித்த பொற்கருவியை மஞ்சிகன் சேர்த்தினானாக வாழ்த்தினாரென்க.

உறுத்தி - உறுத்த.

(௩௪)

முழங்கினவின்னியமொய்த்ததேத்தொல்
கொழுங்கயற்கணணிணர்கொண்டிப்பொன்னக
சிழிந்தனர்திருமயிரேற்பநீரதி
னிழன்றனசாமனாநிராசங்கார்த்தவே.

இ - ள். இன்னியமுழங்கின; ஏத்தொலியுஞ்சிறந்தது; சாமனா நீர்மையோடே நிழன்றன; சங்கு ஆர்த்தன; அப்பொழுது மகளிருந் திருமயிரைப் பெரன்னகலிலே பொருந்தக்கொண்டு மண்டபத்தினின் நிழிந்தாரென்க.

(௩௫)

பாற்கடல்புனைத்ததோபவளப்பூங்கொடி
போற்சுடர்ந்திலங்கொளிப்பொன்செய்கோதையை
நாட்கடிமயிர்வினைநல்பொற்றாமரைப்
பூக்கடிக்கோயிலாள்புலம்பவாக்கினார்.

பாற்கடல் கூற்றா, குலத்தின்றுய்மைக்கு.

இ - ள். பவளக்கொடிபோல் விட்டிலிளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய இலக்கணையைப் பூவாகிய சிறப்பையுடைய கோயிலிற்றிரு ஒவ்வேமென்று வருந்தும்படி நல்லநாளிலே மயிர்வினைக்கல்யாணத்தை யாக்கினாரென்க.

கடிக்கோயில் பாட்டம்.

(௩௬)

வேற்று.

வினாத்தலைமாலேகுட்டிமின்னாரைக்கேசப
வனாத்தசாந்தனாரிந்தகோட்டவாயிரத்தெட்டுவேழ
நினாததனமண்ணுநீர்க்குமுரசொடுமுழுவம்விம்ம
வனாத்தலைத்துவலைபோன்றுமதநிலைநைப்பவன்றே.

இ - ள். வனாத்தலைத்துவலைபோலே மதம் நிலத்தைநையாநிற்க மின்னார் மாலையைக் குட்டித் தாமரைத்த சந்தனத்தையணிந்த வேழங்கள், இயங்கள்விம்மாநிற்க மஞ்சளநீர் கொண்டுவருதற்கு நிராக்கப்பட்டனவென்க.

கோட்டவாகிய வேழம்.

(௩௭)

கானமுகம்புதைத்ததெண்ணீர்கவாந்துபொற்குடங்களார்த்தி
பூன்முகம்புதைத்தவேற்கண்ணவர்களிற்றுச்சியேற்றி

வான்முகம்புதைத்தபன்மீன்மதியெனமருண்மீனோக்கத்
தேன்முகம்புதைத்தமாலேக்குடைநிழல்நிறுவிறந்தார்.

கான் - ஆகுபெயர்.

இ - ன். நினைத்தையமுத்திய வேல்போலுங்கண்ணினார், பூ முகமறைத்த நீனா முகந்து பொலிவினையுடைய குடங்களைநிறைத்து அவற்றை மீனுமதியுமென்றுநோக் கும்படி அக்களிற்றிலேயேற்றிக் குடைநிழல்லே செல்வத்தோடே தந்தாரென்க.

குடங்கட்குப் பன்னிறமுடைமையானும், சிறுமைபெருமையானும் மீனுமதி யமுருவமமாயின. தேனின முகத்தைமறைத்த மாலே. (௩௮)

க. இழைத்தபொன்னகரின்வெள்ளியிடும்மனைமன்னரேத்தக்
குழைப்பொலிந்திலங்குகாதிற் கொற்றவனிருந்தபின்பை
மழைக்கவின்றெழுந்தவார்கொண்மணிநிறவறுகைநெய்தோய்த்
தெழிற் குழைநிறவில்விசமகளிரெய்யேற்றுகின்றார். (௩௯)

உ. மின்னுமிழ்வைரக்கோட்டுவிளங்கொளியிரமமென்னும்
பொன்னெடுங்குன்றம்போலப்பூமிமேனிலளியை
நின்னடிநிழல்நைவகநேமியஞ்செல்வனாகி
மன்னுவாய்திருவோடென்றுவாழ்த்திநெய்யேற்றினார்.

இவையிரண்டொருதொடர்.

இ - ன். பொன்னுலிழைத்தநகரிலே வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட மனையிலே யரசரேத்தக் கொற்றவனிருந்தபின்பு, மகளிர் மழைக்குக்கிளைத்தெழுந்தவறுகை நெய் யைத்தோய்த்துக் குழை உல்லைவிச நெய்யேற்றுக்கின்றவர்கள், இமவாளைப்போலே நிலத்திலேநிலைபெற்று நின்னடிநிழலிலே யுலகம்வைகச் சக்கரவாளசக்கரவாதநி யாய் இலக்கணையோடே மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி நெய்யேற்றினாரென்க. (1)

வேறு.

நீடுநீர்மணரிநீருமல்லவு
மாடுநீரனவத்துமண்கரு
முடும்பின்னனாருரிஞ்சியாட்டினார்
கூடியின்னியங்குமுயியார்த்தவே.

நீடுநீர் - கங்கைமுதலியதீர்த்தநீர். மணரிநீர் - சந்திரகாந்தக்கல்லரிநீர். அல்ல வென்று - அத்தையுமண்ணையுமொழிந்த ஜந்தவினாயையும், முப்பத்திருவகை ஓமாலிகையையுமாம். அத்து - துவர். பத்துமண்ணென்றும்பாடம். மண்ணாவை; “ஆனையே நேனக்கோட்டாற்றங் கரைபுற்று - வானவர்தங் கோயிலெழில் வான் கழனி - பாளிலவு - முத்தெறியும் வெண்டிரைநீர் மூதூர் வடதருவேர் - பத்துமிதன் மண்ணாகப் பார். ஒழிந்தனவற்றிற்குக் “கங்கையின்களிறறினுச்சி” என்றகவியிற் கூறினும். ஊடு - இடை.

இ - ன். இடை மின்னையொப்பார், புகுநீரனவாசிய அத்தாலும், மண்ணாலும்,

அல்லவற்றவற்றிடுஞ் சீர்களாலேயாட்டினார்; அப்பொழுது இயங்கள் தம்மில்
அளவொத்துத் திரண்டெழுந்தனவென்க. (சக)

திருவமன்னன்சென்னித்தேர்மன்னர்
பொருவெண்பொற்றாடமுமிழம்பொங்குநீர்
பரிதவன்னொளிமறையப்பான்மதி
சொரியுத்திங்குத்தேதோற்றமொத்தவே.

திருவ, அ - அசை.

இ - ள். சீவகன்சென்னியிலு யுழையும் மன்னரெடுத்த வெள்ளிக்குடத்துநீர்
பரிதியினொளிமறைய மதிசொரியுங் கதினாயாத்தனவென்க.

வெண்பொனென்ப வெள்ளியை. (சஉ)

தாளங்குமாமணித்தூண்கணங்கினால்
விளங்குவெள்ளியை யத் தாயாதமாலேதுழ்
வளம்பொனாமாமணிக்குடஞ்சொகுதின
ரிளங்குதின்கொனோவிறுந்ததென்னவே.

மணித்தூண்கினால்விளங்குகட்டி; வெள்ளியால்வெய்த்து மாலேதுழ்கட்டம்.

இ - ள். சதிரந்தமேசாவென்னக கூடச்சென்ருக்கும்படி பண்ணின
வென்க. (சரு)

ஆயத்தபாணிமாய்பொனும்பு
வெய்ததபொங்கலாவெண்பொழ்மினமே
வின்துநித்தலிதானநீழலாற
கேந்தினாரணியேந்துநீர்வாயா.

இ - ள். தெந்ந்த பாணிமொளிகெட்ட பொலியையுடைய கம்பலம்வெய்த்த
அணையையுடைய வெள்ளிக்கட்டிலின்மேலே நித்தலவிதானத்தின நீழலிலே யிருந்
தவற்கு ஒப்பினைக்குரியார் அணியை யேந்தினவென்க.

ஆயதல் - ள்ளதுணைசகம். மான்மறவாய்பொனும்பு. (சச)

சுரந்தொண்டிந்நிருண்டனாச்சுட்டி
நீரவாய்நிழலுமிழங்குஞ்சியை
யாரகிறபுகைநெறியினுலமைத்
தேர்பாச்செய்காரொழுதிற்றென்னவே.

இ - ள். நீலமணியினது ஒளியினீரவாய் நிழலுமிழங்குஞ்சியை யாற்றின
வின்பு அகிறபுகையினது மணத்தாலே யமைத்த எழுதிற்றென்ன அழகுபட முடித்
தாரென்க (சரு)

சுரந்தொண்டிமேந்துதாமரைத்
தோடிப்பயில்லினுறுபுசித்துமணி

வீடுபெற்றனவின்னொடென்னவே
சூழ்நுனரோசுரும்புண்கண்ணியே.

சுழல்சந்தனம் - விகாரம்; இடுநீ - உவமித்தல். இது வழக்கு. வீடு பெற்றன வென்றது - இவன்சூழய மலர்பெற்றவழகு தாஞ்சூடுங்காலத்திற் பிறவாமைகண்டு எல்லாருந் தம்மைச்சூடித்தன்மையைக் கைவிடுதலை மலர் பெற்றனவென்றவாறு.

இ - ள். சந்தனத்தைத் * தாமரைவழிதழின்கனத்தோடேபூசி மலர் வீடுபெற் றன இன்றோடென்னும்படி யம்மலரையுடைய கண்ணியைச் சூழ்நுனென்க. (௪௬)

மற்பகம்மலர்ந்தகன்றமார்பின்மேல்
விற்பகக்குலாயாரம்வில்லிடக்
கற்பகம்மலர்ந்தகன்றதோவெனப்
பொற்பகப்பொலங்கலங்கடாங்கினான்.

இ - ள். மற்றொழிநான் பிறரிடத்துநின்றும் போம்படி தன்னிடத்தே பரக்கப் பட்டு அகன்ற மார்பின்மேலே யிந்திரவிறோற்கும்படி குலாவி யாரம்வில்லிடா நிற்கக் கற்பகம் பூத்துப் பரந்ததோவென்னும்படி பொற்பை யகத்தேயுடைய பொலிந் தகலங்களை யணிந்தானென்க. (௪௭)

உருவமார்த்தனவுரோமப்பட்டுடுத
தெரியும்வார்குழைசுடரவிர்திர
தூருவிலன்னதார்துனைப்பத்தேவ்குழ
லரிபெய்கண்ணியர்க்கங்கனையினான்.

இ - ள். எலிமயிர்முதலியவற்றாற்செய்த பட்டை யுடையாகவுடுத்துக் குழை சுடரத் தார்துனைப்பக் கண்ணியர்க்கு அநங்கனையினானென்க.

செய்வெனெனச்சம் + “ஆனவந்தியையும் வினைநிலையான்” முடிந்தன. இவனை யொழிந்தோர்க்கு அரியனாய் வருத்துதலின், அநங்கனென்றார். (௪௮)

தாவிரிழுவடந்தயங்கநீருநீஇ
மேவியச்சுதந்தெளித்தபின்வினார்
தாவியம்புனுகசுழற்றியாடியும்
விவில்வெஞ்சுடர்விளக்குங்காட்டினா.

இ - ள். மகளிர், வடந்தயங்க வினாந்துமேவிய யச்சுதத்தை நீரிலேயுறுத்தித் தெளித்தபின்பு தூபத்திரவியம்¹ ஆவித்தபுகையைச் சுழற்றி விளக்கையும், ஆடியை யுங் காட்டினாரென்க.

ஆவியம் புகை - வினைத்தொகை. இவை காட்டுதலியல்பு. (௪௯)

* “வெள்ளிலோத்திரத்தின் பூம்பொருக்கரைத்தசாந்தின்-காசறுகுவனைத்தூம ரகவிதழ் பயிலமட்டித்து” என்றார் முன்னும். காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௯௦.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௩.

உவரிமாக்கடலொல்லென்வெண்டினா
யிவரியெழுவபோன்றிலங்குமாயிர்க்
கவரித்தொகைபலவீசங்காவல
ரிவரித்தொகையென்பதின்றியாயினார்.

உவரிநீளாயுடைய கடற்றினா பரந்தெழுவனபோன்றிலங்கும் கவரி. மயிர்க்
கவரி - முதற்கேற்ற அடையடுத்தவாகுபெயர். இத்தொகையர் - விகாரம்.

இ - ன். இவர் இத்தொகையென்பதின்மூலக் கவரிவீசங் காவலர் திரண்டா
ரென்க. (௫௦)

அறுகைவெண்மலராயவாசநீ
ரிறைவன்சேவடிசுழுவியேந்திய
மறுவின்மங்கலங்காட்டினார்மணம்,
குறைவில்லைவினைக்கோலமாந்ததே.

இ - ன். அறுகையுமலராயுங்கலந்த நீராலே யிறைவனடியைக்கழுவி, எடுத்த
அட்டமங்கலங்களையுங் காட்டினார்; அப்பொழுது குறைவில்லாத கைவினைய
யுடைய மணக்கோலமாந்ததென்க. (௫௧)

வேறு.

ஊனிமிர்கதீர்வெள்ளேவெறுறைகழித்தனபோலும்
தேனிமிர்குவளைக்கட்டிநாமகளையானீப்
பானிமிர்கதீர்வெள்ளிமணைமிசைப்பலர்வாழ்த்தி
வானிமிர்கொடியன்னார்மணியிணைசேர்த்தினாரே.

இ - ன். ஊனிலேவளர்ந்த வேல் உறைகழித்தவற்றையொக்கும் கண்ணையு
டைய இலக்கணையை மேகத்திலேபரந்த மின்னுக்கொடியையொப்பார் பலரும் வா
ழ்த்தி வெள்ளிமணையிலிட்ட அழகியவணையிலே யிருத்தினாரென்க.

பால்போலப்பரந்த கதீர். (௫௨)

வனாவனீ வளர்பொன்னேவலம்புரியொருமணியே
தினாவனையமிர்தம்மேநிருவிழையெனவேக்க
வரிவனீ முழுவும்மணிகிளரொலியையம்பா
லனாவனீ கலைநல்லாறுகையெய்யணிந்தனாரே.

இ - ன். நல்லார், திருவிழையானவள் பொன்னே மணியே யமுதேயென்றே
த்தி வளையும்முழுவும் விம்மாநிற்க அவளைப்பாலிலே யறுகாலே நெய்யையணிந்தா
ரென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். திருவிழைகென்று பாடமாயின், விளியாக்கி நினைத் திரு
விரும்புகவென்க. அரசென்னும் பண்புப்பெயர் அனாபெனப் பண்புமாத்திரா
விளக்கிற்று. அரசியல்முற்றுப்பெற்ற தூக்கலையை வல்ல நல்லாரென்க. (௫௩)

கள்ளவிழ்கமழ்கோதைக்காவலன்றிருமகளை
வெள்ளிருமதயானைவிழுமணிக்குடமேற்றித்
தெள்ளறன்மண்ணுநீராட்டினாதேமலர்மே
லொள்ளிழையவளொத்தாளுருவதுண்ணுகப்பின்னாள்.

இ - ள். வெள்ளணியணிந்த யானையிரண்டின்மேலே குடத்தையேற்றிக் காவ
லன்மகளை நீராட்டினாள்; அங்ஙனம் இரண்டினுமாட்டுதலிற் றிருவையொத்தாளவ
ளென்க. (௧௮)

வான்மலர்நுதாசூழ்மணியணிகலன்சிந்தாத்
தானிளமணலெக்கித் தவழ்துநீர்மணியார
மேனையநறுஞ்சுண்ணங்குங்குமயிடுங்களியாத்
தேனினமிசைபாடத்திம்புனடைந், ௩௦, ௩௧.

இ - ள். அவராட்டினதீம்புனல்தான் மணியுமாரமும் இளமணலாலிடமெக்க
ராக ஏனையவாகிய சுண்ணமும் குங்குமமும் வண்டலாகக் கொண்டு மலராகிய நுதா
யைச்சூழ் மணிகலங்களின் மணியை மணியாகச் சிந்தித் தேனினம்பாட நடந்த
தென்க. (௧௯)

நான்றபொன்மணிமாலேநுகுதாப்பவனத்தூ
ணூன்றினவொளிமுத்தமண்டபத்தொளிர்திங்குள்
கான்றனகநீர்காய்த்துமவட்டணைக்கதிர்முத்த
மீன்றபொன்விதானத்தின்னிழலுய்த்திரீஇயினோ.

இ - ள். பொன்மாலையுமணிமாலையுநான்ற பலளத்தாண்ட முத்தமண்டபத்
தேயவளையுய்த்துத் திங்களினுடைய கான்றனவாகிய கதளைத் தானெறிக்குள்வட்ட
வண்ணியேயிருத்தினரென்க.

விதானத்தினீழல்லணை.

(௨௦)

மையணிமதயானைமத்தகவகலங்கு
னெய்யணிகுழன்மாலேநிழலுமிழ்குழைமங்கை
மெய்யணிகலன்மாலேயினிருந்துகிலேந்திக்
கையணிசூழன்மாலேக்கதிர்முலையவர்குழந்தார்.

இ - ள். கையாலணிந்தகுழையும், மாலையையும், முலையையுமுடைய மகளிர்
அணிகலமுதலியவற்றையேந்தி யஞ்சனமணிந்த யானையின்மத்தகம்போலு மல்குல்
முதலியவற்றையுடைய மங்கையைச் சூழந்தாரென்க.

கையணி - கைசெய்யப்பட்டவென்றமாம்.

(௨௧)

அவ்வனையவிராழிக்கால்பொலிந்தழதாரந்த
மைவினையுநீர்க்கண்விலாசியுமணியல்குற்
கைவனையலங்காரமாலையுங்கமழ்கோதை
வைவனமிசையனங்கையப்புனைகின்றார்.

இ - ள். கோதையினையும், நட்பாடையினுமிக்க மெல்லியமொழியினையுமுடையநங்கையை யழகிய வளைந்த விரன்மோதிரத்தையுடைய கால்பொலிவுபெற்று அழகார்த்தயிலாகியும், கையில்வளையையும் மணியல்வலையுமுடைய அலங்காரமாலையும் ஒப்பியாரின்றாரென்க.

மைவளைகழுநீர் - நீலோற்பலம்.

(௫௮)

யானையுள்ளரசன்மன்னணிகளர்வலமருப்பீர்ந்
தூனமிலொளிர்தெம்பொன்பதித்தொளிமணியழுத்தி
வான்மணமுணச்செய்தமங்கலமணிச்சீப்புத்
தான்முகில்கழிமதிபோற்றன் னுறைநீக்கினளே.

இ - ள். களிற்றரசனது வலக்கொம்பையறுத்துப் பொன்னைப்பதித்து மணியழுத்தி மணந்தங்கச்செய்தசீப்பை விலாசிடான் முகிலினின்றங் கழியுமதிபோலேஅதனுறையினின்று நீக்கினுளென்க.

(௫௯)

வேறு.

மைந்நூற்றனையமாவிழோநவகுத்துந்தொகுததும்விரித்துங்
கைந்நூற்றிறத்திற்கலப்பவாரிக்கமழுநானக்கலவை
யைந்நூற்றிறத்தின்னகிலின்னாவியனைந்துகமழவூட்டி
யெந்நூற்றிறமுமுணர்வாளெழிலேற்றிமில்ன்னேற்பமுடித்தாள்.

இ - ள். எந்நூற்றிறமுமுணர்வாள் தன்கையாலே யிருநூற்றனைய வண்டு வீழோதியைக் கலவையையும் புகையையும் வியக்கத்தக்க தூல்வழியோடேயனைந்நூட்டிக் கலக்கவாரி முகத்துக்கேற்ப இமில்போலே முடித்தாளென்க.

கையான்முடித்தாள். குழலையும் அளகத்தையும் வகுத்தும், கொண்டையைத் தொகுத்தும், பணிச்சையையும் துஞ்சையையும் விரித்தும் நூற்றிறத்தின் முடித்தாளென்க.

(௬௦)

கரும்புந்தேனும்மமிழ்தும்பாலுங்கலந்ததிஞ்சொன்மடவாட்
கரும்பும்மிலையுமயக்கியாய்ந்தமுல்லைச்சூட்டிமிலைச்சித்
திருந்துதிக்கள் சூழ்ந்தமின்னிற்செம்பொற்பட்டஞ்சேர்த்தி
விரும்பும்முத்தம்மாலேநான்மறவீழப்பொன்மகரஞ்செறித்தாள்.

இ - ள். திஞ்சொன்மடவாட்டுத் திங்களைச்சூழ்ந்தமின்போலே பட்டத்தைச் சேர்த்தி யரும்புமிலையும் இடையிட்டிக்கட்டின முல்லைச்சூட்டைக் கற்புக்குமிலைச்சிமுத்தமாலேநான் மகரவாயானபணியை யணிந்தாளென்க.

(௬௧)

கள் னுந்தேனும்மொழுஞ்குருவனைக்கமழ்பூநெரித்துவாங்கிக்
கிள்ளைவளைவாய்கிரிந்கிள்ளித்திலகந்திகழப்பொறித்துத்
தெள்ளும்மணிசெய்சுண்ணம்மிலங்கத்திருநீர்நுதலின்னப்பி
யுள்ளம்பருகிமதர்த்தவாட்கண்ணுருவம்மையிற்புனைந்தாள்.

அச

களும் - களவுகாணும்; * “கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்” என்றார். கமழ் தேனும் பொசிபுமளவன்றி யொழுகுங் குவளைப்பூவென்க.

இ - ள். கிள்ளியின்வளைவாய்தான் தன்றன்மையைக் கள்ளும் உகிராலே மயிகோத்துவாங்கி யதனுள்ளே குவளைப்பூவைப் புறவிதழைக்கிள்ளி நெரித்துத் திகழப்பொறித்துத் திருநீர் துதலிலே திலகத்தை மணிச்சுண்ணத்தாலே யிலங்கவப்பிக் கண்ணை நிறத்தையுடைய மையாலேபுனைந்தாளென்க.

பொறித்து - எழுதினாற்போல். கணவனுள்ளத்தைப்பருகி. (சுஉ)

நீரகம்மருப்பினியன்றதோடுநலந்தொகையுக்குழையும்
போகநீக்கிப்பொருவின்றிருவல்லுமிழ்ந்துயின்னுப்பொழியு
மேகமாகியெரியும்மணியின்னியன்றகடிப்புலாங்கி
மேகவிசும்பிற்தேவாவிழையவியங்கச்சேர்த்தினுளே.

இ - ள். நாகமருப்பினியன்றதோட்டையும் நலங்கொண்ட மகரக்குழையை யுங் காதினின்றும்போகநீக்கி, மின்னானதுசொரியும் பொருயல்லாத திருவில்லைத் தாணுமிழ்ந்து ஏகமாகி யெரியுமணியினியன்ற குதம்பையை யேத்திநின்றவள்கையி னின்றும்வாங்கிக்கொண்டு அவன்விளங்கச்சேர்த்தினுளென்க.

தேவர் - ஈண்டிப் பெண்பன்மை. (சுங்)

வேறு.

விலங்கரம்பொருதசங்கின்னொவ்வோடுதழிக்குமுன்னக
நலங்கொப்பவளன்பொவ்வின்மலையியாழிமின்னக்
கலந்தொறுபனைத்ததோளுங்களின்வாழ்முத்துமாரந்த
வலம்புரியின்றமுத்தமணிநிலாநககாளன்றே.

இ - ள். வளைந்த வாளாரமுதக சங்கவளைப்பொலிக்குமுன்னகையில் நலங்கிளர் பவளம்போலும் விரலிலணிந்த நன்பொன்மணியாழி மின்னாநிந்த, தோளிலுங் கழுத் திலுமணிந்தமுத்தம் நிலாவைக்கெடுத்தனவென்க.

இன் - அசை. (சுசு)

மாமணிமுதகடுவேய்ந்தமரகதமணிச்செப்பன்ன
தூமணிமுலைகடம்மைத்தொழுதக்கமமுஞ்சாந்திற்
காமருகாமவல்லிக்கொடிகளின்கொண்டிபூத்துத்
தூமணிக்கொழுந்துமென்றோட்டியல்லவரவெழுநுளே.

மரகதமணியைத் தலையிலேயழுத்திய பெரிய பவழச்செப்பு. இவளநிறம் பவழத்தின்நிறமென்றார் பவவிடத்தும்.

* திருக்குறள், கள்ளாமை, உ: உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்-
தள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

இ - ன். காமவல்லியாகியகொடி முலைகடம்மையிடங்கொண்டு கவின்பூத்துத்
தோளிலே கொழுந்தசையும்படி தொழுதகச் சாந்தினுலெழுதினனென்க. (சுரு)

நாண் சுமக்கலாதங் கைநகமின்னுதுசுப்புநோவப்
பூண் சுமக்கலாதபொன்நூண்வடத்தொடுபுரளநோக்கிப்
பாண்ருலாய்வண்டுபாடிம்படுகணைமறந்துகாமன்
காண்சூலேன்கடியவென்னுவுருகிமெய்கரந்திட்டானே.

இ - ன். பிறரார் சுமக்கலாகாத நாணினையுடைய நங்கையது துசுப்புநோம்படி
சுமக்கலாகாத பூணும் நாணும் முத்துவடமும்புரளவணிய, அநனைக் காமனோக்கி
மலர்க்கணையை மெய்யமறந்து இங்ஙனங் கடியனகாண்கிலேனென்றாகருதி யிவடன்
மெய்யிலேகரந்து வேட்கையை வினைவித்தானென்க.

அநங்கனானே.

(சுசு)

அவாக்கிடத்தவன் பவலகுலாரிகளாற்றிநுவிபூப்பத
தவாக்கிதிரக்காகுகண்டாராவியைத்தளரச்சூட்டிக்
நவாய்க்கிடத்தனங்குநாறுங் கொளாப்பட்டுத்தா
ளுவாந்நித்திங்குமென்கதிர்விரித்துநித்ததொத்தான்.

இ - ன். கண்டாராவிதளரம்படி காசுகள அவாததன்மைசுடந்தகன்றவல்குலி
லேகுட்டபட்டுத் தெயவத்தன்மைநாறும்பட்டைத தாளுநித்தவன் நிறைமதியின்
கதிரா விரித்துடுத்த தன்மையை மெய்தானென்க.

நிருவிற்பொலப பூப்பச்சூட்டி. அவியை, ஐ - அசை கவாய் - கவலி. கன்கொ
ளா - இழைதெரியாத அணித்தாளபாடமாயின், வலாதொக்குக. (சுள)

இடைச்சென்றதற்குநெளயிக்கிம்புரியியகமின்னும்
புடைச்சிறுபாடுபுல்லங்கொண்கிலம்போடாப்ப
நடைச்சிறுபாதங்கோலமணிவிரலணிந்துநாகத்
துடைச்சிறுநாவிற்றோகையிரீஇயினண்மாலேசோந்தான்.

இ - ன். ஒருகூறு கிம்புரிவடிவான குறங்குச்சு குறங்கைக கெனவென்கழப்
பரட்டைப்புல்லிக் கண்கணியுஞ் சிலம்புமாப்பவணிந்து பாத்திலும்விரலிலும் அணி
வனவற்றையுமணிந்து பாம்பினுடைய சுற்றிய காப்போலத் தோகையை விராகிதாழ
இருத்தியிட்டான்; பிற்பு அலங்காரமாலே சேர்ந்தானென்க. (சுஅ)

அம்மலையுங்கையுமாரிகளாபவளவாயுஞ்
செம்மலாநுதலுநாவுநிருந்தொளியுகிரோடங்கோழ்
விம்மிதபட்டுவெழுவலத்தகமெழுதியிட்டா
வம்மலர்ந்கண்டாள்எரிட்டரிவையைத்தொரிலைவானே.

இ - ன். அம்மால்தான் அரிவையை மாலையனிக் கழுத்தையுள்ளிட்டு உகி
ரோமே யமுதலியவற்றையெல்லாம் அந்செய்துவிரும்பும்படி யலத்தகத்தை
எழுதினனென்க.

செம்மலா - நெற்றிமலை.

(சுக)

வாண்மதர்மழைக்கனோக்கிவருமுலைத்தடமுநோக்கிக்
காண்வரவகன்றவல்குற்கண்விருப்புற்றுநோக்கிப்
பாணுவண்டரற்றுங்கோலச்சிகழிகைவடிவுநோக்கி
யாண்விருப்புற்றுநின்றாரவ்வளைத்தோளினாரே.

இ - ள். தோளினார் விருப்பமுற்று, தங்கண்ணலே யவள்கண்ணையுநோக்கி, முலையையுநோக்கி, அல்குலையுநோக்கி, பாட்டையுடைய வண்டொலிக்கும் முடியின் வடிவையுநோக்கி துகர்தற்குரிய ஆண்மையை விரும்பிநின்றாரென்க. (௭௦)

வேறு.

தெருள் கலான்படைத்தவன்காணிற் செவ்வளே
மருள் கலாதவர்களுமருள்வரம்மர்நோ
யிருளிலாரெங்கனமுப்வரின்னதா
லருளிலாரவணலமணிந்தவண்ணமே.

இ - ள். அருளிலாதார் அவளழகையினிந்தவண்ணம் இப்படி யாண்மையை விரும்புந் தன்மையாயிருந்தது; இனி யயனும் காணில் நாமபடைத்தவடிவன்மென்று மயங்குவன்; இருடிகளும் நேரேமயங்குவர்; இத்தன்மையாயதனைக் கண்டால் மயக்க நோயையுடைய இவ்வாழ்வார் எங்ஙனம் பிழைப்பாரென்றாரென்க. (௭௧)

அலர்ந்தவந்தாமமாயல்லிப்பாவையைப்
புலந்துகண்சிவந்தனபோன்றுநீர்பிரிந்
திவங்கிமின்னுமிழ்ந்துலாமேனியேந்துபொன்
மலர்ந்ததோர்கற்பகமணிக்கொம்பாயினான்.

நீர்பிரிந்து - கோபித்து.

இ - ள். பூண்கள் இலங்கியின்னுமிழ்ந்துலாம் மேனியையுடையாள் திருவை நிகராகக்கூற்றகுப் புலந்து கோபித்தனபோலக் கண்கள் கோபிக்கப்பட்டக் கற்பகக் கொம்பாயினுளென்க.

மையெழுதுதவிற் சிவந்து கோபித்ததனை நல்லினையுடையாரிடத்தே சென்று மீளத் திருவையொப்பாகக்கூறியதற்குப் பொறுது கோபித்தவெனத் தற்குறிப்பேற்ற மாகக் கூறிற்றாம். (௭௨)

மருடகமல்லிகைமாலேவல்லவன்
பொருடகத்தொடுத்தனபுனைந்தபூஞ்சிகை
யிருடுணித்திடையிடையாயற்றிவெண்ணிலாச்
சுருடுணித்தொருவழித்தொகுத்ததொத்ததே.

இ - ள். வல்லவன் எழுத்துவடிவுபடக் கட்டினவாகிய மல்லிகைமாலையைப் புனைந்தமுடி, இருளையுந்துணித்து நிலாச்சுருளையுந்துணித்து ஒன்றைவிட்டொன்றாக இயற்றி யோரிடத்தேகுவித்த தன்மையையொத்ததென்க. (௭௩)

கோமகளுருவமாய்க்கூற்றம்போந்தது
போமினும்முயிருயக்கொண்டுபோயினுங்
காமினமெளக்கலைசிலம்புகிண்கிணி
தாமனும்வாயினுச்சாற்றுகின்றவே.

இ - ள். கூற்றம் கோமகள்வடிவாய்க் கோற்றுவந்ததாதலின், தும்முயினாய்
யுய்யக்கொண்டுபோமின்; போனாலும் ஆண்டு மனம்வருந்துதலேகாமினென்று கலை
முதலியனதார் தம்வாயினுலே மிகவுஞ்சாற்றுகின்றனவென்க.

அம் - அசை.

(எசு)

அருளிலாரிவடமரன்னராயினு
முரிதிரையுலகெலாமுருளுமின்றெனக்
கருதினகவரிசாந்தாற்றிவெண்குடை
யரிவையையமறைத்தனவாலவட்டமே.

இ - ள். அரிவையை யாண்டுக் கவரிசாந்தாற்றிமுதலியன மறைத்தன; அவை
யின்று முரிகுறிதிரையையுடைய உலகமெல்லாங் கெடுமெனக்கருதி, அணிந்த இவள்
தமர் அருளிலாராயிருந்தார்; அவா அத்தன்மையராயினும் யாம் அவைகெட்டாமல்
அருளுதுமென்று கருதினபோலே யிருந்தனவென்க.

(எடு)

வேறு.

க. கரும்பேதேனேயமிதேநாமர்மணியாழே
யரும்பார்மலாமேலணகுகேழுலையன்னம்மே
சுரும்பார்சோலைமயிலேருயிலேசுடாவிசும்
பெருமபூண்மன்னன்பாலாய்பூவாய்கிணைமானே

(எசு)

உ. அம்மெல்லனிச்சம்மலருமன்னநூலியும்
வெம்மையாமென்றருசிமெல்லமிதியாத
பொம்மென்னிலவப்பூம்போதனநின்னடிபோற்றி
யிம்மென்கலையாரிடுவென்றேத்தவொதுங்கினும்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

கணவற்கு மெய்ம்முழு தம் இனிதாயிருத்தலிற் கரும்பு. கல்லாருறுப்பெல்லாங்
கொண்டு இயற்றலிற் றேன். இவ்வுலகிலில்லாத மிக்கசுவையும், உறுதியுங்கொடுத்த
லின்அமிர்து. காமவேட்கையை வினைவித்து இனிய பண்டோற்றலின், மழலையை
யுடையதோர்யாழ் கணவற்குச் செல்வத்தைக்கொடுத்தலிற் றீரு. நடையால் அன்
னம். சாயலான் மயில். காலமன்றியுங் கேட்டோர்க்கு இன்பஞ்செய்தலின்,
சூயில். மன்னன்மகனேயென்றல் புகழ்ந்மையின், மன்னன்பாவாயென்றது அவன்
கண்மணிப்பாவையென்பதுணர்த்திற்று. இனி யிவன் கொல்லிப்பாவையன்று; மன்
னன்பாவையென்றுமாம். சேடியர்க்குப்பித்த கட்டளைதப்பாமற் கூறலிற் பூவை.
நோக்கத்தான் மான்.

இ - ள். இம்மென்கின்ற ஓசையையுடைய கலையார்பலருங் கரும்புமுதலிய

* போம்மனமென்றும் பாடம்.

பெயர்களாலேவிளித்து, அணிச்சத்தையுந் தூவியையும் மெல்லமிதித்தாலும் வெம்மைபிறக்குமென்றஞ்சி யவற்றைமிதியாத நின்னடியைப்பேணி யிடுவாயாகவென்றேத்த அவளும் அங்ஙனம் நடந்தாளென்க. (௭௭)

தூமாண்மேக்குடமாயிரமாய்ச்சுடர்பொற்றூண்
டாமாயிரமாய்த்தகையார்மணித்தூனொருதூரூய்த்
பூமாண்டாமத்தொகையாற்பொலிந்தகுளிர்பந்தர்
*வேமாணியர்தம்மகளிரின்விரும்பலனிசேர்ந்தாள்.

இ - ள். தூய்மைமாண்ட தூமக்குடமாயிரமாய் விளங்குகின்ற பொற்றூண் டாம் ஆயிரமாய்க் குளிர்த்தந்தரிலே சமைத்த மணித்தூனொருதூரூய்த் தாமத் தூற்பொலிந்த வெள்விச்சாலையைத் தெய்வமகளிராப்போல விரும்பும்படி. சேர்ந்தா ளென்க. (௭௮)

தேனார்காமன்சிலையுகணையுந்திறைகொண்ட
வானார்மதிவாண்முகமுமடமான்மதர்நோக்குந்
கோனார்மகடவ்வுருநோக்கிக்குடைமன்ன
ரானார்கண் ணாடமுல்போயமையாரானாரே.

4ாமன்சிலையையுந் தேனாகணையையுண்டென்ற புருவமங்கண் ணுய முகத்திற்கு அடை..

இ - ள். அரசன்மகளுடைய முகத்தையும், பாவையையும், வடிவையுநோக்கி, மன்னாராயினுரெல்லாங் கண்பொறிபோய் அமையாராயினுரென்க. (௭௯)

வேறு

வண்டலர்கோதைவாட்கண்வனமுலைவளர்த்ததாயர்
கண்மேயிருவண்ணுங்கூற்றந் கயிறுநீஇக்காட்டியிட்டா
ருண்மேயிர்சிலர்வளவாழ்கென்று நந்தராசன். மம்மைந்தாரா
தெண்டினாலேவெய்யென்றுநீநினதாசுமாதோ.

இ - ள். கோதையை வளர்த்ததாயர் அவள்கண்ணையுமுலையையுங் கூற்ற மென்றேயறிந்து உலகெங்குந் தீதிடத்ததாம்படி. கோற்றஞக் கயிறுநீஇக் காட்டினார்; பின்பு அருள்பிறந்து இவற்றை வளர்கண் டிருவர்களை யுண்டொழுக, முலைகள் அதனையொழிவதாகவென்று உத்தரீயத்தைவைத்தாரென்க. (௮௦)

கண்ணினாலேன்றுகண்டாங்கூர் நினைக்காமாசெவ்வா
யொண்ணுதலுருவக்கோலத்தொருபிடிசுப்பிற்றீஞ்சொல்
வண்ணித்தலாவதில்லாவருமுலைமதர்வைநோக்கிந்
பெண்ணுடைப்பேதைநீர்மைப்பெருந்தடங்கண்ணிற்றம்மா.

வண்ணித்தல் - வர்ணித்தல். பெண்டன்மையையுடைய பேதைநீர்மை.

இ - ள். இன்று கூற்றினைக் கண்ணுலேகண்டனம்; அதன்றன்மைகூற்றி செவ்வாய்முதலியவற்றை யுடைத்தாயிருந்ததென்று கண்டாங்கூறினானென்க. (௮௧)

* வேமாணியென்பது விமானத்தார் சஞ்சரிப்பவரென்னும் பொருள் தோர் பாகதச்சிதைவு.

அரத்தகமருளச்செய்தசிறமடியளியதம்மாந்
குரற்சிலம்பொலிப்பச்சென்னிக்குஞ்சிமேன்மிதிப்போற்றான்
றிருக்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்சீவகனாங்கனெல்லர்
தரித்திலந்தவத்தையென்றுதார்மன்னரேமுற்றாரே.

அரத்தகம் - திரிந்தது.

இ - ள். பிறர்மருளச் செம்பஞ்சியணிந்த அளியசிறமகளாலே சென்னியிற்
குஞ்சியிலே சிலம்பொலிக்கும்படி. மிதிக்கநோற்றான் சீவகனே; யாங்கனெல்லாம்
அதற்குத் தவஞ்செய்திலேமென்று அரசர் மயக்குற்றாரென்க. (அஉ)

கோவிர்தனென்னுஞ்செம்பொற்குன்றின்மேற்பிறந்துகூர்வேற்
சீவகனென்னுஞ்செந்நீர்ப்பவளமாகடலுட்பாய்வான்
பூவுந்தியமுதயாறுபூந்நொடிநடகப்போந்து
தாவிரியேன்விச்சாலைமடுவினுடடாழ்ந்ததன்றே.

பூவுந்தி - உவமமும், வேற்றமைபுந்தொச்சகன. உந்தி கொப்பூழையும் ஆற்றி
டைக்குறையையும், கொடி மருங்கிலையும் படர்கொடியையுமுணர்த்தும்.

இ - ள். பூவுந்தியையுடைய அமுதமாகியயாறு கோவிர்தனென்னுமேருவிலே
பிறந்து சீவகனென்னுஞ் செந்நீர்க்கடலிலே சேரவேண்டிக் கொடிநடங்கப்போந்து
யாகசாலையாகியமடுவிலே செறிதொழுதுதங்கிற்றென்க

செந்நீர் - புதுநீர்

(அங)

சாணிடையெடியவாட்கண்டளையவிழ்ருவளைபூப்பப்
பூணுடையுடையின்பாரம்பொறுக்கலாச்சுளவின்மேலு
நாண்டுகடுங்கினைநயானகைமுகம்புதைத்ததோற்றஞ்
சேணிடையாவுசேர்ந்ததிங்ளையொத்ததன்றே.

இ - ள். முலைப்பாரத்தைப் பொறுக்கயாட்டாது வருத்தத்தின்மேலும் நாண்டு
தலாலே நடுங்கி நடுவுசாணவாக் கெடியகளை அலருகின்ற குவளைபோலப் பொலிவு
பெறும்படி முகத்தைச் சையாலே மறைத்ததோற்றம், விசம்பிடையில் அரவுசேர்ந்த
மதியையொத்ததென்க.

கையிடையிலே கண்டோன்றுதலின், அலர்கின்றற்போன்றதென்றார். (அச)

க. முகதுமிழ்தினாகளங்கமொய்கொள்பாதாஸமுத்தி
யொத்தனவேலைவெள்ளியொலிகடனுன்குநாவ
வைத்தநான்மறையுநீந்திவாங்குணமென்னுஞ்சாவி
வித்திமேலுலகத்தின்பம்விளைத்துமெய்கண்டநீரா.

(அரு)

உ. தருமணற்றருப்பையாரந்தசமிதையிழ்ந்துநினும
விரிமலரணிந்தகோலவேறுகையிபற்றியானெ
யொருமணியகலுட்பெய்தோர்பொன்னகலார்த்தப
மிருமணியகலுணீர்பெய்திடவயினிரீஇயினாரே.

இவையிரண்டொருதொடர்.

க. மொய்கொள்பாதாலம் - வலிகொண்டபாதாலம்; என்றது வடவாமுகாக்கினியை. கடலிடையிலே பாதாலத்தேசெல்ல நீனாவாங்குதவின், அதற்குப் பாதாலமென்று பெயர்கூறினார். குணம் - ஆகுபெயர்.

உ. தருமணல் - தண்டிலார்த்தமாகக் கொண்டுவந்த மணல். தண்டிலமாவது - அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்கிறவிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்றமணல். தருப்பை - தர்ப்பை. ஆர்ந்தசமிதை - சமிதைக்குக்கூறுமிலக்கணங் குறைவற்றசமிதை; என்றது - பரிதிகளையும், வேண்டிஞ் சமிதைகளையும். வேதிகை - விவாகார்த்தமாகவிட்ட சதுஸ்தம்பவேதிகை. இயற்றுதலாவது - வேதிகையில் அக்கினியைப்பிரதிஷ்டிக்குமிடத்தே தண்டிலத்தைக் கற்பித்து அதிலே அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்துத் தருப்பையைய நான்குவீளம்பிலுஞ் சூழவைத்துப் பரிதிகளைக் கீழ்த்திசையொழிந்த திசைகளிலேவைத்தல் முதலியன. இருமணியகலென்றது பிரணீதபாத்திரமும், புரோக்ஷணீ பாத்திரமும். ஒருமணியகல் - ஆச்சியஸ்தாலி. பொன்னகலார்த்தபம்பெய்தென்றதவும், மேலிற்கவியில் “ஆன்பாலவி” என்றதவும் மதுபர்க்கார்த்தமாக வைத்தவை.

* “வஸம்மகாயவராயவஸிவ்யு-தெ ஸ்ராரிநா துவயபநு-புவபுவ-கம் | ஸ்ராவ்யுதெவவிவாஹிஹீ தவெ வாவகொவியிவநுபிய-வகூ-பஃ” என்று விவாகவேதிகையிலே அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து மதுபர்க்ககூறினார்.

இ - ன். தினாகள் அக்கமாகவும், பாதாலம் முத்தியாகவும், ஒத்தனவாகியகளாகள் வீள்வியாகவும் இங்ஙனமொலிசெய்யுங்கடனாண்ருநாணும்படிவைத்த நான்மறைகளைநீந்தி நற்றொழில்லாகிய சாலிநெல்லவித்திச் சவாக்கத்தின்பத்தைவினைத்து வீணொந்த நீராராகியவந்தனர் வேதிகையிலே மணல்முதலியமூன்றினாலுமியற்றியிருமணியகலிலேநீர்பெய்து ஒருமணியகலிலேநெய்பெய்து பொன்னகலிலே தூபம் பெய்து வைக்குமிடமாகியவிடங்களிலே வைத்தாரென்க. (அசு)

நெற்பொரிநிறையப்பெய்துநிழலுமிழ்செம்பொன்முழிக்
கற்புரிகடவுளான்பாலவியொடுகலப்பவைத்து
முற்பெரியானையாகத்தருப்பையான்முடிந்துமூன்று
பொற்புரிவரையும்பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டும்வைத்தார்.

பொற்கலத்தே நெற்பொரியை நிறையப்பெய்து; பொரி - இலாசஹோமார்த்தமான பொரி. கற்புரிகடவுள் - அச்மாரோபணர்த்தமானவம்மி. ஆன்பாலவி - பாலுசெய்யுங்கலந்தது. முற்பெரியான் - பிரமா. தருப்பையான்முடிந்து - பிரம்முடியாகத் தருப்பையான்முடிந்து. மூன்றுபொற்புரிவரையென்றது தண்டிலத்தை மேற்கே தொடங்கிக் கிழக்கேமுடியத் தெற்கில்வீளம்பிலும் நடுவிலும் வடக்கில்வீளம்பிலும், தெற்கே தொடங்கி வடக்கேமுடிய மேற்கில்வீளம்பிலும் நடுவிலும் கிழக்கில்வீளம்பிலும் கீறுகின்றதேற்றுகளை. அக்கினியைப் பிரதிஷ்டிப்பதற்குமுன்பே கீறுகின்றவற்றையீண்டுக்கூறினொன்றுணர்க. முதன்மூன்றுகீறிக் குறுக்குமூன்றுகீறுதல் தோன்ற மூன்றென்றொழியாத பின்னரும் பொலிவுபெறப் புரிந்தவரையென்றார். மூன்று வரையைக் குண்டமென்றல் பொருந்தாது. பொய்தீர்சமிதைகளிரண்டாவன: தென் கீழேக்கோடியிலும், வடகீழேக்கோடியிலும்வைக்கும் ஆகாரசமிதைகளிரண்டும்.

இ - ன். நிறையப்பெய்து அவியோடு கலப்பக் கடவுளையும்வைத்து முடிந்து வரையும் சமிறையரண்டையும் வைத்தாரென்க. (அ௭)

மந்திரவியின் மாண்டசிற்றுவிர்ந்தருப்பைகுழந்து
முந்துநாமொழிந்தநெய்யைமுனைமுதிர்தருப்பைதன்னுன்
மந்திரித்தமையமுக்கான்மண்ணிமற்றதனைக்கிச்
சிர்த்தித்துமறையிற்செந்தித்தண்டிலத்தங்கண்வைத்தார்.

மந்திரவியின் - வேதோத்தமானபடியே. முனையென்றது-நறுக்கிநெய்க்குள்
ளேபோகுகிற தருப்பாக்கிரத்தை. அமையமந்திரித்து முனைமுதிர்தநெய்யென்க.

இ - ன். தருப்பைதனியை நறுக்கியிட்டநெய்யை, சிறுவிரலாலே தருப்பை
யைச்சூழ்ந்து அத்தருப்பைதன்னுள் யிருகையாலுமிடையறாபடி. முக்கான்மண்
ணி, அதனைச் செந்தியிலேபோகட்டுத் தண்டிலத்திற் செந்திக்கருகேவைத்தாரென்க.

மறையிற்சிர்த்தித்து - வேதோத்தமானபடியே தியானித்து. தியானித்துவைத்
தாரென்க. (அ௮)

தண்டிலத்தகத்திற்சாண்மேலெண்ணிர்ச்சமிறைநாணுன்
நெண்டிசையவருமேததத்துடுப்புநெய்சொரிதலோடுங்
கொண்டழற்கடவுள்பொங்கிலுஞ்சுழன்மெழுக்தென்ப
தெண்டினாவேயெய்குந்திருவினையாடமாடோ.

இ - ன். சமிறைபதினறையும் நெய்யையுஞ்சொரிந்தவளவிலே சாண்மேல்
எண்விரலகலமாகப்பரப்பிய தண்டிலத்திடையில் அழர்கடவுள் அவற்றைக்கைக்
கொண்டு பொங்கி யெண்டிசையவருமேத்தம்படி திரு வினையாட வலத்தே சுழன்
மெழுக்தென்க.

என்ப - அசை. துடுப்பு - தருய் (அ௯)

கரையுடைததுகிலிற்றேன்றங்காஞ்சனவட்டிவ்முந்நீர்த்
திரையிடவினியாழந்தோன்றத்திண்பிணிமுழவுஞ்சங்கு
முரசொடுமுழங்கியார்ப்பொய்கொள்வேன்மன்னரார்ப்ப
வரசருளரசனாப்பொற்கலசநீரங்கையெற்றான்.

இ - ன். வெண்ணிலிற்றேன்றம் பொன்வட்டிப்போலே, கரையையுடைய முந்
நீர்த்திரையிலே பிருகல்பதியுதயமாக முழவுமுதலியனவுமரசருமார்ப்ப அரசரிற்
றலவன் அகங்கையில் நீராயெற்றானென்க.

அக்கினியைப்பிரதிஷ்டித்து உதகம்பண்ணுதலுமுளதாகலின், இங்ஙனங் கூறி
னார். (௧௦)

குளிர்மதிகொண்டநாகங்கோள்விடுக்கின்றதேபோற்
றளிப்புனாகோதைமாதார்தாமரைமுகத்தைச்சேர்ந்த
வொளிர்வளைக்கையைச்செல்வன்விடுத்தவளிடக்கைபற்றி
வளரொரிவலங்கொண்டாய்பொற்கட்டிறுளேறினானே.

இ - ன். நாகம் மதியைக்கொண்டகோளை விடுக்கின்றும்போலே கோதைமுகத் தைச் சேர்ந்தகையை மாதர்விடுக்க, அவளிடக்கையைப்பற்றி யெரியவைவலங்கொண்டு கட்டிவிலே யேறினானென்க.

தளிப்புணைகை. வீடுத்து - விடுக்க. அநந்தரமுள்ள ஓமங்கூனையும் பண்ணிப் பாணிக்கிரகணமும்பண்ணி அக்கீனியை வலங்கொண்டான்; எனவே பொரியா லுள்ளனோமமும் அம்மியிரகால்வைப்பித்ததுவும் பெற்றும். கட்டில் - விவாகம் பண்ணி யெழுந்திருந்து சாந்தியானகூத்தம், ஆலத்தியுயகண்டு அருந்ததிகாணப் போ மளவுமிருங்குங்கட்டில். இஃது அரசியல். (கக)

க. விளங்கொளிரிசும்பிற்றூத, நவநுந்திகாட்டியாப்பால்
வளங்கொப்பூதகோலமலரடிகழீஇயபீனரை
யிளங்கதிர்க்கலத்தினேந்தவ்யினிகண்டமாந்திருந்தான்
அவங்கெயிற்று முவைதொல்சீர், தகோகையோடருந்ததொத்தான். ()

வேறு.

உ. பொன்னங்காம்பிப்பொலந்தமுத்தவிதானம்புணர்ந்துதேவர்
மன்னுமாலேபலதாழ்ந்துமணப்புணைகவிம்மிடல்கிய
வன்னத்துவியடாபஞ்சியவிமயிராதியாகர்
பன்னிச்சொன்னபதினைந்தும்படுத்தார்பாவைமார்களை.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். 'அருந்ததியை மனைவிகுக்காட்டிக் கூறி அறைவாசலிலே பாலாலே மலரடியைக்கழுவிய பின்பு பாலடி சிலையேந்தக் கண்ணற்கண்டு பாவைமாபடுத்த படுக்கையிலே யமர்ந்திருந்தவன் புலி மயிலோடிருந்ததன்மையையொத்தானென்க.

உண்ணுதிருத்தல் மரபு. உவமை-இல்பொருளுவமை. பொற்காம்பிலே வீதா னம்புணரப்பட்டு மாலைதாழப்பட்டுப் புணைகமல்கிய மணவறையிலே தூவமுதலியவற் றற்படுக்கும் பதினைந்தும் படுத்தாரென்க. வேண்டினவிடத்தே நடுத்தருச்சமைத்த முத்துப்பந்தர். (கக)

வேறு.

பனிமயிர்குளிர்ப்பனபஞ்சின்மெல்லிய
கனிமயிர்குளிர்ப்பனகண்கொளாதன
வெலிமயிர்ப்போர்வைவைவதெழினிவாங்கின
ரொலிமயிர்ச்சிகழிகையுருவக்கொம்பனார்.

இ - ன். தழைத்த மயிரான்முடித்த முடியையுடைய கொம்பனார், பனித் தான் மயிர் பிறர்க்குக்குளிர்ப்பன; மெல்லியன; நெருப்பின்கண் வேதற்குரியமயி னாலேவாமற் குளிரப்பண்ணுவன; நுண்மையார் கண்கொளாதனவாகிய எலி மயிர்ப்போர்வையைவைத்து உருவுதிரையை வளைத்தாரென்க. (கச)

விழுத்தகுமணிச்செவிவெண்பொற்கைவினை
பெழிற்பொலிபடியகமிரண்டுபக்கமுந்
தொழிற்படவைத்தனர் துறும்புமேகலைக்
கழித்தவேவிரண்டுகண்டனையகண்ணினார்.

இ - ள். கண்ணினார் மணியாற்செய்தவனையினையும், வெள்ளியாற்செய்ததொழிலினையுமுடைய பம் க்கத்தை இருவர்க்குந் தொழிற்பெய்படி யிரண்டுபக்கத்திலும் வைத்தாரென்க. (கடு)

வேறு.

க. அங்கருங்காஸ்சீவியூறவைத்தமைக்கப்பட்ட
செங்களிவிராயகாயுஞ்செம்பழக்காயுந்தீந்தே
னெங்கணுங்குளிர்த்தவின்னீகாம்பசங்காயுமுனைந்
தந்ரளிசெய்யக்கூட்டித்தையலார்கைசெய்தாரே. (கூசு)

உ. கைசெய்துகமழுநாறுங்காழ்க்கும்வெள்ளிலையுங்காம
மெய்தநன்குணர்ந்தநீராரின் முகவாசமுட்டிப்
பெய்தபொற்செப்புமாலேப்பெருமணிச்செப்புஞ்சுண்ணர்
தொய்யறப்பெய்ததூநீர்த்தொழுகடற்பவளச்செப்பும். (கூஎ)

ங. தாமணிநானச்செப்புஞ்சுலஞ்சுலக்கலன்பெய்செப்புந்
தாமணிநுதுகில்நாளாநதவலம்புரித்தாளங்குசெப்பும்
காமநீர்த்நாமவல்லிகவின்னொண்டிலவளர்ந்ததேபோ
லாமவேனெடுங்கடபாவையுப்பனவேந்தாரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. கருங்காலிமரத்தைச்சீவி யூறவைத்துக் காய்த்தினசெங்களியைக் கலந்த
காயும், பழக்காயும், தேன்போலே மெய்முழுமுதையுந் குளிர்ப்பித்த இனியநீனா
யுடைய பசுங்காயுமாகிய இம்மூன்றையுங்கூட்டிக் கருப்பூரமுதலியவற்றைக் கலந்தா
ரென்க. தங்களி - தமக்கியல்பாகியகளி.

உ. கைசெய்யப்பட்டிக் கமழுஞ் சுண்ணம்பும் ஊட்டி - கூட்டி. தொய்யற-
குற்றற.

ங. தாமணிநுத செப்பு. சுலஞ்சுலவடிவாகிய செப்பு. வலம்புரிவடிவாகிய
வளங்குசெப்பு.

இ - ள். நன்குணர்ந்தநீராராகிய தையலா இவர்களுக்குக் காமவேட்கைபொரு
ந்தும்படி கைசெய்த பாக்கினையும், வெற்றிலையினையும், தூற்றையும் இனியமுகவா
சத்தோடேகூட்டிப் பெய்தசெப்பையும், ஒழிந்தசெப்புக்களையும், காமவல்லி வளர்ந்த
தேபோலும் பாவை மற்றுமவிரும்புவனவற்றையும் ஏந்தினாரென்க. (கூடி)

விரிகதிராரமின்னித்தாரெனுந்திருவில்லிசிக்
குரிசின்மாமேகம்பெய்தகொழும்புயற்காமமாரி

பரிவைதன்னெஞ்சமென்னுமகன்குளநிறந்துவாட்கட்
கரியமைசேறுகிந்திக்கலிங்குகடிற்ந்தவன்றே.

இ - ள். சீவகனாகிய கொழுவிய நீராயுடைய கரியமேகம், ஆரமாகிய மின்னை மின்னித் தாரென்னுந் திருவில்லைவிசிப் பெய்த காமமாகிய மாரியாலே இலக்கணையது நெஞ்சென்னுந் குளநிறந்து கண்ணாகிய கலிங்குகள் மையாகிய அமைந்த சேற்றினைச்சிந்தித் திறந்தனவென்க.

என்றது-அவன்வினைவித்த காமவின்பநிறைதலின், உவகைக்கண்ணீர் வீழ்ந்துள்ள என்றவாறு. * “புயலன் தலர்சடையேற்றவன்” என்றார். (௧௬)

தோக்கையந்துகிலி னுடன்றுணைமுலைபொருதுசேந்த
வேக்கொகிலிலாதவில்லாநிடுகொடியகலமின்றேன்
மேக்கிவண்டிமிருங்கோதைசெல்வன்றாருழக்கரைந்து
பூக்கொய்துதுவண்டகொம்பின் பொற்பினளாயினே.

தோக்கை-கொய்ச்சம். ஏத்சொழிலுக்குக் கெடுதலில்லாத. சிவப்புக் கோபமும், தார் துசியுமாக வேறும் பொருள்பயந்தநிற்கும்.

இ - ள். சீவகனது மாற்பாகிய மலையடனே யிலக்கணையுடைய முலைகளாகிய யானைகள் முதற்பொருது சிவந்தன; அதபொருதே அச்செல்வன்றார் பின்புஉழக்க, அக்கோதைரைந்து பூக்கொய்து துவண்ட கொம்பின்றன்மையளாயினுளென்க.

இதனால் இருவர்புணர்ச்சியுங்கூறினா. இஃகொடி முலையென்க. (௧௦௦)

அணித்தகுபவளமேற்பக்கடைந்துமுத்தமுத்தியும்பொன்
றுணித்தடிவிளிம்புசேர்த்தித்தொழுதகச்செய்தவண்கை
மணிச்சிரர்சிற்றருநாணவகுத்தசார்தாலவட்டம்
பணித்தகுமகளிர்வீசிப்பாவையைக்குளிர்ப்பித்தாரே.

பவளத்தைக்கடைந்து அடியிலே யேற்ப முத்தையழுத்தித் தொழுதல் தகச்செய்த காமபிணையுடைய ஆலவட்டம்.

இ - ள். பொற்றகட்டைநறுக்கி விளிம்பிலேசேர்த்திப்பிலியிட்டுச் சிச்சிலியின் சிறகுநாணவகுத்த சந்தனவாலவட்டத்தாலே வீசுதற்றொழிற்குத்தக்க மகளிர் வீசிப் பாவையைக் குளிர்ப்பித்தாரென்க. (௧௦௧)

வேறு.

சேந்துநீண்டசெழுந்தாமரைக்கண்களி
னேந்திமாண்டமுலைக்கண்களினெழுதிச்
சாந்தமாகமெழுதித்தடமாமல
ராய்ந்தாருட்டியவனஞ்சலிசெய்தான்.

இ - ள். அவன் அவசம் நீங்கும்படி மகளிர்குளிர்ப்பித்த நிலையைக்கண்டதானும்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௨௪௦.

அதற்கேற்பச் சாந்தத்தாலே யாகத்தையெழுதி மலரைக்குட்டிக் குளிர்ப்பித்த நிலையைக் கூட்டத்திற்கிடையே செய்தானெனக்கருதி யவனுடியநிலையைக்கண்டதன் னுடைய தாமனாயப்போலுங் கண்களாலே யவன்முடிக்கண்களிலே யெழுதி அடியைத் தொழுதானென்க.

இஃது ஊடல் தீர்த்தமைகூறிற்று.

(௧௦௨)

மணரிசெய்வினைமழலைக்குழல்பாண்டிலொ
டணிசெய்கோதைபவாபாடியகீதம்
பணிவில்சாயல்பருகிப்பவாங்கொடி.
மணியுமுததுமலர்ந்திட்டொத்தாளே.

பாண்டில - தாளம்.

இ - ள். கோதையவர் வினை குழல்பாண்டிலென்கின்றவற்றோடே பாடிய கீதத்தைச் சாயல்கேட்டு ஒருபவளக்கொடி மணியையுமுத்தத்தையும் பூத்த தன்மையையொத்தாளென்க

மணி - பவளம், வாய்க்குவமை இவர் பண்டுசெய்த நிலைமைதோன்றப் பாடிய பாட்டினாற் சிறிதுமுறுவல்கொண்டாளென்றார், அதுபாடுதன்மையுட் பாட்டுக்குப் பரிசில்கொடுத்தாளென்றார் போலவு நினைந்து.

(௧௦௩)

எயததுநீர்ச்சிலம்பின்சூர்வமேகலை
யித்திமாநர்வருத்தம்வினைத்தொலெனத்
தநதுநீர்த்தவளைக்குரங்கின்கிணரி
யுய்த்தொர்பூசலுடனிட்டவவன்றே.

இ - ள். அவன்புணர்தலாற் றவளைக்குரல்போன்ற குரலையுடைய கிண்கிணரியும், நீர்மையையுடையசிலம்பும் உடனே பூசலிட்டன, அப்பொழுதே அந்நிலையை யுணர்ந்து அவன்புணர்தலான் இன்குரல்மேகலையுங் காதலைவித்தித் தமக்கு வருத்தத்தை விளைத்தாளென்பன போல அவற்றுடனே பூசலையிட்டனவென்க.

அன்றே - அப்பொழுதே. உய்த்து - அவன்புணர்ச்சியைநீக்கி.

(௧௦௪)

எந்திரங்களுடனேயிடுபூசலை
வேந்தர்வேந்தவ்கொடுங்கோலினனாகி
யாய்ந்துசேட்டுமருளானொன்றநீர்த
சாந்தமேநதுமுலையாள்கலந்தாமே.

எந்தி - எடுத்தி.

இ - ள். இருவரும் வேறுவேறாக நிகழ்த்துகின்ற தொழிலைத்தவிரதவின், அவ ளணிந்த கலங்கடாம், இவ்வருந்துமென்று யாங்கள் சேரல்குகின்ற பூசலை வேந்தன் கேட்டுங் கொடுங்கோன்மன்னனாய் ஆய்ந்தருளான்; இனி யாம் ஒழிவோமென்று கருதினாற்போலே யொலியவிர்த்தனவென்க.

சுஎஅ

சிவகசிந்தாமணி.

கலங்கள் இரண்டுகாலத்தும் அவட்கேயொலித்தலின், அவள்கலமென்றே
கூறினர். (க௦௫)

வேறு.

வீடுமலியுலகினவர்போலவீனையாடுந்
தோடுமலிகோதையொடுதுதைந்தவனாமின்போ
லாடுகொடியணிந்தவுயரலங்கல்வனாமார்பன்
கூடுமயிர்களை யும்வகைகூறுவதுகின்றேன்.

வீடுமலியுலகினவர் - சிவலோகம், பரமபதமென்கின்ற உலகிலுள்ள அரனும்
அரியும். இவர்களுக்கு ஈத்தசம்போகமுள்ளது. இனி அதிகாரதேவர்கள் அதிகா
ரத்தின்முடிவிற்குப் பற்றாதுகொண்டிருந்து முத்தியெய்துவதென்பதனால், உலகமென்
றது வீடுபெறுதற்குக்காரணமான சுவர்க்கமென்றுமாம். இனிப் போகமொழிந்தவந்
தைக் கைவிடுதல்மீக்க வலகமென்றுஞ் சுவர்க்கமாம். சொடியணிதற்குக் காரண
மானமார்பு. வளையிற்றுதைந்தமின்போலே மாலையைத் தனக்கென்றே வளர்ந்த
மார்பு.

இ - ன். கோதையுடனே யுலகினவர்போலே வீனையாடுமார்பன் இலக்கண
யுடனே கூடுவதொரு மயிர்களை யுஞ்சடங்கினைக் கூறுவதுகின்றேனென்றாரென்க.

நாலாநாள் அரசர்க்கு மயிர்களை தன்முறைமையென்றுகூறுதலின், இது கூறு
கின்றார். (க௦௬)

உச்சிவனாவளர்ந்திளமையொழிந்தவுயர் திண்கா
ழிச்சவியலில்லையென வெழுதியவையுன்றிக்
கச்சவியலிம்பணிந்ததொழிற்கம்பலவிதான
நச்சுமணிநாகருறைநாகமெனவிரித்தார்

இ - ன். வளையுச்சியிலேவளர்ந்து முற்றின காமபுகள் இப்படி அழகுடையன
இல்லையென்னும்படி. வெழுதியவற்றை நடிக் கம்பலமாகிய விதானத்தை நாக
லோகமென விரித்தாரென்க. (க௦௭)

முத்தகநிறைந்தமுனையெயிற்றுமதயானை
மத்தகமுந்திருமகடன்வடிவுபட்டமாதோ
வொத்தகலமெண்முழுமென்றே திருகரிழைத்தார்
மொய்த்தெரிசெம்பொற்றுக்களினா முடிவுகண்டார்.

மத்தகமும், எயிறுமுடைய யானை.

இ - ன். நுண்முடிவுகண்டார், நகரைத் தன்னிலொத்தஅகலம் என்முழுமென்
றோதி அதனுள்ளே யிரண்டருகும் யானையும் பொறுகனால் நடுவே திருவுமாகக்
கோலஞ்செய்தாரென்க. (க௦௮)

உழுந்துபயறுப்பரிசியப்பமருங்கலங்கா
கொழுந்துபடக்கூப்பிரணியாயிரமரக்கால்
செழுந்துபடச்செந்நென்றைத்தந்துண்கொடியறுகின்
கொழுந்துகுறைத்தணிந்துகொலேவெழ்கணவரவைத்தார்.

இ - ன். வேற்கண்ணவர் உழுந்துமுதலியவற்றைக் கொழுந்துபடக்கப்பி யா யிரமாக்காலிலே செந்நெல்லை வளமைப்பதற்கு அன்றிலே யறுகையணிந்து இங்ஙனம் வைத்தாரென்க.

செழுந்த, உரிச்சொல் ஈறுகிரிந்தது.

(கருக)

செங்கயலிரட்டைநிருவாசுடாஅணடி
பொங்குநொடிவார்முரசந்தோட்டிபுணர்ரும்ப
மங்கலங்கொட்டுமிவைமணியிற்புணந்தேந்தி
யங் நயற்கணரிவையர்கடெங்கிழங்கினின்றார்.

இ - ன். அரிவையா, தம்மை மணியாலேபுணந்து புணாகயல்முதலிய மங்கலங் கொட்டையுமேந்தித் தென்கிழக்கேநின்றாரென்க.

நிருவார்த்ததென்றது - சாமரையை; விகாரம். இனிக்கும்பத்தோடே புணர்ந்த மங்கலங்கொட்டு மனவே சாமரைகூற்றிற்றென்றுமாம்.

(ககடு)

மெளனருமமாலேவடகீழிருவர்மின்போ
மெளனருவவாருருவிநின்றனாநெய்மேல்பா
லுளருருகநோக்கியுபருழுத்தகலுமேந்திக்
கலாருருவமாலேயவாகைநொழுதுநின்றுர்.

இ - ன். மெளனியவடிவையுடைய மாலையணிந்த மகளிருவர் வானையுருவி யடகிழக்கேநின்றார்; கண்ணையுடைத்தாகிய அழகிய மாலையுடையமகளிர் உழுத்த கலையுமேந்தி யன்பினுனெஞ்சுகத் தெய்வத்தைநோக்கித் தொழுது தென்மேற்கே நின்றாரென்க.

(கககூ)

தோனாமலாகீரமுதுநும்புமணித்தால
மாரவடமேற்றிசைகணிரந்தவனிர்பஞ்சிச்
சீர்நிறையவவாயகலந்திருத்தத்திருநோக்கும்
வாரமுறைகருவிவடக்கிருந்தன உண்மாதோ.

இ - ன். மூங்கிலரிசுமுதலியனதுநும்பும் மணித்தாலம் வடமேற்றிசையிலே யாவிருந்தன; வரையகலத்தைச் சீர்நிறையத்திருத்துதற்குப் பட்சபாதமுறைமை யாகத் திருமுகனோக்கும்பொங்குவி பஞ்சின்மேலே வடநிசைக்கண்ணே யிருந்தன வென்க.

பஞ்சி - வெண்கிழகல். உறைகருவி பாடமாயின், வாரமுறைகருவியென்க. ()

பானுமாயினெய்யவணைப்பைங்கிர்கவ்சிந்தித்
தானிரவிதிங்கொடுசார்ந்திருந்ததேபோல்
வேனினாசெய்கண்ணியொடுமெல்லெனவிருந்தான்
வானுயரவோங்குகுடைமன்னர்பெருமானே.

இ - ன். இரவீதான் பைங்கிர்கவ்சிந்தித் திங்களோடேசேர்ந்து அணையிலே

இருத்த தன்மைபோலே மன்னப்பெருமானும் இலக்கணையோடே பொருந்தியருத் தவின் மென்மைதோன்ற விருந்தானென்க.

செய் - உவமச்சொல்.

(கக௭)

வேறு.

குளநென்முன்றிற்கனிதேன்சொரிசோலைக்குளிர்மணி
வளமைமல்கியெரியம்மடமந்திகைகரீய்த்துவா
னுளமையாடியிருக்கும்வனத்தீர்ஞ்சடைமாமுனி
கிளையைநீங்கிக்கிளர்சாபத்தினுவிதனாயினன்.

இ - ன். குளநெல்லுணங்கு முன்றிவன்கண்ணே கனி தேனைச்சொரிசின்ற சோலையிடத்தேமணியெரிய, அதனைத் தீயென்று மந்திகருதிக் கைகரீய்த்துதற்கு உளமையாடியிருக்கும் வனத்தின்முனி தன்னை யொருவன்சபித்தவின், வந்துதோன் றின சாபத்தாலே சுற்றத்தைநீங்கி நாவிதனாயினென்க.

(கக௮)

க. ஆய்ந்தகேள்வியவன்கான்முனையாய்வழித்தோன்றினான்
ரோய்ந்தகேள்வித்துறைபேரயலங்காரமுந்தோற்றினான்
வேந்தன்றன்னாற்குறிற்றூர்திசிறப்பொடுமேயினான்
வாய்ந்தகோலம்முடையான்பெருமஞ்சிக்கக்கேறான்.

(கக௯)

வேறு.

உ. நித்திலவடமும்பூனுமாரமுநிழன்றுதாழ
வொத்தொளிர்குழைகள்காதினன்றுபொன்னாசலாடப
பைத்தரவலகுற்பாவைகரகநீர்சொரியப்பாங்கின்
விரித்தகன்பூசிவெள்வேல்வேந்தனுக்கிறைஞ்சினனே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். கேள்வியையுடைய அம்முனிவழியிலே பின்னையாய்த்தோன்றினான்; தொக்கநூற்கேள்விமுற்றக்கற்று அலங்காரமென்பதோர் நூலுங்கண்டான்; அரசனா டி உடையதனே யானையும்பெற்றான்; அழகுடையான்; தன்னொழிந் மிகுகியால் நகரனன். வித்தகன்; அவன் ஒருபாவைபோல்வான் நித்திலவடமுதலியன நூற்ற நூற்றுகூலாடக் கரகத்தினாவார்க்கப் பாங்கோடே வாய்ப்பூசி வேந்தனை வணங்குகுனென்க.

தேந்தனுக்கு, கு - உருபுமயக்கம்.

(கக௯)

நச்செயிற்றபவினோக்கின்மன்னனாடுங்கநோக்கி
வச்சிரவண்ணன்காப்பவாழியருழியென்னு
வச்சுதத் தொண்டமன்னனடிமுடித்தெளித்தூங்கை
யுச்சிவண்டியிருமாலையொளிமுடிச்சிதறினனே.

இ - ன். அரவினோக்குப்போலே யுன்பகைவரை நடுங்கும்படிநோக்கி வச்சிர வண்ணன்காப்ப வாழிகாலம் வாழ்வாயாகவென்று, அறுகையும் அரிசியையுந் கைக்

கொண்டு மன்னனடியிலும் முடியிலுந்தெளித்து அவற்றையிலக்கணையுடையமுடியிலுச்சியிலே தெளித்தானென்க.

செல்வமுண்டாதற்கு வைச்சிவண்ணைக்கூறினான். (கக௭)

வாக்கினிற்செய்தபொன்வாண்மங்கலவிதியினேந்தி
யாக்கியமூர்த்தத்தண்ணல்வலக்கவுளுறுத்தியார்ந்த
தேக்கணின்னகிலினாவிதேக்கிம்குமுழைனானே
நோக்கலனுனிந்துநொய்தாவிடக்கவுளுறுத்தினானே.

இ - ன். நூல்விதியோடே வாக்குண்டாகப் பொன்றாச்சமைத்த மங்கலமான கத்தியையெடுத்து அண்ணலது வலக்கவளிலேயுறுத்தி யிலக்கணையைக் குறித்து நோக்காதே கிந்திதேநோக்கி அவளிடக்கவுளிலே யுறுத்தினானென்க.

ஆக்கியமூர்த்தத்து-பொருத்தவிட்டமுகூர்த்தத்தே. நெய்யை யிடத்தேயுடைய அகிற்புகையையுண்டு தேக்கிங் குழல். (கக௮)

ஆயந்தபொன்வாணீக்கியவீர்மதிப்பாகக்கன்மேற்
காயந்தவாண்கலப்பத்தேயுத்துப்புநீநீஇகாரப் பொன்னாண்
டோயந்ததனாநுறங்கிவைத்துத்துகிஸினிற்றுடைத்துத்துய்தா
வாயந்தகைப்புரட்டிமாதோமருடகப்பற்றினானே.

இ - ன். உறுத்தின பொறத்தியைப் பொச்சப் பின்பு இரும்பும் எஃகும் ஒரு நீர்நீமயாகக் காயந்த மயிர்க்கத்தியை மடிப்பாகம்பொலங் கல்லிலேதீட்டிப் பூவை அக்கல்லிலேநிறுத்த தன்னுடையலேவைத்துப் பின்புசிலையிலேதுடைத்துக் கையிலே நாய்தாகப்பரட்டி உறுதுவெரியாதபடி முகத்தைத் தீண்டினானென்க.

“பூவை நெய்யிட்டு” என்ப. குனிதலிற் பொன்னுண்டோய்ந்த குறங்கென் றான். (கக௯)

வேபுரா

எற்றியும்பிழித்தும்பிடைபொற்றியும்
பொற்றிச்சந்தனம்பூசுகின்றனெனக்
கூற்றனாழ்முகங்கோலஞ்செய்தான்கடற்
பொறுறுஞ்செருகடர்போலசகடர்ந்ததே.

இ - ன். ஏறவொதுகியும், இழியவொதுகியும், நெடுகிறந்தும் கூற்றனாழ்முகத்தை யழகுசெய்தான்; அது ஞாயிறுபோலே விளங்கிற்றென்க.

சந்தனத்தைப் போற்றிப் பூசுகின்றனென எற்றியும்இழித்துமென்க (க௯௦)

கோதைப்பாரத்தினாணுந்தன் னாணினு
மேதிலான்முகநோக்குமிளிவினும்
பாதநோக்கியபான்மதிவான்முக
மேதமின்றியெடுத்தனன்மெல்லவே.

இ - ன். மாலையின்பாரத்தாலும், இயல்பாகவுள்ளநாணத்தாலும், நாவிதன் முகத்தேநோக்குகின்ற இளிவரவாலுங் கவிழ்ந்தமுகத்தை யேதமின்றும்படி அவன் மெல்ல வெடுத்தானென்க. (கஉக)

உருவச்செங்கயலொண்ணிறப்புள்வெரீஇ
யிரியலுற்றனபோன்றிணைக்கண்மலர்
வெருவியோடவிசும்பிற்குலாவிய
திருவிற்போற்புருவங்கடிருத்தினான்.

இ - ன். சிச்சிலிக்குவெருவிக்கயல் கெடுத்தலுற்றனபோலே கண்கள் வெருவி யோடும்படி புருவங்களைத்திருத்தினுனென்க.

கண்கள் அஞ்சிப்பார்க்க விசும்பில்வளைத்த இருவில். (கஉஉ)

ஆரமின்னவருங்குயந்தான்களைந்
தோருமொண்டிறற்கத்திரிகைத்தொழி
னீரிற்செய்தடியேத்துபுரீங்கினான்
ரூரன்மாலேத்தயங்கினர்ககண்ணியான்.

தாரன் - சுட்டு.

இ - ன். தாரன் கண்ணியானாகிய அந்நாவிதன் மயிர்க்கத்தியுநீக்கிக் கத்திரி கையாற்செய்யுந்தொழில நீர்மையாற்செய்து வாழ்த்தி நீங்கினுனென்க. (கஉ௩)

வேறு.

அன்னப்பெடைநடுக்கியசைந்துதேற்றாநடையாளு
மன்னர்குடைநடுக்கும்மாலெவள்வேன்மறவோனு
மின்னுமணிக்குடத்தின்வேந்தரேந்தமண்ணடிப்
பொன்னங்கடிமலருந்துகிலுஞ்சாந்தும்புனைந்தாரே.

இ - ன். அன்னப்பெடையை யஞ்சுவித்து இளைத்து நடக்கின்றாளுென்று பிற னைத்தெளிவியாத நடையையுடையாளும், மறவோனும் வேந்தர் மணிக்குடத்தேநீரை யேந்த மஞ்சனமாடி மலர்முதலியவற்றை யணிந்தாரென்க. (கஉ௪)

எஞ்சுற்றமென்றிரங்காதாகமெல்லாங்கவர்த்திருந்து
தஞ்சுற்றம்வேண்டாதமுலைக்கீழ்வாழ்வுதளர்கின்ற
நஞ்சுற்றவேனெடுங்கட்பாவைநல்கூர்சிறுநுசுப்பிற்
கஞ்சுற்றுழிப்புலர்ந்தாங்கணிரந்தாரம்மணிவடமே.

இ - ன். இடந்தந்து நம்மைத்தோற்றுவித்த ஆகமென்றாளுதே அவ்வாகத் தையெல்லாம் கைக்கொண்டு அடிபரந்து தாம் பிறந்தவிடத்தையுட்பட்ட வேண்டா மற் கொடியவாகிய முலையின்கீழேயிருந்து குடிவாழ்க்கைதளருகின்ற நுசுப்பிற்று, இவ்விடத்தை விடிவதற்குமுன்னே தப்பிப்போகவேண்டுமென்று அஞ்சினவிடத்தே விடிந்தார்போல வடத்தையணிந்தார்; இத்திங்கினக் கேட்பீராகவென்க.

நஞ்சுதோய்ந்தவேல், பாவையதுநுசுப்பு. நல்கூர் - அடை. (கஉ௫)

சுமெண்மிசைமாரிசொரியச்சூழ்ந்துசுமந்தெழுந்து
நெடுநன்னிமிராவநாறுநெய்தோய்தளிர்மேனி
துழுதுண்ணிடைப்பெருந்தோட்டுவார்வாயேழைமலர்மார்பன்
கழநன்மலர்ப்பள்ளிகளிப்பக்காமக்கடலாழ்ந்தான்.

இ - ன். மாரி நீரைச்சுமந்து உலகைவலமாகவந்து உயர்ந்து வெங்கார்மண்ணி
லேசொரிய நிமிர்ந்தலாவிபோலநாறும் மேனிமுதலியவற்றையுடைய இலக்கணை
கழமணப்பள்ளியிலே களிக்கும்படி மலர்மார்பன் காமக்கடலிலே யழுந்தினென்க.

எழுந்தவும் பாடம்.

(கஉச)

வேறு.

வழங்குதாரவன் மார்பிடைமட்டுகப்
புழுங்குகோதைபொற்பின்றிறம்பேசலாம்
விழுங்குமேகம்விடாதுதழீஇக்கிடர்
தொழிந்தமின்னுக்கொடியொத்தொழிந்திட்டாள்.

உலகங் கொண்டாடப்படுதலின், வழங்குதாரவனென்றா. மட்டு உகாநிற்கவும்
பின்னரும் மட்டையுக்குத்தற்குப் புழுங்குவதோர் கோதையென்று இக்கோதைக்கு
விசேடங்குநிற். புழுக்கம் - வேட்கையாற்றோற்றமென்க.

இ - ன். தாரவன் மார்பிடைத்தங்கிய கோதைபோல்வாளுடைய அழகின்
கூற்றைச் சிறிதுஉவமைகூறலாம்; தன்னை உள்ளடக்குதற்குரிய மேகம் உள்ளடக்க
மாட்டாதே புறத்தே தழீஇக்கிடத்தலாலே பழையதன்மையை யொழிந்ததொரு
மின்னையொத்துத் தங்கினென்க. (கஉஎ)

தாமமார்பனுந்தையலுமெய்யுணர்
வாமிதென்றறியாதுகளித்தவர்
தூமங்கொப்புளிக்குந்துகிச்சேக்கைமேற்
காமனப்பிணைக்கள்ளுகவைகினா.

இ - ன். சேவகனும், இலக்கணையும் இது தம்முடம்பென்றுணருமுணாவறியாது
ஒருவர்மெய்யின் ஒருவர்மெய்யங்கிக் களித்தவர்கள் பின்னுஞ் சேக்கைமேலே காம
னப்பணியிலே வைகினாரென்க. (கஉஅ)

வேறு

மாதாதன்வனப்புநோக்கிமகிழ்ந்து கண்ணிமைத்தல்செல்லான்
காதலித்திருப்பக்கண்கள்கரிந்துநீர்வரக்கண்டம்ம
பேதைமைபிறரையுள்ளியழுபவரச்சேர்தவென்றான்
வேதனைபெருகிவேழ்களையுமிழ்ந்திட்டவன்றே.

இ - ன். அவளழகைநோக்கி மகிழ்ந்து கண்ணிமையானாய்க் காதலித்திருத்த
லால் அவன்கண்கள்கரிந்து நீர்வர, அதனைக்கண்டு, கேட்பாயாக; பிறரைநினைத்தழு
பவரைச் சேர்தல் அறியாமையானென்றான்; அவ்வளவிலே வருத்தமிருதலிற் கண்
கள் தீயைச் சொரிந்தனவென்க.

வனப்புநோக்கிக் கண்கரிந்தது-ஆக்கம்பற்றிப்பிறந்த மருட்கையென்னு மெய்த்
பாடு; மருட்கையாவது வியப்பு. (கஉக)

நாறுசாந்தழித்துமாலேபரிந்துநன்கலன்கள்சிறந்திச்
சேறுபுசெம்பொனாழிமணிவிரனெரித்துவிம்மா
வேறியுமிழிந்துமூனும்புருவங்கண் முரியநொந்து
தேனூர்நீர்பூத்தசெந்தாமரைமுகம்வியர்த்துநின்றான்.

இ - ள். சேறூன்று அழித்துப் பரிந்து கிந்தி நெரித்து விம்மிப் புருவங்கள் ஏறியுமிழ்தும் முரியும்படி நொந்து முகம்வியர்த்து நின்றான். (கஉ௦)

இற்றதென்னாவிபென்னாவெரிமணியிமைக்கும்பஞ்சிச்
சிற்றடிப்போதுபுல்லித்திருமாண்கிடப்பச்சேந்து
பொற்றதாமமாயிற்போந்துகருமுத்தம்பொழிவவேபோ
லுற்றுமைகலந்துகண்கள்வெம்பனியுருத்தவவழே.

இ - ள். திருமகன் வேறேருபாயத்திற்கு இவளாற்றினென்றுணர்ந்து இற்றதென்னாவிபென்னாச் சேறடியைப்புல்லிகிடப்ப, அவளமுதுகண்டு ஊடல் தீரக்கருதலிற் கண்கள் நீராயுருத்தனவென்க.

சேந்து பொலிவுடையவென்க. பொற்பென்னுமுரிச்சொல் திரிந்தது. தாமமாயினின்றும் புறப்பட்டுச் சிறிது கரியநீர்மையையுடையமுத்தஞ் சித்தவனபோலே கண் மைகலந்து வெய்யவாகிய பனியையுருத்தன; ஊடல் முழுதநீராமையின் வெம்பனியாயிற்று. பொழிதல் ஈண்டுத் தன்வினை. உற்று - ஊடலிற் தலுவதெனத் திரிக்க. * “பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் றப்பினே - நென்றடி சேர்தலு முண்டு.” என்றாராகலின், அடியில்வணங்கியபின்னும் ஊடல்தீராதமுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்தாது. “இளியே யிழவே” என்னுஞ்ஞாந்தலில் அழுகையாவது அவலமும் கருணையுமாதலின், † “சுமலருண் கண்ணம்” என்னுங்கவியில், “தானுற்ற-நோயுரைக் கல்லான் பெயருமன் *** சேயேன்மன் யானுற் துயர முப்பேன்” என்றவழிப் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலந்தோன்றினற்போல, இதனையும் பிறன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாகப்பிறந்த கருணையென்று கொள்க. வணங்குதல்-அவச்செனியரவு. அதனாற் கருணைபிறந்தது. அழுகை ஈண்டுக் கருணை. இதனை ஊடலீரக் கருதினோம். (கஉ௧)

கொண்டபூணின்னைச்சார்ந்துகுலாய்க்கொழுந்தின்றகொம்பே
கண்டுகண்கரிந்துநீராயுகுவதுரக்கலாமே
பண்டியான்செய்தபாவப்பயத்தையார்க்குரைப்பவன்றேன்காள்
வண்டுகொள்வருடிகங்கைவரத்தரபொழிமினென்றான்.

* கலித்தொகை, ழன்றுவதுமநதம், உச.

† „ இரண்டாவதுதிறிச்சி, க.

இ - ன். அக்கருணைபிறந்தமையின், இனி மொழிகூறுதற்கு இடமென்றித்து, நியணிந்தபூண் நின்னைச்சாருதலாலே குலாவிக் கொழுந்தினுதற்குக் காரணமானதொம் பே! நின்னைவிடாமற் பார்த்தலாலே கண்கரிந்து நீராயுருவதனை நீயறியாது கரக்கலா மேயெனவிறவினை; ஆண்டு அவட்குச் சிதைவுபிறர்க்கின்மையென்னுமெய்ப்பாடு பிறத்தலின், அவள் உத்தரங்கூடமுமையாற் றான் அதனைபுணர்ந்து நிறையழிந்து, தேன் கான்! வண்டுகான்! யான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையின்வினைவை துமக்கன்றி வேறு யார்க்குரைப்பேன்; இனி நீங்கள் நங்கையைக் காலையெழு வரந்தரும்படி கூறுமின்னென்றனென்க.

சிதைவுபிறர்க்கின்மையாவது-புணரக்கருதி யுள்ளஞ்சிதைந்து நிறையழிந்துழிப் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை நெஞ்சினைநிறுத்தல். பிறர்க்கின்மையெனவே தலைவ னுணரும். இது சுற்பிற்சுமுரித்தென்றா. இம்மெய்ப்பாடு இவட்குநிகழ்ந்தமை தானுணர்ந்து இடையிலவந்த புள்ளைநொச்சி, இனி துமக்கு எளிது; நீர் ஊடநீர்ப்பீ ராகவென்றான்; ஊடர்க்குக் காரணமின்றியும் இத்துணையெல்லாம் நிகழ்ந்ததற்கு வருந்தினானென்கலின். (ககஉ)

பூவையுங்கிளியுங்கெட்டம்புனைபு முடிவவைவதுநோக்கிக்
காவலன்மடந்தையுள்வங்குகொலோவரும்புகொல்லோ
சாவம்யாமுருகியொன்றுந்தவறினெருநூநங்கை
பாலையென்றிர துமென்றபுனைகெட்டமுட்டாமே

இ - ன். பூவையுங் கிளியும் அவன்வருத்தகூற்றைககேட்டுக் கூட்டின்வாயி லிலே முகத்தைவைத்துப் பாத்திருந்து தம்மற்றும் யாமும் நஞ்சேவல் இங்ஙனம் வணங்கி யூடநீர்க்குமிடத்துத் தகாதென்று மனமுருகி யிறந்துபடுவேம்; இதுகண் டும் அருளாதவிவண்மனங் கல்லோ! இரும்போ? அநிகின்றலமென்றன; என்பின் னும் அப்பறவைகடாம், நங்காய்! பாவாய்! இவன் சிந்தித் தவறினன், இனி நீயரு ளாயென்று இரக்கக்கடவேமென்றவ கூறுவென்க

அவை அவ்ஊடநீரக்கா டியதன்மை தாமுணர்ந்தோருமையின், இவனிறந்து படுமெனக்கருதி யிங்ஙனங் கூட்டின. (ககக)

பெற்றகூமுண்டிராநும்பிணியுழநதருததும்பேதாய்

* முற்றிமைமொல்லின்னங்கைபுன்ஹாஸடிசில்காட்டான்
பொற்றொழித நதையீரேபொத்துதும்வாயையென்றே
கற்பித்தார்பூவையாந்தவகாரணக்கிளவிதபமால்.

இ - ன். அங்ஙனம் உசாவின்வளவில், பூவையார் தமக்கு மெல்லருவகாரியத திற்குக் காரணமாகிய சொற்களாலே, பேதாய்! யாம் பெற்றசொதையென்னு நாடோ றங் கூட்டிலேபிணிப்புண்டு வருந்தியிருப்பேம், இத்தன்மையேமாகியயாம் முதுக்கு றைமைகூறின், பொற்றொழி யாகிய நங்கை நமக்கு முன்புநாங்கள் அடிசிலைக்காட்டா ளாதலாற் றத்தையீரே! தும்வாயைப் பொத்துநினைன்று கற்பித்தாரென்க.

தத்தையீரேயென்றது இழிவுநெய்ப்பு.

(ககக)

* முற்றன்மையென்றும் பாடம்.

க. பழியொடுமிடைந்ததேனுஞ்சீறடிபரவினாற்கு
வழிபடுதெய்வமாகிவரங்கொடுத்தருள்வேண்டு
மொழிபடைக்களிற்றுபோலவுயங்கவுமுருகிரோக்காப்
பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டிகாக்கெடப்பிறந்தாள். (கூரு)

உ. ஈன்றதாயானுமாகவிதனைக்கண்டுயிரைவாழே
னன்றியான்சாவலென்றேநலக்கிளிநூலின்யாப்ப
மான்றவண்மருண்டுநக்காள்வாழியவரம்பெற்றேனென்
றான்றவனாற்புல்லியணிநலம்பரவினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. பிழிபடுகோதைபோலாம்பெண்டி - உபாயத்தாற் றேனைவாங்கிக்கொள்ளப்
படும். கோதைபோலேயாம் பரத்தையர். தம்மியல்புகெட்டுப் பொருள்வேட்கை
யால் அதன்றன்மையராவராதலின், ஆமென்றார். அக்கோதையை யுபாயத்தால்
நெகிழ்த்துவாங்கிநுற்போல் இவர்க்கும் பொருளால் மனம்நெகிழ்த்து இன்பங்
கோடல்வேண்டும். கெடவென்பது பொல்லாராகவென்னும்பொருட்டி. ஐ-அசை.

உ. இதனை - இவனிற்றதுபட்டால் இவட்கு உளதாம்பழியை. யானும் - இவட்
குப் பின்னையாகியானும்.

இ - ன். நற்குணத்தையுடையகளி, பூவையின்மொழியைக்கேளாதே வேல்
தைத்துநின்ற களிதுபோற் கணவன்வருந்தவும் நெஞ்சருகாத பரத்தையர் தன்குடிப்
பிறப்பாற் பொல்லாராகப்பிறந்தவன், தன்கணவன்செயல் பழியோடே மிடைந்ததா
யினும் அதுதீர அடிபரவினவனுக்கு வரங்கொடுக்கவேவேண்டும்; இங்ஙனஞ்செய்
யாமையின், நிகழ்கின்றவிதனை யான்கண்டு உயிராக்கொண்டிரேன்; யானும் இங்
ஙனம் மான்றவனைப்பெற்ற தாயாந்தன்மையேனும்படி நான்கொண்டு சாவக்கட
வேனென்றுகூறி நூலாலே கழுத்தையாப்ப, அவளிதனைக்கண்டு இதனன்புடை
மையாலேமருண்டு நக்காள்; அதுகண்டு அவனமைந்து வரம்பெற்றேனென்று புல்லி
நலத்தைப் பரவினானென்க.

வாழியவென்றது கிளியை. தாயாந்தன்மையேனென்றது, இங்ஙனங் கொடியவ
னைப்பெற்ற கொடியவளாகக்கடவேனெனக்கருதி. கொடுமை - வலியச்சாதல். ()

வேறு.

நிறையோதநீர்நின்றநீடவமேசெய்யினும்வாழிநீல
மறையோவரிவைவாரிநெடுங்கடுணக்கிலையால்வாழிநீலங்
கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்துநகுதியின்
வண்ணமிதுவோமதுவுன்பார்சேரியையோவாழிநீலம்.

வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. களித்துநகுதி - தேனையுட்கொண்டு அலர்நி; செ
ருக்கிச் சிரியாநின்றயென்பதும் பயந்தது. வண்ணம் - நிறமுஞ் சாதியுந்தோன்ற
நின்றது.

இ - ள். நீலமே! நீஇவள்கண்ணை யொக்கவேண்டுமென்று கடலிலே யொரு காலாலேறின்று உயர்ந்தவத்தைச் செய்யினும் இவள்கண்ணையொவ்வாயாய்கின்றாய்; இதற்கு யான் வஞ்சினங்கூறவோ? அதுவேண்டா; நீலமே! நீகண்ணையொவ்வா திருக்கவும் களித்து நகாநின்றாய்; அதற்குத் தாழ்வில்லை; நின்வண்ணம்யாது? கரும் புறமல்லவோ? அதுவும் நினக்குத்தகும்; அஃதொழிந்து கள்ளுண்டார்சேரியிலே நிற வலின், அக்குணமும் பட்டதோவென்றுனென்க.

இஃது * “அறுசீ ரடியே யாசிரியத் தனையொடு-நெறிபெற்று வருஉ நேரடி முன் னே” எனச் செய்யுளியலிற் கவிக்கு அறுசீரடிவிதித்தலின், வாழிநீலமென ஆசிரி யத்தனையெற்ற அறுசீரடிகள் “கண்ணெவ்வாயேனுங்களித்தநகுதி” என்னும் நேரடி யின்முன்னும்பின்னும்வந்த வகைநிலைக்கொச்சகம். உம்மையான் வெண்டனையும் விரவும். † “பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென - நூனவில் புலவர் நுவன் றறைத் தனரே.” என ‡ வகைநிலைக்கொச்சகத்திற்குவிதிக்கூறலின், ஏசை துள்ளிய வாறு முணர்க. இனி ஆசிரியத்துறையென்பார்க்கு ஆகாமை கடவுள்வாழ்த்தாகிய முதற்கவியிற்கூறிலும்.

(கக௭)

வேறு.

பாண்குலாய்ப்படுக்கவேண்டாபைங்கிளிபூவையென்னு
மாண்பிலாதாவைவத்தாரென்னுறொன்றுநக்கு
காண்குலாய்க்கிடந்தநங்கைநகைமுகவயிர்தயீந்தாள்
பூண்குலாய்க்கிடந்தமார்பிற்பொன்னெடுங்குன்றனற்கே.

இ - ள். நங்கை, நீ பாண்மைச்சொல்லாலேவளைத்து எம்மை யகப்படுத்த வேண்டா; கிளிபூவையென்னும் மாட்சிமையிலலாதாரா வளர்த்துவைத்தார் என்ன இனிவரவுறொன்றுநக்குக் குன்றனற்கு அமுதையீந்தாளென்க.

பூவக்குங் கருத்து, அதுவாதலிற் சேரக்கூறினான்.

(கக௮)

நலங்குவித்தனையமாதாநன்னலமாயவெல்லாம்
புலம்புவித்தருளினிங்கிப்பகைப்புலம்புக்கவேந்திற்
கலங்குவித்தனையநம்பிகவர்ந்திடக்கலாபமேவகச்
சிலம்புநொந்திரங்கத்தேன்றார்பரிந்துதேனெழுந்தவன்றே.

நலம் - மகளிர்நலம். பகைப்புலம்புக்கவேந்துபோலே யருளினிங்கிக் கவர்ந் திட. கலம் பலநிலங்களிற்றிறந்த பலமணிகளையுந் தன்னிடத்திற்சேர்த்தாற்போலே பல்லோரிடத்துள்ள நற்குணங்களெல்லாந் தான்சேர்த்தானென்றார். புலம்புவித்து- அவசமாக்கி. பரிந்து - பரிய.

இ - ள். நம்பி மாதர்நலமெல்லாவற்றையுஞ் சிலம்பிரங்கத் தார்பரியப் புலம்பு வித்திக் கவர்ந்திட, அம்மாதருங் கலாபமேவக நம்பிரவத்தைக் கவர்ந்திடத் தேனின மெழுக்தனவென்க.

(கக௯)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், சுசு.

† “ ” ” ” ” கருசு.

‡ அகநிலைக்கொச்சகமென்றும் பிரதி பேதமுண்டு.

திருநிறக்காமவல்லி திருக்கவீன்கொண்டுபூத்துப்
பெருநிறங்கவீனியார்த்தசுற்பகம்பிணைந்ததேபோ
லருநிறக்குரிசின்மார்பத்தசைந்தனளலங்கல்வேலு
நெரிவுற்றதடற்றுவாளுநீலமுநிகர்த்தகண்ணாள்.

நெரிவுற்றதடறு - சருச்சொபட்ட புறத்தையுடையவுறை. தடத்துவாமென்ற
பாடத்திற்கு நெரிவுற்றநீலமென்க; வலியவலர்த்தின நீலம்.

இ - ள். கண்ணாள், காமவல்லி திருவினழகைக்கொண்டுபூத்துக் கற்பகத்தைப்
பிணைந்தாற்போலே குரிசின்மார்பிலே யவசத்தாலே துயின்றாளென்க. (௧௪௦)

வேறு.

க. மணிக்கணமாமயிற்சாயன்மாதரு
மணிக்கருதன்னதோளச்சீயமும்
பிணித்தாதலாற்பின்னிச்செல்வழிக்
கணித்தாள்கனோழ்கழிந்தகாலையே. (௧௪௧)

உ. சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்துசந்தர
மோட்டியொண்பொனூலோங்குதாரோடு
பூட்டிக்குண்டலம்பொறப்பெய்தபின்
மோட்டுயித்தொளிர்தலம்பவளாயினார். (௧௪௨)

ங. பாணுராய்யபைநதுகிலைந்
தானிரையினத்தலங் கலேறான்
மானிரையினம்மருளுநோக்கினு
ருனாயிருணுமொருனாயினான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்

உ. சுந்தரமோட்டி - சிந்தாரப பொடியைப்பூசி.

இ - ள். மாதரும் அரசன்முற முற்பிறப்பிற் பிணித்தகாதலாலே பிணைந்து
செல்கின்றவனவல்லே யறுதியிட்ட நான்களேழுங்கழிந்த எட்டாநாளிலே ஒப்பித்தற்
குரியார் தாரோடே சூட்டுஞ்சுண்ணமுமணிந்து ஒட்டிப்பூட்டிப்பெய்தபின் வளாயி
னார்; அவர் வளைத்ததன்பின், ஏறாள் அணிந்து மகளிருயிரையுண்ணும் ஒருவன
யினென்க. (௧௪௩)

சுந்ததைதன்மகன்சுட்பொற்குழித்தே
னினங்கவர்ந்துணவிலிற்றுமும்மதத்
தந்தவன்னையானையேறினான்
குளிந்தசாமரைகுளிர்சங்கார்த்தலே.

இ - ள். முன்பு சுந்ததைமகனென்று உலகங்கருதப்பட்டவன் இப்பொழுது

குழியினையுஞ் சொரியுமதத்தினையும் அநந்தனையொத்த நெடிய கையினையுமுடைய யானையையெறினான்; அப்பொழுது கவரிகள் வீசின; சங்குகள் ஆர்த்தனவென்க. (1)

வேறு.

க. இரும்பிடிநாறுகுழவிறுவனாரின்றதேபோற்
கரும்பொடுகாய்நெற்றுய்த்துக்கருப்புரக்கந்தினின்ற
கரும்புகுழ்மதத்தஞ்ஞாமணியெனுஞ் குழியானைப்
பெருந்தகைப்பிணையன்மன்னர்முடிமிதித்தேறினானே. (கசடு)

உ. சட்டகம்பொன்னிற்செய்துதண்கதிரவெள்ளிவேய்ந்து
வட்டநல்வரைமவாய்ப்பரிசைத்துமேன்மணிகள்சேர்த்திச்
சுட்டுதற்கரியமுத்தின்னொத்துவாய்நாற்றிழுநீர்ப்
பட்டவான்பவளக்காம்பின்குடைநிழற்பரிதியொத்தான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். கரும்போடே நெல்லைத்துய்த்து நாறுபிடிநாறு ஒரு பெரியவனாரின்றார் போலக் கருப்பூரமணிந்த கம்பத்தே சோந்துநின்ற ஞாமணியென்னும் யானையை மன்னர்முடியை மிதித்தேறினவன், பொன்னாலே சட்டத்தைச்செய்து வெள்ளி யாலேவேய்ந்து வரைத்தாலே வட்டத்தைநினைத்து அதன்மேலே மணிகளைமுத்தி விலையிதற்கரிய முத்துத்தாமத்தையிளம்பிலே நாற்றவும்பட்டுப் பவளக்காம்பையுடையதோர் குடைநிழலிலிருந்த பரிதியையொத்தானென்க.

ஏறினான் - தொழின்பெயர்; சுட்டு. யானையின்பெயரும், ஏறினமுறைமையும் முற்கூறாமையிற் பிற்கூறினார். (கசசு)

மடற்பனைக்குழாத்திற் பிச்சரினாததன்மன்னாக்குழந்து
புடைக்களிறேறித்திங்கடபொழிச்சுதிர்க்குப்பையன்ன
வெழுத்தெறிகவரிவீசவியம்பலமுழங்கியார்ப்பக்
கடற்படைவெள்ளஞ்சுழக்காவலன்வித்சேர்ந்தான்

இ - ன். பிச்சங்கள் பனைக்குழாம்போலே நிறைத்தன; அவ்வளவிலே காவலன், மன்னர் பக்கத்திற் களிறுகளிலேயேறிச் சூழ்ந்து கவரியைவீச, இயமார்ப்ப, படைவெள்ளஞ்சுழ வீதியைச் சேர்ந்தானென்க. (கசஎ)

அடிநிலமுறுதணையருவருத்தமரினாலித்
திடுமயிர்சிறகராகவெழுந்துமேற்பறப்பவேபோற்
படுமழைத்துளியிற்பாய்மாப்பரந்தனநிரந்தபொற்றே
ரிடைநிலமின்றிவேழமீண்டினமன்னர்ந்தொக்கார்.

அப்படைசூழ்ந்தபடி கூறுகின்றார்.

இ - ன். அமரில் ஆவித்து அடிநிலமுறுதலையருவருத்து காணி இட்டமயிர் சிறகுபோலேதோன்ற எழுந்து பறப்பனபோலே பாய்ந்துசெல்கின்ற மாப் பரத்தன; தேர் நிரத்தன; இடைவெளி யின்றும்படி வேழம் ஈண்டின; வீரருந்தொக்காரென்க.

துளி எண்ணித்தற்குவமை.

(கசஅ)

கொழுமடம்பெண்ணையின்றகுரும்பையுஞ்செப்புங்கொங்ரு
விழுமுலைதடத்தினுடன்கணவனைக்காணவேகிக்
கழுமொலியரவவானங்களைபெயலகடற்பெய்தன்ன
குழுமொலியாவமினடிக்கொழிகாபொளந்ததன்றே.

இ - ள். மக்களெல்லாம் இலகலையுடைய கணவனைக் காணவேகி ஈண்டு
தவின், நகர் பொலிந்ததென்க.

வானங் கடலிலேபெய்த ஒவியன்ன திரண்டவரவத்தோடேயீண்டி. கடல்
பழையவொலிக்கும், பெயல் புதியவொலிக்குமுபவம. (கசக)

ஒள்ளிலைச்சூலந்தெண்ணீருலாழுகில்கிழிக்குமாடக்
கொள்கொழிக்குமாத்தினுலுங்கொழுகுறம்புகையினுலுங்
தெள்ளுறுசுண்ணத்தாலுந்தேமலாதுதுகளினுலுங்
புள்ளினம்பொழுதுநாணுபுலம்பிக்கூடடைந்தவன்றே

இ - ள். சூலம் தெளிந்த நீர்ப் பரந்த முகிலைக்கிழிக்குமாடத்திற் கட்டின கொழித்
திரண்முதலியவற்றாலே கதியமறைந்து பாவைத்திரள் பகற்பொழுகை காணவாய்
வருந்திக் கூட்டைச் சேர்ந்தனவென்க.

கடலிலேயுலாவும் முகிலுமாம்.

(கரு0)

பைந்தொழிமுள்ளிப்பாங்கர்பரிந்துநூல்சொரிந்தகாசு
சிந்தினதழலென்றஞ்சிச்சுழையனநிலத்தைச்சேராயின
விந்திரகோபமொன்றுமயில்குனிந்துகுத்திச்
சிந்தையிற்தேம்புததாமேநிரும்பரிநகநவன்றே

இ - ள். கணவா ஊழனமகளிர்மேகலையைப் பற்றி அதுபரிதவின் நூல்சொ
ரிந்த மணிகள் சிந்தினவற்றை நெருப்பென்றஞ்சி யன்னம் நிலத்தைச் சேராவாயின;
அவற்றை யிந்திரகோபமென்று மயில்கள் குத்தி அவையன்மையின் நெஞ்சாலே வரு
ந்த, ஒளிவிட்டமணிகள் அதற்கு நக்காற்போன்றிருந்தனவென்க.

இப்பறவைகள் ஆண்டுவளத்தன.

(கருக)

வெள்ளைமைகலந்தேநாக்கிற்கினகிணியிழற்றியார்ப்பப்
பிள்ளைமைகாதல்கூரப்பிறழ்ந்துபொற்றோடுவிழது
துள்ளுபுசெலீஇயதோற்றந்தொடுகழற்காமன்காமத்
துள்ளுயிரறியப்பெண்ணுய்ப்பிறந்ததோர்தோற்றமொத்தார்.

இக்கவிமுதலாக வேட்கைபிறவாப்பருவத்தாரும், பிறக்கின்றபருவத்தாரும், பிற
ந்த பருவத்தாரும்மென் *மூன்றுகூறுக்கிக் கூறுகின்றார். †“பேதை யல்லே பேதையங்
குறமகள்-பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென” என்றவிற் பேதை வேட்
கைபிறவாப் பருவத்தாதலும், பெதும்பை வேட்கைபிறக்கின்ற பருவத்தாதலும் பெற்

* இப்படியே வடநூலாரும் மகளிளை மூன்றுகூறுக்கி வழங்குவர்.

† அகநானூறு, களிற்றியானைநிரை, எ.

றும். இவையொழிந்த மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவையென்னும், பெயர்கள் வேட்கைபிறந்தபருவத்துப் பெயர்களாம். அன்றியவையும் பலபருவத்தை யுணர்த்தும் பெயர்களெனின், அதுமுன்னுல்களிற் கூறாமையானும், சான்றோர் வேறுபாடு கூறாமன் மகளிர்க்குப் பொதுப்பெயராகச் செய்யுள்செய்தலானுந் தேவார்க்கும் அது கருத்தென்றும். இனி உலாவிற்கங்கமாகப் புதியதூல்களிற் கூறியவழி இதற்கா காமையுணர்க.

இ - ன். வேட்கைபிறவாதமகளிரா தம் பிள்ளைத்தன்மையாலே காண்டற்குக் காதன்மிகக் கிண்கணியார்ப்பத் தோடுவீழத் துள்ளாநின்று நோக்கோடுசென்றதோற் றங் காமன் காமத்தினின்புத்தை மேனுகர்ந்தறிதற்குப் பெண்ணாய்ப்பிறந்த தோற்றத் தை யொத்தாரென்க

உள்ளொன்றுகொள்ளநோக்காது வெள்ளைமைகலந்த நோக்கோடுஎன்க. (1)

தன்னெறிவளரக்காமன்றான்புலையிரண்டுமாயி
முன்னரேவளாகின்றாற்போல்முதிர்முலைமுத்தமேந்திப்
பொன்னெறிமணியிற் பொங்கிக்குழல்புறம்புடைப்பவோடிப்
பின்னிநீ இவைத்தபோலப்பெதும்பையர்விதும்பிநின்றார்.

இ - ன். பெதும்பையா, காமன் தன்னிதி யுலகிலேவளரும்படி மகளிர்முலையி ரணந்தானாகி வளர்கின்றாற்போலே முதிர்ந்தமுலையிலே முத்தத்தையேந்திப் பொன் னிலேவந்து தாக்குகின்ற நீலமணிபோலே குழல்பொங்கி முதுகிலே புடைக்கும்படி யோடி மனமடைந்து முன்னரே நின்றாரென்க.

போலே முதிர்ந்தவென்க. எறிதல் - “நொயெறிதல்” போனின்றது. பின் னுந் தலைநிறுத்திவைத்தாற்போலே நின்றாரென்றது - சேரநிறுத்தினாற்போல நின் றமை கூற்றது. இனிச் காமன்றான் நன்னெறிவளர முலையிரண்டுந் தனக்குண்டாய் வளர்கின்றாற்போலே நின்றாரென்றமுறைப்ப இது வேட்கைபிறக்கின்றாளைக் கூற்றது. (கருக)

ஆணரிசிலாவிசுமாலையாந் குழல்வென்னன்போகித்
துணரிசிலாவிசுமாலையெய்துநதந் நோழிசேர்ந்து
மணரிசிலாவிசுமாலையெய்துமயங்கிநின்றார்
பணரிசிலாவிசும்பைம்பொந்தொடாணிமலர்ந்ததொத்தார்.

இ - ன். ஒளியைவீசும் மணிமாலையையுடைய மங்கையா தாம் ஆடுகின்ற ஒள் னைவீசும் மாலையையையெய்து குழல்வென்பபொய் நிலாவைவீசும் மாலேக்காலத் துப் பிறைபோலுறுதலையுடைய தோழியைச்சேர்ந்து மயங்கிநின்றவர்கள் ஒளியைவீ சும் பொற்கொடி மணியைப்பூத்ததன்மையை யொத்தாரென்க

பணிகொடி - ஒற்றத்தொடிகள் தாழ்சின்றெகாடி பணி பரத்தலுமாம். இது கிறிது வேட்கைபிறந்த மயங்கிநின்றாக் கூற்றது. (கருக)

வள்ளுகிவரித்தொசாந்திவ்வனமுலைநோக்கினுளை
யுள்ளாயிருண் ணுங்கூற்றினுடையு ண்ணரிந்துபொங்குக
கள்ளாயிருண் ணுமாலேக்கதுப்பொருகையினேந்தி
கள்ளரிநாவிவளர்கிட்டன்னருங்குகுராநல்கினோ.

உகிராலையெழுதினமுலை-எழுவாய். கரிந்தென்றார், கோபத்தார் கருகியென்றும்போலவுந் தோன்ற. மாலையிறேனினது மணத்தையுண்ணுமயிர்.

இ - ன். செறிந்தவருளுக்கு விளக்கிட்டாற்போலுந் தோற்றப்பொலிவையுடைய நங்கைமார், தம்முலை தம்மைநோக்கினாளைக் கூற்றுப்போலே கோபித்துப் பொங்கக் குலைத்தகதுப்பை யொருகையாலேயேந்தி நிறைந்தாரென்க.

இனிக் கதுப்பையேத்துதலின், இரூளிலே விளக்கிட்டன்னவென்றுமாம். இது முதலாக வேட்கைமிக்காரைக் கூறுகின்றார். (கருதி)

மட்டொளித்துண்ணுமார்தர்மாண் புபேரீன்மமையநதுவண்ணப்
பட்டொளித்தொழியவல்குற்பசுங்கதிர்க்கலாபந்தோன்றக்
குட்டநீர்க்குவளைக்கண்கள்விருந்துணவிரும்பிநின்ற
ரட்டுந்தேனணிந்தமாலைப்பவளக்கொம்பணிந்ததொத்தார்.

மாலையையுடையதோர் பவளக்கொப்பை யொப்பித்ததன்மையை யொத்தாரென்றது-முற்கூறியவரைச்சட்டிற்று. கள்ளைக் கர்த்துண்ணுமாக்கள் கரக்கவுந்தோன்றுமாறுபோல, மேகலை வண்ணப்பட்டிலே யொளித்துக் கிடவாநிற்கவுஞ் சிறிதுதோன்றவென்க.

இ - ன். அவர்கள் மேகலைதோன்றக் கண்கள் இவனிடத்துப்புகுமையை மறைந்துதகர விரும்பியேனின்றாரென்க. (கருசு)

பெரும்பொருணித்ச்செங்கோற்பெருமகனாக்கம்போலப்
பரந்திடமின்றிமேலாற்படாழுலைகுவிந்தகீழா
லரும்பொருணிதிகேளாவரசனிற்சுருங்கிநைந்து
மருங்குகொந்தொழியவீநிடந்தையரிடங்கொண்டாரே.

பெரியபொருளாகிய நீத்பொருந்தின செங்கோலையுடைய பெருமகன். ஆல்-அசை.

இ - ன். தன்மேலேயிருந்து பெருமகனாக்கம்போலே மார்பு இடமின்றும்படி பரந்து குவிந்த படாமுலைக்கீழேயிருந்து, பொருளாகிய நீத்யைக்கேளா அரசனைப் போலே நைந்து இடை நோம்படி மடநதையர்வந்து வீதியையிடமாகக் கொண்டாரென்க.

இதுமுதலியமூன்றாகவி பின்புவுந்தோரைக் கூறுகின்றன. (கருதி)

செல்வர்க்கேசிறப்புச்செய்யுந்திருந்துநீர்மார்தாபோல
வல்குற்றகுழலைக்குமீந்தாரணிசலமாயவெல்லா
நல்கூர்ந்தார்க்கிலலைசுற்றமென்றுநுண்ணுகப்புகைய

வொல்கிப்போய்மாடஞ்சேர்ந்தாரொருதடங்குடங்கைக்கண்ணார்

இ - ன். கண்ணார், தமதுதகப்பு மிடித்தார்க்குச் சுற்றமின்றியிருந்ததென்று வருந்தாநிற்கவுஞ் செல்வர்க்குப் பின்னும் வேண்டுஞ்சிறப்புக்களைச்செய்யும் பொல்லாதநீர்மையையுடைய மாந்தரைப்போலே அல்குற்றும் முலைக்கும் அணிகலமாய வெல்லாம் ஈந்தார்; ஈந்தபின்பு போய் மேனிலத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. (கருதி)

கார்வளர்மின்னுவிசங்குண்டலங்காய்பொலேலை
யேர்வளர்பட்டமேற்பவணிந்நிருள்சுமந்துதிங்க
னீர்வளர்நீலம்பூத்துநிரைத்தபோனிரைத்தமேலால்
வார்வளர்முலையினர்தமாழைவாண்முகங்கண்மாதோ.

இ - ள். திங்கள்பலவுங் காரிலேதோன்றிய மின்னவிசங் குண்டலமுதவியவற்
றைப் பொருந்தவணிந்து இருளைச்சுமந்து நீலத்தைப்பூத்து நிரைத்தனபோலே முலை
யினர்தம் இனையமுகங்கள் மேனிவத்தேநிரைத்தனவென்க. (௧௫௯)

குறையணிரொண்டவாறேகோதைகாரொடரவோடிச்
சிறையழிசெம்பொனூந்தித்தேன்பொழிந்தொழுகவேந்திப்
பறையிசைவண்டுபாடப்பாகமேமறையநின்றார் [தார்.
பிறையணிகொண்டவண்ணல்பெண்ணொர்பால்கொண்டதொத்

இ - ள். செம்பாதி குறையாகப் பூண்ணிந்தவளவிலே பின்னையார்வந்தாராக,
முன்பே யவர்க்குச்சொடுத்தற்குச் சமைத்தெடுத்த கோதைகள் தம்மிற்பிணங்க
வோடிச்சென்று சிறையழிந்ததேன் செம்பொனூந்தியிலே பொழிந்தொழுக அக்கோ
தையையெந்திச் செம்பாதிபுணியாத நாணத்தாலே யொருபாகமறையநின்றவர்கள்,
அண்ணல் ஒருபாலிலேகொள்ளப்பட்ட பெண்ணையொத்தாரென்க.

பறை - பறத்தல

(௧௬0)

பொன்னரிமாலையுண்டிபூஞ்சிகைகுலாவிமுன்னை
மின்னரிச்சிலம்புதொட்டுவிருப்பொடுவினாந்துபோவான்
கன்னியராடிநோக்கித்தம்மைத்தாங்கண்டுநாணிப்
பின்னவையணிந்துசெல்வாரிடம்பெறாதுபொழிந்துபோனார்.

இ - ள். கன்னியர் அவனைக்காணவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே போத
ற்குவினாந்து பொன்னரிமாலையாக சுழுத்திலேபூண்டு பூஞ்சிகையிலே யதனைவைத்
தாராகக்கருதி அதனையொழியப் பூஞ்சிகையைமுடித்துத் தொட்டுக் கண்ணாடியைப்
பார்த்துத் தம்மையதிலேகண்டு நாணிப் பின்பு அவையணிந்துசெல்கின்றவர்கள் காண்
டற்கிடம்பெறாதே தவிர்த்துபோனாரென்க. (௧௬௧)

முத்துலரயநடந்தகோலமுலைமுதன்புறறமெல்லாம்
வித்தியவேங்கையையும்விழுப்பொனும்விவங்கக்காமத்
தொத்துநிலம். நெரிந்துகண்டார்கண்சுடர்சுடர்ந்துநின்ற
ரொத்தொளிர்காமவல்லியொருங்குபூத்தலந்தொத்தார்.

இ - ள். கண்ணற்கண்டவர்களுக்குக் காமத்தியின்றொத்து நின்றெரிந்து கடுத
லாலே, அவர்கள் வேங்கையையும் பொன்னையும் வித்தியபோலும் பசலை யுலாவி
நடந்த முத்தணிந்தமுலைதோன்றுதற்குக் காரணமாகிய மார்பெல்லாம் பசலை ஓடாந்து
விளங்குகின்றாரென்க.

அலர்ந்த காமவல்லியையொத்தாரென்பது சுட்டுப்பெயராயிற்று. இனிப் பசத்த
தம்மைநோக்கினார்கள் சுடும்படிநின்றார், வல்லியூத்துப் பொலிவழிந்த தன்மையை

யொத்தாரென்றுமுளைப்ப. இத்துணையும் *மணநிலைவகையிற் பிறந்த பெண்பாலா லு யும்பரத்தையையுங் கூறினார். இது மக்கள்வகையாற் காமப்பொருட்பகுதி பற்றி முன்னோர்கூறிய குறிப்பு வகையான்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பகுதியாம். (௧௬௨)

உகிர்வினைசெய்துபஞ்சியொள்ளொளியரத்தமுட்டி
யகில்கமழங்கைசேப்பவரிவையரலங்குறங்கி
வகிர்படுமழைக்கண்சின்னீர்மாக்கயலெதிர்ந்தவேபோன்
முகில்கிழிமின்னினோக்கிமுரிந்திடைகுழைந்துநின்றார்.

இதுமுதலாகக் கற்புடைமகளினாக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகளிர் தமமழகியகைகிவக்கும்படி உகிராச்சீவப் பஞ்சாலேயுட்டி யகில்கமழங்கலை யணிந்து கயல் சின்னீனா யெதிர்ந்தாற்போல வடுவகிர்போலுங் கண் உவகைக்கண்ணீரரும்ப நோக்கிப் பாதுகாத்தற்கு இவ்வரசனைப்பெற்றேமே யென்று முரிந்து முகில்கிழிமின்னினின்றாரென்க.

இடைகுழைந்து நின்றாரெனவே மனக்குழைவின்றென்று கற்புக்கூறினார். (1)

முனித்தலைக்கண்ணினெற்றிச்சிரார்முலைமுழாவிற் புல்லிப்
புனிற்றுப்பால்பிழிற்றித்தேமாவடுவிறுத்தாங்குப்பாய
துனித்துக்கண்ணரக்கினோக்காதொசிந்துநின்றார்களான்றே
கனிப்பொறைமலிந்துநின்றகற்பகப்பூங்கொம்பொத்தார்.

இ - ள். இருமுகள் தலைபோலும் புன்றலையையும், கண்ணினெற்றியையுமுடைய சிரார் முலையிலேசேர்தலாலே யின்றணிப்பாற் பாஹுறி வடுவிறுத்தாற்போலே பிவிற் றிப்பாயக் கண்ணையமுக்கி யரசனைதுனித்துநோக்காதே நாணிநின்றவர்கள் கற்ப கத்தை யொத்தாரென்க.

கனியாகியபாரமிக்குகின்றதோர் கற்பகமெனவே புதல்வனாகியபயனைக் கொடுத்தாரென்பது கூறினார். கற்பகங்கூறிற்று, கற்புமிருதியாற் தங்கணவர்க்குச் செல்ல மெல்லாங் கொடுப்பாரென்றுகருதி. (௧௬௪)

அவிரிழைகடரமுல்லையலங்கலங்கூந்தல்சோரத்
தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கித்தடமுலைநூல்கலிசாய
விவர்தருபிறவியெல்லாமின்னமாகென்றுநின்றார்
சுவர்செய்தாங்கெழுதப்பட்டதுகிலிநைதப்பாவையொத்தார்.

முல்லை கற்பிற்குச்சுருநார். தவீர்வெய்யகாமந்தாங்கி - போகப்பட்ட கொடிய காமத்தையுடையராய். வெய்யகாமம்-அடை. இது "வீதராகா" என்றாற்போல நின்றது. இன்னமாக - பிறக்கும்பிறவியெல்லாம் நீராக்கின்றவுடையே யிங்ஙனம் இனிதுறைவேமாக. பாவை, கொண்டநிலை தான்கொடுமளவுங் குலையாத் தன்மை போல, அவர் தாங்கொண்டகற்புங் குலையாதிருத்தலிற் பாவையென்றார்

* மனைநிலைவகையென்றும் பிரதிபேதமுண்ட.

† வீதராகர்-போன ஆசையைமுடையவர்.

இ - ள். சுடரச் சோரத் தாங்கிச் சாய இன்னமாகென்று கூற்றின்றார் பாவையையொத்தாரென்க. (கசுரு)

வேரிநாறலங்கன்மாலையின்னிழைமயங்கியெங்கும்
பூரித்துப்புதவந்தோறுங்குவளை யுமனாயும்பூததுப்
பாரித்துப்பைம்பொனாகருலகிவண்வீழ்ந்ததேபோன்
மாரிமாமயிலனாருமைந்தருமயங்கினுரே.

இ - ள். நாகரும், பொன்னுலகற்றேவரும் பரக்கவந்து இவ்விடத்தை விரும்பினதன்மைபோலே, நகரெங்கும் அலங்கலும், மாலையும், இழையுமபூரித்து மயங்கப்பட்டு வாயிற்றோறுங் கண்ணும் முகமும்பொலிவுபெறப்பட்டு மயிலனாரும் மைந்தரும் மயங்கினுரென்க.

தம்மைக்காக்கின்றவரசனாதலின், அன்புமிருதியால் இந்நபாலாருமுடன்வந்தார்.

கோதைதாழ்குடையினீழற்கொற்றவன்பரிதியாக
மாதரார்முகங்கொன்னுந்தாமரைமலர்ந்ததெண்ணீர்க்
காதலார் உகன்றபொய்கைக்கடிநகர்குவளைபூத்துப்
பேதுறுகின்றபொன்றபெருமழைக்கண்கண்மாதோ.

இ - ள். கட்டியங்காரனென்னும் மதியாறகுவந்த மாதரார் முகமென்னுந்தாமரை இக்கொற்றவன்பரிதியாக நாற்காதத்தனவும் அகன்ற நகராகியபொய்கையெங்கும் மலர்ந்தன; மலர்ந்தபின் அவற்றின் கண்களுங் குவளைபூத்துப் பேதுறுகின்றனபோன்றனவென்க.

பேதுறுதல் - இன்மையுற்றமயங்குதல்.

(கசுஎ)

மாந்தருமாவுஞ்செல்லமயங்கிமேலெழுந்தநீறு
தேந்தருகோதையாரத்தெண்மட்டுததுவலைமாற்ற
வாய்ந்தபொன்னகரமெங்குமணிகலவொளியினிலே
காய்ந்துகண்கலக்கப்பூத்தகற்பகமொத்ததவன்றே.

முற்கூறிய மயிலனாரும், மைந்தரும் மயங்கினவர்களுடைய செய்தி கூறுகின்றார்.

இ - ள். மாந்தருமாவுஞ் செல்லுதலாலே மயங்கியெழுந்த நீற்றை மகளிர் வீசுகின்ற பூவிறறேன் மாற்றாநீர்க், ஆய்ந்தகலங்களை அவன்வேண்டாதுருக்கவும் அவன்முன்னே வீழ மைந்தர் எங்கும் வீசுகின்றவிளக்கத்தாலே, இப்பொன்னகர், வேண்டக் கொடுக்கின்ற கற்பகத்தைக்காய்ந்து எதிர்ப்பட்டவளவிலே கொடுத்ததோர் கற்பகத்தை யொத்ததென்க.

கண்கலத்தல் - எதிர்ப்படுதல். பூத்ததனற்பயன் கொடையேயாம். (கசுஅ)

பெண்பெற்றபொலிசைபெற்றார்பிணையனாப்பெரியயாமுங்
கண்பெற்றபொலிசைபெற்றாயின்றெனக்கொந்துமுந்நீர்

மண்பெற்றவாயுள்பெற்றுமன்னுவாய்மன்னவென்னப்
புண்பெற்றவேலினுன்மேற்பூமழைதுவினாரே.

முற்கூறியமகளிர் இங்ஙனங்கூறிப் பூவைவீசுகின்றார்.

இ - ள். வீரமகனார் திருமகளும் மீன்னை விடாதேயுறைதலிற் றும் பெண்டன் மையைப் பெற்றதனாலுள்ள லாபத்தைப்பெற்றார். அதனால் அவர்கள் மீன்னை விடாதுறைவாராகவென்று யாங் கூறவேண்டா; கற்புமிருகியால் அவர்களிற் பெரிய யாமுஞ் சச்சந்தன்மகனாகியமீன்னை எமக்கரசனாகக் காணப்பெறுதலின், இன்று கண் பெற்றதனாலுள்ள இலாபம் பெற்றேமென்றுகூறி யவனது ஆயுளுக்குக்கொன்று, மன்னனே! முநீரும் மன்னும்பெற்றவாயுனை நீபெற்று மன்னுவாயாகவென்று வாழ்த்தி யவன்மேலே பூவைத் துவினாரென்க.

இஃது உப்புமுலகுமுள்ளவளவும் வாழ்வீரென்னும் உலகவழக்கு. உம்மை-
சிறப்பு. இங்ஙனம் நீவொழுகென வாழ்த்துதற்குரியோர் கற்புடைமகளிர். ஏனை யோர்வாழ்த்துவரேற் பயனின்றும். இத்தனையும் உயர்குடிப்பிறந்தோ ருறைகின்ற வீதிகுறினார். (௧௬௧)

வேறு.

சுண்ணமேற்சொரிவார்தொழுதுதொங்கல்வீழ்ப்பார்
தண்ணென்சந்தனரீரார்துதேன்றுளும்பும்
வண்ணப்பந்தெறிவார்வளை யொலிப்பவோச்சிக்
கண்ணியிட்டெறிவார்கலைவரீர்தெளிப்பார்.

இ - ள். ஒழிந்தமகளிர் ஒச்சிச் சொரிவார்; வீழ்ப்பார்; சந்தனமும் பணிநீரும் நிறையப்பட்டுத் தேன்றுளும்பும் பூப்பந்தையெறிவார்; கண்ணியையெறிவார்; பசங் கூட்டையும் பணிநீராயுங் கூட்டித் துருத்திமுதலியவற்றார் நெளிப்பாராயினு ரென்க. (௧௬௦)

முந்துசூர்தமிழ்தமுருகனம்பியென்பா
ரைந்துருவாய்மனைங்கனென்றயர்வார்
கந்துகன்வளர்த்தசிங்கங்காண் மினென்பார்
சிந்தையிற் களிப்பார்சேய்கெடியசண்ணார்.

இ - ள். சிந்தையார் களிப்பார்த்த மிக்கநெடியகண்ணார், இந்நம்பி முருகனென் பார்; காமனென்றுவருந்துவார்; சிங்கங்கா ணுங்கனென்பாராயினுரென்க. (௧௬௧)

தேசிகமுடியுந்திருந்துபட்டுடையும்
பாசமாகநின்றுபன்மலர்க்கழுநீர்
மூசிவண்டியிரும்மொய்யலங்கறமுந்
காசில்காமஞ்சொல்லிக்கண்ணினுலிரப்பார்.

இ - ள். வண்டியிருங் கழுநீர்மாலைதாமும்படி சிலமகளிர் சீவகனுடைய முடியும் உடையுந் தம்மைப் போகாமற்பிணிக்குங் கயிறாகக் கருதிநின்று தங்கண்ணுலே காமத்தைச்சொல்லி யிரப்பாராயினுரென்க. (௧௬௨)

வண்டைறத்தாரான்வண்ணங்கண்டபின்னைற்
கண்டிலேனென்மாமைகைவனையொடென்பா
ரொண்டொடியிவன்நன்னுருவுகண்டொழுவார்
பெண்டிராய்ப்பிறந்தார்பெரியர்போதவென்பார்.

ஒண்டொடி! இவன்வடிவைக்கண்டு ஈண்டொழுகின்ற யாமேகாண் பெண்டி
ராய்ப் பிறந்தேமென்பார். அவர்க்கெதிரே அவனை நுகருமகளிரோவென்று வினயி
னார்க்கு அவர் தவத்தாற் பெரியர்காண், அதனைவிடலாகாதோவென்பார், தம்மைப்
பிற்போற்கறினார்.

இ - ன். என்பார்; என்பாராயினுரென்க.

(கஎங)

வேறு.

கொழித்தினாயோதவேலிக்குமாளைப்பயந்தங்கை
விழுத்தவமுலகமெல்லாம்பிளக்கிநின்றிட்டதென்பா
பிழிப்பொலிகோதைபோலாம்பெண்டிற் பெரியநோற்றார்
சுழித்துநின்றொருதகற்பிற்சுநந்தையேயாகவென்பார்.

இ - ன். கொழித்தினாக்கின்றகடலை வேலியாகவுடைய வுலகிற் பெண்டிருள்
இவனைப்பெற்ற விசயைதவமேகாண் உலகெல்லாம்பிளக்கி நிலைபெற்றதென்பார்; அது
வன்று; பெண்டிருட்பெரியவாக நோற்றான் சுநந்தையேகாணென்பாராயினுரென்க.

பிழியையுடைய பொலிகோதை. ஆகவென்பதனை மாறுக. சுழித்தல்-வேரோ
ரிடத்தின்றி நிற்கல். அருதகற்பு - அருட்கற்பு. (கஎச)

க. சாந்தகங்கிழியமாலேத்தடமுலைநெழுங்கப்புல்லிச்
சேர்ந்தெழுநங்கைமாரேதிருநங்கைமார்க்குல்லார்
கூந்தலுமுலையுமுத்துகுகோதைதயுஞ்சுமந்துநைவான்
போந்தவநங்கைமார்க்குப்பொய்நங்கைமார்க்குளென்பார்.

இதுமுதல் “நஞ்சுமுத்தாலும்” என்னுங்கவியளவுமொருதொடராக்குக.

இ - ன். ஆகங்கிழியும்படி நெழுங்கப்புல்லிப் புணர்ந்தெழு முலையினையுடைய
நங்கைமாரே நல்வினைசெய்தநங்கைமார்; அந்நங்கைமாரல்லாதார் கூந்தன்முதலியவற்
றைச்சுமந்து வருந்தத்தக்கென்றே பிறந்த பொய்நங்கைமார்க்குளென்பாரென்க.

வடிவுமாத்தினாயேயாய்ப் பயன்பெருமையிற் பொய்யென்றார்.

(கஎடு)

உ. இடம்படவகன்றுநீண்டவிருமலர்த்தடங்கணென்னுங்
குடங்கையினெண்டுகொண்டபருகுவார்குவனைக்கொம்பி
னுடம்பெலாங்கண்களாயினொருவர்க்குமின்றியொப்ப
வடங்கவாய்வைத்திட்டாரப்பருகியிட்டிமினென்பார்.

இ - ன். கண்ணென்னுங்கைகளாலே முகத்துகொண்டு பருகுவார்; குவணியை
முழுதம்பூத்ததோர் கொம்புபோலே யுடம்பெல்லாம்பொருந்தக் கண்ணுயிற்றாயின்,

இவர்களொருவர்க்கும் இன்றும்படி யிவன்மேனியடங்க அக்கண்களிடத்தே வந்து நிறைய வதனையிட்டுவைத்து நுகருமின்; அல்லது இவ்விரண்டுகண்களாலும் காண் முடியாதென்பாரென்க.

இட்டிடுமின் - வினைத்திரிசொல்.

(௧௭௯)

௩. முலைமுதறுநதவன்றேமுரித்தாளாளியாணைத் தலைநிலம்புரளவெண்கோடுண்டதேபோன்றுதன்கைச் சிலையிடம்பிடித்தஞான்றேதெவ்வனாச்செருத்தநம்பி நிலவுமிழ்குடையினீழற்றுஞ்சு கலையமென்பார்.

இ - ன். யாளி முலையைத்துறந்தவன்றே யாணைத்தலை நிலத்தேகிடந்து பதைக்கும்படி யதன்கோட்டைவாங்கி யுண்டதன்மைபோல, உலகநியத் தன்கையிலே வில்லையெடுத்து நிராமீட்டவன்றே தெவ்வனாக் கொன்ற நம்பியது குடைநிழலிலே இவ்வுலகு தங்குகவென்பாரென்க.

தெவ்வரென்றபன்மை - பிள்ளைகள் நூற்றுவரையுங்கருகி. வேடர் பகைவரன் மைமுன்னர்க்குறினும். யாணைக்குக் கோட்டைப்பந்ததபின்னறஞ் சீந்துபொழுது பதைத்துயிர்போமாறுபோல நிராமீட்டவன்றுதொட்டும் இவன் நமக்குப்பகையாவ னென்னுங்கருத்துடனே பதைத்துப் பட்டானென்று தாங்கருதியிருந்தமைகூறினார். அவன்பதைத்தமை, *“வாளுற்ற புண்ணுள் வடிவே வெந்ந் கிற்ற தேபோல்” என்றதனுணர்சக.

(௧௭௭)

வேறு.

௪. இந்நகரப்புறங்காட்டி வன்பிறந்தவாறுந் தன்னிகரில்வாணிகளிற்றான்வளர்ந்தவாறுந் கைங்கரிகரில்வேந்தர்தொழப்போந்ததுவுகண்டார் லென்னை தவஞ்செய்யாதிருப்புகென்பார்.

இ - ன். இவன் இந்நகரப் புறங்காட்டிலே பிறந்தபடியும், தன்குலத்திற்கொத்த லில்லாத வாணிகரில்லிலே தான்வளர்ந்தபடியும், தமமொழுக்கத்திற்கொப்பில்லாத வரசர்தொழப் போந்ததன்மையுங்கண்டால், நல்லறிவுடையார் தவஞ்செய்யாதிருப் பது எனையென்பாரென்க.

பொன்னகரும் பாடம். கண்டார்கூற்றாதலிற் பிள்ளையார்குலத்திற்கு ஒவ்வாத வாணிகனென்றார்.

(௧௭௮)

௫. பெருமுழககுதிரைவாசணிந்திப்பிணியுறினுந் திருமுயங்கலில்லையெனினில்லைபொருளீட்ட மொருமுழமுஞ்சேறலிலரேனும்பொருளுநர்க்கே வரும்வழிவினையுமுந் துவாழ்கதவமாதோ.

பெருந்திரை - கடல். கடத்தற்கருமையின், வரையையும் நீந்தியென்றார்.

* கோவிர்தையாரிலம்பகம், ௪௭.

இ - ன். திணையையும் வரையையுநீந்தி வருந்தினும் ஒருவற்கு நல்வினையின்
தேற் பொருளீட்டமில்லை; ஒருமுழைமுழு செல்லுதலிலராயினும் அவர்நல்வினையு
டையராயிற் பொருடானே வழிகேட்டு உழந்து அவரிருந்தவழிலேவரும்; ஆதலால்
அதற்கேதுவாகியதவும் வாழ்வதாகவென்பாரென்க.

தந்தை முறையாற் றேடியபொருள் தானேவந்து இவனுக்கு எய்திற்றென்றார்.)

கூ. நஞ்சுசூழித்தாலுநவையின் றுதவநின்றா
லஞ்சியொளிததாலுமரணில்லைதவமுலந்தாற்
குஞ்சரத்தின்கோட்டையுமுய்வர்தவபிக்கா
ரஞ்சலிலெரன்றுமறனேகளைகணென்பார்.

தன்னையாக்கிய சச்சந்தனைக்கொன்ற பின்னுங் கட்டியவகாரன் அரசாண்டிருந்த
மைகருதி, நஞ்சைக்குழித்தாலுந் தவநின்றால் நவையின் றுமாயிருந்ததென்றார். தாம
ரைவியுதல் வகுத்து அதனுள்ளேகின்றும் அவன்பட்டமைகருதி, அஞ்சியொளித்தா
லுந் தவமாண்டால் அரணில்லையாயிருந்ததென்றார். இவையிரண்டாலுங் கட்டியவங்கா
ரனிரு வினையையும் வியந்தார். கட்டியவகாரன் இவனைச்சிறைசெய்து யானைக்கிடக்
குறித்தமைகருதித் தவறிக்கார் கோட்டையினுமுட்பட்ட உய்வாராயிருந்தாரென்றார்.
இதனைப் பின்னையார்நல்வினையை வியந்தார். ஆதலால் நவஞ்செய்தார்க்குஞ் சிறிது
தீவினையான் இடர்வந்தவிடமெங்குங் களைகளுவது அரக்கடவனையாயிருந்ததலின்,
அதனைப்படையார் அஞ்சதலிலராயிருந்தாரென்பாரென்க களைகண் - முதல்கணெ
ன்றார் போலும் உத்கு. முன்னரீயினே தவஞ்செய்தார்க்குந் திடையே நுகர
வென்றும்.

இ - ன் என்பார் : என் னார்ப்பினுனென்க

(௧௮)

வேறு.

முரல்வாய்குர சங்கமுட்டிழைமுனைகவிழுவ
கனாவாய்ப்புகழினறுகானன்மேயுங்கடற்சோப்ப
ஹாவாயகர்பரவப்போயொண்பொனெயில்குழந்த
வினாவாய்ப்புழிபிணடிவேந்தன்கோயிற்கெழுந்தானே.

வனைந்து நிலத்தேவீழ்ந்த தாமையின்றிகை அலருங்கனையை யிடத்தேயுடைய
கானிலே சங்கு முத்தையின்று வருத்தமின்றித் தானேபோய் மேயுமெனவே, தன்
பின்னைக்குச் செவ்வியாய் அம்முகைவளர்க்குமென்று கருகிற்பென்பதும் ஒன்று தோன்
றியவாறுகாண்க; சங்கு தாமையின்முகைக்கு உவமையாதலின். உரையிடத்தனவா
கிய நகர், “நிலநாவிற்றிரிதரும்” என்றும்போல. தெய்வத்தன்மையால் வினையை
மாறாமல் இடத்தேயுடையவாகிய பின்னடி.

இ - ன். சேரப்பன், நகரை வலமாகப்போய்ப் பின்பு வேந்தன்கோயிலுக்குப்
போயினென்க.

(௧௮)

அருகுமயிலகவவன்னமேங்கக்குயில்கவங்
குருகுபொறையுயிர்க்குவகொடுமுட்டாழைவெண்டோட்டு

முருகுபொறையுயிர்க்குமொய்பூங்காவிற்படைநீக்கித்
திருகுகளைகழலான்செம்பொற்கோயில்சேர்ந்தானே.

அருகென்று அவ வங்கக் கூவக் குருகினமீனுவ் காவெனவே, அக்குருகின்
வருத்தத்திற்கு அவையும் வருந்தினவென்பது தோன்றிற்று. தாழை தோட்டிற்குமந்
திருத்த தேனாகையாரத்தைச்சொரியுங்கா.

இ - ள். கழலான் காவிலே படையைநிறுத்திக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க.)

திறந்தமணிக்கதவந்திசைகளெல்லாமணந்தேக்கி
மறைந்தவகிற்புகையான்மன்னர்மன்னவ்வலஞ்செய்து
பிறந்தேனினிப்பிறவேன்பிறவாதாயைப்பெற்றேனென்
நிறைஞ்சிமுடிதுளக்கியேத்திக்கையாற்றொழுதானே.

அரசன்வருங்காலத்துப் பிறப்புருதாமற் கதவடைத்து அவனுக்குத் திறத்தலி
யல்பு. அகிற்புகையான் மணந்தேக்குதலாலே திசைகளெல்லாமறைந்தன.

இ - ள். அங்கனஞ்சேர்ந்தபொழுது கதவுகள் திறந்தன; திசைகள் மறைந்தன;
அவ்வளவிலே மன்னன் வலஞ்செய்து பிறவாதநீனைப் பெற்றேனாதலின், இதற்கு
முன்பிறந்தயான் இனிப் பிறவேனெயென்று முடிதுளக்கி யிறைஞ்சி யேத்தாரின்று
தொழுதானென்க.

ஏத்தியென்பது நிகழ்காலமுணர்த்திற்று

(கஅ௩)

வேறு.

திருமறுமார்பினேதிலகமுக்குடையினே
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதையை
யருமறைதாங்கியவந்தணர்தாதைநின்
னெரிபுணாமலரிணையடிதொழுதாம்.

இ - ள். மார்பினையுடையை; குடையினையுடையை; ஆதிவேதத்தை முற்றக்
கற்ற அந்தணர்க்குத் தாதையார் தன்மையையுடையை; நீயங்கனமாதலின், நின்ன
டியைத் தொழுதுமென்றானென்க.

யாமென்ற உளப்பாடு ஒழிந்த மக்களையுங்கருதிற்று. * “உம்மொடு வலுஉங் கட
தற” ஈண்டு நிகழ்காலமுணர்த்தித் தல் காலமயக்கு. எரிபுளையுமடியென்றா; பிறவி
யைச்சுடுதலின். மலர்மேலேற்றுதலுமாம்

(கஅ௪).

உலகுணர்கடவுளையுருகெழுதிமலினை
நிலவிரிகதிரணிகிரறுநெறியினே
நிலவிரிகதிரணிகிரறுநெறிபைநின்
னலர்கெழுமனாமலரடியினேதொழுதாம்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், து.

இ - ன். கடவுட்டன்மையையுடையை; அநந்தவீரியத்தையுடையை; சக்ஷிவத் தியானத்தையுடையை; நீயங்நமாதவின், நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

நிலவின் கதிரையொத்தநெறி. அணி - உவமவுருபு.

(௧௮௫)

மறுவறுவுணர்ந்தனைமலமறுதிகிரியை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வனை
பொறிவரம்பாகியபுண்ணியமுதல்வநின்
னறைவிரிமரைமலர்க்குமடிதொழுதும்.

திகிரி - அறவாழி. இந்திரியங்கட்கு வரம்பாகிய முதல்வனென்றது - அவற்றிற்கு அவ்வருகுப்படுகிற்கின்ற முதல்வனென்றவாறு.

இ - ன். உணர்ந்தாய்; திகிரியை; புண்ணியத்திற்குக் காரணமான தன்மையையுடையை; அத்தன்மையையுடையவனே! நின்னடியைத் தொழுதுமென்றனென்க.

இவைமூன்றுத் தாழ்ம்பட்டவோசையும் முடுகியலுமாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிக் கந்தருவமார்க்கத்தான் இடைமடக்கிய தேவபாணித் தாழிசைக் கொச்சகவொருபோகு.

(௧௮௬)

வேறு.

நந்தாவிளங்குபபுறமாகெனநான்குகோழ
நொந்தார்க்கடந்தான் கொடுத்தான்பின்னை நூறுமுதூர்
நந்தாநடாந், தகளி நூங்கொழித்தேர்க்கணுநுஞ்
செந்தாமரைமேனடந்தானடிசேர்த்தினுனே.

இ - ன். நொந்தார்க்கடந்தான் இறைவற்கு விளக்குபபுறமாகவென்று நூறுமாயும், பூசனைக்கு நான்குகோழபொன்னையுங் கொடுத்தான்; கொடுத்தபின்னருஞ் சேவித்தற்கு, நூறுகளிற்றையும், நூறுசேனையும், அவனுக்குச் சேர்த்தினென்க.()

வாடாதமலைமணிமாலையொன்மலைமுத்த
நீடாரமலைநிழல்மாண்டபவழமாலை
மாடார்ந்திழியுருவிம்மலர்பொற்பவேற்றிக்
கூடார்க்கடந்தான்வலங்கொண்டிட்டுச்சென்றுபுக்கான்.

நீடாரம் - சதுரனம். தாமம் பாடமாயின், ஒழுங்காம். மாடு - பக்கம்.

இ - ன். கூடார்க்கடந்தான், வாடாதமலைகளிற்குமுன் மணிமலைமுதலியவற்றையும், மலையாக் திருவடிமேலேற்றி வலஞ்செய்துபோய்த் தன்கோயிலிடத்தேபுக்கானென்க.

(௧௮௭)

வேறு.

உலமருநெஞ்சினொட்டாமன்னவருந்தயானை
வலமருப்பீர்த்துசெய்தமணிகிளர்கட்டிலேறி

நிலமகள் கணவன் வேந்தர்குழாத்திடையிவந்திருந்தான்
புலமகள் புகழப்பொய்தீர்ப்புகழ்ப்புணர்ந்துமாதோ.

இ - ன். நிலமகள் கணவன், நாமகள் புகழத் திருமகளைப் புணர்ந்து வேந்தரிட
ளிலே சிவகாசனத்திலேறி யிருந்தானென்க.

நிவந்தென்றார்; அரசரிற் றான் மேலாயிருத்தவன். (கஅக)

எததுணைத்தவளுசெய்தான்கொலென்மெழுந்துலகமேத்த
வித்தியபுகழினற்குவிநந்தரசியற்றிநாடு
மொத்தனைல்கித்தன்னையுழந்தனன்வார்த்ததாய்க்குச்
சித்திரதேவிபட்டத்திருமகனல்கினுணே.

இ - ன். திருமகன், இவன் எவ்வளவுதவளுசெய்தானென்று உலகமேத்தும்படி
கந்துக்கடனுக்கு இதற்குமுன்பில்லாத அரசரிமையை வலியக்கொடுத்து நாட்டையு
ல்கித் தன்னையவருந்தவளார்த்த சுநந்தைக்கு நன்றாகிய தேவ்யென்னும் பட்டத்தை
யும் உல்கினென்க.

*“அந்த ணார்கள் கரசவனா லின்றே” என்பதனுன் அந்தணரொழிந்தவருவர்க்
கும் முடிபுனைக்கேந்தராதநன்மையின்மையின், ஈண்டு அரசளித்தது குறுநிலமன்
னர்க்குரிய அரசாயிற்று. (கக௦)

இனக்களிபாணைமன்னரிளவுடையானென்றேத்தத்
தனக்கினையானை நாட்டித்தான்மனக்கென்றுகூறிச்
சினக்களியானைமன்னர்மகளினாச்சேர்த்தநம்பன்
மனக்கினிதுறைகவென்றுவளர்க்கெழுநாடுமீத்தான்

இ - ன். நம்பன், நந்தட்டனை மன்னரெல்லாம் இளவுடையானென்றேத்தும்
படியினவரசாக்கி, யவன்றான், இரத்தலறியாதவன், எனக்கு நீங்கள் இக்காரியத்தைச்
செய்தல்வேண்டுமென்றிரந்தகொண்டுகூறிக் குறுநிலமன்னர்மகளினா நபுலற்கும
விபுலற்குமணஞ்சேர்த்தி யினி நீங்கள் மனத்திற்குளிதாகவறைவீரென்று கூறியவா
க்கு நாடுகளையும் கொடுத்தானென்க.

நபுலனைக் “காமம்போற்காணமீண்டான்” எனவும், விபுலனை “உணராதவ
னின்றான்” என்றும், அவர் படாமைகூறுதலின், அவர்க்கு இந்தவரிசைகொடுத்தா
னென்று கூறுதல் தேவார்க்குக்கருத்தாம். அது மன்னர்மகளினாயென்ற பன்மையா
னுமுணர்க. அன்றி விபுலன்பட்டானென்றுகூறுவார் நம்பனென்றது நபுலனையாக்கி
யவனுக்கு மகளினாச்சேர்த்தியென்க. (கக௧)

ஆழ்கடல்வையத்திலலாவருநிதியரசுநல்ல
சூழ்மணியாழிசெம்பொற்குட்டொடுமிகண்ணிகாதற்
ரோழர்கடகருளித்தொல்லையுழந்தவர்தம்மைத்தோன்ற
வாழ்கெனநிதியுநாடுமன்னவன்கொடுப்பித்தானே.

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அஉ.

† மண்மகளிலம்பகம், கஇஅ. ‡ மண்மகளிலம்பகம், ககஉ.

இ - ன். மன்னவன், காதற்சூழர்கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய வரையும், ஏனையோருடையதையும், செம்பொனாற்செய்த பட்டத்தையும், கண்ணியையும், நியையுமருளி, அவர்களுையொழியத் தனக்கு உழந்தவர்களைத் தோன்ற வாழ்கவென்றுகூறி யமைச்சரைக்கொண்டு நியையும் நாட்டையுங் கொடுப்பித்தான் என்க.

(௧௧௨)

வளர்த்தகைத்தாயர் தம்மைவருகெனவருளித்தவர்கள்
கிளைக்கெலாஞ்சிறப்புச்செய்துகேட்டவர்மருவாவதூர்
வினைத்துளகெடாதவைகலாயிரமிறுப்புத்தண்டக்
கொளக்கொடுத்தயாவுயிர்த்தான்கொற்றவனென்பவன்றே.

இ - ன். கொற்றவன், தன்னைவளர்த்த செவ்வீர்தாயரை வருகவென்றழைத்து அவர்கள் சுற்றத்திற்குச் சிறப்புச்செய்து அவர்கள் தாங்கள்கொள்ளும்படி யுலகில் விளைதற்குள்ளவற்றையெல்லாம் விளைவித்து நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னிறப்புத் தண்டக் கெடாதவர்களைந்தக் கேட்டவர்மருளக்கொடுத்து இளைப்பாற்றினென்க()

கைத்தலமந்திகொண்டகைமமகப்போன்றுதன்கட
பத்திமைவிடாதுமேனாட்டபடைக்கலநின்றபொற்றேர்
மைத்துனமன்னர்கெல்லாம்வாந்திமணிசெய்மான்றோர்
தத்துநீர்மிசைச்சென்மாவும்மதக்களிறுமீர்தான்.

இ - ன். மந்தியைக் கையாலேதழுவுகொண்ட ஒழுககதையுடைய மகப் போலே தன்கட பத்தியை விடாதே நவீனமன்னர்க்கு நிதிமுதலியவற்றை யீர்தான் என்க.

உம்மை வரிச்ச * “மகவும் பிள்ளையுடையோர் பார்ப்ப - மவையு மன்ன உப்பா லான” என்று.

(௧௧௩)

கோமகங்கோலமானோர்க்கோவிர்த்தனை: னாகையொத்தா

மாமற்குமடங்கலாற்றம்முடியங்காரனென்ற

திமகனுடையவெல்லாந்தேர்த்தவன்கொடுத்துச்செல்லா

னோவல்லகமவையொத்தானுலோகபாலர்குமாதோ.

இ - ன். சீவகன் கொவிர்த்தனைனுமாற்குச் சுட்டியங்காரனுடைய பொருள்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்துகொடுத்துச் செல்லவனைய உலோகபாலனுக்குச் சுரபியை யொத்தானென்க.

(௧௧௪)

பேரிடர்தன்கணிக்கிப்பெரும்புணையாபதோழற

கோரிடஞ்செய்துபொன்னுலவனுருளியற்றியூரும்

பாரிடம்பரவநாட்டியவனதுசரிதையெல்லாந்

தாருடைமார்பன்குத்துத்தான்செய்துநடாமினானே.

இ - ன். தாருடையமார்பன் 'றன்கணிடைநீக்கித் தெப்பமாகிய சுதஞ்சனை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௪.

ஊக்கு ஒருகோயிலைச்செய்து அவன்வடிவைப் பொன்னுலியற்றி யோசுனாயும் நிலை பெறுத்தி யவன்சரிதத்தைத் தான் ஒருநாடகமாகச்செய்து நடத்தினுனென்க. (கக௬)

ஊன்வினையாடுமவைவேலுறுவலிசிந்தித்தேற்பத்
தான்வினையாடிமேனாளிருந்ததேர்த்தகைநல்லாலேத்
தேன்வினையாடுமாலையணிந்துபொற்பிடஞ்சேர்த்தி
யான்வினையாடுமைத்தூரதன்புறமாக்கினுனே.

இ - ன். உறுவலி, இனிப்பெறுதார் யாரென்றுசிந்தித்து மேனாட் டான்வினையாடியிருந்த ஆலத்திற்கு இதற்குச் செய்யுமுபகாரம் இதுவென்று அதற்கேற்ப மாலை யையணிந்து பீடத்தைச்சேர்த்தி யைந்தூரையதற்கு இறையிலியாக்கினுனென்க.

அதனிலிலே பசுக்கள்கிடத்தல் அதற்கறமாகுமென்றும், அவற்றின்பால் அதற்குச் சொரிதற்குமாக ஆன்வினையாடு மைந்தூரென்றார். (கக௭)

வேறு.

கொட்டமேகமழுங்குளிர் தாமரை
மொட்டின்வீங்கியவெம்முலைமொய்குமு
லட்டுந்தேனழியும்மதுமாலையார்
பட்டமெண்மரும்பார்தொழுவெய்தினார்.

இன் - பொரு. தேனினமொய்க்குங்குழல். அழியும் மதுவைச்சொரிமலை.

இ - ன். முலையினையுங் கொட்டமேகமழுங் குமுலினையுமுடைய மாலையாரொன் மரும் பார்தொழும்படி பட்டமெய்தினுரென்க. (கக௮)

பஞ்சிசூழல்குற்பல்வளைவீங்குதோள
வஞ்சிநுண்ணிடைவம்பணிவெம்முலை
விஞ்சையன்மகள்சீறடிவிழ்ந்தன
ரஞ்சிலோதியரும்பவிழ்கோதையார்.

இ - ன். அங்ஙனம் பட்டமணிந்தபின்பு குணமாலையுடைய வெழுவரும் அல் குன்முதலியவற்றையுடைய தத்தையை வணங்கினுரென்க. (கக௯)

வீழிலைந்தனாக்கோடிவிருத்திமே
னடியாயிரநாடொறுநங்கைமாரர்க்
காடுசாந்தடிசிற்புறமாக்கினான்
கோடுவாலொளிக்குங்குமக்குன்றனான்.

கோடுவாலொளி - நுடங்குகிற அழகியவொளி.

இ - ன். குன்றனான், நங்கைமார்க்கு ஐந்தனாக்கோடிபொன் விடுதலில்லாத நாடுகளைச் சீவிதமாகவீட்டு, அதன்மேலே இவர்க்கு அன்னிதாகவேண்டுமென்று நாடிச் சாந்துக்கும் அடிசிலுக்கும் நாடோறும் ஆயிரம்பொன்னுக்கு இறையிலியாக்கி னுனென்க. (௨௦௦)

ஆணைமும்மதமாடியகாடெலா
மாணைநோக்கியர்வாய்மதுவாடின
வேனன்மல்கிவெண்டேர்சென்றவெந்நிலம்
பானன்மல்கிவெண்பாலன்னம்பாய்ந்தவே.

மான் நைகின்ற நோக்கியர்.

இ - ன். இவன் நிருத்துதலின், யாணைநிரிந்த காடுகளெல்லாங் கணவரோடு
கூடிய மகளிர் கொப்புளித்த மதுவையாடின; பேய்த்தேர்பரந்த நிலமெல்லாம் பானல்
பூத்துப் பால்போலும் அன்னம் பரந்தனவென்க.

*“புறவே, யொள்ளினை மகளிரோடு மன்னர் மேன” என்றார்பிறரும். (௨௦௧)

மாரிமல்கிமணங்கமழ்மண்மகள்
வாரிமல்கிவரம்பிலளையின
ளாரியாவடிசிறற்றளியானெய்வார்ந்
தேரியாயினவெங்கணுமென்பவே.

இ - ன். இவன்செய்கின்ற அறத்தின்மிருதியாலே திங்கண்மும்மாரிபெய்து உல
கம் விளைவுமிக்குத் தன்னெல்லையென்கடத்தது; அதன்மேலாக மடைப்பள்ளியினின்
றும் நெய்யொழுதுதலாலேயுவவ்விடமும் ஏரியாயினவென்க.

எனவே பசுக்கன் மிகப் பால்பொழிந்தனவென்றார். (௨௦௨)

ஏகவெண்குடையின்னிழற்றண்ணளி
மாகமாக்கடலெல்லையிழற்றலாற்
பேரகபூமியும்பொன்கிளர்பூமுடி
நாகர்நாகமுநாணியொழித்தவே.

இ - ன். இன்னிழற்குடை மாகத்திலேதீண்டித் தண்ணளியாலே யுவகையிழற்
றலால், இதற்கு உத்தரகுருவும், பொன்னுலகும், நாககுடையநாகலோகமும் நானித்
தம்பெருமையைக் கைவிட்டனவென்க. (௨௦௩)

வண்டுவேயந்துவரிமுரல்பூஞ்சிகைக்
கெண்டைவென்றகண்ணூர்களுக்கேள்வரு
முண்டுமுத்திடையூறிலர்சேறலாற்
பண்டையூழியிற்பார்மலிவுற்றதே.

இ - ன். மகளிரும் மைந்தருதகர்ந்து முறையேமுதிர்ந்து மக்கட்டுவித்தவாயு
ளில் இடையூறின்றிச் சேறலாலே பார் பண்டையூழிபோலே மலிவுற்றதென்க.

வரி - பாட்டு. பண்டையூழி - கிரேதாயுகம். (௨௦௪)

வேறு.

செருகாடுசெஞ்சுடர்வேற்றிருகுசெம்பொற்கணைகழற்காற்
 றிருகாமிதேம்பைந்தார்ச்செல்வன்செவ்விபெருதொழிந்து
 பெருநாட்டருங்கலங்கன்சுமந்துபேருமிடம்பெறாஅ
 தொருநாட்டரசுணங்கவுரவோன்கொற்றமுயர்ந்ததே.

இ - ள். செருவைநாடும் வேலினையும், காலினையும், திருமகனாடு தாரினையு
 முடைய செல்வனது சமயத்தைப் பெறுமையினாலே காட்சியொழிந்து வேற்றுநாட்
 டிற்கலங்கணைச்சுமந்து அசையுமிடம்பெறாதே யொருநிலையிலேநின்று அரசுணங்கும்
 படி யவன்வெற்றி யுயர்ந்ததென்க.

நாட்டு - நிலை. இனி ஒருநாட்டுக்குவேண்டும் அரசென்றுமாம். (௨௦௫)

வேறு.

வலையவார்முன்றிற்பொங்கிவாளெனவானைபாயச்
 சிலையவார்குரம்பையங்கண்மானினஞ்சென்றுசேப்ப
 நிலைதிரிந்துழிநீங்கியுத்தரகுருவுமாகிக்
 கொலைதடிந்தவறலின்றிக்கோத்தொழிநடைத்துமன்றே.

இ - ள். அவன், முன்றிலிலே வானைபாயக் குரம்பையிலே மானினந்தங்கக்
 கொலைதடிந்து மக்கட்குப் பேராசையுமின்றாக நடாத்துமென்க.

இவ்வுழியிலே யுலகத் தன்னிலைதிரிந்து நீங்கி யுத்தரகுருவுமாகவெனத் திரிந்து
 நடாத்துமென்பதனோடு முடிக்க. (௨௦௬)

வேறு.

கதங்கனல்யானைநெற்றிக்கட்டியபட்டமேபோன்
 மதங்கமழ்கோதையல்குன்மனாக்கிடந்திமைத்துக்காமப்
 பதம்பலபார்க்குஞ்சாயற்பாவைமற்றநங்கமாலை
 விதம்படக்கருதிமாதர்வினைத்ததுவிளம்பலுற்றேன்.

யானையினெற்றியிற் பட்டம்போலே யல்குலிலே மணிகிடந்திமைக்கப்பட்டிக்
 காமத்தையுண்டாக்குஞ் செவ்வியலவற்றையும் நோக்கும் பாவை. மதம் - தேன்.
 கோதையையுஞ் சாயலையுமுடைய பாவை. இமைப்பவும் பாடம். பாவையென்
 றது தேசிகப்பாவையைய. மற்று - வினைமாற்று.

இ - ள். அவன் அநங்கமாலை கூற்றிலே தான்படவே யிவற்றுக் காதல்விளையு
 மாக்கருதிக் காதலைவினைத்தமை கூறலுற்றேனென்றாரென்க.

என்றது-பதுமையாருடன்கூடவழைத்துக்கோடன்முறைமையன்மையிற் பின்பு
 அழைக்கக்கருதியிருந்த தேசிகப்பாவை, சீவகன் றன்னிடத்தன்பின்மையிற் றன்னி
 மறந்தானாகக்கருதித் தானேவந்தவன், சீவகன்கருத்தறியாதே யவன் அநங்கமாலைபைய
 யுட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி யவடோழி யோலைகொண்டவன்நாளாக கடித்ததோர்
 செய்தியைக் கூறுகின்றாரென்றவாறு. * "தானுடைமுல்லையெல்லாந்தாதுகப் பறித்

திட்டான்” எனவே கட்டியங்காரன் புணர்ந்தமை பெற்றும். அதனாற் பின்னையார் அவனைப் புணர்ந்தாராக மேற்கூறுதல் தேவர்க்குக் கருத்தன்றென்பதுணர்க. (௨௦௭)

வேறு.

நூர்தண்கோதையினையார்துழாத்திடையாளெங்கோனடிசேர்வலென்
றூர்தசெந்தாமரைமுகத்தினாழகன்வந்தீங்ககன்கடையுளாள்
சாரந்தசாயற்றடமாமுலைத்தையல்வல்லேவருகென்றான்
சேர்ந்துமன்னர்முடிவைவறிற்றினோக்குஞ்செம்பொற்செறிகழவினுள்.

மன்னர்முடிசேர்தலாலே வைரத்தினொளிதினைக்கும்டியினுள்.

இ - ன். அடிகளே! தாமரைமுகத்தினாழகிய கோதை சேடியார் திரளிடத்தா ளாய்வந்து எம்மரசனைக் காண்பெனென்று தலைவாயிலிலே நின்றாளுென்று வாயிலோ னிசைப்ப, அவனும் அவனை வினாயவருவாளாக வென்றாணென்க.

நாமழைப்பதற்கு முன்னே தேகிகப்பாவைவந்தாளென்றுணர்தலின், வல்லே வருகவென்றான். அன்றி யநங்கமாலையை வல்லேவருக வென்றானாயின், இனி அவன் எக்காலத்துவருவாளென்று அவன்வரவை விரும்பியிருந்தானும்; ஆகவே யவ னைத் திண்டி யொப்பித்தலிற் நன்குநிகழ்ந்தவேட்கையைக் கட்டியங்காரற்கஞ்சிக் கரந்திருந்து அவன் அவனை வலிகிறகொண்டு போதற்கும் பொறுத்திருந்தானும்; ஆக லின், அவன் வீரத்திற்குக் குற்றந்தங்குமென்றுணர்க. (௨௦௮)

அருவிலையநன் கலஞ்செய்போர்வையன்னநாணவடியொதுங்கிச்சென்
றுருவொமல்வாடொடியுதுகப்பொல்கக்கோமானடிதொழுதபின்
மருவிச்சாயல்மணிமெல்விரல்குப்பியோலையாபினீட்ட
விரவியென்னவிளங்குமொளியிறைவன்கொண்டாங்குதுநோக்குமே.

நல்லகலத்தைப் புறத்தேகாட்டும் டோராவை. ஓசியும் - முறியும்.

இ - ன். சாயல், போர்வையுடனே தன்பழையவருவொமல்வாதபடி யன்னநாண நடந்துசென்று துகப்புலனையும்படி வளைந்து கோமானடியை வணங்கினபின்பு விர லேக்கூப்பி முறைமையாலே யோலையைநீட்ட, அதனை வாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமி றைவனென்க.

இது பெயரெச்சம்

(௨௦௯)

௩. அடி கன்குண்டாக்குவநதருளுகவநங்கமாலையடிவிழ்ச்சிமுன்
கொடியவேலான்கொதிநதரங்கினீக்கிக்கோயிற்சிதைவைத்தபின்
கடிசெய்ப்பைந்தார்கமழ்மாலேவேநந்நுகற்குச்சிறுவயானிப் [ய்.
படியனல்காய்பசுமணிகளவேயந்தோங்குமபைம்பொற்செறிகழவினு
இதுமுதல் “அறனிழலாய்” என்னுங் கவியளவும் ஒலைப்பாசரம்.

மலை - வேலிற்கடை. அனலைக்காயுமணியும், பசுமணியும் வேயந்து. (௨௧௦)

௨. என்னநாளுமரற்றப்பொருள்விடுப்பப்போகியினமழைகள்போர்த்
தன்னந்துஞ்சுமடிக்குடிவினுள்ளஸ்ரியான்கொண்டகாடகத்தினைத

துன்னிநம்பியுருவுதிட்டித்தொங்கல்வேய்ந்துதொழுதாற்றநீ
மன்னர்மன்னமதிதேய்ப்புடையாய்மகளிர்காமமறைந்தொழிதியோ.

துன்னி - துன்ன. தொழுதாற்ற - தொழுதுசெல்ல. மகளிரிடத்திற் காமத்திற் புலப்படாதே பொளித்து அதனைத் தவிர்கின்றாயோ. (உகக)

கூ. கண்கடுஞ்சாகதிர்முத்தமேகாலுங்கையார்வனைகழலுமாற், பண்கொள் சொல்லார்மாமைநீக்கிப்பைம்பொன்போர்த்தபடாமுலைகளு, மண்கொள் வேன்மன்னர்நண்பின்மையையவக்கெல்லாமுடனறையவோ, பெண்களா விவிடுத்தொழிபவோபெரியோர்நண்படைந்தார்பெயர்பவோ.

மன்னர்க்கு நட்பின்மையுலகுக்கெல்லாஞ் சாற்றவோ. மகளிராவி யவரைக் கைவிட்டுப்போகவமையுமோ. நட்பையடைந்தார் காண்கின்ற பெரியார் பெருமை நின்னைவிட்டுநீங்க வமையுமோ. (உகஉ)

சு. அறனிமூலாயுலகளிக்குநின்றாமாலையணிவெண்குடைப் புறனிமுலினயலேனோயான்புல்லாமன்னர்நிணம்பொழியும்வேன் மறனிமூன்மதயானையாய்வந்தவென்றோழிவாமலேகை திறனிழியாமையின்னேவிடுத்தருளுகதேர்வேந்தர்வேந்தனே.

அறனிமூலாய் - அறத்தினிமூலையுடையாய். புறம் - இடம். மறனிமூல் - மறத் தினதொளி.

இ - ன். ஓலையைவாங்கிக்கொண்டு வாசிக்குமிறைவன், அடிகள் அங்கமாலே வணக்கத்தை யாங்குக் கண்டு உவந்தருளுகவென்று அவள்வணக்கத்தை நோக்கி, பின்பு கட்டியங்காரன் கோபித்து அரங்கினின்றூக்கிச் சிறைவைத்தபின்பு, சிறுவ னே! கழலினாய்! என்று யான் இப்படி நாளாமரற்றப் பொருளாய் அவன் போகவி டப்போய் அடிச்சேரியிலே யிருந்ததன்றி யான் ஆடின நாடகத்தினைத் தான் பார்த் திருக்கின்றானாகத் தன்னுருவென்னவெழுதி வேய்ந்து, மன்னனே! குடையாய்! நீயொழிதியோ? பெயர்பவோ? அறையவோ? ஒழிபவோவென்றுகூறி யவ்வுருவைத் தொழுது யான் செல்லாநிற்கவும், என்கண்கள் தஞ்சாவாய் நீனாயேகாலும்; வளை கழ லாநிற்கும்; முலைகளும் பசந்தன; இங்ஙனம்வருந்துதற்கு யான் நின்குடையிடத்து நிழலின்நீங்கிய அயலிடத்தேனோ? அல்லேனாதலின், யானையாய்! வேந்தனே! வந்த வென்றோழியாகிய வாமலேகை வருந்தாமற் கூறி யின்னே விடுத்தருளுவாயாக வென்று வாசித்தானென்க.

இவன் அங்கமாலையை யுட்கொண்டிருப்பானாகக்கருதி யவர்கு அவளொழுதின ஓலையொன்று வந்தாளொருதொழியாகத் தேசிகப்பாவை நடித்தாள். இதனால் மற் றவேட்கை யறிவித்தாளாயிற்று. (உகக)

புள்ளும்பாழுங்குமுதுமேங்கப்புனைந்துவல்லாளினினைத்தயற்றிய பள்ளிச்செம்பொற்படையமளிமேன்மழலைமணியாழ்தான்வெளவிக் கொள்ளுந்திஞ்சொல்லங்காரப்பூங்கொடியைப்புல்லமணிக்கூவட்டினை யெள்ளிவீங்கித்திரண்டதோலையேற்குழவிலவிசவிரந்தானே.

புள் - வளை; *“புட்கை போகிய புன்றலை மகார்” என்றார். யாழ் கருதும் மழ லைத்திஞ்சொல்லையுடைய கொடி. பள்ளி - இடம்.

இ - ன். அங்கனம் வாசித்தவன், தேசிகப்பாவைநடித்த நிலைக்குமகிழ்ந்து அவ ள்கையில் வளையும் யாழும் குழலுமேங்கப் பாட்டைக்கேட்டு அலங்காரத்தையுடைய வல்லியையொப்பாளைத் தன்றோள்மேற்புல்லி, வல்லான் நினைந்து கைசெய்தியற்றிய விடத்தில் அமளிமேலே வீச இருந்தானென்க.

தாளத்தையொற்றுதலின், வளையொலிப்பவென்றார்.

(௨௧௪)

அங்கைசேப்பக்குருகிரக்கவலங்கலம்பூங்குமுறுயல்வர
மங்கைகல்லார்பவளவம்மியரைத்தசாந்தமலர்பெய்மலை
பொங்குதூமக்கொழுமென்புகைபுரிந்தபஞ்சமுகவாசமுந்
தங்குதாமமார்பினுற்குந்தையலாட்குங்கொண்டேந்தினாரே.

இ - ன். மங்கை யங்கைசேப்ப வளையிரங்கத் துயல்வர அரைத்தசாந்தமுதலிய வற்றைச் சிவகற்குந் தேசிகப்பாவைக்கும் நல்லாரேந்தினாரென்க.

கொண்டு - இவர்கள் கூட்டத்தையுட்கொண்டு. தூமம் - தூமமுட்டி; ஆகு பெயர்.

(௨௧௫)

அருளுமாறென்னையநங்கமாலையடித்திதோழியன்றோவெனத்
தெருாலான்செல்வக்களிமயக்கினுற்றிசைக்குமென்ன நிவளக்கியகருதி
மருளிற்சொன்னாய்மறப்பேனோயானின்னையென்ன மகிழைக்கனை
யுருளுமுத்தாந்ருகிழ்முலையினுள்ளத் துவகைதோற்றினோ.

இ - ன். நீயென்னை யருளுதற்குக் காரணமென்னை? யான் அநங்கமாலையாகிய அடித்தியுடைய தோழியன்றோவென்று அசதியாடிக்கூறினானாக, அவனும்அதற்கு மறுமொழிகூறுகின்றவன் நாற்றிசைக்கும் என்னநிலை யளந்துகாட்டவேண்டி யிவன் செல்வத்தாற்பிறந்த களிமயக்காலே யென்னைத்தெளியானென்று கருதி நின்றபேதைமையானே யிங்ஙனங்கூறினாய்; இந்நடிப்புவேண்டா; யான் நின்னை மறப் பேனோ வென்ன, அவள் உள்ளத்தே யுவகைதோற்றினென்க.

மயக்கின், இன் - ஏதுப்பொருட்டு. அநிலை யளந்துகாட்டவெனவே குறிப் பான் அறிவினமையே யிங்குக் காட்டிற்று. இனி ஆற்றிசைக்குமென்றுபாடமோதி மயக்கினுற் றெருளானென்றுகருதி நன்னெறியிலே யிசைக்குமென்னநிலை யளக்கியவென்றுமாம். திகைக்குமென்றுபாடமாயின், மயக்கினுற் றிகைக்குந் தெருளா என்க. யான்நின்னை மறப்பேனோவெனவே தேசிகப்பாவையையாயிற்று. காம னைங்கணையைத் தன்னிடத்தேயுடைய தேசிகப்பாவையெனவே வேட்கையைத் தானிகழ்த்துவானாயிற்று. தோற்றினுனைச் சினைவினை முதலோடுமுடிந்தது. ()

* மலைபடுகடாம்: புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோடு - மங்கிலை சழித லோம்பி யாற்ற - நும்கில்புக் கன்ன கல்லனை வதியி - னற்சேர்ந் தல்கி யசைத லோம்பி - வான்கண் விரிந்த விடியலேற் றெழுந்து - காண்குட் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மன்.

முறுவற்றிங்கண்முகவரங்கின்மேன்முரிந்துநீண்டபுருவக்கைக, னெறியின்வட்டித்துநீண்டவுண்கண்சென்றும்வந்தும்பிறழ்ந்துமாடப், பொறிகொள்பூஞ்சிலம்புமேகலைகளும்புணர்ந்தவின்னியங்களார்ப்பவேந்த, னறியுரடகங்கண்டான்பைந்தாரசலாந்துமாதர்நலங்குழைந்ததே.

இ - ள். வேந்தன், சிலம்பும் மேகலையுங்கூடிய வின்னியமார்ப்ப முறுவலையுடையதோர் திங்கள்போலு முகமாகியவரங்கிலே புருவமாகிய கைகளைச்சுற்றிக் கண்களாடத் தான் முன்பு அவளிடத்துக்கண்ட நாடகத்தினை மீட்டுங்கண்டான்; அப்பொழுது அவணலம் அவசமாய் நெகிழ்ந்ததென்க.

நெறியின் - அப்புணர்ச்சிக்காலத்து நிகழுமுறையானே. சென்று - செவியுறச் சென்று. அவன்றொழிலாற் சிலம்பும், அவடொழிலான் மேகலையுமார்ப்ப. அறியுநாடகமெனவே முன்புபுணர்ந்த தேசிகப்பாவை யென்பது பெற்றும். (உக௯)

நான்மருப்பின்மதயானே நறியபைந்தாமனாமடந்தையைத் தேன்மதர்ப்பத்தினே த்தாங்கவன் றிருவின்சாயனலங்கவர்த்தபி னூன்மதர்த்தவொளியேற்கண் ணார்பரவவிவ்வாறொழுமுகுமன்றே வானகத்துநிலத்துமில்லாவண்ண மிக்கமணிப்பூணிணன்.

நான்மருப்பென்பது யானையிரண்டினையுணர்த்திற்று. திரு - அழகு. தம்மை நோக்கினுருடம்பு மதர்த்தற்குக் காரணமான கண். வானிலுநிலத்திலு மில்லாதவ னென்றார், பிறன்றாரநச்சாத குணமுண்மையின்.

இ - ள். பூணிணன், இரண்டானே பக்கத்தேநின்று நீணாச்சொரிய நடுவே தாமரைப்பூவிலேயிருந்த திருமகனைத் தினைத்தாற்போலே யத்தேசிகப்பாவை நலத்தைதுகர்ந்தபின்பு, மகளிர் பரவப் பின்பும் அவன் இங்ஙனமொழுகாநிற்குமென்க.

* “வரிதுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப் - புரிநெகிழ் தாமரை மலரக கண் வீறெய்தித் - திருநயந் திருந்தன்ன” என்றாரபிறரும். இனி ஐராவதத்தின்மேலே பொய்கையாய்திற் றுமனையிலே யிருக்குந் திருவென்பாருமுளர். (உக௮)

வேறு.

நரம்புயீறிதத்தல்செல்லாநல்லிசைமுழவும்யாழு
மிரங்குதீங்குமுலுமேங்கக்கிண்கிணரிசிலம்பொடார்ப்பப்
பரந்தவானெடுங்கட் செவ்வாய்த்தேசி நப்பாவைகோல
வரங்கின்மேலாடல்காட்டியரசனைமகிழ்வித்தாளோ.

இ - ள். அத்தேசிகப்பாவை, புணர்ச்சியாகிய நாடகமொழிய நரம்பினேசையைத் தப்பாத முழவுமுதலியனவேங்கக் கிண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்ப அரங்கின்மேலே கூத்தைக்காட்டி யரசனை மகிழ்வித்தாளென்க.

“இடக்க ணினியா வலக்கண் குரலா - நடப்பது தோலியந் கருவி யாகும்.” என்றார். (உக௯)

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, அ.

கடற்புடைமன்னர் தம்மைக்காதலின்விடுத்துக்காமன்
 ரொடுத்தகோன்மார்பிற்றங்கத்தாமலர்க்கொம்புனனை
 வடித்தவின்னமிர்தினாரப்பருகலின்மழைக்கட்செவ்வாய்
 துடித்துவண்டுண்ணத்துங்குஞ்செந்தளிரொத்ததன்றே.

விடுத்து - விடுக்க.

இ - ள். கடலிருந்து நாடகங்கண்டவரசனாக் காதலோடேபோகவிடக் காம
 னம்பு அவனொஞ்சிலே தங்குதவின், அத்தேசிகப்பாவையை யமிர்துபோலேபருக,
 அவன் செவ்வாய் துடித்து மழைக்கண் வண்டுண்ணத் துங்குஞ் செந்தளிரை யொத்த
 தென்க.

வண்டு - அதரத்தில் வலவிற்குவமை; இல்பொருளுவமை. இசையுங்கூத்துங்
 காமத்திற்குத் தீபனமாகலிற் பின் புணர்ச்சிகூறினர். (உஉ௦)

இளைமையங்கழனிச்சாயலேருழுதெரிபொன்வேலி
 வளைமுயங்குருவமென்றோள்வரம்புபோய்வுனப்புவித்திக்
 கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கேழ்த்தெழுந்தீன்றகாம
 விளைபயனிநிதிற்றுய்த்துவிளைவேந்துறையுமாதோ.

பொன் - ஆகுபெயர். போய் - போக.

இ - ள். பூணகிய வேலிசூழ்ந்த இளமையாகிய கழனியிலே வீணவேந்து
 தன்சாயலாகிய ஏராலேயுழுது தன்வனப்பை வந்துகையினாலே அஃது இசையுங்
 கூத்துமாக நிறத்தெழுந்து பின்பு ஈன்ற காமமாகிய விளைவன்பயத்தை யவன்றான்
 இனிதின் துகர்ந்து உறையாநிற்குமென்க.

தோளாகிய வரம்பு சூழ்போகாநிற்கவுழுதென்க. தனதுசாயலான் வீணந்த அழ
 கைக்கண்டவளவில் காமவேட்கைவினைவித்தற்குக் கூத்தையும்பாட்டையும் நடத்துத
 விற்றிருந்தது காமமென்க. (உஉ௧)

இலக்கணையாரிலம்பக முற்றிற்று.

ஆ. கவி உ, ரூகாஅ.

விசயமாதேவியார் துறவு.

இ - ன். நெய் மிதாதேகிக்கப்பட்டுக் கோபத்தினைந்து போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு நினத்தவாயினின்றாக் கிறுதுவலையாகவிட்டு மண்ணுநீராடிப்பூவைக் கொண்டு வழிபடப்பட்டுப் பின்னும் புலவுநாறுதற்குக் காரணமான வேலையுடையோன், காரேந்தினவியிபோலுந்தியாகமுரசு முழங்கப் பூங்களை வளையாமற்கொடுத்துப் பானாக்காத்துச் செல்லுநாளிலே, பிறந்ததோர் செய்தி நாம் மேற் கூறுகின்ற தென்றரென்க.

* “வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற” என்று உழிஞையிலும், † “மாணர்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்” என்று பாடாண்டிணையிலும் கூறிய வாளினை வாகைத் திணையிற் கூறுது, ‡ “பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்” என்று வேலிற்கே வாகைகூறியது, காவற்ருழில் பூண்ட மாயோனை ம்படையும் போலாது அழித்தற்ருழி லோர்க்கே யுரித்தாய் முக்கட்கடவுளும் முருகனும் கூற்றமெந்தி வென்றிபெறுதற் குச் சிறந்ததென்பது பற்றியெனப் புறத்திணையிலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினை வியந்து மண்ணுரீராட்டின வெற்றியைக் கண்டோர்புகழ்தலிற் புகழ்வே லென்றார். இது சுட்டியங்காரன்பட்டபின் பகையரசரை வென்றமை கூறிற்று. (க)

விண்பாற்கடாவிஸக்கிமேகம்போழ்ந்துவிசும்பேபந்தி
மண்பாற்நிலகமாங்க்வாஸூத்தாங்குமணிமல்கிப்
பண்பாள்வரிவண்டுகேணும்பாடும்பொழிந்திண்டி
யெண்பாவிதந்தயாரந்தாற்கிணசுத்தகோயிலியன்றதே.

இ - ள். எட்டுக்கனம்மங்களினிங்கு யெட்டிக்குணங்களாலுயர்ந்தாற்குப் பொருந்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கங்.

† „ „ „ 1765.

+ „ „ „ 26.

தினகோயில், அரசனேவலாலே மேகத்தைப்பிளந்து இருகடனாயும்விலக்கி வான் மீனப்பூத்தாற்போல மணிகள் மல்குதலாலே விசும்பின்மேலாய் மண்ணிற்கோயில் கட்டுத் திலகமாய்ப் பொழிலாகியபிண்டிக்குள்ளே சமைந்ததென்க.

விசம்பு - தேவருலகு. வரி - பாட்டு. (உ)

அடிசுநிலங்கழீஇக்கருணையார்த்தவிளவானே
மடுவின்மதர்த்துணராவாழைத்தண்டிப்பலதுஞ்சு
நெடுநீர்க்கழனிசூழ்நியமஞ்சேர்த்திவிழவயர்ந்து
வடிநீர்நெடுங்கண்ணார்கூத்தும்பாட்டும்வகுத்தாரே.

நியமம் - ஆகுபெயரால் ஊராயிற்று.

இ - ன். மடுவின்கண்ணே யடிசிலாகருங் கலங்களைக் கழுவுதலாலே பொரிக் கறியை நுகர்ந்தவானே செருக்கிக் களாயேறவறியாவாய் வாழைத்தண்டின்மேலே பலவுந்துயிலுங் கழனிசூழ்ந்த ஊரை யிறையிலியாகவிட்டுத் திருநாளையுமியற்றிப் பரத்தையருடையகூத்தையும் பாட்டையுமுண்டாக்கினாரென்க.

அரசனேவலின் அமைச்சர் இயற்றுவித்தார். (ங)

அல்லியரும்பதமுமடகுங்காயுங்குளநெல்லு
நல்லகொழும்பழனுங்கிழங்குந்தந்தாவைதீர்த்தார்
கில்லையேகைம்மாறென்றின்பமெல்லாமலர்க்கீந்தார்
வில்லோன்பெருமாட்டிவிளங்குவேற்கல்விசையையே.

விசையை தானையுடன் தனித்துவாராமற் கூடப்போந்தமைபற்றி நவைதீர்த்தா ரென்றார். கைம்மாறில்லையென்று-அவர்கள் பொருள்கண்மேற் பற்றற்றவராதலின், அவர்செய்தவுதவிக்குத் தன்னாற்செய்யலாமுதவி யின்றென்றுகருதி. தான் கோயில் சமைப்பித்துப் பூசனைசெய்த பயனெல்லாம் அவர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தான்.

இ - ன். சச்சந்தன்ரேவியாகிய விசையை, அல்லிமுதலிய உணவைத்தந்து நவை தீர்த்தார்க்குக் கைம்மாறில்லையென்று சந்தாளென்க. (ச)

தனியேதுயருழந்துதாழ்ந்துவிழ்ந்தசுகமிகாட்டு
ளினியாளிடர்க்கியேமஞ்சேர்த்தியுயக்கொண்ட
கனியார்மொழியாட்குமயிற்றுகங்காம்பதநல்கி
முனியாதுதான் காணமொய்கொண் மாடத்தெழுதுவித்தான்.

இ - ன். அருளுடைமையின் எல்லார்க்குமினியாளாகிய விசையை, தன்னிட னாதீர்த்துத் தாயதப்பள்ளியிலேசேர்த்துப் பிழைப்பித்துக்கொண்ட தெய்வத்திற் கும் அஃதுறையுஞ் சுகமிகாட்டிலே கோயிலியற்றி மயிற்கும் எழுதுவித்தலைச்செய்தா ளென்க.

விசையை தனித்துவருத்தமுறுகையினாலே, பையப்பையவீழ்ந்த மயிற்குந் தானி ருக்கின்ற மாடத்தே தானெப்பொழுதுங் காணும்படி யெழுதுவித்தலைச் செய்தா ளென்க. மயிற்குமென்னுநான்காவது அச்சிறப்பைக் கொடுத்தாளென்பதனோடு முடியும். உம்மையிரண்டுஞ் சிறப்பு. (ரு)

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

அண்ணல்பிறந்தாங்கைஞ்ஞாற்றைவர்க்களந்தான்பால்
வண்ணச்சுவையமுதம்வையகநாளுக்கோவிர்தன்
வெண்ணெயுருக்கெய்வெள்ளமாகச்சொரிந்தூட்டப்
பண்ணிப்பரிவகன்றாள்பைந்தார்வேந்தற்பயந்தாளே.

தோழர் ஐஞ்ஞாற்றநால்வர்களுஞ் சேவகனுக்குமாக ஐஞ்ஞாற்றைந்துபிள்ளைகளுக்
குப் பாலளந்து. வண்ணவமுதம் - பருப்புச்சோறு. கோவிர்தன் - நந்தகோன்.

இ - ள். வசையை, சேவகன்பிறந்தவிடஞ் சூகிகாடாகக் கிடவாதபடி சாலையாக்
கிக் கோவிர்தன் அதற்குரியபுறம் நின்று நாடோறும் பிள்ளைப்பாலுமளந்து நெய்யை
ச்சொரிந்து அமுதத்தையுமுட்டப்பண்ணி அவ்வறம் வைகுளையினாலே பரிவை
யகன்றாளென்க.

பரிவு - இவ்விடத்துக் கூறியனவெல்லாஞ் செயதுமுடிக்கவேண்டுமென்று நினை
த்திருந்த வருத்தம் (சு)

தோடார்புனைகோதைசுநந்தைசேர்ந்துதொழுதானைப்
பீடார்பெருஞ்சிறுவனபயந்தீர்வம்மினொளப்புல்லி
நாடார்புகழானேநாணமொழிகள்பலகூறிக்
கோடார்குருகுநகைவளிக் கோடானைவிளக்கினான்.

புகழான் - வசையை, ஐ - அசை. விளக்கிட்டான் - சுந்தை. இது சுட்டுப்
பெயராம்.

இ - ள். வசையைச்சோந்து சுந்தைகோதை கையாற்றொழுதானையவ்வி
சையை புல்லிக்கொண்டு பின்னும் அவனைச் சிறுவன்பயந்தீர் அணித்தாகவம்மினென
நாணமுடையமொழிகள் பலகூறி விளக்கினுளென்க.

உலகம் பெருமைநிறைந்தற்குக் காரணமான சிறுவனை மீட்டும் நீர் பயந்திராத
லின் என்னிலு நல்லியையுடையோன்றலின் இதுநாணமொழியாயிற்று. இவளே
யிவ்வுலகைப் பிழைப்பித்தாளென்றலின், விளக்கினாமாயிற்று. (எ)

மறையொன்றுரைப்பனபோன்மலர்ந்துநீண்டுசெவியாய்வைத்
துறைகின்றலோடரிக்கணுருவக்கொம்பினெண்மரு
மிறைவியடிபணியவெடுத்துப்புல்லியுலகாளுஞ்
சிறுவர்ப்பயந்திறைவற்றெளிவிரென்றாடிருவன்னான்.

இ - ள். மலர்ந்து நீண்டு ஒருமறைமொழி கூறுவனபோலச் செவியிடத்தே
வாய்வைத்து உறைகின்ற கண்ணினையுடையவெண்மரும் வசையையடியைக் கொம்பு
பணிந்தார்போலப் பணிய, அவள் அவரையெடுத்துக்கொண்டு புல்லிச் சிறுவரைப்பய
ந்து தெளிமினென்றாளென்க.

எனவே யிருமைக்கும் பயன்கூறினாளென்க. இறைவன்-சருவக்கியன். முன்பு
திறுவையொப்பான். சிறுவரில் நால்வா உலகாளுதற்குரியரன்றேனுந் தங்குலத்தொ

பொங்குமணிமுடிமேற்பொலிந்தென்கோதைத்தொகையாகிக
கங்குற்கனவகத்தேகண்ணுட்டோன்றிவந்தீர்நீ
ரெங்கும்பிரியற்பிரேன்னாக்கண்கண்மலர்ந்திருந்து
கொங்குணறும்பைந்தார்க்கோமானிங்கேவருகென்றாள்.

முன்னர் “இறைவற்றெளிவீர்” என்றும், ஈண்டுப் பிரியற்பீரென்றுக்கூறினமை யார் பின்னர் என்னிடத்தேவந்து துறப்பீராக வென்றாளாயிற்று. (க)

இ - ன். ஏறணையான் அதுகேட்டுப் பலரேத்தச் சிங்கநடப்பதுபோல நடந்து சென்று முதற் பூவைத்தாவிய் பின்னர் விசையடியிலே தன்முடியைத்திண்பித்து இருத்தற்கஞ்சி மெய்ந்நடுங்கி யெனக்கு ஒல்லும்பணியடை யினி யெவ்விடத்தே யென்று வினாப் இரண்டு விற்குடைநீளம் அசலவிட்ட தய்கின்மேலே யிருந்தா னென்க.

பெருமான், னன்காணென்று மகடேஷுணாத்திறு. இவன்குறிய வறமெல்லாந்
தான்செய்து முடித்தலின், இன்னும் அவையுளவோயென்பதுதோன்ற எங்கோபணி
யென்றான். (௧௦)

கேள்வி.

கொற்றவிமகளை நோக்கிக்குறின ஓன்பதுங்கோக்
குற்றதுபிறதாக்கமுணர்த்தனையாயினு

[illegible]

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

மிற்றெனவுரைப்பக்கேண்மோவிலங்குபூண்லக்கன்மார்பிற்
செற்றவற்ச்செகுத்தவைவேற்சேவகசாமியென்றாள்.

உணர்ந்தனை என்பவெனமாறுக. ஆயினனுமென்புழி, ஆன் - சாரியை.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்த மகனைநோக்கித் தேவி யொருமொழிகூறினாள்; அஃ
தியாதெனின், சேவகசாமி! நுந்தந்தைக்குற்றதீங்கு பிறர்கூற வறிந்தாயென்று சொல்
லுவார்களாயினும் யான் இத்தன்மைத்தென்று கூறக் கேட்பாயாகவென்று கூறினா
ளென்க.

சாமியென்னுமொருமை தும்மென்னும் பன்மையோடுமயங்கிற்று. பூண்னை
யம், மாப்பிணையம், கட்டியங்காரணையும் ஒழிந்தோராயும்வென்ற வேலினைமுமுடைய
சேவகசாமியென்க. (கக)

க. நாகததால்விழுங்கப்பட்டநகைமதிக்கடவுள்போலப்
போகத்தால்விழுங்கப்பட்டுப்புறப்படான்புன்சொனாணை
னாகத்தானமைச்சர்நுண்ணூற்றோட்டியாலழுத்திவெல்லும்
பாகர்க்குந்தொடக்கநிலாப்பகடுபோற்பொங்கியிட்டான். (கஉ)

உ. நுண்மதிபோன்றுதோன்றுநுணுகியநுசப்பினுர்தல்
சுண்வலைப்படப்போழ்தேகடுகவையரவோடொக்கும
பெண்மையைப்பெண்மையென்றோப்பேருணர்வுடையநீரா
ரணணலைத்தெருட்டேற்றத்தமைச்சருமகன்றுவிட்டான். (கங)

ங. கற்சிறையழித்துவெள்ளங்கடற்சுவாயாங்குக்கற்றோர்
சொற்சிறையழித்துவேந்தன்ருளைமுலைதுறந்தல்செய்யான்
வற்சிறைகொண்டபோலும்புருவததுவளங்குலேந்த
ணற்சிறைப்பட்டுநாடுகரமுங்காவல்விட்டான். (கச)

ச. பிளிறுமும்மந்ததயானைப்பெருமகன்பிழைப்புநாடிக்
களிறுமென்றுமிழப்பட்டகவளம்போற்றகர்ந்துநில்லா
தொளிறுவேற்சுற்றமெல்லாமுடைந்தபிடுருவானுண்
வெளிறுமுனைத்திப்பிள்ளைச்சிரம்விளைதுலாமோ. (கரு)

ரு. ஸ்னைசலக்குயவனானின்மன்னையறுதுமுற்றிக்
கனைகுரலுருமினர்ப்பக்காலலனின்னவேண்டி
வினைமயிறபொறியினெண்ணைப்போக்கிவிண்ணிரும்பப்புக்கான்
புனைமுடிவேந்தபோவல்போற்றெனமயங்கியிழந்தான்.

இவையைந்துமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறுகின்றாள், பாம்பாலை தன்தொளிமறைக்கப்பட்ட மதி
யைப்போலப் போகத்தாலே தன்தொளிமறைக்கப்பட்டுப் புறப்படாணய்க் காமத்
தாற் கெட்டானென்று பிறர்கூறும் புன்சொற்குநாணாக. அதன்கண்டு இத்தீங்கைத்

தம்மறிவாலே வெல்லும் அமைச்சர், இங்ஙனதுண்ணியதுசுப்பினுந்தம் கண்வலைப் பட்ட பொழுதே அது பாம்புபோற் கொல்லுமென்றுகருதி, அண்ணலைப் பேருணர்வுடையரீரார் பெண்மையைப் பெண்மையென்றார்காணென்றுகூறிய பின்னும் துண்ணாற் றோட்டியாலழுத்தித் தெருட்டித்தலைத் தானுட்கொண்டு தண்ணெஞ்சைத் தெளிவியாதே வேந்தன் துணைமுலையைத் துறத்தல்செய்யானாய் வில்லைச் சிறைசெய்து வைத்தாற்போலும் புருவத்திடத்தே விளங்குங் கண்ணாகிய தப்பாதசிறையிலே யகப் பட்டுத் தீவினையாலே கூரியவறிவுபோன்றுதோன்றி நாட்டையுக்கரத்தையுந் தான் காத்தலைக்கைவிட்டுக் கட்டியங்காரண்கையிலே கொடுத்துப் பாகாதொடக்கவும் அவர்க்கு நிலலாத பகடுபோலே பொங்கியிட்டானாக, அதுகண்டவமைச்சரும் நீங்கிப்போயினார்; அவர்போக அப்பெருமகன் வெள்ளங்கற்சிறையழித்துக் கடற்செல்ல அவாலியாங்குக் கற்றோர் சொற்சிறையழித்துப் பிழைத்தபிழைப்பைச் சுற்றமெல்லானோக்கி அரசனுழைநிலலாதே கவளம்போற் சிதறியுடைந்துபோனபின் தானொருவனுமேயாவீனான்; அதனைக் கட்டியங்காரணுணர்ந்த ருயவனுன்போலே மன்னரைக்கீழுறுத்து அவர் தன்கற்றத்தாரானபின் வந்துருழ்ந்தார்ப்ப, அரசன் நினை யான்பெறவேண்டியென்னை மயிற்பொறியிற்போக்கித் தான் றுறக்கம்புக்கான். அந்நிலை யவற்குவந்தது, தீவினையைவித்திவைத்து அதற்குப்பின்னை நல்வினையாக வினைவிக்கலாமையிற்காண். வேந்தனே! நீயும் இத்தன்மைத்தாகிய காமத்தினைப்போற்றுவாயாக; இனி யான்றுறத்தற்குப் போவவென்றுகூற, அவனும் அதுகேட்டு மயங்கி வீழ்ந்தானென்க.

வெளிதுவித்தி வச்சிரம்வினைத்தல் - ஆமணக்குருட்டு ஆச்சாவாக்கலாகாதென்னும் பழமொழி. (க௬)

க. சீதநீர்தெளித்துச்செம்பொற்றிருந்துசுரந்தாற்றிதம்மான்
மாதரார்பலரும்விசுவார்த்தெழுசிங்கம்போலப்
போதொடுகலங்கன்சோரலெழுந்துபென்னாராமார்பன்
யாதெனக்கடிகண்முன்னேயருளியதென்னச்சொன்னான். (க௭)

உ. பிறந்துநாம்பெற்றவாணுளித்துணையென்பதொன்று
மறிந்திலம்வாழ்துமென்னுமவாவினுமுந்துகின்றங்
கறந்துகூற்றுண் ணுருள்குண்புதைத்தநங்கினல்லா
லிறந்தநாளாயாவர்மீட்பாரிற்றெனப்பெயர்க்கலாமோ. (கஅ)

ங. சுமைத்தயிர்வேயந்தசோற்றிற்றுய்த்தினிதாநம்மை
யமைத்தநாளென்னுநாகம்விழுங் உப்பட்டதனநங்க
ணிமைத்தகண் விழித்தன்ந்நயிறந்துபாடெய்துகின்ற
முமைத்துழிச்சொறியப்பெற்றாருதியம்பெரிதும்பெற்றும். (க)

ச. கடுவளிபுடைக்கப்பட்டகலாமழைக்குழாத்தினுமும்
விடுவினைபுடைக்கப்பாறிவீற்றுவிற்றாயினல்லா
லுடனுழைபழக்கமில்லையொழிமதியத்தெகாதல்
வடுவுடைத்தென்றுபின் னுமாபெருந்தேவிசொன்னான்.

இவைநான்குமொருதொடர்.

இ - ன். அங்ஙனம்வீழ்ந்த ஆரமார்பன் மாதரார்பலரும் பணிநீரைத்தெளித்துச்

[விசயநாதேவியார்துறவு.]

சாந்தாற்றியால் வீசதலாலே துயில்கொண்டெழுகின்ற சிங்கம்போலப் போதுங்கல முஞ்சோர வெழுந்து எனக்கு அடிகள் முன்பு அருளிச்செய்ததியாது? அதனை இப் பொழுது அருளிச்செய்யுமென்று கேட்க, அவனும், வாழ்தமென்னும் அவாவினுள் அழுந்தாநின்றும்; அங்ஙனமழுந்துகின்றநாம் பிறந்துஅறுதியாகப் பெற்றவாணுள் இவ் வளவென்பது கிறிதுமறிந்திலம்; அதனை நம்வாழ்வு இத்தன்மைத்தென அறியக்கூறிக் கூற்றுக் கறந்து உயினாயுண்ணும் அன்று இப்பிறப்பினைத் தப்புதற்குத் தவஞ்செய்யப் பெற்றிலேமெயென்று வருந்திவிடுத்தல்லலது அதனைச் செய்தற்குக் கழிந்த நாளி மீட்கவல்லாரொருவருமில்லை; அது நம்மால் மீட்கலாகாது; அக்கூற்று ஏவிய காலமென்னும்பாம்பு குறைவறச்சமைத்த கட்டித்தயிரால் வேய்ந்த சோறுபோலே நம்மை யினிதாகவைத்து துகர்ந்து பின்னர் ஒன்றாகவிழுங்கப்பட்டு இறந்துபாடெய்துகின்றநாம் இப்பொழுது அவ்விறந்துபாட்டினுடைய வழுகியவிடத்தே யிருந்துமுன்பு செய்த நல்வீனையாலே தினவுகின்றவடத்தே சொறியப் பெற்றாமாதலிற் பெரிதும் ஊதியம்பெற்றும்; இங்ஙனமிடம் பெற்றகாலத்துத் தவஞ்செய்யாதே நாமுஞ் சுற்றத்தின்மேல் நிகழ்கின்ற காதலேவிரும்புவேமாயின், அக்காதல் வடுவுடைத்து; அஃதென்னையெனின் காற்றடிக்கப்பட்ட மழைக்குழாஞ் சிதறுமாறுபோலச் சிதறிவிடுதற்குக்காரணமான தீவினை சிதறவடிக்கப்பட்டுச் சுற்றமெல்லாம் வெவ்வேறாய்ப் போவதல்லது கூடவுறையும் பழக்கம் அதற்கில்லை; ஆதலால் எம்மிடத்துக் காதலே நீயுமொழிவாயாகவென்று சொன்னான்; இங்ஙனஞ் சொல்லிப் பின்னுந் தேவி சில அறவுணாசொன்னாளென்க.

ஈண்டு உமைத்துழிச் சொறியப்பெற்றமென்பது-விழுங்குதற்கு வாய்க்கொண்ட காலஞ் சிறிதுபொழுது விழுங்காதிருக்கவும்பெற்றோமாதலின், ஈண்டுத் தவஞ்செய்து கோடுமெனவெழுந்த மனவெழுச்சிக்கண்ணே யதனை முற்றமுடித்துக் கொள்ளப் பெற்றேமென்றவாரும். என்றுசொன்னாளெனச் சீதரீரென்ற கவியோடு கூட்டுக. மதி, அததை, இரண்டுமகை. (உ௦)

வேறு.

ஈ. முருந்தினையதாமுறுவன்முற்றிழையார்சேரி யிருந்திளமைக்கள் ஞண்டிடை தெரிதலின்றிக் கருந்தலைகள்வெண்டலைகளாய்க்கழியாமுன்னே யருந்தவமுந்தானமுமாற்றுமினேகண்டிர். (உ௧)

உ. உடற்றும்பிணித்தீயுடம்பினுயிர்பெய்திட டுதித்துணர்வுநெய்யாகவாற்றறுவைபாகக் குடித்துண் ணுங்கூற்றங்குழல்பிரியாமுன்னே கொடுத்துண்மின்கண்டிர்குணம்புரிமின்கண்டிர். (உ௨)

ஊ. உழந்தாலும்புத்தச்சொன்றிட்டேததேற்றா திழந்தார்பலராவிடும்பைநீர்யாற்று ளமுந்துமாலப்பண்டியச்சிருமுன்னே கொளுஞ்சேவகூலியாக்கொண்டேர்மின்பாகிர். (உ௩)

பிறந்தவர்களுல்லாமவாப்பெரியராகித்
துறந்துபுகழ்வேண்டாரோர் துற்றவிழுமியா
ரறங்கரிதுசேய்த்தென்பதியாதுமறியாரேல்
வெறும்பொருளதம்மாவிடுத்திடுமினென்றார். (௨௪)

வேறு.

டு. முல்லைமுகைசொரிந்தாற்போன்றினியபாலடிசின் மகளிரேந்த
நல்லகருணையானுவாயும்பொற்கலத்துநயந்துண்டார்க
ளல்லலடையவடக்கிடுமினோட்டகத்தென்மயில்வார்க்கண்டு
செல்வநமரங்காணினையன்மின்செய்தவமேநினைமின்கண் டார். (௨௫)

கூ. அம்பொற்கலத்துளபாலமர்ந்துண் ணுவரிவையந்தோ
வெம்பிப்பசிறல்யவெவ்வினையின்வேறா யோரகல்கையேந்திக்
கொம்பிற்கொளவொசிந்துபிச்சையெனக்கூறிநிற்பாட்கண்டு
நம்பன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண் டார். (௨௬)

எ. வண்ணத்துகிலுடுப்பின்வாய்விட்டமூவதுபோல்வருந்துமல்கு
னண்ணாச்சிறுகூறையாகமோர்கைபாகமுடித்துநாளு
மண்ணத்தடகுரீஇயந்தோவினையெய்வற்றமூவாட்கண்டு
நண்ணன்மின்செல்வநமரங்காணல்லறமேநினைமின்கண் டார். (௨௭)

அ. மைதிரண்டவார்குமுன்மேல்வண்டார்ப்பமல்லிகைமென்மாலேகுடி
கைதிரண்டவேலேந்திக்காமன்போற்காரிகையார்முளச்சென்றாக்
கைதிரண்டிகண்டங்குரைப்பவோர்தண்ணேறியறிவிற்றள்ளி
நெய்திரண்டாற்போலுமிழ்ந்துநிற்குமிளமையோநிலையாதேகாண்.

இவையெட்டுமொருதொடர்.

க. இ - ன். மகளிர்சோந்தவிடத்தே யிருந்து இளமையாகிய கன்னையுண்டு அற
முதலியவற்றையறிதலின்றிப் பயன்படாமன் மூப்பதற்குமுன்பே யிளமைப்பருவத்
தே தவமுந் தானமுநிகழ்த்துமினென்றுசொன்னாளென்க.

கண்டரென்றது வினவொடுசிவனாதுநின்றதோரகை.

உ. இ - ன். வருத்துகின்ற நோயாகிய தீயையுடைய வுடம்பினுயிரைச் சோ
ருக முன்னேபய்துகொண்டு உணர்வை நெய்யாகக்கூட்டி ஆற்றலைத் துவையாகக்
குடித்து அதனை யுண்ணுங்கூற்றம் உடம்பை நிலைகுலைப்பதற்குமுன்னே கொடுத்துண்
மின்; நற்குணத்தை விரும்புமினென்று சொன்னாளென்க.

உயிர்போவதற்குமுன்னே உணர்வும், ஆற்றலும் தேய்தலியல்பு.

கூ. இ - ன். உடம்பாகிய சகடத்தை நடத்தும்பாகீர், அச்சகடத் தொழில்
செய்துவிருந்திப் பழகினாலும் புதியதோருயிராகிய அச்சைக்கொண்டுவந்திட்டு ஊர்த
லொண்ணதாகலான், அச்சகடத்தைத் தனக்கடைத்த காலமுள்ளவளவுஞ்செலுத்திப்

[விசாமாதேவியார்துறவு.]

பின்னரிழந்தார்பலர்; இனி யங்ஙனமன்றித் தனக்கடைத்த காலத்திற்குநடுவேயுந் தீவினையிடுகியால் உள்ளதாசிய லிடும்பையாகிய நீனாயுடைய ஆற்றிலே அச்சக டமழுந்தாநிற்கும்; அங்ஙனமழுந்தி யஃது உயிராகிய அச்சமுறிவதற்குமுன்னே யதனாற் கோடற்குநீலத்தை நமக்குப் பெறுபயனாகுக்கொண்டு அதனைச் செலுத் துமினென்று சொன்னாளென்க.

ச. இ - ன். பிறந்தமக்களெல்லாம் அவாப்பெரியராய்ப் புகழுவேண்டாராய் அதனைத் துறந்து துறப்படுவதோர் அவியையுமீயாராய் அறம் இத்தன்மைத்தென் பது சிறிதுமறியாராயின், அந்தஅவாப் பயனில்பெறுளாம்; அதனைக் கையிட்டுப் போகமினென்று சொன்னாளென்க.

அம்மா - ஐயோவென்னும் இரக்கக்குறிப்பு.

ரு. இ - ன். முல்லைமுகையைச் சொரிந்தாற்போன்று மெல்லியதாய் இனிய வடிவிலை மகளிடுக்க, அதனையுரும்பிப் பொரிக்கறி கருவியாகப் பொற்கலத்தே நாடோறுமுண்டவா சீவினையேர இவ்வாட்டகத்தே யடகையிடமினென்றுகூறியிர ந்துண்பானாக் கண்டிலைவததுஞ் செல்வத்தைநீனையன்மின்; நமரங்காள்! செய்கின்ற தவத்தையே நன்றாக நீனையென்று சொன்னாளென்க.

அம் - அசை.

சு. இ - ன். அப்பால் மனம்பொருக்கிப் பொற்கலத்திலுண்ணாத வரசன்றேவ், ஐயோ! தீவினையான் முன்னின்றதன்மை வேறுபட்டுப் பசுவெம்பி நல்கையாலே ஓரகலைக் கையிலேந்திக் கொம்புபேரலதுடங்கிப் பிச்சையிடமினென்றுகூறி சிற்பா னைக்கண்டிலைவத்தஞ் செல்வத்தை நச்சன்மின்; நமரங்காள்! அறத்தையே நச்சுமி னென்றாளென்க.

எ. இ - ன். துக்கிலையுடுப்பின் அழுவதுபோல் வருந்தாமல்கூலிலே பிறரணு காது அருவருக்குஞ் சிறுகூறை பொருநாகமும் ஒருகை யொருபாகமுமாக வுடுத்து மேனோக்கி யடகையுருவி யதனை யிடுவதொன்றின்மையான், ஐயோ! வினையே! நீ என்செய்தாயென்றுகூறி நாடோறும் அழுவானைக் கண்டிலைவத்தும், நமரங்காள்! செல் வத்தை நனுகன்மின்; தவத்தையென்குமினென்றுசொன்னாளென்க.

இதுகாறும் பொதுவாகக் கூறினான்.

அ. இ - ன். தமமையறிவிடத்தினின்றும் தாமேநீக்கிக் குழலிலே மாலையை யார்ப்பச்சுடி யேந்திக் காரிகையாமருளக் காமன்போற்சென்றார் பின்பு ஐதிரண்டு இருமுதலாலே யுமிழ்த்து தண்டையூன்றிநின்றற்குக் காரணமானஇளமை நிலையாது காணென்று சொன்னாளென்க.

கை - காம்பு. இது சீவகனைநோக்கிக்கூறினான்.

அறவுகாசுறினான் எங்ஙனங்கூறினாளெனின், இங்ஙனமிங்ஙனங் கூறினாளென எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

(௨௮)

வேறு.

என்றலுஞ்சுநத்தைசொல்லுமிறைவிதான் கண்டதையா
நன்றுமஃதாகவன்றேயாபினுமாகயானு

மொன்றினன்றுறப்பலென்னவொள்ளொரிதவழ்ந்தவெண்ணெய்க்,
குன்றுபோல்யாதுமின்றிக்குழைந்துமெய்யம்மறந்துநின்றுன்.

இ - ன். இறைவியிங்ஙனங்கூறினவளவிலே, அதனைத் தனக்கு உறுதியாகக்
கருதி பொருமொழிகூறுஞ்சுநந்தை, ஐய்னே! இவள்கருதியகாரியம் நன்றாயினுமாக;
தீதாயினுமாக; அதனை யானும்பொருந்தினேன்; இனித் துறப்பெனென்றுகூற, அது
கேட்டுச் சீவகன் ஏரிதவழ்ந்த வெண்ணெய்க்குன்றுபோலவுருகி மறுத்துச்சொல்லுஞ்
சொல் சிறிதுமின்றி நின்றானென்க.

கந்துக்கடன் முன்னேயிறத்தலிற் சுநந்தையைத் துறவுவிடக்கூகூறுதல் அற
னன்றென்று கருதுதலின், மறுக்குஞ்சொல் யாதுமின்றி நின்றானென்க, கந்துக்
கடனிறந்தமை இத்தொடர்நிலைச்செய்யுளுட் டேவர்கூறிற்றிலர், தகுதியின்றென்று
கருதி; துறவால் உய்த்துணரவைத்தார். (௨௧)

வேறு.

ஒருயிரொழித்திரண்டிடம்புபோவபோ
லாரியனெழியவங்கெளவைமார்கடாரு
சீரியதுறவொடுசின்கையேற்றா
மாரியின்மடந்தைமார்கண்காவார்ந்தவே.

இ - ன். உடம்பையொழித்து உயிர்போமாதென்றி யோருயினைக்கைவட்டு இர
ண்டிடம்புபோந்தன்மைபோலே சீவகனிருப்பத் தாய்மாரிருவரும் முன்பு தாநின்ற
நோன்பிற் சீரிதாகிய துறவையுட்கொண்டு சில்கையிலே யேறிப்போயினா; அங்
கிருந்த தேவிமார்கள் கண்கள் மாரிபோல நீர்வடிந்தனவென்க. (௩௦)

நன்மயிற்பொறியின்மேற்போயநாளினும்
புன்மையுற்றமுதரன்மயங்கிப்பூப்பரிந்
திந்நகர்காஸ்பொருகடல்நெங்கணு
மன்னனிலாகுலமயங்கிற்றென்பவே.

இ - ன். இந்நகரெவ்விடமுஞ் சசுந்தன்பட்டநாளினுங்காட்டிற் புன்மையுற்
றப் பூப்பரிந்த காஸ்பொருகடல்போலே யழுகிறதரன்மயங்கிப் பின்னர்ச் சீவகனைப்
போலே கையறவிலே மயங்கிற்றென்க.

என்ப - அசை.

(௩௧)

அழுதுபின்னணிநகர்செல்லவாயிரந்
தொழுதகுசிலிகைகள்சூழப்போயபி
னிழுதமையெரிசுடர்விளக்கிட்டன்னவள்
பழுதில்சீர்ப்பம்மைதன்பள்ளிநண்ணினாள்.

கடர்-ஒளி. விளக்கிட்டன்னவளாகிய பம்மை; என்றது-பிறப்பாகிய இருளைப்
போக்கி வீடாகியவொளியைப் பரப்புதற்குஉரியளென்றவாறு.

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

இ - ன். நகர் பின்னையழுதுசெல்லத் தன்னைத் தொழத்தக்க சிலிகைகள் ஆயிரஞ்சூழத் தான்சென்று பம்மையிருக்கின்ற பள்ளியைச் சேர்ந்தாளென்க.

ஆயிரஞ் சிலிகையிற்போகிய மகளிருந் துறப்பதற்கு ஒருப்பட்டிப் போயின ரென்றுணர்க. (௬௨)

அருந்தவக்கொடிக்குழாஞ்சூழவல்லபோ
லிருந்தமப்பகர்வுழியிழிந்துகைதொழு
தொருங்கெமையுயக்கொண்டினடிகளென்றனள்
கருங்கயனெடுந்தடங்கண்ணியென்பபோ.

இ - ன். அவள் தவத்திழைக்கையுடைய மகளிர்திரளாகிய புறவிதழ் சூழ்ந் திருப்பத் தான் நடுவே யல்லிபோலவிருந்து அறங்கூறுகின்றவிடத்தே தேவியிழிந்து சென்ற கைதொழுது, அடிகளே! எம்மையெல்லாஞ் சேரப் பிறவிக்கடவினின்றங் களாயேற்றுவிடாக வென்றுள்ளென்க

முன்பு கயல்போலுங்கண்.

(௬௩)

வேறு.

ஆரமுன்பு விரியன் னவருந்தவமரிதுதானஞ்
சீர்கெழுந்லத்துவித்திச்சீலநீர்கொடுப்பிறநீதென்
பார்கெழுநிலத்துணறிப்பல்புகழீன்றுபின்றா
றாகெழுதேவரின்பந்தையலாய்வினைக்குமென்றாள்.

முளரி - யிறகு. நீத்தேனையுடைய தாள்.

இ - ன். தையலாய்! அருந்தவம் முளரியிலழல்போலக் கொடியவாதலால், நின் கரு மேற்கோடலரிது; அதனைக் கைவிட்டுத் தானத்தினை யைம்பொறியும்வென்று அவாவற்றவிடத்தேவித்தி யதுமுனைக்கும்படி சிலமாகியநீனா யெப்பொழுதுங் கொ டப்பின், அஃது உத்தரகருருவிலேமுனைத்துப் புகழையின்று பின்பு தேவரின்பத்தை வினைத்துவிடுமென்று கூறினாள்.

தானப்பயனாப் போகபூரியிலேபிறந்து ஆண்டென்ன துகர்ச்சியையெய்திப் பின் தறக்கம்பெறுவரென்றுள். (௬௪)

அறவுநாபன்னைக்கேட்டுமடி கண்மற்றெமக்குவல்லே
துறவுந்நருளுசென்னத்தூங்கரிழைத்துமேலா
னறவிரிதாமநாற்றிவானகம்விதானித்தாய்ந்து
திறவிதிற்த்விசுநூபந்திருக்கடர்வீலக்கிடாரே.

இ - ன். தேவி யதலைக்கேட்டு, அடிகளே! அறவுநா பின்னைக்கேட்டும்; இப் பொழுது துறத்தலைத் தந்தருளுவீராகவென்ன, ஆங்குள்ளதவமகளிரும் துறவுக்குச் செய்வனவற்றையாராய்ந்து நகரைக் கொலத்தைச்செய்து தாமத்தைநாற்றி வானகத் தை மேலே விதானித்து நன்றாகத் தவிசையுந் தூபத்தையம விளக்கையுமிட்டா ரென்க. (௬௫)

வேறு.

பாலினுற்சீறழிகமுவிப்பைந் துகி
 னூலினுலியன்மன்னுனித்தவெண்மைய
 காலனைக் கண்புதைத்தாங்குவெம்புலை
 மேல்வளாய்விக்கினுர்விநியினென்பவே.

மெல்லிதாகதுற்ற வெண்மையுடையதால்; எனவே பட்டாகாதாயிற்று. முன்பு காலனைக் கண்புதைத்தாற்போல வெவ்வியமுலை கண்புதைத்தல் - அவன்கொலைத் தொழிலை மாற்றுவித்தல்.

இ - ள். அவற்றையிட்டபின் ஆகமலிசியாலே சீறழியைப் பாலாற்கமுவி தூலாலியன்ற கோடித்தகிலை முலைமேலே சூழ்ந்து விச்சிஞ்ஞென்க.

இஃது இருவர் தீக்கையுங் கூறிற்று. (௩௬)

தேனுலாமாலையுங் ளனுஞ்சிந்துபு
 பாணிலாகாதிரனவம்மென்பபுதுக்
 றுனுலாய்தகடபுலைமுறமுஞ்சூழ்த்தரோ
 வேணிலாவ்வுருநெறிவெண்முன்வந்தினு.

இ - ள். மாலையையுங் கலத்தையும் வாங்கிப்போசுட்டிப் பாரப்போன்ற ஒளிய ன்வாகிய துகிலுலாவ முலைமுற்றத்தைச்சூழ்ந்து காமன்வரும்வழியை முள்ளாலடை த்தாரென்க.

வெண்கிலாதலின், வெண்முளென்றா. இஃது ஒழிந்தமகளிருடைய தீக கைகூறிற்று. (௩௭)

முன் னுபுகிழ்த்திசைநோக்கியொய்மமலர்
 நன்னிமத்தவிசின்மேலிருந்தநங்கைம
 ின்மயிருகுகியளிநுந்ததோனைய
 பன்மயிற்சூழாமொநதார்பாவைமாராளே.

இ - ள். தவிசினிப்பொருத்தி யதன்மேலே செங்குநோக்கியிருந்த தாயரிரு வரும், அல்லாதமகளிரும் மயிருகுத்தந்திருந்த மயிற்சூழி யொத்தாரென்க.

தோசையவாகிய மயில் (௩௮)

மணியியல்செட்டெச்சிவகருடைய னுறு
 லணியிருங்கூந்தலையெளவைமார் கடார
 பணிநிலர்பறித்தகனர்பரமன்சொன்னிநூற்
 னுணிபொருள்சிந்தியாத்துறுத்தல்மேயினு;

மணிபாலியன்ற சீபபிட ஆகப்பொருமற் சுவக்குநதலைச் சோந்தகூந்தல்.

இ - ள் இறைவன்கூறிப் புகழ்மதிந் துண்டம்ப்பொருளைச் சிந்தித்துத் திறத்த லைச்செய்ய மேலிலவர்கூந்தலை ஆரியாங்குணிகடாப ஒன்றிந்முழில்லாராய்ப் பறித்தாரென்க.

(௩௯)

விசயமா தேவியா ! துறவு.

கன்னியராஜிராஜாயபொற்கொம்பனா
பொன்னியறபடலிகையேந்திப்பொன்மயி,
கன்னிவம்படாமைமேயுபடகுகிங்கைமார்
தொன்மயிருகுததகன்மயில்நேறென்றனா

இ - ன். அங்குதான் பற்றித்த அழகிய மயிலினைக் கொம்புநூலாய் கன்னியராயிற்
வா பள்ளியிலேயே மாறப் பட்டவையெனப் போதிக்கொண்டுப் பாய அடக்கி, அநங்கனை
மாறப் பட்ட மயிலையுருத்த மயிலிற்றே னுனற் றென்க

அடக்கம், கீது பிறவி'ன்கொண்டது

(50)

பெரிய குடிசை நுழைந்தபொழுது பூங்கொண்டி
 வெளியே மெட்டுகளின் கருணைகள் வானத்தைத்
 தாண்டி வட்டவழியில் வானத்திலேயே மறினா
 முடிவற்றவற்றைத் தவறாமல் தழுவினா

தவமடிக் குடிலுக்குப் பதிலாகவே மையிற் கொட்டித் தீர்த்த உவமத்தான் பல்லுமி கரும்புகள் தன்மங்களைச் சரமம் உணையாறு அவ்வுயிர்களுக்கு அருளைப்பரப்பின்

இ - ள் அடியனம் இவ்வழியாகப் பருகிவாசன் பொருத்த
தைப் பெறத்தாரிடி மண்ணை முததுயிர் காணுதலோடு எழுதம்பையெண்ணி
றந்த குறுகனாபுல நின்றகத பரப்பித் தவச்சைப்பெண்ணுரைநை ' (சுக)

பக்திபஞ்சாயாதித்யசுயம்பொருட்டலவசவ
 ிந்நதபஞ்சாயாதித்யசுயம்பொருட்டலவசவ
 லந்நதபஞ்சாயாதித்யசுயம்பொருட்டலவசவ
 தக்திபஞ்சாயாதித்யசுயம்பொருட்டலவசவ

[illegible]

6. 2

ஆலேமங்குலம் ரிபான்மோசுக் கர் யான்டாயமமா
நீலவெளிகடல் பதானேநிர்நதுஞ்சுசுமபடமன்ன
சிலமநாநாநுமேதக்ச்சென்முசீபெருகவாழுக
யிலமநாபடநெரிப்பததெழின்முதகீட்டனவே.

தி - ன் தலவகைபண்டமய பரதநுபூனகசமயபமணன்னு இது சிலமல
நாயகதிகசென்று வாழ்தது மலாடேதம பரததிக தன்னுமையகசோததின
னெனக. (சுந)

க. கடியவைமுன்புசெய்தேன்கண்ணினுற்காணச்சின்ன
எழுகளிந்கரினுள்ளேயுழைகெனவண்ணைக்கூற
முடிசெழுமன்னற்கொன்றுமறுமொழிகொடாதுதேவி
படிமம்போன்றிருப்பநோக்கிப்பம்மைதான்சொல்லினுளோ. (சச)

உ. காதலனல்லேநீயுங்காவலநினக்கியாழு
மேதிலமென்றுகண்டாயிருந்ததுநகையென்னத்
தாதலந்தாமமாற்பனுரிமையுந்தானுமாதோ
போதவிழ்க்கண்ணிரீர்த்துப்புனல்லரப்புலம்பினுளோ.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அண்ணல், முன்பு நம்மைக்காண்டற்குவேண்டும் நல்வினையையா
தேன் கண்ணுலே யெப்பொழுதிங்காணும்படி அடிகள் இந்நகரினுள்ளே யுறையீராக
வெனக்கூற, அவற்கு வசியை யுத்தரஞ்சொல்லாது பாவைபோன்றிருந்தாளாக, அத்
தன்மையையோக்கிச் சொல்லிடத்தாளாகிய பம்மைதான், நீயும் எம்மாத் காதலிக்கப்
படுமவனல்லே; காவல! நினக்கு யாங்களுஞ் சுற்றமல்லமென்றுகாண் நங்கையிருந்ததெ
ன்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் நேவிமாருந்தானுமாக அழுதானென்க (சரு)

ஏதிலனாயினுலுமின்றவந்தம்மறத்தேநோக்கக்
காதலனடிகளென்னக்கண்களின்துருகிக்காசின்
மாதலுமகளிரெல்லாமாபெருந்தேவியானா
யேதமொன்றில்லைநம்பிக்கின்னுரைகொடுமினென்றார்.

இ - ள். அங்ஙனமுதவரசன், அடிகளே! யான் நேவிக்குச் சுற்றமன்றோனும்
இறைவரந்தைத் துணிந்துநிற்கின்ற நிலைமையைப்பார்க்க அதனை காதலிக்குந் தன்
மையை யுடையேனென்றுகூற, தவமகளிரெல்லாம் மனமுருகிக் கண்ணோட்டஞ்
செய்து தேவியானா இனி மறுமொழிகொடுத்தலால் வருங்குற்றமின்று; நம்பிக்கு
மறுமொழி கொடுமினென்றாரென்க. (சக)

தினாவனையிப்பியின் திருமணியாரமாட்டின்
வனாவளர்சாந்தமார்த்தவைரக்குன்றையதிண்டோள்
வினாவளர்கோந்தவேலோய்வேண்டியவேண்டினெமென்
றுனாவளைத்துணைப்பக்காளையுள்ளகங்குளிர்த்துசொன்னான்.

இப்பியின்வாரம்; மீணிக்கங்கலந்து கோத்தவாரம். கோதையையுடைய
வேல்.

இ - ள். அதுகேட்டதேவீ, மார்பினையுந் தோளினையுமுடைய வேலோய்! நீ
விரும்பினகாரியங்களை யாமும் விரும்பினெமென்று உனையை வலியுபெழுப்பிக்கூற,
அரசன் மனமெழுந்து ஒருமொழி கூறினென்க.

வேண்டியவென்றபன்மை-உறைகவென்றதும், காதலனென்றதும். (சுடி)

அடிகளோ துறக்கவொன்றுமுற்றவாயா துமல்லல்
சுடுதுயரென்கட்செய்தாய்கநத்தைநீயெனவையல்லே

[விசயமாதேவியார்துறவு.]

கொடியைநீகொடியசெய்தாய்கொடியையோகொடியையென்ன
விடருற்றோர்சிக்கந்தாய்முனிஞ்ஞந்தமுகின்றதொத்தான்.

இ - ள். அவன் எங்ஙனங்கூறினெனின், அடிகள் என்னிடத்து ஒன்றும் வருத்தமுற்றவரல்லர்; ஆதலான், அவரோ துறக்க; சுந்தாய் வருந்திவளர்த்தலின், நீயே யெனக்குத்தாய்; இதற்குமுன்னர் யாதும் கொடியையல்லையாயினும் துறந்தாயாதலின், என்கட் சுமையார் செய்தாய்; அங்ஙனஞ்செய்தநீ மிகவுந் கொடியை கொடியையென்று கூறுதலைச்செய்து சிக்கந் துன்பமுற்றுத் தாய்முன் இருந்தமுகின்றதன்மையை யொத்தானென்க.

(சஅ)

சென்றதோசெல்கவிப்பாற்றிநாமகளையநநீநை
யின்றிவழிப்பயானின்னரசுவந்திருப்பேனாயி
னென்றெனக்கொழியும்மாபழியெனநிலங்குசெம்பொற்
குன்றனாஞ்ஞரிப்பக்கூறிககோயில்புக்கருளுகென்றான்.

இ - ள். அது கேட்ட சுந்தை, தன்களவணையிழந்து புதல்வனரசை யுவந்திருந்தாளென்று இதற்குமுன்னர் உலகத்துநிகழ்ந்தபழி நிகழ்ந்தேபோக; இனி நங்கையாகிய இவள் இன்று துறப்ப யான் இன்னும் நின்னரசை யுவந்திருப்பேனாயின், கேளாய்; இப்பாற்பிறக்கும்பழி யென்றுதான் எனக்குப்போவது; போகாமை நீயே யறிதியென்று அரசன்மனங் குளிரப்பக்கூறி, இனிக் கோயிலிலேபுக்கு உலகத்தைக் காப்பாயாகவென்றாளைன்க.

(சக)

பந்தட்டவிரல் னாத்தம்படா முலைகிழித்தபைந்தா
நந்தட்டன்றறண்ணோக்கிநங்கையா ரடிகள் சொன்னா
நொந்திட்டிமுனியவேண்டா துறந்திலதும்மைவென்னக்
கந்தட்டினிதினோளான்கற்பகமலர்ந்ததொத்தான்.

பந்தட்ட - பந்தைவருத்தின.

இ - ள். சுந்தை யங்ஙனங்கூறினபின்பு, நங்கையாராகியவடிகளும் நந்தட்டனோக்கி, தும்மையாந்துறந்திலம்; அதனாலே நீநொந்து வெறுக்கவேண்டாவென்று சொன்னார்; அவனுங்கேட்டு மகிழ்ந்தானென்க.

(ரு0)

துறந்தவிரநங்கைமார்தந்தாமலரணையபாத
முறைந்தவென்சென்னிப்போதின்மிசையவென்றொப்பவேத்துக்
கறந்தபாலணையகந்திக்கொம்படித்துருவப்பைப்பூண்
பிறங்குதாரமார்பன்போந்துபெருமணக்கோயில்புக்கான்.

இ - ள். அவன்மகிழ்ந்தபின், அரசன் இந்நங்கைமாருடையபாதம் என்சென்னியிறுறைந்த போதின்மிசையனவென்று அவருறைகின்றதன்மைக்குப் பொருந்த வாழ்த்திப் பால்போன் மிகவுந்தாய கந்தியாகியகொம்பு இவர்களைப்பிரக்கும்படிசேர்த்திப் பள்ளியினின்றும் போந்து கோயில்புக்கானென்க.

(ருக)

வடிநினைநெழியகண்ணார்மாமியார்விடுப்பவேகிக்
கடிநினைசிவிகையேறிக்கதிர்மலர்க்குடைபிள்செல்ல
வுடைதினைப்பரவையன்னவொளியுவேம்மறவாகாப்பக்
கொடிநினைக்கோயில்புக்தாரக்குக்குமக்கொடியனரோ.

கடிச்சிவிகை - வனாவின்னையுடையகிவிகை; என்றது - ஐரகனும் நேவியர்குலங்
கட்கேற்ப இவ்வாறு செல்லற்குரியவென்று முன்போதற்கும் பின்போதற்கும் வனா
யப்பட்ட சிவிகையென்றவாறு; *“ஏற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு - முரிமை
கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற் - பெருமையிற் தீரியா ‘வன்பின் கண்ணும்’ என்றா
கற்பியலின்கண்.

இ - ன். கொடியனாராகிய வடுவகாநினாயன்னகண்ணார்மாமியார் விடுப்பப் பள்
ளியினின்றும்போய் நினாத்தகிவிகையிலேயேறிக்குடை பின்னே செல்ல மறவாகாப்
பக் கோயிலிலே புக்காரென்க. (நிஉ)

. வேறு.

முழுதலகெழிலேகதுழரிவேற்றானைன்னன்
* நெழுதகுபெருமாட்டி தாமணிப்பாவையன்னன்
பொழிதருமழைமொக்குட்போகமவிட்டாசைநீக்கி
வழிவருதவமெய்திவைகிளமெய்வமன்னன்.

பாவையன்னனென்றா, ஐம்பொறியால் துகாதற்குரியனவற்றை துகராதிருந்
தமைநோக்கி.

இ - ன். முன்பு அருத்தியென்றுதொழக்கக எழிலை யுலகமுழுதுமேத்துஞ்
சச்சந்தன்பெருமாட்டி, பாவையன்னன், தெய்வமன்னன், அவன் மழைமொக்குள்
போலும் போகத்தைத் தீதென்றுநீக்கி ஆசையையுநீக்கி வீட்டையெய்தும் வழியிலே
வருகின்ற பரமாகமத்திற்குந்நிய தவத்தையெய்தித் தங்களுளென்க.

எனவே ஒழித்தோர்கூறியதவங்கள் வீடுபேற்றிற்கு வழியல்லவாயின (நுக)

விசயமாகேவியாதுறவு முற்றிற்று கவி, நுக.

நீர் வி லை யா ட் ட ணி.

உடைதினைமுத்தஞ்சிந்தலோசனிக்கின்றவன்னம்
படர்கதிர்ந்திங்களாகப்பரந்துவான்னூததென்னு
வடர்பினியவிழுமாம்பலிலைகடற்கானற்சேர்ப்பன்
குடைகெழுவேந்தற்கிப்பாலுற்றதுகூறலுற்றேன்.

இ - ன். முரிசின்றகினை முத்தைச்சிந்துகையாலே யதற்குவெருவிச் சிறை
யடிக்கொள்கின்றவன்னன் திங்களாகக் கடல் வானாக அதுசிறிதினமுத்தம் அவ்வான்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சு.

[நீர்வீணையாட்டணி.]

மீனப் பூத்ததாகவுட்கொண்டு பகலே இதழ்பிணித்த பிணியலிழும் ஆம்பலலைகின்ற
கடற்கானலையுடைய சேர்ப்பனாகிய வேந்தற்கு இப்பாற்பிறந்த செய்தியைக் கூறலுற்
றேனென்றாரென்க. (௫௪)

க. துறவின்பாற்படர்தலஞ்சித்தொத்தொளிமுத்துத்தாம
முழைகின்றவருவக்கோலச்சிகழிகைமகளிரின்பத்
திறைவனைமகிழ்ச்சிசெய்துமயக்குவானமைச்சரெண்ணி
நிறையநீர்வாவிசாந்தங்கலந்துடன்பூரித்தாரே. (௫௫)

உ. நீரணிமாடவாவிநேரம்புணைநிறைத்துநீணீர்ப்
போரணிமாலேசாந்தம்புணைமணிச்சிவிறிசுண்ணம்
வாரணிமுலையினர்க்குமன்னற்கும்வகுத்துவாவி
பேரணிநொண்டவிநீரிறைவகண்டருளுவென்றார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

முத்துத்தாமத்தையுடைய சிகழிகை.

இ - ள். அமைச்சர், இறைவன் துறவின்பாற்சேறற்கஞ்சி அக்கருத்தைப்
போக்குதற்குரிய மகளிர் நீரிடத்துப் போர்செய்தற்குத் தம்மிடத்தேகொண்ட அணி
யின்பத்தாலே முன்னர் அவனை மனமகிழ்ச்சிசெய்து பின்னர் இன்பத்தே மயக்குதற்
கெண்ணி, நீரைச் சாந்துடனேகலந்து வாய்நிறையப் பூரித்தார்; அங்ஙனம் பூரித்த
மர்டத்தையுடைய நீரணிவாவியிலே நொய்யதெப்பகனையுநிறைத்து அழகிய மாலே
முதலியவற்றையும் மகளிர்க்கும் மன்னற்கும் படைக்கலமாகவகுத்து இந்நீர்வாவி
யை, இறைவனே! கண்டருளுகவென்றாரென்க. (௫௬)

கணமலையரசன்மங்கைகட்டியங்காரனாகப்

புணைமுலைமகளிரெல்லாம்பவித்திரன்படையதாக .

விணைமலர்மாலேசுண்ணமெரிமணிச்சிவிறியேந்திப்

புணைபுறந்தழுவித்துநீர்ப்போர்த்தொழிறொடங்கினாரே.

வேறோபகையரசைத் தாங் கேட்டறியாமையானும், கட்டியங்காரன்கொடு
மை யிக்காலத்துத் தம்மனத்து நிகழ்தலானுங் கட்டியங்காரனாகவென்றார். -

இ - ள். அவ்வமைச்சர் வாய்யைக் காட்டின்பின்பு, தேவியரிற் காந்தருவாத்
தை கட்டியங்காரனாக, ஒழிந்த மகளிரெல்லாம்அரசன்படையாகப் படைவகுத்து,
மாலேமுதலிய கருவிகளையேந்தி, புணையின்புறத்தைத்தழவி, நீர்க்கண்ணே போர்த்
தொழிலைத் தொடங்கினாரென்க. (௫௭)

தூமலர்மாலேவாஸாச்சுரும்பெழப்படைத்துந்தேன்சோர்

தாமரைச்சதங்கைமாலேசுக்கரமென்னவீழ்த்துக

காமருகணையமரக்கண்ணிகளொழுக்கவிட்டிங்

தோமரமாகத்தொங்கல்சிதறுபுமயங்கினாரே.

தேன்சோர்தாமரை - கைகள்.

இ - ன். அங்ஙனம் போர்தொடங்கினமகளிர், கையாலே மாலையை வாளாக வோச்சியும், ஒருதலைச் சதங்கைமாலையைப் பாருவனையமாகவெறிந்தும், கண்ணிகளைக் கணையமாக முன்னே மிதக்கவிட்டும், பரியமாலையைத் தண்டாகச் சிதறாநின்ற தம்மிற் கலந்தாரென்க. (௫௮)

க. அரக்குநீர்ச்சிவிறிபேந்தியாயிரந்தானாசெல்லப்
பரப்பினாள்பாவைதத்தைபைந்தொழி மகளிரெல்லார்
தரிக்கிலராகித்தாழ்ந்துதடமுகிற்சூளிக்குமின்போற்
செருக்கியடுங்குகள்சேப்பச்சீதநீர்மழங்கினரே. (௫௯)

உ. தானகமாடமேறித்தையலார்ததும்பப்பாய்வார்
வானகத்திழியுந்தோகைமடமயிற்சூழாங்களொத்தார்
தேனினமிரியத்தெண்ணிர்சூளித்தெழுந்திருவினன்னர்
பான்மிசைச்சொரியுந்திங்கன்பனிக்கடல்முனைத்தொத்தார். (௬௦)

ங. கண்ணிகொண்டெறியவஞ்சிக் காமளந்தசைநதுசோர்வார்
கண்ணமுஞ்சாந்தும்விழக்கொழுதனிரந்துநிற்பா
ரொண்மலர்மாலையோச்சவொசுநதுகண்டிழுவொல்கி
வெண்ணெயிற்சூழைந்துநிரபார்வேர்களுராயினரே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. அரக்குநீர் - இங்குவிசங்ககாத்தநீர். வெண்முகிலின்மறையமின்போல்.

உ. தானகமாடம் - விகாரம்; நீரகத்துச்செய்த பலநிலங்கையுடைய மாடம்
பால் - பால்போலுமொளர்.

ங. காறளர்ந்து அசைந்து - நின்றநிலைகுன்று நின்றது. கண்பிறழ்வொல்கி-
கண் பிறழ்ந்துபார்க்கும்படி. யொதுங்கி.

இ - ன். அங்ஙனம் இரண்டுபடையங் கலந்தபின்னாத் தத்தை சிவிறியை
யேந்தி யாயிரந்தானையை முன்னர்நின்ற மகளிர்மேலே செல்லவிட்டாள்; அதனைத்
தையலாரெல்லாரும் தரிக்கமாட்டாராய்க் குறைந்து கண்சிவப்ப நீரிலேமூழ்கினர்;
அங்ஙனமூழ்கி யதனுட் சிறிதபொழுது உறைதலாற்றாராய் மாடத்தேறிப்பாய்வார்,
மயிற்றிரையொத்தார்; அதனுட் சிறிதபொழுது உறைந்தெழுந்திருவினன்னர்,
தமது முகத்தோன்றியபொழுது திங்கன் கடலின்முனைத்த தன்மையொத்தார்; இங்
ஙனமிவர்கள் குறைந்தபின், பின்னேவந்துபொருத வேர்கண்ணர், அவள் அதனை
நீக்கிக் கண்ணிகொண்டெறிய அஞ்சிச் சோர்வார்; கண்ணமுஞ்சாந்தும் வீழுவெறிய
இரந்துநிற்பார்; மாலையையோச்சக் குழைந்துநிற்பாராயினரென்க. (௬௧)

கூந்தலெபொருகையேந்திக்குங்குமத்தானாபாயப்
பூந்துகிலொருகைத்தாங்கிப்புருமிடங்காண்டல்செல்லார்
வேந்தனைச்சரணன்றெய்தவிய்முறுதுயரநோக்கிக்
காய்ந்துபொற்சிவிறியேந்திக்கார்மழைபொழிவதொத்தான்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமாயபின்பு, தத்தை மீண்டுந் சிவிறியையேந்தி

[நீர்வினாடிட்டணி.]

வேந்தனருகே யணியாகநின்றமகளிர்மேலே லிட்ட சூழ்கும்பதாரா யவர்கண்மே
லேபரக்க, அவர்கள்அதற்காற்றாருதே கூந்தலை யொருகையாலேயேந்தித் துதிலை
யொருகையாலேயேந்திப் புகுமிடங்காணாராய் வேந்தனைச் சரணென்றுசேர, அவ
னும் அவர்கள்வருத்தத்தைப் பார்த்துக் காய்ந்து சிவிறியையேந்திக் கார்தான் மழை
பொழியுத்தன்மையை யொத்தானென்க. (சுஉ)

யீக்கினுன்றுரைவெய்தாச்சந்தனத்தளிர்நன்மலை
யோக்கினூர்ண்ணிசுண்ணமுட. ந்றினாருருவச்சாந்திற்
பூக்கமழ்துகிலுந்தோடொலையுஞ்சொரியப்போதோற்
றாக்கியவங்குடன்சேனையாறலாறுயிறறன்றே

இ - ன். அங்ஙனம் பொழிந்தபின்பு, தத்தையைச் சூழ்ந்தமகளிர் சந்தனத்தளிர்
விரிய மாலையை யோக்கினூர் ஓச்சிப் பின்னும் கண்ணியாலுஞ் சுண்ணத்தாலுஞ்
சாந்தாலுமெறிந்து அவனையுடற்றினா, அவனும் பின்னர்ச் சிவிறியின்றாலையை வெய்
தாம்படி முறுக்கினன், அதற்காற்றாருதே முன் போரையாக்கிய அச்சேனை துகிலுந்தோ
டும் மாலையுஞ்சிந்தக்கெட்டுவழியல்லாவழிகளிலே போயிற்றென்க.

மகளிரெல்லாம் காமன்படையாதலின், தத்தைச்சேனையையும் காமன்சேனை
யென்றார். (சுங)

அன்னர் கலாகியம்பூந்தாமனாயல்மேய்வார
பொன்மயிலாகிநகூநல்போதகனாருனிர் துதிப்பா
ரினமலாக்கமலமாகிபூ முடிம்பொருந்தவைப்பார
மினனுமேகலையுந்தோடுகொடுத்திதொழுதுகிறபார.

இ - ன். அங்ஙனம் கெட்டவர்கள், அன்னங்களாய் அல்லியைமேய்வார; மயி
லாய் மயிரான் மறைத்துக்கொண்டுந்பார; உடம்பைமறைத்துத் தாமரைப்பூவாய்ப்
பூவடன் முகத்தைப் பொருந்தவைத்தநிப்பார், திரைகொடுத்துத் தொழுதுநிப்பா
ராயினுரென்க. (சுக)

பண்ணுநாமளர்மலைபைநுகில்கவாந்துகொள்ளக்
கண்ணுநாமகளிர்சோந்துகாரிருட்டிவருமின்போற்
பெண்ணுநாபிழக்கைக்கூந்தற்பொன்னரிமலைதாழ்
வெண்ணுநாயுதித்துநின்றார்வேந்தனோக்குண்ணநின்றார்.

பண்போலும் உரையினையுடைய மகளிரென்றது-அரசன்படையை. தங்கண்ணி
றாலே யரசனுக்கு வறுத்தத்தையுரைக்குமகளிரென்றது - அரசனைச் சேவித்தந்ருரிய
மகளிராய் சுண்பத் தத்தையோடுகூடினபடையை, பிழக்கைபோலப் பின்னின்
கூந்தல்.

இ - ன். அவர்கள் அங்ஙனமாய்பின்னப்பண்ணுநாமகளிர் கண்ணுநாமகளி
ருடைய மாலையையும் துகிலையும் வலந்துகொள்ளுதலிற் பொன்னரிமலைதிருளி
னுடங்குமின்போற்றாழ்ச் சோந்து தமதுபெண்ணன்மையைப் பலருங்கூறவேண்டி
வெண்ணுநாயுதித்துநின்றவர், அரசன் தமதழகைதுகரின்றாரென்க.

தமக்குத் தோற்றமை தோன்றத் துலிலைக் கவந்தாரென்க. பெண்களுக்கு உய
மையாக உரைக்கப்படும் பிடியென்றுமாம். (௬௫)

க. தன்படையுடையத்தத்தைசந்தனத்தானாகி
யொன்பது: முகத்தினோடியுறுவலியகலம்பாயப்
பொன்படுகனங்குபோர்த்தபொங்கிளமுலையிற்றாவான்
முன்படுகலித்தானாமுழவலிமுறுக்கலுற்றான். (௬௬)

உ. மெய்ப்படுதானாவீழினோயிவட்கென்னவஞ்சிக்
கைப்படைமன்னனிற் பக்கதுப்பயன்மாலேவாங்கிச்
செப்படமுன்கையாப்பத்திருமகன்றெலைத் துநின்றான்
பைப்புடையல்குலானைப்பாழியாற்படுக்கலுற்றான். (௬௭)

ஈ. அமித்தசாந்தலங்கல்கண்ணமரும்புனல்கவரவஞ்சி
யுதித்தபட்டொளிப்பவொண் பொன்மேகலையொன்றும்பேசா
கிடப்பமற்றாசனோக்கிக்கெட்டதுன் றுகின்மற்றென்ன
மடத்தனைநாணிப்புல்லிமின்னுச்சேர்பரிதியொத்தான்.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. வீக்கி - வீக்க. முன்படு - தத்தையது வலியை யங்கின்ற

உ. கைப்படை - சிலிறி. செப்பட - செவ்விதாக. பைப்புடை - படத்தின்
பக்கம். பாழி - வலி.

ஈ. பட்டு ஒளிப்ப - நனைந்தபடியாலே மெய்ப்புமுதுத் தோன்றுபடி. பட்டு
ஒட்டிக்கொன்ன. துகில் - வெண்பட்டு. புல்லி - புல்ல.

இ - ன். அவரழகையங்கனதுகர்ந்தமன்னன், அல்குலானைச் சாந்து அலங்கல்
கண்ணமென்கின்றவற்றால் அகப்படுக்கலுற்றான்; உற்றவன் அப்பொருள்கட்குறித்த
வலியாலே யவற்றைக்கொண்டு எறிதற்கஞ்சிநீர்ப், தத்தை தன்படை முன்னர்க்
கெட, அவன்பொருடே யொன்பதுதானாயாகவோடி யுறுவலியகலத்தேபாயும்படி சர்
தனத்தானாயவீக்க, அதுகண்டு திருமகன் முன்படுகலித்தானையை முழுவலியோ
டேமுறுக்கலுற்றான்; உற்றவன் கைப்படையின் மெய்ப்படுதானா யினமுலையேல்
வீழின், இவட்குநோமென்றஞ்சிச் செவ்விதாகத் துவானாய்த் தொலைந்துகின்றான்;
அதுகண்டு அவன் மாலையையாங்கி முன்கையாப்ப, ஆண்டு புனல் இவனாடித்த
வெண்பட்டினைக் கவருகையினாலே, அப்பட்டு மேகலை சிறிதும்பேசாதேகிடக்கும்படி
யொளிப்ப, பின்னை யரசன் அதனைநோக்கி நினதல்குலிற் றுசெல்கெட்டுப்போயிற்றுக்
காணென, அதுகேட்டு அவன் நாணித் தன்னைத்தழுவு, அவன் ஆண்டு மின்னுச்
சேர்ந்த பரிதியையொத்து நின்றனென்க. (௬௮)

விம்மகிற்புகையின்மேனியுடம்பினேவேறுசெய்து
கொம்மெனநாவிநாறுங்கூந்தலையுலர்த்திரொய்ய

[இருதுநகர்வு.]

வம்மலருரோம்பும்பு'டும்தந்தினனிச்சமலை
செம்மலர்த்திருவினன்னாச்சுழிகைச்சேர்துனரே.

•கொம்மென - விராய. மலர்த்தொழிலையடைய பொலிவுபெற்ற பட்டு.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்தபின்னர் திருவன்னா விராயத் தமதுகூந்
தலையுலாத்தி யகிற்புகைநிலேமேலி டடம்பை வேதுகொண்டு பட்டையடுத்தபின்
அனிச்சமலையை முடியிலே செர்த்தினாரென்சு. (சுக)

நீர்விராயாந் ணிழறிற்று. கவி, கக.

இருதுநகர்வு.

கார்கொளருன்றனகண்நவர்கோள்வ
நீர்கொணர்நந்நன்முகனறந்நன்
வார்கொண்டென்முல்லையபணிரேதைய
கோர்கொச்சாயல்கொண்டாந்நறந்நன்பலே

இ - ள். அதற்குவனனா அங்ஙன ந்நுத்தினன், அவருடைய நீர்மை
கொண்ட நீர்க்கோலம் அரசனுடைய உடனத்தத்தன் வந்ததுதலின், அவரழகு
கொண்ட மென்மையை உடன் முன்னக் கண்ணுலேதுகாந்து. பின்னர் அவரோடு
மேல் விரையாக்மென்சு

நீடுமெனறத் தன்நி வந்த கண்ணுலத்திற் றென்றது - மேல்கூறுகின்ற
முதுவேனிநமுதலிய நுதுகாலத்திலும் விரையாந்மென்றவாறு (எ)

வேனல்வாய் ககதூர்மெம்பலம்மேனிலை
தேனலாருள்ச்சந்தனச்சொழலடை
தானலாபத்தட மென்முலைத்தங்கினு
பானிலாநகதூராயதருபள்ளியே.

இ - ள் முதுவேனி காலத்து ஞாயிறுகொதித்தலின், அதற்காருதே மே
னிலத்திற் தேர்தன சந்தனச்சொழலையில தானலாவிட பின்னர் சிலாமுற்றத்
திற்பள்ளியிலே அம்மகளிர்முலைத்தடதே செர்த்தானைக. (எக)

முதுதுமெய்ந்நகர்முழ்கலினிகமந்
தெழுதுகண்ணிரங்கப்பருவக்கொடி
தொழுவபோன்முரியச்சொரியுஞ்சினை
பாழுவபோன்றனநிக்குலமுக்கவே.

இ - ன். அங்ஙனஞ்சேர்ந்தவன், அவர்கள் மெய்நலமாகியதடத்தே முழுது முழுகுவின், அதற்கஞ்சிக் கண் நீர்கமந்திரங்காநிற்க, புருவம் நீ வருத்தினையென்று அதற்குத் தொழுவனபோலே வளையாநிற்க, பூஞ்சிகையணிந்தநிதிலம் அப்பூஞ்சிகையழுவனபோலே சித்தினவென்க. (எஉ)

எழுத்தின்பாடலுமாடலுமென்றிவை
பழுத்தகற்பகப்பன்மணிக்கொம்பன
ரழுத்தியன்னவணிவளைத்தோண்மிசைக்
கழிக்குமைக்கணக்காமற்குங்காமனே.

இ - ன். காமனுக்கும் வருத்தத்தைச் செய்கின்றவன், பாட்டையுங்கூடத்தையுங் கேட்டுங் கண்டும் அடிப்பட்ட மகளிர்தோண்மிசைக் கூட்டத்தாலே அம்முதுவே னிற்காலத்தைக் கழியாநிற்குமென்க. (எங)

நீர்துளம்புபயிற்றின்னிழன்முகில்
பார்துளம்பழுங்கல்பல்கலை
யேர்துளம்புவேரிதுறைவற்றழிஇக
கார்துளம்புகொம்பிற்கவின்னெய்தினா.

நிழல் - ஒளி. துளம்புதலநானகும் அசைதலாம்.

இ - ன். அங்ஙனம் அக்காலங்கழிந்தவளவிலே, முகின்முழங்கலின், அது கேட்டு மகளிரஞ்சியிறைவனைத்தழுவிக் காராத் கவன்பெற்றசையுங் கொம்புபோலக் கவன்பெற்றரென்க. (எச)

இழிந்துகீழ்கிலையின்னகிற்சேக்கைமேற
கிழிந்துசாந்தழியக்கிளர்மெவ்வுலை
தொழிந்துமட்டொழுததுதைதார்பொர
வழிந்தமேகலையஞ்சிலம்பாத்தவே.

தொழிந்து - தொழித்து; விசாரம். என்றது சிதறியென்றதாம் பூக்கிழிந்து மட்டுச்சிதறி யொழுதும்படி தார்பொர.

இ - ன். அங்ஙனங் கவன்பெற்றவாகள், அம்முகில் மலைப்பய்தலிற்குளிர்த்து கீழ்கிலத்தேயிழிந்து அகிற்சேக்கைமேலேயிருந்தபின்பு அரசனது நாகிப்படை முலைச் சாந்தழியப் பொருதலின். அதற்கெதிரே யவர்மேகலைகள் பொருதழிந்தன; அது கண்டு மகிழ்ந்து பின்னர்ச் சிலம்புகளார்த்தனவென்க.

மகளிர்தொழிலான் மேகலையும், தலைவன்ரொழிலாத் சிலம்பும் ஆர்த்தன. (எடு)

தேனிறுலனதிஞ்சுவையிள்ளை
பானுமுலைப்பால்முதல்வதொன்
றாறுமேவலரச்சுறவெய்திய
மானுமடநோக்கியிரென்பவே.

[இருதுநகர்வு.]

வடிவிலும், மென்மையாலும், இனிமையாலும் இரூபையொத்த அடை. எந்நாளும் பாலமுத ஆனினது முலையிற் பாலமுதம்; என்றது - சினைமேலும் கறக்கும் பசுவெனப் பசுவினது விசேடங்கூறிற்று. அமுதென்றதனால் “பசுவினமுது கொற்றிப் பாலே - காம நுகர்வார்க்கு ருரித்து” என நூலிற்கூறியவாறே கூறினார். அச்சமுற்ற மானினது நோக்கம் விடாகநோக்கியர்.

இ - ள். அங்ஙனங் காமநுகர்க்குந் நோக்கியர், இக்காலகாலத்திற்கு உரித்தாகக் கூறிய அடையையும், பாலமுதையுநுகர்வதல்லது, அவ்முதபதஞ் சிற்றும் நுகராராயினானென்க. (எசு)

வேறு.

க. கூதிராவரதுலாவல்ற்குவவுமென்பலே
வேதுசெயசாந்தமுர்வெய்யதேறலும
டோதவிழ்மாலையுடபுகைபுஞ்சுண்ணாபுக
காதலித்தாராகருங்குந் நோக்காண்னினா (எஎ)

உ. சுருமபரிந்துறையலர்க்கொங்கலாசவி
னரும்புகின்றார்கடலமிாதமேயென
விரும்புகின்றானியவேனில்வேந்தனைஞ்
சரங்கன்சென்றமுத்தனற்றாணிவேந்தனை.

இவையிரண்டினொருடொடர்

முலையை வெம்மைசெய்யஞ் சாந்தம் - அகற்பாந்தம் வெய்யதேறல் - அக்காலத்திற்கு ஆமென்று விரும்பியதேறல்.

இ - ள். கார்கழிந்து கூதிராவரதுபரத்தலிற் கண்ணினார் சாந்தமுதவியவற்றைக் காதலித்தார்; அதனை யுட்கொண்டு காமன்அரசன்மேலே சரங்கனையமுத்தவின், அவ்வேந்தன் அவர்களிருக்கின்றவிடத்தே யப்பொருள்களைக் கொண்டென்று கொடுத்து அத்தொங்கலார் அமுசுரும்புகின்றவர்களை யமுதமென்றேகருகி அக்கூதிர்காலமெல்லாம் நுகராரின்றானென்க. (எசு)

குழைமுகமிடவாயிற்கோட்டியேந்திய
வழனிந்ததேறலுண்மதிகண்டையென
நிழன்முகப்பகைகெடப்பருகிநீள்விகம்
புழலெனநோக்குவாண்மதிகண்டேனாள்.

இ - ள். அங்ஙனம் நுகருகின்றான் அக்காலத்தே தனக்குக் கொடுப்பதாகவேந்தியதேறலைக் குழைமுகத்தை யிடத்தேகோட்டி நோக்குங் குணமலை, அதனுள்ளே தன்முகமாகிய மதிதோன்றககண்டு அதனைமதியாகக்கருகித் தன்முகத்திற்குப் பகையாகுந்தன்மைகெடும்படி வினாயப்பருகியினி நீள்விகம்பிலே யுழல்வாயெனக்கூறியவ்விசம்பிலே யம்முகியைக்கண்டு ஊடினானென்க. (எசு)

க. பருகினேற்கொளித்துநீபசலேநோயொம்
முருகிப்போயின்னுமற்றுளையென்றுள்கடல்
குருதிகண்கொள்குணமாலேயுழை
ஞருவத்தாருமத்தழீஇயுடற்றிகீக்குவான். (அ0)

உ. நங்கைநின்முகவொளியெறிப்பநன்மதி
யங்கதோவுள்கறுத்தழகிறேய்த்தது
மங்கைநின்மனத்தினுலாருந்தலென்மவன்
பொங்கிளவனமுலைபொருந்தினுனரோ.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

பருகினேற்கென்னும் தான்கனுருபு இன்னுமுளையென்னும் பகைப்பொருள்
கொண்டது. தேறலுண்டதனும் சிவந்ததனை மதியோடுமீச் சிவந்ததாக்கினார்.

இ - ன். அஞ்ஞமாலையெங்கனமுழைள்ளெனின், பருகினேற்கு அக்காலத்
துருகிப் பின்னரொளித்துப்போய் என்னையுள்கடவுடற்றிப் பசலேநோயோடே இன்
னுமுளையாயினையென்றுகூறிக் களாசிவப்பலுழை; அய்லுடலைத் தழீஇகீக்குகின்ற
வன், நங்காய்! அங்கேசென்று நின்முகவொளிபரத்தலாலே அஃது உள்கறுத்து அழகி
னின்றூரீங்கித் தேய்த்துலட்டது; சினக்கேற்ப நன்மதியோ? அன்றே; இனிமங்காய்!
நின்மனத்தினுல் வருந்தாதேகொள்ளென்று ஊடலை நீக்கினான்; நீக்கிப் பின்னா
அவள்முலையைப் பொருந்தினுனென்க. (அ1)

வேறு.

க. சொங்குவிம்முழங்கோதைமாதாரர்
பங்கயப்பகைபருவம்வந்தென
லெங்குமில்லனவெல்லமயிர்த்தொழிற்
பொங்குழும்புனைப்போர்வைமேவினார். (அ2)

உ. கூந்தலின்புகைக்குவவுபென்முலைச்
சாந்தமேந்தினார்மாலமாலையு
மாய்ந்துதாங்கினாரவமேகலை
காய்ந்துநிதினங்கடியாசிந்தினார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ன். மாதாரர், முன்னர்க் கூதிர்காலத்தே குளிர்நாஅஞ்சி மேகலையை
நீக்கி முத்தையுஞ்சிந்தினவர்கள், பின்னர்ப் பணிப்பருவம்வந்ததாகத் தொழிலினையும்,
புகையினையுமுடைய எங்குமில்லனவாகிய எலிமயிர்ப்போர்வையை மேவினார்; மேவி
அக்காலத்திற்கேற்கும்படி கடியனவற்றை யாராய்த்து கூத்தலிலே புகையையும்,
முன்னர்க் சாந்தமேந்தியமுலையிலே பச்சிலையாற்றொடுத்த மாலையையுந் தாங்கின
சென்க. (அ3)

[இருதுங்கூவு.]

அளிந்ததீம்பழமிஞ்சியாரந்தரீர்
வினைந்தவல்வினைவரிசிவேரியும்
வினைந்தமின்னனார்மகிழ்ந்துசண்பக
முனைந்துமல்லிசையொலியல்குடினார்.

எலுமிச்சம்பழத்தின்நீரிலே ஆர்ந்தவிஞ்சி; செவ்விஞ்சி. அரிசி வலியவ்வினைவாக
வினைந்தன; அவை பொரி, அவல்முதலியன; கருப்புக்கட்டிமுதலிய பலவுக்கட்டி-
முறுகப் பொரித்தவின், வலியவினைவாயிற்று. வேரி - மது.

இ - ள். நுடங்கினமின்னையொப்பார், இஞ்சியையும், வேரியையும், பொரி
அவல்முதலியவற்றையுநுகாந்து, சிறுசண்பகத்தைவெறுத்து மல்லிகைமாலையைச்
சூடினாரென்க.

இனிப் பழமும் இஞ்சியும், நீரிலேநின்றவினைந்த வலியவினைதலையுடைய அல்லி
யரிசியென்றமுறைப்ப. (அச)

க. தொத்துடைம்மலர்தொங்கல்சண்பொர
முத்துடைம்முலைக்கண்கொணந்தவென்
றெய்தகடிச்சிலம்பிரங்குமின்குரல்
கைக்கெடுத்தல்நாடகதாழ்ந்ததே. (அடு)

உ. பொன்பணிப்புறும்பொற்பினார்நல
மன்பணித்தலையணங்கவத்தலை
முன்பணித்தலைமுழுதுநீர்க்கிப்போய்ப்
பொன்பணித்தலைபேணவந்ததே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. எய்த்தென்றது - எய்யாதென்னும் எகிர்மறைவினைக்கு விதிவினை; அஃது
அறிந்தென்னும்பொருட்டாம். கைத்து - செலுத்தி. எடுத்தல் - எழுப்புதல்.

இ - ள். திருமகள்வருந்தும்பொற்பினார், அங்ஙனம் கோலஞ்செய்தகலம் அன்
பனை யிக்காலத்தேவருத்துதலாலே, அவனுந் தனதுதொங்கல் அவர்கள்முலைக்கண்
ணைப்பொர முயங்கி, இம்முலைக்கண்கள் நொந்தனவென்று முன்னர்க்கறிப் பின்
னர்ப் புணர்ச்சிக்காலத்தையறிந்து சிலம்பினது இரங்குங்குரலைச் செலுத்தி யெழுப்
புதலாலே, காமவின்பம் அக்காலத்திலே தங்கிற்று; அதனோடே முன்பணிக்காலமும்
முழுக்கநீங்கிப்போய்ப் பின்பணிக்காலம் அவர்களெதிர்கொள்ளும்படி வந்ததென்க.()

க. வெள்ளிலோத்திரம்விளங்கும்வெண்மலர்க்
கள்செய்மாலையார்க்கனகொளாத்துகி
லள்ளியேந்தியவரத்தவல்குலா
ரொள்ளெரிம்மணியுருவப்பூணினார். (அஎ)

உ. *செந்நெருப்புணுஞ்செவ்வெலிம்மயி
ரந்நெருப்பளவாய்பொற்கம்பல
மன்னரும்ப்பனமகிழ்ந்துதாங்கினு
ரென்னரொப்புமில்லவர்களுன்பவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. வெள்ளிலோத்திரத்தினது வெண்மலராற்செய்த மாலை. அரத்தத்தினது நிறத்தை யள்ளிக்கொண்டு கண்ணாற்பார்க்கவொண்ணாத துகிலையேந்தியவல்குல். அள்ளிக்கொள்ளுதல் * வாரிக்கொள்ளுதல். என்றது - அரத்தந்தோயாமல் அரத்தநிறத்தையியல்பாகக்கொண்ட துகிலாயிற்று. * “கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்” போல இத்துகிலும் இவர்க்குள்ளதென்றார்.

உ. நெருப்பைத்தின்னும் எலிமயிர்க்கம்பலம்; அந்தநெருப்பினளவுவுடைய வென்று ஆராய்ந்த பொலியினையுடைய கம்பலம்; உய்ப்பனவாகியகம்பலம். உய்த்தல் - நிறைதருதல். என்னரும் - எத்தன்மையரும்.

இ - ன். என்னரும் தமக்கு ஒத்தலையில்லாதமகளிர், குளிரீட்டுதற்கு மாலை யார், அல்குவார், பூணிஞராய்க் கம்பலத்தைத் தாங்கினுரென்க.

இனி அரத்தத்தை யள்ளியேந்தினவல்குலென்றுமுறைப்ப. என்னரப்புகுமென்று பாடமோதி, எக்குற்றமில்லாதாரென்றுமுறைப்ப. (௮௨)

ஆடலின்சுவையமர்ந்தாடோறும்
பாடன்மெய்நிதினுப்பருகிப்பண்சுவைத்
தோமொமதியுரிஞ்சுமொண்பொனின்
மாடக்கீழ்நிலைமகிழ்ந்துவைகினார்.

இ - ன். அவர்கள், நாடோறும் கூத்தைக்கண்டும், மீட்டறுப்பாட்டைத் தங்கள் மெய்யிலேநிறுத்திப் பருகி யாழ்முதலியவற்றிற்பண்ணை நுகர்ந்தும் மாடத்தின்கீழ் நிலத்தே தங்கினுரென்க. (௮௩)

வேறு.

புரிக்குழன்மடந்தையர்பொம்மல்வெம்புலே
திருக்கழற்குரிசிறுர்கிளைக்கும்போரினு.
செருக்குரற்சிறுபறைசிலம்புகிண்கிணி
யரிப்பறைமேகலையாகியார்த்தவே.

புரிக்குழல் - நெறிப்பினையுடையகுழல். செருக்குரல் - போரையுண்டாக் குருரல்.

இ - ன். அங்கனம்வைகின மகளிரிளமுலையும், தலைவனாரும் பொருகின்ற போரிலே, சிலம்புங் கிண்கிணியுஞ் சிறுபறையாகி, மேகலை யரிப்பறையாகி யார்த்தனவென்க. (௮௪)

* திருமுருகாற்றுப்படை.

[இருதுநகர்வு.]

ஏச்செயாச்சிலைநுதலேழையார்முலைத
தூச்செயாக்குங்குமந்துதைந்தவண்டினம்
வாய்ச்சியாஸ்ட்டிகைசெத்துமாந்தர்தம்
பூச்செயாமேனிபோற்பொலிந்துதோன்றுமே.

ஏச்செயாச்சிலைநுதல் - ஏத்தொழில்செய்தற்கு ஏறட்டும் அத்தொழில்செய்யாத
விற்போலுநுதல்; இந்திரவில்லுமாம். வண்டினம் துதைந்தருங்குமம் - வண்டினம்
படித்தற்குக் காரணமான குங்குமம்; அவர்கள் கழுவாத குங்குமம்.

இ - ள். அங்கனம் புணர்ந்த மகளிர்முலையிற் பூசின பாடழிந்துகிடந்தருங்
குமம், இட்டிகைவாய்ச்சியால் இட்டிகைசெத்துமாந்தருடைய கழுவாத மேனி
போற் றேன்றுமென்க.

இனி அவாமுலையிற்குங்குமத்தே செறிந்த வண்டினந்தான் இட்டிகைசெத்தி
னா மேனிபோற் றேன்றுமென்றுமுடாப்ப (கக)

வேறு.

நூரவம்பாவைகொப்புளித்துக்குளிர்சங்கிற்றதுகளேபோன்
மரவம்பாவையயிராரப்பருகிவாடையதூடப்ப
விரவிநென்மல்விதிதூதாவேலிவாற்குவிருந்தேந்தி
வரவுநோக்கிவயாமரங்களிலேயுழ்த்தினரீன் றலர்ந்தனவே.

வாடைதொடங்கினசாலத்தே நூரவம் பூத்தலின், அத்தேனைப் பலகாலுமுண்டு
தெவிட்டி. னமைதோன்றக் கொப்புளித்தென்றார். கொப்புளித்தல் - காற்றுச்சிதற
வடித்தல். பாவையிரண்டும் ஐகுபெயா. வாடைகழிகின்றகாலத்தே மரவம்பூத்த
புதுமைபற்றி வயிறுநிறையவுண்டென்றார். இதனை மிகக் காற்றுச்சிதறவடியா
மை கூறிற்று. வாடைநடப்ப - வாடைபோகாநிற்கவெனநிகழ்வு. தென்றல்விரவி
வரவுநோக்கி - தென்றல் வாடைபோகாநிற்க விரவ்வருகின்ற வரவைக்குறித்து.
இலேயுழ்த்துவயாமரங்கள் - அதனாலே யிலேயுதித்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள்.
அதுவிதிதூதா - அத்தென்றல்காமன்விடுத்தது தாகக்கொண்டு. வேனிலாற்கு விருந்
தேந்தி யினரீன்று அலர்ந்தன - அக்காமனுக்கு விருந்திதேலை யேறட்டுக்கொண்டு
நன்று அலர்ந்து விருந்திடன.

இ - ள். வாடை, கொப்புளித்துப் பருகி நடப்ப, தென்றல் விரவ்வரவுநோக்கி
அதனாலிலேயுழ்த்து வயாநோய்கொண்டமரங்கள் பின்னர்அதுதூதாக விருந்தேந்தி
இனரீன்று அலர்ந்தனவென்க.

இதனால் வாடையுந்தென்றலும் முன்னர்விரவித் தென்றல் பின்புமுதிர்ந்த
தென்றார். கொப்புளித்துப் பருகியென்பனவும், வயாமரமென்பதூஉம், மாற்றருஞ்
சிறப்பின்மரபன்றி, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டுச் செய்யுளின்பம்படவந்த மரபென்று
மரபியலிற்பாதுகாத்தாம். (கஉ)

இனிவாய்ப்பிரசம்யாழாகவிருங்கட்டும்பிமுழலாகக்
களிவாய்க்குயில்கண்முழுவாக்கடிபூம்பொழில்களாகக்காத்

தளிர் போன்மடவார்தணந்தார்தந்தடந்தோள்வளை யுமாமையும்
விளியாக்கொண்டுகிளவேனில்விருந்தாவாடறொடங்கினான்.

இனி - இனிவென்னும்சுரம்பு. கணவரைப்பிரிந்தார் தம்முடைய வளைகழன்ற
படியையும், மாமைகிறங் கெட்டபடியையும், தத்தங் கணவருணர்த்தருத் துது
சென்றபாணன் யாழ்மேல்வைத்துப் பாடும்பாட்டைப் பாட்டாசக்கொண்டென்க.
அது * “நிலம்பெயர் துறைதல் வரைநிலையுரைத்தல் - கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும்
யாத்தவை யுரிய” என்பதனுணர்ச்சு; † “விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்ட
லும்” என்றாற்பிறரும்.

இ - ன். இளவேனிலென்னுங்கூத்தன், இன்னது இன்னதகக்கொண்டு புதி
தாக ஆடலைத்தொடங்கினென்க. (கக)

வேனிலாடும்விருப்பினுலவியன்காய்நெல்லிச்சாந்தாத்து
கானவெண்ணெய்கதுப்பினாத்தாறுநீராடியயிற்றுயிர்க்குந்
தேனாகிலின்புகைசேர்த்துவருத்துநாழிக்குழம்புநீஇ
யானுப்பளிதநறுஞ்சண்ணமுகிரினுமுதாங்கணிந்தாரே.

இ - ன். அங்கனம்வந்த வேனிந்காலத்தே விளையாமெவ்ருப்பினுலே, கதுப்
பில் எண்ணெயைத்தேய்த்து நெல்லியையயாத்து அச்சாந்தைக்கொண்டு நீராடிப்
பின்னர்ப் புகைத்து வகிர்ந்து புழுசைவார்த்து உகிராலேக்கி அவ்விடத்தே கருப்
பூர்ப்பொடியை யணிந்தாரென்க. (கச)

முத்தார்மருப்பினிடவளைத்தமுரண்கொளையாநீந்தடக்கையி
னொத்தேருடையமல்லிகையினொலியம்மாலையுறுப்படக்கி
வைத்தார்மணிநூற்றனவைம்பால்வளையமுடித்துவான்குழநீ
ருய்த்தாங்கதனுட்கொளவழுத்திக்குவளைச்செவித்தாதுறுத்தாரே.

இ - ன். முன்னர் முன்பளிச்சாலத்திரு ஐம்பாலிலே மருப்பினிடத்தேகந்
றிய யானைக்கையினையொத்து ஏருடையனவாகிய மல்லிகைமாலையையடக்கி யத
னாகே வகைமாலையையும்வைத்தவர்கள், இவ்வளவேனிச்சாலத்த அம்மயிரினைத்
திரளமுடித்து அதனுள்ளே கழுநீர்மாலையைச்செலுத்தி யதகொள்ளவழுத்தி யாங்
கே குவளையினது செவ்வித்தாதையமுறுத்தினாரென்க.

மல்லிகையினொலியல் - மல்லிகையாற்கட்டின மாலே உறுப்புமாலையென்க. (1)

புகையார்வண்ணப்பட்டுமித்துப்பொன்னகலைகொபுறஞ்சூழ்ந்து
நகையார்கவுள்கிண்கிணியுஞ்சிலம்பு † நாய்நாச்சேழடிமேற்
பகைகொண்டார்போற்சுமாயுய்க்கண்பன்பருஉக்காம்பனையகணைக்கா
தகையாரந்திலங்கும்பரியாகந்தாரே கவினச்சேர்த்தினார். [ல்குழந்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கம்பியல், உஅ.

† திரிகடுகம், கக.

‡ “வருத்தநாய் நாயிற் பெருந்தகு சீறடி” எனப் பொருநராற்றுப்படை
விலும், “மதந்தடி னுமலி நாய் னன்ன - துளங்கியன் மெலிந்த சல்பொரு சீறடி”
என மலைபடுகடாத்திலும் மகளிரடிக்கு நாய்நாவுளை உவமைகூற்றினா.

[இருதுங்குவு.]

கண்பின்பருட்காம்பு - இரண்டுகண்ணுக்கும் பின்னாகிய பரியதண்டு. என்றது இரண்டுகண்ணுக்கு நடுவாகிய பச்சைமூங்கிலே. *“தேனெய்ப்பெய் - வாடாதகாம் பேபோல்” என்றாழுன்னும்.

இ - ள். அவர்கள், இடையோடு பகைகொண்டாராப்போலே தாம் பட்டையுடுத்து அந்தன்மேலே மேகலையைவளைத்து அடிமேலே கிண்குணியையுஞ் சிலம்பையுஞ் சுமத்திக் காம்பினையுணைக்காலிலே பரியாகஞ்சூழ்ந்து கவனச்சேர்த்திருநென்க.

அனக - கூறுபாடு. சூழ்ந்துதகையென்பது விகாரமுமாம். (கசு)

பிடிக்கையெவ்வகடைந்தனபோற்பஞ்சியார்த்ததிரள்குறங்கு கடித்துக்கிடந்துகவிர்வளருங்காய்பொன்மகரங்கதிர்பூலேமே லுந்ததசாந்நிவ்மிசைச்செக்கெரொளிகொண்முந்நாட்பிறையேய்ப்பத் துடிக்குங்கதிர்சோதுணைமுத்தந்திருவில்லுமிழ்ந்துகடர்ந்தனவே.

ஒழுகநோக்குதலிற் பிடிக்கையைவென்ற, திரட்சியாலுஞ் சருச்சனாயின்மையாலும் பஞ்சியாலுங் கடைந்தனபோற்றிரண்டுகுறங்கு.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் குறங்கைக்கொளவிக்கிடந்து அழகுவளருங் குறங்குச்செந்நீரும், செக்கவானிற் பிறையையொப்ப முலைமேற்பூசின சாந்தின் மேலே கிடந்தசையங் கதையுடைய முத்தமும் வல்லைக்கான்று ஒளிவிளங்கினவென்க. (கௌ)

குழியப்பெரியதோன்முன்னையவனாயாகாதகுவிவ்ரன்மேற் கழியப்பெரியபுலருவிலையசிறியமார்மோதிரங்கனல்த தழியப்பெரியதடமென்றோடசலாகைமின்னத்தாழ்ந்தலங்கும் விழிகண்மநாகுண்டலமுநதோடுநாதின்மிளிர்ந்தனவே.

குழியப்பெரியவென்றதுகுபெயராத் தேவனங்களை. அருவிலையவென்றதுஆகுபெயராத் பூணின. குழிய, சழியவென்பன செய்வெனச்சம்.

இ - ள். அவர்கள் பின்னருமணிதலிற் திரண்ட முன்கையிடத்துக் காந்தளை வொத்த விரண்டமேலே சிறியமணிமோதிரங்கனலப் பெரியதோளிலே தேவனங்குழிந்திருத்தலிற் கழியப்பெரிய மணிகளானத அருவிலையையுடைய அணிகலந்தழுவக் காதுலே மகரகுண்டலமுந் தோடும் மிளிர்ந்தனவென்க.

மகரத்திற்குங் குண்டலத்திற்குமிடையில் ஒட்டினசலாகைமின்னந்தத்தோளிலேதாழ்ந்திலங்குங் குண்டலம். விழித்த கண்ணையுடைய மகரம். இனிச் சலாகை, வாகுவுலையென்பாருமுளர். (கஅ)

நாணுள்ளிட்டெச்சுடாவிசுநன்மாணிக்கமருகுதாள்

பேணிரல்லாடகழுத்தணிந்துபெருங்கண்கருமைவிருந்துட்டி

கீணீர்முத்தநிகாமுறுவல்கடுச்சுட்டுரிஞ்சுக்கதிருமிழ்நது
தோணீர்க்கடலுட்பவளவாய்த்தொண்டைக்கனிகடொழுதனவே.

காணீத்தன்னுள்ளேயடக்கி நகுகின்ற தாலியைப் பழையகிலையிலே கிடக்கும் படிபேணி. சுடர்வீசுமாணிக்கத்தைக் கழுத்திலேயணிந்து. கண்ணுக்குக்கரிய மையை விருத்திட்டு. தோணீர்க்கடல்-தோண்டினகடல், வினைத்தொகை; தோள்-முதனிலை; நீர் இடைக்கிடப்பு.

இ - ன். நல்லார், பேணி யணிந்து ஊட்டிக் கடுவைச்சுட்டு முறுவலையுரிஞ்சு, அதுபட்டுப் பவளவாய் மிக்க கதிராயுமிழ்தலாலே, தொண்டைக்கனிகடோற்றுத் தொழுதனவென்க. (கக)

மாலைமகளிரணிந்ததற்பின் பஞ்சவாசங்கவுட்கொண்பி
சோலைமஞ்ஞைத்தொழுதிபோற்றோக்கைசெம்பொனிலந்துவளக்
காலிற்சிலம்புங்கிண்கிணியுங்கலையுமேங்கக்கதிர்வேலு
நீலக்குவளைநியாயும்போர்கண்ணார்காவிலிருந்தாரே.

இ - ன். வேலுங் குவளைநியாயும்போலுங் கண்ணாராகிய அம்மகளிர், ஒப் பனைக்குறைதீர மாலையையணிந்தபின் வெற்றிலையைத்தின்று காலிற்சிலம்பு முதலி யனவேங்கக் கொய்சகம் நிலத்தேபட்டுத் துவளச் சென்று சோலையிலே மயிற்றிர லிருந்தாற்போலக் காவிலே யிருந்தாரென்க. (க௦௦)

மணியவன்டொன்றேநலம்பருமலாந்தசெந்தாமரைத்தடம்போ
லணியேன்மன்னனலம்பருகவலந்தவம்பார்மழைக்கண்ணா
பணியார்பண்ணுப்பிடியூந்துபருஉக்காற்செந்நெற்கதிர்சூழித்
தணியார்கழனிவிளையாடித்தகைபாராட்டத்தங்கினா.

இ - ன். ஒருவன்டி பூக்களினலத்தையெல்லாம்பருகப் பூத்த தாமரைத்தடம் போலே, அரசனேபருக வம்பார்நலத்தைக் காவிலேகொடுத்தமகளிர், அணிகல நிறைந்த சமைத்தலையுடைய பிடியையேர்ப்போய்க் கழனியிலேவிளையாடிப் பருத்த தாளினையுடைய செந்நெற்கதிரைச்சூடியதனாலுந்தணியாராய் அரசன் தமதழகைப் பாராட்ட அக்கழனியிலேதங்கினுரென்க.

இது நகரியினின்றும்போய் நாட்டிலுள்ளனவற்றை நுகர்ந்து இன்பமுற்றமை கூற்றிற்று. குடியென்றார், தொழுத்தகுதலின்; “தொழுதுகொண டென்க ஷ்காமை நன்கு” என்றார். (க௦௧)

எண்ணற்கரியகுங்குமச்சேற்றெழுதுநாநாநீர்வளர்ந்த
வண்ணக்குவளைமலரனைஇமணிக்கோல்வளவாத்தவனேந்த,
வுண்ணற்கிணியமதுமகிழ்ந்தாரொலியன்மாலையுறந்தாழக்
கண்ணக்கழுநீர்மெல்லிரலாற்கிழித்துமோந்தார்கனியாயார்.

இ - ன். அங்கனம் விளையாடிய கனியாயார், அரசன் எழுத்து வளர்ந்த நிறத் தையுடையவாகிய குவளைமலராவிரவி யுண்ணற்கிணியமதுவை மணியழுத்தி வ்ளி ம்புபிரம்புகட்டின வட்டிலிலேந்த அதனைப் பூமலை முத்தமாலையென்கின்றவை

[புதல்வர்ப்பேறு.]

புறத்தேதோழவுண்டு மகிழ்ந்தார்; மகிழ்ந்தபின், இவர்களுக்குறிப்பு இன்னவென்று அவன் கருதும்படி கழுநீரை யுகிராற்கிழித்து மோந்தாரென்க.

இப்பூ வடுப்படுத்திமோந்தும் இனிய நாற்றத்தவையாயினற்போல எம்மையும் உகிர்முதலியவற்றாற் சிறிது வடுப்படுத்திதுகர்தல் எமக்கு வருத்தமென்று அஞ்சினையாயினும் அஃது எமக்கு மிக்கவின்பமேயாதலின், உனக்குமின்பஞ்செய்யுமென்பதுணர்த்துதற்குக் கிழித்துமோந்தாரென்க. இளமைச்செவ்வமிக்கமகளிர்க்கு இங்ஙனம் வடுப்படுத்திதுகர்தல் இன்பஞ்செய்யுமென்று காமதூலிங்கூறலின், அதனை யீண்டுக் கூறினார். அது * “காமத்தாழ்வுகனியையொத்தான் * * * வேந்தனஞ்சிறைப்பற்றவையொத்தான்” என முன்னர்க கூறியவாற்றானுமுணர்க. (கௌ)

இருதுங்குடிவு முற்றிற்று. ௩வி, ௩௩.

பு த ல் வ ர் ப் ப் பே று.

இவ்வாறெங்குமவ்வையாடியினையான்மார்பினலம்பருகிச் செவ்வாய்விளர்த்துத்தோண்மெலிந்துசெய்யமுலையின்முகங்கருகியவ்வாய்வயிறுதால்விங்கியனிச்சமலரும்பொறையாகியொவ்வாப்பஞ்சிமெல்லனைமேலசைந்தாரொண்பொற்கொடியன்னார்.

இ - ன். அக்கொடியன்னார், தாங்கருதிய இத்தன்மையை எந்நிலத்தினுமிருந்து புணர்ந்து, இக்கருத்துமுற்றியபின்னர் மகப்பேற்றைவிரும்பி அவனைப்போலும் புதல்வரைப் பெறவேண்டுமென்று அவன்வடிவழகையெல்லாம் உட்கொண்டு புணர்ந்து கருப்பந்தங்குதலாலே, விளர்த்து, மெலிந்து, வயா கோய்செய்துவிகையினாலே பின்பு முலையின்முகங்கருகி வீங்கிப் பாரமாய்த் தமது மென்மைக்கொவ்வாத பஞ்சனைமேலே தங்குகிறென்க.

மார்பென்றது மெய்யை. பருகியென்னுஞ் செய்தெனெச்சன் காரணகாரியப் பொருட்டாய்க் கருப்பந்தங்கினமைதோன்ற நின்றது; பருகுவென்றுமாம். பூப்பின் புறப்பாறாறுநாளும் நீவாதுறைந்து, நாளாமோளாயும் நன்றாயவாறுமுணர்ந்து, தலைவியையனோக்கி, நீயும் இன்பங்கருதாது இவனைப்போலும்புதல்வனை யானுடையே னாகவேண்டுமென்று கருதுவாயெனத் தலைவன்கூறிப் பின்னர்ப் புணர்தல்வேண்டுமென தூலிங்கூறியவாறே இவருங்கூறினார். கால் - இடம். (௧௦௩)

தீம்பால்சுமந்துமுலையிங்கித்திருமுத்தின் தவலம்புரிபோற் காமப்பேர்தோளார்களிறீன்றார்கடைகடோறுங்கடிமுரசந். தாம்பாற்பட்டதனிச்செங்கோற்றரணிமன்னன்மகிழ்தூங்கியோம்பாதொண்பொன்சொரிமாரியுலகமுண்ணச்சிதறினான்.

இ - ள். காம்பேர்தோளார், முலைகள் பாலைச்சுமந்து அடிவீங்கி, வலம்புரி, நலந்தொலைந்தோமறுபோலே நலந்தொலைந்து புதல்வரைப் பெற்றார்; அப்பொழுது முரசந்தாம் வாயில்கடோறும் கூறுபடின்னெழுவித்தன; அக்காலத்தே மன்னன் மகிழ்ச்சிசெறிந்து ஒம்பாதுசொரியும் பொன்மழையை உயர்த்தோரேற்பப் பெய்தா னென்க. (௧௦௯)

காடியாட்டித்தராய்ச்சாறுகண்ணன்மணியுந்நறெய்யுங்
கூடச்செம்பொன்கொளத்தேய்த்துக்கொண்டுநாளும்வாயுறீஇப்
பாடற்கினியபகுவாயுங்கண்ணும்பெருகவுகிருறுத்தித்
தேடித்தீந்தேன்றிப்பிவிதேய்த்தண்ணாவுரிஞ்சிமுக்குயர்த்தார்.

இ - ள். காடியைவார்த்திப் பிரயிச்சாறுங் கண்டசருக்கனாத்தேறும் நறநெய் யுந் தம்மிற்கூடப் பொன்னுற்றேய்த்திப் பிள்ளைகள்கொள்ளும்படி மருந்தாகச் சில நாட்கொண்டு வாயுறுத்திப் பின்னர்த் தேனிலே அதிவிடயத்தையுந் திப்பிலியை யுந்தேய்த்து நாளும்வாயுறுத்தி வாயுங்கண்ணும்பெருகும்படி யுகிரானகற்றி அண்ணக் கையுரிஞ்சி மூக்கை யுயர்த்தினாரென்க.

தராய் - திராயுமாம். சேடி - ஆராய்ந்தென்றமாம். (௧௦௯)

யாமுங்குமுலுமணிமுழவுமரங்கமெல்லாம்பரந்திரயம்பத்
தோழன்விண்ணோவைவட்டோன்றியயங்காக்கூத்துவயங்கியபின்
காழார்வெள்ளிமலைமேலுங்காவன்மன்னாகமுகநர்க்கும்
வீழாவோகையவன்விட்டான்விண்பெற்றாரின்விரும்பினே.

இ - ள். அக்காலத்தேதோழனாகிய சுதஞ்சனன்றோன்றி யாமுமுதலியன அரங் கெல்லாமிசைப்ப இவ்வுலகத்தில் ஆடாதகூத்து இவ்வுலகில்லயாடியபின்னர், கலுழ வேகனிட்டுத்திலுந் தன்கற்றமாகிய ஒழிந்தாரிடத்திலுந் கெடாதவவகையை யரசன் சொல்லிப் போகவிட்டான்: அவர்களும் அதுகேட்டு லின்பெற்றாராப்போலே விரும்பினாரென்க.

வயங்காக்கூத்து - சீவகசரிதை. காழார்மணிமுழுவென்க. (௧௧௦)

தத்தநிலனுமுயர்விழிவுமபகையுடபுர்த்தந்தசையும்
வைத்துவழுவில்சாதகமும்வகுத்தபின்னர்த்தொகுத்தநாட்
சச்சந்தனனேசுதஞ்சனனேதரணிகந்துக்கடன்விசயவ்
றத்தன்பரதவ்நோவிர்த்துனென்றுநாமந்தரித்தாரே.

இ - ள். அங்ஙனம் ஓகைபோக்கியபின்னர், கணிகள்திரண்டு, கோள்கள் தம முடையதம்முடையநிலங்களிலே நிற்கின்றநிலைகளும், அவற்றுட் சில உச்சமானநிலை யும், தாழ்ந்தநிலையும், தம்முட்பகைத்தநிலையும், தம்முட்பொருந்தினநிலையும், தாரிற் கின்றதகைகளையும் முன்னேகிடத்திச் சாதகமுமெழுதியபின்னர்ப் பன்னிரண்டு ன்னுமெண்ணுதத் தொகுத்தநாளிலே, அப்புதல்வர்கள் பெயர்களைச் சுமந்தாரென்க.

தேவிமாணா முற்கூறியமுறையே அவர்கள்புதல்வர்பெயர்களையும் வைத்தா ரென்க. தரணி - உலோகபாலனியற்பெயர். நட்புமிருதியால் உலோகபாலன்பெய

[சோலைநுகர்வு.]

ரும், விசயன்பெயருமிட்டான். தத்தன் - விசயமாதேவியார் தந்தைபெயர். அது கோவிந்தமகாராசன் தனதுமகனை ஸ்ரீதத்தனென்று பெயரிட்டதனானாக. அப்பெயரைத் தத்தனென்று குறைத்துவைத்தார்; சாகரத்தன்பெயரென்பாருமுள். பரதன் - அச்சனந்தியாசாரியன்பெயர். (க௦௭)

ஐயாண்டெய்திமையாடியறிந்தார்கலைகள் படைநவின்றார்
கொய்ப்புமாலைகுழன்மின்னுங்கொழும்பொற்றோடுங்குண்டலமு
மையன்மார்க்கு துளக்கின்றியாலுங்கலிமாவெருண்டேந்தார்
மொய்யாரலங்கன்மாற்பற்குமுப்பதாகிநிறைந்ததே.

இ - ள். அவ்வையன்மார்கள், ஐயாட்டைநாளை பெண்ணாகப்பெற்று மையோலை பிடித்துக் கலைக்கற்றார்; படைக்கலம் பயின்றார்; மாவைவெருண்டேந்தார்; அங்ஙனஞ் சமைந்தகாலம் அரசனுக்கு முப்பதாண்டாய் நிறைந்ததென்க.

மாலையுங் குழலுந்தோடுங் குண்டலமுமசையாமலுந்தல் ஒழிந்தோர்க்கு அரிதாகலின், அவைகள் துளங்காமலுந்தாரென்றார். வெருண்டேந்தார் - அடித்தேறினார். நிறைந்ததென்றது - அரசுவிமைநிகழ்த்தினயாண்டுமுப்பதும், முன்னர்க்கழிந்தயாண்டு பதினேந்தும் ஆக நூற்பத்தையாண்டுசென்றமையின், இவ்வறத்திற்குரிய காலம் முற்றுப்பெற்றதென்றவாறு. இனித் துவறத்தின்மேல் உள்ளநிகழ்தற்குக் காரணம் மேற்கூறுகின்றார். (க௦௮)

புதல்வர்ப்பேறு முற்றிற்று. கவி, ௬.

சோலை நுகர்வு.

பூநிறைசெய்தசெம்பொற்கோடிகம்புனாயுமல்குல்
யீநிறைகொடியனாரும்வேந்தனுமிருந்தபோழ்திற
றாநிறத்திலினிமுடிப்படலிகைகொண்டிலாழ்த்தி
மாநிறத்தளிர்நன்மேனிமல்லிகைமாலேசொன்னாள்.

இ - ள். பூநிறைதல்செய்த பூந்தட்டையொக்குமல்குலையுடைய பூத்த கொடியனாரும், அரசனுஞ் சேர்ந்திருந்தகாலத்தே பூவிடுபட்டியைத் துலிவான்முடிக் கையிலேதொண்டு அரசனைவாழ்த்தி மல்லிகைமலை ஒருமொழிகுறினொன்னக.

வீநிறைகொடியென்றார், புதல்வர்ப்பயந்தமைதோன்ற. (க௦௯)

தடமுலைமுகங்கள்சாடிச்சாந்தகங்கிழிந்தமாற்பிற
குடவனாயனையகோலக்குங்குமக்குவவுத்தோளாய்
தொடைமலர்வெறுக்கையேந்தித்துன்னினன்வேனில்வேந்த
னிடைமதுகாண்கவென்றாளிறைவனுமெழுகவென்றான்.

குடவரை - அத்தகிரி. தொடைமலர் - தொத்தாகியபூ.

இ - ள். அவள் எங்ஙனங்கூறினொன்னின், முலைமுகங்கள்சாடிக் கிழிந்த மாந்

பிணையுடைய வரசனே! காமன் பூவாகியப்பாருடத்தையேந்திச் சோலையிலே யுலுவினான்; அஃது அவனைக்காண்டற்குஇடம்; நீசென்று காண்பாயாக வென்றுகூறினான்; அரசனும் எழுந்திருப்பீராக வென்றானென்க. (கக0)

முடித்தலைமுத்தமின்னுமுதிழுமுலைமுற்றமெல்லாம்
பொடித்துப்பொன்பிதிர்ந்தவாகத்தனையவர் புகழ்ந்துகுழக்
கடுத்தவாளுகலவேந்திக்கண்ணியர்காவலோம்ப
விடிக்குரட்சியமொப்பானிழையொளிவிளங்கப்புக்கான்.

முத்தமின்னுமுலை; முதிழ்போலுமுலை. கடுத்த - கோபித்த.

இ - ன். அங்கனங்கூறியவரசன், முடியைத் தலையிலேயுடைய முலைப்பரப்பெல்லாஞ் சுணங்குதோன்றிச் சிதறின ஆகத்தையுடையதேவியர் தன்னைச்சூழ, கண்ணியர் புகழ்ந்து போற்றல்செய்ய, வாணியேந்தி, இழைவிளங்க அச்சோலையிலே புககாணென்க. (கக௧)

இலங்குபொன்றாமார்பினிந்திரனுரிமைகுழக்
கலந்தபொற்காவுகாண்பான்காழறப்புக்கதேபோ
லலங்குபொற்கொம்பனருமன்னனுமாடமாதோ
லலங்கவின் கொண்டகாவுநல்லொளிநந்திற்றன்றே.

இ - ன். அங்கனம்புகுந்த கொம்பனருமரசனும், தாம் முன்புபுகின் கற்பகச்சோலையைக் காண்டற்கு இந்நிரன் உரிமைகுழப் புக்கு ஆடினதன்மைபோல ஆட, அக்கா ஒளிசிறந்ததென்க. (கக௨)

புலவியுண்மகளிசூத்தற்போதுகுக்கின்றதேபோற்
குலவியசிறகர்ச்செங்கட்கருங்குயில்குடையக்கொம்பா
நிலவியதாதுபொங்கநீணிலமணவிற்போர்த்துக்
கலவியிற்பித்தகாய்பொற்கம்பலமொழிததன்றே.

இ - ன். அந்தக் காவிடமெல்லாம், மகளிர் புலவிகண்ணை தமதுகூந்தலிற் போதை யுருக்கின்றதன்மைபோலே, குயில் கொம்பிலேயிருந்து தாதுபொங்கக் குடைய அப்பூக்கள் மணலிலேவீழ்ந்து அதனை மறைக்கையினாலே, கலவிகாரணத்தாற்பித்த கம்பலத்தை பொத்ததென்க. (கக௩)

காசுதுல்பரிந்துசிறுக்கம்பலத்துக்கதேபோன்
முகதேன்வண்மொய்த்துமுருகுல்தியிலமளுளு
மச்சிஸ்பூம்பள்ளிவைகிவளர்த்தெழுமகளிரொப்பத்
துகபோற்சிறகாண்னந்தொழுதியோடியிச்சேர்த்தார்.

நூல்பரிந்து - நூலற்று.

இ - ன். மணிகள்கிந்திக் கம்பலத்தே வீழ்ந்துகிடந்த தன்மைபோலே அக்கம்பலத்தை யொத்தவிடத்தே தேனும்வண்டும் மொய்த்துத் துயிலாரிந்க, அப்பூம்பள்ளியிலே மயில் கிடந்ததெழுகின்றது துயில்கொண்டெழுகின்ற மகளிளையொவ்வாரிந்க, அன்னங்கன் கெடாரிந்க, அவர்கள் சேர்ந்தாரென்க. (கக௪)

* பாருடமென்பது “பூரணபூ” என்னும்வடமொழிச்சிதைவு; கையிறை பெண்பது பொருள்.

[சோலைநகரீவு.]

காதிக்கண்ணரிந்துவென்றவுலகுணர்கடவுள்காலத்
தாதிக்கண்மரங்கன்போன்றவஞ்சொலீரிதனினுங்கள்
காதலிற்காணலுற்றவிடமெலங்காண்மினென்ற
னீதிக்கணின்றசெங்கோனிலவுளிற்றிருந்தபூணன்.

காதி வினைகளைத் தன்னிடத்தேஇல்லாதபடி வேரறுத்து அவற்றைவென்ற.
அவை ஞானாவரணீயமுதலாயின.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தபின்னர் அரசன், அஞ்சொலீர்! இம்மரங்கள்
*இறைவனேற்றேன்றின ஆதிகாலத்திடத்து மரங்கள்போற் பயன்பட்டினை; இத
னாலே நீ நுங்காதலாற் காணவேண்டியவிடங்களைல்லாவற்றையுஞ் சென்று காண்
பீராக வென்றானென்க. (ககடு)

வானவாமகளிர்போலவாய்கயிற்றுசலுரந்துங்
கானவாமகளிர்போலக்கடிமலர்நல்லகொய்துந்
தேனிமிர்குன்றமேறிச்சிலம்பெதிர்சென்றுகூடியுங்
கோனமர்மகளிரகாணிற்சூழாமயில்பிரிவதொத்தார்.

இ - ன். அவன் அங்ஙனங்கூறியபின்னர், அவன்றேவிமார் ஊர்ந்துங் கொய்
துங் கூலியும் மயிற்சூழும் வெவ்வேறாகப் பிரியுந்தன்மையை யொத்தாரென்க. ()

நெடுவனாயருவியாடிச்சந்தனவிவந்தசோலைப்
பம்மதங்கவரும்வண்ணிபைநதளிர்கவரியேந்திப்
பிடிமகிழ்த்தோப்பகின்றபெருங்கன்றறாசகோக்கி
வடிமதர்மழைக்கணல்லார்மன்னனைமகிழ்த்துநின்றார்.

இ - ன். அவனும் பிரிந்தநல்லார் அத்தொழில்களால் இளைத்தலின், அருவியி
லேயாடி மிக்கமதத்தைகரநின்றவன்னைத் தளிராகியவரியையெடுத்துப் பிடி
யோட்டச் சோலையிலேநின்ற களிற்றைநோக்கித் தாமும் அங்ஙனங்கூடுதற்கு அரசு
னை விரும்பினாரென்க. (ககள்)

கொழுமடபுகுமரியாவழைத்துகிற்சுருள்கொண்டுதோன்றச்
செழுமலர்க்காமவல்லச்செருக்கயல்சிற்பமாகக்
கழுமணிச்செம்பொழுதிக்கைவிரலுகிரிற்சுள்ளி
விழுமுலைச்சூட்டிநின்றார்விண்ணவர்களிரொத்தார்.

* இறைவனென்றது நிஷதீர்த்தங்கரரை; இவா முதல்தீர்த்தங்கரா. இவர்
தந்தையும், பதினான்காமனுவுமாகிய காபிராசன் காலத்து “மேகங்களெழுந்துமழை
பொழிந்தன; எல்லாத்தானியங்களும் உழுது வித்தாமல் காலஸ்வபாவத்தால் தாமே
விளைந்தன; கற்பகவிருட்சங்கள் மறைந்தபின், நானாவீதமாகிய விருட்சங்கள் தாமே
தோன்றிப் பலித்தன” என்று ஸ்ரீபுராணங் கூறுதலின், ஈண்டு ஆதிகாலத்திடத்து
மரங்களென்றது, அக்காலத்துத் தாமேதோன்றிப் பலித்தமரங்களை யென்றதிக.

இ - ன். அங்ஙனம்விரும்பினவர், வாழையினது துசில்போதும் வெள்ளிய-
குருத்தை வாங்கிக்கொண்டு அதிலே சிற்பத்தொழில்தோன்ற உள்ளே கயற்பிணக்-
கும் அதனைச்சூழக் காமவல்லியுமாக உகிராற்கின்ளி அதனை முலையிலேகுட்டி யிக்-
கனம் வினோதந்தோன்றநின்றார்; அப்பொழுது அவர் தெய்வமகளினா யொத்தா-
ரென்க. (கக௮)

க. கடைதயிர்க்குராலவேங்கைகண் ணுறச்சென்றுண்ணி
மிடைமயிர்க்கவரிகல்லாங்கண் றுணக்கண்டிநிற்பார்
புடைநூண்டெழுந்தபொம்மல்வனமுலைபொ றுக்கலாற்றார்
கடைமெலிந்திகலியன்னகன்னடைநயந்துநிற்பார். (கக௯)

உ. எம்வயின்வருகவேந்தனிக்கனவிரங்குரூல்லியாழ்
வெம்மையின்விரையப்பண்ணியெஃகுதுண் செவிகள்வீழச்
செம்மையிற்கனிகொள்காமத்துதுவிட்டோதமுத்தம்
வெம்முலைமகளிர்வீழ்பூம்பொ தும்பருள்விதும்பினாரே.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்.

க. கடைகின்ற தயிரிலெழுந்த குரலவாகிய வேங்கை யெதிர்ப்படுதலாலே
சென்றனுநிக் கவரிக்கன்றும் பசலின்கன்றுமுண்ண. முன்னர் அன்னத்தோடிகலி
நடந்து பின்னர் முலைப்பாரம் பொறுக்கலாற்றாராய்த் தமது நன்னடைதோற்று
அவற்றினடையைநயந்து.

உ. எஃகுதுன்செவி - அரசனுடைய கூரியதுன்செவி. அது * மூவகைச்செ-
வியினுந் தலையானசெவி. தலைமையோடே கனிதல்கொண்டகாமம். கேட்டாற்
காமத்தையே விரும்புவதென்ற பார்த்தைக் காமத்துதென்றார். முத்தம்விரும்பின
முலை. சுற்றுக்கவிந்த பூக்கையுடைய இளமரச்செந்வு. விதும்பினார் - நடுங்கினார்.

இ - ன். அங்ஙனகின்றமகளிர், கண்டுநிற்பார்; நயந்துநிற்பாராய்ப் பின்னர்
புணர்ச்சிவிரும்பினாலே யிருங்குறியின் எம்வயின் அரசன் வரவேண்டுமென்றுகருதி
யாழைப்பண்ணி யவன்செவிகள் தாடும்படிபாடி யவனையழைத்துப் பொதும்பிலே
கூடுதற்கு விதும்பினாரென்க. (க௨௦)

பிடிமருணடையினுந்தம்பெருங்கவின்ருழையப்புல்லித்
தொடைமலர்க்கண்ணிசேர்த்திச்சுரும்புணமலார்தமாலை
புடைமதுவொழுக்கூட்டியருவத்தார்குழையவைகிக்
கடிமலர்மகளிரொத்தார்காலன்களிவண்டொத்தான்.

இ - ன். அவன், அதுகேட்டு வந்து அவர்கவின்கெடுகையினாலே கண்ணியைச்
சேர்த்தி மாலையைச்சூட்டித் தாரிநீழ அலரப்புல்லி வைக, ஆண்டு அம்மகளிர் கடி-
மலரையொத்தார்; அவன்ருண் களிவண்டையொத்தானென்க.

* மூவகைச்செவிகளாவன:—தோற்செவி, மரச்செவி, எஃகுச்செவியென்பார்;
“ஒட்டைமரச்செவியர்க்கேளார்” என்றார் கேமசரியாரிலம்பகத்திலும். தோற்செவி
வந்தவிடத்துக் காண்க.

[சோலைநகர்வு.]

வைகவெனத்திரிக்க. கடி - ஈண்டு வலாவு. கடியென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாய்நின்ற பெயரெச்சம் வினைத்தொகையாய்நின்றது. கடிந்தமலரெனவே, மேற் கூட்டமின்றாயிற்று. களிவண்டெனவே, மேற் நேனுநரும்விருப்பமின்றி நுகர்ச்சியமைந்த வண்டாயிற்று. என்றது, மேற் றறவுக்குக் காரணங்கூறுகின்ற ராதலின், ஈண்டுத் தேனையுமிழ்ந்து அமிர்த்ததை நுகருமென்பதுதோன்றக்கூறினார்; “தேன்வாயுமிழ்ந்த வமிர்துண்டவன்போன்றுசெல்வன்” என்று பதிகத்துள் அவ்வாறேகூறலின். (கஉக)

இழைந்தவார்நலத்தையெய்தியினந்திரியேறுபோலக் குழைந்ததார்நெகிழ்ந்ததானைக்கொற்றவன்பெயர்ந்துபோகி வழிந்துதேன்வார்ந்துசோரும்வருக்கையினீழல்சேர்ந்தான் விழைந்தவக்கடுவனுங்கோர்மந்தியைவிளித்ததன்றே.

இ - ள். தாரினையும், நெகிழ்ந்த துகிலினையுமுடைய கொற்றவன்றான், கூடின வர்கள் நலத்தையெல்லாம் விழைவறநுகர்ந்து, இனத்தை மனத்தாற்கைவிட்ட ஏறு போல பீண்டுபோய் ஓர் வருக்கையினீழலில் சேர்ந்தான்; ஆங்கே களவொழுக்கத் தை விழைந்தகடுவன் அதுபெறுதற்கு ஒருமந்தியை யழைத்ததென்க.

தேன் பழத்தின் நின்று வடிந்தவீழும் வருக்கை. (கஉஉ)

அளித்தினமந்திதள்ளையார்வத்தால்விடாதுபுல்லி [து யொளிதொருபொதும்பிச்சேர்ந்தாங்கொருகிறைமகிழ்ச்சியார்ந்தளிர்ந்தலைப்பொதும்பினீங்கித்தம்மினமிரணமிஞ்சேர்ந்த களித்தலைக்கூட்டங்காதன்மந்திகண்டிருந்ததன்றே.

இ - ள். அம்மந்திவந்தபின்னர்க் கடுவன் சேய்த்தாக வொளித்துப்போய் ஒரு பொதும்பரின் ஒருகிறையிலே யம்மந்தியையளித்துப் புல்லுகையிலே யவை யிரண்டும் மகிழ்ச்சியையார்ந்து அப்பொதும்பரினின்றூங்கித் தம்மினங்களைச் சேர்ந்தன; அக்கூட்டத்தினையக்கடுவனது காதன்மந்தி கண்டிருந்ததென்க. (கஉங)

பரத்தையர்த்தோய்த்தமார்பம்பத்தினிமகளிர்தீண்டார் திருத்தகைத்தன்றுதெண்ணீராமுநீர்வம்மினென்ன வுனாத்ததென்மனத்தினில்லையுயர்வதைத்தேனையுண்பார் வருத்துங்காஞ்சிரமும்வேம்பும்வாய்க்கொள்வார்யாவார்சொல்லாய்.

இ - ள். அங்ஙனங் கண்டிருந்தமந்தி, பரத்தையரைத் தோய்த்தமார்பம் திருத்தகைத்தன்றாகலின், அதனைப் பத்தினிமகளிர்தீண்டார்; இனித் தெண்ணீரிலே ருளித்து வம்மினெனக்கூற, அதுகேட்டுக் கடுவன் நீகூறியது யான் மனத்துரினைத்த தில்லை; அன்றியும் தேனையுண்பார் காஞ்சிரத்தையும் வேம்பையுந்தின்னார்; யான் அதன்மையேதலை நீயேகூறியென்றதென்க. (கஉச)

நங்கினியெண்ணோக்கியென்செய்தியெனக்குவாண ணீங்கினசிறிதுநிற்பிற் காண்டியாநீயுமென்னத்

துங்கித்தான் துளங்கமந்திதொழுத்தையேன் செய்ததென்று
தாங்குபுதழுவிக்கொண்டிதன்னைத் தான்பழித்ததன்மே.

இ - ன். அம்மந்தி மறுமொழிகொடாது துனித்துளோக்கலின், அக்கடுவன்றான்
துங்கி, இனி வில்லிடத்த என்னை யிங்கனனோக்கி யென்செய்வாய்; எனக்குடயிர்
போயிற்று; அதனை யிங்கனஞ் சிறிதுபொழுதுநிற்பின், நீயுங் காண்பாயென்று மந்தி
யதுமனந் துளங்கச்சொல்லு, அம்மந்தி, இத்தொழுத்தையேன் செய்ததோர் வருத்த
மிதனை பொழிகவென்று எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தானே பழித்ததென்க.

தொழுத்தையேன் - நினது ஏவற்சொழில் செய்தற்குரியேன்; * “இல்லுட்-
டொழுத்தையாற் கூறப் படும்.” என்றார்பிறரும். (கஉரு)

கண்ணினாற் குழற்றங்கண்டுங்கா தலன்றெளிப்பத்தேறிப்
பெண்மையானிகழ்ந்தமந்திபெருமகிழுங்கைசெய்வான்
நின்னணிலைப்பலவிடீறெங்கொள்பெரும்பழங்கொண்டிதிப்
பண்ணுறுகளைகன்கையாற்பகுத்துணக்கொடுத்ததன்மே.

தேறி - தேற. மனமகிழுமகிழ்ச்சி. பகுத்து - கோதுகளைநீக்கி.

இ - ன். அவ்வனம் பழித்தமங்கி, குற்றத்தைக் கண்ணாற்கண்டுவைத்துந் தன்
கணவனுடனிர்ப்பத் தன்பெண்மையாற் றேறுதலின், அதற்குக் கடுவன் மகிழ்ந்து
அதனை மகிழ்ச்சிசெய்யவேண்டிப் பலாப்பழத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தீறிப் பகுத்து
ஆராய்தலுற்றகளைகளை யது தின்னக் கொடுத்ததென்க. (கஉசு)

இன்கனிகவருமந்திகடுவனோடியியவேட்டி
நன்களரிசிலதனுண்ணாநச்சுவேன் மன்னனோக்கி
யென்பொடுமிடைந்தகாமமிழிபொடுவெறுத்துநின்ற
னன்புடையரிவைகூட்டம்பிறனுழைக்கணடதொத்தே.

சிலதன் - அரசனேவல்செய்து அக்காலனைக் காக்கின்றவன். பிறரும் “பூவிலை
மடந்தைய ரேவற் சிலதியா” என்றார். என்பு - ஈண்டு உடம்பு. ஈண்டுக் காம
மென்றது - அரசவுரிமையையெய்திதுகரும் போகத்தின்மேலே நிகழுமார்வத்தை.
அது “செல்வம் புலனே புணர்வுவனை யாட்டென் - நல்ல னீத்த வுங்கை நான்கே.”
என்பதனுணர்நக. ஈண்டு இழிபென்றது இளவரலாகிய கவையையாதலின், அச்
கவையையுணர்ந்தும் நால்வகை மெய்ப்பாட்டினும் முன்னர்நின்ற மூப்பினையே
கொள்க. அது “மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ - டியாப்பற வந்த வ்ளரி
வர னுன்கே” என்பதனுணர்நக. இனி நான்கினையும் வெறுத்தானென்றுமாம்.

* நாலடியாரீ, புல்லறிவாண்மை, கூ.

† சிலப்பதிகாரம், புதாரிகாண்டம், இந்திரன்விழுவருத்தகாதை: குதா
மாகதர் வேதா னிகரொடு - நாழிகைக் கணக்கா நலம்பெறு கண்ணுளா - காவற் கணி
கைய ராடற் கூத்தியா - பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியா - பரிசொழிற் குயிலு
வர் பன்முறைக் கருவியர் - நகைவேழும்பொடு வகைதெரியுந்க்கையும்.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், கக.

[சோலைநாகர்வு.]

இ - ன். அங்ஙனம் கனியைக்கவருமந்தியைக் கவெனோடே கெட்டுப்போம் படியலைத்து அலைவுகின்கின்றகனியைச் சிலதனுண்ணாநீர்க், அதனை மன்னன் நோக்கித் தனக்கு அன்புடையமனைவி தன்னைக்கூடுகின்றகூட்டத்தைப் பிறனிடத்தே கூடக்கண்டதன்மையையொத்து, உடம்புதோன்றுகின்றகாலத்து உடன்றோன்றிச் செறிந்த ஆர்வத்தையும் மேல்வருகின்ற மூப்பையும் வெறுத்துநின்றானென்க. (கஉ௭)

கைப்பழமிழந்தமந்திகட்டியங்காரொனெத்த
திப்பழந்துரந்துகொண்டசிலதனுமென்னையொத்தா
னிப்பழமின்றுபோகத்தின்பமேபோலுமென்று
மெய்ப்படவுணர்வுதோன்றிமீட்டிதுகூறினானே.

இ - ன். அங்ஙனம் வெறுத்துநின்றவன், கைப்பழமிழந்தமந்தி அரசையிழந்த கட்டியங்காரொனெத்தது; அவற்றைத் துரந்துதிப்பழத்தைக்கொண்டசிலதனும் அவனைத்தூர்த்து அரசையெய்திய என்னையொத்தான்; இன்னும் வலியான்வாங்கி துகர்தற்குரியவழத்தை துகர்ந்து இவனெய்துகின்றவின்பம் இன்று யானுகர்கின்ற இப்போகத்தின்பத்தையொக்குமென்று உண்மையாகவுணர்வுதோன்றியதனுமமை யாதே தன்னெஞ்சுடனே மீண்டும் இத்தன்மைதோன்றக் கூறினானென்க. (கஉ௮)

மெலியவர் பெற்ற செல்வம் வேரொடுங்கீழ்த்துவெள்ளி
வலியவர்கொண்டுமேலைவரம்புநீர்தரம்புசெய்யுங்
கலியதுபிறவிகண்டாங்காலத்தாலடங்கிநோற்று
நலிவிலாவுலகமெய்தனல்லதேபோலுமென்றான்.

வலியாவது - துகரும்பொருள்களின்மையான் அவற்றின்மேற்செல்லும் பற்றால் நிகழும் வருத்தம்; செருக்குமாம்.

இ - ன். அவன் எங்ஙனங்கூறினானெனின், வலியல்லாதவர் பெற்றசெல்வத்தை வலியவர் மேலைவரம்பிகந்து வேரோடும் கீழ்த்து வெளவிக்கொண்டு குறும்பு செய்யும் பிறவியதுகலியைக் கண்ணாற்கண்டாம்; ஆதலின், இச்செல்வத்தைக்கைவிட்டுத் துறத்தற்குரியகாலத்தேதுறந்து தவஞ்செய்து ஐம்பொறியுடங்கி யொன்றானு நலிவிலாத வீட்டுலகத்தை யெய்துதலே நல்லதுபோலுமெனக்கென்று கூறினானென்க.

மேலைவரம்பிகந்தென்று - தந்தையத்தைப் புதல்வன் எய்துதற்குரியனென முன்னர்க்கூறிய வரம்பைக்கடந்தென்றவாறு. என்றது: சச்சந்தரைசைக் கட்டியங்காரன் வலிதினெய்திய தன்மை கூறியவாறாயிற்று. அரம்பு - குறும்பு. (கஉ௯)

நல்வினையென்னுந்நல்பொற்கற்பகமகளிரென்னும்
பல்பழமணிகீகொம்பீன்றுபரிசில்வண்ணெண்ப்பூத்துச்
செல்வப்பொற்கிறுவரென்னுந்தாமங்கடாழ்ந்துநின்ற
தொல்கிப்போம்பாவக்காற்றினொழிகவிப்புணர்ச்சியென்றான்.

இ - ன். நல்வினையென்கின்ற கற்பகத்தின்மணிக்கொம்பு, பரிசிலராகிய வண்டு

தகரும்படி பரிசிலப்பூத்த, மகளிரென்கின்ற பழத்தையின்ற, புதல்வரென்கின்ற மாலைகள் தன்னிடத்தே தங்கிநின்றது; இங்ஙனநின்றது தீவினையாகிய காற்றுவந் தடித்தவின், நிலைபெற்றிற் சாய்த்த வீழுத்துபோமாயிருந்தது; இஃது இங்ஙனம் விழுவுதற்குமுன்னே பிவ்விவ்வுறத்திற்பயிற்சி நம்மைவிட்டு நீங்குவதாகவென்று கொஞ்சை வலியுறுத்தினனென்க.

(௧௬௦)

வேட்கைமையென்னுநாவிற்காமவெந்தேறன்மாந்தி
மாட்சியொன்றானுமின்றிமயங்கினெற்கிருளோ நீங்கக்
காட்டினார்தேவராவர்கைவிளக்கிதனையென்று
தோட்டியாற்றொடக்கப்பட்டசொரிமதக்களிற்றின்மீண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் வலியுறுத்தினவன், வேட்கைத்தன்மையென்னுநாவாலே காமமாய்க் கண்ணி நிறையவுண்டு வீட்டினேத்தரும் நற்செய்கை சிறிதுமின்றிப் போகத்தேமயங்கினெற்கு இவ்விருணைங்கும்படி வீட்டினெறியிலே செலுத்தங் கைவிளக்காகிய துறவுள்ளத்தைக் காட்டியவிலர்கள் தேவராகக்கூடுமென்றுகறித் தோட்டியைக்கட்டத் ததயானைபோலவாது தோட்டியாற் றொடக்கப்பட்டதோர் ததயானைபோலே போகதுகர்ச்சியினின்றும்மீண்டானென்க.

ஐ - அசை. காட்டினார் - மந்தியும், கடுவனும், சிலதனும். இவர்கள் இங்ஙனங் காட்டியநல்வினையான், மேலே தேவராவரென்றமாம். களிது - இல்பொருளுவமை.

(௧௬௧)

கைந்நிறையென்கமேந்திக்கனமணிக்குழைவில்விச
மைந்நிறமணிவண்டார்ப்பவார்தளிர்கவரிவீச
மெய்ந்நெற்தமிழ்ந்துநின்றனவேனில்வாய்க்காமனொத்தான்
மொய்ந்நிறமாலேவேய்ந்துமுருகுலாமுடியினானே.

இ - ள். அங்ஙனமீண்டமுடியினான், வீச ஆர்ப்ப வீச ஏந்தி வீட்டைவரும்பி நின்றவன், காமனைப்பொத்தானென்க.

தளிர் கவரிவீசவென்றார், பொதும்பிடைத் தனியேநின்றவின். காமனோடுவ மித்தார், மனவேட்கையடங்குதவின்.

(௧௬௨)

நடுச்சிகைமுத்துத்தாமம்பவாணுதனான் றுநக்கப்
படுத்தனர்பைம்பொற்கட்டில்பாடினர்கீதர்தூப
மெடுத்தனரெழுந்துதேனொரிமணிவினையாத்த
கொடிப்பலகூத்துச்சூழ்ந்தகுங்குமக்குன்றமொத்தான்.

இ - ள். தொழில்செய்தற்குரியமகளிர், சிகைநடுவிற் றலைப்பாணை நின்றநகக் கின்ற கட்டிலைப்படுத்தார்; அதிலே அவனிருந்தபின்னர்ச் சிலர் தூபமெழுப்பினர்; சிலர் பாடினார்; அதன்பின்னர் யாழ்மெழுந்தார்த்தன; அவையங்ஙனம் நிகழ் மகளிர்சூழ்விருந்தவன், பலகொடிபூத்துச்சூழ்ந்த குங்குமமையை பொத்தானென்க. (1)

மெள்ளவேபுருவங்கோலினிலங்கிக்கண்பிறழநோக்கி
முள்ளெயிறிலங்கச்செவ்வாய்முறுவற்றுதாதியாக

கோலேநுகர்வு.

வள்ளிக்கொண்டண்ணக்காமங்கனிவித்தார்பனிவிறுழந்த
வள்ளிதழ்மாலேமார்பன்வச்சிரமனத்தனனென்.

பனியில் - முத்துவடம்; ஆகுபெயர்.

இ - ள். அங்ஙனமிருந்தவனை யம்மகளிர், தம்புருவத்தைவளைத்துக் கண் விலங்
கிப்பிறழப் பார்த்துச் செவ்வாயில் எயிறிலங்க முறுவலிக்கு முறுவற்றாதுமுதலாக
ஒழிந்த காமக்ருந்திப்புக்கள் நிகழ்த்துவனவற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு அவன் காம
வின்பத்தை யள்ளியுண்ணும்படி பூழ்ப்பித்தப் பார்த்தார்; பார்த்ததற்கு அவன் மன
நெகிழ்வு துறவின்கண்ணே வைரமனத்தனையினுனென்க. (ககச)

முலைமுக்குகமந்தாமுத்தத்தொத்தொளிர்மாலேபாரு
மலைமுநதனையமார்பின்மன்னனுமிருந்தபோழ்திற்
கொலைமுக்களிறைநாழிகைசென்றுகூறக்
கலைமுநமல்லாபுல்லக்கமமுநீராட்டினாரே.

முலைத்தலைசுமந்த முத்தத்தொத்துவிளங்குமாலே, மலையின்பெருமையைக் கொ
ள்ளிகொண்டாற்போலு மாபு. மஞ்சனமாட்டெற்றக்குகடறிய இலக்கணங்கள்போன
மல்லர்.

இ - ள். அங்ஙனம் மகளிருமரசனுமிருந்தபொழுதிற் கழிந்தநாழிகையைக்
கணிகள்கூற, மல்லா உடம்புதடவி மஞ்சனமாட்டினாரென்க. (ககரு)

வெண்டுகிவ்மாலேசாந்தம்விழக்கலம்விதியிற்சேர்த்தி
நுண்முகிற்றினாகளசேரந்தநூற்றுலாமண்டபத்துக்
கண்டிரண்முத்தமென்றோட்காவிக்கண்மகளிர்போற்றி
யெண்டிசைமருங்குமேத்தவினிதினினேற்றினே.

இ - ள். துண்புதலியநான்கினையும் அரசியலிற்கடறியவாற்றாலேசேர்த்தி எண்
டிசையினின்று மகளிர் போற்றியேத்தத் தினாகளசேரந்த நூறடியுலாவுதலையுடைய
அமுதுசெய்யுமண்டபத்தே யேற்றினென்க.

பொருட்கட்டோன்றும் வரையறைக்குணப்பெயராகிய நூறென்னுமெண்ணுப்
பெயர் என்னுடைப்பொருண்மேல் ஆகுபெயராய்வின்றது, * “ஆற்றி யந்தணர்” என்
றாற்போல. உண்டால் நூறடியுலாவுதல் வேண்டிமென்று மருத்துவநூல்கடறிய
தனைக் கூற்றினர். (ககசு)

நெய்வாங்குனிந்துவாசநிறைந்துவான்வறைகளார்த்து
குய்வளங்குழிவெம்மைத்தீஞ்சுவைகுஸ்மலின்
யைவருவொருவனின்வடிசினூன்மடையனேந்த
மைவரைமாலேமார்பன்வாசனையமிர்தமுண்டான்.

இ - ள். கனிந்து, நிறைந்து, ஆர்ந்து, கழிமி, அறுகவையுங்குறைதலின்றி வெய்

* கலித்தொகை, கடவுள்வாழ்த்து.

மையையுடையவடிசிலே வீமசேனையொத்த மடையனேந்த, அரசன் அவ்வடிசிலே யுண்டானென்க.

சூய் - தாளிப்பு. நான்மடையன் - நால்போனமடையன். (௧௩௭)

கைப்பொடிசாந்தமேந்துக்கரகநீர்விதியிற்பூசி
மைப்படுமழைக்கணல்லார்மணிச்செப்பின்வாசநீட்டச்
செப்படுபஞ்சவாசந்திசையெலாங்கமழவாய்க்கொண்
டொப்புடையுறுவர்கோயில்வணங்குதுமெழுநவென்றான்.

பொடி - உழுத்தம்பொடி முதலியன.

இ - ன். முன்னர்ப் பொடியையும் பின்னர்ச் சந்தனத்தையுந் தன்கையிலே வாங்கி நீராலே நூலில்விதித்த விதிப்பாமற்பூசி நல்லா. செப்பிலிருந்த முகவாசத் தைநீட்ட அதனைத்தின்று கோயிலில் உறுவனாயாம் வணங்குதும்; அதற்கு எழுநீ ராகவென்றானென்க.

செப்படுமொப்புடைக்கோயில் - செப்பினைத் தன்கையினால் க்குமளவில், அத னைக்கெடுக்கும் ஒப்பினையுடைய கோயில். உறுவர் - எல்லாதேவரினுமிக்கவர். (1)

கோலையாவடிநீர்நீறு. ௩௭, ௩௮.

அறிவாச்சிறப்பு.

ஒருபகல்பூசினோரண்டொழிவின்றிவிடாதுநாறும
பெரியவர்கேண்மைபோலும்பெற்றகரும்வாசவெண்ணெ
யரிவையர்பூசியாடியகிற்புகையாய்பூட்டித்
திருவிழைதுகிலும்பூணுந்திறப்பத்காங்கினாரே.

இ - ன். அதுகேட்டு அரிவையர் ஒருபொழுதுபூசின் ஒருகாலமுமொழிவின் றாய் ஏக்காலமும் விடாமல்நாறும் பெரியவர்கேண்மையைவாய்க்கும் வாசவெண்ணெ யைப்பூசி மஞ்சனமாடிப் புகைத்துத் துநிலையும் பூணையுந் தாங்கினாரென்க.

ஒரான்டுமென்னுமும்மைவிகாரத்தாற்றெருக்கது. அஃது ஏக்காலமுமென்னும் பொருட்டு. (௧௩௯)

நற்றவஞ்செய்தவீரருளவழியநயந்துநாடும்
பொற்றதாமரையினுளிற்பூஞ்சிகைமுத்தயின்னைக்
கொற்றவற்றொழுதுசேர்த்தார்கொம்பனார்வாமன்கோயின்
மற்றவன்மகிழ்ந்துபுகுமணிமுடிதுளக்கினானே.

மிகத் தவத்தைச்செய்து அதனால் நால்வகைவீரத்தையுமுடையார், அவை

[அறிவச்சிறப்பு.]

*“கல்வி தறுகண் ணிசைமை கொடையெனச்-சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே” என்பதனுணர்க.

இ - ன். அங்ஙனம் தாங்கினகொம்பனார், வீரனாய்ந்து அவருள்ளவிடத்தை நாமும் பொற்றாமையினுளைப்போலே கொற்றவனை நாடிச்சென்று முத்தமின்னத் தொழுது சேர்ந்தார்; பின்னர் அவன் அதற்குமகிழ்ந்து வாமன்கோயிலிலேபுகு வணங்கினனென்க. (கச0)

வேறு.

கடிமலாப் பிணடிக்கடவுளாமலத்
தடிமலாசூடியவருலகிலயாரே
யடிமலா நடியவருலகமேத்த
படிமலர் தூவவருகின்றானே.

எக்காலமும புதிதாகியமலர். சுமலத்தேநடந்த அடியாகியமலர்.

இ - ன். கடவுளுடையதிருவடியை முற்பிறப்பிற் சூழினவர் இப்பிறப்பில் இவ்வுலகின்கண்யாவராய் நுகர்வரெனக் கேட்பீராயின், அவ்வடிமலரைச்சூழினவர்களன்றே யுலகமேத்தும்படி அரசர் வடித்தமலரைத்தாவ ஈண்டுவருகின்றவரென்று தேவியர்கேட்பத் துதித்தானென்க.

ஒத்திந்திரண்டர்கும் இவ்வாறே பொருளுரைக்க.

(கசக)

முத்தனரிந்தமுக்குடைக்கீழ்மூர்த்திதிருவடியைப்
பத்திமையானொழும்பணிகின்றாயாரே
பத்திமையானொழும்பணிவார்பகட்டெருத்தி
னித்திலவெண்குடைக்கீழ்நீங்காதாரன்றே.

பணிவார் - பணிந்துபாவார். எருத்தத்தின்மேலே குடைக்கீழே யிருக்கின்ற இருப்பு நீங்காமல்வருகின்றார். (கசஉ)

சுருபக்கடல்கு ந்தகைவலச்செல்வ
வெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவாரயாரே
வெரிமலர்ச்சேவடியையேத்துவார்வான்றோய்
நருமுத்தவிராழிச்செல்வரேயன்றே.

இருவினையாகிய கடலைக்கடந்து அதனற்பெற்ற கேவலமடந்தையை நுகருஞ் செல்வன். முத்தவிராழி - முத்துவிளங்குகின்ற கொற்றக்குடை. ஆழி - வட்டம்; ஆகுபெயர். அங்ஙனமுடி துளக்கினவன் வணக்கத்தாற்பெறும்பயனைத் தேவியர் சுருதும்படி யிழைந்துதாழிசையாலுங்கூறித் துதித்தானென்க. (கசக)

வேறு.

வண்ணமாமலாமலைவாய்ந்தன
சுண்ணங்குங்குமந்தாமத்தாழ்ப்புனை

தண்ணல்சேவடியருச்சித்தானரோ
விண்ணிலின்பமேவிழைந்தவேட்கையாள்.

இ - ன். தேவருலகிலல்லாத வீட்டின்பத்தையே விரும்பின வேட்கையை யுடையவன், அங்ஙனந்துதித்துப் பின்னர் வாய்ந்தனவாகிய மலர்முதலியவைந்தினு னும் புனைந்து அண்ணல்சேவடியை யருச்சித்தானென்க. (கசச)

அறிவீச்சிறப்புமுற்றிற்று. கவி, சு.

அறவுரை.

இலங்குருங்குமமாற்பனேந்துசீ
நலங்கொன்சாரணர்நாதன்கோயிலே
வலங்கொண்டார்மலாப்பிண்டிமாநீழ
கலந்தகன்மிசைக்கண்டுவிழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனமருச்சித்த குங்குமமாற்பன், ஆகாயத்தேவந்து ஸ்ரீநாதன்கோ யிலே வலங்கொண்டு பிண்டியின்கீழே டளிக்குக்கன்மிசையிலே நலங்கொண்டுநின்ற பெரிய மணிகளின் நிறத்தைக்கலந்த சாரணரிருவரைக்கண்டு வாழ்த்தினுனென்க.

மேல் இருகடனா யுவமித்தவின், மாணிக்கமும் முத்துமேகொள்க. (கசரு)

உரிமைதன்னொடும்வலங்கொண்டோங்குசீ
திருமகன்பணிநி, ருப்பச் செய்தல்
ரிருநிலமன்னற்கின்பமேயொப்
பெருநிலமன்னன்பெரிதும்வாழ்த்தினான்.

இ - ன். அங்ஙனம் வாழ்த்தின திருமகன் உரிமைக்கற்ந்தோடெ வலம்வந்த வணங்கியிருந்தவனவிலே, சாரணர் மன்னனுக்கு இருநிலமாருதல் இன்பமன்றியிற் றேயென்றுகேட்ப, அம்மன்னனன்றான் இரந்தத்தைத் துரந்ததன்மையை யுணர்ந்த தற்கு வியந்து மிகவுந் துதித்தானென்க.

ஏகாரம் - எதிர்மறை

(கசச)

தெருளலேன்செய்ததீவிரையெனு
மிருள்விலக்கின்பெரியுநீள்கட
ரருளுமின்னெனக்கடிகொன்றான்
மருள்விலக்கியமன்னன்மன்னனே.

இ - ன். அங்ஙனந்துதித்து இல்லறத்தின்மயக்கந்தீர்த்தமன்னன், அழகனே! பிறப்பறுமாநறியாதேன் எப்பிறப்புக்களிலுஞ் செய்துகொண்ட தீவிரையென்னும் இருள்கெடும்படியாகச் சிலநாளின்று தவஞ்செய்த பின்னர் எரியுநீள்கடராசிய னா னத்தையெய்தும்படி எனக்கு அருளுமின்னென்றானென்க.

இனி இருள்விலகும்படிநின்று எரியுங்கடர் - *இரத்தினத்திரயமுமாம். (கசச)

* இரத்தினத்திரயம்: நற்காட்சி, நன்னூனம், நல்லொழுக்கம்.

[அலங்கார.]

வேறு.

பாற் கடற்பணிமதிபரவைத்தீங்கதிர்
மேற்படமிகுநிசொரிவதொப்பவே
நூற்கடன்மாதவனுனிதநல்லமந்
கோற்கடன்மன்னனுக்குரைக்குமென்பவே

இ - ன். அதுகேட்ட நூற்கடலாகிய சாரணன், பரவையிற் றேன்ந்ந பணி மதி தன்குதினாப பாற்சட லின்மேலே வீழ் நனிசொரிவதொப்ப, மிகவும் நுனித்த வறத்தை மன்னனுக்கு உரையாநிற்குமென்க.

செங்கோல் நடாத்துதலை கடனாகவடைப

(கசஅ)

வேறு.

தேனெய்தோய்ந்தனதீவ்யதிருமணியனைய
வானினுப்பனவராததிருவனமதியோ
ரேனையாவருமமுதெனப்பருகுபுகல்வ
மானமில்லுயர்மணியண்ணலுவல்யவலித்தான்.

உயர்மணியண்ணன் - இருவர் ஒருத்தவன், இரத்தினப்பிரபையென்னுமவன்.

இ - ன். அங்ஙனமுரைக்கின்ற மணியண்ணன், பலவகைப்பட்டவர்களுள், தீவிய தேனெய்யை யொத்தனவாகையாலே, சிலநாட் றெக்கத்திலே செலுத்துவன வாய் அந்நிலைவாயாவரும் புசல்வனவற்றையும், பெறுதற்கரிய மணியையொத் தனவாய் வீட்டைத் தருவனவாய் அந்நிலையோடியாவரும் அமுதெனப் பருகுவன வற்றையும், நவலத்தணித்தானென்க.

தேனுக்ரவாசகு, அது புளிக்கவையையுந்தருதலின், நிலையில்லாத் துறக்கந்தரு கின்ற அறத்திற்கு உவமையாயிற்று. துறக்கத்தையும், வீட்டையுந் தருகின்ற இரு வகையறமூங் கூறுகின்றது, இவற்று இன்னுந் துறக்கத்திற்செல்லங் கருத்து உண்டா மோவென்பது உணர்தற்கு. மானம் - ஒப்பு.

(கசக)

அருமைமனெய்தும்யாக்கையுமயாக்கையதழிவுந்
திருமெயநீங்கியதுன்பமுத்தெளிபொருட்டுணிவுந்
ருருமையெய்தியகுணநிலைசொடைபெறுபயனும்
பெருமைவிட்டொடும்பேசுல்கேளிதுபெரியோய்.

இ - ன். அங்ஙனந்துணித்தவன், பெரியோய்! தவத்தாற்பெறுகின்ற மக்களயாக் கையையும், அந்தயாக்கை தனக்கடைத்த நூறியாண்டும் நிலைபெற்றுநிலாது கருப்ப முதலாக அழிசின்றஅழிவையும், நல்வினைமெய்யினின்றும் நீங்கப்பட்டனவாகியநர கூர் விலங்கு மக்கள் தேவொன்றின்ற நாற்கதியிற்றுன்பத்தையும், துணியப்படும்பொரு ளையும், அப்பொருளைத் துணியுந் துணியையும், நிறத்தைப்பெற்ற சிலத்தினதுநிலைய யும், தானத்தையும், அத்தானத்தாலும்சிலத்தாலும் காட்சியாலும் பெறுமபயனையும்,

பெருமையையுடைய வீட்டிலக்கணத்தோடுங் கூறுவேன்; அவற்றுள் இப்பெறுதற்
கருமையை முதற்கேள்வென்றென்க.

நீங்கிய - தொழிற்பெயர். இதுவென்றது பெறுதற்கருமையை. குருவென்னு
முரிச்சொல் ஈறுகிரிந்தது. திருமையும் பாடம். (கரு0)

அறுவுறாழ்நிற்பு. கவி, சு.

பெறுதற்கருமை.

பரவைவெண்டினாவடகடற்படுகத்துளையுட-
டினாசெய்தென்கடலுட்தோநோன்கழிசிவணி
யரசவதனுளையகவயிற்செறிந்தெனவரிதாற்
பெரியயோனிகள்பிழைத்திவண்மாளிடம்பெறலே.

பரவை - பரத்தல்.

இ - ன். அரசனே! என்னுங்கால் நால்வகைத்தோற்றத்தாற் பெரியவாகிய
யோனிகளைத்தப்பி யிவ்வுலகிலே மக்களையாக்கையைப்பெறுதல், தென்கடலிலே போ
கட்டதோர்கழி வடகடலிலேயுண்டான துகத்துளையிலே முதற்சென்றெய்தி அவ்வ
ளவேயன்றி யத்துளையினடுவே சென்றுசெறிந்ததென்னும்படி யரிதாயிருக்குமென்ற
னென்க. (கருக)

விண்டுவேய்நரலூர்விளைகானவரிடனுங்
கொண்டுகூர்ம்பனிகுலைத்திடுகிலைக்களக்குறும்பு
முண்டுகீரெனவுரையினுமரியனவொருவி
மண்டுதீம்புனல்வளங்கெழுநாடெய்தலரிதே.

ஊனையுணவாகவீனையும்.

இ - ன். அங்குனமானிடம்பெற்றாலும், நீருண்டென்று வார்த்தையினுங் கூறு
தற்கரியவாய் வேய்வெடித்தொலிக்குங் கானவரிடத்தையும் மிக்க பனியைக்கொண்டு
குலைக்குமிடமாகிய குறும்புகளையுநீங்கி நன்னாட்டிலேபிறத்தல் அரிதென்றென்க.()

வில்லின்மாக்கொன்றுவெண்ணினத்தடிவிரிம்பபித்த
பல்லினர்களும்புகடற்பரதவர்முதலா
வெல்லைநீங்கியவிழிதொழிவிழிசுலமொருவி
நல்லதொல்குலம்பெறுதலுநரபதியரிதே.

இ - ன். நரபதி! மாக்களை வில்லாலேகொன்று அவற்றின் நசையைத் தின்
கின்ற பல்லினராகிய கரும்புறத்தோரும், பரதவருமுதலாக எண்ணிறந்த இழிதொழி
லால் இழிந்த குலங்களிற்பிறவாமல் நற்குலத்திலேபிறத்தலுமிரிதென்றென்க. ()

கருவிமாமழைபெயல்பொழிந்தெனவுழிநா
ளருவிபோற்றொடர்ந்தருதனவரும்பிணிபழுவூட்

[நிலையாமை]

கருவிற்காய்த்தியகட்டைப்படிமையிழையா
துருவின்மிக்கதோருடம்பதுபெறுதலுமரிதே.

இ - ன். குலத்திற்பிறக்கும்காலத்தும், பெருமழைபெய்ததாகப் பின்னாளிலே யருவி யிடையறாதொழுதுமறுபோலே, உயிர்க்கிழவனைத்தொடர்ந்து விடாதன வாய்ப் போக்குதற்கரிய இருவினை வயிற்றுத்தீயினுள்ளேயிடிலைவத்துக் காய்ச்சின கருப்பத்தின்கண்ணே யவ்விருவினையின்கட்டினையாற் பின்னோற்றம்வடிவத்திற் றீ வினையின்கட்டினையால் உறுப்புக்குறையும் வடிவைத்தப்பி நல்வினையின்கட்டினையா லே யுருவான்மிக்கதோருடம்பை அம்மக்கன்யாக்கை பெறுதலுமரிதென்றனென்க.

பிணித்தலையுடையது பிணியாயிற்று. கட்டினையென்றா, தத்தம்பயனை நுகாலித் தற்குரிய கோவையையுடையதாதலைப் பிழையாவதியினை. (கருச)

நாமனன்னதோர்சழிவனப்பந்வொடுபெற்றினு
நாமநாற்கதிநவைதருநெறிபலவொருவி
வாமனானெந்வழுவுறத்தழுவினரொழுநு
லேமவொண்குடையிறைவமற்றியாவதுமரிதே.

இ - ன். இறைவனே' அங்ஙனம் மிக்கவழகை யறிவுடனேபெற்றாராயினும் அச்சத்தைத்தரும் நாற்கதியிலேசெலுத்துங் குற்றத்தைத்தரும் பரசமயங்களைக்கை விட்டு வாழனுல்வழியை யாவதும் வருவறத் தழுவினராயொழுநுதல் அரிதென்ற னென்க.

இத்துணையும், மக்கனியாக்கை பெறுதற்கருமையும், அதுபெற்றாலும் நன்னில மும் நற்குலமும் நல்வடிவும் நல்நெறும்பெறுதற்கருமையுங்கூறி, இனி யவ்வினாக்கை நிலைபெறாதொழியுந்தன்மைகூறுகின்றா. (கருரு)

பெறுதற்கருமைமுற்றிற்று. கவி. இ.

[நிலையாமை]

க. இன்னதன்மையினருமையினெய்தியபொழுதே
பொய்ளும்பெள்ளியும்புணர்ந்தெனவயிற்றகம்பொருந்தி
மின்னுமொக்குளுமெனநனியினும்வியும்
பின்னைவெணெனையிற்றிரண்டபின்பிழைக்கவும்பெறுமே. (1)

உ. வெண்ணையாயதுவீங்குபுகுன்புறயாமை
வண்ணமெய்தலும்வழுக்கவும்பெறுமதுவழுக்கா
தொண்மைவாண்மதியுருவொடுதிருவெனத்தோன்றிக்
கண்ணொரழக்கவிழினுங்கவிழும்ற்றநிரீ. (கருள)

௩. அழிதலின்றியங்கருநிதியிரவலர்க்கார்த்தி
முழுதும்பேர்பெறுமெல்லையுண்முரியினுமுரியும்
வழுவின்பொய்கையுண்மலரெனவளந்துமையாழிக்
கெழீஇயினுரொடுங்கிளைபழக்கெடுத்தலுங்கெடுமே. (௧௫௮)

௪. கெடுதலவ்வழியில்லென்றிகேள்விகடுறைபோய்
வடிகொள்கண்ணியர்மனங்குழைந்தநககனென்றிரங்கக்
கொடையுங்கோலமுங்குழைந்தம்மழகுங்கண்டேத்த
விடையிற்செல்வுழிவிளியினும்விளியும்ற்றநீ. (௧௫௯)

௫. எரிபொன்மேகலையிலங்கரிச்சிலம்பொடுசிலம்பு
மரிபொற்கிண்கணியாயினையரிவையர்ப்புணர்ந்து
தெரிவின்போகத்துக்கூற்றுவன்செகுத்திடச்சிதைந்து
முரியும்பல்சனமுகம்புடைத்தகங்குழைந்தழவே. (௧௬௦)

௬. கோதைமங்கையர்க்குவிழலைத்தடத்திடைக்குளித்துக்
காதன்மக்களைக்கண்ணெந்தினிதினிற்கழிப்பப்
பேதுசெய்ப்பணிப்பெரும்புலிபாய்ந்தடப்பினையா
மோதமாக்கடலுடைகலத்தவருற்றதுவே. (௧௬௧)

௭. காமம்பைப்பயக்கழியத்தங்டைப்பிடிசுருங்கி
யுமர்போலத்தமுனையவிந்துறுப்பினிலுனையாது
தூய்மையில்குளந்தும்புவிட்டாமபொருளுணர்த்தி
யீமமேறுதலொருதலையிசலமாகடந்தோய்.

இவையேழுமொருதொடர்.

இ - ன். இகலமர்கடந்தோய்! நீ யானினிக்கூறுகின்றதனை யறிவாயாக; அஃ
தியாதெனின், இக்கூறிய நால்வகைத்தன்மையிற்காட்டின் மக்கட்குவிதித்த ஆயுள்
நிலைபெறுதலரிதாகையினாலே, அது: பொன்னும்வெள்ளியும் புணர்ந்தவெனச் சுக்
கிலமுங் குருதியும் வயிற்றகத்தேபொருந்தி மக்கன்யாக்கை யெடுத்தற்கெய்தியபொ
ழுதிலே மின்னுமொக்குளுந் தோன்றிக் கெடுமாறுபோலக் கெடினுங்கெடும், அவ்
வன் கெடாது வெண்ணெய்போற் றிரண்டபின்னர் கெடவும்பெறும்; அதற்கேடின
றேல், அது யாமையின்றன்மையைப் பெற்றவளவிலே கெடவும்பெறும்; அஃது அந்
நிலையிற் கெடாதேல், நிறைமதிபோலுங் குறையாவருவுடனேபிறந்து இருமுதுருவா
முதலாயிராழ்க் கெடினுங்கெடும்; அதற்கேடின்றியிரவலர்க்கு நிதிமுழுதையுங்கொ
டுத்துப் பெயரிடுமளவிலே கெடினுங்கெடும்; அதற்கேடின்றேல் மையோலைபிடித்து
நட்டொருங்கிளையும்ழக் கெடுதலையுஞ்செய்யும்; அவ்வுழிக்கேடின்றேல் தூல்களை முற்
றக்கற்று, மகளிர் வடிவையும், இளமையையும், அழகையுங்கண்டு அநங்கனையென்று
மனங்குழைந்திரங்கப் பரிசிலர் கொடையையேத்த விடைபோல்நடக்கின்றகாலத்
தே கெடினுங்கெடும்; அதற்கேடின்றேல் அரிவையரைப்புணர்ந்து வேறென்றுந்
தெரியாத போகதுகர்ச்சிக்காலத்தே கூற்றுவன் உயிரை வெளவுதலாலே பல்சனஞ்

[நாககதித்துன்பம்.]

சிதைந்து முகத்தேபுடைத்துக்கொண்டு அழும்படிவெகிம்; அதிற்கேழன்றேல் மகளி
ரிடத்தேயழுந் தி யவாப்பெறும் புதல்வனாக்கண்டு உவந்து காலங்கழிக்குமளவிலே
தஞ்சுற்றத்தார் உடைகின்ற மரக்கலத்திலிருந்தவருற்ற வருத்தத்தையுறும்படி நோ
யாகியபுலிபாயப் பிணமாய்க்கெடும்; அதிற்கேழன்றேல் தம்போகநுகர்ச்சி மெல்ல
மெல்லக் கழிதலாலே தங்கடைப்பிழுகள்குறைந்து ஊமர்போலே யுறுப்பாலே வார்த்
தைகூறித் தூய்மையிலல்லாத உடம்பாகியகுளம் ஒன்பதுவாயிலாகிய தூம்புகளுந் தம்
வயத்தனவாகாமற் சோத்திநுந்துபாய்ந்து இவ்வியாக்கை முடிவிலாம்பொருளினதுவெ
ன்று அறியாதார்க்கறிவீத்துச் சுகொட்டி லேயேறுதல் உறுதி; ஆதலால், நீ யிதற்கு
வேறாகி நிலைபெறும்பொருளை யறிவாயாகவென்றானென்க.

முன்னிருநிலங்களிற் பொன்னும்வெள்ளியும்போன்றும், பின்னிருநிலங்களில் வெ
ண்ணெய்போன்றும், டீருந்தாந்திலங்களில் ஆமைபோன்றும், ஆரூங்கில்களிலிருந்தெளி
ந்தும் பிறக்குமென்றார். இரண்டிடத்திற்கு கூறிய மற்று - வீணமாற்று. பிணமாயெ
ன்றும் பாடம். (ககஉ)

தேங்கொள்பூங்கண்ணித்திருமுடித்திலகவெண்குடையோ
யிங்கிதன் நியுமிமையவரமையலர்க்குடந்த
நாங்குமாவண்கைச்சக்கரமிக்குயர்பிறரும்
யாங்குணாவருரொடுபேரெம்மக்குரையாய்.

இமையவாக்குப் பகைவராயுள்ளானா ஆண்டுச்சென்று வென்றபிறர்; திருவை
ஒழிந்தவரசர்பார் செல்லாமற் தம்மிடத்தே தாங்கும்பிறர்; முன்னர் செலுத்துஞ்
சக்கரம் மிக்குயர்தற்குக் காரணமாகியபிறர். உலகில் அரசரெல்லாரும் வணங்க
வருத்தவிற சக்கரவர்த்திகளைப் பிறரென்றார்.

இ - ள். அரசனே! யாம் இவ்வுலகில் மக்கட்குரியனவாகக்கூறிய இந்நிலையா
மையேயன்றியும் அவரிற்சிறந்த சக்கரவர்த்திகளும் நிலைபெற்றிருந்தாரில்லை; அவர்க
ளும்பெயரும் நிலைபெறுமையின், யாமுணர்ந்திலேம்; நீ நிலைபெறுணர்ந்தனவுள
வேற் கூறென்றானென்க (ககங)

நிலையாமைமுற்றிற்று கவி அ.

நாககதித்துன்பம்.

வெவ்வினைசெய்யுமாந்தருயிரொணுநிலததுவித்தி
யவ்வினைவினோ யுளுண்ணுமவ்விடத்தவர்கமின்ப
பிவ்வெனவுரைத்துமென்றுவினைப்பிலும்பனிக்குமுள்ளஞ்
செவ்விதிற்கிறிதுகூறக்கேண்மதிசெவ்வவேந்தே.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, வேந்தே! தீவ்வினையைச்செய்யுமாந்தர் தமதுயிரென்னு
நிலத்தே யத்தீவினையையிதைத்து அத்தீவினையின்பயனை நுகரும் அந்நாகத்திடத்தே

அந்நகர்பெந்துன்பம் இத்தன்மையவென உணர்க்கக்கடவேமென்று நினைப்பினும் உன்னாடுங்கும்; ஆயினுஞ் சிறிது அதன்றன்மைகடற்ச் செய்விதற் கேட்பாயாக வென்றானென்க. (௧௬௪)

ஊழ்வினைதரப்பவோடியொன்றுமூழ்த்துத்தினுள்லோ
சூழ்முலைப்பெண்ணைநெறித்தொயித்ததீங்கலிசுளுந்து
வீழ்வனபோலவீழ்ந்துவெருவாத்தக்கதுன்பா
தாழ்துயருழப்பவூறுமருநனைநஞ்சுகண்டாய்.

இ - ள். தீவினை தம்மனத்தைச் செழுத்துதலால் யோடிப்பென்று அதன் பயனையெல்லாம் துகர்த்துப்பொருத்தின முகூர்த்தத்திலே பெண்ணையிட்டுருடுத்த கணிகள் ஊழ்த்தப் பெருங்காற்றிற் சோலிழுவனபோலே தலைநீழாகவீழ்ந்து பின்னரும் நரகத்தேசென்று பிற ஆழ்துயரையுட்பா; அவாக்குகப்பிடத்து னனும் நஞ்சு காணென்றானென்க.

ஒன்றுமூழ்த்தம் - ஒருமுகூர்த்தமென்றமாய். வெறுமரகத்தகதுன்பமென்றது நரகத்தை. நஞ்சு உண்டாயுஞ் சாகா, தீசுத்தனையை தாரத்தற்காக. எதிர்தின்று போர்செய்யாது எளியராயிருப்பானைச் சேர்த்தொன்று, பின்னர் இங்ஙனதுகாவ ரென்றார். (௧௬௫)

இட்டிவேல்குந்தங்கூர்வாஸெய்யுனைச்சிறைக்கூர்
நட்டவைநினைத்தபூமிநவையுடை நரகாபொங்கி
யுட்படவெழுந்துவீழ்ந்தார்க்குன்றார்ந்திட்டவண்ண
மெட்டெலாத்திசையுஞ்சிஞ்சிக்கிடப்பவாலடக்கமில்லா.

இ - ள். முன்னர் ஐம்பொருளிலடக்கமில்லாராய்த் தீவினையையுடையரா கியநகர் பொங்கி யெழுந்து ஈட்டிமுதலியனகூடநட்டவை நினைத்துநிறென்றபூமியிலே யவை தம்முள்ளையழுந்தும்படிவீழ்ந்து அவ்வடத்தேயுனைச் சிதற்த்தட்டிநூற் போல் எல்லாத்திசைகளிலுஞ்சுருங்கி கிடக்கநிற்பாகாணென்றானென்க. (௧௬௬)

வெந்தடிதிற்துவெந்தோயவேகத்தான்மீட்டுமாலே
பைந்தொடிமகளிராடும்பந்தெனவெழுந்துபொங்கி
வந்துடைந்துருகிவீழ்ந்துமாழ்குபுகிடப்பர்கண்டாய்
கந்தடுவெருளிவேகக்கடாமுகக்களிற்றுவேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! முற்பிறப்பிலே விரும்பியதகைகளைத் தின்றதனாற்பிறந்த தீவினையின்கொடுமையினாலே மகளிராடும்பந்தெனத் தீயினின்றும்பொங்கி யெழுந்தவீழ்ந்து மீட்டும் அதனுள்ளேவந்து உருகியுடைந்து மயங்கிக் கிடப்பார்காணென்றானென்க. (௧௬௭)

வயிரமுண்ணினாத்துநீண்டவாரினையிலவமேற்றிச்
செயிரிற்றீமடுப்பர்கீழாற்சென்னுனைக்கமுனிலேற்றி
மயிருக்கொன்றாகவாங்கியகைத்தகைத்தமிழ்மன்
யுயிரைப்பேதுறுக்குமாநருயிரைப்பேதுறுக்குமாழே.

[நாகநதிநுன்பம்.]

இ - ன். அரசனே! ஒன்றனுயிரா வருத்தமுறுத்துமாந்தருடைய உயிரை வருத்தமுறுத்துமாற்றைக் கேளாய்; தாஞ்செய்த தீவினையாலே யுடம்பிற்பிறைத்தால் முனைமுறியாதபடி வைரமாகியமுள்ளை முழுக்கநினைத்து நீண்ட இலவிலேயேற்றிக் கீழே நெருப்பை எரிப்பர்; அதுவேயன்றிக் கழுவினேயேற்றித் தாங் கொன்ற விலங் குமுதலியவற்றினது ஓமயிருக்கு ஒருதசையாக அறுத்தறுத்து வாங்கிப்போகவே ரென்றானென்க. (௧௬௮)

துடிக்குரற்குரல்பேறவாய்த்தொடர்பிணியுறுத்தசெந்நாய்
மயித்திடவைரவூசிவாளையிறுத்தக்கொளவிப்
புடைத்திடவலறியாற்றார்பொன்றினும்பொன்றல்செல்லா
ருமிப்பினம்மேட்டஞ்செய்தாருழப்பவாற்றும்பமாதோ.

இ - ன். உடம்பினத்தை வேட்டையாடினவர், துடியின் குரல்போலங்குரல் வாகிய சங்கிலியாப் பிணித்த பெரியவாயையுடைய செந்நாயைக்கொண்டு கடிக்கவிட, அவை வைரவூசிகள்போல மெயிறுகளமுந்தக்கொளவி யுதறிப்போகடுதலாலே யாற் றாராய் அலறி இவ்வாதேயுடம்புபொன்றினும் உயிர்பொன்றுதல்செல்லாராய்த் துன்ப முழப்பரென்றானென்க.

இவாகன் துன்பமுறுத்தாந் அழித்தவடம்பு மேலும் வடிவுகூடுமென்றுணர்க. (1)

வாலோ மீள்நடிகழிநாற் றுடனொருகொளவுருக்கொள்த
பாளநதைதகவொழிந்நெருத்தப்பகுத்துவாய்புருத்தலாற்றா
ருளைக்கொண்டோடுகின் றுருளாடி யூசிபாயத்
தாளொற்றித்தப்பிழிந்ததார்குறிவலைமாளிப்பட்டார்.

இ - ன். கம்முடைய நலவறநதைத்தப்பிப் பலாலுண்ண விரும்பினோர் பின் னா வானமீன்மே கடிவென்ற இவ்வொருக்கொள்த அழைத்து அவர்கள் வாயைப் பகுத்து உருக்கெடுத்த செப்புப்பாளத்தைக் கொடிநாலேயெடுத்துப் புருத்தலைப் பொறுராய்க் கூட்டுகின்றவாறா, அகவனமோடாமைக்கு நட்டுவைத்த அடியொட்டி யள்ளியிலே பாடலைக்கீறால், கால் நிலத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டு தறிவலைமிகுபட்ட மால்பாலே பின்னரும் அகப்பட்டாரென்றானென்க.

தப்பிவீழ்வாறான்றபாடநதிக்குச் சப்பிவீழ்வாராய்த் தின்றாரென்க. தறிவலை-
தறியைப்புதைத்து அரோடே சட்டி நிலத்தில் டிட்டவைத்தவலை. (௧௬9)

காநலாகுகரிந்துநாயக்படியவேகளைந்துகன்றி
யேதலான்றாநம்மியெளிநெனவிறந்தபாவத்
தூதுலையுருகவேந்தவொளான்றசெப்புப்பாலை
யாதகாதென்னப்பல்லியலாநாலயானைவேந்தே.

இ - ன். லேக்கே! தன்மனையிருந்தாநிற்கத் தான் ஏதிலான்றாரம் எனக் கெளிதென்று உலகியலையிறந்து நச்சிப் பலமுங் கடிந்துகூற்றிற்கவே அதிலேசெறி ந்து தழுப்பிச் செய்தபாவத்தாலே, அவ்வுயிரகன் பின்னர் உலையிலொள்ளமுலிலே

உருகவெந்த செப்புப்பாவையைக் கண்டோர், ஆ! தகாதென்னம்படி தழுவியாற்றாது
அலறுங்காணென்றனென்க. (௧௭௧)

சிலையினுன்மாக்கள்கொன்றுசெழுங்கடல்வேட்டமாடி
விலையினுன்மீன்கள்வாரிவாழியிர்கூற்றமான
கொலைஞரைக்கும்பிதன்னுட் கொந்தழலமுத்தியிட்டு
நலிகுவர்நாளுநாளுநரகரைநாமவேலோய்.

இ - ன். நாமவேலோய்! கொன்றும் வாரியும் வேட்டையாடி உடல்வாழு
முயிர்கட்குக் கூற்றமானபாவிகளை நரகத்தள்ள நெருப்பின்கண்ணையழுத்தி நா
டோறுநாடோறும் அந்நரகரைச் சுடாநிற்பென்றனென்க. (௧௭௨)

பாரகங்குநர்போலப்பருஉத்தடிபலருமேந்தி
வீரனோய்வெகுளிதோற்றிவிழுப்பறவதுக்கியிட்டுக்
காரகற்பொரிப்பர்கண்ணுட்குரியையைநடுவநெஞ்சிற்
பாரக்கூர்ந்தறிகண்டிப்பனையெனப்பிளப்பாமாதோ.

இ - ன். அதுவேயன்றிப் பாரிலுள்ளார்செய்த தீவினைகளைத் தாங் கழுவுவாரா
போலே நியாயபாலர்பலரும் பரியதடிகளையெடுத்து வலியநோயைக்கொடுக்குங் கோ
பமெழுந்து அவர்களுடம்பிற் கழிவதொன்றுமில்லையாம்படி. கூடநருக்கியிட்டுச் சில
ரைக்காரகலிலேபொரிப்பர்; சிலரைக் கண்ணிலேகரிகையைநடுவர்; சிலரை நெஞ்
சிலேதறிகளைப்புடைத்துப் பின்னர்ப் பனைபோலப் பிளப்பென்றனென்க.

பல்லுயிர்களுந் தாஞ்செய்த வினையைத் தாமேதுகரினும் அதனை முயன்றுதுகா
வித்துக்கழிப்பராதலிற் கழுநர்போலவென்றார். இஃது ஒப்பில்போலி. (௧௭௩)

நாப்புடைபெயர்த்தலாற்றாராயந்தூரீர்வேட்டுநோக்குப்
பூப்புடையணிந்தபெய்கைபுக்குரீருண்ண லுற்றந்
சீப்படுகுழம்பதாசிச்செல்லலுற்றந்தேநாடுவென்ன
கூப்பிடுகுரலாய்சிற்பார்குழைப்பனைக்குழாங்கனொத்தே.

இ - ன். அங்ஙனந் தீவினைப்பயனைதுகருங்காற்றண்ணீர்வேட்டுநாவை வறட்சி
யால் அசைத்தலாற்றாராய்ப் பூவணிந்த பெய்கைகளை நயந்துநோக்குப் புக்கு அதிற்
றண்ணையுண்ணத்தொடங்கினால் அது சீயாலுண்டான குழம்பாகையினாலே தாம்
வருத்தமுற்றராய் அப்பொழுது அழத்தொடங்கி, அந்தோவென்று கூப்பிட்டிடுங் குர
லாராய்த் தலைபோன பனைத்திரையெடுத்து நிற்பென்றனென்க.

அணிந்தென்று பாடமாயிற் றேன்ருமென ஒருவனைவருவின்க. (௧௭௪)

நறுமலர்த்தாமநான்றுநானிர்ப்புற்றமும்பந்தா
குறுகலுங்குடநெய்ப்பெய்தகொந்தழல்போன்றுபொங்கிப்
பறையலகனையெண்பற்புகங்கழற்குண்குபைங்க
ஹுறுதுயர்நரகர்த்தம்மையுருகச்சுட்டிடுங்கடான்றே

பறையலகு - இக்காலத்துப் பலகறையெனமுறிநறு.

[நாககதித்துன்பம்.]

இ - ன். பலகதையையொத்த பெரிய பல்வினையும், பசங்கழல்போலங் கண்ணினையுமுடையநரகர் நீர்வேட்டுப் பந்தாக்குறுகினவளவிலே அப்பந்தர் குடநெய் சொரிந்த நெருப்புப்போலப்பொங்கி அவனா யுருகச் சுட்டிடுமென்றனென்க.

கள் - அசை.

(கஎடு)

வெந்துருக்குற்றசெம்பிள்விதவையுள்முத்தியிட்டு
மெந்திரவூசலேற்றிபெரியுணமிறுதுஞ்செக்கிற
சுந்தெழுந்தரைத்தும்போகச் சுண்ணமாக நுணுக்கியிட்டு
மந்தரத்தனையதுன்பம்வைகலுமுழப்பமாகேதோ.

இ - ன். வெந்து உருகுதலுற்ற செம்பாலான குழம்பிலே நினாயபாலரால் அழுத்தியிடப்பட்டும், எந்திரமானவூசலிலேற்றிக் கீழ் நெருப்பையெரிக்கப்பட்டும், செக்கிலேயிட்டு நீரெழுந்தபோக அணைக்கப்பட்டும், சுண்ணமாக நுணுக்கியிடப்பட்டும் மந்தரமலையோற் பெரிய துன்பத்திலே நாடோறும் வருந்துவரென்றனென்க.

விதவை - குழம்பு

(கஎசு)

உழுப்பாட்டெருதுபோலவுரனுதாள்ராகிக்
கொழுங்குளியளந்துள்வீழ்ந்துகொழும்புகைமடுக்கப்பட்டு
மழுந்துமிந்நரகத்தன்னுட்செல்பவ்யார்கொவென்னி
நெழுந்துவண்டியிருப்பைந்தாரிதைவநீகேண்மோவென்றான்.

பகடு - பெருமை.

இ - ன். இறைவனையான் கூறியவாறேயன்றிப் பலருந் தாஞ்செய்த தீவினையாலே சென்று அழுந்தும் இந்நரகத்துள்ளே எருதுபோல வலியற்றகாலராய் அழகிய செறிந்த சேற்றுள்ளேவிழுந்தும், ஆண்டுகின்றும் எழுதற்குப் புகைமடுக்கப்பட்டும் செல்வர், அங்ஙனஞ் சேற்றுகுரியா யாரென்று கேட்டியாயின், அவர்களை மேலே யான்கூறிக் கேட்பாயாகவென்றனென்க.

“துன்னினழுந்துநரகம்” என்ப

(கஎஎ)

கொல்வதெகன்றிறின்றுநொடியவாகடியநீரா
நில்லையேயிம்மையல்லாலுமையுமுயிருமென்பா
ரல்லதுநதவமுமில்லையானமுமிடுவென்பாருந்
செல்பவந்நரகத்தன்னுட்செவினைத்தேர்களுந்நதே.

இ - ன். கொலைத்தொழிலிலே யடிப்பட்டு நின்றாரும், நெஞ்சுகொடியாரும், கடியதொழில் செய்வாரும், இப்பிறப்பேயன்றி மதுமையுமில்லை; உயிர்க்கிழவனு மில்லையென்பாரும், நல்வினையுந் தீவினையுமில்லையென்பாரும், செய்ததானமும் பய ன்றாராதென்பாருந் தீவினையாகிய தேனாயேறி அந்நரகத்தன்னுட்செல்வரென்றனென்க.

தமமுந் சுவமல்லதுமென்க.

(கஎஅ)

நாககதித்துன்பமுற்றிற்று. ௧௧, ௧௫

விலங்குகதித்துன்பம்.

எரிநீரவேநரகமந்நரகத்துன்பத்
தொருநீரவேவிலங்குகாணுடையதுன்பம்
பெருநீரவாட்டடங்குப்பெண்ணணங்குபூந்தா
ரருநீரவேந்தடர்த்தவச்சணங்குவேலோய்.

இ - ன். பெரிய நீரவாகிய சுண்ணையுடைய பெண்களை வருத்தந்தாரினையும், அடர்த்தந்தாரிய தன்மையவாகிய வேந்துகளையடர்த்தவலியினையும், வருத்தத்தினைச் செய்யும் வேலினையுடையவரசனே! நரகம் எக்காலமும் எரியினது தன்மையவே; அந்நரகத்திலே பல்லயிருமுறந் துன்பத்தோடு ஒருதன்மையவே விலங்குசாதியுடைய துன்பமுமென்றானென்க. (௧௭௬)

உழைப்பொதிப்பத்தேன்சொரிந்துகாய்த்தனைகளாத்து
மழைதவமுங்குன்றில்வயமாமுழங்க
வுழையளியதாமுறாஉந்துன்பககணின்மேல்
விழைவயராவேந்துறாஉந்துன்பமேகண்டாய்

இ - ன். இறாலிலே மூங்கில்பொதிப்ப அது தேனைச்சொரிந்து தினைகளை யார்த்துங் குன்றிலே புவிமுழங்க, அதுகேட்ட அளிய உழைமானுறந்துன்பங்கள் கின்னிடத்து விருப்பஞ்செய்யாத வேந்துகளுறந் துன்பமேகாணொன்றானென்க. (1)

நிணம்பிழிற்றும்வாயர்நெருப்பிமைக்குங்கண்ணர்
ருணனஞ்சர்சூற்றனையகோணும்மடுப்பக்
கணமஞ்ஞையஞ்சிக்கழுத்தொளிப்பகண்டாய்
மணமல்குபூந்தார்மழைதழீஇயகையாய்.

இ - ன். தாரினையுடைய மழைபோன்றகையாய்! வாயராய்க் கண்ணராய்த் தங்குணத்தால் நஞ்சின்றன்மைமையுடையார, சூற்றனைய கொலைத்தொழிலையுடைய நாயைச்செலுத்த, அதற்கஞ்சித் தங்கழுததைச் சிறகிலேமறைப்பன மயில்கள்கா னென்றானென்க. (௧௮௧)

மண்ணாரமஞ்சாருரிஞ்சிமல்குட்டி
கண்ணர்மறியறுத்துக்கையாறுதிநந்து
யுண்ணீரேதேவீருவந்தென்பதிவ்வுலக
நண்ணர்க்கடந்தோய்நமனுலகினுன்மடங்கே.

இ - ன். நண்ணர்க்கடந்தோய்! இவ்வுலகம் மறிக்கு மஞ்சாருரிஞ்சி மண்ணு தல் முடிகையினுலே பின்னர் மலரைச்சூட்டி யதினையறுத்துக் கையாலே யுதிரத் தைத்துவி, தேவீர்! உவந்து உண்ணீரென்று கூறுகின்றகொடுமை நரகத்திலும் நான் மடங்கு கொடியதென்றானென்க. (௧௮௨)

மங்கைமனுவனையமெனஞ்ஞன்மடவுநிம்பு
செந்நாண்வரிவரால்செந்நீரிளவாளை

'விலங்குகள்துன்பம். !

வெங்கருளைபுல்லுதற்கு வேறுவேறுக்குறைப்ப
வங்காந்தழுகின்றதா கண்ணே நோக்குமோ.

மன - வழக்கு. இனி மனவென்னுஞ் செய்யுட்சொல் விகாரமாயிற்றென்று
மாம்.

இ - ள். உம்பு வரால் வாணியென்கின்றவற்றைப் பொரிக்கறியாகச் சமைத்
தற்கு வேறுவேறுசுவறுப்ப, அவை யுயிர்போவதற்கு வாயங்காந்தழுகின்றதீவினை யா
ரிடத்தேசெல்லுமென்றானென்க

அழுதல் - பழையதன்மைகெட்டு வருந்துதல்; அஃது அசைவென்னுமெய்ப்பா
டாம். யார்கண்ணே நோக்குமென்றது - மேய்வனவர்கண்ணேயன்றி யேவினார்கண்
னும், உடம்பட்டார்கண்ணுஞ் செல்லுமென்றவாறு. (கஅக)

குடலரணமாகாது நாடரணமாகா

குடலரணமாகாது குன்றரணமாகா

வடுதுயரமுந் தலைப்பவாங்கரணங்காண்ப

படுதுயரந்தாழேபதைத்தளிப்பவேமே.

ஆங்கென்றது தாஞ்செல்கின்ற விலங்குகளையே அரணமென்றது - அதற்குக்
காவலாகிய நல்வினையை. காணுவளியவென்க.

இ - ள். தாஞ்செல்கின்ற கதிக்குக் காவலாகிய நல்வினை முன்செய்யாதவிலங்கு
கள், தம்மையெதிர்த்தீவினை சென்றலைக்கையினாலே குடல் அரணமாகாமற் காடுகள்
அரணமாகாமற் குடல் அரணமாகாமற் குன்றுகள் அரணமாகாமல் மேன்மேலுண்
டாந்துயரத்தாலே பதைத்து லேமென்றானென்க.

குடரிக்கிடந்தவையும் நோயான்வருந்திவிடுமென்றான். ஆகாவென்றபன்மை
யை ஆகாவாயெனவரித்து ஆகாமலெனவுணர்க்க. (கஅச)

முழுப்பதகர்தாரெந்துமுட்டாற்றிற்குத்தி

யுழப்பெருதுபொன்றபுடைததுழுதுவிட்டாற்

கழித்துண்ணுங்காக்கைகடிவோருமின்றிப்

புழுச்சொரியத்துன்பம்பொறுக்கலாபொன்றும்.

அறிவுறுமைதற்குவழியிலராய, தீவினைசெய்யவாகாதென்பார்க்குப் பதகங்குறு
வார் முழுப்பதகர். பதிதர் - விகாரமுமாம்.

இ - ள். பதகர் உழுதற்றெழிலியுடைய எருத்தை முற்படச் சாம்படியடித்து
அதற்குப் போகாமையிற் றாற்றுக்கோலாலேகுத்தித் தமதுமுயற்சியாலேதூர்த்து
உழுது கைவிட்டால் என்னைக்கழித்துத் தசையையுண்ணுங் காக்கையை யோட்டு
வாரின்றாய்ப் புழுச்சொரியத் துன்பம்பொறுக்கமாட்டாது சாமென்றானென்க. ()

நிரம்பாதநீர்யாற்றிமெணலுளாழ்ந்து

பெரும்பாரவாடவர்போற்பெய்ப்பணடந்தாங்கி

மருங்கொற்றிமூக்கூன்றித்தாடவழந்துவாங்கி
பூங்கெட்டுறுப்பமுதிப்புல்லுண்ணுபொன்றும்.

இ - ன். சிற்றாகிய நீரையுடைய யாற்றில் இடுமெனலுள்ளே சகடமழுந்துதலாலே, அதிற்பெய்த பண்டத்தைப் பெரும்பாரத்தைச்சுமத்தவாடவர் அதனைக் கைவிடாது தாங்குமாறுபோலத் தாமுந்தாங்கித் தமக்குப் போகலாநிலத்தைச்சேர்ந்து மூக்கைநிலத்தேயுன்றி யடிமுழுந்தாளிட்டு இழுத்தத் தம்வலியெல்லாங்கெட்டுப் பின்பு உறுப்புக்களமுதிப்புல்லுண்ணவாய்ச் சாமென்றானென்க. (கஅக)

போழ்மதிபோற்கூரிரும்பிற்பூநுதல்கள்போழ்ந்திடவுங்
காழ்துதியிற்குத்துண்டுந்கார்மழைபோனின்றதிரந்தும்
வீழ்பிழிகள்கிந்தித்தும்வெந்நோயதம்மங் கடைவெந்
தாழ்த்துகந்நொகயானையலம்வருமே.

இ - ன். யானைகள், மதியைவகிர்ந்ததுபோலுந்தேட்டியாலே மத்தகத்தைப் பிளக்கப்பட்டும், பரிக்கோலாற் குத்துண்டும், அவைபொருமல் அதிரந்தும், காய்நோய் சுட வெந்து பிழிகளைநீனைத்தும் ஆழ்காட்டின கந்தினகச் சுழலுமென்றானென்க. (கஅ௪)

எரிவளைப்பவெம்புகையுண்டின்னுயிர்விட்டேகு
மரிவளைப்பக்குஞ்சரமுமாஸ்போனீராம்
வரிவளைக்கும்வெண்மயிர்க்குநடத்திற்குமாந்தர்
திருவளைத்தமாற்பசெகுத்திடுவர்தேய்கார்.

இ - ன். திருவைத்தத்தெய்தமாற்பனே! சிலவிலங்குகள், நெருப்புவிளைப்பப் புகையைபுண்கையினாலே யுயிர்விட்டுப்போம்; குஞ்சரங்களுஞ் சிங்கம்வளைப்பவயிர்விட்டுப்போம்; அவையேயுமன்றி மாந்தா நீரிலேபிறக்குஞ்சங்கை வரிவளைக்கும், இப்பியை ஆலிபோலுமுத்திற்குக் கவரிமாவை மயிர்க்குந் தேக்காராய்க் கொல்வார்சா நென்றானென்க. (கஅ௫)

வேள்விவாய்க்கண்படுத்தும்வெவ்வினைசெயாடவாகை
வாளின்வாய்க்கண்படுத்தும்வாரணத்தின்ருரிபோற்
கோளிமிழ்ப்புரீள்வலைவாய்க்கண்படுத்தியின்னணமே
நாளுலப்பித்திட்டார்நமரலாதாரெல்லாம்.

இ - ன். உணர்வின்மாக்கள் தமக்கு நன்மையைத் தருமென்றுபோர்த்த யானையின்பகந்தோல் தம்முயிர்க்குக் கேடாயினாற்போல, கொடியமக்கள் நமக்கு நன்மையைத்தருமென்று விலங்குகளை விருந்திடுதற்கு வாளின்வாயாற் கொன்றும், வேள்வியிடத்தேகொன்றும், வலையிடத்தேகொன்றும் இப்படியே தமதுவாழ்நாளைத் தேய்ப்பித்துவிட்டார்; நம்முடைய தமரல்லாதாரெல்லாருமென்றானென்க.

யானையின்பகந்தோல் பிறருடம்பிற்பட்டார் கொல்லுமென்றணர்க. *“கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்மேற்செல்லா துயிருண்ணுங் கடந்து.” என்றாற்பிறரும். இனி யவற்றின் வாழ்நாளுமென்ப. இனி வாரணத்தரிபோலே தப்பாமற் கொல்லும் வலையென்றுமாம். இமிழ்ப்பு - சுட்டு. கோள்வலை. (கஅ௬)

[மக்கட்கதித்துண்பம்.]

கொல்வாருங்கூட்டுச்செறிப்பாருமாடவர்க
எல்லாருநாய்வேட்டமாடாதமாத்திரையே
யல்லாதபங்கிளியும்பூவையுமாதிரா
வெல்லாங்கிளையிரித்திட்டேமுறுநோய்செய்பவே.

ஆடவர்களல்லாராயிருப்பார் - மகளிர். முற்கூறிய ஆடவரேயன்றி மகளிரு
மென உம்மை எச்சவும்மை. அல்லாத - நஞ் சமயமல்லாத.

இ - ள். அல்லாதமகளிரும், கருணைபுல்லாதற்குக் கொல்வாருங் கிளியும் பூவையு
முதலாக ஒழிந்தவுயிர்களையெல்லாந் தத்தங் கிளையைப்பிரித்துக் கூட்டுளடைப்பாரு
மாய் அவற்றிற்கு வருத்தமுறுநோயைச் செய்வார்; ஆதலால், அவரும் புறம்போந்து
நாய் வேட்டமாட்டாத மாத்திரையாயிருப்பார்காணென்றானென்க.

என்றதனால், உள்ளிருந்தும் பாவமேசெய்வரென்றான். (கக0)

மல்லன்மலையனையமாதவரைவைதுநாக்கும்
பல்லவரேயன்றிப்பகுத்துணப்பாவிசுரு
மல்குல்விலைபகருமாய்தொடியராதிரா
வில்பொருதோண்மாப்பிலங்காய்ப்பிறப்பவே.

இ - ள். வில்பொருத தோனையுடைய அரசனே! மலைபோலசையாத மாதவத்
தோணப் பழித்தனாக்கும்பலரும், பகுத்துண்ணாரும், பரத்தையர் முதலாயின
ரெல்லாரும் விலங்காய்ப் பிறப்பார்காணென்றானென்க. (கக1)

விலங்குகதித்துண்பழற்றிற்று. கவி, கக.

மக்கட்கதித்துண்பம்.

தம்மைநிழனோக்கித்தாங்கார்மகிழ்தூங்கிச்
செம்மைமலர்மார்பமட்டித்தினையார்தோள்
கொம்மைக்குமுநாடுங்கோலவனாமார்பர்
வெம்மைமிசுதுண்பம்வேந்தேசிலகேளாய்.

வனாமார்பர் - இசுழச்சி.

இ - ள். வேந்தே! தம்மார்பிலே பூசப்படுவனவற்றைப்பூசித் தம்மைக் கண்
னாடியிலேபார்த்துத் தம்முனைத் தாங்கமாட்டாராய் மகிழ்ச்சிசெறித்து பெரிய இள
மைச்செவ்வியாலே இனையார்தோனைக்கடும் வனாமார்பரது துன்பத்திலே சிலவற்
றைக் கேட்பாயாகவென்றானென்க. (கக2)

நருட்டமுடியிண்மலபிண்டப்
போர்வைபுழுமொய்ப்பப்பொல்லாக்குடர்குடிச்

வேறு.

வேட்டனபெறாமையுண்பம்விழைநாப்பிரிதறுன்ப
மோட்டெழிலிளமைநீங்கமுப்புவந்தடைதறுன்ப
மோட்டெழுத்தறிதலினறியெள்ளற்பாடுள்ளிட்டெல்லாஞ்
சூட்டணிர்திலங்கும்வேலோய்துன்பமேமார்தர்க்கென்றான்.

இ - ள். மாணியணிந்து இலங்கும்வேலோய்! மக்கட்கு வேட்டபொருள்களைப்
பெறாமையுண்பம்; விரும்பினாப் பிரிதல் துன்பம்; மூப்புவந்துசேர்தல் துன்பம்;
இவையையன்றி ஏட்டிலெழுத்தை யறிதலின்றி யிகழ்தல்முதலாக மற்றுள்ள இகழ்ச்
சுகளெல்லாந் துன்பமேயாயிருக்கும்காணென்றானென்க. (20௧).

மக்கட்கதித்துன்பமுற்றிற்று. நவி, ௧0.

தேவகதித்துன்பம்.

திருவிற்போற்குலாயதேந்தார்த்தேவாதந்தன்மைசெட்டிற்
கருவத்துச்சென்றுதோன்றாநிலந்தோய்தல்செல்லா
ருருவமேலெழுதலாகாவொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி
பரிதியினியன்றதொக்கும்பன்மலர்க்கண்ணிவாடா.

இ - ள். இனித் தேவருடைய குணத்தைக்கூறின், அவர் கருவின்சென்றுபிற
வார்; கால் நிலத்தின்தெல்செல்லார்; அவருருவத்தைக்கூறின், எழுதலாகா; அவர்
நிறம் பரிதியினியன்றதொக்கும்; அவர்க்குக் கண்ணிவாடாவென்றானென்க.

அவர்க்குயாக்கையும்வடிவுமென்றுரைச்ச.

(202)

அங்கையுமடியுநோக்கிற்றாமையலர்ந்ததொக்கும்
பங்கயமனையசெங்கன்பகுலொளிப்பவளஞ்செவ்வாய்
செங்கதிர்முறுவன்முத்தின்மெளிகைக்கிழுஞ்செய்யாள்
வெங்கடைமழைக்கணைக்கிவெய்துறத்திரண்டவன்றே.

இ - ள். அவர்தேவியர்க்குக் கையும், அடியுந் தாமையலர்ந்த செவ்வியையொக்
கும்; கண் கமலத்தையொக்கும்; வாய் செங்கிராகிய பேரொளியையுடைய பவளத்
தையொக்கும்; திகழுமுறுவல் முத்தினொளியையொக்கும்; இவையையன்றி யவர்க்
குத் திருமகள் இவரழகைப் பெற்றிலேனென்று தானேக்கி வருந்தும்படி யொழிந்த
அவயவவழகும் வந்துதிரண்டனவென்றானென்க. (20௩)

தானெடுங்குலளைக்கண்ணித்தளையவிழ்கோதைமலை
வாண்முடிவாவளில்லும்வார்குழைகடருமாட்சிற்
பூண்டிடையிலவுமேனியின்றொடுபொலிந்ததேவ
ருணுடையமிர்தம்வேட்டா லுண்பதுமனத்தினுலே.

[தேவகதித்துன்பம்.]

இ - ள். குவளைக்கண்ணியினையும், மார்பிற்கோதையினையும், நெற்றிமாலையினையும், வான்முடியிலுண்டாகிய வைரவல்லினையும், சுடருங்குழையினையும், மார்பிற் பூணிடத்தில் நிலவினையும், மின்னொடுபொலிந்த நிறத்தினையுமுடைய அத்தேவர் உண்டற்றொழிலையுடைய அமிர்தத்தை யுண்டற்குவிரும்பினால் மனத்தாலேயுண்பது கையினுலுமுண்ணர்காணென்றானென்க. (உ0௪)

சிதறரியொழுகியொடிச்செவியுறப்போழ்ந்துநீண்ட
மதாரிமழைக்கணம்பாவாங்குவிற்றுருவம்வில்லாத்
துதைமணிக்கலாபயின்னத்தொன்மலர்க்காமனம்பு
புடைமலர்மாடபத்தெய்யப்பூவ்ணையங்கிவிழ்வார்.

சிதறரி - சிதறினசெவ்வரி. மதாரி - கதிர்த்தவழரு. ஓடிப் போழ்ந்து நீண்ட கண்.

இ - ள். காமன் றொன்மலரம்பு முன்னர்ப்புதைந்த தேவருடைய மலர்ந்த மார்பிலே, தேவியர் புருவம் வாங்குவில்லாகக் கண் அம்பாகவெய்ய மயங்கிக் கலாப மின்ன அணையிலே வீழ்வார்காணென்றானென்க.

கலாபயின்னவென்றது புணர்ச்சியை.

(உ0௫)

க. பூததைகொம்புபோன்றபொன்னிழைசுடருமேனி
யேத்தருங்கொடியுனையிருடுவாடிப்புல்லிக்
காய்த்தியிட்டிள்ளம்வெம்பிக்கடைந்தடுகின்றகாம
நீத்துநீர்க்கடலைநீந்தும்புணையெனவிடுத்தல்செல்லார். (உ0௬)

உ. பொங்கல்வெம்முலைகளென்னும்போதொடுபொருதுபூந்தா
ரங்கலந்தொடையன்மாலையிழிந்தழகழியவைகிக்
கொங்கலர்கோதைரல்லார்துரைகடலமிர்தமாகத்
தங்கலர்பருகியாரார்தாழ்ந்துகண்ணிமைத்தல்செல்லார்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஏத்தருங்கொடி - வேள் அம்பைச் செலுத்துதலைத் தருங்கொடி. இரு நெவாக - இடைமுரிய. நீத்து - பெருக்கு.

உ. பொங்கல் - பெருமை. அழகிய கலத்தினையுட் தொடையன்மாலையினையு முடைய முலை. தங்கலர் - அமையார்.

இ - ள். கொம்பையொத்து இழைசுடருமேனியையுடைய கொடியன்னுரைப் புல்லியவருடைய முலைகளென்னுந் தாமனாமுகைகளோடே தமது தார்பொருது தோற்று அழகழியவைகி அதனாலுமையாராய் அவனாயமீதமாகப்பருகி யதனாலு மாராராய் விருப்பரிசுகியார் கண்ணிகமயாமற் றூழ்ந்து உள்ளம்வெம்பிக் காய்த்தி யிட்டுக் கடைந்தடுகின்ற காமக்கடலைநீந்துத்தெப்பம் இவர்களையென்றுகருதி யவர் களைக் கைவிடார்காணென்றானென்க. (உ0௭)

க. கருவியின்னிசைகளார்ப்பக்கற்பகமரத்தினீழற்
பொருகயலனைபகண்ணும்புருவமுமரவஞ்செய்ய
வரவமேகலைகளம்பொற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பத்
திருவனாரடல்கண்டுநீருவொடுதினைத்தமாமார். (௨௦௮)

உ. பனிமுகிள்முனைத்தநான்குபசுங்கிற்றத்திங்கனொப்பக்
குனிமருப்புமுதுமேகங்குஞ்சரங்குனிந்துகுத்த
வினிதினிவினக்குபொற்றோடேற்றமிவ்குழைகளபொங்கத்
துனிவிவர்களற்றோடாடித்தொழுதகத்திப்பர்வேந்தே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

க. ஆரவஞ்செய்ய - மனத்தைக்கலக்க.

உ. பனிமுகில்-பனிமாசு. வெண்மேகத்தேமுனைத்த நான்குபிறையையொப்ப
வென்றார்; வெண்னாயான நாற்கோட்டதாதலின். ஏற்று - போரேற்று. தொழுதக-
விரும்ப.

இ - ள். வேந்தே! அங்குணறுகாந்தவர், கற்பகமரத்தின் நீழலிலேயிருந்துநால்
வகைக்கருவிகளுடனே யினிய இசைகளாராநிற்கத் திருவனாரடைய மேகலைமுதலி
யன ஆராநிற்ப அவர்கண்ணும்புருவமும் ஆரவஞ்செய்யாநிற்கக் கூத்தைக்கண்டுஞ்
செல்வத்துடனே யொழிந்த வினையாட்டுக்களை வினையாடியும் அமையாராய்க் குஞ்
சரம் மேகத்தோடேபோர்தொடங்கிக் குனிந்து திங்கனொப்பவனைந்த மருப்பாலுங்
குத்தும்படி தமது தோங்குமுழையும்பொங்க அதனை மேற்கொண்டு துனிவிவராய்
அக்களற்றோடேவினையாடிப் பொழுதுபோக்குவாகானென்றானென்க. (௨௦௯)

கழகைவாளாரமின்னகற்பகக்காவுகண்டுந்
தொழுகவினறாதமென்றோட்டேவியர்குழுவாம
னழகையிற்றொழுதுபூச்சுயஞ்செய்துவீடே
முழகவிப்பிறவிவேண்டேமுனைவவென்றிரப்பவன்றே.

கழகை - தோள்வளை.

இ - ள். அவர், போகதுகாந்தற்கு வேண்டுவனதருகின்ற கற்பககாவைக
கண்ணவைத்தும் இது நிலையாதென்று உட்கொண்டு தேவியர்குழத் தோள்வளையும்
ஆரமுயின்னச்சென்று வாமனடியைத்தொழுது பூவைத்துவி வுணங்கி, முனைவனே!
இப்பிறலையைவிரும்பேம், வீடே வாமக்கு முழுவத்கவென்று இரப்பாகானென்ற
னென்க. (௨௧௦)

மலவகுவித்தநாள்வாட்டிலாய்நினைப்பாநிதம்பெய்த
விலங்குபொற்சலசமன்னவெரிமணிமுலைகள்பரயக்
கலந்தனாசென்றபின்னாட்குதூகாந்நிறுநகவெய்யோன
புலம்புபோற்புலம்பித்தேவாரொற்புகுத்திருப்பவன்றே.

பற்று, ஆவம், செற்றமுதலிய மலவகளைத்திரட்டித் தமக்குள்ளவாயுனை அவமே
போக்கி.

[நற்காட்சி.]

இ - ள். தேவர், வாயளவுநிறைய அமிர்தம்பெய்த கலசமன்ன முலைகள்பாயக் கலந்தனராய் ஆவியைவாட்டிச் சென்றபின்னாலிலே கதிர்போன ஞாயிற்றின்புலம்பு போற் புலம்பிப் பொலிவைப்போக்கி யிருப்பரென்றானென்க.

முலைகள் தேவநாமயங்கப்பண்ணி யாவியைவாட்டியென்றுமாம். (உகக)

எல்லேமூவைந்துநாள்களுள்வெனவிமைக்குங்கண்ணு
நல்லெழின்மலைவாடிகஞ்சுடையமிர்துண்டாரிற்
பல்பகற்றுய்த்தவின்பம்பழுதெனக்கவல்பகண்டாய்
பில்கித்தேனெழுமும்பைந்தார்ப்பெருநிலவேந்தர்வேந்தே.

இ - ள். வேந்தே! அத்தேவாகட்கு உயிர்போகப் பதினெந்துநாள்களுள்வெனக் கண்ணுமிமைக்கும்; மலைவாடிக்; அவர்தாம் நஞ்சையுள்ளேயுடைய அமிர்தையுண் டாணாப்போலே யங்கனம் பலநாளுநுணர்த்தவின்பத்தைப் பயனின்றிக் காலம்போ க்கினோமெயன்று பின் வருந்துவர்காணென்றானென்க. (உகஉ)

தேவனோதாமுமாகித்தேவராற்மெழிக்கப்பட்டு
மேவல்செய்திறைஞ்சிக்கேட்டுமணிகமாப்பணிகள்செய்து
நோவதுபெரிதூந்துன்பநோயினுட்டிறத்ததுன்பம்
யாவதுந்துவ்பமன்னுயாக்கைகொண்டவர்கட்கென்றான்.

இ - ள். மன்ன! தாமுந் தேவரேயாயிருந்தும் வேறொரு தேவராற் கோபிக் கப்பட்டும், அவனாயிறைஞ்சி அவரேவல்கேட்டும், அவ்வேவலைச்செய்தும், அவர்கள் தம்முடைய அணிகலங்களிற் பெரியபணிகளைச்செய்தும் நோவது மிக்கதுன்பம்; அதனைவிட்டு மண்ணிடைவந்து மக்களாயும் விலங்காயும் பிறத்தலுந்துன்பம்; ஆத லால், யாதொரு யாக்கையை யெடுத்தவர்கட்கு அவ்வியாக்கைகளெல்லாம் துன் பத்தையே செய்யுங்காணென்றானென்க.

அணிதிரிந்து அணிகமாயிற்று. பணிகள்செய்வார் - மயன்முதலியோர்; *நாவ லொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை” என்றாற்பிறரும். என்றானென்பதனை முன்னர்க்குறியவற்றிற்குங் கூட்டுக. இனி + அணிகம் - ஊர்திகளாகியவற்றிலே யேறிப் பணிகள்செய்துமென்பாருமளர்; வாகனதேவதைகளாகியென்பதாம். (1)

தேவநகித்துன்பழற்றிற்று. கவி, கஉ.

நற்காட்சி.

கொங்குவிம்முகுளிர்பிண்டிக்குழவிஞாயிற்மெழிலேய்ப்பச்
சிக்கஞ்சுமந்தமணியணைமேற்றேவரேத்திச்சிறப்பயர

* திருமுநாற்றுப்படை: நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர் தீர் மேனித் - துணையோ ராய்த் தவிரிய ரோதி.

+ “அந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகமூர்த்தமரரீண்டி” என்பர் பின்னும்.

வெங்குமுலகமிருணீங்கவிருந்தவெந்தைபெருமானார்
தங்குசெந்தாமனாயடியென்றலையேபென்றலையே.

இ - ன். பிண்டியின்கீழே அணைமேலே தேவாசிறப்புச்செய்ய ஞாயிற்றெழி
லேய்ப்ப உலகமெங்குமிருணீங்கவிருந்த எந்தையாகிய பெருமானாருடைய தாமரை
மேற்றங்கினவடிவ என்றலையிடத்தவே, என்றலையிடத்தவே பென்றானென்க.

இது வினாவு. இருள் - பிறதெய்வங்களைத் தெய்வமென்று கருததல். (உகச)

இவங்குசெம்பொனெயின்மூன்றுமெரிபொன்முத்தக்குடைமூன்றும்
வலங்கொண்டலாது உயரியேத்துமவையமூன்றும்படைமூன்றும்
கலங்காதுயர்ந்தவநிசயங்கண்மூன்றும்காமர்தாவ்மூன்று
நலங்கொடம்பாற்குணக்கடலுமுடையார்நம்மையுடையாரே.

எயின்மூன்றாவன: உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்பாணதரம். குடைமூன்றா
வன: சந்திராதித்தியம், நித்தியவினோதம், சகலபாசனம். உலகமூன்றாவன: நாக
லோகம், பூலோகம், கலர்க்கலோகம். படைமூன்றாவன: இரத்தினத்திரயம்; அவை:
நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம். அநிசயங்கண்மூன்றாவன: சககாதிசயம்,
கர்மகூபாதிசயம், தெய்வீகாதிசயம். நூன்மூன்றாவன: அங்காகமம், பூர்வாகமம்,
பருகருதியாசமம். குணக்கடல் - அநந்தஞானாதிகுணங்கள்.

இ - ன். இவற்றையுடையார்கான், நம்மை அடிமையாக வுடையாரென்ற
னென்க. (உகரு)

மன்றனாறுமணிமுடிமேன்மலர்ந்தஞாமினியோலும்
வென்றோர்பெருமானவாழியேந்தன்விரிபூந்தாமனாமேற்
சென்றதிருவாரடியேத்தத்தெளியும்பொருள்களோனாந்து
மன்றியாறுமொன்பாணுமாகுமென்பாரறவோரே.

வென்றோர் - இருபுகள். * ஐந்தாவன: சீவம், புந்நகம், தருமம், அதருமம்,
ஆகாசம். அன்றி - இவ்வைந்துமெயன்றி. இவற்றோடு காலமுஞ்சேர ஆறுமாகும்.
ஒன்பதாவன: சீவம், அசீவம், புண்ணியம், பாவம், ஆஸ்வம், சம்வகா, நிர்ச்சகா,
பந்தம், மோக்ஷம்எனவிலை.

இ - ன். அறவோர் ஞானாமணிபோலும் பெருமான், வேந்தன், அவனுடைய
அடியையேத்தித் தெளியும்பொருள்கள் ஐந்தும், ஆறும், ஒன்பதமென்பவென்ற
னென்க. (உகச)

பெரியவிலின்பத்திந்திரனும்பெட்டசெய்கைச்சிறுதருங்கு
முரியசெய்கைவினைப்பயத்தையுண்ணுமெனவேயுணர்ந்தவனை
யரியசென்னமகிழாதுமெளியரென்னவிகழாது
மிருசார்வினியுந்தெளிந்தாரேயிறைவனா லுந்தெளிந்தாரே.

பெட்ட - விரும்பின.

* ஐந்தினைப் பஞ்சாஸ்திகாயமென்றும், ஆற்றினை ஷட்திரவியமென்றும், ஒன்
பதினை எவபதார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

[நங்காட்சி.]

இ - ள். தஞ்சையலாற் றமக்குரியவாகிய இருவினையின்பயினை இத்திரனுங் குரங்கும் துகருமென்றேயுணர்ந்து பிறர் இந்நிலை யெய்துதற்கரியரென்றுலியந்து இத்திரனை மகிழாதேயும், பிறர் இந்நிலை யெய்துதற்கெளியரென்றுவெறுத்துக் குரங்கை யிகழாதேயும் நல்வினையினையின்றன்மை யித்தன்மைத்தென்று தெளிந்த வர்களேகான் இறைவனுடைய நாற்பத்திரண்டு பரமாகமத்தையுந் தெளிந்தாரென்றனென்க.

* அவை பன்னிரண்டும், பதினான்கும் பதினாறும் ஆக நாற்பத்திரண்டு. (உகஎ)

உறுவர்ப்பேனை லுளர்ப்பிள்மையிலையின் பந்தலைநிறு
லறிவற்சிறப்பிற்செஞ்சிறும்பலழிந்தே கார்நிறுத்தலறம்பகர்தல்
சிறியாரினத்துச்சேர்விட் டைசினங்கைவிடெல்செருக்கவித்த
லிறைவனறத்துளர்க்கெல்லாமினியராதல்துதெளிவெ.

இ - ள் மிக்கோகாலரும்புதல், வெறுப்பில்லாமை, வீடெய்துக்கருத்துத் தம்மிடத்தேநிறல், அறிவர்க்குச்செய்யும் பூசைக்கு எகிர்விரும்புதல், அழிந்தோரைப் பழையநிலையிலேநிறுத்துதல், அரத்தைக்கூறுதல், அறிவின்மக்களைக் கூடா திருத்தல், சினத்தைப்போக்குதல், செருக்கைக்கெடுத்தல், இச்சமயத்தார்க்கெல்லாம் இனியராதல் ஆகியவ்வித்தன்மைகாண் பரமாகமப்பொருளைத் தெளிந்த தெளிவாவ தென்றனென்க. (உகஅ)

செறியச்சொன்னபொருடெளிந்தார்சேரார்விலங்கிற்பெண்ணுகார்
குறுகாரநரமோரேழுங்கீழ்முத்தே உவர்குழாந்தீண்டா
ரறியாதுனாத்தேனதுநிகலாமேநரகமாகாத
பொறியார்போகபூமியுள்விலங்குமாவரொருசாரார்.

இ - ள். யான் சொன்னபொருளைச் செறியத்தெளிந்தார், விலங்கிற்சேரார்; பெண்ணுகப்பிறவார்; ஏழுநரகத்தையும்ஊகார்; கீழான மூன்றுதேவர் திரள்களைத் தீண்டார்; இவற்றுள் நரகமெழுன்று அறயாமற்கூற்றினேன்; அது நின்மனத்தேயே மென்று துணியாமை நிற்பதாக; ஆகாதநரகம் ஆறே; அதற்குக் காரணம்யாதெ னின், ஒருசாரார் நல்வினைநிறைந்த போகபூமியில் விலங்காப் பிறப்பதுஞ்செய்வர் காணென்றனென்க.

நரகமேழாவன: இரத்தினப்பிரபை, சருக்கராப்பிரபை, வாலகாப்பிரபை, பங்கப்பிரபை, தாமப்பிரபை, தம்பத்தம்பிரபைஎனவிலை. கீழ்முத்தேவராவார்: பவனர், வியந்தரர், டீஜ்யோதிஷ்கர். ஆகாதநரகமாதேயென்றது-பூர்வாயுஷ்

* அங்காசமம், ௧௨; பூர்வாகமம், ௧௪; பருகருதியாசமம், ௧௬. சீவசம்போதனை, வெண்பா: “ஆறாண் டங்கமு மாய்தீரேழ் பூவமுங் - கூற்றண்டெண் கேள்விகளிற் குன்றமுற் - நேறி - வரந்தருநல் லோத்துகாக்கும் வாய்மையார் பாது - நிரந்தரநான் வந்திப்ப னின்றே.” என்பதனால்தக.

† ஜ்யோதிஷ்கர்: சந்திராதித்திய கிரக நகூத்திர தாரகைகள். “சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும் - வெந்தில கோட்டகளு மெனவிளங்கி விசும்பாறு - மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்பவருஞ் - சந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் கடட்பவருஞ் சோதிடரே.” என்றார் துளாமணியிலும்.

என அ

சீ வ க சி ந்தா ம ணி.

யம் முன்பேகரகாயுத்யங்கட்டினபின்பு † தரிசனங்கொண்டவர், முதல்கரத்தினிலே யும் போகபூமியிலே விலங்காயும் பிறப்பொன்றதென்க. (உகக)

நற்காட்சிமுற்றிற்று. கவி, சு.

சீ ல ம்.

ஏத்தருந்நிருமணியிலங்குநீ மைய
கோத்தனபோற்குண நூற்றுக்கோடியுங்
காத்தனகாவலபநினெண்ணுயிரம்
பாத்தனபண்ணவாசீலமென்பவே.

இ - ன். காவலனே! இவருநீர்மையவாகிய திருமணியைக் கோத்தனபோ லும் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரமாகப் பகுக்கப்பட்டனவாகிய குணயிரங்களும், நூற்றுக்கோடி மகாவிரதங்களும், பதினெண்ணாயிரஞ் சீலாசாரமும் பண்ணவா காக்கப்பட்டனகாணென்றனென்க. (உஉ௦)

மொய்யமர்நூட்டினுண் முரண் கொண்மன்னவா
மெய்புகுபொன்னணிகவசமொப்பன
மையலேம்பொறிமதம்வாட்டிவைகலுஞ்
செய்வினைநுணுந்ருவசீலமென்பவே.

இ - ன். அவற்றுட் சீலமென்றுகூறப்படுவன, வலிமேவினபோரிலே மன்ன வர்மெய் சென்றமறையங் கவசத்தையொப்பனவாய், நாடோறும் உண்ணின்று மயக கத்தைச்செய்யும் ஐம்பொறியின் செருக்கையும்வாட்டிப் புறத்துச்செய்யுந் தீவினையயுங் குறைப்பனகாணென்றனென்க. (உஉ௧)

மணித்துணரணையதங்குஞ்சிவண்கையாற்
பணித்தனர்பறித்தளிற் பாவைமாநிலங்
துணித்தொருதுணிசுமந்தனையதுண்பொறை
யணித்தகுமுடியினையாதியாகவே.

மணியினையதுணர் - நீலமணியினைய பற்றம்.

இ - ன். முடியினைய்! குஞ்சினையத் தங்கையாற்பற்றக்கையினாலே இத்தினுண்ணிய பொறையுடைமை, நிலத்தை யிருகூறாக்கி அதில் ஒருகூற்றைச்சுமந்து பொறுத்த தன்மையவென்றுகருதி அச்சீலங்களுள் இதனை யாதியாகக்கொண்டு பணித்தாரென் றனென்க.

ஒருதுணியோடுவமித்தவின், ஏனையவொருகூறும், இஃது ஒருகூறுமாகக் கூறி னன்; அருமையானென்றுணர்க. இது துறவிற்பகுதியென்றுணர்க. (உஉ௨)

வேறு.

பெரியவாட்டடங்கட்செவ்வாய்ப்பிறர்மணியிழைக்குமாந்தர்
மரீஇயவாய்ப்புறஞ்சொற்கூர்முண்மத்திகைப்புடையுமன்றி

† தரிசனம் - நற்காட்சி.

[தானம்.]

யொருவர்வாயுமிழப்பட்டதம்பலமொருவர்வாய்க்கொண்டரியவைசெய்பவையத்தான் பற்றந்தார்களன்றே.

இ - ள். கண்ணினையுஞ் செய்யவாயினையுமுடைய பிறர்மனையானே யவாவியவளிடத்தேமருவி யொழுக்கத்தைத் தப்புமாந்தர் இம்மையிற் புறஞ்சொல்லாகிய கூர் முண்மத்திகைப் புடைபெறுதலுமன்றி அவனை முன்னா நுகர்ந்தாரொருவர் அவள் வாய்க்கண்ணே யமிழப்பட்டதம்பலத்தைப் பின்னர் நுகர்வாரொருவர் தம்வாய்க்கண்ணே வாங்கிக்கொண்டுஇன்று இங்ஙனம் அரியனவற்றையும் செய்வார்கள்; இத்தன்மையார வையத்தில் ஆண்மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களன்றுகாணென்றானென்க.

இக்கவி இல்லறஞ்செய்வார்க்குரிய அவ்விரதங்களுள், இது காத்தலரிதென்று கூறிற்று. (உஉ௭)

ஒழுக்கமேயன்றித்தங்களுள்ளுணர்வழிக்குமட்டும்
புழுப்பயிறேனுமன்றிப்பிறவற்றின்புண்ணுமாந்நி
விழுப்பயனிழுக்குமாநதர்வெறுவிலங்கென்றுமீக்கார்
பழித்தனவொழித்தல்சீலம்பார்மிசையலர்கட்கென்றான்.

இ - ள். உலகில் ஈறஞ்செய்வார்க்குச் சீலமாவன: ஒழுக்கத்தைக் கெடுத்தலேயன்றி யுணர்வையுங்கெடுக்கும் கன்னையுட, புழுப்பயின்றதேனையும், பிறவற்றின்புண்ணுகிய தசைகளையுமாந்நி விடுபற்றினை யிழுக்குமாந்தர் உணர்வல்லா விலங்கு போல்வென்று உயர்ந்தோர்பழித்தவற்றை நுகர்தலைத் தவிர்த்தல்காணென்றானென்க.

சீலமுற்றிற்று. கவி, ௫.

தானம்.

நன்னிலத்திட்டவித்தினயம்வரவினைந்துசெல்லம்
பின்னலம்பெருகவினும்பெறலருங்கொடையும்பேசிற்
புன்னிலத்திட்டவித்திழம்புற்கெனவினைந்துபோக
மின்னொனத்தாறக்குந்தானத்தியற்கையும்விரித்துமன்றே.

இ - ள். நன்னிலத்திலேவிதைத்த விதைபோலே விருப்பம்வரவினைந்து செல்வத்தைப் பின்பு உலகிலே பெருகவீனும் பெறுதற்கரிய தலையான தானத்தியற்கையையும், சொல்லுமளவிற் பொல்லாநிலத்திலே விதைத்தவிதைபோலே பொல்லாதாகவினைந்து போகமானது நிலைல்லாது மின்போலத் தோன்றிமாயும் இடையான தானத்தினத்தியற்கையையும், இனி விரித்துக் கூறுதுமென்றானென்க. (உஉ௮)

க. ஐவகைப்பொறியும்வாட்டியாமையினடங்கியைந்தின்
மெய்வகைதெரியுஞ்சிந்தைவிளக்குநின்றெரியவிட்டுப்
பொய்கொலைகனவுகாமமவாவிருள்புகாதுபோற்றிச்
செய்தவதுனித்தலைக்கனைகதிர்த்திங்கொப்பார். (உஉ௯)

உ. வாய்ச்சிவாயுறுத்திமாந்தர்மயிர்தொறுஞ்செத்தினலும்
பூச்சுறுசாந்தமேந்திப்புகழ்ந்தடிபணிந்தபோதுந்

துக்கியிவ்விரண்டுநோக்கித்தொல்லிளையென்றுதேறி
நாச்செறும்பராவுகொள்ளார்நம்பிறரென்றுமுள்ளார். (உஉஎ)

க. பாற்கதிர்ந்திங்கட்கொட்டிப்பருமித்தகளிறுபோல
துந்ததிகொண்கிணைனுதுகத்தலவெல்லேநோக்கி
மேற்கதிக்கேணியாயவிழுத்தவர்மனையிலவந்தாற்
காற்கொசிகொம்புபோலக்கைதொழுதிதைஞ்சிமாதோ. (உஉஅ)

ச. தொழக்கையற்றொழுதுவாழ்த்தித் தாமணிநிலத்துளேற்றிப்
பொடிப்புனைதுகிலின்கிப்புகழ்ந்தழகழீஇயபின்றை
யமித்தசாந்தகிலினையாய்மலரருச்சித்தானார்
கொடுப்பர்காலமிர்தமுன்றிற்குணம்புரிந்தடங்கினுர்க்கே.

இவைநான்குமொருதொடர்.

க. மனவெழுச்சியடங்கியாமையோல் ஐம்பொறியையுங் கெடுத்துப் பொய்
கொலைகளவுகாமம் அவாவாகிய இருள் சென்றுபுகாமம் சேவுற்கலமுதலிய ஐந்தின்
மெய்வகையின் யாராயுஞ் சிந்தையாகிய விளக்கையவியாமல் எரியவிட்டுப் போற்
றிச் செய்கின்றதவத்தைக் கூடக்ககிசுத்தின சேலமாகிய கதிரினையுடைய திங்களை
யொப்பார்.

உ. மாந்தர் வாய்ச்சியினது வாயைச்சேர்த்தி யொருமயிர்க்கு ஒருசெத்தாகச்
செத்தினாலும், பணிந்தபொழுதும் இவ்விரண்டினையுஞ் சேர்த்துக்கிப்பார்த்துப் பழ
விளையென்றுதெளிந்து, செத்தினகாலத்தும் பணிந்தகாலத்தும் பிறரென்றும் நம
ரென்றுங் கொள்ளாராய் வைதலையும் வாழ்த்துதலையெய்தலையுமுள்ளார். இதுநிர
ளிறை.

க. * திங்கள் எல்லாமின்களையும் அளித்தற்குச் சுதலுஞ் சுழற்சிபோல எல்
லாநாயுமளித்தற்குப் பலதாரணந்தகளிற் அடங்கி மெத்தென நடக்குமாறுபோலஆக
மத்திற்குறியவழியை யுட்கொண்டு துகத்தளவாகிய எல்லையைநோக்கி மனையிடத்து
வந்தால்.

ச. அடுத்த - பொருந்தின. நாலமிர்தம்: உண்பன, துன்பன, கக்குவன, பருகு
வன. மூன்றின் - மனோவாக்குக்காயங்களின் தாய்மையோடே.

இ - ன். திங்களொப்பாராய் உள்ளாராய் மேற்கதிக்கெல்லையாகிய விழுத்தவா
மனையில்வந்தால், அவனாக் கையாற்றொழுது எதிர்கொண்டு மணிகிலத்திலேயிருத்
திப் பின்னர்க் கொடியுபோலவிதைஞ்சிக் கைதொழுது அவரடியிற்பொடியைத் துகி
லாற்றுடைத்து நீராற்கழுவினபின்னர், அவனாக் சந்தனமுதலியவற்றால் அருச்சித்து
அமையாராய் அவர்க்கு நால்வகையிர்த்தத்தையும் மூன்றோடே கொடுப்பர்கானென்
றுவென்க. (உஉக)

ஒன்பதுவகையினோதிற்றுத்தாமர்க்காகுமாரந்த

ங் ன்பதமருளியீதல்பெனமொழிபயார்க்குந்

* “அச்சுவினிமுதலாகிய நகைத்திரங்களுள் கிரமஹானியின்றிச்சரிக்கின்றசங்
கிரனைப்போலக் கிருந்தோறும் மெளனியாகி எழுந்தருளுகின்றஸ்வமி” என
ஸ்ரீபுராணத்தில் விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணத்துங்குறினர்.

[தானப்பயன்.]

தன்புறவிலங்குகொன்றுசொரிந்துசோறுட்டிநூர்க்கு
நன்பொருள்வழங்கினார்க்கும்பீயனமக்தறியலாகா.

இ - ன். ஒன்பதுவகையிற் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று யான் நூற்
கூறிய உத்தமராயினார்க்காகும்; குறைவற்றஇனிய சோற்றை யார்க்குாருளிக்கொ
டுத்தல் இடையாயதானமென்றுகூறுவர்; இவையன்றி விலங்குதற் துன்புறக்கொ
ன்று சோற்றையூட்டினார்க்கும், அதனையுண்ட பால்கிட்டும, அவர்க்கு நல்பொ
ருளைக் கொடுத்தார்க்கும் விளையுந்தீவினப்பயன் நமக்கு அநிந்துகூறமுடியாவென்றா
னென்க.

ஒன்பதாவது: “எதிர்கொள விடநனி காட்டல் கால்கழி, யதிர்ப்பட வருச்சனை
யடியின் வீழ்தரன், மதுரநன் மொழியொடு மனமெய் துயரா, யுதிர்கநம் வினையென
வுண்டி யேந்தினா.” எனவியை. (உக௦)

தானமுற்றிற்று. தவி, கூ.

தானப்பயன்.

கூறுநாலைவலறுவதனையகூரிலை

யேற்றநீர்த்துளம்புவாளிதைவவிங்கினிப்

போற்றினைகேண்டிபொருளில்புண்ணியாக்

காற்றியகொடைப்பயவற்றயக்கூறுவாம்.

அலறுவதாகிய கூற்றுநாவனைய வாள் - தன்கொடுமைகூறிப் பலருங் கூப்
பிடப்படுவதாகிய கூற்றினது நாப் பல்லுயிரையும் உண்ணுமாறுபோலப் பகைவருயி
ரையுண்ணுமாள்; வடிவுவமையுங்கொள்க. தூளும்புநீரேற்றவாள்-மணிக்ருடங்களி
லையையும் மஞ்சனநீரை யரசாசொரியும் வாள்.

இ - ன். இறைவனே! இனி யிவ்விடத்து மனைவியுந்தானும் மனம்பொருந்திப்
புண்ணியர்க்குக் கொடுத்த கொடையின்பயனை நீயறியக்கூறுவேம்; அதனைப் போற்
றிக்கேளென்றானென்க. (உக௧)

க. கடிப்புவாரங்குள்கொளியுயகைதூர்

தமீத்துவார்மயிர்த்துதியலறலுதலிற்

* பொடித்தபொற்றாமையனையபொங்கழ

ல்கைக்கிடந்தெவ்வளவிரும்புகாய்ந்ததே.

(உக௨)

உ. காய்த்தவவ்வளவினாக்கொவுநீர்தொத்

தாய்ந்தறிகொடையினதாவிற்புண்ணியர்

தோய்த்துயிருடம்பிவனொழியத்தொக்கொள்

வீந்துபோய்வயிற்றகம்விதியினெய்துமே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* அருங்கலச்செப்பு, ககக: குறள்வெண்பா. உத்தமர்க் கொன்பது புண்
ணியத் தாலீவ - துத்தம தான மெனல்.

விளிம்பிற் பணித்த கடிப்பிற்சேர்த்த வானா விரல்கோத்துக்கொண்ட கையா லே நெருக்கிச் செலுத்தித் துருத்தியபயதுவின், அவ்வழலிடைக்கிடந்த இரும்பு எவ்வளவுசாய்ந்தது; அக்காய்ந்தமிருதியினுலே தானுண்ணுரீர்போல இருப்புயிருந் தோய்ந்தென்க. நெடியவாய்மயினாயுடைய துருத்தி. அலற - அதன்வாபொ லிப்ப. உயிரென்றது - மேல் * “இரும்புபோலவாம் - பிணியுயிர்” என்பதனால், ஈண்டு நாகத்துச் சேற்றருரிய இருப்புயினைக் கூற்றும்.

இ - ள். இவ்விருப்புயிர் பலபிறப்பினுந் தீவினையென்னுந் தீயினுட்கிடந்த காய்ந்தே தீவினைப்பயனாகிய நீளாயுண்ணுதலைக்கெடுத்து ஈண்டுச்செய்த நற்றூனத் தினதளவாலே யுண்டான புண்ணியநீளா யுண்டு போய்ப் போசபூமியிலே ஒருவயிற் றகத்தே யெய்துமென்றானென்க.

தப்புமவழி யிதுவென்று ஆராய்ந்தறிந்த கொடை. தனக்கடைத்த காளறத் தின், உடம்பிவனெழியப் போயென்க. (௨௩௩)

க. திங்கணுளொன்பதும்வயிற்றிற்சோந்தபின் வக்கவான்றுகில்பொடிமணிசெய்பாவைபோ லக்கவரிசட்டைகளாகித்தோன்றலுஞ் சிக்கினிரிழுமுதுகுரவரொன்பவே. (௨௩௪)

உ. †இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடல் பற்றியவீசுமட்டைப்பரவுமாழுகி நெற்றெனவீந்தெனவீந்துபோகுமான் மற்றவம்மக்கடம்வண்ணஞ்செப்புவாம்.

இவைவிரண்டுமொருதொடர்.

க. வக்கம் - மரக்கலம். சிக்கினர் - சிங்கனொரெனவிகாரம்.

உ. இற்றவர் - உடம்பைநீத்தவர்.

இ - ள். அவ்வுயிர் ஒன்பது திங்களாலுண்டான இருதாற்றெழுபதாநூற் றவயிற்றியிருந்தபின், அவ்வுயிரையுடையவர்கள் துகிலாற்பொதிந்தபாவை அத் துகிலினின்றும்புறப்பட்டாற்போல அவ்விடத்தே வருத்தார் ஈன். ரிரட்டைப்பிள்ளை ளாய்ப் பிறந்தவனாலே, இருமுதுகுரவர் தம்மை முன்னர்ச்சிக்கிக்கொண்டுநின்ற

* முத்தியிலம்பகம், பரிநிர்வாணம், ௧௦.

† இக்கவியும், இதனானையும் பின்னுள்ளவாறு சிலபிரதிகளில் வேறுபட் டுள்ளன.

இற்றவர்தேவராய்ப்பிறப்பவீண்டிடம் - பற்றியல்பறவைகளடையக்கொண்டு போய்ச்-சுற்றியபாற்கடற்றனும்பவிட்டிடும் - பொற்றிரள்வகாபொடுமின்னுப்போல வே.

இ - ள். (சிக்கிக்கொண்டுநின்றவர்கள்) தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவர்க ளாய்ப் பிறப்ப, வகையோடுகடிய மின்னுப்போல ஈண்டியவுடம்பைச் சிலபறவைக ளெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பாற்கடலிலேபோகடுமென்றானென்க.

[தானப்பயன்.]

வர்கள், தம்முடம்பை நீத்துப்போய்த் தேவராய்ப்பிறப்ப, ஈன்டியவுடல் மேகவிகா
சம்போலமாய்ந்துபோம்; அம்மக்கள்வண்ணம் இனிச்செப்புலாமென்றானென்க. ()

பிறந்தவக்குழவிகள் பிறர்கள் யாவரும்
புறந்தரலின் றியேவளர்ந்து செல்லுநா
ளறைந்தன ரொன்றிலாவைம்பதாயிடை
நிறைந்தனர்கலேருணமுறுப்புநீரவே.

இ - ன். பிறந்தவப்பிள்ளைகள், புறத்துள்ளாரொருவரும் போற்றாதலின்றியே
வளர்ந்து செல்லுநான் நாற்பத்தொன்பதென்னுநாளுகளுள்ளே நீர்மையையுடையவா
கிய உறுப்புங் கலையுங் குணமும் நிறைந்தனரென்றும் ஆகமத்தேயதைந்தா ரென்ற
னென்க.

குழய்யென்னும் விரவுப்பெயரின் பின்வந்த கள்ளீறு ஈண்டு உயர்திணையை
யுணர்த்துதல், * “கடிசொல் லில்லே” என்பதனாற் கொள்க. (உகசு)

வேறு.

சோலைமீனரும் பித்திங்கட்குடரொழுபுத்தேபோன்
மாலையுங்கலனுமின்று வடகமுதுகிலுநானு
காலையுமிரவுமில்லாக்கற்பகமரத்தினிழை
பாலையாழ்மழலேவெறுய்ப்பம் மணிக்கொம்பினின்றா.

வடகம் - அத்தவாளம்.

இ - ன். பாலையாழ்போலுமழைச்சொல்லான், அவனை நீங்கிப்போய் ஒருசோலை
மீனையரும் பித்திங்களை ஞாயிற்றோடு பூததன்மைபோல ஈன்று நானு காலையு
மிரவுமில்லாத கற்பகமரத்தினிழைவே மணிக்கொம்புபோலே நின்றானென்ற
னென்க. (உகஎ)

இலங்குபொற்குலநிசாந்தமெழுதியதனையதோண்மே
வலங்கொர்குழைநாணன்று சாந்தின்வாய்க்கிமின்னக்
கலங்கலந்தகன்றமார்பிற்கற்பகமாலேதாழ்
விலங்கரசனையகாளை வேனில்வேந்தென்னச்சேர்தான்.

இ - ன். இங்கத்தையொத்த அந்தக்காளை, சாந்தமெழுதியதாகிய குடவரை
யினைய தோண்மேற்கிடந்த சாந்தினிடத்துக் குழைகள் நானு நக்கிமின்ன, மார்பி
லே மாலேதாழ்க் காமெனென்ன அக்கற்பகத்தைச் சேர்த்தானென்றானென்க. (உகஅ)

குண்டலங்குலவியின்னப்பொன்னரிமாலேதாழ்த்
தெண்கடலமீர்திற்செய்தபாவையிற்பாவைநிற்ப
விண்டலர்மாலேமார்பன்விதியிறுச்சென்றுமாதோ
கண்டனன்கலந்தவுள்ளங்காதலினொருவராணர்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், நுக.

இ - ன். அதனைச்சேர்ந்தவன், அமிர்தாற்செய்த பாவைபோல மின்னத் தாழ் அவன்நின்றவளவிலே, ஊழாலே சென்றுகண்டான்; அப்பொழுது இருவருள்ள முங் காதலினுற் கலந்தன; பின்பு ஒருமனத்தராயினொன்றொனென்க. (௨௩௧)

கொதிநுணைக்காமனம்புகொப்புளித்துமிழ்ந்துகாம
மதுநிறைபெய்துவிம்முமணிக்குடமிரண்டுபோல
துதிமுதமுத்தஞ்சூடிநோக்குநராவீவாட்ட
விதிமுலேவெய்யவாகித்தாரொடுமிடைந்தவன்றே.

காமத்தைக் கொப்புளித்துக் கொதிநுணையினையுடையவம்பைக் காமன்சொரிய.
உமிழ்து - உமிழ். மதுப்பெய்துநிறைந்த மணிக்குடம்.

இ - ன். நோக்குநராவீவாட்டுதற்குக் கண்ணினையுடைய முகத்தே முத்தத் தைச்சூடி வெய்யவாகிக் குடமிரண்டுபோல விம்முமுலே, விதியாலே யம்பைக் காம னுமிழ் அவன்றாரோடு மிடைந்தவென்றொனென்க.

வாட்டுதற்கு முடிசூடின. (௨௪௦)

இமைத்ததுங்கண் கனொன்னையிகழ்ந்தனிரென்றுசேற
வமைத்துநின்னழகு கோலமாரவழண்டறுக்கலாற்றா
திமைத்தனவஞ்சியென்னவினையவன்சிலம்பிற்குஞ்சி
நமைத்தபூந்தாமர்தோயநகைமுகவிரூந்துபெற்றான்.

இ - ன். துங்கன்கள் இமைத்தன; ஆதலாலே நீர் என்னை யிகழ்ந்திரென்று அவன்சேற, அதற்கஞ்சி, அவை நின்வடிவழகையும், ஒப்பினைக்கோலத்தையும் நிறைய வுண்டு அறுக்கமாட்டாதே இமைத்தனகாணெனச் சொல்லாதிருக்க, இனையவனது சிலம்பிலே தன்ஞஞ்சியிற்குட்டிய தாமர்தோய்தலாலே யமைத்து நகைத்தமுகத்தில வ்ருந்தைப் பெற்றொனென்றொனென்க.

அமைத்து-பொறுத்து; வழுவமைத்தென்றற்போலின்றது. கூறவும்பாடம். (1)

இன்னகிலாவிவிம்முமெழுநிலைமாடஞ்சேர்ந்தும்
பொன்மலர்க்காவுபுக்கும்புரிமணியினையோர்த்து
நன்மலர்நானவாவிநீரணியயந்துஞ்செல்வத்
தொன்னலம்பருகிக்காமத்தெழுநகலாற்பிணிக்கப்பட்டார்.

இ - ன். அங்ஙனம் புணர்ந்தவர்கள், மாடத்தைச்சேர்ந்துங் காலிலேபுக்கும் யாழைக்கேட்டிம் வாவியிலாடுதற்கு நீர்க்கோலத்தைவிரும்பியுஞ் செல்வத்தையுடைய தொன்னலம்பருகிக் காமமாகிய மாலையாற் கட்டப்பட்டாரென்றொனென்க. (௨௪௨)

பூமுற்றுந்தடங்கணுளம்பொன்னெடுக்குன்றனுங்
காமுற்றுநினைந்தவெல்லாங்கற்பகமரங்களேந்தத்
தாமுற்றுக்கழிப்பர்தானமிடையதுசெய்தநீரா
ரோமுற்றுக்கருமபூமியிருநிதிக்கிழுமைவேந்தே.

[சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்.]

இ - ள். வேந்தே! அங்ஙனம் தலையானதானத்தைச்செய்த பூவின்னம்மை
பிரம்பிய கண்ணாளுங் குன்றனாளுந் தாங்கள் விரும்பிநினைந்தவெல்லாங் * கற்பகமரங்
கள் கொடுக்க, அவற்றைநுகர்ந்து காலங்கழிப்பா; இடையதாங்கிய தானத்தைச் செய்
தவர்களுங் கருமபூமியிலே யிருநிதிக்கிழமைக்கண்ணே மயக்கமுற்றுக் காலங்கழிப்ப
ரென்றானென்க.

எழுற்று - “தேரேழுற்று” என்றறபோலநின்றது. கடையானதானத்திற்குப்
பாவமே யுண்மையின், ஈண்டுக் கூறாநிலர். (உசக)

அடங்கலுக்கீடுக்தானப்பயத்தினுலலறுபுநீர்த்
தடங்கடனாநிபு. தடவபலவுளவவற்றுட்டோன்றி
யுடம்பொடுமுகங்கனொவ்வாருந் கனிமார்திவாழ்வார்
மடங்காலஞ்சீட்டுக்துபுரினமானவேன்மன்னரேறே.

இது முக்கிய பண்ணியரல்லாதாக்கீர்த தானத்துக்குப் பயன்கூறுகின்றது.

இ - ள். மன்னரேறே! ஐம்பொருளையம் வாட்டாதார்க்குக் கொடுத்த தானப்
பயனிலே, கடலிடைச் சீவகள் உலவன; அவற்றிலே உடம்பு மக்களுடம்பும், முகம்
விலங்கின்முகமுமாய்த் தோன்றிக் களியைமாந்தி வாழ்வரென்றானென்க. (உசச)

தானப்பயன்முற்றிற்று. கவி, கச

சீலப்பயன். காட்சிப்பயன்.

மெய்யியலமென்னுந்ருமாணிமாலேசுநீர்தார
கற்பகதுளமரராவர்காட்சியினமிர்தமுண்டா
ரொப்பநீருலகமெல்லாமொருகுடைநிழற்றியின்பங்
கைப்பாடுதலங்கலாழிக்காவலராவர்கோவே.

இ - ள். கோவே! யான் முக்கிய சீலமென்னும் மாணிக்கமாலையைச்சூழ
னார், கற்பத்தில அமரராவர்; காட்சிப்பயனை நுகர்ந்தா பின்னர் உலகெல்லாமொப்ப
ஒருகுடையாலேநிழற்றி யின்பத்தை யகப்படுத்துச் சக்கரவாத்திக ளாவரென்ற
ானென்க. (உசரு)

சீலப்பயன், காட்சிப்பயன்முற்றின. கவி, க.

* கற்பகமரங்கள், ௧௦.

† இத்தீவுகளை அந்தரத்துவீபமெனவும், குமாணவ்யத்துவீபமெனவும் கூறு
வர்; அவைகள் தொண்ணூற்றாறு; அவற்றை “வாரியுட்ட தொண்ணூற்று” என
வும், ஈண்டு “உடம்பொடுமுகங்கனொவ்வார்” என்றதை ிளக்கி, “ஒன்றதாங் காலர்
வாலர் கொம்பர்தாழ் செவியர் சீயம்-பன்றிமான் குரங்கு கீர்பொட்டகங் கரடி யாதி-
யொன்றலா முகத்தர் பல்ல மாயுகங் காத மோக்கர் - தின்றிடாப் பழத்தை மண்ணை
முழைஞ்சிலு மரத்துஞ் சேர்வர்.” எனவும் மேருமந்தரபுராணத்திற் கூறினர்.

வீடுபேறு.

வீட்டினதியற்கைநாம்பிளம்பிற்றிங்கதிர்ப்
பாட்டரும்பனிமதிபழித்தமுக்குடை
மோட்டிருங்கொழுமலர்ப்பிண்டிழர்த்திநூ
வீட்டியுபொருளுக்கதியன்றதென்பவே.

இனைய ஞாயிற்றினது கூறுபாட்டினையும் பனிமதியினையும் பழித்த முக்குடை
மூர்த்தி. மோடு - புடைபட்டவயிறு.

இ - ள். வீட்டினதியற்கையை நாங்கூறின், அது மூர்த்தியிட்டிய னுற்பொரு
ளிடத்தேகூறிற்று; அதனை யான்குறக் கேட்பாயாகவென்றானென்க.

என்ப - அசை.

(உசக)

உள்பொருளினதுவெனவுணர்தன் ஞானமாந்
தெள்ளிதினப்பொருடெளிதல்காட்சியாம்
விவ்வுருமையும்விளங்கத்தன்னுளே
யொள்ளிதிற்றரித்தலையொழுக்கமென்பவே

இ - ள். பொருள்களுள் உண்மைப்பொருள் இதுவெனவுணர்தல் ஞானமாம்;
அங்ஙனமுணர்ந்த அப்பொருளின்நன்மை இதுவெனத் தெளிந்துவிடுதல் காட்சியாம்;
அங்ஙனம் தெளிந்தவிரண்டினையும் நீக்கமற விளங்கும்படி. தன்மனத்திலே நிலை
பெறுத்துதல் ஒழுக்கமாமென்றானென்க.

ஐ, என்ப - அசை.

(உசஎ)

கூடியமும்மையுஞ்சுடர்த்தகொந்தழ்
னீடியவினைபரநினைத்துச்சுட்டி
விடெனப்படும்வினைவிடுதல்பெற்றதங்
காடெழிற்றேராளியைநந்தநான்மையே.

இ - ள். தோளினாய்! இங்ஙனங்கூடிய மூன்றுதன்மையும்நின்றெரிந்தநெருப்பு
மிகவளர்ந்த இருவினையாகியமரத்தினை நினைத்துச்சுட்டிப்போகட அவ்விருவினை
தாம் நெடுங்காலமபயின்ற உயிர்க்கிழுவனைக் கைவிடுதல் வீடெனப்படும்; * அங்குப
பெற்றபயன் அந்தச்சுட்டியங்கள்காணென்றானென்க.

அவை: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அந்தசுகம். (உசஅ)

கடையிலாவறிவொடுகாட்சிவீரியம்
கிடையிலாவிற்பமுங்கிளந்தவல்லவு
முடையதங்குணங்களோடோங்கிவிண்டொழ
வடைதலான்மேலுலகறியப்பட்டதே.

இதனாலே வினைவிடுத்தகாலத்துப்பெற்ற அந்தச்சுட்டியமூல்கறிப் பின்னர்

* அநந்தஸ்த்சேப்பு, கருஅ: (குறள்வெண்பா.) எல்லையி விற்ப முணர்வு
வலிகாட்சி - புல்லுந் வினைவென்ற வர்க்கு.

[பிறவிகளறவுணா.]

ரணைநான்குங் கூறுகின்றார். கடையிலா - முடிவிலாத. இதனை நான்கினோடுங் கூட்டுக. கிடை - ஒப்பு.

இ - ன். அறிவுங் காட்சியும் வீரியமும் இன்பமுமெனக் கிளந்தனவும், அல்ல னவுந் தம்முடையகுணங்களாலெய்க்கு விண்ணிலுள்ளார் தொழும்படி வந்துசேருத லாலே வீட்டுலகென்பதொன்றுண்டு; அஃது யாவராலும் அறியப்பட்ட தென்ற னென்க.

அல்லவென்றது, ஏனென்கையும.

(உசக)

நிடுபெறுழற்றிற்று கவி, ச.

பிறவிகளறவுணா.

மாதவனென்பபெயர்வையையினவையான

மோதநிலையிதனார்பவாவாய்தொடுந

காதியிலறவுணாயருவிவீழ்ந்தென

மாதாயாமல்கொட மன்னுமுழை.

இ - ன். அழகிய வகைகளையுடைய பவளம போலும் வாயிழைந்த ஏதமில் அற வுணாயாகிய அருவி, தொடுத்து மாதவனென்பபெயர்பெற்ற வறையினின்றும்வீழ்ந்த நாக, துயரைச்செய்யும் மலங்கெடுப்படி மன்னன் ஆழ னுனென்க.

* “ நுண்ணியவரியொடுநிரண்டு” என்றா முன்னு. வாய், மேகமாயிற்று. ()

எல்லையிலறவுணாயினியகேட்டபின்

றொல்லையெய்தறவியுந்கொகுத்தபாவமும

வல்லையே மணிமினமடி கொன்றனன்

மல்லையென்ற நன்றுபொன்மலர்ந்தமார்பினான்.

மல் - மற்றொழில். பொன் - திரு.

இ - ன். அங்கனமாம னமார்பினன், இனியவாகிய எல்லையில்லாத அறவுணாயைக் கேட்டபின்னர், அசுகளே! எம்முடைய முற்பிறப்பையும், அப்பிறப்பில் யார் தொகுத்த பாவத்தையுங் கடுக அருளிச்செய்யுமென்றனென்க.

அம் - அளசு. கடுகத்துறத்தற்கு வல்லையென்றான்.

(உருக)

கதிவிரிதிருமணியங்நைக்கொண்ட தெநாத்

தெதிவாதுமிறந்ததுமெய்திரிந்து

மதிர்வறுதவணிக்நிறிப்பக்கண்டவன்

பதாறுதிருமொழிபணி ந்குறென்பவே.

இ - ன். மணியை யங்கையிற்கொண்டால் ஆண்டுள்ளவற்றையது விளக்குந்

* கனகமாலையாரிலம்பகம், ௧௪௬.

தன்மையையொத்து நடுக்கமற்ற தவவிளக்கு விளக்குதலாலே முக்காலத்தையுமுணர்ந்தவன் மெய்யான வார்த்தையைச் சொல்லுமென்றானென்க. (உருஉ)

வேறு.

முழுநீர்வனையேமய்தவன்முத்தொழுக்கிப்
பொழிநீர்நிலவின்னிருன்போழ்நீரிசிக்
கழுநீரொழுக்கமுநீர்மலருந்
கழுநீரதுதாதகியென்றுளதே.

முழுநீர் - கடல்.

இ - ள். கடலிற்சங்கு நாட்டைத்தழுவின நீரிடத்தவாயவந்த வாரிலேஅரிசிக்க முநீரிலே மெய்கையினால அவைசொரிந்த முத்த ஒழுக்குபட்ச அணையாய்க் கழுநீரைப் பொசுவொட்டாமற் நித்தவின், அதனிடத்தே செங்கழுநீர் ஒழுகநின்று மலருந் தாதகியென்று ஒருநாள்தென்றானென்க.

இருளைப்பொழிந்துபுரிய ம நீர்மைநாட்டைத்தாங்கி நிலவின்மையைய முத்தென்க. முத்தொழிக் கழுநீர்மலருமெனக் காரணகாரிய யாதலின், அப்பொருட்டாயிற்று. (உருங)

சயல்பாய்ந்துகளக்கபயன்மெரிது
வியநீர்க்கடாசென்மநிசேவதுபோ
லயலேயலர்நாமனாசேர்த்துறையு
வயல்நுழந்தனவழ்வனமாதனலே

சயல் பாய்ந்து உகளுகையினால் விக்கவன்னம்பெருங் வின்னில் நாயிற்றை மதிசென்றுசேருந் தன்மைபோல அயலேயலர்ந்த தாமனாபைச் சேர்த்துறையும் வயலென்க.

இ - ள். அந்நாட்டில் வயல்குதாநாய வய வுச்சள் செல்வநிலைந்தனமென்றானென்க. (உருச)

அவனாத்தவர்கடந்தவநீர்ப்புகையாய்
சுவணர்ச்சிபுரால்கழுநீர்பொழிஸ்சேர்ந்
துவனாறுபுத்திடமஞ்செளதிநிலையு
பவனாத்தொருபாங்குதாவினோ

இ - ள். தென்றலாகற்று, அந்நாட்டில் ஊர்களில் நப்பா கூந்தலிற்புகையை முதற்பொருத்திப் பின்னர்க் கழகம்பொழிலுச்சேர்ந்து அதின்மையுத்தையு பொருந்தி அந்நாடெங்கும் அவற்றைச்செலுத்த, அபுகை வெண்மேகமென நின்றுலாவும்; ஆதலால், அந்நாடு அளிக்கத்தக்கதொருநாடன்று; நாகலோகத்தின் ஒருகற்றின் நன்மையை யுடையதாயிருக்குமென்றானென்க.

அந்நாடு கேழன்மையின், அளிக்கவேண்டாதாயிற்று. அளித்தல் - காத்தல். (1)

மதியுஞ்சுடரும்பாழிகாணவூறு
பொதியும்கிள்ளுபுகையுங்கொடியு

[பிறன்களறவுரை.]

நிதியின்கிழவன்னினிதாவுறையும்
பதிபொன்னகரிப்படுகொண்டதுவே.

இ - ன். அகற்புறையுங் கொடியந் திங்களையும் ஞாயிற்றையும் வழிகாணலுற
தனவாய்ப்பம். மறைக்கும்பதி, நிதியின்கிழவன் விடாமலுறையும் பொன்னகரின் நன்
மையைக் கொண் தென்றா என்க. (உருக)

பேராறு.

எமமாயுதாபுரவெய்தய
பூமிமாநிலகம்மெனும்பொங்கிள
பாமன்னகர்விதாடாமெலாந்
நாமவல்லகிடந்தனபோன்றவே.

காமவல்லெல்லாந் கிடந்தனபோனது - காமவல்லெல்லாந் கிடக்கப்பட்ட
அமராவதியிற் றேருக்கே.

இ - ன். தாண்டாரவெய்தன்னிடத்தேகொண்ட பூமிமாதிலகமென்னும் நாமத்
தையடைய நன்னகர் பொங்கிள விதாடாம். அமராவதியிற் றேருக்கே யொத்தன
மென்றான் என்க. (உரு௭)

பேரூறு.

பாபந்தவம்மன்னாமன்னிடவொழிநவனென்பான
பங்கினுண்முத்தமொப்பாசயமதியயந்தநமபி
பாபங்களைநாமன்னன்னோசோதநரசசீபந
தங்கியகீகளவிபாந் தத்தையொர்ச்சேர்த்தினவே.

இ - ன். அக்காலிறுறையும் மன்னாமன்னன் யாரென்னின், பவணமாதேவ
னென்று பெயராகுந் பங்கினெருவன்; அவன்றேய்யாரென்னின், முத்தமொப்பாளா
கிய சயமதியென்பொன்றத்த. அவாபெயர் பின்னை யாரென்னின், காமனன்ன
னாகிய அசோதரன். அவன்றன் அரசசீபந்; அவனுக்குத் தையலானாச் சேர்த்தின
வென்றான் என்க. (உரு௮)

துளபுலபொருதுதேததாரெழில் லுழைத்தழியவைகக்
கிளைநரம்பிசையுங்கூத்துங்கிளர்தலைகன்றநாளுந்
வளைமயவகுருவமென்றோவாய்நலம்பருகிமைந்தன்
வினாமதுத்தேததாரந்திவெற்றிப்போரங்கனானன்.

இ - ன். அம்மைந்தன் அத்தையலா முலைகள் பொருதலினுலே தார் குழைந்த
நிய அவர்கள்வாய்த்தலத்தையப்பருகி இசையுங்கூத்துந்தோற்றயவைகள் நாளுந் கா
மத்தைக்கன்றந் தையகித் தேதலேமாந்தி மென்றோளினையுடைய அம்மகளிர்க்கு அந
யகனாயினென்றானென்க. (உரு௯)

இலங்கரிபரந்தவாட்கணினையவாபுலவிநீங்கச்
சிலம்பெனும்வண்டிபாடச்சீறடிப்போதுபுல்லி

யலங்கல்வாய்ச்சென்னிசேர்த்தியரிமதர்மழைக்கண்மல்க
நலங்கவர்ந்துண்டிண்ணார்நாமுறக்கழிக்குமாதோ.

இ - ள். அவன், அவ்வினையவர் புலவியீங்கும்படி தன்சென்னியிலலங்கலிடத்
தேயவர் சேறடிப்போதை வண்டிபாடச்சேர்த்திப் பின்னர் அவரை யுவகைக்கண்ணர்
மல்கப்புல்லி கலத்தைதுகர்ந்து பகைவரஞ்சக் காலம்போக்குமென்றானென்க.

இங்ஙனம் காமதுகரினும் வீரத்தின்மிக்கமைதோன்ற நாமுறவென்றார். (௨௬௦)

வேறு.

மங்கையர்தம்மொடுமடங்கல்மொயம்பினான்
பங்கயப்பனித்தடஞ்சேர்பார்ப்பனஞ்
செங்கயற்பேரினமிரியச்செவ்வனே
பொங்கிமேற்பறந்துவிண்முனத்தென்பவே

இ - ள். அம்மொயம்பினான், மங்கையருடனே நீர்வினையாடுதற்குப் பங்கயத்
தடத்தைச் சேர்ந்தானாக, ஆண்டுறைந்த பார்ப்பையுடையவன்னத்திரள், அஞ்சிக் கய
லிரியப் பொங்கி மேலே செவ்வனே பூக்கையினுலே விட்டடைந்ததென்ற
னென்க. (௨௬௧)

வேறு.

வேய்ந்தவெண்டாமரைக்கோதைபோல விசும்பிழற்பறக்கிழறவெள்ளையான்
மாய்ந்தமுகிலாடைத்திங்கட்கண்ணியாகரயமென்னுமரிவையாய்ந்
ரோய்ந்ததன்காதலன்பற்றவற்றுச்சொரிகின்றமேகலைபோல்விழ்ந்தவானே
பாய்ந்துதுகைப்பக்கிழிந்தகூழைப்பனித்தாமரைசூழ்பகற்கோயிலே.

வானே துதைத்தலாலேகிழிந்த கூழையிலையையுடைய குளிர்த் தாமரைசூழ்ந்த
நீராவியென்பம். பகற்கோயிலென்றார், பகற்போதில் இருத்தல்பற்றி.

இ - ள். கட்டின வெண்டாமரைமலைபோல விசும்பிலேபறக்கின்ற வெள்ளை
யன்னம், ஆடையினையுங் கண்ணியினையுமுடைய ஆகாயமென்னுமரிவையது
மேகலையை யவடன் சாயலைத்தோய்ந்த கணவன் ஊடநீர்ப்பான்பிடிப்ப அவை
யற்றுச் சொரிகின்றபோலக் கோயிற்கணனே விழ்ந்தனவென்றானென்க.

முத்தமேகலையென்றுணர்க.

(௨௬௨)

வேறு

விரும்புபொற்றட்டிடவெள்ளிக்கின் னைமார்ப்
திருத்தனபோன்றிளவன்னப்பார்ப்பின்ம்
பொருந்துபொற்றாமரையொடுங்கிப்புக்கொளிக்
திருத்தகண்டானிளங்கோக்கணம்பியே.

இ - ள். இளங்கோக்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அவன், பொற்றட்டிலே
வெள்ளிக்கின்னமிருத்தவைபோன்று பறத்தலாற்றாமற் குமரையிலேபுக்கு ஒடுங்கி
பொளித்திருந்த அன்னப்பார்ப்பினத்தைக் கண்டானென்றானென்க.

பொருந்து - ஒளித்தற்குப்பொருந்தின. நம்பி - கண்டு இளமைப்பெயரன்று.)

[பிறவிநாறவுரை.]

உரிமையுட்பட்டிருந்தொளிக்கின்றார்களைப்
பெருமனீகொணர்கெனப்பேசுகாஞ்சுகி
யொருமகநீந்தனன்கோயில்புக்கன
னெரிமுயங்கிலங்குவேற்காணையென்பவே.

இ - ன். அவன் அங்மனங்கண்ட வன்னப்பார்ப்பை அவனுரிமையுங்கண்
டிருந்து, பெரும' ஒளிக்கின்ற பார்ப்புக்களைக் கொண்டுவாவென்று சட்டையிட்டு
கின்ற இவ்வொருமகனுக்கு நீபேசுவாயாகவென்று அவர்கள் கூற, அது கேட்டகாளை
யும் அங்மனங்கூறி, அவற்றுள் ஒன்றினைப்பிடிப்பித்து அவர்க்கீந்தனனாய்க் கோயி
லிலே புக்கானென்றானென்க.

உட்பட்டென்றது-அக்காட்சிக்குட்பட்டென்றவாறு. எனவென்றதனை யிரண்
டிடத்துக்கூட்டுக. பெருமைநீரென்று பாடமோதுவாருமுள். பலபார்ப்பைப்
பிடிப்பித்தானென்ற பலகாற்சிறைப்படுதல்வேண்டுமாதலின், அவற்றுள் ஒன்றை
ன்றே பொருள்கூறவேண்டிற்று. (உசுச)

வடமலைப்பொன்னார்க்கிழந்துதாமரைத்
தடமுறைவீர்க்கிவைதடங்குளல்லவே
வடமுலையெனநடாய்வருடிப்பாலமிர்
துடனுறியோம்பினுர்தேம்பெய்கோதையார்.

இ - ன். திருவையொப்பார, அவனீத்ததற்குமகிழ்ந்து பின்னர் அவர்கடாந்
தாமரைத்தடத்தேயுறையுதற்கு ஈண்டுறைகின்ற முலைத்தடம் அத்தடங்குளல்லவே,
வடங்குறைகின்ற முலையல்லவோவென நன்மொழிகளை நடத்திக் கையாலேதடவி
யெல்லாருஞ்சேர்ந்து பாலமிர்த்ததைக்கொடுத்துப் பாதுகாத்தாரென்றானென்க.

உறைவீர்க்கென்றது-ஒன்றினைக் கூறும்பன்மைக்கிளவி. இப்பார்ப்புக் கட்டுதல்
கூட்டிலடைத்தல்செய்யும் பருவத்ததன்மென்பதுதோன்ற முலையிலணைத்தென்றார்.
அஃது “இளவன்னப்பார்ப்பினம்” என்றதனுமுமுணர்க. இதனுள் இப்பார்ப்பைக்
கட்டிவைத்துவளர்த்தாரென்னது முலைத்தடத்தே யிணைத்துவைத்து வளர்த்தாரென்
றமையாற் பின்னியாருங் கட்டிண்டாரென்றற்குக் காரணமின்மை யறிக. (உசுரு)

வேறு.

கண்டாறொருநாட்கதிர்மாமுடிமன்னர்மன்னன்
முண்டாமரைசூழ்தடத்திற்பிரித்தாரகன்யாரே
யொண்டாரிளங்கோவென்றுழையவர்கூழுவல்லவே
கொண்டங்குவம்மின்கொலைவேலவன்முன்னையென்றான்.

இ - ன். மன்னர்மன்னன் ஒருநாள் இவர்கள் முலைமேலணைத்து வளர்க்கின்ற
தன்மையைக் கண்டான்; கண்டு இதனைத் தடத்தினின்றும் பிரித்தார் யார்தானென்
றான்; அதுகேட்டவுழையர் அசோதரனென்றுகூற, அதுகேட்டு அவன் அவனை
யிங்கே வல்லே கொண்டுவம்மினென்று கூறினானென்றானென்க.

கொலைவேலவனென்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; அரசரைப்படியாமற் பார்ப்பைப் பிடித்தலின். பார்ப்பைக் கட்டுதல், கூட்டிலடைத்தல் செய்யாமையால், அரசற்குக் காட்சியானமை யுணர்க. (௨௬௯)

க. படுகண்முழவும்பசும்பொன்மணியாழுமேங்கு
விடுகுந்துகப்பினவராடவிருந்தநம்பி
யடிகட்கழகங்ருளிற்றென்றிறைஞ்சவல்லே
கடிவிம்முகாரானகழல்கையிற்றொழுதுசேர்ந்தான். (௨௭௦)

வேறு.

உ. அலர்சேரி க்கைவிரலால்வலத்தோன்
மணிசேர்வீனாவாய்வினமைத்துவாய்
தனிமோதிரஞ்சூழ்விரலாய்புதைகயப்
பணியாழடியாற்பணிநீரானியோய்.

இவைவிரண்மொருநாடா.

இ - ன். அதுகேட்ட உடையர் நம்பியிடத்தேசென்று தமக்குத் தம்மரசனது அருள் இத்தன்மைத்தென்றுகூறியிறைஞ்ச, அதுகேட்டவன் வல்லேசென்று அரசன தடியைக் கையாற்றொழுது பின்னர்முடியாற்பணிந்தான்; பணிந்தபின்னர் இடக்கை விரலாலே வலத்தோளில் வளையை நன்றாகத்திருத்தி வலகையில்விரலாலே வாயைப்புதைகயச் சேர்ந்தானென்றானென்க.

முழவம்மாழுமேங்கு கப்பினவராட அதுகண்டருந்த நம்பியென்க. (௨௭௧)

வேறு.

கிளைப்பிரியுருஞ்சிறையிரண்டுக்கேட்டியேல்
வீளைக்கப்பளித்தனாபிரமந்தீர்க்கென
நீளைக்குமாமாமிக்குரைசுடரச்செப்பினான்
வளைக்கைபார்வரிக்கொண்டெறியபன்னனை.

கிளைப்பிரியு - தாயையங் தந்தையையும்பிரித்தல். சிறையாவது - தானினைத்த வாறொழுதுதலின்நிப் பிறாநினைத்தவாறே யொழுகும்படி காத்தல். இளம்பார்ப்புக கிளையைப்பிரிந்திருந்து ஆற்றினவருமைநோக்கி யருஞ்சிறையென்றார்.

இ - ன். மகளிர் கவரிவீசாநிப்ப மன்னன், இவ்விரண்டின் பயனையுங் கேட்டியேல், அவ்விரண்டின்பயனையும் மேல் வீளைத்தற்கு ஓர்வீத்தையொப்பாய்! இங்கே யிருவென்று குழைசுடரச் செப்பினவென்றானென்க.

சுண்டுப் பார்ப்பைப் பிரித்ததற்குத் தானுபிரிந்தும், அதனைச்சிறைசெய்ததற்குத் தானுஞ்சிறைப்பட்டும் அத்தீவினைதுகர்ந்தானென்று முன்னாப் பொருளுரைத்ததே தேவர்க்குக் கருத்தென்றுணர்க; என்னை? நீ இப்பார்ப்பைக் கட்டிவைத்ததனையுங் கேளென்று அவனைநோக்கி சுண்டு அரசன்கூறுமையின். (௨௭௨)

வேறு.

அறம்பெரியகூறினனலங்கலணிலேலோய்
மறம்புரிகொணெஞ்சம்வழியாப்புருதந்தீண்டிச்

[பிறவிகளறவுரை.]

செறும்பெரியதிவினைகள்சென்றுகடிதோடி
யுறும்பெரிய துன்பமுயிர்க்கொலையும்வேண்டா.

இ - ன். வேலோய்! பெரிய தீவினையின்றன்மையைக்கூறின், அவை மறத்
தைவிரும்பிய சொஞ்சு வழியாகப்புகுத்து திரண்டு தம்மைச்செய்த உயிரோடே கடி-
தோடிச்சென்று அதனைச்செறும்; செறும்பொழுது அது பெரியதுன்பமுறும்; ஆத-
லால், அத்தீவினைக்கு அடியதாகிய உயிர்க்கொலையும் துமக்கு வேண்டா; இஃது
அறங்களுட் பெரியவறமென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎ0)

மெய்யுரைவிளங்குமக ழேமலுலககோபுரங்க
னையமிலைநின்றபுகழ்வையகத்துமன்னு
மையல்லினைமாரககோபுரங்கள்கண்டா
பொய்யுரையும்வேண்டாபுறத்திடுமினென்றான்.

இ - ன். மெய்யுரையைக்கூறினான் அதற்கு இவ்வையகத்தே நிலைநின்றபுகழ்
மன்னும்; மறுமையில் மேலுலகத்து மணிக்கோபுரங்களையுடைய கோயில்மன்னும்;
பொய்யுரையைக்கூறினால், அதற்கு இம்மையிற்பழியும், மறுமையில் நரகத்துக்கோ-
யில்களும் மன்னும்; இவ்விரண்டும் ஐயமில்லைக்கண்டார்; ஆதலால், அப்பொய்யுர-
ையையுங் கைவிடுமினென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎ1)

முளரிமுகநாகமுனைபெயிறுமுதுகீற
வளவினுயாசெய்வரிவண்மன்னரதனாலும்
வினைவரியமரதுயரம்விழுகதியுளுங்க்குந்
களவுகடனாகக்கடிந்திடுதல்குதே.

தாமரைப்பூப்போலும் புகளையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய யானையினது
முனைத்த வெயிறு.

இ - ன். களவின்வினைவினைக் கேள்; இவ்வலகிலே மன்னர் யானைக்கொம்பு
குத்திப்பிளக்கக் கொல்வர்; பின்னர் நரகத்திலே யரியதுன்பங்களை யது தானேசெலு-
த்தும்; ஆதலால் அக்களவை மேற்கொண்டு கடிதல் உபாயமெனக் கூறினானென்ற
னென்க. (உஎ2)

மடத்தகையநல்லார்மனங்கரியமாற்றார்
பிடர்த்தலையொள்வாள்போற்பிறர்மனைகள்சேரி
னெடுப்பரியதுன்பத்திடைப்படுவரின்னுக்
கடுப்புடையகாமம்விடுத்திடுதனன்றே.

இ - ன். தம்மனைவியர்வருந்தப் பிறர்மனையானைச்சேரிற் றுங்கற்கரிய துன்பத்
திடையிலேயழுந்தவர்; ஆதலால் நடுங்குதலுடைய காமத்தினைக் கைவிடுதல் நன்-
றென்றுகூறினானென்றானென்க.

மாற்றார் கழுத்தில்வைத்த வான்போல் இன்னாத பிறர்மீனயென்றது, கொப்பறே விடுமென்றற்கு. (உஎ௭)

தெருளிற்பொருள்வானுலகமேறுதற்குச்செம்பொ
னிருளில்படிக்கால்புகழ்வித்தில்லையெனினெல்லா
வருளுகவையநகவைம்பொறியுரையப்
பொருளுகவீட்டிம்பொருள்யாதும்பொருள்ன்றே.

ஒருவன் தெளிவானாகில். அநுள்சுள் பலவாதலின், எல்லாவருளுமென்றார். வையம் - ஆகுபெயர். ஐம்பொறியும்பொருள்களை நுகரப்பெறுதுவதற்கு. பொருளுக - அவ்வையம்பொறியும் நுகாதற்குரியபொருள்களும் எம்மைறுக்கின்றிலனென்று நக.

இ - ள். தெருளில், நக, நக, வைய, நக ஈட்டிம்பொருள் சிறிதும்நற்பொரு ளன்று; அங்ஙனம் தீதாகவீட்டுதலில்லையெனின், அப்பொருள் இம்மையிற் புகழை வ்விக்கும் வித்தாம்; மறுமையிற் செம்பொருளுகமேறுதற்கு மயக்கமற்ற ஏனியா மென்று கூறினென்றானென்க. (உஎ௮)

பொய்யொடுமிடைந்தபொருளாசையுருளாய
மைபடும்வினைத்துகல்வழக்குநெறிமாயஞ்
செய்தபொருளபெய்தகலன்செம்மைகடுசெந்திக்
கைதவதுவரித்தகவருடலொழிகென்றான்

இ - ள். பொய்யொடுநெருக்கின பொருளாசையைபுடைய பரத்தையர், மாய த்தைச்செய்த இன்பநிறையப்பெய்ததோர் கொள்கலம்; நுதலின் அது பாடமுண்டாந் தீவினையாகிய துகளைப் புகுத்தற்கு வழியாயிருக்கும்; அந்நினை யாடுதலையும், நடு நிலையைச்சுடுநெருப்பாகிய வஞ்சனைகூத்த சவருடுதலையும் ஒழிகவேன்று கூற்றானென்றானென்க.

உருளாயம் - தம்மைறுகுவார் மனங்கட்கேற்பப் புரளுமாயம். வழக்கு* "வள்ளி வழக்கறுத்த வங்கம்" என்றார்போலக் கொள்க. பொருளென்றது - காற்பொருட்டு முரித்தேனும் ஈண்டு இன்பத்தின்மேற்று. (உஎ௯)

காமமுடையார்கறுவொடார்வமுடையாருந்
தாமமொடுசாந்துபுனைவார்பசியினுண்பா
ரேமமுடையார்களிவால்லரிவையிலல்லா
வாமனடியல்லபிறவந்தியன்மினென்றான்.

இ - ள். காமத்தையுடையாரும், செற்றத்தோடு ஆசையையுடையாரும், தாம்

* புறநானூறு, ௩௬௮: கன்று முகந்து பெயாகுவ மெனினே - யொளிறு மழை தவிர்க்கும் குன்றம் போலக் - கைம்மா வெல்லாம் கணியிடத் தொலைந்தன - கொடிஞ்சி சென்றதேர் முகக்குவ மெனினே - கம்பபரி நன்மான் வாய்குவயி னெல்கி - கெடும்பீடழிந்துநிலஞ்சேர்ந் தனவே - கொய்சுவற் புரவி முகக்குவ மெனினே - மெய் சிறைத்த வடுவொடு பேரும் பிற்தாகி - வளிவழக் கறுத்த வங்கம் போலக் - குருநீ யம்பெரும் புனல்கூர்ந் தனவே.

[பிறவிகளறவுரை.]

தையுஞ் சாந்தையும் புனைவாரும், பசியாலே யில்லிலேசென்று பல்கொள்வாருமாகிய இவர்கள் நம்மை உய்யக்கொள்ளுமவரல்லர்; ஆதலின், இத்திக்குணங்களில்லாத வாமனடியல்லாத பிறவடி களை வணங்கன்மினென்று கூறினானென்றானென்க. ()

பூவைகிளிறோகைபுனரன்னமொடுபன்மா
யாவையவைதங்கிளையினீங்கியழுவாங்கிக்
காவல்செய்துவைத்தவர்கடங்கிளையினீங்கிப்
பேரவர்புகழும்பியிதுபொற்பிலதுகண்டாய்.

இ - ள். நம்பி! தன்கிளையோடேபுனரந்த அன்னத்தோடே பூவைமுதலியன வும் பலவிலங்குகளும் ஒழிந்தனவுமாகிய அவை தன்கிளையினின்றூங்கி வருந்தப் பிரித்து கிம்மையிற் காவலிட்டுவைத்தவர்கள் மறுமையிற் தன்கிளையினின்றூங்கித் தாமும் பிறரார் காவல்செய்யப்பட்டபு பேரவார்; ஆதலின், நீபிரித்துக் காவல்செய்த விதவும் பொலிவில்லாததுகாணென்று கூறினானென்றானென்க.

கட்டுதல் கூட்டிலடைத்தல்செய்தற் குரியவல்லா இளைமப்பருவத்தனவற்றை யே யின்புக்கூறலிற் காவல்செய்தென்றார். ஈண்டுக் காவல்செய்துவைத்தவரென்று கூறுதலின், முன்னங் கட்டுண்டானென்றற்குக் காரணமின்மை யுணர்க. (உஎஎ)

வேறு.

அல்லத்தாளாறபோதுமருதநூல்தனைப்போலத்
தொல்லைத்தம்முடம்புநீங்கத்தீவினைதொடர்ந்துநீங்காப்
புல்லிக்கொண்டியிராச்சுழந்துபுக்குழிப்புக்குப்பின்னின்
தொல்லையிறுன்பவெந்திச்சுட்டெரிநடுங்குள்ளேறே.

இ - ள். அல்லத்தன்செ அற்றுவிட்டபாதும் நூலருதுதொடர்ந்துநிற்குந் தன் மைபோலத் தம்முடம்பு உயிரை நீங்குகிடக்க எல்லையில்லாத துன்பத்தையுடைய தந்தொல்லைத்தீவினையாகிய வெந்தி அவ்வயிரை நீங்காது தொடர்ந்துசென்றருழ்ந்து புல்லிக்கொண்டு அபுவுயிரோய்ப் புக்கதோர்மெய்யிலே தானும் புக்குப் பின்னே நின்று அதனை வெரித்துச்சுட்டிடுமென்று கூறினானென்றானென்க. (உஎஅ)

அறவியமனத்தராகியாருயிர்க்கருளைச்செய்யிற்
பறவையுரிழலும்போலப்பழவினையுயிரோடாடி
மறவியொன்றானுமின்றிமனத்ததேகரக்கும்பால
கறவையிற்றறக்குந்தம்மாற்காமுறப்படடவெல்லாம்.

இ - ள். அறத்தையுடைய மனத்தராய்ப் பல்லுயிர்க்கும் அருளைச்செய்வராயின், அந்நல்வினை பறவையுரிழலும் விடாதுநிரியுமாறுபோல அவ்வுயிரை விடாமற்றிரித்து கிறிதும் மறப்பின்றித் தம்மாற் காதலிக்கப்பட்டன எல்லாவற்றையுஞ் சுரபியைப் போலக் கொடுக்குமென்று கூறினானென்றானென்க.

மனத்தில் நினைத்ததேகொடுக்கும் பாலவாகியகறவை. (உஎக)

கெடுமணியூபத்திட்டவழங்கடையாமனீனீர்த்
தொடுமணிக்கூவளைப்பட்டந்துணையொடுநிலைப்பதேபோற்
கடுமணிக்கயற்கனல்லார்காமமும்பொருளுஞ்சிந்தித்
தடுமணியாவிரீப்பாறறிவினாற்றியகீரார்.

மணி - அழகு. மணிக்கூவளை - உவமத்தொகை. கடியகண். மணிக்கயல்-
அழகியகயல். மணியடுமாவிரீப்பாரென்றது - வீடுபெறுதற்குரிய மணியுயிரைப் பா
ழேபோக்குவரென்றவாறு.

இ - ன். அறிவில்லாதார், யாகத்திற்குநட்டதறியிலே கட்டினயாமை தான்
கிடக்கும்பொய்கையையுந் துணையையுந்நினைக்குமாறுபோல, நல்லினைசெய்யாதிருந்து
காமத்தையும் பொருளையுநினைத்து ஆவிரீப்பாரென்று கூறினானென்றனென்க.

* “அழகுமெழு தித்திய மடுத்த யாமை - சிழனுடை கெடுங்கயம் புகல்வேட்
டாஅங்கு” என்றாரகத்திலும். (உஅ௦)

வீற்றழிவினைசெய்காலன்வைரவாள்வலையிற்றிட்டார்
சாற்றிசூவளை மாலையவனாயுந்தனமுநீக்கி
யாற்றிவனாயிற்றேன்றுமறநனிநினைப்பார்செம்பொ
னேற்றெழினெறியினேறியிருவிசும்பாளுநீரார்.

வீற்றழிந்த வினையாவது கொலைத்தொழில். பலதாலும்வெட்டினாற் கேட்கின்றென்
றற்கு வைரவாளென்றார். வாள்போல மாறாமற்கொல்லும் வலையிலகப்பட்டாலென்
றது - பிறந்தாலென்றவாறு. சாற்றிதனம் - விழாக்கொண்டாடுதன்மிக்கபொருள்.
ஆற்றிசூவளைவனையென்றார், பயன்படுதலும் நிலைகுலையாமையும்பற்றி. செம்பொ
னீராரென்றது - சுவர்க்கத்தேசெல்லும் பொன்னாகிய வுயிரை யுடையாரா. நெறி-
தவம்.

இ - ன். எழிலெறுபோலே அரிதெனவுகழாது தவத்தாலே விசும்பிலேயேறி
அதனையாளுஞ் செம்பொனீரார், காலன்வலையிலகப்பட்டால், மகளினாயும் பொரு
ளையுநீக்கி, மலைபோற்றேன்றும் அறத்தைச்செய்ய நினைப்பரென்று கூறினானென்ற
னென்க. (உஅ௧)

* அகநானூறு, (நித்திலக்கோவை) ௩௬௦: தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்
கண் - மாயிதழ்க் குவளை மலர்பீணந் தன்ன - திருமுகத் தலமரும் பெருமதர்
மழைக்க - ணணிவளை முன்கை யாயிதழ் மடந்தை - வார்புழை முற்றத்த தூவிடை
விலங்கினுங் - கவவுவலந் துறையுந் கழிபெருங் காமத் - தின்புறு தகர்ச்சியிற் கிறந்த
தொன் தல்லென - வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொண்பாய் - பொருள்புரி
வுண்ட மருளி னெஞ்சே - கரியாப் பூவிற் பெரியோ ரார - வழலெழு தித்திய மடுத்த
யாமை - சிழனுடை கெடுங்கயம் புகல்வேட் டாஅங் - குன்னுத லோம்புமதி யினிநீ
முன்னெயிறற் - சின்மொழி யரிவை தோளே பன்மலை - வெவ்வறை மருங்கின்
வியன்சுர - மெவ்வங் கூர ஹிந்தனம் யாமே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது. இப்பாட்டினுள் தித்தியமென்பது வேள்விக்குண்டம். இயினந்தை
மகன் இளங்கீரனார்பாடியது.

[பிறவிகாறவுரை.]

துன்னிமற்றறத்தைக்கேட்டேதுகினைருப்பற்றதேபோன்
மின்னுத்தாழ்மார்பன்மெய்வெந்தாலினுருகிப்பெண்பா
லன்னப்பார்ப்பன்றுகொண்டதடத்திடைவிடுவித்திட்டான்
பின்னைத்தன்கிளைகள் கூட்டம்பெருந்தகைவித்தினுனே.

இ - ன். மின்னுப்போலுந் தாயுடையமார்பன், அங்ஙனம் அறத்தைத்துன்
னிக்கேட்டு அஞ்சி ஆலிபோலே நெஞ்சருசிமெய்வெந்து பின்னர் உடுத்ததுகிலே
நெருப்புற்றதனை வினாந்து நீக்குமாறுபோல வினாந்து அன்னப்பார்ப்பைப் பெண்
பாலிடத்தினின்றும்விடுவித்து அன்று பிடித்த தடத்தின் நீரிடத்தே போகவிட்டான்;
அங்ஙனஞ் செய்தலாலே, அப்பெருந்தகைமுன்னர்க் கிளைப்பிரிவை வித்தியதேயன்
றிப் பின்னர்க் கிளைகளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வித்தினுனென்றானென்க.

இக்காரணத்தாலே விசயையகீங்கிச் சுந்தையிடத்தே வளர்ந்தானென்றும்,
பின்னர் அவனைச் சேர்ந்தானென்றும் முன்னர்க்குறிஞர். (உஅஉ)

மெய்ப்படுமுதுபுண்ணிப்பான்மேவியமுயற்சிபோல
வொப்புடைக்காமந்தன்னையுவிப்பிடுனொழித்துப்பால
யிப்படித்ததுவென்றஞ்சிப்பிறவியுநோய்வெருவினானே
மைப்படுமழைக்கணல்லாவாய்க்கொண்டவமிர்தமொப்பான்.

இ - ன். மகளிர் வாய்க்கொண்ட அமுதுபோல அவர் நினைத்ததன்மையன
யிருந்தவன், அறங்கேட்டபின்னர் உடம்பிலுண்டாகிய வொடுவைத் தீர்த்தற்றூப்
பொருந்திய முயற்சிபோலத் தன் இளமைக்கொப்புடைய காமத்தை வெறுப்பின
னொழித்துப் பாவத்தையும் இஃது இப்படிப் பெரியதோர் தன்மையையுடைத்தென்
றஞ்சி யிவற்றையெல்லாமுடைய பிறவு நோயை வெருவினென்றானென்க. (உஅங)

ஆளியாற்பாயப்பட்டவங்களியானேபோல
வாளிவிற்றடக்கைமைந்தன்வாய்விட்டுப்புலம்பிக்காம
நாளினுநஞ்சுதுய்த்தேனச்சையாகநன்பொற்
ரோளியர்த்துறந்துதாய்தாத்தவஞ்செய்வலடிகளென்றான்.

இ - ன். அங்ஙனம் வெருவினமைந்தன், நஞ்சிற்கு ஓரிருப்பிடமாகக் காமமா
கியநஞ்சினை நாடோறுநுகர்த்தேனென்று யானேபோலப்புலம்பி மகளிராத்தறந்து
தவத்தைத் தாய்தாகச் செய்வேன்; அடிகளேயென்று கூறினானென்றானென்க. (1)

சிறுவன்வாய்மொழியைக்கேட்டேதோம்ன்னன்னுஞ்சொன்ன
னுதகளிற்றுழுவமற்றுனெளிமுடித்தாயமெய்தி
யறைகடல்வேலிகாத்துனலங்கல்வேற்றயமெல்லாம்
பெறுதகுபுதல்வர்க்கீந்துபின்னைநீதறத்தியென்றான்

இ - ன். அங்ஙனங்கூறிய அசோதான்மொழியைக்கேட்டு அரசனுஞ் சொன்

னன்; அஃதியாதெனின், உழவனே! தாயத்தையெய்திக் காத்துப் புதல்வர்க்கேற்ற
பின்னை நீ திறத்தியென்று கூறினானென்றானென்க. (௨௮௫)

கொலைச்சிறையுய்ந்துபோருமொருவனைக்குறுகுவோடி
யலைத்தனர்கொண்டுபற்றியருஞ்சிறையழுத்துகின்றார்
கொலைப்பருஞ்சுற்றத்தாரோபகைவரோவடி.கொன்ன
விலைப்பருமணியைமுந்நீர்நடுக்கடல்வீழ்த்ததொத்தான்.

தொல்லை - விகாரம்.

இ - ன். அதுகேட்ட அசோதரன், அடிகளே! சிறையினின்றும் தப்பிப்போ
மொருவனைத் தொடர்ந்துசென்று பற்றிக்கொண்டு அலைத்தனராய்ச் சிறையிலே
யழுத்துகின்றார் சுற்றத்தாரோ? பகைவரோ? என்றுகூற, அதுகேட்டவரசன் பெரு
விலைமணியை மூன்றுதன்மையையுடைய நடுக்கடலிலே வீழ்த்த தன்மையையொத்
தானென்றானென்க.

முந்நீர்க்கு “முந்நீர்ப்பிறந்த” என்ற கவியிற் கூறினும். (௨௮௬)

காதலமல்லமெனாட்கழிந், நம்பிறவிகம்மு
ளேதிலம்யாங்கொல்லாமினிக்கொளுமுடம்பினுலு
மாதலாற்சுற்றமில்லையதுபட்டவாறென்றம்பூந்
தாதலர்மார்பனற்புத்தனையறப்பரிந்துட்டானே.

இ - ன். அத்தன்மையனாகியவரசன், முன்புபோன நம்பிறவிகளில் யாங்க
ளெல்லாம் இவற்குச் சுற்றமல்லேம்; இனிப் பிறக்கும் பிறவர்க்களானும் யாங்களெல்
லாம் இவற்குச் சுற்றமாகேம்; ஆதலால் என்ருச் சுற்றமென்பதொன்றிலை; இவற
குப்பட்டவாறமதுவென்றுகருதியன்பாகிய தனையோம்படியுறுத்தானென்றானென்க.

தாய்முதலியோரையுங்கூட்டி யாங்களெல்லாமென்றான். அதுவென்றது, தான்
கருதிய கருத்தினே. (௨௮௭)

நம்பொறிகுயிற்றிலல்லான்செய்ததோர்நன்பொற்பாவை
பொற்பொற்கழல்வெல்லாப்பொற்களுங்கழல்வதேபோற்
சொற்பொற்றீசாரவெல்லாப்பொற்களுஞ்சொர்ந்துநம்ப
னிப்பொறியின்பரீக்கியிராயிரஞ்சூழ்ச்சென்றான்.

இ - ன். நடத்துதற்குரித்தாகிய நல்ல எந்திரத்தை யுள்ளவருத்து வல்லவன்
செய்தபாவை அந்நம்பொற்குலைய எல்லாப்பொற்குங் குலையுத்தன்மைபோலே யங்
கனன் தனையரிந்தஅரசனது சொல்லாகிய எந்திரமொன்றுகழலுதலாலே, நம்பன் தன்
னுடைய ஐம்பொறிகள் புலன்களிலேசெல்லும்வேட்கையும் உபாக இல்லின்கண் நல்
வினையானுகருமின்பத்தையுநீக்கி இரண்டாயிரவரசர்கள் சூழ்ந்துசெல்லைத் துறவிலே
சென்றானென்றானென்க.

சோர்ந்து - சோர.

(௨௮௮)

தணக்குறப்பறித்தபோதுந்தானளை விடுத்தல்செல்லா
கிணப்புடையுடும்பனாபாதினானீக்கலவடி

(பிறவிகளறவுணர்.)

மணப்புடைமாலேமார்பொருசொலேயேதுவாகக்
கணைக்கவினழித்தகண்ணாத்துறந்துபோய்க்கடவுளானான்.

இ - ள். வாலே யுறப்பிடித்துப் பறித்தகாலத்துந் தான் அளையைக்கைவடாத
உடம்பையொப்பாபா யாதொருகாரணத்தாலும் இவ்வாழ்க்கையினின்றும் போக்க
லாகாது; இங்ஙனம் அரிதாயிருக்கவும், அசோதரன் முற்பிறப்பிலுந் தவஞ்செய்து
வருதலிற் றந்தைக்கூறியஒருசொல்லே தறவிற்குக் காரணமாகச்சொகுதி மகளிரைத்
துறந்துபோய்க் கடவுளாயினென்றானென்க.

வினத்தையுடையேயுடைய. மனத்தைக்கூட்டுதலையுடையமாலே. ஒருசொ
லென்றது, “வினக்கியவச்சொய்” என்றதனை. (உசுசு)

தூமமார்த்தனங்குராறுஞ்சுரும்புசூழ்தாரினுனுந்
தூமமாரொடியிலேம்பாற்சயமதித்திருவுமார்த
காமமாசுண்டபாதந்திரவளைத்தோளினுரு
காமமாற்கதியுமஞ்சிநற்றவத்துச்சிகொண்டார்.

அணங்கு-தெய்வம். தாரினுன்-பவணமாதேவன். சயமடியாகியதிரு - அவன்
நேலி. காமமாகிய மாசிலேதழும்பிய தோளினுன் - அசோதரன்றேவிமார்.

இ - ள். அவன் கடவுளானபின்னாத் தாரினுனுஞ் சயமதியுந் தோளினுரும் காற்
கதியிலுஞ் சேற்றகஞ்சி நற்றவத்தின்முடிவைக் கைக்கொண்டாரென்றானென்க. ()

வேறு.

ஆசாரநாணத்தவஞ்செய்தலாக்கற்பகத்தார்ச்
சாசாரனென்னுந்தகைசாலொளித்தேவர்கோவாய
மாசாரமாயமணிவானுலகாண்டிவந்தாய்
தூசாரந்தவல்குற்றுகுறம்புந்கலத்தாரொடென்றான்.

சாசாரன் - ஸஹஸ்ராரன். சாரம் - ஸாரம். துறம்பும் - ஒழுதும்.

இ - ள். அங்ஙனங் கடவுளாகியநீ தவத்திற்குக்கூறிய ஒழுக்கநாணத் தவஞ்
செய்து அதனாலே கற்பகத்தாரையுடைய சாசாரனென்னும் இத்திராணி ஆண்டு கதை
தாரோடு வந்தாயென்றானென்க.

வந்தாயென்றது, அவதரித்தலை. தேவருலகின்கண் துகளும்பும் யானாச
ரப்பெற்றிலென்னென்னும் அவாவற்றலன்றி ஈண்டு வீடுபெறுதலின்றென்பது உணர்
தற்கு இத்திராய் வந்தாயென்றான். எனவே எல்லாவவாயுமற்றது வீடாயிற்று.
முற்பிறப்பிற் நேவியரானவரே யிப்பிறப்பிலுந் தேவியராய்வந்தாரென்று ஈண்டுச்
சாரணக்கூறுதலின், முன்னர்க் கனவில் என் முத்தணிமாலேதுங்கக் கண்டாளென்
முணர்க. (உசுசு)

மின்னூர்சிலம்பிற்சிலம்புங்குரலன்னமேனான்
மன்னுபிரித்தாய்பிரிந்தாய்கிறவைத்தனம்

பொன்னுமாள்பசிறைப்பட்டனைபோலுமென்ற
 னின்னுப்பிறவிப்பிணிக்கின்மருந்தாயசொல்லான்.

சிலம்புபோலஒலிக்கும்.

இ - ள். மருந்தாயசொல்லான், மன்னு! முற்பிறப்பிலே அன்னப்பார்ப்பைக் கீனையினின்றும்பிரித்தாய்; அத்தீவ்னையாலே நீயும் இப்பிறப்பிற் கீனையினின்றும்பிரித் தாய்; பொன்னுமாள்பனை! முன் அதனைக்காவல்செய்துவைத்த தீவ்னையாலே நீயும் ஈண்டுச் சிறைப்பட்டாய்போற் பிறர்க்குத் தோன்றினுமென்றனென்க.

பிறரிடத்துவளர்ந்தமை குறிப்பானுணரக்கூறினாராதலிற் கூந்தையைப் பிற ரென்று கூற்றுகூறாயினார். போலுமென்பது * “வேறுபட வந்த வுலமத் தோற் றம்” என்னுஞ் சூத்திரத்தடங்கும்; ஒப்பில்போலியன்று. இதனைத் தற்குறிப்பேற்ற மென்ப. சிவகற்குச்சிறைப்பட்டதன்மையின்மை, † “விவங்கிவல்லுமிழும்பூனான்” என்னுங்கலியிற்குறினார். ஈண்டுச் சாரணர், “சிறைவைத்ததனும்***சிறைப்பட்ட னைபோலும்” என்றுகூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லும், முன்னர்க் கூறிப்போந்த கட் டென்னுஞ்சொல்லும் பரியாயச்சொல்லவன்றி வேறுவேறு பொருடருஞ்சொற்களாம்; என்னை? இத்தமிழ்ப்பாடையில் உலகவழக்காகிய இயற்சொற்களில் ஒருவீனையை யுணர்த்துதற்கு ஒருசொல் வழங்குதலன்றி யிருசொல் வழங்காமையின். சிறையென் பது - தடுத்துக்காத்தலை யுணர்த்தும்; முன்னர் “அருஞ்சிறை” என்றதற்குப் பின் னர்க் “காவல்செய்துவைத்தவர்கள்” என்றமையால். அன்றியும், ‡ “சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும்” § “சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட” “கொலைச்சிறை யுய்ந்து போரு மொருவனை” என்றாற்போல்வன பிறவற்றானும், சிறைக்கால், நீர்ச் சிறையென்னும் வழக்கானுமுணர்க. இஃது ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத்தானென் றுற் சிறைக்கோட்டத்தையுணர்த்துமாறுமுணர்க. இதற்குக்கொல்லுதல், அகப்படுத் தல், தகைதலென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந்திரித்த திரிசொற்கள் பரியாயச் சொற்களாம்; இதற்குச் சிக்கலென்பது திசைச்சொல். இனித் கட்டி னுனென்னுஞ் சொல், உண்டான், வந்தான், போளுனென்பனபோலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழி லுணர்த்துஞ்சொற்கு வேறோர்சொல்லின்றிநிற்கும்; இதற்கு வீக்கினன், பணித் தான், யாத்தானென்றாற்போல ஆசிரியன் முழுவதுஉந் திரித்துக்கொண்ட வீனைத் திரிசொற்கள் பரியாயச்சொற்களாம். இது பசுவின்மூலையைக்கட்டினான், பாம்பின்வாயைக்கட்டினானென்றாற்போலப் புடைபெயர்ச்சித்தொழில் புலப்படாமலும் நிற்கும்; இவ்விரண்டுசொல்லும் வேறுவேறுபொருடருதலின், ஒன்றற்கொன்று பரி யாயமாகாமையிற் சாரண்கூறிய சிறையென்னுஞ்சொல்லிடத்துக் கட்டென்னுஞ் சொல்லின்பொருள் பிறத்தலின்மையின், முன்னர்க் கட்டென்றுகூறியது ஈண் டைக்குப் பொருந்தாதாயிற்று. ஈண்டு இவர்கூறிய பாவம் காரணமும், ஆண்டுச்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௩௨.

† பதுமையாரிலம்பகம், ௨.

‡ திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம், ௭.

§ துணுத்தோகை, ௮௬: சிறைபனி யுடைந்த சேயரி மழைக்கட - பொறை யரு கோயொடு புலம்பலைக் கலங்கிப் - பிறருக் கேட்டுக் குளர்கொல் லுறைசிறம் - து னை துற்றும் கூடிர் யாமத் - தானுளம் புழம்புகொ றுழம்பு - நாகவில் கொடுமணி நல் கூர் குரவே.

[பிறவிநாறவுணர்.]

சிறைப்பட்டது காரியமுமாகவே கோடல்வேண்டலிற் சிறைப்பட்டானென்றே யாண்டும் பொருள்கூறுவதன்றிக்கட்டுண்டானென்று பொருள்கூறலாகாமையுணர்க. (1)

வேறு.

மஞ்சரிவாமணியவாயநையமாதவன்
வஞ்சமியற்றவுரைபொதிந்தவாய்மொழி
யஞ்சினனிநுந்துழியம்புவிழ்த்தென
நஞ்சமிழ்வேண்னாநடக்கவிழ்த்தே.

பயன்றநாதவன், மஞ்சரிநான்.

இ - ள். சலிப்பற்றமாதவன் முற்கூறிய அறவனாயாலே, வேலினான், அரசாட்சி நையயஞ்சியிருந்தவளவிலே, உமிழ்ந்தஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியவனடுங்கும்படி வீழ்த்ததென்க.

நஞ்சைப்பொதிந்தவாய்மொழியென்றது - தீவினையாற் சிறைப்பட்டதன்மை கூறியதனை. அதுவும் அம்புவிழ்த்தவிடத்தினின்றும் போதற்குப் பிறர்க்குஞ்முற்று போலே அரசாட்சியைக் கைவிட்டுப்போதற்கு நடுங்கும்படி வீழ்த்ததென்க. (உகக)

வாரணிமணித்துடிமருட்டுநுண்ணிடைக்
காரணிமயிலரைகுழக்காவல
னாரணிமணிமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
சீரணிமாதவச்செழும்பொற்பாதமே.

காரணி - காராவுண்டானவழகு

இ - ள். அதுகிட்டவளவிலே, காடலன், தேவியா குழுவணங்கிற்ப மாதவர் பாதத்தை முடியாலேயிறைஞ்சி யேத்தினென்க. (உகச)

நலத்திருமடமகணயந்தாமரை
நிலத்திருந்திருசுடநிமிர்ந்துசெல்வபோ
லுலப்பருந்தவத்தினலோங்குசாரணா
செலத்திருவிசும்பொளிசிறந்ததென்பவே.

திரு - தாமரைக்கடை.

இ - ள். தாமரைப்பூவையுடையவிடத்தே சாரணரிருவருமிருந்து ஞாயிறுந் திங்களுஞ்செல்வனபோல விசும்பிலேசெல்ல, அவர்திருவொளி அவ்விசும்பெங்குஞ் சிறந்ததென்க. (உகடு)

பிறவிநாறவுணர்முற்றிற்று. கவி, சக.

நாயத்தீர்வு.

சாரணர்போயபின்சாந்தமேந்திய
வாரணிவனமுலைவஞ்சிக்கொம்பனா
போரணிபுலவெழுகண்கள்பூத்தன
நீரணிகுலனைநீர்நிறைந்தபோன்றவே.

இ - ன். சாரணரிருவரும் போயபின் தேவியர் நீரணிகண்கள், பூத்தனவாகிய
குலனை நீர்நிறைந்தனபோன்றனவென்க.

இனித் துறப்பனென்றஞ்சி நாமல்கன. (உகக)

பொன்வனாநிலாக்கதிர்வொழிந்துபோர்த்தபோற்
மென்வனாச்சந்தனந்நனைக்குமாற்பினாய்
மின்னிவநுசுப்பினுமெலியமெல்லவே
யின்னுனாகொடான்கொடிக்கோயிலெய்தினாய்.

இ - ன். மேருயலே நிலாத் தனது கதிரைச்சொரிந்து அதனை மறைத்தாற்
போல மலயத்திற்சந்தனங்கொடுத்து பயன்வெண்டமாற்பினாய், தேவியர்வருந்த இன்
னுனாகொடாய் மெல்லக் கோயிலைச்சேர்ந்தானென்க (உகக)

அஞ்சுனாபொழிந்தபாலன்னமென்மயிற்
பஞ்சுமெல்லனையின்மேற்பரவையல்லுலா
மஞ்சுவர்மதிமுகமழுககையினார்
நஞ்சுயிர்த்தணர்நலங்கிரித்துநையவே.

மடிசொரிந்த பாலெனவே நுளையுண்மைபெற்றும்.

இ - ன். அப்பொழுது தேவியர், நஞ்சுபோல வெய்தயிர்த்து நையமழங்க
அரசன்றோளனைத் துயிலாது நுளாபோலும் பஞ்சனைமேலே வைகொருனென்க. ()

வேறு.

வெள்ளையிற்றரவுமேயந்தமிச்சிலின்மெலிந்துமேய்
புள்வயிற்பிறந்தபுட்போலொன்றலாதுதாத்தேற்றார்
கன்வயிற்றலந்தகோதைக்கலாபநிலையுமிழமல்கு
லொள்ளையிற்றலர்கள்பொன்பூத்தொளிமணியுருவநீத்தார்.

கண்ண வயிற்றிலேயலந்த மாலையினையுங் கலாபத்தினது ஒளியைக்காலுமல்கு
லினையுமுடைய எயிற்றலர்கள். மேகப்புள் - வானம்பாடி.

இ - ன். வானம்பாடிமேகத்துப்பிறந்த துளியையேகச்சிப் பாடொழிபோல அர
சனுள்வயிற்றந்த அளிபொன்றமல்லாதவைநிறை யுடையதெனியாத தேவியர்,
பாம்புமேயந்த குறைமதிபோல் ஒள்கெட்டுப் பசுந்து மணிகளினுருவைக் கைவி
ட்டாரென்க. (உகக)

[தாயத்தீவு.]

கிளிச்சொலினினியசொல்லாரகின் கிணிலம்போடேங்கக்
குளித்துநீரிரண்டு கோலகொழுங்கயல்பிறழ்பவேபோற்
களித்துநீர்சுமந்துவாட்கண்கலரய்ப்பிறழ்நதலமந்தாட
வளித்ததாரலங்கலாழியவய்றுறவுரைத்துமன்றே.

இ - ள். அத்தேவியருடைய கிண்கினியுஞ் சிலம்பு மேங்க, வாட்கள் ஆட
முன்னரளித்த அரசன் றறவை யினிக் கூறுதுமென்றாரென்க.

இரண்டெயல் நீரிலேகுளித்துப் பிறழ்பவைபோலக் கண்கள் களித்து உவகைக்
கண்ணீரைச்சுமந்து பிறழ்ந்து சலாய்த்து அலமந்தாடவென்க. அலங்கல் - ஆழிக்
கடை. (௩௦௦)

புனைமருபபழுந்தக்குத்திப்புல்லொடுபொருதுவென்ற
களைஞரவருமுசேற்றக்கதழ்விடையுரிவைபோர்த்த
துளைஞரன்முரசத்தானைத்தோன்றலேத்தம்மினென்ற
னனைமலரலங்கற்கண் ணிரந்தனூந்தொழுதுசேர்ந்தான்.

இ - ள். அத்துறக்கின்றவரசனுஞ் சேவனகொம்பு அழுந்தக்குத்திப் பொருது
வென்ற உருமுப்போலுஞ்சேற்றத்தையுடைய ஏற்றினுரியைப்போர்த்த முரசையுடைத்
தாகிய தானையையுடைய நந்தனைக் கொண்டு வருவீராகவென்றான்; அவனும் வந்து
தொழுது சேர்ந்தானென்க. (௩௦௧)

தொடியவாயிலங்கல் மாபிற்குங்குமக்குன்றமன்ன
னடிபலிந்தருளுவாழியரசருளரசவென்னப்
பஞ்சினவெஞ்ஞநாட்டைபத்தலைபனித்துமாழ்க
விடியுமிழ்முரசநாணவின்னணியம்பிடுனே.

வெற்றிக்கொடியெடுத்தற்குக் காரணமான மாபு. ஒழுங்குபடவணிந்த அலங்
கலமாம். பாம்பின்றலை நடுங்கியங்க இடிக்கும் இடியோசையைப்பிறப்பிக்கும்
முரசம்.

இ - ள். அங்குறை தொழுதுசேர்ந்தவன் பின்னர் குன்றமன்னுடைய
பணிந்து, அரசனே! நினைத்தகாரியத்தை யருளிச்செய்வாயாகவென்ன, அவனும்
முரசநாண இன்னனஞ் செப்பினுனென்க.

அது மேற் கூறுகின்றார். வாழி - அசை.

(௩௦௨)

ஊனுடைக்கோட்டுநாகாக் கரிமுகவேற்றையூர்த்து
தேனுடைக்குவலேச்செங்கேழ்நாகிளந்தேனாபுல்லிக்
காணுடைக்கழனிச்செந்நெற்கதிர்னைத்துஞ்சுநாடு
வேன்மிடைதானைத்தாய்மயிற்றிறுந்தாண்மோவென்றான்.

இ - ள். ஊனுடைத்தாகிய கோட்டினையுஞ் கரிமுகத்தினையுமுடையந்தை
வரம்பிறையின்ற ஆவினதேற்றினையுஞ் செங்கேழ்நாகினையுமேறி இளந்தேனாயினே

யும் புல்லிப்போய்க் குவளைக்கழனியிற் காட்டிநின்றனமையுடைய செந்நெந்தி
ரணையிலேதுயிலும் நாட்டையும், மற்றுமுள்ள தாயத்தினையும் வருத்தமின்றி யாள்
வாயாகவென்றானென்க. (௩௦௩)

கரும்பலாற்காடொன்றில்லாக்கழனிசூழ்பழனநாமுஞ்
சுரும்புலாககண்ணிவிண்ணோர் துறக்கமும்வீட்டுமேவெண்டே
னரும்புலாயலர்த்தவம்மென்றாமையனையபாதம்
விரும்பியான்வழிபட்டவனொழுவதென்வாழ்க்கையென்றான்.

பதனம் - நீர்நிலம். அரும்புலாயலர்த்த - அரும்புநெடும்புநெடும்பு.

இ - ன். அதுகேட்டநந்தன், நாகிற் துறக்கமும் வீட்டு வயிதவாழும் வாழ்க்கை
யானவெண்டேன்; அடையெனக்குவன்? யான் வேண்டுவது தீன்பாதத்தையரும்பி
வழிபட்டு வாழ்வதன்றோவென்றானென்க.

இனி வற்புட்டுவாழ்வதன்றோவென்வாழ்க்கை, அவ்வெண்டெனென்றான்.

தூன்றெனமருண்மகோலமாய் வண்டுகுழாங்கொட்டினுஞ்
சென்றுமொய்த்துமிரும்பானைச்சீவகா கிணையகம்ப
மன்றல்லிநிற்கும்துமின்னுமணிக்குவா னையிடுதொலா
டுனென்றாமற்சகவேண்டினவ படுதேவென்றானென்க.

மலையென்றமருண்டு வண்டுகுழாங்கொட்டினுஞ் சென்றுமொய்த்துமிரும்பானை
யுடைய கம்பி. உதாரணம் - அரசன்.

இ - ன். அங்குமையகந்தன் நெட்டன் அரங்கம் சீவகா கிணையகம்ப
அரசனுக்கருந்தரவேயிரும்புன்னென்க. (௩௦௪)

பொல்லுடைமதாருமேனும்பொள்ளையவுடையபெய்தொலா
வையுடைமருப்பினல்லால்வா ரொண்டுகலைவையா
தொல்லுடையருமுப்போன்றிலப்படாது அந்நினைவெய்ய
சல்கழிந்துகங்காக்குகாணையக்குகாணாமின்னென்க.

இ - ன். அதுகேட்டவரசன், இவ்வடையின்மேற் செருந்திப் பொல்லுடைமதா
யிருக்குமாயினும் உன்னையயிர்த்திராது, அதனால் பொருவந்தித் துறத்தமென்
றென்னி யாந்தற்குங்காலத்திற், உருமுப்போன்று ஒலியுடையவாரணம் நீண்ட
வீழாமல் தன்னைத்தாங்குமவையையுடைய மருப்பினன்றி வேறொருபுத்துக் கையை
வையாது; அதுபோல யாரும் அரங்கினைத் தாங்குதற்குரிய சச்சந்தன்பெயலே ரீதியை
வைத்துமென்றகருதி அவனைக்கொண்டெனென்றானென்க.

ஊனைத்தின்னும் அவனெவர்களை

(௩௦௫)

கழுமணியாரமாட்டிதா வான்கங்காய்பொ
வெழுளளந்தனையதென்க. இன்னையவா கம்புண்ணுத
பழுமலாக்கொம்புபோலுந்தத்தாநாட்டயந்தமம்பி
விழுமலாப்பூணிணைவிநிற்கி இவ்விதயிற்சொன்னான்.

தாயக்கோவு

கழுமணி - யினைதவ்வொரு கண்ணோணமககொன்னக முழுதும் மலையு
வையகொம்பு சததை முத்திரைப்பயந்த நம்பி

இ - ள் ளாவலன் தனமககளில் இனையவாதகங்கள் மூத்தநம்பியாகிய சச
சுந்தனை வீற்றிருத்தி நூலவந்தயாற கூடா ஏற்றெனக

மேல முடி சூட்டி வீற்றிருத்தககன் வீற்றிருதியென இறந்தகாலத்தாற கூறி
றை, இயற்கைபறி (௧௦௭)

பாலவளைபாது மேயுமாரிகு லவளாநெல்லாகு

கோலையோயாறாதுகுலகுடைநாறு றுஞ்சுநோநகி

நூலவளைக்கோய நுண்சொல்லுலரோட தலையோமபின

மேலவனையாகிய பமவேகமறிஸ்லைகண்டாய

நூலபயனந்தகொல்லுளசெ

இ - ள் அவனெனககூடா கொன்ன, பெருநேரீ யுலகெல்லாம நின்
குடைநி வீடு சட்கும ம பராது அசனை உகாலவையாமறகாத்து அமைச்சனா
யம அசனையா பாதகா பல்லையாயின, திகைச மேலுண்டாகாதவன்பம வே
ல்கொண்டன்னென

பேருசென ந பைய முடிசு சருதுகன் (௧௦௮)

வாரிபடக கோமரி முயவியைசெய்யாது துன்புநக

காயசகரிசு துன்புநகர தாகுநீமேயில

வாரிபடக வாரிபா பம லலனாயலன் கொள்

நீகதீராதெல்லாநிதிவாறுசுராகுமவீடு

இ - ள் யானைக்கு நெகவசகை முறைமையால க லுயிசுதுதீந்நின்,
அசுரு மலையாமம் அசையலக கூறுகனக கூகளிது தானே கழுமியிலே
மேயின, உலகன் உதகம் அசையலக ல மலனலுந கொள்ளவல
லனுய முறைடை மருக ரிசு கும அசையலதீந்நிது பம ருடடுமெனரு
ன்னக (௧௦௯)

நெல்லுயிர்ப்பாக்கொல்லாநீருயிரிசுராய நெஞ்செபடி,

மலலுயிர்ப்பாக்கெதுபொக்கு மலலுயிர்ப்பாக்கெது

மலலுயிர்ப்பாக்கெதுபொக்கு மலலுயிர்ப்பாக்கெது

மலலுயிர்ப்பாக்கெதுபொக்கு மலலுயிர்ப்பாக்கெது

இ - ள் யாமி ப மசதுமககொல்லாம நெல்லுயிர்ப்பாக்கெது, நீருமயிர, இவ்
விரண்டிய யானை யுமளவ் கருகவிரலல அவாககுசு கிரந்தவியா மன்னாகா
கொன்னெனக (௧௧௦)

ஆவலுநக முடிபாழியிலேயலாதகொல்லல

கோமரிசு தாருமாயிரிபுலகாநெஞ்செலு

மூர்நிலமறிதழெற்றாநூர்முன்முறிந்துவிழுந்
தார்நிலமார்பவேந்தர்தன்மையுமெனதாமே.

வலம் - இடம். அலைகின்றமணி.

இ - ன். தாருக்குநிலமாசியமார்பனே! ஊரவல்லவன் நேரை ஒத்தநிலத்திலே
பூருமாயின் மிகப் பலகாலநடக்கும்; அதனை பூருநிலமிதுவென்று அறியாதாருமா
யின், அதுவுமுறிந்து தானும்வீழும்; அத்தன்மைத்தாம் வேந்தர்தன்மையுமென்ற
னென்க.

என்றது - வேந்தர் அரசை யாளுமுறைமையினுளின், அது நீடுநடக்கும்; அவ்
வாறு ஆளாராயின், அதுவுங்கெட்டுத் தாமும்வீழ்வென்றானும். (ககக)

காய்ந்தெறிகடுங்கற்றன்னைக்கவுட்கொண்டகளிற்றுபோல

வாய்ந்தறிவுடையராகியருவொடுவெகுளிமாற்றி

வேந்தர்தாம்விழைபுலெல்லாம் வெளிப்படார்பதைத்தல்கண்டாய்

நாந்தகவுழுவரேநேரன்பொருளாவதென்றான்.

இ - ன். ஏறே! வேந்தர் அருளோடு அறிவுடையராகி ஒருவனைக் காய்ந்தெறி
யுங்கலிலைக் காலம்வருமளவுக் கவுளிலேமறைத்துவைத்த களிற்றுபோலே பகைவர்
மேற்சென்ற கோபந்தோன்றாராய்ப் பொறுத்தாரென்று அவருட்கொள்ளும்படி யத
னைக் காலம்வருமளவுமாற்றி, அவர்தாம் விரும்புவனவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து
கொடுத்து அவரை யழிக்ஈன்றவெண்ணக்தை மறைத்தல்கான் அவர்க்கு நன்பொரு
ளாவதென்றானென்க.

* “களிற்று கவுளடுத்த வெறிகற் போல-வொளித்த துப்பினை” என்றாழிநருப. (1)

குடிபழியாமையோம்புகொற்றவேன்மன்னர்மற்று

னடிவழிப்படுவர்கண்டாயரும்புகழ்க்கெடுதலஞ்சி

நொடியிலோரெழுத்தும்பொய்யைதுண்கலைநீத்தநீந்திக்

கொடியெடுத்தவர்க்குநல்குகொழிநதுணர்குமரவென்றான்.

இ - ன். தீங்குகளீக்கி நன்மையையுணர்கின்ற குமரனே! புகழ்க்கெடுதலையஞ்
சிப் பொய்ம்மொழியோரெழுத்தையங்கூறுதேகொள்; கலைகளாகிய கடல்களைநீந்தி
வெற்றிக்கொடியையெடுத்த அமைச்சருக்கு எப்பொழுதுமருள்; இவையெயன்றிக்

* புறநானூறு, ௩௦: செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவு மஞ்ஞா - யிற்றுப் பரிப்புமப்
பரிப்புச் சூழ்ந்த - மண்டில மும்வளி திரிதரு திசையும் - வறிது நிலையு காயமு
மென்றிவை - சென்றளர் தறிந்தோர் போல வென்று - மினைத்தென் போரு முளரே
யினைத்து - மறிவறி வாக்காச் செறிவ்னை யாகிக் - களிற்று கவுளடுத்த வெறிகற் போல-
வொளித்த துப்பினை யாதலின் வெளிப்பட - யாங்ஙனம் பாடுவர் புலவர் கூம்பொடு-
மிசைப்பாய் களையாது மிசைப்பார் தோண்டாது - புகார்ப் புகுந்த பெருங்கலந்
தகாஅ - நிரைப்புலப் பெருவழிச் சொரியுங் - கீட்ப்பெ றுரத்த நாடுகிழ வோனே.

திணை-பாடாண்டிணை. துறை-இயன்மொழி. சோழனால்வந்தவனைய உறை
பூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியது.

தாயத்தீர்வு.

குடிமக்கள்பழியாமற் பாதுகாப்பாயாயின், பின்னை மன்னர் நின்னடியிடத்தே வீழ்
வர்களுென்றானென்க. (௩௧௩)

சேனடந்தாங்குமோடிச்செவ் றுலாய்ப்பிறழும்வாட்கண்.
மான்மடநோக்கின்மாதர்மாலேநாட்பயந்தமைந்தல்
கானடந்தனையமானேறர்க்கானையைக்காவல்மன்னன்
றனுடனணிந்துதன்போலிளவரசாக்கினானே.

உம்மை-இசைநிறை. கானடந்தனைய-காற்று லிசைகொண்டெடந்தாற்போன்ற.
இனித் தன்கால்நடந்தாற்போல மனங்கருதியதே செய்யுமென்றுமாம் கானடந்
தனையகானை - சுதஞ்சனன்.

இ - ள். சேனடந்தாங்குப் பிறழும் கண்ணினையும், மான்போலுநோக்கினையு
ம், காதலையுமுடைய குணமாலே முதற்பயந்த மைந்தனாகிய கானையைச் சேவகன்ருன்
சச்சந்தனுடனே கூடியிருந்து பட்டங்கட்டித் தான் கந்துக்கடனாள் இளவரசா
யிருந்தாற்போல இளவரசாக்கினென்க.

என்றது - தன்குலத்திற்கேற்ற நுசர்ச்சையையெய்தும் அரசவரிமையை (௩௧௪)

கூரெயிறணிந்தகோவைக்கொழுங்கனிக்கோலச்செவ்வா
யேரணியமயிலஞ்சாயல்லக்கணையி ன்றசிங்கஞ்
சிருடைச்செம்பொட்கண்ணிச்சிறுவனைச்செம்பொன்மாரி
பேரறைந்துலகமுண்ணப்பெருநம்பியா நவென்றான்.

இ - ள். செவ்வாயினையுஞ் சாயலையுமுடைய இலககணையின்ற சிங்கமாகிய
சிறுவனை உலகெல்லாம் நின்புகழைச்சாற்றி நீசொரிசின்ற பொன்மழையைறுகரும்
படி பெருநம்பியாயிருப்பாயாகவென்றானென்க.

என்றது - சச்சந்தனுக்குப்பின்பு கோவிந்தனரசாளுப்படி யுரிமைகொடுத்தா
னென்றவாறு. (௩௧௫)

தன்கழறொழாதமன்னாநாளுசுமந்தேந்தநின்ற
பொன்றிகழுருவிற்றம்பிபுதல்வனைத்தந்துபோற்றி
மின்றிகழமுடியுஞ் சூட்டிவீற்றீரினுவேந்துசெய்தான்
குன்றுடன்குழிஇயபோலுங்குஞ்சரக்குழாத்தினானே.

குஞ்சரக்குழாத்தினான் - சச்சந்தன்.

இ - ள். சேவகன், தன்னடியை முன்பு பணியாதமன்னர் பின்புவணங்கித் திறை
யாகவெடுத்த பொன்னாற்செய்த பூண்விளங்கும்படி வில்லையுடைய நந்தட்டன் புதல்
வனையழைத்துக் குறுநிலமன்னர்க்குரிய அரசாட்சியிலே யவனிற்கும்படிபோற்றிவீற்
றிருத்தி, தன்மகன் சச்சந்தனை முடியுஞ்சூட்டி வேந்தாக்கினென்க.

* “படையுங் கொடியும்” என்னுஞ்ஞுத்திரத்தான் அரசர்க்கே முடிசூறின்மையானும், † “வில்லும் வேலும்” என்னுஞ்ஞுத்திரத்தான் மன்பெறுமரபினோக்குமுடிசூறையானும், ‡ “அந்தணளாக் கரகவரை வின்றே” என்னுஞ்ஞுத்திரத்தான் அரசில்வழி அந்தணரே அரசியல்புண்பரன்றமையானும், ஈந்தட்டன்புதல்வனை முடிசூட்டினுனென்றல் பொருந்தாமையுனர்க. (ககக)

நிலஞ்செதினெடுக்குமான்றேர்ந்திலம்வினைந்துமுற்றி
நலஞ்செய்தவைரக்கோட்டநாறுமும்மத்தநாகந்
குலஞ்செய்தகுமரர்க்கெல்லாங்கொடுத்தனனிதியுநாடு
முலஞ்செய்தவைரக்குன்றமோரிரண்டினையேதோவான்.

செதின - தூளி. குலஞ்செய்த - குலத்தையுண்டாக்கின. இனித்திறஞ்செய்தென்று பாடமாயிற் கூறுபடுத்தியென்க. உலத்தாற் றெழில்செய்ததோள்.

இ - ள். தோளான், தேர்க்களையும், கோட்டினையும் மத்தினையுமுடையவாகிய யானைகளையும், நிகியையும், நாடுகளையும் ஒழிந்த குமரர்க்கெல்லாங் கொடுத்தனனென்க. (ககக)

நூற்கிடங்கொடுத்தகேள்விநுண்செவிமண்னொண்ணாட்டில்
வேற்கிடங்கொடுத்தமாபின்விலவலான்றோழர்மக்கள்
நாற்கடல்லாளாகக்கூடும்பிதன்கண்களாகப்
பாற்கடற்கேள்வியாணப்பழிப்பறநாட்டினுனே.

நூற்கேள்விக்கு இடங்கொடுத்த நுண்செவியினையும், மண்ணென்கொள்ளும் பொரிடத்தே வேலுச்சிடங்கொடுத்த மாபினையுமுடையதோழர்.

இ - ள். வில்வலான், தோழர்மக்களாகிய நூயநூற்கேள்வியை யுடையானாச் சச்சந்தனுக்குக் கண்களாக நாட்டினுனென்க.

என்றது-தன்றோழர் தனக்குச்செய்த தொழில்களை யவ்யுக்களு மிவறகுச் செய்கவென்றனென்றவாறு. (ககக)

காவலரகலமென்னுங்கழனிபுளுமுதுகாமர்
மாவலம்வினைத்தகோட்டுமழுகளிற்றரசனனனார்
பூவலர்கொடியனாரைவிடுக்கியகோயில்புக்கான்
நூவலரொலியலார்தம்வலக்கண்கபிடித்தவன்றே.

மாவலம்வினைத்த - திருத்தங்கும் வெற்றியைவினைத்த; மாபெருமையுமாம்.

இ - ள். களிற்றையொப்பான் றன்றேவியரை யில்லறத்திற் பற்றைவிடுவித்தற் குக் கோயிலேபுக்கான்; ஆண்டு அவர் வலக்கண்கள் துடித்தனவென்க.

செல்வச்செருக்கின்றிச் சாரணர்கூறிய அறத்தின்வழிச்சேறலிற் கடாமின்றிப் பாகன்றோட்டியை நீவாத களிற்றினையும், புதல்வர்ப்பயந்து பயன்கொடுத்தலிற்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், எக.

† “ ” ” ” அக.

‡ “ ” ” ” அஉ.

[துறவுணர்ந்தல்.]

பூவலர்ந்த கொடியையுமுவமித்தார். தாவலரொலியல் - தூய்தாக அலர்ந்தமலை. இனித்தாவலர்கொடியனொன்று பாடமோதி, அழிகின்றகொடியனையாரென்றுமாம், தாவுதல் - அழிதல்.

(௩௧௯)

தாயத்தீர்வு முற்றிற்று. கவி, உச.

துறவுணர்ந்தல்.

செம்பொனும்செறியவேய்ந்துதிருமணிமுகங்கொண்ட
வெம்புநீள்கடருஞ்சென்னிலங்கியமாடமெய்தி
யம்பொனும்செய்தபாவையனையவர்த்தம்மினென்றான்
பைம்பொனல்லவளர்க்கப்பட்டபனை திரண்டனையதோளான்.

பொன்னல்லவேய்ந்து மணியால் முகங்கொண்டமாடம்; ஞாயிறும் விலங்கிப்போ
கப்பட்ட சென்னியையுடையமாடம்.

இ - ள். தோளான், மாடத்தைச்சேர்ந்து சத்தம் பொருண்மிகுதியாற் செல்வ
நன்றென்று துணியப்பட்ட பாவையனையாரைத் தம்மினென்றானென்க. (௩௨௦)

வேறு.

௪. தின்பளிதமலைத்திரடாமந்திகழ்திம்பூ
நன்கொளியெய்தாமறும்பூநவீந்தாமம்
பொன்றெளித்தாமம்புரிமுத்தமிளிர்ந்தாம
மின்றெளித்தமின்னுமணிவீழ்ந்ததிரடாமம். (௩௨௧)

உ. ஈன்றமயில்போனெடியதாமததிடையெங்கு
மான்றுமணம்விம்முபுகைமல்கிறுநாயேபோற்
றோன்றுமணிக்காலமளித்தாவணையின்மேலார்
மூன்றுலகம்விற்றகுமுலைமுற்றிழையினாரே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அங்ஙனமழைக்கின்ற அர்சனேவலர் செல்கின்றகாலத்து, ஈன்றமயில்
போலு முற்றிழையினார், தின்னப்படுகின்ற நூப்பூரவொழுங்கார் நிரண்டதாமம்,
திம்பூ மிகவுமொளியெய்தாமம், பூந்தாமம், பொற்றகட்டை யொப்பஞ்செய்ததாமம்,
முத்தத்தாமம், மின்னென்றுதெளிவித்த மணியினது மின்னுத்தங்கியதாமம் ஆகிய
இத்தாமங்களினிடையே கிடந்த மணிக்காலமளியில் விம்மு புகைமல்குகையினாலே
மணமெங்குமயங்கி நுநாயேபோற்றோன்றுமணையின்மேலாராயிருந்தாரென்க. ()

இன்னதருளென்றினையேர்த்தநிமிர்ப்ப
மின்னினிடைநோவமிளிர்மேகலைகண்மின்னப்
பொன்னரியகண்கணியும்பூஞ்சிலம்புமேங்க
மன்னனடிசேர்ந்திறைஞ்சிவாழியெனநின்றார்.

இ - ன். அவர் அங்மனமிருந்தவளவிலே, சென்றவினையர், அரசன் நிருவுள்
னம் நீங்கள் தன்னிடத்தேறவருவதாயிருந்ததென்று கூறியேத்த, அவரும், ஆர்ப்ப
கோவ மின்ன ஏங்கச் சேர்ந்து வாழியெனக்கூறி மன்னனடியை வணங்கின்றா
ரென்க. (௩௨௩)

கலவமயில்காஸ்குவித்தபோலுங்கமழைம்பா
னிலவுமணிமேகலைநிலாவுமிழும்பைம்பூ
ணிலவமலர்வாயினணிசூரெயிற்றினீரே
யுலவுமனம்வைத்துறுதிகேண்மினமிதென்றான்.

இ - ன். மயில் கலாபத்தைக்குவித்தாற்போலும் ஐம்பான்முதலியவற்றையு
டைய எயிற்றினீர்! தும்முடையமனம் பரந்தமனமாயிருக்கும்; அதனை யொருப்பநி
திவைத்து உறுதியாகியகாரியத்தைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

அம் - அசை.

(௩௨௪)

வேறு.

வாயமுலுயிராக்துமாழிமன்னவன்குறிப்புநோக்கி
வேயமுத்திரண்டமென்றோள்மொழிலைப்பரவையல்கும்
றோய்பிழியலங்கலார்தந்தொன்னலந்தொலைந்துவாழிக்
காயமுற்கொடியைச்சேர்ந்தகம்பகமாலையொத்தார்.

வேயவருந்ததிதிரண்டதோள். தோப்பிழி - செறிந்தமது.

இ - ன். அதுகேட்ட தோண்முதலியவற்றையுடையதேவியர், அழலை வாய
யிர்க்குமாழியையுடைய அரசன்முறையையுட்கொண்டு, தந்தலந்தொலைத்து, வாழி.
கெருப்பொழுங்கைச்சேர்ந்த மாலையை யொத்தாரென்க. (௩௨௫)

கருங்கடற்பிறப்பினல்லால்வலம்புரிகாணுங்கலைப்
பெருங்குளத்தென்றுந்தோன்றாபிறைதுதற்பிணையனீரே
யருங்கொடைத்தானமாயந்தவருந்தவந்தெரியின்மண்மேன்
மருங்குடையவர்கட்கல்லான்மற்றையர்க்காவதுண்டே.

இ - ன். பிணையனீரே! ஆராயுமிடத்து வலம்புரி கடலிற்பிறப்பினல்லத்
குளத்தினுள் எந்நாளும்பிறவா; அதுபோலக் கொடையாகியதானமும், அருந்தவ
மும் ஆராயின், மண்மேற் செல்வமுடையார்க்கல்லது மிடியர்க்குண்டார் தன்மை
யில்லையென்றானென்க.

அருங்கொடைத்தானம் - உத்தமதானம்.

(௩௨௬)

அட்டுநீரருவிக்குன்றத்தல்லதுவைரந்தோன்றா
குட்டநீர்க்குளத்தினல்லாற்குப்பைமேற்குலனை பூவா
விட்டுநீர்வினவிக்கேண்மின்விழுத்தகையவர்களல்லாற்
பட்டதுபகுத்துண்பாரிப்பார்மிசையிலையன்றே.

இ - ன். நீர் வெளிப்படுத்தி யான்கூறுகின்றவிதனைக் கேட்பீராக; குன்றத்தல்

[துறவுணர்த்தல்.]

லதுவைரத்தோன்றா; குளத்திலல்லது குவளைபூவா; அதுபோலத் தகுதிப்பாட்டையுடையவர்களன்றி இவ்வலகிற் பகுத்துண்பாரில்லையென்றானென்க. (௧௨௭)

நரம்பொலிபரந்தகோயினன்னுதன்மகளிர் தூவும்
பெரும்பலிச்சோற்றிநீதல்பெரிதரிதாருமேனுஞ்
சுரும்பொல்கோதையார்தமனைவயிற்றுண்டொறுட்டு
மரும்பலியனைத்துமீயினதுபொருட்குன்றுகண்டிர்.

இ - ள். அரசன்கோயிலிற் நேவியர் பரவித் தெய்வங்கட்குக் கொடுக்கும் பெரும்பலியாகிய சோறுபோல மிகக்கொடுத்தல் மிடியர்க்கு அரிதாயிருக்குமாயினுந் தத்திலைக்குத்தரும்படி மகளிர் தம்மனையிற் றுண்களிலுறையும் தெய்வங்கட்குத் தூவும்பலியளவும் ஈவர்களாயின், அத்தானம் பின்பு அவர்க்கு மேருவாயிருக்குங் காணுங்களென்றானென்க.

பொருட்குன்று - மகாமேரு.

(௧௨௮)

அற்றவாவருத்தநீக்கியாருயிர்கொண்டுநிற்குந்
துற்றவிழிநீதல்செம்பொற்றுறக்கத்துக்கேணியாகு
முற்றுயிரோம்பித்தீந்தேனானெடுதுறப்பினியார்க்கு
மற்றுரையில்லைமண்ணும்விண்ணும்மடியவன்றே.

இ - ள். ஆருயிர்கொண்டுநிற்கும் வருத்தத்தைநீக்கி யற்றவாக்குத் துற்றுஞ் சோறறைக்கொடுத்தல் துறக்கத்திற்கு வழியாம்; அவையெயன்றிக் கொலைகடிந்து தேனையுழுளையுந் துறப்பார்களாயின், அவர்சிலர்க்கும் மண்ணும்விண்ணும் வந்து வணங்குதற்கு வேறுசில அறங் கூறவேண்டவதில்லை; நமக்கு அவ்விரதங்கள் முன்னர் உளவாதலின், மேல் அவ்விரதன்கும் தம்மடியிடத்தவன்றேயென்றானென்க (௧௨௯)

வேறு.

மாலேப்பந் தும்மாலையுமேநதுவார்பூஞ்
சோலைம்மஞ்ஞஞச் சூழ்வளையார்தோள்வினையாடி
ஞாலங்காக்கும்மன்னர்களாவாரந் தவண்ணச்
சிலங்காக்குஞ்சிறுபகாரமுடையாரே.

இ - ள். பந்தையும்மாலையையும் கையுறையாகக்கொடுத்துச் சோலையில் மகளிர் தோளிலேவினையாடி ஞாலங்காக்கும் வேந்தர்களாய் ஈண்டிருப்பார், முன்னர்க் கண்ணண்ணமையாகிய சேதத்தைக்காக்குஞ் சிறியவதவியை யுடையாரென்றானென்க. (1)

மாசித்திங்கண்மாசினசின்னத்துணிமுள்ளி
ஹாசித்துன்னமுசியவாடையுடையாகப்
மேசிப்பாவாய்பிச்சையெனக்கையகலேந்திக்
கூசிக்கூசிரிப்பர்கொடுத்துண்டறியாதார்.

இ - ன். முற்பிறப்பிற் பிறர்க்கிட்டுண்ணுதார், பின்பு அழுக்கிணையுடையனவா
கிய சிறியசிலைகளை முள்ளாகிய ஊடியாலேதைத்த தையல்மொய்த்தவாடையைக்
குளிர்பிக்ககாலத்திற்கு உடையாகக்கொண்டு ஒட்டையேந்தி, பாவாய்! பிச்சையிடு
கென்றுபேசிச் செல்வார்மீனியுட் சேற்றருக்கூசுக்கூசி நிற்பரென்றானென்க. ()

வேறு.

காட்டகத்தொருமகன்றுரக்குமாக்கலை
யோட்டுடைத்தாமெனினுய்யுநங்களை
யாட்டியிட்டாருயிரளந்துகூற்று
னீட்டியநிழன்மதுப்போலவுண்ணுமே

இ - ன். காட்டகத்து ஓட்டவல்லானொருவன் ஓட்டுங்கலை யோடவற்றாயின்,
அவனைத்தப்பியும்போம்; அவனவன் தப்பாதபடி கூற்றுவன் நம்மை யோட்டி யுயி
ராவாங்கி மதுப்போலவுண்ணுமென்றானென்க. (ககஉ)

புள்ளுவர்கையினுமுய்யும்புள்ளா
கள்ளவிழ்கோதையிர்காண்மினல்வினை
யொள்ளியானொருமகனுரைத்ததென்னன்மின்
றெள்ளியிரதத்தநந்தெரிந்துகொண்மினே.

இ - ன். கோதையிர்! யான்முகந்தியவாரேயன்றி நல்வினையாறு புள்ளுவா
கையிலேயகப்பட்டுப் பிழைத்துப்போம் புட்களுமுள; அதுபோல யாரும் நல்வினை
செய்தால் அக்கூற்றத்தைத் தப்பிப்போதலுங்கூடுமென்ற காளமின்; அறிவுடையா!
யான் இங்ஙனங்கூறிய அறத்தினை யறிவுடையானொருவன் பயனின்றாகவுரைத்த
தென்று கொள்ளன்மின்; அதன்றிறத்தை யுலகியல்பார் றெரிந்துகொண்மினென்
னானென்க. (ககக)

மாய்தலும்பிறத்தலும்வளர்த்துவிந்
தேய்தலுமுடைமையைத்திங்கள்செப்புரால்
வாய்புகப்பெய்யினும்வழக்கினல்லறங்
காய்வதுகலநிமைப்பால்தாகுமே.

இ - ன். திங்கள், சாதலும் பிறத்தலும் தேய்தலும் பெருகலும் யாக்கைக்குடை
மையாதலை யறியாதோராயுமறியக்காட்டிச் செப்பாநிற்கும்; அதனைக்கண்டும், நல்ல
றத்தைச் செவிக்குள்ளே செவ்வம்படி சொரியினும் அதனைக்கேட்டும் மனங்கொள்
ளாதே யவற்றைக் கைவிடுவது தீவினையின் கூறுமென்றானென்க. (ககசு)

புள்ளிரீர்விழ்ந்ததுபெருகிப்புல்புலா
லுள்வளர்த்தொருவழித்தோன்றிப்பேரற
முள்குமேன்புழுப்புலாற்குரம்பையுயர்ந்துபோய
வெள்ளிரீர்ப்பமேவினைக்குமென்பவே.

இ - ன். சுக்கிலம் பைக்குள்ளேவிழ்ந்ததுபெருத்துப் புற்களைந்ததையபரந்து
காண்புக்கவழியாலே புறப்பட்டு அறிவுண்டாய் அறத்தைநன்றென்றுகொள்ளுமா

யின், அது பிறவியைத் தப்பிப்போம்படியாகக் கடல்போலப் பெரிய வீட்டின்பத்தை
வீணாவிக்குமென்றனென்க.

போகவெனத் திரிக்க.

(ககந)

பாற்றுளியவளநீர்பெருகியுன்றிரண்
தேற்றநீர்க்குறம்புழையுந்துபோந்தபின்
சேற்றநீர்க்குழியுமோயழுந்திச்செல்கநிக்
காற்றுணப்பெறுதழுதலறிவீழுமே.

இ - ள். சுக்கிலமும் குருதியும் பெருத்துத் தசைதிரண்டு உய்ந்து இடையறாது
ஊறுநீராயுடைய சிறுவாயிலாலே போந்தபின் அறிவையுடைத்தாய் அறத்தை நன்
றென்றுகொள்ளாதாயின், செல்கநிக் நல்வீணையாகிய பொதிசோற்றைப் பெறுதே
போய் நரகத்தேகிடந்து அழுதுகூப்பிட்டு மீட்டும் அக்குறம்புழைக்குள்ளே யழுந்தி
வீழுமென்றனென்க.

குறம்புழை - இடக்கா. பருகியென்றுபாடமாயின், உள்ளடக்கியென்க. (1)

திருந்தியநல்லறச்செம்பொற்கம்பகம்
பொருந்தியபொருளொம்போகம்பூத்தலால்
வருந்தினுமறத்திறமறத்தலோம்புமின்
கரும்பெனத்திரண்டதோடகாலவேறுகணி.

இ - ள். வேற்கணி! யான்கூறிய நல்லறமாகப் கற்பகம் வீடேயன்றிப் பொரு
ளையும்போகதசையும பூத்தலால் வருந்தினீராயினும் அறத்திறமறத்தலைப் பாதுகாப்
பீராகவென்றனென்க.

காலத்தைச்செய்யும் செல்.

(ககந)

மந்திரமருந்திவையிலையாய்விடி
னைந்தலையரவினையாவாதிண்டுவார்
சுந்தரச் சுரும்புஞ்ஞமாலையிலையேன்
மைந்தருமகளிராமருந்துசேர்கிரா.

இ - ள். உலகத்தில் மந்திரமருந்தும் இல்லையாயிற் பாம்பைத்தீண்டித் தம்
வயத்ததாக்குவாரில்லை; அதுபோல நன்றாகிய நறுநாற்றங்களாற் தம்மைச் சுரும்பு
ஞ்ஞமியல்பு தமக்கில்லையாயின், மைந்தரும் மகளிரருகேசென்று அவரைத் தம்வயத்
தராக்குதலிலரென்றனென்க.

(ககஅ)

பொன்றுலாம்பொன்னீர்தருதும்பாருநீர்
தின்றலாரசிறுவனையானுஞ்சொற்சில
வின்றெலாமெம்மருங்கிருந்துபேசினால்
வென்றுலாம்பேற்கணிர்விழுத்தக்கீர்க்குளே.

இ - ள். பொன்னீர்! வேற்கணிர்! நீரெல்லாம் முன்னர்ப் பாருதின்று விழு

த்தக்கோர்களாயிருத்தலன்றி யின்று எம்மருங்கிருந்து பாருதின்துமல் கிறுவனாயா
னுஞ் சிலசொற் பேசுதலரிது; அங்ஙனம்பேசினால் ஒருதுலாம்பொன் நறவேமென்
றானென்க. (௩௩௧)

வேறு.

மெய்ப்படுசாந்தும்பூவுமிகநனிகமழுமேனுங்
கைப்படுசாந்தும்பூவுங்கொண்டலாற்கலக்கலாகா
வைப்படுபித்துநெய்த்தோரசம்புசோரமுகற்புன்றோர்
பொய்ப்படவுடைத்ததுண்டோபொன்னைர்நம்முனாமால்.

அமுகலசம்பு - மலங்கள்

இ - ன். பொன்னைர்! நம்முள் நாமன்றோ கூறுகின்றோம்; ஐயோடுகூடிய
பித்தையும், குருதியையும், புன்றோலினையுமுடைய அமுகலசம்புசோருமெய்யிலே
முன்னையணிந்த சாந்தும் பூவும் கமழுமாயினும் பின்னாகைவழியாகிய சாந்தும்
பூவுங்கொண்டல்லது கூடலாகா, அத்தன்மையிற் பொய்யாக யான்கூறியதுண்
டோ? கூறுமினென்றானென்க (௩௪௦)

அனிச்சத்தம்போதுபோலத்தொடுப்பவேகுழைந்துமாழ்கி
யினிச்செத்தாம்பிறந்தபோழ்தேயென்றுநாமிதனையெண்ணி
தனிச்சித்தம்வைகததேற்றந்நாந்நதுகண்பரப்பினோக்கிப்
பணித்துமென்றுற்றபோழ்தேபழுதலாவறிவினென்னும்.

இ - ன். நாம் பிறந்தபொழுதே யினிச் செத்தேமல்லேமாவென்று இதனை
யுமெண்ணி நூலாற்றொடுப்பவே மயங்கிவருமனிச்சப்பூப்போலத் தீவ்னையுற்றபொ
ழுதே தளர்ந்து பரப்பி நோக்கி நடுங்குவேமென்றெண்ணிப் பழுதிலாவறிவினென்ன
டாந் தனித்தசித்தத்தை நிலைபெறவைத்ததைத் தெளியேம், ஆதலால் யாமுய்யுமாறு
என்னையென்றானென்க. (௩௪௧)

நீனிதங்கொண்டவைம்பானிழன்மணியுருவநீங்கிப்
பானிதங்கொண்டுவெய்யபடாமுலைபையிற்றுங்கி
வேனிதமழைக்கண்டாழ்மிமைகுறைந்தழுகிமேனி
தானிதங்கரக்குங்காலந்தையலீர்மெய்யதன்மே.

இ - ன். தையலீர்! மணியினது நீலநிறத்தைக்கொண்டமயிர் அவ்வுருவ
நீங்கி வெளுத்து முலையும் பைபோலஞான்று கண்களும் இமையமுக்கிருறைந்து
மேனியொளிகெடுமுப்பு மேல் தும்மிடத்தேவருமல்லவோ, அதற்குமுன்னே துறப்
பிராகவென்றானென்க. (௩௪௨)

வேறு.

குஞ்சரமயாவயிர்த்தநையகுய்க்கம
முஞ்சுவையடிசிலையமர்ந்துண்டார்கடா
மிஞ்சுமாரகரிபும்பிச்சையென்றலா
லஞ்சினேன்றுறப்பல்யாணர்வமில்லையே.

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

இ - ள். யானையுயிர்த்தாற்போன்ற ஓசையையுடைய தாளிப்புக்கமழும் அடிசிலையுண்டவர்கள்தாம் பின்னாப் பிச்சையென்றவாற் செல்வத்தில் ஆசையெனக் கிலை; அரசாட்சியையஞ்சினேன்; இனி யான் துறப்பென்னென்றனென்க. (௩௪௩)

துறவுணர்ந்தலழிற்றிற்று. நவி, ௨௪.

அந்தப்புரவிலாவணை.

௧. ஒருவர்தம்வல்கெடுமுடன்றுபொங்கிமே
லிருவர்தம்மற்றியைந்தெழுந்திருப்பினென்பபோ
லுருவநுண்ணுகப்பிறவிருந்தவொண்மணிப
பரியகடபடா முலைப்பைம்பொற்கொம்பணி. (௩௪௪)

௨. கர்தலங் கழிந்தநாளிதனிணிப்புற
மேதிலமெனறசொற்செவிச்சென்றெயதலு
மாதராமழைமலர்த் தடங்கண்மல்குநீர்
போதுலாமார்பின்வாய்ப்பொழிந்துவிழ்ந்தலே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்

௧. நீலமணிபோலும் பெரியகண்.

இ - ள். ஒருவாமேலே யிருவாரியைந்து உடன்று பொங்கி யெழுந்திருப்பின் அவ்வொருவாவலி கெடுமென்று சொல்லிக்காட்டுவனபோலே துசப்புவருந்த வீங்கின முலைகளையுடைய கொமடனீர்! இதற்கு முன்பு கழிந்தநாளெல்லாம் இல்லறத்தின்மேற் காதலையுடையேம்; அறங்கேட்டதற்குப்பால் அதனைக் கைவிட்டதன்மையையுடையேம்; என்றசொல்லைத் தேவியாகேட்டவளவிலே உவர்க்கண்கண்ணர் இடையறாது சொரிந்து மார்பிலே வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௫)

வேறு.

செருக்கினிணந்தின்றுசிவந்துமன்னருயிரசெற்ற
நெருப்புத்தலைநெடுவேற்கண்ணார்கண்ணீர்நிழன்மணிப்பூட்
பரப்பினிடைப்பாய்ந்துஞ்ஞமாய்ப்பாலார்படாமுலையை
வருத்திமணிநெடுக்கோட்டருவிபோலவிழ்ந்தனவே.

இ - ள். நிணந்தின்று செருக்கிச் சிவந்து செற்ற வேல்போலுங்கண்ணருடைய அங்கனம்வீழ்ந்த கண்ணீர், பூண்கைய கரையுள்ளேபாய்ந்து ஞாமாய்நிறைந்து தம்மைத்தாங்கின முலையைவருத்தி மலையினின்றும் அருவிவீழுமாறுபோல் அம்முலைகளினின்றும் வீழ்ந்தனவென்க. (௩௪௬)

அழலேந்துவெங்கெடுஞ்சொலுருமேறுண்டாங்கலர்சிந்தி
நிழலேந்துபூங்கொழுகணிலஞ்சேர்ந்தாங்குநிலஞ்சேர்ந்து

அகசு

சீ வ க சி ந்தா மணி.

கழலேந்துசேவடிக்கீழ்க்கண்ணீர்வெள்ளங்கலநிரப்பக்
குழலேங்குமாறேங்கியழுதாரீகோதைமடவாரே.

இ - ள். அங்கணநின்றழுதமடவார், பூங்கொழிகள் உருமேதுவீழ்ந்து அலர்
சிந்தி நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்ததென்னும்படியாக ஏதிலமென்ற சொல்லாலே சேவ
டிக்கீழ்நிலத்தே வீழ்ந்துகிடந்து கண்ணீர்வெள்ளம் ஆங்குள்ள கலநிரப்ப வருதா
ரென்க.

குழல் ஏங்கியழுமாறுபோல ஏங்கியழுதாரென்க.

(சுசஎ)

வேறு.

குலிகவஞ்சேற்றுணைக்குங்குமநீருளோங்கிப்
பொலிகெனவண்டொடப்பூத்ததாமரைகாப்போலு
மொலிகழலடிக்கணுங்கீழ்ப்பிழைத்ததென்னுனாமினென்னுப்
புலிநிழற்பட்டமான்போற்போகுயிராகிநின்றார்.

அத்தேவியா அவனடிமுதலாக முடியளவுநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இ - ள். குலிக்கேற்றிலேமுனைத்துக் குங்குமங்கலந்த பனிரீரிலேவளர்ந்து
வண்டாகியபாணர் பரிசில்பெறுதற்குப் பொலிகெனப்பாடப் பூத்த தாமரைப்பூக்கள்
போலுந் திருவடிகளே! யாங்கள் தம்மிடத்துப் பிழைத்ததீயாதா? அதனை யுனாமி
னென்றுகூறிய புலிக்கட்பட்ட மானுயிர்போலப் போதற்கொருப்பட்ட உயிராகி
நின்றாரென்க.

(சுசஅ)

அருந்தவீசாகியெம்மைச்சுமந்தயாவுயிர்த்தவாண்மைப்
பெருந்தகுருறங்குகாணீர்பெண்ணுயிரளியதாமே
வருந்துமாலென்றுநோக்கீர்வாடுமாலாவினென்னீர்
விருந்தினர்போலநின்றீர்வெற்றுடல்காண்மினென்பார்.

இ - ள். முன்னர் எமக்குத்தவீசாகி எம்மைச்சுமந்து இளைப்பாற்றிய ஆளுநர்
தன்மையையுடைய குருறங்குகாள்! நீங்கள் அளிக்கத்தக்க பெண்ணுயிர்தாம் அளி
யாக்கால் வருந்துமென்று நினைவீராய் இவ்வருத்தமேயன்றி இவ்வயிர் வாடுமென்று
நினைவீராய் விருந்தினரைப்போலநின்றீர்; இனி வெற்றுடலைக் காண்பீராக வெண்
பாரென்க.

(சுசக)

கோதையுந்துகிலுமேந்திக்குங்குமமெழுதிக்கொய்ப்பூர்
தாதுகொண்டளகத்தப்பித்தடமுலைவருடிச்சேர்ந்து
காதல்கொண்டிருந்தகாமர்கைவிரலளியநீரு
மேதிலராகிக்கோமானெண்ணமேயெண்ணினீரே.

அளகம் - பனிச்சை.

இ - ள். ஏந்தி யெழுதி யப்பித் தைவந்து சேர்ந்து காதல்கொண்டிருந்த
விரலே! எம்மையருளத்தக்கநீரும் எமக்கு அயலாகி யரசனெண்ணியதனை யெண்
ணினீர்; இது தருமோவென்பாரென்க.

செந்தீக்கடவுளைவலஞ்செய்து அதுசான்றாக நம்மைப் பாதுகாப்பேமென்று எங்

[அநீதப்புரவிலாவணை.]

கைகளைப் பற்றினநீரென்றலின், உம்மை - சிறப்பும்மை. சாந்தங் - காதல்கொண்ட
ணந்தவும் பாடம்.

(௩௫௦)

பஞ்சிகொண்டெழுதியாரந்தசீறடிபனித்தலஞ்சிக்
குஞ்சிமேலேற்றகோமான் கொப்புளித்திட்டவெம்மை
வஞ்சித்தீரமணிசெய்தோள்காள்வாங்குபுதழுவிக்கொள்ளீர்
நெஞ்சநீர்வலியீராகிநிற்பிரோநீருமென்பார்.

இ - ள். தோள்காள்! எழுநி யழகுநிறைந்தவடி ணடுகின்றகாலத்து உடம்
பிற்பட்டால் நொந்துநடுங்குமென்றஞ்சித் தலையிலேற்றவரசன் இனி நுகரேமென்று
கைவிட்டவெம்மை நீர் அணைத்துத் தழுவிக்கொள்ளீர்; இனி நீரும் நெஞ்சம்வலி
யீராகி நிற்பீரோ? அங்ஙனநிற்பீராயின், ஞா முடையகை பெங்களைப்பற்றித் தெளி
விக்கின்றகாலத்து அதற்குதவியாயிருந்தும் உண்மைசெப்பாது வஞ்சித்திரென்பா
ரென்க.

நெஞ்சினென்ற பாடத்திற்கு நெஞ்சுபோலென்க. ஈண்மம் உம்மை சிறப்பு. ()

முட்டிவட்டனைபகோலமுத்துலாய்க்கிடந்துமின்ன
மட்டுவிட்டலாந்தகோதைமதுவொடுமயங்கிநாளு
மொட்டியிட்டிறையவெய்சட்குயரணையாயமார்ப
நட்புவிட்டொழியுமாயினன்மையார்கண்ணத்ம்மா.

இ - ள். ஒன்றோடொன்றுசெர்ந்த அரகுவட்டனையவாய்த் திரண்பெருத்த
முத்துக்கிடந்துமின்ன எம்முடைய மார்பிற்கோதை நின்னிடத்துக்கிடந்த மாலையின்
மதுவோடேமயங்கி நாடோறும் ஒன்றுபட்டுறையுமபடி எங்கட்கு அணையாமார்பே!
கேளாய்; எம்மோடுகொண்ட நட்புக் கைவிட்டுநீங்கின், மற்று நற்குணம் யாரிடத்தே
யுள்ளது கூடுவென்பாரென்க.

(௩௫௨)

மாடுகவின் வளரத்தீண்டி மணிகைநங்குநாளும்
பூக்கவினார்ந்தபைந்தார்புனைமதுத்தேனெடேங்கித்
தாக்கியெம்முலைகடம்மைநெருக்கினுய்தரணிமன்னி
லீக்கினுயெம்மைநோக்காய்ந்தியோநீயுமென்பார்.

இ - ள். எம்முடைய பெரியவழகு வளரும்படிதீண்டி மாணிக்கத்தினதொ
ளியை நீதோற்றுவித்து மதுவைத் தேனைனத்தோடேயேந்தி மற்றுள்ள பூக்களின
ழகுநிறைந்த கழுநீர்த்தாரே! நீ யெம்முலைகளைத்தாக்கி நெருக்கினுய்; அங்ஙனநெருக்
கியநீயுந் தரணிமன்னனைப்போல எம்மைநீக்கிப் பாதுகாவாயாய்க் கைவிட்டுநின்ற
யோவென்பாரென்க.

(௩௫௩)

அன்னமேதோகைநல்யாழமுதமேயாய்ந்ததீந்தே
னின்னரேநங்கைமாரென்றேத்தியபவலச்செந்நா
வெண்ணைநீகண்டதெம்மையிரண்டுநாவாயினுயே
மன்னன்போலீரமின்றிவலித்தனைவாழியென்பார்.

இ - ள். நங்கைமார், அன்னம், தோகை, யாழ், அமுதம், தேனென்னை இத் தன்மையரெயென்று ஏத்திய பவளமாகிய செவ்வியநாவே! நீ மன்னினைப்போல் அரு ளின்றி யெம்மை யழித்துக்கூறத் துணிந்தனை; இங்ஙனங்கூறுதற்கு எம்மிடத்துக் கண்ட குற்றம் எத்தன்மைத்தாகியகுற்றம்; அதனைக் கூறு; கூறாயேல் நீ யிரண்டு நாவாயேயிட்டாயென்பாரென்க. (௩௫௪)

பூணினுளெருங்கநொந்துபொதித்தனவெம்பியென்று
நாணினுள்வருத்தந்தீர்ப்பானன்முலைக்கண் கடம்மைப்
பேணிரீரெழுதியோம்பிப்பேரின்பங்கொண்டுதந்தீர்
காண் மினேவின் றெம்வண்ணங்கண்ணிலீர்கண் கொன்பார்.

இ - ள். இவை பூணெட்டெழுங்குடலாலேவெம்பி நொந்து புடைக்கொண்ட னவென்று அரசன்கருதி அவன் நொய்தாகவணிந்த பொன்னுணினுற் பின்னுமுலை கட்டுப்பிறந்த வருத்தத்தைதீக்குதற்குக் கண்களே! நீர் அம்முலைக்கண்களைப்பேணி நும்மணிகளாலேயெழுதிப் பாதுகாத்துப் பேரின்பத்தைக்கொண்டு எம்குப் பேரிந் பத்தைத்தந்தீர்; இங்ஙனமின்பத்தைத்தந்தீர் துன்பமாகக்கருதி இன்று அருளிலீ ராயினீர்; எம்வண்ணங்கெட்டபடியை இனிக் காண்பீராகவென்பாரென்க. (௩௫௫)

சென்னிமேன்மிதித்துவஞ்செஞ்சீறழிநிறுவில்விச
மின்னிலாவாரஞ்சிந்தவெறுநிலத்துழைந்துநீயெய்
மின்னகைமுறுவல்பார்த்தாயின் றெமதாவிபார்த்தாய்
மன்னியமாலேவண்டார்மணிமுடிவாழியென்பார்.

இ - ள். வண்டார்மாலையினையுடைய நீலமணிபோலும் முடியே! வெறு நிலத்திலே ஆரமின்னிசிறிந்த அரசன் வீழ்ந்துவணங்கவும் அவன்சென்னிமேலே திருவில்விச மிதித்த சீறழியிலே நீயுறைந்து எம்முதிழ்க்கை யெய்துமோவென்று முன்புபார்த்தாய்; இன்று எம்மாவியருந்துதலைப் பார்த்தாய்; நின்வழிபாடு பொய் யாயிருந்ததென்பாரென்க.

வாழி - அசை. என்பாரென்றவற்றிற்கு ஆயினரெனவருவித்துமுடிக்க. இத் துணையும் அவயவங்களைநோக்கிக் கூறிற்றுகத் தேவர்கூறினார்; * “சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழிழிச் - செய்யா மரபிற் றொழிந்நெத் தடக்கியும்” என்னும் பொரு ளியற்றுகத்திரத்தாவென்றுணர்க. (௩௫௬)

வீங்குபாற்கடலுநஞ்சாய்வினைந்ததால்விரிந்தவெய்யோன்
பாங்கிலாவிருளாயின் றுபார்மறைத்திட்டதாலோ
திங்கதிர்த்திங்கள்செந்தீச்சொரிந்ததாற்றிசைகொல்லார்
தாங்குமாறென்னையாவிதரிக்கிலெந்தேவர்காளோ.

இ - ள். அரசன் இங்ஙனத் தன்நன்மைதிரிந்தமையால், இனிப் பாற்கடலும் ஞ்சாய்வினைந்தது; வெய்யோன் நன்னிடத்தில்தாதவிருளாயின, அவ்வருள் பாரை மறைத்துவிட்டது; திங்கள் திசைகொல்லாஞ் செந்தீயைச்சொரிந்தது; ஆதலால்,

[அந்தப்புரவிலாவணை.]

தேவீர்களா! யாம் எம்மாவியைத் தரிக்கமாட்டிகிலேம்; அதனைத் தரிக்குமாறு எங்ஙனங் கூறுவீராக வென்டாராயினுரென்க.

சன்று - ஈன.

(௧௫௭)

வேறு.

விண்ணோர் மட மகம் கொல்வஞ்சைமகளோ கொல்
கண்ணார்கழிவனப்பிற்கார்தருவதத்தையென்
றெண்ணையவானெடுங்கண்மெப்கொள்ளவேமுற்றுப்
பண்ணற்பயிற் றீரினியென்பயில்வீரே.

இனித் தேவியர் அரசனேநோக்கி யொருவனாயொருவர் காட்டிக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். உலகம் என்னுந்தன்மையுண்டாயவனப்பிற் றத்தையுடைய வாள்போலுங்கண் அறிவைக் கவர்த்துகொள்ளுகையிலே யிவளை விண்ணோர்மகளோ; விஞ்சைமகளோவென்று மயக்கமுற்று விஞ்சைமகளேயென்றுதுணிந்து யாழ்வென்று உறவுகொண்டநீர் இங்ஙனங் கைவட்டிலையில் என்ன உறவு கொண்மராவீரென்க.

(௧௫௮)

கொல்வேனெடுங்குணமாலேகுஞ்சரத்தா
ல்லலையுற்றானுக்கன்று ஈளிமடர்த்துப்
புல்லிப்புணர்முலையின்பூங்குவட்டின்மேலுறைந்தா
யெல்லேமற்றம்பெருமாற்கின் றிவனாமின்னாலோ.

இ - ள். குணமாலே யானையால்வருத்தமுற்ற இவன்பொருட்டு அன்று அவ் யானையைவருத்தி யிவளைப் புல்லியுறைந்தாய்; அங்ஙனமுறைந்தநினக்கு இன்று இவனும் வெளியாக இன்னாளாயினோவென்க.

(௧௫௯)

தூம்புடையவெள்ளொயிற்றுத்துத்தியழனாகப்
பாம்புடையநோக்கிப்பதுமைபவளவாய்
தேம்புடையவிள்ளமுதாச்சேர்த்தாய்க்கினியதுவே
பாம்புடையநஞ்சடங்கிற்றின்றுற்றுகாதே.

தேம்புதலையுடைய பதுமை. இனி - இங்ஙனநீக்கின நிலையால். மேல் வளருங் கூற்றினையுடைய நஞ்சு ஒருபுறத்தேயடங்கித் தீராமனின்றது; அதுவே யின்று ஊற்றிற்குகாதோவென்க.

இ - ள். புனையினையுடைய எயிற்றினையும், பொறியினையும், நஞ்சினையுமுடைய நாகப்பாம்பின் நஞ்சுடையுமபடிநோக்கிப் பதுமைவாய் அமுதமாகக்கொண்டு கூடின நினக்கு அந்நஞ்சு எதிர்த்ததில்லையாகாதோவென்க.

(௧௬௦)

தாழ்ந்துலவிமென்முலைமேற்றணைநூரம்வில்விலங்கப்
போழ்ந்தகன்றகண்ணினுலெப்பெற்றுப்போகலாய்
தாழ்ந்தமரின்னமிர்தந்தக்கநாட்டாகாதே
விழந்ததெனவிழந்தாய்நீயின்றதுவும்விட்டாயோ.

போழ்ந்து - போழ்.

இ - ள். முலைமேல் ஆரந்தாழ்ந்து உலவி யொளியைக் குறுக்கிடும்படியாகக் கண்ணினாலே நின்னெஞ்சைப் பிளக்கவெய்த ஏவைப்பெற்றுப் போகமாட்டாயாய்ச் சுரர்கொண்டிபோகின்றவமுதற் தாழ்ந்தவீழ்ந்தது தக்கநாட்டிலே யாகாதேயென்று கருதி விரும்பினாய்; இன்னுஅவ்வுருப்பும் விட்டாயோவென்க. (௩௬௧)

கண்ணோகயலோகமுநீரோகாவியோ
பெண்ணோவமுதோபிணையோவெனப்பிதற்றித்
துண்ணென்சிலைத்தொழிலுங்காட்டிமுன்னின்புற்றீர்
புணமேற்கிழிபோற்றுறத்தல்பொருளாமோ.

இ - ள். இவன்பொருட்டுச் சிலைத்தொழிலையும் அரசனுக்குக்காட்டி யிவளைப் பெற்றபின்னர், இவளைப் பெண்ணே, அமுதோவென்றும், முகத்தில் இவை கண்ணோ, கயலோ, கழுநீரோ, காவியோ, பிணையோவென்றும் புணந்துணாத்து முன்பு இன் புற்றீர் இக்காலத்துப் புண்ணிற்கிடந்த சிலைபோலத் துறத்தல் அறமாமோ வென்க. (௩௬௨)

பொன்னகாவித்புகுந்தீர்பொழிபுகிலின்
மின்னினிடைநாடங்கின்புடவ்வே வெடுங்கண்
மன்னனகரலாபமோர்ப்பலிலைப்பட்டமாக்
கின்னையொளியிழந்தவின்னாவிடுகினவோ.

பொழிமுடிகூற்றிற்று, மிகவுளங்குதற்கு. மன்னன்-சச்சந்தன். இனிமன்ன வென்று பாடமாயின், ஓரமைப்பன்மைமயக்கமாம். 'பாப்பவென்றது, * "எங் கெங்கேநோக்கினுமங்க்கேதோன்றமால்" என்றானே.

இ - ள். இராசமார்த்து விதியிலே புகுந்தீர் விமலைகளை சூழ்போத அவ் வலையிலே யகப்பட்டா; உகவலைப்பட்டவுமக்கு அங்கண் இப்படியே இன்னவா யொளிகெட்டுக் குறைத்தனவோவென்க. (௩௬௩)

செங்கச்சிவமுலையார்தின் கறையூர்பல்லினர்
மங்கையர்க்களகாப்பமகிழ்ந்தானோமகிழ்ந்து
பகையமேபோலானைப்பார்ப்பானாய்ப்பண்ணைத்துத்
தங்கினுய்கோவேதுறத்தற்கவாமோ.

முதுமையாற் கறைபோக விளக்கமாட்டாத பல்லினார். பங்கயமேபோல் வாள் - தாமரை ஞாயிற்றையே நோக்குமாறுபோல நின்னையே நோக்கிக் கற்புக் கடம்புண்டவன்.

இ - ள். கோவே! இனையருமுதியருமாகிய மங்கையர்காப்ப அக்காவலைமகிழ்ந் தானே நீயுமகிழ்ந்து பார்ப்பானாய்ச்சென்று பாட்டாலே சேர்த்துக்கட்டினாய்; இன் யிவ்வனன் துறத்தல் நினக்குத் தகுதிப்பாடோவென்க.

பண்ணிலத்தென்றபாடத்திற்குப் பண்ணுலே யவள்வன்மையை நெகிழ்த்து, ன்க. (௩௬௪)

[கோயில்விலாவணை.]

புல்லாருயிர்செருத்தபொன்னந்திணிதோளாய்
மல்லாரகன்மார்பமட்டேந்திவாய்மடுத்திட்
டெல்லாருங்காணவிலக்கணையோட்டாடினா
யல்லாந்தவனெடுங்கவன்சனகல்வாயோ

இ - ன். தோளாய்! மார்பனே! எந்தம் மதுவையெடுத்துக்கொடுத்து இலக்
கணையோடு புணர்ந்தாய்; அங்கனம் புணர்ந்தநீ அவன் அலமந்துநிங்க அன்பினின்
றும் அகல்வாயோடு வனக

(ககசுரு)

அக்தப்பாவிவிலாவணைமுற்றிற்று. கவி, உஉ.

தோயில்விலாவணை.

க. கல்லோமா னுமிரங்கக்கலுழந்துருகி
யெல்லாத்திசைதேநாறுமீண்டியிலாமயிலபோம்
சொல்லாநதுயர்வார் தொழுவாரமுவாரா
மல்லாத்தகன்கோயிலாழ்குடல்போலாயிராதே. (ககசுசு)

உ. பூப்பரிவார் பொன்செய்கலம்பரிவார்பொன்வீளையை
கிப்பிரெனப்படைப்பீர்நீடாமஞ்சிநதுவா
ரேப்பெற்றமான்ரிணைபோலேன நவாரின்னுயிரைக்
காப்படுற்காவலனா காவாரோலின்மென்பார். (ககசுஎ)

ங. கழுநீருந்தாமரையுங்கண்டனவேபோலு
முழுநீர்நேர்நண்ணுமுகமுமுலற்ச
செழுநீர்மலரிக்கொடிநன்காழகளுசோகொம்மா
யழுநீர்வாயலறியலம்வருநிபோன்றதே

இவைமுன்றுமெருதே

க. சொல்லாவினந்துன் என்றிங்குனஞ்சொல்லியென முட்குறியவற்றைக்
கூட்டியுரைக்க.

உ. காவலனா - காத்தலேவல்லவா

ங. அழுநீர்வாய் தாமரையைமுத் சோகாண்டாநிபோலுங் சன்னுமுதமு
மென்க.

இ - ன். தேவியர்கலங்கி கொஞ்சருகிக் கல்லுமரமுமிரங்க இங்கனஞ்சொல்
லிப் பூப்பரிவார்; கலம்பரிவார்; புடைப்பார்; சிந்துவார்; ஏங்குவார்; என்பாராயுலறி
மணிக்கொழுகள் கருமைசேர்ந்த சொம்பாயலறி அழுந்தன்மையவாய் அலம்வருவன
வற்றை யொத்தார, அதுகண்டு எல்லாத்திசைகளிலுநின்ற மகளிரும் இளமையில்

போலீண்டித் துயர்வார்; தொழுவார்; அழுவாராய் அலமருகையினாலே கோயில் கடலொலிபோலே யொலியுண்டாயிற்றென்க.

வளவிய நீர்மையையுடைய மணியென்றார், பலநிறத்து மணிகளையுங்கருகி. (1)

வேறு.

பண்ணுர்ப்பணைமுழுவம்பாடவிந்துபன்மணியாழ்மழலைநீங்கிப் புண்ணுர்ப்புணைகுழலுமேங்காபுணைபான்மலிவாகவான்பூங்கண்ணுரொலிகவுளகிண்கிணியுமஞ்சிலம்புங்கலையுமாராமண்ணுர்வலம்புரியும்வாய்மடங்கிக்கோன்கோயின்மடிந்ததன்றே.

மண்ணுர்கோன் - உலகெல்லாம் புகழ்நிறைந்தகோன். இனி. மண்ணுர்வலம்புரி - அரக்கிட்டாடின வலம்புரியென்றுமுறைப்ப.

இ - ன். பூப்போலுங் கண்ணுருடைய மழலைமொழிபோய் அழுங்குரன்மயங்குதலாலே, பெரியமுழுவமும் பண்ணுர்யாழும் ஒலிகெட்டுத் துனையார்த்த குழலுமாதலாய்க் கஞ்சதாளமுமொலியாவாய் ஒலிக்கின்ற பக்கத்தையுடைய கிண்கிணிமுதலியவுமொலியாவாய் வலம்புரியுமுதாதொழிந்து அரசன்கோயில் ஆரவாரமற்றதென்க.()

அணியார்மணியார்க்குவட்டமுத்திவைத்தனையசெங்கண்மாத் தாட் பிணியார் பெருந்துருத்தியன்னபெருங்கவுளபிறையேர்கோட்ட பணியார்கமழ்கடாத்தண்ணலரசுவாப்பண்ணுர்பாய்ம வினையா துமில்லாதகண்ணீர்வீழ்த்துண்ணுநின்றினைந்ததாமே.

இ - ன். அண்ணலுடைய மணியினையுங் கண்ணினையுங் தாளினையுங் வண்டு கள்படிய நிறைந்த கடாத்தினையுருடைய கவுள கோட்டலாகிய யானைகள், யாது மொப்பில்லாத பண்ணுதனிறைந்த குதிகைகள் தாமுண்ணவாய்அழுது வருந்தினவென்க. (௯௭0)

கழித்தகடிப்பினையுங்கவளையுமாலையுங்களைந்துமுத்தநு தொழித்தநுஞ்சார் துஞ்சண்ணமு ம்பன்மணியுங்கலனுஞ்சிந்தி விழித்துவியன்கோயில்பன்மீன்பரந்திமைக்கும்பணியார்வானம் பழித்துப்பசும்பொன்னுலகுக்குபோயிற்றொத்ததன்றே.

சாந்துஞ் சுண்ணமுமனைந்த மணியென்க. களைந்தகழித்த சிந்திவிழித்து - வாங்கிப்போடப்பட்டன சிந்திவிளங்கியென்க. களைந்தமுத்தென்றும் பாடம். தொழித்தகலன் - ஆரவாரித்தகலன்.

இ - ன். கோயில் கடிப்பினைமுதலியன பழித்துப் பன்மீனிமைக்கும் வானைப்பழித்து மக்களெல்லாம்போந்து அரசனிடத்தேநின்றவழிப் பொன்னுலகு குடிபோன தன்மையையொத்ததென்க. (௯௭௧)

அழலார்கனையெயிற்று வெஞ்சினவையநிலைசுமந்தவெகுளிநாக நிழலார்திருமணியுந்தேவர்திருமுடிமேனிலவுவீசுஞ் சுழலார்கமும்பொன்னுமவேயந்துசொரிகதிர்மென்பஞ்சியார்ந்த சுழலானகரமுதுகடைஉடல்போர்கலங்கிற்றன்றே.

[நகரவிலாவணை.]

அழல் - நஞ்சு. சகா - பொய். நாகத்தின் நலிசுமந்த மணியும்பொன்னும்
மேலேவேய்ந்து கதிசைச்சொரிசின்நகரமென்க. சுழலுதலார்ந்த தேவர்முடிமே
னிலவுவீசுங்கழல் - வலஞ்செய்தனிறைந்த தேவர்வணங்கின முடிமேல் நிலைபெற்று
ஒளியைவீசுமடியென்க. கழல்-ஆகுபெயர். பஞ்சியார்ந்தகழல்-நிறத்தாலும், மென்
மையாலுஞ் செம்பஞ்சின் நன்மைநிறைந்தவடி.

இ - ள். மேற் தேவர்வணங்குங் கழலானகரங் கடல்போற்கலங்கிற்றென்க.

அதுமேல் * “திருவடிப்பொசுமராமுடிமேலணிந் சாரே” என்பதுதானுணர்க. ()

நோயிலிலாவணைபுற்றிற்று. ௩௭, ௪

[நகரவிலாவணை.]

நீரகிழைஞாந்துமாரிசொரிந்தெனறுநெய்துள்ளு
நேர்நிறைபொரியுங்குய்யும்வறைகளுந்,வந்தவாசம்
பார்நிறையடிசிற்பள்ளிதளியொடுசாலையெல்லா
புழர்நிறையுயிர்த்ததல்ன்றியுயிர்சென்றபோன்றாவன்மே.

ஞாத்திலே மழைபெய்ததென்னும்படி துள்ளும்நறுநெய்யாற்பொரித்த பொரிக்
கறி; பலகாயங்கள் குறிக்குநேராக நிறைந்த பொரிக்கறி. குய்-தாளிக்குவகறி. வறை
கள் - துவட்டினகற்கள். பாரிலேநிறைந்த புகழினையுடையவூர்.

இ - ள். அடுக்களைகளிலும், கோயில்களிலும், சோற்றிஞ்சுலைகளிலுஞ் சமைக்
கும்பொரியலுங் குய்யலும் வறையலும் வளர்ந்தவாசம் ஊர் நிறையும்படி தோன்றுத
லின்றும் அவ்விடங்கள் உயிர்சென்றாற்போன்றனவென்க. (௩௭௩)

கோடபுல்சுசுழல்கண்ணன்னகொழுஞ்சுவைக்கருணைமுல்லை
மோட்டிளமுனகயின்மொய்கொள்கொக்குகிர்நிமிரல்வெண்சோ
றுட்டுறுகறிகொடேமாங்கனிகுவைத்தயிரோடேந்தி
வேட்டவர்ப்பெறுதுவிதிவெறுநிலங்கிடந்தவன்மே.

புவிக்கண்போன்ற நிறத்தையுடையகருணைக்கிழங்கு. முல்லைமுனகயாற்செய்த
பந்துபோலத் திரட்டுதல்கொண்டசோறு; ஒரோவோரவிழ் கொக்குகிர்போலு நீட்சி
யையுடையசோறு. உண்ணப்பண்ணுங்கறி. தேமாவிற்கொண்டகனி.

இ - ள். முன்பு சோற்றையுங் கருணைமுதலியவற்றையுந் தயிரோடேயேந்தி
விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கின்றவிதி, இன்று அரசனற்றவிறால்வருந்தி விரும்புவாரின்
மையின், அவர்களைப்பெருமல் வெறுநிலமாபக் கிடந்தனவென்க. (௩௭௪)

மைந்தர்தம்வன்கையான்முன் மணிவள்ளத்தெடுத்ததேறல்
பைந்துகின்மகளிர்மேவார்பாசினழபகம்பொன்மலை
சிந்தியேகரந்தார்சொற்போன்மெயின்கட்டுசேர்தலின்றாய்ச்
சந்தனச்சாந்தொடாரந்தாங்கவிழிந்தவன்றே.

இ - ள். மைந்தர் தங்கையாலே முன்பு மகளிர்க்கெடுத்ததேறலை யின்று எடுத்தலைமேவார்; மகளிர் இழையையும் மாலையையுஞ் சந்தனக்குழம்பையும் ஆரத்தை யுஞ்சிந்தி யவற்றைமேவார்; அவர் அங்ஙனமேவாமையின், அவை யழகிழந்தன வென்க.

உண்மைப்பொருளின்கட் செல்லுதல்செய்யாத துறவோர்சொல்லுஞ்சொல் பற்றுவிடாதிருக்கவும் பற்றற்றனபோன்றிருக்குமாறுபோல, அவர்களும் பற்றுண்டா யிருக்கவும் அரசன்றுறக்கின்ற வருத்தத்தால் இவற்றிற் பற்றில்லாதார்போல மேவா திருந்தாரென்றுகொள்க. (௩௭௫)

தாழிவாய்மறைக்குந்தண்ணென்றடம்பெருங்குவளைக்கண்ணா
முழிவாய்முல்லைமலைமுலைமுகமுரிந்துநகக்
யாழின்வாய்முழவம்விம்மவாட்டொழிந்தயாந்துதிந்தே
ஊழிவாய்க்கொண்டதொக்கும்பாடலுமொழிந்ததன்றே.

இ - ள். தாழியின்வாயை மறைக்கும் குவளைபோலுங்கண்ணா பெட்டியின் முல்லைமலை முலைமேலேநகக் முழுவொலிப்ப முரிந்தாடு மாட்டுமொழிந்து யாழின் வாயிசைக்கேற்பப் பாடும்பாட்டுமொழிந்து அல்லுர் வருந்திற்றென்க.

ஊழ் - ஊழியனத்திரிந்தது தேனிணந்தான் பாடுமாறொழிந்து முறைமைப் படப் பாட்டினாலொக்கும் பாட்டு (௩௭௬)

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்காறிகழும்பைம்பொற்
பெருங்கிடுகென்னுங்கோலப்பேரிமைபொருந்திமெல்ல
வொருங்குடனகரமெல்லாமுறங்குவதொத்ததொல்லென்
கருங்கடல்கல்லென்சும்மைகரந்ததுமொத்ததன்றே.

அருங்கலநிறைந்தவம்பூம்பவளக்கால் - * “மணிபுனைசெம்பொற்கொட்டைவ பணி” பவளக்கால். பவளக்கால்திகழுங்கிடுகு. கிடுகு - சட்டம். நகரிக்கு அங்கா கண்ணாகவும், சட்டம் அதற்குமையாகவும் உவமஞ்செய்தார்.

இ - ள். நகர் கிடுகென்னுமிமைபொருந்தி யுறங்குவதொத்தது; அதுவேயன் யொலியவிந்துகிடத்தலிற் கடல் சும்மையைமறைத்ததுவுமொத்ததென்க.

இதனால் அங்காடியடைத்ததென்றார்.

(௩௭௭)

கலையுலாய்நிமிர்ந்தவல்குற்கடல்விளையமுதமன்னார்
முலையுலாய்நிமிர்ந்தமொய்தார்முழவுமுத்துரிஞ்சியின்னச்

[நகரவிலாவணை.]

சிலையுலாய்நிமிர்ந்தமார்பன்றிருநகர்தெருள்கலாதாய்
நிலையிலாவுலகின் மன்மைநீர்மைமீக்கூற்றிற்றன்றே.

அமுதமன்றார் முலையுலாய்ப் பாய்ந்த மார்பன்; தாரும் முழவுபோலுமுத்தம்
உரிஞ்சி மின்னும்படி சிலையுலாவிநிமிர்ந்த மார்பன்.

இ - ள். மார்பன் நகர், பொலிவழிதலால், இராசமாபுரமென்று தெளியலாகா
தாய் உலகின்றன்மை நிலையிலாநீர்மையாயிருக்குமென்று மேலாகக்கூற்றிற்றென்க.()

வேறு.

கூந்தலகிற்புகையும்வேள்விக் கொழும்புகையு
மேந்துதுகிற்புகையுமலைக்கிடுமபுகையு
மாய்ந்தபொருளொருவர்க்கியாவதிலோப
மார்தர்புகழேபோற்றேன்றமறைந்தனவே.

இ - ள். கூந்தலுக்கிட்டபுகையும், யாகத்திற்புகையும், துகிற்கேற்றினபுகை
யும், மலைக்கிட்டபுகையும், பொருளையாத உலோபர்புகழ்போல மறைந்தனவென்க.()

புல்லுண்புரவிபுலம்பிவிடுகுரல்போ
னல்லவனே போழுவநாநாநரல்குரல்போற்
கல்லாவினே யர்கலங்காச்சிரிப்பொலியுங்
கொல்பாணைச்சங்கொலியுங்கூடாதொழிந்தனவே.

இ - ள். புரவிவருந்திச் சோம்புபோக்குங்கால் எழும்விளிபோலச் சங்குக்
கின்றவரவமும், நானாநரலுங் குரல்போல இனையர் விடாதுசிரிக்கின்றசிரிப்பொலி
யும், பாணையுள் சங்கும ஒலிக்கின்றவொலியும் அவ்விடத்துக் கூடாமல் நீங்கின
வென்க. (௩௮௦)

பொற்புடையபூமலைசாந்தம்புனைகலன்கள்
கற்புடையமங்கையரிற்காவலவையிழந்த
நற்புடையதேனார்நறவுநயம்புல்லார்
சொற்பொருள்போல்வேட்கப்படாசோர்ந்தொழிந்தனவே.

இ - ள். மாலையுள் சாந்தமும் கலன்களும் நறவுங் கற்புடைய மங்கையரைப்
போலக் காவலிழந்தவை, அறிவில்லார் சொற்பொருள் சோர்ந்து வேட்கப்படாத
வாறுபோல வேட்கப்படாவாய் ஒழிந்தனவென்க. (௩௮௧)

தீம்பால்கிளிமறந்துதேவரவிமடங்கித்
தும்பார்நெடுங்கைம்மாத்திங்கரும்புதுற்றுவா
யாம்பாலுனாமடங்கியாரும்பிறப்பிராய்க்
காம்பார்நெடுங்கட்காடேபோலாயிற்றே.

ஆம்பாலுனாமடங்கியாரும்பிறப்பிராய் - அரசன் துறவீனத்தாமுழுட்கொண்ட

மையின், மனவேட்கையாலே துகர்ப்பும்பொருள்கள்மேல் நிகழும் பருதியை யுடைய வார்த்தைகள் மீண்டு, அவற்றிற் பற்றுதலின்மையின், யாருஞ் சுற்றத்தொடர்ச்சியற்ற வர்களாய். இடையாமத்திருளில்லின்ற முள்ளுடைய மூங்கில்நிறைந்த காடுபோலென்றதனாற்பயன்: இவ்வூறிற்பெற்ற செல்வந்தனையே துகர்த்தாற் பின்னும் மயக்கஞ்செய்யும் பிறவியாகியவருளைப் பிறப்பித்தலும், முட்போலப் பற்றினாற் றொடக்கிக்கோடலும், வீட்டுப்பயன் கொடாமையுமாம். துறவுள்ளம்பிறந்தோர்க்கு இத்தன்மைத்தானாகரி காடுபோலாயிற்று; களிக்கும், தேவருக்கும், களிற்றிற்கும் பொருள் களினுகர்ச்சியின்மையிற் காடுபோலாயிற்று.

இ - ன். மறத்தலானும் மடங்குதலானும் துற்றவாய்நின்றலானும் பிற்பிறராய் நின்றலானும் அவற்றிற்கும் அவர்க்கும் நகரி காடுபோலாயிற்றென்க. (௩௮௨)

நீர்முழங்குநீலநெடுமேகமால்யானைத்
தேர்முழங்குதானைத் திருமாவின்முன்றுறப்பான்
பார்முழங்குதெண்டினாபோற் செல்வந்தம்பாலர்க்கீர்
தூர்முழுதுநாடுமுரவோன்றாள்சேர்ந்தவே.

நீரினையுடைய முழங்குமேகம்போலும் யானையுந் தேரும் முழங்குந் தானையை யுடையவரசன்.

இ - ன். ஊரிலுள்ளாரும், நாட்டிலுள்ளாரும் அரசன்முன்னாகத் துறத்தற்குக் கடல்போலுஞ்செல்வத்தைத் தமதுதலவர்க்களித்து அறிவுடையோன்றானைச் சேர்ந்தாரென்க. (௩௮௩)

நகரவிலாவணமுற்றிற்று. கலி, கக.

துறவுவலியுறுத்தல்.

கொல்லுலைப்பொக்கழற்கிடந்தகூடிலே
மல்லல்லவேவிரண்டொருமதியுளவைத்தபோற்
செல்லநீண்டகன்றகஞ்சிவந்தகண்ணினா
ரல்லலுற்றமுபவர்க்கரசன்சொல்லினான்.

சொல்லினான் - முற்றுவினைத்திரிசொல்.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சேர்ந்தவளவிலே, மதியுள்ளே யிரண்டுவேலைச் சேரவைத் தாற்போல முகத்திலேகிடந்து செவியுறநீண்டு அகன்று சிவந்த கண்ணினா முபவர்க்கு அரசன் ஒருமொழி கூறினானென்க. (௩௮௪)

வேறு.

நற்றவம்பரணா ஞாலநாமுடனிறப்பின்வைய
மற்றமிறவத்திற்கென்றுமையவியனைத்துமாற்ற
திற்பெனவுணர்ந்துநிற்பிற்பிறருமகொன்றுநீங்காள்
பற்றொடேநிற்பினென்றுந் திருமகள் பற்றல்செல்லாள்.

இ - ன். நாம் தவத்தையுஞ்ஞாலத்தையுஞ் சேரகிறப்பின், ஞாலம் தவத்திற்

[துறவுவலியுறுத்தல்.]

எந்நாளும் வெண்கிறகுகளவும் நிறையாற்றாது; அதனை யிற்பெனவுணர்ந்து அத்தவத் தேநிற்பிற் றிருமகள் என்றும் நம்மைநீங்காள்; நாம் பற்றோடேநிற்பிற் றிருமகளும் நம்மைப் பற்றுதல்செய்யாள்; ஆதலாற் பற்றுவிட்டுத் தவஞ்செய்ய்மினென்றா னென்க. (௩௮௫)

உப்பிலிப்புழுக்கல்காட்டுப்புலைமகனுதப்பவேகக்
கைப்பலியுண்டியானும்வெள்ளின்மேற்கவிழநீரு
மைப்பொலிகண்ணினீ ரான்மனையசுமெழுகிவாழ
விப்பொருள்வேண்டுகின்றிதனைநீர்கேண்மினென்றான்.

இ - ன். யானும் சுகொட்டிலே பாடைமேலேகிடந்து புலைமகள் ஒருகையா லே புழுக்கலாகிய பலியையிட்டு நீரையுதப்ப அவற்றையுண்டு கவிழ, நீருங் கண்ணீ ரான்மெழுகிவாழ இப்பயனில்பொருளை விரும்பாநின்றீர்; அதனைவிட்டு இப்பயனு டையபொருளைக் கேட்பீராகவென்றானென்க.

புலைமகனென்றார், புரோகிதனை; அவன் தன்குலத்திற்குரியனசெய்யாது அரசு ந்குலத்திற்குரியதொழில்களை மேற்கொண்டு நின்றவின். “புலைய நேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு” என்றும், * “இழிபி நப்பினோ னீயப் பெற்று” என்றும் பிறநங்குநி னார்; நாவிதனுமாம். கவிழ்தலை - பொன்றக்கெடுதல். (௩௮௬)

க. கொல்சினயானை பார்க்குங்கூருகிர்த்தறுகணளி
யில்லெல்பாந்துநோக்கியிறப்பின்கீழிருத்தலுண்டே
பல்வினைவெள்ளநீநதப்பகாவின் பம்பருகினல்லா
னல்வினைவினையுள்ளென்னுநஞ்சினுக்குளித்தலுண்டே. (௩௮௭)

உ. ஆற்றியமக்கொண் ணுமருந்தலமிலார்களாகிற்
போற்றியமணியும்பொண்ணும்பின்செலாபொன்னனீரே
வேற்றுவுரென்றுநில்லா விழுப்பொருள்பரவைஞால
நோற்பவர்க்குரியவாருநோம்மினநீருமென்றான்.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

* புறநானூறு, ௩௬௩. இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநில - முடை மையி னடுமனைத் திடட பிறர்க் கின்றித் - தாமே யாண்ட வேமங் காவல - ரிடுகிறா மணலினும் பலரே சுடுபினக் - காடுபதி யாகப் போகித் தத்த - நாடு பிறர்கொளச் சென்றமாய்ந் தனரே - அதனால் - நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா - துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை - மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே - கள்ளி வேய்ந்த முள் ளியம் புறங்காட்டு - வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க - ணுப்பிலா வவிப்புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா - திழிபி நப்பினோ னீயப் பெற்று - நிலங்கல னாக விலங்குபலி மிசையு - மின்னு வைகல் வாரா முன்னே - செய்நீ முன்னிய வினையே - முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.

ஐயாநிச் சிறுவெண்டேனாயார் பாடியது.

க. வினை - இருவினை. பகாவின்பம் - நீங்காவிட்டின்பம். நல்வினைவினையுள் - நல்வினையாலுண்டாகியசெல்வம்.

உ. ஆற்றிம் - தேடிய. என்னும் - சிறிதும்.

இ - ள். பொன்னனீர்! யானையையுணவாகப் பார்க்கும்பாளி எவியை யுணவாகப் பார்க்கிறுத்தலில்லை; அதுபோல அறிவுடையோர் வீட்டின்பமாகியவமுதைப் பருகுதலன்றிச் செல்வமாகியநஞ்சினைப் பருகி யதனுள்ளையமுந்துதலில்லை; அத்தன்மையையும் நெஞ்சினுள்ளோர்க்கு, மக்கள்தேடிவைத்த தவஞ் சிறிதுமுடையரல்லராயின், அவர்களாற் பேணிவைக்கப்பட்டவாகிய மணியும் பொன்னும் பின்செலா; அவையல்லாவிடும்பொருள்களும், ஞாலமும் அவரை வேறறுவதென்று நினைத்து அவர் பக்கல் சில்லாவாய் நோற்பவர்க்கு உரியவாய்நிற்கும்; அத்தன்மையையுநோக்கி நீருநோற்பீராகவென்றானென்க.

கோக்கியென்றதனை யிரண்டற்குங்கூட்டுக.

(௩௮௮)

காதலஞ்சேற்றுட்பாபந்தமதியெனுங்கலங்கனீனா
யூதுவண்மொத்ததாரானுவர்ப்பினினுரிஞ்சித்தேற்ற
மாதாராநெஞ்சந்தேறிமாதவஞ்செய்துமென்றார்
காதலான்காதலென்னுநிகள்தானெடுங்கணுநீர.

உவர்ப்பு-வெறுப்பு; அஃதாவது பொருள்கண்டேற்றசென்ற பற்றுள்ளத்தை விடுத்தல். தாரானாகிய காதலான் தன்மனைவியாமேல்வைத்த காதலென்னும் பிணிபடனாலே தேற்றவென்க. ஈண்டிக் காதலென்றது பலபிறப்பிலும் நமக்கு மனைவியராவந்தவர் இப்பிறப்பிற்கெய்தவந்ததாற் பிறப்பற்று வீடுபெறவேண்டுமென்று கா, வித்த காதலை. அன்றிக் காதலனிடத்துவைத்தகாதலாற் றறந்தாரென்றல் பொருதாமையுணர்க. காதலாகிய சேற்றுக்குள்ளே பாய்ந்தநின்ற நீர்.

இ - ள். காதலான் மாதாரானுடைய அறிவென்னுநீனாக் காதலாகிய பிணிபடலே யுரிஞ்சித்தேற்ற அவர் நெஞ்சுவெறுப்பினற் றேறித் தவஞ்செய்துமென்றென்க.

(௩௮௯)

தூமஞ்சால்சேகோதையீரேதொல்வினைநீத்தநீநதி
நாமஞ்சால்கதியினீங்குநன்பொன்மேலுலகினுச்சி
யேமஞ்சாள்பம்பலேண்டினைன்னெடும்வமபிளென்றான்
காமஞ்சாய்த்தடர்த்துவென்றகாமஞ்சனக்குள்மமன்னான்.

காமத்தைத் தள்ளிநெருக்கின ஏமம் - வீடு.

இ - ள். மேருவைபொப்பான், கோதையீரே! நாற்கதியினின்றநீங்கிய வினைக்கடலைநீந்தித் துறக்கத்துக்குமேலான வீட்டின்பத்தைவிரும்புவீராயின், இன்னனுடனே துறத்தற்கு வருவீராக வென்றானென்க.

(௩௯௦)

நாடகநயந்துகாண் பார்நலங்கிளர்கண்களஞ்ஞன்று
மாடகக்கலத்துளான்பாலமிர்தினையநந்துண்பாரா
நீடகம்வெகுண்டிங்கையாற்பிடித்துநீறட்டியிட்டேன்
*கோடகமணிர்த்கோலமுடியினாய்துறத்துமென்றார்.

[தேவிமார்துறவு.]

நாடகமெனவே பாட்டுங்கூறிற்று; * “விளியாதரன் கூத்தாட்டுக் காண்டலும்” என்றலின். குன்றும் - தோண்டியும். உன்பானா நீற்றடியுமென்றது-உண்பானா யுண்ணுமற்றடுத்துமென்றவாறு. நீடகம்வெகுண்டும்-பிச்சுவன்பிறை புணர்கின்றாரா நெடுங்காலம் நெஞ்சாலே வெகுண்டும். கையாற்பிடித்தும் - நறியநரற்றங்களை நுகர்கின்றாரா நுகராமற் கையாற்பிடித்தும். இட்டேமென்றது - யாங்கள்பிறந்ததோர் பிறப்பிலே பிறரை இங்ஙனம் ஐம்பொறியானுகராமற் றடுத்து யாமும் நுகர்ச்சியைக் கைவிட்டேமாதலின், இனி யெமக்கு நுகர்ச்சியின்றென்றவாறு. கோடகம் - தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரியென்னும் ஐவகையிற் சிகரமாச்செய்த முடி.

இ - ள். அதுகேட்டதேவியர், முடியினும்! எமக்கு இனி நுகர்ச்சியின்மையின், யாமும் நின்னோடு துறத்தலைச்செய்வேமென்றாரென்க. (௩௧௧)

வேறு.

சாந்தங்கிழியமுயங்கிததடமலராற்
கூந்தல்வழிபட்டகோவேநீசெல்லுலகில்
வாய்ந்தடியேழ்வந்துவழிபடுநாளின்றேபோற்
காய்ந்தருளல்கண்டாயெனத்தொழுகார்காரிகையார்.

முயக்கத்தால் வருத்தகிழ்ந்ததாகக்கருதி மலராற் கூந்தலைவழிபட்டு வருத்தநீர்த்த கோவேயென்றது - எமக்கு வருத்தமில்லாததனை வருத்தமாகக்கொண்ட நீ ஈண்டு வருத்தமுள்ளதனைத் தீர்க்கின்றிலையென்றதாம். வாய்ந்து-வீடுபெறுதற்குரிய தவங்கள் எமக்குவாய்த்து

இ - ள். அத்தேவியர், கோவே! நீசெல்லும் வீட்டுலகின்கண்ணே யடியேறும் வாய்த்துவந்து நின்னை வழிபடுநாள் இன்றபோலே முனிந்தருளாதொழிகவென்று தொழுதாரென்க. (௩௧௨)

துறவுவலியுறுத்தல்முற்றிற்று. கவி, கூ.

தேவிமார்துறவு.

தெண்டினாரீந்தநீந்நித்திங்கதிர்சுமந்துநிங்கள்
விண் படர்ந்தனையமாலெவெண்குடைவேந்தர்வேந்தன்
கண்டிரண்முத்தமாலேக்கதிர்முலைநங்கைமானா
வெண்டினாவிடக்குங்கேள்விவிசையைகண்ணபயம்வைத்தான்.

நிங்கள் கடலைநீங்கி கதினாச்சுமந்து விண்ணிலேசென்றாற்போன்ற குடையை யுடையவேந்தன். கண்டிரண்டமுலை. எடல்போலு நூற்கேள்வி.

* திரிகடுகம், ௧௧.

† குடாமணிநிகண்டு: முடியுறுப் பைந்தார் தாம முகுடமே பதுமத் தோடு-நெடியகோடகமே மற்று நேர்த்தகிம் புரியென்றாமே.

இ - ன். வேந்தன், தேவியனா விசயையிடத்தே யச்சமின்றாக் வைத்நா
னென்க. (ககக)

கடிமலர்நிறைந்துபூத்தகற்பகக்கொம்புங்காமர்
வடிமலர்மலர்ந்தகாமவல்லியுந்தம்மைத்தாமே
யுடைமலர்கொய்துபேசேவுகுத்திகின்றதொத்தார்
படைமலர்நெடுங்கணல்லார்பாசியைநீக்குகின்றார்.

சிறந்தமலர் தேனிறைந்தலர்ந்தகொம்பு. விருப்பம்படிந்தமலர் மலர்ந்த வல்லி.

இ - ன். தேவியர் தம்மெய்ப்பணிகளைத் தாமேநீக்குகின்றவர், கொம்பும் வல்
லியுந் தம்முடைய மலர் தம்மிடத்துகின்றும் போம்படி கொய்து சிந்துகின்றதன்
மையை யொத்தாரென்க. (ககக)

தழுமலர்ந்தாமநான்றுசந்த்கின்மலர்ந்துவிம்முஞ்
செழுமணியிலத்துச்செம்பொற்றிருமுத்தவிதானீழ்
லெழுமையும்பெறுகவென்னுமெழின்முலைநெற்றிருமுந்தார்
கழுமியதுகிவிழ்காமன்கண்புடைத்திரங்கமாதோ.

இ - ன். பருமையாலே தழுவுப்படுந் தாமநான்று சந்தனமணந்து அகிற்புகை
விம்முநிலத்திலே மேற்கட்டியினிழவிலே யவனாயிருத்திக் காமனிரங்கத் துநிலான்
முலைநெற்றியைச் சூழ்ந்தாரென்க.

கணவனை எழுமையும்பெறுகவென்னுமுலை. இழைதெரியாமல் மயங்கியதுகில்.
கழுமல் - மயக்கம். (ககக)

நறும்புகைநானாவிக்குழம்பொடுபளிதச்சுண்ண
மறிந்தவராய்ந்தமாலையணிந்தபைங்கூந்தலாப்பொ
னிறந்தருகொம்புநீலக்கதிர்க்கற்றையுமிழ்வவேபோற்
செறிந்திருந்துகுத்துச்செம்பொற்குணக்கொடியாயினாரே.

இ - ன். அங்ஙனஞ் சூழப்பட்டவர்கள், கற்பகக்கொம்பு நீலக்கதிர்த்திரனைக்
கழிப்பவைபோல நாவியினது நானக்குழம்போடே புகையையுந் கருப்பூரப்பொடி
யையும் மாலையையுமணிந்த கூந்தலை மனோவாக்குக்காயங்களால் அடங்கியிருந்து
உருத்து நற்குணத்தையுடைய செம்பொற்கொடியாயினாரென்க. (ககக)

தேவிமார்துறவுமுற்றிற்று. கவி, ச.

பெரியயாத்திரை.

இலம்பெரிதெனவிரந்தவர்கட்கேந்திய
கலஞ்சொரிகாவலன்கடக்கையினை
புலம்புரிந்துயர்ந்தனவிரண்டுபொன்னிற
வலம்புரிமணியொரிகின்றபோன்றவே.

[பெரியயாத்தினா.]

ஏந்தியகலம் - உயர்ந்தகலம். புலம்புரிந்து - அறிவுமிக்கு. நிறப்பொன் - மாற்றற்றபொன்.

இ - ள். பெரிதாக வறுவியோமென்று இரந்தவர்கட்குக் காவலன் புலம்புரிந்து கலஞ்சொரியுங்கையிணைகள், உயர்ந்தனவாகிய இரண்டெங்கநிதி பொன்னையும் மணியையுஞ் சேர்ச்சொரிகின்றனவற்றை யொத்தனவென்க. (கக௯)

என்பரிந்தெரிதலைக்கொள்ளவீண்டிய
வன்பரிந்திடுகலாவுலகமார்கென
மின்சொரிவெண்கலம்வீசும்வன்கைகள்
பொன்சொரிதாமரைப்போதுபோன்றவே.

என்பரிந்து - ஏழும்புருகி; என்பு - லிகாரம். அன்பரிந்து - அன்பற்று. எரியுந்தன்மையைக் கொள்ள ஈண்டிய மின்சொரிகலம்; நெருப்பின்றன்மையைக் கொள்ளவீண்டியமின்னுமாம். வெண்கலம் - முத்தநாற்செய்தகலங்கள். வண்கையும் பாடம். இரப்போர்மேலன்பற்று அவர்க்கிடமாட்டாதவுலகங்கள் - வேற்றரசராண்ட நாடுகளும், இழிகுலத்தோருறையும் வன்பாலாகிய நிலங்களும் முதலியனவாம்.

இ - ள். அரசன், இடுகலாவுலகங்கள் ஆர்வனவாகவென்று என்பரிந்து கலங்களைவீசுங்கைகள் பதுமநிதியை யொத்தனவென்க. (கக௮)

பூந்துகிப்புனைகலமாலேபூசுசார்
தாய்ந்துலகுனாவுவந்தருளிமாமணி
காந்தியகற்பகக்தானமாயினு
னேந்தியமணிமுடியிறைவனென்பவே.

மாலே - முத்தமாலே. கானமென்றார், * பத்துவகைக் கற்பகங்கள் கொடுப்பன வெல்லாங் கொடுத்தலின்.

இ - ள். இறைவன், துகின்முதலியனவற்றையுலகதாகும்படி ஆய்ந்து உவந்து கொடுத்துக் கற்பகக் கானமாயினுனென்க. (கக௯)

வேறு.

தேய்ப்பிறையுருவக்கேணித்தேறுநீர்மலர்ந்ததேன
ராய்நிறக்குவனையஞ்சிக்குறுவிழிக்கொள்ளும்வாட்கண்

* பத்துவகைக்கற்பகங்களாவன: (க) மத்தியாங்கம், (உ) தூரியாங்கம், (ங) பூஷணங்கம், (ச) மாலியாங்கம், (டு) தீபாங்கம், (சு) கிருகாங்கம், (ஏ) சோதிராங்கம், (அ) போசனாங்கம், (க) பாசனாங்கம், (க௦) வஸ்திராங்கம் என்பனவாம். இவை முறையே திவ்யசாரமாகிய நானாவித பாணங்களையும், நானாவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், அநேகவித மாலைகளையும், அநேகவித இரத்தின தீபங்களையும், பிராஸாதமண்டபாதிகளையும், சந்திராதித்த ரொளியினையடக்குமொளியினையும், நானாவித ரஸத்தனவாகிய நான்குவகை யுணவீனையும், வேண்டிய கலங்களையும், விசித்திரவஸ்திரங்களையுங்கொடுக்கும். இது ஸ்ரீபுராணத்திற் கண்டது.

வேய்நிறையழித்தமென்றோள்விசயையைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சேய்நிறச்சிவிகைசேர்ந்தான்நேவர்கொண்டேகிறோ.

தேய்ப்பிறையெனவே துதலாயிற்று. குறுவழிக்கொள்ளும் - மீண்டிருவியும்.
வேய்போலுமென்றோள்.

இ - ன். அங்ஙனங் கொடுத்தபின்னர்ச் சேயையொத்தவன், துதலையுங் கண்
ணையுந் தோளையும் நிறையாலழித்த விசயையைத்தொழுது வாழ்த்திச் சிவிகையிலே
யேறினான்; அப்பொழுது தேவர் கொண்டுபோயினாரென்க.

சச்சந்தன்பட்டபின், தன்னுறுப்புக்கள் பொலிந்திருக்கலாகாதென்று உட்
கொண்டு அவற்றின்பொலிவினைக் கடிந்தமைதோன்ற, நிறையாலழித்தவென்றார். ()

பெரியயாத்தினைமுற்றிற்று. கவி, ச.

சமவசரணவருணனை.

நரம்பெழுந்திரங்கினவீணைநன்முழல்
பரந்துபண்ணுயிர்த்தனபையமெல்லவே
விருந்துபட்டியம்பினமுழவம்வீங்கொலி
சுரந்தனசுடர்மணிப்பாண்டிலென்பவே.

இ - ன். அவனை யவர்கொண்டுபோகின்றபொழுது வீணையினரம்பு மிக்கிரங்
கின; குழல் உயிர்த்தன; முழவம் புதுமையுண்டாய் இயம்பின; கஞ்சதாளம் மிக்க
வோசையைக் கொடுத்தனவென்க. (ச௦க)

மங்குலாயகிழ்புகைமணந்துகற்பகப்
பொங்குபூமலைகள்பொலிந்துபூஞ்சுணர்
தங்கியித்தரணியும்விசும்புந்தாமரோ
செங்கதிர்த்திருமணிச்செப்புப்போன்றவே.

இ - ன். அவன்போகின்றபொழுது அகிற்புகைமணந்து இருளாய் மலைகள்
பொலியப்பட்டுச் சுண்ணந்தங்கப்பட்டுத் தரணியும், விசும்பும் மணியிருக்கின்ற செப்
பையொத்தனவென்க.

மணி - *சமவசரணம்.

(ச௦உ)

* சமவசரணம் - பூமிக்கு ஐயாயிரம் வல்லுயரத்திற்குமேலே பன்னிரண்டு
யோசனை யளவுள்ளதாய்ச் செளதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிரமிக்கப்பட்ட
சினுலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதிராயிரம்படிகளுள்ளனவென்பார். இவ்
வாலயத்தின் இயல்பை, ஸீபுராணத்தும், மேருமந்தரபுராணத்தும் நிரம்பவிரித்துக்
கூறினர். (கட்டளைக்கலித்துறை.) “என்னெஞ்சு மேயிட மேயுடைத் தேயிந்தி
ராதிவின்னோர் - முன்னஞ்செய் பன்னிரண் டோசனைத் தாய்முழு மாமணித்தான்-
மண்ணிஞ்சி மூன்றொடு மாணங் கணமுத லேழ்நிலத்துப் - பொன்னின் சினுலய மா
யிற்றன் றோவெங்கள் புங்கவற்கே” என்றார் திருநாற்றந்தாதியிலும்.

[சமவசரணவருணனை.]

வேறு.

திலகமுக்குடைச்செல்வன்றிருநகர்
பலருமேத்தினர்பாடினராடினர்
குலவுபல்லியங்கூடிக்குழுமிநின்
றுலகவெள்ளமொலிப்பதுபோன்றவே.

இ - ள். அங்ஙனம்போகின்றபொழுது, செல்வன்றிருநகர் தோன்றியதனைக் கண்டு தேவருமக்களுமேத்தினர்; பாடினர்; ஆடினர்; பின்னர் அவருடைய வாச்சியங்கள் கூடிநின்று ஒலித்துக் கடல் குழுமிநின்று ஒலிக்கின்றதன்மையையொத்தன வென்க. (சு௦௯)

காணினாத்தனகாவொழிபும்பொய்கை
தேனினாத்தனசெம்பொனெடுமதின்
மேனினாத்தனவெண்கொடியக்கொடி
வாணுரிப்பனபோன்றுமணந்தவே.

இ - ள். அங்ஙனம் போகின்றபொழுது, மணினாத்தனவாகிய சோலைகளுடனே தேனினங்கள் இளைத்தனவாகிய பொய்கைகளுஞ் சூழ்ந்த மதிலின்மேலே அப்பொழுது கொடிகணினாத்தன; அக்கொடிகள் காற்றாற் றேவருலகைத் தீண்டினவை அதனையுரிக்குமாறுபோன்று நெருங்கினவென்க. (சு௦௯)

கோலமுற்றியகோடியர் * தூபையுஞ்
சூலநெற்றியகோபுரத்தோற்றமு
ஞாலமுற்றியபொன்வரைநன்றோ
காலமுற்றுடன்கண்ணுற்றபோன்றவே.

கோலம் - அழகு. ஞாலந்தான்கூழ்ந்த.

இ - ள். தூபையின்றோற்றமுங் கோபுரங்களின்றோற்றமுமிருந்தபடி, மேருக்கள் தம்மிற் கூடுவதொருகாலம் மிகவுமுண்டாய்ச் சேர்க்கடியவற்றை யொத்தனவென்க.

பலவண்டங்களுள்வாதலிற் பலமேருவூளவாம்.

(சு௦௭)

வாயிற்றோரணங்கற்பகமாலேதாழ்ந்
தேயிற்றிந்திரன்பொன்னகரின்புறம்
போயிற்றேயகிலின்புகைபோர்த்துராய்
ஞாயிற்றொள்ளொளியைநடந்ததே.

* சமவசரணத்துள்ள பதினொருபூமியுள் நவஸ்தாபாபூமியென்று ஒருபூமியுளதாதலின், ஈண்டுத்தூபை கூறினார். பதினொருபூமிகளாவன: (க) சைத்தியுப் பிராசாதபூமி, (உ) காதிக்காபூமி, (ங) வல்லிபூமி, (ச) உத்தியானபூமி, (ரு) துவசபூமி, (சு) கற்பகவிலுட்சபூமி, (ஏ) நவஸ்தாபாபூமி, (அ) துவாதசகோஷ்டபூமி, (க) பிரதமபீடம், (க௦) துவதீயபீடம், (க௧) திருதீயபீடம் என்பனவாம்.

இ - ள். வாயிலினட்டதோரணம், கற்பகமாலேதாழ்ந்து அகிலின்புகை பொருந்திற்று; அப்புகைபொருந்திப் பின்னருராய்ப்பூபோர்த்து இந்திராகரின் புறம்போயிற்று; போயபின்னர் ஞாயிற்றினொளிமழுங்க அது நடந்ததென்க. (சு0க)

செய்யதாமரைப்பூவினுட்டேங்கமழ்
பொய்யில்சீர்த்திவெண்டாமரைபூத்தபோன்
றையஞ்செய்தடுபானிறப்புள்ளின
மையிறுமமைமத்தாஞ்சேர்ந்தவே.

இ - ள். அரசன்சென்ற ஆரவாரத்தாலே மதிலேச்சூழ்ந்த காக்களிவிருந்த வெண்ணையன்னங்கள் செந்தாமரையினுள்ளே வெண்டாமரை பூத்த தன்மையை யொத்து ஐயநிகழ்த்திப் பொய்கைகளிற் செந்தாமரைத்தலையிலே சேர்ந்தனவென்க.()

மல்லன்மாக்கடலன்னகிடங்கணிக்
தொல்லென்சுமமையபுள்ளொலித்தோங்கிய
செல்வநீர்த்திருக்கோயிலீம்மணமிசை
யில்லையேற்றுறக்கம்மினிதென்பவே.

இ - ள். கிடங்குசூழ்ந்து சுமமையவாகிய புள்ளொலிக்கப்பட்டு ஓங்கியகோயில் இவ்வுலகில்லையாயிற் துறக்கநன்று; இஃது உளதாதலாற்றுறக்கந் தீதாயிற்றென்க.()

வேறு.

விளங்கொளிவிசும்பறுத்திழிந்துமின்னுதார்த்
துளங்கொளிமணிவண்ணன்ரொழுதுதுன்னினுன்
வளங்கெழுமணிவனாடெற்றிப்பாற்கட
விளங்கதிர்ப்பரிதியொத்திறைவன்றோன்றினுன்.

இ - ள். அங்ஙனம் தேவர் கொண்டுபோந்தபடியினாலே, சீவகன், விசும்பையூடறுத்த இழிந்து கோயிலேநோக்கித் தொழுது சேர்ந்தான்; அப்பொழுது மணிவரைத்தலையினின்றும் பரிதியையொத்து இறைவன் தோன்றினானென்க.

மணி ஈண்மொணிக்கம். பாற்கடலிற் பரிதியென்றார், ஒளியிக்கிருந்ததற்கு. இறைவன் - * ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள். (சு0க)

வினையுதிர்த்தவர்வடிவின்னதென்னவே
வனைகதிர்த்தடக்கைவைத்திருந்தவாமரை
கனைகதிர்த்திருமுகமருக்கனாகவாய்
புனைமலர்த்தாமரைபூத்ததொத்தவே.

இ - ள். அங்ஙனந்தோன்றி இருவ்ணையைக்கெடுத்தவர்வடிவு இத்தன்மைத்தாயிருக்குமென்று அவ்வடிவுதான் கூறும்படியாகவே கையைவைத்திருந்த வாமரை

[சமவசரணவருணை.]

ருடையமுகம் அருக்கனாகத் தேவர்கள்முகங்கள், அலர்ந்தவைதாம். தாமரைபூத்த
தன்மையை பொத்தனவென்க. (சுக0)

இரிந்தனவிருவினையிலிர்த்தமெய்ம்மயிர்
சொரிந்தனகண்பனிதுதித்துக்காதலா
லரிந்ததுமணிமிடறலர்பெய்ம்மாரிதூஉய்த்
திரிந்தனவலமுறைதிலகமன்னனே.

இ - ள். அப்பொழுது மன்னனுக்கு இறைவன்மேற்சென்ற காதலாலே யிரு
வினை கெட்டன; மெய்ம்மயிர்கள் சிலிர்த்தன; கண்கள் உவகைநீரைச்சொரிந்தன;
துதித்து மிடறு அரிந்தது; அவ்வளவிலே அவன் வலமுறையாகத் திரிந்தானென்க.()

முத்தொளிர்தாமமுருவமாமணித்
தொத்தொளிர்தாமமுஞ்சொரிபொற்றாமமுந்
தத்துநீர்த்தண்குடற்பவளத்தாமமும்
வைத்தபூந்தாழ்மலிந்துதாழ்ந்தவே.

இ - ள். அவன் அங்கனம் வலம்வருகின்றகாலத்தே, ஒளிரும் முத்துத்தாமமும்,
ஒளிரும் மாணிக்கத்தாமமும், ஒளியைச்சொரியும் பொற்றாமமும், பவளத்தாமமும்,
கொத்துத் தன்னிடத்தேவைத்த பூவாற்செய்த தாமமும் மிக்கு அவ்விடத்தே தங்
கிளவென்க. (சுக2)

மணிவளையெறிதிராமணந்துழுந்தபோ
லணிமயிர்க்கவரிகளமரரேந்தினர்
துணிமணிமுக்குடைசொரிந்ததிங்கதிர்
பணிமணிக்காரிருள்பருகுகின்றதே.

இ - ள். அப்பொழுது மாணிக்கமையைத் திரைகள் குழந்தாற்போலே அமரர்
கவரியையேந்தி யிறைவனைச்சூழ்ந்துநின்றவீகினர்; ஆண்டு முக்குடைசொரிந்தகதிர்
*நீலமணிகளி னிருளைப் பருகாநின்றதென்க.

பணித்தல் - ஏனையொளிகளைத் தாழ்த்தல்.

(சுக3).

முழாத்திரண்மொய்ம்மலர்த்தாமந்தாழ்ந்துமேல்
வழாத்திருமலரெலாமலர்ந்துவண்டினங்
குழாத்தொடுமிறைகொளக்குனிந்துகூங்குயில்
விழாக்கொளவிரிந்துவீரன்பிண்டியே.

வீரன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகள்.

இ - ள். அப்பொழுது வீரன்பிண்டி, முழாப்போலத் திரண்டதாமம் நான்கு

* சமவசரணத்தை இந்நிரநீலமணிமயத்தென்று தூல்கள்கூறுதலின், ஈண்டு
நீலமணிகள் கூறப்பட்டன.

மேலால் வாடாத்திருமலர் பூத்து வண்டினம் குழாத்தோடு தங்குதல்கொள்கையிலே
பாரமிக்கு வளைத்து *சூயில்கள்கூவும்படியாகப் பரத்ததென்க. (சகசு)

பிண்டியின்கொழுநிழற்பிறவிநோய்கொட
விண்டலர்களை கதிர்வீரன்றோன்றின
ஹண்டிவணறவமிர் துண் மிடுவெனக்
கொண்டனகோடனைகொற்றமுற்றமே.

இ - ள். அப்பொழுது பிறவியாகிய நோய்க்கெடும்படி நிழலிலே யிறைவன்
றோன்றினான்; இனி, இவ்விடத்தே யறமாகிய அமிர்தமுண்டு; அதனை யுண்பீராக
வென்று கோயிலிற் றிருமுற்றம் ஆரவாரத்தைக் கொண்டனவென்க.

கோடனை - † திவ்யத்தொனி.

(சகடு)

வானவர்மலர்மழைசொரியமன்னிய
ஹனிவர் பிறவியையொழிக்குழுத்தமன்
றேனிமிர்தாமரைதனைக்குஞ்சேவடி
கோனமர்ந்தேத்தியகுறுகினாரோ.

இ - ள். தேவர் பூமழைசொரியநிற்க அரசன் பிறவியைக்கெடுக்கும் உத்தம
ஹடைய அடியை யேத்துதற்கு அணுகினென்க.

ஹனிவர் பிறவி - உடம்புகளிலே பரக்கின்றபிறப்பு. இமிருந்தேனின் தாமரை
யென்று தனைக்குஞ் சேவடி. (சகசு)

குருகுலஞ்சீவககுமரன்கோத்திர
மருகலில்காசிபமடிகள்வாழியென்
றெரிமணிமுடிநிலமுறுத்தியேத்தினான்
புரிமணிவீணைகள் புலம்பவென்பவே.

தற்கும்பொழுது குடியுக்குலமும் கேட்டே துறப்பித்தலியல்பு.

இ - ள். அவனணுகினவளவிலே, அடிகளே! இவன் குலம் குருகுலம்; இவன்
பெயர் சீவகன்; இவன் கோத்திரங் காசிபகோத்திரமென்று சொல்லுவார்களென்று
உழையாடாற, அவ்வரசனும் வணங்கி யாழ்வருந்தத் துதித்தானென்க.

வாழி - அசை. என்று - என்ன.

(சகஎ)

* “கோகிலங்கள் - கூட்கொண்டு சேருங் குளிர்பிண்டி யானை” என்றார் திரு
நாற்றந்தாதியிலும்.

† திவ்யத்தொனி - அருகனுக்குத் தேவர்கள் செய்யும் என்வகைச் சிறப்பினு
ளொன்று. என்வகைச்சிறப்பாவன: (திருநாற்றந்தாதி.) கடர்மண் டலஞ்சுர தூந்
துபி தெய்வத் துவனிசிக் கப் - பிடர்மண் டலவண்ண பிண்டிவெண் சாமரை பெய்ம்
மலரி-ஊடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோ - மிடர்மண் டலங்
கெடுப் பாற்கிமை யோர்செயு மென்கிறப்பே.

[சீவகன்றுறவு.]

மன்னவன் றுறவெனத்துறத்தன்மாண்பென்ப
பொன்வவாவாய்திறந்தாங்குப்புங்கவ
னின்னுரையெயிறுவில்லுமிழ்ந்தது
மின்னியோர்வியன்மழைமுழங்கிற்றொத்ததே.

இ - ள். அங்குனந்துதித்தவரசன் யான்றுறப்பேனென்றுகூற, அதுகேட்டபுங்
கவன், பொன்வவா வாய்திறந்தீர்போல வாய்திறந்து நின்மனந் துறவில்லீழ்ந்தது;
இனி நீ துறத்தலே மாட்சிமையென்று எயிறு வில்லுமிழ்க்குறிய இன்னுரை மழை
மின்னி முழங்கியதன்மையை பொத்ததென்க.

எயிறுவில்லுமிழ்ந்தது மின்னுக்குவமை.

(சகஅ)

சமவசுரணவருணனைமுற்றிற்று. கவி, கஅ.

சீவகன்றுறவு.

காய்களிற்றினிடைமருப்பிற்கவளம்போன்றேமாராக்கதியுட்டோன்றி
பாய்களியவெவ்வினையினல்லாப்புற்றஞ்சினெனறிந்தார்கோவே
வேய்களியவண்டறையவிரிந்தலாந்தாமமாயின்வினாசேர்போதின
வாபொளியேபெருநடந்தமலரடியைவலங்கொண்டார்வருந்தார்போலும்.

இ - ள். அறிந்தாருடைய கோவே! களிற்றின்மருப்பிடையிலேவைத்த கவ
ளம் அதுதுகர்ந்து கெடுமாறுபோன்று கூற்றுவன்கைப்பட்டு அவனுக்கர்ந்து கெடு
கின்ற கதிகளிலேபிறந்து ஆராய்ந்த களிப்பினையுடைய தீவினையாலே வருத்தமுற்று
இப்பிறவியையஞ்சினேன்; இப்பிறவியால்வருந்தாதவர் தாமமாயினது போகிடத்
தே அதுதான் ஒளிபெருநடந்த நின்றிருவடிகளை வலம்வந்தார்போலே யிருந்த
தென்றானென்க.

களிப்பினையுடையவாகிய வண்டறையும்படி விரிந்தலாந்த தாமமாயென்றது-
முதற்பொருட்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. போலுமென்றது * “ஒப்பில் போவியு
மப்பொருட் டாகும்” என்றதனற் பொருடந்தேநின்றது.

(சகக)

வேறு.

சேடார்செம்பொற்றிருமணியைவரத்தொத்தணிந்துலகோம்பும்
வாடாமாலேவார்தளிர்ப்பிண்டிவாமநிஞ்ஞணநாளும்
பாடாதாபாப்பாடாதுலகம்பண்ணவாநினைநடிப்பூச்
சூடாதார்தாள்சூடாமாலேச்சுடர்மணிநெடுமுடிதே.

இ - ள். பெருமைநிறைந்த பொன்னோடே மணியையும் வைரக்கொத்தையு
மணிந்து உலகைக்காக்கும் பிண்டியின்கீழிருந்த வாமனே! நிஞ்ஞணத்தை நாளும்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடையியல், ௩௦.

பாடர் தாணாயிறைவனென்று உலகம்பாடாது; நின்னடிப்பூச் சூடாதாடினைத் தேவர் தம்முடிகளிற் சூடார்; ஆதலான், யான் நின்னைப்பாடி நின்னடியைச் சூடுவேனென்றனென்க.

வாடாதழாலையினையுந் தளிரினையுமுடைய பிண்டி.

(சஉ௦)

வேறு.

வையமுன்றுமுடனேத்தவளருந்திங்கள்வாயெயிற்
றையவரிமானணையின்மேலமர்ந்தோய்நின்னையமராதார்
வெய்யவெந்நோய்வினையுகைப்பவிழ்ந்துதுன்பக்கடலுமுந்தி
நெய்கைதுண்ணுனாழிகையினிரம்பாநின்றுசுழல்வரே.

ஐய - உரிச்சொல்; ஈறுதிரிந்தது.

இ - ன். உலகமுன்றும் ஒருகாலத்தேயேத்தப் பிறைபோலுமெயிற்றையுடைய சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலமர்ந்தவ்னே! நின்னை நெஞ்சுறப்பொருந்தாதார், வெய்ய வினைதள்ளத் துன்பக்கடலிலேவீழ்ந்து அழுந்தி வெந்நோய்நிரம்பாநின்று நெய்தற் றொழியையுடைய தார்கிடக்குநாடர்ப்போல மறுகுவரென்றனென்க.

(சஉ௧)

தொழுதிப்பன்மீன்குழாஞ்சுழத்துளும்பாதிருந்ததிங்கள்போன்
முழுதும்வையமுடனேத்தமுதுவாய்வலவையாயிருந்
தமுதுவினைகளல்லாப்பவறைந்தோய்நின்சொலறைந்தார்கள்
பழுதினறுநெய்க்கடற்சுடர்போற்பல்லாண்டெல்லாம்பரியாரே.

இ - ன். தொகுதலையுடைய பன்மீன்நிரள்குழ அசையாதிருந்த திங்கள்போ லேவையமுழுதும் ஒருகாலத்தேயேத்த முதியவுண்மையால் வெற்றியையுடைய யாயிருந்த இருவினைகளாழுதுவருந்த அறத்தைச்சாற்றினவனே! நின்னறத்தைச்சாற் றினவர்கள் நெய்க்கடலிலிட்ட விளக்குப்போலே பலகாலங்களெல்லாங் கெடா ரென்றனென்க.

(சஉ௨)

செழும்பொன்வேய்ந்துமணியழுத்தித்திருவார்வரைநிரைத்ததனுட்
கொழுந்துமலருங்கொளக்குயிற்றிக்குலாயசிங்காதனத்தின்மே
லெழுந்தபரிதியிருந்தாற்போலிருந்தவெந்தைபெருமானே
யழுந்தேன்வந்துன்னடியடைந்தேனருவாய்ப்போதலழுகிதோ.

இ - ன். வேய்ந்து அழுத்தி நிரைத்து அதனுள்ளே கொழுந்தும் மலரும் வடிவுகொள்ளும்படி வல்லியையெழுதிப் பண்ணின சிங்காசனத்திலே யிளஞாயி றிருந்தாற்போலவீருந்த எந்தையாகியபெருமானே! பிறவிக்கடலில் அழுந்தேனாய் வந்து நின்னடியைச்சேர்ந்தேன்; பிறப்பற்றுப்போதல் நினக்கு நன்றென்ற னென்க.

ஓகாரம் - சிறப்பு; ஈற்றசையுமாம்.

(சஉ௩)

வேறு.

குண்டலமும்பொற்றோடும்பைந்தாருங்குளிர்புத்தும்
வண்டலம்புமாலையுமணித்தொத்துநிலந்திவள

[சீவகன்றுறவு.]

விண்டலர்பூந்தாமரையின்விதைததும்பமேனடந்த
வண்டலர்பூந்திருவுடியையமணிமுடியின்வணங்கினான்.

தார்-னார்பின்மலை. வண்டுளருமலை - முடியின்மலை. அதின் மணிக்கொத்து.

இ - ள். அவன் அங்கனங்கடறிக்குண்டலமுதலியன நிலத்திலேதிடந்தசையத்
திருவுடியை முடியால்வணங்கினானென்க.

விதைததும்ப விரிந்தலர்ந்த தாமரையின்மேனடந்தவடி; பூக்களையுடையவடி.()

நிலவிலகியுயிரோம்பிநிமிர்ந்தொளிர்ந்துபசிபகைநோ
யுலகமிருள்கெடவிழிக்குமொண்மணியறவாழி
யலகையிலாக்குணக்கடலைபகன்ஞானவரம்பனை
விலையிலாமணிமுடியான்விண்வியப்பவிறைஞ்சினான்.

இ - ள். மணிமுடியான், ஒளியால்நிலவைவிசுக்கிப்பல்லுயிரையும்பாதுகாத்து
மேனோக்கி விளங்கியுலகம் பசியும் பகையும் நோயும் இருநூநீங்க விழிக்கும்அறவாழி
யையுடைய எண்ணிறந்தகுணக்கடலை, ஞானத்துக்கு வரம்பார் தன்மையையுடைய
வனை யிறைஞ்சினானென்க. (சஉரு)

தூத்திரண்மணித்தாமஞ்சொரிந்துபொன்னிலநக்கப்
பூத்திரண்மணிமலைப்போர்ச்சிங்கம்போதகம்போ
லேத்தரியகுணக்கடலையிகழின்பவரம்பனைத் [தான்.
தோத்திரத்தாற்றுதித்திறைஞ்சித்தரம்பேனென்றெழுந்திருந்

துய்தாத்திரண்ட முத்துத்தாமம். பூ - பொலிவு. இகலின்பம் - உலகிலுள்ள
இன்பங்களுக்கு மாளுகியவன்பம். அஃதாவது வீட்டின்பம்.

இ - ள். மாலையையுடையசின்கம், குணக்கடலாயவனை வீட்டின்பத்துக்கு
வரம்பாயவனைத் தோத்திரங்களைச்சொல்லி வாழ்த்தித் தாமநிலநக்கப் போதகமி
றைஞ்சுமாதுபோலவிறைஞ்சி இனி யான்றுறப்பேனென்றுகூறி அவ்விடத்துநின்
றும் போந்தானென்க.

சுதன்மரென்னுங் * கணதாரிருக்குமிடத்தே போந்தான். (சஉக)

வேறு.

முடியணியமரருமுலைநல்லார்களும்
புடைபணிந்திருந்தவப்புலவன்பொன்னகர்
கடிமலர்க்கழம்புகாமவல்லியோ
டிடைவிராயெங்கணும்பூத்ததொத்தே..

சுண்ணமணிந்து முலைநல்லவர்களாயிருக்கின்றவர்களும்.

* கணதார்பதினொருவர்: கௌதமர், வாயுபுதி, அக்கினிபுதி, சுதன்மர்,
மௌரியர், மந்தரர், புத்திரர், மைத்திரேயர், அகம்பனர், அசேலகர், பிரபாஸர்.

இ - ள். அப்பொழுது தேவரும், அவர்தேவிமாரும் வணங்கியிருந்த அறி, டை யோன்கோயில், கற்பகமும் காமவல்லியும் கலங்கிருந்ததன்மையையொத்ததென்க. (1)

ஒத்தொளிபெருகியவுருவப்பொன்னகர்
வித்தகன்வலஞ்செய்துவிழுப்பொற்பூமிபோப்
மத்தகமயிரெனவளர்த்தகைவினைச்
சித்திரக்காவகஞ்செல்வனெய்தினுன்.

இ - ள். வித்தகனது ஒளிகளெல்லாம் ஒத்து மிக்க கோயிலைச் செல்வன் வலம் வந்து பொற்பூமியைக்கடந்துபோய்க் காவிடத்தைச் 'சேர்ந்தானென்க.

தலைமயிர்போலப் பேணிவளர்த்தகா.

(சஉஅ)

ஏமநீருலகமோரிம்மிப்பாலென
நாமவேனரபதிநீக்கிநன்கலந்
தூமமார்மாலையுந் துறக்கின்றானரோ
காமனாகலங்கழிக்கின்றதொத்ததே.

இ - ள். நரபதி, உலகத்தையுந் தவத்தையுந் தூக்கிப்பார்த்து உலகம் ஒரிம்மி யென்னுநிறையளவென்று அதனைநீக்கித் துறக்கின்றவன் அக்காலத்துக் கலத்தையும் மாலையையுங்கழிக்கின்றதன்மை, காமனார் அணிகலங்களைக் கழிக்கின்றதன்மையை யொத்ததென்க.

(சஉக)

மணியுறைகழிப்பதுபோலமந் கலப்
பணிவரும்பைந்துகினீக்கிப்பாற்கட
லணிபெறவரும்பியவருக்கனமெனத்
திணரிநிலத்தியன்றதோர்நிலகமாயினுன்.

பணிவரும் - குறைகூறுதற்கரிய.

இ - ள். அரசன் மணியைமறைத்த உறையைக்கழிக்கின்ற தன்மைபோலத் தன்மேனியைமறைத்த துகிலைநீக்கி ஆண்டுப்பிறந்த மிக்கவொளியாலே பாற்கடலி லேயரும்பியவருக்கன் நிலத்திலே இயன்றதாமென்றுகூறும்படி. யொருநிலகமாயினு னென்க.

(சங0)

மலிந்தநன்மாலேகள்வண்ணப்பூந்துகி
னலிந்துமின்னகுமணிநன்பொற்பேரிழை
மெலிந்தனைன்சுமந்தெனநீக்கிமேனிலைப்
பொலிந்ததோர்கற்பகம்போலத்தோன்றினுன்.

இ - ள். அரசன் தன்மேற் கிடந்தனவற்றை நீக்கியிருந்தவன், யான் மாலையும், துகிலும், மணியும், இழையுஞ்சுமந்து மெலிந்தேனென்று அவற்றைநீக்கி மேனிற்ற லாற்பொலிந்ததொரு கற்பகமுண்டேல்அதுபோலத் தோன்றினுனென்க.

மின்னைநலிந்து நகுமணியென்க.

(சஙக)

திருந்தியகீழ்த்திசைநோக்கிச் செவ்வனே
யிருந்ததோரிடக்குரற்சிங்கம்பொங்கிமேற்

[சீவகன்றுறுவு.]

சுரிந்ததன்னுனை மயிர்துறப்பதொத்தன
னெரிந்தெழுமிளஞ்சுடரிலங்குமார்பினான்.

உனை - கழுத்தின்மயிர்.

இ - ன். ஒளிமிக்குத்தோன்றுதற்குக் காரணமான இளஞ்சுடர்போல் இலங்குமார்பினான், மயிர்களைத் திருந்தபொழுது, திருந்தின கீழ்த்திசையினைநோக்கி நேரேயிருந்ததோர் சிங்கம் தன்னுனையின் மயிரினைத் துறக்குந்தன்மையை யொத்தானென்க.

மேல் - முன்பு. முன்புபொங்கி யிடிக்குங்குரலையுடைய சிங்கமென்க. (சகஉ)

அஞ்சுடர்த்தாமரைக்கையினான்மணிக
குஞ்சிவெண் படலிகைக்குமரனீப்பது
செஞ்சுடர்க்கருங்கதிர்க்கற்றைதேறுநீர்
மஞ்சடைமதியினுட்சொரிவதொத்ததே.

இ - ன். குமரன் தாமரைபோலுங்கையினாலே நீலமணிபோலுங்குஞ்சியை வாங்கி வெள்ளித்தட்டிலையிடுகின்றதன்மை, செஞ்ஞாயிற்றிடத்துண்டாகிய கருங்கதிர்க்கற்றையை யஞ்ஞாயிறுதான்வாங்கித் தெளிந்தநீர்மையையுடைய மதியிடத்தே யிடுகின்ற தன்மைபோன்றதென்க. (சகக)

வேலைவாய்மணியிலேயூழ்த்துவிழ்ப்பதோர்
காலையாய்க்கற்பகமரத்திற்காவலன்
மாலையாகிறவழ்குஞ்சிமாற்றலிற்
சோலைவாய்ச்சுரும்பினந்தொழுதுசொன்னவே.

வேலைவாய் - துறத்தற்குரிய நல்லபொழுதின்கண்ணே.

இ - ன். தன்னுடைய நீலமணிப்போலுமிலைகளை முறைமைப்பட்டு உதிர்ப்பதொரு காலத்திடுத்துக் கற்பகமரம்போலே யரசன் மாலையில் அடிற்புகைதவழுங்குஞ்சியை வேலைவாய்க் களைதலாலே சுரும்பினன் தொழுது சிலமொழி கூறினவென்க. (சகச)

க. தங்ககிடையிலாத்திருக்கேசந்தன்னையுங்
கொங்குடைக்கோதையுங்கொய்துநீக்கினாய்
துங்கடைக்கோக்கிராமவாழும்வாழ்க்கைய
மெங்கிடையவரினியெங்குச்செல்பவே. (சகஊ)

உ. என்றனதேனினமிரங்குலண்டொடு
சென்றனவிடுக்கியசெல்வன்பொன்மயி
ரின்றொடுதொழுதனதும்மையாமென
மன்றலுண்டவைவலங்கொண்டுசென்றவே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

இ - ள். அச்சுரம்பினம், யாங்கள் நும்முடையவிடத்தை நோக்கிவாழும் உயிர் வாழ்வனை யுடையேம்; இங்ஙனமாகவும் தமக்கு ஒப்பில்லாத மயிரினையும் மாலையினையம் வாங்கிப்போக்கினாய்; இனி யெம்மையொப்பார் எங்கேபோவரென்றன; அவ்வளவிலே வண்டோடே தேனினங்கள், செல்வனுடைய பெறுதற்கரிய மயிரின வழி வீடுதற்குச்சென்றவை, மன்றலையுண்டு இன்றோடே யுறவுகைவிட்ட நம்மைத் தொழுதேம்; இது முற்பிறப்பில் யாங்கள்செய்த தீவினையாமென்றுகூற, இவனை அவை வலங்கொண்டு சென்றனவென்க.

அவையென்றது மிஞ்றுகளை. நீக்கினாய், நும்மென்பன ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (சாநக)

மேற்படுகற்பிகமாலேவெய்ந்துபொ

னேற்புடைப்படல்கையெடுத்துக்கொண்டுபோய்

நாற்கடல்கடந்தவானமோவென்றிட்டிடப்

பாற்கடற்பணிமதிபோலவீழ்ந்ததே.

இ - ள். அப்பொழுது மேலிடத்துண்டாகிய கற்பகமாலையாலே சூழ்ந்து படலிகையோடே யெடுத்துக்கொண்டுபோய் நாற்கடல்கடந்து * பாற்கடலிலே நமோவென்று சுதஞ்சணன்போகட, அக்கடலிலே அப்படலிகை மதிபோலவீழ்ந்ததென்க.

பொன் - ஈண்டு வெள்ளி.

(சாநக)

வேறு.

க. எவாவிருந்தவடிகளினாவாப்பச்சொழ்

கோவாமணிகொழித்துக்கொண்டாலேபோலுமாழ்

சாவாகிடந்தார்செவிச்சார்த்தினப்பொழுதே

மூவாவமரராய்முத்தணிந்துதோன்றுவரே.

(சாநஅ)

உ. தோளாமணிகுவித்தாற்போன்றலங்குதொல்குலத்துச்

ஞவாமணியாய்ச்சுடரவிருந்தானே

வாவார்முடிவரைவிற்றினேதுவண்டரற்றுந்

தாளாரவேத்திப்போய்த்தள்ளோரில்புகுகானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

ஏவா-சொல்லி. சாவாகிடந்தார்-உண்ணுகிடந்தான் போல நிகழ்வணர்த்திற்று.

இ - ள். துறந்தமகிழ்ச்சியால் இறைவனைத்துதித்திருந்த அடிகளுடைய பரந்தவாய்ச்சொற்கள் துணையிடாத மாணிக்கத்தைக் குற்றநீக்கிக்கொண்டாலொக்கும்; இவற்றைப் பயனின்றிச் சாவாரின்றவர்கள் மனங்கொண்டு கேட்பராயின், அப்பொழுதே தேவராய்த்தோன்றுவரென்று சுதஞ்சணன் தன்னருகுநின்றார்க்குக்கூறித் துணையிடாதமணியைக் குவித்தாற்போன்றுவிளங்குந் தன் குலத்திலுள்ளார்க்கு ஒரு

* “உவரி தன்சுணீர் தேன்சுளா - திவரும் பானெயிக்குவின் - சுவைய நீரின் வாரிக - ளளவையு மேழ வாருமே.” என மேருநந்தரபுராணத்திலும் பாற்கடலை ஐந்தாவதாகக்கூறினர்.

[சீவகன்றுறவு.]

நாயகமணியாய் விளங்கவிருந்தவனைப் பூவென்றுவண்டரற்றுந் தானே நிறையவாழ்த்
தித் தன்கோயிலிலே புக்கானென்க.

வைரத்தின் ஒளி திளைத்தென்னுஞ் செய்தெனெசசம், அரற்றுமென்னும் பிற
வீணகொண்டது; * “அம்முக கிளவியும்” என்னுஞ் சூத்திரவீதியால். (சசுசு)

புக்கான்சுதஞ்சண்ணும்பொற்றாமரைமகளிர்
தொக்காலேபோலும் நன்றேவிக்குமாஞ்சூழ்
மிக்காங்குணம்பாடியாடிமிகுதீம்பா
றொக்காடல்போற்சுதங்குணிறைந்தனலே.

இ - ள். அச்சுதஞ்சண்ணு எங்ஙனஞ் சென்றுபுக்கானென்னின், பொற்றாமரை
யிற் பலதிருச் சென்றுதொக்கருந்தாற்போலத் தேவியாதிரன்சூழச் சீவகசாமிஞானத்
தைப் பாடி ஆடிச் சென்றுபுக்கான்; அவன்புக்கபின்பு சீவகசாமிக்குச் ட சுருதஞா
னங்கள் நிறைந்தனவென்க. (சசசு)

பெற்றாவஞ்சென்றமுதலாகப்பாம்புரிபோவ்
முற்றத்துமந்துமுனிகளாயெல்லாரு
முற்றுயிர்க்குத்தீம்பால்சுரந்தோம்பியுளதது
மற்றிடுநாச்சேராமணிவிளக்குவைத்தாரே.

பற்று - பெற்றதன்மேல் நிகழுமாசை. ஆவம் - பெறுததன்மேல் நிகழுமாசை.

இ - ள். நந்தட்டனும, தோழன்மாரும், பற்றும் ஆர்வமுஞ் செற்றமுமுதலா
கிய ஏனையமுமுதையும் பாம்பு தோலுரிக்குந்தன்மைபோலே துறந்து இருடிகளாய்
உயிர்களுக்குறுக் கருணையைச்சொரிந்து பாதுகாத்து நெஞ்சிலே அஞ்ஞானஞ்
சேராத சுருதஞானத்தை வைத்தாரென்க. (சசசு)

கோமானடிசாரக்குஞ்சரங்கள்செல்வனபோற
பூமாண்டிருக்கோயிற்புங்கவன்றாள்சேர்ந்தேத்தித்
தாமாந்தசீலக்கடலாடிச்சங்கினத்துட்
மோண்வலம்புரியின்றோற்றம்போற்புக்காரே.

இ - ள். சுககரவாத்தியடி யைச்சேர யானைத்தூர்வன்செல்வனபோலத் தாவ கோ
யிலிலிருந்த ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமிகளடியைச் சேர்ந்து ஏததிச் சீலக்கடலிலேபாடிச்
சங்கினத்திலே வலம்புரி தோன்றிறைந்தோலப் பின் சீவகசாமியும் திரளும் முனிக
குழாத்தினடுவே புக்காரென்க. (சசசு)

சீவகன்றுறவுமுற்றிற்று. ௩௧, ௨௪.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வீணயியல், ௧௪.

† சுருதஞானம் அக்ஷராத்தமகம், அநக்ஷராத்தமகமென இருவகைப்படும.

சேணிகன்வரவு.

மட்டலர்வனமலர்ப்பிண்டிவாமனவ்
விட்டலர்தாமரைப்பாதம்விக்கிரு
ளட்டலர்பரிதியினளிக்கச்செல்லுநாட்
பட்டதோர்பொருளினிப்பழிச்சுகின்றதே.

இ - ள். இருளைக்கொன்று அலர்ந்த பரிதிபோல வாமனுடைய திருவடிகள் இருவினையைக்கெடுத்து அருள்பண்ணும்படி அவர்கள்வழிபட்டுச் செல்லுநாளிலே பிறந்ததொருபொருள் இனி யான்கூறுகின்றதென்று கூறினான். (சச்சு)

வேறு.

கயலினமுகளிப்பாயமுல்லையம்பொதும்பிற்காமர்
புயலினமொக்குள்வனகட்குறுமுயல்புலம்பிக்குன்றத்
தயல்வளர்கின்றவாமான் குழவியோடிரிந்துசென்றெல்
வயல்வளர்கரும்பிற்பாபுமகதநாடென்பதுண்டே.

இ - ள். கயலினம் எழுந்தபாய்கையாலே யதற்குவெருவிக் குறியமுயல் தன் னினத்தைநீங்கிக் கரும்பிற்பாயும் மகதநாடென்பதொரு நாடுண்டென்க.

பொதும்பு - குறுங்காடு. புயல் - நீர்; ஆகுபெயர். மொக்குள்போலுங் கண். இரிந்து - இரிய. குன்றத்தயலேவளர்கின்ற ஆமான் குழவியோடிரியும்படி முயல் பாயுமென்க. எனவே நிலமயக்கங் கூறினார். (சச்சு)

இரும்பிடிதழீஇயயானையிழிமதங்கலந்துசேராய்ச்
சுரும்பொடுமணிவண்டாக்குந்துகிற்கொடிமாடவீதிப்
பெருங்கடிநகரம்பேசினிராசமாகிருகமென்ப
ரருங்கடியமரர்கோமானணிநகராயொன்றே.

இ - ள். யானையின்மீதங்கலந்து சேராய் அப்பாலே சுருமபுமவண்டும்ஆரவா ரிக்குங் கொடியையுடைய மாடங்களைப்போலத்தாகிய வீதியையுடைய அந்நாட்டினக ரம் இராசமாகிருகமென்று பெயர்கூறுவர்; அதன்றன்மைபேசின், இங்கிரனகரை யொப்பதொன்றாயிருக்குமென்க. (சச்சு)

எரிமிடைந்தனையமாலையினமணிதிருவில்விசு
திருமுடியாரமார்பிழ்சேணிகனென்பநாம
மருமுடிமன்னர்குழவலரணியிண்டிவேந்தன்
நிருவடிவிறந்துசெய்வான்றிரண்முரசுறைவித்தானே.

இ - ள். மாலையினையும், முடியினையும், ஆரமார்பினையுமுடைய அந்நகரியிலர சன்பெயர் * சேணிகனென்றுகூறுவர்; அவன் அரசர்குழவிலிருந்து பிண்டிவேந்தன் நிருவடிக்குப் பூசனைசெய்தற்கு முரசுறைவித்தானென்க.

சேணிகன் - ஸ்ரேணிகமகாராசன்.

(சச்சு)

* சேணிகனை உத்தமஸ்யோதாக்களுளொருவனென்பர்.

[சேனிகன்வரவு.]

வேறு.

க. பொன்னுழியாற்புகழ்நாவழித்தாய்ந்தமெல்கோன்
மின்னர்மணிப்பூணவன்மேவிவின்காறுநாறு
முன்னோர்வகுத்தமுகவாசம்பொதிந்தவெந்நீர்
மன்னரவாய்க்கொண்டுமிழ்ந்தான்மணிமாலேவேலோன். (சசஎ)

உ. தீம்பானுரைபோற்றுகழ்வெண்பட்டிடுத்துவண்டார்
தேம்பாயசாந்தமெழுக்கல்லல் திறன்மலை
தாம்பாலதாங்கிப்புகழ்தாமரைக்குன்றமன்ன
வாம்பான்மயிர்வேயந்தயிராவணமேறினானே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

க. ஆய்ந்தமெல்கோல் - னுற்கண்ணையாய்ந்த மெல்கோல். மேவி - தின்று.
பொதிந்த வெந்நீர் - மருந்துகளிடிக் காய்ந்த துவநீர்.

உ. வண்டார்சாந்தம், தேம்பாயமலை. தேறுதலையுடையகலம். பால - பா
லின்றன்மையவாகிய வெள்ளியவற்றை. ஆம்பான்மயிர் - தாணணித்தவற்றின் பருகி
யாகிய வெள்ளிமயிர். ஐராவணமெனவே களிறும் வெள்ளிதாயிற்று.

இ - ன். அங்நனமறைவித்த பூணவனாகிய வேலோன், கோலத்தின்று காவழி
யால் நாவவழித்து வெந்நீரை யுமிழ்ந்தான்; உமிழ்ந்தபின்னர் முகவாசத்தையாய்க்
கொண்டு வெண்பட்டையுடுத்துச் சந்தனத்தைமெழுதிப் பாலவாகியகலங்கன்தாம்
மலைகள்தாம் பலதாங்கி வெண்டாமரைபூத்த குன்றையொத்த ஐராவணத்தை
யேறினானென்க (சசஅ)

வேறு.

க. எறிகுரும்பரற்றுமாலையெரிமணிச்செப்புவெள்ளம்
பொறிவரிவண்டுபாடும்பூஞ்சுண்ணிறைந்தபொற்செப்
பறிவரிதுணர்வுநாணித்தலைபனித்தஞ்சுஞ்சாந்தஞ்
செறியிரும்பவாச்செப்புத்தெண்கடற்றிறையினேரே. (சசக)

உ. வந்துதேன்மயங்கிமுகமலயச்செஞ்சாந்தமார்த்த
சந்தனச்செப்புங்கங்கைகருமராலலகையாற்றாச்
சுந்தரம்பய்தயானைத்தாமருப்பியன்ருவெண்ணெய்
பந்தரத்தலர்த்தபன்மினெனைத்துவனைத்துமாகே. (சசஇ)

க. மைபொதிருவனாவாட்கண்மல்லிகைக்கோதைநல்லார்
நெப்பொதிருஞ்சின்மன்னர்நிலம்பிறக்கிவிடபோலுங்
கொய்சுவற்புரவிமானேற்குழுமணியோடையானே
மெய்பொதிந்துயர்ந்தகோமான்வினாப்பலிசுமந்தவன்றே.

இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பொருள்களையுணருமுணர்வு நேரேயறிவரிதாய் நாணித் தலைடுங்கியஞ்சுடெப்ப் பொருளை யுள்ளேபொதிந்து உயர்ந்தகோமானென மேலேகூட்டுக; கோமான் - ஸ்ரீ வர்த்தமானசுவாமிகள். முன்பிற்சாந்து - அகற்சாந்து. தென்கடற்றிரையினுலே வந்துகரையிலேசெறிந்த பவளச்செப்பென்க. சந்தனமரத்தாற்செய்தசெப்பு. கங்கையினுடைய திதாநருமணல். அலகு - எண். சுந்தரம் - சிந்துரம். நெய்பொதி நெஞ்சு - நேயம்பொதிந்தநெஞ்சு; நேயம், நெய்யென்று விகாரமாயிற்று. நெய்பொ திருஞ்சி யென்றபாடத்திற்கு நெய் - நானம்.

இ - ள். அவன் அதனையேறிப் புறம்போந்தகாலத்தே கோமானுக்குப் பூசனை செய்தற்கு நல்லாரும், மன்னரும், ஆகாயத்துப் பண்மீன் எவ்வளவெண்ணுள அவ் வளவெண்ணுண்டாகவெடுத்த மாலயிட்ட மணிச்செப்புவெள்ளமும், சுண்ணநி றைந்த பொற்செப்பும், சாந்திட்ட பவளச்செப்பும், சந்தனமிட்ட சந்தனச்செப்பும், சிந்துரமிட்ட யானைமருப்பானியன்ற செப்பும் ஆகிய விளைப்பலிகளைப் புரவியுந் தே ரும் யானையுஞ் சுமந்தனவென்க. (சருக)

கொடிக்குழாங்குஞ்சிபிச்சக்குழாநிறைக்கோலமாலே
முடிக்குழாமுரிவானம்பாற்சொரிகின்றதொக்கும்
குடைக்குழாமிவற்றின்பாங்கர்க்குளித்ததுகுளிர்சங்கார்க்கும்
படைக்குழாம்பாரிற்செல்லும்பாற்கடல்பழித்தவன்றே.

இ - ள். அப்பொழுது கொடிக்குழாமும் குஞ்சிக்குழாமும் பிச்சக்குழாமும் வான் பாலச்சொரிகின்ற தன்மைபோலுங் கொற்றக்குடைக்குழாமும் இவற்றின் பாங்கர்க் குளித்ததாகிய படைக்குழாமும் தம்மிற்குடி, பசியநிறம்விரவிப் பாரிலே நடப்பதோர் பாற்கடலுண்டேல் அதனைப் பழித்தவென்க. (சருஉ)

களைகடல்சுவரச்செல்லுங்கண்மழைத்தொழுதுபோலு
நனைமலர்ப்பிண்டிநாதனல்லறங்கொள்ளைசாற்றிப்
புனைமுடிமன்னரீண்டிப்பொன்னெயிற்புறத்துவிட்டார்
வினையுடைத்தின்பவெள்ளம்விரும்பியவேட்கையாலே.

இ - ள். அமமன்னரீண்டி யிருவீனையைக்கெடுத்து இன்பமாகிய வெள்ளத னைவிரும்பிய வேட்கையாலே நன்றாகியவறத்தைக் கொள்ளுகொள்ளும்படி யறை வித்து எயிற்புறத்துவிட்டார்; அந்நிலைமை கடலை முக்ககச்செல்லும் மழைத்திரை யொக்குமென்க. (சருருக)

வேறு

வண்மிகுநீழப்பலிசுமந்துதான்வலங்
கொண்டுசூழ்ந்தெழுமுறையிறைஞ்சிக்கோனடி
யெண்டிசையவர்களுமருளவேததினால்
வெண்டலைப்புணரிசூழ்வேல்வேந்தலே.

இ - ள். அவர்கள்விட்டபொழுது, சேணிகள், பூப்பலியைத் தான்சுமந்து வலங் கொண்டு மனத்தாலேசூழ்ந்து இறைவனாடியை யெழுகாலிறைஞ்சி யேத்தினு னென்க.

[சேணிகன்வாவு.]

புணரினயச்சூழ்ந்தவேலியென்றது சக்கரவாளசிரியை. அதற்குவேந்தனெனவே
சேணிகனைச் சக்கரவார்த்தியென்றார். (சருசு)

வேறு.

பகல்வரைப்பவளச்செந்திப்பரிதிமுற்பட்டதேபோ
ல்கல்வினையெறிந்தகோமானினையடியொளியிறீற்றோன்ற
தகல்விசும்புறையுந்தேவரொளியவிந்திருப்பமன்னன்
முகில்கிழிமதியம்போலுமுனிக்குழாநோக்கினானே.

இ - ள். பவளம்போலுஞ்செந்தி யுதயகிரியிற் பரிதியின்முன்னர் ஒளிமழுங்
கின்றபோல இறைவன்இணையடியொளியிறீற் தேவரொளிகேதோன்றாது மழுங்கி
யிருந்தவளவல்லே மதிபோலுமுனித்திரளைச் சேணிகன் நோக்கினானென்க. (சருரு)

கண்வெறிபோகவாங்கோகழிந்தவனுருவநோக்கி
யொண்ணெறியொருவிக் கோமானொளிகிரண்டிருந்ததாங்கொல்
விண்ணெறிவழுவிவீழ்ந்தவிண்ணவனொருவன்கொல்லென்
றெண்ணெறியாதுமோராதிருந்திதுகூறினானே.

இ - ள். அங்ஙனநோக்கினசேணிகன், அவ்வுடத்தேயிருந்த கடிய தவத்தை
யுடையவனுருவைக் கண்வெறிபோகநோக்கி யிறைவொளிக் ஒள்ளியநெறியைத் தப்
பிப்போயிருந்ததோ? அன்றி யிவன்றான் விண்ணவனொருவனெனவென்று என்னு
நெறியாற் சிறிதும் அறுதியிடமாட்டாதிருந்து இம்மொழியைக் கூறினானென்க. (1)

வேறு.

விளங்கொளியிசும்புறுத்திழிந்துவிண்ணை
விளங்குநெரனத்துறந்திருப்பகண்டவம்
வளங்கெழுமுகக்குடையடி கள்வாயமொழி
துளங்கினெனைத்தொழுதினைஞ்சினனரோ.

*இ - ள். அஃது யாதெனின், விண்ணவனிழிந்து இளஞாயிறென்னும்படி
துறந்திருப்பக்கண்டேம்; இறைவன்றான் கூறியவாகமந் தப்பினனென்று சுதன்ம
ரென்னுங் கணதரநானோக்கி யவன்கூறினான்; கூறி யவனாக் கைகூப்பித் தொழுது
வணங்கினானென்க. (சருரு)

மன்னவசேண்மதிவாணில்வாழ்பவா
பொன்னியல்கற்பகப்போகபூமியா
ரென்னதுந்துறவலரிறைவன்வாய்மொழி
சொன்னவாறல்லதுபொருளுந்தோன்றுமே.

இறைவன் - ஸ்ரீவர்த்தமானசவாமிகள்.

இ - ள். அதுகேட்ட கணதரர், மன்னவ! கேட்பாயாக; தேவரும் போகபூழி
போருஞ் சிறிதந் துறவார்; இறைவனாகமங் கூறியவாறன்றி எப்பொருள்களுந்
தோன்றுவென்றாரென்க. (சௌஅ)

அழகனாக்கிடமருங்கிருந்தவாய்மலர்க்
கடிகமழ்தாமரைக்கண்ணினாலின்
வடிவமேவாய்திறந்துநாக்கும்வானவ
னெழுவறுபேரொளியுட்கத்தக்கதே.

இ - ள். அதுகேட்ட *சேணிகன், கணதரரானோக்கி, நினக்கு இடப்பக்கத்
திருந்த தாமரைக்கண்ணினாகிய இவனுடைய உட்கத்தக்கதாகிய கெடாத பே
ரொளியையுடைய வடிவமே தேவனென்று வாய்விட்டுக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால்
யான் இங்ஙனங் கூறினெனன்றானென்க. (சௌக)

சேணிகன்வரவுமுற்றிற்று. கவி, கள.

சேணிகன்வினா.

திருவினோ. கன்றமார்பிற்சீவசாமியென்பா
னுருவினோடொளியுநோக்கினொப்புமையுலகினில்லை
மருவினார்மைத்துநோக்கின்மனம்பிறிதாகிநிற்பா
ரரிதிவன்முகத்துநோக்கலழகொளியன்னவென்றான்.

இ - ள். அச்சேணிகனோக்கி, இவன் நிருமகனோடுகூடி அகன்றமார்பினை
யுடைய சீவசாமியென்கின்றவன்; இவனுக்கு அச்சத்தோடுங்கூடியபுகழைப்பார்த்
தால் உலகில் ஒப்பில்லை; அழகும், ஒளியும் நீகூறியதெய்வத்தன்மையாயேயிருந்
தும்; இவனை மருவினார்களும் இமைத்துப்பார்த்தால் அவனன்றென்று மனம்
வேறுபிழிப்பார்; ஆதலால், இவனிடத்துநோக்குதல் அரிதென்று கணதரர்கூறினா
ரென்க. (சௌக)

சீவறு

மாதவன்சரிதமுந்துறந்தவண்ணமு
மேதமின்றியம்புமினடிகளோவெனப்
போதல்புனைமுடியிறைஞ்சியேத்தினான்
காதலிற்கணந்தொழக்காவன்மன்னனே.

இ - ள். அதுகேட்டசேணிகன், சீவகசாமி முற்பவங்களிற் செய்த தவங்

* “மற்றொருநாள், சேணிகமகாராஜன் சமவசரணமடைந்து அசோகவனத்
துள் அசோகலிருட்சமுலத்து ரூபயௌவந சுபலட்சணசகிதராகித் தியானாரூடராகி
யிருந்த சீவந்தரமுனிகளைக்கண்டு அத்தியந்தரவீரஸித்தினாகிச் சுதன்மரென்னும் கண
தரனாயடைந்து, பகவானே! ஈதிருசலட்சண சகிதராகிய இந்தத் தபோதனர் யா
ரென்றுவினவ, அவரும் அருளிச்செய்வார்” என்று ஸ்ரீபுராணத்துங் கூறினர்.

[கேவலோற்பத்தி.]

களையும், ஈண்டுப் பற்றற்றுத் துறந்தசெய்திகளையும் சூற்றமின்றாக அழகனியம்புமி
னென்று அந்தக் கணதரராயிறைஞ்சியேத்தினான்; அருகிருந்த முனிகணம் இவற்
றைக் கேட்கவேண்டுங் காதலினாலே கைதொழாநிற்கவென்க.

ஓகாரம் - சிறப்புணர்த்திற்று.

(சசக)

பாட்டருங்கேவலப்பரவைமாக்கடற்
சூட்டருங்கொழுந்தினாமுகந்துமாமுனி
மோட்டருமணிமுகின்முழங்கிப்பெய்தலி
னூட்டருமறவமிர்துலகமுண்டதே.

இ - ள். புகழ்தற்கரிய கேவலஞானமென்னுங்கடலிற் சூட்டத்தையுடைய
பெறுதற்கரிய தினாயை முனியாகியமுகில் முகந்துகொண்டுநின்று அறமாகியவமிர்
தத்தைப் பெய்கையினாலே அதனை யுலகமுண்டதென்க.

எனவே, இந்தஞானத்தாலே பலபிறப்பிற்செய்த தவங்களையுணர்ந்துகூறின
ரென்றார். தவங்களைக்கூறவே யறமாயிற்று, இக்காரணங்கூறவே துறந்தவண்ண
முங் கூறினராயிற்று. மோடு - பெருமை. ஊட்டரும் - பிறரை யறிவித்தற்கரிய.)

சீவகன்றிருவினமாகயாமென
நாவகந்தழும்பநின்றேத்திநன்றரோ
காவலனாகியாக்கணங்களைகைதொழப்
பாவமில்சுத்தன்மராற்பாடப்பட்டதே.

இ - ள். அதுகேட்டு யாங்களும் பெரிதுஞ் சீவகன்பெற்ற இத்திருவினை யுடைய
யேமாகவேண்டுமென்று நாத்தழும்புறவேத்திச் சேணிகன்முதலாக முனிகணங்க
ளுந்தொழும்படி இவன்சரிதம் சுதன்மரென்னுங் கணதரராலே யிப்படிப் பாடப்பட்ட
தென்றாரென்க.

(சசக)

சேணிகன்வினாழ்நிற்று. கவி, ச.

கேவலோற்பத்தி.

முல்லைசூழ்முல்லைவேலிமுயலொடுகவரிமேயுங்
கொல்லைசூழ்முன்மத்துச்சிக்குரிசினோற்றுயர்ந்தவாறும்
வில்லுமிழந்திலங்குமேனிவிழுத்தவநங்கைமார்கள்
மல்லலங்குமார்வான்மேற்சென்றதும்வகுக்கலுற்றேன்.

முல்லையிலஞ்சுழ்ந்த குன்று.

இ - ள். குரிசில், முல்லைபடர்ந்த வேலியையுடைய கொல்லைசூழ்ந்த மலை
யுச்சியிலேநின்று தவஞ்செய்து வீடுபெற்றபடியும், தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோ
ழன்மாரும் துறக்கத்துச்சென்றபடியும் கூறுபடுத்துக் கூறுவேனென்றாரென்க. ()

வேறு.

முழுதுமுந்திரிகைப்பழச்சோலைத்தே
நொழுகிநின்றசம்பும்முயர்ச்சந்தனத்
தொழுதிக்குன்றந்துளும்பச்சென்றெய்தினான்
பழுதில்வாய்மொழிப்பண்ணவனென்பவே.

இ - ள். வாய்மொழியையுடையபண்ணவன், முந்திரிகைப்பழத்தையுடைய
சோலையிற் நெடுநொழுகிநின்றகையினாலே முழுக்கவசம்புங் குன்றிலே சென்றுசேர்ந்
தானென்க.

பண்ணவன் - சீவகசாமி. துளும்ப-ஆண்டையார் இவன் இங்ஙனந்துறத்தற்கு
வருந்த; தவத்தின்கனத்தால் இளகுதலுமாம். (சசுரு)

நணிதினெண்வினையின்னைவகண்ணிநீஇத்
துணிபவீர்த்துந் துப்பமைசிறையான்
மணியின்மேன்மணிகட்டியதொத்ததற்
கணியுமாயலர்ஞாயிறுமாயினான்.

இ - ள். அதனைச்சேர்ந்து அண்ணிதாக எண்வினையினுடையகுற்றங்களை முன்
னர்கிறுத்தி அவற்றை யற்றுப்போம்படி யறுத்திநெ லாய்மையமைந்த சிந்தையை
யுடையராய் அதன்மேனின்றபொழுது அதற்கு நீலமணியின்மேலே மாணிக்கத்தை
யழுத்திய தன்மையையொத்து ஓர் பூனுமாய் இளஞாயிறுமாயினென்க. (சசுசு)

குன்றின்வீழ்நுவிக்குரல்கோடணைச்
சென்றெலாத்திசையுஞ்சிலம்பின்மிசை
நின்றனன்னிறைவம்மினரீரென
வொன்றிநின்றதிரும்மொருபாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின்னது சிகரத்திடத்தே யெல்லாத்திசைகளிலும் அணைதலைச்
சென்று வீழ்கின்ற அருவிக்குரல், இச்சிலம்பிலே யிறை வந்துநின்றான்; அறங்கேட்
கும்படி நீர்வம்மினென்று ஒருபாலெல்லாம்அதிருமென்க

கோடு - மரக்கோடுமாம்.

(சசுஎ)

செம்பொன்பின்னியபோற்றினைக்காவலர்
வெம்புமும்மதவேழம்விலக்குவார்
தம்புனத்தெறிமாமணிசந்துபாய்ந்
தும்பர்மீனெனத்தோன்றுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றின் ஒருபாலெல்லாம், பொற்கம்பி பின்னியதுபோலும் முற்
றிய நினைக்காவலராய்நின்று வேழத்தை யோட்டுகின்றவர்கள், தம்புனத்தேநின்று
ஏறித்தமணி சந்தனமாத்தைத் தள்ளிப்போய் மீனெனத் தோன்றுகிறிர்குமென்க. ()

யானைகுங்குமமாடியருவரைத்
தேனெய்வார்சுனையுண்டுதினைத்துடன்

[கேவலோற்பத்தி.]

கானமாப்பிழுகன்றொடுநாடக

மூனமின்றிநின்றொடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், யானை குங்குமக்கொடியிலேகிடந்து பின்னர்த் தேனொழுகியநீரைச் சேரவுண்டு களித்து அக்களிப்பாலே பிடியோடுங் கன்றோடுஞ் சுழன்றுதிரியாநிற்குமென்க. (சசுக)

வரியநாகமணிச்சுடர்மல்கிய

பொருவில்பொன்முழைப்போர்ப்புலிபோதக

மரியகின்னரர்பாடவமர்ந்துதம்

முருவந்தோன்றவுறங்குமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மணியினதொளிநிறைந்த வரிகளை யுடையவாகிய பாம்பும், புலிகளோடே யானைக்கன்றுகளும் பெறுதற்கரிய கின்ன ராகள் அமர்ந்து பாடுதலாலே யதுகேட்டு மணியினதொளியிலே தம்வடிவுதோன்றக் கிடந்து உறங்காநிற்குமென்க.

இவை இருடி களிருத்தலிற் நீங்குசெய்யாவாயின.

(சஎ0)

பழுத்ததீம்பலவின் கனிவாழையின்

விழுக்குலைக்கனிமாங்கனிவீழ்ந்தவை

தொழித்துமந்த் துணங்கையயர்ந்துதே

னழிக்குமஞ்சுனையாடுமொர்பாலெலாம்.

இ - ள். அக்குன்றினொருபாலெல்லாம், மந்திகள் முப்பழம்வீழ்ந்தவற்றைத் தின்று ஆரவாரித்துத் துணங்கையாடிப் பின்னர்த் தேனாகிய வெள்ளஞ் சென்ற ழிக்குஞ்சுனையிலே யாடுமென்க. (சஎக)

வேறு.

ஊரிசிலம்பதனினுச்சிநாட்டியபொனசெய்கந்தி

னொளியொடுகடாவெம்பியிருத்தெழுகனலிவட்டந

தெளிகடல்சுழிவதொத்துத்தீயுமிழ்தங்கணன்கும்

விளிவருங்குரையஞானவேழமேற்கொண்டுநின்றான்.

ஞாயிற்றினதுவட்டங் கடலைச் சுவற்பபண்ணூர் தன்மையையொத்து ஒளியோடே விளங்கும்படி கோபித்துத் தீயைச்சொரியுந்திங்கள்.

இ - ள். அவன், முற்கூறியனவெல்லாஞ்செறிந்த சிலம்பினுச்சியிலே ஞானமாகியவேழத்தையேறி நாட்டின கந்துபோலே திங்கணன்கும் நின்றானென்க.

குரைய - அசை. சித்திராமுதலிய நான்குதிங்களையுங் கூறினார். (சஎஉ)

க. பார்க்கடல்பருகிமேகம்பாப்பினம்பதைப்பமின்னி

வார்ப்பிணிமுரசினூர்த்துமல்கபகவிடித்துவான

நீர்த்திரள் பளிக்குத்தூணிசொரிந்திடநின்றவென்றான்
மூர்த்தியாய்முனிவரேத்துமுனிக்களிந்நோபகோமான். (சஎங்)

உ. திங்கணைக்கையுநீங்கத்திசைச்செல்வார்மடிந்துதேங்கொள்
பங்கயப்பகைவந்தென்னப்பனிவரையுருவிவீசு
மங்குல்குழவாடைக்கொல்கான்வெள்ளிடைவதித்துமாதோ
விங்குநான்காய்திங்களின்னுயிரோம்பினானே. (சஎச)

ங. வழமலர்நெடுங்கணருமைந்தரும்வரவுபார்த்தாங்
கடிமலர்பரவவேறியாசமிர்தரித்திற்கொள்வான்
கடிமலர்க்கமலத்தன்னையினைமறித்துக்கொள்ளான்
முடிதவக்கடலைநீந்தியின்னமுற்றினானே.

இவையென்றுமொருதொடர்.

க. மூர்த்தியாய் - தவவேடமுடையனாய்

உ. அவையென்றுசுட்டிற்று, முற்கூறிய திங்கணைக்காகிய காரையுங்கூடதினா
யும். மடிந்து - செய்தெனச்சம் பிறவினைகொண்டது தேங்கொள்பங்கயப்பகை-
அத்தேசங்களிலேகொண்டபனி. இங்குதல் - தங்குதல்.

இ - ள். அங்ஙனநின்றகோமான், வானிடத்து மேகம் பாரிடத்துக்கடலைப்பரு
கிப் பாப்புத்திரள் பதைக்கும்படியின்னி யார்த்து இடித்து நீர்த்திரளைப் பளிக்குக்
கோல் கிடக்குந்துணி யதனைச்சொரியுமாறுபோலச்சொரிய அத்திங்கணைக்குநின்ற
அவையும்போனபின்பு, பனிக்காலம்வந்ததாசு, பனிமாசைத்தடவிவரும் வாடைக்
கொல்கானாய் வெளியிலே நான்காகியதிங்களும் உணவொழிந்து தங்கி யிங்ஙனம்
ஆறுகாலங்களையும் வென்றான்; அவ்வளவிலே தேவிமாரும், நந்தட்டனும், தோழன்
மாரும் அவன் சரியைகொள்ளவரும் வரவினைநோக்கி யவ்வரையிலேயேறி யவன்
*சரியைகோடற்கு அடிமலர்களைப்பரவ, அவனுமஅதனையெல்லாங் கொள்ளானாய்
வேண்டாவென்று கையினைமறித்து அதிலே சிறிதுகைக்கொண்டு ஓர்யாண்டாக
உணவொழிந்துதங்கின இன்னுயிரைப் பாதுகாத்தான்; அவன் அங்ஙனம் தவக்கடலை
நீந்திப் பின்னர் வீடுபெறுதற்குக் காரணமான அத்தவத்தை யிங்ஙனமுடித்தா
னென்க.

முடித்தல் - வீடுபெறுதல் அது முடிந்தபடி மேற்கூறுகின்றார். (சஎரு)

ஒளிறுதோளுனம்பாய்மாவின்னுயிரோம்பலோடைக்
களிறுநற்சின்தைகாலா ள்கருணையாங்கவசஞ்சீலம்
வெளிநில்லாள்விளங்குசெம்பொன்வட்டமெய்ப்பொருள்களாகப்
பிளிறுசெய்கருமத்தெவ்வர்பெருமதினமுற்றினானே.

வெளிறு - குற்றம்.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானமே விளங்குந்தேராக இனியவுயிரைப் பாதுகாத்தலே
மாவாகச் சன்மார்க்கமதியே களிறாகக் கருணையே காலாளாகச் சீலமே தனக்காம்

* சரியைகோடல் - பிணைக்கொள்ளுதல்.

[கேவலோற்பத்தி.]

உடம்புக்கீடாக மெய்ப்பொருள்களே வாளுந் கேடகமுமாகக்கொண்டு ஆரவாரத்தைச் செய்யும் இருவினையாகியபகைவர் பெரியமதிலை உணர்த்தானென்க. (சஎசு)

உறக்கெனுமோடையானே யூணைனுமுருவத்திண்டேர்
மறப்பெனுமபுரவிவெள்ளம்வந்தடைபிணிசெய்காலாட்
டிறப்படப்பண்ணிப்பொல்லாசசிந்தனைவாயில்போந்து
சுறக்கடலனையதானே துளங்கப்போர்செய்ததன்றே.

இ - ன். அப்பொழுது, அக்கருமத்தெவ்வுருடைய கடலினையதானே, உறக்க மென்னும் யானையினையும், உணவென்னும் உட்குதையுடைய தேரின்னையும், மறவியென்னும் புரவியெள்ளத்தினையும், வளியும் பித்தும் ஐயும் வந்தடைதலைச்செய்யும் பிணிகளாகிய காலாள்னையும் கூறுபடவணிந்து அசுப்பரிணமமென்கின்ற வாயிலை விட்டுப் பேரந்து நடுங்கும்படி போர்செய்ததென்க. (சஎஎ)

தெளிவறுத்தெழுவர்பட்டாரீரெண்மார்தினைத்துவீழ்ந்தார்
களிறுகாலுதைப்பவெண்மர்கவிழ்ந்தனர்களத்தினுள்ளே
பிளிறிவிழ்பேடிபெண்ணையறுவகைத்துவர்ப்பும்பேசி
னளிபடுகின்றையென்னுமாழிவாய்விழ்ந்தவன்றே.

இ - ன். அப்போர்க்களத்திலே அக்கருமத்தெவ்வர்படையிலே எழுவர் கலங்கிப்பட்டார்; பதினறுவர் பொருதுவீழ்ந்தார்; சண்மார்க்கமதியென்னுங்களிறு காலாலுதைப்ப எண்மர் கவிழ்ந்தார்; அப்பொழுது கூப்பிட்டுவீழ்கின்ற நடிஞ்சகவேதமும், திரீவேதமும், அறுவகைத்துவர்ப்புஞ் சொல்லிற் றண்ணளியையுடைய சிந்தனையென்னும் சக்கரத்தின்வாயிலே பட்டனவென்க.

*எழுவரென்றது: அந்தானுபந்திக்குரோதம், அந்தானுபந்திமானம், அந்தானுபந்திமாயை, அந்தானுபந்திலோபம், மித்தியாத்துவம், சம்மியக்கமித்தியாத்துவம், சம்மியத்துவம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே கற்பிளப்புப்போல்வதூஉம், கற்றுண்போல்வதூஉம், வெதிர்வேர்முடங்கல்போல்வதூஉம், உலோமூக்கிப்பற்றின கிட்டம்போல்வதூஉம், சேறுபோல்வதூஉம், சேறுநீரும் கலந்தாற்போல்வதூஉம், மண்டியின்மேற்றெளிந்த நீர்போல்வதூஉமென்றுகொள்ளப்படும். “மலைகிலனே மணவீர்க்கீற்றிவைவெருளிக் குவமமாஞ் - சிலையென்பு திமிசுத்துண் செங்கொழுந்து பெருமிதக்கா-முலைமாயை முதிர்வெதிர்போர்த் தகர்மருப்பு நார்விடைநீர் - உலையுசவு நீர்மஞ்சட் கிவினீ ருலோபக்கே.” அந்தானுபந்திக்குரோதமுதலாகச் சஞ்சுவலனலோபமிறுதியாகக்கிடந்த இப்பதினறுகஷாயமும் விரித்துக்கொள்க. இவை உவமைகாட்டினபடி. ஈரெண்மராவார்: “இருகதி நாற்சாதி யீராநு பூர்வி - வெயில்வீளக்கு நின்ற னுனுக்ல் பொதுவுடம்பு - நித்தாதி மூன்றோ டிவைபதினா றென்றுகாப்ப - ரொப்பொருளுங் கண்டுணர்ந்தோ ரீணடு” அவற்றுள், இருகதியாவன: நரககதி, விலங்குகதி. நாற்சாதியாவன: ஏகேந்திரியசாதி, துவீந்திரிய

* இந்தக்கருமங்களினிலக்கணமும், இவற்றின்பெயர்க்காரணமும், இவற்றிற்கு உரிய உவமைகளும் கருமஸ்வரூபம் என்னுமநூலிற் பரக்கக்காணலாம்.

சாதி, திரீந்திரியசாதி, சதுரீந்திரியசாதி. ஈரானுபூர்வியாவன: நரககத்தியாபுபூர்வி, திரியக்கத்தியாபுபூர்வி. வெயிலென்றது, ஆதபநாமகருமத்தை. விளக்கென்றது, உத்தியோதநாமகருமத்தை. நிற்பலென்றது, தாவரநாமகருமத்தை. நுணுகலென்றது, சூக்குமநாமகருமத்தை. பொதுவுடம்பென்றது, சாதாரணசரீரத்தை. அஃது ஒருயிர்க்குடம்பாய்நின்றே பலஉயிர்க்கும் உடம்பாதல்; அவை கடுகுமூலம், கற்றாழைமுதலியன; கிணுவைமுதலாகக் கொம்புநட்டாலாவனவுமாம். நித்தாத்மூன்றாவன: நித்திராநித்தினாயும், பிரசலாப்பிரசலையும், தியானக்கிரந்தியுமாம். அவற்றுள், நித்திராநித்தினாயாவது-உறக்கத்தின்மேலுறக்கம். பிரசலாப்பிரசலையாவது-துளக்கத்தின்மேற்றுளக்கம். தியானக்கிரந்தியாவது - கணவிய்செய்தது நணவிலரியாமை. என்மொன்றது: அப்பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், அப்பிரத்தியாக்கியானமானம், அப்பிரத்தியாக்கியானமாயை, அப்பிரத்தியாக்கியானலோபம், பிரத்தியாக்கியானக்குரோதம், பிரத்தியாக்கியானமானம், பிரத்தியாக்கியானமாயை, பிரத்தியாக்கியானலோபம் என்பனவற்றை. இவைமுறையே நிலம்பிளந்தாற்போல்வதுஉம், எலும்புபோல்வதுஉம், தகர்க்கோடுபோல்வதுஉம், உசவுபோல்வதுஉம், முண்பிறைப்புபோல்வதுஉம், திமிசுத்தாண்போல்வதுஉம், வாளின்வாய்நார்போல்வதுஉம், நீராமஞ்சள்போல்வதுஉமென்றுகொள்ளப்படும். பேடியாவது - நடிச்சுவேதம். பெண்ணையாவது - திரீவேதம். அறுவகைத் துவர்ப்பாவன: ஆசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுருச்சை, எனவவை. அவற்றுள், ஆசியமென்பது - சிரித்தல். இரதியென்பது-வேண்டதல். அரதியென்பது-வேண்டாமை. சோகமென்பது-அசைவு. பயமென்பது-அச்சம். சுருச்சையென்பது-அருவருப்பு. பிளிறுதல்-அரற்றுதல். ()

மயக்கப்போர்மன்னன்மக்கண் மந்திரியவரும்வீழ
விப்பபுறுவேதவில்லாய்வேட்கையம்பெடுத்திடெய்யக்
கலக்கமிலசுபமென்னுங்குந்தத்தாற்கண்பெய்யம்மாரி
விலக்கித்திண்வெறுப்புவாளால்வினாந்துயிரவனையுண்டூர்.

மயக்கம் - மோகநீயம். முன்பு பட்டவர்களெல்லாம் அவனுடையமக்களும், மந்திரிகளும். அசுபமாவது - தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீராயிருக்கும் இவ்வுடம்பென்றுகருதின கருத்து.

இ - ள். மன்னனுடைய மக்களும், மந்திரியாகியவரும் பட்டுவீழ்கையினாலே, பின்பு, அம்மன்னன், புருடவேதமென்கின்ற வில்லின்வாயிலே தாகமோகமென்கின்ற அம்புகளைத்தொடுத்தெய்ய, அந்தவப்புமாரியைக் கலக்கமில்லாத அசுபமென்னுங்குந்தத்தாலேவிலக்கி உடம்புவெறுத்தலாகிய வாளாலே வினாந்து அவனை யுயிரையுண்டானென்க. (சஎக)

கரும்பெறிகழகைபோன்றுங்கதலிகைப்போழ்கன்போன்று
மரும்பொறிப்பகைவர்தம்மையுறுப்பறத்துணித்துயிர்ந்து
மருந்தெறிபினியைக்கொல்லுமருத்துவன்போன்றுமாதோ
வீருந்தெறிந்தெறியுமூவர்மேற்படையியற்றினுனே.

இ - ள். அவன் பின்னர் ஐம்பொறியாகியபகைவரைக் கழகைபோலேதுணித்தும், போழ்கன்போலேயிர்ந்தும், நிலைபெற்றிருந்துகொன்று, பின்னர் மருந்தினையெறி

[கேவலோற்பத்தி.]

யும் பிணியைக்கொல்லும் மருத்துவனையொத்து ஐயும் பித்தும் வளியுமாகிய மூவர் மேலே படையை நிகழ்த்தினானென்க.

மருந்தெறி - மருந்தாலேகொல்லுமென்றுமாம்.

(சஅ0)

செழுமலராவிரீங்குமெல்லையிற்செறிந்துகாயங்
கழுமியவுதிரம்போலவிமைப்பினுட்கரந்துநீங்கக்
கொழுமலர்க்குவனைக்கண்ணிக்கூற்றுயிருண்பதேபோல்
விழுமியபெதவ்வர்வாணஸ்வீழ்ந்துகவெம்பினேனே.

செழுமலர் - வளமைமிக்க.

இ - ள். அங்ஙனம் படையைநிகழ்த்தி அவளையும்வென்றவன், உடம்பிலே செறிந்து கோத்திருக்குமுதிரம் உயிர்போங்காலத்து ஒருமாத்தினாயிற் கரந்துபோ மாறுபோல இருவினையுந் தன்னிடத்தினின்றும் கரந்துபோம்படியாக உயிர்களைக் கூற்றுவனுண்டாற்போல அவ்விருவினைத் தெவ்வருயிர் குறைந்துகெட வுண்டா னென்க.

(சஅக)

குரோதனேமானம்மாயன்கூர்ப்புடையுலோபனென்பார்
விரோதித்துவிரலிற்சுட்டிவெருவரத்தாக்கவீர
விரோதனையம்பிற்தொன்றானித்தைநீள்பசுலைப்பேரோர்
விராகெனும்வேலின்விழுவெருண்டனவரும்விழ்ந்தார்.

இ - ள். குரோதன்முதலிய நால்வரும் பின்னர் மாறுபட்டு விரலாலேசுட்டிக் காட்டிப் போர்செய்ய, வீரன், விரோதனையென்னுமப்பாலே கொன்றான்; பின்னர் நித்திரையும், பிரசுலையென்னும் பேருடையோர்தாக்க, அவரை விராகமென்னும் வேலாலே பொருதான்; அவரும் பட்டாரென்க.

நால்வரென்றது-சஞ்சுவலனக்குரோதம், சஞ்சுவலனமானம், சஞ்சுவலனமாயை, சஞ்சுவலனலோபம் என்பனவற்றை. அவை முறையே நீர்க்கீற்றுப்போல்வதும் செங்கொழுந்து போல்வது உம், விடைநீர்போல்வது உம், துகிலினீர்போல்வது உ மென்றுகொள்ளப்படும். விரோதனை-செறிப்பு. விராகமென்பது விராகமாயிற்று. ()

புணரிபோற்சிறுபுன்கேள்விப்படையொடுபுகைந்துபொங்கி
புணர்வொடுகாட்சிபேறென்றிடையுறுகோக்களேற்று
ரிணரெரிமுழக்கமன்னசுக்கிலத்தியானமென்னும்
கணையெறிந்துகைப்பவிழ்ந்துகாற்படைகுழப்பட்டார்.

கடல்போலப் பெரிய சிறிய புல்லியகேள்வியையுடையபடையென்றது - நெறியல்லாநெறியொழுஞ்சமயங்களை.

இ - ள். உணர்வொடு காட்சிபேறென்று சொல்லப்பட்டு மறுபடையாகவருமா சர் புகைந்துபொங்கிப் படையோடேவந்து பொருதார்; அவர் கணத்தையுடைய நெருப்பினது முழக்கம்போன்ற சுக்கிலத்தியானமென்னு மம்புபட்டுத் தஞ்சையிலே வீழ்ந்து, அவர் காலாட்டை குழந்துகிடக்கப் பட்டாரென்க.

உணர்வென்றது - மதிஞானுவரணீயம், சுருதஞானுவரணீயம், அவதிஞானுவரணீயம், மனப்பரியயஞானுவரணீயம், கேவலஞானுவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், மதிஞானுவரணீயம் - சுவபாவபுத்தியைமறைப்பது. சுருதஞானுவரணீயம் - சுருதஞானத்தை மறைப்பது. அவதிஞானுவரணீயம் - அத்திகதமான பரிஞானத்தைமறைப்பது; அஃதாவது தன்னுடைய முற்பிறப்பையறியுமறிவைமறைப்பது. மனப்பரியயஞானுவரணீயம் - மனப்பரியயஞானத்தைமறைப்பது; என்பது தன்னுடைய முற்பிறப்பையும், பிறருடைய முற்பிறப்பையும்றியுமறிவை மறைப்பது. கேவலஞானுவரணீயம் - திரிகாலஞானத்தையுமறைப்பது. காட்சியென்றது - சக்ருதரிசனுவரணீயம் - அசக்ருதரிசனுவரணீயம், அவதிதரிசனுவரணீயம், கேவலதரிசனுவரணீயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், சக்ருதரிசனுவரணீயமென்பது - கண்ணுறியுமறிவுக்குமுன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அசக்ருதரிசனுவரணீயமென்பது - கண்ணுழிந்த நான்கிந்திரியங்களினுமறியுமறிவுக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. அவதிதரிசனுவரணீயமென்பது - அவதிஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியை மறைப்பது. கேவலதரிசனுவரணீயமென்பது - கேவலஞானத்துக்கு முன்காணுங்காட்சியைமறைப்பது. பேறென்றது - தானந்தராயம், இலாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம் என்பனவற்றை. அவற்றுள், தானந்தராயமாவது - கொடையினைவிலக்குவது. இலாபாந்தராயமாவது - இலாபத்தை இடையிலேவிலக்குவது. போகாந்தராயமாவது - துய்த்தற்குரிய போகங்களை விலக்குவது. உபபோகாந்தராயமாவது - அனுபவிக்கும் பொருள்களை விலக்குவது. வீரியாந்தராயமாவது - வீரியத்தைவிலக்குவது. காற்படையாவன: பரிசேந்திரியம், நயநேந்திரியம் முதலாயின.

(சஅங)

காதிப்போர்மன்னர்வீழக்கணையெரிசிதறிவெய்யோ
 னேதியவகையினொன்றியுலகுச்சிமுனைத்ததேபோல்
 வீதிபோயுலகமுன்றும்விழுங்கியிட்டலோகதங்கி
 யாதியந்தகன்றநான்மைக்கொடியெடுத்திறைமைகொண்டான்.

இ - ள். அங்ஙனம் போர்செய்யும் உபாதியாகிய மன்னர்-பட்டுவீழும்படி கணையாகியநெருப்பைத் தூவிக்கொன்று, பின்னர் ஆகமத்திலோதியகூற்றிலே பொருங்கி, வெய்யோன், உலகுச்சியிலேமுனைத்ததன்மைபோலப் பரக்கப்போய் உலகமூன்றையும்விழுங்கி அலோகத்தையும் விழுங்கிப் பின்னர் ஆதியுமந்தமுமகன்ற நான்கு கூறுகிய வெற்றிக்கொடியையெடுத்து இறைவனுத்தன்மைமையைக் கொண்டானென்க.

அந்நான்காவன: அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம் எனவிலை.

(சஅச)

பசும்பொனினுலகிற்றேவர்பயிர்வளைமுரசுமார்ப்ப
 வசும்புசேர்களிறுதிண்டேரலைமணிப்புரவிவேங்கை
 விசும்பியங்கரியோடாளிவிடைமயிலன்னநாக
 நயந்தவைபிறவுமூர்ந்துநாதன்றாள்கோயில்கொண்டார்.

பயிர்வளை - அழைக்கின்றசங்கு.

இ - ள். தேவர்கள், களிமுறுதலியவாகணங்களையும், விரும்பின பிறவற்றையுமேறி வளையுமுரசுமார்ப்பவந்து நாதனுடையதானைக் கோயிலாகக் கொண்டாரென்க.

(சஅரு)

[மணியரும்பதம்.]

ஈறுமலர்மாலேசார்த்தம்பருஉத்துளித்துவலைன்னீர்க்
கறைமுகில்சொரியக்காய்பொற்கற்பகமாலையேந்திச்
சிறகுறப்பரப்பியன்னம்பறப்பனபோலவிண்டி
நிறைகடல்விஞ்சைவேந்தர்நீணிலமன்னர்சேர்ந்தார்.

இ - ள். விஞ்சைவேந்தர், கற்பகமாலையேந்தி அன்னம்பறப்பனபோலப்
பறந்துவந்து ஈண்டித் தானைச்சேர்ந்தார்; பின்னர் நீணிலத்துமன்னர், மாலையேந்
திக் கரியமுகில் பருந்துளியோடுகூடியதுவலையைச் சொரியுமாறுபோலே சந்தனத்
தையுடைய பனிநீரைச்சொரியும்படி நிறைகடல்போல்வந்து தானைச்சேர்ந்தா
ரென்க. (சஅசு)

விண்ணியங்கருக்கல்விழ்ந்துமீனிலங்கொள்வதேபோன்
மண்ணெலாம்பைம்பொன்மாரிமலர்மழைசொரிந்துவாழ்த்தி
யெண்ணிலாதொழில்கடோற்றியிந்திரர்மருளவாழ்க்
கலன்முழுதுடம்பிறறேன்றிச்சுதஞ்சணன்களிப்புற்றனே.

இ - ள். அருக்கன்விழம்பி மருளாநிற்க, விசம்பிலே யியங்குமீன்கள் நிலத்தே
குவிந்தாற்போல மண்ணிலுள்ளார் குவிந்து மலர்மழைசொரிந்து மருளாநிற்க, இந்
திரர் பொன்மாரியைச்சொரிந்து வாழ்த்தித் தொழில்கள்தோற்றி மருளாநிற்கச் சுதஞ்
சணன், உடம்புமுழுதிலும் கண்டோன்றி யாழ்க் களிப்புற்றனென்க.

தொழில்கடோற்றி - மகிழ்ச்சியாற் கூத்துமுதலியதொழில்கடோற்றி. (சஅசு)

குளித்தெழுவைமுத்தத்தொத்தெரிகொண்டமின்ன
வளித்துலகோம்புமாலையகன்குடைகவித்ததாங்கு
வளிப்பொரவுளருந்திங்கட்கதிரெனக்கவரிபொங்கத்
தொடுத்துவில்லுமிழுஞ்செம்பொனசுனஞ்சேர்ந்ததன்றே.

எரியுமாணிக்கமாலையாலே தம்மொளிமறைந்து பின்னரும் எழும்வைவரத்தையு
ம் முத்தத்தொத்தையுங்கொண்டு குடைமின்னக் கவித்தது.

இ - ள். அப்பொழுது காற்று ஒன்றோடொன்று பொரும்படி யுளருங்கவரி
நிங்கட்கதிரெனப் பொங்காநிற்க ஆசனஞ் சேர்ந்தது; அவ்வளவிலே யுலகையளித்
தொம்புங்குடை வந்து கவித்ததென்க. (சஅஅ)

நேவலோற்பந்திழற்றிற்று, கவி, ௨௫.

மணியருட்பதம்.

மணியுமிழ்திருக்கேசம்வானவரகிற்புகையும்
பிரியவிழ்ந்தகற்பகமும்பெயர்ந்தோடக்கமழுமாற்
றுணியருவினையெறிந்தாற்கதுநாற்றஞ்சொல்லலா
மணிதிசுழரசுவாவதன்சடாஞ்சாற்றாதோ.

துணியருவினை - நீக்குதற்கரியகென்று துணிந்தவினை.

இ - ள். அரசவாவை அதன்கடாமே அரசவாவென்று சாற்றுகோ? அது போல வீனையைக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதாம் நாற்றமாகியவதனைக் கேகந் தானே புகையுங் கற்பகப்பூவுங் கெட்டுப்போம்படி கமழ்ந்து கூறாநிற்கும்; ஆதலால் நமக்கும் அதன்நன்மை சொல்லாமென்றாரென்க (சஅக)

முழங்குதிருமணிமுறுவன்முருக்கிதழ்கொடிப்பவளத்
தழங்குரல்வாய்தளையவிழ்ந்தமந்தாரந்தவநாறும்
விழுங்கல்சூழ்வினைவெறுத்தாந்ததுநீற்றமறியலாம்
வழங்குபொன்வளவளரும்பைக்கண்மாவூனாயாதோ.

முத்துப்போலும் முறுவலையுடைய வாய்; முருக்கிதையும், பவளத்தையும் போன்றவாய்; தழங்கு குரலையுடைய வாய்.

இ - ள். மேருவிலே வளருநாவியை அதனிடத்துவழங்குநாற்றந்தானே நாவியென்று கூறாதோ? அதுபோல வீரத்தையுடைத்தாய்ச் சூழ்ந்த வீனையை வெறுத்துக்கெடுத்தாற்கு இயல்பாகவுளதானாற்றமாகிய வதனை வாய்தானே பிணியவிழ்ந்த மந்தாரங் கெட நாதிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை யறிந்து கூறலாமென்றாரென்க. (சகஉ)

உறுப்பெலாமொளியுமிழ்ந்துணர்வரிதாயிருகடருங்
குறைத்தடுக்கிக்குவித்ததோர்குன்றேபோன்றிலங்குமால்
வெறுத்திருவினையுதிர்ந்தாற்குவண்ணம்விளம்பலாங்
கறுப்பொழிந்தகனையெரிவாய்க்காரிரும்பேகரியன்றே.

இ - ள். இருவீனையைவெறுத்துக் கெடுத்தாற்கு இயல்பாக உளதாநிறமாகிய வதனை உறுப்பெல்லாம், ஒளியைக்கான்று, எரியின்வாய்க்கிடந்து தன்கறுப்புத்தீர்ந்த இரும்பே சான்நன்றேவென்று குன்றுபோன்றுவ்ளங்கிக் கூறாநிற்கும்; ஆதலால், நமக்கும் அதன்நன்மை கூறலாமென்றாரென்க.

இருகடரென்றது ஈண்டு ஞாயிற்றையும், நெருப்பையுமாம். இம்மூன்றுகவியுந் தேவர் மகிழ்ச்சியாலே யெடுத்துக்காட்டுவமையான் உலகிற்கறிவித்தார். (சகக)

வேறு.

வானோரேர்த்துமலர்மாரிவண்ணச்சாந்தம்பூஞ்சுண்ணங்
காணர்மலரின் கமழ்தாமங்கறையார் முகிலினிறங்காட்டிந்
தேனாபுகைகளிவையெல்லாந்திகைப்பத்திசைக்கண்மணநாறி
யானாகமமுந்திருவடிப்போதமரர்முடிமேலணிந்தாரே.

பூ - பொலிவு. கறை - கறுப்பு. முகிலினிறத்தைத் தாங் காட்டிக்கொள்ளும் புகைகள்.

இ - ள். வானோரேந்துகின்ற பூமழை, சாந்தம், சுண்ணம், புகைகள், பின் டித்தாமமாகியவிலையெல்லாங்கெட இயல்பாகியமணம் திசைகளெங்குந்தோன்றி அமையாவாய் நாறுந் திருவடித்தாமரையைத் தேவர் முடிமேலே அணிந்தாரென்க.()

[மணியநம்பதம்.]

வேறு.

சுறவுக்கொழிக்கடவுளொடுகொலற்றொலைத்தோயெம்
பிறவியறுகென்றுபிறசின்தையிலராகி
நறவமலர்வேய்ந்துநிறஞ்சாந்துநிலமெழுதித்
துறவுநெறிக்கடவுளடிதூமமொடுதொழுதார்.

இ - ள். விஞ்சையர், வேறோர்சின்தையிலராய் வேய்ந்து மெழுகி, காமனெடு
காலனைக்கெடுத்தோய்! எம்பிறவி யறுவதாகவென்றுகூறி, அவனடியைத் தூமத்
தோடே தொழுதாரென்க. (சகக)

க. பாலனையசின்தைகடரப்பட்டர்செய்காதி
நாலுமுடனையரிந்துநான்மைவரம்பாகிக்
காலமொருமுன்முடனையுணர்ந்தகடவுள்
கோலமலர்ச்சேவடிகள்கொண்டதொழுதும்யாம். (சககச)

உ. முழங்குகடனெற்றிமுளைத்தெழுந்தகடரேபோ
லமுங்கல்வினையலறநிமிர்ந்தாங்குலகமுன்றும்
விழுங்கியுமிழாதுகுணம்வித்தியிருந்தோய்நின்
னிழுங்கில்குணச்சேவடிகளேத்தித்தொழுதும்யாம். (சககடு)

கூ. ஏத்தரியபல்குலாங்கட்கெல்லேவரம்பாகி
நீத்தவருளிர்திரனைநின்றுதொழுதமரர்
நாத்தழும்பவேத்தித்தவநங்கையவர்நண்ணித்
தோத்திரங்குளோதித்துகண்மாயதுணிக்கின்றார்.

இவைமுன்றுமொருதொடர்.

க. காதிரான்காவன: சக்குதரிசனாவரணீயமுதலியன. அவை “புணரிபோல்”
என்னுங்கலியிற்குறப்பட்டன. நான்மையாவன: அநந்தஞானம்; அநந்ததரிசனம்,
அநந்தலீரியம், அநந்தசகம்.

உ. அழுங்கல் - இரக்கம். நிமிர்ந்தோடுகையினாலே அவ்விடத்து உலகமுன்
றியையுணர்ந்து பின்னர் அந்நிலைங்காதே குணத்தை வித்தியிருந்தோய். இழுக்
கில்குணம்; இழுங்கு - விகாரம்; இழுங்கு - நீங்குதலுமாம்.

கூ. எல்லேவரம்பாகி - சிறுவரம்பன்றிப் பெருவரம்பாய். நீத்தவருள் - பெருக்
கத்தையுடையவருள். இந்திரன் - முனீந்திரன். ஏத்தி - ஏத்துகையினாலே. இது
பிறவின்கொண்டது.

இ - ள். அமரர், சுக்கிலத்தியானத்தையுடைய சிந்தை விளங்குகையினாலே
அரிந்து வரம்பாய் உணர்ந்த கடவுளே! நின்னடிகளை யுட்கொண்டு யாமுத் தொழுவே
மென்றும், சுடர்போலிருந்தோய்! நின்னடிகளை யாமுத் தொழுவேமென்றும் கூறி
இந்திரனைத்தொழுது ஏத்துகையினாலே, தேவியராய்த் துறந்தவர்களும்நண்ணி
ஒதித் துகளாகியவழக்கைத் துணியாநின்றாரென்க. (சககச)

வேறு.

க. செய்தவனேவினைசேருமதற்கெனு
மையமின்றாயல்தாமமாமேலடி
மொய்ம்மலர் தாய்முனியா துவணங்குது
மெய்யுலகிற்குவிளம்பியவேந்தே. (சகூஎ)

உ. நல்லனவேயெனநாடியோர்புடை
யல்லனவேயுறையென்றபுன்னைதர்க்கள்
பல்வினைக்கும்முலைத்தாய்பயந்தாரவர்
சொல்லுவநீசுகதாவுரையாயே. (சகூஅ)

கூ. மதியறியாக்குணத்தோனடிவாழ்த்தி
நிதியுறையோனிறைந்தார்நிசரில்லாத
துதியுறையாதொழுதார்மலர்சிந்தா
விதியறியும்படிவினைமாதோ.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

க. என்னும் - சிறிதும்.

உ. நல்லபொருள்களையென்றாய்ந்து ஒருகூற்றிலே நினைவாகிய பொருள்
களையே சாற்றுகின்றபுல்லறிவினையுடைய பரசமயிகள், பல்வினைகளையும் வளர்த்தற்
குச் செவிலித்தாயை யுண்டாக்கிவிட்டார். என்றது - அவர்கூறிய ஆகமங்களிலே
இருவினைகளுக்குமாறு கூறிற்றிலரென்றதாம்.

கூ. மதியறியாக்குணத்தோன் - மதிஞானத்தான் அறியவொண்ணாக் குணத்
தோன். நிதியுறையோலே பரமாகமங்கள் கேள்வியானிறைந்த தேவியர். ஒப்பி
லாத் தோத்திரம்.

இ - ள். அங்குனத்துணிக்கின்றதேவியர், மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு விளம்
பிய வேந்தே! சுகதா! வினையைச்செய்தவன் சிறிதும் ஐயமின்றாய் என்வினையை
மடைவன்; அவற்றிற்குப் புன்னாதர்கள் செவிலியைப்பயந்தார்; அதுகேட்டற்கு யாங்
கள் நின்னடியை வணங்குகின்றோம்; அவர்கூறுவனவற்றை நீயுரையாயென்று குணத்
தோனடியை வாழ்த்தி அறைந்து சிந்தி இருவினையைத் தாங்களறியும்படி யவனைத்
தொழுதாரென்க. (சகூக)

வேறு.

திவினைக்குழவிசெற்றமெனும்பெயர்ச்செவிலிகையுள்
விவினையின்றிக்காமமுலையுண்டுவளர்ந்துவிங்கித்
தாவினையின்றிவெந்நோய்க்கடிகளுட்டவழுமென்ற
கோவினையன்றியெந்நாக்கோதையர்க்கூறலுண்டே.

வீயினையின்றி - கெடுகின்றதொழிலின்றி; ஒழிதவின்றியென்பாருமுளர். தாவி
னையின்றி - குதித்துப்போய்வினையின்றி. கோதையர் - கோதாசிய பொருளையுடைய
யவா.

[பரிநிர்வாணம்.]

இ - ள். அவற்றுள், அவன் நீவினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், தீவினையாகியகுழவி செற்றமென்னுஞ் செவிலிகையிலேயிருந்து காமமாகிய முலையையுண்டு வளர்ந்து வீங்கி வீவினையின்றி நோய்க்கதிகளிலே தவமுமென்று கூறிய இக்கோவையன்றிப் பயனில்பொருளைக்கூறியவர்களை எந்நாக் கொண்டாடுதலின் மென்று புகழ்ந்தாரென்க. (100)

நல்வினைக்குழவிநன்னீர்த்தயாவெனுஞ்செவிலிநாளும்
புல்லுக்கொண்டெடுப்பப்பொம்மென்மணிமுலைகவர்ந்துவிங்கிச்
செல்லுமாற்றேவர்கோவாயெனுமிருள்கழிந்தசொல்லா
லல்லிமேனடந்தகோவையச்சத்துணிங்கினோமே.

இ - ள். பின்னர் அவன் நல்வினையின்றன்மை கூறக்கேட்டதேவியர், கோவோ! நல்வினையாகியகுழவி அருளென்னுஞ்செவிலி தழுவிக்கொண்டெடுப்ப, அவன்முலையையுண்டுவீங்கியிந்திரனாய்ச் செல்லாநிற்குமென்றுகூறிய இருணங்கினசொல்லாலே அச்சநீங்கினோமென்றாரென்க.

இக்கவியிரண்டுங் கொண்டுகூட்டென்றுளன்க.

(100க)

வேறு.

மணியினுக்கொளியகமலர்க்குமல்கிய
வணியமையங்குளிர்வாசமல்லதூஉந்
துணியிமிலேற்றினுக்கொதுகாஞ்செல்வநின்
னினைமலர்ச்சேவடிக்கொடுத்தவென்பவே.

மணியென்றது - மணியுயிரை; அது வீடுபெற்றவுயிராம். அழகமைந்த அகமலரென்றது - ஈங்களுடைய இதயகமலங்களை. இமிலேறென்றது-அறத்தினை; தருமத்திற்கு அது வடிவாகவின்.

இ - ள். அத்தேவியர், பின்னருஞ் செல்வனே! நின்சேவடிகள் மணிக்கு ஒளியைக்கொடுத்தன; எம்முடைய அகப்பூவிற்கு வாசத்தைக் கொடுத்தன; அன்றியுந் தருமத்திற்கு இருப்பிடத்தைக் கொடுத்தனவென்று புகழாநிற்பரென்க. (100உ)

மணியரும்பதமுற்றிற்று, கவி, கசு.

பரிநிர்வாணம்.

இகலிருண்முழுமுதலுணியவீண்நீர்ப்
பகல்கமந்தெழுதரும்பரிதியன்னநின்
னிகலிருமனாமலரளித்தசேவடி.
தொகலருங்கருவினைதுணிக்குறொக்கமே.

தன்னோடு மாறுபடுகின்ற இருளாகிய பெரிய வடிவுதுணியும்படி. ஒளியைச்சுமந்து கடலிலேதோன்றும் ஞாயிற்றையொத்தனவாய் இருவினையோடிகலும்படி.

இ - ள். அவர், பின்னரும் பழவ்வினையுக்கும்வான் நின்னடியென்று புழங்
தாரென்க. (௫௦௩)

வேறு.

மீன்றயங்குதிங்கண்முகநெடுங்கண்மெல்லியலார்
தேன்றயங்குசெந்நாவிற்சின்மென்கிளிக்கிளவி
வான்றயங்குவாமன்குணம்பாடவாழியரோ
கான்றயங்குநிலலாகருவினைகாற்பெய்தனவே.

இ - ள். மீன்றரன்குள்ளே கிடந்தசையுந் திங்கள்போலும் முகத்தையும்;
கண்ணையுமுடைய தேவியர், தந்நாவிற்றினவியாலே வாமன்குணத்தைப்பாட, அவர்
தீவினைகள் அசைந்து நில்லாவாய்க் காட்டின்கண்ணே யோடினவென்க.

வானிலுள்ளாரும்சையும் வாமன்குணம்.

(௫௦௪)

வேறு.

மதியம்பொழிதிங்கதிர்கள்பருகியலரம்பல்
பொதியவிழந்துதேன்றுளிப்பபோன்றுபொருவில்லார்
விதியிற்களித்தாரறிவன்விழக்குணங்களைத்தித்
துதியிற்றொழுதார்துளங்குமுள்ளமதுநீத்தார்.

இ - ள். அங்ஙனம் தீவினைகெடுதலின், அவ்வொப்பில்லாத தேவியர், அத்தீவி
னையாற் றுளங்குமுள்ளமாகியவது நீங்கப்பட்டாராய்ப் பின்னர் மதியின்கதிரைப்
பருகி யலர்ந்தவாம்பல் மிகவிரிந்து தேனைத்துளிக்குமாறுபோன்று, அவன்கூற்றினைக்
கேட்டுக் களித்தார்; களித்து அறிவன்குணங்களையேத்தித் துதிகளோடே யவனைத்
தொழுதாரென்க. (௫௦௫)

ஆர்ந்தகுணச்செல்வனடித்தாமரைகளேத்திச்
சேர்ந்துதவவீரர்திசைசிலம்பத்துதியோதித்
தூர்ந்தவிருடுணிக்குஞ்சுடர்தொழுதருளுகென்றார்
கூர்ந்தமிழ்தமாரியெனக்கொற்றவனுஞ்சொன்னான்.

இ - ள். அங்ஙனம் அவனடிகளையேத்தி எல்லாருங்கூடித் துதிகளையோதித்
தொழுது நெடுங்காலமாய்ச் செறிந்தவிருநையுக்குஞ்சுடரை யெமக்கு அருளிச்செய்
யாயென்றார்; அவனும் அதனை யருளிச்செய்தானென்க.

சுடர் - பரமாகமம். அவன்சொன்னபடி மேற்கூறுகின்றார்.

(௫௦௬)

வேறு.

இன்பமற்றென்னும்பேரானெழுந்தபுற்கற்றைநீற்றித்
துன்பத்தைச்சுரக்குநான்குகதியெனுந்தொழுவிற்சேர்ந்து
நின்றபற்றார்வநீக்கிரிமலன்பாதஞ்சேரி
னன்புவிற்றுண்டுபோகிச்சிவகதியடையலாமே.

2 மற்று - அசை.

[பரிநிர்வாணம்.]

இ-ள். இன்பமாகிய பெரிய பசு, நான்குகதிகாகிய பெரிய தொழுவிலே தோன்றிக் கற்றைதீற்றப்பட்டுத் துன்பமாகிய பாலைச் சுரக்கும்; அதனிடத்துநின்ற பற்றையும், ஆர்வத்தையுநீக்கி மலமற்றவன்றிருவழகனை அறிவுடையோர் சேர்வராயின், அன்பைக்கொடுத்து அத்திருவழகனைத் தியானித்துப்போய் வீட்டிலகை அடைவார்களென்று கூறினானென்க.

எழுந்தபுற்கற்றை - மனவெழுச்சியாகிய புற்கற்றை.

(இ0௭)

வாட்கையம்மைந்தராயும்வனமுலைமகளிராயும்

வேட்கையைமிகுத்துவித்திப்பிறவிநோய்வினைத்துவியாத்

தேட்கையிற்கொண்டதொக்குநிச்சநோய்ச்செழ்ந்புன்றோற்

பூட்கையைமுனியின்வாமன்பொன்னடிதொழுமினென்றான்.

தேனைக் கைக்குள்ளே பிடித்திருந்த தன்மையையொக்கும் புன்றோல்; இஃது ஆகுபெயரால் உடம்பாயிற்று; நாடோறுந் தாகமுமோகமுமாகிய நோயினையுஞ் செற்றத்தினையும் மேற்கோளினையுமுடைய புன்றோல்.

இ - ள். அங்ஙனங்கூறி, நீர் ஆசையைமிகுத்து விதைத்து வாளைக் கையிலே யுடைய அழகிய மைந்தராயும் மகளிராயும்வரும் பிறவிநோயை வினைத்து வீந்துபோகாதே கொண்டதொக்கும் புன்றோலை முனிவீராயின், வாமனடியைக் கைதொழுமினென்று கூறினானென்க.

. வியாது - விகாரம்.

(இ0௮)

வேறு.

க. தன்னுயிர்தான்பரிந்தோம்புமாறுபோன்

மன்னுயிர்வைகலுமோம்பிவாழுமே

லின்னுயிர்க்கிறைவனையின்பமூர்த்தியாய்ப்

பொன்னுயிராய்ப்பிறந்துயர்ந்துபோகுமே.

(இ0௯)

உ. நெருப்புயிர்க்காகிநோய்செய்யினிச்சமு

முருப்புயிரிருவினையுதைப்பவீழ்ந்தபின்

புரிப்புரிக்கொண்டுபோய்ப்பொதிந்துசுட்டிட

விருப்புயிராகிவெந்தெரியுள்வீழுமே.

(இ௧0)

கூ. மழைக்குரலுருமுவாவோதமாக்கடற்

பிழைத்ததோருமணிபெற்றதொக்குமாற்

குழைத்தலைப்பிண்டியான்குளிக்கொணல்வழற்

தழைத்தலைச்சந்தனப்பொதும்பர்சார்ந்ததே.

(இ௧௧)

சு. மல்குபூங்கற்பகமரத்தினீழலா

னல்குவானொருவனைநயந்துநாடுமோ

பில்குபூம்பிண்டியானமிர்துண்டார்பிறர்

செல்வங்கண்டதற்குவாச்சிந்தைசெய்யுமோ.

(இ௧௨)

டு. மணியுயிர்பொன்னுயிர்மாண்டவெள்ளியி
னணியுயிர்செம்புயிரிரும்புபோலவாம்
பிணியுயிரிறுதியாப்பேசினேனினித்
துணிமினமெனத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்த்தினார்.

இவையைந்துமொருதொடர்.

க. இறைவன் - சக்கரவர்த்தி. இன்பமூர்த்தி - சுகரூபி பொன்னுயிராய்-
அருகந்தாவத்தையாய்.

உ. உயிர்களுக்கு வெம்மையுண்டாக்கி நோய்செய்யின், உருப்பையுயிர்க்கின்ற
அப்பெரிய தீவினை நோயிடத்தே தன்னுக்கையினாலே, அந்தநோய் புரிமேற்கட்டி
இறுகப்பொதிந்த சுட வீழ்ந்தபின்பு தீவினைதோய்ந்தவுயிராய்ப்போய் நரகத்துக்கு
ள்ளே வெந்துவீழும்.

ங. உருமுக்குரலையுடைய மழைபெய்கின்ற உவாக்கடல். இச்சந்தனப்பொ
தும்பரிலே பிண்டியானறஞ் சார்ந்ததனை நீர்பெற்றதன்மை கடலிலேவீழ்ந்த மணி
யைப் பெற்றதொக்கும்.

ச. கற்பகத்தினிழுவிடத்தேதவருவான் வேரோர் உபகாரியைத்தேடான்; அது
போல இறைவனறங்கேட்டோர்சினதை பிறர்செல்வத்தைக்கண்டு அதற்கு அவாச்
செய்யாது.

டு. மணியுயிர் - வீடுபெற்றவுயிர். பொன்னுயிர் - தேவருயிர். வெள்ளியு
யிர் - மக்களுயிர். செம்புயிர் - மக்களிற் கீழாயினருயிரும், விலங்கினுயிரும். இரு
ம்புபோலவாம்பிணியுயிர் - நரகருயிர்.

இ-ள். அவன் அங்ஙனங் கூறிப் பின்னரும் ஒருவன் தன்னுயிர்க்காக்குமா
றுபோலப் பலவுயிராயுங் காப்பானாயின், இறைவனாய் மூர்த்தியாய்ப் பொன்னுயி
ராய் விசும்பின்கணியங்கி வீடுபெறும்; அங்ஙனம் செய்யாது நோய்செய்யின் நரகத்
தேவீழும்; அங்ஙனம் வீழாதபடி நீயிர் ஈண்டு அறம்பெற்றதன்மை கடலின்கண்ணே
வீழ்ந்த மணியைப்பெற்றதொக்கும்; அவ்வறங்கேட்டோர்சினதை அவாச்செய்யாது;
யானுமக்கு இங்ஙனம் பிணியுயிரீராகப்பேசினேன்; இனி அவ்வறத்தைத் துணிவீரா
கவென்றுகூற, அதுகேட்டு அவருமிறைஞ்சித் தொழுது ஏத்தினாரென்க. (ருகங்)

விண்ணின்மேன்மலாமழைபொழியவிற்குப்பிற

றெண்ணிலாத்திருமதிசொரியத்தேமலா

மண்ணின்மேன்மழைதிர்நடப்பதொத்ததே

யண்ணலாருலாய்நிமிர்ந்தளித்தவண்ணமே.

திசைகள்பரந்தமண்.

இ-ள். அத்தலைவன் அருளின்கண் மிக்கு உலாய் உலகிடத்துயினை *அளித்த
தன்மை, இளஞாயிறு பூமழைபொழிய மதிநிலாச்சொரியத்திரியுந்தன்மையை யொ
த்ததென்க.

* இதனை ஸ்ரீலீகாரமென்பர்.

[பரிநிர்வாணம்.]

என்றதனாற்பயன்: இளரூயிறு இருனைக்கெடுத்து உலகையளித்தாற்போல, இவனும் மக்கள்மனத்திருனைக்கெடுத்துத் துறக்கக்கதிரைப் பரப்புகின்றானென்பதாம். மதி - முக்குடை. பொழியச் சொரியத் திரிவதோர்ரூயிறு - இப்பொருளுவமை.(1)

வேறு.

பான்மிடையமிர்தம்போன்றுபருகலாம்பயத்தவாகி
வானிடைமுழக்கிற்கூறிவாலறவமுதமுட்டித்
தேனுடைமலர்கள்கிநதித்திசைதொழச்சென்றபின்னாட்
டானுடையுலகங்கொள்ளச்சாமிநாள்சார்ந்ததன்றே.

கூறுபாடுநெருங்கின அமிர்தம்போன்றென்றது - கேட்போருணர்விற்கும், அவர் நிற்கின்ற நிலைக்குமேற்பக் கூறுபாடுடைய அறங்களென்றற்கு. வாலிதாய் எல்லாருமறியப்படுகின்ற வறம். தானுடையுலகம் - தான் முன்புசெய்த தவத்தாலே தனக்காகிய வீடு.

இ - ள். சாமி, அங்ஙனம் பருகலாம்பயத்தவாய் அறியும் அமிர்தத்தைக் கூறியுட்டி யெல்லாருந்தொழும்படி நடந்த பிற்காலத்தே, வீட்டுலகத்தை அவன் கொள்ளும்படியாக நாள்சேர்ந்ததென்க.

என்றது - வீடுபெறக் கற்பித்தகாலம் வந்ததென்றவாறும். (ருகடு)

உழவித்தியுறுநுகொள்வார்கொண்டியப்போகல்வேண்டித்
தொழுவித்தியறத்தைவைத்துத்துள்ள்கிமிலேறுசேர்ந்த
குழவித்தண்டிங்குள்ளன்னவிருக்கையனுகிக்கோமான்
விழவித்தாய்விடுபெற்றான்விளங்கிநால்வினையும்வென்றே.

இ - ள். அக்கோமான், உழவுத்தொழிலைப்பரப்பி யதன்பயனைக் கொள்ளவல்லார்கொண்டு பிறவியைத் தப்பப்போகலைத் தான்விரும்பிச் சமவசரணத்தே அறத்தை யுண்டாக்கிவைத்து வைகாசிப்பிறைபோன்ற பல்லியங்காசனத்தையுடையனாய் விளங்கி விழவுக்குக்காரணமாய் நால்வினையையும்வென்று வீடுபெற்றானென்க.

உழவு - வழிபாடு. ஏறுசேர்ந்ததிங்கள் - இடபவிராசியைச்சேர்ந்த திங்கள். நால்வினையாவன: பின்புநின்ற சேதநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என வவை. (ருகசு)

துந்துபிகறங்கவார்த்துத்துகிற்கொடிநுடங்கவேந்தி
யந்தரம்விளங்கவெங்குமணிகழார்ந்சுரரீணடி
வந்துபொன்மாரிசிந்திமலர்மழைசொரிந்துசாநதும்
கெந்தநாகிலுங்கூட்டிக்கிளர்முடியுறுத்தினாரே.

இ - ள். அப்பொழுது, தேவர், ஈண்டி வாச்சியமொலிக்கவார்த்து நுடங்கக் கொடியையேந்தி ஆகாயமெங்கும்விளங்க ஊடிகளையேறிவந்து சிந்திச் சொரிந்து சாந்தையும் அகிற்புகையையுஞ்சேர்த்தி வணங்கினாரென்க. (ருகஎ)

முனைத்தெழுபரிதிமொய்கொண்முழங்கழற்குளித்ததேபோ,
றினைத்தெழுக்கொடிகள்செந்திதிருமணியுடம்புதுங்க
வினைத்தபின்விண்ணுமண்ணுமங்கலம்வகையிற்செய்து
வனைப்பொலிகடவினாத்தவலங்கொண்டெடந்தவன்றே.

இ - ள். எழுகின்றரூயிறு மிக்கநெருப்பிலே முழுகினாற்போலச் செந்திக்
கொடிகள் திருமேனியைவிழுங்கும்படி யதனைவினைத்தபின்பு, விண்ணிலுள்ளோரும்,
மண்ணிலுள்ளோரும் பரிநிர்வானமென்னும் கல்யாணத்தை விதியினாற்செய்து சங்
காற்பொலிந்த கடல்போலவார்த்து வலஞ்செய்து போனாரென்க. (ருகஅ)

கேவலமடந்தையென்னுங்கேழ்கிளர்நெடியவாட்கட்
பூவலர்முல்லைக்கண்ணிப்பொன்னொருபாகமாகக்
காவலன்றொருக்கண்ணிமையாதுபுல்லி
மூவுலகுச்சியின்பக்கடலினுண்முழ்கினுனே.

இ - ள். கண்ணினையும், கண்ணியையுமுடைய கேவலஞானமென்னும் பொன்
ஒருபாகமாகக் காவலன் தானொருபாகமாகப் புல்லி யுச்சியிலேயிருந்து இன்பக்கட
லிலே அழந்தினுனென்க. (ருகக)

பிரிதலும்பிணியுழப்புஞ்சாதலும்பிறப்புமில்லா
வரிவையைப்புல்லியம்பொனணிகிளர்மாடத்தின்றேன்
சொரிமதுமாலேசாந்தங்குருகுமஞ்சண்ணந்தேம்பாய்
விரிபுகைவிளக்குவினனோரேந்தமற்றுறையுமன்றே.

இ - ள். விண்ணோர் மாலேமுதலியவற்றை மாடங்களிலே யேந்த நீங்குதல்
முதலியன வில்லாத அரிவையைப்பருகி யுறையுமென்க. (ருஉ௦)

பரிநிர்வாணமுற்றிற்று. கவி, கஅ.

தேவிமார்தோற்றுயர்வு.

வல்லவன்வடித்தவேல்போன்மலர்ந்துநீண்டகன்றவாட்கண்
மெல்லவேயுறவியோம்பியொதுங்கியுமிருந்துநின்று
முல்லையஞ்சுட்டிவேயின்முரிந்துபோதுசுப்பினில்லார்
மல்லற்குன்றேந்தியன்னமாதவமுற்றினாரே.

இ - ள். அவன் அங்ஙனமுறகின்றகாலத்தே, நல்லார், தங்கண்ணலே ஏழும்
பிற்கும் ஒரேதம்வாராமற் பாதுகாத்து நடந்தும், இருந்தும், நின்றும் மலையெடுத்தாற்
போன்ற மாதவத்தை முடித்தாரென்க. (ருஉ௧)

* வேறு.

சூழ்பொற்பாவையைச்சூழ்ந்துபுல்லிய
காழகப்பச்சைபோன்றுகண்டெறு

[தேவிமாரீநோர்ஹயர்வு.]

மாழைநோக்கினார்மேனிமாசுகொண்
டேழைப்பெண்பிறப்பிடியச்சிந்தித்தார்.

மாழை - இளமை.

இ - ள். அந்நோக்கினார், நன்றென்றுசூழ்ந்த பொற்பாவையைச் சூழ்ந்ததழு
விய கருஞ்சேற்றையுடைய தோல்போன்று முன்பு தங்கண்டெறுமேனியெல்லாம்
மாசுகொண்டு பெண்பிறப்புக்கெடுப்படி தியானித்தாரென்க. (௫௨௨)

ஆசையார்வமோடையமின்றியே
யோசைபோயுலகுண்ணோற்றபி
னேசுபெண்ணெழித்திந்திரர்களாய்த்
தூயஞானமாய்த்துறக்கமெய்தினார்.

ஆர்வம் - இரதிகன்மம். ஐயமின்றியென்றது - தரிசனவிசுத்தியைக்கூறிற்று.

இ - ள். ஆசையும், பற்றும், ஐயமுமின்றிப் போய்ப் புகழையுடைய தேவருல
கிலுள்ளவற்றை துகரும்படி நோற்றின்பு பொல்லாதென்றுகூறும் பெண்பிறப்பைக்
கைவிட்டு இந்திரர்களாய் ஞானம்பெற்றுச் சுவர்க்கத்தை யெய்தினாரென்க. (௫௨௩)

காமவல்லிகள்கலந்துபுல்லிய
பூமென்கற்பகப்பொன்மரங்கள்போற்
றாமவார்சூழ்ந்நையலாமுலை
யேமமாகியவின்பப்பெய்தினார்.

இ - ள். அங்ஙனமெய்தினவர், வல்லிதழுவிய கற்பகமரம்போலே தெய்வ
மகளிர்முகக்கத்தைப் பெற்றாரென்க.

இங்ஙனமுயங்கித் தாமெய்தியசெல்வத்தை வியந்துகூறுதலின், அஃது ஊட
லையும், புலவியையும் வினாத்ததென்பர் மேல். (௫௨௪)

கலவியாகியகாமத்தின்பயன்
புலவியாதலாற்பொன்னங்கொம்பனா
ருலவுகணமலநூடற்செவ்வீனோக்
கிலைகொள்பூணிணுரிதயம்போழ்ந்ததே.

இ - ள். கலவியாலுண்டாகிய காமத்தின்பயன் புலவியாதலால் அப்புல
வியை மேல்வினாத்தற்கு அவர்தேவியர் ஊடிப்பார்த்தநோக்கு அவர்நெஞ்சினை வருத்
தியதென்க. (௫௨௫)

பூவினுள்ளவன்புகுந்துமுள்ளத்தா,
ணுவிற்பெண்பெயர்நவிறநிளீரெனக்
காவிக்கண்கடையிடுக்காற்றசிலம்
பாவித்தார்த்தனவம்மென்குஞ்சியே.

இ - ன். அப்பொழுது, அவர், துமழுள்ளத்தே திருமகளிருந்தான்; நாமகன்யும் வாக்காற்கூறினீரென்று புலவியனைத்துக் கண்ணருகினோக்குதலாலே குஞ்சியிலே சிலம்பார்த்தனவென்க.

ஆவித்த - வாய்விட்டு.

(௫௨௬)

நெஞ்சினேரிழைவருந்துமென்றுபூங்
குஞ்சியேற்றதுகுறிக்கொணீயெனப்
பஞ்சின்மெல்லடிபாவைபூறுதா
லஞ்சினூர்க்கதோர்தவறதாருமே.

இ - ன். அங்கனம் ஆர்த்தலைப்பெற்றவர்கள், பாவாய்! பூறுதால்! நின்னடி மார்பிலேபட்டாற் பூனூலே அவை வருந்துமென்று குஞ்சியிலேற்றது; அத்தன்மையைக் கருதுவாயென்றுகூறி, பின்னரும், தவறுபிறக்குமென்று அஞ்சினூர்சிலர்க்குத் தவறாதுவது பிறந்தேவ்மொயிருந்ததென்றுகூறி அவர்புலவியைத் தீர்த்தா ரென்க.

(௫௨௭)

க. தவளைக்கிண்கிணரித்தாமஞ்சேர்த்தியுங்
சுவளைக்கண்மலர்கோலம்வாழ்த்தியு
மவளைக்கண்டகண்ணிமைக்குமோவெனாத்
திவளததேமலர்க்கண்ணிசேர்த்தியும்.

(௫௨௮)

உ. பன்மணிக்கதிர்ப்பரவையேமலை
மின்னணிந்துகத்திருத்திவெம்முலைப்
பொன்னணிநதுபூஞ்சுண்ணந்தைவர
நன்மணிக்கொழியிரண்டுநக்கவே.

(௫௨௯)

ங. செய்தநீர்மையார்செயப்பட்டார்கடா
மெய்தியாவையும்முணர்கவென்பபோன்
மையவாங்குமுன்மடந்தைகுண்டல
ரையநின்றெலாநாணநக்கவே.

இவைமூன்றுமொருதொடர்.

தவளைவாயையுடைய சதங்கைமலை. சுவளைக்கண்மலர் நன்மணிக்கொழியிரண் டையு நக்கவென்றது - ஊடறீர்ந்து கூட்டந்தருதற்கு மலர்ந்து நோக்கினனோக்கை, திவள - அசைய. பொன் - அணிகலம். செய்தநீர்மையார்தாம் யாவையுமெய்திச் செயப்பட்டார்களென்பபோல்நக்கவென்றது-முற்பிறப்பிற் பிறநாமதியாமற் செய்த தன்மையையுடையவர்கடாம் இப்பிறப்பிற் றம்மைவந்து அவை யெய்துகையினாலே இப்பொழுது பிறரற் பாராமற் செயப்பட்டார்களென்கூறுவனபோலக் குண்டல நக்கவென்றவாறு. இது தற்குறிப்பேற்றம். தம்மையொழிந்தனவெல்லாம் இங்ங னனகாதேநின்று நாணநீர்க் கையாநிற்கத் தாம் நக்கவென்க; என்றது - தேவிமார் முற்பவத்திற் பின்னையார் முடியில்மிதித்த வினைப்பயத்தாற் றுங்களும் இப்பவத்து மிதியுண்டாரென்றவாறு.

இ - ன். கண்மலர்நக்க, அதனை யுணர்ந்தவர்கள்தாங் டுகோலத்தைவாழ்த்தியுஞ்

[தேவிமாரீநோற்றுயர்வு.]

சேர்த்தியுஞ் சேர்த்தியுந் திருத்தியும் முலையிலே பொன்னையுஞ் சுண்ணத்தையு மணிந்தும் இவனைக் கண்டகண் இமைக்குமோவெலக்கூறித் தைவர அதனைக்கண்டு மடந்தைகுண்டலம் நக்கவென்க.

* இவனையென்றும், மடந்தையென்றும் ஒருமையாற்கூறினானும், * “ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் - வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.” என்னும் பொருளியல் வழுவமைதியாற் பன்மைகூற்றென்றுணர்க. (ருக0)

க. செல்வக்கிண்கிணிரிலம்பத்தேன்சொரி
முல்லைக்கண்ணிகள்சிந்தமொய்நலம்
புல்லிப்பூண்டதார்புரளமேகலை
யல்குல்லாய்திறந்தாவித்தார்த்தவே. (ருகக)

உ. இலங்குகொம்பனார்காமமென்னும்பேர்
கலந்தகள்ளினைக்கைசெய்தையென
மலர்ந்துவாய்வைத்தார்புரளமொளவளத்தே
நலங்கொள்சாயலார்நடுங்கிநையவே.

‘இவையிரண்டுமொருதொடர்.

பூண்டமேகலையென்க. மணிகொள்வள்ளத்து நலங்கொள் காமமென்னும் பேர் கலந்த கள்ளினை வாய்வைத்தாரென்றது - முத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட தமது வாயாகிய வட்டிலிலேயிருந்து நன்மைகொண்ட வேட்கையென்னும் பெயர்கூடின கள்ளை அவர்கள் வாயிடத்தேவைத்தார்கொன்றவாறு. என்றது - இருதிறத்தோ ரும் அதர்பானம்பண்ணினமை கூறிற்று. கள்ளுப்போலே யெயிற்றுநீர் மகிழ்ச்சி கொடுத்தலிற் கள்ளென்றார். மலர்ந்து - மகிழ்ந்து.

இ - ள். அவர்கள் தந்தேவியரை அங்ஙனங்கைசெய்து மலர்ந்து ஐயென, கொம்பனாகிய சாயலார் நடுங்கிநையும்படி யவர்மொய்நலத்தைப்புல்லி வாய் வைத்தார்; அப்பொழுது கண்ணிகள்சிந்தத் தார்புரளக் கிண்கிணிரிலம்ப மேகலை வாய்விட்டார்த்தனவென்க.

ஆவித்துத் தேன்சொரி கண்ணி. தேவர்க்கு இமையாமைநோக்கியிருந்து இன்ப நுகர்தலேயன்றி மக்களைப்போலத் தொழிலோடுகூடி இன்பநுகர்தலுமுளதென்பது இதனைப்பெற்றும். (ருகஉ)

வெம்மைகொண்டதேனமிர்தமெல்லவே
யம்மையஞ்சொலாராரவுண்டவர்
தம்மைததாமகிழ்ந்துறையவித்தலைச்.
செம்மைமாதவர்க்குற்றசெப்புலாம்.

வெம்மை - வேண்டிதல். தேன் - இனிமை. அம்மை - அமைதி.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உஅ.

இ - ன். அங்ஙனம்புணர்ந்தபின்பு அத்தேவியர் மெல்ல அமுதத்தையாரா
நிற்க, அத்தேவரும் அதனையுண்டு தம்மைத்தாமகிழந்துறையாநிற்க, இவ்விடத்து நந்
தட்டற்கும், தோழர்க்கும்பிறந்த செய்கை கூறுவேமென்றாரென்க. (௫௩௩)

தேவிமாரீநோற்றுயர்வுமுற்றிற்று. கவி, கக.

நந்தட்டன்தோழன் மாரீநோற்றுயர்வு.

நார்கண் கூடியநகைவெண்டிங்கன்போற்
காளோநந்தனுந்தோழன்மாரீகளு
நாளுநாளினுநடுங்குநற்றவந்
தாளினீட்டினுந் தம்மைத்தாம்பெற்றார்.

இ - ன். நந்தட்டனும், தோழன்மாரும் நாடோறுந் தன்னிடத்தே கலைகள்
வந்துகூடிய மதிபோலே, நாடோறும் நாடோறும் முயற்சியாலே நற்றவத்தைக் கண்
டார்நடுங்கும்படி யீட்டினார்; ஈட்டி ஐம்பொறியையுந் தம்வசமாக்கினாரென்க. (௫௩௪)

பாவனைமரீ இப்பட்டினியொடின்
திவினைகழுஉந்தீர்த்தன்வந்தியாப்
பூவுண்வண்டனகொட்டிப்புண்ணியர்
நாவின்வேட்கையுநஞ்சினஞ்சினார்.

இ - ன். அப்புண்ணியர் பட்டினிகளோடே * சோடசபாவனைகளைமருவி எழுந்

* சோடசபாவனைகளாவன: (க) தரிசனவிசுத்தி, (உ) விநயசம்பந்நதை, (௩) சீலவ்ரதைஷ்வந்தீசாரம், (௪) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகம், (௫) சம்வேகம், (௬) சக்திதஸ்தியாகம், (௭) சக்திதஸ்தபஸ், (௮) ஸாதுஸமாதி, (௯) வையாவிருத்தியம், (௧0) அருகத்பக்தி, (௧௧) ஆசாரியபக்தி, (௧௨) பருகருதபக்தி, (௧௩) பிரவசனபக்தி, (௧௪) ஆவசியகாபிரிஹாணி, (௧௫) மார்க்கப்பிரபாவனை, (௧௬) பிரவசனவத்வைதவம் என்பன. அவற்றுள், (க) தரிசனவிசுத்தியாவது - பகவத் அருகத் பரமேசுவரோபதிஷ்டமாகிய மோகூதமார்க்கத்துச் சங்காதிகளினிற் தெளிதல். (உ) விநயசம்பந்நதையாவது - குருக்கள் முதலாயினோள் சக்காரம்பண்ணுதலில் ஆதரமுடைமை. (௩) சீலவ்ரதைஷ்வந்தீசாரமாவது - அகிம்ஸாதி விரதங்களுள்ளும், தத்விரத ரக்ஷணர்த்தமாகிய குரோதாதி நிவர்த்தி முதலாகிய சீலவிரதங்களுள்ளும் பழுதின்றி ஒருகுதல். (௪) அபீக்ஷணஞ்ஞானேபயோகமாவது - ஈத்துவஞானத்தினை நித்தியமும் அப்பியசுத்தல். (௫) சம்வேகமாவது - தருமத்திலும், தருமபலத்திலும் பிரீதியுடைமை. (௬) சக்திதஸ்தியாகமாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் சற்பாத்திரங்களுள், ஆகாரதானம், அபயதானம், ஞானதானம் பண்ணுதல். (௭) சக்திதஸ்தபஸாவது - தன்சக்திக்குத் தக்கவண்ணம் இந்திரியங்களும், மனமும் தன்வசமாதற்பொருட்டுக் காயக்கிலேசம் பண்ணுதல். (௮) ஸாதுஸமாகியாவது - தபோதனர்க்கு யாதானும் ஒருகாரணத்தினால் தவத்தினுக்கு விரோதம் வந்தால் அதனைத் தீர்த்துத் தவத்திலே நிறுத்துதல். (௯) வையாவிருத்தியமாவது - சம்மியக்தரிசுநிஞ்ஞனங்கனையுடைய ஜனங்கட்குத் துக்கம்வந்தால் அதனைத் தீர்த்தல். (௧0) அருகத்பக்தியாவது - அருகத்பரமேசுவரருள் எழுகின்றபக்தி. (௧௧) ஆசாரியபக்தியாவது ஆசாரியராயினுர்கண் எழுகின்றபக்தி. * (௧௨) பருகருதபக்தியாவது-பருகருதராகிய

[நந்தீட்டன் தோழன்மாரீநோற்றுயர்வு.]

திருந்து இறைவனைவணங்கிப் பின்னர் உயிரைப்பாதுகாத்துத் தவஞ்செய்தற்குக்கருதிய மனக்கொப்பினுலே பூவையுண்கின்ற வண்டையொத்த நாவினுக்கொண்டவுணவையும் பின்னர் நஞ்சுபோலவஞ்சிக் கைவிட்டாரென்க.

வண்டொத்தவேட்கையென்றது - வண்டுபோலச் சிறிதாகக்கொள்ளுமுனைவை.
வேட்கை - ஆகுபெயர். (ருகரு)

கருவிற்கட்டியகாலம்வந்தென
வுருவவெண்பிறைக்கோட்டினோங்கிய
வருவிக்குன்றின்மேன்முடித்திட்டைவருந்
திருவின்றோற்றம்போற்றேவராயினார்.

உயர்ச்சியாற் நன்னிடத்தே பிறையையுடைய சிகரத்தாலே யோங்கியருன்று.

இ - ள். அங்கனும் உணவைத்துறந்த வைவருங் குன்றிலேநின்று வீணத் தவங்களைமுடித்துவிட்டுக் கூறுப்பந்தங்குகின்ற காலத்தே யிறத்தற்கு விதித்த காலம்வந்ததாக, இவ்வுடம்பைக் கைவிட்டுத் தேவராயினாரென்க.

திவினைநீங்கி நல்வினைவந்தாற் நிருமகள் நினைவின்றித் தோன்றுமாறுபோல, இவரும் இவ்வுடம்பினைநீக்கித் தேவராயக்கைகடித்திப்பெற்றாரென்றார். (ருகரு)

வேறு.

அருங்களைத்தவஞ்செய்வமுன்றுகண்டவர்
மனங்களைக்கவர்ந்திடுமணிக்கண்வெம்முலைப்
பொனங்கொடியிலினுர்ப்புல்லமாப்பிடி
யினம்பயில்கடாக்களிற்றின்பமெய்தினார்.

தாந் தவஞ்செய்தற்கு அருங்களை யழன்றுநோக்கினவர் - இருடிகள். இனிக் காமனைத் தம்மைப்பெறுதற்குத் தவஞ்செய்யும்படி யழன்று தம்மைக் கண்டார்மனங்களைக் கவர்ந்திடுமென்றுமாம்.

இ - ள். அவர் தேவராயினகாலத்தே, தெய்வமகளிருந்தோன்ற அவரை அத் தேவர்புல்லுதலாலே, பிடியினத்தைப்புல்லிய களிற்றினின்பத்தை அவரெய்தினாரென்க.

என்றது - களிற்றிற்கு ஊற்றின்பமே மிக்கவின்பமாகவின், ஊற்றின்பத்திற்கு இஃது உவமையாயிற்று. (ருகரு)

முனிகளின் எழுகின்றபக்தி. (கரு) பிரவசனபக்தியாவது - பரமாகமத்துன் எழுகின்ற பக்தி. (கசு) ஆவசியகாபரிஹாணியாவது - ஆவசியகம் ஆறினையும் சொன்ன காலங்களுட் செய்தல். (கரு) மார்க்கப்பிரபாவனியாவது - ஞானதப்பூஜாதிகளால் ஜினதர்மத்தினைப் பிரகாசித்தல். (கசு) பிரவசனவத்ஸஸத்துவமாவது - தருமஸ்தராயினாகக் கண்டால் கன்று கண்ட கறவைபோன்றிருத்தல். இவை ஸீபுராணத்திற் கூறப்பட்டன.

வேறு.

காதணிந்ததோடோருபான்மின்னுவீசக்கதிர்மின்னுக்குழையொருபாற்றிருவில்லீசத், தாதணிந்ததாமன்களொருபாற்சோரத்தாமரைக்கண்டாமிரங்கப்பருவமாட, மாதணிந்தநோக்கினரல்குறகாசமணிமழலைக்கண்கிணியுஞ்சிலம்புமேங்கப், போதணிந்ததாருடையப்பொருதுபொங்கிப்புணர்முலைகள்போர்க்களந்தாங்கண்டவன்றே.

இ - ள். அத்தேவர், தேவியருடனே அல்குறகாசம், கண்கிணியும், சிலம்புமாரவாரிப்பப் பொருகையினுலே, அத்தேவியர்முலைகள் ஒருபாற் றோடு மின்னுவீச, ஒருபான் மகரக்குழை யொளியையீச, ஒருபாற் றுமங்கள்சோர, கண்கள் உவகைக்கண்ணீர்வீழ்ப்ப, புருவமேறிமுரிய, கணவாமார்பிற் றுருடையப் போர்க்களத்தைக் கண்டனவென்க.

பொருது - பொர.

(ருகஅ)

முழுதாரமின்னுமுலைக்குவட்டினுன்மொய்ம்மார்பிற்சூங்குமச்சேறிமுக்கிவிழ, வுழுதார்வம்வித்தியுலப்பிலாதுகர்ச்சிவினாத்தலர்ந்தகற்பகத்தின்கீ, முழுதார்மணிக்ருவளைக் கண்வலையுட்பட்டிமையார்களாமமெனுஞ்சுழியுளாழ்ந்திழுதார்மென்பள்ளிப்பூந்தாதுபொங்கவிருவர்பலராகியின்புறுபலவே.

இ - ள். அத்தேவர்கள், கற்பகத்தின்கீழிடத்துப்பள்ளியிலே தந்தேவியர் ஆரமுழுதுமின்னுமுலைக்குவட்டாலே மார்பிற் சூங்குமச்சேற்றைத் தொளியாகவுழுது ஆர்வத்தைவித்தி யின்பத்தைத் தாதுபொங்கவினாத்தலாலே அவர் கண்வலையிற்பட்டுச் சுழியிலேவிழுந்து இன்புறுவரென்க.

இழுதார்பூ - தேனிறைந்தபூ. இருவர்பலராகி - அத்தேவரும் தேவியரும் பல பல வேடங்களைக்கொண்டு.

(ருகக)

மண்கணிந்தபொன்முழுவமழையின்விம்மமாமணியாழ்திங்குழல்களிரங்கப்பாண்டில், பண்கணியப்பாவைமார்பைம்பொற்றோடுங்குண்டலமுந்தாம்பதைப்பவிருந்துபாட, விண்கணியக்கண்கிணியுஞ்சிலம்புமார்ப்பமுரிபுருவவேனெடுங்கண் விருந்துசெய்யக், கண்கணியநாடகங்கண்டமரர்காமக்கொழுந்தின்று*தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரன்றே.

கண்கள் காமமாகியகொழுந்தையின்று கொடுத்து விருந்துசெய்ய.

இ - ள். விண்ணிலுள்ளோர்மனமுருக, அத்தேவர், முழுவம் விம்ம யாமுங் குழலும் பாண்டிலுமிரங்கப் பாவைமார்தாந் தோடுங் குண்டலமும்பதைப்பவிருந்து பண்முற்றுப்பெறப்பாட அவர்கள்கண்கள் விருந்துசெய்யக் கண்கிணியுஞ் சிலம்புமார்ப்ப நாடகத்தைக் கண்ணுருகக்கண்டு மகிழ்ந்தாரென்க.

(ருகஃ)

* தந்தவந்தாமகிழ்ந்தாரென்றுப் பாடம்.

[நந்தீட்டன்தோழன்மாரீநோந்நயர்வு.]

வேறு.

முருகுடைந்தபூங்கோதைமுத்தணிந்ததோளா
ரொருகுடங்கைக்கண்ணிலுளங்கழியவேவுண்
டருகடைந்தசாந்தழியவம்முலைமேல்விழ்ந்தார்
திருவடைந்தநீண்மார்பிற்தேந்துளிக்ஞந்தாரார்.

இ - ள். அத்தேவர், கோதையையும், முத்தையுமணிந்த தோளாருடைய கண்
ணிலே ஏவுண்டு முலையருகேகிடந்த சாந்தழியும்படி அம்முலைமேலே விழ்ந்தாரென்க.()

நிலவியொளியுமிழுநீளிலேவேற்கண்ணார்
கலவித்துதாகியகாமக்கைகாய்த்திப்
புலவிப்படையிலப்பூச்செய்தகோல
முலவித்துறக்கமொளியூத்ததன்றே.

நிலவி - நிலபெற்று. பூச்செய்தகோலம் - காமனம்புகள் அவர்கள்மேற்பட்டுச்
செய்த கோலம்.

இ - ள். அத்தேவியர்புணர்ச்சிக்குத்தூதாகிய காமமென்கின்ற கையாலே புல
வியாகிய படையைக்காய்த்தி அவர்மேலெய்கையினாலே காமனம்புகசெய்தகோலம்
எங்கும்பரந்து துறக்கம் அவ்வொளிப்பொலிவுபெற்றதென்க.

என்றது - துறக்கத்துள்ளார் இவர்களின்பதுகர்ச்சியைப் புகழ்ந்தாரென்றவா
றும். (இசுஉ)

புருவச்சிலைநுதற்பொன் றுஞ்சுமல்கு
லுருவத்துடியிடையாருடலுப்பாகத்
திருவிற்றிகழ்காமத்தேன்பருகித்தேவர்
பொருவற்கரியபுலக்கடலுளாழ்ந்தார்.

சிலைபோன்றதுதல், பொன் - மேகலை, உருவம் - அழகு, உப்பு-இனிமை.
திருவிற்றிகழுங் காமமாகிய தேன். புலக்கடல் - விடயக்கடல்.

இ - ள். அத்தேவர் புருவமுதலியவற்றையுடைய தேவியாருடைய இனிமையா
கத் தேன்போற்பருகி ஒப்புக்கூறுதற்கரிய கடவிடத்தராயினுரென்க. (இசுங்)

வேறு.

முகடுமணியமுத்திமுள்வரைமுள்வேய்ந்துமுத்தம்வாய்ச்சூழ்ந்
தகடுபசுமணியார்ந்தங்காந்திருள்பருகியபிடால்விம்மிப்
பகடுபடவழிக்கிப்பண்ணவனார் தம்மொளிமேனின்றற்போலுந்
தகடுபடுசெம்பொன்முக்குடையான்றாளிணையென்றலைவத்தேனே.

முகடு மணியாகவிட்டு. இருளைப்பருகி முத்தம் பால்போன்ற ஒளியைச்சொ
ரிந்து. அடுபால் - காயும்பால். முள் - கூர்மை.

இ - ன். தலையிலே மாணிக்கமழுத்தி உள்ளே வைரமழுத்தி விலிம்பிலே முத்த மாலைகுத்து கடுவே நீலமணிநிறைந்து புருகி விம்மி மூன்றாகவடுக்கி யிறைவனொளி மேலேநின்றாற்போலும் முக்குடையையுடையானது திருவடிகளை என்றலேமேலே வைத்தேனென்றாரென்க.

இவ்விலக்கியம் இடுக்கணின்றி யினிதுமுடிந்த மகிழ்ச்சியான் மீட்டும் வணங்கி னார். (ருசச)

நந்தீட்டன்தோழன்மாநீநோற்றுயர்வுமுற்றிற்று. கவி, கக.

ஒ ம் ப டை.

முய்நீர்வலம்புரிசோர்ந்தசைந்துவாய்முரன்றுமுழங்கியீன்ற மெய்நீர்த்திருமுத்திருபத்தேழ்கோத்துமிழ்ந்துதிருவில்லிசுஞ் செந்நீர்த்திரள்வடம்போற்சிந்தாமணியோதியுணர்ந்தார்கேட்டா ரிந்நீரராயுயர்வரேந்துபூந்தாமரையாள் காப்பாளாமே.

சோர்ந்தசைந்து - தளர்ந்துநடுங்கி. வாய்முரன்றுமுழங்கி - வாயினால் மெல்ல விசைத்துப் பின் மிகவுமுழங்கி. மெய்நீர்க்குத் தன்மெய்யிடத்துநீர்மையென்றும், புராணத்துப்பொருளாதலின், உண்மையான பொருளினீர்மையென்றுங் கூறுக. செந்நீர்த்திரள் - சிவந்த நீர்மையையுடைய மாணிக்கம்; ஆகுபெயர். இம்முத்தை யும், மணியையுமின்ற வலம்புரி - இல்பொருளுவமை.

இ - ன். சோழர்குலமாகிய கடலிலேபிறந்த வலம்புரி, பிறர் குற்றங்கூறு கின்றாரென்றுதளர்ந்து அஞ்சி முரன்று முழங்கி யின்ற இருபத்தேழாகியமுத்தை யும், மாணிக்கத்தையும் வடம்போலே கோக்கப்பட்டுத் திருவிலுமிழ்ந்து வீசுஞ் சிந் தாமணியென்னுமிச்செய்யுள், ஒதியுணர்ந்தாரும், அவர்கூறக்கேட்டாரும் இந்நிர ராய்ப் பின்பு வீடுபெறுவர்; அவரை இப்பவத்துத் திருமகள் காப்பாளென்க.

இது தேவர்குருக்கள் கூறினாரென்றுணர்க; தேவர் இங்ஙனம் தம்மைப் புணர் துணைத்தலாகாமையின். முத்துமணியுங் கோத்தாற்போன்றதென்றார்; எளிதிற்பொரு டந்தும், அரிதிற்பொருடந்தும் நின்றலின். இருபத்தேழென்றார், ஒன்றைப் பத் தாற்பெருக்கின இருதூற்றெழுபதைப் பத்தாற் பெருக்கின இரண்டாயிரத்தெழு தூற்றை. எனவே தேவரருளிச்செய்தசெய்யுள் *இரண்டாயிரத்தெழுதூற்றென்றே கொள்க. (ருசரு)

வேறு.

செந்தாமரைக்குச்செழுநாற்றங்கொடுத்ததேங்கொ

ளந்தாமரையாளகலத்தவன்பாதமீததிச்

சிந்தாமணியின்சரிதஞ்சிதர்ந்தேன்றெருண்டார்

நந்தாவிளக்குச்சுடர்நன்மணினாட்டப்பெற்றே.

செந்தாமரைக்கு நாற்றங்கொடுத்த அந்தாமரையென்றது - இறைவன்றிருவடி.

* மற்றை சசடு செய்யுட்களும் கந்தியாரால் இடையிடையே பாடிச் சேர்க் கப்பட்டனவென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; அச்செய்யுட்கள் இன்னவையென்று புலப் படவில்லை.

[ஓம்படை.]

களை. அந்தாமனையை யாளுகின்ற விரிந்த ஞானத்தையுடையவனென்றது - சீவகனை. சிதறினேனென்றது - பரக்கக்கூறினேனென்றவாறு. அவியாதவளக்கு உள் ளேயின்றெறிகின்ற நன்மணியென்றது - குருக்களை.

இ - ள். குருக்கள் அங்குனநாட்டிற்குட்கேட்டதேவர், சீவகனதுஇனியசரிதமாகிய சிந்தாமணியை யான் நிற்பாதமேத்திச் சிதறினேன்; இச்சிந்தாமணியை, நன்மணியே! நீ யிங்குனநாட்டப்பெற்று இவ்வுலகத்தோரும் நன்றென்று தெளிந்தாரென்க. (ருசுசு)

வேறு.

செய்வினையென்னுமுந்நீர்த்தினாயிடைமுனைத்துத்தேங்கொண்மைவினைமறுவினாதமதியெனுந்நிங்கண்மாதோ
மொய்வினையிருள்கண்போழுமுக்குடைமூர்த்திபாதங்கைவினைசெய்தசொற்பூக்கைகொழுதேத்தினேனே.

செய்வனை - முன்செய்தநல்வினை. மைவினைமறு - தீவினையாகியமறு. மொய்வினையிருள் - செறிந்தவினையாகிய விருள். கைவினைசெய்த - ஆராய்ந்த.

இ - ள். நல்வினை யென்னுங் கடலிலே முனைத்து இனிமைகொண்ட நல்லறிவென்கின்ற திங்களாலே நீகைவினைசெய்த செய்யுளாகிய பூவை யான் கைக்கொண்டு மூர்த்திபாதத்தேதுவத் தொழுது ஏத்தினேனென்று தேவர் குருக்களை நோக்கிக் கூற்றாரென்க. (ருசுஎ)

ஓம்படைமுற்றிற்று. கவி, ௩.

*“தத்தைகுணமாலே” என்னுங்கவியும், “பகைமாற்று” என்னுங்கவியுங் கந்தியார்கூற்று.

முத்தியிலம்பகமுற்றிற்று.

ஆகவி, ௩, ௧௪௫.

சீவகசிந்தாமணி நச்சினார்க்கினியருரை

முற்றுப்பெற்றது.

* தத்தைகுண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
யொத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலே
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதா
னத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.
“பகைமாற்று” என்னுங்கவி பிரதிகளில் அசுப்படவில்லை.

சீ வ க சி நீ த ர ம ணி

உரைச்சிறப்புப்பாமிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பாற்கடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான் பொரு ணுண்ணிதி னுணர்ந்த
போக்கறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
ஞற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகப் பாற்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிம்மூன்று
மிழுக்கற வாய்ந்த வழுக்கிறெல் சீர்த்தித்
தொல்காப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மின்றி யென்றுங்
கலையி னிறைந்த கதிர்மதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெனங்கரை காணுக்
கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
நல்லறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முனையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்னோர் புகழ்ந்த வறிவினிற் றெரிந்து
சான்னோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
லொருபது பாட்டிம் *உணர்பவர்க் கெல்லா
முனையற முழுதும் புரைபட வுரைத்து
மொலித்தினாத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட வினையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாக்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட தூலின் யாப்புற வுரைத்த
காற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்

* உரைப்பவர்க்கென்றும் பாட்டம்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
 வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
 பொய்யில் வான்கதை பொதிந்த செந்தமிழ்ச்
 சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
 வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வஞ்சிப்
 பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
 திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வெண்ணப்
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்டொடர்ப் படுத்து
 வீணையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
 நல்லறிவுடைய தொல்பே ராசான்
 கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
 பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
 கிதுபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
 விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
 தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன்
 வண்டிமிர் சோலை மதுரா புரிதனி
 லென்டிசை விளங்க வந்த வாசான்
 பயின்ற கேள்விப் பாரத்து வாச
 னான்மறை துணிந்த நற்பொரு ளாகிய
 தூய *ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்
 தானே யாகிய தன்மை யாள
 னவின்ற வாய்மை நச்சினுர்க் கினிய
 னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின்
 மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
 ஐழி யூழி காலம்
 வாழி வாழியிம் மண்மிசை தானே.

வி ரு த் த ம்.

பச்சைமா ஸ்னைய மேகம் பௌவநீர் பருகிக் கான்ற
 வெச்சினுற் றிசையு முன்னு மயிர்தென வெழுநா வெச்சின்
 மெச்சிநா னுளும் விண்ணோர் மிசைசுவர் வேத போத
 †னச்சினுர்க் கினிய நெச்சி னறுந்தமிழ் கொள்வர் நல்லோர்.

* ஞானமிறந்தவென்றும் பாடம்.

† நச்சினுர்க்கினியனாவின்லுளாயென்றும் பாடம்.

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி

*மேற் கோள் வி ள க் க ம்.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

உள்ளிடும்.

ப தி க ம்.

- க. (க) “மயிலன்னசாயல்”... .. எவலாதி, உஅ.
(உ) “சாயன்மாபு” கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்
கலி, உக.
ரு. “செப்புற்ற கொங்கை” ... திருச்சிற்றம்பலக்கோவை
யார், கருசு.
எ. “மோயின ஞாயிர்த்த காலை” ... அகநானூறு, களிற்றியானை
நிரை, ரு.
க0. “உரற்கால் யானை யொழித்துண்டு” ... குறுத்தொகை, உகஉ.
கஎ. “மற்றிந்நோய் தீரு மருந்து” ... கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்
கலி, உச.
உக. “உண்கண் மணிவாழ் பாவை” ... நற்றிணைநானூறு, கஅச.
உச. “நிலம்பூத்தமரம்” ... கலித்தொகை, பாலைக்
கலி, உசு.

ந ர ம க ளி ல ம் ப க ம்.

- ரு. “வெண்டுகில்” ... பரிபாடல், க0.
உஉ. “கடவு ளொண்பூ வடைத லோம்பி” ... பெரும்பாணாற்றுப்படை.
ச0. “பீரவாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” ... பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா
ம்பத்து, ரு; பீரிவர்புபர
ந்தவென்றும் பாடம்.
சரு. “நாகுமுதிர் துணவம்” ... சிறுபாணாற்றுப்படை.
ருஅ. “ஏக்கமுத்தம்” ... சிறுபஞ்சமூலம், ரு.
எஉ. “சேரியம் பெண்டிர் நெஞ்சத் தெறிய” ... நற்றிணைநானூறு, கஎக.
எஅ. “உப்புடையமுந்நீர்” ... நாமகளிலம்பகம், உருக.
அஉ. (க) “நிலாத்தலைத்திகழும்பைம்பூண்” ... விமலையாரிலம்பகம், சுஉ.
(உ) “பணினிலாவீசும்பைம்பொற்கொடி” ... இலக்கணையாரிலம்பகம்,
கருசு.

* இச்சீவகசிந்தாமணி நச்சினர்க்கினியருரை அச்சிடப்பட்டு முடிந்தபின்னர் இம்மேற்கோள்கள் இன்ன இன்ன இடத்தில் உள்ளனவென்று தெரிந்தமையால், இங்கே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

2 னானிடம்.

- க00. “கொப்புனம் றளிரி னடுங்குவ ணின்று” . பதிறுப்பத்து, ஆறாம்
த்து, உ.
க0௬. “யாமத்து மெல்லையும்” ..சுலித்தொகை, நெய்தற்
கலி, உஉ.
க௬௬. (க) “இளமையுந்தருவதோ” ... ,, பாலைக்கலி,
கசு.
(உ) “மாக்கடனடுவ னெண்ணுட் பக்கத்துப்- குறுந்தொகை, கஉ௯.
பசுவென் டிங்க டோன்றி யாங்குக் -
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுதுதல்”
க௬0. “துணைபுண ரன்னத்தின் றாவி” கலித்தொகை, மருதக்கலி,
௭.
க௬௬. “தோணல முண்டு துறக்கப்பட்டோ” . ,, பாலை
கலி, உஉ.
க௭௨. “வாழ்தல் வேண்டி மிவண்வரைந்த வை . புறநானூறு, ௬௬௭.
கல்.”
க௯௧. “நல்ல - மருஉச் செய்து” நாலடியார், அறிவுடை
மை, ௬.
க௯௯. “ஆர்ந்தோர் வாயிற மேனும் புளிக்கும்” குறுந்தொகை, ௬௬௬.
க௯௬. (க) “மின்னணிதுணை” ... திருச்சிற்றம்பலக் கோ
வையார், ௬௬௨.
(உ) “உரைத்ததை” . கலித்தொகை, மருதக்
கலி, ௧௧.
க௯௬. “குறுதிக்கோட்டிக்குஞ்சரகரம்” மண்மகளில்பகம், அ௧.
க௯௭. “இல்லை - கனமுத்துறுதவினை” . பழமொழி, உ.
உ0௬. “புட்டேம்பப்புயன்மாந்” . பட்டினப்பாலை.
உ௦௬. “ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்” நெடுநல்வாடை.
உ௬௬. “மகளிர மலைத்த லல்லது மள்ளா - மலை ..புறநானூறு, ௧0.
த்தல் போதிய சிலைத்தா மார்ப.”
உ௬0. “தினாபாடவிய” . அகநானூறு (மணிமுடை
பவளம்), உரு௧.
உ௬௬. “மன்னையின் முகவை” புறநானூறு, ௬௭௬.
௬0௨. “அருளிலர் கொடாமை வல்ல ராகு” .. ,, உ௭.
௬௧0. “இருங்குளையானே” பதிறுப்பத்து.
௬௬௬. “கேளிர வாழியோ” . குறுந்தொகை, உ௮0.
௬௬௭. “ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்குமா காலே” ..புறநானூறு, ௧௧௬.

கோவிந்தையாரிலம்பகம்.

௬௬. “வில்லுடை யினையர் கல்லிடு பெய்த்த” குறுந்தொகை, உ௭௨.

மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்

உள்ளடும்.

சக. “நாழிக் - கணைக்காற் றெடுத்த கண்ண . பறநானூறு, ௩௭௩.
கண் பாசறை.”

௩௩ “கிருவே புகுசக”

மண் மகளிலம்பகம், ௨௦.

சக. “நீப்பி ஸீங்காது வரின்வரை யமைந்து-
தோட்பழி மறைககு முழுவிப் - போக்
கில் பொலந்தொழி.”

நற்றிணைநானூறு, ௧௩௬.
நீப்ப நீங்காதென்றும்,
வரையமைத்தென்றும்,
கோட்பழியென்றுமபா
டம்.

௩௩ “சான்றோ னுக்குதறந்தைக்குக் கடனே” புறநானூறு, ௩௧௨.

காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.

௩௩ “அத்தோப் பரிசி கமச்செழுந்த யானே”

களவழிநாற்பது, ச.

௧௬௧. “ஒலித்தெங்கு”

பதிற்றுப்பத்து, இரண்டா
ம்பத்து, ௩.

௧௬௩. “பூதம் புணாதத புத்தியல் பாவை”

நற்றிணைநானூறு, ௧௧௨.

௧௬௬ “நுந்தா தூதுந் தம்பி - கையாடு வட்டி
ற றேன்றும்”

அகநானூறு, களிற்றியா
னைநிறை, ௧௦௭.

௨௧௧. “சுரிசை நுழைந் ச சுற்றவீங்கு செயிவு
டை”

பெரும்பாணாற்றுப்படை.

௨௨௧ “இருகனும் புதைத்துவைக்கும்”

கனகமாலையாரிலம்பகம்,
௨௨.

௨௮௧. “நகுதக்கனரே”

புறநானூறு, ௭௨.

௨௧௧. “பசுமட் குருஉததிரள்”

” ௩௨.

குணமாலையாரிலம்பகம்.

௩௨. “பன்மீ னடுவட் பானமதி போல - வின்
னகையாயமோ டிருந்தோ? குறுகி’

சிறுபாணாற்றுப்படை.

௧௦௭. “மன்னுயி ரெல்லா தின்னஞ் சும்மே”

புறநானூறு, ௨௦.

௧௧௬. “உள்ளி னுள்ளம் வேமே”

குறுத்தொகை, ௧௦௨.

௧௬௪. “கொல்புனா நளிரி னடுங்குவ ணின்னு”

பதிற்றுப்பத்து, ஆரம்ப
த்து, ௨.

௩௦௮. “மாமேயன் மறப்ப”

கெடுதல்வாடை.

பதுமையாரிலம்பகம்.

௧௦௩. “வரோர்க்கு நிழன்ற கோல்னை”

சிறுபாணாற்றுப்படை.

கேமசரியாரிலம்பகம்.

௩. (௧) “யானைக் கயிற்றிற் புறத்தன்”

அகநானூறு, (மணிமிடை
பவளம்) ௧௨௭. கயிற்று
ப்புறத்தன்ன வென்றும்
பாடம்.

(௨) “எடுத்து நிறுத்தன்ன”

மலைபடுகடாம்.

௧௧௧

சு

மேற்கோள் விளக்கம்.

இலம்பகத்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

உள்ளுடம்.

கசு. "பாங்கர்ப் பல்வி"

...அகநானூறு, களிற்றியா
னைநிலா, கூ.

கனகமாலையாரிலம்பகம்.

இள.

"அகநாடு புக்கவ ருப்பம் வெளவு"

...புறநானூறு.

எங.

"கருங்கால் வெண்குருகு மேயும் - பெரு
ங்குள மாயிற்றென்னிடைமுலை நிறை
ந்தே"

...குறுந்தொகை, கூஉரு. இ
டைமுலை நனைந்தேயெ
ன்றும் பாடம்.

கூஉ.

"ஒண்ணுதன் மகவர் கழலொடுமறகும் -
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும்"

...பதிற்றுப்பத்து, மூன்றாம்
பத்து, கஃ.

ககக.

"பழிவந்து மூடுமென் றென்குதம்"

...திருச்சிற்றம்பலக் கோ
வையார், கூஉ.

விமலையாரிலம்பகம்.

சுரு.

"மதியேர்துதலார்துகிககோலஞ்செய்து"

...திருச்சிற்றம்பலக் கோ
வையார், கூகஃ.

அஞ.

"கொழக்கூரை"

...குறுந்தொகை, கூகசு.

விளங்காமேற்கோள்.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

ப தி க ம்.

கங. “அத்தமென்னும் பொன்னஞ்சிலம்பு”

உங. “தென்புலமருங்கினவீண்டுநிறைய”

நா ம க ளி ல ம் ப க ம்.

உ. “தகைசெய்திஞ்சோற்றின்னீப்பசங்காய்”

உச. “தாறுபடுநெல்”

ஙச. “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த - நீர்ப்படு முப்பினே
டைந்து.”

சள. “ஒடியாவியா”

கங. “வியத்தரு”

கரு. “குழல்வழி யாமெழிஇத் தன்னுமைப் பின்னர் - முழுவியம்ப லாமங்
திரிகை.”

கசச. “கொன்வரல் வாடை”

களங. “ஆவுதி மண்ணி”

உகஅ. “தாமினி நோயும்”

உஉஅ. “தேற்றாய் பெரும நிற்பொய்யே”

உருக. “நீடுகின்றனன்”

உசு0. “ஆண்டகைக்குரவீர்.”

கோ வி ந் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

உ0 (க) “பல்லாக்கொண்டாரொல்லாரென்னும் - பூசல் கேட்டுக் கையது மாற்ற”

(உ) “நிராகோட் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய”

சரு. “களிறு மாய்க்குங் கதிர்க்கழனி”

சுச. * “சாமரை தீபந்—ளெட்டு”

கா ந் த ரு வ த த் தை யா ரி ல ம் ப க ம்.

கஉ. “கழைபோய் வண்முத்தம்”

கச. “மரக்கலமோடினன்”

சஉ. “நோக்கடி செந்தேனிரியாசங் கற்பூர - மார மகிலுறுப்போ னாந்து.”

சள. “விளக்கழலருவின்—வடிவிற்கு”

அஅ. “நெய்யோடு—வேண்டும்”

* இச்செய்யுளின் நடுப்பாகமும், இப்படியே பின்னர்க் காட்டப்படுஞ் செய்யுட்களின் நடுப்பாகமும் முன்னர்க் காண்க.

இலம்பகக்
கவித்தொகை.

மேற்கோள்.

- ககக. “ஒன்று மிருபதுமொன்பதம்—தூலோர்விதி”
ககக (க) “இலவங்கம்பச்சிலை—யோமாலிகை”
(உ) “சந்தனமகிலொடு—யைந்தும் வினாயே”
(ங) “நாற்பான் மரமாநாவநிரிலை—துவரே”
ககக. “கடாமுங்குருதியுங்—யாகாததொன்றில்லை”
ககக (க) “பதமம் வீரஞ்—மெய்யாசனமே.”
(உ) “நேரிருந்து காலடிகண்மாற்றிக்—சனம்.”
ககக (க) “உள்ளாளம் விந்துவுட—லொன்றென்றுரை”
(உ) “கண்ணிமைப்பாகண்டந்—ருள்ளாளப்பாடலுணர்.”
கஅ0 (க) “கூறியமரபிற்—வியல்புணர்ந்தோரே.”
(உ) “கூத்தின்வகையுங்—னிருவகைப்படுமே.”
(ங) “அவைதாஞ் - சாந்திக்கூத்தே—ரானே.”
(ச) “சாந்திக் கூத்தே—மென்மனாற்புலவர்”
(ரு) “அகத்தொழிற் சுவையானகமெனப்படுமே.”
கஅக. “வட்டணையுந்தாசியு—சூழ்.”
கஅஉ. “சிலைவலான் போலுஞ் செறிவினான்.”
உகச. “அந்த ணரவிந்த மாம்பூ—மலர்.”
உஉரு. (க) “செம்பகை யார்ப்புக் கூட மதிர்வு.”
(உ) “செம்பகையென்பது—யென்மனாபுலவா.”
(ங) “ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந் திசைக்கும்”
(ச) “கூட மென்பது—மழுங்கியிசைப்பதுவே”
(ரு) “அதிர்வெனப்படுவ—ருச்சரிப்பிசையே.”
(சு) “நீரிலேநின்றலமுகுதல்—சிற்றிடையே”
உஉஎ. (க) “சொல்லிய கொன்றை—யாழோர்விதி.”
(உ) “தளமாய்ச் சமநிலத்துத்தண்காற்று—தண்டாம்”
(ங) “கோடே பத்த ராணி—வகையின தாகும்.”
(ச) “பதுமங் கழல் குடந் தாடி—மின்னிடையே.”
உஉசு. “கொடும்புரி மயிர்தும்பு—பகையெனமொழிப.”
உகச. “ஆழியு மாறும் போற்கீறி—கண்டு.”
உகஅ. “சிச்சிலி பூனை—யியல்பு.”
உசக. “எடுத்தல்பாட் டுச்சமா—லுணர்.”
உருரு. “நின்வெய்யனையினேன்”
உஎஅ. “தேற்றாய் பெரும”
உகஉ. “விக்கிதம் வற்கிதம்—டைந்து.”
கசக. (க) “சிறுபூனை செம்பஞ்சு—ரைந்து.”
(உ) “தக்கோலந்தீம்பூ—டைந்து”

கு ண ம லை ய ரி ல ன் ப க ம்.

கக. “தூலாற் போக்கினான்”

சக. “தாதுண்டும்பி போதுமுரன்றாங்கு”

இலம்பகம்
கவித்தோகை.

மேற்கோள்.

௩௬. “நல்லெயிலுமுந்தசெல்வந்தமின்னன்.”
௬௧. “குணனுணப்பட்டோர்”
௧௪௮. “பிறங்கிரு முந்நீர் வறுமணலாகப் - புறங்காலிற் போக விறைப்பேன்”
௨௩௨. “அரசனுழையிருந்தான்”
௨௬௩. “முத்தரக் கூற்றம்”

ப து ம ய ர ி ல ம் ப த ம்.

௩௨. “ஒங்கிய நடறு”
௮௯. “வாடியவண் டளிர்ன்ன—யில்லோ.”
௨௩௭. “அசுணங்கொல்பவர்கைபோன்றும்”

க ன க ம ல ய ர ி ல ம் ப த ம்.

௨௩௩. “அரவஞ்சடைமிடைந்தமின்னனையான்”
௨௮௭. “உண்மருந்தின்மரும்”

ச ர ம ஞ் ச ர ி ய ர ி ல ம் ப த ம்.

௬௩. “என்பாட்டுப்பாலோசில”

பூ ம க ளி ல ம் ப த ம்.

௪௩. “நன்பொன் போதிய பொன்றாம்”

இ ல க் க ணை ய ர ி ல ம் ப த ம்.

௪. “ஒடியதுணர்தலும்”
௨௬. “அடகுபுலால் பாகு பாளிதமுமுண்ணன்.”
௪௧. “ஆணையே நேனக்கோட்—பார்.”
௧௧௬. “பூவைநிறுத்தியிட்டி”
௧௩௩. “தினாயெய்தல்”
௧௮௧. “நிலநாவிற்றிரிதரும.”
௨௧௬. “இடக்கணினியா—யாகும்.”

மு த் தி யி ல ம் ப த ம்.

௭௬. “பசவி னமுது கொற்றப் பாலே - காமதுகர்வார்க்குரித்து.”
௧௦௧. “தொழுதுகொண் டின்க வுகாமை நன்கு”
௧௭௭. “துன்னினமுந்துநரகம்”
௨௩௦. “எதிர்கொளலிடநனி—யேந்தினா.”
௨௪௩. “தேரேமுற்று”
௩௮௬. “புலைய னேவப் புன்மே லமர்ந்துண்டு”
௪௩௮. “உண்ணுகிடந்தான்.”

சீ வ க சி ந் த ர ம ணி.

செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ.		அடிநிலமுறுத	௬௮௬	அம்பொரைந்து	௬௪௬
அஃதேயடிகளும்	௬௧௪	அடிநிலுற்றருக	௬௦௧	அம்பொற்கலத்து	௭௨௦
அகப்படுபொறி	௬௩௧	அடிமனைபவள	௨௩௨	அம்பொற்கொம்பனை	௬௪௦
அகழ்க்கடங்கந்து	௬௬௭	அடியிறைகொண்	௬௪௨	அம்பொற்கொம்பி	௧௦௨
அகில்கொண்ட	௨௨௧	அடியுலகமேத்தி	௬௪௬	அம்பொண்வள்ளத்	௨௭௬
அகிலார்புகையலாற்	௧௮௮	அடித்தசாந்தல	௭௩௨	அம்மலரடியுங்	௬௬௭
அகிறருகொழும்	௬௪௬	அடைதுநாகினா	௧௧௭	அம்மலரணிச்சத்	௧௬௬
அங்கதன்றன	௬௩௩	அண்ணல்குருகுலத்	௬௧௪	அம்மலைச்சின	௬௪௬
அங்கருங்காலி	௬௭௬	அண்ணல்கூறலு	௨௧௨	அம்மல்லணிச்சம்	௬௬௬
அங்குநின்ற	௬௨௮	அண்ணல்பிறந்	௭௧௬	அமரினைக்கோசனை	௬௪
அங்கைசெப்ப	௭௦௬	அண்ணலங்குன்	௬௨௦	அயிலினிப்புனைந்த	௭௭
அங்கைபோல்	௪௬	அண்ணலஞ்சிலை	௪௬௧	அரக்கியல்செங்	௬௧
அங்கையந்தலத்தக	௬௩௩	அண்ணலவழி	௬௪௨	அரக்குண்டாமரை	௬௭௮
அங்கையந்தலத்தின	௬௦௧	அண்ணலியாழ்	௨௦௬	அரக்குண்பஞ்சிக	௪௨௮
அங்கையுமடியு	௭௭௨	அண்ணலுன்செலு	௪௨௬	அரக்குநீர்ச்சிவ்	௭௩௦
அசம்புபொன்வரை	௧௬௮	அண்ணலுனுடாப்ப	௬௮	அரக்குநீரெறியப்	௧௬௪
அசைவிலாப்புரவ்	௬௭	அண்ணலேற்பநவை	௨௨௧	அரக்கெற்குவனை	௪௬௭
அசைவுதீர்ந்திரு	௬௬௬	அண்ணன்மே	௬௬௬	அரசர்தமுடியும்	௬௨௬
அஞ்சனக்கோலின	௬௧௮	அணங்கரவுரித்	௬௪௬	அரசனதருளினொ	௧௬௬
அஞ்சனநிறீக்கி	௬௧௦	அணிகலவரவத்	௪௩௦	அரசனைககண்டு	௧௪௬
அஞ்சனமெழுதின	௬௦௮	அணிசேரிடக்கை	௭௩௨	அரத்தகமருளச்	௬௭௧
அஞ்சிலம்பொலியோ	௬௪	அணித்தகுபவள	௬௭௬	அரத்தினப்பிறந்த	௪௧௨
அஞ்சுடர்த்தாமரை	௮௪௧	அணிநிலாவீசு	௬௬௧	அரவுகான்றிட்ட	௪௦
அஞ்சுரைபொ	௮௦௨	அணிமுடியரசர்	௬௬௪	அரவ்வெருண்டன்	௬௧௨
அஞ்சொன்மடவா	௭௭௦	அணியாராமணி	௮௨௨	அரிசுரற்கோழி	௪௮௦
அட்டிநீரருவித்	௮௧௦	அணுகிமுன்	௪௬௭	அரிபொற்கிண	௬௬௬
அடங்கலர்க்கீந்த	௭௮௬	அத்தம்மனைய	௬	அரிமானோர்மெல்	௮௨
அடர்பொற்பைம்	௮௮	அத்தமாமணி	௬௦௬	அரியகொள்ளை	௬௬௨
அடல்வண்ண	௪௦௨	அத்தணர்க்காக	௨௬௬	அரியலாரந்த	௬௪௬
அடிக்கலமரற்ற	௬௬௭	அத்தணனாறு	௬௬௬	அருகுமயிலகவ	௬௬௬
அடிக்கலமரற்றவே	௬௬௭	அத்தரத்தாரம்ய	௬௬	அருங்கலையடக்	௬௦௬
அடிகள்கண்டாங்	௭௭௦	அத்தரவகடு	௬௬௬	அருங்கலம்விசும்	௧௭௭
அடிகளுக்கிட	௮௪௮	அத்தோவிசைய	௮௮	அருங்கலக்கொடி	௬௭௭
அடிகளுக்கிறை	௬௬௬	அந்நகர்க்கர	௬௬௮	அருங்கலச்சேயி	௬௬௬
அடிகளையின்றி	௪௭௭	அந்நுண்டுகற்	௪௮௭	அருங்கலநிறைந்த	௮௨௪
அடிகளோதுறக்க	௭௨௬	அந்நகனைத்	௮௭௧	அருடேர்வழிநின்	௬௭௬
அடிகிலவையலா	௨௬	அம்புகைவல்லில்	௬௬௭	அருந்தவக்கிழமை	௬௦௨
அடிகிந்தகல்	௭௧௪	அம்புஞ்சிலையு	௬௬௬	அருந்தவக்கொடி	௭௨௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அருந்தவஞ்செய்	௩௫௯	அழலுறுவெண்	௧௧௪	ஆங்குருக்காரா	௪௮௪
அருந்தவன்முந்து	௧௦௯	அழலேந்துவெங்	௮௧௫	ஆசாரநாணத்	௭௧௯
அருந்தவிசாகி	௮௧௬	அழிதலின்றியங்	௭௯௦	ஆசிலடுபா	௫௫௫
அருந்தித்தொழிலே	௫௧௦	அழுகுரன்மயங்கிய	௯௩	ஆசைமாக்க	௨௫௩
அருப்பிளமுலை	௯௧	அழுதுபின்னணி	௭௨௨	ஆசையார்வ	௮௬௭
அரும்பினைத்தடக்	௫௮௯	அழுதுதுண்ணிடை	௩௬௪	ஆட்சியைம்	௩௫௭
அரும்பெற்ற	௨௯௮	அள்ளற்சேற்று	௨௫௮	ஆடக்கக்கொழும்	௩௭௭
அரும்பேர்வன	௨௦௪	அள்ளற்சேற்று	௪௮௪	ஆடகச்செம்பொ	௪௬௪
அரும்பொற்பூணு	௮௬	அள்ளிலைப்பல	௫௭௭	ஆடகச்செம்பொற்	௧௪௪
அரும்பொனும்	௩௦	அள்ளுடைக்குவளை	௨௪௧	ஆடலின்சுவை	௭௩௮
அரும்பொனுமணி	௧௦௪	அளகுசேவலொ	௪௮௬	ஆடலின்னரவமு	௪௫
அருமணிமரகதத்	௫௨	அளந்துதாங்கொண	௯௧	ஆடவர்தனதிட	௫௪௬
அருமணியிரம்	௧௫௬	அளப்பரியநான்	௪௮௯	ஆடவர்மனங்க	௧௮௯
அருமைமாமணி	௯௮	அளித்திளமந்தி	௭௪௯	ஆடவராண்மை	௯௨௬
அருமையினெய்து	௭௫௭	அளிந்ததிம்பழ	௭௯௭	ஆடவரியவேகி	௫௬௧
அருவனாகாகுந்	௨௨௬	அளைச்செறியரும்	௫, ௫	ஆடன்மங்கை	௬௫௬
அருவிக்குன்றமு	௪௮௬	அளைவதுகாம	௪௨௪	ஆடியன்மாமயி	௬௭
அருவிலயநன்	௭௦௭	அற்றவர்வருத்	௮௧௧	ஆடுகொடியுச்சி	௧௪௨
அருள்வலி	௩௨௩	அற்றமன்று	௫௪௬	ஆடுதலைபிறங்	௫௦
அருளிலாரிவ	௬௬௯	அற்றுவிழ்தலைகள்	௬௨௮	ஆடுபாம்பெனப்	௨௮௦
அருளுமாறென்னை	௭௦௯	அறநிழலாயுல	௭௦௮	ஆண்மரவாணிவத்	௨௧௬
அருளுமேலர	௭௦	அறம்பெரியகூற்றின்	௭௯௨	ஆணையாணை	௧௭௪
அல்லதுவெங்கை	௫௧௨	அறவியமனத்த	௭௯௫	ஆகிவெதம்	௩௪௪
அல்லிசேரணங்	௩௬௭	அறவுரைபின்னைச்	௭௨௩	ஆம்பொறுமரச்	௪௫௩
அல்லித்தாளற்ற	௭௯௫	அறிவினாற்பெரிய	௧௦௬	ஆம்பொருள்களா	௨௩௫
அல்லியம்புல்லு	௩௯௩	அறுகைவெண்	௬௬௩	ஆய்களிறற்சனி	௩௧௧
அல்லியரும்பதமு	௭௧௪	அன்பினினவலி	௩௮௨	ஆய்ந்தகேள்வி	௬௮௦
அல்லியுட்பாவை	௪௧௨	அன்புநூலாக	௬௩௭	ஆய்ந்தபாளிற	௬௬௧
அலங்கலங்குழ	௩௮௪	அன்பொட்டியெ	௫௩௮	ஆய்ந்தபொன்	௮௮௧
அலங்கலேந்தி	௬௫௧	அன்றுசூடிய	௬௫௧	ஆய்ந்தமோட்	௬௫௫
அலங்குறதவிழ்	௫௮௩	அன்னங்களாக	௭௩௧	ஆய்ப்பிழிவிருத்	௧௯
அலங்குறதவிழுவன்	௫௬௯	அன்னணின்ரோழி	௪௩௮	ஆய்பொற்புரி	௬௪௧
அலங்குறன்ரொடு	௩௬௪	அன்னதேயென்	௪௪௩	ஆய்மணிப்பவ	௩௧௨
அலங்குவெண்	௪௮௪	அன்னந்தானவ	௩௮௫	ஆய்மதக்களிறு	௫௧௫
அலத்தக்கக்கொழு	௫௩௧	அன்னப்பெடை	௬௮௨	ஆயிதழ்பொன்	௧௬௪
அலந்தவந்தாம	௬௮௮	அன்னமுமசன்றி	௩௬௬	ஆர்த்தமுருநடு	௨௩௦
அலேமணிக்கவரி	௭௨௫	அன்னமென்	௫௭௭	ஆர்த்தகுணச்	௮௬௨
அவ்வழியிரண்டு	௪௮௧	அன்னமேதோகை	௮௧௭	ஆர்ப்பெதிர்மாரி	௨௨௩
அவ்வையலி	௬௬௪	அழரிச்சத்தம்	௮௧௪	ஆர்வலஞ்சூழ்ந்	௮௦௫
அவணத்தவர்	௭௮௮	அழரிச்சப்பூங்	௨௦௮	ஆர்வலோரிந்	௧௧௫
அவனுனாதெளிந்து	௧௫௧			ஆரகிந்த்சேக்கை	௪௭௦
அவாக்கிடத்தகன்ற	௬௬௭	ஆ.		ஆரந்துயல்வர	௧௭௩
அவிரிழைகடா	௬௬௪			ஆரமருளாண்	௮௦
அவிழ்ந்தேந்து	௫௬௦	ஆக்கமுங்கேடு	௪௭௩	ஆரமின்னவருங்	௬௮௨
அழல்செய்தடத்து	௨௫௫	ஆக்கையுள்ளை	௩௭௫	ஆரமின்னம்	௩௧௮
அழல்பொதிந்த	௩௪௦	ஆகந்தாரோர்	௪௫௩	ஆரமுன்முளரி	௭௨௩
அழலம்பூநற	௨௬௧	ஆகமுமிடையு	௧௨௧	ஆரறிவிசுழ்தல்	௬௦
அழலாகுகா	௮௨௨	ஆங்குவெல்லை	௩௩௩	ஆவதாகப்	௩௧௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
ஆழ்கடல்வைய	௭௦௨	இயக்கிநின்றோ	௪௬௬	இழைவளரிளமுலை	௫௬
ஆழிமால்கட	௬௫௬	இறங்குமரலை	௪௨௭	இளமுலைபொருது	௭௮௬
ஆழியங்கழனி	௨௧௨	இறவிசைய்கொடி	௧௨௮	இளமுலைமணிக்	௨௩௬
ஆழியானாசிப்	௧௨௬	இரிந்ததேனருவளை	௧௭	இளமையின்மூப்	௩௮௬
ஆளந்மன்றி	௧௨௭	இரிந்தசொருபனை	௮௬௫	இளவளநாகுபுல்லி	௨௧௦
ஆளியமொயம்ப	௧௪௬	இரங்கடனம்மணி	௪௬௬	இளவெயின்	௩௧௬
ஆளியாபாபாப	௭௮௭	இரங்கிடமந்தை	௨௦௦	இளநீர்காயசமழ்	௪௮௫
ஆற்றியமாக	௪௨௭	இரும்பறக்கழவி	௧௬௬	இளவாய்ப்பிர	௭௬௬
ஆற்றுவீரம்மந்	௧௪௮	இருமபிடிதழியுய	௮௪௪	இளைமையங்	௭௧௬
ஆற்றமுதி	௩௬௬	இருப்பிடிதூறு	௬௮௬	இளையவண்மகழ்	௫௭௬
ஆடுலாய	௩௬௬	இரும்பினர்மை	௨௬௪	இளையவாசகா	௫௫௭
ஆளுதேர்ந்த	௬௮௪	இருமறாக்குவளை	௩௨௪	இற்றதனற்பய	௪௪
ஆளோமும்மத	௭௦௪	இளவகெடலிகவி	௮௬	இற்றதன்னுவி	௬௮௪
		இல்லாரையஞ்சி	௬௬௨	இற்றவாதேவ	௭௮௨
(ஆ)		இலங்கிரிபரந்த	௭௮௬	இறங்கியமாதர்	௫௬௪
இசலிருவமுழு	௮௬௬	இலங்குமழியினன்	௧௬	இறத்தியிலம்	௩௬௬
இங்கிதந்லை	௨௪௮	இலங்குமழையும	௭௬	இறுதுகப்பின்நலா	௨௪
இங்குவாசலிபொ	௪௬௪	இலங்குமழையும	௮௬௬	இறமருங்குல்	௪௬௪
இங்குனாசரைய	௬௪௪	இலங்குமழையும	௭௬௬	இறவணியவர்	௫௦௬
இங்குனாசரைய	௬௪௪	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னகிவரு	௭௫௦
இங்குனாசரைய	௬௪௪	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னகவயாழோ	௧௫௮
இளைத்திறந்	௮௮௬	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னககாரணமா	௨௫௨
இளையினிபெட்டு	௮௮௬	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்பமற்றென்	௮௬௨
இஞ்சிமாபந்த	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்புளையார	௬௬௨
இட்டநூலவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்றுநீரகளை	௨௫௦
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்றையதன்று	௧௫௨
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னகிலாவீலம்மு	௭௮௪
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னகிடுகொழு	௫௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னனமேத்தி	௪௪௨
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னனமொழு	௨௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னதருளென்	௮௦௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னதன்மை	௭௫௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னதாரகாலத்	௨௫௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னபொருளை	௫௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னமாதனை	௧௨௮
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னநீச்சிலம்	௫௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னவர்களில்	௫௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னவாறுறுதி	௪௨௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னதென்ன	௬௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னப்பிறவி	௬௪௪
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னியமுழங்கி	௨௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னிழலிரும	௨௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னீரமாதனை	௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னீரினதினா	௬௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னீரெரிமா	௨௬௬
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னகளியானை	௭௦௨
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இன்னஞ்சேரவாதி	௬௪௪
இட்டவழி	௪௨	இலங்குமழையும	௭௬௬	இனத்தடையேறு	௪௭௪

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இனமாமென்று	சுசு	உருவுமார்ந்தன	சுசுஉ	ஊன்றலைப்பொடி	ருஎசு
இனிச்சிந்தெழு	ருரு	உருளிமாமதி	கருி	ஊனமர்குறடி	சுஉஉ
இனிதினிங்கன	சுசுசு	உரைத்தவென்ன	உசுசு	ஊனிமர்க்குறி	சுசுசு
இனையக நிறம்	சுசுசு	உரையகங்	சுசுஎ	ஊனுடை	சுருசு
இனையவேண்டா	சுசுசு	உரைவியோமை	கசுசு	ஊன்கிங்கு	சுருஉ
இனையநீயாய	கசுசு	உலகமூன்று	சுசுரு	ஊனெடுதேனுங்	சுசுஉ
		உலகுணர்கடவு	எரு		
		உலந்தநாளவர்	ருஅரு		
		உலமருநெஞ்சி	எரு		
		உவமிமாககட	சுசுசு	எடுகெனவிலங்கு	அசு
		உவாமுதலிரவ	உருசு	எங்குணைய	ருஉஉ
		உழந்தவருநோக்கி	சுசுசு	எங்குணைமை	உசுசு
		உழந்தாலும்	சுசுசு	எங்குணையா	சுசுசு
		உழவித்தியுறுதி	அசுசு	எங்குலமடிகள்	ருசுசு
		உழந்துயறுப்	சுசுஎ	எங்குமருதென்	ருசுசு
		உழம்பகட்டுருது	சுசுசு	எஞ்சுநருமென்	சுசுஉ
		உழையினமுச்சி	சுசுஉ	என்கொண்ட	சுசுஉ
		உன்பொருள்து	எசுசு	என்மருசை எரியு	சுசுசு
		உள்விரித்தினை	சுசுசு	எண்ணத்தி	சுசுசு
		உள்ளவகொள்ள	உசுசு	எண்ணமென்னி	சுசுசு
		உள்ளமுடையான்	சுசுசு	எண்ணந்தரிய	சுசுஉ
		உள்ளமுதுடைய	சுசுசு	எண்ணையுநாளு	சுசு
		உளவாப்பிந்த	சுசுசு	எத்துணைச்சுவ	எருஉ
		உறகெனமோடை	அசுசு	எதிர்நலப்பூ	ருசுசு
		உறவகுமாயினு	எரு	எம்மனைமாரினி	சுசுசு
		உறுத்குமுத்தவ	சுசுசு	எம்மைநீர்வெல்ல	சுசுசு
		உறுதிபுணர்ந்து	சுசுசு	எம்வயின்வருக	உசுசு
		உறுதிமுன்செய்த	சுசுசு	எய்துநீரசெல்லம்	சுசுசு
		உறுப்பெலா	அசுசு	எய்தவககணையு	சுசுசு
		உறுபடைமன்ன	உசுசு	எய்துறுப்படை	ருசுசு
		உறுவர்ப்பேண	எசுசு	எரிக்குழங்குடரும	ருசுசு
		உறைதழித்திலங்கு	சுசுசு	எரித்திப்படைம்	ருசுசு
				எரிசுடர்ப்பரிதி	உசுசு
				எரித்திறலவென்றி	ருசுசு
				எரிசெல்க	சுசுசு
				எரிதவழ்குன்றத்	சுசுசு
				எரிநீர்வேநரக	சுசுசு
				எரிநுதியுற்ற	சுசுசு
				எரிபொன்மேகலை	சுசுசு
				எரிபொன்னுலகி	சுசுசு
				எரிமணிக்குலாபத்	சுசுசு
				எரிமணிக்குப்பை	சுசுசு
				எரிமணிச்சுண்ணை	சுசுசு
				எரிமணிநெற்றி	சுசுசு
				எரிமணிப்பளிக்கு	சுசுசு
				எரிமணியடைப்	சுசுசு
				எரிமணியிமைத்	சுசுசு
				எரிமலைவேனுதி	சுசுசு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
எரிமிடைந்தனைய	அசச	என்னோர்மருங்கி	ருஅஉ	ஐவகைப்பொறியும்	எஎக
எரிமுயங்கிலங்கு	கருஅ	எனக்குயிர்ச்சிறு	ருஉச	ஐவாயரவின்	சுசு௦
எரியொடுங்காசு	ருஉச	எனக்குயிரென்ன	ருக	ஐவிலினகல	சசச
எரிவளைப்ப	எசுஅ				
எல்லிருட்கனவிற	ருஉஉ	ஏ		ஐ	
எல்லேழுவைந்து	எஎரு	ஏகவெண்குடை	எருரு	ஒணமணிக்குழை	சசஉ
எல்லையிலற	எஅஎ	ஏச்செயாச்சிலை	எகக	ஒத்தொளிபெருகி	அச௦
எல்லையெய்திய	கசு	ஏத்தரியபல்குண	அருக	ஒப்பாநெருமகனே	சஉஉ
எவ்வுழீரெப்பங்கு	சஉஉ	ஏத்தருந்திறமணி	எஎஅ	ஒப்பிணைதனக்	சசக
எழின்மலை	கஎஉ	ஏத்தருமல்லிகை	ருசஅ	ஒருகையிருமருப்	உஎக
எழுதினப்பாடலு	எகச	ஏதிலனாயினு	எஉச	ஒருங்கவன்பிற	உகஅ
எழுதருபரிதிமாப	ருஅ	ஏதிலாரிடாபன்	அக	ஒருபகல்பூசினே	எருச
எழுதுவானெடுங்	கக	ஏத்தல்வேறிருத்த	எக	ஒருவர்மவலி	அகரு
எழுந்துவின்பட	உக௦	ஏத்தலைத்தோழ	ருபஅ	ஒருவர்கனகிறு	ரு௦உ
என்னுநர்க்காசாய	உகரு	ஏத்தறன்கண்கள்	சுகரு	ஒருவனேசிலையு	உஉரு
எறிகரும்பரறு	அசரு	ஏத்திராங்களு	சஎஎ	ஒல்லேநீருலகமஞ்ச	சுகக
எறிகுருவியை	கசுக	ஏத்தியவேற்பத்	கசு௦	ஒழுக்கமேயன்றி	எஎக
என்பரிந்தெரிதுலை	அகக	ஏத்துபூங்கோதை	ருசக	ஒழுக்கியலருந்தவத்	கக
என்பிணைநரம்பிற்	சகஉ	ஏத்துமலாச்சே	ருருக	ஒள்ளழல்வரை	சு௦க
என்புநெஞ்சுருகி	எசு	ஏத்தெழிலாகஞ்	ருகச	ஒள்ளிலைச்சூல	சுக௦
என்பெழுந்தருகுப	சுக	ஏமநன்னைறி	கசுக	ஒன்றிதுதொன	அருஉ
என்போலநரம்	ருக	ஏமநீருக	அச௦	ஒன்றித்தங்களை	ருஉரு
என்மனநின்மன	ச௦ரு	ஏமநாயுதப	எஅச	ஒன்றருமுனாத	ருக
என்வரயிசைக்க	கருஉ	ஏவாவிருந்த	அசஉ	ஒன்றன்வந்து	ககச
என்றலுஞ்சுந்	எஉச	ஏழாண்டியே	ருகச	ஒன்பதுவகை	எஅ௦
என்றலுந்	உசஉ	ஏறநகைத்தொட	ருச௦	ஒன்றயலுக்க	உசஎ
என்றலுந்தேனு	கசுக	ஏறநருமணிவரை	கசுக	ஒன்றயினுமபல	சுகச
என்றலுந்தொழு	சசஅ	ஏற்றியம்பிழித்	சஅஅ	ஒன்றுடைப்பதி	சசஅ
என்றவளரசன்	சஅக	ஏற்றிரிபொரத்	ருஅச	ஒன்றிரைகவ	ககக
என்றவலுந்ரைப	க௦௦	ஏறவககாணமுழங்	கசுக	ஒன்றேயுயிரை	உருரு
என்றவளிரந்ப	சகக	ஏறனுக்கிருளை	சஉஉ	ஒன்றேயெயிற்ற	சருச
என்றவலுரைத்தலு	ருசச	ஏறுவாரொலியேறு	உகச		
என்றவலுரைப	உகரு	ஏனைமன்னர்	சஎ		
என்றனதேனின்	அசக			ஐ	
என்றன்புத்தி	சகக	ஐ		ஓங்குகொற்றவார்	சருக
என்றாய்கொன்	ருகஅ	ஐகககிங்கலின்ப	உகஅ	ஓங்குமால்வரை	சஉஎ
என்றாணினேந்தாளி	ருகரு	ஐதேந்தகல்ல	ருருக	ஓசனைநறும்புகை	உகச
என்றாகுதலுமேழை	ககஎ	ஐந்துமூன்றிடுத்த	உகஉ	ஓடரியொழுக்கி	கஅஉ
என்றாகுதலெவன்	கசு௦	ஐந்துறுதுறுதலை	கஉஎ	ஓடுதேர்ச்சாரிகை	உஎ
என்னநாளுமரற்	எ௦எ	ஐயாருடறு	ககஉ	ஓடுந்திராகளு	கசக
என்னலாற்பிறா	எக	ஐயாருரைபள்ளி	சஅஎ	ஓடுமுகில்கீறி	கசரு
என்னுங்கட்டுள்	சச௦	ஐயற்கென்றுரை	ருசரு	ஓம்படைசாற்றற்	சஎரு
என்னுறுசிலை	சஎஉ	ஐயனுக்கமைந்த	கஅக	ஓம்பிப்படைத்த	கசரு
என்னேமற்றென்	ருசச	ஐயனையையம்	உசரு	ஓருயிரொழித்திர	எஉஉ
என்னேக்கண்ட	சஎஎ	ஐயனைககண்ணி	ககக	ஓலையுட்பொரு	ருஅஎ
என்னேகொன்றி	உஎக	ஐயனையாமவ	சஅக	ஓலையையவட்டு	கஅச
என்னேகேள்	சகஎ	ஐயாண்டிடத்தி	எசுக	ஓவாதிர்ந்தி	சஉஉ
என்னையுள்ளம்	சருக				

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்.	பக்கம்.
கருனைக்கவன்	௩௮௨	கள்ளமுண்டென்ற	௪௮௩.	காடியாட்டித்	௭௪௪
கருளைவாசமுங்	௩௮௩	கள்ளமுப்பின்	௩௮௩௬	காடியுண்டபூந்துகில்	௨௪
கனாகொன்றிரங்கு	௨௧௩	கள்ளைத்திழிது	௩௨	காசுணந்ததோ	௮௭௨
கனாபொருகட	௨௧௬	கள்ளவானரமுங்	௨௪௧	காதலங்கழிந்த	௮௧௩
கனாயுடைத்து	௬௭௩	கள்ளவிழ்குமழ்	௬௬௪	காதலஞ்சேற்று	௮௨௮
கல்சேர்ப்புண்கொள்	௧௯௯	கள்ளுந்தேனும்	௬௬௩	காதலமல்லமே	௭௧௮
கல்லார்மணிப்	௩௯௯	களிசெய்ய்காசி	௪௬௮	காதலன்காதலினை	௬௩
கல்லார்மணிப்பூணவன்	௬	களிகோகலை	௪௪௧	காதலனல்லே	௭௨௬
கல்லோமுவன்றழி	௨௩௯	களித்தகண்ணி	௩௬௭	காசலாவெண்	௩௧௧
கல்லோமரனும்	௮௨௧	களித்தலையங்கி	௧௪௩	காதலாள்கிரிந்து	௭௬௩
கல்லியுங்கொழி	௪௬௮	களிமுகச்சுருமபு	௮௪	காசலாளுடலுள்	௪௪௬
கலங்குமுரவமுங்	௨௩௮	களிற்றனுமைச்சர்	௩௭	காதலாநிகமீர்	௬௧௦
கலத்தற்காலங்கல்	௨௭௬	களிறுமாய்க்கி	௪௪௩	காதலான்காதல்	௪௩௬
கலந்தத்பெரும்	௨௧௭	கற்சிறையழித்து	௭௧௭	காதலாற்காமபூமி	௩௪
கலந்ததழுதிகொ	௨௬௮	கற்குணைஞ்செய்த	௨௧௯	காதலன்மாமன்	௪௩௩
கலம்புரியகல்	௩௯	கர்ப்பங்கலங்க	௧௩௯	காதலன்மிச்சுழிக்	௪௪௭
கலவமயில்கால்	௮௧௮	கற்பாறுப்புந்தமணி	௪	காதலன்மகன்னு	௪௦௬
கலவமாமயி	௪௨௭	கற்றவைமப்பதங்	௨௬௪	காதலார்குழையு	௬௪௧
கலையாடியகாமத்	௮௬௭	கற்றாமாறுங்	௨௧௨	காதிக்கன்னெரிந்து	௭௪௭
கலிவளர்கிறுதை	௨௬௪	கற்றதாலினுட்	௩௬௬	காதிப்போமன்னர்	௮௩௬
சலைக்கோட்ட	௬௦௬	கற்றவைகாண	௩௧௨	காதிவேல்வல்	௬௮
கலைத்தொடை	௪௦௮	கற்றைப்பன்றிரை	௮௬	காதிவேன்மன்னர்	௬௬
கலைபற்றுகுழ	௩௬௬	கண்மலைப்பொ	௩௬௮	காதுசேர்ந்த	௩௬௩
கலைமுத்தங்	௬௩௮	கன்றியவெகு	௨௬௬	காந்தளங்கழி	௩௦௪
கலையார்துகிலே	௩௨	கன்னிகாசங்	௨௮௨	காந்தியமணி	௩௨௧
கலையின்பிணை	௩௩௮	கன்னிமாநக	௨௩௮	காம்புபொன்செய்த	௧௩௭
கலையினதகலமுங்	௧௧௩	கன்னிமைகன்றது	௩௪௬	காமக்கடுநோய்	௩௬௬
கலையினிடுகன்னி	௧௧௮	கன்னியாகரக	௩௬௬	காமமுடைப்பயக்	௭௬௮
கலையுணர்மக	௪௪௩	கன்னியாகுலத்தின்	௧௩௩	காமமுடையார்	௭௬௪
கலையுலாயிநா	௮௨௪	கன்னியராயிரர்	௭௨௩	காமமேகன்றி	௬௦
கலைவளாகளவி	௩௬௪	கன்னியருந்நோ	௨௮௩	காம்கன்றும்பிடியுங்	௧௬௪
கலவையங்காவல்	௪௪	கன்னியைக்கம	௩௬௬	காமவல்லிகள்கலந்	௮௬௭
கலவையுங்கடுப்பு	௨௬	கன்னிபொர்காமங்	௬௧௩	காமனைத்தோ	௭௩௬
கலிமநங்கடந்து	௩௨௪	கனிகொளவா	௪௮௬	காமனைசெல்லினுங்	௩௪௬
கலிமுமணிப்புடை	௩௩௬	கனிபுகமொழி	௩௦௦	காய்கன்றிறனிட	௮௩௭
கழவவாய்க்கிட	௩௩௬	கனிவொகிவ்வி	௧௩௬	காய்சினவெகுளி	௩௨௩
கழலிற்செந்தா	௪௩௧	கனைக்கலகவரச	௮௬௬	காய்த்தசென்றெ	௪௮௬
கழலுஞ்சொடு	௪௧௬	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்தழல்கவரப்	௪௬௬
கழித்தகழிப்பி	௮௨௨	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்த்தலவ்வளவி	௭௮௧
கழித்தவல்லறு	௬௬௭	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்த்ததற்குந்	௮௩௬
கழித்தகனாகனல்	௬௮௮	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்மாண்டதெங்கின்	௧௩௬
கழித்துவாணமா	௨௬௨	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்வுறுவேட்டை	௪௬௬
கழிநுந்தாமரை	௮௬௪	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்த்திக்குழப்பு	௨௧௬
கழமனியாரமார	௮௬௪	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காய்மினெனக்	௧௧௮
கழைபொகிப்ப	௭௬௬	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	காரிகொள்குன்ற	௭௬௬
கன்வாய்ப்பயப	௧௭௬	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	கார்தோன்றவே	௩௨௮
கன்வாய்விரித்தகழ	௧௬௭	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	கார்வளர்மின்னு	௬௬௬
கள்ளத்தானம்	௩௮௮	கனைக்கலமுதுந்	௩௬௩	கார்விரியின்னனார்	௨௨௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கார்விளைமேகமன்ன	கஉக	குஞ்சரங்குனிய	௬௨௪	குழன்மலிந்த	நிகுந
கார்விளையாடிய	௨௫௪	குஞ்சரந்தலை	௬௧௦	குழிமதுக்குவளை	நிகு(௧)
காரின்முழங்கு	நிகு௬	குஞ்சரமயாவயிர்	௮௧௪	குழியப்பெரியகோன்	எசக
காலகம்புடைப்பமுந்	கஉக	குஞ்சிமேலணிச்சம்	நக	குழைகொள்வா	சக௬
காலத்தீநகரை	நக௬	குட்டநீர்க்குவளை	௧௬௭	குழைமுகமிடவயி	எக(நி)
காலந்றவயிரமாலே	௨௨௧	குடம்புனாசெரு	நி௭(நி)	குழையுடைமுகத்தி	௨௨௭
காலனொடுகுழந்த	நிகு௨	குடர்தொடர்	நிகு௬	குளநென்முன்றி	௬௮(௧)
காலனைஞ்சு	நக௭	குடர்வாங்குருறு	௧௧(௧)	குளித்தெழுமவரமு	௮(நி)
காலுற்றகாம	நி(நி)௮	குடவரையனைய	௪௭௬	குளிர்துன்னிய	ந௮(௧)
காலையொடுதொழ்	நி(நி)௪	குடிபழியாமை	௮(௬)	குளிர்மதிக்கொண்ட	௬௭௬
காவலகுறிப்பன்	நிகு	குடைகவித்தனை	௪(௧)	குறங்கணியி	௪(௧)
காவலரகலமென்	௮(௮)	குடைநிழற்கொத்	நி(௧)	குறிஞ்சிப்பூங்	௪௬(௧)
காவலன்மக்க	௪௬(௧)	குடையுடைநிழ	௪(௧)	குறிஞ்சியெல்லை	௪௨௮
காவிசுடந்தகண்ணீ	௬(நி)	குடையுடைவேந்	௨௧௬	குறுத்தாட்குயிற்	௧௭௮
காவிசுழநீர்குவ	௪௮௭	குடையொடுகுடை	நக	குறையணிகொண்	௬௬௬
காவியன்னகண்ணி	௨௬	குண்டலங்குமரன்	௨௭௨	குன்றமார்பரிந்து	௭௬
காவிலவாழ்பவா	௨௪௭	குண்டலங்குலவ்	௭௮௬	குன்றனலுரைப்	நக(நி)
காவிந்கண்டத்தி	௨௪௨	குண்டலமிலங்க	நிகு௮	குன்றரண்டனைய	நக(நி)
காவின்மேற்கடி	நி௨௬	குண்டலமும்பொற்	௮௬௮	குன்றின்வீழ்ருவி	௮(நி)
காழகச்சேற்றுட்	௪௨௨	குண்டலமொரு	௨௮(௧)	குன்றுண்டோங்	நக௨௧
காழகமூட்ட	நக௪	குணில்பொரக்	௬(௧)	குன்றெனத்திரண்	௨௬(நி)
காளமாகுருளை	௬௧௧	குந்தமேயயில்வா	நி௮௬	குன்றெனமருண்டு	௮(௧)
காளைசீவகன்	௨௪(நி)	குமிரிமாநகா	௨௭௬	குனிகொள்பாகவெ	௧௬(நி)
காளையாம்பருவ	நி(௨௬)	குரல்குரலாகப்	௨(௧)		
காற்படையுங்	௬(௧)	குரவநீடிய	நக௬		
கான்முகம்புதை	௬(நி)	குரவம்பாவைகொப்	௭௬௬		
கானத்தினேகுளின்	௪௨௬	குரவரைப்பேண்	௪௭௬	கூடையுங்கோட்	நி௨௧
கானவிரியவில்	௧௨௬	குருகுலஞ்சீவக	௮௬௬	கூட்டினுண்மணி	௨௭௬
கானினைத்தன	௮௬௬	குருந்தவாளொளி	௬௧௧	கூட்டுறமுறுகங்	௨௧௬
		குராதனேமானன்	௮(நி)	கூட்டோரின்ற	௪௭௬
கி.		குலங்கெழுமகளிர்	௬(௧)	கூட்டார்புலியு	௬௬(நி)
கிடங்குமுழந்திற்	௧௪௬	குலத்தொடுமுடிந்த	௧௬௬	கூடியமும்மை	௭௮௬
கிலுத்தங்கூட்ப்பரங்	௪(நி)	குலநினையனம்பி	௧௬௪	கூடினாகணம்மலா	௨௨
கிழவனும்ப்பாடி	நிகு௬	குலிகச்செப்பென	௧௭(நி)	கூதிரவந்துலா	௭௬(நி)
களிச்சொலினினிய	௮(௬)	குலிகமார்ந்த	௪(நி)	கூந்தலந்ற்புகை	௮௨(நி)
களிவளர்மூரு	௨௧	குலிகவஞ்சேற்று	௮௧௬	கூந்தலின்புகை	௭௬௬
களைப்பிரிவருஞ்	௭௬௨	குலிவாரையு	நக௬	கூந்தலெந்திய	௬(நி)
		குலையேயந்த	நக௬	கூந்தலையொரு	௭௬(௧)
கு.		குழலுடைச்சிகழி	நக(௧)	கூருளிரமுகம்பொ	௬(௧)
குங்குமக்குவட்டி	௨௬(நி)	குழலுவியமு	௧௧௮	கூரெயிறணிந்த	௮(௧)
குங்குமங்குயின்	நிகு௬	குழலெடுத்தியா	௬௪௭	கூற்றம்மஞ்சம்	௧(௧)
குங்குமஞ்சோ	௨௮௬	குழலிக்கோட்டினய	௪௮	கூற்றம்வந்து	நிகு௪
குங்குமத்தோளி	நிகு	குழலிப்பிடி குஞ்	நக(௧)	கூற்றமன்னகூ	௪௪
குங்குமநூலீர்	நிகு(௧)	குழலியஞ்செல்வ	நிகு(௨)	கூற்றின்னரிடிக்கு	௧௨(௧)
குங்குமமுஞ்சந்தன	௨௬௬	குழலியாய்ப்பிற்	௪௧௧	கூற்றுவாவலு	௭௮
குங்குமமெழுகி	நக	குழலிவெண்டிங்கட்	நிகு(௭)	கூற்றெனகொடி	௧(௬)
		குழலிவெண்மதிந்	௧௪	கூற்றெனமுழங்கி	௨௭௨
		குழற்சிகைக்கோதை	௭௧	கூற்றெனவேழம்	௬௨௨

செய்யுளகராதி.

௯

செய்யுள்	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கூறப்பட்டவக்	௨௪௨	கொங்குவிம்முகுளிர்	௭௭௫	கொற்றவீமகனை	௭௧௬
கூன்களுங்குற	௨௧௩	கொட்டமேகமழு	௭௦௪	கொன்வளர்குவி	௨௮௦
கே.		கொட்டிப்பிடிபோலு	௭௭௧	கொன்னுனைக்	௬௦௪
கெடலருங்குறா	௫௨௪	கொட்டையம்பு	௫௦௧	கோ.	
கெடுதலவழியில்	௭௬௦	கொடிக்குழாங்குஞ்சி	௮௪௬		
கெண்டையுஞ்சிலை	௫௬௬	கொடிநெடுந்தே	௪௫௧		
கெழுழைநோந்த	௫௨௭	கொடிமுதிர்	௩௪௧	கோக்கணங்கொதி	௨௪௨
கே.		கொடியணியவங்	௮௦௩	கொங்குபூத்துதிர்	௬௧௩
கேட்டி தமறகக.	௧௩௨	கொடியாருளிர்	௧௮௮	கோட்சுரூவ்னத்	௩௦
கேட்பதுவரும்பினு	௫௬௭	கொடியெழுந்த	௬௫௮	கோட்டிளங்கலை	௫௭௫
கேண்மின்கேண்	௬௫௪	கொடுஞ்சிலையா	௨௮௧	கோட்டிளங்களிற்று	௧௩௫
கேமமாபுரமெனு	௩௬௭	கொடுஞ்சிலையுழ	௬௧௬	கோட்டிளங்குழவி	௪௭௬
கேவலமடந்தை	௮௬௬	கொடுமெருங்குழைய	௬௧௪	கோட்டிளந்திவ	௨௪
கேழிளரெளிகட்.	௬௨௬	கொடுமெருங்குழை	௧௧௧	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கை.		கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைகவீற்றுநெய்	௧௧௨	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைசெய்துகமழு	௬௭௫	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைத்தலமத்தி	௭௩௩	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைநீறையெஃக	௭௫௨	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைப்படையொன்	௬௧௩	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைப்பழமிழந்த	௭௫௧	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைப்பழிபுசார்	௭௫௧	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைப்பொருள்	௪௩௭	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைபுனைசாந்தமும்	௨௬௬	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைமமலர்க்கார்	௫௧௩	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைமமலர்த்	௩௬௭	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைமமாண்கடற்	௪௧௨	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையகப்படுத்தலோ	௨௭௩	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையெடுவையினர்	௩௬௭	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையவனைமை	௫௫௧	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையாவனைகள்	௮௨	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையாரிலங்கெஃக	௪௧௨	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையாற்பொதித்	௪௨௫	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையிற்செழுந்தார்.	௫௫௦	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையிற்றைசொலக்	௨௭௭	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையுறையெழுதின	௨௩௦	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கையொடுதண்டங்	௩௬௩	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைவனையன்றி	௧௧௪	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைவளர்கரும்பு	௩௪௧	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கைவ்சைமுறுக்கி	௧௨௫	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கோ		கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩
கொங்குவிம்மு	௭௬௬	கொடுமெருங்குழை	௪௫௪	கோட்டிளந்திவ	௧௧௩

செய்யுளகராதி.

கக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செம்பொற்கடம்	சடுக	சேட்டிளஞ்செழு	நகக	தடமுலைமுகங்கள்	எசடு
செம்பொற்கண்ணி	நஅ	சேடார்செம்பொற்	அங்ள	தடித்திறைதிர	சங்க
செம்பொற்புளகத்	நடுக	சேதாநறுநெய்	ககச	தண்கயக்குற்	நகச
செம்பொன்பின்னிய	அடுடு	சேந்துநீண்ட	சஎக	தண்காஞ்சித்	கஎஅ
செம்பொன்மழை	நக	சேந்தொத்தலர்ந்த	டு	தண்மலத்தகத்	கஎக
செம்பொன்மாடங்	கசக	சேயீழைதகணவ	நகக	தண்மெலியாக	டுசக
செம்பொன்வரை	ந	சேலணையசில்லரிய	சஅ	தண்ணந்தீம்புன	உடுக
செம்பொனற்செறி	அடுக	சேலுண்கண்ணியர்	சுடுஉ	தண்ணுமைமுழுவ	உசஅ
செம்பொனீண்முடி	டுகஉ	சேலெவென்றகண்	உஅச	தண்ணுமைமுழுவம்	நகஎ
செம்பொனோலை	நடுச	சேவலன்னன்	உஉ	தண்மலர்மாற்புற	சுடு
செம்மலரடியுநோ	உடுச	சேறமைசெறுவினுட்	கஎ	தணக்குற்பறித்த	எகஅ
செம்மலைப்பயந்த	ககடு	சேனடந்தாங்கு	அடுஎ	தணிக்குந்தாமரை	நகக
செய்கபொருள்	கசக			தத்தநிலனுமுயர்	எசச
செய்தநீர்மையார்	அசஅ	சோ.		தத்துநீர்ப்பவளத்	உசஅ
செய்தவப்பாவ	உஉஅ	சொரிபனிமுருக்	நஅச	தத்தையொடுவீணை	உகச
செய்தவனேவினை	அசடு	சொல்லருஞ்சூற்	கக	தப்பில்வாய்மொழி	கடுடு
செய்தவிஞ்சையை	சசஅ	சொல்லியநன்மை	உசச	தம்பியுந்தோழன்	கஅக
செய்தானிருயினை	நகடு	சொல்லியவென்	சஎஅ	தம்பியைச்சீவக	உஉடு
செய்பாணையன்	சுநஅ	சொற்றிறலன்றி	உகக	தம்முடைப்பண்	உகடு
செய்வீனையென்னு	அஎடு	சொற்றிறற்கூழ்	நகக	தம்முடைப்பண்க்கி	எகக
செய்யதாமரை	கஎச	சொன்மருந்து	உஅடு	தமிழ்தழியசாய	டுடுக
செய்யதாமரைப்	அகச	சொன்னநன்	சடுஉ	தயங்கிணர்க்கோ	நகச
செய்யவாய்	சசக			தரணிகாவலன்	சகச
செயிர்த்தவன்சிவ	டுசஉ	சோ.		தருக்கொடுமுரனார்	கஉடு
செயிர்ப்பொடுசிவந்து	சசச	சோ.		தருமணந்தருப்	கஎக
செருக்கயனெடுங்	நகஅ	சோர்புயன்	உடு	தருமணநண்ணளி	சக
செருக்கிநிணந்தின்று	அகடு	சோருங்காரிகை	டுசஅ	தவம்புரிந்தடக்கி	ககக
செருநாடுசெஞ்	எடுச	சோலைகுழவரை	உசடு	தவணைக்கிண்கிணி	சக
செருநிலத்தவ	நஉஎ	சோலைமஞ்ஞை	உசஎ	தவணைக்கிண்கிணி	அசஅ
செருவினைத்	டுசச	சோலைமீனரும்பி	எஅக	தழங்குரன்முரசிற்	கடுக
செல்கதிரம்நீரம்	நகஅ	சோலையஞ்சரும்	உசக	தழுமலர்த்தாம	அகடு
செல்வக்கிண்கிணி	அசக	சோலைவேய்மருள்	உஎஎ	தழுமலர்விலைமர்	நஅடு
செல்வர்க்கேகிற	சகஉ			தழுமுற்றம்வாராத்	டுகடு
செல்வர்மனத்தி	நகடு	சோ.		தழையுங்கண்ணி	நகக
செல்வற்கின்னணம்	சஎ	சோயில்சூடிய	உகக	தள்ளாதகம்மை	க
செல்வனுற்ற	நகக	சோலம்விற்பன	சஅடு	தனையலிழ்கோதை	கஎஅ
செல்வனையின்று	சஎஎ			தற்புறந்தந்துவை	கஉஎ
செவ்வழியாழிணா	நஅஎ			தறுகணுண்மைய	டுகடு
செழும்பொன்வே	அகஅ			தன்கழறொழாத்	அடுஎ
செழும்புராவீ	அடுடு			தன்படையுடை	நகஉ
செறியச்சொன்ன	எஎஎ			தன்பான்மனையா	கஉச
சென்றதுதடக்கை	சகக	தகைமதியெழிலை	ககஉ	தன்மதத்திவண்	சகடு
சென்றதோசெல்	எஉஎ	தகைவாமுய	சகஎ	தன்றுணைவி	உஅஎ
சென்றார்வரைய	உஅஅ	தங்கிடையிலாத்	அசக	தன்னமர்காதலா	டுச
சென்றகாலங்	உடுஉ	தங்கொளிரித்திலத்	உக	தன்னுயிர்தான்	அகக
சென்னிமேன்	அகஅ	தடங்கணுப்பணித்	ககக	தன்னெறிவளர	ககக
சே.		தடங்கொடாமரைத்	கக	தன்னையாக்கிய	கக
சேட்டுலாஞ்சிலை	சகக	தடம்பெருங்குவினக்	ககக	தன்னையான்	சசடு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தன்னொப்பானா	௩௭௬	கிங்கனங்குழலி	௪௧௧	கிலகமுக்குடைச்	௮௩௩
தனக்கியானுயிரு	௫௮௭	கிங்கனுகிரிற்சொலி	௩௮	கிறந்தமணி	௭௦௦
தனியேதுயருழ	௭௧௪	கிங்கனும்மறுவு	௩௬௮	கிறைமன்னருய்	௧௧
தா.		கிங்கனைத்தெளித்	௩௨௬	கின்பளிதமாலைத்	௮௦௩
		கிங்கனோடுடன்	௪௨௮	கிணைவினையேன்ற	௪௧௦
		கிண்டேரரசர்	௧௦		
தாசியர்முலை	௫௪௭	கிண்ணிலைக்கதவ	௭௪	தீ.	
தாணெடுங்குவளை	௭௭௨	கின்பொருளெய்	௪௮௨		
தாதணிகொழுநிழ	௪௧௧	கிணைநிலைப்பொரு	௨௧	கீங்கரும்பனுக்	௫௩௧
தாதைதானுரை	௩௯௩	கிருக்கிரம்ன்ன	௪௧௧	கீங்கரும்பெருத்திற்று	௧௧௭
தாதையாருவப்ப	௪௭௮	கிருக்குழன்மக	௩௧௪	கீங்குயின்மணந்து	௪௩
தாமச்செப்பினை	௪௧	கிருக்குறிப்பன்ன	௫௦௫	கீண்டினுர்தமைத்	௭௦
தாமணிநானச்	௬௭௫	கிருத்தயில்பெற்ற	௪௧௧	கீத்தும்முலேலான்	௬௪௧
தாமமார்பனுந்	௬௮௩	கிருத்தியகீழ்த்தினைச்	௮௪௦	கீந்தொடைநரம்பி	௨௦௧
தாமமாலேவார்	௫௫௬	கிருத்தியநல்லறச்	௮௬௩	கீந்தொடைமகர	௧௬௬
தாமரைச்செங்கட்	௫௬௧	கிருத்துகோதை	௨௮௬	கீம்பயநியன்ற	௧௬௧
தாமரைத்தடக்	௪௭௨	கிருத்துசாமரை	௨௩௧	கீம்பால்களிமறந்	௮௨௫
தாமரைப்போதிந்	௫௮௩	கிருத்துதகரச்	௩௮	கீம்பால்கமந்து	௭௪௩
தாமரைமலர்தலை	௪௪௨	கிருத்துபொற்றேரு	௨௭௦	கீம்பாலடிசிலமிர்	௨௫௮
தாய்தன்கையின்	௨௫௮	கிருத்துமல்லிகை	௪௧௩	கீம்பாலமிர்தூட்டி	௨௮௮
தாய்முலைதழுவிய	௩௧	கிருத்துவேந்தேவ	௨௮௪	கீம்பாற்கடலைத்	௧௩௭
தாயிலாக்குழவி	௪௩௩	கிருத்திரக்காம	௬௮௩	கீம்பாற்பசியினிருந்	௨௫௭
தாயுயர்மிக்கதந்தை	௧௩௨	கிருமகளிவளைச்	௨௦௮	கீம்பாணுபோற்	௮௪௫
தார்ப்பொலிதரு	௭௨	கிருமகற்பெற்றென	௯௩	கீமுகத்தமிழும்	௬௬௮
தாரணிபரவைமா	௬௨௧	கிருமகனருளப்	௬௪௧	கிராவினையீர்த்து	௩௪௫
தாவிரும்புடந்	௬௬௨	கிருமணிகுயின்ற	௪௧௨	கீயினுளியிந்து	௧௪௩
தாழ்தருமைப்பொ	௩௬௮	கிருமல்கவந்த	௫௩௮	கீயினுளக்குழவி	௮௬௦
தாழ்ந்துலவ்மென்	௮௧௧	கிருமலர்க்கமலத்	௧௮௨	கீயினையுடைய	௫௭௨
தாழிருந்தடக்கை	௨௧௬	கிருமறுமாராபினை	௭௦௦		
தாழிவாய்மறைந்தகு	௮௨௪	கிருவடிதழுவ்	௫௨௩	து.	
தாளுடைத்தடங்	௪௧௨	கிருவநீணகர்	௩௮		
தானகமாடமேறி	௭௩௦	கிருவமன்னவ	௬௬௧	துகண்மனத்தின்றி	௨௧௨
தானமர்காதலிதன்	௬௩	கிருவமாமணி	௬௪௬	துஞ்சாமணிப்பூட்	௧௦
தானுந்தன்னுணர்	௧௦௧	கிருவமேகலை	௧௪௧	துடிக்குற்றருல	௭௬௩
தானுழந்தற்ற	௪௮௨	கிருவிலேசொரிந்து	௧௮௬	துடித்தலைக்கரு	௫௫
தானையுளன்றி	௪௫௬	கிருவிந் கணமந்தான்	௨௧௪	துணையிடுகைம	௨௫௭
		கிருவிந் குங்கற்பக	௪௦௭	துந்துபிகறங்க	௮௬௩
		கிருவிந் போற்றுவா	௭௭௨	துந்புறமுத்தொண்டை	௩௩
		கிருவிந் முன்மாரி	௫௬௫	துளங்குபொற்று	௬௫௮
		கிருவிந் சாய	௨௫௭	துளங்குபொன்னக	௧௪௮
		கிருவிந் சாயறன்	௪௮௩	துளங்குமாமணி	௬௬௧
		கிருவினல்லவார்	௬௫௫	துளங்குவெண்மகி	௬௪௪
		கிருவினோடகன்ற	௮௪௮	துறக்கம்மிதுவே	௫௧௦
		கிராகடருஞ்சங்கு	௧௪௨	துறந்தமன்னவர்	௪௪௦
		கிரைபொருகனை	௧௫	துறந்தவிந்நங்கை	௭௨௭
		கிரையிடைக்	௪௬௩	துறவின்பாற்படர்	௭௨௧
		கிரைவனையிப்பி	௭௨௬	துறமலர்ப்பினை	௫௫
		கிலகநீண்டுழ	௬௩	துன்பமுற்றவர்க்	௧௬௦
திங்கண்மகிமுகத்த	௧௭௬				
திங்கண்முக்குடை	௪௧				
திங்கண்லஞ்சுழ்	௫௫௩				
திங்கண்ணொன்பது	௭௮௨				
திங்கண்ணைகவை	௮௫௨				
திங்கண்குழந்த	௩௬௮				
திங்கண்சேர்முடி	௩௦௦				
திங்கண்வான்	௪௬௬				
திங்களங்கதிர்	௨௪௧				

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
துன்னிமற்றததைக்	எகௌ	தேங்காதமள்ளர்	அ	தொத்தணிபிண்டி	சுரு
துனிப்புறுகிளவி	உஅரு	தேங்கொள்பூங்	எசுக	தொத்துடைம்மலர்	எருௌ
துனிவாயின்துன்	ருௌஅ	தேசிகமுடியுந்	சுகுசு	தொல்லைநம்பி	எசு
து.		தேதாவெனவண்ண	உசுரு	தொல்லைநால்வகை	சசச
துக்குமின்காளை	ருஅஅ	தேந்தாமஞ்செம்	கஅஅ	தொழித்துவண்மு.	ருசக
துங்குசிறைவா	கசக	தேம்பெய்கறபக	சுருஅ	தொழுததங்கை	ருௌ
துங்குறிக்கிடர்	ருசுரு	தேமலரங்கட்	ருஅ௦	தொழுதிப்பன்மீன்	அருஅ
துசுழுப்பரவை	ருரு	தேய்ந்துதுண்	உகஉ	தோ.	
துசுலாநெடுந்	ருசச	தேய்யிறையுருவ	அருக	தோக்கையந்துகிலி	சுௌச
துசுலாம்பரவை	சுகஅ	தேர்த்தொகைத்	ருபரு	தோட்டுவண்ணொலி	சுஉச
துசுலாய்க்கிடந்	கருச	தேரிவருந்நதனர்	சஉஉ	தோடணிமகளிர்	உருௌ
துத்திரன்மணி	அருக	தேவதுந்துபி	சுசச	தோடலர்த்தெரியலா	கசௌ
தும்புடைநெடுந்	சுச	தேவர்பண்ணிய	ருசுச	தோடார்புனை	எகரு
தும்புடையவெள்	அகக	தேவரேதாமுமாக்	எருரு	தோடேந்து	ருசக
துமங்கமழ்பூர்	உகச	தேவனேமகனல	ருரு	தோய்தகைமக	ருகஅ
துமங்கமழங்	உருச	தேறினேன்றெய்வ	ருசஉ	தோய்ந்தவீசும்	அக
துமஞ்சால்சோ	அஉஅ	தேன்கறிக்கற்ற	சுபௌ	தோளாமலா	சுௌச
துமஞ்சுடிய	உசஉ	தேன்சென்றெறி	ருஅஉ	தோலாப்போர்	சுருச
துமத்தாற்கெழித்தி	உகக	தேன்சொரிமுல்லை	கருச	தோழனுந்தேவ்	ருஉ௦
துமமாரந்தணங்கு	எகக	தேன்மலிந்தகோதை	ருபௌ	தோளாமணிகுலி	அசஉ
துமமாரந்தது	சசச	தேன்முழங்குதார்த்	உருச	தோளார்புத்து	ரு௦ச
துமமாரந்தன	சுருௌ	தேன்வாயுமீழந்த	கஉ	தோளார்புழவ்	உருௌ
துமமேகமழந்	சப	தேன்றருமாரி	கசுப	தோளரினல்வல்	எஉ
துமலர்மாலை	எஉசு	தேன்றலைத்துவலை	சுக	தோளரினல்வல்க	ருகஉ
துமாண்மேகம்	ருௌப	தேனடைந்திரு	ருௌரு	தோளரினன்மிடை	உ௦சு
துவியஞ்சிறை	ருௌ	தேனவாங்கமழ்	ருசக	தோற்பொலிமுழுவும்	கஅச
து.		தேனார்காமன்	சுௌப	தோற்றணன்மடந்	ககரு
தென்முனாந்த	அஉசு	தேனரினாத்துயா	கரு	தோன்றியபுண்	உசுப
தெண்ணிப்பனி	ருருௌ	தேனிமபாலென	சஅஉ	நகைமாமணிமா	ருௌசு
தெண்மட்டுத்துவ	கஅௌ	தேனிமுலன்திரு	எருச	நகைவெண்டிங்	ருசரு
தெய்வதம்வணங்கு	உகௌ	தேனுக்குக்கின்ற	ருருப	நங்கைக்கின்றிறத்	ருருச
தெய்வமேகமழு	சௌ௦	தேனுடைந்தொழுரு	கருப	நங்கைகதன்முக்கத்	ருருக
தெருள்கலான்படை	சுசஅ	தேனுயர்மகரவீணை	கஅஉ	நங்கைகதன்னைலத்	கருசு
தெருளலேன்செய்	எருசு	தேனுலாமதுச்	ருச	நங்கைகநீநடக்கல்	எரு
தெருளிப்பொருள்	எருச	தேனுலாமலை	எஉச	நச்சகாகத்தினூ	சசு
தெள்ளறல்யாறு	ருஅக	தேனுறுதிஞ்சொற	அ	நச்செயிற்றரவி	சுஅ௦
தெளிகயம்மலா	உௌஅ	தேனெய்தோய்	எருௌ	நஞ்சுமுடித்தாலு	சுகசு
தெளித்தயின்முறு	ருரு௦	தேனெய்ப்போன்றி	உகச	நஞ்சுபுதிக்கொண்ட	அ௦
தெளிவறுத்தெழு	அருரு	தோ.		நஞ்சுமேய்ந்திளங்	சுருஉ
தென்வணாப்பொது	ருௌௌ	தொழக்கையாற்	எஅ௦	நட்டவற்குற்ற	ருகச
தென்வணாப்பொதுயி	கசுரு	தொழக்கடவழ்	சசுச		
தென்றிசைமுளை	ச௦௦	தொழத்தொண்	சசரு		
தே.		தொழத்தோள்	ருருக		
தேக்கணின்னவி	கரு௦	தொடுத்தாங்கவம்	சசரு		
தேங்கயத்தணி	ருசச	தொண்டைவாயிவ	சகச		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நட்பிடைக்குய்யம்	எக	நைறயுநானமு	நக	நான்மருப்பின்மத	எக௦
நட்புப்பகையுட்	கஅக	நன்மணிக்கிலம்பி	நகச	நான்றபொன்மணி	அகச
நடுச்சிகைமூத்து	எடுஉ	நன்மணியிழந்த	ந௦டு	நானக்கிடங்காடை	ககஉ
நணிதினெண்வீன	அடு௦	நன்மயிற்பொறி	எஉஉ	நானநீற்கலந்து	உடுச
நந்தாவிளக்குப்	எ௦க	நன்மனவேந்தர்	உஉஉ	நானமண்ணிய	உகஎ
நம்பன்இற்தே	நகக	நன்முழிநின்மக	அச	நானமுனாத்தாங்	நடுந
நம்பனித்தலைநாக	ககடு	நன்றப்பொருளே	நுஉஅ		
நம்பனைகரி	கஅச	நன்னகர்நோக்கிநா	கடு௦	நீ.	
நம்பிநந்தட்டன்	சஎடு	நன்னிலத்திட்ட	எக		
நரம்புமீதிறத்தல்	எக௦	நன்னெறிநூனய	அஎ	நிணம்பிலிறுமும்	எகச
நரம்பெழந்திரங்கிள	அகஉ	நனந்தலையுலகின்	க௦க	நிணம்பிறங்ககல	அ௦எ
நரம்பொலிபாரந்த	அகக	நனகலந்தியுழும்	அகஉ	நித்திலக்குப்பை	அகஎ
நல்லசுண்ணியிலை	உசஅ	நனைவளர்கோதை	நகச	நித்திலப்பந்துடனீ	கஅ
நல்லவனேக்க	கஅச			நித்திலமணிவண்	அஉ௦
நல்லவன்வனப்பு	நகடு	நா.		நித்திலமுலையினர்	நுஉஉ
நல்லவைபுரியுமார்	உஉச	நாகத்தால்விழுங்க	எகஎ	நித்திலவடமும்	அஅ௦
நல்லறத்திறைவனாகி	க௦எ	நாகத்துப்படங்	உ௦ச	நிரந்துகன்னலு	அடுச
நல்லனவேயென	அச௦	நாகந்நெற்றி	அகச	நிரம்பாதநீர்யாற்றி	எகஎ
நல்லுயிரீங்கலு	கக	நாகநாண்மலர்	உகஅ	நிராகதிரிநித்திலங்	நக
நல்லொளிப்பவளச்	அகக	நாகம்மருப்பி	அகச	நிராத்ததீவிலை	அகச
நல்வளத்தாமரை	ச௦ச	நாட்கடன்கழித்	நகக	நிராவீழருவிந்	நஎஅ
நல்வினைக்குழவி	அகக	நாட்டியமணி	நகஎ	நிலஞ்செதினெடுக்கு	அ௦அ
நல்வினைசெய்திலா	க௦	நாடகநயந்து	அஉஅ	நிலத்தலைத்திருவ	எக
நல்வினையுடைய	அக௦	நாடுமின்னினி	சஅஉ	நிலத்தனீங்கிநிதி	நுஉச
நல்வினையென்னு	எடுக	நாண்சுமக்கலாத	அகஎ	நிலந்தினக்கிடந்த	ச௦க
நல்வினையொன்று	உசக	நாண்மெய்க்கொ	அகடு	நிலம்பொறுக்கலாத	ககக
நலங்குளர்காண	அகஅ	நாணுள்ளிட்டு	எசக	நிலமயிந்தணிக	கஅச
நலங்குவித்தனை	அஅஎ	நாணெடுமிடை	நகக	நிலவியொளியுமி	அஎக
நலத்தருநான	உக	நாப்புடைபெயர்த்	எசச	நிலவிலகியுயிரோ	அகக
நலத்தகையவட்கு	ககஎ	நாமகணலத்தை	க௦ச	நிலவுவெண்கதி	நுச௦
நலத்திருமடமக	அ௦க	நாமவென்றி	ககச	நிலவுநீழ்புணி	நகச
நலத்தமத்தாக்க	ககஎ	நாயுடம்பிட்டி	உசஉ	நிலையிலாவலகி	நுஎஎ
நலவில்குன்றொடு	நுஉடு	நாவாயிழந்து	கசந	நிவந்தவெண்குடை	அஉக
நலிசிலம்பதனினு	அடுக	நாவிரோய்செய்	நகஎ	நிழன்மணிப்புரவி	அ௦டு
நற்செய்கை	உசஉ	நாவியகலமெழுதி	சகஉ	நிழனிமிர்நெடு	சஉடு
நற்பொறியுயிற்றி	எகஅ	நாவிறற்றிருந்த	கக	நிறத்தெறிந்து	உஎடு
நற்றவஞ்செய்த	எடுச	நாழியுள்முதுநா	ககச	நிறைத்திங்கொ	நகச
நற்றவஞ்செய்வார்	உடு	நாள்கண்கடிய	அஎ௦	நிறையொன்று	நகச
நற்றவம்பரவைஞால	அஉச	நாளும்புள்ளந	சஅடு	நிறையோதநீர்	அஅச
நற்றயுஞ்சிலநெங்	சஉக	நாளாற்றுநம்பிபிறந்	அ	நின்றவப்படை	கடுச
நற்றோவன்	உகச	நாளைவருநைய	நகஉ	நினைப்பருநீனி	அஉக
நறவந்த	அஉ	நாளொடுநடப்பது	க௦		ச௦ச
நறவிந்சோலை	நகடு	நாற்கடற்பரப்பு	ந௦ச	நீ.	
நறவிரியநாறு	நுஉஉ	நாறியுஞ்சுவைத்	நஎஉ		
நறவெங்கோதை	சசஎ	நாறுசாந்தழித்து	அஅச	நீட்டியசடைய	நகக
நறும்புகைநான	அக௦	நாறுமும்மதத்தி	உக௦	நீடகமிருந்த	எஅ
நறுமலர்த்தாம	எகச	நான்குதூறியார்	உஉக	நீடுநீர்மணீரு	அகச
நறுமலர்மலை	அடுஎ				

செய்யுள்காதி.

கரு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
நீண்டதோனெழி	சௌ0	நெஞ்சம்புணையா	சு	பகைநரம்பிசை	௮௮௮
நீணிதிவணிக	௧௬௧	நெஞ்சினேரிழை	௮௬௮	பகைபுறக்கொடு	௨௧௮
நீணிலம்புலுத்து	௪௨	நெஞ்சினுத்	௧௨௧	பகைவருள்ளும்	௪௧௪
நீணிலமன்னபோ	௪௪	நெட்டிடைநெறி	௩௩௪	பச்சிரும்பெஃகிட்	௬௨௪
நீதியாலறுத்	௮௨௮	நெடியவாட்கண்	௪௮௩	பச்சிலைப்பட்டு	௮௪0
நீந்துநித்திலவூர்	௨௩௩	நெடுங்கொழிமுன்	௨௮	பகங்கதிர்க்கடவுள்	௧௪0
நீர்செய்காந்த	௪௮௪	நெடுந்தகைகின்ற	௩௮௪	பகம்பொன்செய்	௮௧
நீர் தங்குநிலகண்	௮௩௩	நெடுமணியூபத்திட்	௪௬௬	பகம்பொன்னிலகிற்	௮௮௬
நீர்துளம்புலயிற்	௪௩௪	நெடுவரையருவி	௪௪௪	பஞ்சிகொண்டெழு	௮௧௪
நீர்நிறைகுளத்து	௮௨௩	நெய்க்கிழிவைக்கப்	௨௨௪	பஞ்சிமுழங்குற்	௪0௪
நீர்நின்றிளகின்றி	௧௬௧	நெய்கனித்திருண்ட	௩௮௮	பஞ்சிமெல்லடி	௬௩௨
நீர்முழங்குநில	௮௨௬	நெய்த்தலைக்கருங்	௩0௬	பஞ்சியிடரணிச்ச	௧௬
நீரகம்பொதிந்த	௩௧0	நெய்பருநீண்ட	௧௮௬	பஞ்சியடிப்பவள	௬௨
நீராணிமாடவாடி	௪௧௧	நெய்பெய்நீளேரி	௨௪௪	பஞ்சியினையேய்	௧௮
நீருடைக்குவளை	௪௪	நெய்முழகமணிந்து	௪௬	பஞ்சியின்றொண்ட	௪௨௧
நீரேந்திரெய்	௪௧௩	நெய்வளநகனிந்து	௪௮௩	பஞ்சுமுழ்பரவை	௨௩௩
நீலத்துகிலிற்	௨௮௮	நெய்வலைப்பகம்	௧௬௬	பட்டதெல்லாம்	௪௩௬
நீலனன்குதெளித்து	௨௪௧	நெருப்புயாக்காக்	௮௬௩	பட்டதெனங்கை	௨௮௧
நீனிற்சூழனேர்	௩௪௮	நெருப்புந்ரேபால	௬௩௮	பட்டபழிவெள்ளி	௮௧௧
நீனிநங்கொண்	௮௧௪	நெல்லயிர்மாந்தர்க்	௮0௮	பட்டவர் தப்பலிற்	௩0
நீனிநப்பெளவ	௨௧௧	நெற்பொறிநிறை	௬௪௨	பட்டியன் நகண்ட. த்	௧௪௪
நீனிநவண்ண	௬0	நெற்றிமேற்கோல்	௬௧௨	பட்டலாய்க்கிடந்	௮௮௧
நு.		நெறிநிலையு	௪௧௬	பட்டநாகந்தோ	௪௨௩
		நெறிமருப்பெருமை	௧௬	பட்டம்புனைந்தெ	௩௧௮
		நெறியிற்றளர்	௩௩௩	பட்டம்விநாகஞ்	௨௪௨
நுங்களைவீண	௨௨௨	நே.		படுகன்முழுவனி	௮௬௪
நுண்டிகிலவேத	௩௬௪	நேராநேருநீணி	௪௪௮	படுகன்முழுவம்	௪௧௨
நுண்டிலகலல்	௧௮0	நோ		படுதினாப்பவளவாய்	௮௬
நுண்டிகினெகிழ	௮௬௮	நோ		படுபழிமறைக்கலா	௬0
நுண்ணியவரியொ	௪௬௮	நோ		படுமணிப்பைம்பொ	௮௮௪
நுண்மதிபோன்று	௪௧௪	நோ		படுமழைபருவம்	௩௩0
நுண்முத்தமேற்றி	௪௨	நோ		படைப்பருங்கற்பி	௧௮௮
நுணங்குநுண்	௬௪	நோ		படைமலர்நெடுங்	௨௪௧
நுதிகொண்டன	௩௩0	நோ		பண்கனிந்தினி	௩௮௪
நுனேறிநோவ	௪௧௮	நோ		பண்கனியப்பருகி	௬௮
நூ.		நோ		பண்கெழுமெல்லிர	௬௬
		நோக்கவேதளித்து	௮௧௩	பண்டவழிவிரலிற்	௬௪
நூல்புடைத்தாற்	௨௮௬	நோக்கினுணிறை	௩௮௪	பண்டியாற்பண்	௨௧0
நூல்பொரவரிய	௧௨௮	நோக்கினுணை	௩௪௮	பண்ணழில்மு	௨௬௧
நூற்கிடங்கொடு	௮0௮	நோக்கொழிந்தொ	௬௪௮	பண்ணமைத்தேரி	௪௮௧
நூற்படுபுவன்	௬௮௮	நோய்முதிர்குறங்கு	௩௬௪	பண்ணூர்கனிநே	௪௪0
நூற்றுவர்பாகர்	௮௮௪	நோற்றிலர்மக	௩0௮	பண்ணூர்கிளவிப்	௨௧௮
நூனெறிவகையினே	௧0௮	ப.		பண்ணூர்ப்பிணை	௮௨௨
நே.		ப.		பண்ணியல்யாளை	௨0௮
நெகிழ்ந்துசோ	௨௪௬	பக்கத்தாற்	௮0	பண்ணுரைமகளிர்	௪௩௧
நெஞ்சங்கலங்கி	௮௬௬	பகல்வரைப்பவளசு	௮௪௪	பண்ணுலாங்கிளவி	௪0௮
				பண்ணென்றுபாட	௨0௮
				பணித்தருகோல	௨௮௪

[illegible]

செய்யுளகராதி.

கள்

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பிறனலமரற்றக்கேட	கக௦	புலாற்றலேத்தி	௧௩௨	பூமாலேகுழற்	சகச
பிறையதுவளரத்	௭௧	புலிப்பொறிப்போ	௭௪	பூமியும்பொறை	௨௭௪
பிறையார்கிருதுதலும்	௨௪	புலியாப்புறுத்திக்	௬௦	பூமியையாடற்	௩௬௧
பிறையெயிற்றெரி	௧௩௬	புள்ளிரீர்விழந்தது	௮௧௨	பூமுற்றுத்தடங்க	௭௮௪
பின்னிலிட்டபிடி	௪௧௪	புள்ளிரைப்பன்ன	௨௧௪	பூமென்சேக்கை	௩௬௩
		புள்ளின்வாயுரை	௨௮௩	பூவணையமளி	௨௮௪
15.		புள்ளும்யாமுங்	௭௦௮	பூவரம்பாயகோதை	௩௦௮
பீலிநன்மாமயிலும்	௬௭	புள்ளுவர்கையினு	௮௧௨	பூவலர்ந்ததாரினுள்	௩௦௬
பீலிமாமயிலெரு	௧௩௧	புள்ளொன்றேசொல்	௧௨௬	பூவார்புனலாட்டி	௨௬௬
பீழைசெய்துபெற்ற	௧௬௦	புற்றிடவெகுளி	௩௧௧	பூவியல்கோயில்	௪௬௧
		புறநகர்மண	௪௪௩	பூவினுட்டாழ்குழ	௧௪௩
		புறவணியூவி	௧௧௧	பூவினுட்பிறந்த	௮௩
14.		புன்காஞ்சித்தாது	௧௭௮	பூவினுள்ளவள்	௮௬௭
		புனமாமயிலே	௪௧௬	பூவுடைத்தெரி	௪௬௮
புக்கான்சுதஞ்சண	௮௪௩	புனலெரிதவழ்ந்	௩௨௬	பூவுடைகண்ணுள்	௧௩௬
புகழ்ந்துதாமகிழ்	௭௨௩	புனைகதிர்ந்திருமணி	௧௧	பூவைகளிதோகை	௭௧௧
புகழ்வனாச்செ	௧௩௧	புனைகதிர்ப்பொன்	௬௨௩	பூவையுஞ்செரியுங்	௬௮௧
புகையவாவிய	௩௬௧	புனைகதிர்மருப்புத்	௬௨௧	பூவையுங்கிளியுமன்	௧௦௮
புகையார்வண்ணப்	௭௪௦	புனைதார்பொற	௩௭௧		
புடைத்தென்	௨௬௧	புனைமருப்பழுந்த	௮௦௩	பே.	
புடைதாழ்குழை	௬௬௬	புனைமலர்த்தாரி	௪௦௩	பெண்ணிடர்விடுப்ப	௪௭௧
புடைநகர்த்தொழி	௨௭			பெண்ணுயிரவல	௨௭௧
புடையிருகுதையுமி	௧௨௭	13.		பெண்ணெனப்	௪௩௮
புண்டொய்த்தெடுங்	௧௧			பெண்பாலவர்கட்	௧௩௧
புண்ணவாம்பு	௪௧௮	பூக்கணீர்வினை	௨௪௦	பெண்பெற்றபொலி	௬௧௧
புண்ணிடங்கொ	௭௧	பூங்கணவ்வயி	௩௬௧	பெண்மைநாண்வன	௧௦௦
புண்ணுமிழ்குருகி	௪௭௪	பூங்கழலாணைப்	௪௪௧	பெய்யார்புயலிற்	௬௬௧
புண்மல்லுமத்த	௪௬௬	பூங்கழற்குரிசிந்த	௮௬	பெய்யன்மழைப்	௩௬௨
புண்முழுதிறை	௪௬௧	பூஞ்சத்தங்கைமா	௧௩௧	பெரியவாட்டடங்	௭௭௮
புணர்ந்தவாபிரித	௧௪௩	பூண்குலாம்வன	௬௦௮	பெரியவின்பத்	௭௭௬
புணர்மருப்பியா	௪௪௪	பூணிழலையவன்	௨௮௦	பெருந்தகைக்குரிசி	௧௧௩
புணர்வன்னினிய	௩௭௧	பூணிஞனெருங்க	௮௬௮	பெரும்பெயர்ப்	௧௧
புணரிபோற்சிறு	௮௩௧	பூண்டுடேந்திய	௨௭௮	பெரும்பொருளைத்	௬௧௨
புதிதினிட்டபூ	௧௬௧	பூத்தகிறவழும்	௧௨௭	பெருமகர்க்குத்	௧௪
புதுக்கலம்போலும்	௧௩௭	பூத்தகோங்குபோற்	௧௧	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புதையிருளிரியப்	௧௮௬	பூத்தகோங்கும்	௪௧	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புரவியுக்களிற்று	௧௭௧	பூத்ததைகொம்பு	௭௭௧	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புரிக்குழன்மடந்	௭௬௮	பூத்தலைவாரணப்	௩௬	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புரிமுத்தமலை	௬௬௧	பூத்தின்னபுகன்று	௧௧௨	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புரிவீரையலறி	௧௩௧	பூத்தொழியாப்	௪௦௨	பெருமகன்காதற்	௧௧௧
புருவச்சினைதுத்	௮௭௧	பூத்துகில்புனைகல	௮௬௧	பெற்றகழுண்டி	௮௧௧
புல்லாருயிர்செகுத்த	௮௨௧	பூத்துகில்பொருதினை	௪௦௮	பெற்றவஞ்சியித்	௧௧௧
புல்லுண்புரவி	௮௨௧	பூத்துகில்பொருதினை	௧௦௮	பெற்றமன்பின்னெ	௪௧௧
புல்லும்போழ்தி	௩௭௧	பூத்துகின்மலை	௧௧௧		
புல்லுமல்லியும்	௩௬௧	பூக்கறைசெய்த	௭௪௧	பே.	
புலந்தவன்கொடி	௨௮௬	பூப்பரிவார்பொன்	௮௨௧	பேதைமையென்னு	௩௮௨
புலம்பொடுதேவி	௧௦௮	பூப்பெய்செம்பொற்	௬௬	பேரஞரிடம்பை	௧௩௧
புலவியுண்மகளிர்	௭௪௬	பூப்பாணைவத்து	௧௩௧		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பேரிடர் தன்க	௪௦௩	பொற்புண்சுமந்து	௬௩௬	போதுவாய்திறந்த	௩௩௬
பேரினும்பெண்டி. ஓ	௨௮௨	பொறிஞலாய்க்	௪௬௬	போதெனக்கிடந்த	௩௪௬
பை.		பொறிதவநெருங்க	௪௬௭	போதொடுநான	௪௩௪
பைங்கண்மணி	௩௩௮	பொறியிலிழியும்	௩௨௨	போர்க்கோலநீக்கி	௬௪௨
பைங்கணுநையெ	௬௪௭	பொறியறுபாவை	௬௩	போர்த்தகல்	௬௦௦
பைங்கதிர்மதிய	௩௩௩	பொறியின்மே	௬௦௧	போர்த்தநெய்த்	௬௨௨
பைங்கழன்மன்னர்	௭௮௬	பொறைவிலங்கு	௩௩௦	போர்ப்பண்ணமைத்	௬௨௪
பைத்தாவத்திரை	௪௮௩	பொன்செய்குடங்	௬௬௩	போர்ப்பறைமுழ	௨௬௨
பைத்துகின்மகளிர்	௪௬௭	பொன்செய்வேய்	௨௩௬	போர்மயிர்க்கேட	௬௦௩
பைத்தொடி. மகளிர்	௪௬௭	பொன்சொரிகதவு	௩௩	போழ்த்துகிர்நேமி	௮௦
பைத்தொடி. மகளிர்	௬௦௦	பொன்பனிப்புறம்	௭௩௭	போழ்மதிபோற்	௭௬௮
பைந்நாகப்பள்ளி	௮	பொன்மகரம்வாய்	௬௭௬	பொ.	
பைம்பொற்புனகப்	௨௨௩	பொன்வனாநிலாக்	௮௦௨	பொளவநீர்ப்	௨௪௨
பைம்பொனியிர்	௬௭௭	பொன்வனாநிலாரு	௩௬௭	ம.	
பைம்பொனியிர்	௨௪௩	பொன்விளைத்த	௩௮௩		
பையரவியுங்கப்	௪௨௬	பொன்றியவயி	௩௭௦		
பொ.		பொன்றுஞ்சாகத்	௩௬௭		
பொங்கல்வெம்முலை	௭௭௩	பொன்றுஞ்சுமார்பன்	௭		
பொங்கியாயிரந்	௬௪௬	பொன்றுலாம்பொன்	௮௬௩	மகரவெல்கொடி	௨௩௩
பொங்குமணிமுடி	௭௬௬	பொன்னகரவீதி	௮௨௦	மங்கலப்பெருங்	௬௩௬
பொய்கைபோர்	௬௩௦	பொன்னகருள்வே	௪௮௬	மங்கலமழந்த	௪௮௮
பொய்கையுட்	௩௮௬	பொன்னங்காம்	௬௭௪	மங்கலவணியினர்	௬௬௬
பொய்யொடுமிடை	௭௬௪	பொன்னங்குவட்டிற்	௩௮௪	மங்கலவெள்ளை	௪௦௪
பொரியனாஞாழலும்	௬௪௬	பொன்னணிகா	௩௨௬	மங்கலாயகிப்புனை	௮௬௨
பொருகயலுக்களிப்	௩௦௩	பொன்னணிதிரு	௩௩௪	மங்கைக்குரியான்	௩௩௬
பொருங்கனத்தா	௬௦௭	பொன்னணிமணி	௩௬௮	மங்கைநல்லவர்	௨௪௭
பொருசராஞ்சலாகை	௪௩௮	பொன்னரிமாலைதா	௩௦௦	மங்கைமனுவனைய	௭௬௬
பொருதிழியருவி	௨௭௦	பொன்னரிமாலைபூ	௬௬௩	மங்கையர்தம்மொடு	௭௬௦
பொருந்தலாற்பல்லி	௩௬௮	பொன்னறையு	௩௩௩	மங்கையர்ப்பண்	௩௪௬
பொருந்தியவுலகி	௬௨	பொன்னறையுண	௨௨௦	மஞ்சிவர்மணிவரை	௮௦௬
பொருந்துபொற்	௬௭௨	பொன்னவழி	௮௪௩	மஞ்சிவர்மின்ன	௬௨௬
பொருமதயானை	௩௮௮	பொன்னியல்குரு	௨௮௩	மஞ்சுக்குழவதனை	௮௩
பொருநருங்குரை	௩௨௮	பொன்னியன்மணி	௩௬௦	மஞ்சுக்குழவரை	௩௭௭
பொருளுடைவாய்	௬௩	பொன்னிலஞ்சென்	௩௬௬	மஞ்சுக்குழவிகம்	௪௬௬
பொலிவுடைத்தாரு	௮௦௪	பொன்னிலத்தெ	௪௦௦	மட்டடல்மல்லன்	௨௬௦
பொழிந்துகுகாதல்	௪௦௬	பொன்னிநர்க்கோ	௬௬௪	மட்டடல்வனமலர்ப்	௮௪௪
பொழிந்துஞ்சு	௩௩௬	பொன்னினாகும்	௩௨௬	மட்டடல்வீழ்கோதை	௩௬௬
பொழிந்துச்சார்ந்த	௨௬௪	பொன்னுகம்புரலி	௬௩௨	மட்டடல்வீழ்கோதைவா	௬௦௬
பொழிந்துநிருமணி	௭௨௩	பொன்னுடைய	௪௮௬	மட்டடல்வீழ்த்தாரி	௬௬௬
பொழிந்துநிர்னும	௨௮௬	பொன்னுவிட்ட	௬௬௬	மட்டடல்பூம்பிண்டி	௪௨௪
பொழிந்துநீர்	௨௮	பொன்னுகொடி	௩௪	மட்டடல்நாரி	௨௬௩
பொழிந்துநீர்	௩௮	பொ.		மட்டடல்வயிழந்த	௩௬௮
பொழிந்துநீர்	௩௮	பொகமகளிர்வலப்	௩௬௪	மட்டடல்விரிகோதை	௩௬௪
பொழிந்துநீர்	௩௮	பொகமாமழை	௬௬௬	மட்டடல்விரித்தனை	௬௬௬
பொழிந்துநீர்	௩௮	பொதவிழ்தெரிய	௩௬௩	மட்டடல்விரித்தனை	௬௬௬
பொழிந்துநீர்	௩௮	பொதுலாஞ்சிலை	௬௬௬	மட்டடல்விரித்தனை	௬௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மடலணிபெண்	௩௬௦	மதியங்கெடுத்த	௧௦	மலங்குவல்தாவீ	௭௭௪
மடற்பனைக்குமா	௬௮௬	மதியம்பொழி	௮௬௨	மலரணிமணிக்	௬௪௬
மடைவயிழந்த	௮௨	மதியநியாகுண	௮௬௦	மலரேந்துசேவழய	௪௪௬
மண்டனைமுழுவம்	௧௭௨	மதியினுக்குவந்த	௨௭௬	மலிந்தநன்மலை	௮௪௦
மண்கணிந்தபொன்	௮௭௨	மதியுருகடரும	௭௮௮	மலைத்தொலை	௬௨௨
மண்காவலைமதிழாநி	௬௪௬	மதுகளநெரிநிங்	௨௮௬	மலைபகவிடிக்குஞ்	௧௧௦
மண்கேழ்மணி	௬௪௮	மதுக்குடம்மீரி	௩௪௬	மலையச்செஞ்சாந்து	௩௬௮
மண்டலநிறைந்த	௧௬௬	மதுக்குலாமலங்கன்	௪௬௮	மழகளிற்றெருத்	௬௭௦
மண்டலிமற்ற்தென்	௬௩௬	மதுகைகமலை	௪௬௮	மழைக்குரலுரு	௮௬௬
மண்ணகங்கா	௬௬௭	மதுமடைகிற	௬௧௨	மழைதவழ்சோலை	௧௪௮
மண்ணகங்காவலின்	௩௬௬	மதுமுத்தலர்ந்த	௪௬௭	மழையொக்குளன்ன	௨௬௩
மண்ணகமடந்தை	௧௬௬	மதுதாரமாமலை	௬௪௭	மழையிடைக்குளி	௬௬௮
மண்ணாமஞ்சுளு	௭௬௬	மந்தாரமலை	௩௬௩	மழையொடுகுழ்ந்	௪௬௦
மண்ணிடமலிய	௧௭௮	மந்திரங்கேட்டு	௨௨௦	மற்பகம்மலர்ந்த	௬௬௨
மண்மிசைக்கிட	௬௨௭	மந்திரத்தரசன்கா	௨௬௨	மற்றழகன்கண்ட	௩௬௦
மண்மலைமடந்தைய	௬௦௬	மந்திரத்தரசன்வல்	௧௩௬	மற்றவடந்தைநாய்க	௧௬௬
மணிக்கண்மா	௬௮௮	மந்திரமந்திரிவை	௮௬௬	மற்றவன்சொலக்கே	௪௮௬
மணிக்குடமுத்தி	௭௮௮	மந்திரமந்திர	௬௬௮	மற்றவனுலோகபா	௬௬௪
மணிகுங்கந்து	௨௭௪	மந்திரமன்னன்	௧௩௬	மற்றபுமாரகர்	௨௪௩
மணியெய்வீணை	௬௭௭	மந்திரமூன்றுந்	௪௮௦	மற்றமாதர்தன்	௬௩௮
மணித்தூணரணைய	௭௭௮	மந்திரவிதியின்	௬௭௬	மறங்கொள்வெங்கதி	௨௮௭
மணிகிறமாமை	௪௬௬	மயக்கப்போர்	௮௩௪	மறப்படைபதித்	௨௬௭
மணிபுனைசெம்பொற்	௬௪௪	மயத்தைகயிம்மக்	௬௮௬	மறுமுயந்நெவந்த	௧௮௬
மணிபொதிதுவலிற்	௪௭௭	மயிர்வாய்ச்சிறு	௩௮௬	மறுவழிமணியீன்கி	௧௬௪
மணிமகரம்வாய்	௬௬	மயிரெந்தத்திரி	௮௮	மறுவழைணர்	௭௦௬
மணிமகர்வளிறு	௨௪௬	மயிலினவீசியபாங்	௪௬௬	மறையாவேன்வி	௨௬௬
மணியறைந்தன்ன	௪௪	மயிலினுட மந்தி	௬௬௮	மறையொன்று	௭௬௩
மணியியல்பெரிசு	௭௨௪	மரகதமணிப்பகம்	௨௨௬	மறையல்லாற்கு	௧௮௬
மணியியல்பவனச்	௬௨௮	மரகதமணிப்பகம்	௨௨௩	மன்பெரியமாமனடி	௨௬௬
மணியியல்பவனத்	௩௬௬	மராமரமதுமெய்த	௪௨௦	மன்மதன்மணிக்	௩௬௬
மணியியற்பாவி	௬௬௬	மருடகுடமொன்று	௧௮௭	மன்மதனைன்னுந்	௬௬௬
மணியிற்சுலையுஞ்	௨௭௬	மருடசமலென்க	௬௮௮	மன்றந்தீடனுமணி	௩௬௬
மணியின்மேற்	௪௬௮	மருப்பினுலெனும்	௨௨௪	மன்றன்மாமயி	௩௬௬
மணியினுக்கொளி	௮௬௬	மருமகன்வந்தது	௩௬	மன்றனாள்வஞ்சி	௨௬
மணியுழமுத்தும்	௧௦௨	மல்குபூக்கற்பை	௮௬௬	மன்றனுறுமணி	௭௭௬
மணியுழிழ்கிருந்	௮௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னாகள்வெகுண்	௨௨௬
மணியுயிர்பொன்	௮௬௪	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னர்கோயி	௪௩௭
மணியுறைகழிப்பது	௮௬௪	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னர்சம்வெரு	௬௬௦
மணியுழைவணைய	௮௬௪	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவகைமதி	௮௬௬
மணிபொலிவீணை	௪௭௮	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவவருளி	௬௬௦
மணிவன்முடிமா	௪௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவன்சிறு	௪௬௬
மணிவண்டொன்	௭௪௨	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவன்பை	௬௮
மணிவறையெறி	௮௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவன்முறு	௮௬௬
மத்தம்புல்லிய	௧௬௮	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவன்னிலை	௧௬௬
மத்திமதேசமா	௪௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னவனினா	௩௬௬
மத்திரிப்பதைய	௨௬௦	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னன்செய்த	௬௬௮
மத்திரனென்னு	௬௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னனாங்கோர்	௩௬௬
மதியகடுகிஞ்சு	௬௬௬	மல்லையாணை	௩௬௬	மன்னனாங்கோர்	௩௬௬

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மன்னாக்கவிணைப்பட	௫௦	மாலையுட்கரந்த	௫௩௩	மின்னேரிடையா	௨௧௭
மன்னிபெயர்	௧௨௨	மாலையும்பசுபொ	௨௮	மின்னொப்புடைய	௨௫௫
மன்னுநீர்மொக்கு	௪௨௦	மாலையாடின	௩௬௬	மின்னொப்பும்பொ	௩௬௮
மனத்திடைச்செ	௨௬௨	மாலையாண்முடி	௬௫௪	மின்னொழுஞ்சாய	௧௪௦
மனைப்பெருங்	௩௩௮	மாலையாண்மெடு	௬௦௧		
மா.		மாலையெள்ளரு	௩௪௨	மீ.	
		மாலையுமருட்டு	௩௬௧	மீண்டவரேகுதலும்	௨௬௧
மாக்கடற்பெருங்	௬௦௮	மாழ்வெய்துயிர்த்	௩௫௮	மின்கணினளவும்	௧௬
மாக்கவின்வளர	௮௧௭	மாழ்குபுமயங்கி	௪௬௨	மின்சேர்குழாமனை	௧௭௪
மாகநீள்விசும்பிடை	௧௫௬	மாற்றமொன்று	௨௫௦	மின்றயங்குதிங்கண்	௮௬௨
மாகம்முழக்கின்	௬௩௮	மாற்றமும்பசும்	௨௮	மின்னிதுண்டில்	௨௨௨
மாகுமணியு	௫௬௭	மாற்றவார்மலைப்	௩௬௭	மின்னையர்த்த	௫
மாசித்திங்கண்	௮௧௧	மாற்றவார்மறப்படை	௩௬		
மாசிலான்பிறந்த	௩௬௮	மாற்றவனச்சேனை	௬௮௬	மு.	
மாசொடுமிடைந்து	௪௮௭	மாற்றவனெற்ற	௫௮௬	முகமெணியழுத்தி	௮௭௩
மாடமோங்குமவள	௮௬	மான்வயிரூர்ந்து	௬௨௪	முகிற்றலைமதிய	௧௬௫
மாடிபுந்தாணை	௧௫௧	மானக்கவரிமணி	௫௮௦	முட்டிவட்டினைய	௮௧௭
மாதீர்தன்வளீ	௬௮௩	மானயானோக்கி	௪௬௮	முடிக்கெழுமன்னன்	௪௬௧
மாதர்யாழ்த்தவர	௧௮௨	மானிடம்பழுத்தன	௫௨௦	முடிச்சடைமுனிவ	௬௨௨
மாதர்வாழ்வுமண்	௧௬௦	மானுமரனுமிரங்க	௧௪௭	முடித்தலைமுத்த	௭௪௬
மாதரர்க்கந்தபி	௩௦௭			முடிமனரெழுதரு	௬௦௬
மாதவப்பெருமை	௪௬௨	மீ.		முடியணிபமரரு	௮௩௬
மாதவன்சரிதமுந்	௮௪௮	மிக்கநாளினுல்	௧௧௬	முத்தகரிநந்த	௬௭௮
மாதவனைப்பெயர்	௭௮௭	மிக்கார்தங்கேட்டின்	௩௪௦	முத்தணித்தமுக்கு	௭௫௫
மாதியாழ்மழலை	௩௬௬	மிகவாயதொர்	௩௮௦	முத்தம்வாய்	௪௪
மாதுகுமயிலினல்லா	௧௨௧	மிகுகொடாமுத்தஞ்	௪௨௭	முத்தமலைமுப்பு	௪௨
மாத்தருமாவஞ்	௬௬௫	மிடைந்தமாமணி	௨௬௩	முத்தார்ப்பருப்பினி	௭௪௦
மாநகர்குடு	௩௬௧	மின்றவழ்மணவரை	௬௬௩	முத்திலங்காகந்	௩௮௩
மாநீர்மணிமுடி	௩௭௩	மின்றெளித்தெழுதி	௧௦௪	முத்தடைவெண்	௨௭
மாமணிமுகடு	௬௬௬	மின்றோய்வரை	௫௮௦	முத்துமிழ்தினா	௬௭௧
மாமனுமருகனும்	௧௬	மின்னகினையிரு	௩௨	முத்துமிழ்முந்நீர்	௪௦௩
மாய்துழம்பிறத்த	௮௧௨	மின்னளங்குறு	௨௭௬	முத்துலாய்நடந்	௬௬௩
மாரிமல்கிணங்	௭௦௫	மின்னாசிலம்பிற	௭௬௩	முத்தாளிந்தாம	௮௩௫
மாரியிற்குக்கேனை	௭௭	மின்னினைத்தாப	௪௬௩	முதிர்வெயன்முரி	௧௫௨
மால்வரைதொடுத்து	௧௨௬	மின்னிலங்கெழுதி	௩௬௧	முதுமார்ப்பொந்து	௨௨௭
மால்வரையயிறு	௧௬௨	மின்னிலங்கெயி	௩௨௦	முத்துருந்தமுந்த	௬௬௬
மாலேறையா	௬௪௦	மின்னி னுண்மலையை	௩௦௧	முத்துநாங்குறிய	௫௩
மாலேக்கனும்பல்	௬௨௨	மின்னி னின்கடம்	௫௩௨	முந்நீர்ப்படுசங்	௭
மாலேக்கனும்பல்	௪௪௨	மின்னுகுழையினர்	௫௭௬	முந்நீர்ப்பவளத்	௨௬௫
மாலேக்கனும்பல்	௭௭௧	மின்னுங்கடற்றினா	௬௬௬	முந்நீர்ப்பிறந்த	௪
மாலேக்கனும்பல்	௬௬௬	மின்னுடைமணி	௩௬௬	முந்நீர்வலம்புரி	௮௭௪
மாலேக்கனும்பல்	௭௬	மின்னும்பூணும்	௬௬௬	முயங்கினுன்கொன்	௪௬௮
மாலேக்கனும்பல்	௮௬௬	மின்னுமிழ்வை	௬௬௬	முரசமார்த்தபின்	௬௫௫
மாலேக்கனும்பல்	௮௬௬	மின்னுமிழிர்வழ்	௬௬௬	முரணவியவென்று	௬௬௬
மாலேக்கனும்பல்	௮௬௬	மின்னுவாட்ட	௨௬௬	முரல்வாயகுந்	௬௬௬
மாலேக்கனும்பல்	௮௬௬	மின்னுளேபிறந்த	௬௬௬	முருக்கிழ்குலிக	௬௬௬
மாலேக்கனும்பல்	௮௬௬	மின்னெனமிளிரும்	௬௬௬		

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முருகொப்புகி	ருக௭	முனைவற்றொழுது	சுசக௭	மையல்யானையின்ப	சுசக௭
முருகுடைத்தபூங்	அ௭௭			மையல்யானையின்மும்	கச
முருகுலாமுல்லை	உகச	ழ.		மையலங்களிற்	உஅச
முருகுவார்குழலா	௭௭௭			மையனமதயானை	கசஉ
முருகுவின்மலா	உ௭௭	முகதேன்வாரியல்	சுசஉ	மையார்நெடுங்கண்	உ௭௭
முருகுவின்மிய	௭௭௭	முகதேனிலுலின்	௭௭	மையில்வாணெடுங்	௭௭௭
முருகுவின்முகோதை	௭௭௭	முகித்தேந்தாரி	சு௭		
முருந்தணையது	௭௭௭	முவாமுதலாவலக	௭	மோ.	
முல்லைகுழமுல்லை	அச௭	முகிவாய்முல்லை	உ௭௭	மொய்ப்பசெரங்	சு௭௭
முல்லைப்பூம்பந்து	உ௭௭			மொய்யமாநூட்	௭௭௭
முல்லைமுகைசொரி	௭௭௭	மே.		மொய்யார்குழலார்	௭௭௭
முல்லையங்குழ	௭௭				
முலைத்தடஞ்சேதகர்	௭௭	மெய்ப்படுதொந்து	அ௭௭	மோ.	
முலைமுகஞ்சுமந்த	௭௭௭	மெய்ப்படுதொனா	௭௭௭		
முலைமுதலுந்த	சு௭௭	மெய்ப்படுதொதுபுண்	௭௭௭	மோட்டி.எங்கு	சு௭௭
முலையின்நெய்	சு௭௭	மெய்ப்பெருவெழுத்து	௭௭	மோட்டும்முதுநீர்	சு௭௭
முலைவட்டப்பூணு	௭௭௭	மெய்யணசெம்பொற	௭௭	மோட்டும்முதுநீர்	சு௭௭
முலைவத்தத்தத்	ச௭௭	மெய்யுறாபாளங்கு	௭௭௭	மோட்டும்முதுநீர்	சு௭௭
முழங்கின்வின்	௭௭௭	மெய்வகைதெரி	௭௭௭	மோடுகொணணி	சு௭௭
முழங்குகடென்றி	அ௭௭	மெல்லென்சிலம்	உ௭௭	மோடுடைநகரி	அ௭
முழங்குகிருமணி	அ௭௭	மெல்லிர்ன்மெலிய	௭௭௭	மோதுபடுண்ட	கசஉ
முழங்குகுதென்றி	௭௭௭	மெல்லியவாபெற்ற	௭௭௭		
முழவங்குளையி	௭௭௭	மெழுதினாற்புணந்த	௭௭௭	மேள.	
முழவணிமுதுநகர்	௭௭௭	மெழுதிசெய்படம்	ச௭௭		
முழவின்னிசை	௭௭௭	மெள்ளவேபுருவங்	௭௭௭	மேளவலங்கு	உ௭௭
முழவின்சை	௭௭	மென்றினைப்பிறங்	௭௭		
முழவெனத்தரண்ட	௭௭௭			யா.	
முழத்திரன்மொ	அ௭௭	மே.			
முழுநாரயின்னு	அ௭௭			யாண்டிரைநீதே	சு௭௭
முழுதழுந்திரை	அ௭௭	மேகம்மின்றின்	௭௭௭	யாண்டையாயை	சு௭௭
முழுதழுந்திரை	௭௭௭	மேகமேயிடைந்து	ச௭௭	யாப்புடையாழ்	௭௭௭
முழுதழுந்திரை	௭௭௭	மேகமேயிப்பரவ	சு௭௭	யாமகளிதுநீர்	உ௭௭
முழுநீர்வனமேய்த	௭௭௭	மேயிநம்பிக்கு	உ௭௭	யாவராயினு	௭௭
முழுப்பதகாரதாடு	௭௭௭	மேய்ப்பிடுபதமாலை	அ௭௭	யாவளையாயினு	உ௭௭
முழைமுகத்திழ	௭௭			யாவளையானுமாக	௭௭௭
முளரிமுகநகர்	௭௭௭	மே.		யாழ்கொன்றிளவீ	௭௭௭
முளரிமுகக்காடு	உ௭௭			யாமுக்குழலும்	௭௭௭
முளைத்தெழுபரிசி	அ௭௭	மைத்துள்ளிடை	௭௭௭	யானவனவ்வை	௭௭௭
முளைத்தெழுமதிய	உ௭௭	மைத்துள்ளன்வன	௭௭௭	யானைக்குங்கு	அ௭௭
முறித்தகோல	சு௭௭	மைத்திரண்டவார்	௭௭௭	யானையுளரசன்	௭௭௭
முறுவன்முன்சிறிய	௭௭௭	மைத்தோய்வரை	௭௭௭	யானைவெண்மரு	௭௭௭
முன்னுபுகிழ்த்	௭௭௭	மைந்தர்தம்வண்	அ௭௭	யானைவெண்மரு	௭௭௭
முன்னொருகா	ச௭௭	மைந்தரொட்டி	௭௭௭		
முனித்தலைக்கண்	சு௭௭	மைந்தனாப்பார்	௭௭௭	வ.	
முனிமைமுகடாய	ச௭௭	மைந்துநற்றிணை	௭௭௭		
முனிவரும்போக	௭௭௭	மைபூத்தலர்ந்த	௭௭௭	வசையறிநிறை	௭௭௭
முனிவருமுயன்று	௭௭௭	மைபொதுகுவினை	௭௭௭	வஞ்சமின்மனத்தி	௭௭௭
முனைத்திறத்து	௭௭௭	மையணிமதயா	௭௭௭	வஞ்சவாய்க்காமன்	௭௭௭

[illegible]

[illegible]

செய்யுள் கமாத் புறற்றறு.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு	சு	பழைய	பழைய
சு	உஅ	நீக்குகிற	நீக்ககிற
சு	கஅ	அடிப்பட்டு	அடிப்பட்டு
சு	கக	மூலை	மூலை
உக	கஉ	கிணை	கிணை
சு	கஎ	பளித்த	புளித்த
உச	கஉ	பளித்த	புளித்த
உசு	கக	எப்புழை	எப்புழை
கஉ	கக	புடை	புடை
கக	கக	மூலை	மூலை
சுஉ	கக	தொடங்கி	தொடங்கி
சுசு	உக	காமம்	காமம்
சு	கஅ	மைப்பட	மைப்பட
சு	கஉ	உதைய	உதைய
சு	கக	யெழுத்	எழுத்
சு	கக	ஐக்கை	ஐக்கை
சு	கக	பின்னர்	பின்னர்
சு	கக	கந்தருவமாமாறும் பெ	கந்தருவடி நாமம், பெ
சு	கக	ரும்	ரும்
சு	கக	மொத்தார்	மொத்தார்
சு	கக	யிடுதல்	யிடுதல்
சு	சு	அதரபான	அதரபான
சு	உஉ	பிடுதல்	பிடுதல்
சு	கக	எனன்றா.	எனன்றா.
சு	கக	வெந்தே	வெந்தே
சு	உஉ	தினாப்பின	தினாப்பின
சு	உசு	இன்றாவின்	இன்றாவின்
சு	எ	கனைப்போல	கனைப்போல
சு	க	முன்று	முன்று
சு	க	ரானின்	ரானின்
சு	கஅ	கருக	கருக
சு	கச	ஒம்பி	ஒம்பி
சு	கஎ	வெறு	வெறு
சு	உஉ	தூரைத்தெ	தூரைத்தெ
சு	கஅ	தகரில்	தகரரில்
சு	கக	சுரு	சுசு
சு	கக	அடிப்பட்டு	அடிப்பட்டு
சு	கக	ஒப்பெரி	ஒப்பெரி
சு	எ	மாற்பி	மாற்பி
சு	கசு	வாழ்த்தி	வாழ்த்தி
சு	கஅ	கஉசு	கஉசு
சு	கக	கேட்ட	கேட்ட
சு	கஅ	செய்யா	செய்யா
சு	கக	பருதி	பருதி
சு	கஅ	லகிதிகா	லகிதிகா
சு	கக	சீழ்ப்பை	சீழ்ப்பை
சு	கக	தனர்ணி	தனர்ணி
சு	கஅ	வேலாலெறிய	வேலாலெறிய
சு	கக	டின்றன்மை	டின்றன்மை

பிழை.

திருத்தம்.

செய்து
கொண்ட
புது
கருவிகள்

இருவளும்

பெய்தா
பெய்தா
கரு:

